UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Maximi Tyrii philosophumena

Maximus

Lipsiae, 1910

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-2966

Visual Library

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

MAXIMUS TYRIUS

PHILOSOPHUMENA

EDIDIT

H. HOBEIN

LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

Christ LG II 2, 603

Mai 1926

Dieses Buch stammt aus der Bibliothek Günther Jachmann - Notizen und Randbemerkungen dürfen nicht verändert oder entfernt werden!

UB Wuppertal

10 QUCM1993

MAXIMI TYRII

PHILOSOPHUMENA

EDIDIT

H. HOBEIN

Institut für Altertumskunde der Universität Köln

MCMX
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

cf. Crönert BphW 1913, 644

04
22WX69065

GESAMT
HOCHSCHUL
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

84. 9188

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

CAP. I. DE EDITIONIBUS MAXIMI.

Primum Janus Lascaris quendam Maximi Tyrii librum φ (φ) in Graecia repertum secum in Italiam cum tulisset ac Laurentio Mediceo dono dedisset, illius sororis filio Cosmo Paccio archiepiscopo Florentino persuasit, ut latine verteret „asserens — ut est in Petri Paccii 'qua viri literati salutantur' epistula dedicatoria — gratum fore ac iucundum munus id Latinis omnibus propter novum ac magnificum scribendi genus." Quam versionem perfectam quidem ab interprete ac praefatione ad Julium secundum pont. max. instructam, sed nondum editam, fratre interim mortuo Petrus Paccius Romae apud Mazochium anno MDXVII^0 emisit (σ^1)[1]; σ^1 emissam duobus annis post, cum „graeca quaedam excerpta" haberet, recognitam, Joanni Groliero Lugdunensi dicatam, Beatus Rhenanus Selestadiensis Basileae apud Frobenium prelo subiecit (σ^2)[2]; unde tertium anno MDLIV^0 Parisiis σ^2 auctore Alberto Picte „avec de nouvelles corrections" i. e. typothetarum aliquot erroribus sublatis[3]) — nam graecum

1) Cf. Schweiger Handbuch der klass. Bibliogr. I 204, Combes Dounous Dissertat. de Maxim de Tyr traduites Paris 1802 I praef. p. 22 sq. Huius editionis ornatissimum exemplar commemoratur in „bibliotheca exquisitissima" Paris. 1732 p. 205; idem commemorat Graesse trésor de livres rares et précieux ou nouveau dictionaire bibliogr. Dresden 1863 IV p. 454.

2) Ad hanc editionem spectat catalogus biblioth. Bunavianae I^s (ed. Franke) Leipz. 1750 p. 2131.

3) Quod quam necessarium fuerit — quamquam permulta a Beato Rhenano correcta sunt — ex. gr. doceant Titolino pro Titolmo (p. 8. 10), Phrymonem pro Phrynionem (p. 186. 8), Stragirite pro Stagirite (p. 43. 8), Procuna insula pro proxima insula

exemplar iam nullum publicatum erat, ex quo latinam versionem emendatiorem reddere poterat — in lucem prodiit σ^3 (σ^3); quartum denique ab Henrico Stephano eodem anno quo „disputationes Maximi Tyrii graece nunc primum editae" illius iussu prelum reliquerunt — qui annus est MDLVII — emendata quidem quantum inter plagulas corrigendas fieri σ^4 poterat, attamen non retractata typis excussa est (σ^4).

b De excerptis graecis quae Beato Rhenano, si fides est, ad manum erant[1]), nihil effici potest, quia ipse praeter mentionem hanc obiter factam nihil de iis protulit.

Ed. Steph. Sequitur Maximi prima editio ab Henrico Stephano Parisiis anno MDLVII^0 ex ipsius officina in lucem emissa, praefatione ad Arnoldum Arlenium instructa, editoris in Maximi Tyrii λόγους castigationibus exornata. Stephanus α in edendo Maximo usus est codice quem Arnoldus Arlenius s possessor cum eo communicaverat, sed adiutus est „etiam quodam exemplari (in paucis tantum λόγοις) quod a Joanne Stracelio literarum Graecarum professore Regio commodato acceperat", excerptorum scilicet, ut videtur.

Stephani editione, versione (σ^4), arte critica nonnulla excitata sunt virorum doctorum observationes atque studia in Maximi dissertationibus vel vertendis vel „castigandis" collocata, quae ut absolvam hic breviter enumero. Versiones igitur inter Stephani et Heinsii editiones in lucem editae vel integrae vel singularum dissertationum commemoratae inveniuntur hae:

1) Dialoghi di Massimo Tirio in Italiano e Spagnuolo Venetiis apud Bologninum Zaltieri anno MDLIX in 4^0.

(p. 153. 15), Teethaeo pro Theaeteto (p. 442. 2) spectatores pro sectatores (p. 10. 8 οἱ διώκοντες), scaevam pro scaenam (p. 200. 15) alia, quae innumera in σ^2 inveniuntur ab illo silentio praetermissa.

1) „Quem auctorem, cum in nostras nuper manus pervenisset, diligenter legimus et recognovimus quod huius Graeca quaedam excerpta haberemus: ac cum hic statuissemus aedendum, tibi inprimis Grolieri dicandum putavimus" in Beati Rhenani ad Grolierum epistula dedicatoria (p. 2 vers. finem).

2) Maximi Tyrii quemadmodum discernendus sit adulator ab amico (or. 14) lat. interpret. Jo. Caselio Rostochiae anno MDLXXXVII⁰; eadem iterum anno MDXC⁰ Helmstedtiae typis excussa memoratur (et redintegrata est, ut videtur, in „J. Caselii Amoeniora opuscula edita cura Joh. A. Acker" Jenae 1707).

3) Plaidoyer pour les gendarmes contre les laboureurs (or. 23) par F. Morel Parisiis MDXCVI (in 12⁰).[1])

4) Deux Discours: touchant l' allégresse et gaîté de l' esprit avec le remède de fâcherie (or. 28); touchant ceux qui ont le mieux discouru de Dieux, les poètes ou les philosophes (or. 4); par Fr. Morel chez Pierre Bresche Paris 1607.

Artem criticam vero Maximo adhibuerunt praeter Scaligeri, Petiti, Porti, Theod. Canteri coniecturas hic illic dispersas viri docti

1) Paulus Leopardus in libro cui inscriptum est „Emendationum et miscellaneorum" libri XX tom. I priores decem libros continens Antverpiae anno MDLXVIII⁰, tom. II ed. a P. Scriverio in Gruteri Face critica tom. III (Francofurti MDCIV) p. 339 et 372.

2) Andreas Schottus „in Maximi Tyrii sermonibus observata ad editionem Henrici Stephani anno MDLVII⁰" ab Heinsio cui ille ea miserat, in editionem alteram suam recepta.

Quae proximo saeculo in lucem prodierunt Maximi editiones, auctorem ferunt Danielem Heinsium. Sunt autem hae:

1) V. C. Maximi Tyrii philosophi Platonici dissertationes XLI graece. Cum interpretatione[2]), notis[3]) et emen- Ed. Heins.[1]

1) De qua versione cf. Catalogue de l'histoire de France tom. X Paris 1870 p. 458: le titre de départ page 3 porte en plus: „prins de l'original de Tyrius Maximus" et on lit à la fin „discours traduict du grec par Fr. Morel le dernier d'aout 1596".

2) De versione Heinsii audias Marklandum ad Dorvillium haec scribentem (p. 337 ed. Lips. Supplicum): „Doleo quod elegans haec sed vaga versio vel paraphrasis potius Heinsii in hac

dationibus Danielis Heinsii. Accessit Alcinoi in doctrinam Platonis introductio ab eodem emendata et alia eiusdem generis. Lugduni Batavorum apud Jo. Patium anno MDCVII^{0} tomi tres.

Ed. Heins.^{2} 2) Maximi Tyrii dissertationes philosophicae. Cum interpretatione et notis Danielis Heinsii hac secunda editione emendatioribus. Accessit Alcinoi in Platonem introductio Lugduni Batavorum apud Io. Patium Anno MDCXIV^{0} tomi duo.

Duas editiones has ipsius Heinsii nomine insignitas duae excipiunt editiones quas cum Heinsii recensio in iis anonymi cuiusdam viri docti curis vel repetita vel retractata sit, inter Heinsianas nostro iure enumeramus; sunt autem hae:

Ed. Lariotiana 3) Maximi Tyrii philosophi Platonici scriptoris amoenissimi dissertationes. Ex nova interpretatione recens ad Graecum contextum aptata et collocata e regione: additis numeris et erroribus anteriorum editionum quam diligenter detersis. Lugduni sumptibus Claudii Lariot typographi Regii MDCXXX.

Ed. Heins. Oxoniensis 4) Maximi Tyrii dissertationes graece et latine Oxonii e theatro Sheldon anno MDLXXVII^{0} in 12^{0} accedunt Demophili sententiae (editio iterum emendatior ut videtur, cf. Graesse l. a.: „le texte y est souvent corrigé sur des coniectures“).[1])

---

nitida editione (scil. Londinensi) servabitur. Mihi nequaquam placent huiusmodi excursus potius quam versiones quae ingenium interpretis quidem demonstrant, sensum auctoris incertum et obscurum ne dicam intactum aliquando, immo saepissime, relinquunt“ cf. Duebn. praef. p. VIII.

3) (p.V) Notarum exemplar manu Heinsii scriptum asservatur in bibliotheca Lugdunensi cf. Catalogus librorum tam impressorum quam manu scriptorum bibliothecae publ. univers. Lugduno Batavae 1716, Geel cat. libr. mscr. qui inde ab anno 1741 bibl. Leyd. accesserunt Leyden 1852. 337 (manuscr. graeci 77): „collectio chartarum maioris formae in qua de scriptura sacra ... notarum ad Apuleii metam. fragm.; item ad Maximum Tyrium Heinsii“ cf. quoque Harles (Fabricius) bibl. V^{3} 521.

1) Quae Combes Dounous in versionis suae praefatione (p. XXVI adn. 1) scripsit verba „in bibliotheca Hulsiana tom. III

Heinsius praeter Paccii et Stephani labores atque auxilium compluribus codicibus instructus — inter quos Regium a Casaubono sibi missum „optimae notae esse, e quo non pauca supplere poterat" ipse non ignorabat — tamen in textu graeco Stephani excudendo acquiescens collatione quadam accurate conficienda plane supersedebat. Palatini π codicis a Frehero ei oblati (quem tamen „ex locis paucissimis ὡς ἐξ ὀνύχων cognovisse" se ipse confessus est) plane nulla fit mentio praeterea, ita ut effici nequeat utrum inter Palatinos ille nobis servatus sit an per annos perierit. Neque vero excerpta quaedam a Sixto Arcerio ei data, α quae Arceriana nobis cum Heinsio nominantur, accuratius circumscripsit.

Post Heinsium Heinsii tamquam pedissequi enumerandi sunt:

1) Traitez de Maxime de Tyr qui sont quarante et un discours profondement doctes et grandement éloquens. De nouveau mis en Français par Guillebert Rouen chez Jean Omont 1617 (cf. Combes praef. p. XXXIII sq.).
2) Maximi Tyrii discorsi trad. da Pierrio de Bardi Venetiis apud Giunta anno MDCXLII° in 4° (cf. Graesse l. l., Fabricius³ (Harles) V p. 522, Combes praef. p. XXXV adn. 1).
3) Maximi Tyrii disputationes tres cum Plutarchi libello de morbis animi . . . latine per Joannem Rainoldum Londini 1619 in 12°; iteratum in „Rainoldi Orationes XII" Oxonii 1628; translatum ut videtur a viro docto Vaughan in librum cui inscriptum est Olor Isianus. A collection of select poems London 1650 in 8°.[1])

---

part. I p. 195, numero 3431 citatur editio cum notis Heinsii Lugduni Batavorum 1694 in 8°" videntur ad Ed. Heins.² referenda esse, anno 1694 errore typ. posito pro 1614; nusquam enim alibi editionis huius mentionem factam invenire equidem potui.

1) De quo audias Graessium l. a.: Vaughan avait déjà traduit dans son Olor Isianus ... la suivante pièce: of the diseases of the mind and of the body and which of them is most pernicious; the question stated and decided by Maximus Tyrius

4) Maximi Tyrii commentatio quod sermonum optimi sint qui operibus consonent (or. 25) Helmstedtiae 1665 (cf. Schweiger Handbuch der klassischen Bibliographie I p. 204 sq.).

Heinsii laborem, quem „tumultuarium" non sine iusta causa Nicolai (gr. Literaturgesch. II p. 653) appellavit — quippe quem Heinsius ipse „paucissimis diebus quos huic curae impendit" se confecisse gloriatus sit — opus si auctorem ipsum audias[1]) non minus tumultuarium excipit Editio prior Davisii[2]), cui inscriptum est:

Ed. Dav.[1]

Μαξίμου Τυρίου λόγοι Maximi Tyrii dissertationes. Ex interpretatione Danielis Heinsii. Recensuit et notulis illustravit Joannes Davisius coll. Regii apud Cantabr. socius. Cantabrigiae ex officina Joann. Hayes MDCCIII.

Ed. Dav.[2] (Oxoniensis)

Plane alia est — nam iuxta Regium etiam Harleianum ipsis hic illic oculis inspectum adhibuit — altera Davisii editio, quam quod ad textum notasque criticas die quinto decimo mensis Martii anni MDCCXXVIII[1] ab ipso auctore confectam praefatione inchoata, nectamen perfecta ineditam relictam — cum die vicesimo altero eiusdem mensis anno MDCCXXXII[0] ille mortuus sit — societate quadam Anglica ad libros sumptu suo edendos condita iussu Ricardi Mead societatis praesidis duodecim annis post Joannes Ward Oxoniensis („e coll. Greshamensi") edendam curavit inscripto titulo:

Maximi Tyrii dissertationes ex recensione Joannis Davisii colleg. Regii Cantabr. praesidis Editio altera ad duos codd. mss. emendata notisque locupletioribus aucta. Cui accesserunt v. e. Jeremiae Marklandi adnotationes. Londini apud G. Bower anno MDCCXL[0] in 4[0].[3])

---

a Platonic philosopher; written originally in the greek and put into latin by J. Rainolds.

1) „In tumultuario hoc opere, si quid recte praestiti, gaudebo; sin minus, animi saltem me non poenitebit."

2) Multis viris doctis laudata cf. ex. gr. Clericus bibliothèque choisie tome XI; Fr. Schoell Gesch. d. gr. Litt. l. l. „vorzüglicher ist die Ausgabe von J. Davis" al.

3) „An excellent edition" cf. Lowndes the bibliographers manuel of english litterature London 1864 III p. 1521.

Quae editio post triginta quattuor annos Reiskio operis praesidio ac decore accersito curis Georgi bibliopolae Lipsiensis repetita in lucem prodiit hacce inscriptione exornata: Ed. Dav.² (Reiskii)

Maximi Tyrii dissertationes ex recensione Joannis Davisii coll. Regii Cantabr. praesidis. Editio altera ad duos codd. mss. emendata notisque locupletioribus aucta. Cui accesserunt Jer. Marklandi coll. d. Petri Cantabrig. socii annotationes. Recudi curavit et annotatiunculas de suo addidit Jo. Jacobus Reiske. Partes duo Lipsiae impensis Gotth. Theoph. Georgi MDCCLXXIV

continens praeter ea, quae in editione Oxoniensi a Wardo emissa leguntur:

Praefatiunculam Reiskii, V. C. Joannis Davisii ad 'superiorem' suam Maximi Tyrii editionem praefationem, Jeremiae Marklandi ad Maximum Tyrium praefationem (seorsum hic in initio operis positam). Ad Maximum Tyrium J. J. Reiskii animadversiones (I 483—503; II 291—306).

Accesserunt igitur editionis Davisianae tutores ut ita dicam

1) Marklandus, qui — ut ipsum de notis suis audias — aestate anni MDCCXXXIX[1] „ruri positus nonnulla commentatus in priorem doctissimi et optimi Joan. Davisii (τοῦ μακαρίτου) editionem Maximi Tyrii Cantabr. MDCCIII, postea concessa potestate inspiciendi secundam, antequam in publicum prodiret, ea conditione, ut si quid notatu dignum restare videretur, istud communicaret, ex pluribus" ea quae ante oculos habemus „excerpsit", quia „eruditissimus vir in hac editione tam frequenter a priore sententia discessit, ut a necessitate quidem dissentiendi plerumque eum liberaverit"[1], *Markl.*

2) Reiskius[2]), qui „defatigatus in ergastulo Plutarcheo, in *Reiske*

---

1) Ceterum Marklandus est qui praeter coniecturas in notis suis „novum aliquod de hoc auctore et de gemina editione harum dissertationem ab ipso Maximo in publicum data" vel protulit vel prolaturum se esse pollicitus est.

2) Qui lectioni Maximi intentus adeo non „sustinuit taedium subrepens cum affectatae dictionis — in Homeri atque Platonis iactatione ita inepte insolescentis ut tirunculi nostrates

quo per totam hyemem veluti catenae illigatus fuisset exercitus, praetereaque Maximi lectione iam minus se delectari sentiens senex factus quam olim florente adhuc aetate" „gerens tamen morem voluntati hominis de graeca literatura bene mereri conantis" Georgii scilicet, „schedas excussit, in quibus ante viginti annos exaratis" sua „quae tum fuerant ad Maximum Tyrium visa deposuerat", retractatas tam „invita Minerva, tam obtuso ingenio atque a meditationis contentione abhorrente", ut „veniam rogaret lectores opellae suae censoresque hortareturque ut mirari nolint neque fastidire deformitatem schediasmatis tumultuarii."

Praeterea in Ed. Dav.[2] mentio quoque fit codicis Vindobonensis, qui e Lambecii comment. libro septimo editori innotuit; commemorantur etiam hic illic quaedam Apostolii excerpta, de quibus utrisque quid rei sit paulo infra dicetur.

Accedunt qui (ceteroquin Davisium secuti) si quid auxilii graecis Maximi verbis tulerunt, ex ingenio tulerunt, scil.:

1) Des Maximus Tyrius philosophische Reden aus dem Griechischen übersetzt von Chr. Tob. Damm Berlin 1764. apud Wewerum, nunc Sanderum (cf. Ersch Bibliogr. Hdb. der philol. Literatur der Deutschen (bearb. von Geißler) 3. Aufl. Brockhaus Leipzig 1845, p. 243.)[1])

---

cum magistellis suis mirifice sibi placent in voculis Tullianis conserendis et exemplis conterendis ex antiquitate repetitis odiosi fiunt — tum conclusiuncularum tam futilium tam contortarum atque intricatarum tam denique miserarum, ut nescias infantiam sophistae ad pueros se iactantis risune an commiseratione prosequaris, quem ubi diu molestas per ambages sis persecutus et cuniculos eius perreptando fatigatus, cernas tandem sophisticam in foveam te incidisse", ut Maximum „ornare et tollere praeconio suo iussus censoria nota eum premeret"; quod iudicium iniquius, quam quod nostrum faciamus, cum ego iam in dissertatione mea repudiassem, nunc etiam Meiser perferendum esse diserte negavit.

1) De qua editione cf. Schweiger l. a. „die Übersetzung ist hart und oft undeutsch"; Fr. Schoell Gesch. der gr. Literatur, (Nach der zweiten Aufl. a. d. Französischen übersetzt von M. Pinder) Berlin 1830 II 502 „eine etwas harte Übersetzung"; Combes Doun. praef. p. XXXV adn.; inprimis autem Reiskium, qui de

2) Discours philosophiques de Maxime de Tyr mis en français par Formey. Leyde chez Luchtmans 1764 in XII^0 (versio pessima — ut passim in adnotationibus suis ostendit Combes — et quam qui confecit, graeca verba vertenda ei ne obiter quidem inspexit cf. ad p. 276. 3; 286. 13).

3) Dissertations de Maxime de Tyr philosophe Platonicien traduites sur le texte Grec. Avec des notes critiques, historiques et philosophiques par J. J. Combes Dounous membre du Corps Législatif et de quelques Sociétés Litteraires 2 Tomes. Paris chez Bossange Masson et Besson anno XI^0 (= 1802) (cf. Nouvelle bibliographie générale par F. Didot frères. Paris 1861 s. v.)[1] *Combes*

4) Dissertations of Maximus Tyrius translated from the grek by Th. Taylor 2 volums 12^0 London 1804 (cf. Lowndes l. a., Schweiger l. l., Westermann Gesch. der

---

ea sic iudicat 'quae ut satis esse potest iis si quibus satis sit universe Maximi sententias tenere modumque disputandi noscitare, ita parum videtur eorum studia sublevatura si quos iuvet graecam Maximi orationem critica cum diligentia pervestigare atque elimare.'

1) Ceterum Combes de codicibus, qui in bibliotheca Regia Parisiensi tum asservabantur, referens cum alios, tum exemplar commemorat, de quo ipsum si audieris ita locutum „le second des manuscrits de la bibliothèque contenant les quarante et une dissertations de Maxime de Tyr est un des fruits de nos dernières victoires en Italie. Il est du nombre de ces monumens qui sortis de la bibliothèque du Vatican sont venus augmenter les richesses de la nôtre. Le caractère écrit sur ce qu'on appèle papier coton est très net et assez facile à déchiffrer .... à la quinzième ligne (de la première page) il a laissé une lacune de quelque mots (vi. ad p. 391. 6/7). Les marges offrent une multitude de notes qui paroissent appartenir à plus d'une main. Son titre est, comme celui du premier (scil. Regii), Dissertations de Maxime de Tyr (écrites ou prononcées) à Rome lors de son premier voyage . . . remplacé au commencement de la huitième dissertation par celui que nous avons déjà vu: ouvrages philosophiques de Maxime de Tyr, qui reparoît à la fin de la dernière. Mais, dans celui-ci, on ne retrouve point le nouvel ordre arithmétique", inter Vaticanos hunc codicem extare putandum esse intelleges.

griech. Beredsamkeit Leipzig 1833 I p. 207/8 adn. 5 et 6).

Dukas 5) *Μαξίμου Τυρίου Λόγοι τεσσαράκοντα καὶ εἷς. Ἐπεξεργασθέντες καὶ Ἐκδοθέντες παρὰ Νεοφύτου Δούκα. Ἐν Βίεννῃ τῆς Ἀουστρίας ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδώτου* 1810 (cf. Engelmann Preuß. bibl. scriptor. classicor. 8. Aufl. Leipzig 1880 I p. 509).[1])

Duebneri denique editioni haec est inscriptio:

Theophrasti characteres, Marci Antonini commentarii, Epicteti dissertationes ab Arriano literis mandatae, fragmenta et enchiridion cum commentario Simplicii, Cebetis tabula, Maximi Tyrii dissertationes Graece et latine cum indicibus. Theophrasti characteres XV et Maximum Tyrium ex antiquissimis codicibus accurate excussis emendavit Fred. Duebner Parisiis editore Ambrosio Firmin Didot MDCCCXL; ad verbum iterata anno MDCCCXXVII[0] [2]).

Duebnerus nova Regii collatione habita (recordatus iam Boissonadium in Anecdotis aliqua ex Regio codice Davisio non lecta protulisse) „multis modis emendatiorem Maximum Tyrium“ emittere cum sibi tum ceteris plerisque visus est. Sed quamvis „varietatem optimi codicis cum pulvisculo expromptam offerre“ sese diserte asseruerit, tamen in suspicionem nuper venit virorum doctorum vel

---

1) Cuius editionis baptismo sponsor unus pater interfuit Davisius neque nomine suo is appellatus; ac verborum contextu ad verbum, quid dico, ad typothetarum errores ex altera Davisii editione maximam partem — nam etiam *ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκδόσεως* (scil. e priore Davisii editione) haud paucas lectiones resuscitatas in suam recepit — repetito eo usque patrissat, ut missum facere possis Ducam, nisi Maximo ex ingenio quoque opem ferre conatus satis multas sui ipsius coniecturas vel recepisset vel recipiendas proposuisset.

2) Cui accessit nil nisi adnotatiuncula mense Septembri anni MDCCCXLII[I] conscripta, qua adfirmatur Duebnerum cum otium ei non esset Maximum denuo tractandi, impraesentiarum haec notasse: p. 363. 13 legendum esse *εἰς τὴν κάτω* auctore Jacobsio; p. 395. 8 *πρὶν πονήσῃ μακέλλῃ* auctore eodem; p. 31. 2 *ἀεὶ καινοὺς συκοφάντας* auctore Orellio.“

de fide eius pro sua parte dubitantium vel evoluto si fors tulit codicis volumine intellegentium si qui Duebnero diffiderent, suo iure eos illi diffidere. Qui quam recte iudicaverint ut intellegas, en habes e congerie locorum gravissimos hosce sicut ego eos legi cum Duebneri lectione compositos: p. 5.1 δ' ἐκ κρητῆρος, δὲ κρητῆρος; p. 5.5 φιλοσόφῳ, φιλοσόφου; p. 6.1 δυσπειθῆ, δυσπαθῆ; p. 10.19 ἀγωνιστικὴν, ἀγωνιστὴν; p. 13.1 ἄρρατος, ἀρρατος („sic") s. acc.: (tamquam corruptum, nam „ubi dubium aliquod aut corruptum vocabulum incidit, quod sententiae tenorem interrumpat aut ab librario non intellegeretur, continuo accentus omittuntur", quam legem tamen haud adeo stricte ut Duebnerus sibi persuasit a librario servatam esse, cum praeterea passim accentus omittantur, ipse perspicies) p. 14.16 ἀναίδην, ἀνέδην (tacite); p. 16.13 ἐθάρσει, ἐθάρρει; p. 19.2 τιμὴ≡κατ' (quod fuit τιμὴν), τιμὴ η („hoc erasum") κατ'; p. 19.16 οὐδὲ, οὐδὲν; p. 21.2 ἐνόμισαν, ἐνόμισε; p. 21.20 τέχνῃ, τῇ τέχνῃ; p. 24.8/9 ποταμοῦ μεγίστου (pr. man.), ποταμὸς μεγίστου „a pr. m."; p. 26.9 προελθοῦσα (ut p. 384.6), προσελθοῦσα; p. 27.17 ἐπεὶ, ἐπὶ; p. 28.3 πᾶν· καὶ (ut recte Dav.[2]); πᾶν· ἢ καὶ; p. 28.5 ὁ πάντων, ἁπάντων; p. 30.14 Σωκράτη (ut p. 31.17/18), Σωκράτην; p. 32.13 ποθεῖσκέψασθαι, ποθεῖς σκέψασθαι (tacite); p. 34.1/2 ἀντερητόρευεν (ut p. 38.10 παρησίας p. 49.6 διαρεῖ p. 82.4 (et 10) διαρρηγνυμένων p. 220.13/14; 262.8; 387.9 al.), ἀντερρητόρευε; p. 34.4 Λύκιον (cf. p. 222.2 al.), Λύκειον; p. 34.11 κλαυμυριζόμενα, κλαυθμυριζόμενα; p. 42.4 αὐτῷ, αὐτῶν; p. 47.8 οὕτως (ut p. 95.5; 443.22 al.), οὕτω; p. 57.3 ἑκάστων, ἕκαστον; p. 60.6 κατὰ τὴν τύχην, κατὰ τύχην; p. 66.8 γνωριμώτατα, γνωρίσματα; p. 74.20 ἀργίᾳ, ἅρπαγι; p. 84.3 θρέματα, θρέμματα; p. 86.2 δήμους, δημίους; p. 91.18 ἐπ' ἄλλους, ἐπ' ἄλλου; p. 95.8 ἀνὴρ ἀγαθός, ἀνὴρ οὕτως ἀγαθός; p. 95.10 διεσκαμμένην, διεσκαμμένων (err. typ.?); p. 97.12 νοεῖται καὶ θεοῖς, νοεῖται θεοῖς; p. 99.8 θεὸς νύ τις, θεὸς νύ τοι; p. 99.11 νεαιτάουσιν, ναιετάουσιν; p. 100.6 λογικῷ, ἀλόγῳ (err. typ.?); p. 100.8 συγκεκρατημένην, συγκεκρατημένον; p. 110.4 πηδῶν ἅμα, πηδῶν ἀνὰ;

p. 110. 6 *Ἕκτορα εἶδον· εἶδον δὲ καὶ, Ἕκτορα· εἶδον δὲ καὶ*; p. 111. 17 *μόγις, μόλις*; p. 112. 16 *ὅσπερ καὶ ἀπέκτεινεν, ὅσπερ ἀπέκτεινεν*; p. 113. 4 *διέξιμί σοι, διέξειμί σοι*; p. 115. 10 *ἔχειν μὲν, ἔχει μὲν*; p. 122. 4 *ἐπιλαβομένην, ἐπιλαβομένης* (tacite); p. 122. 7/8 *ἀναπεμπαζομένην, ἀναπεμπαζομένης*; p. 122. 12 *τοῦ χειρου προάγοντος, τοῦτο χειρου προάγοντος*; p. 127. 5 *τίς ὁ θεὸς, τί ὁ θεὸς*; p. 128. 4 *ἐκλόγου, ἐκ λόγου*; p. 128. 8 *ἑτέρωθέν τι, ἑτερωθέν τις*; p. 130. 1 *φωνῇ φωνὴν λαβοῦσα, φωνὴν λαβοῦσα*; p. 130. 4 *ἦ αὐτοί, ἢ αὐτοί*; p. 130. 9 *μελάγχροος, μελανόχροος*; p. 135. 14 *ὅσον, ὅσαν*; p. 146. 10 *εἰς, ἐς*; p. 146. 13 *φαίην, φαίη*; p. 153. 14 *ἀγαπᾶις, ἀγαπῷς*; p. 153. 19 *παραβαλλομένων ἐν θαλάττῃ* per dittographiam, de dittographia silet Duebn.; p. 160. 10 *καὶ τὰ τίμια* om. in mge add. man. eadem, *καὶ τὰ τίμια* in contextu tacite; p. 164. 7 *παῖδα, ἀποκτενεῖ σε ὁ, παῖδ' ἀποκτενεῖσ' ὁ*; p. 166. 11 *περαιούμενος, περαιούμενον*; p. 167. 6 *χειμῶνι, χειμῶνος*; p. 168. 10 *ἐστὶ, ἐσσὶ*; p. 174. 16 *φιλάνθρωπος, φιλανθρωπότατος*; p. 177. 4 *συναπολλύει, συναπολαύει*; p. 184. 2 *τοὺς μὲν ἄλλους, τοὺς μὲν οὖν ἄλλους*; p. 192. 2 *ὁμῶς, ὅμως*; p. 197. 20 *ηαιτήμασι, καιτήμασι*; p. 197. 25 *ὀφιλισκάνειν, ὀφλισκάνειν* (tacite); p. 200. 14 *εἰ ἔτυχεν, ὡς ἔτυχεν*; p. 205. 8 *Ἀκαδημία* (cf. p. 266. 5; 362. 12), *Ἀκαδήμεια*; p. 209. 2 *περὶ λόγους, περὶ τοὺς λόγους*; p. 211. 9 *πρὸ Ὁμήρου, πρὸς Ὁμήρῳ*; p. 219. 17 *ἐπὶ, ἐπεὶ* (tacite); p. 220. 1 *ἐπιτολμητόν, ἐπιτολμητέον*; p 223. 1 *καὶ γελῶντες* om. in mge add., *καὶ γελῶντες* in contextu tacite; p. 231. 1 *Ἀθὶς Ἀνακτορία, Ἀθὶς καὶ Ἀνακτορία*; p. 236. 20 *καὶ μακαρίσει, μακαρίσει* (err. typ.?); p. 244. 13 *δέδειεν* (cf. p. 223. 2; 275. 20), *δέδιεν* (tacite); p. 246. 1 *ἀμφοῖν δημαγωγούμενον, ἀμφοῖν μὲν δημαγωγούμενον*; p. 248. 2 *συντεταμένος, συντεταμένος* (ex Marklandi coniectura tacite); p. 253. 16 *αὐτῆς γῆς, τοσαύτης γῆς*; p. 255. 16 *ἐπιταδοὺς, ἑπτὰ δοὺς* (tacite); p. 256. 19 *ἀνά|νάπτει, ἀνάπτει* (tacite); p. 257. 15 *ποῦ, πῶς*; p. 258. 6/7 *αὐτὴν τὴν εὐτειχοτάτην, αὕτην εὐτειχοτάτην*; p. 262. 2 *βό|βοτρυν, βότρυν* (tacite); p. 265. 16 *ἐρᾶν, οὔ φασι μὲν, ἐρᾶν φασι μὲν*; p. 267. 15 *Ἀχιλλῆος, Ἀχιλῆος*; p. 268. 1 *δημωδέστατος* (ut recte legit Heins.), *δημωδεστάτης* (tacite); p. 268. 5 *μὲν ἡδέος, μελιηδέος* (ex Ste-

phani coniectura tacite); p. 270. 9/10 *περὶ τὰς δίκας*, *πρὸς τὰς δίκας*; p. 276. 9 *μήτε*, *μηδὲ*; p. 276. 19 *λεϊστή* (in ras. ex *ληϊστή*), *ληϊστή*; p. 278. 16 *βεβλημένῳ*, *βεβλημένων* „etiam Reg.“; p. 279. 17/18 *εὐκαρπωτέραν*, *εὐκαρποτέραν*; p. 280. 19 *τετραμμένον*, *τεθραμμένον*; p. 282. 10 *ἐλευθέρου*, *ἠλευθέρου*; p. 294. 13 *εἰ δὲ καὶ σωμάτων*, *εἰ δὲ σωμάτων*; p. 301. 2 *μήπω μὲν*, *μήπω με*; p. 305. 3 *ἐξορμώσῃ*, *ἐξορμῶσα*; p. 308. 13/14 *Ὅμηρε αἰνίζομαι πάντων*, *Ὅμηρ᾽ αἰνίζομαι ἁπάντων*; p. 311. 18 *ἐπάγωμεν*, *ἐπανάγωμεν*; p. 313. 8 *οὕτως· εἰ ἤδη*, *οὕτως· ἤδη*; p. 317. 3 *κῦμα*, *ἄταλλε*, *κύματ᾽ ἄταλλε*; p. 321. 11 *δήπου ἀτεχνίαν*, *δή που τὴν ἀτεχνίαν*; p. 326. 12 *ὀχλοκρασίᾳ*, *ὀχλοκρατίᾳ*; p. 336. 8 *καθάπερ*, *καθὰ*; p. 338. 12 *φείδωλὸς*, *φίδωλὸς* „sic“; p. 338. 13 *πότερα*, *πότερον*; p. 338. 14 *ἠλιθίου*, *ἢ λίθου* (ex Scaligeri coniectura tacite); p. 342. 12 *χαίρειν τὲ τῇ*, *χαίρειν τῇ*; p. 342. 13 *ἐπεραιοῦτο*, *ἐκπεραιοῦται*; p. 351. 9 *ἐντετυχηκότες*, *ἐντετευχηκότες*; p. 359. 16 *ἐσωφρόνησαν* (prim. man.), *ἐσωφρόνισαν*; p. 365. 5 *τῷ τῆς φύσεως*, *τῷ φύσεως*; p. 367. 10 *ξυνουσίαι*, *ξυνουσίας*; p. 369. 12 *ξυνενεικάμενος*, *ξυνενεγκάμενος*; p. 370. 17/18 *δὲ καὶ τῶν ἄλλων*, *δὲ τῶν ἄλλων*; p. 372. 10 *ἐρᾶν*, *ἐρῶν*; p. 379. 5 *αὐτοῖς*, *αὐτῇ*; p. 379. 18 *ἄλλωα* corr. in *ἄλωα*, *Ἁλῷα*; p. 382. 3 *οὐδὲν σοφίᾳ*, *οὐδὲν φιλοσοφίᾳ*; p. 389. 2 *τότ᾽ ἀνθρώπου*, *τό τ᾽ανθρώπου*; p. 392. 3/4 *καὶ κοδαίμων*, *καὶ κακοδαίμων* (tacite); p. 393. 17 *τοῦτό τοι*, *τοῦτό μοι*; p. 396. 16 *ὑ|περῴην* (*υ* del. et *ην* in ras.), *ὑπερῴην* (tacite); p. 397. 2 *αἰσθητῶ* pr. man; corr. man. recent. in *αἰσθήσῃ* (mutatis *τ* et *ω* in *σ* et *η* et suprascripto *ι* q. d. subscripto), *αἰσθητω* „positis super *τω* signis ˘˜ marginalem notam indicantibus quae non fuit addita“; p. 397. 10 *ὑπερρηνης* pr. man., *ὑπ᾽ εἰρήνης* (tacite); p. 397. 17 *ἀναπανόμενος*, *ἀναπαυσάμενος*; p. 398. 11 *τὸ ηνυτον* pr. man.; corr. in *τὸ νήνυτον* ead. man.; corr. in *τὸ νήριτον* man. recent., *νήρυτον* „ut videtur“; p. 398. 14 *Καλυψὼ ἶ. . .ν*, *Καλυψὼ. . .ν* „fuit *οὖν* ni magnopere fallunt oculi“; p. 399. 14 *Ἡρακλέους* (del. *υ* man. alt.), *Ἡρακλέους* (tacite); p. 401. 8 *Κυνεγείρου*, *Κυναιγείρου* (tacite); p. 403. 12 *ἔχει*, *ἔχειν*; p. 409. 20 *ὑπε|υεὐνοίας* (erasis *ε|υ*), *ὑπὲρ εὐνοίας* „ut videtur“; p. 410. 10 *ἀπὸ*

τοῦ Ἰσθμοῦ, ἀπὸ Ἰσθμοῦ; p. 411. 13 ἀγή|πολις, Ἀγησίπολις (tacite); p. 415. 10 ἐώλων, ἑώλων; p. 420. 7 σιδήρῳ τούτῳ γένει, σιδήρῳ γένει; p. 424. 2 εἵνεκεν, εἵνεκα; p. 425. 10 ταῦτα, ταύτας; p. 426. 17 ἀποκρίνασθαι, ἀποκρίνεσθαι; p. 437. 17 δίδου τ', δίδου δ'; p. 440. 14 οὐ γάρ πω, οὐ γάρ που; p. 441. 6 ἀκούομέν σου, ἀκούω μέν σου; 441. 15 αὖ, οὖν; p. 442. 14 τουτονὶ, τουτωνὶ; p. 443. 19 ὣς εἴπερ, ὥσπερ; p. 451. 10 τό, τε γὰρ, τὸ γὰρ „cod"; p. 460. 5 ἐπὶ, ἐπεὶ (tacite); p. 460. 17 ἰσοστασίῳ, ἰσοστασίᾳ; p. 461. 6 Ναυσικᾶι, Ναυσικάᾳ; p. 463. 16 οὔτε, οὐδὲ; p. 464. 10/11 φρονιμωτέρῳ συμβούλῳ, φρονιμωτέρου συμβούλου; p. 468. 16 καταδύσεται, καταδήσεται (pro καταδύσεται err. typ.? edidit enim καταδύσηται); p. 468. 18 κειμένη, κἂν μένῃ; p. 469. 2 τούτῳ, τούτου; p. 471. 15/16 προηγμένον, προηγούμενον; p. 475. 19 Φίλιππος, ὁ Φίλιππος; p. 476. 1 ἔξωθεν τοῦ χοροῦ, ἔξω θείου χοροῦ (tacite); p. 479. 5 δὲ αὕτη, καὶ αὕτη; p. 480. 8 λοιμώττουσιν (et λοιμὸς), λιμώττουσιν (et λιμὸς) „codex"; p. 483. 17 αυτουη, αυτουκ.

Maximam partem loci hi quos enumeravi eius generis sunt, quos cum ederet Duebnerus, in lectione eorum a Davisio data acquiesceret; ubi ipse codicem inspexit, ex parte non bene oculatus perperam lecta protulit — neque enim desunt, quae iam antea Davisius rectius intellexerat —, ex parte silente Davisio (quippe qui Stephanum secutus neglecto Regio permultos locos formaverit) recte dedit — siglo „Reg." non „cod." notata ea — quia primus ea dedit; unde apparet, cum codicis imaginem e plurimis Davisii, ipsius Maximi paucis consutam et tamquam conferruminatam ille circumscripserit, plane nullo modo fieri potuisse, quin nos Maximum edituri de integro codicem Regium non tam ad extremum revolveremus quam ad litteram perscrutaremur. Codicum praeter R in Duebneri „relatione critica de Maximo Tyrio" una cum „praefatione" operi praemissa (p. IX—XXII) non facta est mentio uno excepto Harleiano illo, cuius lectionem a Davisio oblatam ex illius editione altera aliquoties mutuatus est. Idem e Paccii versione codicis Florentini lectionem eandem atque ceteri editores collectam bis terve praebuit

Raro artem criticam ipse exercens raras virorum doctorum praeter Heinsium Davisium Marklandum Reiskium — quorum inventis illum usum esse scriptura abbreviata demonstrabitur qualis ex. gr. est Markl. (Duebn.) — coniecturas hic illic occasione data in lucem editas adnotationibus suis inseruit. Citantur autem a Duebnero praeter Portum, Salmasium, Scaligerum, Grotium, Sopingium

1) Paulus Leopardus Isembergensis emend. et miscellan. libr. XX Antverp. 1568 (etiam in Gruteri Lampade (vel Face critica) tom. III).
2) Toupius Emendationes in Suidam Oxoniae 1790 vol. II p. 305, vol. III p. 387 et 404.
3) Wakefieldus silva critica Cantabr. 1789—1795 vol. I 112 II 81 et 94 III 53, 144, 155.
4) Ludovicus Valkenaer a) Diatribe in Eur. Hippolyt. ed. Ratallero Leyden 1768 vel ed. Egerton Oxford 1796; b) Ammon. Leyden 1739 p. 218.
5) Dorvillius Chariton. Amstelodam. 1750 p. 228 et 470.
6) Pierson Moeridis lexicon restit. emend. animadvers. ill. anno 1759 (iteratum curis G. A. Koch anno 1830) p. 39.
7) Lennep Phalarid. epistul. Groningen 1777 p. 44.
8) Boissonade Anecdota graeca Paris 1833; Nova anecdota Paris 1844 vol. IV p. 417, 430, 478 vol. V p. 95.
9) Fridericus Jacobs a) Animadversiones in Euripidis tragoedias. Accedunt animadversiones in Stobaei florilegium 1790 p. 125; b) ad Philostratum p. 797.
10) Eldichius Specimen suspicionum Zutphaniae 1764 p. 4.

His accedunt a Duebnero silentio oppressi

1) Orellius Epistulae philologae („Philologische Briefe“ an J. J. Hottinger) quibus librum „Isocratis *περὶ ἀντιδόσεως* her. von A. Mustoxydes Verbessert, mit Anmerkungen und philologischen Briefen begleitet von J. Kaspar von Orelli Zürich 1814“ exornavit. Quarum tertiae inscripsit „Über einige Stellen des Maximos

von Tyros, Aristoteles, Cicero u. Tacitus, inde a p. 349 usque ad p. 359.

2) Bornemann de gemina Xenophontis Cyrupaediae et Maximi Tyrii recensione dissertationes criticae Schneebergae III partes 1814—16.[1])

3) Knebel Observationes in Maximi Tyrii dissertationes Progr. gymnas. Coblenz I et II 1833.

Post Duebnerum denique Duebneri editione enixi de Maximo egerunt:

1) Rob. Unger (Electa critica Friedlandiae et Novi Brandenburgi 1842 III partes).[2])

2) Aemilius Hahn (Observationes criticae in Maximum Tyrium. Diss. inaug. Vratislaviae 1877) qui paucis de usu vocis εἰ et ἄν a Maximo observato praemissis (p. 1—4) locos potissimum duodetriginta (quibus „thesis" una accessit publice defendenda) emendandos (inde a p. 5 usque ad p. 36) proposuit, emendavit nullum.

3) Ricardus Rohdich (De Maximo Tyrio theologo dissert. inaug. Vratislav. prodiit Bythomiae 1879) qui cum quaestionibus suis ad philosophiam pertinentibus coniecturas aliquot de suo hic illic inseruit, tum duos potissimum Maximi locos in thesibus publice tractandos emendare sibi visus est.

4) H. Hobein (de Maximo Tyrio quaestiones philologae selectae. Diss. inaug. Gotingensis prodiit Jenae 1895).

---

1) Qui ni fallor arma tulit adversus Marklandum duplicem Maximi esse editionem arbitratum; quem quomodo refutaverit, exponere equidem nequeo, cum nullo modo efficere potuerim ut exemplar libelli huius alicunde conquirerem.

2) Quem inmerito ut ita dicam inter eos, qui in emendando Maximo studium collocaverint, enumerant (ut Engelmann Preuss I p. 510 et 16). Etenim praeterquam quod tribus locis (p. 23. 7 *πενθοῦσι* p. 84. 10 *μεταβαλὼν* p. 185. 18 *Νιρέα*) Marklandi lectionem amplexus ad illustranda ea quae ostendere sibi proposuit, adhibuit (eandem ob causam quartum (p. 284. 1 sq.) citavit), unum tantum locum de suo coniectura temptavit (p. 169. 14 *Κατάνην*) viam ingressus, qua ante eum iam Toupius incesserat.

5) Karolus Dürr Sprachliche Untersuchungen zu den Dialexeis des Maximus von Tyrus Diss. inaug. Heidelbergens. prodiit Tubingae 1899 (etiam in Philologi supplem. VII) qui non tam emendando quam defendendo huic editioni profuit, cum primus quo dicendi genere Maximus usus sit accuratius observaverit.[1])

6) Karolus Meiser (Studien zu Maximos Tyrios: Sitzungsberichte der Kgl. bayr. Akad. der Wissensch. Philosoph. philolog. München (1909) 6. Abhandlung) tribus capitibus praemissis (I. Allgemeines. II. Die Bildersprache des Maximos. III. Max. über Socrates) adnotationes criticas (p. 32—67) edidit, quae cum mihi innotuissent pars operis mei prelum iam reliquerat. Unde factum est, ut ex parte coniecturas illius in apparatu q. d. critico invenias (inde a p. 193), ex parte te lector orare coactus sim, ut 'Addenda' adeas in calce operis subiuncta. Etiam Meiser utpote qui Maximum suum bene noverit multa melius vidit, quam viri critici anteriores. In quibus quattuor sunt loci (p. 19. 9; 29. 8; 42. 1; 101. 15), quos inscius cum illo consentiens plane eodem modo ego conformaverim atque ille.

Quae praeterea virorum doctorum conamina vel verbis (ut Sauppii, Bottermanni ad p. 353. 19) vel per litteras mecum communicata (ut emendationes, quibus exornandi opus meum veniam benigne mihi dedit Henricus Schenkl), vel sparsim publicata huc faciunt velut Rademacher ad. p. 351. 4 (Mus. Rhenan. Neue Folge. Bd. 50 p. 478); Fr. Schöll ad p. 42. 1 (Dürr. p. 38 adn. 230) et ad p. 19. 9 (ib. p. 59 adn. 370); Wilamowitz ad p. 346. 2 et ad 444. 11 (dissert. meae p. 87 et 41) alia quaecumque mihi innotuerunt singulis locis adposita adnotavi.

---

1) „Diese Abhandlung verfolgt das Ziel, die Sprachmanieren eines jener Rhetoren zu schildern, die Philostratus . . . als *φιλοσοφήσαντες ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι* bezeichnet. Es soll damit ein Beitrag zur Geschichte der griechischen Sprache gegeben werden . . ."

Uno denique verbo commemorem orationem Maximi secundam a Wilamowitzio in librum cui inscripsit Griechisches Lesebuch Berlin 1902 (I 2 p. 338—342) totius libri proposito accommodatam (omisit p. 24. 1 τὰ μὲν usque ad p. 25. 15 ἄγαλμα) receptam adnotationibusque epexegeticis (ibid. II 2 p. 212—215) instructam esse textu secundum Duebneri recensionem constituto.

CAP. II. DE CODICUM MEMORIA.

Notitia litteraria q. d. expedita iam nobis circumspiciendum erit, quidnam subsidii in libris manu scriptis positum sit. Sed antequam exponamus, quae inter singulos codices intercedat ratio, primum omnino statuendum erit, quibus codicibus Maximi reliquiarum memoria ad nos pervenerit, quibus in bibliothecis codices illi asserventur, quibus numeris notisque hodie singuli insigniti sint. Quem laborem de integro mihi subeundum — nam neque quam Montfaucon dedit neque Fabricii enumeratio (utpote obsoleta et manca ex parte) iam sufficit — liberalissime sublevavit vir clarissimus Henricus Schenkl iis, quae ego composui, libenter correctis, auctis, examinatis. Quae cum ita sint, certum me hoc editionis fundamentum substruxisse speraverim idque eo magis quod eiusdem viri cl. liberalitate adiuto mihi contigit, ut codicum — quos quidem non ipse integros contulerim — omnium fere unam alteramve partem collatam adhibere potuerim.

Codicum vero quattuor genera discernuntur: primum eorum, quibus omnes Maximi sermones XLI continentur, alterum, quod codices efficiunt, in quibus corpus dissertationum aliquot τῆς πρώτης ἐπιδημίας falso insignitum traditum est, tertium codicum singulas dissertationes (vel complures vel unam) continentium, quartum excerptorum codices amplexum; quam divisionem litteris a, b, c, d continuo codicum numero adpositis significabo. Sunt igitur codices singularum terrarum hi:

FRANCOGALLICI (PARISINI).

1) Cod. Graec. bibl. Regiae 1962 (Mediceus Reg. 2588)[1]) R (a) membranaceus, saec. XI^{i} (X^{i} secundum Omont Inventaire Sommaire des manuscrits grecs de la bibl. nationale Paris 1888 II p. 171), folia 175, fol.^{o} (cf. Catal. cod. mscr. biblioth. Regiae Paris 1740 II p. 426; Montfaucon biblioth. bibliothecarum Paris 1739 p. 734. 2588; Omont l. l.). Continet vero (vel potius continuit) Alcinoi, Albini Maximique reliquias, quarum pristinum ordinem index praebet in folii primi (nunc 146) p. b ita conscriptus:

⁜ ἡ βίβλος ἥδε ταῦτ' ἔχει γεγραμμένα·

※ ※ ※

α' Ἀλκινόου διδασκαλικὸς | τῶν Πλάτωνος δογμάτων
β' Ἀλβίνου τῶν Γαίου σχολῶν | ὑποτυπώσεων Πλατωνικῶν | δογμάτων α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι'
γ' τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῶν Πλάτω|νι ἀρεσκόντων, τρίτον: |
δ' Μαξίμου Τυρίου Πλατωνι|κοῦ φιλοσόφου, τῶν ἐν τῇ | ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώ|της ἐπιδημίας, α' β' γ' δ':
ε' τοῦ αὐτοῦ, φιλοσοφούμενα λλλα' (i. e. 31 = ε' — λε' pinacis numeris)

~ . . . . . ※ . . . . . ※ . . . . . ※ . . . . . ~

Quaterniones

Cum quo ordine optime quadrant vetusti quaternionum numeri (manu veteris scholiastae scripti) *A'—MS'*. Cum vero aliquando codicis folia adusque soluta ligarentur, vel iam antea ligata volumine temporum labe dissoluto conglutinando restituerentur[2]), nescio qua bibliopegi negligentia (vel possessoris) factum sit, ut confuso ordine quaternionibus *KH'—MS'* Maximum continentibus praemissis, quos

1) Priores numeri 1044 et DCCCCLIV; quorum posteriore annum 954 indicatum esse — ita ut saeculi X^{i} codex putandus sit — Boivinus custos Regius primus male coniecit, quam coniecturam temere propagavit Combes l. l. p. 28.

2) Quod inde colligi potest, quod adeo circumcisa folia nunc inveniuntur, ut non multum marginis relictum sit vel superioris (cf. p. 116. 10 schol.) vel inferioris (cf. p. 339. 11 schol.)

quattuor Alcinoi (*Α′—Δ′*) subsequebantur, ceteri (*Ε′—Κ′Ζ′*) perierint, restituti autem voluminis folia continuis numeris 1—146 recenti manu consignata novum huncce ordinem efficiant:

1 (a *πίναξ*, b *λόγος α′*) —8 *ΚΗ′*; 9—16 *ΚΘ′* (p. 378. 2); 17—24 *Λ′* (p. 406. 9); 25—32 *ΛΑ′*; 33—40 *ΛΒ′* (p. 45. 5); 41—48 *ΛΓ′* (p. 72. 1); 49—56 *ΛΔ′* (p. 98. 6); 57—64 *ΛΕ′* (p. 128. 12); 65—72 *ΛϚ′* (p. 156. 20); 73—80 *ΛΖ′* (p. 184. 13); 81—88 *ΛΗ′*; 89—96 *ΛΘ′* (p. 237. 7); 97—104 *Μ′* (p. 263. 18); 105—112 *ΜΑ′* (p. 289. 19); 113—120 *ΜΒ′* (p. 315. 5); 121—128 *ΜΓ′* (p. 342. 6); 129—136 *ΜΔ′* (p. 430. 12); 137—144 *ΜΕ′* (p. 455. 2); 145 a et b *ΜϚ′* (p. 481. 2)

146 (a vacuum, b indicem illum supra commemoratum continens; nullo vetusto numero instructum; fuit igitur folium inscribendo titulo destinatum postea praefixum confecto volumini).

147 (a *Ἀλκινόου διδασκαλικὸς* sq.) — 154 *Α′*; 155—162 *Β′*; 163—170 *Γ′*; 171—175 (a in mge inferiore repetitis illis verbis *Ἀλκινόου διδασκαλικὸς* sq.; b vacuum ab initio; postea brevi adnotatiuncula exornatum, in qua de re quadam christiana agitur) *Δ′*.

Corpus Jam inde suspicio oritur in corpus quando coactos fuisse Alcinoum Albinum Maximum utpote Platonicos idoneosque, qui Platonicae doctrinae formam atque speciem apte dilucideque adumbratam promulgarent, aequales praeterea et qui „Platonismum“ amplexi ac diserte professi sint. Accedit quod in omnibus iis codicibus, qui praeter tres (vel duos) illos scriptores Graecos coniunctos alia antiquorum scriptorum opera vel praemissa vel subsequentia exhibent, cum primo Alcinoi capite (vel inverso ordine — ut nunc in R — cum Maximi pinace) non continuatur, sed nova incipit quaternionum suis numeris facta designatio (cf. codd. Q, U, V, W). Itaque de corpore non datur dubitatio, antiquo eo nec non pleniore, nam Albini alterius libelli (= *γ′*), qui ibi quando integer legebatur (cf. Freudenthal hellenist. Studien III p. 322, idem in Pauly Realencyclopaedie neue Bearb. Stuttg.

1894 s. v. Albinus 4) initium aliis quibusdam codicibus servatum ad nos pervenit (cf. Plato ed. C. Fr. Hermann VI p. XV sq.), cum alter ille (littera β' signatus) prorsus e conspectu nostro abierit. Corpus autem non est nisi ab edi- Ordo
tore quodam coactum. Editoris vero manum agnosces singulis Maximi dissertationibus in ordinem redigendis et numerandis adhibitam. Inscriptione enim duplici diserte dinoscuntur Maximi reliquiarum pars altera *τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας*, altera *τοῦ αὐτοῦ φιλοσοφούμενα*, quarum priori adnumerantur $\alpha'\,\beta'\,\gamma'\,\delta'$ (i. e. cum dissertationes tres de voluptate habitae, utpote quae eiusdem argumenti sint, sub unam litteram α' subsumantur, orat. 1—6), cum posteriorem efficiant reliquae dissertationes XXXV numeris ε'—$\lambda\varepsilon'$ (i. e. orationes 31) designatae (iterum quattuor de Socratis arte amatoria, duobus de Socratis daemonio orationibus sub uno utrisque numero subiunctis). Hic *πίνακος* est ordo, cuius numeri α'—$\lambda\varepsilon'$ in margine cuique orationi adscripti repetuntur. Sed iuxta recentiores hos *πίνακος* numeros ea ratione singulae orationes numeratae sunt, ut or. 7—35 continuis numeris antiquis (adhibitis litteris uncialibus) Λ'—$M\Lambda'$ (= 41) consignatae adhuc inveniantur in Regio, omissis post orationem tricesimam quintam (= $K\Theta'$) numeris Λ'—$\Lambda E'$; ita ut tricesimae sextae numerus sit $\Lambda\digamma'$, quem cum nescio quis littera $\digamma'$ illa per lineolam deleta in Λ' corrigere studuisset, postea idem vel alius littera $\digamma$ de novo addita restituit. Genuinus igitur dissertationum ordo — quem collatis ceteris numerandi modis, ut rem absolvam, iam hic adpono —, talis fuit, qualem p. XXIV et XXV invenies.

Hoc ordine intellecto etiam duplicem quam vidimus in- Inscriptiones
scriptionem recte intellegere docemur. Quarum alteram priorem copiosiorem tamquam 'notitiam literariam' ab eo conformatam esse, qui dissertationes primus litteris mandaret, veri est simillimum. Nam cum iusta causa nulla inveniatur, cur e dissertationum in uno eodem auditorio habitarum serie quaelibet electa a ceteris secernatur, ac ne ea quidem, quam „longe prolixissimam et quae duas aequat dissertationes, esse optime monuit iam Heinsius (not. et emendat. p. 10) tam dis-

I	II R		III	IV	V	VI
Ordo genuinus	vetus ordo	πίναξ (et in mge)	Ordo Duebneri	Ordo Heinsii (qui dicitur vulgaris)	Ordo codicis B(H)	Ordinis singularis vestigia
Μαξίμου Τυρίου τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας (Μαξίμου φιλοσοφούμενα)	—	—	—	—	—	
	Μαξίμου φιλοσοφούμενα	—	*Μαξίμου Τυρίου φιλοσοφούμενα*	—	—	
1	Α′	ε′	7	37	4	37 N in mge ζ′
2	Β	ς′	8	38	5	
3	Γ′	ζ′	9	39	6	
4	Δ′	η′	10	29	7	
5	Ε′	ϑ′	11	30	8	
6	Ϛ′	ι′	12	40	9	ιβ′ Z (in mge)
7	Ζ′	ια′	13	41	10	ιγ′ Z ,,
8 (α′)	Η′	ιβ′	14	26	11	ιδ′ Z ,,
9 (β′)	Θ′	※	15	27	12	ιε′ Z ,,
10	Ι′	ιγ′	16	28	13	ις′ Z ,,
				M. T. Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας α | *Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ καὶ φιλοσόφου* sq. MN		
11	ΙΑ′	ιδ′	17	1	14	α′ Z (in mge ιζ′)
12	ΙΒ′	ιε′	18	2	15	ιη′ Z (in mge)
13	ΙΓ′	ις′	19	3	16	ιϑ′ Z ,,
14	ΙΔ′	ιζ′	20	4	17	κ′ Z ,,
15	ΙΕ′	ιη′	21	5	18	
16	ΙϚ′	ιϑ′	22	6	[19]	κβ′ Z ,,
17	ΙΖ′	κ′	23	7	[20]	
18 (α′)	ΙΗ′	κα′	24	8	[21]	
19 (β′)	ΙΘ′	—	25	9	[—]	

15	ΙΕ′	ιη′	21	5	[19]	κβ′ Z ,,
16	ΙϚ′	ιθ′	22	6	[20]	
17	ΙΖ′	κ′	23	7	[21]	
18 (...)	ΙΗ′	κα′	24	8	[22]	
20 (γ′)	Κ′	—	26	10	[—]	
21 (δ′)	ΚΑ′	—	27	11	[—]	
22	ΚΒ′	κβ′	28	12	[22]	
23	ΚΓ′	κγ′	29	13	[23]	
24	ΚΔ′	κδ′	30	14	[24]	
25	ΚΕ′	κε′	31	15	[25]	
26	ΚϚ′	κϚ′	32	16	[26]	
27	ΚΖ′	κζ′	33	17	[27]	
28	ΚΗ′	κη′	34	18	[28]	18 M (in mge ιη′)
29	ΚΘ′	κθ′	35	19	[29]	
	Maξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας				(*Maξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας* QV)	
30 (α′)	⟨Λ′⟩	α′	1	31	36 (α′)	1 QV
31 (β′)	⟨ΛΑ′⟩	—	2	32	—(β′)	2 QV 32 N (in mge β′)
32 (γ′)	⟨ΛΒ′⟩	—	3	33	—(γ′)	3 QV 33 (περὶ ἡδονῆς γ′) N
					Maξίμου τοῦ Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου φιλοσοφούμενα λόγοι τριάκοντα ἓξ	*Maξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσοφούμενα* NQV
33	⟨ΛΓ′⟩	β′	4	34	1	4 QV 34 N (in mge δ′)
34	⟨ΛΔ′⟩	γ′	5	35	2	5 QV 35 N (in mge ε′) ε′ Z
35	⟨ΛΕ′⟩	δ′	6	36	3	6 V 36 N (in mge Ϛ′)
36	ΛϚ′	λ′	36	20	[30]	κ′ M (in mge)
37	ΛΖ′	λα′	37	21	[31]	κα′ M ,,
38	ΛΗ′	λβ′	38	22	[32]	
39	ΛΘ′	λγ′	39	23	[33]	
40	Μ′	λδ′	40	24	[34]	
41	ΜΑ′	λε′	41	25	[35]	

sona sit a reliquis ut *διαλέξεις* vel omnes vel nullam esse vetemur credere[1]), apparet non a voce *τῶν διαλέξεων* interpretationis initium sumendum esse, sed verbis *τῆς πρώτης ἐπιδημίας* summam sententiae contineri. Quae quid aliud significant, nisi illud auditorem quendam istarum scholarum — audientem simul eas et litteris mandantem — libello suo inscripsisse, quo tempore scholas audierit, a quo habitae sint, de quibus rebus in iis actum sit, aeque ac studiosi nostri libellos, quos „Collegienhefte" appellant, una cum professoris, qui scholas habuit, nomine et temporis, quo illas audierint, et argumenti indicio brevi consignare consuerunt (ex. gr. „N. N. Knochen- und Bänderlehre, Göttingen, Sommersemester 1905"). Alteram autem illam inscriptionis partem (*Μαξίμου φιλοσοφούμενα*), quam titulum ex bibliothecariorum usu in schedula quadam scriptum volumini affixum (quem *σίλλυβον* dicebant cf. Birt die Buchrolle in der antik. Kunst p. 237) intelligendam esse Henricus Schenkl me monuit, tum demum ad alteram accessisse apparet, cum — id quod aliquando factum esse infra videbimus — volumen illud bibliothecae cuidam asservandum traderetur. Quod volumen qui magno temporis spatio intermisso primus in lucem edidit, verba et illa et haec graviora ratus, quam quae liceret attingere, ita ut invenerat utraque servata integra memoriae tradidit. Posteriores autem duplicis notae vi male intellecta, cum alius alia de causa aliam dissertationem prae ceteris dignam habuerit, quam exordium et tamquam caput corporis praemitteret, si quae cum ea artiore cognationis vinculo cohaerere ei viderentur, iis simul praemissis duo corpora effecerunt quorum alterum utrumque altera parte inscriptionis illius temere instructum ediderunt. Quod ex eodem Regio luce clarius evincitur. Nam librarius, qui Regium scripsit vel eius archetypum, sex priores illas e suo connexu depromptas ad priorem inscriptionis partem relatas iussit praecedere antiquis numeris *Α′—ΑΕ′* silentio praeter-

1) Nec temere ille plurali *διαλέξεων* utitur, ac arto vinculo numerorum continuatorum *α′ — μα′* (quos si illud indicare voluisset, in duas numerandi series *α′, α′ — μ′* dividere debuit) illa coniuncta est cum ceteris.

missis, ita ut alios numeros praeter illos pinacis α′ (1—3) β′ (4) γ′ (5) δ′ (6) nullos poneret et quasi opere (non parte operis) absoluto inscriptionem in fine sextae repeteret.

Hoc oportuit paulo accuratius exponere ut rationem red- Fides
deremus cur — quamvis a Heinsii temeritate abhorruerimus, qui tetralogias indagasse sibi visus contra omnem codicum fidem totum ordinem summa licentia constituit[1]) — tamen hac una re Regium non secuti simus. Quod salva in ceteris codicis auctoritate a me factum esse diserte pronuntio, ne quis propter unum hoc vitium totius codicis fidem haud adeo magni aestimandam esse coniciat. Quam vel maximam esse videbimus.

Est vero scripta Regii pars contextum continens litteris Species
minusculis, sine ullo compendio, ligaturis στ (πρὸτὸν) et ει (μητειδια = μήτε ἴδια) interdum adhibitis, de lineis (tricenis Litterae
ternis per paginam) insculptis pendentibus, accuratissimis, quas facillime legeris, tricenis quinis (praeter propter) versum complentibus, atramento decolore et paene subflavo; quae restant pinax, argumenta, scholiorum magna pars uncialibus scripta sunt. Menda qualia inter scribendum exoriuntur — quotquot eum non fugerant — librarius rasura sustulit, Rasurae et Correcturae
vel tot signis ⁘, quot litterae ab eo erasae erant, rasuram indicans, vel simplici lineola aut nullo indicio adhibito (ac plerumque ibi quidem ubi non adeo adrasum erat pergamentum, ut atramentum diffluerit). Sed praeter librarium et scho- Manus
liasten illum uncialibus usum alium quendam hominem fuisse, qui id quod scriptum erat perlegendo examinaret, uno certe loco (p. 284. 18) efficitur, ubi pro Λεσβίας librarius litteris π et β confusis Λεσπι scripserat, sed scriptum interrumpens et se ipse corrigens falsis illis πι non deletis, rectum scribere pergebat ita ut Λεσπιβίας efficeretur, quod quippe singulare visum in mge scholiastes cum accuratione exscriptum repetivit, ante-

1) Prooemium = 1; Tetralogia I = 11. 41. 4. 5; Tetr. II = 38. 2. 8. 9; Tetr. III = 18. 19. 20. 21; Tetr. IV = 34. 28. 7. 30; Tetr. V = 31. 22. 14. 35; Tetr. VI = 33. 29. 10. 13; Tetr. VII = 3. 36. 17. 26; Tetr. VIII = 6. 27. 37. 12; Tetr. IX = 15. 16. 23. 24; Tetr. X = 39. 40. 31. 32; cf. Notae et emendat p. 11 sq.

quam rasura in *Αε ÷ ÷ σβίας* sicut nunc ibi legitur, ab alio quodam correctum est. Ut vero haec tertii viri vetustioris correctio coniectura est ex ingenio provecta, ita omnino 'critici' correctoris potissimum (et emendatoris subinde) munere ille fungi dicendus est; nam non solum menda — et quae librarium ipsum vel scholiastem[1]) fugerant, et quae cuique primo obtutu menda esse videri poterant (cf. *κνίσης* p. 54. 20; *πολυρήμονα* p. 297. 5; cf. etiam p. 54. 19; 80. 14; 134. 8; 228. 3; 265. 15; 268. 11; 269. 18; 400. 11 al.) — magna ex parte correcta sunt manu alia atque librarii (litteris minusculis antiquis quidem, sed a librarii litteris differentibus), sed etiam dubia signis notata, superflua (ex. gr. dittographias ut p. 153. 19) punctis vel lineis deleta (cf. *ἀγωνιστικὴν* p. 10. 19; *ὄρθριον* p. 215. 4)[2]) necnon adnotationes criticas quasdam (cf. ad p. 63. 15/16; 151. 13; 218. 3; 383. 10) et coniecturas vel ab ipso factas (*ὥσατο* p. 368. 6; *πως* p. 396. 1) vel ex alio exemplari illatas (*νήσου* p. 109. 14; *περὶ* p. 257. 16; p. 371. 8; cf. etiam p. 350. 9) eiusdem manu in mge adscriptas invenimus. Haec sine dubio „valde antiqua et primae fere suppar" illa manus, quam Duebnerus voluit, intellegenda est, cui ne nimiam fidem habeas summopere cavendum esse, ubi de antiqua verborum scriptura vel lectione eruenda res erit, ipse intelleges.

Scholia antiqua

Sed cum tertius hic scholiorum quoque — quibus rariora verba vel pure pute repetita exhibentur vel *παραφραστικῶς* explanantur (cf. ad p. 360. 12) vel cum ceteris eiusdem generis comparantur (cf. ad p. 56. 7), quibus accedunt res memorabiles vel notatae vel explicatae — scriptorem sese praestiterit, ex tribus fontibus scholia Maximi vetera, quae habemus, confluxisse apparet: sunt quae librarius in archetypo margini adscripta invenit et, qualiacumque invenit, qua

1) Qui si modo correxit quaedam, perraro id fecit litteris uncialibus suis usus ut *διεκρίνατο* p. 362. 8; *ἐπαίεται* p. 31. 8; *ποθῶ νόμον* p. 385. 19; *ἔχει τὰ* p. 437. 15/16; *ἀμήχανον τῷ* p. 482. 11.

2) Sed cave omnes litteras puncto notatas delendas esse in Regio censeas cf. *τέχνης* p. 479. 8 al. vi. etiam infra p. XXXII.

solet fide reddidit (schol. vet. a)[1]; alia ad scholiastem redeunt uncialibus scripta (schol. vet. u); reliqua, anonymi illius quem eruimus viri docti manu picta tertiam efficiunt tanquam struem scholiorum doctrinaeque veteris in Maximi reliquiis exercitatae (schol. vet. b). Quae praeterea sunt scholiastae non una, ut Duebnerus voluit[2], sed complures vel plurimae manus variae ac diversae in singulis operis partibus — prout suam quisque aliquam regionem accuratius pertractavit — signo „schol. rec.“ vel, si auctoritas eorum minima, est, „schol. recent.“ instruxi; correcturas a recentioribus

Scholia recentiora

1) Ad manum librarii redeunt verba in mge repetita p. 52. 13; 102. 19; 112. 8; 119. 3; 136. 14; 191. 15; 244. 19; 253. 6; 335. 16; 355. 16; 372. 10; 429. 13; 430. 3; 431. 14; 434. 1, glossemata p. 360. 12; 386. 4 (= V!) et 5 (= V!); 415. 10, exegetica p. 110. 4; 164. 5; 295. 17; 350. 5; 363. 14 (= HQV!); 380. 9, lemmata p. 297. 17; 298. 12, argumenta p. 68. 6 et 17; 344. 4 et 10/11, schemata p. 116. 8 et 10; 328. 2 (= N!); 339. 11 (= M!); 388. 12 (ex parte = x!), numeri *α′ β′ γ′* p. 324. 1; 4; 7. Uncialibus exstant verba repetita p. 284. 18; 351. 9 (= V!); 478. 11, glossemata p. 55. 9 et 10, lemmata p. 196. 16; 197. 11; 201. 14; 212. 11; 222. 14; 368. 1; 412. 12, argumenta p. 52. 4 (*περὶ Μίδου τοῦ Φρυγὸς* quod in nonnullis spatio, quod inscriptioni reservatum erat, nescio qua de causa non expleto pro genuina inscriptione habitum ex margine in locum inscriptionis migravit); 110. 13; 112. 6; 113. 4; 213. 19; 256. 3; 297. 4; 437. 13; 438. 14; 439. 4; 11; 14; 20, schemata p. 55. 8; 57. 5; 103. 18; 104. 2; 105. 5; 115. 3; 323. 15 (= N!), *ση(μείωσαι)* p. 22. 9; 63. 11; 69. 8; 214. 1; 227. 7; 295. 17; 344. 1; 354. 1; 365. 2; 384. 10; 386. 6, numeri *Α′ — ΙΔ′* p. 21. 1 — 27. 1. Manu tertia scripta sunt verba repetita p. 38. 7; 65. 8, glossemata p. 59. 1; 64. 10, exegetica p. 23. 11; 35. 20; 37. 16; 56. 7; 63. 15/16; 218. 3; 232. 16; 255. 5; 271. 7; 287. 8; 383. 10 (= VN!), argumenta p. 57. 6; 58. 18; 60. 6; 61. 4, schemata p. 122. 17. Scholia nescio cuius fuerint erasa p. 105. 15; 300. 14; quae praeterea innumera reperiuntur in Regio, recentiora sunt. Accedunt ex codice HQ p. 363. 14; U p. 392. 5 (= V); V p. 363. 14; 383. 10; 386. 4 et 5; 387. 5; 392. 5; 400. 2; M p. 127. 7; 132. 5; 158. 4; 159. 5; 10; 171. 3; 255. 5 (cf. R); 266. 11 et 12; 288. 9; N p. 268. 1; 341. 15; 383. 10, schemata p. 260. 8; 323. 15; 328. 2; praeterea p. 135. 8 MPS ubi ※ R.

2) Usque ad recentissima tempora ut videtur adhibitae; uno enim loco suco, quo nos utimur, rubro scripta exstat nota in mge.

factas, nisi quae ad illustrandam lectionis varietatem magis magisque adauctam usui esse possunt, adferre, uti par est, supersedi.

Orthographia

Codicis „accurationem et integritatem“ iam Duebnerus tantam esse asseruit, ut „orthographica ratio eius universa“ ab eo „posset repraesentari his solummodo exceptis: ν ἐφελκυστικῷ quod ponit ubique; et illis ὅτ᾽ ἂν; ὅ, τι οὖν; οὐκὰν quod praeter paucissimos locos scribit pro οὐκ ἂν: infinitivos et optativos aoristi bis terve distinguit, ceterum ubique ποιῆσαι scribit quando delebat ποιήσαι; denique in encliticis fluctuat, modo ἄλλός τις exarans, modo recte“, quibus addere debuit καθαυτὸ, καθέκαστον, κᾶτα, μὴ δὲ, σχολὴ (pro σχολῇ), ἠρέμαι, τὲ cetera, ne maioris fidei speciem praeberet codici habitae, quam re vera habuit. Nam cum in his omnibus ea a se servata esse affirmaverit, quae „disertis praeceptis non refragarentur“, per se apparet multa in alterius post Chr. n. saeculi scriptore superesse, quae quamvis a scribendi ratione, quam nos sequi consuevimus, abscedant, tamen fide digna sunt, quia re vera aliquando ita se habuisse putanda sunt. Antiquum vero quendam scribendi morem consilio ac ratione in Maximo quoque quondam servatum esse inde colligitur, quod ubi praeter consuetudinem Regii librarius utpote ipse vulgatae sui temporis scripturae assuetus in eam sensim delapsus antiquam obscuravit — quod aliquoties occurrit — ceterorum uno alterove codice antiqua illa scribendi ratio accuratius servatur (cf. p. 23. 2 θρέματα MN θρέμματα R praeter consuetudinem; cf. etiam p. 11. 9 et 10; 14. 2; (16. 13); 50. 11; 87. 3; (87. 15; 106. 6); 439. 20 al.) Ubi igitur codicis tam boni, tam vetusti auctoritatem — per se ipsam pluris aestimandam, quam cui posteriorum arta excogitataque regularum vincula praeponamus — unius tantum alteriusve ceterorum codicum accessione atque auxilio adauctam vidi (cf. p. 9. 6 ἐπαῖρον τὲ MN cum R; cf. etiam p. 14. 15; 18. 14; 39. 19; 48. 19; 62. 14; 67. 19; 71. 17; 72. 10; 73. 9; 80. 17; 137. 5; 155. 4 et 5 al.) neque suspicio erroris fuit — nam errat optimus quisque subinde librarius — non dubitavi in his Regium sequi; certe non secutus

scripturam illius silentio non praetermisi, immo ad litteram accurate expressam adposui, ut quae indoles sit Regii, quisque facile possit ipse exquirere.

Interpunctio

Quae de „orthographia“ dicta sunt, ea multo magis valent de „interpunctione“ quae itidem maximam partem antiqua habenda est. Ponitur enim, ubi exit periodus, lineola in initio versus (παραγραφὴ) — vel subinde ⸗ς (= τέλος; ita enim haec κορωνὶς q. d. intelligenda esse mihi videtur), cui in ipso versu respondet · (= στιγμὴ τέλεια); quae loca ut notentur, periodis litteras a, b, c sq., vel si signum illud errore mihi in margine omissum esse videbatur, uncis usus (a), (b), (c) similia adscripsi. Incisionum intra periodos tria genera triplici puncti usu in archetypo Regii notata fuerunt; nam etiamnunc partes codicis sunt, ubi inter· et· (κῶλον) et· (μέσῃ) accurate perspicueque discernitur, ceterum non sensus interrupti signa ea, sed pronuntiandi subsidia. Rarus est interrogationis signi(;) usus; crebrior signis illis antiquis accedit usus commatis (non, sed ⸌ ubique fere formati) sensus intelligendi adminiculi; unde apparet novam interpungendi rationem hanc a homine quodam — quem scholiastem vel tertium illum correctorem potius, quam ipsum librarium fuisse dixerim, propter ipsam istam commatis formam celeritatem magis quam accurationem prodentis — confecto iam apographo in antiquam interpunctionem intrusam esse.

Signa graphica

Praeter haec signa ex antiqua editione a librario in codicem recepta sunt ante omnia lineola illa litterae *ν* loco ultimae cuiusque versus vocali suprascripta (τοὺναντίο) cuius vestigia, scil. *ν* illud omissum omnino (ἐν γειτόνω MN *α* cf. p. 253. 6) etiam intra versum ut in Regio ita in ceteris hic illic inveniuntur, quia non par erat archetypi versuum et codicum longitudo neque utique lineola, utpote non satis perspicua, a librariis observata est; huc facit etiam arcus, quo verborum ὑφ' ἓν compositorum singulae partes iunguntur (αὐτογενὴς, ζυγοστατεῖν). Accedit, quod cum crebris Homeri aliorumve versibus citatis non novam exorditur lineam, sed (itidem antiquo more) versus indicantur signo ⊣

in margine sinistro posito. Productae syllabae vocales interdum in versibus lineola insuper picta notantur, sicut p. 469. 13/14 τῑμῆς. τιμῆς, ubi alterum versus, alterum prosae orationis membrum distinctum est. Litterae ι et υ punctis semper notantur ϊ et ϋ, haud secus ac litterae maioris formae quaedam puncto supraposito ornatae hic illic inveniuntur Λύσανδρος p. 469. 17; Κρόνου p. 469. 16; ἀνίσῳ p. 464. 13; παντὸς p. 464. 16; καταδεεστέρους p. 463. 20 alia. Quae cum religione observavi quidem, sed non omnia adnotavi, ne modum concessum excederem; rasuras tamen et correcturas antiquiores omnes adscripsi, sicuti quaecumque praeterea notanda ocurrerunt, accurate adposui, ut rectum iudicium de Regio ferre possit, quicumque novam hanc editionem in manus sumpserit.

Contuli codicis partem, qua Maximus continetur, integram Parisiis mense Aug. anni 1906 in bibliotheca Regia, ad quam qui bibliothecae praesunt liberalissime mihi aditum patefecerunt. Siglo R lectio indicatur a prioribus enotata; quae siglo R! instructa reperies, a me lecta sunt.

Q(b) 2) Cod. Graec. bibl. Regiae 1837 (Medic. Reg. 2094; priores numeri 372 et 403) chartaceus, saec. XVI^{i}, folia 428, fol.^{o} (cf. Montfaucon p. 767. 29; Catal. cod. mscr. bibl. Reg. II 409; Omont. l. l. II 151; Combes Doun. l. l. p. XXXI), qui e partibus duobus compositus continet fol. 1—398 Procli diadochi comm. in Platonis Parmenidem libr. 7 (1—342), Procli capita quaedam de Platonis theologia (342—365), Procli comment. in Platonis Alcibiadem I (366—398) manu ignota scripta; inde a fol. 398 usque ad fol. 428—quattuor quaternionibus numeris α′ (398—405), β′ (406—413), γ′ (414—421), δ′ (422—428) insignitis (sic!) — Alcinoi Platonicae philosophiae institutiones (398—418), Maximi Tyrii sermones tres de voluptate 30—33, eiusdem quis sit finis philosophiae 34, eiusdem etiam e calamitatibus fructum percipi posse 35; manu Arsenii Monembasiae archiepiscopi exarata; duplici inscriptione plane eodem modo adhibita atque in codicibus quinti (tabellae supra formatae) ordinis, ita ut mihi dubium non sit librarium corpus illud

„priorum sex“ dissertationum ante oculos habuisse, quarum ultimam nescio qua de causa omisit. E libris cardinalis Ridolphi in bibliothecam Catarinae de Medici traductus codex inde Henrico IV regnante in bibliothecam Regiam pervenit. Maximi quas codex continet dissertationes quinque contuli Regii causa Parisiis versatus; varias lectiones gravioris momenti omnes exscripsi, ut de virtute codicis in posterum iam nulla data sit dubitatio. Siglum fert Q.

3) Cod. Graec. bibl. Regiae 1817 (Fonteblandensis Reg. 2103; priores numeri DCCLVIII et 817) chartaceus, saec. XVI^{i}, folia 138; fol.^{0} (cf. Montfaucon l. a.; Catal. cod. mscr. bibl. Reg. II 406; Omont l. l. II 149; Combes Doun. l. l. p. XXXII); continens Theonis Smyrnaei Platonici expositionem (1—41), eiusdem idem opus alia manu (42—86), Olympiodori parecbolen in Platonis Philebum (87—112), Michaelis Pselli opusculum in Platonis Psychogoniam (113—119), Maximi Tyrii quis sit deus secundum Platonem = orat. 11 (120—123), Maximi Tyrii utrum iniuriam iniuria ulcisci oporteat = orat. 12 (124—126), Anonymi tractatum de piscium esu (127—135), Procli Diadochi comment. in Platonis Alcibiadem I (135—137), Zosimi historiae cap. I (138); variis manibus scriptus; corpus scilicet scriptorum, quae undique is qui primus volumen ligandum curavit, collegerat, non integrorum utique; unde patet collectorem illum utpote virum pauperiorem, quam qui exemplaria integra litteris mandari potuerit iubere vel talia emere, attamen furore quodem colligendi ardentem quaecumque ei fors obtulit avide excepisse. Nam quod ad Maximi dissertationes duas — quarum cum priore incipit novus quaternio (16), cum altera sub finem cum verbis ἐκ τοῦ ψόγου (p. 123. 17) interrupta sit — cum ultimum quaternionis folium nil contineat praeter anonymi fragmentum, cuius primum verbum (μετρίως) pro custode positum in calce folii superioris repetitur, dubium esse non potest, quin librarius quidam quando ex exemplari integro nescio quot dissertationes litteris mandare iussus scribere quidem inceperit, confecto autem quaternione primo, quem tamquam specimen operis mandatori ostendere coactus erat, arte O(c)

eius ab illo improbata dimissus infectum opus reliquerit. Unius vero huius quaternionis apographon (postea aliquando confectum — nam ligaturis notisque crebrioribus hic quam illic adhibitis factum erat, ut quaternionis foliis septem tantum scriptura contectis folii octavi paginae duae vacuae remanerent —) cum in corpus illud reciperetur, mutilum ut erat relictum est, quia neque supplendi nec perficiendi facultas data erat illi, qui corpus composuit. Varietatem lectionis e codice itidem Parisiis erutam a me siglo O adnotatam invenies.

S(c) 4) Cod. Graec. bibl. Regiae 460 (cod. Tellerian. Remensis 3 Regius 1897. 3 cod. 50 bibl. Gilberti Gaulmins Mosquensis) chartaceus, saec. XVI^{i}, folia 220, fol.^{o} (cf. Montfaucon l. l. 899 Nr. 50; Catal. cod. msr. bibl. Reg. II 64; Omont l. l. II p. 50; Combes Doun. l. l. p. XXXII); continens Origenis contra Marcionistas dialogum (1—113), Maximi Tyrii disputationem quid sit deus secundum Platonem = orat. 11 (114—124), Zachariae Scholiastici de opificio mundi (125—168), Aeneae Gazaei dialogum, qui Theophrastus inscribitur (169—217), Preces recitandas ante sacram communionem (218—220); manu Constantini Palaeocappa maximam partem exaratus, unde Maximi lectionem integram siglo S notatam hic primum adposui.

P(c) 5) Cod. Graec. bibl. Sanctae Genovefae 3394 (F 5; 41 (non 42 ut vulgatur)) chartaceus, saec. XVI^{i} folia 170, fol.^{o} („420 sur 276 millimetres“ cf. Kohler catal. des manuscr. de la bibliothèque Sainte Geneviève Paris 1896 II 674, qui solus verum numerum codicis exhibet; Omont Inventaire sommaire des mscr. du fonds Grec Paris 1886 p. 353 = mscr. grecs des bibliothèques de Paris autres que la bibl. Nationale) emptus 75 libr. 1610, ex dono domini le Jay 1647, ex libris S^{tae} Genov. Paris 1753; continens Hieroclis de providentia (1—26), Maximi Tyrii quid sit deus secundum Platonem = orat. 11 (27—33), Maximi Tyrii an liceat eum ulcisci qui nobis iniuriam intulerit = orat. 12 (34—37), Maximi Tyrii quo discrimine adulator ab amico separetur = orat. 14 (38—42), Origenis excerpta varia

(43—130), Nemesii excerpta varia (131—170); manu Constantini Palaeocappa accuratissime et satis perspicue scriptus, raris rasuris vel erroribus, ligaturis, quas solent eo tempore, adhibitis; praemissa littera dedicatoria: „illustrissimo principi et amplissimo cardinali D. Carolo Lotharingo s.“[1]) Contuli codicis lectionem in tribus Maximi dissertationibus integram Parisiis; collatam siglo P usus a ceteris distinxi.

6) Cod. Gracc. bibl. Regiae 1865 (Mediceus Reg. 2601; priores numeri 3059; 390; 68; CCCLIX) chartaceus, saec. XV^{i}, folia 194, fol.^{o} (cf. Omont l. l. II 155); continens excerpta varia graeca latina e Petrarcha, Ovidio, Bessarione, Aristotele, Themistio, Synesio, Hesiodo, Epicteto, Maximo Platonico (fol. 4), Alcinoo (sic!), Alexandro Aphrodisiense, Plutarcho, Platone, Aulo Gellio, Josepho ceteris (1—21), Aristotelis problemata (21—129); manu Michaelis Apostolii pessime et incuriose scripta, accentu paene neglecto. Sunt vero duodeviginti excerpta e Maximi quattuor dissertationibus (30—34) sumpta, quorum ultimum sequuntur paginae quinque plane vacuae, destinatae ut videtur excerptis e ceteris dissertationibus excipiendis; unde efficitur Apostolium non ipsum excerpsisse, sed cum haec scriberet, plenius aliquod exemplar excerptorum e Maximo collectorum ante oculos habuisse, quod nescio quae causa eum impediverit quominus scribendo ad finem persequeretur. x(d)

Excerptorum ratio

Cum vero in excerptorum codicibus — si omnes eos inter se comparaveris — excerpta sint, quorum idem finis sit idemque initium (cf. p. 188. 19 np — 20 np; p. 358. 11 nx—13 nx; p. 85. 9—86. 5 (om. 16—86. 3) p = 9

1) In qua digna fortasse, quae commemorentur, haecce insunt: „non putavi molestum tibi me facturum, si graeca quaedam exemplaria ut rarissima inventu ita utilissima ad te afferrem, cuiusmodi Hieroclis philosophi opus est de providentia, quo nemo Platonis mentem doctorum hominum iudicio melius assecutus est. Cui magni illius Origenis et Nemesii philosophi de eadem re scripta apposui“ sq., quibus verbis, qua ratione in colligendis scriptorum operibus componendoque corpore illi usi sint, optime illustratur.

—16 n + 86. 3—5 n), sint praeterea, quae ab eodem verbo incipiant variae ceteroquin longitudinis (cf. p. 82. 7 v n — 9 v 10 n; p. 249. 1 v > p (duobus verbis prioribus omissis) — 5 p 9 v; p. 272. 16 np — 273. 4 p 9/10 n; p. 298. 15 np — 299. 4 p 8 n; p. 338. 7 np — 10 n12 p; p. 346. 15/16 np — 18 n 19 p; p. 360. 12 np — 361. 5 p 6 n; p. 375. 4 np — 10 p 376. 8 n; 376. 9 np — 377. 1 n 8 p), sint denique, quae diverso initio in idem verbum exeant (cf. p. 28. 8 n 12 p — 29. 7 np; p. 83. 15 p 17 n — 84. 2 np; p. 349. 3 n 3/4 p — 9 np; p. 369. 18 n 370. 1 p — 370. 4 np), dubium esse non potest, quin sicuti dissertationum integrarum corpus deteximus ita excerptorum quoque corpus aliquando exstiterit. Quod corpus — haud adeo antiquum, nam ex exemplari quarti i. e. vulgati ordinis confectum esse videtur, quem quidem ordinem servaverunt excerptorum codices n et x — copiosius sane fuisse inde colligitur, quod qui ad hunc potissimum fontem redire putandi sunt codices n et p, plus centum uterque exhibent e Maximo excerpta, ita ut verisimile sit ex una quaque dissertatione aliquando terna quaterna loca exscripta esse. Postea vero pro suo quisque studio ac iudicio alio alia eligente, numero plerumque minuto, ordine turbato corporis illius species adeo commutata variataque est, ut rationem nullam inter Maximi excerpta intercedere primo obtutu putaveris.

Apostolius

Praeter excerpta haec codicis siglo x nobis consignati Apostolius e Maximo quaedam in librum suum *ἀποφθέγματα* continentem transtulit, quae fortasse ex eodem excerptorum codice mutuatus est, ex quo illa sumpta sunt (cf. 344. 10,11 p 11 Apostol. — 345. 4 p Apostol.). Inter quae est quod doceat, quam leviter 'dicta' illa q. d. fingantur, ficta memoriae mandentur, p. 232. 5, ubi verba a Maximo rhetorum more Diotimae ex ore pronuntiata illi re vera adtributa sunt ab Apostolio tamquam *Διοτίμας ἀπόφθεγμα*. Est vero etiam quod „pro proverbio venditans" — ob quam rem inmerito a Davisio castigatur — unus Apostolius recte intellexit ceteris incredibilia conicientibus (p. 433. 5).

ITALICI.

7) Cod. Graec. bibl. Laurentianae Mediceae Florentinae Pluteus 85 script. gr. XV chartaceus, saec. XIV[1], folia 198, fol. min.; a Ludovico Beccatello Bononiensi Archiepiscopo Ragusino et Praeposito Pratensi dicatus Mediceae Bibliothecae anno 1569 (cf. Montfaucon l. a. p. 405 c; Fabricii biblioth.[3] (Harles) V p. 520; Bandini catal. codd. mss. bibl. Mediceae Laurentianae III 274); continens Plotini enneades (fol. 1 —179a), *Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ ὅτι πρὸς πᾶσαν* sq. (= or. 1) fol. 179 b usque ad *τὶς ὁ θεὸς* sq. (or. 11) fol. 196 b. Undecim hae dissertationes, utpote quae ordinem, quem genuinum fuisse supra exposuimus, sequantur, ex exemplari videri possunt sumptae esse, quod ad archetypum redeat melius, integrius, antiquius Regio. Tale autem unquam exstitisse prorsus negandum esse videbimus. Itaque casu potius factum esse, ut ex integro corpore sicut sex illae priores in codicibus quibusdam, ita undecim hae omissis sex prioribus ex altera pleniore parte eligerentur, opus est credere, praesertim cum ille non solum inscriptione totius operis antiqua illa plane neglecta — cuius loco ex arbitrio suo ipse aliquam finxit — sed etiam argumento dissertationis quintae plane deteriorum more perperam ficto (*περὶ Μίδου τοῦ Φρυγὸς* cf. ad p. 52. 4) sequiorem se ipse praestiterit. Dissertationis nonae Florentiae a se collatae variam lectionem pro codicis specimine liberalissime Henricus Schenkl mecum communicavit, quam siglo K notatam suo loco adposui. K(c)

8) Cod. Graec. bibliothecae monasterii Benedictorum Beatae Mariae Florentinae A F 2863 (olim 66) nunc Florent. Laurentian. Conv. Soppressi 4, bombycinus, saec. XIV[1] (cf. Harles Fabric. l. a.; Montfaucon Italicum diarium Paris. 1702 p. 365 = biblioth. bibliothec. l. a. 414d; Rostagno et Festa Indice dei codd. greci Laurenziani non compresi nel catalogo del Bandini = Studi ital. di filolog. class. I 129), quo continentur 1) ascetica quaedam *ἔκθεσις καὶ ὑπόθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν* expositio I(a)

. . per Agapetum Diaconum, 3) Orphei argonautica; interposita autem sunt 2) Maximi Tyrii opuscula i. e. dissertationes nova foliorum numeratione tribus manibus conscriptae (prima fol. 1—86 b *συβαριτικῶν αὐλημά-*| (p. 430. 12); altera fol. 87 a — *δεινὴ καὶ* sq. (p. 432. 12) ultimis verbis diductis et lineola deletis, quae tertia manus de novo posuit; abinde usque ad fol. 111 b vers. 8 *ἔσβεσας* p. 64. 18 tertia (reliquo spatio folii 111 b picturis linearibus expleto, fol. 112 vacuo relicto), cum folia 113—128 secunda manu, reliqua inde a folio 128 tertia scripta sint. Ordo dissertationum vulgaris q. d. ille est, quem quartum in tabella supra picta esse volui. Lectionem dissertationis 28, quam e codice collegit Schenkl, siglo I usus enotavi.

Y(a) 9) Cod. Graec. bibliothecae S. Marcianae 254 membranaceus saec. XV^{i} (cf. Harles Fabric. l. a.; Zanetti et Bongiovanni Graeca divi Marci biblioth. codd. mss. I 127)[1]); continens Maximi Tyrii XLI dissertationes, quarum tricesimam quartam (= 5) contulit Schenkl, cuius lectionem siglo Y notatam suo loco invenies.

Z(c) 10) Cod. Graec. bibliothecae S. Marcianae 514 chartaceus, saec. XIV^{i} (vel XV^{i} ineuntis), miscellaneus (Harles Fabric. l. l., Zanetti l. l. 277 cuius descriptio minime sufficit teste Schenkl); continens fol. 1—163 Nicomachi Arithmeticam | Sophoclis Aiantem | J. Pediasmi carmen de Herculis laboribus | regulas grammaticas viginti quaternionibus *α′*—*κ′* numeratis; sequuntur fol. 164 (novo quaternione numero *α′* insignito) ⟨Maximi Tyrii⟩ *ε′ ὅτι ἔστι καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ὠφελεῖσθαι*; fol. 166 *πῶς ἄν τις πρὸς φίλον παρασκευάσαιτο* (rubr.), cuius fol. 170 b finitur verbis *καὶ συμπονῶν ἐγὼ τότ' εὐδοκ-* | (p. 11. 4), sequentibus foliis 171 et 172 plane vacuis, cum fol. 173 a incipiat cum verbis *καὶ γεγόνασιν* (p. 15. 10); fol. 173 b in fine *-μασθήσεται*: (p. 18. 2/3) *εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον* (rubr.); folio 174 b exeunte in

1) Eundem certe spectat Montfaucon l. a. 474, nota M. 5 γ usus; nam praeter hunc et sequentem codex nullus asservatur in bibliotheca Marciana.

verba *βραχὺς εὔγεως* p. 25. 4 iterum sequentibus foliis 175 et 176 plane vacuis, cum fol. 177 a exeat in verba *τῶν σωμάτων* (p. 42. 16), fol. 177 b autem in verba *ὁμοφώνως τέχνης σκόποι* (p. 47. 14/15); fol. 178 vacuum; fol. 179 exit in verba *ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ* (p. 53. 8); fol. 181 b *ιβ' τί ἐπιστήμη*; fol. 184 *ιγ' πότερα χαλεπώτερα νοσήματα τὰ τοῦ σώματος ἢ τὰ τῆς ψυχῆς*; fol. 186 *ιδ' τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους*; fol. 188 *ιε' ἔτι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου β'* (rubr.); fol. 190 *ις' εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις*; fol. 193 *ιζ' τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα α' λόγος* (sic!); fol. 196 *ιη' εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀνταδικητέον*; fol. 198 *ιθ' εἰ μαντικῆς οὔσης ἔστι τι ἐφ' ἡμῖν*; fol. 200 *κ' τίσι χωριστέον τὸν κόλακα τοῦ φίλου*; fol. 202 b *τίς ἀμείνων βίος ὁ πρακτικὸς ἢ ὁ θεωρητικός· ὅτι ὁ πρακτικὸς*; fol. 205 b *κβ' ὅτι ὁ θεωρητικὸς βίος ἀμείνων τοῦ πρακτικοῦ* (fol. 207 a exeunte in verba *ὥσπερ τινας ἀθροίζων* (p. 202. 10) dimidio huius versus et sex insequentibus vacuis relictis); quae sequuntur folia 207 b—210 vacua; continuatis prioribus quaternionum numeris inde ab *κα'* sequuntur Philostrati Heroicus et Imagines | Synesius ad Arcadium de Regno | Homeri Iliadis I et II. Primam in codice dissertationem i. e. XXXIV genuini ordinis contulit Schenkl; varia lectio ab eo enotata siglum fert Z.

11) Cod. Graec. bibl. Barberinianae Romanae 157 antea I 157 (non 131 vel 136 vel 306 ut adnotavit Harles Fabric. l. l. qui cum de tribus codicibus videatur verba facere gravissime erravit; est enim unus hic neque unquam plures fuerunt Maximi codices in hac bibliotheca asservati) membranaceus, saec. XV^{i} exeuntis; continens Maximi Tyrii dissertationes XLI in ordinem q. d. vulgarem (i. e. quartum) redactas. Dissertationis XXXIV, quam Schenkl contulit, lectionem variam siglo G consignavi. G(a)

12) Cod. Graec. bibl. Vaticanae 1390 bombycinus, saec. XII^{i}; continens Juliani panegyricum in Constantium | Joannis *περὶ ὀρθότητος συντάξεων* alia; tum nova pars codicis incipit, cuius particulae artissime inter se cohaerentes, Alcinous scil. et Maximus, unum volumen per se efficiunt (cf. ea quae p. XXII de corpore ad codicem R exposui). Exhibet vero U(a)

haec codicis pars *Ἀλκινόου διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων* et (inde a fol. 85) *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας περὶ ἡδονῆς ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον* sq. (ordine tertio), subscriptis in fol. 137b

παντοδαπάς ≺ + *τέλος* ∼ + *Μαξίμου Τυρίου φιλοσοφούμενα*

plane eodem modo atque in R ita ut veri simile sit hos duos codices artiore cognationis vinculo inter se coniunctos esse (vi. infra p. LXII). Contulit ex eo dissertationem XXXIV Henricus Schenkl; variam lectionem ab eo erutam siglo U instruxi.

W(a) 13) Cod. Graec. bibl. Vaticanae 1950 bombycinus, saec. XIV^{i} exeuntis, continens Marcum Antonium, Epicurum, Maximum, Alcinoum una omnes manu scriptos, cuius fol. 408—518b Maximi Tyrii dissertationes praebent, quas excipit inde a fol. 519—540 *Ἀλκινόου διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων*, nova cum folio 408 incipiente foliorum numeratione *α'*—*ρλδ'*, ita ut hic quoque voluminis unius (duo illos Maximum et Alcinoum complexi) vestigia detegantur. Cum vero inverso ordine (sicut in Regio) Alcinoi et Maximi opera hic scripta sint, non dubium esse videtur quin ipsius Regii apographon (vel apographi apographon) hic codex putandus sit. De qua re infra videbimus. Idem etiam in ceteris plane eandem praebet atque ille speciem. Exstat enim ibi fol. 408a *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου πίναξ τῶν λόγων αὐτοῦ τῶν περιεχομένων ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ*

α'β'γ' περὶ ἡδονῆς ὅτι εἰ καὶ ἀγαθὸν ἀλλ' οὐ βέβαιον sq. usque ad

μα' τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντος πόθεν τὰ κακά

fol. 408b *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας* (sequuntur *α'* (30) — *δ'* (35), quod in folio 421a post sextam (= *δ'*) repetitum excipit *Μαξίμου φιλοσοφούμενα*, quorum primum est, *ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόσεται ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος*,

omnia simillima Regio. — Hunc codicem respicit sine dubio Combes Dounous in praef. vers. suae p. XXX (cf. p. XI adn. 1) de codice Parisiis tum asservato locutus „du nombre de ces monuments qui sortis de la bibliothèque du Vatican sont venu augmenter les richesses de la nôtre", cuius haec sit virtus „papier coton, très-net et assez facile à dechiffrer"; continens „les dissertations de Maxime de Tyr à Rome lors de son premier voyage" et inde ab octava (sic! debebat dicere septima) „les ouvrages philosophiques de Maxime de Tyr" (i. e. *φιλοσοφούμενα*), unde efficitur codicem hunc Vaticanum ab initio aliquamdiu Parisiis in bibliotheca Nationali asservatum postea Romam remissum esse. Id quoque memoriae dignum est, in folio 407b Suidae illa de Maximo verba alia manu scripta legi, *Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος* sq. quae verba inter testimonia (vi. p. LXXIII) invenies. Contulit ut in ceteris dissertationem XXXIV Schenkl; variam lectionem siglo W insignitam praebeo.

14) Cod. Graec. bibl. Vaticanae 236 (antea insignitus „Maximus Tirius de materiis Platonis 168") saec. XV^{i}; continens Maximi Tyrii dissertationes XLI (ordine vulgari), quarum ultimae nulla sunt nisi verba *νοσήματα τὰ τοῦ σώματος ἢ τὰ τῆς ψυχῆς* (i. e. inscriptio) quibus codex finitur. Dissertationis XXXIV, quam Schenkl contulit, variam lectionem siglo X notavi. X(a)

15) Cod. Graec. bibl. Angelicae C 4. 3 (Franchi de' Cavalieri et J. Muccio Index codd. gr. biblioth. Angelic. = Studi ital. di filolog. class. 4 p. 7 sq.) chartaceus, saec. XVI^{i} (non XIII^{i} ut voluit Harles Fabric. l. l. V 520), quo continentur Maximi Tyrii orationes XLI | Dionysii de aucupio libri | *περὶ ποιητῶν* | Demetrius Cydonius | Justiniani et Belisarii epistolae e Procopio. Etiam ex hoc codice dissertationis XXXIV variam lectionem eruit Schenkl; quam siglo T notatam a me invenies. F(a)

16) Cod. Graec. bibl. Ambrosianae Mediolanensis R 25 sup. membranaceus, saec. XV^{i}; continens secundum catalogum quo Montfaucon usus est „Maximi Tyrii capita XLII" quod cum reciperet in suum librum, ille facere non potuit quin diceret D(a)

„hic vero catalogus non perita manu concinnatus fuit; apographum autem quo usus sum mendis scatebat“ (l. a. p. 501); et recte quidem, sunt enim ibi ut in ceteris dissertationes 41 (*Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ καὶ φιλοσόφου λόγος περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα* sq.) ordine vulgari dispositae, quarum tricesimae (or. 5) eadem est inscriptio (*περὶ Μίδου τοῦ Φρυγὸς*), quae in nonnullis aliis (KN*α*). Contulit Schenkl or. XXXIV, cuius variam lectionem siglo D instructam enotavi.

C(c) 17) Cod. Graec. bibl. Ambrosianae Mediolanensis B 98 sup. membranaceus, saec. XV^{i}, continens Apollonii Rhodii Argonautica | Homeri batrachomyomachiam | Herodoti de genere Homeri | Orphei Argonautica | Homeri hymnos | Callimachi hymnos, inter quae inde a folio 142b (ante Orphei Argonautica) inserta est Maximi Tyrii or. 28 *πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη* cuius variam lectionem quam Schenkl mecum communicavit siglo C notatam adposui.

n(d) 18) Cod. Graec. bibl. regiae Borbonicae Neapolitanae 91 (cf. Cyrillus codd. Graeci mss. regiae bibl. Borbonicae) membranaceus, saec. XV^{i} ineuntis, excerptorum; continens inde a folio 320a (usque ad fol. 325b) excerpta *ἐκ τῶν Μαξίμου*, quae excipiunt inde a folio 326a *ἐκ τῶν λόγων Λουκιανοῦ*. Haec Maximi excerpta dissertationum ordinem sequuntur tertium; cum autem corpus excerptorum ordinem vulgarem sequentium vetustius supra detexerimus, opus est credere excerpta haec non ex excerptorum exemplari scripta, sed e dissertationum integro corpore hoc modo confecta esse ut is qui ea scripsit, in exemplari suo quae exscriberentur notata inveniens exscriberet; notata autem erant alia manu ex excerptorum corpore; nam si non omnia at certe plurima cum ceteris excerptorum codicibus consentiunt. Excerpta codicis nota n instructi e Maximo collecta hic primum collata et accurate circumscripta—quod ut fieri posset iterum auctor mihi Henricus Schenkl fuit—a me invenies.

L(c/d) 19) God. Graec. bibliothecae Ravennatis 381 chartaceus, saec. XVI^{i} vel XVII^{i} (non XI^{i} ut adnotavit Mezzatiuli Inventari IV 226); continens praeter Jamblichi Protrepticum |

Olympiodori epistulam | Olympiodorum in Platonis Alcibiadem alia Maximi Tyrii diss. 17; 26; 4; 13 integras et excerpta (ἐν τῷ sq.) ex dissertationibus 5; 8; 11; 14; 15; 18; 22; 29; 38 confecta; quem codicem utpote recentissimum praeter pauca quae evolventi sponte occurrerunt suo iure neglexit Schenkl, haud secus ac fragmenta quaedam apographi ab Allatio e codice Vaticano confecti in bibl. Vallicelliana asservata.

GERMANICI.

20) Cod. Graec. bibl. regiae Bavariae (K. Hof- und Staats- bibliothek) Monacensis 67 (Montfaucon l. l. p. 589. 117; Hardt catal. codd. mss. graec. bibl. Reg. bavaricae sub auspiciis Maximiliani I. B. Regis et L. Baron de Aretin I p. 411) chartaceus, saec. XVI[1], folia 392, fol.; continens Leontii Hierosolymitani disputationes sq. (1—212), Nicetae Byzantini confutationem sq. (213—248), *Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ λόγον περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα* et ceteras dissertationes ordine vulgari (249—368), Philothei patriarchae sermonem encomiasticum (369—392); quod ad Maximum paucis exceptis (p. 235. 7 *οὕτω* — p. 238. 14 *οὐ* | *δὲ*; p. 475. 10 *ὅσα* — p. 484. 4 *παντοδαπάς*) quae nescio utrum alterius manu scripta sint an novo calamo ex quo fusius atramentum flueret, attribuantur, una eadem manu haud ita accurate scriptus, adnotationibus rubris in mge hic illic positis; collatus a me mense Aprili anni 1906 in bibl. universit. Bonnensi, cum ante hos duodecim fere annos iam Gotingae eum evolvissem, bis administris bibliothecae Regiae Bavaricae liberalissime codicem hunc et sequentem mittentibus, quibus gratias hic ago quam plurimas. Varia lectio siglum fert M. M(a)

21) Cod. Graec. bibl. regiae Bavariae Monacensis 75 (143 secundum Montfaucon l. l. p. 589 cf. Hardt l. a. p. 451) chartaceus, saec. XVI[1], folia 399, fol.; quo continentur fol. 1—112 *Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ καὶ φιλοσόφου· λόγος περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα α΄* et ceterae dissertationes ordine vulgari accuratissime una manu scriptae, quas ex- N(a)

cipiunt fol. 113—296 Anonymi in primum posteriorum analyticorum; fol. 297—332 Aristotelis rhetorica ad Alexandrum; fol. 333—399 Aeschyli scholia. Collationis meae lectiones siglo N instruxi.

E(a) 22) Cod. Graec. bibl. Palatinae nunc Vaticanae 53 (Stevenson catal. codd. mss. graecor. bibl. Palatina asservat.) chartaceus, saec. XVI[i], quo continentur Hermes Trismegistus | Eusebii oratio in Constantinum imperatorem | Theonis Smyrnaei expositio rerum mathemat. ad Platonem utilium | fol. 138—258 Maximi Tyrii dissertationes XLI ordine vulgari | Eunapii vitae sophistarum | Stephani scholia in Aristotelis rhetoricam. Maximi diss. XXXIV contulit Schenkl; variam lectionem siglo E insignitam recepi.

F(a) 23) Cod. Graec. bibl. Palatinae nunc Vaticanae 386 (Stevenson l. l.) chartaceus, saec. XVI[i]; continens (fol. 3—65) Maximi Tyrii dissertationes XLI ordine vulgari proprium volumen efficientes cui subscriptum est *τοῦ αφν΄ ἔτους μηνὸς βοηδρομιῶνος ἡ΄ ἱσταμένου καὶ ταύτην τὴν βίβλον Θωμᾶς ὁ Τριβηζανὸς ὁ Κρὴς ἐν Παταβίῳ σπουδῇ πολλῇ ἐξεγράψατο δι᾽ ἡμέρων* (sic) *ιδ΄: ἐπειδὴ οὐ τοῦ ἀντιγράφου κατεξουσίαζεν.* Sequuntur scholia in Aristotelis analytica et scholia in Platonis Cratylum, quae cum Sylburg (catal. codd. Graec. mss. olim in bibl. Palatina nunc Vaticana asservatorum) ita enumeravisset, ut nullo verbo intermisso pone sequerentur „Maximi dissertationes XLI, scholia in Aristotelis analytica, scholia in Platonis Cratylum“, a Fabricio perperam Maximo attributa sunt (Harles Fabr. III 77 „Maximi Tyrii scholia in Cratylum exstiterunt in bibl. vet. Palatina teste Sylburgio in catal. mss. graec. 386 in monument. pietatis et litterarum p. 722“). Errorem hunc in quem inciderunt etiam Sittl (gr. Litteraturgeschichte II 344) alii, expedivit Dürr l. l. p. 4.[1]) Maximi dissert. XXXIV contulit Schenkl; collatae varietatem siglo F usus indicavi.

1) Plane eodem modo expediendus est error in catalogis bibliopolarum interdum (ex. gr. Simmel Leipzig cat. 209 Nr. 2261) factus ubi Maximi Tyrii scholia in libros Dionysii Paris 1562 commemorantur, cum debuerit scribi Maximi Confessoris.

quae reciperent folia 100—102 vacua relicta sunt; II (fol. 103—153) quod efficiunt Agapeti diaconi de imperio administrando 105—114 et 117—153, foliis 103/4 et 115/6 a recentiore quodam ad lacunas codicis compensandas vel indicandas additis; III (fol. 153—249) quo continentur anthologia ex Euripide Aristophane sq. 153—161; regulae grammaticae 162—176; ἐκ τοῦ Ἀπτίωνος 177a; ἐκ τοῦ Τρύφωνος 177b; dissertatio de praepositionibus 178—184; lexicon quoddam e Zonara potissimum 185—190a; observationes grammaticae 190b—192; lexicon ἀκέφαλον 193—249. Quo e codice quod vulgatum est „lexicon Vindobonense" ita dictum (ed. Bergk Indices lectionum Halenses 1859—1862; melius A. Nauck Petersburg 1867 codice denuo collato), excerpta e Maximo satis multa complectitur, non propter argumentum ut in ceteris excerptorum codicibus, sed propter artem grammaticam facta; atque ita quidem, ut pro lemmate illud verbum positum sit, quod lexici auctori dignum memoria videbatur; quod ut illustraretur, periodus in qua exstitit vel pars periodi exscripta est, nomine Maximi (semel Himerii per errorem, semel nullius auctoris) adposito. Lexici huius lectione duas Marklandi coniecturas confirmari iam a Nauckio (praef. p. XIV) adnotatum est; sed cavendum est ne pluris aestimetur codicis auctoritas, cuius varia lectio non tam recensionis diversitati debeatur quam viro grammatico qui singula proposito suo quantum potuit adaptaverit. De lexico accuratius egit Nauck (praef.) cuius adnotatione critica ego usus variam lectionem siglo v notatam suo quamque loco adposui.

HELVETICI.

B(a) 27) Cod. Graec. bibl. Bernensis 662 (olim Joh. Gasbari Myricaei P. C., „qui anno 1629 (die 3 Januarii) Genevae sibi comparavit codicem ac anno 1630 Kal. Junii bibl. Bernensi legavit" sicut prima in pagina legitur) chartaceus, saec. XV^{i} (vel XVI^{i} ut voluit Omont Catalogue des manuscrits grecs des bibliothèques de Suisse Leipzig 1886 = Zentralblatt für Bibliothekswesen III p. 427), octav. (cf. Sinner catal. codd.

24) Cod. Graec. bibl. Palatinae 128 chartaceus, saec. XIV^{i} exeuntis, excerptorum; continens excerpta ex Hippocrate, Maximo Tyrio (fol. 57a—62b) Themistio al. Excerptorum Maximi accuratissimam et collationem et circumscriptionem ab ipso factam liberalissime mecum communicavit Maximilianus Treu antehac rector gymnasii Potzdamensis, quam integram libentissime siglo p notatam in editionem meam transtuli. p(d)

AUSTRIACI.

25) Cod. Graec. bibl. imperialis regiae (K. K. Hofbibliothek) Vindobensis 335 olim Ericii („Augustissima biblioth. Caesarea Vindob. cod. ms. Phil. graec. X" antiquiore manu sub finem primae paginae scriptum, unde numerum citant Nessel breviarium et supplem. commentariorum Lambecianorum sq. 1690 IV p. 158, Montfaucon l. l. 554, Harles Fabric. l. c., Lambecius comment. de aug. bibl. Caesarea Vindob. (ed. II studio A. F. Kollarii) Vindobonae 1781 VII p. 39 = bibl. acroamatica theol. iuridica sq. compr. specialem recensionem omn. codd. mscr. Aug. bibl. Caesareae Vindob. olim a Lambecio et a Nesselio congesta restituta a Reinmanno Hannoverae 1712 p. 504) chartaceus, folia 191, octav., quo continentur fol. 1—73 Alcinoi philosophi *ἐπιτομὴ τῶν Πλάτωνος δογμάτων*; fol. 74—119b Maximi Tyrii dissertationes 30—35 i. e. corpus illud priorum sex de quo supra diximus; fol. 120—171 S. Justini Aristotelicorum quorundam dogmatum eversio; fol. 172—191 Michaelis Pselli libri de IV mathematicis scientiis (pars I de arithmetica). Codicis eam partem quae Maximum continet, mense Aprili anni 1906 Bonnae facultate utendi eo liberalissime data contuli; varietas lectionis signum fert V. V(b)

26) Cod. Graec. bibl. imperialis regiae 169 (phil. philos.) chartaceus, folia 249, quart.; quo continentur tria volumina: I (fol. 1—102) cuius partes sunt Thomae magistri lexicon Atticum 1—51; *ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου* auctore Manuele Moschopulo 51—99; *περὶ ὀνομάτων* quod opusculum v(d)

mss. bibl. Bernensis 1760 p. 521); continens nil nisi *Μαξίμου τοῦ Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου φιλοσοφούμενα λόγους τριάκοντα ἕξ* (i. e. XLI, subsumtis iis dissertationibus quae eiusdem argumenti sunt sub uno numero) singulari ordine incipientes cum tricesima tertia, tribus ultimis *περὶ ἡδονῆς α′ β′ γ′* inscriptione *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας* instructis. Dissertationes in archetypo codicis in hunc ordinem redactas (quem etiam cod. H secutus est) librarius codicis litteris mandare cum instituisset, nescio qua de causa scribere desiit dimidio tantum operis confecto; atque ita quidem, ut cum dissert. XV § VII (= 18 B) verbis *χερσὶ φυτὸν* (p. 192. 1) labore interrupto novem quaterniones dissertationes illas duodeviginti complexos, custodibus instructos, numeris *α′* — *ϑ′* insignitos excipiant folia decem nullo signo exornata plane vacua, tum decimus quaternio tres *περὶ ἡδονῆς* dissertationes continens incipiat, cuius ultimam paginam custode insignitam excipiunt folia tria iterum vacua relicta, nisi quod in fine tertii leguntur tria verba). Imperfectum igitur apographon archetypi integri codex hic intellegendus est. Inscriptiones vero singularum dissertationum in prioribus quinque quaternionibus et in decimo illo ultimo rubro colore pictae leguntur, in ceteris desunt spatio tamen rubricatori relicto. Codicem autem aliquamdiu voluminis non conglutinati specie circumlatum esse inde sequitur, quod et prima pagina sorde admodum inquinata et maxima pars codicis ab interiore latere, ubi folia complicata cohaereant, aqua aliquando permadefacta est: posteriore igitur aliquo tempore demum codex colligatus et circumcisus est (cuius rei vestigia sunt signa + in superiore primae cuiusque quaternionis paginae margine ab initio accurate posita, quae nunc vel mutilata sunt (quatern. 2, 8, 9) vel prorsus perierunt). Contuli codicem mense Aprili anni 1899 Gotingae, quo liberalissime administri bibliothecae Bernensis eum miserant; quibus gratias hic ago quam maximas. Varia lectio siglum fert B.

ANGLICI.

H(a) 28) Cod. Graec. bibl. Musei Britannici Harleianus 5760 chartaceus, saec. XV[i] (Nares Catal. of the Harlejan manuscripts in the British Museum London 1808 III p. 294); qui quem ordinem sequatur, qua inscribendi ratione usus sit, quid contineat doleo nec a Davisio qui primus codicem adhibuit neque ab Alexandro Souter qui rogatus a Henrico Schenkl dissert. XXXIV mea causa contulit, accuratius indicatum esse. Attamen codex B in ceteris fere omnibus tam simillimus est Harleiani ut duos hosce utpote unius archetypi apographa in tabella supra picta meo iure composuisse putaverim, praesertim cum — satis obscure quidem — adnotatum in catalogo invenerim „ordine Reiskii (= Duebneri), nisi quod 4 post 40". Quem codicem cum aliquoties Davisius vel Regio anteposuisset, opinio exorta est illum utpote „praestantia supparem Regio" (Hahn l. l p. 4) fide quam maxima dignum esse; falsa ea, nam praestantia quae putatur non memoriae fidei maiori debetur, sed ex recensione provenit viri docti artem criticam audacter quidem et speciose subinde, attamen temere neque qua debuit cautione, id quod infra videbimus, exercentis. — Praeter unam illam dissertationem cuius lectionem ut supra dixi integram vir doctus Souter suppeditavit codicis 'H' indolem si perquirere volueris, id tibi respiciendum erit Davisium codicem iis tantum locis evolvisse, ubi de lectione conformanda ei non satis constiterit, quae cum, si in codice H a ceteris non dissentiebant, omittenda mihi fuerint, mentione codicis non facta non ubique debet concludi lectionem eius eandem fuisse ac in codicibus reliquis.

h(d) 29) Cod. Graec. bibl. Musei Britannici Harleianus 1790 chartaceus, saec. XVII[i] octav. (Nares Catal. of the Harleian mscrs. in the Br. Mus. II 227); continens orationem in laudem rhetoricae habitam Oxonii 3 die mensis XII anno 1657 ab eiusdem praelectore Ricardo Byfield | eiusdem collectanea e Marsilio Ficino, Plotino, Arriano, Maximo Tyrio, Plutarcho, Platone, Timaeo Locro; quem codicem utpote recentissimum

(duobus locis p. 157. 15; 159. 18 exceptis) missum feci. Sunt autem e Maximo excerpta teste Souter perpauca haec: p. 132. 3 *ἐν τοσούτῳ* — p. 144. 3 *ὄντα*; p. 148. 12 *ἀδικία ἐστὶν* — p. 157. 17 *ἀποκτεινυύντας*; p. 159. 18 *θεοῦ δὲ μαντεία* — p. 170. 3 *ὁ Ἀπόλλων μόνον*; p. 176. 12 *προθέσει γὰρ* — p. 178. 13 *ἡ κολακεία*; p. 182. 5 *χαλεπὸν* — p. 192. 14 *ἔθηκαν*; p. 198. 8/9 *ἐκλαμπρύνουσι* — p. 200. 7 *ζωπυρεῖται.*

30) Cod. Graec. bibl. Holhham Hall (Earl of Leicester) 281 chartaceus, saec. XV^{i}, duodec.; continens Alcinoum de Platonis dogmatibus | Maximi Tyrii dissertationes fol. 72—118 | Libanii orationem funebrem in Julianum; ac ita quidem ut Alcinoum et Maximum unum volumen per se efficientes excipiat Libanius recentiore manu (saec. XVI^{i}) scriptus. De hoc codice nil praeter notitiam, quam Schenkl mihi suppeditavit, comperi. η (b?)

31) Cod. Graec. bibl. Oxoniensis Bodleianus 239 chartaceus, saec. XIV^{i}, 144 folia, quart. (Coxe catal. codd. mscr. bibliothecae Bodleianae Oxford 1848 sq. I p. 788) olim Joh. Saibantii Veronensis (bibl. Veronensis 58 cf. Montfaucon l. l. 490 e Scipionis Maffei Verona illustrata III 242) „madore aliquantulum corruptus, haud eadem manu scriptus"; continens Maximi Tyrii dissertationes XLI ordine Duebneri (in fine subscriptione posita *Μαξίμου Τυρίου φιλοσοφούμενα*). Or. XXXIV contulit Alexander Souter; variam lectionem siglo A enotavi. A(a)

HISPANIENSES.

32) Cod. Graec. bibl. Escorialensis A II 6 chartaceus, saec. XVI^{i} (Miller catal. des manuscrits grecs de la bibl. de l'Escurial Paris 1848 cf. Harles Fabric. l. a. Pluer Iter per Hispaniam p. 181 Clark catal. codd. graec. Escorial p. 408 Montfaucon l. l. p. 622); continens Maximi Tyrii dissertationes XLI (non XL ut vetustiores adnotaverunt), Procli commentarium in Alcibiadem I. Nil praeterea de codice comperi nisi quod bibliothecae custos G. Antolin interrogatus a me per litteras respondens negavit ullam Maximi mentionem fieri in hodiernis bibliothecae Escorialensis catalogis. γ(a)

CAP. III. DE CODICUM AUCTORITATE.

In tanta copia subsidiorum ne labante pede progrederemur, ante omnia statuendum nobis fuit, quonam modo Maximi reliquiarum memoria ad illos pervenerit, qui litteris eas mandantes codicum quos enumeravimus auctores fuerunt. Huius rei causa qua ratione codices inter se cohaereant, quaerendum est, ita tamen ut ea tantum proferam unde Maximum edituri verum usum capere possumus.

Maximi dissertationes ἀπὸ φωνῆς litteris mandatae

Sed filum ducere conati non ad Maximi personam revertimur. Namque Maximus dissertationes quas habemus neque scripsit ipse — sunt enim αὐτοσχεδιάσματα — neque edidit; nam inquinatae sunt omnibus iis erroribus in quos incidere solent qui de rebus non adeo diligenter praemeditatis ex tempore vel sua sponte dicunt vel iubentur dicere; quos si non cunctos retractando emendare aut voluit aut potuit, at certe non praecisas ante legitimum finem or. 11, 14, 41, interruptam medio in pronuntiato or. 30 integrarum in numerum admittere debuit. Sed ne aliorum quidem ope — Maximo vel inscio vel interim mortuo — in lucem illae prodierunt. Etenim bibliopolam exstitisse qui scripta adeo non polita, adeo a librorum legendorum ratione aliena edenda curaret, si vero exstitit, certo eoque haud exiguo numero librorum publicato — neque enim paucos ille utpote qui ex edendis vendendisque libris quaestum faceret, in lucem prodire iussit — nullibi mentionem ullius fieri vel ab aequalibus vel a posteris non adeo veri est simile, ut putemus, si habemus quo melius rem expedire possimus. At iam supra inscriptione duplici illa recte intellecta eo perducti sumus, ut discipulum quendam fuisse diceremus qui ea quae audiret inter audiendum (‘ἀπὸ φωνῆς’) litteris consignaret. Quod si verum est, nullo modo fieri non potuit quin auditor ille adulescens, si verba magistri vociferantis sequi voluit, signis uteretur tachygraphicis, et quibus solebant uti qui artem profitebantur tachygraphicam, et quae ipsi ei momento temporis in animum venerunt[1]). Si igitur exemplar

1) Hoc scribendi genere studiosus Graecos inde ab Alexan-

adulescentis qui Maximum audiebat ipsius manu scriptum archetypum fuit codicum nostrorum vel omnium vel quorundam, in iis quidem qui recta via illinc profecti sunt, signa tachygraphica non omnia — nam quae in librariorum usu erant facile a librariis solvebantur[1]), at certe ea quae ex ingenio ille inter scribendum adhibuerat, servata inveniri necesse est. Et re vera inveniuntur. Nam mirum illud τα (p. 46. 2/3; 465. 11), quod unus R qua solet fide servavit, nullo modo explicari potest nisi dicamus eum qui primus illa scripsit vel festinatione sermocinantis magistri coactum vel quia alia de causa commodius ei esse videbatur ad numeros delapsum verborum τὰ πρῶτα litteris scribendorum laborem τα scribentem sibi sublevasse, unde non recte intellectis vel evanidis punctis α significantibus ἄτοπον illud τα factum est. Idem ubi eadem vel verba (cf. p. 254. 7 ἐν νεκροῦ νεκροῦ θίγειν) vel syllabae (p. 256. 5 ἐν Πανιωνίῳ p. 151. 3 ἀπουσίᾳ γὰρ ἀγαθοῦ μοχθηρὸς ⟨ὁ μοχθηρ⟩ὸς ἦν) ei bis scribenda erant, signo nescio quo usus semel tantum ea posuisse putandus est, quod signum cum evanesceret aut neglegeretur a librariis, mutila ea verba (ἐν Πανίῳ, μοχθηρὸς οση) et manca ea loca (ἐν νεκροῦ θίγειν) in codices translata sunt (cf. etiam p. 7. 8; 26. 17; 79. 13; 91. 18; 151. 3; 181. 2 al.). Nec desunt longiora quaedam eius generis verba quae si ceteris omissis stirpis verbi litteras scriptas postea quando chirographum in manus sumens inveniret ipse sperabat facile se agniturum esse (cf. p. 391. 11 ΠΗΔΙΚΟΝ i. e. πη δικαιότερον; p. 399. 11 ΜΕCΗC = μὴ οὔσης vel μὴ σωθείσης) aut talia quae e connexu verborum antecedentium aut e sensu nullo opere compleri poterant, licet paucae tantum eorum litterae ponerentur (cf. p. 299. 19 ΔΗΔΟC i. e. δὴ δεινὸς); quae non recte intellecta a libra-

drinorum temporibus usos esse nuperrime docuerunt v. c. Prosper et Guénin Geschichte der Stenographie im Altertum und Mittelalter Paris. 1910.

1) Etiamsi non omnes id fecisse testimonium est γῆν pro γνώμην p. 311. 16 cf. p. 364. 6 etiam p. 179. 2; 271. 2.

riis ita reddita sunt, ut verba quidem graeca efficerent, sensum nullum.

De primo apographo

Quae loca una cum iis quae de inscriptione eruimus dubio certius evincunt primum Maximi reliquiarum exemplar inter audiendum ab adulescente Maximi auditore scriptum esse. Sed in locis eis, quae enumeravi, etiam cum litteris maiusculis nobis res fuit. Unde maiusculae in exemplari inter audiendum litteris consignato? Ergo non ad ipsius auditoris chirographum reducimur; de apographo agitur, quod ex domini possessoris chirographo servus librarius iussus est facere; aeque ac studiosi nostri „collegia" illa, quae audierunt, si diligentes sunt ac strenui, e schedis inter audiendum collectis accurate et perspicue describunt, id quod adulescentes antiqui non ipsi fecerunt, sed servis artis scribendi peritis mandabant, certe noster non fecit, nam si ipse chirographi sui apographum fabricasset, ea quae in illo signis indicaverat, in hoc sine dubio plenis verbis redidisset (nisi forte a mente eius tam aliena facta erant, ut nec memoria nec intellectu efficere posset quid tandem ea sibi voluerint; quod veri non adeo est simile). Servus igitur fuit, qui quaecumque in chirographo domini invenit, maiusculis mandavit; servus, qui signa tachygraphica si quae solvere non potuit, vel omnino domino non ἐνοχλῶν vel cetera ex eo quaerens horum oblitus ita ut erant anxie servata transscripsit.

De apographo altero

De libelli vel voluminis huius fato certum nil effici potest neque multum interest scire utrum in bibliotheca adulescentis illius qui chirographum scripserat, an inter libros amici cuiusdam, cui condonatum vel a quo commodatum neque (uti fieri solet) remissum erat, asservatum sit, an in possessionem heredum si qui erant vel illius vel huius transmigraverit. Id unum extra dubitationis ullius aleam positum est ex hoc primo exemplari iis temporibus, intra quae maiusculis litteris utebantur, qui talia scriberent, alterum apographum illis litteris mandatum esse. Sunt enim menda haud pauca eius generis quae maiusculis litteris ΑΔΛ, ΤΓ, ΝΠ, ϹЄ, ЄΙ Η (etiam Ν et Η cf. p. 19. 2; 138. 17;

148. 1; 165. 4; 260. 6 al.) inter se simillimis vel compluribus uno tenore ductis ac coniunctis confusis exorta in codices translata sunt velut p. 25. 6 ΕΛΑΦΟC pro ΕΔΑΦΟC (cf. p. 72. 21; 386. 5 etiam p. 22. 1; 338. 12); p. 177. 6 CVNΑΠΟΛΛVΕΙ pro CVNΑΠΟΛΑVΕΙ; p. 66. 10 ΤΟΙΑVΤΗ pro ΤΟΙΑVΤΕΙ (= *τοιαντὶ*) (cf. p. 21. 15; 66. 4; 138. 3); p. 430. 2 ΚΑΘΑΠΕΡΙCΤΕΡΑC pro ΚΑΘΑΠΕΡΙ(= ΕΙ)ΕΤΕΡΑC (cf. p. 19. 9; 23. 12 etiam p. 4. 15 ΚΕΝΩΙΕΩC pro ΚΕΝΩCΕΩC); p. 29. 8 ΙCΤΩΝΑΝ pro ΙCΤΩΠΑΝ; p. 427. 2 ΜΕΤΙΛΛΩ pro ΜΕΓΙΛΛΩ; p. 247. 18 ΑΔΩΡΟC pro ΧΛΩΡΟC; p. 268. 5 ΜΕΝΗΔΕΟC pro ΜΕΛΙΗΔΕΟC; praeterea p. 7. 11; 59. 20; 66. 4; 79. 13 ΟVΚΕΙΝΑΙ pro ΟVΚΙΝ ΔΙ (= *οὐ κινεῖς διὰ*) cf. etiam p. 82. 20; 150. 15/16; 233. 11: 319. 7; 351. 3; 353. 12; 392. 7 (ΑΝΙC = *ἀνεὶς*) 454. 13 alia. Haec omnia non ex priori illo exemplari provenerunt. Nam ei qui chirographum auditoris descripsit non tam transscribenda quae ibi invenit quam animo percipienda erant, utpote qui nisi intellexisset quid sentirent quae scribenda ei erant, litteris pulchris ea mandare non potuerit, quia ductus litterarum plerumque et signa ante oculos habebat, non maiusculas litteras; immo illius viri sunt qui verba litteris maiusculis picta maiusculis depingens manu magis quam animo occupatus transscriberet.

De editione alterius apographi

Cum vero haec menda in omnibus codicibus eadem inveniantur (nam quod ex parte quaedam in „emendatioribus" recta leguntur, nil inde efficitur nisi librarios vel correctores codicum quorundam coniciendo ea sustulisse), non nisi unum prioris illius exemplaris apographum fuit maiusculis scriptum. Unde apparet hoc alterum apographum non eo consilio factum esse ut ederetur vel potius nullam Maximi editionem maiuscularum temporibus in lucem prodiisse. Nam si prodiisset, exemplari illius fratres et sorores fuissent, quorum si duo tantum aetatem tulissent, non adeo in erroribus consentire possent sicut consentiunt nostri codices, in quibus omnino nulla vel lacuna[1]) vel corruptela[2]) est quin omnium sit.

1) Cf. inprimis p. 77. 13; 102. 13; 120. 2; 130. 16; 148. 1/2. 4/5; 149. 1/2; 150. 6; 199. 6; 238. 16; 258. 5; 391. 6/7; cui rei

Accedit quod eum qui edidisset, virum doctum scilicet, doctrinae professorem exemplar illud plane intactum reliquisse ac ne leviora quidem menda[1]) sustulisse minime consentaneum est. Quid igitur? Nullane fuit editio? Atqui Suidas mentionem facit editionis; nam sine ullo dubio verbis illis ἔγραψε περὶ Ὁμήρου καὶ τίς ἡ παρ᾽ αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία et εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο ad diss. 26 et 3 spectat quibus inscriptum est εἰ ἔστι καθ᾽ Ὅμηρον αἵρεσις et εἰ καλῶς ἐποίησε Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος. Cum autem Maximus ad rem de quo egit medio in sermone saepius[2]), in prooemio rarius[3]), in orationis initio semel[4]) — nam hoc „θέμα“ ab auditoribus ei propositum erat quos aliquid proponere verbo προβάλλετε usus iusserat — ipse alluserit, nusquam verbis quibus ille argumentum circumscripsit cum iis consentientibus quae singulis dissertationibus inscripta legimus, apparet dissertationum inscriptiones sicut nunc eas habemus post conformatas esse, quam ipsae dissertationes scriptae erant, i. e. in exemplari maiusculis scripto altero hoc

---

non contradicit p. 388. 12 ubi R, si modo de ‘lacuna’ cogitari licet, plane eodem modo atque innumeris locis ceteri homoeoteleutis deceptus per errorem quaedam omisit quae in archetypo exstitisse consensu ceterorum comprobatur.

2) (p. LIII) Cf. ex. gr. p. 19. 9; 133. 10; 148. 1; 149. 6; 12; 150. 15/16; 167. 1; 205. 16; 302. 19; 312. 20; 324. 12; 342. 11; 343. 19; 344. 6; 399. 11; 400. 12; 407. 7; 441. 4; 460. 8/9 al.

1) Qualia sunt p. 4. 15; 25. 6; 177. 6; 228. 9; 306. 4; 309. 1 et 2; 367. 9; 386. 5; 427. 2 al.

2) Or. 35. 6 a τίς ἂν οὖν παρασκευὴ γένοιτο ἀνδρὶ φιλίας ἐραστῇ πρὸς τὸ κτῆμα τοῦτο cum inscriptum sit dissertationi πῶς ἄν τις πρὸς φίλον παρασκευάσαιτο; cf. 2. 9 c πῶς ἂν οὖν τις διαιτήσαι τὸν λόγον εἴτε χρὴ ποιεῖσθαι ἀγάλματα θεῶν εἴτε μή (inscript. εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον); 3. 3 a ἐτ᾽ οὖν ποθεῖς σκέψασθαι περὶ Σωκράτους εἰ ὀρθῶς ταῦτα ἔδρα ἢ μή; 4. 7 a μὴ τοίνυν ἔρῃ πότεροι κρεῖττον περὶ θεῶν διειλήφασι ποιηταὶ ἢ φιλοσόφοι (inscr. τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ ἢ φιλοσόφοι).

3) Or. 11. 2 c φέρε παρακαλῶμεν τὴν τέχνην ταύτην ξυνεπιλαβέσθαι ἡμῖν τοῦ παρόντος λόγου τί ποτέ ἐστι τὸ θεῖον κατὰ Πλάτωνα σκοπουμένοις (inscr. τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα).

4) Or. 28. 1 a πῶς ἄν τις ἀλυπίαν τῇ ψυχῇ περιποιήσαιτο; ἢ δεῖ κἀνταῦθα sq. (inscript. πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη).

nomine auctiore, quam archetypum ex quo descriptum est. Unde igitur Suidae vel antiquioribus eius auctoribus innotuit Maximus, si non in lucem illud exemplar prodiit? Cur vir doctus arcessitus est qui operam daret Maximo, si non edendo daret? Quae denique causa virum cuius in possessione exemplar illud prius erat, movit ut describeret vel describendum curaret? Qui si vir fuit qui studio litterarum delectatus scripta talia conquirere, conquisitis quam plurimis in possessione aucta non acquiescens uti consuerit, exemplar illud quod casu nescio quo suum fecerat — sive quod hereditate vel dono acceperat sive quod emerat vel commodatum non remiserat — si fors tulit inscriptionibus, scholiis, aliis quae videbimus instruxit, sed neque causa ei fuisset cur describeret, neque in publicum illud prodisset. Atqui descriptum est; atqui non latuit. Itaque alterius viri causa possessor exemplar describendum curavit, ipse possessione sua non privatus. Quod non fecisset, nisi usum inde se capturum esse sperare potuit. Itaque vel ut venderet vel homini qui prodesse sibi posset dono daturus exemplar ille descripsit. At si lucrum facere inde voluisset aut archetypum genuinum ei vendendum fuit — quod tum in scriniis novi possessoris abditum iterum latuisset — aut si apographa poterat vendere, non unum vendidisset sed quam plurima; at exemplar unum fuisse, ad quod codices nostri redeant, iam vidimus; ut vero vel ipse omnia apographa fecerit vel per unum eundem librarium facienda curaverit, certe ne duo quidem exempla rei unius unus homo tam sui similia perficere potest, ut pro altero alterum nobis stare possit. Itaque fautor fuit cui vel iussus vel sua sponte exemplar illud obtulit. Si iussus fuit, fautoris certe intererat Maximi scripta vel legere vel possidere. Sed qui potuit iubere auctorem sibi dono dari cuius ne nomen quidem audiverat, cum in possessione privata abditus Maximus usquedum plane latuisset. Itaque sua sponte obtulit consulto eo consilio, ut viro illi cui dono dedit (fortasse bibliothecae cuiusdam imperatoriae administro vel eius generis officiali) sive ipsi „Maecenati“ litterarum sive per quem auctores eo-

rumque scripta imperatori commendabantur, dono suo gratum se faceret. Cum vero non sperare posset fore, ut exemplar quod obtulit omnino in manus sumeretur vel evolveretur, nisi cuius generis scripta essent, quae contineret, quid singula sibi vellent, ubi quidque inveniretur, primo obtutu ab eo cui obtulit nullo opere cognosceretur, is erat qui vel ipse de suo vel si id minus potuit, per virum doctum (aut amicum aut cui recte quod debebat solveret) exemplar illud inscriptionibus, argumentis, numeris auctum exornavit.

De Suidae auctoritate

Quod exemplar aeque ac permulta alia huius generis dona dedicatoria quae cotidie et offerebantur et recipiebantur haud ita magni aestimatum, vix inspectum fortasse, bibliothecae cuidam imperatoriae asservandum mandatum est. Ita enim licet non editum tamen iis viris innotuit qui studiorum suorum causa bibliothecas illas adibant, codices evolvebant, notitias colligebant; quorum diligentiae fructibus cum alii tum Suidas postea usus est. Inde Suidae illa duarum dissertationum argumenta evenerunt, inde etiam notitia qua auctores eius efficere sibi visi sunt Maximum Commodi imperatoris temporibus Romae commoratum esse (*Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος· διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομμόδου*), falso quidem, nam nil verbis illis *ἐπὶ Κομμόδου* in schedula volumini illi affixa scriptis efficitur nisi Commodi temporibus bibliothecae imperatoriae possessionem Maximi illo exemplari auctam esse. Verba vero *διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ* nil esse nisi meram paraphrasin inscriptionis *τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας* luce clarius est. Ut igitur Suidae verba recte intellecta ad Maximi vitam certis temporum finibus circumscribendam nil faciunt nisi quod terminum (scil. ante Commodum) praebent ante quem ille aliquando vixisse dicendus sit, ita etiam eorum vana ac temere concepta fuit conclusio qui inscriptionis illius verba *τῆς πρώτης ἐπιδημίας* cum Suidae adnotatione coniungentes „bis Maximum Romae fuisse et in priori profectione *διαλέξεις* edidisse, unde *τὰς ἐν τῇ Ῥώμῃ τῆς πρώτης ἐπιδημίας διαλέξεις* vocaverit“ persuasum habebant, ut Scaliger, „in cuius viri maximi sententiam pedibus ivit eruditorum chorus“ secundum Davi-

sium (praef. fragm. in Ed. Dav.[2] p. XII). Nam „non opus est“ ut idem dicit Davisius „ut adventum secundum fingamus quod eius *διαλέξεσι* praefigantur verba *τῆς πρώτης ἐπιδημίας*: nam *πρώτη ἐπιδημία* secundam non ponit; cum prima recte dicatur quam nulla praecessit, licet altera nunquam sequatur“ nec omnino — ut nos addere possumus — Maximus auctor inscriptionis illius fuit, sed adolescens eius auditor, qui verbis illis indicavit haec prima esse quae ipse ex Maximo ore provenientia audierit. Quae cum ita sint, certissime negandum est de Maxima vita aut persona testimonium ullum antiquum nobis servatum esse et praeter unum illud, Maximum non inter M. Antonini praeceptores fuisse[1]) effici posse aut quis ille fuerit[2]), aut quando omnino vixerit.

De exemplari minusculis mandato primo et altero

Exemplar vero illud alterum maiusculis scriptum „dedicatorium“ alterius p. Chr. n. saeculi (accessit enim bibliothecae Commodo regnante)[3]) septingentos vel octingentos annos

1) Id quod falso adfirmare voluisse videtur Eusebius in chronico ubi legimus *Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς ἐγνωρίζετο, Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος Στωϊκὸς Χαλκηδόνιος, Βασιλείδης Σκυθοπολίτης. Οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐηρισίμου Καίσαρος γεγόνασιν* (ad. Olymp. 231 p. 213) cui sunt qui fidem nimiam habuerunt v. d. Boekh (Encycl. et methodol. Leipzig 1877 p. 674) al.

2) Sive de „Sidonio sophista“ cogitaveris (Fritsche ad Lucian. II 1. 198 cf. Rohde gr. Roman. 321 adn. 4 Diels doxographi p. 254) sive eundem eum fuisse putaveris atque Cassium Maximum (Hirschfeld apud Krause Artemidori oneirocritici vers. Praef. p. VIII sq. Gomperz Zeitschr. f. östr. Gymnas. 1881 p. 501 Diels Hermes XXIII p. 287 Wilamowitz Gr. Lesebuch I 2 p. 338 Dürr l. l. p. 4).

3) Huius rei argumentum est etiam illud. Hesychius — is enim Suidae ut videtur in his auctor est — utpote sexti p. Chr. n. saeculi ea quae de priorum saeculorum arte litteraria composuit, nisi vel ipsis auctorum editionibus vel antecedentium virorum litteratorum labore atque opera uti poterat, ex iis eruit quae exemplaribus, quae bibliothecas perscrutanti ei occurrebant, adscripta erant; adscribi autem non poterant, nisi quae adscribentibus innotuerant; nota autem, ubi de Maximo omnes silebant, non poterant esse, nisi quae ab iis tradebantur quibus exemplar illud bibliothecae libris inserendum datum erat.

in bibliothecae illius imperatoriae fovea custoditum ac ab interitu servatum tum demum in lucem protractum est, cum Byzantinorum studiis ac diligentia philosophorum antiquorum opera colligebantur, explicabantur, edebantur. Ac cum nemo iam illis temporibus maiusculis litteris uteretur, primum fuit, ut exemplar illud ut cetera omnia quae antiquiore ductu scripta reperiebantur, litteris minusculis quae tum in usu erant adhibitis transscriberetur. Quodsi in codicibus menda inveniuntur quae nisi e minuscularum ρ et ν, α et ω, σ et τ, η et κ (vel π) aliarum confusione non explicantur (cf. p. 22. 1 *εὔχνουν* pro *εὔχρουν* p. 42. 1 *ἀν ἀρκῆ* pro *ἀνάγκη* p. 398. 11 *τὸ ηνυτον* pro *τὸ⟨ν⟩ήριτον* p. 450. 6 *ληνου* i. e. *λήνου* (litt. *ν* semel tantum posita) pro *λήμνου* (ν et μ) p. 197. 20 *ηαιτημασι* R *καιτημασι* MN fortasse etiam p. 372. 10 *ἐρᾶν* et *ἐρῶν* p. 333. 6 *διεστησίανται* pro *διεστησίασται* al., inprimis p. 450. 15 *πρόδοτον* (= ῆρόδοτον lineola quae nomen proprium indicaret supraducta, unde *ή* et *π* confusis *Πρόδοτον* factum est), apparet ponendum esse exemplar quoddam primum minusculis scriptum, unde si qui describerentur codices, antequam forma illa unde commutatio litterarum oritur, mutata erat, mendis illis inquinati sunt.

De primae editionis archetypo

Sed ne hoc quidem exemplar editum vel editorum est archetypum. Nam primi editi (utpote corporis Maximum iuxta Albini libellos illos continentis consilio ac ratione confecti apographa) docent fuisse qui „philosophos“ illos duos propter philosophum argumentum non modo composuerit sed etiam pertractatos Platonicis cum ipsius tum aliorum studiis subventurus coniunctim ediderit; quod facere non potuit, nisi cui facultas data erat ea quae editurus erat sine ullo labore, animo ad sensum non ad litterarum ductus intento, et perlegendi et percipiendi. Quam quidem facultatem exemplar non dedit inusitatioribus litteris scriptum, dedit minusculis. Vel putaveris igitur virum doctum quendam — certiorem factum de Maximo „Platonico“ alicubi ex antiquitatis latebris eruto — codicem illum vel apographum codicis suum fecisse, vel si id minus volueris exemplar illud antiquum tamquam *εὕρημα* ita ut erat, ut viris doctis innotesceret, ab inven-

tore transcriptum esse: id certum est, editum esse illud corpus ex altero quodam exemplari manu illius viri docti editoris scripto, qui sicut auctor fuit coniunctionis in corpus factae, ita etiam genuinum Maximi dissertationum ordinem mutavit, scholia et notas (ex. gr. illud σημείωσαι) adiecit, memorabiliora vel repetivit vel lemmate in mge adscripto insignivit, argumentandi rationem locis aut difficilioribus aut gravioribus schematibus marginalibus explanavit (cf. p. XXIX adn. 1), pinacem confecit eiusque numerationem singulis dissertationibus adaptavit, quae omnia virum doctum produnt et eruditum et in talibus versatum.

De primae editionis fide

Sed ne mireris hoc uno nomine illum de edendo Maximo meritum esse, ceterum verborum contextu ita ut erat puro puto reddito ac plane intacto relicto, memineris quaeso illorum temporum viros doctos verecunde antiquorum verbis usos ea quae non recte sese habere viderentur, male intellecta retinere maluisse quam temere attingere. Ad illa tempora autem remittimur codice quo antiquiorem Maximi non habemus scil. Regio. Quem quidem ineunte saeculo undecimo vel exeunte decimo scriptum esse non dubium est. Cum vero inter Regium et archetypum, ex quo Regius fluxit, haud ita tantum temporis interfuisse iam vidimus — menda enim e minuscularum confusione exorta nonnulla Regii sunt quae posteriorum non sunt, quippe quae a posterioribus non iam committerentur[1]) —, apparet etiam editionem illam corporis Maximum et Albinum continentis (id enim Regii est archetypum) eadem fide atque verecundia praeditam fuisse atque ille, nec non alterum propter eam ipsam fidem alterius simillimum habendum esse. Cuius fidei praeter interpunctionis antiquae vestigia de quibus supra dictum est, testimonia inprimis sunt loca, quae docent fuisse in exemplari maiusculis scripto antiquiore illo litteras o et ω[2]), η et ε[3]), ει et ε[4]) haud ita accurate distinctas,

De Regii praestantia

1) Sunt ex iis quae iam enumeravi inprimis p. 22.1; 372.10; 398.11.

2) Cf. p. 379.3 et 398.4/5 ἀνιαρότερος p. 7.17 κονιωμένων p. 398.9 γηροκομεῖν p. 409.1 εὐπρόσοπος p. 397.13 πῶμα (πόμα ς)

vocalium ι et η[1]), ι et ει[2]), η et ει[3]), αι et ε[4]), αι et η[5]) usum nulla ut videtur lege constitutum, consonantium μ ν λ ρ (etiam κ et σ) geminationem vel plane neglectam[6]), vel ubi iam nullam posteriores concedebant, retentam[7]), litterarum assimilationem hic illic observatam[8]), verborum ac maxime

---

p. 446. 11 ἀποθνμένον R[1] p. 217. 7 ἐρομένου (= ἐρωμένου) R p. 224. 6 ἀντίτεχνος (ο in ras.) R p. 402. 9 Μαχάωνι inprimis autem p. 82. 20 CVMBOACOITOVC (= συμβοᾷ· ὦ ποῦς) R[1]B.

3) (p. LIX) Cf. p. 117. 15 ἔμπλεκτον 162. 15 θέμα 408. 18 καρυερία (= καρυηρία) 99. 6 Ἰσμενίας.

4) (p. LIX) Cf. p. 444. 8 sq. τελεώτατος, τέλεος 440. 7 Ὑπερβορέων.

1) Cf. p. 369. 7 κριπίς 100. 3 τικόμενον 152. 15 φθίσασαν 164. 16 διοικήσεις 171. 1 ἐπίχρηστος (= ἐπίχριστος) cf. etiam p. 25. 9 ἰόνι (= ἠόνι) 66. 10 τοιαντὴ (= τοιαντὶ) al.

2) Cf. p. 2. 3 ἰαμβίων 7. 5; 19. 2; 321. 10 ὠφελίαν 315. 6/7 Παρμενείδην 327. 6 Νικείας etiam p. 25. 6; 34. 14; 56. 17; 61. 8/9; 67. 2; 71. 1/2; 74. 4; 81. 7; 84. 20; 113. 4; (152. 4); 124. 22; 139. 1; 151. 2; 325. 10; 327. 11/12 ἐπὶ et ἐπεὶ p. 25. 5; 26. 15; 27. 17; 42. 14; 48. 16; 101. 14; 166. 8 δεὶ et δὶ- p. 138. 3 praeterea etiam p. 24. 16; 37. 17; 54. 22; 119. 3; 128. 6; 145. 16; 154. 6; 231. 16 al.; p. 315. 6/7; 321. 10; 325. 11; 327. 6; 11/12; εἰδωμεν (ἴδωμεν) p. 101. 16; 131. 9; 132. 4; 134. 12; 147. 9; 301. 3; 337. 17 al. innumera.

3) Cf. p. 119. 5 χειραμοὺς al.

4) Cf. p. 202. 4 Ἐλαία (= Ἐλέᾳ) etiam p. 14. 16; 35. 12; 63. 7; 69. 4; 75. 10; 94. 1; 99. 11; 126. 14; 175. 16; 317. 1.

5) Cf. p. 206. 3 Θήβαισιν (iuxta Θήβησιν 218. 3) R p. 391. 3 ἐθελήσης (ἐθελήσεις) iuxta ἐθελήσαις.

6) Cf. p. 54. 20; 355. 10 κνίσης 90. 13 τιθασός 180. 11 τυρανίδας 84. 3 θρέματα 79. 6; 116. 9; 143. 7; 214. 3 al. ἀέναος 108. 6; 113. 4 γανυμένη 63. 8; 228. 3; 376. 2 ἄλος 121. 18; 238. 3 al. μέλω (= μέλλω) 108. 6 κάλος 387. 7; 220. 13/14 al. ἐπιρέοντα 218. 6 ἄρηκτον (similiter 34. 1; 38. 10; 49. 6; 82. 4. 10; 34. 15; 46. 1); 389. 5 ἀδηφάγον 369. 10 θρυλουμένους 341. 17 Περδίκον al. permulta.

7) Cf. p. 84. 13 al. (vi. Index II s. v.) Σαρδανάπαλλος 3. 14 μεθιστάμενναR[1] 376. 11 καρύκκη 386. 8 Κόννου 441. 13 Εὐήννου 336. 8 Εὔριππος 450. 8 δὲ ῥίνοῖς = δὲ ῥινοῖς R[1] 273. 11 Κροῖσος cf. etiam μετέβαλλεν iuxta μετέβαλεν 45. 17; 50. 1; 84. 10; 142. 11; 146. 13; 173. 9 al.

8) Cf. p. 25. 17 σέβουσιμμὲν = σέβουσιν μὲν 165. 11 ἔγγονα = ἔκγονα cf. p. 280. 18; 283. 12; 478. 11; at contra p. 34. 3 συνκειμένην 183. 14 ἐνχειροῦσιν al.

nominum propriorum elocutionem plane alio modo ac grammatici volunt nuncupatam. Accedunt antiquioris usus singula vestigia velut θρίγξ (ubi γ illud nisi θριγκσ antea et pronuntiatum et scriptum putaveris non explicatur) pro θρίξ p. 104. 7; ὄγχνας iuxta ὄχνας p. 172. 3; ἐκνήσαιτο pro ἐκνήξαιτο p. 142. 13; ὀχλοκρασία pro ὄχλοκρατία p. 326. 12 (cf. Κρησαῖον pro Κρηταῖον p. 458. 9); κλαυμυριζόμενα pro κλαυθμυριζόμενα p. 34. 11 alia, ne de iis dicam quae rem grammaticam attinent velut ex gr. ἐὰν cum indicativo p. 98. 14 cf. p. 113. 18; 114. 8; εἰ cum participio p. 133. 17; adiectivi iuxta masculinum et neutrum genus inusitata forma feminini ut ἀνέτη p. 171. 1 ἐνοδμή p. 269. 14; substantiva singulari modo composita ut πολυπλασιασμόν p. 153. 2; τιαραφόρος, μιτρηφόρος p. 250. 18; bicompositorum vel usus vel forma inusitatior (διεπιβουλεύειν p. 175. 13/14 πολυ-α-μαθία p. 198. 14) ac talia permulta de quibus ex parte egit Dürr. l. l. quaeque quia saepissime ad ea apte quadrant, quae Crönert in memoria Herculanensi sua composuit, non librarii neglegentiae tribuenda, sed ad loquendi usum illis temporibus proprium referenda eique potissimum observanda sunt, qui de historia linguae Graecae quaestionem instituet. Optimum autem fidei monumentum et Regii librarium et archetypi eius auctorem illud exegisse putaverim, quod uterque ne iis quidem locis quae in archetypo suo iam leviter corrupta inveniebat, quaeque facillime expediebantur, manum criticam admovere voluit (vi. p. LIV adn. 1), cum ceteri vel ceterorum nonnulli minime dubitaverint coniciendo ea non tam emendare quam depravare. Quae cum ita sint, Regium utpote fide praestantissimum ante omnes dignum esse, quem religiosissime sequamur, concesseris.

De codicum aetate

Sed etiam tempore Regius est praestantissimus. Etenim quamquam, cum de editione quadam, ut supra vidimus, res sit, consentaneum est, praeter Regium alios fuisse codices ex eodem editoris exemplari manu scripto oriundos quo Regius, Regii fratres et aequales, tamen ante saeculum tertium decimum codicem nullum habemus quo contineatur Maximus. Posteriorum vero codicum — sunt autem saec.

XIII^{i} U, XIV^{i} AJKWp, XV^{i} BHCDGVXYZηxn, XVI^{i} FEMNOPQST$\gamma\sigma(=\varphi)\alpha$, XVII^{i} Lh — non iam conditio eadem erat ac Regii. Nam interim viri docti coeperant artem criticam contextui verborum et recensendo et constituendo audacius adhibere. Ita factum est, ut posteriores codices patrem illum communem (Regii archetypum) ex ore ferant, attamen suam quisque speciem, singularem eam, praebeant.

U Iam ex. gr. antiquissimum eorum U recta via ex communi archetypo profectum — nam genuino corporis illius ordine servato exhibet Albini libellum ante Maximum positum — quamvis lacunarum, corruptelarum, lectionum earundem particeps sit, quas Regius praebet (cf. p. 391. 6/7; 11; 400. 12; 401. 12/13), tamen iamiam manum criticam expertum esse docent loca ea quae coniciendo sananda ratus vel codicis scriptor vel archetypi eius auctor aut eodem modo quo reliquorum plerique aut ex suo arbitrio conformavit (cf. p. 392. 2/3; 7; 10; 393. 14; 16; 394. 4; 7; 395. 13; 397. 3; 10; 10/11; 12; 20; 398. 4; 399. 11; 11/12 cum ceteris, p. 391. 6 solus). Igitur non ipsius Regii, sed patris eius filium vel nepotem eum esse intellegimus, cui fratri fratrisque stirpi innata quidem, sed non immutabilis manebat patria indoles.

W Eorum vero, qui artiore cognationis vinculo primi obtutu cum Regio quam U coniuncti esse videntur (AWZ etiam I), unum (W) ipsius Regii progeniem esse inde colligitur, quod corpus illud reddit plane eodem ordine ornatum quo Regius, postquam volumine soluto pristinus ordo inter colligandum turbatus est. Ut vero ordinem, ita maximam partem etiam lectionem plane eandem praebet atque Regius (cf. p. 334. 13; 336. 8; 392. 2/3; 393. 16; 394. 7; 395. 13; 397. 11 et 12, praeterea corruptelas p. 333. 6; 392. 7; 398. 7; 399. 11/12; 400. 12, inprimis autem p. 391. 6; 401. 12/13). Attamen etiam hic in ceteris aut solus remotiora petit (cf. p. 334. 17; 396. 8; 398. 3 etiam p. 333. 4 et 9) aut eadem via ingreditur atque reliqui qui huc faciunt (cf. p. 391. 9; 394. 4; 6; 11; 397. 2; 398. 14), unde

apparet si non plura at certe unum exemplar interlatuisse Regii apographum, codicis nostri archetypum, quod postquam ex illo descriptum est, antequam ipsum alterius archetypum fieret vir doctus aut suo ingenio fretus aut aliorum v. d. critica arte et labore usus retractavit atque recensuit.

Plane eadem autem res est de reliquis, sive propius ad Regii lectionem accedunt, sive tam late divagantur, ut non ex uno fonte eos provenisse — id quod Marklandus putavit — tibi persuaseris. Nam cum ea potissimum ratione viri docti codicibus artem criticam admoverint, ut locis in quibus offendebant lectionem meliorem visam — aut excogitatam aut aliunde sumptam — vel suprascriberent vel in margine adscriberent, duplici modo adaucta est lectionis varietas. Aut enim codicum a viris doctis pertractatorum eiusmodi apographa facta sunt, ut quaecumque vel suprascripta vel in mge adscripta erant, in contextum novi codicis reciperentur (ut ex gr. p. 401. 2 *σπεῖρα* suprascr. *αι* U unde *σπεῖραι* BHV *σπεῖρε* MY; p. 371. 8 *μέρη* in mge *περὶ* R unde *περὶ* in contextu BMNQVφH et per coniecturam *πέρα α* cf. p. 386. 5; 393. 15; 399. 10 al.), inter quae nonnumquam ea quoque fuisse, quae non emendandi sed explicandi causa adscripta erant, docent ex. gr. p. 21. 11 *κορυφὴν*] *κεφαλὴν* MNα (cf. p. 27. 5; 47. 7; 124. 1/2); p. 78. 3 *τὸν ἄρχοντα*] *τὴν ψυχὴν* B; p. 79. 11 *εἰκτικώτερον*] *ἰασιμώτερον* MNα; p. 397. 14 *τέχναι μυρίαι*] *πολυτελῆ Μῆδοι* ENQTV; etiam p. 19. 12 *ἀστυπολοῦν*] *ἀστροπολοῦν* MNα (quod ob formae similitudinem a viro grammaticam spectante memoriae causa videtur allatum esse) al.; quae si attente perlegeris, intelleges non 'Maximo' ipso 'editore' eiusque 'duplici editione' illa, quam Marklandus sibi finxit, nobis opus esse, ut quamvis dissona sint ea, quomodo id factum sit explicemus. Aut compluribus codicibus simul usi viri docti alterum cum altero comparatum eo modo correxerunt, ut aut ex antiquiore exemplari in recentius aut ex recentiore in antiquius variam lectionem transferrent sive in mge adscribebant sive vel suprascribendo vel corri- Ceteri

gendo singula mutabant[1]), ne antiquissima quidem semper veriti adradendo temptare ut docent p. 373.4 ἐπιτ . . ης et ἀ . . ιας in R. Quaerenti autem unde omnino factum sit, ut antiquo contextui verborum tam multae manus tam multis modis admoverentur, considerandum est ab altera parte haud defuisse, quae re vera mendis quibusdam levioribus gravioribus inquinata artem criticam poscerent; quae nisi parum intellecta tacite omnino, ut saepius factum est[2]) omitterentur, ab iis qui emendatoriam personam agerent prout cuique sagacitas ac ingenium erat, optime pessime 'emendabantur'.[3]) Ab altera parte autem perpoliendi quodam studio commoti 'correctores' illi omnia ea movisse putandi sunt quae vel parum eleganter dicta esse vel graece loquendi usum illis temporibus cognitum ac vulgarem excedere viderentur. Ita, ut exempla pauca afferam, articulus vel additur (p. 21.20; 40.12/13; 149.11; 151.13; 186.10; 195.10; 14; 269.9; 274.16 al.) vel omittitur (p. 76.11; 158.15; 168.2; 8; 178.13; 180.10; 185.18; 191.9 al. de qua re adeas Dürr. l. l. p. 27), mutatur substantivi vel adiectivi genus (p. 101.5; 165.8; 166.2; 171.1; 180.12; 181.6/7; 361.11), deletur vel additur vel transponitur καὶ

---

1) Hoc modo ex recentiore exemplari etiam Regium correctum esse docent p. 450.15 πρόδοτον (pro Ἡρόδοτον) R supra scriptis ιx ut sit Προδικον quod ceteri exhibent; cf. etiam p. 150.18; 188.1; 238.17; 252.12; 374.10. Talia sunt porro p. 7.14; 371.8; 372.10; 373.4; 386.5; 391.15; 397.14; 399.10; 401.2 cf. etiam Y^1 p. 396.6 (= M) G p. 392.1 T p. 392.9; 394.13; 395.13; 400.8; 401.4 U^2 p. 394.6; 397.3 E 401.4 al.

2) Cf. p. 10.7; 61.11; 133.10/11; 162.3; 398.14 al.

3) Quod ut intellegas, conferas quaeso p. 367.9 δίαιται Q (in mge) V (cett. διά τε) — quo ne nostri quidem melius excogitare potuerint — cum praematuris vel vanis illis p. 364.6 σωτηρίαν δρὸς (= δρόμος) Q unde σωτηρίαν ἀνδρὸς nullo sensu V; p. 393.2 ἐν ἐλιπίσιν (pro ἐλπίσιν) E unde ἐν . . . ποσὶν BH p. 309.20 ἀρνίας N (errore ex ἀρμονίας) unde ἀονίας α cf. etiam p. 378.12. Emendandi studio autem inprimis insignita sunt p. 29.8; 34.17; 41.4; 42.2; 51.14; 58.15; 61.20; 67.5; 72.7; 74.20; 76.6; 81.3; 100.8; 102.15; 122.12; 147.17; 149.12 al. Huc faciunt etiam lacunae temere, scil. non e codice sed ex in-

(p. 37.13; 70.16; 92.13; 97.12; 128.10; 131.6; 139.6; 159.8; 165.1; 171.4;7; 254.13; 255.11; 284.13; 450.14 al.; p. 231.1; 246.12 al.; p. 379.10) μὲν (p. 239.8 al.; p. 246.1 al. cf. p. 262.19) οὐδὲ (p. 401.12/13), accommodatur verbum pluraliter positum substantivo singulari (p. 119.3 cf. p. 21.2; 391.9), adicitur ἢ praeeunte ἄλλο (p. 45.20; 82.8) aut πότερον (p. 28.3 cf. etiam p. 57.11; 135.5), additur aut omittitur ἂν (p. 192.4 al.; p. 190.16; 195.3; 267.7 al.), adiungitur particula εἰ (p. 174.10; 182.15; 198.18; 369.17) quae etiam substituitur (p. 151.9 pro οὐ p. 152.4 pro ᾧ) aut deletur (p. 156.20/21), adaptatur vulgari usui verbi agentis genus (p. 36.4; 62.19; 76.18; 249.16; 261.8 al.) vel modus (p. 27.12; 184.17; 251.12; 268.7 al.) vel tempus (p. 7.14; 37.4; 146.9; 189.7; 271.14; 280.10; 281.6 al.) vel persona (p. 93.22; 146.13; 197.25 al.); commutantur casus (p. 150.15; 166.11; 168.9; 184.20; 199.17; 268.1 al.) aut numeri (p. 107.8; 159.18 al.); ἅτε sine participio adhibitum augetur participio (p. 69.1), efficitur aut 'restituitur' vario modo verborum aut periodorum concinnitas (p. 29.13; 36.20; 89.17; 95.8; 103.3; 126.8; 132.10; 173.5; 174.16; 175.17 et 20; 178.12; 180.14; 263.18 al.), delentur aut mutantur quae prohibeant orationem (p. 29.3; 59.8; 62.1/2; 130.1; 162.3; 198.15 al.; p. 91.4; 132.10/11; 160.25; 175.10/11), quae expediant, inseruntur (p. 63.4; 126.13; 157.4; 163.14; 184.2 al.), 'phrases' ex consuetudine finguntur (p. 150.1; 151.7; 187.8; 190.8; 260.15 al.), rarioris formae vocibus cotidiana vestis induitur (ex. gr. ἀνενδεὴς p. 69.20; 73.4; 79.4; 178.3 al.; συμπλεκέντα 155.14 φθάσασαν 154.17 σύνθεμα 162.15 ἐπεξεῖναι 152.4 ἑρπηστικὸν 154.17 al.), turbatus qui videbatur ordo restituitur vel melior exhibetur (p. 64.9; 105.5 et 6; 152.4; 264.17 al.) cetera, quae Maximum hunc nostrum evolventibus prima quaque pagina occurrent.

genio expletae cf. p. 148.1/2.4/5; 150.6/7; 388.12 cf. etiam quae ex. gr. ex lectione familiae MN coniectura in φα exorta sunt p. 436.5; 441.4; 445.12 al.

Sed ne ullum deesset quamvis exiguum augmentum codicum memoriae funditus variandae adlatum, accidit, ut ex uno alterove exemplari litteris a librariis mandato etiam nova apographa ante fierent, quam illud e quo describebantur, a correctore (aut viro docto aut ipso librario) cum archetypo suo ad verbum collatum atque correctum est[1]); cuius rei gravissimum exstat testimonium p. 153.19 ubi verba errore bis scripta ita ut in R erant apparent etiam in alio codice (M). Cum vero codices in quibus talia inveniuntur (RB p. 82. 20; 134. 3; 164. 5; 184. 7; 365. 5 RH p. 343. 13 RMN p. 197. 20; 199. 19; 255. 16 RN p. 6. 9; 362. 16; 368. 11 RQ p. 392. 13 cf. etiam p. 284. 18; 389. 15; 396. 16) non tam arte inter se cohaereant, ut alterum ex altero descriptum esse putaveris, hac quoque re ad editionis illius manuscriptum (Regii archetypum) reducimur, quod certe eo consilio factum esse intellegimus, ut exemplaribus quam plurimis publicatis notitia Maximi divulgaretur.

His potissimum causis factum est, ut codicum quos habemus nullus fere sit quin — etiamsi familias quasdam fuisse in singulis cum lectionum consensu tum lacunis communibus comprobetur[2]) — idem (ipse aut cum familia

---

1) Quibus de causis apographa talia furtim ut ita dicam descripta sint optime illustrant verba Thomae Tribezani quae in codice F leguntur (cf. Cap. II ad cod. F (23)). Haud secus ac ille studiosi nostri editionis pretiosioris quam quae ab iis emi possit, e plagulis ubi typis mandatae sunt ad corrigendum missis, si ab editore legendis iis advocati sunt, volumine composito facili hac possessione editionis delectantur.

2) Consentiunt MN (ex. gr. p. 155. 19; 200. 9; 281. 12; 303. 3; 354. 11 et 15; 357. 3; 359. 8; 361. 10; 363. 3; 370. 3; 374. 6; 378. 12; 381. 14/15 (N^1); 427. 2; 446. 14 lac. 155. 19; 446. 14) HB (ex. gr. p. 6. 4; 11; 20. 6; 34. 17; 36. 20; 41. 4; 51. 14; 74. 20; 76. 6; 133. 17; 139. 6; 147. 17; 163. 16; 164. 5; 169. 1; 356. 12 ante omnia p. 392. 7; 11; 393. 2; 10; 14; 394. 2; 14; 395. 1/2; 8; 396. 4; 397. 11/12; 398. 2; 399. 10; 12 lac. 392. 7/8; 396. 4) φα (ex. gr. p. 95. 8; 103. 3; 105. 5; 107. 8; 115. 8; 126. 8; 13; 129. 14; 130. 1; 8; 9; 132. 10; 133. 17; 135. 5; 174. 21 sq. p. 309. 8; 310. 14/15; 311. 18; 312. 16; 315. 4; 318. 22; 324. 12; 332. 8; 335.

sua) et solus stet[1]) et cum ceteri dissentiant, cum Regio faciat.[2]) Quodsi licuerit, ut breviter absolvamus, codicum me-

---

10; 340. 8; 13; 369. 15; 391. 11; 392. 8 om. 301. 13/14; 312. 9; 328. 4 al.) QV (p. 356. 4; 11; 358. 18; 359. 7; 360. 7; 375. 1; 382. 9; lac. 358. 16) MN + α (p. 200. 11; 214. 18/19; 218. 12/13; 230. 6; 302. 12; 304. 6; 310. 5; 337. 4; 343. 13; 348. 17; 352. 7; 355. 8/9; 356. 1; 357. 3; 365. 8; 430. 3; 433. 16; 438. 10; 17; 440. 9; 12; 453. 19; 454. 6 lac. 200. 5; 220. 9; 315. 9; 340. 3/4; 350. 9; 363. 10; 454. 13/14) BKα p. 101. 5 MN + φ p. 32. 13/14 K + φα (p. 100. 3; 106. 1; 3; 107. 19) N + φα p. 166. 13; 448. 15 MN + φα (p. 167. 3; 314. 5; 348. 13; 351. 4; 357. 15; 364. 4; 369. 17; 370. 11; 372. 14; 374. 10; 381. 12 al.; 431. 16; 434. 12; 435. 18; 436. 15/16; 446. 12; 447. 3 lac. 12. 3; 13. 10; 12/13; 132. 14; 271. 6/7; 277. 3; 431. 6 al.) H + MN + φα p. 360. 13 B + MN + φα p. 353. 17 K + MN + φα p. 99. 8; 106. 14 B + QV + φα p. 382. 18 QV + φ p. 360. 7 Dφ p. 330. 10 Mφ p. 389. 3 Nφ p. 353. 1; 393. 5; 9 Hφ p. 454. 13 (lac.!) Bφ p. 156. 9; 185. 11; 370. 6; 381. 13; 18; 383. 3; 384. 16; 400. 13 (+ DF) Mα p. 321. 14 Nα p. 195. 14; 196. 7; 229. 11; 304. 2; 6; 309. 14; 311. 9; 328. 7; 368. 11; 373. 10; 437. 7 al. Nα p. 363. 8 Nα(I^2) p. 336. 13 Hα p. 221. 2 Bα p. 166. 11; 373. 10 B + MN p. 160. 11 BM p. 7. 20 BN p. 382. 20; 28; 379. 17 BK p. 100. 1; 8 HB + N p. 6. 7 HB + MN p. 184. 17 N + QV p. 351. 9; 352. 9; 377. 4; 389. 17 al. B + QV p. 373. 4; 374. 17 MN + OP p. 148. 12/13 (lac.!) MN + B + α p. 160. 11 MN + B + φ p. 364. 14 QV + N + φ p. 377. 4 M + B + φ p. 381. 6 lac. 387. 15 M + B + α p. 9. 2; 12; 10. 8; 382. 3; 4; 389. 8 N + B + α p. 6. 8; 7. 2; 160. 18 QV + N + α p. 376. 12 K + MN + B p. 99. 9.

1) solus ex. gr. stat. K p. 100. 4; 8; 106. 3/4 N p. 351. 15; 450. 6 C p. 332. 4/5; 9; 333. 11; 14; 334. 8; 12; 335. 3; 7/8; 13/14; 336. 9; 13; 337. 7 H 207. 14 φ 162. 17; 166. 11 B 165. 11; 173. 13; 176. 21 α 173. 12; 175. 13; 183. 14; 371. 8.

2) Cf. ex. gr. RM p. 153. 19; 180. 12; 207. 6/7; 212. 15; 216. 10; 234. 6; 341. 1; 342. 18; 442. 14; 445. 5 RN p. 206. 2/3 et 20; 214. 3; 17; 218. 1; 219. 9; 227. 4; 231. 1; 317. 3; 339. 8; 347. 11; 373. 12/13 R^1N 368. 11 R^1N^1 6. 9; 362. 16 RH p. 205. 14; 226. 16; 275. 13; 316. 4; 318. 4; 331. 11; 19; 343. 13; 385. 19; 386. 5; 428. 2; 431. 11; 448. 17; 451. 17 (H^1) RB p. 8. 11; 134. 3; 142. 2; 13; 164. 5; 184. 7; 365. 5 RK p. 99. 13; 100. 2 RQ p. 366. 13; 384. 3; 387. 10; 392. 13 RV^1 p. 362. 15 Rφ p. 368. 11 RMN p. 185. 18; 197. 20; 199. 19; 232. 12; 302. 19; 303. 21; 304. 8; 306. 4; 312. 20; 324. 12; 328. 4; 342. 11; 343. 19; 344. 6; 435. 7; 444. 8; 451. 12 RHB p. 140. 3; 164. 2 al. Ex quaque familia unum alterumve cum R facere docent ex. gr. p. 351. 11 (R + MN + α) 439. 2 (R + MN + H) 391. 9 (R + N + φα) 342. 13 (R + M

moriam quantum fieri potest ficto stemmate ante oculos ponere, hoc fere modo depingamus:

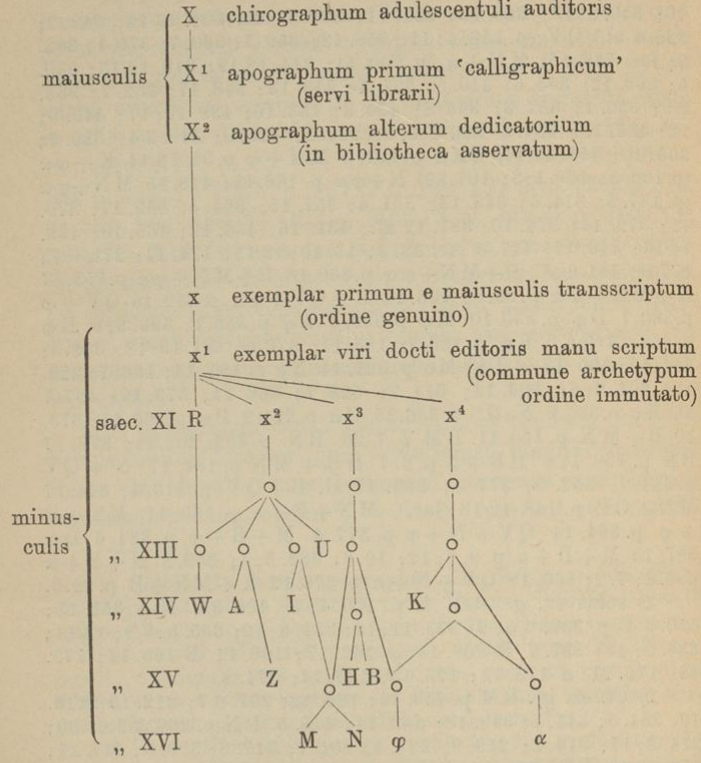

Unde cum appareat quo plura vel saecula vel interstitia artis criticae plena interiacuerint, eo maius memoriae esse genuini coloris intertrimentum, cavendum erit ne aut

---

+ φ) 371. 10 (R + N + φ) 369. 12 (R + B + Q) 332. 16 et 335. 14 (R + M N + D) 332. 7 et 16 (R + I + D) al. quae enumerare longum est.

copia lectionum aut praestantiae cuiusdam si fors tulit specie decepti moveamur, ut a Regio abscedamus.

Uno verbo addam Regium sicut fide et tempore, ita etiam scribendi ratione praestantissimum esse. Etenim cum quicumque scribit eam maxime scribendi laudem mereatur, quod inter scribendum duo potissimum mendorum genera evitat, scil. quae inde proveniunt quod aut oculo aberrante is qui scribit ubicumque vel percipiendo vel scribendo constitit, eo non recurrens simili vel litterarum vel syllabarum vel vocum specie vel integrorum versuum pari aut exitu aut initio deceptus vel versum nulla perspicua causa transsiliens quaedam omittit vel iam semel scripta (per dittographiam) repetit, aut vocum vel periodorum quae percipienda ei sunt, paucis tantum vel litteris vel vocibus perceptis reliqua coniciendo sua sponte conplere solet, ante omnes Regii librarius ea laude dignus est, quippe qui primi generis perpauca (cf. p. 388. 12; p. 361. 11; 369. 4; 377. 4), alterius unum (p. 371. 15 nam alterum p. 362. 16 ipse correxit) commiserit.

Fundamento igitur posito quo quod erigitur aedificium a me exstructum spero augeri posse vel in singulis corrigi, non posse omne aut corruere aut destrui, id potissimum spectavi, ut una hac Maximi editione omnes quae adhuc in lucem prodierunt eo modo contineantur, ut quidquid artis criticae in illis apparuit in adnotationem q. d. criticam translata sint, ita ut quicumque in manus nostram sumpserit, priores evolvendi opera ac labore plane supersedere potuerit. Hanc propter editionis virtutem quam liceat dicere, in ceteris si quae minus placuerint, quaeso condones.

Haec habui quae praefari opus erat. Superest, ut antequam libellum de manibus depono, gratissimo ut libenter profiteor animo virorum doctorum mentionem faciam clarissimorum Henrici Schenkl, Maximiliani Treu, Alexandri Souter, Karoli Meiser, qui liberalissime opera et auxilio me adiuverunt, quorum quid Henrico Schenkl primum et honoris et pietatis causa nominato debeam, solus et scio neque memoria unquam non tenebo. Neque vero gratias non

agam bibliothecarum earum administratoribus quae facultatem codices et inspiciendi et comparandi benigne mihi aperuerunt, Gotingensi dico, Bonnensi, Parisinis Regiae et Genevieve.

Scribebam { Gladbachi Monachorum mense Septembri a. MCMVII,
Stendali mense Januario a. MCMX.

MAXIMI TYRII

PHILOSOPHUMENA

CONSPECTUS SIGLORUM.

A	= Cod.	Bodleianus 239	XIV	31
B	= „	Bernensis 662	XV	27
C	= „	Ambrosianus B 98 sup.	„	17
D	= „	„ R 25 sup.	„	16
E	= „	Palatino Vaticanus 53	XVI	22
F	= „	„ „ 386	„	23
G	= „	Barberinianus 157	XIV	11
H	= „	Harleianus 5760	XV	28
I	= „	Flor. Laurent. Conv. sopp. 4	XIV	8
K	= „	„ „ Mediceus 85. 15	„	7
L	= „	Ravennas 381	XVI/XVII	19
M	= „	Monacensis 67	XVI	20
N	= „	„ 75	XVI	21
O	= „	Parisinus Regius 1817	XVI	3
P	= „	„ Genevieve 3394	XVI	5
Q	= „	„ Regius 1837	„	2
R	= „	„ Regius 1962	XI	1
S	= „	„ Regius 460	XVI	2
T	= „	Romanus Angelicanus C 4. 3	„	15
U	= „	Vaticanus 1390	XIII	12
V	= „	Vindobonensis 335	XV	25
W	= „	Vaticanus 1950	XIV	13
X	= „	„ 236	XV	14
Y	= „	Venetus S. Marci 254	„	9
Z	= „	„ „ 514	„	10
α	= „	Arlenii? (quo usus est Stephanus)		
γ	= „	Escorialensis A 2. 6	XVI	32
η	= „	Holhham Hall 281	XV	30
π	= „	Palatinus Freheri?		
ϱ	= „	Stracelii? (= s!)		
σ	= Versio Paccii		XVI	
φ	= Cod.	Florentinus Paccii? (cf. σ)		
a	= „	excerpt. Arcerii?		
b	= „	„ Beati Rhenani		
h	= „	Harleianus 1790 excerpt.	XVII	29
n	= „	Neapolitanus 91 excerpt.	XV	18
p	= „	Palatinus 129 „	XIV	24
s	= „	Stracelii excerpt.		
v	= „	Vindobonensis 169 excerpt.		26
x	= „	Parisinus Reg. 1865 „	XV	6

δ = Edit. Heins. (1—3) Dav.[1]
ϑ = „ Heins. (1—3) Dav.[1] Dav.[2] Duk.
Δ = „ Dav.[2] Duk. Duebn.
Δ^{o} = „ Dav.[2] Duk.

---

or. 34	=	Codd.	RBMNQVUWXYZGEFDHA $\varphi\alpha$
„ 28	=	„	RMNIDCW(H) $\varphi\alpha$
„ 11	=	„	RBMNPSO(H) $\varphi\alpha$
„ 30—33	=	„	RBMNQV(H) $\varphi\alpha$
„ 12	=	„	RBMNPO(H) $\varphi\alpha$
„ 9	=	„	RBMNK(H) $\varphi\alpha$
„ 14	=	„	RBMNP(H) $\varphi\alpha$
„ 1—8; 10 13, 15	=	„	RBMN(H) $\varphi\alpha$
„ 16—27; 29 36—41	=	„	RMN(H) $\varphi\alpha$

TESTIMONIA DE MAXIMI VITA VETUSTIORA.

Suidas s. v. *Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος· διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομμόδου. ἔγραψε δὲ περὶ Ὁμήρου καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα*

Ps. Eudocia viol. *Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος· διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομμόδου. ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους ὧν πρῶτος τίς ὁ Θεὸς κατὰ Πλάτωνα, περὶ Ὁμήρου καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα*

Eusebius chron. ad olymp. 232 (= 152 a. Chr. n.) *Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς ἐγνωρίζετο, Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος Στωϊκὸς Χαλκηδόνιος, Βασιλείδης Σκυθοπολίτης. Οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐηρισίμου Καίσαρος γεγόνασιν*

Hieronymus vers. Eusebii p. 168 Arrianus philosophus Nicomedensis agnoscitur et Maximus Tyrius. Apollonius Stoicus natione Chalcidicus et Basilides Scythopolitanus philosophi illustres habentur qui Verissimi quoque Caesaris praeceptores fuerunt.

Cf. *Syncellus* chronogr. 351 a
Cod. Mosquensis S. Synodi 6 fol. 278 b (teste Schenkl) *Μάξιμος ὁ Τύριος φιλόσοφος ἦν ἐπὶ Κομμόδου βασιλέως*
Cod. Vaticanus 1950 fol. 407 b *Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος· διέτριψε δὲ* sq. verba Suidae repetens.

CONSPECTUS ORATIONUM.

or. I	(D. VII	v. 37 B 4)	Ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόσεται ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος	p. 1
„ II	(„ VIII	„ 38 „ 5)	Εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον	„ 18
„ III	(„ IX	„ 39 „ 6)	Εἰ καλῶς ἐποίησεν Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος .	„ 30
„ IV	(„ X	„ 29 „ 7)	Τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ ἢ φιλόσοφοι	„ 40
„ V	(„ XI	„ 30 „ 8)	Εἰ δεῖ εὔχεσθαι	„ 52
„ VI	(„ XII	„ 40 „ 9)	Τί ἐπιστήμη	„ 65
„ VII	(„ XIII	„ 41 „ 10)	Πότερα χαλεπώτερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς	„ 75
„ VIII	(„ XIV	„ 26 „ 11)	Τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους α′	„ 86
„ IX	(„ XV	„ 27 „ 12)	Ἔτι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου β′	„ 99
„ X	(„ XVI	„ 28 „ 13)	Εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις	„ 110
„ XI	(„ XVII	„ 1 „ 14)	Τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα	„ 127
„ XII	(„ XVIII	„ 2 „ 15)	Εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀνταδικητέον	„ 145
„ XIII	(„ XIX	„ 3 „ 16)	Εἰ μαντικῆς οὔσης, ἔστίν τι ἐφ' ἡμῖν	„ 158
„ XIV	(„ XX	„ 4 „ 17)	Τίσιν χωριστέον τὸν κόλακα τοῦ φίλου	„ 170
„ XV	(„ XXI	„ 5 „ 18)	Τίς ἀμείνων βίος, ὁ πρακτικός, ἢ ὁ θεωρητικός; ὅτι ὁ πρακτικός	„ 182
„ XVI	(„ XXII	„ 6)	Ὅτι ὁ θεωρητικὸς βίος ἀμείνων τοῦ πρακτικοῦ.	„ 196
„ XVII	(„ XXIII	„ 7)	Εἰ καλῶς Πλάτων Ὅμηρον τῆς πολιτείας παρῃτήσατο . . .	„ 207
„ XVIII	(„ XXIV	„ 8)	Τίς ἡ Σωκράτους ἐρωτική α′	„ 216
„ XIX	(„ XXV	„ 9)	Ἔτι περὶ ἔρωτος β′	„ 234
„ XX	(„ XXVI	„ 10)	Ἔτι περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς γ′	„ 243
„ XXI	(„ XXVII	„ 11)	Ἔτι περὶ ἔρωτος δ′	„ 255
„ XXII	(„ XXVIII	„ 12)	Ὅτι πάσης τῆς διὰ λόγων εὐφροσύνης ἡ διὰ φιλοσόφων λόγων ἀμείνων	„ 266

or. XXIII	(D. XXIX	v. 13)	*Τίνες λυσιτελέστεροι πόλει, οἱ προπολεμοῦντες, ἢ οἱ γεωργοῦντες. Ὅτι οἱ προπολεμοῦντες* . . . . p. 278
„ XXIV	(„ XXX	„ 14)	*Ὅτι γεωργοὶ τῶν προπολεμούντων λυσιτελέστεροι* „ 288
„ XXV	(„ XXXI	„ 15)	*Ὅτι οἱ σύμφωνοι τοῖς ἔργοις λόγοι ἄριστοι* . . . . „ 297
„ XXVI	(„ XXXII	„ 16)	*Εἰ ἔστιν καθ' Ὅμηρον αἵρεσις* . . . . . „ 307
„ XXVII	(„ XXXIII	„ 17)	*Εἰ τέχνη ἡ ἀρετή* . . . „ 321
„ XXVIII	(„ XXXIV	„ 18)	*Πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη* . „ 332
„ XXIX	(„ XXXV	„ 19)	*Τί τέλος φιλοσοφίας* . . „ 338
„ XXX	(„ I	v. 31 B 36 α′)	*Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον α′* „ 350
„ XXXI	(„ II	„ 32 „ 36 β′)	*Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον β′* . . . . . „ 360
„ XXXII	(„ III	„ 33 „ 36 γ′)	*Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον γ′* . . . . . „ 367
„ XXXIII	(„ IV	„ 34 „ 1)	*Τί τέλος φιλοσοφίας* . . . „ 380
„ XXXIV	(„ V	„ 35 „ 2)	*Ὅτι ἐστιν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ὠφελεῖσθαι* . . „ 390
„ XXXV	(„ VI	„ 36 „ 3)	*Πῶς ἄν τις πρὸς φίλον παρασκευάσαιτο* . . . . . „ 402
„ XXXVI	(„ XXXVI	v. 20)	*Εἰ προηγούμενος ὁ τοῦ κυνικοῦ βίος* . . . . „ 412
„ XXXVII	(„ XXXVII	„ 21)	*Εἰ συμβάλλεται πρὸς ἀρετὴν τὰ ἐγκύκλια μαθήματα* . . . . . „ 426
„ XXXVIII	(„ XXXVIII	„ 22)	*Εἰ γένοιτό τις θείᾳ μοίρᾳ ἀγαθός* . . . . . „ 437
„ XXXIX	(„ XXXIX	„ 23)	*Εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ, ὅτι οὐκ ἔστιν* „ 449
„ XL	(„ XL	„ 24)	*Εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ, ὅτι ἐστίν* „ 460
„ XLI	(„ XLI	„ 25)	*Τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντος, πόθεν τὰ κακά* „ 472

Index auctorum a Maximo laudatorum . . . . . „ 485
Index nominum propriorum . . . . . „ 488
Addenda et corrigenda . . . . . „ 511

P +

+ *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου πίναξ τῶν λόγων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ βίβλῳ* + KΗ

DCCCCLIV 1044 2588

α′ — περὶ ἡδονῆς· ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον. α′ β′ γ′:
β′ — τί τέλος φιλοσοφίας: γ′ ὅτι ἔστι καὶ ἐκ τῶν πε-
δ′ — ριστάσεων ὠφελεῖσθαι: πῶς ἄν τις πρὸς
ε′ — φίλον παρασκευάσαιτο: ὅτι πρὸς πᾶσαν
ὑπόθεσιν ἁρμόσεται ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος:
ς′ — εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον: ζ′ εἰ καλῶς
ἐποίησε Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος:
η′ — τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον· ποιηταί, ἢ
θ′ — φιλόσοφοι: εἰ δεῖ εὔχεσθαι: ι′ τί ἐπι-
ια′ — στήμη: πότερα χαλεπώτερα νοσήματα·
ιβ′ — τὰ τοῦ σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς: τί τὸ δαιμό-
ἡ μάθησις ἀνάμνησις ιγ′ — νιον Σωκράτους ᾱ β̄: εἰ αἱ μαθήσεις
ιδ′ — ἀναμνήσεις: τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα:
ιε′ — εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀνταδικητέον: ις′ εἰ μα(ν)-
ιζ′ — τικῆς οὔσης, ἔστί τι ἐφ' ἡμῖν: τίσιν χωρι-
ιη′ — στέον τὸν κόλακα τοῦ φίλου: τίς ἀμείνω(ν)
βίος ὁ πρακτικὸς ἢ ὁ θεωρητικός· ὅτι ὁ πρακτικός·
ιθ′ — ὅτι ὁ θεωρητικὸς βίος, ἀμείνων τοῦ πρακτικοῦ:
κ′ — εἰ καλῶς Πλάτων Ὅμηρον τῆς πολιτείας παρητή-
κα′ — σατο: τίς ἡ Σωκράτους ἐρωτική α′ β′ γ′ δ′
κβ′ — ὅτι πάσης τῆς διὰ λόγων εὐφροσύνης, ἡ διὰ φιλο-
κγ′ — σόφων λόγων ἀμείνων: τίνες λυσι-
τελέστεροι πόλει· οἱ προπολεμοῦντες, ἢ οἱ γεωργοῦν-
κδ′ — τες· ὅτι οἱ προπολεμοῦντες: ὅτι γεωργοί,
κε′ — τῶν προπολεμούντων λυσιτελέστεροι: οτι (sic) τις
κς′ — οἱ σύμφωνοι τοῖς ἔργοις λόγοι, ἄριστοι: εἰ ἔστι
κζ′ — καθ' Ὅμηρον αἵρεσις: εἰ τέχνη ἡ ἀρετή:
κη′ — πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη: κθ′ τί τέλος φιλοσοφί-
λ′ — ας: εἰ προηγούμενος ὁ τοῦ κυνικοῦ βίος:
λα′ — εἰ συμβάλλεται πρὸς ἀρετὴν τὰ ἐγκύκλια μα-
λβ′ — θήματα: εἰ γένοιτό τις θεία μοῖρα ἀγαθός:
λγ′ — εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ ὅτι οὐκ ἐστι(ν):
λδ′ — εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ ὅτι ἐστίν:
λε′ — τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντος, πόθεν τὰ κακά:

ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ

Α΄

I (Duebn. VII vulg. 37 B 4 K 1)

ε΄ *Ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόσεται* *Μαξίμου φιλοσοφούμενα*
6 *ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος.*

Τί δήποτε οἱ ἐν Διονύσου τὰ δράματα ὑποκρινό- 1a
μενοι, νῦν μὲν τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱέντες φωνάς, νῦν
19a *δὲ τὰς τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ αὖθις Τή|λεφόν τινα ὑπο-*
10 *δυόμενοι ἢ Παλαμήδην ἢ ἄλλ' ὅ, τι περ ἂν τὸ δρᾶμα*
ἐθέλῃ, οὐδὲν πλημμελὲς οὐδὲ ἔξω τρόπου νομίζονται
ποιεῖν, ἄλλοτε ἄλλοι φαινόμενοι οἱ αὐτοί· εἰ δέ τις τὰ b

---

7 *δράματα* sq. et infra p. 16. 16 cf. Epict. man. 17 fragm. 11 diss. IV 7. 43 I 29. 41 Teles (Hense Teletis reliquiae praef. p. 94) Marc. Ant. XII 36 Muson. ep. I 9 (Hense) Dio Chrys. XIII 19 sq. Lucian. necyom. 16 (479) pisc. 31 Diog. Laert. VII 165 *βίου ὅραμα* etiam or. 13. 9 b et or. 15. 1 d ‖ **12** *εἰ δέ τις* sq. similiter opponuntur *ποιητὴς φιλόσοφος* or. 12. 1 d *δαίμονες θεοὶ* or. 11. 1 b *τέχναι Σωκράτους φιλοσοφία* or. 3. 1 a *ἀγωνισταὶ φιλόσοφος* or. 29. 1 b vi. etiam infra p. 3. 2 sq.

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 ΜΑΞΙΜΟΥ — **3** ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ Α΄ R! ‖ **5** in mge *Μαξίμου φιλοσοφούμενα* R! quem *σίττυβον* fuisse recte monuit Schenkl | in mge *ε΄* (numerus *πίνακος*) R! *ζ΄* N | *ὅτι* — 6 *λόγος* RBN additis *λόγος λζ΄ φα τοῦ αὐτοῦ ὅτι* sq. M ‖ **7** *δράματα* (*τα* in ras.) R! ‖ **9** *Τηλεφόν* N (Duk.) ‖ **10** *ἄλλότιπερ* R! (pr. man.) M ‖ **12** *τις* — p. 2, 2 *αὐτῷ* om. B

μὲν τῷ Διονύσου φυλάττει τὴν παιδιὰν καὶ τῷ θεάτρῳ, ἡγεῖται δέ τι εἶναι αὐτῷ δρᾶμα πολιτικόν, οὐκ ἰαμβείων τινῶν, μὰ Δία, πρὸς ἕνα ἑορτῆς καιρὸν ὑπὸ ποιητοῦ τέχνης συντεθέντων, οὐδὲ ᾀσμάτων χορῷ ἐς ἁρμονίαν συνταχθέντων, ἀλλὰ τῆς περὶ τὸν βίον πραγματείας, ὅπερ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ δρᾶμα, ἀληθέστερον μὲν τῇ ὑποθέσει, διηνεκὲς δὲ τῷ χρόνῳ, διδασκόμενον δὲ ὑπὸ ποιητῇ τῷ θεῷ, κᾆτα τὶς τὸ δρᾶμα τοῦτο ὑποδυόμενος, καὶ τάξας ἑαυτὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ χοροῦ, φυλάττοι μὲν τὸ τῶν ποιημάτων ἀξίωμα, σχηματίζοιτο δὲ τῷ ἤθει τοῦ λόγου πρὸς τὴν φύσιν τῶν c πραγμάτων, ὧν δραματουργεῖ ὁ Θεός· ἆρ' ἄν τις ἡγήσαιτο τοῦτον πλημμελῆ καὶ πολύφωνον, καὶ οἷον τὸν Πρωτέα διηγεῖται Ὅμηρος ἥρῳ θαλάττιον, πολύμορφόν d τινα καὶ παντοδαπὸν τὴν φύσιν; ἢ καθάπερ εἰ μουσικῆς τέχνης καὶ δυνάμεως τοῖς ἀνθρώποις ἔδει πρὸς εὐδαιμονίαν, οὐθεὶς ἂν δήπου λόγος ἦν ἀνδρὸς πρὸς μὲν τὸν Δώριον τρόπον ἡρμοσμένου καλῶς, εἰ δέ που ἐδέησεν Ἰάστιον ἁρμόσασθαι ⟨, ἢ⟩ κᾆτα τὸ Αἰόλιον ἦθος, ἀφώνου γιγνομένου ἐν τῇ πολυφωνίᾳ τῆς τέχνης.

14 *Πρωτέα* cf. Himerius 21. 9 Philostr. v. Apoll. I 4 Polydeuces ap. Philostr. vit. soph. II 12. 2 Lucian. sacrif. 5 (530) || 18 *Δώριον* sq. cf. Plat. republ. III 398 d Apul. flor. I 220 (Colv.) Athen. 14. 624 f Plut. mus. 4 et 8 Lucian. harm. 1

13. 14 *τὸν Πρωτέα* — 15 *φύσιν* p

1 *τῷ* (vel *τοῖς*) *Διονύσου* Hob. *τοῦ Διονύσου* cett. (*δΔ*) *τοῦ* om. N | *καὶ τὴν παιδιὰν φυλάττει* Heins. *φυλ. κ. τ. παιδ.* Dav.[1] *φυλάττει τῇ παιδιᾷ καὶ Δ τὴν παιδιὰν* om. φ? || **2** *αὐτᾷ* ς(*δΔ*) *καὶ αὐτῷ* Reiske || **3** *ἰαμβίων* R || **4** *τέχνῃ* Markl. (Duebn.) || **6** *ἥπερ* α(*δ*) || **8** *ποιητοῦ* BN || **10** *ποιημάτων* R *ποιητῶν* cett. (*δ*) corr. Markl. || **13** *τὸν πλημμελῆ* N *τοῦτον τὸν πλημμελῆ* α(*δ*) *πλημμελῆ, τοῦτον τὸν* Heins. || **14** ⟨*ὁ*⟩ *Ὅμηρος* B || **17** *οὐδεὶς* nescio unde Θ || **19** *ἰστίον* M *ἱστίον* α(*δ*) silentio praetermissum σ^2 | *κᾆτα* Schenkl *κατὰ* codd. (*δΔ*^{0}) ⟨*ἢ*⟩ *κατὰ* Duebn. || **20** *τέχνης*] *ψυχῆς* B

Ἀλλ' ἐπεὶ ᾠδῆς μὲν καὶ τῆς ἐκ μελῶν ψυχαγωγίας ὀλίγη Πa
τοῖς ἀνθρώποις χρεία· δεῖ δέ τινος ἄλλης μούσης ἀν-
δρικωτέρας, ἣν Ὅμηρος μὲν Καλλιόπην ὀνομάζων χαίρει,
ὁ Πυθαγόρας δὲ φιλοσοφίαν, ἄλλος δὲ ἴσως ἄλλό τι·
τὸν τῇ μούσῃ ταύτῃ κάτοχον ἄνδρα καὶ λόγον ἆρα
ἧττον ἐκείνων τῶν ᾠδικῶν ἡρμόσθαι δεῖ πολυφώνως
19 b τε | καὶ πολυτρόπως, σώζοντα μὲν ἀεὶ τὸ τῶν ποιημά-
των κάλλος, μηδέποτε δὲ ὑπ' ἀφωνίας ἐκπληττόμενον.
Εἰ μὲν γάρ ἐστίν τις χρόνος βίου ἐν τῷ μακρῷ τού- b
τῳ καὶ διηνεκεῖ αἰῶνι ἀδεὴς φιλοσόφου λόγου, οὐθὲν
δεῖ τῆς πολυμεροῦς ταύτης καὶ πολυτρόπου μούσης τὲ
καὶ ἁρμονίας, ἢ εἴπερ τὰ ἀνθρώπινα εἰς ἓν σχῆμα
συνταχθέντα ὁμοίως πρόεισιν, οὔτε εἰς λύπας ἐξ ἡδονῆς,
οὔτε εἰς ἡδονὴν ἐκ λύπης μεθιστάμενα, οὔτε πάθος
ἀμείβοντα ἐκ πάθους, οὔτε ἄνω καὶ κάτω στρέφοντα
καὶ μεταβάλλοντα τὴν ἑκάστου γνώμην·

(σ 136/7) τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, c
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ἀντίστροφα γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων βουλεύεται τὸ
δαιμόνιον, καὶ ἔστιν αὐτῶν ἐφήμερος ἡ φύσις. Ὥσπερ d

---

2 ἄλλης μούσης sq. vi. supra p. 1. 12 sq. ‖ **3** Ὅμηρος scil. philosophus veterrimus vi. or. 26. 2 d et 5 b ‖ **11** πολυμεροῦς sq. vi. or. 11. 7 a; 30. 2 a cf. Lucian. Hermot. 15 (753) ‖ **13** οὔτε εἰς λύπας sq. vi. or. 41. 3 o ‖ **15** ἄνω κάτω vi. or. 41. 4 i etiam infra p. 4. 15 al. passim ‖ **16** μεταβάλλοντα sq. vi. or. 11. 4 c ubi iisdem Homeri versibus utitur, et or. 13. 2 a cf. Plat. symp. 207 d Theaet. 154 a

---

3 ὀνομάζειν Duk. ‖ **4** ἄλλος R φ? ἄλλοι cett. (δΔ°) ‖ **5** ἄρα (ironice) R ἄρα cett. (δΔ) ‖ **7** τὲ (ante καὶ) om. Δ° | ποιητῶν M ‖ **10** διηνε-κεῖ R! | ἀνενδεὴς α(δ) ‖ **12** ἢ R δ B om. φα(δ) ‖ **13** συντεθέντα N ‖ **14** εἰς (ante ἡδονὴν) om. B | μεθιστάμε.να (fuit -άμενα) R! ‖ **15** οὕτως ἄνω α(δ) corr. Markl. ‖ **19** ὑπὸ N α(δ) corr. Steph.

οὖν τῶν ποταμῶν, οὓς ἀφιᾶσιν αἱ ἀέναοι πηγαί, τὸ
Ed. Duebn. p. 22 μὲν ‖ ὄνομα ἕν, ὁ Σπερχειὸς ἢ Ἀλφειὸς ἢ ἄλλό τι,
ἀμείβουσα δὲ ἡ γένεσις τὸ ἐπιὸν πρὸς τὸ οἰχόμενον
ἐξαπατᾷ τὴν ὄψιν τῇ συνεχείᾳ τῆς φορᾶς, ὡς ἑνὸς
e ὄντος ποταμοῦ διηνεκοῦς καὶ ἡνωμένου· οὕτω καὶ τῶν
ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἀενάου ῥεῖ
ἡ γένεσις καὶ ἡ χορηγία, ὀξέως μὲν καὶ μετὰ ἀμηχάνου
f τάχους, ἀνεπαίσθητος δὲ ἡ φορά· καὶ ἐξαπατᾶται ὁ
λογισμός, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἡ ὄψις, καὶ καλεῖ
βίον ἕνα καὶ τὸν αὐτόν, τὸ δέ ἐστιν χρῆμα πολύμορφον
καὶ παντοδαπόν, πολλαῖς μὲν τύχαις, πολλοῖς δὲ πρά-
g γμασιν, πολλοῖς δὲ καιροῖς ἀλλοιούμενον· ἐπιτέτακται
δὲ αὐτῷ ὁ λόγος, σχηματιζόμενος ἀεὶ τοῖς παροῦσιν,
ὥσπερ ἰατροῦ τέχνη ἐπὶ σώματι οὐχ ἑστῶτι, ἀλλὰ φε-
ρομένῳ ἄνω καὶ κάτω, καὶ ὑπὸ κενώσεως καὶ πλησμο-
νῆς κυκωμένῳ, οἰκονομοῦ|σα αὐτοῦ τὴν ἔνδειαν καὶ 20 a
h τὸν κόρον. Τοῦτο καὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ ὁ τῶν
φιλοσόφων δύναται λόγος, ξυναρμοζόμενος τοῖς πά-
θεσιν καὶ πεπαίνων μὲν τὰ σκυθρωπά, συνευφημῶν
δὲ τοῖς φαιδροτέροις.

III a Εἰ δὲ διὰ βίου τάξις μία καὶ εἶδος ἕν, ἑνὸς ἔδει
λόγου καὶ ἤθους ἑνός· νῦν δὲ ἀοιδοῦ μὲν πρὸς κιθάραν
μινυρίζοντος καιρὸς εἶς, ἐπειδὰν πλήθωσιν αἱ τράπεζαι

5 ποταμοῦ sq. cf. Plat. Crat. 402 a Seneca ep. 58 ‖ **6** πηγῆς ἀενάου ut or. 12. 6 c vi. etiam or. 34. 4 a; 40. 6 e ὡς ἐκ sq. al. ‖ **7. 8** ἀμηχάνου τάχους = or. 41. 2 d etiam or. 7. 7 k ‖ **14** ἰατροῦ τέχνη sq. vi. or. 4. 2 b cf. Plat. symp. 186 c ‖ **23** πλήθωσιν αἱ τράπεζαι sq. vi. or. 22. 2 a sq.

1 ἀέναοι (suprascr. alt. *ν* N) ς(δ) ut semper fere ‖ **2** ὁ Σπερχειὸς (expuncto ὁ) H ὥσπερ χειὸς (= ὡς Σπερχειὸς?) N ἢ Σπερχειὸς B ὁ del. Δ ‖ **12** καὶ καιροῖς φ? ‖ **14** οὐκ nescio unde Θ ‖ **15** κένῳ, ἕως R ‖ **16** κυκλωμένω N ‖ **19** πεπαίνωμὲν (suprascr. *ν*) R! ‖ **21** ⟨ἄν⟩ ἔδει Markl. | εἶθους (suprascr. ἤ) N ἔθους α(δ) unde ἤθους Heins. ‖ **23** τράπεζαι (ες in ras.) R!

(ι 9/10) *σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων*
οἰνοχόος προχέῃσιν·

καὶ ῥήτορος καιρὸς εἷς, ἐπειδὰν ἀθροισθῇ τὰ δικαστή- b
ρια· καὶ ποιητοῦ καιρὸς ἐν Διονυσίοις, ἐπειδὰν χοροῦ
δέῃ· τῷ δὲ φιλοσόφῳ λόγῳ οὐδεὶς ἀποτέτμηται καιρὸς
ἴδιος, ἀλλὰ συμπέφυκεν ἀτεχνῶς τῷ βίῳ καὶ ἀνακέ-
κραται, καθάπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ φῶς· τίς γὰρ ἂν
ἐπινοήσαι ὀφθαλμοῦ ἔργον, ἀφελὼν τὸ φῶς; Ἀλλ' ὄψις c
μὲν ἤδη καὶ ἐν νυκτὶ θαρσεῖ, ἀμβλὺ μὲν ὁρῶσα, εἰκά-
ζουσα δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ τὴν χειραγωγίαν· τοῦ δὲ τῶν
ἀνθρώπων βίου ἂν ἀφέλῃς λόγον, οἰχήσεται κατὰ κρη-
μνῶν τινῶν πονηρὰς καὶ ἀσαφεῖς ὁδοὺς καὶ τραχείας,
οἵας ὁδοὺς καὶ τὸ βαρβαρικὸν ἔρχεται, ὅσον αὐτοῦ μὴ
μετέσχεν λόγου, τὸ μὲν ληϊζόμενον, τὸ δὲ μένον, τὸ δὲ
μισθοφοροῦν, τὸ δὲ πλανώμενον. Ἀλλ' αἰπολίου μὲν d
ἂν ἀποστήσας τὸν ποιμένα καὶ ἀφελὼν τὴν σύριγγα,
διέλυσας τὸ αἰπόλιον· τῆς δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης e
ἐὰν ἀποστήσῃς τὸν ἡγεμόνα τοῦτον καὶ συναγωγέα
λόγον, τί ἄλλο δράσεις; λυμαίνῃ καὶ διαλύεις ἀγέλην

---

8 *ἀφελὼν τὸ φῶς* cf. Plat. republ. VI 508a sq. ‖ **11** *κρημνῶν* sq. vi. or. 8. 7e; 34. 2d; 39. 3m cf. Lucian. Hermot. 15 (753) ‖ **15** *αἰπολίου* sq. cf. Plat. legg. I 639a ‖ **17** *ἀνθρώπων ἀγέλη* vi. or. 29. 7i; 41. 5d etiam or. 20. 6b cf. Plat. de lege 318a polit. 274e Philostr. vit. Apoll. V 35 Plut. fort. Alex. I 6

---

1 *δ' ἐκ* R!BN Homerus *δὲ* cett. (*δΔ*) et libri quidam Homeri ‖ **2** *προχέῃσιν* (= *παρέχῃσιν*? cf. Athen. 513b)] *φορέῃσι* Homerus ‖ **4** *καιρὸς* ⟨*εἷς*⟩ *α*(*δ*) ‖ **5** *φιλοσόφῳ* R!BMNφ? *φιλοσόφου α*(*δΔ*) ‖ **7** *τί γὰρ* MN*α*(*δΔ*°) ‖ **8** *ἐπινοήσαις α*(*θ*) ‖ **9** *εἰκάζουσα*] *αἰτίζουσα α*(*δ*) ‖ **13** *βάρβαρον* B | *οἴχεται* Markl. | *μὴ* om. MN*α*(*δ*) add. Steph. *οὐ* Markl. ‖ **14** *μαῖνον φ μοιχεῦον* Dav.[2] *νέμον* Orelli ‖ **16** *ἂν* om. M del. Markl. ‖ **19** *δράσης* R *δράσεις* (expunct. *εις*) B *δρᾷς ἢ* Markl. (Duebn.) | *λυμανῇ* Reiske | *διαλύσεις* Reiske

ἥμερον μὲν τὴν φύσιν, δυσπειθῆ δὲ ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, καὶ δεομένην ποιμένος μουσικοῦ, μὴ μάστιγι μηδὲ
f κέντρῳ κολάζοντος αὐτῶν τὴν ἀπείθειαν. Παραπλήσιόν μοι γὰρ δοκεῖ δρᾶν, ὅστις οὐκ ἀξιοῖ τὸν φιλό-
σοφον μηδένα παριέναι καιρὸν λόγου, οἷον εἴ τις καὶ 20 b
ἀνδρὶ δεινῷ τὰ πολέμια, ἀγαθῷ μὲν ὁπλιτεύειν, ἀγαθῷ 6
δὲ ἐκηβολεῖν καὶ ἐφ' ἵππου καὶ ξὺν ἅρματι, ἀποκρίναι
καιρὸν ἕνα ἐξελόμενος τῆς ὅλης τοῦ πολέμου χρείας
καὶ τύχης, πράγματος οὐχ ἑστῶτος οὐδ' ὁμολογημένου.
IV a Ἀθλητῇ μὲν γάρ ἐστιν Ὀλυμπιάσιν ἀγωνισαμένῳ 10
ἀμελῆσαι τοῦ Ἰσθμοῦ· καίτοι κἀνταῦθα ἐπονείδιστος ἡ
ῥᾳθυμία· καὶ οὐκ ἀνέχεται ἡ φιλότιμος ψυχὴ ῥᾳστώνης
πόθῳ τὸ μὴ διὰ πάντων ἐλθεῖν, καὶ μετασχεῖν μὴ
Ed. Duebn. p. 23 κοτίνου μόνον Ὀλυμπιάσιν, ἀλλὰ καὶ πίτυος ‖ Ἰσθ-
μικῆς καὶ σελίνου Ἀργολικοῦ καὶ μήλων Πυθικῶν· 15
b καὶ ταῦτα οὐκ αὐτὴ ἔχουσα ἡ ψυχὴ τὴν αἰτίαν τῆς
ἀγωνίας, ἀλλὰ διὰ τὴν συνοίκησίν τε καὶ πρὸς τὸ
σῶμα ὁμιλίαν συναπολαύουσα τῆς νίκης αὐτῷ καὶ τῶν
c κηρυγμάτων· ὅπου δὲ καὶ ὁ πόνος τῆς ψυχῆς αὐτῆς

---

2 μουσικοῦ sq. cf. Plat. legg. IX 879 sq. ‖ **2. 3** μάστιξι καὶ κέντροις cf. Plat. legg. VI 777 a ‖ **9** πρᾶγμα ἑστὸς καὶ ὁμολογημένον = or. 6. 5 c; 4. 2 b al. etiam infra p. 10. 11 ‖ **14** κοτίνου sq. vi. or. 29. 1 a cf. Lucian. Anach. 9 (888)

---

12 οὐκ — 15 Πυθικῶν p

---

1 δυσπειθῆ R! δυσπαθῆ cett. (δ Δ) corr. Markl. | ἀπὸ πονηρᾶς nescio unde Δ° ‖ **4** μοι γὰρ R γάρ μοι HB γὰρ cett. (δ) | δρᾶν μοι Mα(δ) ‖ **6** πολέμια (λεμι in ras.) R! | ἀγαθῷ καὶ nescio unde Δ° ἀγ. δὲ Markl. ἀγ. δὲ καὶ Reiske ‖ **9** ὁμολογημένου R (pr. man.) N ‖ **10** (et 14) Ὀλυμπίασιν Duebn. ‖ **11** ἐπονείδιστον HB ‖ **12** καὶ (ante οὐκ) om. Nα(δ) ‖ **13** μετασχεῖν ⟨θέλει⟩ Reiske | μὴ (ante κοτίνου) om. α(δ) ‖ **17** τε καὶ om. B ‖ **18** σῶμα καὶ B ‖ **18** αὐτῶν BNα(δ) corr. Markl.

καὶ τὸ ἀγώνισμα τῆς ψυχῆς μόνης, καὶ νίκη μόνης, ἐνταῦθα παρόψεταί τινα ἀγῶνος καιρὸν καὶ ῥαθυμήσει ἑκοῦσα; ὅπου μήτε μῆλα μήτε κότινος τὸ ἆθλον, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ὡραιότερον μὲν πρὸς φιλοτιμίαν, ἀνυσιμώτερον δὲ τοῖς θεαταῖς πρὸς ὠφέλειαν, εὐδρομώτερον δὲ τῷ λέγοντι πρὸς πίστιν βίου. Οἱ δὲ καιροὶ d τῆς ἀγωνίας καὶ οἱ τόποι ἄλλοτε ἄλλοι ἄφνω κηρυττόμενοι καὶ ἀθροίζοντες πανδημεὶ Ἑλληνικὸν αὐτόκλητον καὶ αὐτεπάγγελτον καὶ ξυνιὸν οὐκ ἐφ' ἡδονῇ ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ ἀρετῆς ἐλπίδι, ὅπερ οἶμαι τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ ἡδονῆς συγγενέστερον. Ἰδεῖν γοῦν e ἐστιν ἐπὶ μὲν τὰς ἄλλας θέας, ὁπόσαι ῥώμης ἢ τέχνης σωμάτων, ἀφικνουμένους σπουδῇ οὐδένα τῶν θεατῶν 21 a ὡς | τὸ θέαμα ξηλώσαντα ἢ μιμησόμενον· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐξ ἀλλοτρίων πόνων τὰς ἡδονὰς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐρανιζόμεθα, καὶ ἐκ μυρίων θεατῶν οὐδεὶς ἂν εὔξαιτο εἷς εἶναι τῶν ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ κονιωμένων ἢ θεόντων, ἢ ἀγχόντων, ἢ ἀγχομένων, ἢ τυπτομένων, πλὴν εἴ που τὶς ἀνδραποδώδης ψυχή· ἐνταῦθα δὲ τοσοῦτον οἶμαι καὶ τὴν ἀγωνίαν τήνδε ἐκείνης τῆς ἀγωνίας φι-

11 *ἡδονῆς συγγενέστερον* sq. sed vi. or. 32. 3 a ‖ **17** *θεόντων* sq. vi. or. 39. 3 l *ὑπὸ δὲ* sq. ‖ **18** *τυπτομένων* vi. etiam or. 36. 5 c

1 *καὶ εἰ μὴ μόνης* HBN om. Mφα(δ) *καὶ ἡ νίκη μόνης* ex R falso adn. Heins. ‖ **2** *τινα*] *τὸν* BNα(δ) ‖ **3. 4** *ἀλλά τι* Markl. ‖ **5** *ὠφελιαν* R ‖ **6** *τῷ λέγοντι πρὸς πίστιν*] *τῷ τείνοντι πρὸς νύσσαν* Reiske *τῷ λέγοντι πρὸς φύσιν* Duk. ‖ **8** *πανδημεὶ* Hob. *πλὴν* (i. e. ΠΔΕΙ) codd. *πᾶν* Reiske (Duebn.) *πολὺ* Duk. *πλῆθος* Dav.² ‖ **11** *ἡδονῆς* (*ης* in ras. ex *η*) R! ‖ **13** *ἀφικνούμενον* Dav.² (Duebn.) ⟨*μυρίους μὲν*⟩ *ἀφικνουμένους* Reiske | *σπουδῇ*] *μὲν πολλοὺς* Duk. | ⟨*πάντων δὲ*⟩ *οὐδένα* Reiske | *τῶν θεατῶν*] *αὐτῶν* Duk. ‖ **14** *ξηλώσαντα* (*ω* in ras. ex *o*) RNB (suprascr. *o*) *ξηλώσοντα* cett. (*δ Δ*) ‖ **17** *κονιωμένων* R! *κονιομένων* α(*δ Δ*) | *θεόντων* (*ντ* in ras.) R! ‖ **18** ⟨*τυπτόντων ἢ*⟩ *τυπτομένων* Reiske (Duebn.) ‖ **20** *τῆνδε* R! | *φιλοτιμωτέραν* MB

λοτιμοτέραν εἶναι, καὶ τοὺς πόνους τῶν πόνων ἀνυσιμωτέρους, καὶ τὸ θέατρον τοῦ θεάτρου συμπαθέστερον, ὥστε οὐδεὶς τῶν παρόντων νοῦν ἔχων οὐκ ἂν εὔξαιτο ἀποθέμενος τὸν θεατὴν ἀγωνιστὴς γενέσθαι.

V a Τί δήποτ' οὖν τὸ τούτου αἴτιον; Ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων τέχνας καὶ τὰς ἐπὶ ταύταις ταλαιπωρίας οὐ πᾶσα ἀνέχεται σαρκῶν φύσις, οὐδέ ἐστιν τὸ χρῆμα κομιδῇ ἑκούσιον, ἀλλὰ αὐτοφυὲς καὶ αὐτόματον καὶ εἰς b ὀλίγους ἐκ πολλῶν ἦκον· ἢ γὰρ κατὰ μέγεθος φῦναι δεῖ Τιτόλμῳ ὅμοιον, ἢ κατὰ καρτερίαν Μίλωνι, ἢ κατὰ c ῥώμην Πουλυδάμαντι, ἢ κατὰ τάχος Λασθένει. Εἰ δέ τις ἀσθενέστερος μὲν ὢν τοῦ Ἐπειοῦ, αἰσχίων δὲ τοῦ Θερσίτου, μικρότερος δὲ τοῦ Τυδέως, βραδύτερος δὲ τοῦ Αἴαντος καὶ πάσας τὰς τοῦ σώματος ἐλαττώσεις ἠθροισμένας ἔχων ζηλώσαι τὴν ἀγωνίαν, ἢ ἔρωτα d ἠράσθη κενὸν καὶ ἀτελεύτητον. Τὰ δὲ τῆς ψυχῆς ἀγωνίσματα ἔμπαλιν ἔχειν τοῖς ἐκεῖ· ὀλίγον γὰρ καὶ σπάνιον ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὸ μὴ πεφυκός·

---

6 σωμάτων τέχνας sq. vi. etiam simil. or. 41. 4 e ‖ **10** Τίτολμος Μίλων cf. Lucian. hist. 34 (45) Aelian. var. hist. XII 22 Μίλων etiam Epict. diss. I 2. 37 ‖ **11** Πουλυδάμας cf. Lucian. hist. 35 (48) Plat. republ. I 338 c Aristid. or. 46 (422) ‖ **12** Ἐπειός cf. Lucian. hist. 2. 22 (120) Plat. republ. X 620 c ‖ **13** Θερσίτης cf. Lucian. hist. 14 (20) Aeschin. 1. 231 Liban. ep. 1522 Hippocr. ep. III 804 (k) | Τυδεύς cf. Dio Halic. ars rhet. 3. 4 Etym. magn. 771. 33 ‖ **15** ἔρωτα ἠράσθη sq. vi. or. 36. 4 a

---

10 ἢ κατὰ καρτερίαν — **11** Λασθένει n | κατὰ καρτερίαν — **15** ἔχων p ‖ **11. 12** εἰ δέ τις — **14** Αἴαντος n

---

4 θεατὴν (τὴν in ras.) R! ‖ **5** τούτων ς(ϑ) | αἴτιον (αι in ras.) R! ‖ **8** ἀλλ' nescio unde Δ° ‖ **10** Τιτόρμω α(δΔ) sed vi. Hesychium | Μίλωνι (μήλ- Mn) ὅμοιος ἢ p ‖ **11** Πουλυδάμαντι RB Πολυδάμαντι cett. (ϑ) ‖ **12** ὢν om. Mp ‖ **13** βαρύτερος Markl. ‖ **15** ἠθροιμένας (suprascr. σ) R! | ἢ R ‖ **17** ἔχει ς(δΔ)

οὐ γὰρ αὐτοφυεῖς αἱ τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ, οὐ γὰρ αὐτόματοι· ἀλλὰ προεξεργάζεται μέν τι καὶ ἡ φύσις, ὅσον ὑποβάλλειν κρηπῖδα ὀλίγην μεγάλῳ τειχίῳ, ἢ τρόπιν μικρὰν ὑψηλῇ ὁλκάδι· συγκατῴκισεν δὲ ὁ θεὸς τοῖς | e
21 b λογισμοῖς ἔρωτα καὶ ἐλπίδα, τὸν μὲν ὡσπερεὶ πτέ-
6 ρωμά τι κοῦφον καὶ μετάρσιον, ἐπαῖρον τὲ καὶ ἀνακουφίζον τὴν ψυχὴν καὶ παρέχον αὐτῇ δρόμον ἐπὶ τὰς αὐτῆς ὀρέξεις· καλοῦσιν δὲ οἱ φιλόσοφοι τὸ πτέρωμα τοῦτο ὁρμὴν ἀνθρωπίνην· αἱ δὲ ἐλπίδες συγκατῳκισ-
10 μέναι τῇ ψυχῇ παραμύθιον ταῖς ἑκάστου ὁρμαῖς, οὐ κατὰ τὸν Ἀττικὸν ποιητὴν τυφλαί, ἀλλὰ ὀξυωπεῖς πάνυ, οὐκ ἐῶσιν αὐτὴν ἀπα||γορεῦσαι πονοῦσαν ὡς τευξο- Ed. Duebn. p. 24
μένην πάντως ὧν ἐρᾷ. Πάλαι γὰρ ἂν οὐκ οὔσης ἐλ- f
πίδος καὶ ὁ χρηματιστὴς ἐπαύσατο χρηματιζόμενος,
15 καὶ ὁ μισθοφόρος στρατευόμενος, καὶ ὁ ἔμπορος πλέων, καὶ ὁ λῃστὴς λῃζόμενος, καὶ ὁ ἀκόλαστος μοιχεύων· ἀλλ' οὐκ ἐῶσιν αἱ ἐλπίδες προστάττουσαι τούτους ἀνήνυτα πονεῖν καὶ ἀτελεύτητα, τὸν μὲν χρηματιστὴν ὡς πλουτήσοντα, τὸν δὲ πολεμοῦντα ὡς νικήσοντα, τὸν
20 δὲ πλέοντα ὡς σωθησόμενον, τὸν δὲ λῃζόμενον ὡς κερδανοῦντα, τὸν δὲ μοιχεύοντα ὡς λησόμενον· κᾆτα

2 προεξεργάζεται ἡ φύσις sq. vi. or. 10. 4 d et quae ibi adnotavi ‖ 5 πτέρωμα ut Plat. Phaedr. 246 e ‖ 11 τυφλαὶ cf. Aesch. Prom. vinct. 250 ‖ 21 κᾆτα sq. cf. Dio Chrys. 69. 3 Teles (Hense) 38 vi. etiam or. 36. 6 c sq. or. 41. 3 f

1 οὐ γὰρ αὐτοφυεῖς — 4 ὁλκαδι n ‖ 4 συγκατῳκισεν — 21 λησόμενον n

2 προσεξεργάζεται BM α(ϑ) corr. Markl. | μέντοι BN ‖ 3 κρηπίδα BN ‖ 6 ἐπαῖρον τὲ MB cum R! ‖ 8 αὐτῆς α(ϑ) | τὸ πτέρωμα τοῦτο οἱ φιλόσοφοι MN τὸ πτέρ. οἱ φιλόσοφοι τοῦτο α(δ) ‖ 11 ὀξυοπεῖς BM ‖ 12 ἐῶσαι BM φ α(ϑ) corr. Markl. ‖ 13 πάντων HB πάντα n | οὐκ οὔσης] ἀπούσης α(δ) ‖ 15 ⟨ὁ ἀκόλαστος μοιχεύων· καὶ⟩ ὁ μισθοφόρος n ‖ 16 καὶ ὁ ἀκόλαστος μοιχεύων om. n ‖ 17 τούτοις α(δ) om. N ‖ 20 τὸν δὲ λῃζόμενον — 21 λησόμενον om. M

τὶς ἕκαστον ὑπολαβοῦσα αἰφνίδιος συμφορὰ ἐσύλησεν μὲν τὸν χρηματιστήν, ἀπέκτεινεν δὲ τὸν μισθοφόρον, κατέδυσεν δὲ τὸν ἔμπορον, ἔλαβεν δὲ τὸν ληστήν, ἐφώρασεν δὲ καὶ τὸν μοιχόν· καὶ ἀπολώλασιν αὐτοῖς αἱ
g ὀρέξεις αὐταῖς ἐλπίσιν. Οὐδὲν γὰρ τούτων περιέλαβεν μέτρῳ οὐδὲ ὥρισεν ὁ θεὸς, οὔτε πλοῦτον, οὔτε ἡδονάς, οὔτε ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων δὴ ἐπιθυμημάτων, ἀλλ' ἔστιν αὐτῶν ἄπειρος ἡ οὐσία· ἔνθέν που καὶ οἱ διώκοντες ταῦτα ἐμπλησθέντες αὐτῶν διψῶσιν μᾶλλον·
h ἔλαττον γὰρ τὸ ληφθὲν τοῦ προσδοκωμένου. Ὁπόταν δὲ ἄξῃ ψυχὴ ἐπὶ πρᾶγμα ἑστὸς καὶ ὡμολογημένον καὶ πεπε|ρασμένον καὶ ὡρισμένον, καὶ καλὸν μὲν τῇ φύσει, 22a ἀνυστὸν δὲ τῷ πόνῳ, ληπτὸν δὲ τῷ λογισμῷ, διωκτὸν δὲ τῷ ἔρωτι, καταληπτὸν δὲ τῇ ἐλπίδι, τότε γίγνεται ἡ τῆς ψυχῆς ἀγωνία ἐπιτυχὴς καὶ τελεσιουργὸς
i καὶ νικηφόρος· ἔστιν δὲ τοῦτο οὐκ ἄλλό τι, ἢ οὗπερ εἵνεκα ταυτὶ τὰ θέατρα οἱ φιλοσοφοῦντες ἀθροίζουσιν.
VIa/b Πάλιν αὖ μοι δεῖ τῆς τῶν ἀθλητῶν εἰκόνος. Ἐκείνων μέν γε εὔξαιτ' ἂν ἕκαστος μηδένα ἀγωνιστὴν ἄλλον παρελθεῖν ἐπὶ τὸ στάδιον, ἀλλ' ἀκονιτεὶ νικᾶν αὐτάς· δεῖ γὰρ νικᾶν ἐκ πολλῶν ἕνα· ἐνταῦθα δὲ οὗτος μάλιστα τῶν ἀγωνιστῶν νικηφόρος, ὃς ἂν πολλοὺς

10 ἔλαττον sq. vi. or. 36. 2 e ἀεὶ δὲ sq. ‖ 11 πρᾶγμα ἑστὸς καὶ ὡμολογημένον vi. supra p. 6. 9

1 ὑποβαλοῦσα BN ‖ 5 σὺν αὐταῖς α(δ) ‖ 7 δὴ Hob. ἢ R om. cett. (δ⊿) an scrib. ἀνθρώπου ὁρμῶν (vel ἐρώτων) ἢ? ‖ 8 αὐτοῖς BM α(δ) ‖ 11 ἄξῃ (ut infra or. 41. 5 mal.) R ἥξει BMN ἥξῃ φα(ϑ) αἴξῃ Dav.² ἄξῃ Duebn. | ἑστὸς α(ϑ) | ὁμολογημένον R (pr. man. corr.) BMN ‖ 14 γίνεται ut semper ς(ϑ) ‖ 16 ἢ om. MN φα(δ) ‖ 18 αὖ] οὖν Nα(δ) | τῶν ἀθλητῶν RB ἀθλητῶν cett. (ϑ) | ἐκεῖ μὲν Markl. ‖ 19 ἀγωνιστικὴν (ικ punct. del.) R ‖ 20 ἀκονιτί ς(δ⊿) ‖ 21 αὐτάς (scil. τὰς ἀγωνίας vi. p. 11. 1) R αὐτούς cett. (ϑ) αὐτός Dav.² αὐτοί Duk. ἀγῶνας Schenkl | 21. 22 δ', οὗτος α(ϑ) ‖ 22 νικηφόρος (ος in ras. ex οι?) R! | ὃς ἂν (αν in ras. ex η) R!

ἐπὶ τὴν ἀγωνίαν παρακαλέσῃ. Εἰ γάρ, ὦ θεοί, ἐμῶν c
θεατῶν γένοιτό τις συναγωνιστής, ἐμοὶ ἐπὶ ταυτησὶ
τῆς ἕδρας συγκονιούμενος καὶ συμπονῶν, ἐγὼ τότε
εὐδοκίμως στεφανοῦμαι, τότε κηρύττομαι, τότ', ἐν τοῖς
Πανέλλησιν. Ἕως δὲ νῦν, ἀστεφάνωτος εἶναι ὁμολογῶ d
καὶ ἀκήρυκτος, κἂν ὑμεῖς βοᾶτε. Τί γὰρ ἐμοὶ ὄφελος e
τῶν πολλῶν λόγων καὶ τῆς συνεχοῦς ταύτης ἀγωνίας;
ἔπαινοι; ἄλις τούτων· ἔχω δόξαν, διακορής εἰμι τοῦ
χρήματος· τὸ δὲ ὅλον, ἐπαινεῖ τὶς λόγους καὶ οὐ λέγει, f
φωνὴν ἔχων, ἀκοὴν ἔχων; ἐπαινεῖ τὶς φιλοσοφίαν καὶ
οὐ λαμβάνει, ψυχὴν ἔχων, διδάσκαλον ἔχων; γέγονεν g
τοίνυν τὸ χρῆμα οἷον αὐλήματα ἢ κιθαρίσματα, ἢ εἰ
τις ἄλλη ἐν Διονύσου μοῦσα τραγική τις καὶ κωμῳ-
δική· ἐπαινοῦσιν μὲν πάντες, μιμεῖται δὲ οὐδείς.
Ἦ κἀνταῦθα πάμμηκες διαφέρει ἔπαινος ἡδονῆς· VIIa
ἥδονται μὲν γὰρ πάντες ἀκροώμενοι, ὃς δ' ἂν τῷ ὄντι
ἐπαινέσῃ, καὶ μιμήσεται· μέχρι δέ τις μὴ ζηλοῖ, οὐκ ἐπή-
νεσεν. Ἤδη τὶς καὶ ὑπὸ αὐλημάτων ἀνὴρ ἄμουσος
22b διετέθη μουσικῶς, καὶ τὰ ὦτα | ἔναυλος ὢν διαμέμνηται
τοῦ μέλους, καὶ μινυρίζει πρὸς αὑτόν. Κἂν τοῦτο τὶς
ὑμῶν τὸ πάθος ζηλωσάτω· τάχα γάρ που ἐρασθήσεται

4 εὐδοκίμως στεφανοῦμαι sq. vi. or. 3. 5 e ‖ 8 ἔχω δόξαν cf. Dio Chrys. XII 5 τοῦτο δὲ πολλοὺς σοφιστὰς δόξῃ καὶ μαθηταῖς ἐπαιρομένους ‖ 12 οἷον αὐλήματα ἢ κιθαρίσματα = or. 17. 5 g; 26. 2 d ‖ 17 μιμήσεται sq. cf. Dio Chrys. 55. 4 et 5 Plat. Prot. 326 a ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται

1 τῇ ἀγωνίᾳ MN α(δ) ‖ 2 ἀγωνιστὴς MN φ α(δ) ‖ 3 συγκονιόμενος Reiske (Duebn.) ‖ 4 εὐδοκιμῶ Dav.^{2} (Δ) εὐδοκιμήσω Schenkl | τότε HB om. α(δ) ‖ 8 τούτων ἔχω· δόξα; α(δ Δ) τούτων ἔχω· ⟨ἔχω⟩ δόξαν Schenkl ‖ 9 (et 10) τὶς MN cum R! | καὶ οὐ λέγει om. B ‖ 10. 11 καὶ οὐ — 12 κιθαρίσματα ἢ om. B ‖ 13 τις καὶ] τις ἢ Markl. τε καὶ Reiske ‖ 14 μὲν (ante πάντες) om. MN α(δ) | ἢ φ α(θ) ‖ 16 ἥδοντο N α(δ) corr. Heins. ‖ 20 τούτῳ τις Reiske ‖ 21 ὑμῶν (ων in ras.) R!

καὶ τῶν αὐλῶν αὐτῶν. Ἀνὴρ φιλοθρέμμων ὄρνιθας εἶχεν τῶν ἡδὺ μὲν φθεγγομένων τὸ ὄρθριον δὴ τοῦτο‖, ἄσημον δὲ, καὶ οἷον ὄρνιθας εἰκός. Ἦν αὐτῷ γείτων αὐλητικός· ἀκροώμενοι δὲ οἱ ὄρνιθες διαμελετωμένου τοῦ αὐλητοῦ, καὶ ἀντᾴδοντες αὐτῷ ὁσημέραι, ἐτυπώθησαν τῇ ἀκοῇ πρὸς τὰ αὐλήματα, καὶ τελευτῶντες ἀρξαμένου αὐλεῖν συνεπήχουν πρὸς τὸ ἐνδόσιμον, δίκην χοροῦ· ἄνθρωποι δὲ ὄντες οὐδὲ κατὰ ὄρνιθας ξυνᾴσονται ἡμῖν, ἀκούοντες θαμὰ οὐκ ἀσήμων αὐλημάτων, ἀλλὰ νοερῶν λόγων καὶ διηρθρωμένων καὶ γονίμων καὶ πρὸς μίμησιν εὖ πεφυκότων; Ὥστε ἔγωγε τέως καὶ πρὸς ἅπαντας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων σιγὴν ἔχων καὶ μηδὲν σεμνὸν μηδὲ ὑπέραυχον μήτε ἰδίᾳ μήτε εἰς κοινὸν εἰπεῖν, νῦν μοι δοκῶ ὑμῶν εἵνεκεν γαυρότατα ἂν καὶ μεγαλαυχότατα εἰπεῖν. Παρελήλυθεν εἰς ὑμᾶς, ὦ νέοι, παρασκευὴ λόγων αὖτη πολύχους καὶ πολυμερὴς καὶ πάμφορος, καὶ ἐπὶ πάσας ἐξικνουμένη ἀκοὰς καὶ πάσας φύσεις, καὶ πάσας ξηλώσεις λόγων, καὶ πάσας παιδευμάτων ἰδέας, ἀταμίευτος καὶ ἄμισθος καὶ ἀπροφάσιστος καὶ ἄφθονος, ἐν μέσῳ κειμένη τοῖς δυναμένοις λαβεῖν. Εἴτέ τις ῥητορείας ἐρᾷ, οὗτος αὐτῷ δρόμος λόγου πρόχειρος καὶ πολυαρκὴς

Ed. Duebn. p. 25

---

1 ἀνὴρ φιλοθρέμμων sq. vi. infra or. 29. 4 b sq. ‖ 15 γαυρότατα sq. aliter Dio Chrys. XII 13 (et 15) οὐ λαμβάνω μαθητὰς εἰδὼς ὅτι οὐδὲν ἂν ἔχοιμι διδάσκειν.

---

1 τῶν αὐλῶν αὐτῶν] τῶν αὐλημάτων Markl. αὐλῶν del. Reiske ‖ 2. 3 τὸἄσημον (suprascr. υτο) R! ‖ 3 ἦν — 4 αὐλητικός om. MNφα(δ) ‖ 5 ἀντάγοντες B | ὁσήμεραι (σ in ras.) R! ‖ 6 τελευτῶν MNα(δ) corr. Markl. ‖ 9 ἡμῖν (ῖν in ras.) R! ‖ 12 τέως μὲν καὶ Nα(δ) ‖ 13. 14 μήτειδίᾳ R! | εἰπὼν ς(δ Δ) | εἵνεκεν (κ in ras.) R! ‖ 16 νεοπαρασκευὴ (suprascr. ι) R! ‖ 19 λόγον pr. man. R! | καὶ (ante ἄμισθος) om. BMNα(δ) ‖ 21 ῥητορίας BN

καὶ εὔπορος, καὶ ὑψηλός, καὶ ἐκπληκτικός, καὶ ἄρρατος,
καὶ ἰσχυρός, καὶ ἄκμητος· εἴτέ τις ποιητικῆς ἐρᾷ, ἡκέτω g
πορισάμενος ἄλλοθεν τὰ μέτρα μόνον, τὴν δὲ ἄλλην
χορηγίαν λαμβανέτω ἐντεῦθεν ἔκπλεων ποιητικῆς, τὸ
σοβαρόν, τὸ ἐπιφανές, τὸ λαμπρόν, τὸ γόνιμον, τὸ ἔν-
23a θεον, τὴν οἰκονομίαν, τὴν | δραματουργίαν, τὸ κατὰ
τὰς φωνὰς ἀταμίευτον, τὸ κατὰ τὴν ἁρμονίαν ἄπται-
στον· ἀλλὰ πολιτικῆς καὶ τῆς περὶ δήμους καὶ βου- h
λευτήρια παρασκευῆς ἥκεις ἐνδεὴς ὤν; σὺ μὲν καὶ
πεφώρακας τὸ ἔργον, ὁρᾷς τὸν δῆμον, ὁρᾷς τὸ βου-
λευτήριον, τὸν λέγοντα, τὴν πειθώ, τὸ κράτος. Ἀλλὰ i
τούτων μέν τις ὑπερορᾷ, φιλοσοφίαν δὲ ἀσπάζεται καὶ
ἀλήθειαν τιμᾷ; ἐνταῦθα ὑφαιρῶ, τῆς μεγαλαυχίας
ὑφίεμαι, οὐχ ὁ αὐτός εἰμι· μέγα τὸ χρῆμα καὶ δεό-
μενον προστάτου οὐ δημοτικοῦ, μὰ Δία, οὐδὲ ἐρχο-
μένου χαμαί, οὐδὲ ἀνακεκραμένου τῷ τῶν πολλῶν τρόπῳ.

Εἰ μὲν οὖν τις τοῦτ' εἶναι φιλοσοφίαν λέγει, ῥήματα VIIIa
καὶ ὀνόματα, ἢ τέχνας λόγων, ἢ ἐλέγχους καὶ ἔριδας
καὶ σοφίσματα, καὶ τὰς ἐν τούτοις διατριβάς, οὐ χα-
λεπὸν εὑρεῖν τὸν διδάσκαλον· πάντα ὑμῖν μεστὰ τοι-

---

15 ἐρχομένου χαμαὶ cf. Hesiod. theog. 272 ‖ **17. 18** ῥήματα καὶ ὀνόματα vi. or. 11. 1 b cf. Plat. symp. 198 b al. (Deuschle Plat. Sprachphilosophie Marb. 1850) ‖ **18** ἔριδας et 19 σοφίσματα sq. vi. or. 30. 1 d ‖ **19. 20** χαλεπὸν εὑρεῖν ut or. 15. 1 a; 33. 1 a etiam or. 11. 7 g

---

1 ἄρρατος R! (ut Plat. Crat. 407 d Polit. 535 c) ἄρρηκτος cett. (δ Δ) ‖ **2** ἄκμητος] ἄμικτος MN φ α (δ) ‖ **4** ἐντευθενὶ Markl. | ἔκπλεων ποιητικῆς Hob. ἐκ ποιητικῆς RMNB om. cett. (δ Δ) ἐκπρεπῆ (vel ἐκποικιλτικὴν) Schenkl ἐκ del. Dav.² Markl. ‖ **8** ⟨τῆς⟩ πολιτικῆς N α (δ) ‖ **9** μὲν] μένε Reiske ‖ **10** ὁρᾷς τὸν δῆμον om. MNH φ α (δ) ‖ **11** ἀλλὰ] ἀλλ' εἰ Dav.² ‖ **12. 13** καὶ ἀλήθειαν τιμᾷ om. MN φ α (δ) ‖ **15** προ-στάτου R! ‖ ἐρχομένου χαμαί, οὐδὲ nescio unde om. Duebn. ‖ **17** λέγει φιλοσοφίαν B ‖ **18** ἢ ἐλέγχους om. B ‖ **20** τοιούτων] καὶ τοιούτων B τῶν MN φ α (δ)

οὑτων σοφιστῶν, εὔπορον τὸ χρῆμα, καὶ ταχὺ ἀναφαινόμενον· θαρρήσαιμι δ' ἂν ἔγωγε εἰπεῖν, ὅτι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας πλείους οἱ διδάσκαλοι τῶν μαθη-
b τῶν. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν ὀλίγη τοῦ φιλοσοφεῖν μοῖρα, καὶ τοσαύτη, ὅση αἰσχρὸν μὲν μὴ εἰδέναι, οὐ σεμνὸν δὲ εἰδέναι, διαφεύγομεν τὸ αἰσχρόν καὶ ταῦτα εἰδότες, μὴ καλλωπιζώμεθα δὲ ἐπ' αὐτοῖς· ἢ γὰρ ἂν πολλοῦ ἄξιοι καὶ οἱ γραμματισταὶ εἶεν, πραγματευόμενοι περὶ τὰς συλλαβάς, καὶ συμψελλίζοντες ἔθνει παίδων ἀνο-
c ητοτάτῳ. Τὸ δὲ ἐν φιλοσοφίᾳ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐπ' αὐτὸ ὁδὸς δεῖται διδασκάλου τὰς τῶν νέων ψυχὰς ξυνεπαίροντος, καὶ διαπαιδαγωγοῦντος αὐτῶν τὰς φιλοτιμίας, καὶ οὐδὲν ἀλλ' ἢ λύπαις καὶ ἡδοναῖς τὰς ὀρέξεις
d αὐτῶν συμμετρουμένου· οἷόν που καὶ οἱ πωλευταὶ δρῶσιν, μήτε ἀποσβεννύντες τὸν θυμὸν τῶν πωλευ-
Ed. Duebn. p. 26 μάτων, μήτε ἐφιέν||τες αὐτοῖς ἀνέδην χρῆσθαι | 23b
e τῇ γενναιότητι. Οἰκονομεῖ δὲ πώλου μὲν θυμὸν χαλινός, καὶ ῥυτῆρες, καὶ ἱππέως καὶ ἡνιόχου τέχνη· ψυχὴν δὲ ἀνδρὸς λόγος, οὐκ ἀργός, οὐδὲ ῥυπῶν, οὐδὲ ἠμελημένος, ἀλλὰ ἀνακεκραμένος ἤθει καὶ πάθει, καὶ μὴ παρέχων σχολὴν τοῖς ἀκροωμένοις τὰς φωνὰς ἐξετάζειν καὶ τὰς

---

1 σοφιστῶν vi. or. 26. 2 g et c cf. Themist. 34. 3 Lucian. necyom. 4. 459 sq. ‖ 2 θαρρήσαιμι sq. ut or. 32. 9 d ‖ 17 πώλου sq. simil. vi. or. 30. 1 b sq. ‖ 20. 21 παρέχων σχολὴν sq. vi. or. 17. 5 f καὶ μὴ sq.

---

2 θαρσήσαιμι B ‖ 5 ὅσον B ὅσην α (δ Δ) ‖ 6 διαφεύγομεν RB διαφεύγωμεν cett. (δ Δ) ‖ 7 καλλωπιζόμεθα pr. man. R | δὲ] δὴ Markl. | ἢ ς (δ Δ) ‖ 7. 8 καὶ οἱ γραμματισταὶ πολλοῦ ἄξιοι B ‖ 8 πραγματευόμενοπερὶ (suprascr. ι) R! ‖ 9 ἔθει B | ἀνοητοτάτων BN ‖ 11 αὐτὴν Bφ | συνεπαίροντος Μα (θ) ‖ 13 οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ Markl. ‖ 15 δρῶσιν B cum R! | τῶν πωλευμάτων — 17 μὲν θυμὸν om. B ‖ 16 ἀναίδην R! ‖ 17 οἰκονομεῖ (ει in ras. ex η) R! | δὲ ex δεῖ ras. corr. R! ‖ 20 καὶ πάθει om. N

ἐν αὐταῖς ἡδονάς, ἀλλὰ ἀνίστασθαι προσαναγκάζει καὶ συνενθουσιᾶν, ὥσπερ ὑπὸ σάλπιγγι, νῦν μὲν τὸ ἐφορμητικὸν φθεγγομένῃ, νῦν δὲ τὸ ἀνακλητικόν.

Εἰ τοιούτου δεῖ λόγου τοῖς φιλοσοφίας ἐφιεμένοις, τὸν IXa ἔχοντα ἀθρητέον καὶ δοκιμαστέον καὶ αἱρετέον, ἐάν τε πρεσβύτης οὗτος ᾖ, ἐάν τε νέος, ἐάν τε πένης, ἐάν τε πλούσιος, ἐὰν ἔνδοξος· ἀσθενέστερον δέ, οἶμαι, καὶ νεότητος γῆρας, καὶ πλούτου πενία, καὶ δόξης ἀδοξία. Οἷς b δ' ἂν τὰ ἐλαττώματα ταῦτα προσῇ, ῥᾷον ἐπ' αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι παραγίγνονται, καὶ γεγόνασιν αἱ παρὰ τῆς τύχης συμφοραὶ πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια· καὶ ὅτι c μὲν πένης ἦν ὁ Σωκράτης, ὁ πένης εὐθὺς μιμήσεται τὸν Σωκράτην· ὡς ὠνάμεθα, ὅτι μὴ καὶ οἱ σιμοὶ καὶ οἱ προγάστορες ἀμφισβητοῦσιν φιλοσοφίας· ὅτι δὲ Σω- d κράτης οὐκ ἐπὶ τοὺς πένητας ὠθεῖτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐνδόξους καὶ τοὺς εὐγενεστάτους, διαμέμνηται οὐδείς. Ἤγειτο γάρ, οἶμαι, ὁ e

---

1 ἡδονὰς sq. vi. or. 25. 7 b ‖ **2** ὥσπερ ὑπὸ σάλπιγγι vi. or. 25. 7 a | ἐφορμητικὸν, ἀνακλητικὸν vi. or. 17. 5 d cf. Epict. diss. I 29. 29 ‖ **9** ἐλαττώματα sq. est igitur eorum quos Epictetus petit verbis δεῖ .. παρακληθῆναι τοὺς ἀκουσομένους καὶ σὲ ἐν κομψῷ στολίῳ .. ἀναβάντα .. διαγράφειν diss. III 23. 25 ‖ **12** πένης vi. or. 3. 3 b; 39. 5 i ‖ **13. 14** σιμοὶ προγάστορες vi. or. 39. 5 i

---

10 καὶ γεγόνασιν — 13 Σωκράτην n

---

1 ἀλλ' ε(δ Δ) | προσαναγκάζων Markl. ‖ **4. 5** τοὺς ἔχοντας Markl. ‖ **5** ἀθρητέον RH ἀθροιτέον BMN ἀθροιστέον φα(δ) corr. Markl. ‖ **6** οὗτος om. MNα(δ) ‖ **7** ἐάν τε ἔνδοξος MNα(δ) ἐάν τε ἔνδοξος ἐὰν (τε) ἄδοξος HB (Steph.) ἐάν τε ἄδοξος ἐάν τε ἔνδοξος Δ ἐὰν ἄδοξος Schenkl. ‖ **9** ἐπ' αὐτὴν Heins. ‖ **12** μεμνήσεται B ‖ **13** ὠνάμεθα (non μ suprascr. sed ⌒ (i. e. accentus circumflexus) lineola ducta deletum ut similiter or. 5. 7 b εὔξαιο) R! ‖ **15** οὐκ del. Markl. | ἀλλ' οὐ καὶ Markl. ‖ **17** διαμέμφεται Dav.² | ἡγεῖται Mφα(δ) corr. Markl.

Σωκράτης Αἰσχίνου μὲν φιλοσοφήσαντος καὶ Ἀντισθένους ὄνασθαι ἂν ὀλίγα τὴν Ἀθηναίων πόλιν· μᾶλλον δὲ μηδένα τῶν τότε, πλὴν ἡμῶν τῶν ἔπειτα, κατὰ τὴν
f μνήμην τῶν λόγων· εἰ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐφιλοσόφει, ἢ Κριτίας, ἢ Κριτόβουλος, ἢ Καλλίας, οὐδὲν ἂν τῶν
g δεινῶν τοῖς τότε Ἀθηναίοις ξυνέπεσεν· οὐδὲ γὰρ ἡ Διογένους ζήλωσις θυλάκιον καὶ βακτηρία, ἀλλ' ἔξεστίν που καὶ ταῦτα περιβεβλημένον Σαρδανα|πάλλου εἶναι 24a
h κακοδαιμονέστερον· ὁ Ἀρίστιππος ἐκεῖνος πορφυρίδι ἀμπισχόμενος, καὶ μύροις χριόμενος, οὐχ ἧττον τοῦ
i Διογένους ἐσωφρόνει. Ὥσπερ γάρ, εἴ τις δύναμιν σώματος παρεσκευάσατο οὐδὲν ὑπὸ πυρὸς λυμαινομένην, ἐθάρσει ἄν, οἶμαι, καὶ τῇ Αἴτνῃ αὐτοῦ παραδοὺς τὸ σῶμα· οὕτω καὶ ὅστις πρὸς ἡδονὴν παρεσκεύασται καλῶς, οὐδὲ ἐν αὐταῖς ὢν θάλπεται, οὐδὲ ἐμπίμπραται, οὐδὲ ἐκτήκεται.

Xa Ἐξεταστέον δὴ τὸν φιλόσοφον οὐ σχήματι, οὐχ ἡλικίᾳ, οὐ τύχῃ, ἀλλὰ γνώμῃ, καὶ λόγῳ, καὶ παρασκευῇ ψυχῆς, ὑφ' ὧν μόνων χειροτονεῖται φιλόσοφος· τὰ δὲ ἄλλα ταυτὶ παρὰ τῆς τύχης σχήματα ἔοι-

4 *μνήμην* cf. Epict. diss. IV 1. 169 | *Ἀλκιβιάδης* vi. or. 6. 6 c; 7. 7 c; 21. 3 d; 22. 5 o cf. Iulian. I 15 b ‖ **5** *Κριτίας* vi. or. 3. 8 l; 7. 7 d; 22. 5 o etiam or. 21. 3 a (*Κριτόβουλος*); ad sententiam cf. Epict. diss. III 1. 42 ‖ **7** *Διογένους . . θυλάκιον καὶ βακτηρία* vi. or. 32. 9 b ‖ **8** *Σαρδαναπάλλος* vi. or. 7. 7 b etiam or. 30. 5 d cf. Epict. diss. III 22. 30 Dio Chrys. I 3 ‖ **17** *ἐξεταστέον* sq. cf. Marc. Ant. VII 66

11 *ὥσπερ* — 16 *ἐκτήκεται* p

1 *ἢ Ἀντισθένους* Markl. ‖ **2** *ἂν*] *γὰρ* MN om. α(δ) | *ὀλίγον* α(δ) | *μᾶλλον* — 4 *λόγων* secl. Markl. uncis incl. Duebn. ‖ **3** *πλέον* Steph. *πλεῖν* Dav.² ‖ **6** *οὐδὲν* α(δ) corr. Heins. ‖ **8** *Σαρδαναπάλου* semper ϛα(δ) ‖ **10** *ἀμπεχόμενος* B ‖ **11** *γὰρ* om. p ‖ **11. 12** *σώματος δύναμιν* p ‖ **12** *παρασκευάσαιτο* MNα(ϑ) | *λυμαινομένων* MN ‖ **13** *ἐθάρσει* R! Bp *ἐθάρρει* cett. (δ*Δ*) | *αὐτοῦ* α(ϑ) ‖ **14** *ἡδονὰς* Markl. ‖ **15** *ἐμπίπραται* semper ϛ(ϑ)

κεν τοῖς ἐν Διονύσου περιβλήμασιν. Τὸ μὲν γὰρ τῶν b
ποιημάτων κάλλος ἓν καὶ ταυτόν, ἐάν τε δυνάστης ὁ
λέγων ᾖ, ἐάν τε οἰκέτης· αἱ δὲ χρεῖαι τῶν δραμάτων
μεταποιοῦσι τὰ σχήματα. Ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σκῆπτρον c
φέρει, ὁ βουκόλος διφθέραν, ὁ Ἀχιλλεὺς ὅπλα, Τήλε-
φος ῥάκια καὶ θύλακον· ἀκροῶνται δὲ οἱ θεώμενοι
οὐδὲν μᾶλλον τοῦ Τηλέφου, ἢ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀπο-
τείνεται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐπὶ τὰ ποιήματα αὐτά, οὐ τὰς
τύχας τῶν λεγόντων. Νόμιζε δὴ κἂν τοῖς τῶν φιλο- d
σόφων λόγοις, τὸ μὲν καλὸν οὐκ εἶναι παντοδαπὸν e
οὐδὲ διαπεφορημένον, ἀλλ' ἓν καὶ αὐτὸ αὑτῷ παρα-
πλήσιον· τοὺς δὲ ἀγωνιστὰς αὐτούς, ἄλ||λον ἄλλῳ Ed. Duebn. p. 27
σχήματι ὑπὸ τῆς τύχης περιβεβλήμενον, εἰσπέμπεσθαι
ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ βίου, Πυθαγόραν μὲν πορφυρᾷ
ἀμπισχόμενον, τρίβωνι δὲ Σωκράτην, Ξενοφῶντα δὲ
θώρακι καὶ ἀσπίδι, τὸν δὲ ἐκ τῆς Σινώπης ἀγωνιστήν, f
κατὰ τὸν Τήλεφον ἐκεῖνον, βακτηρίᾳ καὶ θυλάκῳ. Συ-
24 b νετέλει δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ σχήματα | αὐτὰ πρὸς τὴν
δραματουργίαν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν Πυθαγόρας ἐξ-
έπληττεν, ὁ δὲ Σωκράτης ἤλεγχεν, ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔπει-
θεν, ὁ δὲ Διογένης ὠνείδιζεν. Ὦ μακάριοι μὲν τῶν g
δραμάτων οἱ ὑποκριταί, μακάριοι δὲ τῶν ἀκουσμάτων
οἱ θεαταί. Τίς ἂν ἡμῖν καὶ νῦν ποιητὴς καὶ ἀγω-
νιστὴς γένοιτο οὐκ ἀσχήμων, οὐδὲ ἄφωνος, ἀλλ' δμι-

10 τὸ μὲν καλὸν sq. vi. or. 26. 2 c sq. or. 29. 7 f ‖ **20** Σωκράτης Ξενοφῶν Διογένης vi. or. 34. 9 b sq. or. 36. 6 g sq.

6 ῥακία α(Θ) corr. Duk. βακτηρίαν Markl. ‖ **7** τοῦ Ἀγαμέμνονος ἢ τοῦ Τηλέφου φα(Θ) οὐδὲν μεῖον τοῦ Τηλέφου ἢ τοῦ Ἀγαμέμνονος Dav.[2] ‖ **9** δὴ] δὲ MNα(δ) ‖ **11** διαπεφυρμένον Dav.[1] | αὐτῷ BMN ‖ **12** αὐτοῦ Markl. (Duebn.) ‖ **15** ἀμπεχόμενον B | τριβώνιον B | Σωκράτη N ‖ **23** καὶ νῦν ἡμῖν MNα(δ) | ποιητὴς] ὑποκριτὴς Markl.

λεῖν ἀξιόχρεως θεάτροις Ἑλληνικοῖς; Ζητῶμεν τὸν ἄνδρα· τάχα που φανήσεται, καὶ φανεὶς οὐκ ἀτιμασθήσεται.

B′

II (Duebn. VIII vulg. 38 B 5 K 2)

ς′ *Εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον.*

Ia Ἀρωγοὶ ἀνθρώποις θεοί, πάντες μὲν πᾶσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλοις ἐνομίσθησαν κατὰ τὴν φήμην τῶν ὀνομάτων, καὶ διένειμαν αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι τιμὰς καὶ b ἀγάλματα, οἱ ἐς τὰ ἴδια ἕκαστοι ὠφεληθέντες. Οὕτω μὲν ναῦται ἐπὶ ἀκλύστου πέτρας ἀνέθηκαν οἴακας θα- c λαττίοις· οὕτω δέ τις ποιμένων τὸν Πᾶνα τιμᾷ ἐλάτην d αὐτῷ ὑψηλὴν ἐξελόμενος, ἢ ἄντρον βαθύ· καὶ γεωργοὶ Διόνυσον τιμῶσιν, πήξαντες ἐν ὀρχάτῳ αὐτοφυὲς πρέ- e μνον, ἀγροικικὸν ἄγαλμα· ἱερὰ δὲ Ἀρτέμιδος, πηγαὶ ναμάτων, καὶ κοῖλαι νάπαι, καὶ εὔθηροι λειμῶνες· f ἐπεφήμισαν δὲ καὶ Διὶ ἀγάλματα οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, κορυφὰς ὀρῶν, Ὄλυμπον, καὶ Ἴδην, καὶ εἴ τι ἄλλο

---

9 *διένειμαν* sq. vi. or. 39. 5 a cf. Seneca ep. 41 ‖ **10** *ὠφεληθέντες* sq. cf. Cicer. nat. deor. I 15. 38; 42. 18 II 23. 62 ‖ **18** *κορυφὰς ὀρῶν* cf. Lucian. sacr. 10 (533); alludit *Διὰ ἐπάκριον* de quo cf. Etym. magn.

---

1 *ζητῶν μὲν* R (pr. man.) MN

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

4 *B′* R! ‖ **6** in mge ς′ R! | *εἰ — ἱδρυτέον* RBM additis *λόγος λη′ αφ τοῦ αὐτοῦ εἰ* sq. N ‖ **10** *οἱ δὲ τὰ ἴδια* MN *οἱ μὲν τὰ κοινά, οἱ δὲ τὰ ἴδια* $\varphi\alpha(\delta)$ *οἷον ἐς τὰ ἴδια* Reiske ‖ **11** *ἀκλύστου* (*λυ* in ras.) R! | ⟨*τοῖς* (vel *θεοῖς*)⟩ *θαλαττίοις* Reiske (Wilamowitz Griech. Leseb. I 2. 339) ‖ **12** *ποιμαίνων* BN ‖ **14** *τιμῶσιν* B cum R! ‖ **16** *εὔθηροι* Rφ *ἄθηροι* MN$\alpha(\delta)$ corr. Heins. *ἀνθηροὶ* Dav.[1] Markl. (Wilam.) ‖ **18** *Ὀλύμπου καὶ Ἴδης* Steph. (Markl.)

ὄρος πλησιάζει τῷ οὐρανῷ· ἔστίν που καὶ ποταμῶν g
τιμή, ἢ κατ' ὠφέλειαν, ὥσπερ Αἰγυπτίοις πρὸς τὸν
Νεῖλον· ἢ κατὰ κάλλος, ὡς Θετταλοῖς πρὸς τὸν Πη-
νειόν· ἢ κατὰ μέγεθος, ὡς Σκύθαις πρὸς τὸν Ἴστρον·
ἢ κατὰ μῦθον, ὡς Αἰτωλοῖς πρὸς Ἀχελῶον· ἢ κατὰ
25 a νόμον, ὡς Σπαρτιάταις | πρὸς τὸν Εὐρώταν· ἢ κατὰ
τελετήν, ὡς Ἀθηναίοις πρὸς Ἰλισσόν. Εἶτα ποταμοὶ h
μὲν διέλαχον τὰς τιμὰς κατὰ τὴν χρείαν τῶν ὠφελου-
μένων, καὶ αἱ τέχναι τιμῆς θεῶν ἑκάστη εὔπορος, ἄλλο
ἄλλη προστησαμένη ἄγαλμα· εἰ δέ που τὶ γένος ἀν-
θρώπων ἐστὶν οὐ θαλάττιον οὐδὲ γεωργικὸν, ἀλλ'
ἀστυπολοῦν καὶ ἀνακεκραμένον κοινωνίᾳ πολιτικῇ νό-
μου καὶ λόγου, ἆρα τούτοις ἀγέραστον ἔσται τὸ θεῖον
καὶ ἀτίμητον; ἢ τιμήσουσιν μέν, τῇ δὲ φήμῃ μόνῃ·
ἀγαλμάτων δὲ καὶ ἱδρυμάτων οὐκ οἰήσονται δεῖν τοῖς
θεοῖς; οὐδὲ γὰρ δεῖ τοῖς θεοῖς ἀγαλμάτων οὐδὲ ἱδρυ-
μάτων μᾶλλον, ἢ εἰκόνων ἀγαθοῖς ἀνδράσιν.

Ὥσπερ δέ, οἶμαι, τῷ κατὰ τὰς φωνὰς λόγῳ οὐδὲν δεῖ II a
πρὸς σύστασιν χαρακτήρων Φοινικίων τινῶν, ἢ Ἰωνικῶν,
ἢ Ἀττικῶν, ἢ Ἀσσυρίων, ἢ Αἰγυπτίων, ἀλλ' ἡ ἀνθρω-

---

3 *Νεῖλον* vi. etiam or. 25. 7 f et or. 34. 4 c ‖ 7 *ποταμοὶ* sq. cf. schol. in Hes. theog. 347 ‖ 19 *φοινικίων* sq. cf. Plat. Phaedr. 274 d

---

2 *τιμὴ*≡*κατ'* (fuit *τιμὴνκατ'*) R! *τιμὴ, κατ'* cett. corr. Heins.[1] | *ὠφέλιαν* R ‖ 7 *Ἰλισσόν* (*ιλ* in ras.) R! ‖ 9 *τιμαῖς θεῶν* Dav.[2] *τιμῶσι θεὸν* Markl. *μεσταὶ τιμῆς θεῶν* Reiske | *ἑκάστη εὔπορος* Hob. (Wilam.) *ἑκάστης ὑπ' ὄρος* codd. *ἑκάστης ἐπ' ὄρει* Heins. *ἑκάστης ἐφόρῳ* Petitus (miscell. libr. IV cap. 3) *ἑκάστης ἐφορῶν* Dav.[2] *ἑκάστης ἔφορον* Markl. (Duebn.) *ἑκάστη(ς) εὐποροῦσιν* Dürr (Hahn) *ἑκάστη ὖποχος* Fr. Schoell ‖ 9. 10 *ἄλλο ἄλλης α(θ) ἄλλῳ ἄλλης* Heins. Petitus *ἄλλο, ἄλλοις* Reiske ‖ 10 *προστησαμένης α(θ)* corr. Dav.[2] (Markl.) ‖ 12 *ἀστροπολοῦν* MN α(δ) corr. Heins. ‖ 16 *οὐδὲν* N α(δ Δ) | *οὐδὲ* (alt.)] *ἢ* B φ ‖ 19 *Φοινικείων* Wilam. | *ἢ* om. α(δ) add. Markl.

πίνη ἀσθένεια ἐξεῦρεν σημεῖα ταῦτα, ἐν οἷς ἀποτιθεμένη τὴν αὐτῆς ἀμβλύτητα ἐξ αὐτῶν ἀναμάττεται τὴν
b Ed. Duebn. p. 28 αὖθις μνήμην· οὕτως ἀμέλει καὶ τῇ τοῦ ‖ θείου φύσει δεῖ μὲν οὐδὲν ἀγαλμάτων οὐδὲ ἱδρυμάτων, ἀλλὰ ἀσθενὲς ὂν κομιδῇ τὸ ἀνθρώπειον, καὶ διεστὸς τοῦ θείου ὅσον ‘οὐρανὸς γῆς’, σημεῖα ταῦτα ἐμηχανήσατο, ἐν οἷς ἀποθήσεται τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα καὶ τὰς
c φήμας αὐτῶν. Οἷς μὲν οὖν ἡ μνήμη ἔρρωται, καὶ δύνανται εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ ἀνατεινόμενοι τῇ ψυχῇ τῷ θείῳ ἐντυγχάνειν, οὐδὲν ἴσως δεῖ τούτοις ἀγαλμάτων·
d σπάνιον δὲ ἐν ἀνθρώποις τὸ τοιοῦτο γένος, καὶ οὐκ ἂν ἐντύχοις δήμῳ ἀθρόῳ τοῦ θείου μνήμονι, καὶ μὴ
(e) δεομένῳ τοιαύτης ἐπικουρίας· οἷον καὶ τοῖς παισὶν οἱ γραμματισταὶ μηχανῶνται ὑποχαράττοντες αὐτοῖς σημεῖα ἀμυδρά, οἷς ἐπάγοντες τὴν χειρουργίαν, ἐθίζονται
f τῇ μνήμῃ πρὸς τὴν τέχνην. Δοκοῦσιν δή μοι καὶ οἱ νομοθέται, καθάπερ | τινι παίδων ἀγέλῃ, ἐξευρεῖν τοῖς 25 b
ἀνθρώποις ταυτὶ τὰ ἀγάλματα, σημεῖα τῆς πρὸς τὸ θεῖον τιμῆς, καὶ ὥσπερ χειραγωγίαν τινὰ καὶ ὁδὸν πρὸς ἀνάμνησιν.
III a Ἀγαλμάτων δὲ οὐχ εἷς νόμος, οὐδὲ εἷς τρόπος,

3. 4 τῇ τοῦ θείου φύσει sq. cf. Dio Chrys. 31. 15 Cicer. nat. deor. II 17 Orig. c. Cels. 8. 389 ‖ **5** ἀσθενὲς ὂν vi. or. 4. 5 a; 11. 3 c etiam infra p. 29. 1 | διεστὸς cf. Dio Chrys. 12. 60 ‖ **5. 6** ὅσον οὐρανὸς γῆς vi. or. 12. 1 d vers. finem ‖ **13. 14** οἱ γραμματισταὶ sq. cf. Quint. inst. or. 1. 126 ‖ **17** νομοθέται cf. Dio Chrys. 12. 40 Cicer. nat. deor. I 27. 77; 42. 118 ‖ **21** ἀγαλμάτων sq. cf. Dio Chrys. 72. 5 Lucian. Iup. trag. 42 (690)

8 οἷς — 20 ἀνάμνησιν n

1 σημεῖα ἐξεῦρε MNα(δ) ‖ **2** ἀναμάξεται Markl. ‖ **4** οὐδὲ ἱδρυμάτων (ἐὶ in ras.) R! ‖ **5** διεστὼς MNα(δ) ‖ **6** οὐρανοῦ γῆ HB(Δ) sed cf. Homer. Θ 16 ‖ **7** ἀποθήσεται (ο in ras.) R ‖ **11** τοιοῦτον BMN τοῦτο τὸ Markl. ‖ **12** ⟨ἐν⟩ δήμῳ Heins. ‖ **13** οἷαν Markl. ‖ **15** χειραγωγίαν Dav.[1]

οὐδὲ τέχνη μία, οὐδὲ ὕλη μία· ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλλη- A'
νικόν, τιμᾶν τοὺς θεοὺς ἐνόμισαν τῶν ἐν γῇ τοῖς
καλλίστοις, ὕλῃ μὲν καθαρᾷ, μορφῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ,
τέχνῃ δὲ ἀκριβεῖ. Καὶ οὐκ ἄλογος ἡ ἀξίωσις τῶν τὰ b
ἀγάλματα εἰς ἀνθρωπίνην ὁμοιότητα καταστησαμένων·
εἰ γὰρ ἀνθρώπου ψυχὴ ἐγγύτατον θεῷ καὶ ἐμφερέ- c
στατον, οὐ δήπου εἰκὸς τὸ ὁμοιότατον αὐτῷ περιβα-
λεῖν, τὸν θεόν, σκήνει ἀτοπωτάτῳ, ἀλλ' ὅπερ ἔμελλεν
ψυχῆς ἀθανάτοις εὔφορόν τε ἔσεσθαι καὶ κοῦφον καὶ
εὐκίνητον μόνον, τοῦτο τῶν ἐν γῇ σωμάτων ἀνατεῖνον
τὴν κορυφὴν ὑψοῦ, σοβαρὸν, καὶ γαῦρον, καὶ σύμ-
μετρον, οὔτε διὰ μέγεθος ἐκπληκτικόν, οὔτε διὰ χαί-
την φοβερόν, οὔτε διὰ βάρος δυσκίνητον, οὔτε διὰ
λειότητα ὀλισθηρόν, οὔτε διὰ τραχύτητα ἀντίτυπον,
οὔτε διὰ ψυχρότητα ἑρπηστικόν, οὔτε ἰταμὸν διὰ θερ-
μότητα, οὔτε νηκτὸν διὰ μανότητα, οὐκ ὠμοφάγον δι'
ἀγριότητα, οὐ ποιηφάγον δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ κεκρα-
μένον μουσικῶς πρὸς τὰ αὐτοῦ ἔργα· φοβερὸν μὲν d
δειλοῖς, ἥμερον δὲ ἀγαθοῖς, βαδιστικὸν μὲν τῇ φύσει,
πτηνὸν δὲ τῷ λόγῳ, νηκτὸν δὲ τέχνῃ, σιτοφάγον καὶ

4 ἡ ἀξίωσις sq. scil. Epicureorum cf. Cicer. nat. deor. I 18. 46 Dio Chrys. XII 60 ‖ **6** ἐγγύτατον θεῷ sq. cf. Cicer. nat. deor. I 18. 47 ‖ **8** σκήνει cf. Plat. Axioch. 336 a Theages ap. Stob. ecl. I 8 ‖ **11** σύμμετρον vi. or. 36. 1 c τὸ δὲ σῶμα sq. ‖ **19** βαδιστικὸν τῇ φύσει = or. 10. 9 a

1 in mge *A'* (vet. schol. u) R! σημείωσαι N ‖ **2** ἐνόμισε nescio unde *δΔ* ‖ **6** ἡ γὰρ α(δ) ‖ **7** αὐτῷ ⟨τῷ ἀνομοιοτάτῳ⟩ Reiske ‖ **8** τὸν (ante θεὸν) om. B ‖ **9** ψυχαῖς HB(Δ) | ἀθανάτου MNφα(δ) | εὔμορφόν Markl. ‖ **10** τοῦτο μόνον α(δ) τοῦτο τὸ μόνον Heins. ‖ **11** κορυφὴν] κεφαλὴν MNα(δ) „ex glossa" Dav.² „e prima editione" Markl. ‖ **12** χαίτην] ἀλκὴν Markl. ‖ **15** ἑρπιστικόν R ἑρπυστικόν cett. (δΔ°) ‖ **18** αὐτὰ BMN ‖ **19** δειλοῖς] τοῖς φαύλοις Markl. ‖ **20** τῇ τέχνῃ HBMN(Δ) | σιτοφάγον sq.] καὶ γεωπόνον, σιτοφάγον καὶ καρποφάγον Heins.

γεωπόνον καὶ καρποφάγον καὶ εὔχρουν καὶ εὐσταλὲς καὶ εὐωπὸν καὶ εὐγένειον, διὰ τοιούτου σώματος τύπων τοὺς θεοὺς τιμᾶν ἐνόμισαν οἱ Ἕλληνες.

IV a Τὸ δὲ βαρβαρικόν, ὁμοίως μὲν ἅπαντες ξυνετοὶ τοῦ
B′ b θεοῦ, κατεστήσαντο δὲ αὐτοῖς σημεῖα ἄλλοι ἄλλα. Πέρσαι μὲν πῦρ, ἄγαλμα ἐφήμερον, ἀκόρεστον καὶ ἀδηφάγον· καὶ θύουσιν | Πέρσαι πυρί, ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν 26 a
πυρὸς τροφήν, ἐπιλέγοντες·

CH πῦρ δέσποτα, ἔσθιε.

c Ἄξιον δὲ πρὸς τοὺς Πέρσας εἰπεῖν, Ὦ πάντων γενῶν ἀνοητότατον, οἱ τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαλμάτων ἀμελήσαντες, γῆς ἡμέρου, καὶ ἡλίου λαμπροῦ, καὶ θαλάττης πλοΐμου, καὶ ποταμῶν γονίμων, καὶ ἀέρος τροφίμου, καὶ αὐτοῦ οὐρανοῦ, περὶ ἓν μάλιστα ἀσχολεῖσθε τὸ ἀγριώτατον καὶ ὀξύτατον, οὐ ξύλων αὐτῷ τροφὴν χορηγοῦντες μόνον, οὐδὲ ἱερείων, οὐδὲ θυμιαμάτων· ἀλλὰ τούτῳ τῷ ἀγάλματι καὶ τούτῳ τῷ θεῷ καὶ τὴν Ἐρετρίαν ἀναλῶσαι δεδώκατε, καὶ τὰς
Ed. Duebn. p. 29 Ἀθή||νας αὐτάς, καὶ τὰ Ἰώνων ἱερά, καὶ τὰ Ἑλλήνων ἀγάλματα.

Γ′ V a Μέμφομαι καὶ τὸν Αἰγυπτίων νόμον. Βοῦν ἐκεῖ-

5 ἄλλοι ἄλλα cf. Xenoph. Anab. I 4. 9 de Syriis | Πέρσαι sq. cf. Lucian. Iup. trag. 42 (690) Strabo XV 732 Clem. Alex. protr. 32 ‖ 18 Ἐρετρίαν sq. vi. or. 23. 6 e ‖ 19 ἱερὰ sq. cf. Cicer. nat. deor. I 41. 115 ‖ 21 Αἰγυπτίων sq. cf. Lucian. deor. conc. 10 (533) Dio Chrys. 12. 59 | βοῦν cf. Cicer. nat. deor. I 29. 82

7 καὶ θύουσιν — 8 τροφὴν v (: ἐπιφοροῦντες)

1 εὔχρουν R | εὐσταλὲς Hob. cum φ (‘decenti praeditum statura’ σ^2) R (εὐσταδὲς) B (εὐσταλῆ) εὐσταθὲς cett. (δ Δ) εὔστηθες Reiske ‖ 2 εὔοπτον B εὔωπον Wilam. ‖ 4 ἅπαντες μὲν MN α (Θ) ‖ 5 et 21 in mge B′ et Γ′ (vet. schol. u) R! | αὐτοῖς α (Heins.[1] Wilam.) ‖ 6 ἀδδηφάγον MB ἀδηφάγον α (δ Δ) ‖ 7 τὴν om. Bv (Ed. pr.) ‖ 9 in mge CH(MEIΩCAI) (vet. schol. u) R! ‖ 10 γενῶν (εν in ras.) R! ‖ 13 πλωΐμου MN α (Θ)

νοι τιμῶσιν καὶ ὄρνιν καὶ τράγον καὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Νείλου τὰ θρέμματα· ὧν θνητὰ μὲν τὰ σώματα, b
δειλοὶ δὲ οἱ βίοι, ταπεινὴ δὲ ἡ ὄψις, ἀγεννὴς δὲ
ἡ θεραπεία, αἰσχρὰ δὲ ἡ τιμή. Ἀποθνήσκει θεὸς c
Αἰγυπτίοις, καὶ πενθεῖται θεός· καὶ δείκνυται παρ'
αὐτοῖς ἱερὸν θεοῦ, καὶ τάφος θεοῦ. Καὶ Ἕλληνες μὲν d
θύουσιν καὶ ἀνθρώποις ἀγαθοῖς, καὶ τιμῶνται μὲν
αὐτῶν αἱ ἀρεταί, ἀμνημονοῦνται δὲ αἱ συμφοραί· παρὰ e
δὲ Αἰγυπτίοις ἰσοτιμίαν ἔχει τὸ θεῖον τιμῆς καὶ δα-
κρύων. Γυναικὶ Αἰγυπτίᾳ θρέμμα ἦν κροκόδειλος f ἰστέον
σκύλαξ· ἐμακάριζον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα, ὡς τι-
θηνουμένην θεόν τινα ἑαυτῶν, καὶ προσετρέποντο καὶ
αὐτὴν καὶ τὸν τρόφιμον· ἦν αὐτῇ παῖς ἄρτι ἡβάσκων, g
ἡλικιώτης τοῦ θεοῦ, συναθύρων αὐτῷ καὶ συντρεφό-
μενος· ὁ δὲ τέως μὲν ὑπὸ ἀσθενείας ἦν τιθασός, προ- h
ελθὼν δὲ εἰς μέγεθος ἤλεγξεν τὴν φύσιν, καὶ διέφθειρεν
τὸν παῖδα· ἡ δὲ δύστηνος Αἰγυπτία ἐμακάριζεν τὸν i
26b υἱὸν τοῦ θανάτου, ὡς γε|νόμενον δῶρον ἐφεστίῳ θεῷ.

4 ἀποθνήσκει θεὸς scil. Osiris cf. Xenophan. ap. Plut. amat. 18. 12 (736 d) Aristot. rhet. II 26 (1400^{b}) Diels Vorsocr. 40. 13 ‖ 7 ἀνθρώποις sq. cf. Cicer. nat. deor. I 42. 119 ‖ 10 γυναικὶ scil. ex Ombitarum genere cf. Aelian. nat. anim. X 21

10 γυναικὶ — 18 ἐφεστίῳ θεῷ Apostol. X 17

2 θρέμματα MN | ὧν (in ras. ex ως?) R! ‖ 3 ταπεινὴ δὲ αἱ ὄψεις Bφ ‖ 4 τιμή (τι in ras. ex τμ) R! ‖ 7 θύουσιν] πενθοῦσι Markl. | ἀνθρώπους ἀγαθοὺς Markl. ἀνθρώποις, ἀγαθοῖς δὲ Reiske ‖ 9 ἰσομοιρίαν Wilam. | μὲν ἔχει MNα(δ) ‖ 10 in mge ἰστέον (vet. schol. b) R! | κροκοδείλου φα(δ^{2}) ‖ 11 ἐπιτιθηνουμένην Apost. ‖ 12 θεόν τινα ἑαυτῶν Hob. θεόν· τινας αὐτῶν RM θεόν· τίνες αὐτῶν BNφ Apost. (Wilam.) θεόν· τινὲς δὲ αὐτῶν α(δ^{2}) | προσετρέποντο Iacobs (Anim. in Eurip. p. 125) προσετρίπτοντο RMN (recte?) προσέρριπτον HB Apost. προσεθρύπτοντο α(ϑ) προσέπτυσσοντο Dav.^{2} ‖ 13 ἄρτι om. Apost. ‖ 15 τιθασσὸς α(ϑ) ‖ 19 δῶρον] δόρπον Reiske

Δ′ VIa Τὰ μὲν Αἰγυπτίων τοιαῦτα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐκεῖνος, Πέρσας ἑλών, καὶ Βαβυλῶνος κρατήσας, καὶ Δαρεῖον χειρωσάμενος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἰνδῶν γῆν ἄβατον οὖσαν τέως στρατιᾷ ξένῃ, ὡς Ἰνδοὶ ἔλεγον, πλήν γε Διονύσου b καὶ Ἀλεξάνδρου. Ἐστασίαζον Ἰνδοὶ βασιλεῖς Πῶρος καὶ Ταξίλης. Πῶρον μὲν λαμβάνει ὁ Ἀλέξανδρος, c Ταξίλην δὲ κατὰ φιλίαν παρεστήσατο. Ἐπεδείκνυεν Ἀλεξάνδρῳ Ταξίλης τὰ θαυμαστὰ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ποταμοὺς μεγίστους, καὶ ὄρνιθας ποικίλους, καὶ εὐώδη d φυτά, καὶ εἴ τι ἄλλο ξένον ὀφθαλμοῖς Ἑλληνικοῖς· ἐν δὲ τοῖς ἔδειξε καὶ ζῷον ὑπερφυές, Διονύσου ἄγαλμα, e ᾧ Ἰνδοὶ ἔθυον· δράκων ἦν μῆκος πεντάπλεθρον, ἐτρέφετο δὲ ἐν χωρίῳ κοίλῳ, ἐν κρημνῷ βαθεῖ, τείχει ὑψηλῷ ὑπὲρ τῶν ἄκρων περιβεβλημένος· καὶ ἀνήλισκεν τὰς Ἰνδῶν ἀγέλας, χορηγούντων αὐτῷ τροφὴν βοῦς καὶ ὄϊς, καθάπερ τυράννῳ μᾶλλον ἢ θεῷ.

Ε′ VIIa Οἱ ἑσπέριοι Λίβυες οἰκοῦσι γῆν, αὐχένα στενὸν καὶ ἐπιμήκη καὶ ἀμφιθάλασσον· σχιζομένη γὰρ κατὰ κορυφὴν τοῦ αὐχένος ἡ ἔξω θάλασσα περιλαμβάνει τὴν γῆν κύb ματι πολλῷ καὶ πελαγίῳ. Τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ἱερόν

---

12 *δράκων* cf. Aelian. nat. anim. XV 21 Strabo 15. 698

---

17 *οἱ ἑσπέριοι* — p. 25. 13 *ἐρειδόμενον* p (omissis verbis p. 25. 5 *καὶ ὀπτεύσαις* — p. 25. 8 *θέμις*)

---

1 (et 17) in mge *Δ′* et *Ε′* (schol. vet. u) R! ‖ **5** *ἐστασίαζον* (*α* in ras.) R! ‖ **6** *Ταξί-λης* R! *Ταξίλῃ* Markl. ‖ **8. 9** *ποταμοῦ μεγίστου* (pr. man. corr.) R ‖ **9** *ὄρνιθας* (*νι* in ras.) R! ‖ **13** *κοίλῳ* (*λω* in ras.) R! ‖ **14** *ὑψηλῷ* (*ψ* in ras. ex *π*) R! ‖ **16** *ὄεις* RB ‖ **17** *ἑσπέριοι* (*οι* in ras.) R! | *οἰκοῦσι* (*οι* in ras.) R! | *γῆς* Heins. (*δΔ*) ‖ **18** *ἀμφιθάλαττον* MN*α*(*ϑ*) ‖ **19** *ἡ* (ante *ἔξω*) om. *α*(*δ*) add. Markl.

ἐστιν καὶ ἄγαλμα ὁ Ἄτλας· ἔστιν δὲ ὁ Ἄτλας ὄρος c
κοῖλον, ἐπιεικῶς ὑψηλόν, ἀνεφγὸς πρὸς τὸ πέλαγος,
ὥσπερ τὰ θέατρα πρὸς τὸν ἀέρα· τὸ δὲ ἐν μέσῳ τοῦ
ὄρους χωρίον, αὐλὼν βραχύς, εὔγαιος καὶ εὔδενδρος·
καὶ ἴδοις ἂν καὶ καρποὺς ἐπὶ τῶν δένδρων, καὶ ὀπτεύ-
σαις ἐκ τῆς κορυφῆς, ὥσπερ εἰς φρεατείας ἔδαφος·
κατελθεῖν δὲ οὔτε δυνατόν, κρημνῶδες γάρ, οὔτε ἄλλως
θέμις. Τὸ δὲ ἐν τῷ χωρίῳ θαῦμα, ὁ ὠκεανὸς πλημ- d
μύρων ἐμπίπτει τῇ ἠϊόνι, καὶ τῇ μὲν ἄλλῃ ἀναχεῖται
27 a ἐπὶ τὰ πεδία, κατὰ δὲ τὸν Ἄτλαντα | αὐτὸν κορυ-
φοῦται τὸ κῦμα· καὶ ἴδοις ἂν τὸ ὕδωρ ἀνεστηκὸς ἐφ'
ἑαυτοῦ, ὥσπερ τειχίον, οὔτε εἰσρέον ἐπὶ τὰ κοῖλα, ||
οὔτε ὑπὸ γῆς ἐρειδόμενον, ἀλλ' ἐκ μέσου τοῦ ὄρους Ed. Duebn. p. 30
καὶ τοῦ ὕδατος ἀὴρ πολύς, κοῖλον ἄλσος. Τοῦτο Λι-
βύων καὶ ἱερόν, καὶ θεός, καὶ ὅρκος, καὶ ἄγαλμα.

Κελτοὶ σέβουσιν μὲν Δία, ἄγαλμα δὲ Διὸς Κελτικὸν VIII a Ϛ′
ὑψηλὴ δρῦς. Παίονες σέβουσιν μὲν Ἥλιον, ἄγαλμα b Ζ′
δὲ Ἡλίου Παιονικὸν δίσκος βραχὺς ὑπὲρ μακροῦ ξύλου.
Ἀράβιοι σέβουσι μέν, ὄντινα δέ, οὐκ οἶδα· τὸ δὲ ἄγαλμα c Η′

---

12 ὥσπερ τειχίον cf. similem descriptionem ap. Philon. vit. Mos. II 253 || 17 δρῦς cf. Dio Chrys. 7. 52 Claudian. pr. cons. Stil. I 229 Plin. nat. hist. 16. 90

---

1 ἔστιν δὲ — 2 ὑψηλόν v (: ἐπιεικῶς)

---

1 ἄγαλμασ pr. man. corr. R! ἄγαλμα (om. ὁ) p || 3. 4 τοῦ ὄρους del. Markl. || 4 βραχύς] βαθύς Markl. | εὔγαιος MN (suprascr. ε) εὔγεος R! εὔγεως cett. (Δ) || 5 ἐπὶ (ι in ras.) R! | ὀπτεύσαις Hob. ὀπτεύσας R ὀπτεύσειας cett. (Δ) sed cf. Dürr l. l. 13 || 6 ὡσπερισφρεατίας R | ἔλαφος codd. corr. Pacc. Leopardus (Emendat. XVIII 28) Canterus || 7 κρημῶδες (suprascr. ν) R! | ἄλλως] ἀληθῶς B || 8 ὡς ὠκεανὸς α(δ) || 9 ἐμπίπτων MN α(δ) | τῇ ἰόνι R || 14 ⟨καὶ⟩ κοῖλον Markl. τὸ κοῖλον Orelli | Λιβύων τοῦτο MN α(δ) || 16 (et 17 et 19) in mge Ϛ′ et Ζ′ et Η′ (vet. schol. u) R! | Κελτικὸν] μαντικὸν B || 17 σέβουσίμμεν (pr. man.) R! || 18 παιονικὸν] παλαιὸν B || 19 ἄγαλμα ὃ εἶδον α(δ)

Θ′ d εἶδον, λίθος ἦν τετράγωνος. Παφίοις ἡ μὲν Ἀφροδίτη
τὰς τιμὰς ἔχει· τὸ δὲ ἄγαλμα οὐκ ἂν εἰκάσαις ἄλλῳ
Ι′ e τῳ ἢ πυραμίδι λευκῇ, ἡ δὲ ὕλη ἀγνοεῖται. Λυκίοις ὁ
Ὄλυμπος πῦρ ἐκδιδοῖ, οὐχ ὅμοιον τῷ Αἰτναίῳ, ἀλλ'
εἰρηνικὸν καὶ σύμμετρον· καὶ ἐστὶν αὐτοῖς τὸ πῦρ
ΙΑ′ f τοῦτο καὶ ἱερὸν καὶ ἄγαλμα. Φρύγες οἱ περὶ Κελαι-
g νὰς νεμόμενοι τιμῶσιν ποταμοὺς δύο, Μαρσύαν καὶ
Μαίανδρον· εἶδον τοὺς ποταμούς· ἀφίησιν αὐτοὺς πηγὴ
μία, ἡ προελθοῦσα ἐπὶ τὸ ὄρος ἀφανίζεται κατὰ νώτου
τῆς πόλεως, καὖθις ἐκδιδοῖ ἐκ τοῦ ἄστεος, διελοῦσα
τοῖς ποταμοῖς καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ὀνόματα· ὁ μὲν ἐπὶ
Λυδίας ῥεῖ, ὁ Μαίανδρος· ὁ δὲ αὐτοῦ περὶ τὰ πεδία
h ἀναλίσκεται. Θύουσιν Φρύγες τοῖς ποταμοῖς, οἱ μὲν
ἀμφοτέροις, οἱ δὲ τῷ Μαιάνδρῳ, οἱ δὲ τῷ Μαρσύᾳ·
καὶ ἐμβάλλουσιν τὰ μηρία εἰς τὰς πηγάς, ἐπιφημίσαν-
τες τοὔνομα τοῦ ποταμοῦ, ὁποτέρῳ ἔθυσαν· ἀπενεχθέν-
τα δὲ ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ὑποδύντα ὄρος σὺν τῷ ὕδατι,
οὔτ' ἂν ἐπὶ τὸν Μαρσύαν ἐκδοθείη τὰ τοῦ Μαιάνδρου,
οὔτ' ἐπὶ τὸν Μαίανδρον τὰ τοῦ Μαρσύου· εἰ δὲ ἀμ-
ΙΒ′ i φοῖν εἴη, διαιροῦνται τὸ δῶρον. Ὄρος Καππαδόκαις

---

1 *λίθος* cf. Clem. Alex. protr. 40 (22 D) Arnob. adv. gentes VI 192 Suidas (*Θεὸς Ἄρης*) | *Ἀφροδίτη* cf. Serv. ad Aeneid. I 724 Tacit. hist. II 3 ‖ 9 *ἀφανίζεται* sq. similiter de Eurota et Alpheo Siciliae fluminibus Strabo VI 275 ‖ 20 *ὄρος* cf. Dio Chrys. 12. 61 Strabo VII 457

---

1 (et 3, 6, 20 p. 27. 1) in mge *Θ′* ceterique numeri (schol. vet. u) R! ‖ 3 *λευκῇ* (*λ* in ras.) R! ‖ 4 *ἐκδιδοῖ* (*οι* in ras.) R! ‖ 7 *νεμόμενοι*] *μιμούμενοι* M | *μαρσύην* B ‖ 9 *προελθοῦσα* R! *προσελθοῦσα* cett. (*δ Δ*) ‖ 10 *ἄστεος* (*ος* in ras.) R! ‖ 12 *ὁ δὲ αὐτοῦ* — 14 *Μαιάνδρῳ* om. B ‖ 14 *Μαιάνδρῳ* (*αι* in ras.) R! ‖ 15 *ἐκβάλλουσι* B | *ἐπιφημίσαντες* (*πι* in ras. ex *πει*?) R! ‖ 17 *ὄρος σὺν* Hob. *οὖν* R *ὢν* H *σὺν* Pacc. (Duebn.) *ἐν* Dav.^{2} om. MN$\alpha(\vartheta)$ ‖ 20 *διαιροῦντα -το* R! | *Καππαδόκαις* (*αις* in ras. ex *ας*) R!

καὶ θεὸς καὶ ὅρκος καὶ ἄγαλμα, *Μαιώταις λίμνη, Τά-* IΔ IΠ
ναϊς Μασσαγέταις.

27 b Ὦ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀ|γαλμάτων· ὧν τὰ IX a
μὲν ὑπὸ τέχνης ἐγένετο, τὰ δὲ διὰ χρείαν ἠγαπήθη,
τὰ δὲ δι' ὠφέλειαν ἐτιμήθη, τὰ δὲ δι' ἔκπληξιν ἐθαυ- b
μάσθη, τὰ δὲ διὰ μέγεθος ἐθειάσθη, τὰ δὲ διὰ κάλλος
ἐπηνέθη. Πλὴν οὐδὲν γένος, οὐ βάρβαρον, οὐχ Ἑλλη- b
νικόν, οὐ θαλάττιον, οὐκ ἠπειρωτικόν, οὐ νομαδικόν,
οὐκ ἀστυπολοῦν, ἀνέχεται τὸ μὴ καταστήσασθαι σύμ- c
βολα ἄττα τῆς τῶν θεῶν τιμῆς. Πῶς ἂν οὖν τις διαι- c
τήσαι τὸν λόγον, εἴτε χρὴ ποιεῖσθαι ἀγάλματα θεῶν,
εἴτε μή; Εἰ μὲν γὰρ ἄλλοις τισὶν νομοθετοῦμεν ὑπερ- d
ορίοις ἀνθρώποις ἔξω τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰθέρος, ἄρτι ἐκ
γῆς ἀναφυομένοις, ἢ ὑπό τινος προμηθείας πλαττο-
μένοις, ἀπείροις βίου καὶ νόμου καὶ λόγου, δέοι ἂν
ἴσως τοῦ σκέμματος· πότερα ἐατέον τουτὶ τὸ γένος,
ἐπεὶ τῶν αὐτοφυῶν τούτων ἀγαλμάτων προσκυν⟨εῖν
αἰρ⟩οῦνται, οὐκ ἐλέφαντα, οὐδὲ χρυσόν, οὐδὲ δρῦν,
οὐδὲ κέδρον, οὐδὲ ποταμόν, οὐδὲ ὄρνιθα, ἀλλὰ τὸν

1 *Μαιώταις* sq. cf. Dionys. Per. 652 ‖ 7 *βάρβαρον Ἑλληνικὸν θαλάττιον ἠπειρωτικὸν* vi. or. 11. 5 b ‖ 9 *σύμβολα* neque enim „naturalem deum" possunt exprimere imagines secundum Antisthenem (Bernays Lucian und die cynicer 31 et 44) cf. Orig. c. Cels. VIII 389 Dio Chrys. 12. 59 ‖ 14 *προμηθείας* sq. vi. or. 36. 1 c

12 *εἰ μὲν γὰρ* — 15 *λόγου* p

1 *Μαιῶτις* MN φα(δ) | *λίμνη καὶ Τάναϊς* φα(δ) *λίμνη· καὶ Τάναϊς* Steph. ‖ 5 *ἐθαυμάσθη* RB *ἐσεβάσθη* cett. (Θ) ‖ 7 *βαρβαρικὸν* α(δ) ‖ 11 *ἄγαλμα* α(δ) ‖ 12 *εἰ μὲν*] *οὐδὲ* p | *νομοθετοῖμεν* B *ἐνομοθετοῦμεν* α(δΔ) ‖ 13 *ἀέρος* Markl. ‖ 14 *προμηθείας* (ut Plat. Gorg. 501 b Polit. IV 441 e Iulian. 52 d al.) R *Προμηθέως* cett. (δΔ) ‖ 15 *λόγου καὶ νόμου* α(δ) ‖ 17 *ἐπεὶ* R! *ἐπὶ* cett. (δΔ) ‖ 17. 18 *προσκυν⟨εῖν αἰρ⟩οῦνται* Schenkl *προσκυνοῦνται* RB *προσκυνοῦντας* cett. (δΔ)

ἥλιον ἀνίσχοντα, καὶ τὴν σελήνην λάμπουσαν, καὶ τὸν οὐρανὸν πεποικιλμένον, καὶ γῆν αὐτήν, καὶ ἀέρα αὐτόν, καὶ πῦρ πᾶν, καὶ ὕδωρ πᾶν· ⟨ἢ⟩ καὶ τούτους καθείρξομεν εἰς ἀνάγκην τιμῆς ξύλων ἢ λίθων ἢ τύπων;
e εἰ δέ ἐστιν οὗτος ἱκανὸς ὁ πάντων νόμος, τὰ κείμενα ἐῶμεν, τὰς φήμας τῶν θεῶν ἀποδεχόμενοι, καὶ φυλάττοντες αὐτῶν τὰ σύμβολα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα.
Xa Ed. Duebn. p. 31 Ὁ μὲν γὰρ θεός, ὁ τῶν ὄντων πατὴρ καὶ δη||μιουργός, ὁ πρεσβύτερος μὲν ἡλίου, πρεσβύτερος δὲ οὐρανοῦ, κρείττων δὲ χρόνου καὶ αἰῶνος καὶ πάσης ῥεούσης φύσεως, ἀνώνυμος νομοθέτῃ, καὶ ἄρρητος φωνῇ, καὶ ἀόρατος ὀφθαλμοῖς· οὐκ ἔχοντες δὲ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν οὐσίαν, ἐπερειδόμεθα φωναῖς, καὶ ὀνόμασιν, καὶ ξῴοις, καὶ τύποις χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος καὶ ἀρ|γύρου, καὶ 28a
φυτοῖς, καὶ ποταμοῖς, καὶ κορυφαῖς, καὶ νάμασιν· ἐπι-

8 ὁ μὲν γὰρ θεὸς sq. vi. or. 11. 9 c; 41. 2 b καὶ τὸν πατέρα sq. cf. Hermes ap. Stob. ecl. II 9 | πατὴρ καὶ δημιουργὸς vi. or. 11. 12 a cf. Plat. Tim. 41 a Politic. 273 b ‖ **11** ἀνώνυμος νομοθέτῃ hic enim una cum poeta ac sculptore τὴν ἐπίκτητον θεῶν ἔννοιαν praebet (quae excipit κοινὴν illam ac ἔμφυτον) cf. Dio Chrys. 12. 44 et 48 Cicer. nat. deor. I 27. 77 | ἄρρητος φωνῇ, ἀόρατος ὀφθαλμοῖς = or. 11. 9 d τὸ δὲ θεῖον sq. cf. Albin. 10 Apul. dogm. Plat. I 5

8 ὁ μὲν γὰρ θεὸς — p. 29. 7 ἐρωμένου n ‖ **12** οὐκ ἔχοντες — p. 29. 7 ἐρωμένου p

3 ἢ om. RBH; de voce ἢ post πότερον omissa cf. Dürr l. l. p. 68 ‖ **4** λίθων ἢ ξύλων MNφα(δ) | τύπων (ων in ras. ex ον?) R! ‖ **5** ἱκανὸς Hob. καινὸς RBMN καιρὸς φ κοινὸς α(δ Δ) | ἁπάντων (pro ὁ πάντων) α(δ Δ) ‖ **9** ὁ (ante πρεσβύτερος) om. n del. Markl. (Wilam.) ‖ **11** ἄνομος (pro ἀνώνυμος) Markl. prob. Rohdich. l. l. 26 adn. 2 ἀνεύθυνος (vel ἀννπεύθυνος) Orelli | νομοθέτῃ Hob. νομοθέτης codd. (θ) νομοθέταις Reiske (Duebn. Wilam.) ‖ **12** δὲ αὐτοῦ om. p ‖ **13** οὐσίαν ⟨τοῦ θεοῦ⟩ p ‖ **14** ἀργύρίου B ‖ **15** κορυφαῖς ⟨ὀρῶν⟩ Markl. | νάμασιν α unde κρουνώμασιν vel γανώμασιν frustra Steph. νάμασιν Leopardus (Emendat. XVII 2)

θυμοῦντες μὲν αὐτοῦ τῆς νοήσεως, ὑπὸ δὲ ἀσθενείας
τὰ παρ' ἡμῶν καλὰ τῇ ἐκείνου φύσει ἐπονομάζοντες·
αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῶν ἐρώντων πάθος, οἷς ἥδιστον εἰς b
μὲν θέαμα οἱ τῶν παιδικῶν τύποι, ἡδὺ δὲ εἰς ἀνάμνη-
σιν καὶ λύρα, καὶ ἀκόντιον, καὶ θῶκος που, καὶ δρό-
μος, καὶ πᾶν ἁπλῶς τὸ ἐπεγεῖρον τὴν μνήμην τοῦ
ἐρωμένου. Τί μοι τὸ λοιπὸν ἐξετάζειν καὶ νομο- c
θετεῖν ὑπὲρ ἀγαλμάτων; Θεῖον ἵστω πᾶν γένος, ἵστω
μόνον. Εἰ δὲ Ἕλληνας μὲν ἐπεγείρει πρὸς τὴν μνή- d
μην τοῦ θεοῦ ἡ Φειδίου τέχνη, Αἰγυπτίους δὲ ἡ πρὸς
τὰ ζῷα τιμή, καὶ ποταμὸς ἄλλους, καὶ πῦρ ἄλλους, οὐ
νεμεσῶ τῆς διαφωνίας· ἵστωσαν μόνον, ἐράτωσαν μόνον,
μνημονευέτωσαν.

---

1 *ἀσθενείας* sq. vi. or. 4. 5 a *πραγμάτων* sq. or. 11. 3 c etiam supra p. 20. 5; cf. Dio Chrys. 12. 59 Cicer. nat. deor. II 28. 70 ‖ 5 *λύρα* sq. vi. or. 10. 7 c cf. Plat. Phaed. 73 d ‖ 8 *ἵστω* sq. cf. Seneca ep. 95. 47 ‖ 10 *Φειδίου* sq. cf. Dio Chrys. 12. 53 Cicer. nat. deor. I 29. 81

---

1 *μὲν* om. MN $\alpha(\delta)$ ‖ 2 *ἡμῖν* Dav.^{2} Markl. (ad Edit. Dav.^{2} I p. 357. 18) Wilam. | *ἐκείνων* $\alpha(\delta)$ corr. Markl. ‖ 3 *εἰς* in ras. R! om. $\alpha(\delta)$ *μὲν εἰς* Markl. ‖ 6 *μνήμην* (*νη* in ras.) R! ‖ 6. 7 *τοῦ ἐρωμένου* om. MN $\alpha(\delta)$ ‖ 8 *ἵστω πᾶν γένος, ἵστω* Hob. *ἵστωναν γένος ἵστω* R *ἵστω γένος ἵστω* HB *εἰς γνώμην γένος ἔστω* M φ *εἰς γνώμην ἔστω* N $\alpha(\vartheta)$ *θεῖον εἰς τὸν νοῦν γένος ἔστω* Dav.^{2} *ἵστωσαν γένος, ἵστωσαν* Reiske prob. Rohdich. 28 adn. 7 (Duebn. Wilam.) ‖ 12 *μόνον* post *ἐράτωσαν* om. B ‖ 13 *μνημονευέτωσαν* ⟨*μόνον*⟩ φ $\alpha(\delta\Delta)$

Γ′

III (Duebn. IX vulg. 39 B 6 K 3)

ζ′ *Εἰ καλῶς ἐποίησεν Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος.*

Ia *Δεινόν γε τὰς μὲν ἄλλας τέχνας ἀπηλλάχθαι ἑκάστην τοῦ τῶν πολλῶν δικαστηρίου, καὶ μήτε τὸν κυβερνήτην ἐπιλαβόμενον τῆς νεώς, καὶ χρώμενον τῇ τέχνῃ κατὰ τοὺς ναυτικοὺς λόγους, εὐθύνεσθαι πρὸς τῶν ἀτέχνων, μήτε τὸν ἰατρὸν ἀνέχεσθαι τοὺς κάμνοντας τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ ἰάματα καὶ τὰ*
b *διαιτήματα ἐπισκοποῦντας καὶ βασανίζοντας, ἀλλ' οὐδὲ κεραμέας, οὐδὲ σκυτοτόμους, οὐδὲ τοὺς τὰ ἔτι τούτων ἀτιμότερα μεταχειριζομένους, ἄλλόν τινα ἔχειν δικαστὴν τῶν ἔργων, πλὴν τῆς τέχνης. Σωκράτη δὲ τὸν μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι παρασχόντα ἀμαθίας αἰτίαν, τῷ τὰς ψάμμους εἰδότι καὶ κα|ταμαντευσαμένῳ τῆς θαλάττης, 28b οὕπω καὶ νῦν πεπαῦσθαι συκοφαντούμενον καὶ εὐθυ-*

---

5 *δεινὸν* sq. idem initium vi. or. 34. 1 a etiam or. 4. 1 a cf. Lucian. calum. 1 (125) ad sententiam cf. Themist. 26. 311 d Xenoph. apol. 21 ‖ 14 *Σωκράτη* sq. vi. or. 39. 5 l; 13. 9 d *διὰ τοῦτο* sq. etiam infra p. 33. 7 cf. Plat. apol. 21 a Xenoph. apol. 14 Dio Chrys. 13. 50; 55. 8 Lucian. am. 48 Iulian. II 79 a Themist. 13. 161 c; 2. 27 b; 29. 346 b Apul. deo Socr. 17 Orig. c. Cels. VI 280 Arrian. var. hist. II 13 Cicer. acad. I 4. 16 ‖ 15. 16 *τῷ τὰς ψάμμους εἰδότι* vi. or. 11. 6 c vers. finem; or. 13. 3 b *σεμνὸν γὰρ* sq. cf. Herod. I 47

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 Γ′ R! ‖ 3 in mge ζ′ R! | *εἰ καλῶς* — 4 *ἀπολογησάμενος* RM additis *λόγος λθ′ φα* om. (spatio rubric. relicto) BN ‖ 7 *χρώμενον* (*ω* in ras. ex *o*?) R! ‖ 8 *ναυτικοὺς* Hob. *αὐτοὺς* R *αὐτοῦ* cett. (*δΔ*) *αὐτῆς* Schenkl. ‖ 14 *τῶν ἔργων* om. B | *Σωκράτη* R!B *Σωκράτην* cett. (*δΔ*) ‖ 16 *μαντευομένῳ* B | ⟨*τῶν μέτρων*⟩ *τῆς θαλάττης* Reiske

νόμενον, ἀλλὰ πικροτέρους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἐπιγιγνομένους αἰεὶ καὶ τοὺς συκοφάντας Ἀνύτου καὶ Μελήτου, καὶ τοὺς δικαστὰς Ἀθηναίων τῶν τότε· καὶ εἰ μὲν c
γραφεὺς ἦν ἢ δημιουργὸς ἀγαλμάτων, οἷον Ζεῦξις ἢ
5 Πολύκλειτος ἢ Φειδίας, παρέπεμπεν ἂν τὰ ἔργα αὐτῶν μετ' εὐφημίας ἡ τῆς τέχνης δόξα· ὁρῶντες γοῦν ἐκεῖνα οἱ ἄνθρωποι, μὴ ὅτι αἰτιᾶσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐξετάζειν τολμῶσιν, ἀλλ' εἰσὶν αὐτεπάγγελτοι ἐπαινέται θεαμάτων ἐνδόξων· εἰ δέ τις μὴ κατὰ γραφέας, μηδὲ κατ' d
10 ἀγαλμάτων δημιουργοὺς ἀγαθὸς ἦν τὴν χειρῶν τέχνην, ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ βίον συμμέτρως, καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, λόγῳ καὶ πόνῳ καὶ ἐθισμῷ καὶ εὐτελείᾳ καὶ καρτερίᾳ καὶ σωφροσύνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἡρμόσατο· τοῦτον μὴ τυγχάνειν βεβαίας δόξης, μηδὲ
15 ἐπαίνων ὁμολογημένων, μηδὲ ὁμοφώνων δικαστῶν, ἀλλὰ ἄλλον ἄλλό τι διατελεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας; ‖

Ὁποῖόν τι καὶ τὸ παρὸν ἡμῖν νυνὶ σκέμμα. Σω- Ed. Duebn. p. 32 (II) a
κράτη τοῦτον Μέλητος μὲν ἐγράψατο, Ἄνυτός τε εἰσήγαγεν, Λύκων δὲ ἐδίωκεν, κατεδίκασαν δὲ Ἀθηναῖοι, ἔδη-
20 σαν δὲ οἱ ἕνδεκα, ἀπέκτεινεν δὲ ὁ ὑπηρέτης. Καὶ Μελή- b
του γραφομένου ὑπερεώρα, καὶ Ἀνύτου εἰσάγοντος κατ-

---

7 αἰτιᾶσθαι sq. cf. Dio Chrys. 12. 51 sq. ‖ 12 πόνῳ sq. nota seriem virtutum cynicarum!

---

3 καὶ εἰ μὲν — 6 δόξα n ‖ 17 Σωκράτη — 20 ὑπηρέτης v (: ὑπηρέτης)

---

2 καὶ τοὺς del. Reiske καινοὺς Orelli | συκοφάντας (ν in ras.) R! | Ἀνίτου R (pr. man.) M | Μελίτου BM φα(ϑ) ‖ 5 ἔργα (ργ in ras.) R! | αὐτῷ Reiske αὐτὰ φα(δ) αὐτοῦ Markl. ‖ 12 νόμῳ Markl. ‖ 16 λέγοντα Reiske λέγοντας οὐ δεινόν; Orelli ‖ 17 νυνὶ (νι in ras.) R! | Σωκράτην v α(δ Δ) ‖ 18 Μέλιτος M φα(ϑ) (ut infra vers. 21) om. v | μὲν ἐγράψατο om. v | (et 21) Ἄνιτος MN | τε] δὲ Mα(δ Δ) μὲν v ‖ 19 Λύκος v

εφρόνει, καὶ Λύκωνος λέγοντος κατεγέλα, καὶ ψηφιζομένων Ἀθηναίων ἀντεψηφίζετο, καὶ τιμωμένων ἀντετιμᾶτο, καὶ δεόντων αὐτὸν τῶν ἕνδεκα τὸ μὲν σῶμα παρεῖχεν, ἀσθενέστερον γὰρ ἦν πολλῶν σωμάτων, τὴν δὲ ψυχὴν οὐ παρεῖχεν, κρείττων γὰρ ἦν Ἀθηναίων ἁπάντων, οὐδὲ τῷ ὑπηρέτῃ ἐχαλέπαινεν, οὐδὲ πρὸς c τὸ φάρμακον ἐδυσχέραινεν· ἀλλ' Ἀθηναῖοι μὲν αὐτὸν οὐχ ἑκόντες | κατεδίκασαν, ὁ δὲ ἀπέθνησκεν ἑκών· 29a d ἐλέγχει δὲ τοῦ μὲν τὸ ἑκούσιον, ὅτι ἐξὸν αὐτῷ καὶ χρημάτων τιμήσασθαι, καὶ φεύγειν ἐκκλαπέντι, προεί- e λετο ἀποθανεῖν· τῶν δὲ τὸ ἀκούσιον, μετέγνωσαν γὰρ εὐθύς· οὗ τί ἂν εἴη πάθος δικασταῖς καταγελαστότατον.

III a Ἔτ' οὖν ποθεῖς σκέψασθαι περὶ Σωκράτους, εἰ b ὀρθῶς ταῦτα ἔδρα ἢ μή; τί οὖν, εἴ τις σοι παρελ-

1 κατεγέλα sq. vi. or. 12. 10 c cf. Aelian. v. hist. V 8 (κωμῳδούμενος ἐγέλα) Seneca dial. II 18. 5 Diog. Laert. II 35 Norden (Fleck. ann. 18. 323 adn. 4 de τρόπῳ σπουδογελοίῳ) ‖ **2** ἀντετιμᾶτο cf. Plat. apol. 36 d Diog. Laert. II 42 ‖ **4** ἀσθενέστερον nam εἷς φρονιμώτερος τῶν πολλῶν Sext. Emp. hyp. II 43 cf. etiam Epict. diss. I 29. 16 ‖ **6** τῷ ὑπηρέτῃ cf. Epict. diss. I 29. 65 | ἐχαλέπαινεν vi. p. 33. 13 cf. Muson. 54. 10 (οὐκ ἐχαλέπαινε λοιδορούμενος) Epict. diss. II 12. 14 Teles (Hense) 43 vi. etiam or. 18. 6 c ‖ **8** ἑκὼν vi. or. 36. 6 g etiam or. 6. 6 a cf. Epict. diss. I 12. 13 ‖ **10** φεύγειν cf. Xenoph. apol. 23 Cicer. Tusc. I 29. 71 Muson. 143. 8 Teles 11 Plut. adv. Colot. 1126. b ‖ **11** μετέγνωσαν sq. cf. Themist. 20. 239 a Plut. invid. 6 Orig. c. Cels. 1. 5 Diog. Laert. II 43 ‖ **14** εἰ ὀρθῶς sq. vi. or. 18. 6 c

14 εἴ τις σοι — p. 34. 14 νικηφόρου n

3 αὐτῶν MNα(ϑ) corr. Markl. Dav.[2] ‖ **5** ἦν om. MNα(δ) ‖ **6** ἐχαλέπηνεν α(δ) ‖ **7** ἐδυσχέρανεν α(δ) ‖ **9** τοῦ μὲν — 11 τῶν δὲ om. M | ἐξὸν (in ras. ex ἐξσὸν) R! ‖ **12** καταγελαστότατον RMN (cf. Kuehner Gerth. Gr. gramm. II 1. 22) καταγελαστότερον cett. (δ Δ) ‖ **13** ἔτι α(ϑ) | ποθεῖσκέψασθαι R! ‖ **14** ὀρθῶς] ὥρα MNφ ἄρα α(δ) ἄρα καλῶς Dav.[1] ὀρθῶς ἄρα Markl. | εἴ τις] ἔστιν R (= ὅστις?) | σοι παρελϑὼν] συμπαρελϑὼν α(δ) unde νῦν παρελϑὼν Markl.

θὼν διηγεῖτο, ὅτι ἀνὴρ Ἀθηναῖος, γέρων τὴν ἡλικίαν, φιλόσοφος τὴν ἐπιτήδευσιν, πένης τὴν τύχην, δεινὸς τὴν φύσιν, ἀγαθὸς εἰπεῖν, συνετὸς νοῆσαι, ἄγρυπνος καὶ νηφάλεος, καὶ οἷος μηδὲν εἰκῇ μήτε ἔργον πρᾶξαι, μήτε εἰπεῖν λόγον, βεβιωκὼς μὲν πόρρω ἡλικίας, ἐπαινέτας δὲ σχὼν τοῦ τρόπου Ἑλλήνων μὲν οὐ τοὺς φαυλοτάτους τὴν φύσιν, θεῶν δὲ τὸν Ἀπόλλωνα· οὗτος c ἐπαναστάντων αὐτῷ φθόνῳ καὶ ἀπεχθείᾳ καὶ τῇ πρὸς τὰ καλὰ ὀργῇ ἐκ μὲν τοῦ θεάτρου Ἀριστοφάνους, ἐκ δὲ τῶν σοφιστῶν Ἀνύτου, ἐκ δὲ τῶν συκοφαντῶν Μελήτου, ἐκ δὲ τῶν ῥητόρων Λύκωνος, καὶ τοῦ μὲν κωμῳδοῦντος, τοῦ δὲ γραφομένου, τοῦ δὲ εἰσάγοντος, τοῦ δὲ λέγοντος, τῶν δὲ δικαζόντων, ἐχαλέπαινεν πρῶτα μὲν τῷ Ἀριστοφάνει, καὶ καταστὰς ἐν Ἀθηναίοις ἀντεκωμῴδει τὸν ἄνδρα ἐν Διονυσίοις, ἔτι μεθυόντων

---

2 *πένης* vi. or. 1. 9 c; 18. 6 g; 39. 5 i cf. Dio Chrys. 54. 2 | *δεινὸς* sq. vi. or. 8. 1 a *ἀνδρὶ* sq. || **4** *οἷος* sq. cf. Xenoph. mem. I 1. 11 || **6** *φαυλοτάτους* cf. Xenoph. apol. 17 || **7** *Ἀπόλλωνα* vi. supra p. 30. 15 || **9** *Ἀριστοφάνους* nil fuit Aristophani cum ceteris tribus ut docet p. 31. 18 sq. cf. Plat. apol. 23 e Diog. Laert. II 39 Themist. 23. 285 c; 34. 68 sed vi. or. 12. 8 a; 36. 5 h cf. Aelian. v. hist. II 13 || **10** *σοφιστῶν* cf. Diog. Laert. II 38 aliter Plat. apol. 23 e | *συκοφαντῶν* Maximum „soli variandae orationi intentum" finxisse sibi vidit C. F. Hermann (de Socratis accusatoribus ind. schol. Gott. 1854. 13); debuit enim Maximus dicere *ὑπὲρ τῶν ποιητῶν* cf. Plat. apol. 23 e || **13** *ἐχαλέπαινεν* sq. vi. or. 18. 6 g; or. 39. 5 i etiam supra p. 32. 6 cf. Aelian. v. hist. II 13 Epict. diss. IV 11. 20 Plut. educ. lib. 14 (10 d) *περὶ ἀσκήσεως* (mus. Rhen. 27. 528).

---

1 *γέρων τὴν ἡλικίαν* (propter vers. 5) del. Markl. de duplici Maximi editione ut solet cogitans || **4** *νηφάλαιος* (man. recent. in *νηφάλοιος* mutatum) R *νηφάλιος* cett. (*δ Δ*) | *εἰκῇ*] *εἰπεῖν* MN || **7** *οὗτως* R! (pr. man. corr.) n || **11** *Λύκωνος* ⟨*ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων, Ἀθηναίων·*⟩ *καὶ* Markl. (prob. Combes) lacunam asteriscis indic. Duebn. || **13** ⟨*ἰδιω*⟩*τῶν τῶν δικαζόντων* Schenkl. || **15** *ἐπὶ μεθυόντων* Reiske (Duebn.)

δικαστῶν· ἔπειτα εἰς τὸ δικαστήριον παρελθὼν ἀντερρητόρευεν τοῖς λέγουσι καὶ λόγους διεξῄει μακρούς, ἀπολογίαν εὖ μάλα εἰς ἐπαγωγὴν δικαστῶν συγκειμένην, ἐξευμενιζόμενος μὲν τὸ δικαστήριον τοῖς προοιμίοις, πείθων δὲ τοῖς διηγήμασιν, ἀποδεικνὺς δὲ τεκμηρίοις καὶ πίστεσιν καὶ εἰκάσμασιν, ἀναβιβαζόμενος δὲ καὶ μάρτυρας τῶν πλουσίων τινὰς καὶ ἀξιόχρεων ἐν Ἀθηναίοις δικασταῖς, κἂν τοῖς ἐπιλόγοις ἱκετεύων καὶ ἀντιβολῶν καὶ δεόμενος | καί που καὶ δάκρυα ἐν καιρῷ ἀφιείς, 29 b
d καὶ μετὰ τοῦτο τελευτῶν τὴν Ξανθίππην ἀναβιβασά-
e μενος κωκύουσαν, καὶ τὰ παιδία κλαυμυριζόμενα, διὰ τούτων ἁπάντων μετεχειρίσατο τοὺς δικαστάς, καὶ ἀπεψηφίσαντο αὐτοῦ, καὶ ᾤκτειραν, καὶ ἀφῆκαν;

(IV) a Καλοῦ τοῦ νικηφόρου· ἦ που εἰς Λύκειον ὅσατο ἂν ἐκεῖθεν, καὶ εἰς Ἀκαδημίαν αὖθις, καὶ τὰς ἄλλας διατριβὰς φαιδρός, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμερίου θαλάττης σεσωσμένοι.
b Καὶ πῶς ἂν ἠνέσχετο φιλοσοφία σπάνιον τὸ πρὸς ἑαυτὴν τοῦτον τὸν ἄνδρα; οὐ μᾶλλον ἢ παιδοτρίβης
Ed. Duebn. p. 33 ἐκ σταδίου ἀγωνιστὴν μύρῳ κεχρισμένον, ‖ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀκονιτὶ στεφανωθέντα, ἄπληκτον, καὶ ἄτρωτον,
c καὶ μηδὲν ἴχνος ἀρετῆς ἔχοντα. Τίνος δ' ἂν καὶ εἵνεκα

6 μάρτυρας sq. cf. Plat. apol. 33 d ‖ 8 ἱκετεύων sq. cf. Plat. apol. 34 c ‖ 17 πῶς sq. cf. Epict. diss. IV 4. 22 ‖ 19 ἀγωνιστὴν vi. or. 15. 7 c καλός γε sq. ‖ 21 τίνος sq. nam quae (spreta Lysiae apologia) ἐν δικαστηρίῳ dixit non apologia ea erat sed βίου ἀπόδειξις cf. Xenoph. apol. 9

1 ⟨τῶν⟩ δικαστῶν Mα(δ) Duk. (tacite) | ἀντερρητόρευεν Rn ‖ 3 ἀπαγωγὴν α(δ) def. Markl. | συγκειμένην R! ‖ 5 τεκμηρίοις (οις in ras.) R! ‖ 7 ἀξιόχρεως MNφα(δ) ἀξιοχρέων Reiske ‖ 9 δάκρυον MNα(δ) ‖ 11 κλαυμυριζόμενα (cf. Photius s. v. κλαυμυρίζεται) R! κλαυθμυριζόμενα cett. (δΔ) ‖ 13 αὐτοῦ ÷ καὶ R! | καὶ (ante ἀφῆκαν) om. α(δ) ‖ 14 ὃ καλοῦ α(δΔ) | Λύκιον R!B ‖ 15 ἄλας (pr. man.) R! ‖ 16 σεσωσμένοι (ω in ras.) R! ‖ 17 σπάνιον τὸ] ἐπανιόντα HB Heins. (Δ) παριόντα Canterus ‖ 18 τοῦτον τὸν] τοιοῦτον Markl.

ἀπελογήσατο Σωκράτης ἐπ' ἐκείνων τῶν Ἀθηναίων;
ὡς ἐπὶ δικασταῖς; ἀλλὰ ἄδικοι· ὡς ἐπὶ φρονίμων; ἀλλὰ
ἀνόητοι· ὡς ἐπὶ ἀγαθῶν; ἀλλὰ μοχθηροί· ὡς ἐπὶ εὐμε-
νῶν; ἀλλὰ ὠργίζοντο· ὡς ἐπὶ ὁμοίων; ἀλλὰ ἀνομοιό-
τατοι· ὡς ἐπὶ κρειττόνων; ἀλλὰ χείρους ἦσαν· ὡς ἐπὶ
χειρόνων; καὶ τίς κρείττων χείρονι ἀπελογήσατο; τί δ' d
ἂν καὶ εἶπεν ἀπολογούμενος; ἆρα ὡς οὐκ ἐφιλοσόφει;
ἀλλὰ ἐψεύδετο ἄν· ἢ ὅτι ἐφιλοσόφει; ἀλλὰ ἐπὶ τούτῳ
ἐχαλέπαινον.

Ἀλλὰ νὴ Δία τούτων μὲν οὐδέν, ἀπολύεσθαι δ' Va
ἐχρῆν τὴν αἰτίαν, ὡς μήτε διέφθειρεν τοὺς νέους, μήτε
καινὰ δαιμόνια ἐπεισέφερεν. Καὶ τίς τεχνίτης τὸν b
ἄτεχνον πείθει ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν τέχνην; ποῦ γὰρ
Ἀθηναίοις συνιέναι, τί μὲν διαφθορὰ νέων, τί δὲ
ἀρετή; καὶ τί μὲν τὸ δαιμόνιον, πῶς δὲ τιμητέον; οὐ c
γὰρ τῷ κυάμῳ λαχόντες δικασταὶ χίλιοι ταῦτα ἐξετά-
ζουσιν, οὐδὲ Σόλων τι ὑπὲρ αὐτῶν γέγραφεν, οὐδὲ οἱ
Δράκοντος σεμνοὶ νόμοι· ἀλλὰ κλήσεις μέν, καὶ φάσεις, d
30a καὶ γραφαί, καὶ εὐθύναι, καὶ ἀντωμοσίαι, | καὶ πάντα
τὰ τοιαῦτα ἐν ἡλιαίᾳ εὐθύνεται, ὥσπερ ἐν ταῖς τῶν

---

2 δικασταῖς scil. καλῶν cf. Plat. apol. 40 a | ἄδικοι vel κλεπτίστατοι cf. Athen. 13. 611 a ‖ **3** ἀνόητοι cf. Lucian. bis accus. 6 (798) ‖ **16** κυάμῳ sq. (e Xenoph. mem. I 2. 9) vi. or. 16. 4 b ‖ **17** Σόλων vi. or. 6. 5 d; 36. 6 g ‖ **20** ὥσπερ sq. vi. or. 36. 5 c

---

20 in mge μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν | ᾧ τὰ μεγάλα τῶν | δημοσίων πραγμάτων | ἐκρίνετο· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἀπὸ τοῦ | αὐλίζεσθαι (vet. schol. b) R

---

1 ἐκείνοι R | τῶν Ἀθηναίων silentio praeterm. σ^2 ‖ **2** δικασταῖς] δικαίων Steph. prob. Heins. Dav.[1] Markl. ‖ **4** οἱ ὠργίζοντο α(δ) ‖ **8** ἀλλ' α(ϑ) ‖ **10.11** δὲ χρῆν MN α(ϑ) corr. Markl. ‖ **12** κενὰ R | τεχνίτης om. MN φα(δ) e R add. Heins. ‖ **13** πείϑῃ α(δΔ) | τὴν (ante τέχνην) om. B ‖ **19** εὐθῦναι Duebn. | ἀντωμοσίαι ⟨ῥητορικαί⟩ Heins. (prob. Dav.)

παίδων ἀγέλαις αἱ περὶ τῶν ἀστραγάλων διαμάχαι καὶ ῥητορικαί, ἀφαιρουμένων ἀλλήλους, καὶ ἀδικούντων,
e καὶ ἀδικουμένων· ἀλήθεια δὲ καὶ ἀρετὴ καὶ βίος ὀρθὸς ἑτέρων δικαστῶν δεῖ, καὶ νόμων ἑτέρων, καὶ ῥητόρων ἑτέρων, ἐν οἷς Σωκράτης ἐκράτει, καὶ ἐστεφανοῦτο, καὶ εὐδοκίμει.

VI a Πῶς οὖν οὐκ ἂν ἦν καταγέλαστος γέρων ἀνὴρ καὶ φιλόσοφος συναστραγαλίζων τοῖς παισίν; ἢ τίς πώποτε ἰατρὸς ἔπεισεν τοὺς πυρέττοντας, ὅτι ἀγαθὸν τὸ διψῆν καὶ λιμώττειν; ἢ τίς τὸν ἀκόλαστον, ὅτι πονηρὸν
b ἡδονή; ἢ τίς τὸν χρηματιστήν, ὅτι οὐδενὸς ἀγαθοῦ ἐφίεται; ἦ γὰρ ἂν καὶ τοῦτο Σωκράτης οὐ χαλεπῶς ἔπεισεν τοὺς Ἀθηναίους, ὡς οὐκ ἔστιν διαφθορὰ νέων ἀρετῆς ἐπιτήδευσις, οὐδὲ ἡ τοῦ θείου γνῶσις περὶ δαί-
c μονας παρανομία. Καὶ γὰρ ἤτοι συνηπίσταντο ταῦτα
d τῷ Σωκράτει, ἢ ὁ μὲν ἠπίστατο, οἱ δὲ ἠγνόουν. Καὶ εἰ μὲν ἠπίσταντο, τί ἔδει λόγων πρὸς τοὺς εἰδότας; εἰ δὲ ἠγνόουν, οὐκ ἀπολογίας αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπιστήμης
e ἔδει. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ἀπολογίας μάρτυρες ἀποφαίνουσιν, καὶ πίστις, καὶ ἔλεγχοι, καὶ τεκμήρια, καὶ βάσανοι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἵνα τὸ ἀφανὲς τέως ἐπὶ δικαστηρίου φωραθῇ· ἀρετῆς δὲ καὶ καλοκαγαθίας ὁ

1 παίδων sq. vi. infra vers. 8 ‖ **4** νόμων ἑτέρων de quibus multus est in orat. 6. 5 d sq. ‖ **5. 6** ἐστεφανοῦτο καὶ εὐδοκίμει vi. or. 1. 6 c ‖ **7** γέρων cf. Plat. apol. 17 c ‖ **8** παισὶν sq. vi. or. 12. 10 b cf. Themist. π. ἀρετῆς (mus. Rhen. 27. 453) aliter Plat. apol. 17 c (ὥσπερ μειρακίῳ) Epict. diss. III 23. 25 vi. etiam or. 36. 5 c ὥσπερ sq. et supra p. 35. 20 cf. Epict. diss. III 24. 53 ‖ **13** διαφθορὰ νέων sq. spectant ad Xenoph. apol. 25 Plat. ap. 12 (24 d) cf. Epict. diss. II 5. 18

2 ῥητορεῖαι Dav.² Markl. del. Heinse ‖ **4** δεῖ R δεῖται cett. (δ Δ) ‖ **8** ἢ εἴ τις ποτε B | πώποτε — 9 διψῆν om. M ‖ **17** λόγου α(δ) ‖ **20** πίστεις B et ita Dav.² (Δ) | ἔλεγχος α(δ) corr. Markl. ‖ **22** καλοκαγαθίας R! vide Crönert l. a. p. 297

ἔλεγχος εἶς, ἡ πρὸς ταῦτα αἰδώς, ἧς ἐξεληλαμένης τότε
Ἀθήνηθεν, τί ἔδει τῷ Σωκράτει λόγου; Νὴ Δία, ἵνα (VII)
μὴ ἀποθάνῃ.

Ἀλλ' εἰ τοῦτο ἐξ ἅπαντος ἠνλαβεῖτο ἐν τῷ ἀγαθῷ a
ἀνδρί, ὥρα ἦν Σωκράτει μὴ τοῖς Ἀθηναίων δικασταῖς
ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ μήτε Μελήτῳ ἀπεχθάνεσθαι, μήτε
ἐλέγχειν Ἄνυτον, μήτε παρέχειν πράγματα τοῖς ἁμαρ-
τάνουσιν Ἀθηναίων, μηδὲ περιέναι τὴν πόλιν, ἐντυγ-
30 b χάνοντα πάσαις | ἀνδρῶν καὶ τύχαις καὶ τέχναις καὶ
ἐπιτηδεύμασιν καὶ ἐπιθυ||μίαις, σωφρονιστὴν κοινὸν Ed. Duebn. p. 34
πικρὸν καὶ ἀπαραίτητον, μηδὲν ταπεινόν, μηδὲ θωπι-
κόν, μηδὲ ἀνδραποδῶδες, μηδὲ ὑφειμένον πρὸς μηδένα
λέγοντα. Εἰ δὲ θανάτου μὲν ἤδη τις καὶ ἐν πολέμῳ b
κατεφρόνησεν, καὶ κυβερνήτης ἐν θαλάττῃ, ὀρέγονται
δὲ ἕκαστοι τῶν ἐν ταῖς τέχναις ἀποθνήσκειν καλῶς
σὺν τῇ τέχνῃ· ἦπου τὸν φιλόσοφον ἔδει λιποτάκτην
γενέσθαι καὶ λιπόνεων καὶ φιλόψυχον, ῥίψαντα τὴν
ἀρετὴν ὡς ἐν πολέμῳ ἀσπίδα. Καὶ ταῦτα δρῶντα τίς c

8 περϊέναι ut Diogenes vi. or. 15. 9 c; 32. 9 d ἀλλὰ ἄφετος sq. or. 36. 5 d Anacharsis or. 25. 1 c Homerus or. 26. 1 a αὐτὸς δὲ sq. anima Aristeae or. 38. 3 d cf. Lucian. necyom. 18 (481) de Socrate mortuo ‖ **9** πάσαις ἀνδρῶν τύχαις καὶ τέχναις = or. 9. 6 g ‖ **10** σωφρονιστὴν ut Herculem vi. or. 15. 6 d ‖ **11** πικρὸν καὶ ἀπαραίτητον = or. 33. 3 c vi. etiam or. 5. 7 f ‖ **13** θανάτου sq. cf. Plat. apol. 28. 6

16 in mge ἤπου, ἴσως σχεδὸν· ἤπουγε, πολλῷ πλέον (vet. schol. b) R!

1 ἧς (in ras. ex εις?) R! ‖ **4** ἠνλαβεῖτο ἐν τῷ Hob. ἠνλ. ἐν τῷ RBMN (fortasse recte, cf. Kuehner Gerth Gr. gr. I 466 c) εὐλαβητέον τῷ φα(δ Δ) ‖ **5** μὴ ὅτι τοῖς Markl. ‖ **6** Μελήτῳ vide supra p. 31. 2, 18, 20; p. 33. 11 ‖ **13** καὶ (ante ἐν) om. MN α(δ) ‖ **14** ὀρέγονται καὶ B et ita Dav. (utr.), corr. Markl. Reiske ‖ **17** λειπόνεων (ε prior. puncto notat.) R λειπόγεων MN φα(δ) corr. Heins. ‖ **17. 18** τῆς ἀρετῆς (quibus verb. paginae custos adnectuntur τὸ σχῆμα ἦν e vers. p. 38. 4) B ‖ **18** ἀσπίδα (ιδ in ras.) R!

ἂν αὐτὸν δικαστὴς ἐπῄνεσεν; ἢ τίς ἂν ἠνέσχετο τὸν Σωκράτην ἑστῶτα ἐν δικαστηρίῳ ταπεινὸν καὶ ἐπτηχότα, καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ ζῆν ἐρανιζόμενον παρ' ἄλλων; τοῦτο γάρ που τῆς ἀπολογίας τὸ σχῆμα ἦν. Ἢ λέγειν ἐχρῆν, ταπεινὸν δὲ οὐδέν, οὔτε ἐπτηχός, οὔτε ὑφειμένον, ἀλλ' ἐλεύθερόν τι καὶ ἄξιον φιλοσοφίας; d οὐκ ἀπολογίαν μοι λέγεις, ἀλλ' ὀργῆς ζωπύρωσιν καὶ φλεγμονήν. Πῶς γὰρ ἂν ἤνεγκεν τοιαύτην ἀπολογίαν δικαστήριον πονηρὸν καὶ δημοκρατικόν, καὶ ἐκδεδιητημένον ὑπ' ἐξουσίας, καὶ ἀνήκοον παρρησίας, καὶ κολακείᾳ διηνεκεῖ κεχρημένον; σὺ μᾶλλον ἢ ἀκόλαστον συμπόσιον νήφοντα ἄνδρα ἀφαιρούμενον μὲν τὸν κρατῆρα, ἀπάγοντα δὲ τὴν αὐλητρίδα, καθαιροῦντα δὲ e τοὺς στεφάνους, παύοντα δὲ τὴν μέθην. Τοιγαροῦν ἐσίωπησεν ὁ Σωκράτης ἀσφαλῶς, ὅπου λέγειν οὐκ ἐξῆν καλῶς, φυλάξας μὲν τὴν ἀρετήν, φυλαξάμενος δὲ τὴν ὀργήν, καὶ παρασχὼν τοὔνειδος αὐτοῖς πικρόν, ὅτι καὶ σιωπῶντος αὐτοῦ κατεδίκασαν.

VIII a Πάνυ γοῦν ἔδει τοῖς τότε Ἀθηναίων δικασταῖς
b λόγων. Σω|κράτη γὰρ ἑβδομήκοντα μὲν ἐτῶν χρόνος, 31 a
καὶ ἐν τούτῳ φιλοσοφία καὶ ἀρετὴ διηνεκής, καὶ ἅπται- 21

---

7 ὀργῆς ζωπύρωσιν cf. Xenoph. apol. 9 et 32 Epict. diss. II 2. 18 ‖ 11. 12 ἀκόλαστον συμπόσιον sq. vi. or. 11. 7 g ‖ 17 τοὔνειδος sq. vi. Xenoph. apol. 26

---

7 ζωπύρωσιν in mge repetit. (vet. schol. b) R!

---

1 ἢ R! | ἂν om. α(δ) ‖ 4 τὸ σχῆμα ἂν ἦν Markl. πρόσχημα ἦν Reiske ‖ 5 λέγειν μὲν Reiske (Duebn.) | ἐχρῆν (in ras. ex ἐγ-) R! | ταπεινὸν μὲν φα(δ) ‖ 8 φλεγμονῆς Reiske ‖ 10 παρησίας R cf. Crönert l. a. p. 79 ‖ 11 κεχρημένον (χ et η in ras.) R! | ἀκολάστων φα(ϑ) ‖ 20 Σωκράτη R! Bφ Σωκράτης MN Σωκράτει α(δΔ)

στος βίος καὶ ὑγιής, καὶ δίαιτα εἰλικρινής, καὶ ὁμιλίαι χρησταί, καὶ ἐντεύξεις ὠφέλιμοι, καὶ συνουσίαι ἀγαθαί, ταῦτα μὲν αὐτὸν οὐκ ἐξείλετο ἐκ τοῦ δικαστηρίου, καὶ τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ τοῦ θανάτου, ἀμφορεὺς δὲ ἔμελλεν διαμετρηθεὶς πρὸς ῥητορείας c καιρὸν βραχὺς ῥύσεσθαι τὸν Σωκράτην; ἀλλ' οὔτε ἠδύνατο, οὔτε δυνάμενος, ἐδέξατο ἂν ὁ Σωκράτης. Ἄπαγε, d ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, ὅμοιον ὡς εἰ καὶ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην ἐκεῖνον ἠξίωσεν ἄν τις παραστὰς τοιοῦτος σύμβουλος ὑποχωρῆσαι βραχύ, καὶ ἐνδοῦναι τῇ Ξέρξου ἐμβολῇ, ὡς συνοφάντῃ ὡπλισμένῳ· ὁ δὲ οὐκ e ἐδέξατο, ἀλλ' αὐτοῦ κεῖσθαι σὺν τῇ ἀρετῇ καὶ τοῖς ὅπλοις μᾶλλον, ἢ ζῶν δεῖξαι τὰ νῶτα βασιλεῖ βαρβάρῳ. Τί τοίνυν ἦν ἄλλο ἡ Σωκράτους ἀπολογία, ἢ f νώτων ἀποστροφή, καὶ φυγὴ βλημάτων, καὶ εὐπρεπὴς δειλία; τοιγαροῦν ἔμεινεν, καὶ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξατο, καὶ ἠρίστευσεν· Ἀθηναῖοι δὲ ᾤοντο αὐτοῦ καταψηφί- g ζεσθαι. Καὶ γὰρ Ξέρξης ᾤετο νικᾶν Λεωνίδην, ἀλλὰ h Λεωνίδης μὲν ἀπέθνησκεν, Ξέρξης δὲ ἡττᾶτο· καὶ Σωκράτης μὲν ἀπέθνησκεν, Ἀθηναῖοι δὲ κατεδικάζοντο, δικαστὴς δὲ ἦν αὐτοῖς θεὸς καὶ ἀλήθεια. Ἡ δὲ Σω- i

---

7 ἐδέξατο nec enim *αἰσχρῶς σώζεται* Socrates cf. Epict. diss. IV 1. 164 ‖ 20 κατεδικάζοντο sq. cf. Epict. diss. IV 1. 123

---

1 βίος ὑγιὴς (pr. man.) R! ‖ 5 διαμετρηθεὶς (ει in ras.) R! ‖ 6 βραχὺν φα(δ Δ) ‖ 7 δυναμένου Markl. δυνάμενον Dav.²(Δ) ‖ 8 Λεωνίδην (de 'ionismis' cf. Dürr. l. a. p. 9) RB Λεωνίδαν cett. (Θ) ‖ 10 σύμβολος (pr. man.) R! ‖ 11 ὡς (ὁ M) συνοφάντης ὡπλισμένος MN φα ὡς συνοφάντην ὡπλισμένον Steph. (δ) ὦ συνοφάντης ὡπλισμένος Markl. ὡς σφενδονήτης ὡπλισμένῳ Reiske (Duebn.) ‖ 13 τὰῶτα (pr. man.) R! ‖ 14 ἄλλο ἢ B ‖ 15 post φυγὴ spatium duarum litt. in ras. R! | λημμάτων MN φα(δ) def. Reiske ‖ 17 ἠρίστευεν M ἀρίστευεν NB ‖ 18 Λεωνίδην (Λε in ras.) R! ‖ 19 μὲν (εν in ras.) R! | ἀπέθνησκεν (cum R) MB | Ξέρξης — 20 ἀπέθνησκεν om. M

k κράτους κατὰ Ἀθηναίων γραφή· Ἀδικεῖ ὁ Ἀθηναίων δῆμος, οὓς μὲν Σωκράτης νομίζει θεούς, οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια ἐπεισφέρων· Σωκράτης μὲν γὰρ
Ed. Duebn. p. 35 νομίζει Ὀλύμπιον τὸν Δία, Ἀθη‖ναῖοι δὲ Περικλέα· καὶ Σωκράτης μὲν πιστεύει τῷ Ἀπόλλωνι, Ἀθηναῖοι 5
l δὲ αὐτῷ ἀντιψηφίζονται. Ἀδικεῖ δὲ ὁ δῆμος καὶ τοὺς νέους διαφθείρων· οὗτος καὶ Ἀλκιβιάδην διέφθειρεν, καὶ Ἱππόνικον, καὶ Κριτίαν, καὶ ἄλλους μυρίους.
m Ὦ|γραφῆς ἀληθοῦς, καὶ δικαίου δικαστηρίου, καὶ κα- 31b
ταδίκης πικρᾶς. Ὑπὲρ μὲν Διὸς ἀσεβουμένου λοιμὸς 10
ἦλθε καὶ ἐκ Πελοποννήσου πόλεμος· ὑπὲρ δὲ νέων διαφθειρομένων Δεκέλεια, καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ τύχη, καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφοραί. Οὕτω δικάζει θεός, οὕτω καταψηφίζεται.

Δ′ 15

IV (Duebn. X vulg. 29 B 7 K 4)

η′ *Τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ ἢ φιλόσοφοι.*

Ia Δεινῶς γε οἱ ἄνθρωποι στασιωτικοὶ οὐ μέχρι πολιτείας μόνον, οὐδὲ ἀρχῆς, οὐδὲ τῶν ἐν μέσῳ κακῶν, 20

1 γραφή sq. parodia rhetorica notae illius accusationis e Plat. apol. 24. 6 Xenoph. mem. I 1. 1 apol. 10 cf. etiam Diog. Laert. II 40 Philostr. vit. Apoll. 7. 11. 2 ‖ **10. 11** ὑπὲρ Διὸς . . λοιμὸς ἦλθε vi. or. 7. 4 b; 41. 3 m ‖ **19** δεινῶς sq. vi. supra p. 30. 5

7 οὗτος — 8 μυρίους n

10 πικρᾶς μὲν (suprascr. ὑπὲρ) R! | λιμὸς B ‖ **12. 13** καὶ ἐν αἱ ἐν (prior. ἐν lineola deletum; erat igitur καὶ ἐν in archetypo) B καὶ αἱ ἐν α(δΔ) χ'αι ἐν Schenkl, sed vi. or. 2. 3 d τέχνῃ or. 4. 6 c ἀριστεύς or. 5. 4 a εἱμαρμένη or. 8. 6 c Ἔριν al. cf. Dürr I. 1. 27

Codices RMNBα (= Stephanus) φ = (Paccius); H (teste Davisio)

15 Δ′ R! ‖ **17** in mge η′ R! | τίνες — 18 φιλόσοφοι RBMN additis λόγος κθ′ φα ‖ **19** στασιαστικοὶ HNα(ϑ)

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ εἰρηνικώτατα τῶν ὄντων προεληλύθασιν, ποιητικὴν καὶ φιλοσοφίαν· χρῆμα διττὸν μὲν κατὰ τὸ ὄνομα, ἁπλοῦν δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ διαφέρον τὸ αὐτοῦ, οἷον εἴ τις ἢ τὴν ἡμέραν ἄλλό τι ἡγήσαιτο πλὴν ἡλίου φῶς πίπτον εἰς γῆν, ἢ τὸν ἥλιον ὑπὲρ γῆς θέοντα ἄλλό τι ἢ ἡμέραν· οὕτω τοι καὶ τὰ ποιητικῆς πρὸς φιλοσοφίαν ἔχει. Καὶ γὰρ ποιητικὴ τί b ἄλλο ἢ φιλοσοφία, τῷ μὲν χρόνῳ παλαιά, τῇ δὲ ἁρμονίᾳ ἔμμετρος, τῇ δὲ γνώμῃ μυθολογική; καὶ φιλοσοφία τί ἄλλο ἢ ποιητική, τῷ μὲν χρόνῳ νεωτέρα, τῇ δὲ ἁρμονίᾳ εὐζωνοτέρα, τῇ δὲ γνώμῃ σαφεστέρα; Δύο c τοίνυν πραγμάτων χρόνῳ μόνον καὶ σχήματι ἀλλήλοις διαφερομένων πῶς ἄν τις διαιτήσαι τὴν διαφορὰν ἐν οἷς τι περὶ τοῦ θείου ἑκάτεροι λέγουσιν καὶ οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι;

Ἢ τὸ σκέμμα τουτὶ ἐοικέναι φῶμεν τοιῷδε, οἷον II a εἴ τις καὶ ἰατρικὴν ἐνθυμηθεὶς τὴν πρώτην ἐκείνην πρὸς τὴν νέαν δὴ καὶ τοῖς νῦν σώμασιν ἐπιτεταγμένην, 32 a σκοποῖ τὸ ἐν ἑκατέ|ρᾳ βέλτιον καὶ χεῖρον; Ἀποκρίναιτο b γὰρ ἂν αὐτῷ ὁ Ἀσκληπιός, ὅτι τὰς μὲν ἄλλας τέχνας οὐ μεταποιοῦσιν οἱ χρόνοι· ὧν γὰρ ἡ αὐτὴ χρεία ἀεί,

2 ποιητικὴν καὶ φιλοσοφίαν ad rem vi. orat. 26 ‖ 3 ἁπλοῦν sq. vi. or. 17. 3 a οὐ γὰρ sq. ‖ 7 καὶ γὰρ sq. cf. schol. Pind. Isthm. 5. 36 Philostr. ep. 35 ‖ 17 τὴν πρώτην sq. vi. or. 14. 8 g ‖ 20 ὁ Ἀσκλήπιος simili modo inducitur respondens or. 5. 4 f ad rem vi. or. 1. 2 g ὥσπερ sq.

13 πῶς — διαφορὰν v (: διαιτῶμαι)

3 διαφόρους HB οὐ διαφέρον Dav.² ‖ 4 τὸ αὐτοῦ] αὐτὸ ἑαυτοῦ BH et ita Duk. αὐτὸ αὐτοῦ Dav.² οὐ δι' ἑαυτοῦ MN φα(Θ) unde οὐδὲν ἑαυτοῦ Orelli Reiske (Duebn.) ταὐτὸν Schenkl sed vi. or. 3. 4 b τὸ πρὸς sq. | ἢ om. φα(δ) ‖ 5 πῖπτον Duebn. ‖ 10 ἢ (in ras. ex ἡ) R! ‖ 13 διαφερομένων (ων in ras.) R! | διαιτήσῃ v ‖ 14 τι del. Duebn. ‖ 16 ἢ Δ° ‖ 21 χρεία, ἀεὶ ς (δ Δ)

τούτων παραπλήσια καὶ τὰ ἔργα· ἰατρικὴν δὲ ἀνάγκη ἑπομένην τῇ κρατήσει τῶν σωμάτων, πράγματι οὐχ ἑστῶτι οὐδὲ ὡμολογημένῳ, ἀλλὰ ταῖς κατὰ τὴν δίαιταν τροφαῖς ἀλλοιουμένῳ καὶ μεταπίπτοντι, ἰάματα καὶ διαίτας αὐτῷ ἐξευρίσκειν ἄλλοτε ἄλλας, προσφόρους
c τῇ παρούσῃ τροφῇ. Μηδὲν οὖν ἡγοῦ τοὺς υἱέας τοὺς ἐμούς, τὸν Μαχάονα ἐκεῖνον καὶ τὸν Ποδαλείριον, ἧττόν τι εἶναι δεξιωτέρους ἰᾶσθαι τῶν αὖθις ἐπιτιθεμένων τῇ τέχνῃ, καὶ τὸ σοφὰ ταῦτα καὶ παντοδαπὰ
d ἰάματα ἐξευρηκότων· ἀλλὰ τότε μὲν ἡ τέχνη σώμασιν ὁμιλοῦσα οὐ θρεπτικοῖς, οὐδὲ ποικίλοις, οὐδὲ ἐκλελυμένοις παντάπασιν, ῥᾳδίως αὐτὰ μετεχειρίζετο, καὶ ἦν αὐτῆς ἔργόν τι ἁπλοῦν

(Λ 515) ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα
Ed. Duebn. p. 36 πάσσειν· ‖

e τελευτῶσα δὲ νῦν, ὑπολισθαινόντων αὐτῇ τῶν σωμάτων εἰς δίαιταν ποικιλωτέραν καὶ κρᾶσιν πονηράν, ἐξεποι-

---

2 ἑπομένην sq. cf. Plat. republ. III 406 c ‖ **2. 3** πράγματι οὐχ ἑστῶτι οὐδὲ ὡμολογημένῳ vi. supra p. 6. 9 et quae ibi adnotavi ‖ **8** ἧττον sq. cf. Plat. republ. III 406 a ‖ **9. 10** τὰ σοφὰ ... ἐξευρηκότων = p. 43. 9 ‖ **12** μετεχειρίζετο sq. vi. or. 26. 2 a de philosophia.

---

7 τὸν Μαχάονα — 9 τῇ τέχνῃ ν (: ἐπιτιθεμένων)

---

1 ἀνάγκη Hob. (inscius cum Orellio consentiens) ἂν ἀρκῇ (-κεῖ B) codd. ἂν ἀρκοίη Duk. ἦν χρὴ Duebn. χρῆναι Markl. ἂν εὕρῃς Reiske ἀπ' ἀρχῆς Dürr παναρκῆ Fr. Schoell apud Dürrium (p. 38. 230) ‖ **2** κρατήσει RMN (vi. or. 9. 1 d συγκεκρατημένην) κράσει cett. (δ Δ) ‖ **4** τροπαῖς Markl. | συναλλοιουμένῳ Reiske ‖ **5** αὐτῶν α (δ Δ) ‖ **6. 7** υἱέας ἐμοῦ (om. τοὺς bis) B ‖ **8** ἐπιθεμένων Reiske ‖ **11** τρεπτικοῖς α (ϑ) θρυπτικοῖς Duebn. ‖ **13** αὐτῆς R αὐτοῖς cett. (ϑ) | ἁπᾶν (sic) M ‖ **14** ἰούς τε τάμνειν α corr. Heins. | ἔπει (ι supr.) R ‖ **16** ὑπο — λισθαινόντω (ν supr.) R! | αὐτῇ] αὖθις Orelli

κίλθη τὲ αὐτὴ καὶ μετέβαλλεν ἐκ τῆς πρόσθεν ἁπλότητος εἰς παντοδαπὸν σχῆμα.

Φέρε καὶ ὁ ποιητικὸς ὁμοῦ καὶ ὁ φιλόσοφος ἀπο- IIIa
κρινάσθω κατὰ τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων· οὗτος μὲν καὶ ἄγαν δεινοπαθῶν, εἴ τις ἡγή- b
σαιτο Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἤ, νὴ Δία, Ὀρφέα ἢ ἄλλόν
τινα τῶν τότε ἀνδρῶν, ἧττόν τι εἶναι σοφώτερον Ἀρι-
στοτέλους τοῦ Σταγειρίτου, ἢ Χρυσίππου τοῦ Κίλικος,
ἢ Κλειτομάχου τοῦ Λίβυος, ἢ τῶν τὰ πολλὰ καὶ σοφὰ
ταῦτα ἡμῖν ἐξευρηκότων· ἀλλὰ οὐχὶ καὶ τούτους ὁμοίως
μὲν καὶ τὰ αὐτὰ δεινούς, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. Καθάπερ c
32b δὲ ἐπὶ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἀρχαῖα ὑπὸ διαίτης |
χρηστῆς εὐμεταχείριστα ἦν τῇ τέχνῃ, τὰ δὲ αὖθις ἐδεήθη
ἰατρικῆς ἀλλοιοτέρας· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ πρότερον μὲν
δι' ἁπλότητα καὶ τὴν καλουμένην ταύτην εὐήθειαν
ἐδεῖτο φιλοσοφίας μουσικῆς τινος καὶ πραοτέρας, ἣ
διὰ μύθων δημαγωγήσει αὐτὴν καὶ μεταχειριεῖται, κα-
θάπερ αἱ τιτθαὶ τοὺς παῖδας διὰ μυθολογίας βουκο-
λῶσιν· προϊοῦσα δὲ εἰς δεινότητα, καὶ ἀνδριζομένη, καὶ d

---

2 παντοδαπὸν sq. cf. Plat. republ. III 405 d ‖ **3** φέρε sq. similem διαδικασίαν vi. or. 36. 3 b φέρε sq. ‖ **6** Ὅμηρον cuius ποίησιν φιλοσόφημα πάντας (i. e. stoicos) νομίζειν testatur Strabo I 25 cf. Ps. Plut. vit. Hom. 92 | Ἡσίοδον cf. Dio Chrys. 77. 1 | Ὀρφέα cf. Diog. Laert. prooem. 4. 5 tria haec παλαίας μούσης exempla vi. or. 17. 3 b cf. Plat. Prot. 316 d ‖ **9. 10** τὰ σοφὰ . . ἐξευρηκότων = p. 42. 9 vi. etiam or. 26. 2 c πλανώμενον sq. ‖ **16** φιλοσοφίας μουσικῆς sq. vi. or 26. 2 a et 1 c; or. 37. 1 b ‖ **18** αἱ τιτθαὶ sq. cf. Epict. diss. III 19. 4 | μυθολογίας qua etiam rhetores utuntur cf. Plat. Politic. 304 c

---

1 καὶ (pro τὲ) Reiske τε καὶ Duebn. | μετέβαλεν MN α(δ Δ) | πρόσθεν] πρώτης B ‖ **5** μέντοι (pro μὲν) Reiske ‖ **7** τοι (pro τι) B om. MN φα(δ) ‖ **10** ἀλλ' ς(δ Δ) ‖ **13** εὐκαταχείριστα B | ἦν τῆς τῇ B ‖ **15** ταύτης φα(δ) ‖ **18** τίτθαι ς(θ) | βουκολῶσι (ut προσδοκῶσι cf. Crönert l. l. p. 222) RB βουκολοῦσι cett. θ βαυκαλῶσι Valkenaer Pierson (Duebn.)

ὑποπιμπλαμένη ἀπιστίας καὶ πανουργίας, καὶ τοὺς μύθους διερευνωμένη, καὶ οὐκ ἀνεχομένη τῶν αἰνιγμάτων, ἐξεκάλυψέν τε καὶ ἀπέδυσεν φιλοσοφίαν τοῦ αὐτῆς κόσμου, καὶ ἐχρήσατο γυμνοῖς τοῖς λόγοις· οἱ δ' εἰσὶν οὐδὲν ἀλλοιότεροι τῶν προτέρων οἱ ἔπειτα, πλὴν τῷ σχήματι τῆς ἁρμονίας, ἀλλ' αἱ περὶ θεῶν δόξαι ἀρξάμεναι ἄνωθεν διὰ πάσης φιλοσοφίας ἦλθον.

IV a Ἐπίκουρον δὲ ἐξελῶ λόγου καὶ ποιητικοῦ καὶ φιλοσόφου, τοῖς δὲ ἄλλοις ἡ πραγματεία ἴση καὶ ἡ αὐτή· b πλὴν εἰ μὴ νομίζεις Ὅμηρον ἐντετυχηκέναι τοῖς θεοῖς τοξεύουσιν, ἢ διαλεγομένοις, ἢ θύουσιν, ἤ τι ἄλλο c δρῶσιν, οἷα περὶ αὐτῶν ἐκεῖνος ᾄδει. Οὐδὲ γὰρ Πλάτωνα ἡγητέον ἐντετυχηκέναι τῷ Διὶ ἡνιοχοῦντι καὶ φερομένῳ ἐπὶ πτηνοῦ ἅρματος, στρατιᾶς θεῶν κατὰ d ἕνδεκα λόχους κεκοσμημένης, οὐδέ γε δαινυμένοις τοῖς θεοῖς ἐν Διὸς τοὺς Ἀφροδίτης γάμους, ὅτε Πόρος καὶ Πενία λαθόντε ξυνηλθέτην τὲ καὶ Ἔρωτα ἐξ αὐτῶν e ἐγεννησάτην. οὐδέ γε θεατὴν γενέσθαι Πυριφλεγέ-

---

3 ἐξεκάλυψεν sq. vi. or. 26. 2 c cf. Plat. Theaet. 180 d ‖ **8** Ἐπίκουρον sq. sed vi. or. 26. 2 f ‖ **10** πλὴν sq. cf. Cicer. nat. deor. I 16. 42 Dio Chrys. 12. 62 Lucian. Iup. conf. 8 Sext. Emp. hyp. 1. 154 ‖ **14** πτηνοῦ ἅρματος vi. or. 26. 7 b cf. Plat. Phaedr. 246 e ‖ **15** δαινυμένοις sq. cf. Plat. symp. 203 b Themist. 13. 162 b ‖ **16** γάμους immo γενεθλιακὰ cf. Plat. symp. 203 b ‖ **18** Πυριφλεγέθοντος sq. cf. Homer. κ 513 Plat. Phaed. 112 e

---

2 διερευνωμένη (ιε in ras.) R! ‖ **3** ἐξεκόλαψέ α(δ) ‖ **8** ἐξαιρῶ B ‖ **10** θεοῖς (ε in ras.) R! ‖ **11** θύουσιν „vehementi quodam animi impetu feruntur" (ut ἐγχεῖ θύων Hom. Λ 180 al.) an ἰαύουσιν? (cf. Dio Chr. XII 62 πρὸς δὲ τούτοις ὁμιλίας ... ὕπνους τε καὶ συμπόσια καὶ μίξεις)] μεθύουσιν Heins. Markl. πίνουσιν Dav.² suspectat Duebn. ‖ **14** στρατιᾶς Hob. στρατιᾷ codd. σὺν στρατιᾷ Heins. οὐδὲ στρατιᾷ Markl. (Duebn.) στρατιᾷ τε Schenkl ‖ **15** κεκοσμημένῃ codd. ⌈ οὐδὲ (ο in ras.) R! ‖ **16** οὐ Διὸς MN α(δ) ⌈ τοὺς] καὶ τῆς φα(δ) ‖ **17** αὐτῶν α(δ) ἑαυτων M

θοντός τε καὶ Ἀχέροντος καὶ Κωκυτοῦ καὶ τῶν ἄνω καὶ κάτω ποταμῶν, ῥεόντων ὕδατι καὶ πυρί· οὐδὲ τὴν f
Κλωθὼ ἰδεῖν καὶ τὴν Ἄτροπον, οὔτε ἐντετυχηκέναι ἑλιττομένῳ τῷ ἀτράκτῳ ἑπτὰ καὶ διαφόρους ἑλιγμούς.
33 a Ἀλλὰ καὶ τοῦ Συρίου τὴν | ποίησιν σκόπει, τὸν Ζῆνα, g ΛΒ΄
6 καὶ τὴν Χθονίην, καὶ τὸν ἐν τούτοις Ἔρωτα, καὶ τὴν Ὀφιονέως γένεσιν, καὶ τὴν θεῶν μάχην, καὶ τὸ δένδρον, καὶ τὸν πέπλον· σκόπει καὶ τὸν Ἡράκλειτον, h
θεοὶ θνητοί, θεοὶ ἀθάνατοι.
10 Πάντα μεστὰ αἰνιγμάτων, καὶ παρὰ ποιηταῖς, καὶ V a
παρὰ φιλοσόφοις· ὧν ἐγὼ τὴν πρὸς τὸ ἀληθὲς αἰδῶ ἀγαπῶ μᾶλλον, ἢ τὴν παρρησίαν τῶν νεωτέρων· πραγμάτων γὰρ ὑπ' ἀνθρωπίνης ἀσθενείας οὐ καθορωμένων σαφῶς, εὐσχημονέστερος ἑρμηνεὺς ὁ μῦθος. Ἐγὼ b
15 δὲ || εἰ μέν τι πλέον ἐθεάσαντο τῶν προτέρων Ed. Duebn. p. 37
οἱ ἔπειτα, μακαρίζω τοὺς ἄνδρας τῆς θέας· εἰ δὲ μηδενὶ πλεονεκτοῦντες κατὰ τὴν γνῶσιν, μετέλαβον αὐτῶν τὰ αἰνίγματα εἰς μύθους σαφεῖς, δέδια μή τις αὐτῶν ἐπιλάβηται ὡς ἐξαγορευόντων ἀπορρήτους λόγους.
20 Τί γὰρ ἂν ἄλλο εἴη μύθου χρεία; λόγος περισκεπὴς c

---

2 ποταμῶν sq. cf. Plat. Phaed. 111 d ‖ **3** Κλωθὼ vi. or. 5. 5 e cf. Plat. republ. X 617 c ‖ **4** ἀτράκτῳ scil. ἀνάγκης cf. Plat. republ. X 616 c sq. Lucian. Iup. conf. 1 (627) ‖ **5** Συρίου i. e. Pherecydis cf. Diels Vorsocr. 507 sq. Orig. c. Cels. VI 303 ‖ **8** Ἡράκλειτον cf. Bernays Heracl. Briefe 39 Diels Vorsocr. 75 ‖ **10** πάντα μεστὰ ut or. 4. 9 a; 6. 5 l; 23. 6 b; 26. 2 g; 27. 9 a; 35. 3 b al. ‖ **13** ἀσθενείας sq. vi. supra p. 20. 5 et quae ibi adnotavi.

---

4 ἑλιττομένῳ om. MN φα(δ) ‖ **5** in mge ΛΒ΄ (num. quaternionis) R! | καὶ τὸν Ζῆνα MN φα(ϑ) ‖ **8** τὸ Ἡρακλείτου (vel τὸ Ἡρακλείτειον) Reiske ‖ **9** θεοὶ (alt.)] ἄνθρωποι H (sec. man.) et ita Heins. (δΔ) ‖ **11** παρὰ om. MN α(δ) ‖ **17** μετέλαβον RB μετέβαλον cett. (δΔ) sed vi. or. 7. 7 a etiam p. 50. 1 al. ‖ **20** χρεία ἢ λόγος ς(δΔ)

ἑτέρῳ κόσμῳ, καθάπερ τὰ ἱδρύματα, οἷς περιέβαλλον
οἱ τελεσταὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ πέπλους, τὰ
d πρῶτα ἀποσεμνύνοντες αὐτῶν τὴν προσδοκίαν. Θρασεῖα
γὰρ οὖσα ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή, τὰ μὲν ἐν ποσὶν ἧσσον
τιμᾷ, τοῦ δὲ ἀπόντος θαυμαστικῶς ἔχει· καταμαντευο- 5
μένη δὲ τῶν οὐχ ὁρωμένων καὶ θηρεύουσα ταῦτα τοῖς
λογισμοῖς, μὴ τυχοῦσα μὲν σπεύδει ἀνευρεῖν, τυχοῦσα
δὲ ἀγαπᾷ ὡς ἑαυτῆς ἔργον.

VI a Τοῦτο τοίνυν οἱ ποιηταὶ κατανοήσαντες, ἐξεῦρον
ἐπ' αὐτῇ μηχανὴν ἐν τοῖς θείοις λόγοις, μύθους λόγου 10
μὲν ἀφανεστέρους, αἰνίγματος δὲ σαφεστέρους, διὰ
μέσου ὄντας ἐπιστήμης πρὸς ἄγνοιαν· κατὰ μὲν τὸ ἡδὺ
πιστευομένους, κατὰ δὲ τὸ παράδοξον ἀπιστουμένους·
καὶ χειραγωγοῦντας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ ὄντα,
b καὶ διερευνᾶσθαι περαιτέρω. Ἔλαθον μέχρι πλείστου 15
οἱ ἄνδρες οὗτοι, ἐπιβουλεύσαντες ἡμῶν ταῖς ἀκοαῖς,
φιλόσοφοι μὲν ὄντες, | ποιηταὶ δὲ καλούμενοι, ἀλλα- 33 b
c ξάμενοι χρήματος ἐπιφθόνου δημοτερπῆ τέχνην. Ὁ
μὲν γὰρ φιλόσοφος βαρὺ καὶ πρόσαντες τοῖς πολλοῖς
ἄκουσμα, ὡς ἐν πένησιν ὁ πλούσιος θέαμα βαρύ, καὶ 20

---

1 ἱδρύματα sq. simili imagine eandem rem illustrat Themist. 34. 4 ‖ 9 οἱ ποιηταὶ sq. vi. or. 37. 1 b et supra p. 43. 1 b cf. Iulian. V 170 a Ps. Plut. vit. Hom. 92 Plut. aud. poet. 14 Themist. 34. 5 Strabo. I 19 Philostr. ep. 35 ‖ 19 φιλόσοφος sq. cf. Seneca ep. I 5. 2 Plat. Prot. 316 d

---

3 Θρασεῖα — 8 ἔργον n ‖ 15 ἔλαθον — 18 τέχνην p ‖ 18. 19 ὁ μὲν γὰρ — p. 47. 2 καλλωπιζομένας n

---

1 ἑτέρῳ] ἐπισημοτέρῳ Orelli | περιέβαλον (pr. man.) R ‖ 2 τελέσται R ‖ 2. 3 τὰ πρῶτα Hob. (vi. or. 40. 4 a praef. cap. III 1) τα R τούτοις HB om. MN φα(δ) ταύτῃ Dav.² (Duebn.) ἑπτὰ Schenkl ‖ 4 τὸ μὲν Markl. ‖ 5 ἀπόντος (ον in ras.) R! ‖ 10 λόγων α(δ) ‖ 14 τὰ ἐνόντα Markl. ‖ 15 ἔπαθον M ἔτυχον N φα(δ) ‖ 20 ὡς] καὶ B

ἐν ἀκολάστοις ὁ σώφρων, καὶ ἐν δειλοῖς ἀριστεύς· οὐ γὰρ ἀνέχονται αἱ πονηρίαι τὰς ἀρετὰς ἐν αὐταῖς καλλωπιζομένας· ὁ δὲ ποιητὴς ἄκουσμα ἁβρὸν καὶ δήμῳ φίλον, ἀγαπώμενον μὲν καθ' ἡδονήν, ἀγνοούμενον δὲ κατὰ τὴν ἀρετήν. Καθάπερ δὲ οἱ ἰατροὶ τοῖς κακοσίτοις τῶν καμνόντων τὰ πικρὰ τῶν φαρμάκων ἀναδεύσαντες προσηνεῖ τροφῇ ἀπέκρυψαν τὴν τοῦ ὠφελοῦντος ἀηδίαν, οὕτως καὶ ἡ παλαιὰ φιλοσοφία καταθεμένη τὴν αὐτῆς γνώμην εἰς μύθους καὶ μέτρα καὶ σχῆμα ᾠδῆς, ἔλαθεν τῇ περιβολῇ τῆς ψυχαγωγίας, κεράσασα τὴν ἀηδίαν τῶν διδαγμάτων. d

Μὴ τοίνυν ἔρῃ, πότεροι κρεῖττον περὶ θεῶν διειλήφασιν, ποιηταὶ ἢ φιλόσοφοι· ἀλλὰ σπονδὰς καὶ ἐκεχειρίαν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ποιησάμενος, ὡς περὶ μιᾶς καὶ ὁμοφώνου τέχνης σκόπει· κἂν γὰρ ποιητὴν καλῇς, φιλόσοφον λέγεις, καὶ ἂν φιλόσοφον καλῇς, ποιητὴν λέγεις. Καὶ γὰρ ἀριστεῖς καλεῖς, ὁμοίως μὲν τὸν Ἀχιλλέα μετὰ χρυσῆς καὶ ποιητικῆς ἀσπίδος στρατευόμενον, ὁμοίως VIIa b

5 οἱ ἰατροὶ sq. vi. or. 25. 5 g καί τις sq. cf. Iulian. 8. 243 d Simpl. in Epict. man. 33. 12 simil. etiam Xenoph. mem. IV 2. 77 ‖ 13 σπονδὰς ἐκεχειρίαν vi. or. 35. 7 d ‖ 17 Ἀχιλλέα ... Αἴαντα vi. or. 40. 2 e et g

5 καθάπερ — 11 διδαγμάτων p

1 ὁ ἀριστεύς Markl. sed vi. p. 40. 12 ‖ 2 αὐταῖς α(ϑ) αὐτοῖς n | καλλωπιζομένας (ω in ras.) R! ‖ 5 κακοσίτοις] νοσήμασι B ‖ 7 προσηνεῖ cui verbo in archetypo nonnullorum codd. glossema γλυκερᾷ in mge erat adscriptum; unde mira lectionum perturbatio exorta est; habet enim πικρὰ (vers. 6), in mge γλυκά (i. e. γλυκερά) M ἡ γλυκερὰ παλαιὰ (vers. 8) N γλυκερᾷ τροφῇ (neglecto προσηνεῖ) φα(δ); glossema (quod recte intellexit Dav.²) illud esse negans de duplici Maximi editione cogitat Markl. ‖ 8 οὕτως B (cum R) ‖ 10 τῆς om. α(δ) ‖ 14 ποιησάμενος] σπεισάμενος Markl. | ὁμοφάνου M ὀφάνου α corr. Steph. ‖ 16 καὶ ἂν R κἂν cett. (δΔ) ‖ 18 ποιητικῆς] ποικίλλης Markl.

δὲ καὶ τὸν Αἴαντα, κἂν ἐκ βύρσης φέρῃ σάκος· ἀμφότερα δὲ ἀριστευτικὰ καὶ ἐκπληκτικὰ ὁμοίως ἡ ἀρετὴ ποιεῖ, καὶ οὐδὲν ἐνταῦθα ὁ χρυσὸς πρὸς τὴν βύρσαν.
c Εἴκαζε δὴ κἀνταῦθα τὰ μὲν μέτρα καὶ τὴν ᾠδὴν χρυσῷ, τὸν δὲ ψιλὸν λόγον ὕλῃ δημοτικῇ· σκόπει δὲ μήτε τὸν χρυσόν, μήτε τὴν βύρσαν, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν
d τοῦ χρωμένου. Ἀληθῆ λεγέτω, κἂν ποιητὴς λέγῃ, κἂν μῦθον λέγῃ, κἂν ᾄδων λέγῃ, ἕψομαι τοῖς αἰνίγμασιν, καὶ | διερευνήσομαι τὸν μῦθον, καὶ οὐκ ἐκστήσει με 34a
Ed. Duebn. p. 38 ἡ ‖ ᾠδή· ἀληθῆ λεγέτω, κἂν ψιλῶς λέγῃ, δέξομαι καὶ ἀγαπήσω τὴν ῥᾳστώνην τῶν ἀκουσμάτων· ἐὰν δὲ ἀφέλῃς ἑκατέρου τὸ ἀληθές, καὶ τοῦ ῥητοῦ καὶ τοῦ φιλοσόφου, ἄμουσον μὲν τὴν ᾠδὴν ποιεῖς, μῦθον δὲ τὸν λόγον· ἄνευ δὲ τοῦ ἀληθοῦς μήτε μύθῳ ποιητοῦ διαπιστεύσῃς τὸ πάμπαν, μήτε φιλοσόφου λόγῳ.
VIII a Καὶ γὰρ Ἐπίκουρος λέγει μὲν λόγους, ἀλλὰ μύθων ἀτοπωτέρους· ὥστε ἔγωγε πιστεύω μᾶλλον Ὁμήρῳ περὶ Διὸς λέγοντι, ὅτι ψυχὰς δυοῖν ἀριστέοιν ἐπὶ πλάστιγγος χρυσῆς ἐταλάντευεν,
(X 211) τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

---

5 σκόπει sq. vi. similiter or. 40. 1 c ἐν δὲ χρυσοῦ sq.

---

10 κἂν ψιλῶς — **11** ἀκουσμάτων v (: ῥᾳστώνη anonym.)

---

1 ἀμφοτέρου (vel ἀμφοτέρω) Markl. ‖ **3** τὴν βύρσαν — **6** μήτε (alt.) om. MN α(δ) ‖ **7** λεγέτω ⟨ὁ ποιητὴς⟩ Orelli | ποιητὴς] αἰνίγματα Markl. ποικίλως Orelli | ⟨κἂν αἰνίγματα λέγῃ⟩ κἂν μῦθον Duk. ‖ **8** ὄψομαι R ἕψομαι — **10** λεγέτω om. B ‖ **10** λεγέτω καὶ ὁ φιλόσοφος· κἂν α(δ) λεγέτω ⟨ὁ φιλόσοφος⟩ Orelli ‖ **10. 11** δέξομαι καὶ ῥᾳστώνην nescio unde Dav. (utr.) ἀνέξομαι κατὰ ῥᾳστώνην Reiske ‖ **14** τὸν λόγον ᾠδὴν (ᾠδὴν lineola ducta del.) N τὴν ᾠδὴν α(δ) | μύθῳ (ωι in ras.) R! ‖ **16** Ἐπίκουρος (ι in ras.) R! ‖ **19** ἐταλάντευεν B (cum R!) ‖ **20** ἀνδροφόνοιο] ἱπποδάμοιο Homerus

ἀνατείνας τὰ ζυγὰ τῇ δεξιᾷ· ὁρῶ γὰρ τὴν εἱμαρμένην τῶν ἀνδρῶν συναπονεύουσαν τῇ Διὸς δεξιᾷ

(*A* 526/7) *... οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.*

Αἰσθάνομαι τῶν Διὸς νευμάτων· διὰ τούτων γῆ μένει, b *καὶ ἀναχεῖται θάλαττα, καὶ ἀὴρ διαρρεῖ, καὶ πῦρ ἄνω θεῖ, καὶ οὐρανὸς περιφέρεται, καὶ ζῷα γίνεται, καὶ δένδρα φύεται· τῶν Διὸς νευμάτων ἔργα καὶ ἀνθρώπου* c *ἀρετὴ καὶ εὐδαιμονία. Συνίημι δὲ καὶ Ἀθηνᾶς, νῦν* d *μὲν τῷ Ἀχιλλεῖ ξυνισταμένης καὶ ἀπαγούσης τοῦ θυμοῦ τὸν ἄνδρα καὶ σπώσης ὀπίσω, νῦν δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ παρισταμένης*

(*ν* 299) *ἐν πάντεσσι πόνοισι.*

Ξυνίημι καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοξότης ὁ θεὸς καὶ μου- e *σικός· καὶ φιλῶ μὲν αὐτοῦ τὴν ἁρμονίαν, φοβοῦμαι δὲ τὴν τοξείαν. Σείει δὲ καὶ Ποσειδῶν γῆν τριστόμῳ* f *δόρατι, ξυνάγει καὶ Ἄρης στρατοπέδων τάξεις, καὶ ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει· ἀλλ' οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνῳ, πάσῃ διαπύρῳ χρείᾳ συντάττεται καὶ συνεργάζεται. Ταῦτα μὲν* g *οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, ταῦτα δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λέ-*

---

5 *Διὸς νευμάτων* sq. vi. or. 41. 2 f ‖ 9 *Ἀθηνᾶς* sq. vi. or. 8. 5 b; 26. 8 b ‖ 10 *Ἀχιλλεῖ* sq. cf. Homer. A 193 ‖ 11 *Ὀδυσσεῖ* sq. vi. or. 26. 8 b (ubi eodem utitur versu)

---

9 *συνίημι* — 17 *δόρατι* p omissis tamen verbis 11 *νῦν δὲ* — 13 *πόνοισι*

---

4 *κεν*] *μὲν* B ‖ 6 *διαρεῖ* R! ‖ 9 *τῇ Ἀθηνᾷ* B ‖ 11 *νῦν τῷ* nescio unde Dav. ‖ 15 *τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ* MN $\alpha(\delta)$ ‖ 16 *τριστόμῳ* (ι in ras.) R! ‖ 17 *συνάγει* $\alpha(\vartheta)$ ‖ 18 *πάσῃ δὲ* B *ἀλλὰ πάσῃ* Reiske ‖ 19 *καὶ* (ante *συνεργάζεται*) om. pr. man. suprascr. R!

γουσιν· ὧν ἂν μεταλάβῃς τὰ ὀνόματα, | εὑρήσεις τὴν 34 b
h ὁμοιότητα, καὶ γνωριεῖς τὸ διήγημα. Κάλει τὸν μὲν Δία νοῦν πρεσβύτατον καὶ ἀρχικώτατον, ᾧ πάντα ἕπεται καὶ πειθαρχεῖ· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, φρόνησιν· τὸν δὲ Ἀπόλλω, ἥλιον· τὸν δὲ Ποσειδῶ, πνεῦμα διὰ γῆς καὶ θαλάττης ἰόν, οἰκονομοῦν αὐτῶν τὴν στάσιν καὶ τὴν ἁρμονίαν.

IX a Κἂν ἐπὶ τὰ ἄλλα ἴῃς, εὑρήσεις πάντα μεστά, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς ὀνομάτων, παρὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις λόγων. Τὰ δὲ Ἐπικούρου τίνι μύθων εἰκάσω; τίς οὕτω ποιητὴς ἀργὸς καὶ ἐκλελυμένος καὶ θεῶν ἄπειρος;

Τὸ ἀθάνατον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει, οὔτε ἄλλῳ παρέχει (Epicur. κυρ. δόξ. I Usener 71).

b Τίς μοι γένηται τοιοῦτος μῦθος; πῶς ἀναπλάσω τὸν Δία; τί δρῶντα, καὶ τί βουλευόμενον, καὶ ποίαις ἡδο- 15
c ναῖς συνόντα; Πίνει μὲν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ

1 ὀνόματα sq. spectant ad divinorum nominum interpretationem stoicam ψυχικῶς πραγματικῶς στοιχειακῶς institutam cf. anonym. ap. Westerm. mythogr. 327 ‖ 3 Δία νοῦν cf. Epict. diss. II 8. 2 Ps. Plut. vit. Hom. 114 ‖ 4 Ἀθηνᾶν φρόνησιν cf. Philod. de piet. Ps. Plut. vit. Hom. 102 Apul. deo Socr. 2 Plut. amat. 12 Themist. 13. 166 d Iulian. 4. 149 c Philo. prov. II 141 Lucian. Char. 12 ‖ 5 Ἀπόλλω ἥλιον cf. Orig. c. Cels. IV 196 Plut. Ei. ap. Delph. 21. Ps. Plut. vit. Hom. 102 Dio Chrys. 31. 1 Iulian. 4. 149 c Cicer. nat. deor. II 27. 68 Heracl. all. Hom. 6 vi. etiam or. 22. 7 g | Ποσειδῶ πνεῦμα cf. Philod. de piet. Ps. Plut. vit. Hom. 102 Cicer. nat. deor. I 15. 40 (Chrysippi) et ita χορηγήσας τοῖς Στωικοῖς iam Xenocr. ap. Stob. ecl. I 36 Krische Forschgn. 323

2 κάλει — 7 ἁρμονίαν p

1 μεταβάλῃς φα(δΔ) sed vi. supra ad p. 45. 17 ‖ 5 Ποσειδῶνα p ‖ 6 στάσιν] κρᾶσιν Markl. τάσιν Reiske improb. Rohdich ‖ 6. 7 καὶ ἁρμονίαν nescio unde Δ° ‖ 10 μύθῳ MN φα(ϑ) ‖ 11 οὕτως B ‖ 12 τὸ ἀθάνατον] τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον Epicurus ‖ 15 καὶ ποίαις — 16 ὁ Ζεὺς om. B

GESAMT HOCHSCHUL BIBLIOTHEK WUPPERTAL

καὶ δημηγορεῖ, καὶ βουλεύεται, ὡς ἡ τῶν περὶ τὴν
Ἀσίαν πραγμάτων χορηγία ⟨διὰ⟩ βασιλέως ῥεῖ, καὶ ἡ τῶν
Ἑλληνικῶν πραγμάτων χορηγία ἐκ τῆς Ἀθηναίων ἐκ-
κλησίας ῥεῖ· βουλεύεται γὰρ ὑπὲρ μὲν ‖ τῆς Ἀσίας ὁ μέ- Ed. Duebn. p. 39
γας βασιλεύς, περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἀθηναίων δῆμος·
βουλεύεται καὶ περὶ νεὼς κυβερνήτης, καὶ περὶ στρατο-
πέδου στρατηγός, καὶ περὶ πόλεως νομοθέτης· καὶ ἵνα d
σωθῇ ναῦς, καὶ στρατόπεδον, καὶ γῆ, καὶ οἶκος, πρά-
γματα μὲν ὁ κυβερνήτης ἔχει, πράγματα δὲ ἔχει ὁ
στρατηγός, πράγματα δὲ ὁ νομοθέτης· ὑπὲρ δὲ οὐρανοῦ
καὶ γῆς καὶ θαλάττης καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, τίς, ὦ
Ἐπίκουρε, βουλεύεται; τίς κυβερνήτης; τίς στρατηγός;
τίς νομοθέτης; τίς γεωργός; τίς οἰκονόμος; Ἀλλ' οὐδὲ e
ὁ Σαρδανάπαλλος ἀπράγμων ἦν, ἀλλ' ἐντὸς θυρῶν
κατακεκλεισμένος, ἐπὶ σφυρηλάτου κλίνης κείμενος ἐν
35 a γυναικῶν χορῷ, ἐβου‖λεύετο ὅμως, πῶς σωθῇ Νῖνος,
καὶ πῶς Ἀσσύριοι εὐδαιμονῶσιν· σοὶ δὲ ἡ Διὸς ἡδονὴ
καὶ τῆς Σαρδαναπάλλου ἐκείνου ἀργοτέρα; Ὦ μύθων f
ἀπίστων, καὶ μηδεμιᾷ ποιητικῇ ἁρμονίᾳ πρεπόντων.

---

15. 16 *ἐν γυναικῶν χορῷ* vi. or. 30. 5 d cf. Plut. fort. Alex. II 3 Dio Chrys. 62. 5

---

2. 3 *ἡ τῶν Ἑλληνικῶν* (quibus praemissa sunt verba *ταῦτα ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι λέγουσιν* e p. 49. 19 sq. oriunda) — 5 *δῆμος* p (omissis verbis 4 *ὑπὲρ μὲν* — 5 *βασιλεὺς*)

---

2 ⟨*διὰ*⟩ *βασιλέως* Hob. *ἐκ βασιλέως* α(δ Δ) | *ῥεῖ* („fit") *κυρεῖ* Schenkl | *καὶ ἡ τῶν* — 4 *ῥεῖ* om. MNφ ‖ **3** *Ἑλληνικῶν*] *Ἀθη-
ναίων* α(δ) ‖ **7** *νομοθέτης*, ⟨*καὶ περὶ γῆς γεωργός, καὶ περὶ οἴκου
οἰκονόμος·*⟩ *καὶ* Markl. ‖ **8** *στρατόπεδον* ⟨*καὶ πόλις*⟩ *καὶ* Markl. ‖
10 *νομοθέτης* ⟨*καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ οἰκονόμος·*⟩ *ὑπὲρ* Markl. ‖
14 *Σαρδανάπαλος* ς(δ) semper | *Θυρίων* α(δ) *μύρων* BH ‖ **15** *χρυ-
σηλάτου* Valkenaer (diatr. p. 281) ‖ **17** *Ἀσσύριοι* (*υ* in ras.) R!

E′

V (Duebn. XI vulg. 30 B 8 K 5)

Περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός

Θ′ *Εἰ δεῖ εὔχεσθαι.*

Ia *Ἀνὴρ Φρύξ, ἀργὸς τὸν βίον, ἐραστὴς χρημάτων,*
λαμβάνει τὸν Σάτυρον, ὡς φησὶν ὁ μῦθος, δαίμονα
φίλοινον, κεράσας οἴνῳ κρήνην, εἰς ἣν φοιτῶν διψήσας 6
b *ἔπινεν. Εὔχεται ὁ ἀνόητος Φρὺξ δαίμονι αἰχμαλώτῳ·*
εὔχεται δὲ εὐχήν, οἵαν εἰκὸς ἦν καὶ τοῦτον αἰτεῖν, καὶ
ἐκεῖνον τελεσιουργεῖν, γενέσθαι αὐτῷ τὴν γῆν χρυσῆν,
καὶ τὰ δένδρα χρυσᾶ, καὶ τὰ λήϊα, καὶ τοὺς λειμῶνας, 10
c *καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἄνθη. Λίδωσιν ταῦτα ὁ Σάτυρος·*
ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐ⟨κε⟩χρύσωτο ἡ γῆ, λιμὸς εἶχεν Φρύγας·
d *καὶ ὁ Μίδας ὀδύρεται τὸν πλοῦτον, καὶ ποεῖται παλι-*

---

3 *εἰ δεῖ εὔχεσθαι* ad rem cf. Clem. Alex. str. VII 854 Orig. c. Cels. II 68 *περὶ εὐχῆς* 11 Procl. in Plat. Tim. II 64 Hierocl. in aur. carm. 49 ‖ **5** *τὸν Σάτυρον* sq. cf. Xenoph. anab. I 1. 13 Philostr. v. Apoll. VI 27 imag. I 22 ‖ **13** *παλινῳδίαν* sq. vi. or. 21. 1 a et b e Plat. Phaedr. 242 d cf. Plat. ep. III 319 e

---

4 in mge *Περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός* (schol. vet. u) R! ‖ **12** *ἐ⟨κε⟩χρύσωτο*] *ἐχρύσωτο* in mge repet. (vet. schol. a) R!

---

4 *ἀνὴρ* — p. 53. 16 *φιλοσοφρύναι* Apostol. XI 67

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 *E′* R! ‖ **3** in mge *Θ′* R! | *εἰ δεῖ εὔχεσθαι* RBH adiecto numero φ *τοῦ αὐτοῦ περὶ μίδου τοῦ φρυγός· εἰ δεῖ εὔχεσθαι* M *περὶ μίδου τοῦ φρυγὸς* (*τοῦ αὐτοῦ*) K (teste Bandini) D (teste Schenkl) (N) adiectis verbis *λόγος ι′ α περὶ τοῦ εἰ εὐκτέον* nescio unde Heins.[1] ‖ **4** in mge *περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός* (schol. vet. u) R! unde inscriptionum perturbationem provenisse recte intellexit Dav.[1] | *ἀργὸς*] *ἀγροικὸς* Markl. ‖ **7** *εὔχεται δὴ ὁ* nescio unde δ ‖ **9** *αὐτῷ* $\alpha(\Delta^{o})$ om. δ ‖ **12** *δὲ*] *δὴ* nescio unde Δ^{o} ‖ **12** (et p. 53. 2) *αὐτῷ* $\alpha(\Theta)$ | *ἐχρύσωτο* R (bis) BMN Apost. (sic) ‖ **13** *ὁ Μύδας* Apost.

νῳδίαν τῆς εὐχῆς, καὶ εὔχεται Σατύρῳ μὲν οὐκέτι, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ τὴν ἀρχαίαν πενίαν, τὴν εὔφορον ἐκείνην καὶ πάμφορον καὶ καρποτρόφον, τὸν δὲ χρυσὸν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κεφαλάς. Ὁ μὲν e ταῦτα εὔχετο ποτνιώμενος, ἐτελεῖτο δὲ οὐδὲν μᾶλλον. Ἐπαινῶ τὸν μῦθον τῆς χάριτος καὶ τῆς πρὸς τ' ἀληθὲς f ὁδοῦ. Τί γὰρ δὴ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ἀνοήτου ἀνδρὸς εὐχὴν ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ, εὐχομένου μέν, ἵνα τύχῃ, μεταγιγνώσκοντος δέ, ἐπειδὰν τύχῃ; Τὴν δὲ θήραν g τοῦ Σατύρου, καὶ τὰ δεσμά, καὶ τὸν οἶνον ἠνίξατο ὁ μῦθος· ὅτι οἱ μὲν ἀπατήσαντες, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι τυχόντες ὧν ἐπεθύμουν, οὐχ ὧν εὔξαντο, ἀνατιθέασιν 35b θεοῖς τὴν δωρεάν, οὐ παρ' ἐκείνων λα|βόντες· οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ καλῶν δίδωσιν θεός, ἀλλ' ἐστὶν ταῦτα δωρεὰ τύχης, ἄλογος ἀλόγου, οἷαι καὶ παρὰ τῶν μεθυόντων φιλοσοφρύναι.

Τί δὲ Λυδός, ὁ τοῦ Φρυγὸς ἀνοητότερος; οὐκ εὖ- II a ξατο μὲν τῷ Ἀπόλλωνι ἑλεῖν τὴν Περσῶν ἀρχήν, καὶ ἐθεράπευεν χρυσῷ πολλῷ τὸν θεόν, ὥσπερ δωροδόκον

---

14 τῶν μὴ καλῶν sq. vi. or. 13. 8 d; 41. 3 a οὐ γὰρ sq. cf. Plat. republ. II 397 c Theaet. 176 a Hermes ap. Stob. ecl. I 275 Iulian. II 90 b ‖ **15** τύχης ἀλόγου vi. or. 8. 7 i et infra p. 60. 11 cf. Stob. ecl. I 92 et II 156 (Anaxagorae) | μεθυόντων sq. vi. or. 27. 5 h etiam or. 10. 9 b ‖ **19** ἐθεράπευεν scil. lateribus aureis cf. Lucian. Char. 11 (503)

---

1 εὔχεται — **2** θεαῖς v (: εὔχομαι)

---

1 οὐκ ἔτι B(Θ) ‖ **2** ἐλθεῖν — **4** ἀπελθεῖν om. B ‖ **3** εὔπορον Markl. | πάμφορον suspect. Markl. ‖ **4** ὁ μὲν] ὁμοῦ φα(δ) ‖ **7** δὴ om. B Apost. ‖ **9** μεταγιγνώσκοντος — τύχῃ om. B ‖ **11** ἀπατήσαντες α(δ) Apost. ‖ **12** ἐπεθύμουν ὧν φα(δ) ἐπεθύμουν καὶ ὧν Pantinus ‖ **14** ⟨ὁ⟩ θεός Apost. ‖ **15** οἷαι αἱ Apost. οἷαι καὶ αἱ Markl. Reiske οἷαι χαὶ Schenkl ‖ **17** Λυδός (Λ in ras.) R! | ὁ τοῦ] οὐ τοῦ α(δ) | ὃς (pro οὐκ) εὔξατο Markl.

δυνάστην; ἀκούων δὲ αὐτοῦ θαμὰ ἐκ Δελφῶν ἐπιστέλλοντος ||

Ed. Duebn. p. 40 Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει,
ἐκδεχόμενος πρὸς ἡδονὴν τὸν χρησμόν, διέβη Ἅλυν,
b καὶ κατέλυσεν τὴν Λυδῶν μεγάλην ἀρχήν. Ἀκούω δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ εὐχομένου Ἕλληνος ἀνδρός,

(H 179/80) Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης·

καὶ δηλαδὴ ὁ Ζεὺς ἐπιτελεῖ τὴν εὐχήν,

(H 182/3) ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ
Αἴαντος.

c Καὶ τῷ μὲν Πριάμῳ εὐχομένῳ ὑπὲρ τῆς οἰκείας γῆς,
βοῦς καὶ ὅϊς ὁσημέραι τῷ Διὶ καταθύοντι, ἀτελῆ τὴν
d εὐχὴν τίθησιν· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι

(B 112) ... ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν ἐλθόντι

(B 113) Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

e Καὶ ὁ Ἀπόλλων πρότερον μὲν οὐκ ἐπαμύνει τῷ Χρύσῃ ἀδικουμένῳ, ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐπαρρησιάσατο καὶ ἀνέμνησεν τῆς κνίσης τῶν μηρίων, τότε τοὺς ἰοὺς ἀφίησιν εἰς τὸ Ἑλληνικόν, Ἐννῆμαρ ἐποιχόμενος' αὐτούς, καὶ 'ὀρεῖς καὶ κύνας'.

---

3 Κροῖσος sq. vi. or. 13. 5 e cf. Lucian. Iup. conf. 14 (636) etiam Herodot. I 53

---

4 ἐκδεχόμενος — 5 ἀρχήν v (: ἐκδέχομαι)

---

1 δικαστήν Heins. || 4 πρὸς ἡδονὴν τὸν χρησμὸν ἐκδεξάμενος v || 5 καὶ om. v | τὴν Λυδῶν om. v || 6 Ὁμήρου B || 13 ὅεις (o in ras.) R! || 16 ἀλλοτρίν (pr. man. corr.) R! || 18 ἐπαμύνη MN || 19 ἐπαρρησιάτο (suprascr. σα) R! || 20 κνίσσης ς(θ) || 22 ὀρεῖς Dav.² (Duebn.) ὅεις RB ὅις MN οὐρῆας καὶ ὅις φα(θ)

Τί ταῦτα, ὦ ποιητῶν ἄριστε; λίχνον καὶ δωρο- III a
δόκον τὸ θεῖον, καὶ μηδὲν διαφέρον τῶν πολλῶν ἀν-
θρώπων; καί σου τὸ ἔπος τοῦτο ἀποδεξόμεθα,

(I 497) .. *στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί;*

ἢ τουναντίον, ἄστρεπτον τὸ θεῖον καὶ ἀτενὲς καὶ ἀπα-
ραίτητον; μετατίθεσθαι γὰρ καὶ μεταγινώσκειν προσήκει
μὴ ὅτι θεῷ, ἀλλ' οὐδὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ· ὁ γὰρ στρεπτὸς
36 a *ἀνὴρ καὶ μετανοητικός, | εἰ μὲν εἰς τὸ βέλτιον ἐκ τοῦ*
φαυλοτέρου μετατίθεται, πονήρως ἐβουλεύσατο· εἰ δὲ
εἰς τὸ χεῖρον ἐκ τοῦ βελτίστου, πονηρῶς μετέθετο· τὸ
δὲ θεῖον ἔξω πονηρίας. Καὶ γὰρ ἤτοι ὁ εὐχόμενος b
ἄξιος τυχεῖν ὧν ηὔξατο, ἢ οὐκ ἄξιος· εἰ μὲν οὖν ἄξιος,
τεύξεται καὶ μὴ εὐξάμενος· εἰ δὲ οὐκ ἄξιος, οὐ τεύξεται
οὐδὲ εὐξάμενος. Οὔτε γὰρ ὁ ἄξιος μὲν, παραλείπων c
δὲ τὴν εὐχήν, διὰ τοῦτο οὐκ ἄξιος, ὅτι οὐκ ηὔξατο·
οὔτε ὁ μὴ ἄξιος μὲν τυχεῖν, λαβεῖν δὲ εὐχόμενος, διὰ
τοῦτο ἄξιος, ὅτι εὔξατο· ἀλλὰ αὐτὸ τοὐναντίον, ὁ μὲν d

---

4 versus propter quem Platonici Homerum castigabant cf. Hierocl. ap. Stob. ecl. I 63 ‖ 7 *μὴ ὅτι — ἀγαθῷ* = or. 13. 3 d cf. Dio Chrys. 4. 23 ‖ **10. 11** *τὸ δὲ θεῖον* sq. vi. or. 41. 3 a et 5 a

---

8 in mge super. folii 36 a (vet. schol. u) R!:

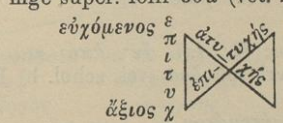

‖ **9** *πονήρως*] in mge *ἐπιπόνως* (vet. schol. u) R ‖ **10** *πονηρῶς*] in mge *μοχθηρῶς* (vet. schol. u) R

---

2 *τὸ θεῖον* om. MN α(δ) | *διαφέροντα* α(δ) ‖ **5** *ἀτελὲς* MN α(δ) unde *ἀκλινὲς* Markl. ‖ **9** *πονηρῶς* ς(δ Δ) ‖ **10** *μετετίθετο* α(δ) ‖ **12** *εἰ μὲν οὖν ἄξιος* om. in mge add. pr. man. R! ‖ **15** *εὔξατο* B ‖ **16. 17** *διὰ τοῦτο — τυχεῖν* om. B ‖ **17** *εὔξατο* (ut *εὔρατο* p. 59. 13 al. cf. Crönert l. l. p. 205)] *ηὔξατο* M α(δ Δ)

ἄξιος λαβεῖν, μὴ ἐνοχλῶν, τυχεῖν ἀξιώτερος· ὁ δὲ οὐκ ἄξιος, ἐνοχλῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἄξιος· καὶ τῷ μὲν ἀναθήσομεν αἰδὼ καὶ θάρσος, διὰ μὲν τὸ θαρρεῖν πιστεύοντι ὡς τευξομένῳ, διὰ δὲ τὴν αἰδὼ ἡσυχάζοντι,
e κἂν μὴ τύχῃ· τῷ δὲ ἀμαθίαν καὶ μοχθηρίαν, διὰ μὲν ἀμαθίαν εὐχομένῳ, διὰ δὲ μοχθηρίαν οὐκ ἀξιουμένῳ.
f Τί δέ, εἰ στρατηγὸς ἦν ὁ θεός, κἄτα ὁ μὲν σκευοφορεῖν ἄξιος ἦτει τὸν στρατηγὸν ὁπλίτου χώραν, ὁ δὲ ὁπλιτεύειν ἐπιτήδειος τὴν ἡσυχίαν ἦγεν· ἆρα οὐ κατὰ τὴν χρείαν τῆς τάξεως τὸν μὲν ἀχθοφορεῖν εἴα, τὸν
g δὲ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἔταττεν; Ἀλλὰ στρατηγὸς μὲν
h κἂν ἀγνοήσαι, κἂν δωροδοκήσαι, κἂν ἐξαπατηθείη· τὸ δὲ θεῖον οὐ τοιοῦτον· οὔτε οὖν εὐχομένοις δώσει παρὰ τὴν ἀξίαν, οὔτε οὐκ εὐχομένοις οὐ δώσει κατὰ τὴν ἀξίαν. ‖

IVa Ed. Duebn. p. 41 Καὶ μὴν τῶν ὅσα οἱ ἄνθρωποι εὔχονται γενέσθαι, φησί, τὰ μὲν ἡ πρόνοια ἐφορᾷ· τὰ δὲ εἱμαρμένη καταναγκάζει, τὰ δὲ μεταβάλλει ἡ τύχη, τὰ δὲ οἰκονομεῖ

---

17 ἡ πρόνοια sq. alludit ad rerum divisionem κατὰ νόμον κατὰ φύσιν κατὰ τέχνην κατὰ τύχην cf. Diog. Laert. 96 Diotog. Pythag. ap. Stob. ecl. I 93 Sext. Emp. hyp. I 237 simil. Sallust. 12 sed etiam κατ' ἀνάγκην κατ' εἱμαρμένην κατὰ προαίρεσιν κατὰ τύχην κατ' αὐτόματον Plut. plac. I 29

---

7 κἄτα] in mge κυρίως ἔξ· ἐπί· ἔκ· ἀπό· καὶ ἀντὶ τοῦ εἶτα, ὡς νῦν· ἔτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα (vet. schol. b) R

---

16 καὶ μὴν — p. 57. 3 αὐτομάτου n

---

2 καὶ ⟨μᾶλλον⟩ διὰ Reiske ‖ **3** θαρρεῖν] θάρσος MNα(δ) ‖ **4** πιστεύοντι] ἐλπίζοντι B | ὡς ἂν τευξομένῳ α(δ) ‖ **6** ἀμαθίαν — διὰ δὲ om. MNα(δ) | ⟨τυχεῖν⟩ οὐκ ἀξιουμένῳ Markl. ‖ **9** οὐ (post ἆρα) om. B (bis, nam verba inde ab ἆρα usque ad τῆς per dittographiam duplicata) ‖ **10** ⟨γὰρ⟩ ἀχθοφορεῖν B ‖ **11** εἰς om. B ‖ **17** φασὶ Steph. σφίσι Heins. Reiske (Δ°) | εἱμαρμένη (εἱ in ras. ex ἰ) R! ⟨ἡ⟩ εἱμαρμένη Markl. (Duebn.) sed vi. ad p. 40. 12, 13

ἡ τέχνη. Καὶ ἡ μὲν πρόνοια θεοῦ ἔργον, ἡ δὲ εἱ- b
μαρμένη ἀνάγκης, ἡ δὲ τέχνη ἀνθρώπου, ἡ δὲ τύχη
τοῦ αὐτομάτου. Διακεκλήρωνται δὲ τούτων ἑκάστων
αἱ ὕλαι τοῦ βίου· ἃ τοίνυν εὐχόμεθα, ἢ εἰς πρό-
36b νοιαν | συντελεῖ θεοῦ, ἢ εἰς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἢ
6 εἰς ἀνθρώπου τέχνην, ἢ εἰς τύχης φοράν. Καὶ εἰ c
μὲν εἰς πρόνοιαν συντελεῖ, τί δεῖ εὐχῆς; εἰ γάρ τοι
προνοεῖ ὁ θεὸς (ἤτοι προνοεῖ τοῦ ὅλου, τῶν δὲ κατὰ d
μέρος οὐ φροντίζει, ὥσπερ οἱ βασιλεῖς σώζουσι τὰς
10 πόλεις νόμῳ καὶ δίκῃ, οὐ διατείνοντες ἐφ' ἕκαστον τῇ
φροντίδι), κἂν τοῖς ἐπὶ μέρους ἡ πρόνοια ἐξετάζεται. e
Τί δὴ φῶμεν; βούλει τοῦ ὅλου προνοεῖν τὸν θεόν;
οὐκ ἐνοχλητέον ἄρα τῷ θεῷ· οὐ γὰρ πείσεται, ἤν τι
παρὰ τὴν σωτηρίαν αἰτῆς τοῦ ὅλου. Τί γὰρ εἰ καὶ f

8 *προνοεῖ ὁ θεὸς* vi. or. 41. 4 g cf. Epict. diss. II 5. 24 (Simplic. in Epict. p. 84) Phil. prov. I 57 II 102 Cicer. nat. deor. II 66 III 90 Senec. dial. I 3 Marc. Anton. V 8 Orig. c. Cels. IV 209 Sext. Emp. hyp. 3. 10

3 *διακεκλήρωνται* — 4 *βίου* n

5 in mge infer. fol. 36a (vet. schol. u) R!:

τῶν ὅσα γενέσθαι ἄνθρωποι εὔχονται

τὰ μὲν πρόνοια ἐφορᾷ θεοῦ ἔργον — *τὰ δὲ εἱμαρμένη καταναγκάζει ἀνάγκης* — *τὰ δὲ τύχη μεταβάλλει αὐτομάτου* — *τὰ δὲ τέχνη οἰκονομεῖ ἀνθρώπου*

‖ 6 in mge *ὅτι περὶ τῶν ἀπὸ τῆς προνοίας οὐκ εὐκτέον. α'* (vet. schol. b) R!

3 *τοῦ* (ante *αὐτομάτου*) om. n | *τούτῳ* B | *ἑκάστῳ* B *ἕκαστον* α(δΔ) sed 'obiectum' q. d. genetivo partitivo positum ut fieri solet saepius cf. Brugmann Kurze vergl. Gr. d. indog. Spr. § 557 ‖ 6 *τύχης*] *τέχνης* α(δ) ‖ 7 *γάρ του* Reiske ‖ 11 ⟨*ἢ*⟩ *κἂν* MN φ(Δ) *ἢ εἰ* α(δ) *ἤν ἐν* Heins. | *τοῖς* om. N | *ἡ πρόνοια* — 12 *προνοεῖν* om. M | *ἐξετάζηται* B ‖ 12 *ὅλου* (λ in ras.) R!

τὰ μόρια τοῦ σώματος φωνὴν λαβόντα, ἐπειδὰν κάμνῃ τὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τεμνόμενον ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ὅλου, εὔξαιτο τῇ τέχνῃ μὴ φθαρῆναι; οὐκ ἀποκρινεῖται ὁ Ἀσκληπιὸς αὐτοῖς, ὡς· Οὐχ ὑμῶν ἕνεκα, ὦ δείλαια, χρὴ οἴχεσθαι τὸ πᾶν σῶμα, ἀλλὰ ἐκεῖνο σωζέσθω, ὑμῶν ἀπολλυμένων.' Τοῦτο καὶ τῷ σύμπαντι τούτῳ g γίγνεσθαι φιλεῖ. Ἀθηναῖοι λοιμώττουσιν, σείονται Λακεδαιμόνιοι, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται· ὧν σὺ μὲν τὴν διάλυσιν φθορὰν καλεῖς· ὁ δὲ ἰατρὸς οἶδεν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀμελεῖ εὐχομένων τῶν μερῶν, σώζει δὲ τὸ πᾶν· φροντίζει γὰρ τοῦ ὅλου. h Ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ μέρος προνοεῖ ὁ θεός. Οὐδὲ ἐνταῦθα τοίνυν εὐκτέον; Ὅμοιον ὡς εἰ καὶ ἰατρὸν ᾔτει ὁ κάμνων φάρμακον ἢ σιτίον· τοῦτο γὰρ εἰ μὲν ἀνύτει τι, καὶ μὴ αἰτοῦντι δώσει· εἰ δὲ ἐπισφαλές, οὐδὲ i αἰτοῦντι δώσει. Τῶν μὲν δὴ κατὰ τὴν πρόνοιαν, οὐδὲν οὔτε αἰτητέον, οὔτε εὐκτέον.

Va Τί δὲ τῶν κατὰ τὴν εἱμαρμένην; ἢ κἀνταῦθα ἡ εὐχὴ γελοιότατον· θᾶττον γὰρ ἄν τις βασιλέα ἔπεισεν, ἢ τύραννον· τυραννικὸν δὲ ἡ εἱμαρμένη, καὶ ἀδέσπο-

1 μόρια sq. simil. or. 15. 5 a sq. cf. Epict. diss. II 9. 4 ‖ 2 τοῦ ἰατροῦ sq. cf. Phil. de pr. et poen. 5 provid. 57 Simpl. in Epict. 84 ‖ 3 ἀποκρινεῖται vi. supra p. 41. 19 ‖ 7 Ἀθηναῖοι — 8. 9 φλέγεται = or. 41. 4 h ‖ 18 εἱμαρμένην sq. cf. Luc. Iup. conf. 5 (630) Orig. c. Cels. II 68 Senec. nat. quaest. II 35. 1

20 τυραννικὸν — p. 59. 5 Μιλησίους n

18 in mge ὅτι οὐδὲ περὶ τῶν καθ' εἱμαρμένην β' (vet. schol. b) R!

5 ἀλλ' α(δ Δ) | σώζεσθαι B ‖ 7 λιμώττουσιν Bφα(δ) ‖ 8 θάλαττα ἐπικλύζεται MNα(δ) ‖ 12 κἂν φα(θ) | προνοῇ φα(θ) ‖ 13 (et 17) εὐκταῖον MNα! | ὅμοιον γὰρ ὡς Mα(δ) ‖ 14 τοῦτο μὲν γὰρ B ‖ 15 ἀνύτει τι Hob. cum R (ανυτι) et B (ὀνήσει τι)] ἀνύσιμον MNα(δ Δ) ‖ 18 ἢ κἀνταῦθα Bα(δ Δ)

37 a τον, καὶ ἀμετάστρεπτον· ἢ, καθάπερ ψάλιον ἐμβάλλουσα ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλαις, βίᾳ σπᾷ καὶ προσαναγκάζει συναπονεύειν ταῖς αὐτῆς ἀγωγαῖς· ὡς Συρακοσίους Διονύσιος, ὡς Πεισίστρατος Ἀθηναίους, καὶ Περίανδρος Κορινθίους, καὶ Θρασύβουλος Μιλησίους. Ἐν μὲν γὰρ δημοκρατίᾳ δύναταί τι καὶ πειθώ, καὶ b εὐχή, καὶ θεραπεία, καὶ λιταί· ἐν δὲ τυραννίδι ἡ βία κρατεῖ· ὡς ἐν πολέμῳ Ὅμηρος,

(Z 46) ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

Τίνα τοίνυν ἄποινα δόντες τῇ εἱμαρμένῃ ἐκλυσόμεθα ἑαυτοὺς τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ δεσμοῦ; τίνα χρυσόν; τίνα θεραπείαν; τίνα θυσίαν; τίνα εὐχήν; Ἀλλ' οὐδὲ c ὁ Ζεὺς αὐτὸς εὕρατο παρ' ἐκείνης ἀποτροπήν, ἀλλ' ὀδύρεται·

(Π 433/4) ὤμοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.

Τίνι θεῶν εὔχεται ὁ Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ παιδός; Καὶ ἡ d Θέτις βοᾷ,

---

1 *ψάλιον* simil. cf. Luc. Iup. conf. 4 (629) ‖ **13** *ὁ Ζεὺς* sq. vi. or. 18. 5 c *καὶ ὀδυρόμενοι* sq. cf. Sext. Emp. hyp. I 162 ‖ **18. 19** *ἡ Θέτις* sq vi. or. 18. 5 c *καὶ αὖθις* sq.

---

1 *ψάλιον*] in mge *χαλινόν* (vet. schol. b) R!

---

1 *ἀμετάτρεπτον* α(δ) | *ψάλλιον* M α(δ) *ψέλλιον* N (man. sec.) n ‖ 2 *βίᾳ* (in ras. ex *βίας*) R! | *προσαναγκάζει* (σ in ras.) R! ‖ **3** *συνεπινεύειν* Heins. | *αὐτῆς* α(ϑ) | *ἀνωγαῖς* φα(δ) corr. Markl. ‖ **4** *καὶ*] *ὡς* Bφ ‖ **5** *Θρασύβουλος* (ος in ras.) R! ‖ **8** *Ὅμηρος* om. φα(δ Δ) ‖ **9** *Ἀτρέως* MN | *δέξαι* (αι in ras.) R! ‖ **10** *ἐκλυσώμεθα* α(δ) ‖ **12** *τίνα εὐχήν* (τι et αευ in ras.) R! ‖ **13** *ὁ Ζεὺς* (ζ in ras.) R! | *εὕρατο* vi. supra ad p. 55. 17 ‖ **18** *τί ϑεῶν* α(ϑ) unde *τί ϑεοῖς* (vel *τί παρὰ ϑεῶν*) Steph.

(Σ 54) ὅμοι ἐγὼ δειλή· ὅμοι δυσαριστοτόκεια. ‖

e Ed. Duebn. p. 42 Τοιοῦτο χρῆμα ἡ εἱμαρμένη Ἄτροπος, καὶ ἡ Κλωθώ, καὶ ἡ Λάχεσις, ἄτρεπτον, καὶ ἐπικεκλωσμένον, καὶ διειληχὸς τοὺς ἀνθρωπίνους βίους. Πῶς ἂν οὖν τις εὔξαιτο ἀπαραιτήτῳ εἱμαρμένῃ;

VIa Ἀλλ' οὐδὲ ἐν τοῖς κατὰ τὴν τύχην εὐκτέον, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐνταῦθα οὐκ εὐκτέον· οὐδὲ γὰρ ἀνοήτῳ δυνάστῃ διαλεκτέον, ἔνθα οὐ βούλευμα οὐδὲ κρίσις οὐδὲ ὁρμὴ σώφρων οἰκονομεῖ τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ ὀργή, καὶ φορά, καὶ ἄλογοι ἕξεις, καὶ ἔμπληκτοι ὁρμαί, καὶ

b ἐπιθυμιῶν διαδοχαί. Τοιοῦτον ἡ τύχη, ἄλογον, ἔμπληκτον, ἀπροόρατον, ἀνήκοον, ἀμάντευτον, Εὐρίπου

---

2 ἡ Ἄτροπος ... ἄτρεπτον cf. Plut. de stoic. rep. 47 τὴν δ' εἱμαρμένην αἰτίαν ἀνίκητον καὶ ἀκώλυτον καὶ ἄτρεπτον ἀποφαίνων αὐτὸς Ἄτροπον καλεῖ sq. Ἄτροπος, Κλωθώ, Λάχεσις cf. Chrys. ap. Stob. ecl. I 79 Plat. republ. X 620 d Ps. Arist. π. κόσμου 7. 5 (= Stob. ecl. I 82) Cornut. 13 Porph. ap. Stob. ecl. II 164 et 168 schol. Hesiod. theog. (Flach 232 ad vers. 11) schol. Eur. Orest. 12 Sext. Emp. dogm. I 149 Luc. Iup. conf. 2 (628) ‖ 3 ἐπικεκλωσμένον cf. Luc. Char. 13 (508) ἤκουσα τῆς Κλωθοῦς ἀναγινωσκούσης τὰ ἑκάστῳ ἐπικεκλωσμένα dial. mort. 30. 2 ‖ 11 τύχη ut supra p. 53. 15 ‖ 12. p. 61. 1 Εὐρίπου δίκην proverbialiter ut or. 10. 5 c; 28. 3 a; 41. 3 k cf. Lydus ap. Cramerum anecd. Paris. I 313 ὅτι Εὔριπος ὠνομάσθη ἡ μέσος τοῦ ἱπποδρόμου κρηπὶς ἐκ τοῦ θαλαττίου Εὐρίπου καὶ τῆς ἑπτάκις αὐτοῦ διαυλοδρομίας· οὕτω γὰρ ἐπ' ἐκείνου φασὶν συμβαίνειν Themist. V 67 d Seneca ep. 90. 12 Plat. Phaed. 90 c Liban. ep. 533 Aristid. or. 44. 380 Hipparch. ap. Stob. fl. 108. 81

---

6 in mge ὅτι οὐδὲ περὶ τῶν κατὰ τύχην γ' (schol. vet. b) R!

---

2 ἡ εἱμαρμένη Ἄτροπος (ut τὴν εἱμαρμένην τελευτὴν Iulian. I 16 c ἔκ τινος εἱμαρμένης ἀνάγκης Plat. legg. XI 918 al.) R! ἡ εἱμαρμένη, Ἄτροπος cett. (δ Δ°) ἡ εἱμαρμ., ἡ Ἄτρ. Markl. (Duebn.) ‖ 4 διειληχὼς MN ‖ 6 κατὰ τύχην ς(δ Δ) ‖ 7 οὐ γὰρ MN α(δ) ‖ 9 ἀλλ' Mα(Θ) ‖ 10 ἄλογοι ὀρέξεις Markl. ‖ 11 ἔμπληκτον] ἀπόπληκτον B ἔκπληκτον α(δ) ‖ 12 Εὐρίπου (ρι in ras.) R!

δίκην μεταρρέον, περιφερόμενον, καὶ οὐδεμιᾶς ἀνεχόμενον κυβερνήτου τέχνης. Τί ἂν οὖν τις εὔξαιτο ἀστάτῳ χρήματι, καὶ ἀνοήτῳ, καὶ ἀσταθμήτῳ, καὶ ἀμίκτῳ; Λοιπὸν δὴ μετὰ τὴν τύχην ἡ τέχνη. Καὶ τίς c
37 b τέκτων εὔξεται | περὶ κάλλους ἀρότρου, τὴν τέχνην
6 ἔχων; ἢ τίς ὑφάντης περὶ κάλλους χλανίδος, τὴν τέχνην ἔχων; ἢ τίς χαλκεὺς περὶ κάλλους ἀσπίδος, τὴν τέχνην ἔχων; ἢ τίς ἀριστεὺς περὶ εὐτολμίας, τὴν ἀνδρείαν ἔχων; ἢ τίς ἀγαθὸς περὶ εὐδαιμονίας, τὴν ἀρε-
10 τὴν ἔχων;

Εἶεν. Τί τοίνυν ἐστίν, ὑπὲρ ὅτου κἂν εὔξαιτο ἄν τις VII a
τοῖς θεοῖς, ὃ μὴ προνοίας ἔχεται, ἢ εἱμαρμένης, ἢ τέχνης, ἢ τύχης; Χρήματα αἰτεῖς; Μὴ ἐνόχλει θεοῖς, b
οὐδὲν αἰτεῖς τῶν καλῶν· μὴ ἐνόχλει τῇ εἱμαρμένῃ,
15 οὐδὲν αἰτεῖς τῶν ἀναγκαίων· μὴ ἐνόχλει τῇ τύχῃ, οὐ γὰρ τοῖς δεομένοις δίδωσιν· μὴ ἐνόχλει τῇ τέχνῃ, ἀκούεις γὰρ Μενάνδρου λέγοντος,

(Meineke IV p. 209) οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς,
ἐὰν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

20 Ὁ δὲ χρηστὸς ἦν.' Μετάθου τὸν τρόπον, εὔξαιο

17 *Μενάνδρου* scil. in Hymnide cf. Stob. flor. 61. 3

4 in mge *ὅτι οὐδὲ περὶ τῶν κατὰ τέχνην δ'* (schol. vet. b) R!

1 *οὐδεμιᾶς* (ᾶς in ras.) R! *ὑπ' οὐδεμιᾶς* Steph. | *ἀνεχόμενον*] *ἀρχόμενον* α(δ) ‖ 2 *τέχνης· τι* (στ in ras.) R! ‖ 8. 9 *ἀνδρίαν* R (Duk.) *τέχνην* α(δ) ‖ 11 *εἶεν. τί* Hob. *ἢ τί* R *τι* cett. (δ Δ) | *κἂν*] *καὶ* Markl. (Duk.) sed cf. Kuehner Gerth Gr. Gr. II 1. 24 b ‖ 12 *ἔχοιτο* α(δ) ‖ 16 *δίδωσιν μὴ* (*νμ* in ras. ex *νη*) R! ‖ 18 *τι*] *τοι* Nα(δ) ‖ 19 *ἦν* Heins. *ἂν* Δ | *προσλάβωσι* B | *φιλάργυρον· οὐκ ἔχει δὲ* MNφα *φιλάργυρον· οὐκ ἔχει γὰρ ἔχει δὲ* Reiske ‖ 20 *ὁ δὲ χρηστὸς ἦν* RB *ὧδε; χρηστὸς εἶ* cett. (δΔ) *σὺ δὲ χρηστὸς ὢν* Dav.² Schenkl *εἰ δὲ χρηστὸς ἦς* Markl. *ὁ δὲ* del. et *ἦς* pro *ἦν* Orelli | *εὔξαιο* (× supra ξ i. e. accentu lineola ducta deleto ut or. 1. 9 c *ὠνάμεθα*) R *τεύξαιο* nescio unde Heins. (Dav.¹) (unde *τεύξῃ* Markl.) *ἄρξαι* Reiske *ὄρεξαι* Orelli *εἴξαις* Hahn l. l. p. 6

τῆς κεφαλῆς, εἰ δὲ οὕτω τύχοι, καὶ ὀνειδιζούσας τῷ θεῷ,

(A 39) ... εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα.

Ἀλλ' ὁ θεὸς λέγει, Ἐπὶ ἀγαθῷ αἰτεῖς; λάμβανε, εἰ i
ἄξιος ὢν αἰτεῖς· ταῦτα ἔχοντί σοι οὐδὲν εὐχῆς δεῖ,
λήψῃ καὶ σιωπῶν. ‖ Ed. Duebn p. 43

Ἀλλὰ Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ κατήει προσευξόμενος VIII a
τῇ θεῷ, καὶ τοὺς ἄλλους προετρέπετο, καὶ ἦν ὁ βίος
Σωκράτει μεστὸς εὐχῆς.' Καὶ γὰρ Πυθαγόρας ηὔξατο,
καὶ Πλάτων, καὶ ὅστις ἄλλος θεοῖς προσήγορος· ἀλλὰ b
σὺ μὲν ἡγεῖ τὴν τοῦ φιλοσόφου εὐχὴν αἴτησιν εἶναι CH
τῶν οὐ παρόντων, ἐγὼ δὲ ὁμιλίαν καὶ διάλεκτον πρὸς
τοὺς θεοὺς περὶ τῶν παρόντων καὶ ἐπίδειξιν τῆς ἀρε-
τῆς· ἢ, οἶει, τοῦτο εὔχετο ὁ Σωκράτης, ὅπως αὐτῷ c
χρήματα γένηται, ἢ ὅπως ἄρξει Ἀθηναίων; πολλοῦ γε
καὶ δεῖ. Ἀλλ' εὔχετο μὲν τοῖς θεοῖς, ἐλάμβανεν δὲ
παρ' ἑαυτοῦ, συνεπινεύοντων ἐκείνων, ἀρετὴν ψυχῆς,
καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἄμεμπτον, καὶ εὔελπιν
θάνατον, τὰ θαυμαστὰ δῶρα, τὰ θεοῖς δοτά. Ἐὰν δέ d

---

7 *Σωκράτης* scil. Platonicus ille cf. Plat. republ. I 327 ‖ **12** *ὁμιλίαν* sq. cf. Senec. ep. 41. 1 nat. quaest. II 35. 1 Marc. Ant. IX 40 ‖ **15** *χρήματα* sq. cf. Luc. Iup. conf. 1 (626) ‖ **19** *ἐὰν δέ τις* sq. rhetorica *ὑπόθεσις* ut or. 40. 6 a *μετάθες* sq. al.

---

15. 16 *πολλοῦ γε καὶ δεῖ*] in mge *οὐδὲ ὅλως* (vet. schol. b) R!

---

4 *λέγει· εἰ ἀγαθὰ ἐπὶ ἀγαθῷ* MN φ a(ϑ) *λέγει, ἐπεὶ ἀγαθὰ* Dav.² ‖ **5** *ἄξιος, ὢν* Reiske | *ἔχοντί*] *εὐχοῦντί* M *αὐχοῦντί* N φ a(δ) *αἰτοῦντί* Heins. ‖ **7** *Πειρεᾶ* RN ‖ **8** *ἄλους* (corr. pr. man.) R! | *ἄλλους* ÷ ÷ ÷ *προετρέπετο* R! ‖ **9** *Σωκράτους* M (*-του*) N φ a(δ) ‖ **10** *εὐπροσήγορος* Steph. ‖ **11** in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (vet. schol. u) R! ‖ **15** *γένοιτο* MN a(ϑ) | *ἄρξει* RM *ἄρξῃ* cett. (ϑ) ‖ **19** *τὰ θεοῖς δοτά*] *τὰ θεόσδοτα* Dav.² *τοῖς θεοῖς δοτά* MN a(δ) *ἀθεοσδοτά* Combes

μοχθηρίαις, ἐπιτήδευσον τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἢ ‘πλοῦτον
καὶ πρᾶγμα λαμβάνεις’ πορνοβοσκῶν, ἢ καπηλεύων, ἢ
ληϊζόμενος, ἢ πανουργῶν, ἢ ψευδομαρτυρῶν, ἢ συκο-
c φαντῶν, ἢ δωροδοκῶν. Νίκην αἰτεῖς; ἣν δύνασαι
λαβεῖν ἐν πολέμῳ μὲν παρὰ μισθοφόρου, ἐν δικαστη- 5
d ρίῳ δὲ παρὰ συκοφάντου. Ἐμπορίαν αἰτεῖς; ἣν δί-
δωσιν ναῦς καὶ θάλαττα καὶ πνευμάτων φορά· ἀγορὰ
e πρόκειται· ὤνιον τὸ χρῆμα. Τί τοῖς θεοῖς ἐνοχλεῖς;
μηδὲν τὸ παρὰ τὴν ἀξίαν φοβηθῇς· καὶ πλουτήσεις,
κἂν Ἱππόνικος ᾖς· νικήσεις, κἂν Κλέων ᾖς· αἱρήσεις, 10
f κἂν Μέλητος ᾖς. Ἐὰν δὲ εἰς τὰς πρὸς τοὺς θεοὺς
παρέλθῃς εὐχάς, εἰς δικαστήριον παρελήλυθας ἀκριβὲς
καὶ ἀπαραίτητον· οὐδεὶς ἀνέξεταί σου θεὸς εὐχομένου
g τὰ μὴ εὐκτά, οὐδὲ δώσει τὰ μὴ σοὶ δοτά. Ἐξεταστὴς
καὶ λογιστὴς ἐφέστηκεν ταῖς ἑκάστου εὐχαῖς πικρός, 15
h εὐθύνων τῷ τοῦ συμφέροντος μέτρῳ τὰ σά· οὐδὲ
αὐτὸν μεταχειριῇ ἀναβιβασάμενος | ὥσπερ εἰς δικα- 38a
στήριον τὰς ὀρέξεις τὰς σὰς ἐλεεινὰ φθεγγομένας,
‘Οἴκτειρον’ βοώσας, πολλὴν τὴν κόνιν καταχεομένας

---

7 ἀγορὰ — 8 χρῆμα = or. 27. 8 e vers. finem ‖ **10** Ἱππόνικος vi. or. 3. 8 l cf. Aelian. var. hist. XIV 16 | Κλέων vi. or. 7. 4 g; 15. 4 b; 27. 6 c; 34. 4 f ‖ **11** Μέλητος vi. or. 3. 2 a al. passim ‖ **12. 13** ἀκριβὲς καὶ ἀπαραίτητον vi. or. 3. 7 a; 33. 3 c τύραννον sq. cf. Iulian. I 3 b II 90 b ‖ **17** ἀναβιβασάμενος sq. ut Socrates vi. or. 3. 3 c

---

1 μοχθηρίας α(Θ) Reiske Orelli | ἢ om. MNφα(δΔ) ‖ **2** καὶ πρᾶγμα om. MNφα(δΔ) sed cf. Philemon. fr. 92. 10 (Kock) καὶ μήτ’ ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα | λάμβανε α(δΔ) ‖ **5** περὶ MN ‖ **6** δὲ (ante παρὰ) om. MNB (pr. man.) ‖ **7** φοραί Markl. ‖ **8** τί τὸ θεοῖς ἐνοχλοῦν MNα(δ) ‖ **9** μηδὲν τῶν παρὰ M (περὶ) Nα(δ) ‖ **11** Μέλιτος Mφα(Θ) ‖ **13** σου om. α(δ) ‖ **14** οὐδὲ δώσει (δεδ in ras. ex δεσδ) R! | μὴ σοὶ BMN cum R! ‖ **17** αὐτὸς α(δ) corr. Markl. | μεταχειριεῖ R! (pr. man. corr.) α(δ) ‖ **19** οἰκτεῖρον (suprascr. αι) M οἰκτεῖραι Nα(δ)

τις παρὰ μὲν τῆς γῆς εὔπλοιαν αἰτῇ, παρὰ δὲ τῆς θαλάττης εὐκαρπίαν, καὶ παρὰ μὲν ὑφάντου ἄροτρον, παρὰ δὲ τέκτονος χλανίδα, ἄπεισιν ἀτελὴς καὶ ἄδωρος
e καὶ ἄτευκτος. Ὦ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄπολλον, ἐθῶν ἀνθρωπίνων ἐπίσκοποι, φιλοσόφων ὑμῖν μαθητῶν δεῖ, 5
οἳ τὴν ὑμετέραν τέχνην ἐρρωμέναις ψυχαῖς ὑποδεξάμενοι ἄμητον βίου καλὸν καὶ εὐδαίμονα ἐκκαρπώσονται·
f ἀλλὰ ἐστὶν σπάνιον μὲν τὸ τῆς γεωργίας ταύτης χρῆμα, μόλις δὲ καὶ ὀψὲ παραγινόμενον. Δεῖ γε μὴν τοῦ σπανίου τούτου καὶ ὀλίγου ἐναύσματος τῷ βίῳ ἄλλοτε 10
ἐν ἄλλοις σώμασιν φανταζομένου, ὡς ἐν|νυκτὶ πολλῇ 38b
δεῖ φωτὸς ὀλίγου· τὸ γὰρ καλὸν ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐ πολύ, φιλεῖ γε μὴν πρὸς τοῦ ὀλίγου τούτου σώ-
g ζεσθαι τὰ πάντα. Ἂν δ' ἐξέλῃς τοῦ βίου φιλοσοφίαν, ἐξεῖλες αὐτοῦ τὸ ζώπυρον, τὸ ἔμπνουν, τὸ ζωτικόν, τὸ 15
μόνον εὔχεσθαι ἐπιστάμενον· ὡς ψυχὴν σώματος ἐὰν ἀφέλῃς, ἔπηξας τὸ σῶμα· ὡς καρποὺς γῆς ἐὰν ἀφέλῃς, τὴν γῆν ἐξέτεμες· ὡς ἥλιον ἡμέρας, τὴν ἡμέραν ἔσβεσας.

---

14 ἂν δ' ἐξέλῃς sq. rhetorica suppositio ut or. 9. 1 e; 15. 5 c aliaque eiusdem generis permulta.

---

10 ἐναύσματος] in mge ἀρχῆς· ἐμπυρεύματος· ὑπεκκαύματος (vet. schol. b) R

---

1 (2. 3) περὶ MN (quater) ‖ **4** ἠθῶν Markl. ‖ **6** τέχνην] σπορὰν vel γεωργίαν Markl. ‖ **7** βίον α(δ) quod def. Markl. ‖ **9** παραγινόμενον ⟨ἄλλοτε ἐν ἄλλοις σώμασι φανταζόμενον·⟩ δεῖ φα(δ) ‖ **10** ἄλλοτε — 11 φανταζομένου om. φα(δ) ‖ **11** φανταζόμενον MN ‖ **13** πρὸ τοῦ ὀλίγου MN ‖ **15** ἐξεῖλες (ες in ras.) R! | ἔμπνουν (μ in ras.) R! ‖ **17** ἔπηξας — ἀφέλῃς om. MN φα(δ) unde (pro τὴν γῆν) τὴν ζωὴν Steph. τὸ ζῆν Grotius ‖ **18** ἐξέταμες α(θ) | ἡμέρας] ἀέρος Canterus | τὴν ἡμέραν om. B

ϛ′

VI (Duebn. XII vulg. 40 B 9 K 6)

ι′ *Τί ἐπιστήμη.*

Τί ποτ' ἐστὶν τοῦτο, ᾧ διαφέρει ἄνθρωπος θηρίου; I a
καὶ τί ποτέ ἐστιν, ᾧ διαφέρει ἀνθρώπου θεός; Ἐγὼ b
μὲν οἶμαι θηρίων μὲν ἀνθρώπους ἐπιστήμῃ κρατεῖν,
θεῶν δὲ ἐλαττοῦσθαι μοχθηρίᾳ· θεὸς μὲν γὰρ ἀνθρώπου
σοφώτερον, ἄνθρωπος δὲ θηρίου ἐπιστημονέστερον.
Ἄλλό τι οὖν ἐπιστήμην σοφίας ἡγεῖ; Οὐ μὰ τὸν Δία, c/d
οὐ μᾶλλον ἢ ζωὴν ζωῆς· ἀλλὰ κοινὸν ὑπάρχον τὸ τῆς
ζωῆς θνητῇ φύσει πρὸς τὸ ἀθάνατον, κατὰ μὲν τὴν
ποιότητα ἰσομοιρεῖ· κατὰ δὲ τὴν βραχύτητα τοῦ βίου
σχίζεται· θεοῦ μὲν γὰρ ζωὴ αἰώνιος, ἀνθρώπου δὲ
ἐφήμερος. Ὥσπερ οὖν εἴ τις ἦν· δύναμις ὀφθαλμοῖς e
ὁρᾶν ἀεί, *καὶ ἀποτείνειν διηνεκῶς τὴν ὄψιν καὶ δέ-*

---

5. 6 *ἐγὼ μὲν* sq. simil. vi. p. 70. 10 ad rem vi. or. 33. 7 a; cf. Epict. diss. I 3. 3 Plat. republ. IX 571 Ps. Plut. vit. Hom. 133 Themist. *π. ἀρετῆς* 28 Stob. ecl. 3 p. 246 vi. etiam or. 41. 5 a sq. ‖ **12** *βραχύτητα* sq. cf. Senec. ep. 73. 12 Iupiter, quo antecedit virum bonum, diutius bonus est Iulian. VI 185 b *ὃ γὰρ ἡμεῖς ποτέ, τοῦτο ὁ θεὸς ἀεί* vi. etiam or. 13. 2 c ‖ **14** *ὥσπερ* sq. vi. or. 34. 1 c simil. etiam or. 13. 3 f

---

8 *ἐπιστημονέστερον* in mge repetit. (vet. schol. b) R!

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 ϛ′ R! ‖ **3** in mge *ι′* R! | *τί ἐπιστήμη* RZ (adiect. *ιβ°;* teste Schenkl) H *τί ἐστιν ἐπιστήμη* BNK (teste Bandini) add. *λόγος μ′ φα τοῦ αὐτοῦ τί ἐστιν ἐπιστήμη* M ‖ **4** *ἐστὶν* (*ν* eras.) R! ‖ **6** *θηρίων* (*ιω* in ras.) R! ‖ **7** *θεῶν* (*ω* in ras.) R! | *μοχθηρίᾳ*] *μωρίᾳ* Dav.^{2} *σοφίᾳ* Markl. prob. Duka et Rohdichio l. l. p. 27 adn. 6 ‖ **11** *ἄνατον* (suprascr. *θα*) R! ‖ **13** *θεῶν* B

χεσθαι τὴν προσβολὴν τοῦ φωτός, καὶ μηδὲν αὐτῇ δεῖν καλυπτόντων βλεφάρων, μηδὲ ὕπνου πρὸς ἀνάπαυλαν, μηδὲ νυκτὸς πρὸς ἠρεμίαν· κοινὸν μὲν ἦν τὸ ὁρᾶν ἐκείνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς ταυτηνὶ τὴν τῶν
f πολλῶν ὄψιν, διέφερεν δὲ τῷ διηνεκεῖ· οὕτως ἀμέλει
Ed. Duebn. p. 44 καὶ ἡ | ἐπιστήμη, κοινόν τι ‖ οὖσα, διαφορὰν ὅμως 39a
g ἔχει ἡ θεία πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην. Καὶ τὴν μὲν θείαν τάχα καὶ αὖθις εἰσόμεθα· νῦν δὲ δὴ ἐπὶ τὰ γνωριμώ-
h τατα ἴωμεν· τί ποτ' ἐστὶν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἐπίστασθαι, καὶ εἰδέναι, καὶ μανθάνειν, καὶ ὅσα τοιαυτὶ λέγοντες ἔξιν τινὰ θεωρίας τῇ ψυχῇ προστίθεμεν.

IIa Ἆρα πᾶν ὅπερ ἡ αἴσθησις ἀθροίσασα τῇ κατὰ βραχὺ θεωρίᾳ, ἐμπειρίαν τοῦτο ὀνομάζουσα, προσαγάγῃ τῇ ψυχῇ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπισφραγίσηται ὁ λογισμὸς τῇ ἐμπειρίᾳ, τοῦτο φῶμεν ἐπιστήμην εἶναι;
b οἷον τὸ τοιόνδε λέγω. Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι οὔπω ναῦν εἰδότες, ἐρῶντες ἐπιμιξίας, ἀγόμενοι μὲν ὑπὸ τῆς χρείας, εἰργόμενοι δὲ ὑπὸ τῆς θαλάττης, εἶδον ὄρνιν ἐξ ἀέρος καταπτάντα νηχόμενον, εἶδον δὲ καὶ φόρτον φερόμενον κούφως ὑπὲρ τοῦ κύματος, ἤδη δέ που καὶ

---

12 ἡ αἴσθησις sq. vi. or. 10. 7 d; 32. 2 e cf. Plat. Theaet. 191 d Iulian. VI 189 d Porph. ap. Stob. ecl. I 373 Sext. Emp. math. VII 224 (peripateticorum) Stob. ecl. II 73 (stoicorum).

---

10 τοιαυτὶ — **11** προστίθεμεν v (: τοιαυτὶ) ‖ **16** οἱ πρῶτοι — p. 67. 21 γραφική p (omissis verbis p. 67. 3 τάχα δὲ — μέρει)

---

1 αὐτοῖς Mφ (Duebn.) αὐτῷ Duk. ‖ **2** ἔδει Reiske ‖ **4** ταυτηνὶ τὴν Duebn. ταύτην ἐστὴν (i. e. ταυτηνεὶ τὴν) R ταύτην δὴ τὴν B ταύτην τὴν cett. (δΔ) ‖ **8** γνωριμώτατα R!Mφ γνωρίσματα cett. (δΔ) ‖ **10** τοιαυτη (= τοιαυτει) R! (corr. pr. man.) v ‖ **11** προστίθενται v ‖ **12** ὅπερ ἂν ἡ α(δ) ‖ **19** φορυτὸν Markl. (Duebn.) χόρτον Orelli ‖ **20** ὑπὸ B

δένδρον ἀπενεχθὲν ἐκ ποταμοῦ εἰς κλύδωνα· καὶ τάχα c
μέν τις καὶ ἄκων κατενεχθείς, κινῶν τὰ ἄρθρα, ἐξενή-
ξατο, τάχα δὲ καὶ ἑκὼν ἐν παιδιᾶς μέρει· ἀθροίσασα d
δὲ ἡ πεῖρα τὴν ἔννοιαν τοῦ πλοῦ σχεδίαν τινὰ φαύλην
τὸ πρῶτον ἐξειργάσατο, ὕλην κούφην ξυνδεόντων, αὐτο-
σχέδιον ναῦν· κατὰ βραχὺ δὲ προϊοῦσα ἡ αἴσθησις e
ὁμοῦ τῷ λογισμῷ ἐσοφίσατο καὶ ἐξεῦρεν ὄχημα κοῖλον,
ἐρεσσόμενόν τε, καὶ ἐξ ἱστίων πλέον, καὶ ὑπὸ ἀνέμων
φερόμενον καὶ ὑπὸ οἰάκων εὐθυνόμενον, καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν ἐπιστήμῃ μιᾷ τῇ κυβερνητικῇ.
Φασὶν δὲ καὶ ἰατρικὴν εὑρῆσθαι τὸ ἀρχαῖον ὧδί· κο- f
μίζοντες οἱ οἰκεῖοι τὸν κάμνοντα εἰς τῶν ἀγυιῶν τὴν
ἐντριβῆ, κατετίθεντο· ἐφιστάμενοι δὲ οἱ ἄνθρωποι, καὶ
39 b ἀνερωτῶντες τὸ ἄλγος ὅτῳ τὸ αὐτὸ ξυμπεσόν, ἔπειτα
ὤνατο ἢ ἐδωδῇ τινι, ἢ καύσας, ἢ τεμών, ἢ διψήσας,
παρετίθεντο ἕκαστοι ταῦτα τῷ κάμνοντι οἱ πεπον-
θότες πρότερον καὶ ὠφελημένοι· ἡ δὲ ὁμοιότης τοῦ g
πάθους συναθροίσασα τὴν τοῦ ὠφελήσαντος μνήμην
τῇ κατ' ὀλίγον ἐντεύξει ἐπιστήμην ἐποίησεν τὸ πᾶν.
Οὕτω καὶ τεκτονικὴ συνέστη, καὶ χαλκευτική, καὶ ὑφαν- h
τική, καὶ γραφική, ὑπὸ τῆς πείρας ἑκάστη χειραγω-
γουμένη.

---

11 *ἰατρικὴν* sq. cf. Plut. de occ. viv. 2 Herod. I 197 Strabo III 234 XVI 1082 Serv. ad Aen. XII 395 Isidor. orig. X 1072

---

12 *οἱ οἰκεῖοι* — **13** *κατετίθεντο* v (: *τρίβος*)

---

2 *κεινωι* R! ‖ **5** *κοῦφον* B | *ξυνδεόντων*] *ξύλων δεόντων* φα(δ) unde *ξύλων*, *δεόντων τινῶν* Duk. ‖ **6** *προ-ιοῦσα* R! ‖ **10** *αὐτῳ* φα(δ) corr. Markl. ‖ **12** *ἀγρῶν* B ‖ **13** *ἐντριβὴν* B *ἐν τριβῇ* Mφα(δΔ) ⟨*μάλιστα*⟩ *ἐν τριβῇ* Markl. ‖ **15** *διαψήσας* Reiske (Duebn.) *διψήσας* ⟨*ἢ λιμώξας*⟩ Steph. ‖ **16** *ταῦτα κάμνοντι* nescio unde Δ° ‖ **19** *ἐποίησεν* B (cum R!)

III a *Εἶεν· τοῦτο ἐπιστήμην φῶμεν, ἐθισμὸν ψυχῆς πρὸς ὁτιοῦν τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων καὶ ἐπιτηδευμάτων· ἢ τοῦτο μὲν διατείνει καὶ ἐπὶ τὰ θηρία; καὶ αἴσθησις γὰρ καὶ πεῖρα οὐκ ἀνθρώπου ἴδιον· ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία αἰσθάνεται, καὶ ἐκμανθάνει τὶ ὑπὸ τῆς πείρας,*

περὶ γερά- νων b *ὥστε καὶ τούτοις ὥρα μεταποιεῖσθαι σοφίας. Αἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρᾳ θέρους ἀνιστάμεναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλπος, τείνασαι τὰς πτέρυγας ὥσπερ ἱστία,*

c *φέρονται διὰ τοῦ ἀέρος εὐθὺ τῆς Σκυθῶν γῆς· ἅτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῷ ὂν τὸ ζῷον, ἀλλὰ ἐμβριθὲς μὲν τὰ μέσα, μακρὸν δὲ κατὰ τὸν αὐχένα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸ οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐσχισμένον δὲ κατὰ τὰ κῶλα, κλυδάζεται τὴν πτῆσιν, ὥσπερ ναῦς*

d *χειμαζομένη. Τοῦτο γνοῦσα ἡ γέρανος, ἢ αἰσθανομένη ἢ πειραθεῖσα, οὐ πρότερον ἀνίπταται, πρὶν ξυλλάβῃ λίθον τῷ στόματι ἕρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν*

περὶ ἐλά- φων e *πτῆσιν. Ἔλαφοι ἐκ Σικελίας ἐπὶ Ῥηγίου περαιοῦνται, νηχόμεναι ὥρα θέρους ἐπιθυμίᾳ καρπῶν· ἅτε δὲ ἐν*

---

6 *γέρανοι* sq. cf. Plut. de soll. an. 10 et 28 Cicer. nat. deor. II 48. 125 Plin. n. hist. X 59 (= Solin. 10. 12) ‖ **9** *Σκυθῶν γῆς* sq. cf. Herod. II 22 ‖ **17** *ἔλαφοι* sq. cf. Plin. n. hist. VIII 115 (= Solin. 19. 12) | *ἐκ Σικελίας ἐπὶ Ῥηγίου* vel e Cilicia in Cyprum cf. Aelian. nat. an. 56 Oppian. cyn. II 215

---

6 *αἱ γέρανοι* — 16. 17 *πρὸς τὴν πτῆσιν* Apostol. V 35 (Arsen. XIV 72) ‖ **17** *ἔλαφοι* — p. 69. 10 *θηρία* Apostol. X 4

---

7 *ἀφιστάμεναι* α(δ) ‖ **8** *τὰς* om. MNα(δ) ‖ **9** *τῶν Σκυθῶν* MNα(ϑ) corr. Reiske ‖ **10** *ὂν* om. MNα(δ) ‖ **11** *κατὰ τὸν* — 12 *ἀραιὸν δὲ* om. M ‖ **13** *κλυδωνίζεται* B Apost. ‖ **14** *τοῦτον* MN | *ἢ* om. α(δ) | *αἰσθανομένη* (*νο* in ras.) R! *αἰσθομένη* Apost. (ut or. 21. 5 a R) ‖ **15** *πρὶν* — 16 *πρὸς τὴν* om. M | *ξυλλαβεῖν* Apost. ‖ **16** *ἕρμα μὲν εἶναι* α(δ) | *αὐτῇ* α(δ) ‖ **17** *πτῆσιν, φυλακὴ δὲ πρὸς σωτηρίαν. ἔλαφοι* MNφα(δ) ‖ **18** *καρπῶν*] *σκορπίων* Markl.

μακρῷ πλῷ, ἐξασθε||νεῖ ἡ ἔλαφος ἀνέχουσα τὴν κο- Ed. Duebn. p. 45
ρυφὴν ὑπὲρ τοῦ ὕδατος· κουφίζονται δὴ τὸν κάματον
ὧδέ πως· νήχονται ἐπὶ μιᾶς τεταγμέναι, ἀλλήλαις ἐπό- f
μεναι, ὥσπερ στρατόπεδον ἐπικέρως βαδίζον· νήχονται
40a δὲ ἐπιθεῖ|σα ἑκάστη τὴν κορυφὴν τῇ τῆς ἡγουμένης
6 ἰξύϊ· ἡ δὲ στρατηγοῦσα τῆς τάξεως, ἐπειδὰν κάμῃ, ἐπὶ g
οὐραῖον μεθίσταται, καὶ ἡγεῖται ἄλλη, καὶ οὐραγεῖ
ἄλλη· ὡς ἐν τοῖς στρατοπέδοις Ξενοφῶν μὲν οὐραγεῖ, CH
ἡγεῖται δὲ Χειρίσοφος· ὥστε καὶ στρατηγίας τακτικῆς
10 μεταποιεῖται ταυτὶ τὰ θηρία.

Μήποτε οὖν αἴσθησις μὲν καὶ πεῖρα οὐκ ἀνθρώ- IV a
πινον, λόγος δὲ ἀνθρώπου ἴδιον· καὶ οὐδὲν ἂν εἴη
ἄλλο ἐπιστήμη πλὴν βεβαιότης λόγου, ὁδεύοντος κατὰ
τὰ αὐτά, ἐκθηρωμένου τὰ συγγενῆ τῶν πραγμάτων,
15 καὶ διακρίνοντος τὰ ἀνόμοια, καὶ τὰ ὅμοια συγκρίνον- b
τος, καὶ τὰ οἰκεῖα συντιθέντος, καὶ τὰ συγκεχυμένα
διαιροῦντος, καὶ τὰ ἀλλότρια χωρίζοντος, καὶ τὰ ἄτακτα
συντάττοντος, καὶ τὰ ἀνάρμοστα ἁρμοζομένου. Τοι-
20 οῦτον γὰρ ἀμέλει καὶ ἀριθμητική, καὶ γεωμετρία, καὶ
μουσική, καὶ ὅσαι ἄλλαι χειρουργίας ἀδεεῖς τῇ τοῦ
λόγου ῥώμῃ ἐπεξῆλθον τοῖς αὐτῶν νοήμασιν καὶ ἐξειρ-

8 Ξενοφῶν sq. cf. Xen. anab. III 2. 25 ‖ 9 στρατηγίας sq. nam artium virtutumque participes esse feras Stoici docebant cf. dissert. meae p. 72 sq.

1 πλῷ περαιουμένη ἐξασθενεῖ B Apost. ‖ 2 κάματον (ον in ras. ex ω) R! ‖ 4 ἐπικέρως Hob. ἐπικαίρως codd. cf. Suid. s. v. ἐπικαίρως et nostro serm. „rechtsum" ἐπὶ κέρως Portus Kusterus (Δ) ‖ 7 τὸ οὐραῖον Apost. οὐραγίαν Schenkl ‖ 8 in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (vet. schol. u) R! ‖ 11 μήποτε] μήτε MN α(δ) corr. Markl. | ἀνθρώπινον] ἀνθρώπου ἴδιον Markl. ‖ 12 ἂν om. MN α(ϑ) corr. Markl. ‖ 16 καὶ τὰ ἀλλότρια χωρίζοντος καὶ τὰ συγκεχυμένα διαιροῦντος Rohdich ‖ 17 διαιροῦντος] βεβαιοῦντος B ‖ 18 ἁρμοττομένου MN α(δ) | τοιαῦτα MN φ τοιαῦταί α(δ) ‖ 20 ὅσας ἄλλας Reiske | ἀνενδεεῖς α(δ) ‖ 21 ῥύμῃ MN φ α(ϑ) | ἐπεξῆλθε καὶ MN α(δ) | αὐτῶν Reiske ἀνθρώπων α(ϑ) | κατεξειργάσαντο Heins. καὶ ἐξειργάζοντο Dav.

c γάσαντο. Καὶ μὴν Ὅμηρος οὐ ταύτας πρεσβυτάτας ἐπι-
στημῶν λέγει, παλαιὸς ἀνήρ, καὶ ἀξιόχρεως δήπου πι-
στεύεσθαι, ἀλλὰ θαυμάζει τούτους μόνους, ὡς σοφούς,
(ρ 384) μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
d καὶ Θέσπιν ἀοιδόν'. Ὦ τῆς ἰσοτιμίας. Ὁ μάντις σοφός, 5
καὶ ὁ τέκτων σοφός, καὶ ὁ Ἀπόλλων δήπου, καὶ ὁ
ἰατρός, καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς δήπου ὁμοίως τίμιος, καὶ ὁ
e Φήμιος. Μήποτ' οὖν Ὅμηρος μὲν ταῖς ἐπιστήμαις τὰς
τιμὰς νέμει κατὰ τὴν εὕρεσιν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν
χρείαν αὐτῶν, ἡμῖν δὲ οὐ ταύτῃ θηρατέον, ἀλλὰ ὧδι 10
f λέγωμεν· ὅτι ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ τὸ εὐκινητότατον
οὖσα τῶν ὄντων καὶ ὀξύτατον, κεκραμένη ἐκ θνητῆς
καὶ ἀθανάτου φύσεως, κατὰ μὲν | τὸ θνητὸν αὐτῆς 40b
ξυντάττεται τῇ θηριώδει φύσει, καὶ γὰρ τρέφει, καὶ
g αὔξει, καὶ κινεῖ, καὶ αἰσθάνεται· κατὰ δὲ τὸ ἀθάνατον 15
τῷ θείῳ καὶ ξυνάπτει, καὶ γὰρ νοεῖ, καὶ λογίζεται,
h καὶ μανθάνει, καὶ ἐπίσταται· καθὸ δὲ ξυμβάλλουσιν
αὐτῆς αἱ θνηταὶ φύσεις τῷ ἀθανάτῳ, τοῦτο πᾶν κα-
λεῖται φρόνησις, διὰ μέσου οὖσα ἐπιστήμης πρὸς αἴ-

11 ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ sq. vi. supra p. 65. 5, 6 et quae ibi adnotavi; praeterea or. 9. 3 d; 10. 9 a

1 ὅ[illegible]μηρος R! ‖ 3 ὡς μόνους MNα(δ) ‖ 5 ἢ καὶ Θέσπιν Heins. (Δ) ‖ 5. 6 ὁ μάντις σοφ. κ. ὁ τέκτ. σοφ. κ. ὁ ἰατρ. καὶ ὁ Ἀπόλλων δήπου, καὶ ὁ Ἀσκληπ. δήπου ὁμ. τίμιος καὶ ὁ Φήμιος Heins. ὁ. μ. σ. κ. ὁ. τ. σ. κ. ὁ. ἰ. καὶ ὁ ἀοιδός· καὶ ὁ Ἀπ. δήπου, καὶ ὁ Ἄργος καὶ ὁ Ἀσκ. δήπου ὁμ. τίμ. κ. ὁ. Φήμ. Dav.² ὁ μ. σ. κ. ὁ. ἰ. σ. καὶ ὁ τ. καὶ ὁ ἀοιδός· καὶ ὁ Ἀπ. δήπου καὶ ὁ Ἀσκ. τῷ Ἐπειῷ ὁμοίως τ. κ. ὁ. Φήμ. Markl. ‖ 8 ἐπιστήμαις] τιμαῖς MNα(δ) unde τέχναις Heins. Canterus ‖ 10 θεωρητέον (vel θεατέον) vel ἀθρητέον Markl. ‖ 11 εὐκίνητον MN ‖ 13 αὐτῆς α(Θ) | 14 θηριώδει (η in ras.) R! | τρέφει] τρέφει αὐτὴν Duk. τρέφεται Markl. ‖ 15 κινεῖται Markl. ‖ 16 καὶ (ante ξυνάπτει) om. MNB α(δΔ) | ξυνάπτεται Dav.² ‖ 18 αὐτοῦ M αὐτῷ Nα(δ)

σθησιν. Καὶ ἐστὶν ἔργον ψυχῆς, ὡς μὲν ἀλόγου, αἴ- i
σθησις· ὡς δὲ θείας, νοῦς· ὡς δὲ ἀνθρωπίνης, φρόνησις·
ἀθροίζει δὲ αἴσθησις μὲν ἐμπειρίαν, φρόνησις δὲ λόγον,
νοῦς δὲ βεβαιότητα· τὴν δὲ ἐξ ἁπάντων ἁρμονίαν ἐπι-
στήμην καλῶ· εἰ δέ τοι δεῖ καὶ εἰκόνος τῷ λόγῳ, ἔστω k
ἡ μὲν αἴσθησις κατὰ τὴν ἐν τεκτονικῇ χειρουργίαν, ὁ
δὲ νοῦς κατὰ γεωμετρίαν, ἡ δὲ φρόνησις οἵα καὶ τῶν
ἀρχιτεκτόνων ἤδη τέχνη, διὰ μέσου οὖσα γεωμετρίας
καὶ τεκτονικῆς, πρὸς μὲν τὴν χειρουργίαν ἐπιστήμη τὶς
οὖσα, πρὸς δὲ γεωμετρίαν ἐλλαττουμένη κατὰ τὴν βε-
βαιότητα.

Διείληχε δὴ καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων δυνάμεις ἐπι‖- V a
στήμη, καὶ φρόνησις, καὶ ἐμπειρία. Καὶ ἡ μὲν ἐμ- Ed. Duebn. p. 46 b
πειρία, περὶ πῦρ καὶ σίδηρον καὶ ἄλλας ὕλας πραγμα-
τευομένη παντοδαπάς, ἐρανίζει τὰς χρείας τοῦ βίου
ταῖς εὐπορίαις τῶν τεχνῶν. Ἡ δὲ φρόνησις ἐπιτετα- c
γμένη τοῖς τῆς ψυχῆς παθήμασιν, καὶ οἰκονομοῦσα
ταῦτα τῷ λογισμῷ, πρὸς μὲν ἐμπειρίαν ἐπιστήμης ἔχει
λόγον, ἀπολείπεται δὲ ἐπιστήμης, καθόσον περὶ πρᾶγμα
οὐχ ἑστὸς οὐδὲ ὡμολογημένον πραγματευομένη σχηματί-
ζεται τῇ τούτου φύσει. Ὁ δὲ νοῦς τὸ τιμιώτατον ἐν d
ψυχῇ καὶ ἀρχικώτατον, καθάπερ ἐν πόλει νόμος, οὐκ
ἐπ' ἀξόνων γεγραμμένος, οὐδὲ ἐπὶ στήλης ἐγκεχαρα-

---

19. 20 πρᾶγμα οὐχ ἑστὸς οὐδὲ ὡμολογημένον = or. 1. 5 h; 4. 2 b etiam or. 1. 3 f

---

1. 2 αἴσθησις (ις in ras.) R! ‖ **4** ἁπάτων (suprascr. ν) R! ‖ **5** τοι] τι α(ϑ) ‖ **8** ἤδη Hob. ἡ δὲ (= ἥδε?) codd. (ϑ) ἡ Duebn. | τέχνη· ἡ (del. antea ἡ δὲ) Markl. ‖ **13** ἐμπειρία· καὶ ἡ μὲν om. MNα(δ) ‖ **16** ἐπιτεταμένη B ‖ **17** παθήμασιν B cum R! ‖ **18** μὲν τὴν ἐμπειρίαν B ‖ **20** ἑστὸς MNα(ϑ) | ὁμολογημένον R! (pr. man. per ras. corr.) N ‖ **21** τούτων B ‖ **23** οὐδὲ ἐπὶ στήλης — p. 72 κεκυρωμένος om. B

ΛΓ γμένος, | οὐδὲ ὑπὸ ψηφισμάτων κεκυρωμένος, οὐδ' ὑπ' 41 a
ἐκκλησίας κεχειροτονημένος, οὐδ' ὑπὸ δήμου ἐπῃνημένος, οὐδ' ὑπὸ δικαστηρίου δεδοκιμασμένος, οὐδ' ὑπὸ
e Σόλωνος ἢ Λυκούργου τεθείς· ἀλλὰ θεὸς μὲν ὁ νομοθέτης, ἄγραφος δὲ ὁ νόμος, ἀχειροτόνητος δὲ ἡ τιμή, 5
f ἀνυπεύθυνος δὲ ἡ ἐξουσία. Καὶ μόνος ἂν εἴη οὗτος νόμος· οἱ δὲ ἄλλως, οἱ καλούμενοι, δόξαι ψευδεῖς καὶ
g διημαρτημέναι καὶ σφαλλόμεναι. Κατ' ἐκείνους τοὺς νόμους καὶ Ἀριστείδης ἔφευγεν, καὶ Περικλῆς ἐξη-
h μιοῦτο, καὶ Σωκράτης ἀπέθνησκεν· κατὰ δὲ τὸν θεῖον 10
τοῦτον νόμον καὶ Ἀριστείδης δίκαιος ἦν, καὶ Περι-
i κλῆς ἀγαθὸς ἦν, καὶ Σωκράτης φιλόσοφος. Ἐκείνων τῶν νόμων ἔργον δημοκρατία, καὶ δικαστήρια, καὶ ἐκκλησίαι, καὶ δήμου ὁρμαί, καὶ δημαγωγῶν ὡροδοκίαι, καὶ τύχαι παντοδαπαί, καὶ συμφοραὶ ποικίλαι· τούτου 15
τοῦ νόμου ἔργον ἐλευθερία, καὶ ἀρετή, καὶ βίος ἄλυπος,
k καὶ ἀσφαλὴς εὐδαιμονία. Ὑπ' ἐκείνων τῶν νόμων ἀθροίζεται μὲν τὰ δικαστήρια, πληροῦνται δὲ αἱ τριήρεις, ἐκπέμπονται δὲ οἱ στόλοι, τέμνεται γῆ, πολεμεῖται θάλαττα, Αἴγινα ἀνίσταται, Δεκέλεια τειχίζεται, 20
Μῆλος ἀπόλλυται, Πλαταιαὶ ἁλίσκονται, Σκιώνη ἀν-
l δραποδίζεται, Δῆλος καθαιρεῖται· ὑπὸ τούτων τῶν νόμων ἀρετὴ ἀθροίζεται, πληροῦται ψυχὴ μαθημάτων,

---

4 *Σόλωνος* sq. vi. or. 3. 5 c; 36. 6 g ‖ **5** *ἄγραφος νόμος* sq. cf. Cicer. legg. I 6. 19 Plat. Politic. 295 e Xenoph. epist. 7 (Herch. 798) ‖ **20. 21** *Αἴγινα Μῆλος Πλαταιαὶ Σκιώνη* = or. 12. 7 b

---

1 in mge *ΛΓ'* vetus quaternionis numerus R! | *ἐγκεκυρωμένος* MN α(δ) ‖ **7** *ἄλλοι οἱ* BH *ἄλλως* (om. *οἱ*) MN φα(θ) *ἄλλοι ὡς* Dav.[2] *ἄλλοι οἱ ἄλλως* Reiske ‖ **10** *ἀπέθνησκεν* B cum R! ‖ **14** *δωροδοκία* Mα(δ) ‖ **20** *Δεκέλεια* (*λει* in ras.) R! | *τειχίζεται* (*ιζ* in ras.) R! ‖ **21** *Μῆδος* codd. corr. Paccius | *Σικυώνη* α(δ) (ut or. 12. 7 b) ‖ **22** *καθαίρεται* Reiske

οἰκεῖται οἶκος καλῶς, εὐνομεῖται πόλις, εἰρήνην ἄγει γῆ καὶ θάλαττα, οὐδὲν σκαιόν, οὐδὲ ἀπάνθρωπον, οὐδὲ βαρβαρικόν, πάντα εἰρήνης μεστά, καὶ ἐκεχειρίας, καὶ ἐπιστήμης, καὶ φιλοσοφίας, καὶ λόγων μουσικῶν.

Ὦ νόμοι νόμων πρεσβύτεροι, καὶ νομοθέται νομοθετῶν ἡμερώτεροι· οἷς ὁ μὲν ἑκὼν ὑπορρίψας ἑαυτόν, ἐλεύθερος, καὶ εὔπορος, καὶ ἀδεὴς ἐφημέρων νόμων καὶ ἀνοήτων δικαστῶν· εἰ δέ τινες παράνομοι ἐν τούτοις καὶ | ὑβρισταὶ ἄνδρες, ἔχουσιν τὴν δίκην, οὐκ Ἀθηναίων καταψηφιζομένων, οὐδὲ τῶν ἕνδεκα ἀπαγόντων, οὐδὲ τοῦ δημίου προσφέροντος τὸ φάρμακον, ἀλλ' αὐτόθεν ἐξ αὐτοφυοῦς καὶ ἑκουσίου μοχθηρίας·

(α 7) αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Τοῦτον παραβὰς τὸν νόμον Ἀλκιβιάδης ἐδυστύχει, οὐχ ὁπότε αὐτὸν Ἀθηναῖοι ἐκ Σικελίας ἐκάλουν, οὐδ' ὁπότε

ἐπηράσαντο αὐτῷ κήρυκες καὶ Εὐμολπίδαι,

οὐδ' ὁπότε ἔφευγεν ἔξω τῆς Ἀττικῆς· μικρὰ ταῦτα, καὶ καταδίκη εὐκαταφρόνητος· κρείττων γὰρ ἦν καὶ φεύγων Ἀλκιβιάδης τῶν οἴκοι μενόντων· οὗτος παρὰ Λακεδαιμονίοις || φεύγων εὐδοκίμει, οὗτος Δεκέλειαν Ed. Duebn. p. 47

VI a b 41 b c d

---

6 ὁ μὲν ἑκὼν scil. Socrates vi. or. 36. 6 g etiam or. 3. 2 c || **9. 10** οὐκ Ἀθηναίων sq. vi. or. 3. 2 b sq. || **12** αὐτοφυοῦς sq. vi. or. 41. 4 a ubi eodem versu utitur || **14** Ἀλκιβιάδης sq. vi. or. 7. 7 c

---

17 ἐπηράσαντο — Εὐμολπίδαι Anonym. ap. Suidam s. v. Εὐμολπίδαι

---

1 οἰκειοῦται MN || **5** ὧν νόμοι Nα(δ) || **7** ἀνενδεὴς α(δ) || **9** ὑβρισταὶ] δικασταὶ MNα(δ) | ἔχουσιν B cum R! || **11** δήμου B ut or. 7. 7 i (RB) || **13** αὐτῶν α(Θ) || **15** ἐκ Σικελίας Ἀθηναῖοι MNα(δ) || **17** Εὐμολπίδαι καὶ κήρυκες Suidas || **20** φεύγων] μένων α(δ) corr. Leopardus ex σ^2 οὐ μένων Markl.

ἐπετείχισεν, οὗτος Τισσαφέρνη φίλος, καὶ Πελοπον-
e νησίων ἡγεῖτο· ἀλλ' ἡ ἀληθὴς Ἀλκιβιάδου δίκη πρεσ-
βυτέρα μακρῷ, πρεσβυτέρου νόμου καὶ πρεσβυτέρων
δικαστῶν. Ἡνίκα ἐξῆλθεν Λυκείου, καὶ ὑπὸ Σωκρά-
τους κατεγινώσκετο, καὶ ὑπὸ φιλοσοφίας ἐξεκηρύττετο· 5
f τότε φεύγει Ἀλκιβιάδης, τότε ἁλίσκεται. Ὢ καταδίκης
g πικρᾶς, καὶ ἀμειλίκτου ἀρᾶς, καὶ ἐλεεινῆς πλάνης. Τοι-
γαροῦν Ἀθηναῖοι μὲν αὐτὸν καὶ δεηθέντες κατεδέ-
ξαντο· φιλοσοφία δέ, καὶ ἐπιστήμη, καὶ ἀρετὴ τοῖς
ἅπαξ φεύγουσιν ἄβατος μένει καὶ ἀδιάλλακτος. Τοι- 10
οῦτον ἡ ἐπιστήμη, τοιοῦτον ἡ ἀμαθία.

VII a Ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς Μίνω νόμους ἐπιστήμην καλῶ,
ἣν ἐδίδασκεν μὲν ὁ Ζεὺς ἐν ἐνναετεῖ χρόνῳ, ἐμάν-
θανεν δὲ ὁ Μίνως, εὐδαιμόνει δὲ τὸ Κρητῶν γένος.
b Καὶ τὴν Κύρου ἐπιστήμην, ἀρετήν καλῶ βασιλικήν, 15
ἣν ἐδίδασκεν μὲν Κῦρος, Καμβύσης δὲ οὐκ ἐμάνθανεν,
c οὐδὲ Ξέρξης ἐμάνθανεν. Κῦρος μὲν γὰρ ἡγεῖτο Περ-
σῶν, ὡς ποιμὴν θρεμμάτων, σώζων τὸ αἰπόλιον καὶ
τρέφων, καὶ Μήδοις πολεμῶν, καὶ Βαβυλωνίους λαμ|-
βάνων, καὶ μηδενὶ ἐφιεὶς λύκῳ βαρβάρῳ καὶ ἀργίᾳ 42 a
d ἀναμιχθῆναι τῇ ἀγέλῃ. Καμβύσης δ' ἦν καὶ αὖθις 21

---

9 φιλοσοφία sq. vi. simil. de Socrate or. 3. 4 b ‖ **12** Μίνω sq. vi. or. 38. 2 c cf. Plat. legg. I 624 ‖ **15** τὴν Κύρου ἐπιστήμην cf. Plat. Politic. 259 b Clem. Alex. str. II 366 ‖ **17** Κῦρος sq. vi. or. 15. 8 f ‖ **18** ὡς ποιμὴν cf. dictum Cyri ap. Xenophont. inst. Cyri VIII 18 vi. etiam simil. de amatore or. 19. 2 b

---

1 ἐπετείχιζεν α(Θ) ‖ **4** Λυκίου R ‖ **10. 11** τοιοῦτον ἡ ἐπιστήμη om. Duk. ‖ **12** καὶ ἐγὼ δὲ τοὺς B ‖ **13** ἐδίδασκεν (eras. *ν* man. poster.) R! | ἐν (ante ἐνναετεῖ) om. B | ἐμάνθανεν (eras. *ν* man. poster.) R! ‖ **15** ἀρετὴν ἐπιστήμην Heins. (Δ) sed vi. or. 27. 8 b ‖ **17** οὐδὲ Ξέρξης ἐμάνθανεν om. N (pr. man.) ‖ **18** σώζων (*ων* in ras.) R! ‖ **20** ἀργίῳ Leopardus ἅρπαγι BH(Δ) ‖ **21** ἀναμιχθῆναί πη α! corr. Leopardus

Ξέρξης ἐκ ποιμένων ἀγαθῶν πονηροὶ λύκοι, κείροντες τὴν ἀγέλην, καὶ τῆς ἐπιστήμης ἀπεληλαμένοι. Ἐγὼ e καὶ τοὺς Λυκούργου νόμους ἐπιστήμην καλῶ μουσικήν.

Z′

VII (Duebn. XIII vulg. 41 B 10 K 7)

ια′ *Πότερα χαλεπώτερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς.*

Ἄιδεταί τι ἐξ ἀρχαίου ᾆσμα ἐν εὐχῆς μέρει, Ia

(Ariphro Sicyon. ap. Athenaeum 702 a. b)
ὑγεία πρεσβίστα μακάρων,
μετὰ σοῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.

Ἐρωτῶ δὴ τὸν ποιητὴν τοῦ ᾄσματος, τίνα καὶ οὖσαν τὴν b ὑγείαν ταύτην ξύνοικον αὐτῷ ἐλθεῖν παρακαλεῖ κατὰ τὴν εὐχήν. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὑποπτεύω δαιμόνιόν τι εἶναι c χρῆμα καὶ εὐχῆς ἄξιον· οὐ γὰρ ἂν εἰκῇ οὐδὲ ἐκ τοῦ προστυχόντος κατηξιώθη ᾠδῆς, καὶ ἔμεινεν ᾀδόμενον.

---

11 ἐρωτῶ sq. ut or. 22. 1 c ‖ **15** ἔμεινεν ᾀδόμενον cf. Lucian. pro laps. 6 (733) ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω ‘ὑγίεια’ sq. etiam Athen. XV 702 a

---

2 τῆς ⟨ποιμενικῆς⟩ ἐπιστήμης ἀπολελειμμένοι Reiske ‖ **3** μουσικήν om. MN φ α(δ) dissertationis finem mutilum esse suspicatur Markl. asteriscis indicat Duebn.

Codices RBMN φ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

4 Z′ R! ‖ **6** in mge ια′ R! | πότερα — **7** ψυχῆς RB (om. **7** τὰ) MZ (adiect. ιγος teste Schenkl) N (add. verb. τοῦ αὐτοῦ) α φ (adiect. λόγος μα′) ‖ **9** ὑγίεια MN α(δ) et ita Lucianus ‖ **10** σεῦ (e Luciano) Δ° | νέοιμι RM et libri Luciani teste Davisio | βιοτῆς B ‖ **11** δὴ] δὲ B ‖ **12** αὐτῷ α(ϑ) | κατὰ om. MN α(δ) ‖ **13** τῇ εὐχῇ α(δ) | εἶναι om. MN α(δ) ‖ **15** ἠξιώθη B

d Εἰ δὲ καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὁποῖον αὐτὸ ὑποπτεύω εἶναι,
ἀποκρινάσθω ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος αὐτός·
e δύο γὰρ ὄντοιν ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου ἁρμονίᾳ, ψυχῆς
καὶ σώματος, εἰ μὲν οὐ πέφυκεν ψυχὴ νοσεῖν, ἦν ἂν
δήπου τὸ ᾆσμα τοῦτο εὐχὴ σώματος, τοῦ καὶ πεφυ- 5
κότος νοσεῖν καὶ ὑγείαν στέργοντος· εἰ δὲ ἀμφοῖν
ὁμοίως συγκεκραμένων μὲν πρὸς τὸ κάλλιστον ὑπὸ
τῆς φύσεως, ταραττομένων δὲ ὑπὸ τῆς παροινίας τῶν
μερῶν, ἐπειδὰν πλεονεκτήσῃ τι ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐν πόλει
δῆμος ἢ τύραννος, κωλύει τὰ ἄλλα καὶ λυμαίνεται 10
αὐτῶν τῇ συμμετρίᾳ, καλοῦμεν δὲ ἑκατέραν τὴν πλεο-
νεξίαν, τὴν μὲν ψυχῆς, τὴν δὲ σώματος, καὶ πρὸς μὲν
αὐτὸ ἑκάτερον ὁμοίως ὑγείας ἐνδεές, πρὸς δὲ τὸ πλη-
σίον | οὐ κατ' ἰσηγορίαν τάττεται· τὴν ποτέρου αὐτοῖν 42b
Ed. Duebn. p. 48 συμμετρίαν καὶ σωτηρίαν, πρεσβίσταν ‖ μακάρων ὀνο- 15
f μάζωμεν; Ἵνα δὴ καὶ τὴν ἑκατέρου νόσον ἐκ τοῦ ἐναν-
τίου θεασώμεθα, ποτέρᾳ τῷ ἀνθρώπῳ μεῖζον κακόν,
φέρε δὴ οὑτωσὶ τὸ πᾶν διαιτήσωμαι.

II a Ψυχὴ καὶ σῶμα ὁ ἄνθρωπος, τὸ μὲν αὐτοῦ ἄρχον,

---

2 ἀποκρινάσθω sq. ut Iupiter or. 11. 6 e Anaxagoras or. 16. 2 a similia ‖ **3. 4** ψυχῆς καὶ σώματος vi. infra § II a ‖ **8** ταραττομένων sq. vi. or. 39. 2 b ταραχή etiam or. 10. 2 a et quae ibi adnotavi; or. 8. 7 d ‖ **19** ψυχὴ καὶ σῶμα sq. vi. etiam or. 28. 2 e sq. cf. Plat. Phaed. 79 e Tim. 34 c Themist. 26. 321 b π. ἀρετῆς 24 Iambl. protr. 7 idem ap. Stob. flor. 6. 16 Stob. ecl. I 357 (Aisarae) flor.

---

4 εἰ μὲν οὖν οὐ (οὖν lineola del.) R! | πέφυκεν (ν del. man. poster.) R! ‖ **5** εὐχῆς RB inde ortum quod litt. σ verbo ΤΕΡΓΟΝΟC inter lineas adposita errore cum supraposito εὐχὴ coniuncta est ‖ **6** ὑγείαν στέργοντος Hob. ὑγιατερωννος R ὑγείᾳ ῥάονος MN φα(ϑ) ὑγείας ἐρῶντος Dav.² (Duebn.) ὑγιαίνειν BH unde ὑγιαίνειν ῥάονος (vel ὑγείᾳ ῥ. γίνεσθαι) Duk. ὑγεία ῥᾷον ἔχειν Reiske ‖ **9** τι : ἐν R! ‖ **10** λυμαί-νεται R! ‖ **11** αὐτῷ N αὐτοῦ Mα(δ) | τὴν (post ἑκατέραν) om. ς(δ⊿) ‖ **13** αὐτὸ α(ϑ) τὸ B ‖ **14** ποτέραν N προτέραν α(δ) | αὐτῶν MNα(δ) ‖ **15. 16** ὀνομάζομεν α corr. Steph. ‖ **18** οὕτω MNα(δ) | διαιτήσωμεν MNφα!(δ) ‖ **19** αὐτῷ α αὐτῶν δ

τὸ δὲ ἀρχόμενον, ὡς ἐν πόλει ἄρχων καὶ ἀρχόμενος· καὶ ἐστὶν καὶ ὁ ἄρχων πόλεως μέρος, καὶ οἱ ἀρχόμενοι παραπλησίως· πότερον δὴ τῶν μερῶν τούτων πράττον κακῶς λυμαίνεται τῇ πόλει; Νοσείτω δῆμος ἐν δημο- b
5 κρατίᾳ, ἀλλὰ Περικλῆς ὑγιαίνων, ἄρχων ἀγαθός, ἐπανορθοῖ τὴν τοῦ δήμου νόσον· νοσείτω Συρακοσίοις Διονύσιος τυραννικὴν νόσον, ἀλλ' ὁ δῆμος ὑγιαίνων ἐξασθενεῖ πρὸς τὴν σωτηρίαν. Βούλει δὴ τὸ μὲν σῶμα c εἶναι σοι οἷον δῆμον, τὴν δὲ ψυχὴν ὥσπερ δυνάστην;
10 θέασαι τοίνυν, καὶ παράβαλε τὴν εἰκόνα. Ὁ δῆμος d πλέον ἢ ὁ ἄρχων, καὶ τὸ σῶμα πλέον ἢ ἡ ψυχή· δῆμος ἔμπληκτον, καὶ τὸ σῶμα ὅμοιον· δῆμος πολυμερὲς καὶ πολύφωνον καὶ πολυπαθές, ⟨καὶ τὸ σῶμα πολυμερὲς καὶ πολύφωνον καὶ πολυπαθές·⟩ δῆμος ἐξ ἀνο-
15 μοίων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγκεκραμένον, καὶ τὸ σῶμα ἐξ ἀνομοίων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγκεκραμένον· δῆμος χρῆμα ὀξὺ ἐν ὀργαῖς, ἰσχυρὸν ἐν ἐπιθυμίαις, ὑγρὸν ἐν ἡδοναῖς, δύσθυμον ἐν λύπαις,

---

6. 15 (Eusebii) ecl. I 367 (stoicorum) Diels dox. 463 Iulian. IV 142 d VI 190 b Stob. ecl. I 164 (Chrysippi) Plut. n. posse. suav. 14 Simpl. in Epict. man. 81 et 85

1 *ὡς ἐν πόλει* sq. cf. Varro (Norden ann. Fleck. 18. 277) ‖ **5** *Περικλῆς* sq. vi. or. 23. 3 f; 27. 6 c ‖ **9** *οἷον δῆμον* vi. or. 11. 7 f (*ὁ νοῦς δημαγωγηθείς*) or. 11. 10 g *οὐ μᾶλλον* sq. or. 16. 4 g *οἷον* sq. or. 37. 3 a etiam or. 27. 6 d ‖ **12** *ἔμπληκτον . . σῶμα* vi. or. 16. 4 g; 37. 2 e etiam or. 10. 5 a | *πολυμερὲς καὶ πολυπαθὲς καὶ πολύφωνον* = or. 27. 6 b; 39. 2 c *νῦν δὲ* sq. etiam or. 16. 4 g

---

3 *πότερον* (*ν* in ras.) R! | *πρᾶττον* Duebn. ‖ **5** *ἄρχων ἀγαθὸς ὑγιαίνων* B ‖ **6** *Συρακοσίοις* (cf. Crönert mem. gr. Hercul. 94 adn. 4) R *Συρακουσίοις* uti semper fere cett. (*δ Δ*) *ὁ Συρακούσιος* Markl. ‖ **9** *εἶναί ϛ*(*δ Δ*) | *δικαστήν* N ‖ **10** *παράβαλλε* B *α*(*ϑ*) ‖ **13. 14** ⟨*καὶ τὸ σῶμα — πολυπαθές*⟩ add. Markl. (lac. indicat Duebn.) ‖ **15** *συγκεκραμένον* om. *Δ*° ‖ **15. 16** *καὶ τὸ σῶμα* — 16 *συγκεκραμένον* om. BMN *α*(*δ*) ‖ **17** *ἐν ὀργαῖς, ἰσχυρὸν* om. M | *ὀργαῖς*] *ὁρμαῖς* Markl.

e χαλεπὸν ἐν θυμοῖς· ταὐτὰ καὶ σώματος πάθη, καὶ γὰρ
ἐπιθυμητικόν, καὶ αἰτητικόν, καὶ φιλήδονον, καὶ ὀρ-
f μητικόν. Φέρε, καὶ τὸν ἄρχοντα τῷ ἄρχοντι εἰκάζωμεν.
g Ἄρχων ἐν πόλει προστακτικώτατον, καὶ τιμιώτατον,
καὶ ἰσχυρότατον, ψυχὴ ἀνθρώπῳ προστακτικώτατον, 5
h καὶ τιμιώτατον, καὶ ἰσχυρότατον· ἄρχων τῇ φύσει
φροντι|στικώτατον, καὶ λογιστικώτατον, τὸ δὲ αὐτὸ 43a
i καὶ ἡ ψυχή· ὁ ἄρχων αὐτεξούσιον, καὶ ἡ ψυχή. Τού-
των τοίνυν οὕτως ἐχόντων, τὴν ποτέρου νόσον χαλε-
πωτέραν φήσομεν, καὶ ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν πόλει; οὐ 10
τὸ κρεῖττον νοσοῦν ἀνιαρότερον τῷ ὅλῳ; δῆμος μὲν
γὰρ κάμνων, ὑγιαίνοντος ἄρχοντος, ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ
πόλει νοσεῖ· ἄρχοντος δὲ νοσοῦντος, δουλεία πόλεως.
k Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ψυχὴ σώματος τιμιώτερον· τὸ δὲ
τοῦ τιμιωτέρου ἀγαθόν, μεῖζον· τὸ δὲ τῷ μείζονι 15
ἀγαθῷ ἐναντίον, μεῖζον κακόν· ἀγαθὸν δὲ μεῖζον ὑγεία
ψυχῆς ὑγείας σώματος· μεῖζον οὖν κακὸν νόσος ψυχῆς
l νόσου σώματος. Ὑγεία μὲν σώματος τέχνης ἔργον, ὑγεία
δὲ ψυχῆς, ἀρετῆς ἔργον· νόσος ψυχῆς μοχθηρία, νόσος
σώματος δυστυχία· ἑκούσιον ἡ μοχθηρία, ἀκούσιον ἡ 20
δυστυχία· ἐλεεῖται τὰ ἀκούσια, μισεῖται τὰ ἑκούσια·

---

5 ψυχὴ . . τιμιώτατον vi. or. 40. 5 h et c ‖ **14** συνελόντι sq. vi. or. 28. 4 d cf. Themist. π. ἀρετῆς 24 Iambl. protr. 7 vi. etiam or. 40. 2 f vers. finem et 5 h

---

2 ἰτητικόν Dav.² λυπητικόν Reiske | ὀργητικόν Reiske ‖ **3** καὶ τὸν ἄρχοντα] τὴν ψυχὴν B ‖ **5** ψυχὴ — 6 ἰσχυρότατον om. MN φ α(δ) | ⟨ἐν⟩ ἀνθρώπῳ Dav.² Markl. (Duebn.) ‖ **7** φροντιστικώτατον (τα in ras.) R! ‖ **9** ποτέραν α(δ) ‖ **11** τὸ in ras. R! | νοσοῦν (νο in ras.) R! | ἀνιαρώτερον ς(δ) ‖ **12** κάμνων, μὴ ὑγιαίνοντος φ? („sub principe *minime* firmo" σ^2) | ἐλευθερίᾳ MN α(δ) ‖ **12. 13** τῇ πόλει — 13 πόλεως om. MN α(δ) ‖ **13** ἄρχοντος γὰρ φ? („morbus *etenim* principis" σ^2) ‖ **15** τιμιώτερον (om. τοῦ) MN α(δ) | μεῖζον ⟨ἀγαθὸν·⟩ τὸ Markl. ‖ **20** ἑκούσιον (et ἀκούσιον) *v* in ras. R!

τὰ ἐλεούμενα βοηθεῖται, τὰ μισούμενα κολάζεται· τὰ βοηθούμενα μέτρια, τὰ κολαζόμενα χείρω.

Πάλιν αὖ τὴν ὑγείαν ἐφ' ἑκατέρου σκόπει. Ἡ μὲν III a
πάντων ἀδεής, ἡ δὲ πάντων ἐνδεής· ἡ μὲν εὐδαιμονίαν
χορηγεῖ, ἡ δὲ ποθίζεται· ἡ μὲν ἄμοιρος κακοῦ, ἡ δὲ
ἐπισφαλὴς εἰς μοχθηρίαν· τῇ μὲν ἀέναος ὑγεία, τῷ δὲ
ἐφήμερος· τῇ μὲν βέβαιος, τῷ δὲ ἄστατος· τῇ μὲν
ἀθάνατος, τῷ δὲ θνητή. Σκόπει καὶ τὰς νόσους· νόσος b
σώματος εὐαπάλλακτος τῇ τέχνῃ, νόσος ψυχῆς δυσμετά-
βλητος τῷ νόμῳ· ἡ μὲν τὸν ἔχοντα ἀνιῶσα ποιεῖ πρὸς
τὴν ἴασιν εἰκτικώτερον, ἡ δὲ ἐξαναλοῦσα τὸν ἔχοντα,
ὑπερορᾶν τῶν νόμων παρασκευάζει· τῇ μὲν βοηθοῦσιν
θεοί, τὴν δὲ μισοῦσιν· πόλεμον οὐ κινεῖς ‖ διὰ νόσον Ed. Duebn. p. 49
σώματος, διὰ δὲ ψυχῆς νόσον οἱ πολλοὶ πόλεμοι· οὐ- c
δεὶς νοσῶν τὸ σῶμα συκοφαντεῖ, ἢ τυμβωρυχεῖ, ἢ λῃ-
43 b ξεται, ἤ τι ἄλλο δρᾷ κακὸν μέγα· | νόσος σώματος ἀν-
ιαρὸν τῷ ἔχοντι· νόσος ψυχῆς ἀνιαρὸν καὶ τῷ πλησίον.

Θέασαι τὸ λεγόμενον ὡδὶ σαφέστερον ἐπὶ πολιτι- IV a
κῆς εἰκόνος. Ἀθήνησιν ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει, καὶ b
ἀκμαζούσῃ πλήθει ἀνδρῶν καὶ μεγέθει ἀρχῆς καὶ δυ-

---

17 νόσος — πλησίον n

---

4 ἀδεής] ἀνενδεής α(δ) | εὐδαιμονίᾳ α(δ) corr. Markl. ‖ **5** ποθίζεται Hob. πορίζεται codd. unde ⟨κακοδαιμονίᾳ (-ίαν)⟩ πορ. αδ(φΔ) ‖ **6** ἀένναος ϛ(δ) ‖ **7** (et 8) τῇ δὲ bis (pro τῷ δὲ) α(δ) ‖ **8** σκόπει (ει in ras.) R! ‖ **11** ἴασιν (ιν in ras.) R! | εἰκτικώτερον] ἰασιμώτερον MNα(δ) unde στασιμώτερον Markl. ‖ **12** τὸν νόμον B ‖ **13** πόλεμον οὐ κινεῖς διὰ νόσον Hob. πόλ. οὐκ εἶναι νόσον RMN πόλ. οὐκ εἶναι διὰ νόσ. φα(Θ) πόλ. οὐκ εἶδε (οἶδε) νόσος H(B) πόλ. οὐ κινεῖ νόσος Orelli (Duebn.) πόλ. οὐδεὶς κινεῖ διὰ νόσ. Reiske πόλεμος οὐκ ἔστι διὰ νόσ. Steph. πόλεμοι οὐκ εἰσὶ δ. ν. Markl. πόλεμον οὐκ ἐγείρει νόσος Dav.² πολεμεῖν οὐκ ἔνι διὰ νόσ. Schenkl ‖ **15** τοιχωρυχεῖ Heins. ‖ **16** μέγα ⟨· ψυχῆς ταῦτα τὰ νοσήματα⟩· νόσος Reiske lac. ind. Duebn. ‖ **18** ὧδε α(δ)

νάμει χρημάτων καὶ εὐπορίᾳ στρατηγῶν, ὑπὸ Περικλεῖ
δυναστεύοντι, λοιμὸς ἐμπεσών, ἐξ Αἰθιοπίας ἀρξάμενος,
καὶ καταβὰς διὰ τῆς βασιλέως γῆς, καὶ τελευτήσας
c ἐκεῖ, καὶ ἱδρυθεὶς αὐτόθι, ἔφθειρε τὴν πόλιν. συνεπ-
ελάμβανεν δὲ τῇ τοῦ κακοῦ ἐπιδημίᾳ καὶ ἐκ Πελο-
d ποννήσου πόλεμος. Δῃουμένης δὲ τῆς γῆς, καὶ φθειρο-
μένης τῆς πόλεως, καὶ ἀναλισκομένων τῶν σωμάτων,
καὶ μαραινομένης τῆς δυνάμεως, καὶ ἀπαγορεύοντος
τῇ πόλει τοῦ σώματος, εἷς ἀνήρ, οἷον ψυχὴ πόλεως, ὁ
Περικλῆς ἐκεῖνος, ἄνοσος καὶ ὑγιὴς μένων, ἐξώρθου
τὴν πόλιν καὶ ἀνίστη, καὶ ἀνεζωπύρει, καὶ ἀντετάττετο
e τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. Θέασαι δὴ καὶ τὴν δευτέραν
εἰκόνα. Ὅτε μὲν ὁ λοιμὸς ἐπέπαυτο, καὶ τὸ πλῆθος
ἔρρωτο, καὶ ἡ δύναμις ἤκμαζεν· τότε δὴ τὸ ἀρχικὸν
μέρος τῆς πόλεως ἐνόσει νόσον δεινὴν καὶ ἐγγύτατα
μανίᾳ, καὶ κατελάμβανεν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν δῆμον
f συννοσεῖν προσηνάγκαζεν. Ἡ γὰρ οὐχ οὗτος ὁ δῆμος
καὶ Κλέωνι συνεμαίνετο, καὶ Ὑπερβόλῳ συνενόσει, καὶ
Ἀλκιβιάδῃ συνεφλέγετο, καὶ τελευτῶν τοῖς δημαγωγοῖς
συνετήκετο, καὶ συνεσφάλλετο, καὶ συναπωλλύετο, ἄλλου
ἄλλοσε τὴν δειλαίαν καλοῦντος,

(Γ 130) δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι;

2 λοιμὸς . . . ἐξ Αἰθιοπίας ἀρξάμενος vi. or. 41. 3 a etiam or. 13. 9 c ‖ **6** δῃουμένης sq. cf. similiter Himer. 9. 3 ‖ **17** ἡ γὰρ sq. vi. or. 27. 6 d ‖ **21** τὴν δειλαίαν = or. 27. 6 d

3 καταβὰς — 4 ἐκεῖ v (: τελευτήσας)

11 ἀντετάττετο R! ‖ **12** τῷ πολέμῳ] τῇ πόλει B | δὴ] δὲ nescio unde Δ^o ‖ **13** μὲν λοιμὸς (suprascr. ὁ) R! | ἐπέπαυστο α(ϑ) ἐπαύσατο B ‖ **14** τόδὴ (suprascr. τε) R! ‖ **16** μανίας Nα(δΔ) ‖ **17** προσηνάγκαζεν (cum R!) BM | ἢ MNα ‖ **20** συναπωλλύετο HB(Δ^o) συναπώλλετο R unde συναπώλλυτο Steph. (Duebn.) συναπώλετο Mα(δ) | ἄλλον MNφα(δ) ‖ **21** ἄλλοτε nescio unde Δ^o | καλοῦντος πόλιν Markl.

Καὶ δείκνυσι μὲν Ἀλκιβιάδης Σικελίαν, δείκνυσι δὲ g
Κλέων Σφακτηρίαν, καὶ ἄλλος ἄλλην γῆν ἢ θάλατταν, ὡς
πυρετιῶντι πηγὰς καὶ φρέατα. Ταῦτά ἐστιν ὑμῶν, ὦ h
44 a *πονηροί, τὰ θέσκελα | ἔργα; φθορὰ καὶ ἀνάστασις,*
5 *καὶ κακῶν ἀκμή, καὶ φλεγμονὴ νόσου; Τοῦτο δύναται* i
καὶ ψυχῆς νόσος πρὸς σώματος νόσον παραβαλλομένη.
Νοσεῖ σῶμα, καὶ ταράττεται, καὶ φθείρεται· ἀλλ' ἐὰν k
ἐπιστήσῃς αὐτῷ ψυχὴν ἐρρωμένην, ἀμελεῖ τῆς νόσου,
καὶ ὑπερφρονεῖ τοῦ κακοῦ· ὡς Φερεκύδης ὑπερεφρόνει
10 *ἐν Σύρῳ κείμενος, τῶν μὲν σαρκῶν αὐτῷ φθειρο-*
μένων, τῆς δὲ ψυχῆς ἑστώσης ὀρθῆς, καὶ καραδο-
κούσης τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ δυσχρήστου τούτου περι-
βλήματος.

Φαίην δ' ἂν ἔγωγε, οὐδὲ ἀκούσῃ εἶναι τῇ γενναίᾳ V a
15 *ψυχῇ φθορὰν σώματος· οἷον εἰ καὶ δεσμώτην ἐννοή-*
σαις ὁρῶντα σηπόμενον καὶ διαρρέον τὸ τειχίον τοῦ
δεσμωτηρίου, ἀναμένοντα τὴν ἔκδυσιν καὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν τοῦ Ἑρμοῦ, ἵνα ἐκ πολλοῦ καὶ ἀφεγγοῦς

1 *Ἀλκιβιάδης Σικελίαν* vi. or. 11. 6 d *ἐπιθυμῶ* sq. et quae ibi adnotavi ‖ 3 *πυρετιῶντι* vi. or. 3. 6 a; 25. 5 e *ὥσπερ* sq. ‖ 15 *οἷον* sq. cf. Lucian. catapl. 2 *παρ' ἡμῖν* (scil. *ἐν Ἅιδου*) *ἀσφόδελος μόνον . . . τὰ δὲ ἄλλα ζόφος καὶ ὁμίχλη καὶ σκότος, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ φαιδρὰ πάντα . . . καὶ παρ' ἡμῶν ἀνίπταται* (scil. *Ἑρμῆς*) *καθάπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων* sq.

3 *ταῦτά* — 5 *νόσου* v (: *ἀνάστασις*) ‖ 9 *ὡς Φερεκύδης* — 12. 13 *περιβλήματος* p

3 *πυρετιῶντι* Schenkl *πυρέττων* codd. unde *πυρέττοντι* φα(δ⊿) ‖ 4 *φθορὰ καὶ* om. v ‖ 5 *αὐχμή* v ‖ 7 *φθείρεται* (ει in ras.) R! | *ἂν* α(ϑ) ‖ 9 *ὡς*] *ὁ* p | *ὑπερφρονεῖ* om. p. ‖ 10 *ἐν σορῷ* MNφ *ἐν τῇ σορῷ* α(δ) | *κείμενος* ⟨*καὶ νοσῶν ὑπερεφρόνει*⟩ *τῶν* p | *αὐτῶν* p *αὐτοῦ* MN | *διαφθειρομένων* p ‖ 14 *ἀκούσῃ* Markl. (Duebn.) *ἀκούσης* codd. (*ἀκούσαι* BH) *ἄκουσαν* Dav.[2] *ἀκούσῃ ἂν* Reiske ‖ 18 *Ἑρμοῦ* Hob. cum R (*ἑρμοῦ*) cf. Lucian. catapl. 2 *ἕρματος* B *εἱργμοῦ* cett. (δ⊿) ⟨*ἀπὸ τοῦ*⟩ *εἱργμοῦ* Reiske | *ἀφ÷εγγοῦς* R!

ζόφου, οὗ τέως κατορώρυκτο, ἀναβλέψῃ πρὸς τὸν αἰθέρα, καὶ ἐμπλησθῇ λαμπροῦ φωτός· ἢ οἶει ἄνδρα ἠσκημένον καλῶς καὶ διαπεπονημένον τῷ σώματι ταραχθῆναι ἂν τῶν χλανιδίων αὐτῷ διαρρηγνυμένων· ἀλλ' οὐκ ἂν ἀπορρίψαι αὐτὰ ἄσμενον, καὶ παραδοῦναι τὸ σῶμα τῷ ἀέρι, γυμνὸν γυμνῷ, φίλον φίλῳ, ἐλεύθερον ἐλευθέρῳ; Τί οὖν ἄλλο ἡγεῖ τῇ ψυχῇ εἶναι τὸ δέρμα τοῦτο καὶ τὰ ‖ ὀστᾶ καὶ τὰς σάρκας; χλανίδια ἐφήμερα, καὶ ῥακία ἀσθενῆ καὶ τρύχινα· ταῦτα καὶ σίδηρος διαρρήγνυσιν, καὶ πῦρ τήκει, καὶ ἕλκη ἐπινέμεται. Ἡ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἠσκημένη ἀμελεῖ, καὶ ὡς τάχιστα ἐφίεται γυμνωθῆναι· ὥστε κἂν ἐπιφθέγξαιτό τις τῷ γενναίῳ ἀνδρί, νοσοῦντα τῷ σώματι θεασάμενος, τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐκεῖνο,

(σ 73) οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει·

Ἡ δὲ δειλὴ ψυχὴ κατορωρυγμένη ἐν σώματι, ὡς ἑρπετὸν νωθὲς εἰς φωλεόν, φιλεῖ τὸν φωλεόν, καὶ οὐδέ- | πώποτε θέλει ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, οὐδὲ ἐξερπύσαι, ἀλλὰ 44 b καιομένῳ συγκάεται, καὶ σπαραττομένῳ συσπαράττεται, καὶ ἀλγοῦντι τῷ σώματι συναλγεῖ, καὶ βοῶντι συμβοᾷ.

Ed. Duebn. p. 50

6 ἀέρι φίλος ut Diogenes vi. or. 36. 5 e cf. Dio Chrys. 6. 14 | ἐλεύθερον ut Diogenes vi. or. 36. 5 b et c cf. Lucian. vit. auct. 7 Demon. 3 Diog. ep. 7 ‖ **8** χλανίδια sq. cf. Seneca ep. 92. 12 ‖ **11** ἡ μὲν οὖν sq. vi. or. 10. 9 e ‖ **16** ψυχὴ κατορωρυγμένη ἐν σώματι vi. or. 10. 1 f nam σῆμα τινές φασιν τὸ σῶμα εἶναι τῆς ψυχῆς cf. Plat. Crat. 400 b Gorg. 493 a Philo. all. leg. 1 Sext. Emp. hyp. III 230 Iulian. VI 189 c | ὡς ἑρπετὸν sq. vi. or. 27. 5 h etiam or. 10. 5 g ‖ **20** βοῶντι συμβοᾷ vi. or. 27. 5 h

7 τί οὖν — 9 ἀσθενῆ v (: ἐφήμερος) | τί οὖν — 10 ἐπινέμεται n

4 (cf. 10) διαρηγνυμένων R! ‖ **6** ψιλὸν ψιλῷ Combes ‖ **7** οὖν ἂν ἄλλο n ‖ **8** ⟨ἢ⟩ χλανίδια Bφα(δ Δ) sed vi. p. 5. 19; 28. 3; 45. 20 al. ‖ **9** τρίχινα MNnα(δ) ‖ **14** τὸ (ante τοῦ) om. MNα(δ) τὸ ⟨περὶ⟩ Dav.² ‖ **19** συγκαίεται α(Θ) ‖ **20**. p. 83. 1 συμβοᾶς ὁ ποῦς R! (pr. man. corr.) B

(Nauck Trag. graec. fr. 254) Ὦ ποῦς, ἀφήσω σε;

ὁ Φιλοκτήτης λέγει. Ἄνθρωπε, ἄφες, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λοιδορεῖ τοῖς φιλτάτοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Λημνίων γῆν.

(Nauck Trag. graec. fr. 255) Ὦ θάνατε παιάν·

εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ f ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς· εἰ δὲ ἡγεῖ τῷ ὄντι τὸν θάνατον παιᾶνα εἶναι καὶ ἀπαλλακτὴν κακοῦ καὶ ἀπλήστου καὶ νοσεροῦ θρέμματος, ἡγεῖ καλῶς· εὔχου, καὶ κάλει τὸν παιᾶνα.

Καὶ δὴ φέρων με ὁ λόγος εἰς παράδειγμα ἐμβέ- VIa βληκεν σαφέστερον οὗ πάλαι ποθῶ ἐνδείξασθαι ὑμῖν. Ἐν γὰρ τοῖς Ἀχαιοῖς τότε ἦν που σώματα μυρία, b

(B 468) ... ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,

ὑγιῆ πάντα, ἄνοσα, καὶ ἰσχυρά, καὶ ἄρτια, τῷ τῶν πολεμίων τείχει περιχεόμενα ἐν δεκαέτει χρόνῳ ἐπέραινεν οὐδέν, οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς διώκων, οὐχ ὁ Αἴας μένων, οὐχ ὁ Διομήδης ἀναιρῶν, οὐχ ὁ Τεῦκρος τοξεύων, οὐχ ὁ Ἀγαμέμνων βουλευόμενος, οὐχ ὁ Νέστωρ

2 ὁ Φιλοκτήτης scil. Aeschyli ‖ **5** ὦ θάνατε παιὰν ἰατρὸς μόλοις sq. Plut. Cons. ad Apoll. 10 ‖ **6. 7** οὐκ ἀποδέχομαι sq. rhetorice ut or. 4. 7 d; 12. 4 b et 9 d al. ‖ **7** τὸν θάνατον sq. vi. or. 41. 5 f etiam or. 22. 7 h ‖ **8** ἀπαλλακτὴν κακοῦ cf. Plat. Axioch. 366 b ‖ **9. 10** κάλει τὸν παιᾶνα cf. Plat. Phaed. 64 b ‖ **16** ἐν δεκαέτει χρόνῳ cf. Isocr. panegyr. 83 ‖ **17. 18** ὁ Ἀχιλλεὺς διώκων — ὁ Τεῦκρος τοξεύων = or. 23. 1 d

15 τῷ τῶν — p. 84. 2 σοφιζόμενος p ‖ **17** οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς — p. 84. 2 σοφιζόμενος n

5 παιᾶν RB ‖ **9** καλῶς] καλὸν B ‖ **14** ὅσα MN | φύλλα R ‖ **15** ⟨οἱ Ἕλληνες⟩ τῷ p ‖ **16** πολέμων R! (pr. man. corr.) τρώων p | περιεχόμενα α(δ) | ἐνδεκαέτει α(δ) ἐννεαέτει Dav.² (Oxoniensis) | ἐπέραινεν — 18. 19 τοξεύων om. B ἐπέραινον p

λέγων, οὐχ ὁ Κάλχας μαντευόμενος, οὐχ ὁ Ὀδυσσεὺς
c σοφιζόμενος. Ἀλλ' ὁ Θεὸς λέγει· Ὦ καλὰ καὶ γενναῖα
γῆς Ἑλλάδος θρέμματα, μάτην πονεῖτε, μάτην διώκετε,
κενὰ τοξεύετε, κενὰ βουλεύεσθε· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως
ἕλοιτε τουτὶ τὸ τεῖχος, πρὶν ὑμῖν ἐπίκουρος ἔλθῃ
ψυχὴ μὲν ἐρρωμένη, σῶμα δὲ νοσοῦν, ὀδωδὸς καὶ χω-
d λεῦον, καὶ διαβεβρωμένον ὑπὸ τῆς νόσου.' Οἱ δὲ ἐπεί-
σθησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἤγαγον ἐκ Λήμνου σύμμαχον,
ψυχὴν μὲν ὑγιᾶ, σῶμα δὲ νοσοῦν.

VII a Εἰ δὲ βούλει, σκέψαι μεταλαβὼν τῆς ψυχῆς νόσον
b ἐν σώματι ὑγιεινῷ. Νοσεῖ ψυχὴ τὴν ἡδονῆς νόσον,
τήκεται, καὶ μαραίνεται· τί χρήσῃ τῷ νοσοῦντι; τίς
ὄνησις σώματος τοιαύτῃ ψυχῇ; Σαρδανάπαλλος νοσεῖ·
οὐχ ὁρᾷς ὡς | καὶ ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῷ τὸ κακὸν ἔρχεται; 45 a
ἐντρίβεται ὁ δύστηνος, καὶ λεαίνεται, καὶ τῷ ὀφ-
θαλμῷ συντήκεται, καὶ οὐκ ἀνεχόμενος τὴν νόσον,
c ἐπὶ πῦρ ἦλθεν. Νοσεῖ Ἀλκιβιάδης· πῦρ αὐτὸν ἐπινέ-
Ed. Duebn. p. 51 μεται ‖ πολὺ καὶ ἄγριον, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐπιτα-
ράττει ἐγγύτατα μανίας, καὶ περιφέρει πανταχοῦ, ἀπὸ
μὲν Λυκείου ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας
ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἀπὸ δὲ τῆς θαλάττης ἐπὶ Σικελίαν,
κἀκεῖθεν εἰς Λακεδαίμονα, εἶτα παρὰ τοὺς Πέρσας, καὶ
ἀπὸ Περσῶν ἐπὶ Σάμον, καὶ ἀπὸ Σάμου ἐπὶ τὰς Ἀθήνας,
d καὶ ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον αὖθις, καὶ πανταχοῦ. Νοσεῖ

---

13 Σαρδανάπαλλος sq. vi. or. 32. 9 b ‖ **17** νοσεῖ Ἀλκιβιάδης sq. vi. or. 6. 6 d sq. ‖ **24**. p. 85. 1 νοσεῖ Κριτίας sq. vi. or. 3. 8 l

---

1 οὐκ Ὀδυσσεὺς B ‖ **3** Θρέματα R! ‖ **7** διαβεβρωμένον (βε in ras.) R! ‖ **10** μεταβαλὼν Markl. (Duebn.) sed vi. p. 45. 17 ‖ **11** ὑγιεῖ B | ἡδονὴν B ‖ **13** τοιαύτῃ ψυχὴ B | Σαρδανάπαλος ς(δΔ°) ‖ **14** καὶ (ante ἐπὶ) om. B | ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτὸ Markl. ‖ **20** Λυκίου R

Κριτίας νόσον πικρὰν καὶ παντοδαπήν, καὶ οὐκ ἰάσι-
μον, οὐδὲ ἀνασχετὴν τῇ πάσῃ πόλει. Καίτοι τούτοις e
τὰ σώματα ὑγιῆ καὶ ἄρτια· ἁβρὸς μὲν γὰρ ὁ Σαρδα-
νάπαλλος, καλὸς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης, ἰσχυρὸς δὲ ὁ Κρι-
τίας· ἀλλὰ τὴν ὑγείαν ἐπὶ τούτων μισῶ. Νοσείτω f
Κριτίας, ἵνα μὴ τυραννῇ· νοσείτω Ἀλκιβιάδης, ἵνα
μὴ ἐπὶ Σικελίαν Ἀθηναίους ἄγῃ· νοσείτω Σαρδανά-
παλλος (βέλτιον γὰρ αὐτῷ διὰ νόσον κεῖσθαι μᾶλλον
ἢ διὰ ἡδονήν), μᾶλλον δὲ φθειρέσθω πᾶς, ὅτῳ ἐπιρ-
ρεῖ ἀέναος πονηρία. Ὥσπερ γὰρ τὰ ἑρπηστικὰ τῶν g
ἑλκῶν τοῖς σώμασιν ἐμπεσόντα πρόσω νέμεται, καὶ τοῦ
ὑγιαίνοντός τι ἀεὶ προαπόλλυσιν, καὶ πρὸς τὰς ἰάσεις
ἀγριαίνει, ἕως ἂν ἡ τέχνη τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν ἕδραν
τοῦ νοσήματος ἐκτέμῃ· ὡς δὲ καὶ ὅτῳ ὕπουλος καὶ
διαβεβρωμένη καὶ σαθρὰ οὖσα ἡ ψυχὴ ἐπινέμεται
πρόσω τὲ καὶ τὰ πλησίον ἀεὶ καταλαμβάνει, ἐκτμητέον h
δὴ αὐτῆς καὶ ἀφαιρετέον τὰς δυνάμεις τῶν σωμάτων,
ὡς λῃστοῦ χεῖρας, ὡς ἀκολάστου ὀφθαλμούς, ὡς λίχνου

---

3 ἁβρὸς ὁ Σαρδανάπαλλος quem et *γυναικεῖον* Luc. d. mort. 2. 20. 2 et *θῆλυν* idem Iupp. conf. 16 (639) ‖ **4** καλὸς . . ὁ Ἀλκιβιάδης vi. or. 39. 5 f cf. Plat. Alc. I 113 b ‖ **10** ὥσπερ γὰρ sq. vi. or. 12. 8 c

---

9 φθειρέσθω — 16 καταλαμβάνει n | φθειρέσθω — p. 86. 5 τόλμης p (om. tamen 16 ἐκτμητέον — p. 86. 3 προλαμβάνει)

---

2 πάσῃ τῇ πόλει α(δ) πάσῃ πόλει (del. τῇ) Markl. ‖ **3** ἁβρὸς Markl. (Duebn.) ‖ **7** Ἀθηναίους ἐπὶ Σικελίαν B ‖ **8** ὑποκεῖσθαι MN α(δ) unde ὑποκαίεσθαι Heins. Dav.² (Oxoniensis) ‖ **9** ⟨τὴν⟩ ἡδονὴν B | πᾶς om. B ‖ **10** ἑρπηστικὰ (ης in ras.) R ἑρπυστικὰ cett. (δ Δ°) sed vi. p. 21. 15 ‖ **12** προσαπόλλυσι M προσαναπόλλυσι N ‖ **13** τὴν ἕδραν] τὴν τέχνην N ‖ **14** νοσήματος] σώματος B | ὡς δὴ Wakefield (silv. crit. 150 p. 156) ὥδε Duebn. ‖ **16** τὰ (ante πλησίον) om. MNα(δ) corr. Markl. ‖ **17** δὴ] ἤδη Wakefield | ἀφαιρητέον B ‖ **18** λῃστοῦ] λαιοῦ B | καὶ (ante ὡς) inseruit B

i γαστέρα. Κἂν γὰρ ἐπιστήσῃς τῇ νόσῳ δικαστὰς καὶ δεσμωτήρια καὶ δημίους, τὸ κακὸν φθάνει, καὶ ἕρπει,
k καὶ προ|λαμβάνει· ἀμήχανος γὴρ ἡ πονηρίας ὀξύτης, 45b
ἐπειδὰν ἅπαξ ἥθει ψυχῆς ἐμπεσοῦσα ἐπιλάβηται ὕλης πονηρᾶς, καὶ ἐξουσίας ἀδεοῦς, καὶ ἀνεπιτιμήτου τόλμης.

Η′

VIII (Duebn. XIV vulg. 26 B 11 K 8)

ιβ′ *Τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους. α′.*

Ia Θαυμάζεις εἰ Σωκράτει συνῆν δαιμόνιον, φίλον, μαντικόν, ἀεὶ παρεπόμενον, καὶ μόνον οὐ τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἀνακεκραμένον; ἀνδρὶ καθαρῷ μὲν τὸ σῶμα, ἀγαθῷ δὲ τὴν ψυχήν, ἀκριβεῖ δὲ τὴν δίαιταν, δεινῷ δὲ φρονεῖν, μουσικῷ δὲ εἰπεῖν, εἰς δὲ τὸ θεῖον εὐσε-

---

3 ἀμήχανος — 5 τόλμης n

---

1 κἂν] καὶ B ‖ **2** δήμους R!B | φθάνει] ἀνθεῖ Wakefield ‖ **3** ἀμήχανος α(δ) εὐμήχανον B | γὰρ om. p ‖ **4** ἔθει n ‖ **5** ἀνεπιτιμήτου (τι in ras.) R! | τόλμης. τέλος σὺν τῷ θεῷ ἀμὴν M τόλμης. τέλος (rubr.) καὶ τοῦτο ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, ἵνα μὴ εἴπω καὶ κρεῖττόν τι N

Codices RBMNφ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

11 ἀνδρὶ sq. vi. or. 3. 3 b ἀνὴρ sq.

---

11 ἀνδρὶ — p. 87. 1 ἀνθρώπινα p

---

6 H′ R! ‖ **8** in mge ιβ′ R! | τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους. α′ R om. α′ NZ (add. ιδος teste Schenkl) add. λόγος κξ′ αφ τοῦ αὐτοῦ τί τ. δ. Σωκρ. M om. (concesso spatio a rubricatore non expleto) B ‖ **10** μονονοὺ BN μονονουχὶ α(δ) ‖ **11** ἀνὴρ καθαρὸς p ‖ **12** ἀγαθὸς et ita in seq. ἀκριβής, δεινός, μουσικός, εὐσεβής, ὅσιος p ‖ **13** τὰ θεῖα p

βεῖ, ὁσίῳ δὲ τὰ ἀνθρώπινα. Τί δήποτε οὖν τοῦτο μὲν b
θαυμάζεις, γύναιον δὲ τὸ τυχὸν Δελφικὸν Πυθοῖ, ἢ
Θέσπρωτον ἄνδρα ἐν Δωδώνῃ, ἢ Λίβυν ἐν Ἄμμωνος,
ἢ Ἴωνα ἐν Κλάρῳ, ἢ Λύκιον ἐν Ξάνθῳ, ἢ Βοιωτὸν
ἐν Ἰσμηνίου, τούτους ἅπαντας οὐ θαυμάζεις τῷ δαιμο-
νίῳ ὅσαι ἡμέραι συγγιγνομένους, καὶ οὐ τὰ σφίσιν
μόνον πρακτέα ἢ μὴ γιγνώσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἄλλοις χρησμῳδοῦντας καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ; ἢ διότι c
ἡ μὲν πρόμαντις καθίζουσα ἐπὶ τρίποδος, ἐμπιμπλα-
μένη δαιμονίου πνεύματος, χρησμῳδεῖ· ὁ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ
ὑποφήτης, ὕδωρ ἐκ πηγῶν ἀρυσάμενος καὶ πιών, μαν-
τικῶς ἔχει· οἱ δὲ ‘χαμεῦναι, καὶ ἀνιπτόποδες’, ἐν Δω-
δώνῃ θεραπεύοντες δρῦν, παρ’ ἐκείνης, ὡς ὁ Θεσπρω-
τῶν λόγος, μαθόντες χρησμῳδοῦσιν;

Ἐν Τροφωνίου τε μὴν (καὶ γὰρ τοῦτο μαντεῖόν Ed. Duebn. p. 52 II a
ἐστιν ἐν Βοιωτίᾳ ἥρωος Τροφωνίου περὶ Λεβαδίαν
πόλιν) ὁ δεόμενος συγγενέσθαι τῷ δαιμονίῳ, ἐνσκευα-
46 a σάμενος ὀθόνῃ | ποδήρει καὶ φοινικίδι, μάζας τε ἐν
χεροῖν ἔχων, εἰσδύεται ὕπτιος κατὰ στομίου στενοῦ·

---

2 *γύναιον* sq. vi. or. 41. 1 d etiam or. 29. 7 c cf. Themist. 27. 2 (351 d) ‖ **12** *χαμεῦναι καὶ ἀνιπτόποδες* ut or. 13. 6 b ex Hom. *Π* 235 ‖ **13** *δρῦν* cf. Hom. *ξ* 327 Plat. Phaedr. 275 b schol. in Aesch. Prom. desm. 659 Themist. 27. 2 (351 d) Strab. VII 329 etiam Dio Chr. 7. 52 ‖ **15** *ἐν Τροφωνίου* sq. cf. Lucian. d. mort. 3. 2 (339) Philostr. vit. Apoll. VIII 9

---

2 *γύναιον* — 5 *Ἰσμηνίου* p

---

2 *δὲ τὸ τυχὸν* om. p ‖ **3** *Θέσπρωτον* (*σπ* in ras.) R! | *Ἄμμωνος* B ‖ **4** *Κλάρῳ Λύκιον* (suprascr. *ἢ*) R! ‖ **6** *ὁσημέραι* ϛ(*δ Δ*°) | in mge *σημείωσαι περὶ χρησμῶν* (man. rec.) R! ‖ **8** *ἦ Δ*° corr. Markl. | *ἢ ⟨τί οὐ θαυμάζεις⟩ διότι* Markl. *νὴ Δία* Reiske ‖ **9** *ἐμπιπλαμένου* MN φα(*δ*) ‖ **15** *γε μὴν* Bα(*δ Δ*) | *μαντεῖον ἐστὶν* BM non R ‖ **16** *ἥρωος* — 17 *συγγενέσθαι* om. M ‖ **17** *ἐνεσκευασμένος* Markl. ‖ **19** *ὕπτιος* (*τι* in ras.) R!

καὶ τὰ μὲν ἰδών, τὰ δὲ ἀκούσας, ἄνεισιν αὖθις ὑπο-
b φήτης αὐτάγγελος. Ἦν δέ που τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν
μεγάλην Ἑλλάδα περὶ λίμνην Ἄορνον οὕτω καλου-
μένην μαντεῖον ἄντρον, καὶ θεραπευτῆρες τοῦ ἄντρου
ἄνδρες ψυχαγωγοί, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἐκ τοῦ ἔργου.
Ἐνταῦθα ὁ δεόμενος ἀφικόμενος, εὐξάμενος, ἐντεμὼν
σφάγια, χεάμενος χοάς, ἀνεκαλεῖτο ψυχὴν ὅτου δὴ τῶν
πατέρων ἢ φίλων· καὶ αὐτῷ ἀπήντα εἴδωλον, ἀμυδρὸν
μὲν ἰδεῖν καὶ ἀμφισβητήσιμον, φθεγκτικὸν δὲ καὶ μα-
ντικόν· καὶ συγγενόμενον ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, ἀπηλλάττετο.
c Τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον καὶ Ὅμηρος γνούς, προ-
σθεὶς τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν ἐπ' αὐτῷ ὁδόν, ἐκτοπίσαι τὸ
χωρίον ποιητικῶς μάλα τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης.
III a Ὅτι δὲ ταῦτα ἀληθῆ, ὥσπερ ἐστιν (καὶ σώζεται καὶ
νῦν τὰ μὲν αὐτὰ ἐκεῖνα οἷα ἦν, τῶν δὲ ἴχνη σαφῆ
ἐκλέλειπται τῆς περὶ αὐτὸ θεραπείας τὲ καὶ κομιδῆς),
θαυμαστὸν εἰ ταῦτα μὲν οὐδεὶς ἡγεῖται ἄτοπά τε εἶναι
καὶ ἔξω τρόπου, οὐδὲ ἀμφισβητεῖ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ
τὴν πίστιν παραδοὺς τῷ χρόνῳ εἴσεισιν ἕκαστος μαν-

---

3 λίμνην Ἄορνον cf. Cramer anecd. Par. I 383 ‖ **11** τοῦτο sq. cf. Strabo V 244 ἐμύθευον οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ Ἀόρνῳ τὰ περὶ τὴν νεκυΐαν τὴν Ὁμηρικὴν sq. ‖ **15. 16** ἴχνη σαφῆ ἐκλέλειπται cf. Plut. def. orac. 15 (418 d) τοῖς περὶ τὰ μαντεῖα .. τεταγμένοις δαιμονίοις ἐκλείπουσί τε κομιδῇ συνεκλείπει τὰ τοιαῦτα.

---

6 ἐντεμὼν — **7** χοάς p ‖ **12** ἐκτοπίσαι — **13** θαλάττης v (: ἐκτοπίσαι)

---

3 Ἄορνον λίμνην οὕτω Markl. λίμνην Ἄορνον ἔτι Dav.[1] ‖ **5** ἄνδρες om. A^{c} ‖ **7** χεόμενος B | ὅπου B ‖ **9** μὲν καὶ ἰδεῖν nescio unde ϑ ‖ **12** ἐπ' αὐτὸ Markl. ‖ **14** ἔτι δὲ α(δ) εἰ δὲ Heins. (Duebn.) ὅτε (vel εἴη) Schenkl | καὶ γὰρ σώζεται nescio unde δ ‖ **16** ἔτι λέλειπται Reiske (Duebn.) | αὐτὰ Dav.[2] (Duebn.) ‖ **17** θαυμαστὸν δὲ εἰ α(ϑ) ‖ **19** μαντευσάμενος N

τευσόμενος, καὶ ἀκούσας διαπιστεύει, καὶ πιστεύσας χρῆται, καὶ χρησάμενος τιμᾷ· εἰ δὲ ἀνὴρ φύσει τὲ b
κεχρημένος γενναιοτάτῃ, καὶ παιδείᾳ σωφρονεστάτῃ, καὶ φιλοσοφίᾳ ἀληθεστάτῃ, καὶ τύχῃ δεξιωτάτῃ, συγ-
γίγνεσθαι τῷ δαιμονίῳ ἠξιώθη πρὸς τοῦ θεοῦ, θαυμαστὸν δοκεῖ καὶ ἄπιστον, καὶ τοῦτο, ὅσον αὐτῷ ἱκανὸν εἶναι, χρησμῳδεῖν οὐκ Ἀθηναίοις, μὰ Δία, περὶ τῶν Ἑλληνικῶν κακῶν βουλευομένοις, οὐδὲ Λακεδαιμονίοις περὶ στρατείας μαντευομένοις, οὐδὲ εἴ τις Ὀλυμπίαζε ἀγωνιούμενος περὶ νίκης ἠρώτα, οὐδ' εἴ
46b τις εἰς δικαστήριον κα|θιστάμενος, εἰ αἱρήσει, διεπυνθάνετο, οὐδ' εἴ τις ἥρα χρημάτων, εἰ πλουτήσει, οὐδὲ ἄλλό τι τῶν ἐπὶ μηδεμιᾷ προφάσει ἀξιόχρεῳ πραγματευομένων, ὑπὲρ ὧν ὁσημέραι ἐνοχλοῦσιν οἱ ἄν-
θρωποι τοὺς θεούς· τάχα μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἦν ἱκα- c
νὸν καὶ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον διειδέναι, εἴπερ ἦν μαντικόν· καὶ γὰρ ἰατρῶν, ὅστις αὐτῷ ἱκανὸς καὶ ἄλλῳ, ὁ αὐτὸς, καὶ τεκτόνων καὶ σκυτοτόμων καὶ τῶν ἄλλων ἕξῃς καὶ ἐπιστημῶν καὶ δυνάμεων· ἀλλὰ ταύτῃ γε ὁ d
Σωκράτης ἐπλεονέκτει (τῷ νῷ ταῖς τῶν θεῶν φωναῖς συγγιγνόμενός τε), ὅτι τὰ αὐτοῦ ἐν καλῷ διατιθέμενος

---

2. 3 *φύσει τὲ κεχρημένος* sq. = or. 26. 4 a de Homero ‖ **7** *χρησμῳδεῖν* sq. vi. or. 41. 1 e et c

---

17 *καὶ γὰρ ἰατρῶν* — 19 *δυνάμεων* n

---

4 *τύχῃ*] *ψυχῇ* Dav.² ‖ **6** *καὶ τοῦτον* MN α(δ) ‖ **9** *περὶ στρατείας μαντευομένοις* om. B ‖ **10** *Ὀλυμπίαζε - ἀγωνιούμενος* R! ‖ **12. 13** *οὐδ' εἰ ἄλλος τις* Reiske ‖ **15** *ἱκανὸν ἦν* MN α(δ) ‖ **17** *ἰατρῶν ἄριστος ὅστις* ς(Θ) | *αὐτῷ* α(δΔ) ‖ **18** *ὁ αὐτὸς* „ein und derselbe“] *ὡσαύτως* Canterus *ὁ ἄριστος* Dav.² (Duebn.) ‖ **21** *τε* (post *συγγιγνόμενός*) om. ς(δΔ) | *ὅτι* post *ἐπλεονέκτει* reiecit Markl. | *αὐτοῦ* MB | *θέμενος* Reiske

τῇ πρὸς τὸ δαιμόνιον συνουσίᾳ τοῖς ἄλλοις ἀνεπιφθόνως τε καὶ ὅσα ἀνάγκη προσεφέρετο.

IV a Εἶεν· τοῦτο μὲν, φήσει τὶς, πείθομαι, ὅτι κατ' ἀρετὴν τρόπου καὶ φύσεως γενναιότητα ἠξιώθη ὁ Σωκράτης δαιμονίου συνουσίας· τί δὲ καὶ ἦν τὸ δαιμό- 5
b νιον, ποθῶ μαθεῖν. Ἐὰν πρῶτον, ὦ τάν, ἀποκρίνῃ μοι, πότερον ἡγεῖ τι εἶναι δαιμονίων γένος ἐν τῇ φύσει, ὡς θεῶν, ὡς ἀνθρώπων, ὡς θηρίων, ἢ μή· γε-
Ed. Duebn. p. 53 λοῖον γὰρ ‖ ἂν ἐρωτᾶν, τί ἦν τὸ δαιμόνιον Σωκρά-
(c) τους, τὸ πᾶν ἀγνοοῦντα· οἷον εἰ καὶ νησιώτης ἀνήρ, 10 ἀθέατος τοῦ ἵππων γένους καὶ ἀμαθέστατος, ἀκούων ὅτι ἦν Μακεδόνι βασιλεῖ κτῆμα ὁ Βουκεφάλας, ὄχημα ἐκείνῳ μὲν τιθασόν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄβατον, ἔπειτα ἀνερωτῴη, τί ἦν πρᾶγμα ὁ Βουκεφάλας· ἠπόρησεν γὰρ ἂν ὁ διηγούμενος, πρὸς ἄνδρα ἀθέατον τῆς ἵππων 15 φύσεως, εἰκόνος σαφοῦς.

V a Τί δή, νῦν ἀποροῦντες περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ Σωκράτους, Ὁμήρῳ συνεγένοντο διηγουμένῳ; αὐτῷ ἐκείνῳ, ἃ διηγεῖτο, περὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτι ἐν ἐκκλησίᾳ στρατιωτικῇ δημηγορῶν, διενεχθεὶς πρὸς τὸν 20 Ἀγαμέμνονα, σπώμενος τὸ ξίφος, ὡς παίσων, κωλύεται

---

10 οἷον εἰ sq. simil. vi. or. 10. 5 i; 25. 4 a etiam or. 37. 7 i cf. Sext. Emp. hyp. III 2 οὐ γὰρ ἄν τις ἵππον ἐννοῆσαι δύναιτο μὴ οὐχὶ πρότερον τὸ εἶδος τοῦ ἵππου μαθών

---

7 δαιμόνιον α(δ) ‖ **9** ἀνερωτᾶν Dav.^{2} | Σωκράτους δαιμόνιον ς(δ) ‖ **11** ἀμαθέστατος] ἀμαθὴς τέως Markl. ‖ **12** Βουκέφαλος φ? Dav.^{2} (Oxoniensis) bis ‖ **13** τιθασσόν N α(ϑ) ‖ **14** ἂν ἐρωτῴη M α(ϑ) ‖ **15** ὁδηγούμενος M ‖ **17** τί δὴ νῦν; ἀποροῦντες Dav.^{2} οἱ (εἶ) δὲ νῦν ἀποροῦντες Markl. (Schenkl) τί δ'; οἱ νῦν ἀπορ. Reiske (Duebn.) ‖ **18** ⟨εἰ⟩ Ὁμήρῳ Reiske | ⟨οὐ⟩ συνεγένοντο Markl. (Duebn.) ‖ **18. 19** ταὐτὰ, ἐκεῖνος ἃ Heins. ταὐτὰ ἃ ἐκεῖνος Markl. αὐτὸ ἐκεῖνο, ὃ Dav.^{2} αὐτοῖς ἐκεῖνα, ἃ Reiske ταὐτὰ ἐκείνῳ ἃ Duebn. αὐτῷ, ἐκεῖνος ἃ Schenkl

47 a ὑπὸ δαιμονίου. Ἀθηνᾶν κα|λεῖ τὸ δαιμόνιον. Αὕτη γάρ, φησιν, ὀργιζομένῳ αὐτῷ παρεγένετο,

(A 197) στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα.

Τὴν δὲ αὐτὴν ταύτην Ἀθηνᾶν λέγει, καὶ τοῦ Διομή- b
5 δους φησίν

(E 127/8) ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γινώσκοι ἠμὲν θεόν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

Πάλιν αὖ τῷ Τηλεμάχῳ, μέλλοντι συγγίγνεσθαι βα- c
10 σιλεῖ πρεσβυτέρῳ, αἰδουμένῳ καὶ ἀπορουμένῳ ὁ ἑταῖρος λέγει·

(γ 26/7) Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται·

καὶ προστίθησιν τὴν αἰτίαν τῆς παρὰ τοῦ δαιμονίου
15 ἐλπίδος·

(γ 27/8) οὐ γὰρ ὀΐω
οὐδέ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαί τε τραφέμεν τε.

Καὶ ἐπ' ἄλλου ἄλλος αὖθις, d

(A 55) τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
20 καὶ ἐπ' ἄλλου, e

(E 1/2) Τυδείδῃ Διομήδεϊ Πάλλας Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος,

---

4 Ἀθηνᾶν λέγει vi. etiam or. 4. 8 d cf. Himerius I 11

---

3 ξανθῆς τε BH ‖ **4** λέγων MN$\alpha(\vartheta)$ λέγειν Reiske | καὶ ⟨περὶ⟩ τοῦ BMN$\alpha(\delta)$ et ita Reiske ἐπὶ τοῦ Duebn. ‖ **6** τοι (οι in ras.) R! ‖ **7** ἐπῆεν (η in ras.) R! ‖ **8** γινώσκεις B (Duk.) γινώσκοις $\alpha(\delta\Delta)$ γιγνώσκῃς Homerus | ἣ μέν Δ^{o} ‖ **12** Τηλέμαχ' (λε in ras.) R! ‖ **17** οὔσε BH Homerus quem ex „pulchra Maximi lectione" emendandum esse censet Dav.^{2} ‖ **18** ἐπ' ἄλλου ἄλλος Hob. ἐπ' ἄλλους codd. ἐπ' ἄλλου $\alpha(\delta\Delta)$

f καὶ ἐπ' ἄλλου,

(Ε 122) γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

(VI) g Ὁρᾷς τὸ πλῆθος τῶν συγγιγνομένων τῷ δαιμονίῳ. Βούλει τοίνυν, τὸν Σωκράτην ἐάσας, Ὁμήρου πυθέσθαι, τί σοι ταυτὶ ἐθέλει, ὦ ποιητῶν γενναιότατε;

a Τὸ μὲν γὰρ Σωκράτους δαιμόνιον ἓν καὶ ἁπλοῦν, καὶ ἰδιωτικόν, καὶ δημοτικόν, ἢ ποταμὸν διαβαίνοντα ἀνακαλούμενον, ἢ Ἀλκιβιάδου ἔρωτα ἀναβαλλόμενον, ἢ ἀπολογεῖσθαι βουλόμενον, ἢ ἀποθνήσκειν προαι-

b ρούμενον οὐ κωλῦον. Ὁμήρῳ δὲ τὸ δαιμόνιον συνίσταται οὔτε ἑνί, οὔτε ἐφ' ἑνί, οὔτε ἕν, οὔτε ἐπὶ σμικροῖς· ἀλλὰ καὶ παντοδαπόν, καὶ πολλάκις, καὶ ἐν πολλοῖς ὀνόμασιν, καὶ ἐν πολλοῖς φαντάσμασιν, καὶ

c ἐν παντοδαπαῖς φωναῖς. Ἆρ' οὖν καὶ ἀποδέχῃ τι τούτων, καὶ ἡγεῖ τι εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν Ἥραν,

Ed. Duebn. p. 54 καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ‖ Ἔριν, καὶ ὅστις ἄλλος δαί-

d μων Ὁμηρικός; Μή με οἷον πυνθάνεσθαι εἰ τοιαύτην

---

8 ἢ ποταμὸν διαβαίνοντα ἀνακαλούμενον cf. Plat. apol. 31 et 40 Aelian. v. hist. 8. 1 δαιμόνιον ἀποτρεπτικὸν etiam Socr. epist. 1 (Herch. 610) ‖ 9 ἢ Ἀλκιβιάδου ἔρωτα ἀναβαλλόμενον vi. or. 18. 9 e cf. Plat. Alcib. 103 a Athen. V 187 e ‖ 10 ἀπολογεῖσθαι βουλόμενον sed cf. Xenoph. apol. 4 | ἀποθνήσκειν προαιρούμενον cf. Plat. apol. 40 b ‖ 16 ἡγεῖ sq. de artificibus naturae deorum interpretibus vi. or. 11. 3 c cf. Dio Chrys. XII 44 similia de poetis vi. or. 2. 10 d cf. Dio Chrys. XII 39 sq.

---

4 συγγιγνομένων (νο in ras.) R! ‖ 8 ἰδιωτικόν, οὐ δημοτικόν Markl. (Duebn.) ‖ 9 ἐρῶντα Schenkl ‖ 10 βουλόμενον (scil. οὐ κωλῦον cf. Plat. ap. Socr. 40 a sq.)] βουλόμενον οὐκ ἐῶν Heins. βουλόμενον κωλύον Dav.² Markl. (Duebn.) lacunam suspicatur Schenkl ‖ 11 ⟨παρ'⟩ Ὁμήρῳ Reiske | δὲ καὶ τὸ Nα(δ) ‖ 13 καὶ (post ἀλλὰ) om. BNα(δ) ‖ 14 ὀνόμασιν — πολλοῖς om. N ‖ 17 ⟨τὴν⟩ Ἔριν Markl. sed vi. supra p. 40. 12 ‖ 18 οἷον (ον in ras. ex η) R!

ἡγεῖ τὴν Ἀθηνᾶν, οἵαν Φειδίας ἐδημιούργησεν, οὐδὲν
47 b τῶν Ὁμήρου ἐπῶν φαυλοτέραν, παρθέ|νον καλήν, γλαυ-
κῶπιν, ὑψηλήν, αἰγίδα ἀνεζωσμένην, κόρυν φέρουσαν,
δόρυ ἔχουσαν, ἀσπίδα ἔχουσαν· μηδὲ αὖ τὴν Ἥραν,
5 οἵαν Πολύκλειτος Ἀργείοις ἔδειξεν, λευκώλενον, ἐλε-
φαντόπηχυν, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἱδρυμένην
ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου· μηδέ γε αὖ τὸν Ἀπόλλωνα, οἷον e
γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσιν, μειράκιον γυμνὸν
ἐκ χλαμυδίου, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ
10 θέοντα. Οὐ τοῦτο ἐρωτῶ, οὐδὲ ἡγοῦμαί σε φαῦλον f
εἶναι τ' ἀληθῆ εἰκάζειν, ὥστε μὴ μεταβάλλειν τὸ αἴ-
νιγμα εἰς λόγον· ἀλλ' εἰ τῷ ὄντι ἡγεῖ ταυτὶ τὰ ὀνό- g
ματα καὶ τὰ σώματα αἰνίττεσθαί τινας δαιμονίους
δυνάμεις, καὶ συνισταμένας τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐμοι-
15 ροτάτοις καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ. Εἰ μὲν γὰρ μηδεμίαν h
ἡγεῖ, ὥρα σοι καὶ Ὁμήρῳ πολεμεῖν, καὶ τὰ μαντεῖα
ἀναιρεῖν, καὶ ταῖς φήμαις ἀπιστεῖν, καὶ τὰ ὀνείρατα
φεύγειν, καὶ Σωκράτην δὲ ἐᾶν. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν i
οὔτε ἄπιστα ἡγεῖ οὔτε ἀδύνατα, ἀπορεῖς δὲ περὶ Σω-
20 κράτους· μεταλαβὼν ἐρήσομαί σε, πότερα οὐκ ἄξιον
ἡγεῖ τὸν Σωκράτην μοίρας δαιμονίου, ἢ τὸ δυνατὸν
ἄλλοθι ἐνταῦθα ἐξασθενεῖ. Ἀλλὰ τὸ μὲν δυνατὸν k

---

1 οἵαν Φειδίας sq. vi. or. 2. 10 d ‖ **3** φέρουσαν . . . ἔχουσαν ut or. 37. 8 c ‖ **13** δαιμονίους δυνάμεις cf. Apul. deo Socr. 6 divinae quaedam potestates sq.

---

6 ἱδρυμένην — 7 θρόνου v (: ἱδρυμένος) ‖ **16** καὶ τὰ μαντεῖα — 17 ἀπιστεῖν v (: ἀναιρεῖ)

---

3 αἰγίδα ἀνεζωμένην (suprascr. α et σ) R! ‖ **4** αὐτὴν BMN ‖ **7** αὐτὸν B | οἷον] οἱ α(δ) ‖ **13** σώματα] φαντάσματα Markl. ‖ **15** μὲν (ante γὰρ) om. α(Θ) | οὐδεμίαν α(Θ) ‖ **17** ἀναιρεῖ v | ἀπιστεῖ v ‖ **18** φεύγειν] ψέγειν Reiske (Duebn.) ‖ **20** μεταβαλὼν BMN α(δ) ‖ **22** ἄλλοθι ⟨μὲν δίδως⟩ Duk. | ἐξασθενεῖς φα(δ) δὲ νομίζεις ἀδύνατον Duk. | ἀλλ' ⟨ἂν δίδως καὶ ἄλλοις⟩ τὸ Duk.

διδούς, κἀνταῦθα δώσεις, τὸ δὲ ἄξιον οὐκ ἀφαιρήσεις
1 τοῦ Σωκράτους. Εἰ τοίνυν καὶ δυνατὸν τὸ πρᾶγμα,
καὶ ἄξιος Σωκράτης, λείπεταί σοι μὴ περὶ Σωκράτους
ἀμφισβητεῖν, ἀλλὰ καθόλου σκοπεῖν, τίς ἡ τοῦ δαι-
μονίου φύσις.

VII a Καὶ τοῦτο μέν σοι παρ' ἐμοῦ καὶ αὖθις λελέ-
ξεται· νῦν δὲ ἴθι αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἐκκαθηράμενος
ταυτηνὶ τὴν δόξαν, ἵνα σοι καὶ προτέλεια γένηται ταῦτα
(b) τοῦ μέλλοντος λόγου· ὅτι θεοὶ ἀνθρώποις ἀρετὴν καὶ
κακίαν ἔνειμαν, ὥσπερ ἐν σταδίῳ ἀγωνισταῖς, τὴν μὲν
ἆθλον μοχθηρίας φύσεως καὶ γνώμης πονηρᾶς, τὴν | 48a
δὲ ἐπινίκιον γνώμης ἀγαθῆς καὶ φύσεως ἐρρωμένης,
c ὅταν κρατῶσιν καλοκαγαθίᾳ. Τούτοις καὶ τὸ θεῖον
ἐθέλει ξυνίστασθαί τε καὶ συνεπιλαμβάνειν τοῦ βίου,
ὑπερέχον χεῖρα καὶ κηδόμενον· τὸν μὲν φήμαις σώζει,
τὸν δὲ οἰωνοῖς, τὸν δὲ ὀνείρασιν, τὸν δὲ φωναῖς, τὸν
d δὲ θυσίαις. Ἀσθενὴς γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ πρὸς
πάντα ἐξικνεῖσθαι τοῖς λογισμοῖς, ἅτε περιβεβλημένη
ἐν τῷ δευτέρῳ βίῳ πολλὴν καὶ σκοτεινὴν ἀχλύν, καὶ
ἐν πολλῷ ψόφῳ καὶ θορύβῳ τῶν δεῦρο κακῶν δια-
e τρίβουσα, καὶ ταραττομένη ὑπ' αὐτῶν. Τίς γὰρ οὕτω

9 ὅτι sq. vi. or. 38. 6 h ‖ **10** ὥσπερ ἐν σταδίῳ sq. cf. simil. Epict. diss. I 24. 1 Philo prov. 2. 4 ‖ **11** ἆθλον μοχθηρίας sq. spectat ἀρετῆς ἀγῶνα vi. or. 13. 4 d ἀριστείαν sq. cf. Epict. I 24. 1 Philo prov. 2. 4 ‖ **14** ξυνίστασθαι τε καὶ συνεπιλαμβάνειν vi. infra p. 96. 7 θεοῦ δεῖ ξυλλήπτορος καὶ συναγωνιστοῦ (= or. 38. 6 k) cf. Senec. ep. 41 et 73 ‖ **15** τὸν μὲν φήμαις σώζει sq. cf. Albin. 16 Apul. deo Socr. 3 sq. Diog. Laert. II 103 ‖ **17** ἀσθενὴς sq. vi. supra p. 29. 1 etiam or. 34. 2 e; 38. 6 l ‖ **21** ταραττομένη sq. vi. or. 7. 1 e; 10. 1 g

1 διδούς del. Duk. | ἀφαιρήσεις (αι in ras.) R! ‖ **4** ἀμφισβητεῖν om. MN φ α(δ) ‖ **11** μοχθηρᾶς α(δ) | πονηρᾶς· ⟨ὅταν κρατῶσι φαυλότητι·⟩ τὴν δὲ Reiske ‖ **12** ἐρωμένης N α(Δ°) ‖ **14** ἐθέλον Reiske ‖ **19** δευτέρῳ] δεῦρο Reiske (Duebn.) ‖ **20. 21** διατρίβουσα (ριβ in ras.) R!

ταχὺς καὶ ἀσφαλὴς ὁδοιπόρων, ὡς μὴ ἐντυχεῖν βαδίζων
χαράδρᾳ ἀφανεῖ, ἢ χάρακι ἀδήλῳ, ἢ κρημνῷ, ἢ τάφρῳ; f
τίς δὲ οὕτω κυβερνήτης ἀγαθὸς καὶ εὔστοχος, ὡς ἀπεί-
ρατος διελθεῖν κλύδωνος, καὶ ζάλης, καὶ πνευμάτων
ἐμβολῆς, καὶ ἀέρος τεταραγμένου; τίς δὲ οὕτω ἰατρὸς g
τεχνικός, ὡς μὴ ἐπιταραχθῆναι ἀφανεῖ καὶ ἀνελπίστῳ
νοσήματι, ἄλλου ἄλλοθεν ὑποφυομένου καὶ ὑποτεμνο-
μένου τοὺς τῆς τέχνης λόγους; τίς δὲ ἀνὴρ ἀγαθός, h
ὡς διελθεῖν βίον ἀπταίστως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς σῶμα
νοσερόν, ὡς πλοῦν ἄδηλον, ὡς ὁδὸν διεσκαμμένην,
καὶ μὴ δεηθῆναι ἐν τού||τοις, κυβερνήτου καὶ ἰατροῦ Ed. Duebn. p. 55
καὶ χειραγωγοῦ θεοῦ; Καλὸν μὲν γὰρ ἡ ἀρετή, καὶ i
εὐπορώτατον, καὶ δραστικώτατον· ἀλλ' ἀνακέκραται
ὕλῃ πονηρᾷ, καὶ ἀσαφεῖ, καὶ μεστῇ πολλοῦ τοῦ ἀδή-
λου, ἣν δὴ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τύχην, χρῆμα τυ-
φλὸν καὶ ἀστάθμητον. Ἀντιφιλοτιμεῖται τῇ ἀρετῇ, καὶ
ἀντιστατεῖ, καὶ ἀνταγωνίζεται, καὶ πολλάκις αὐτὴν

---

1 *ὁδοιπόρων* sq. vi. or. 34. 2 f ‖ **3. 4** *κυβερνήτης .. ἀπείρατος .. κλύδωνος* vi. or. 34. 4 e similitudinem suppeditavit Plat. leg. IV 709 b quem ad verbum citat or. 13. 7 d vi. etiam or. 5. 6 b; 40. 5 e cf. Senec. dial. I 4. 5 ‖ **15** *τύχην χρῆμα τυφλὸν* cf. Plut. de fort. II *τύχη ἦν τυφλὴν λοιδοροῦμεν* Cicer. Lael. 15 54 August. de civ. Dei IV 18 Cebes tab. 7. Demetr. ap. Diog. Laert. V 92 *οὐ μόνον τὸν πλοῦτον ἔφη τυφλόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁδηγοῦσαν αὐτὸν τύχην* unde *τυφλὸς ὁδηγός* est in proverbio (secund. Wyttenb. ad Plut. l. l.)

---

7 *νοσήματι* — 8 *λόγους* p (verbis tamen *ἄλλου ἄλλοθεν ὑποφυομένου* omissis)

---

2 *τάφρῳ* RM (suprascr. *ρ*) ‖ **5** *οὕτως* ς(*δΔ*) ‖ **6** *τεχνῶν* B ‖ **7** *νόσημα δεινὸν* p | *ὑποτεμνόμενον* p ‖ **8** *τοὺς ἐπὶ τῆς* p | *ἀνὴρ* ⟨*οὕτως*⟩ *ἀγαθὸς φα*(*δΔ*) ‖ **10** *νοσερὸν* ⟨*διελθεῖν*⟩ *ὡς* Reiske | *διεσκαμμένων* nescio unde Duebn. ‖ **11** *καὶ ἰατροῦ* om. Duebn. ‖ **15** *τύχην*, ⟨*ἣ*⟩ *χρῆμα* Reiske | *τυφλὸν* ⟨*οὖσα*⟩ *καὶ* Reiske ‖ **16** *ἀντιφιλοτιμεῖται δὲ τῇ* nescio unde *δ*

ἀντιταράττει, ὡς νέφη αἰθέρι ὑποδραμόντα τὴν ἡλίου ἀκτῖνα ἀπέκρυψεν αὐτοῦ τὸ φῶς, καὶ ἐστὶν μὲν καὶ τότε ἥλιος καλός, ἀλλὰ ἡμῖν ἄδηλος· οὕτω καὶ | ἀρε- 48b
k τὴν ὑποτέμνεται τύχης ἐμβολή· καὶ καλὴ μὲν ἡ ἀρετὴ τά τε ἄλλα, ἐμπεσοῦσα δὲ εἰς νεφέλην ἄδηλον, ἐπι- 5
σκιάζεται καὶ διατειχίζεται. Ἔνθα δὴ αὐτῇ θεοῦ δεῖ συλλήπτορος, καὶ συναγωνιστοῦ, καὶ παραστάτου.

VIII a Θεὸς μὲν οὖν αὐτὸς κατὰ χώραν ἱδρυμένος οἰκο-
b νομεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἐν οὐρανῷ τάξιν· εἰσὶ δ' 10
αὐτῷ φύσεις, ἀθάνατοι δεύτεροι, οἱ καλούμενοι δεύτεροι ἐν μεθορίᾳ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταγμένοι· θεοῦ μὲν ἀσθενέστεροι, ἀνθρώπου δ' ἰσχυρότεροι· θεῶν μὲν ὑπηρέται, ἀνθρώπων δὲ ἐπιστάται· θεῶν μὲν πλησι-

6 θεοῦ sq. vi. supra p. 94. 13 sq. ‖ **8** θεὸς κατὰ χώραν ἱδρυμένος „neque enim a cura rerum humanarum, sed contrectatione sola deos (Plato) removit“ Apul. deo Socr. 6 cf. Plat. symp. 203 a θεὸς ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται Plut. def. or. 414 f. 416 f de gen. Socr. 593 d ‖ **10** φύσεις ἀθάνατοι . . ἐν μεθορίᾳ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταγμένοι cf. Plut. de def. 416 c φύσεις εἰσί τινες ὥσπερ ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων e scholarum daemonologia Platonica sicut Apul. deo Socr. 6 „ceterum sunt quaedam divinae mediae potestates inter summum aethera et infimas terras“ sq. Plut. de Isid. 26 e Plat. symp. 202 e Albin. 15 ceterum vi. or. 33. 7 a ὡς ζώῳ τινὶ ἐν μεθορίῳ τεταγμένῳ de homine omnibus voluptatibus simul fruente or. 10. 9 b ἐν μεθορίᾳ ἀγνοίας καὶ λογισμοῦ etiam or. 38. 6 k et simil. or. 20. 3 (4) c ‖ **12. 13** θεῶν ὑπηρέται cf. Plut. def. 417 a λειτουργοῖς θεῶν ὥσπερ ὑπηρέταις cf. 418 e κατὰ τὴν ἐκείνου ἐντολήν Alb. l. l. vi. or. 11. 12 d vers. finem ‖ **13** ἀνθρώπων ἐπιστάται vi. or. 13. 6 b διέλαχον sq.

4 καλὴ — **6** διατειχίζεται p

1 ἀνταράττει Markl. ἀντισπαράττει (vel ἀντιπαράγει) Reiske | ἐν αἰθέρι φ? α(δ) αἰθέρια Dav.²(Δ) | ὑποδράντα MN α(δ) unde ὑποδύντα Steph. ‖ **5** τά τε (de τε — δὲ cf. Kuehner Gerth Gr. Gr. II 2 p. 244. 3)] τά γε α(δΔ) om. p | ἄλλα om. p ‖ **6** ἔνθα δεῖ α(δ) | δεῖ om. α(δ) ‖ **10** αὐτοῦ Δ° | φύσεις ἀθ. οἱ καλ. ἀθάνατοι δεύτεροι α(δ) φύ. ἀθ. δεύτεραι, θεοὶ καλούμεναι δεύτεροι Dav.² (Duebn. nisi quod καλούμενοι) | δεύτεροι (alter.) ευ in ras. R! ‖ **11** μεθορίῳ MB α(Θ) ‖ **12** δὲ ἰσχυρότεροι ς(δΔ)

αἴτατοι, ἀνθρώπων δὲ ἐπιμελέστατοι. Ἡ γὰρ ἂν τὸ c
διὰ μέσου πολλῷ τῷ θνητῷ πρὸς τὸ ἀθάνατον διε-
τειχίσθη τῆς οὐρανίου ἐπόψεώς τε καὶ ὁμιλίας, ὅτι μὴ
τῆς δαιμονίου ταύτης φύσεως, οἷον ἁρμονίας, κατὰ τὴν
πρὸς ἑκάτερον συγγένειαν καταλαβούσης δεσμῷ τὴν
ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν πρὸς τὸ θεῖον κάλλος. Καθάπερ d
γάρ, οἶμαι, τὸ βαρβαρικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ διήρηται
φωνῆς συνέσει, ἀλλὰ τὸ τῶν ἑρμηνέων γένος τὰς
παρ' ἑκατέρων φωνὰς ὑποδεχόμενον καὶ 'διαπορθ-
μεῦον' πρὸς ἑκατέρους, συνῆψεν αὐτῶν καὶ συνεκέ-
ρασεν τὰς ὁμιλίας· οὕτω δ' ἂν καὶ τὸ δαιμόνων γένος
ἐπίμικτον νοεῖται καὶ θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις. Τοῦτο e
γάρ ἐστιν τὸ ἀνθρώποις προσφθεγγόμενον, καὶ φαντα-
ζόμενον, καὶ εἱλούμενον ἐν μέσῃ τῇ θνητῇ φύσει, καὶ
ἀπωφελοῦν ὅσα ἀνάγκη δεῖσθαι θεῶν τὸ θνητῶν γένος.
Πολλὴ δὲ ἡ δαιμόνων ἀγέλη· f

1 ἡ γὰρ sq. cf. Plut. def. orac. 416 f οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπο-
λείποντες ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιοῦσι καὶ ἀσυ-
νάλλακτα Apul. deo Socr. 6 ‖ 4 οἷον ἁρμονίας ut or. 9.1 e et copio-
sius or. 13. 3 g ‖ 5 δεσμῷ sq. cf. ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυνδεδέσθαι
Plat. symp. 202 e ‖ 8 τὸ τῶν ἑρμηνέων γένος cf. Plut. def. orac.
416 f Apul. deo Socr. 6 e Plat. symp. 202 e ‖ 9 διαπορθμεῦον e
Plat. symp. 202 e ἑρμηνεῦον καὶ διαπορθμεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀν-
θρώπων sq. ‖ 11 ὁμιλίας eadem voce in his utitur Plat. symp.
202 e ‖ 15 ἀπωφελοῦν vi. supra p. 94. 15 (τὸν μὲν . . σώζει) cf.
Apul. deo Socr. 6 . . utriusque salutigeri Plut. de gen. Socr. 586 a
594 a Iulian. II 90 b

1. 2 τῷ διὰ Mφα(δΔ) ‖ 2 πολλῷ (ῷ in ras.) R! | τὸ θνητὸν
MNφα(δΔ) τοῦ θνητοῦ Dav.² | διετειχίσθη (ει in ras. ex χ) R! ‖
5 δεσμῷ συνέδησε τὴν BMNφ δεσμὸς συνέδησε τὴν α(δ) ‖ 6 κάλ-
λος] κράτος Markl. ‖ 7 γάρ om. α(δ) ‖ 8 φωνῇ καὶ συνέσει Reiske
φωνῇ οὐ συνέσει Markl. ‖ 9 ἑκατέρου Bα(ϑ) ‖ 11 δ' ἂν] δ' αὖ
α(ϑ) | δαιμόνιον BMN ‖ 12 καὶ θεοῖς R!B θεοῖς cett. (δΔ) ‖
13. 14 φανταζόμενον καὶ προσφθεγγόμενον ς(δΔ) ‖ 14 μέσῃ θνητῇ
MNα(δ) ‖ 15 ἐπωφελοῦν Reiske (Duebn.) | θεῶν om. MNφα(δ) |
θνητὸν α(ϑ)

(Hesiod. op. et di. v. 252/3) τρὶς γὰρ μύριοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, ἀθάνατοι, Ζηνὸς πρόπολοι·

οἱ μὲν ἰατροὶ νοσημάτων, οἱ δὲ τῶν ἀπόρων σύμβουλοι, οἱ δὲ τῶν ἀφανῶν ἄγγελοι, οἱ δὲ τέχνης συνεργάται, οἱ δὲ ὁδοῦ συνέμποροι· οἱ μὲν ἀστικοί, οἱ δὲ ἀγροι- 5
ΛΔ′ κικοί, οἱ δὲ | θαλάττιοι, οἱ δὲ ἠπειρωτικοί· εἵληχεν δὲ 49a
ἄλλος ἄλλην ἑστίαν σώματος, ὁ μὲν Σωκράτην, ὁ δὲ Πλάτωνα, ὁ δὲ Πυθαγόραν, ὁ δὲ Ζήνωνα, ὁ δὲ Διογένην· ὁ μὲν φοβερός, ὁ δὲ φιλάνθρωπος, ὁ δὲ πολιτικός, ὁ δὲ τακτικός· ὅσαι φύσεις ἀνδρῶν, τοσαῦται 10
καὶ δαιμόνων·

(ρ 485/6) καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας·

g ἐὰν δέ που μοχθηρὰν δείξεις ψυχήν, ἀνέστιος αὕτη καὶ ἀνεπιστάτητος. 15

---

1 τρὶς γὰρ sq. vi. or. 11. 12 a cf. Sext. Emp. math. IX 86 similiter e Hesiodo daemones comprobat Plat. Crat. 398 a Plut. def. orac. 439 e et 431 c cf. etiam Heinze Xenocrates p. 97 ‖ 6 εἵληχεν vi. or. 10. 9 e cf. Plut. de gen. Socr. 585 f ἡ ψυχὴ ἄλλῳ δαίμονι συλλαχοῦσα (scil. post mortem) ‖ 7 ἄλλος ἄλλην sq. cf. Plut. de gen. Socr. 594 a προθυμεῖται δ' ἄλλος ἄλλην ἀνασώζειν sq. Plat. Phaed. 108 b ὑπὸ τοῦ προστεταγμένου δαίμονος οἴχεται ἀγομένη ἡ ψυχὴ et 107 d polit. 274 b Tim. 90 a Epict. diss. I 14. 12 Senec. ep. 41 Herm. ap. Stob. ecl. I 304 Plut. def. 417 d al. ‖ 10 ὅσαι sq. cf. Plut. def. orac. 417 b εἰσὶ γάρ, ὡς ἐν ἀνθρώποις, καὶ δαίμοσιν ἀρετῆς διαφοραὶ sq. Apul. deo Socr. 12 ‖ 14 ἐὰν δέ που sq. cf. Herm. ap. Stob. ecl. I 304 Senec. ep. 41 Plut. de gen. Socr. 594 a μὴ πειθομένη δέ, ἀπολιπόντος τοῦ δαίμονος, οὐκ εὐτυχῶς ἀπαλλάσσει

---

1 πολυβοτείρῃ MN (suprascr. υ) ‖ 2 πρόσπολοι MN ‖ 5. 6 ἀγροικοί B ‖ 6 in mge ΛΔ′ vetus numerus quaternionis R! | οἱ μὲν θαλάττιοι α(δ) ‖ 9. 10 ὁ μὲν πολιτικός α(δ) ‖ 12 ξείνοισιν (ει in ras.) R! ξήνοισιν M ‖ 13 ἐπιστροφῶσι R ‖ 14 δείξεις R! (ut ἐὰν ἐξίστασθε Ael. v. hist. IV 24 al. cf. Sophokles greek lexicon s. v. ἐὰν)] δείξῃς cett. (δΔ)

Θ′

IX (Duebn. XV vulg. 27 B 12 K 9)

※ *Ἔτι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου β′.* Ed. Duebn. p. 56

Φέρε, ἐρώμεθα τὸ δαιμόνιον· φιλάνθρωπον γὰρ Ia
καὶ εἰωθὸς ἀποκρίνεσθαι διὰ σωμάτων ἀνθρωπίνων,
ὡς ἡ Ἰσμενίου τέχνη διὰ τῶν αὐλῶν· *ἐρώμεθα δὲ ὧδέ*
πως κατὰ τὸν Ὁμήρου Ὀδυσσέα·

(ξ 149/50) *θεὸς νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι;* b
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐδὲν δεῖ λόγων, ἴσμεν γὰρ τὰ σά·

(ξ 153) *εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,*
ἆρα τοιοῦτον χρῆμα, οἷον ὁμοπαθές τε εἶναι ἡμῖν καὶ
ὁμόφωνον, καὶ ὁμογενές, καὶ σύγχρονον· ἢ κατὰ μὲν c
τὴν δίαιταν ἐφέστιον τῇ γῇ, κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν κρεῖτ-
τον αὐτῆς; Οὐ γὰρ σάρκες αἱ δαιμόνων φύσεις (ἀπο-

---

4 ἐρώμεθα — 11 ναιετάουσιν vi. or. 13. 8 c sq. or. 41. 2 a ‖ 15 οὐ γὰρ σάρκες sq. cf. Albin. 15 εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius) K (teste Schenkl); H (teste Davisio)

---

1 Θ′ R! ‖ 3 in mge ※ (quo significatur hanc dissert. cum antecedenti sub uno numero subsumendam esse id quod in pinace factum est) R! | ἔτι — δαιμονίου β′ RZ (adi. $ιε^{ος}$ in mge teste Schenkl) om. β′ K (teste Bandini) α (nisi quod τοῦ ante τοῦ Σωκρ. et add. λόγος κζ′) τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους $β^{ος}$ Hφ περὶ τοῦ τοῦ Σωκρ. δαιμονίου M et addito τοῦ αὐτοῦ N om. (spat. rel.) B ‖ 5 σωμάτων] στομάτων Markl. ‖ 6 Ἰσμηνίου Bα(δ⊿) ‖ 7 τοῦ Ὁμήρου α(δ) ‖ 8 νύ τις (suprascr. οι) K νύ τοι MNφα(δ⊿) | ἔσσι καὶ MNα(δ) ‖ 9 τις] τοι BMNK ‖ 11 τοὶ] οἳ Homerus | ναιετάουσιν R! ‖ 13 μὲν om. MNα(δ) ‖ 14 οὐσίαν (σι in ras.) R! ‖ 15 δαιμόνων (ων in ras.) R! | φύ.εις (supr. σ) R!

κριτέον γάρ τοι ὑπὲρ αὐτῶν, κελεύουσι γάρ), οὐδὲ ὀστᾶ, οὐδὲ αἷμα, οὐδὲ ἄλλό τι σκεδαστέον, ἢ λυόμενον, ἢ τηκόμενον, ἢ διαρρέον· ἀλλὰ τίς μήν; Οὐτωσὶ πρῶτον θεασώμεθα τὸ ἀναγκαῖον τῆς δαιμόνων οὐσίας.
d Τὸ ἀπαθὲς τῷ ἐμπαθεῖ ἐναντίον, καὶ τὸ θνητὸν τῷ ἀθανάτῳ, καὶ τὸ ἄλογον τῷ λογικῷ, καὶ τὸ ἀναίσθητον τῷ αἰσθητικῷ, καὶ τὸ ἔμψυχον τῷ ἀψύχῳ. Πᾶν | τοίνυν τὴν ψυχὴν ἔχον ἑκατέροιν συγκεκρατημένην· ἢ 49 b
γὰρ ἀπαθὲς τὸ ἀθάνατον, ἢ ἀθάνατον ἐμπαθές, ἢ ἐμπαθὲς θνητόν, ἢ ἄλογον αἰσθητικόν, ἢ ἔμψυχον ἀπαθές· καὶ διὰ τούτων ὁδεύει ἡ φύσις κατὰ βραχὺ

. . οἱ μὲν ὁρατοί, οἱ δὲ ἀόρατοι sq. paulo aliter Apul. deo Socr. 9 „habeant igitur haec daemonum corpora modicum ponderis“ de daemonibus, non de astris locutus

4 τὸ ἀναγκαῖον τῆς δαιμόνων οὐσίας nam certam quandam argumentandi rationem fuisse docet Plut. def. orac. 419 a qui daemones et κατ' ἀρετὴν et κατ' οὐσίαν putandos esse vult ‖ **5** τὸ ἀπαθὲς sq. de peripatetica hac ratiocinatione cf. Heinze Xenocr. 100 spectat hanc „physicam“ harmoniam or. 13. 3 g cf. Plut. Ei ap. Delph. 13 (390 e) ‖ **8** συγκεκρατημένην cf. Plut. mor. 876 a ἡ ψυχὴ ἀὴρ οὖσα συγκρατεῖ ἡμᾶς gen. Socr. 588 f (συντείνει) vi. etiam or. 15. 6 a ‖ **11** καὶ διὰ τούτων sq. vi. or. 13. 3 g

1 γάρ τι BK | κελεύουσι (ευο in ras.) R! ‖ **2** σκεδαστέον (κε in ras.) R! σκεδαστόν Nα(δ⊿) ‖ **3** τικόμενον R! | διαρρέον (ια in ras.) R! | τί μήν; Kφα(ϑ) τίς μὲν Dav.² ποιῶμεν Reiske τίς del. Duebn. | οὐτοσί; Dav.² ‖ **4** θεασώμεθα (ϑα in ras.) R! | ἀνακαῖον (pr. man.) R! | τῆς δαιμόνων in ras. R! τῆς τῶν δαιμ. K ‖ **5** τῷ ἐμπαθεῖ (in ras. ex τὸ ἐμπαθὲς) R! | ἐναντίον in ras. R! ‖ **6** ἀθάνατον (pr. man.) R! | τὸ ἄλογον τῷ λογικῷ in ras. (ex τὸ ἄλογον λογικῷ) R! τὸ ἄλογον τῷ ἀλόγῳ nescio unde Duebn. ‖ **7** αἰσθητικῷ, καὶ τὸ in ras. (ex αἰσθητῷ, καὶ τὸ) R! | καὶ τὸ — ἀψύχῳ om. B ‖ **8** τοιντὴν ψυχὴν R τοίνυν τὸ τὴν ψυχὴν MNφα(δ) τοίνυν τὸ ψυχὴν BK (Duk.) τοίνυν ψυχὴν Reiske (Duebn.) | ἐξ ἑκατέροιν α(ϑ) | συγκεκρατημένον BMNφ om. K συγκεκραμένον α(ϑ) συγκεκροτημένον Dav.² (Duebn.) sed cf. Plut. mor. 876 a ‖ **9** ἀθάνατον τὸ ἐμπαθές Mα(δ)

ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἐπὶ τὰ ἀτιμότατα καταβαίνουσα
ἕξῃς· ἐὰν δέ τι τούτων ἐξέλῃς, διέκοψας τὴν φύσιν· e
ὥσπερ ἐν ἁρμονίᾳ φθόγγων τὴν πρὸς τὰ ἄκρα ὁμο-
λογίαν ἡ μέση ποιεῖ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὀξυτάτου φθόγγου
ἐπὶ τὸ βαρύτατον ταῖς διὰ μέσου φωναῖς ἐπερειδομέ-
νην τὴν μεταβολὴν ἐμμελῆ ποιεῖ καὶ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ
χειρουργίᾳ.

Τοῦτό τοι νόμιζε γίγνεσθαι καὶ ἐν τῇ φύσει, ὥσπερ IIa
ἐν ἁρμονίᾳ τελεωτάτῃ· καὶ τίθεσο θεὸν μὲν κατὰ τὸ
ἀπαθὲς καὶ ἀθάνατον, δαίμονα δὲ κατὰ τὸ ἀθάνατον
καὶ ἐμπαθές, ἄνθρωπον δὲ κατὰ τὸ ἐμπαθὲς καὶ θνη-
τόν, θηρίον δὲ κατὰ τὸ ἄλογον καὶ αἰσθητικόν, φυτὸν
δὲ κατὰ τὸ ἔμψυχον καὶ ἀπαθές. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα b
ἡμῖν, τὸ νῦν ἔχον, κατὰ χώραν ἔστω· ἐπεὶ δὲ τῆς δαι-
μονίων φύσεως πέρι σκοπούμεθα, ἣν φαμὲν μεσότητα
εἶναι πρὸς ἄνθρωπον καὶ θεόν, ἴδωμεν εἴ πῃ δυνατὸν

---

1 ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων sq. vi. or. 27. 7 h et l ‖ **2** ἐὰν δέ τι τούτων ἐξέλῃς, διέκοψας sq. = or. 5. 8 d; 15. 5 c al. ‖ **3** ὥσπερ ἐν ἁρμονίᾳ sq. vi. or. 13. 3 b ὡς κορυφαία sq. cf. Plut. def. orac. 436 f ‖ **8** τοῦτό τοι νόμιζε sq. vi. or. 11. 8 b sq. ‖ **9** τίθεσο θεὸν κατὰ τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀθάνατον cf. Plut. def. orac. 420 e ἔδει ἐν τῇ φύσει τοῦ μακαρίου τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄφθαρτον εἶναι ‖ **10** δαίμονα κατὰ τὸ ἀθάνατον καὶ ἐμπαθὲς cf. Plut. def. orac. 419 a τίνι γὰρ τῶν θεῶν διαφέρουσιν, εἰ καὶ κατ' οὐσίαν τὸ ἄφθαρτον καὶ κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθὲς . . ἔχουσι ib. 420 d πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὑπ' Ἐμπεδοκλέους δαίμονας sq. Iulian. II 70 b ‖ **12.13** φυτὸν δὲ κατὰ τὸ ἔμψυχον καὶ ἀπαθές sed cf. Clem. Alex. Str. VIII 10 κατὰ τοὺς Στωικοὺς οὔτε ἔμψυχον οὔτε ζῷόν ἐστι τὸ φυτὸν Dio Chrys. 12. 35

---

3 ἐν ἁρμονίᾳ — **7** χειρουργίᾳ p

---

1 τιμιώτερον K ‖ **5** τὸν βαρύτατον BKα(δΔ) | ταῖς] τῆς p | φωνῆς p ‖ **8** τοῦτο τοίνυν BMNα(ϑ) | ὥσπερ] ὅπερ φα(ϑ) corr. Reiske ‖ **14** ἐπεὶ Dav.² (Duebn.) ἐπὶ codd. (ϑ) ‖ **15** πέρι σκοπούμεθα Hob. (et ita Dürr) περισκοπούμεθα R (Duebn.) περισκοπώμεθα cett. (δΔ°) ‖ **16** εἴδωμεν R καὶ ἴδωμεν M

c ἐξελέσθαι αὐτήν, καὶ διασῶσαι τὰ ἄκρα. Ἆρ' οὖν ὁ
θεός, ἀθάνατον μὲν γάρ, ἐμπαθὲς δέ; οὐδαμῶς, ἀλλὰ
d ἀθάνατον μέν, ἀπαθὲς δέ· τί δὲ ἄνθρωπος; θνητὸν
μέν, ἀπαθὲς δέ; οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ θνητὸν μέν, οὐ
e μὴν ἀπαθές. Ποῦ τοίνυν ἡμῖν οἰχήσεται τὸ ἀθάνατον 5
ὁμοῦ καὶ ἐμπαθές; δεῖ γὰρ συστῆναι ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν
κοινήν, κρείττονα μὲν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττονα,
εἰ μέλλει ἔσεσθαι τῶν ἄκρων πρὸς ἄλληλα ἀναλογία·
f δύο γὰρ πραγμάτων κεχωρισμένων τῇ φύσει, χωρι-
σθήσεται καὶ ἡ ἐπιμιξία παντάπασιν, | ἐὰν μή τις 50a
κοινὸς ὅρος ἀμφότερα ὑποδέξηται. 11

IIIa Οἷον τὸ τοιόνδε λέγω· καλοῦμέν τι πῦρ ξηρόν
τε ‖ καὶ θερμόν· ἐναντίον δὲ θερμῷ μὲν ⟨ψυχρόν, Ed. Duebn.
p. 57
ξηρῷ δὲ ὑγρόν· ἀλλὰ μὴν καὶ ὕδωρ καλοῦμεν⟩ ψυχρὸν
καὶ ὑγρόν· ἀδύνατον δὴ μεταβάλλειν πῦρ εἰς ὕδωρ, 15
καὶ ὕδωρ εἰς πῦρ· οὔτε γὰρ ψυχρὸν εἰς θερμότητα,
b οὔτε ὑγρὸν εἰς ξηρότητα μεταβάλοι ἄν. Οὕτω δὴ τὸν
τούτων πόλεμον μετεχειρίσατο ἡ φύσις· ἔδωκεν αὐτοῖς
ὥσπερ ἐκεχειροφόρον τὸν ἀέρα, ὃς λαβὼν παρὰ μὲν

12 *οἷον* sq. eodem exemplo utitur simil. or. 20. 4 c cf. Simpl. in Epict. man. 83 *τὸ ὕδωρ εἰς ἀέρα μεταβάλλει καὶ ὁ ἀὴρ εἰς πῦρ* Plat. ap. Stob. ecl. I 152 Zeno ap. Stob. ecl. I 153 Arist. Eth. Nic. 1159 b. 21 Diog. Laert. VII 142 (de Zenone) *ὅταν ἐκ πυρὸς ἡ οὐσία τραπῇ δι' ἀέρος εἰς ὑγρότητα* sq. sim. Plut. de fort. Rom. II (Platonis) Diels dox. 315. 469. 616 Plut. def. orac. 415 b Apul. dogm. Plat. I 7 Albin. 12 Diog. Laert. III 70 al.

19 *ἐκεχειροφόρον* in mge repet. (schol. vet. α) R!

2 *γάρ* R! (exstinctum fere tamquam aqua superfusa postea deletum) om. ς(*δ Δ*) ‖ **8** *ἀναλογωτέρα* MN ‖ **12** *τι*] *τοι* B ‖ **13** *θερμὸν* ⟨*ὄν*⟩ Reiske | ⟨*ψυχρόν* — 14 *καλοῦμεν*⟩ add. Hob. ‖ **15** *καὶ ὑγρόν* R *ξηρῷ δὲ ὑγρόν* cett. (*δ Δ*) | *δὴ*] *δὲ* BKM(*Δ*°) ‖ **17** *ὑγρὸν*] *ξηρὸν* MN φα(*δ*) | *ξηρότητα*] *ὑγρότητα* MN φα(*δ*) | *μεταβάλλοι* Nα(*δ Δ*) ‖ **18** ⟨*καὶ*⟩ *ἔδωκεν* BMNKα(*δ*) ‖ **19** *ἐκεχειριαφόρον* Reiske

τοῦ πυρὸς τὴν θερμότητα, παρὰ δὲ τοῦ ὕδατος τὴν
ὑγρότητα, συνεκέρασεν αὐτῶν καὶ συνῆψεν τὰς ὁμιλίας,
καὶ γίνεται μεταβολὴ καὶ πρόσβασίς ποτε μὲν τοῦ
πυρὸς εἰς ἀέρα, κατὰ θερμότητα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀέρος
εἰς ὕδωρ, κατὰ ὑγρότητα. Πάλιν αὖ ἀὴρ θερμόν τε c
καὶ ὑγρόν, γῆ δὲ ψυχρόν τε καὶ ξηρόν· ἐναντίον δὲ
ξηρότης μὲν ὑγρότητι, ψυχρότης δὲ θερμότητι· οὐκ ἂν
οὖν μετέβαλέν ποτε ἀὴρ εἰς γῆν, ὅτι μὴ τῆς φύσεως
καὶ τούτοις δούσης τὴν τοῦ ὕδατος οὐσίαν, διαιτῶσάν
τε αὐτὰ καὶ ξυνάγουσαν, παρὰ μὲν ἀέρος λαβοῦσαν
τὴν ὑγρότητα, παρὰ δὲ γῆς τὴν ψυχρότητα. Σκόπει d
δὴ τὸ πᾶν οὕτως συγκεφαλαιωσάμενος βραχεῖ λόγῳ·
ἐπειδὴ ἕκαστον τούτων ἀνὰ δύο συνέστηκεν φύσεων
ἐναντίων, ὧν ἀεὶ τὴν ἑτέραν ἀφαιρῶν μοῖραν, προστι-
θεὶς τῶν ἔπειτα τῇ ἑτέρᾳ, καθ' ἥμισυ μὲν χωρίζεις
ἑκατέρου ἑκάτερον, καθ' ἥμισυ δὲ συντάττεις ἑκατέρῳ
ἑκάτερον, τοῦτον τὸν τρόπον τὰ ἐναντία ἀλλήλοις
ἄμικτα ὄντα κοινωνεῖ ὅμως, καὶ ἀνακίρνανται καὶ πῦρ
ἀέρι κατὰ θερμότητα, καὶ ἀὴρ ὕδατι κατὰ ὑγρότητα,
καὶ ὕδωρ γῇ κατὰ ψυχρότητα, καὶ γῆ πυρὶ κατὰ ξηρό-
τητα· οὕτω κἀνταῦθα κοινωνεῖ θεὸς μὲν δαίμονι κατὰ

---

21 κοινωνεῖ θεὸς μὲν δαίμονι sq. vi. or. 9. 2 a καὶ τίθεσο sq.

---

18 in mge inf. fol. 50 a (vet. schol. u) R!:

κοινωνοῦσι		κοινωνοῦσι
πῦρ ἀέρι	κατὰ θερμότητα θεὸς δαίμονι	κατὰ τὸ ἀθάνατον
ἀὴρ ὕδατι	κατὰ ὑγρότητα δαίμων ἀνθρώπῳ	κατὰ τὸ ἐμπαθὲς
ὕδωρ γῇ	κατὰ ψυχρότητα ἄνθρωπος θηρίῳ	κατὰ τὸ αἰσθητικὸν
γῆ πυρὶ	κατὰ ξηρότητα θηρίον φυτῷ	κατὰ τὸ ἐμψυχὲς

---

3 ποτε] ἀπὸ α(δ Δ) ‖ **8** μετέβαλέν (suprascr. λ man. post.) R! μετέβαλλέ B (Duebn.) ‖ **9** τοῦτο B ‖ **13** ἀνὰ] ἐκ α(θ) ‖ **15** τῶν (ante ἔπειτα) om. α(δ) ‖ **18** ἀνακιρνᾶται (vel ἀνακίρναται) ς(δ Δ°)

τὸ ἀθάνατον, δαίμων δὲ ἀνθρώπῳ κατὰ τὸ ἐμπαθές, |50b
ἄνθρωπος θηρίῳ κατὰ τὸ αἰσθητικόν, θηρίον φυτῷ
κατὰ τὸ ἔμψυχον.

IVa Εἰ δὲ βούλει, καὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ σώματος
θέασαι, ὡς οὐδὲ ἐνταῦθα ἡ φύσις μεταπηδᾷ ἀθρόως,
ἀλλὰ καὶ ταύτῃ μεσοτήτων τινῶν δεῖ πρὸς τὴν χειρα-
γωγίαν τῆς κράσεως τῶν σωμάτων· θρὶξ γάρ που καὶ
b ὄνυξ ὀστοῦ μαλακώτερον, καὶ νεύρου ἀραιότερον, καὶ
αἵματος ξηρότερον, καὶ σαρκὸς τραχύτερον· συνελόντι
δὲ εἰπεῖν, παντὶ χρήματι, ἐν ᾧ τὸ ἡρμοσμένον καὶ τε-
ταγμένον, μεσότητος δεῖ, ἐν φωναῖς, ἐν χρόαις, ἐν χυ-
μοῖς, ἐν σώμασιν, ἐν ῥυθμοῖς, ἐν σχήμασιν, ἐν πά-
c θεσιν, ἐν λόγοις. Εἶεν· οὕτω τούτων ἐχόντων, εἰ ὁ
μὲν θεὸς ἀπαθὴς καὶ ἀθάνατος, ὁ δὲ ἄνθρωπος θνητός
τε καὶ ἐμπαθής, ἀνάγκη τὸ διὰ μέσου τούτων ἢ ἀπα-
d θὲς θνητὸν εἶναι, ἢ ἀθάνατον ἐμπαθές· ὧν τὸ μὲν
ἀδύνατον, οὐ γὰρ ἂν ξυνέλθοι ποτὲ οὐδὲ ὁμολογήσαι
e τῷ θνητῷ τὸ ἀπαθές· λείπεται δὴ τὴν δαιμόνων φύσιν

2 φυτῷ sq. vi. supra § IIa φυτὸν δὲ sq. ‖ 18 λείπεται sq. cf. Plut. def. orac. 416 d φύσεις εἰσί τινες .. δεχόμεναι πάθη θνητὰ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίας, οὓς δαίμονας ὀρθῶς ἔχει .. σέβεσθαι Diog. Laert. VII 151

2 in mge sup. fol. 50 b (vet. schol. u) R!:

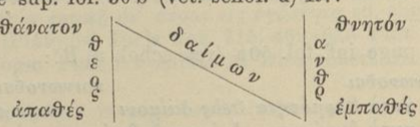

2 ἄνθρωπος ⟨δὲ⟩ BKMN a(ϑ) | αἰσθητόν K | θηρίον ⟨δὲ⟩ MNK a(ϑ) ‖ 6 τὴν (in ras.) R! | χειρουργίαν φ („corporis fabricam permixtionemque" σ^2) ‖ 7 θρὶξ R ‖ 9 καὶ σαρκὸς τραχύτερον om. B ‖ 11 ἐν χρόαις om. Δ^o | χυμῷ K ‖ 12 σώμασιν] ὁσμαῖς Markl. χρώμασι Comb. cum Reiskio ‖ 15.16 ἀπαθὲς θνητὸν (in ras. ex -σθ-) R!

ἐμπαθῆ τε εἶναι καὶ ἀθάνατον, ἵνα τοῦ μὲν ἀθανάτου κοινωνῇ τῷ θεῷ, τοῦ δὲ ἐμπαθοῦς τῷ ἀνθρώπῳ.

Πῶς οὖν καὶ ἐμπαθὲς καὶ ἀθάνατον τὸ δαιμόνιον γένος, ὥρα λέγειν· καὶ πρῶτον γε περὶ τοῦ ἀθανάτου. Τὸ φθειρόμενον πᾶν ἢ τρέπεται, ἢ διαλύεται, ἢ τήκεται, ἢ κόπτεται, ἢ ῥήγνυται, ἢ μεταβάλλει· ἢ διαλύεται, ὡς πηλὸς ὑπὸ ὕδατος· ἢ ῥήγνυται, ὡς ὑπὸ ἀρότρου γῆ· ἢ τήκεται, ὡς ὑπὸ ἡλίου κηρός· ἢ κόπτεται, ὡς ὑπὸ σιδήρου φυτόν· ἢ μεταβάλλει καὶ τρέπε‖ται, ὡς ὕδωρ εἰς ἀέρα, καὶ ἀὴρ εἰς πῦρ. Δεῖ δὴ τὴν οὐσίαν τοῦ δαιμονίου, εἰ μέλλει ἔσεσθαι ἀθάνατος, μὴ διαλύεσθαι, μὴ σκεδάννυσθαι, μὴ τρέπεσθαι, μὴ ῥήγνυσθαι καὶ μεταβάλλειν, μὴ κόπτεσθαι· εἰ γὰρ πείσεταί τι τούτων, ἀπολεῖ τὸ ἀθάνατον. Πῶς δ' ἂν καὶ πάθοι, εἴπερ ἔστιν τὸ δαιμόνιον | αὐτὸ ψυχὴ ἀπο-

Ed. Duebn. p. 58

V a b c d 51 a

11 εἰ μέλλει ἔσεσθαι ἀθάνατος sq. cf. Plut. def. orac. 420 d ἔδει ἐν τῇ φύσει τοῦ μακαρίου τὸ ἄφθαρτον εἶναι ‖ **15** τὸ δαιμόνιον αὐτὸ ψυχὴ sq. cf. Plut. de gen. Socr. 593 d def. orac. 431 b Diog. Laert. VII 151 Heinze Xenocr. 96 Thales Pythag. Plato ap. Aetium Diels doxogr. 307

5 τὸ φθειρόμενον — 10 εἰς πῦρ n

5 in mge infer. fol. 50 b (vet. schol. u) R!:

τὸ φθειρόμενον

τρέπεται	διαλύεται	τήκεται	κόπτεται	ῥήγνυται	μεταβάλλει
ὑπ' ἀλλήλων	ὕδατι	ἡλίῳ	σιδήρῳ	ἀρότρῳ	ὑπ' ἀλλήλων
τὰ στοιχεῖα	πηλός	κηρός	φυτόν	γῆ	τὰ στοιχεῖα

‖ **15** in mge dextr. fol. 51 a σῃ ..... (vet. schol. quattuor vers. marg. efficiens; erasum) R!

5 ἢ τρέπεται om. φα(δΔ) | ἢ τήκεται om. B 〈ἢ ῥήγνυται〉 ἢ τήκεται Duebn. ‖ **6** ἢ ῥήγνυται (post κόπτεται) om. Duebn. | μεταβάλλει 〈καὶ τρέπεται〉 φα(δΔ) ‖ **6. 7** διαλύεται γὰρ ὡς nescio unde Duk. ‖ **10** ἐς πῦρ δΔ ‖ **12. 13** μὴ ῥήγνυσθαι, μὴ τρέπεσθαι Heins. (Duebn.) ‖ **14** πείσεσθαί τε M | ἀπολεῖται K ‖ **15** καὶ πάθοι] καὶ θάνοι Heins. ἀποθάνοι Duk. | ταὐτό, ψυχῇ ἀποδυσαμένῃ Duebn.

δυσαμένη τὸ σῶμα; ἢ γὰρ καὶ τῷ σώματι τῷ φύσει
φθειρομένῳ παρέχει τὸ μὴ φθείρεσθαι ἡνίκ' ἂν αὐτῷ
e συνῇ, πολλοῦ γε δεῖ φθαρῆναι αὐτῇ. Ἐν γοῦν τῇ
συστάσει τὸ μὲν σῶμα συνέχεται, ἡ δὲ ψυχὴ συνέχει·
εἰ δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἕτερόν τι συνέχει, ἀλλὰ μὴ αὐτὴ 5
αὑτήν, τί τοῦτο ἔσται, καὶ τίς ἂν ἐπινοήσαι ψυχὴν
f ψυχῆς; Ὅταν γὰρ ἕτερον ὑφ' ἑτέρου σώζηται συνεχό-
μενον, ἀνάγκη που παύσασθαι τὴν συνοχὴν ἐπὶ πρᾶγμα
προελθοῦσαν συνέχον μὲν ἄλλο, συνεχόμενον δὲ ὑφ'
ἑαυτοῦ· εἰ δὲ μή, ποῖ στήσεται ὁ λογισμὸς προϊὼν εἰς 10
g ἄπειρον; οἷον εἰ ξυνείη τις ὁλκάδα ἐν κλύδωνι ἐκ πέτρας
ποθὲν καθωρμισμένην διὰ πολλῶν κάλων, ὧν ἕτερον
ἐξ ἑτέρου συνεχόμενον τῇ ξυνδέσει τελευτᾷ ἐπὶ τὴν
πέτραν, χρῆμα ἑστὸς καὶ ἑδραῖον.

VIa Τοιοῦτον ἡ ψυχή· σῶμα ἐν σάλῳ ἀεὶ καὶ κλύδωνι 15
νηχόμενον καὶ κραδαινόμενον καὶ σειόμενον συνέχει
αὐτή, καὶ καθορμίζει, καὶ ἵστησιν· ἐπειδὰν δὲ ἀποκάμῃ
τὰ νεῦρα ταυτί, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὥσπερ
καλώδια, ἐξ ὧν τέως προσώρμιστο τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα,

3. 4 ἐν γοῦν τῇ συστάσει sq. cf. Heinze Xenocrates 100 ‖ **4** συνέχει vel συντείνει cf. Plut. de gen. Socr. 588 e ‖ **9** συνέχον ἄλλο συνεχόμενον ὑφ' ἑαυτοῦ similem 'διχοτομίαν' producit de mente or. 11. 8 h sq. de discendo or. 10. 5 h ‖ **12** κάλων vi. or. 10. 8 c ‖ **15** τοιοῦτον ἡ ψυχή sq. simil. vi. or. 13. 7 b | ἐν σάλῳ . . . κραδαινόμενον = or. 11. 7 h ‖ **18** τὰ νεῦρα . . ἐξ ὧν προσώρμιστο cf. Pythag. ap. Diog. Laert. VIII 31 δεσμά τε εἶναι τῆς ψυχῆς . . . τὰ νεῦρα | τὸ πνεῦμα sq. nam ψυχῆς ἄνεμοι οἱ λόγοι sec. Pythagor. (Diog. Laert. VIII 30) ‖ **18. 19** ὥσπερ καλώδια sq. cf. Plut. de gen. Socr. 588 ἡ ψυχὴ μυρίαις ὁρμαῖς οἷον ὕσπληξιν ἐντεταμένη ‖ **19** τὸ σῶμα . . ἐφθάρη vi. or. 10. 5 a

1 ἢ] εἰ KN φα(ϑ) | καὶ (ante τῷ) om. φα(ϑ) ‖ **3** αὐτὴν K (eras. ν) φα(δ∠) ‖ **3. 4** τῇ (ante συστάσει) om. K ‖ **6** αὐτήν BMN | ἐπινοῆσαι MN non R ‖ **7** ἕτερον α(δ) ‖ **9** δ' ὑφ' Duebn. ‖ **11** ξυνίῃ K (-ίει) α(ϑ) ‖ **12** καλῶν BN (Dav.²) ‖ **13** συνδέσει Mα(δ) ‖ **14** ἑστὼς MNKα(δ)

τὸ μὲν ἐφθάρη καὶ κατὰ βυθοῦ ᾤχετο, αὐτὴ δὲ ἐφ' ἑαυτῆς ἐκνηξαμένη συνέχει τε αὑτὴν καὶ ἵδρυται. Καὶ b καλεῖται ἡ τοιαύτη ψυχὴ δαίμων ἤδη, θρέμμα αἰθέριον, μετοικισθὲν ἐκ γῆς ἐκεῖ· ὥσπερ ἐκ βαρβάρων εἰς Ἕλληνας, καὶ ἐξ ἀνόμου καὶ τυραννουμένης καὶ στασιωτικῆς πόλεως εἰς εὐνομουμένην καὶ βασιλευομένην καὶ εἰρηνικὴν πόλιν. Ἐγγύτατα γάρ μοι δοκεῖ c ἔχειν τὸ γιγνόμενον Ὁμηρικῇ εἰκόνι· οἷον φασὶν ἐκείνῳ χαλκεῦσαι τὸν Ἥφαιστον ἐπὶ χρυσῆς ἀσπίδος πόλεις δύο·

(Σ 491) .. ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε,

καὶ χοροί, καὶ παιᾶνες, καὶ δᾳδουχίαι· ἐν δὲ τῇ πό-
51 b λεμοι, καὶ στάσεις, καὶ ἁρπαγαί, | καὶ μάχαι, καὶ ὀλολυγαί, καὶ οἰμωγαί, καὶ στόνοι. Τοῦτο δύναται καὶ d γῇ πρὸς αἰθέρα· ὁ μὲν γὰρ εἰρηναῖόν τι χρῆμα, καὶ παιάνων μεστὸν καὶ θείων χορῶν, ἡ δὲ πολυφωνίας καὶ πολυεργίας καὶ διαφωνίας. Ἐπειδὰν γὰρ ἀπαλλαγῇ e ψυχὴ ἐνθένδε ἐκεῖσε, ἀποδυσαμένη τὸ σῶμα, καὶ καταλιποῦσα αὐτὸ τῇ γῇ φθαρησόμενον τῷ αὐτοῦ χρόνῳ

---

3 θρέμμα αἰθέριον vi. or. 10. 3 b ‖ **4** ὥσπερ ἐκ βαρβάρων sq. vel ὥσπερ ἐκ τῆς Κιμμερίων γῆς vi. or. 10. 9 c ‖ **9. 10** πόλεις δύο sq. cf. Lucian. Icarom. 16 ‖ **15** αἰθέρα ... παιάνων μεστὸν alludit ad Pythagoraeam illam mundi harmoniam de quo copiosius or. 37. 5 a ‖ **16** θείων χορῶν scil. „deorum visibilium" vi. or. 11. 10 d et 12 d cf. Apul. de dogm. Plat. I 11 Albin. 14 Aetius Diels dox. 344 Ps. Arist. de mundo 2 ‖ **17** ἐπειδὰν γὰρ sq. = or. 10. 9 c cf. Albin. 28 (ἐνθένδε ἐκεῖσε) vi. etiam or. 39. 3 o ‖ **19** τῷ αὐτοῦ χρόνῳ καὶ νόμῳ = or. 41. 5 f

---

2 αὐτὴν BMN ‖ **5** ἀνέμου B | τυραννουμένης (νν in ras. ex ν) R! ‖ **8** φησὶν φα(δ Δ) | ἐκείνῳ Hob. ἐκεῖνον codd. ἐκεῖνος φα(δ Δ) ‖ **14** στόνοι] νόσοι B ‖ **17** πολυεργίας (suprascr. περι) K ‖ **18** ἐνθένδε Δ | ἐκεῖσε om. B ‖ **19** αὐτοῦ] αὐτῷ MK φα(Θ) αὐτῆς Reiske αὑτοῦ Duebn.

καὶ νόμῳ, δαίμων τ' ἀνθρώπου, ἐποπτεύει μὲν αὕτη τὰ οἰκεῖα θεάματα καθαροῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς, μήτε ὑπὸ σαρκῶν ἐπιπροσθουμένη, μήτε ὑπὸ χρωμάτων ἐπιτα-
ραττομένη, μήτε ὑπὸ σχημάτων παντοδαπῶν συγχεο-
μένη, μήτε ὑπὸ ἀέρος θολεροῦ διατειχιζομένη, ἀλλὰ 5
αὐτὸ κάλλος, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσα καὶ γανυμένη·
f οἰκτείρουσα μὲν αὐτὴν τοῦ πρόσθεν βίου, μακαρίζουσα
δὲ τοῦ παρόντος· οἰκτείρουσα δὲ καὶ τὰς συγγενεῖς
Ed. Duebn. p. 59 ψυχάς, αἳ περὶ γῆν στρέφονται ἔτι, καὶ ὑπὸ ‖ φι-
λανθρωπίας ἐθέλουσα αὐταῖς συναγελάζεσθαι, καὶ ἐπα- 10
g νορθοῦν σφαλλομένας. Προστέτακται δὲ αὐτῇ ὑπὸ
τοῦ θεοῦ ἐπιφοιτᾶν τὴν γῆν, καὶ ἀναμίγνυσθαι πάσῃ
μὲν ἀνδρῶν φύσει, πάσῃ δὲ ἀνθρώπων τύχῃ καὶ
γνώμῃ καὶ τέχνῃ· καὶ τοῖς μὲν χρηστοῖς συνεπιλαμ-

---

1 ἐποπτεύει cf. Diog. Laert. VII 151 δαίμονας ἐπόπτας τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων Plut. def. orac. 417 b ἐπίσκοποι θείων ἱερῶν ‖ **2** τὰ οἰκεῖα θεάματα sq. vi. or. 10. 9 e; 11. 10 d et f Albin. 27 Sallust. 14 ‖ **2. 3** μήτε ὑπὸ σαρκῶν ἐπιπροσθουμένη vi. or. 11. 10 f ‖ **5** ὑπὸ ἀέρος θολεροῦ vi. or. 10. 9 b ‖ **9** ὑπὸ φιλανθρωπίας sq. nam σωτῆρες et ἐπίκουροι sunt cf. Iulian. II 90 b Plut. de gen. Socr. 586 a et συμπάθειαν ἀνθρώπων ἔχοντες Diog. Laert. VII 151 ‖ **12** ἐπιφοιτᾶν τὴν γῆν sq. idem vi. de Homero or. 26. 1 a αὐτὸς δὲ sq. de Aristeae anima or. 38. 3 d; 10. 2 f cf. de philosophi anima Plat. Theaet. 173 e (πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον) etiam simil. de Diogene cynico or. 36. 5 b καὶ περιήει sq. or. 15. 9 c de Socrate or. 3. 7 a de historia or. 22. 5 i ‖ **13** τύχῃ (καὶ γνώμῃ) καὶ τέχνῃ vi. or. 3. 7 a de Socrate ‖ **14** χρηστοῖς συνεπιλαμβάνειν cf. Iulian. II 70 b προΐσταται βίου τῷ εὐδαιμονήσειν μέλλοντι

---

1 καὶ νόμῳ] γενομένη Reiske | τἀνθρώπου R ἀντ' ἀνθρώπου cett. (δ Δ) | αὐτὴ Reiske ‖ **2** μήποτε B ‖ **3** σαρκικῶν M | χρωμάτων] σωμάτων BMN φ α (δ) unde νοσημάτων Markl. ‖ **6** αὐτὸ κάλος R! ἄϋλον κάλλος Reiske τὸ κάλλος in mge N | αὐτοῖς] ἀΰλοις (vel αὐτῆς) Reiske | γαννυμένη BMK α (Θ) ‖ **7** οἰκτείρουσα — **8** παρόντος om. B ‖ **12** τῇ γῇ BKMN α (Θ) | συναναμίγνυσθαι BKMN α (δ)

βάνειν, τοῖς δὲ ἀδικουμένοις τιμωρεῖν, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν προστιθέναι τὴν δίκην.

Ἀλλ' οὐχὶ δαιμόνων πᾶς πάντα δρᾷ, ἀλλ' αὐτοῖς VII a
διακέκριται κἀκεῖ τὰ ἔργα, ἄλλο ἄλλῳ. Καὶ τοῦτό b
ἐστιν ἀμέλει τὸ ἐμπαθές, ᾧ ἐλαττοῦται δαίμων θεοῦ.
Ὡς γὰρ εἶχον φύσεως, ὅτε περὶ γῆν ἦσαν, οὐκ ἐθέλουσιν ταύτης παντάπασιν ἀπαλλάττεσθαι· ἀλλὰ καὶ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται νῦν, καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἰσχυρίζεται, καὶ Διόνυσος βακχεύει, καὶ Ἀμφίλοχος μαντεύεται, καὶ οἱ Διόσκουροι ναυτίλλονται, καὶ Μίνως δικάζει, καὶ
52 a Ἀχιλλεὺς ὁπλί|ζεται. Ἀχιλλεὺς νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου c
κατὰ τὴν Ποντικὴν θάλατταν, Ἀχιλλέως ναός, καὶ βωμοὶ Ἀχιλλέως· καὶ ἑκὼν μὲν οὐκ ἄν τις προσέλθοι, ὅτι μὴ θύσων· θύσας δέ, ἐπιβαίνει τῆς νεώς. Εἶδον d
ἤδη ναῦται πολλάκις ἄνδρα ἡΐθεον, ξανθὸν τὴν κόμην, πηδῶντα ἐν ὅπλοις· τὰ ὅπλα χρυσᾶ· οἱ δὲ εἶδον μὲν e
οὐδαμῶς, ἤκουσαν δὲ παιωνίζοντος· οἱ δὲ καὶ εἶδον f
καὶ ἤκουσαν. Ἤδη δέ τις καὶ κατέδαρθεν ἄκων ἐν g
τῇ νήσῳ, καὶ αὐτὸν Ἀχιλλεὺς ἀνίστησιν, καὶ ἐπὶ

---

1 *τοῖς ἀδικουμένοις τιμωρεῖν* cf. Iulian. II 90. b (*τιμωροὶ*) | *τοῖς ἀδικοῦσιν προστιθέναι τὴν δίκην* cf. Iulian. II 90 b Plut. def. orac. 417 b nam velut carnifices sunt (*ὥσπερ δήμιοι*) Iulian. II 90 b Synesii ep. 44 (Herch. 657) Plut. qu. Rom. II 27 || 4 *διακέκριται τὰ ἔργα* nam *πάθη* daemonum eadem ac hominum Plut. def. orac. 416 c; 417 b et f || 8 *Ἀσκληπιὸς . . Ἡρακλῆς . . Διόνυσος . . Διοσκοῦροι* exempla daemonum etiam ap. Himerium or. I 40 (Boissonade) cf. Arrian. peripl. 21 sq.

---

8 *Ἀσκληπιὸς* — 11 *ὁπλίζεται* n

---

6 *ὡς*] *ἧς* Reiske || 9 *οἱ* (ante *Διοσκοῦροι*) om. α(δ) || 12 *θάλατταν* ⟨*οὗ*⟩ vel ⟨*ἐν ᾗ*⟩ Reiske || 13 *προσέλθῃ* Bα(*Θ*) || 14 *νεώς* (in mge *νήσου* man. antiqua) R(*Δ*) *νήσου* (suprascr. *νεώς*) K *νήσου* cett. (δ) *νεώ* („on entre dans le *temple*") Combes || 17 *παιανίζοντος* K (suprascr. ω) ς(δ*Δ*)

σκηνὴν ἄγει, καὶ εὐωχεῖ· ὁ Πάτροκλος ᾠνοχόει, Ἀχιλλεὺς ἐκιθάριζεν, παρεῖναι δὲ ἔφη καὶ τὴν Θέτιν, καὶ
h ἄλλων δαιμόνων χορόν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ κατὰ χώραν μένει, ὡς ὁ Ἰλιέων λόγος, καὶ φαντάζεται πηδῶν ἅμα
i τὸ πεδίον, καὶ ἀστράπτων. Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν Ἀχιλλέα οὐκ εἶδον, οὐδὲ τὸν Ἕκτορα εἶδον· εἶδον δὲ καὶ Διοσκούρους ἐπὶ νεώς, ἀστέρας λαμπρούς, ἰθύνοντας τὴν ναῦν χειμαζομένην· εἶδον καὶ τὸν Ἀσκληπιόν, ἀλλ' οὐχὶ ὄναρ· εἶδον καὶ τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ.

I'

X (Duebn. XVI vulg. 28 B 13 K 10)

ιγ' *Εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις.*

περὶ Ἐπιμενίδου

Ia Ἀφίκετό ποτε Ἀθήναζε Κρὴς ἀνήρ, ὄνομα Ἐπιμενίδης, κομίζων λόγον, οὐτωσὶ ῥηθέντα, πιστεύεσθαι

---

6 *Διοσκούρους* quos *νεφέλια* esse voluit Xenophanes (Aetius II 13 = Stob. ecl. I 204) ‖ **9** *οὐχὶ ὄναρ . . ἀλλ' ὕπαρ* vi. or. 37. 1 a vers. finem ‖ **13** *ἀφίκετο* sq. = or. 38. 3 b

---

4 in mge *ἴλιος· ὁ πολίτης, ἰλιεύς* (vet. schol. a) R!

---

4 *Ἰλίων* MN ‖ **4. 5** *πηδῶν ἅμα τὸ πεδίον* (cf. *πηδᾶν πεδία* ap. Sophoclem) codd. *πηδῶν ἀνὰ τὸ πεδίον δ Δ* (inde ortum, quod *ἄνα* (errore typoth.) Heins.[1] unde *ἀνὰ* Heins.[2] cum quo *δ Δ* ‖ **6** *Ἕκτορα· εἶδον δὲ* Nα(*δ Δ*) ‖ **9** *νὴ τὸν Ἡρακλέα* Valkenaer (ad Ammonium p. 218) (Duebn.)

Codices RBMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

10 *I'* R! ‖ **12** in mge *ιγ'* R! | *εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις* RNZ (addito *ις^{ος}* teste Schenkl) K (teste Bandini) add. *λόγος κη' αφ τοῦ αὐτοῦ εἰ — ἀναμνήσεις* M spatio relicto om. B ‖ **13** in mge *περὶ Ἐπιμενίδον* (schol. vet. u) R! | *ἀνὴρ Κρὴς Ἀθήναζε* α(*δ*)

χαλεπόν· ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου τῷ ἄντρῳ κεί- b
μενος ὕπνῳ βαθεῖ ἔτη συχνά, ὅναρ ἔφη ἐντυχεῖν
αὐτὸς θεοῖς καὶ θεῶν λόγοις, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δίκῃ.
Τοιαῦτα ἄττα διαμυθολογῶν ἠνίττετο, οἶμαι, ὁ Ἐπι- c
μενίδης, ὡς ἄρα ὁ ἐν γῇ βίος ταῖς τῶν ἀνθρώπων
ψυχαῖς ὀνείρατι ἔοικεν μακρῷ καὶ πολυετεῖ. Πιθα- d
52b νώτερος δ' ἦν ἂν καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη | προστιθεὶς
τῷ αὐτοῦ λόγῳ, ἃ περὶ ὀνείρων ἐκεῖνος. Λέγει γάρ e
που Ὅμηρος (υ 562) δύο εἶναι πύλας ἀμενηνῶν ὀνεί-
ρων, τὴν μὲν ἐξ ἐλέφαντος, τὴν δὲ ἐκ κεράτων· τοὺς
μὲν οὖν διὰ κεράτων ἰόντας ἀτρεκεῖς τε εἶναι καὶ πι-
θανοὺς πιστεύεσθαι· τοὺς δὲ ἑτέρους σφαλερούς, καὶ
ἀπατεῶνας, καὶ μηδὲν ὕπαρ ἐπὶ τὴν ψυχὴν φέροντας.
Ταύτῃ τοι ἔτεινεν καὶ ὁ Ἐπι‖μενίδου εἴτε μῦθος εἴτε Ed. Duebn. p. 60 f
καὶ ἀληθὴς λόγος. Ἐνύπνιον γάρ τι ἐστὶν ἀτεχνῶς
οὑτοσὶ ὁ δεῦρο βίος, καθ' ὃν ἡ ψυχὴ κατορωρυγμένη
ἐν σώματι ὑπὸ κόρου καὶ πλησμονῆς μόγις πως ὀνει-
ρώττει τὰ ὄντα. Ἔρχονται δὲ ταῖς μὲν τῶν πολλῶν g
ψυχαῖς ὄνειροι δι' ἐλεφαντίνων πυλῶν· εἰ δέ που τίς

---

1 ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου τῷ ἄντρῳ ut or. 37.1 c cf. Diog. Laert. VIII 3 Plut. sen. resp. ger. 1 ‖ **16.17** ψυχὴ κατορωρυγμένη ἐν σώματι vi. or. 7.5 e et quae ibi adnotavi

---

8 λέγει — 13 φέροντας p ‖ **17** μόγις — 18 ὄντα v (: ὀνειρώττω)

---

1 χαλεπόν· ἡμέρας ἐν Δικταίου Διὸς τῷ MNφα(δ) unde χαλεπόν· ἠρέμα ἐν Δικτ. Διὸς τῷ Heins. χαλεπόν· μέσης ἡμέρας ἐν Δικτ. Διὸς τῷ Markl. ‖ **3** αὐτοῖς τε θεοῖς Reiske | λόγοις] ἐγγόνοις Markl. ‖ **6** πολυετεῖ] διηνεκεῖ B ‖ **7** ἂν ἦν ς(δ Δ^{o}) ‖ **8** αὐτοῦ BMN | ἃ — ἐκεῖνος om. B | ἐκεῖνος ⟨λέγει⟩ in mge N ἐκεῖνος ⟨πεποίηκε⟩ Steph. ‖ **11** διὰ τῶν κεράτων BMNα(δ) ‖ **12.13** καὶ ἀπατεῶνας om. B ‖ **15** ἀτεχνῶς] ἀληθῶς M ‖ **17** κάρου Wakefield silv. crit. II 81 (Duebn.) | μόγις R!v μόλις cett. ($\delta\Delta$) | πῶς R! ‖ **19** τίς] τι (suprascr. σ) R!

ἐστιν καθαρὰ ψυχὴ καὶ νηφάλιος, καὶ ὀλίγα ὑπὸ τοῦ δεῦρο κάρου καὶ τῆς πλησμονῆς ἐπιταραττομένη, εἰκός που ταύτῃ δι' ἑτέρων ἰόντα ἀπαντᾶν ὀνείρατα σαφῆ καὶ διακεκριμένα καὶ ἐγγύτατα τῷ ἀληθεῖ. Οὗτος ἦν ὁ Ἐπιμενίδου ὕπνος.

περὶ Πυθαγόρου

IIa Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι αὐτῷ τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα οἰχήσεται ἀθανὴς καὶ ἀγήρως· b καὶ γὰρ εἶναι αὐτήν, πρὶν ἥκειν δεῦρο. Ἐπίστευον δὲ αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι ταῦτα λέγοντι, καὶ ὅτι ἤδη πρότερον γένοιτο ἐν γῇ ἐν ἄλλῳ σώματι, Εὔφορβος δὲ c εἶναι ὁ Τρὼς τότε. Ἐπίστευον δὲ ὧδε· ἀφίκετο εἰς Ἀθηνᾶς νεών, οὗ πολλὰ ἦν καὶ παντοδαπὰ ἀναθήματα, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἀσπίς, τὸ μὲν σχῆμα Φρυγία, ὑπὸ δὲ χρόνου ἐξίτηλος· εἶπεν οὖν ὅτι Γνωρίζω τὴν ἀσπίδα, ἀφείλετο δέ με ὅσπερ καὶ ἀπέκτεινεν τότε ἐν

---

1. 2 ὑπὸ τοῦ δεῦρο κάρου cf. Albin. 14 ἐγείρων αὐτὴν ὥσπερ ἐκ κάρου τινὸς ‖ **2** ἐπιταραττομένη nam ὑπὸ τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ ταράττεται cf. Plat. Phaedr. 27 (79 c) Albin. 25 simil. etiam Cicer. Tusc. IV 5. 9 sq. Zeno fragm. 205 (Arn.) Chrysipp. fragm. 405 al. cf. Siefert ad Plut. π. εὐθυμ. progr. Pfort. 1907/8 p. 17 sq. ‖ **8** ἀθανὴς vi. or. 10. 9 a εἰ δ' ἐστὶν sq. ‖ **9** ἥκειν δεῦρο cf. Diog. Laert. VIII 28 (Pythagoras) Plat. Tim. 44 b Phaed. 72 e ‖ **11** Εὔφορβος sq. cf. Diog. Laert. VIII 4 Porph. vit. Pyth. 26. 27. Iambl. vit. Pyth. 63 Philostr. vit. Apoll. 1 Horat. od. 1. 28. 10 al.

---

8 ἡ δὲ ψυχὴ — ἀγήρως v (: ἀθανὴς)

---

8 ἀθανὴς in mge repet. (vet. schol. a) R!

---

2 δεῦρο om. B | κόρου BMφα(θ) ‖ **6** in mge περὶ Πυθαγόρου (vet. schol. u) R! ‖ **7** αὐτῷ φα(θ) ‖ **11** ἐν γῇ γένοιτο B cet. ἐγένετο videtur maluisse Markl. ‖ **11. 12** δὲ εἶναι om. B ‖ **13** Ἀθήνας ἰδεῖν νεών B | πολλὰ μὲν ἦν ς(θ) ‖ **15** ὑπὸ] ἀπὸ α(θ) ‖ **16** ὅσπερ ἀπέκτεινεν nescio unde Duebn.

'Ιλίῳ ἐν τῇ μάχῃ'. Θαυμάσαντες οἱ ἐπιχώριοι τὸν d
λόγον, καθεῖλον τὸ ἀνάθημα, καὶ ἦν ἐπίγραμμα
53 a Παλλάδι 'Αθηνᾷ Μενέλεως ἀπὸ | Εὐφόρβου. e
Εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλον αὖ λόγον διέξιμί σοι. Προκονη- f περὶ 'Αριστέου
σίῳ ἀνδρὶ τὸ μὲν σῶμα ἔκειτο ἐμπνουν μέν, ἀλλ'
ἀμυδρῶς καὶ ἐγγύτατα θανάτου· ἡ δὲ ψυχὴ ἐκδῦσα
τοῦ σώματος, ἐπλανᾶτο ἐν τῷ αἰθέρι, ὄρνιθος δίκην,
πάντα ὕποπτα θεωμένη, γῆν, καὶ θάλατταν, καὶ ποτα-
μούς, καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη ἀνδρῶν, καὶ παθήματα,
καὶ φύσεις παντοίας· καὶ αὖθις εἰσδυομένη τὸ σῶμα
καὶ ἀναστήσασα, ὥσπερ ὀργάνῳ χρωμένη, διηγεῖτο ἅττα
εἶδέν τε καὶ ἤκουσεν, παρ' ἄλλοις ἄλλα.

Τί δήποτ' οὖν 'Επιμενίδης καὶ Πυθαγόρας καὶ III a
'Αριστέας ἐθέλουσιν αἰνίττεσθαι; ἄλλό τι ἢ τὴν σχολὴν
τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ τῶν τοῦ σώματος
ἡδονῶν καὶ παθημάτων, ὅταν ἀπαλλαγεῖσα τοῦ περὶ
ἐκεῖνο ταράχου, καὶ ἐπιστρέψασα εἰς ἑαυτὴν τὸν νοῦν,
ἔμπαλιν ἐντυγχάνει τῷ ἀληθεῖ αὐτῷ, ἀφεμένη τῶν

3 *Μενέλεως* sq. cf. Diog. Laert. VIII 4 *ὑπὸ Μενέλεω τρωθῆναι* ‖ **4. 5** *Προκονησίῳ ἀνδρὶ* sq. scil. Aristeae vi. or. 38. 3 c cf. Herodot. IV 14 sq. Orig. c. Cels. VIII 125 ‖ **5** *τὸ σῶμα ἔκειτο* sq. cf. simil. (de Ere Pamphylio) Plat. republ. X 614 b ‖ **7** *ἐπλανᾶτο* sq. vi. or. 9. 6 g | *ὄρνιθος δίκην* vi. idem de Diogenis mente *πλανωμένη* or. 36. 5 b de nave prima a Minerva constructa or. 37. 8 b ‖ **14** *τὴν σχολὴν* sq. nam *μετέχει ἡ ψυχὴ τῶν τοῦ σώματος κινήσεων* vi. or. 28. 2 d cf. Plat. Tim. 64 d Axioch. 336 b ‖ **17** *ταράχου* vi. supra § I 9 | *ἐπιστρέψασα εἰς ἑαυτὴν τὸν νοῦν* cf. Diog. Laert. VIII 31 (Pythag.) *ὅταν καθ' αὑτὴν γενομένη ἠρεμῇ*

4 in mge *περὶ Ἀριστέου* (vet. schol. u) R! | *λόγον αὖ α(δ)* | *διέξιμί* (de qua forma optime testata vide Crönert. mem. gr. p. 253) R! *διέξειμί* cett. *(δ∠)* | *Προκονησίῳ* (ut *Πελοποννήσῳ Χερρόνησος* iuxta *Χερρόννησος* C. I. 2. 2059 al. apud Crönert. l. l. p. 75) R! MN *Προκοννησίῳ* cett. *(δ∠)* ‖ **8** *ἅποπτα* Markl. (Duk.) | *θεωμένη* ÷ *γῆν* R! ‖ **9** *ἔθη* Markl. (Duebn.) ‖ **11** *ἅττα* R! ‖ **14** *Ἀριστᾶος* MN α corr. Steph. ‖ **16** *ἀπαλλαγεῖσα* (*ει* in ras.) R! ‖ **18** *ἐντυγχάνῃ α(δ∠)* | *ἀληθεῖ* (*η* in ras.) R! | *ἐφιεμένη α(δ)* corr. Steph.

b εἰδώλων; Τοῦτο ἔοικεν μὲν ὕπνῳ καλῷ καὶ μεστῷ ἐναργῶν ὀνειράτων· ἔοικεν δὲ ψυχῆς πτήσει μεταρσίῳ, οὐχ ὑπὲρ ἄκρων φερομένης τῶν ὀρῶν ἐν ἀχλυώδει καὶ ταραττομένῳ τῷ ἀέρι, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦτον ὑψοῦ ἐν σταθερῷ αἰθέρι, γαλήνης καὶ ἠρεμίας αὐτὴν παραπεμ- 5
c πούσης ἁλύπως ἐπὶ τὸ ἀληθές, ἐπὶ τὴν ὄψιν. Τίς δὲ ὁ τῆς παραπομπῆς τρόπος, καὶ τί ἂν αὐτὴν ἐμμελῶς ὀνομάζομεν; ἆρα γε μάθησιν, ἢ Πλάτωνι ὁμοφώνως ἀνάμνησιν; ἢ δύο θησόμεθα ὀνόματα πράγματι ἑνί,
d μάθησιν καὶ ἀνάμνησιν; Τὸ δέ ἐστιν τοιοῦτον, οἷον 10 τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν πάθος· σύνεστιν μὲν γὰρ αὐτῷ ἡ ὄψις ἀεί, ἤδη δέ που ὑπὸ συμφορᾶς ἐπιχυθεῖσα ἀχλύς, καὶ ἀμφιέσασα τὸ ὄργανον, διετείχισεν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὰ ὁρώμενα ὁμιλίαν· ἡ δὲ τέχνη παρελθοῦσα

---

4. 5 *ὑπὲρ τοῦτον ὑψοῦ ἐν σταθερῷ αἰθέρι* vi. or. 9. 6 b; 11. 10 d cf. Plat. Axioch. 366 b *ἡ ψυχὴ τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα* Diog. Laert. VIII 31 (Pythag. de animis mortuorum) *καὶ ἄγεσθαι τὰς καθαρὰς ἐπὶ τὸν ὕψιστον* Themist. *π. ἀρετῆς* (Mus. Rh. 27. 451) ‖ **5** *γαλήνης* vi. or. 11. 10 e | *ἠρεμίας* nam tunc anima *ἠρεμεῖ* cf. Diog. Laert. VIII 31 Albin. 25 vi. etiam ad p. 125. 4 ‖ **6** *ἐπὶ τὸ ἀληθές* vi. or. 11. 10 e | *ἐπὶ τὴν ὄψιν* cf. Plat. Phaedr. 250 b *ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῷ μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν . . . εἶδον* ‖ **7** *παραπομπῆς* ut Mercurius *εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς* ob quam rem *Πομπεὺς* dicitur Diog. Laert. (Pythag.) VIII 31 ‖ **10** *μάθησιν καὶ ἀνάμνησιν* cf. Plat. Phaed. 72 e Men. 81 d ‖ **12. 13** *ἐπιχυθεῖσα ἀχλύς* cf. Plat. Alcib. II 150 d *δοκεῖ μοι ὥσπερ τῷ Διομήδει φησὶ τὴν Ἀθηνᾶν Ὅμηρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφελεῖν τὴν ἀχλύν* (Hom. E 127) . . *οὕτω καὶ σοὶ δεῖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὴν ἀχλὺν ἀφελόντα . . . προσφέρειν* Dio Chrys. XII 36 Apul. Flor. I (Colvus) p. 218 Lucian. calum. 1 (125) vi. etiam or. 21. 7 e *περιβεβλημένη* sq.

---

3 *φερομένης* (ς in ras.) R! ‖ **5** *αὐτῆς* HB *αὐτῇ* Dav.² | *παραπεμπουσῶν* Markl. ‖ **6** *ἐπὶ* (ante *τὸ ἀληθὲς*) del. Heins. Dav.² | *τοῦ ἀληθοῦς* Heins. | *τὴν* ⟨*τῶν ὄντων*⟩ *ὄψιν* Markl. ‖ **8** *ὀνομάζωμεν* BMφα(ϑ) *ὀνομάζοιμεν* Duebn. prob. Hahn p. 3 Dürr p. 38 ‖ **11** *ἔνεστι* Markl. ‖ **12** *ἐπιχυθεῖσα* (υ in ras. ex ϑ) R! ‖ **14** *ὁρώμενα* (ω in ras.) R!

53 b ὄψιν μὲν οὐκ ἐνεποίησε τῷ ὀφθαλ|μῷ, τὸ δὲ ἐνοχλοῦν παραναγαγοῦσα ἀπεκάλυψεν ‖ αὐτοῦ τὸν ἔξω δρόμον. Ed. Duebn. p. 61
Νόμιζε δὴ καὶ τὴν ψυχὴν ὄψιν τινὰ εἶναι διορατικὴν e
τῶν ὄντων φύσει καὶ ἐπιστήμονα· ὑπὸ δὲ τῆς τῶν
σωμάτων συμφορᾶς ὑποκεχύσθαι αὐτῇ πολλὴν ἀχλύν,
καὶ συγχεῖν τὴν θέαν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀκρίβειαν,
καὶ ἀποσβεννύναι τὸ οἰκεῖον φῶς· προσιόντα δὲ αὐτῇ f
τεχνίτην λόγον, ὥσπερ ἰατρόν, εὐπροστιθέναι αὐτῇ
φέροντα ἐπιστήμην, πρᾶγμα ὃ μήπως ἔχει, ἀλλ' ἐπε-
γείρειν ἣν ἔχει μέν, ἀμυδρὰν δὲ καὶ ξυνδεδεμένην
καὶ καρηβαροῦσαν.

Ὅνπερ οὖν τρόπον καὶ ταῖς κυούσαις προσάγουσα IV a
ἡ μαιευτικὴ τὰς χεῖρας σὺν τῇ τέχνῃ ὑποδέχεται τὸ
κυούμενον, καὶ θεραπεύει τὰς ὠδῖνας, καὶ ἐξάγει τὸ

---

3 *τὴν ψυχὴν ὄψιν τινὰ εἶναι* similitudinem suppeditavit Plat. republ. VII 519 b ‖ **11** *καρηβαροῦσαν* vi. infra § IX b *ἐνταῦθα* sq. ‖ **13** *ἡ μαιευτικὴ* sq. similitudinem suppeditavit Plat. Theaet. 149 a sq.

---

3 in mge infer. fol. 53 a (vet. schol. u) R!:

ὀφθαλμός	*ψυχή*
ὄψις	*γνῶσις*
ὀφθαλμίας πάθος	*σωματικὴ συμφορά*
ὑπόχυσις	*λήθη*
ἰατρός	*λόγος*
ὑγίεια	*ἐπιστήμη*

‖ **12** in mge *σημείωσαι ὥσπερ τὰς ὠδῖνας σώματος αἱ μαίαι θεραπεύουσιν, οὕτως καὶ ὁ λόγος τὰς λύπης μεστὰς ψυχάς* (man. recentissima) R!

---

1 *τῶν ὀφθαλμῶν* α(δ) corr. Markl. ‖ **2** *παραγαγοῦσα* ς(δ⊿°) ‖ **3** *δὴ*] *δὲ* nescio unde Θ corr. Markl. Reiske ‖ **5** *ἐπικεχύσθαι* Markl. | *ἀχλύν*, ⟨*ἣν*⟩ *καὶ* Reiske (Duebn.) ‖ **8** *εὐπροστιθέναι* (ironice = 'facile adferre') Hob. *εὖ προστιθέναι* RMN *οὐ προστιθέναι* cett. (δ⊿) *εὖ* ⟨*ἠσκημένον*⟩ *προστιθέναι* Schenkl ‖ **9** *μήπω* Reiske (Duebn.) | *ἐπεγείρει* MN ‖ **10** *ἔχειν* R! | *ξυνκεχυμένην* Heins. ‖ **14** *ὠδῖνας*] *ὀδύνας* Nα(Θ) corr. Steph.

τελεσφορηθὲν εἰς φῶς, καὶ ἀπαλλάττει τῆς ὀδύνης τὴν φέρουσαν· τοῦτον τὸν τρόπον καὶ λόγος μαιεύεται
b ψυχὴν κύουσαν καὶ ὠδίνων μεστήν· ἀλλὰ πολλαὶ ἀμβλισκάνουσιν, ἢ δι' ἀτεχνίαν τῶν μαιουμένων, ἢ διὰ σφοδρότητα τῶν ὠδίνων, ἢ διὰ ἀμβλύτητα τῶν σπερ- 5
μάτων· ὀλίγαι δέ που καὶ σπάνιοι ψυχαὶ τελεσφόροι, ὧν τὰ ἔκγονα σαφῆ καὶ διηρθρωμένα καὶ γνήσια τῶν
c πρώτων πατέρων· ὄνομα δὲ τῇ μὲν ψυχῆς κυήσει νοῦς, τῇ δὲ ὠδῖνι αἴσθησις, τῇ δὲ ἀποτέξει ἀνάμνησις·
d κύουσιν δὲ πᾶσαι μὲν ψυχαὶ φύσει, ὠδίνουσιν δὲ ἔθει, 10
e τίκτουσιν δὲ λόγῳ. Ὥσπερ οὖν ἀδύνατον φῦναί τι ἄνευ σπέρματος καὶ ἀλλοῖον, ἢ οἷα τὰ σπέρματα, ἄν-

---

10.11 *φύσει . . ἔθει . . λόγῳ* vi. or. 27.9 b et or. 12.9 f; 38.6 i etiam or. 1.5 d *ἀλλὰ προεξεργάζεται* sq. cf. Plut. de ad. et am. 25 (66 a) lib. educ. 4 Muson. ap. Stob. flor. 29.78 Albin. 28 Apul. dogm. Plat. II 6 Diog. Laert. III 78 Zenon. ep. (Herch. 792) Stob. ecl. II 118 Cicer. leg. I 12.33 simil. Plat. republ. VI 492 Ps. Plut. vit. Hom. 144 ‖ **12** *ἄνευ σπέρματος καὶ ἀλλοῖον ἢ οἷα τὰ σπέρ-*

---

8 in mge infer. fol. 53 b (vet. schol. a) R!:

κύουσα	*ψυχή*
μαία	*λόγος*
κύησις	*νοῦς*
ὠδῖς	*αἴσθησις*
ἀπότεξις	*ἀνάμνησις*

‖ **10** in mge super. fol. 53 b (vet. schol. a) R!:

	αἱ ψυχαὶ	(litterarum parte superiore abscisa)
κύουσιν	*φύσει*	
ὠδίνουσιν	*ἔθει*	
τίκτουσιν	*λόγῳ*	

---

3 *ἀλλὰ* — 5 *ὠδίνων* v (: *ἀμβλισκάνει*)

---

1 *ὠδῖνος* Wakefield ‖ **2** *τοῦτον τὸν* R *τὸν αὐτὸν* cett. (*δ*) ‖ **3** ⟨*τὴν*⟩ *ψυχὴν* MN α (*δ*) ‖ **5** *ὀδύνων* v *ὀδίνων* M ‖ **12** *ἀλλοῖον, ἢ*] *ἀλλοῖα* B | *σπέρματα,* ⟨*ἀλλ' ἀνάγκη φῦναι*⟩ *ἄνθρωπον* Reiske *σπέρματα,* ⟨*ἀλλ'*⟩ *ἄνθρωπον* Duebn.

θρωπον μὲν ἐξ ἀνθρώπου, βοῦν δὲ ἐκ βοός, καὶ ἐξ
ἐλαίας ἐλαίαν, καὶ ἐξ ἀμπέλου ἄμπελον· οὕτω καὶ εἴ
τι ἀληθὲς ἡ ψυχὴ ξυνίησιν, ἀνάγκη ἀληθῆ εἶναι ταυτὶ
τὰ σπέρματα ἐμπεφυτευμένα τῇ ψυχῇ· εἰ δὲ ἦν, καὶ f
ἀεὶ ἦν· ἀεὶ δὲ ὄντα, καὶ ἀθάνατα ἦν. Καὶ τοῦτό g
54 a ἐστιν ἀμέλει τὸ πε|ρὶ τὰς ἐπιστήμας γιγνόμενον, σπερ-
μάτων ψυχῆς ἄνθος, καὶ τελεσφόρησις· ὃ δὲ καλοῦσιν h
οἱ ἄνθρωποι ἄγνοιαν, τί ἂν εἴη ἄλλο ἢ ἀργία τῶν
σπερμάτων;

Εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ψυχή, οἷον καὶ τὸ Va
σῶμα, θνητὸν καὶ φθειρόμενον, καὶ λυόμενον, καὶ ση-
πόμενον, οὐδὲν ἔχω περὶ αὐτῆς σεμνὸν εἰπεῖν· οὐδὲ
γὰρ περὶ σώματος σεμνὸν οὐδὲν εἰπεῖν ἔχω· ἐφήμερον
γὰρ τὸ θρέμμα καὶ ἀκροσφαλές, φερόμενον, ἄπιστον,
ἀσαφές, καὶ ἔμπληκτον. Εἰ τοιοῦτον ἡ ψυχή, οὔτέ b
τι οἶδεν, οὐδὲ ἀναμιμνήσκεται, οὔτε μανθάνει· θᾶττον
γὰρ ἂν φυλάξαι σφραγῖδος τύπους κηρὸς ὑπὸ ἡλίου
τηκόμενος, ἢ ψυχὴ μάθημα, εἴπερ ἐστιν σῶμα· πᾶν c
γὰρ σῶμα ῥεῖ, καὶ φέρεται ὀξέως, Εὐρίπου δίκην,

ματα cf. Diog. Laert. VII 158 *σπέρμα ... τὸ οἷόν τε γεννᾶν τοιαῦτα ἀφ' οἵου καὶ αὐτὸ ἀπεκρίθη* (Zeno) quod nisi ita esset 'equi e muscis nascerentur' cf. Sext. Emp. hyp. III 18

6. 7 *σπερμάτων ψυχῆς* cf. *ἀρετῆς σπέρμα* Muson. (Hense) p. 8. 1 Seneca ep. 108. 8 ‖ **10. 11** *τὸ σῶμα ... φθειρόμενον* vi. or. 9. 6 a *τὸ μὲν σῶμα ἐφθάρη* ‖ **15** *ἔμπληκτον* vi. or. 7. 2 d ‖ **17** *κηρὸς* sq. similitudinem suppeditavit Plat. Theaet. 194 c sq. ‖ **18. 19** *πᾶν σῶμα ῥεῖ* cf. Heraclit. (Diog. Laert. IX 8) *ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην* ‖ **19** *Εὐρίπου δίκην* vi. or. 5. 6 b et quae ibi adnotavi

---

2 *ἐλάΐαν* (*αι* in ras.) R! | *ἄμπελον* (*αμ* in ras.) R! ‖ **3** *ξυνίησιν*] *ἀνίησιν* Markl. *ἐξανίησι* Reiske ‖ **4** *δὲ* ⟨*καὶ*⟩ *ἦν* MN $\alpha(\delta)$ ‖ **8** *ἄλλο* (*λλ* in ras. R!) *εἴη* α!(δ) ‖ **11** *διαλυόμενον* Reiske ‖ **14** *ἀκροσφαλές*, ⟨*εἰκῇ*⟩ *φερόμενον* Reiske ‖ **15** *ἐμπλεκτον* R ‖ **16** *οὐδὲ*] *οὐδὲν οὐδὲ* B *οὔτε* Duebn. ‖ **17** *τύπον* HB (*κτύπον*) ‖ **18. 19** *πᾶν γὰρ σῶμα* om. N

ἄνω καὶ κάτω, νῦν μὲν ἐκ νηπιότητος εἰς ἥβην οἰ-
δαῖνον· νῦν δὲ ἐξ ἥβης εἰς γῆρας ὑπονοστοῦν καὶ
d ὑποφερόμενον. Ἀλλ' οὐ τοιοῦτον χρῆμα εἶναι τὴν
ψυχὴν μαντεύεται οὔτε Πυθαγόρας, οὔτε Πλάτων·
ἀλλ' οὐδὲ ὁ πρὸ τούτων Ὅμηρος, ᾧ καὶ ἐν Ἅιδου
e διαλέγονται αἱ ψυχαί, καὶ εἰσὶν μαντικαὶ τότε. Λέγει
δέ που αὐτῷ καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ,

(χ 347) αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεοὶ δέ μοι ὤπασαν ὀμφήν.

Καὶ ἀληθῆ λέγει· αὐτοδίδακτον γάρ τι χρῆμα ἀτεχνῶς
ἡ ψυχή, καὶ τὸ εἰδέναι παρὰ θεῶν τῇ φύσει εὖ ἔχον.
f Ἢ τὰ μὲν ἄλλα ζῷα αὐτοδίδακτα πρὸς τὰ αὐτῶν ἔργα,
καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει διδασκάλους, οὐ λεόντων πρὸς ||

---

1 ἄνω καὶ κάτω vi. or. 41. 4 i ἀλλαγὴν sq. or. 1. 2 b al. || 2 ἐξ ἥβης εἰς γῆρας sq. vi. simil. or. 41. 3 f || 5 ἐν Ἅιδου spectat Homer. λ 52 sq. || 10 τὸ εἰδέναι τῇ φύσει .. ἔχον similiter stoici docebant μετεῖναι ἀρετῆς φύσει ἡμῖν cf. Muson. (Hense) 7. 9 || 11 ζῷα αὐτοδίδακτα sq. cf. Cicer. nat. deor. II 47. 120 de finib. V 15. 42 Philo de animal. 80 Orig. c. Cels. 221 Seneca ep. 121. 20 Aelian. nat. an. 9. 40 Plin. n. hist. 7. 1 et 8. 91 'animalia sciunt non sua modo commoda verum et hostium adversa' sq. || 12 οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει διδασκάλους cf. Muson. (Hense p. 7. 18) οὐκ ἂν ἔχων εἰπεῖν .. διδάσκαλον αὐτοῦ καλοκαγαθίας || 12 sq. λεόντων πρὸς ἀλκήν, ἵππων πρὸς δρόμον .. ὀρνίθων = or. 31. 4 a sq. or. 20. 6 c sq.

---

12 οὐδείς — p. 119. 5 χειραμοὺς p

---

1 νηπίτητος (ηπι in ras. et suprascr. ο) R! || 2 ὑπονοσοῦν Heins. || 3 ὑποφθειρόμενον Heins. || 6 τότε] ἐσθ' ὅτε φ? („et *interdum* divinatorii sunt" σ^2) | 7 αὐτὸ BMN φα(δ) corr. Markl. || 8 θεὸς Homerus | ὤπασαν ὀμφήν] ἔν φρεσιν οἱμας (παντοίας ἐνέφυσεν) Homerus sed cf. Isidor. Pelusiot. lib. IV epist. 30 Ὅμηρον, ὃν ἐπὶ γλώττης μάρτυρα προβαλοῦμαι λέγοντα „αὐτοδίδακτος εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἱμας παντοίας ἐνέθηκεν" ἤγουν „ὤπασεν ὀμφάς" unde „hunc locum variis modis olim lectum fuisse" conclusit Dav.^{2} || 10 τοῦ εἰδέναι Markl. | εὖ del. Reiske | ἔχον] ἦκον Duk. || 11 αὐτῶν α(θ)

ἀλκήν, οὐκ ἐλάφων πρὸς φυγήν, οὐχ ἵππων πρὸς Ed. Duebn p. 62
δρόμον· ἀλλὰ καὶ ὀρνίθων γένος αὐτοδίδακτον ἐπ' g
ἄκρων φυτῶν ἐμηχανήσαντο καλειάδας αὐτουργῷ τέχνῃ,
καὶ ἀράχναι αὐτοφυεῖ μίτῳ θήρατρα ἐν ἀέρι, καὶ ἑρ-
5 πετὰ φωλεούς, καὶ ἰχθύες χειραμούς, καὶ ὅσαι ἄλλων
ζῴων τέχναι πρὸς σωτηρίαν ἑκάστῳ γένει ξύμφυτοι·
54b ἀνθρώπῳ δὲ ἆρα | τῷ νοερωτάτῳ τῶν ὄντων ἐπίκτη-
τον ἦξει τὸ εἰδέναι; οὐκοῦν ἥξει ποτέ· ἀνάγκη γὰρ ἢ h
εὑρόντα εἰδέναι, ἢ μαθόντα· ὧν ἑκάτερον ἀσθενές,
10 οὐχ ὑπούσης ἐπιστήμης φύσει· ὅ, τε γὰρ εὑρὼν πῶς i
ἂν χρήσαιτο τῷ εὑρεθέντι, μὴ γνωρίσας τὴν χρείαν αὐ-
τοῦ; κἂν γὰρ ἠπειρώτης ἀνὴρ καθ' Ὅμηρον οἷακι ἐντύχῃ,

---

3 καλειάδας sq. cf. de hirundine Cicer. nat. deor. II 129 Philo de animal. 22 Plut. de solert. an. 10 Plin. n. hist. X 49 Norden ann. Fleck. 18. 319 adn. 3; de halcyone Plut. de solert. an. 35 de am. prol. 2; de perdice Philo de animal. 35 Plut. de solert. an. 16 de am. prol. 2 ‖ **4** ἀράχναι cf. Phil. de animal. 17 et 78 Plut. de solert. an. 10 Cicer. nat. deor. II 48. 123 Aelian. nat. an. I 21 VI 57 Plin. n. hist. 11. 29 ‖ **4. 5** ἑρπετὰ φωλεούς inde similitudinem ducit or. 7. 5 e et or. 27. 5 h vers. finem ‖ **6** τέχναι . . . ξύμφυτοι vi. or. 31. 4 a δύναμις ξυμφυὴς διασωστικὴ τοῦ γένους ‖ **8. 9** ἢ εὑρόντα, ἢ μαθόντα Platonicum (Lach. 186 e Phaed. 85 c legg. XII 968 d Demodoc. 381 e) cf. Aristot. soph. el. 22. 14 Plut. Plat. quaest. I 3 C. F. Hermann de Socr. mag. p. 37 adn. 13 vi. etiam simil. or. 16. 3 c ‖ **12** κἂν γὰρ ἠπειρώτης ἀνὴρ simil. vi. or. 8. 4 c οἷον εἰ καὶ νησιώτης ἀνὴρ sq. et quae ibi adnotavi; etiam or. 11. 5 b

---

2. 3 ἐπ' ἄκρων — καλιάδας v (: καλιάδας)

---

3 καλειάδας in mge repetit. (vet. schol. a) R!

---

3 ἐμηχανήσατο Bα(ϑ) | καλιάδας ς(Δ) καλιὰς α(δ) ‖ **5** χηραμοὺς ς(δΔ) sed cf. etymol. magn. s. v. ‖ **6** σύμφυτοι γένει BMN α(δ) ‖ **7** ἄρα α(ϑ) | ἐπείσακτον α(δ) ‖ **8** πόϑεν Markl. (Duebn.) ‖ **9** μαϑόντα (αϑ in ras.) R! ‖ **10** ὅ, τε] ὁ μὲν Reiske ὅτε Schenkl (Duebn.) ‖ **11. 12** αὐτοῦ τὴν χρείαν ς(δΔ°) ‖ **12** ⟨τινὶ⟩ οἷακα ⟨φέροντι⟩ Markl.

(λ 128) φήσει ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ· ‹ὅ, τε μαθών, ἄλλ›οθεν μαθών, παρὰ μὲν τοῦ οὐκ εἰδότος οὐκ ἂν μάθοι, παρὰ δὲ τοῦ εἰδότος κἂν μάθοι, ἐρεῖ μοι τὸν διδάξαντα, πῶς καὶ οὗτος ἔγνω. Οὐκοῦν καὶ οὗτος ἢ εὗρεν ἢ ἔμαθεν; καὶ εἰ μὲν εὗρεν, τὰ αὐτὰ ἐρήσομαι, πῶς ἐχρήσατο τῷ εὑρεθέντι, μὴ γνωρίσας; εἰ δὲ ἔμαθεν παρ' ἄλλου, πάλιν ἡδὺ ἐκεῖνον k διέρεσθαι. Καὶ ποῖ στησόμεθα, ἄλλον ἄλλου διδάσκαλον ἀνερωτῶντες; ἀφίξεται γάρ ποτε λογισμὸς προϊὼν ἐπὶ τὸν οὐ μαθόντα, ἀλλ' εὑρόντα· πρὸς ὃν τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα ῥητέον.

VIa Ἥκει τοίνυν ἡμᾶς ὁ λόγος φέρων ἐπὶ τὸ ζητούμενον. Ἡ δὴ γὰρ ψυχῆς εὕρεσις, αὐτογενής τις οὖσα, καὶ αὐτοφυής, καὶ ξύμφυτος· τί δ' ἄλλό ἐστιν ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἐπεγειρόμεναι, ὧν τῇ ἐπεγέρσει τὲ καὶ συν- b τάξει ἐπιστήμη ὄνομα; Εἰ δὲ βούλει καὶ ταύτης, εἰκαζέ μοι τὸ λεγόμενον στρατιώτῃ πλανωμένῳ καὶ διακεχυμένῳ· ἢ καθ' Ὅμηρον μᾶλλον, νὺξ μὲν ἔστω καὶ ἡσυχία πολλὴ κατὰ τὸ στρατόπεδον, καὶ ὕπνος βαθὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων κειμένων ἑξῆς.

8 καὶ ποῖ στησόμεθα sq. vi. or. 9. 5 f et quae ibi adnotavi || 18 ἢ ... μᾶλλον ut or. 11. 9 b; 12. 2 b μᾶλλον οὑτωσὶ λέγωμεν

1 φήῃ Homerus | ἔχει Duk. | φαιδίμω ὤμω Markl. || 2 ‹ὅ, τε μαθών, ἄλλ›οθεν Hob. ὁμόθεν (vel αὖθις) Schenkl πόθεν Steph. ὁ δὲ Reiske ὅ, τε Dav.[1] (Duebn.) || 3 μάθῃ α(δ) || 4 ἐρεῖ (ἐρῇ R) μοι] ἐρήσομαι ς(δ Δ) || 5. 6 τὰ αὐτὰ] ταῦτα Heins. || 7 ἡδὺ] ἥδη Markl. || 7. 8 κἀκεῖνον δεῖ ἔρεσθαι Markl. || 8 ἄλλου ἄλλον MNα(δ) || 9 ἀνερῶντες α corr. Steph. || 13 ἡ δὴ] ἡδὺ α(δ) unde ἥδη (vel ἴδιον) Heins. ἡ δὲ Dav.[2] (err. typ.) || 14 τί ἄλλό Dav.[2] (Duebn.) || 16 ταύτῃ Steph. (Duebn.) περὶ ταύτης Dav.[2] || 17 τὸ λεγόμενον RH τὸ γινόμενον cett. (δ Δ[c]) | διακεχωρισμένῳ M || 20 κειμένων] κοιμωμένων in mge N

(*K* 3/4) *Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,*
ὕπνος ἔχεν·
ἀλλ' ἐπιὼν καὶ ἐξανιστὰς ἕκαστον καὶ συντάττων,
(*Δ* 297/9) *ἱππῆας μὲν πρῶτα, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·*
πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν ἔστησεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο, κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν.

55 a *Τοιοῦτον ἡγοῦ καὶ περὶ τὴν ψυχὴν | γίγνεσθαι· νύκτα* c/d
πολλὴν καὶ ὕπνον βαθὺν τῶν τῆς ψυχῆς νοημάτων·
τὸν δὲ λόγον αὐτόν, τὸν στρατηγὸν ὄντα, ἢ βασιλέα, e
ἢ ὅ, τι περ ὀνομάζων χαίρεις, ἐπιόντα τοῦτον ἕκαστον
καὶ ἐπεγείροντα καὶ συντάττοντα. Κάλει δὲ τὸν μὲν f
ὕπνον λήθην, τὴν δὲ ἀνάστασιν αὐτῶν ἀνάμνησιν,
μνήμην δὲ τὴν φυλακὴν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν συν-
ταχθέντων. Γίγνεται δὲ ἡ ἀνάμνησις, κατὰ βραχὺ g
ἕτερον ἐξ ἑτέρου θηρευούσης τῆς ψυχῆς, καὶ χειραγω-
γουμένης ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐπὶ τὸ μέλλον· ὁποῖον
ἀμέλει περὶ τὰς τῶν δεῦρο πραγμάτων ἀναμνήσεις
γίγνεται.

---

4 *ἱππῆας μὲν πρῶτα* sq. quibus versibus Homerum 'tacticam' artem docuisse voluerunt cf. Ps. Plut. vit. Hom. 192. vi. etiam or. 18. 8 a ‖ **11** *τὸν δὲ λόγον . . στρατηγὸν ὄντα* simil. *τὴν ψυχὴν στρατηγὸν* dicit or. 40. 5 a ‖ **14** *ὕπνον* cf. Albin. 14 *ἐγείρων αὐτὴν ὥσπερ ἐκ κάρου τινὸς* (= 'βαθέος ὕπνου') vi. etiam supra § III b | *λήθην* quam *ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες* cf. Albin. 25 ‖ **16** *γίγνεται δὲ ἡ ἀνάμνησις* sq. cf. Plat. Men. 81 d

---

2 *ὕπνος* om. MN $\alpha(\delta)$ | *ἔσχεν* MNB $\alpha(\delta)$ ‖ **3** *ἐξανιστὰς* (*ισ* in ras.) R! ‖ **4** *σὺν* — **5** *πολέας τε* om. MN $\varphi\,\alpha(\delta)$ ‖ **5** *ἐξόπιθε στῆσεν* *Δ* cum Homero ‖ **7** *ἔρκος* (*ος* in ras.) R! ‖ **8** *ἔλασεν* B ‖ **11** *τὸν* (ante *στρατηγὸν*) om. $\alpha(\delta)$ del. Reiske ‖ **12** *τούτων* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **14** *ὕπνον αὐτὸν λήθην* $\varsigma(\delta)$ unde *ὕπνον αὐτῶν λήθην* Markl. ‖ **16** *καταβραχύ* M ‖ **18** *μέλλον* (*ελ* in ras.) R!

VII a *Ἄιδει ὁ Δημόδοκος ἐν τῇ Φαιάκων δαιτί*
(Θ 75) *νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος·*
Ὀδυσσεὺς παρών, ἀκούων τῆς ᾠδῆς, γνωρίσας δακρύει. ||
b Ed. Duebn. p. 63 *Ἆρ' οὖν οὐκ εἰκός, ἐπιλαβομένης αὐτῷ τῆς ψυχῆς*
τοιαύτης ἀρχῆς, ὁδεύειν ἐπὶ τὰ ἐκεῖ ἔργα, καὶ τὸ μὲν
σῶμα αὐτῷ συμπίνειν τοῖς Φαίαξιν, αὐτοῦ μένον· τὴν
δὲ ψυχὴν γίγνεσθαι τῆς μνήμης ἐκεῖ ἐν Ἰλίῳ, ἀναπεμ-
c *παζομένην ἕκαστον ὧν εἶδεν τέως, καὶ ἰοῦσαν ἐπὶ πολλὰ*
τῶν ἑαυτῆς θεαμάτων, ἀπὸ μικρᾶς ἀρχῆς; Ἤδη τὶς καὶ
λύραν ἰδὼν ἐμνήσθη τῶν παιδικῶν τῶν χρησαμένων
τῇ λύρᾳ· κοῦφον γάρ τι χρῆμα ἀνάμνησις καὶ εὔκολον.
d *Καὶ ὥσπερ τὰ εὐκίνητα τῶν σωμάτων τοῦ χείρω προ-*
άγοντος δεῖται, καὶ παραλαβόντα τὴν ἐξ ἐκείνου ἀρχὴν
φυλάττει ἐπὶ πολὺ τὴν κίνησιν· οὕτω καὶ ὁ νοῦς ἐπι-
λαβόμενος πρὸς μνήμην βραχείας ἀρχῆς, ἣν ἡ αἴσθησις
αὐτῷ ὀρέγει, ἐπὶ πολλὰ χωρεῖ προιὼν κατὰ ἀνάμνησιν.
e *Ἕκαστον γάρ, οἶμαι, τῶν ὄντων ἢ γεγονότων, οἷς ἡ*

---

10 *λύραν ἰδὼν* sq. e Plat. Phaed. 73 d vi. etiam or. 2. 10 b || **14** *οὕτω* sq. vi. or. 6. 2 a et quae ibi adnotavi cf. etiam Iulian.

---

17 *ἕκαστον*] in mge infer. fol. 55 a (vet. schol. b) R!:
τῶν οἷς ἡ ψυχὴ ἐνέτυχεν ἀκολουθίαν ἔχει
ἢ κατὰ χρόνον ὡς ἡμέρα καὶ νύξ | ἢ κατὰ πάθος ὡς κάλλει ἔρως | ἢ κατὰ τόπον ὡς ἐκ τοῦδε τοῦ τόπου τόνδε | ἢ κατὰ νόμον ὡς ἀπὸ τοῦδε τόνδε ἄρχειν | ἢ κατὰ δύναμιν ὡς ταῖς δεήσεσιν αἱ ἐπιτεύξεις | ἢ τιμ

---

1 *ᾄδει* (in ras. ex *αἴδει* unde *ἄιδει* (= *ᾄδει*) factum) R! | *τῶν Φαιάκων* BMN α(δ) || **2** *Ὀδυσσῆος* (ση in ras.) R! || **4** *ἐπιλαβομένην* R! Reiske | *τὴν ψυχὴν* Reiske || **7** *γίγνεσθαι* ⟨*μετεωρισθεῖσαν ὑπὸ*⟩ *τῆς* Reiske *κινεῖσθαι τῆς* Markl. | *μνήμης* (νημ in ras.) R! | *ἐκεῖ ἐν Ἰλίῳ* ante *τῆς μνήμης* α(ϑ) | *ἀναπεμπαζόμενον* MN *ἀναπεμπαζομένης* φα(δΔ) corr. Dav.^{2} Reiske *ἀναπλαζομένην* HB (-*μένης*) || **12** *τοῦ χείρω* Hob. *τοῦ χείρου* RM *τοῦ χειραγωγοῦντος* Nφα(δ) *τοῦ χειρὶ* BH(Δ) *αὐτοχειρὶ* Schenkl

ψυχὴ ἐνέτυχεν, ἀκολουθίαν ἔχει, ἢ κατὰ χρόνον, ὡς ἐπὶ ἡμέρᾳ νύξ, καὶ ἐπὶ νεότητι γῆρας, καὶ ἐπὶ χειμῶνι
55b ἔαρ· ἢ κατὰ πάθος, ὡς κάλλει | ἔρως ἐπιγίνεται, καὶ προπηλακισμῷ ὀργή, καὶ ἡδονῇ εὐτυχίαις, καὶ λύπη f
5 συμφοραῖς· ἢ κατὰ τόπον,

(*B* 582) Φᾶρίν τε, Σπάρτην τέ, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·

ἢ κατὰ νόμον, g

(*B* 494/5) Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τέ, Κλονίος τε·
10 ἢ κατὰ δύναμιν, h

(*H* 179/80) Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Ἅτε οὖν ἐν προθύροις τῆς ψυχῆς αἱ αἰσθήσεις VIII a
ἱδρυμέναι, ἐπειδάν τινος ἐφάψωνται ἀρχῆς, καὶ παρα-
15 δῶσιν τῷ νῷ, ἐπιλαβόμενος ταύτης, διορᾷ τὰ λοιπά, καὶ διεξέρχεται ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα, ἢ χρόνῳ, ἢ φύσει, ἢ νόμῳ, ἢ τόπῳ, ἢ τιμῇ, ἢ δυνάμει. Ὥσπερ γὰρ ἐπὶ b

---

VI 189 d *συλλέγουσα ἡ ψυχὴ τὰ κατὰ μέρος αἰσθήματα καὶ συνέχουσα τῇ μνήμῃ γεννᾷ τὰς ἐπιστήμας*

1 *κατὰ χρόνον . . πάθος . . τόπον . . νόμον . . δύναμιν* cf. simil. Ps. Plut. vit. Hom. 74 *πάσης διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται πρόσωπον, αἰτία, τόπος, χρόνος, ὄργανον, πρᾶξις, πάθος, τρόπος* sq. ubi etiam singula Homericis comprobantur versibus

---

13 *ἅτε* — p. 123. 7 *ὅλων* p

(deceptus falsa Duebneri lectione *τοῦτο χειρον*) intellegas „der Kraft, die geringeres treibt“ vel „eines kleinen Antriebs“ ‖ **17** *γεγονότων, τῶν οἷς* MN α(δ) *τῶν γεγ., οἷς* nesc. unde Dav.[1]

1 *ἔχειν* φ α(δ) ‖ **3** *ἐπιγίγνεται* MNB α(ϑ) ‖ **6** *Θίσβην* (ex Hom. B 502 *τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην*)] *Μέσσην* Homerus unde *Μέσσ* suprascr. man. recent. R ‖ **7** *νομόν* Heins. *νομήν* Markl. ‖ **9** *Ἀρκεσί-λαός* R! | *Κλονίος τε* Homerus ‖ **17** *νομῷ* Dav.[1] *νομῇ* Markl.

τῶν μακρῶν καὶ λεπτῶν δοράτων, ὁ τὸν στύρακα κλο-
νήσας, παρέπεμψε τὴν κίνησιν διὰ παντὸς τοῦ δόρατος
c μέχρι τῆς αἰχμῆς· καὶ ὥσπερ τῶν μακρῶν καὶ διατε-
ταμένων κάλων ὁ διασείσας τὴν ἀρχήν, παραδίδωσιν
τὴν κίνησιν τῷ ὅλῳ, βαδίζουσαν ἐπὶ τὸ πέρας· οὕτω 5
καὶ τῷ νῷ βραχείας ἀρχῆς δεῖ πρὸς ἔννοιαν τῶν πρα-
d γμάτων ὅλων. Ὁ μὲν δὴ εὖ πεφυκὼς ἀνήρ, καὶ πρὸς
ἀρετὴν εὐδρομώτατος, αὐτὸς παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν
λαβών, πορεύεται, καὶ ἐφοδεύει, καὶ ξυλλαμβάνει, καὶ
e ἀναπεμπάζεται τῇ μνήμῃ τὰ τοῦ νοῦ θεάματα· ὁ δὲ 10
ἧττον δεινός, δεῖται τοῦ Σωκράτους, αὐτοῦ μὲν δι-
δάσκοντος οὐδέν, διερωτῶντος δὲ καὶ διαπυνθανομένου·
f ὁ δὲ ἀποκρίνεται τἀληθῆ αὐτά. Τίς ἂν οὖν ἀποκρί-
νεται, ἃ μήπω οἶδεν; πλὴν εἰ μὴ καὶ τὸν βαδίζοντα,
χειραγωγοῦντος ἑτέρου, φήσει τὶς μὴ βαδίζειν αὐτόν. 15
g Τί τοίνυν διαφέρει ὁ χειραγωγῶν τοῦ ἀνερωτῶντος,
καὶ τί διαφέρει ὁ βαδίζων τοῦ ἀποκρινομένου; ὁ μὲν
γὰρ ἑαυτῷ παρέχει τὴν ἐνέργειαν, ὁ δὲ ἐκείνῳ τὴν
ἀσφάλειαν. Ἀλλ' οὔτε ὁ χειραγωγούμενος μανθάνει 56a
βαδίζειν, οὔτε ὁ ἀνερωτώμενος ἀποκρίνεσθαι μανθάνει· 20
ἀλλ' ἑκάτερος, ὁ μὲν βαδίζει, δύναται γάρ· ὁ δὲ ἀπο-
κρίνεται, οἶδε γάρ· ξυνεπιλαμβάνουσιν δὲ πρὸς ἀσφά-
λειαν ἑκατέρῳ ἑκάτερος. ‖

3. 4 διατεταμένων κάλων sq. similitudinem suppeditavit or. 9. 5 g et 6 a τὰ ὥσπερ καλώδια sq. ‖ **6** βραχείας ἀρχῆς ut supra § VII d ‖ **13** τίς ἂν οὖν sq. cf. Plat. Phaed. 73 a ἐρωτώμενοι οἱ ἄνθρωποι ἐάν τις καλῶς ἐρωτᾷ, αὐτοὶ λέγουσι πάντα ἢ ἔχει· καίτοι εἰ μὴ ἐτύγχανεν αὐτοῖς ἐπιστήμη ἐνοῦσα ... οὐκ ἂν οἷοί τ' ἦσαν τοῦτο ποιήσειν

1. 2 κινήσας MNH (in mge κλονήσας) α(δ) ‖ **2** διὰ] κατὰ α(δ) ‖ **6** ἔννοιαν MN ‖ **8** αὐτός τε παρ' αὐτοῦ α(δ) ‖ **11** τοῦ (ante Σωκράτους) om. Bα(δ) ‖ **13** αὐτός Reiske (Duebn.) sed vi. p. 126. 4 | ἀποκρίνηται Bα(δ Δ) ‖ **16** ὁ (ante χειραγωγῶν) om. B ‖ **22** οἶδε γάρ om. B | ἀσφάλειαν (ει in ras. ex ι) R!

Σῶμα μὲν βαδιστικὸν τῇ φύσει, ψυχὴ δὲ λογι- Ed. Duebn. p. 64 IXa
στικὴ τῇ φύσει· εἰ δ' ἐστὶν ἀθάνατος, ὥσπερ ἐστίν,
ἀνάγκη που αὐτῇ τοῦτο ἐξ ἀϊδίου ἐνεῖναι, τὰς νοήσεις
τὲ καὶ ἐπιστήμας τῶν πραγμάτων. Ἅτε δέ, οἶμαι, διττῷ b
βίῳ ἡ ψυχὴ συνεχομένη, τῷ μὲν καθαρῷ καὶ διαυγεῖ
καὶ ὑπὸ μηδεμιᾶς συμφορᾶς ἐνοχλουμένῳ, τῷ δὲ θο-
λερῷ καὶ τεταραγμένῳ καὶ ἐν παντοίαις τύχαις φυρο-
μένῳ· ἐνταῦθα μὲν ἀσαφείας ἐμπέπλησται, καὶ καρη-
βαρεῖ, αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῶν μεθυόντων πάθος· τούτοις
γάρ που φλεγμαίνουσα ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ ἀνέδην πότου,
ἐγγύτατα μὲν τείνει μανίας· ἤδη δέ που ἀνακαλεῖται
αὐτήν, καὶ οὔτε ἀκριβῶς σφάλλεται, οὔτε σαφῶς λογί-
ζεται, ἀλλ' ἐν μεθορίῳ μένει ἀγνοίας καὶ λογισμοῦ.
Ἐπειδὰν δὲ ἀπαλλαγῇ ἡ ψυχὴ ἐνθένδε ἐκεῖσε, ὥσπερ c

---

1 σῶμα βαδιστικὸν τῇ φύσει = or. 2. 3 d nisi quod de homine in universum ‖ **2** ἀθάνατος vi. supra § II a ἡ δὲ ψυχὴ sq. cf. Apul. dogm. Plat. I 9 Albin. 14 (de anima mundi) τὴν ψυχὴν ἀεὶ οὖσαν ‖ **4. 5** διττῷ βίῳ sq. cf. Albin. 25 ἡ ψυχὴ . . πρὸς τῷ νοητῷ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν γινομένη καθίσταται καὶ ἠρεμεῖ Diog. Laert. VIII 31 ὅταν ἰσχύῃ καὶ καθ' αὑτὴν γενομένη ἠρεμῇ δεσμὰ γίγνεσθαι αὐτῆς τοὺς λόγους Plat. Phaed. 79 d ὅταν αὐτὴ καθ' αὑτὴν σκοπῇ, ἐκεῖσε οἴχεται sq. vi. etiam supra § III b; spectat ad δύο ψυχῆς μέρη de quibus vi. or. 6. 4 f et 1 b ‖ **6. 7** τῷ θολερῷ vi. or. 9. 6 e ὑπὸ ἀέρος θολεροῦ ‖ **7** τεταραγμένῳ sq. cf. Plat. Phaed. 79 c ἡ ψυχὴ ὅταν τῷ σώματι προσχρῆται εἰς τὸ σκοπεῖν τι ἢ διὰ τοῦ ὁρᾶν . . ἢ δι' ἄλλης τινὸς αἰσθήσεως τότε μὲν ἕλκεται ὑπὸ τοῦ σώματος . . καὶ πλανᾶται καὶ ταράττεται Albin. 25 ‖ **8. 9** καρηβαρεῖ vi. supra § III f etiam § I g ‖ **9** αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῶν μεθυόντων πάθος = or. 27. 5 h suppeditavit Plat. Phaed. 79 c ἡ ψυχὴ . . . ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα cf. Albin. 25 ἰλιγγιᾷ καὶ ταράττεται καὶ οἷον μεθύει ‖ **13** ἐν μεθορίῳ ἀγνοίας καὶ λογισμοῦ vel ἐν μεθορίᾳ ἀρετῆς πρὸς μοχθηρίαν or. 38. 6 k vi. etiam or. 8. 8 b (de daemonibus) or. 33. 7 a ὡς ζώῳ τινὶ ἐν μεθορίῳ τεταγμένῳ ‖ **14** ἐπειδὰν δὲ — ἐκεῖσε = or. 9. 6 e

---

1 φύσει] ψυχῇ Steph. ‖ **2** φύσει] βαδίσει Steph. ‖ **3** ταῦτα Markl. ‖ **10** ὑποτου R | ανεδη R ἀναίδην B | ποτοῦ BN ‖ **12** αὐτήν BMN ‖ **13** ἀγνίας B

ἐκ τῆς Κιμμερίων γῆς ἐπὶ λαμπρὸν αἰθέρα ἐξελθοῦσα,
ἐλευθέρα μὲν γενομένη σαρκῶν, ἐλευθέρα δὲ ἐπιθυμιῶν,
ἐλευθέρα νόσων, ἐλευθέρα συμφορῶν· τότε διορᾷ καὶ
λογίζεται τἀληθῆ αὐτά, θεοῖς καὶ θεῶν παισὶν συγγι-
γνομένη ὑπὲρ ἄκραν τὴν οὐρανοῦ ἀψῖδα, συμπεριπο- 5
λοῦσα καὶ συντεταγμένη στρατιᾷ θεῶν ὑφ' ἡγεμόνι καὶ
d στρατηγῷ τῷ Διί· καὶ μέμνηται μὲν ἀληθείας τότε, ἀνα-
μιμνήσκεται δὲ ⟨ἐνθάδε⟩ ἐκείνων· καὶ θαρσεῖ μὲν τότε,
e σφάλλεται δὲ νῦν. Ἡ δὲ ἐρρωμένη ψυχὴ καὶ χρηστῷ δαί-
μονι συγκεκληρωμένη, κἀνταῦθα ἀντέχει τῷ κυκηθμῷ, 10
καὶ κατὰ δύναμιν ἀπαλλάττουσα αὑτὴν τῆς πρὸς τὸ
σῶμα ὁμιλίας, τὴν | μνήμην ἐγείρει ἐκείνων τῶν θεα- 56b
f μάτων, καὶ ἐκείνων τῶν ἀκουσμάτων. Τοῦτο ἄρα καὶ
οἱ ποιηταὶ τὴν Μνημοσύνην αἰνίττονται Μουσῶν μη-
τέρα, Μούσας μὲν τὰς ἐπιστήμας ὀνομάζοντες, ἠγάθεον 15
χορὸν καὶ ἔργον Διός, ὑπὸ Μνημοσύνης δὲ γεννω-

---

1 *Κιμμερίων* quo exemplo utitur etiam or. 16. 6 c; 25. 4 a; 39. 3 n ‖ 4 *θεῶν παισὶν* scil. daemonibus vi. or. 11. 5 a et 12 a cf. Plat. apol. 27 c Iulian. II 90 b ‖ 5 *ὑπὲρ ἄκραν τὴν οὐρανοῦ ἀψῖδα* cf. Orig. c. Cels. 3. 159 ex Plat. Phaedr. 247 a ‖ 5. 6 *συμπεριπολοῦσα* cf. Albin. 27 *συνεστίους θεοῖς γινομένας καὶ συμπεριπολούσας* sq. Sallust. Plat. 14 ‖ 6 *συντεταγμένη στρατιᾷ θεῶν* vi. or. 4. 4 c ex Plat. Phaedr. 246 e ‖ 9 *χρηστῷ δαίμονι* nam et *φαῦλοι* sunt cf. Iulian. II 90 b Plut. def. orac. 415 c 417 c etiam Iulian. fragm. 288 a ‖ 10 *συγκεκληρωμένη* vi. or. 8. 8 f *εἴληχεν* sq. et quae ibi adnotavi | *κυκηθμῷ* vi. or. 11. 10 f ‖ 11 *κατὰ δύναμιν ἀπαλλάττουσα αὑτὴν* vi. or. 7. 5 d ‖ 14 *Μνημοσύνην* cf. Plut. lib. educ. 13 Ei ap. Delph. 21 Cicer. nat. deor. III 21 ‖ 15 *Μούσας τὰς ἐπιστήμας ὀνομάζοντες* vel *λόγους* cf. Themist. 24. 301

---

2 *γινομένη* MN ‖ 3 *ἐλευθέρα νόσων* om. Duk. ‖ 5 *τοῦ οὐρανοῦ* α(δ) | *ἀψῖδα* MN α(δ) ‖ 7 *ἀληθῶς* α(δ Δ) *ἀληθείᾳ* Schenkl | *ἀναμιμνήσκεται* (κε in ras. ex κει) R! ‖ 8 *δὲ* ⟨*ἐνθάδε*⟩ *ἐκείνων* Hob. *δὲ νῦν ἐκείνων* φα(δ Δ) *δ' ἐκείνων νῦν* Schenkl ‖ 10 *κυκηθμῷ* MN α(δ Δ°) ‖ 11 *αὑτὴν* BMN ‖ 13 ⟨*διὰ*⟩ *τοῦτο* φα(δ) ‖ 14 *αἰνίττονται* (αι prius in ras.) R! ‖ 15 *μὲν* ⟨*οὖν*⟩ Duk. ‖ 16 *ἔργον*] *ἔγγονον* Heins. | *καὶ γεννωμένας* nescio unde Dav.

μένας καὶ συνταττομένας. Θεραπεύωμεν τὰς Μούσας, θεραπεύωμεν τὴν Μνημοσύνην.

ΙΑ΄

XI (Duebn. XVII vulg. 1 B 14 K 11)

ιδ΄ *Τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα.*

Περὶ μὲν δαιμόνων σκοπῶν ἀμφισβητεῖν λόγον λόγῳ Ia
φέρω, καὶ ἀνέχομαι τὴν στάσιν, καὶ οὐδὲν δεινὸν οὐδὲ πλημμελὲς οὐδὲ ἔξω τρόπου ἡγοῦμαι δρᾶν τὸν ἀμφισβητοῦντα πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλον, εἰ ἐστὶν τὸ δαιμόνιον, καὶ τί, καὶ ὁπόσον· καὶ γὰρ ἦν ἐνταῦθα τὸ μὲν ὄνομα δῆλον, ἡ δὲ οὐσία ἀφανής, ἡ δὲ δύναμις

1 θεραπεύωμεν τὰς (ευ, μ, ας in ras.) R!

Codices RPSOMNB φ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

6 περὶ δαιμόνων σκοπῶν scil. in oratt. 8 et 9 | ἀμφισβητεῖν λόγον λόγῳ vi. or. 13. 3 e πολεμεῖν λόγον λόγῳ etiam or. 16. 1 b κατήγορος δὲ λόγος λόγου ‖ 11 ὄνομα δῆλον scil. δαίμονες, cum deus ἀνώνυμος sit vi. or. 2. 10 a

7 in mge ἤγουν ἀσύνηθες καὶ οὐ τὸν ἄτακτον ἤγουν ἀπρεπὲς (schol. ad voces πλημμελὲς et ἔξω τρόπου rubro colore scriptum) M

3 *ΙΑ΄* R! ‖ 5 in mge ιδ΄ R! | *τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα* RK (teste Bandini) $ιξ^{ος}$ *τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα α΄ λόγος* Z (teste Schenkl) *Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ καὶ φιλοσόφου· λόγος περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα* NOSP (om. *λόγος*) M (om. *καὶ φιλοσόφου*) *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας λόγοι μα΄ περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα λόγος α΄ α* om. (relicto spatio duorum versuum) B *τί ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα* H φ ‖ 6 *δαιμόνων* ⟨*σκοπῶν*⟩ Hob. | *ἀμφισβητεῖν* Duebn. *ἀμφισβητῶν* codd. *ἀμφισβητοῦντα* Markl. | *λόγον* ⟨*ἐναντίον*⟩ *λόγῳ* Reiske ‖ 7 *οὐδὲν*] *οὐδὲ* PN ‖ 8 *πλημελὲς* PN ‖ 10 *ὁποῖον* Reiske ‖ 11 *ἄδηλον* Markl. (Duebn.) | *ἀφανές* Markl.

b ἀμφισβητήσιμον. Νῦν δὲ δὴ τίς γένωμαι, περὶ θεοῦ
λέγων; ποῖον κάλλος ῥημάτων περιβαλλόμενος, ἢ ποῖον
φῶς ἐξ ὀνομάτων σαφεστάτων πορισάμενος, ἢ τίνα ἁρ-
μονίαν ᾠδῆς ἐκλόγου ἁρμοσάμενος, δείξαιμι ἂν ἐμαυτῷ
c καὶ ἄλλῳ τὸ νῦν ζητούμενον; Ὁπότε γὰρ οὐδὲ ὁ εὐφω- 5
νότατος τῶν ὄντων Πλάτων, εἰ καὶ πρὸς Ὅμηρον παρα-
βάλλειν ἐθέλοις, οὕπω καὶ νῦν ἀξιόχρεως πιστεύεσθαι
περὶ θεοῦ λέγων, ἀλλ' ἑτέρωθέν τι πυθέσθαι ποθεῖς
τὴν Πλάτωνος δόξαν, σχολῇ γ' ἄν τις ἐπιτολμήσαι τῷ
d λόγῳ, νοῦν καὶ βραχὺν ἔχων· πλὴν εἰ μὴ καὶ ἀνδρὶ 10
Ed. Duebn. p. 65 διψῶντι ποταμοῦ παρόντος ‖ καθαροῦ καὶ πολλοῦ,
ΛΕ ἰδεῖν ἡδίστου, καὶ πιεῖν προσηνεστάτου, | καὶ θρέψαι 57a
γονιμωτάτου, ἄλλοθέν ποθεν ἐκ πηγῆς ἀσθενοῦς καὶ
ἧττον τὰ αὐτὰ ἀγαθῆς ἀρυσάμενοι κομίζοιμεν τῷ δι-
ψῶντι ἀναγκαῖον ποτόν. Ὁποῖον φασὶ τὴν γλαῦκα 15
πάσχειν, πρὸς μὲν τὸν ἥλιον ἀμαυρουμένην, θηρεύου-
e σαν δὲ ἐν νυκτὶ ἔκπυρον φῶς· εἰ γάρ τις ἐς τὰς

---

2 ῥημάτων . . ὀνομάτων cf. Plat. Theaet. 168 b symp. 198 b τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ‖ **6.7** εἰ πρὸς Ὅμηρον παραβάλλειν ἐθέλοις quod fecit or. 26. 7 a sq.

---

11 ποταμοῦ — 13 γονιμωτάτου et 16 πρὸς μὲν — 17 φῶς in Paccianae versionis (σ^2) exemplari Bonnensi inter lineas a vetere libri possessore e mscr. quodam adscripta ‖ **17** εἰ — p. 129. 16 χρυσῷ p (omissis tamen p. 129. 6 νῦν — 11 πυρί)

---

1 ἀμφισβητήσιμος α(δ) ‖ **2** περιβαλόμενος α(δΔ) ‖ **3** ὀμμάτων PSOMNα Heinsianae (praeter Lariotianam) ‖ **4** ἐκ λόγου Bα(ϑ) ἢ λόγου Heins. ‖ **5** οὐδὲ om. suprascr. R! ‖ **6** Πλάτωνικαὶ R ‖ **7** ἐθέλος (suprascr. ι) R! ‖ **8** τι] τις H (man. sec.) Steph. (δΔ) | πυθέσθαι] πιστοῦσθαι Schott. | ποθεῖς Hob. ποθεῖ codd. (δΔ) ‖ **9** σχολή R! ‖ **10** νοῦν καὶ βραχὺν RHP(Δ) νοῦν βραχὺν cett. (δ) ‖ **12** 〈καὶ〉 ἰδεῖν α(δ) et inter lineas σ^2 | πινεῖν Δ^o ‖ **14** τῷ διψῶντι del. Reiske ‖ **17** ἔκπυρον suspectat Reiske

Πλάτωνος φωνὰς ἐμπεσὼν ἑτέρων δεῖται λόγων, καὶ εἴ τω ἐκεῖθεν φῶς ἀμαυρὸν δοκεῖ καὶ ἥκιστα μετέχον αὐγῆς σαφοῦς, οὗτος οὐδ' ἂν τὸν ἥλιον ἴδοι ἀνίσχοντα, οὐδὲ τὴν σελήνην λαμπρυνομένην, οὐδὲ τὸν Ἕσπερον καταδυόμενον, οὐδὲ τὸν Ἑωσφόρον φθάνοντα.

Ἔχε ἀτρέμας· νῦν γάρ τοι ἠρέμα ἐννοῶ, οἷον ἂν Πa
εἴη τὸ πάθος τοῦ τοιοῦδε λόγου· αὐτὸ ἐκεῖνο, οἷον τὸ τῶν μεταλλέων· οὗτοι γάρ που κόπτοντες τὴν γῆν, ὀρύσσοντες τὸν χρυσόν, οὐχ ἱκανοὶ διαγιγνώσκειν τὴν τοῦ χρυσοῦ φύσιν, ἀλλὰ ἐστὶν ἔργον βασανίζον τὸν χρυσὸν ἐν πυρί. Εἰκάζω δὴ τὴν μὲν πρώτην ὁμιλίαν b
τῶν Πλάτωνος λόγων μετάλλῳ τινὶ ἀτεχνῶς χρυσοῦ· τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ ἑτέρας δεῖται τέχνης, ἣ τὸ ληφθὲν δοκιμάζουσα, καὶ ἐκκαθαίρουσα λόγῳ, οὐ πυρί, χρῆσθαι ἤδη δύναται ἀκηράτῳ καὶ βεβασανισμένῳ τῷ χρυσῷ. Εἰ τοίνυν δήλη μὲν ἡ μεταλλεία τοῦ ἀληθοῦς c
καὶ μεγαλόδωρος καὶ ἄφθονος, δεῖ δὲ ἡμῖν τέχνης ἑτέρας πρὸς βάσανον τοῦ ληφθέντος· φέρε παρακαλῶμεν τὴν τέχνην ταύτην ξυνεπιλαβέσθαι ἡμῖν τοῦ παρόντος λόγου, τί ποτέ ἐστι τὸ θεῖον κατὰ Πλάτωνα σκοπουμένοις.

---

6 ἔχε sq. ut or. 34. 1 c ἔχε δὴ αὐτόθι sq. al. ‖ **7. 8** οἷον τὸ τῶν μεταλλέων vi. simil. or. 29. 5 b ‖ **14** πυρί vi. or. 14. 3 a

---

2 ἐκεῖθεν τὸ φῶς MPSO$\alpha(\delta)$ τὸ ἐκεῖθεν φῶς Steph. (Δ) ‖ **6** ἔχε (lineola horizontali (Θ) alterius ε in verticalem producta, ita ut videretur ει; minime vero ligatura ϵ́ (= ει) intelligenda) R (unde ἔχει p) ἔχ' cett. ($\delta\Delta$) ἔχειν (ἀτρέμας) Schenkl (tragicam φράσιν eam esse censens) ‖ **8** κόπτοντες (κο in ras.) R! ‖ **10** βασανιζόντων τὸν φα(ϑ) ‖ **11** δὴ] δ' οὖν p ‖ **13** τούτων BN | δεῖται (αι in ras.) R! ‖ **14** ὡς (pro οὐ) πυρὶ φα(ϑ) ‖ **15** καὶ τῷ βεβασανισμένῳ MPO ‖ **19** ἡμῖν (μ in ras.) R! | ⟨ἐπὶ⟩ τοῦ παρόντος Heins.

III a *Εἰ οὖν ἔροιτο ἡμᾶς ἡ τέχνη φωνῇ φωνὴν λαβοῦσα, πότερα τοίνυν οὐχ ἡγούμενοι αὐτοί τι εἶναι θεῖον ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ ἔχοντες καθάπαξ ἔννοιαν θεοῦ, ἀμφισβητοῦμεν, ἢ περὶ Πλάτωνος, ᾗ αὐτοί τινας ἔχοντες οἰκείας δόξας, ἕτερ' ἄττα ἡγού|μεθα παρὰ ταύτας δοξά-* 57 b *ζειν ἐκεῖνον, κᾆτα ὑμῶν φασκόντων ἔχειν, ἀξιώσει* 6 *ἀποκρίνασθαι ὁποῖόν τινα ἡγούμεθα εἶναι τὸν θεόν, τί τοίνυν, ὅταν ἀποκρινοίμεθα, ὅτι ἐστὶν ὁ θεὸς*

(τ 246) *γυρὸς ἐν ὤμοιιν, μελάγχροος, οὐλοκάρηνος;*

b *Καταγέλαστος ἡ ἀπόκρισις, κἂν εἰ μειζόνως χαρακτη-* 10
c *ρίζοις τὸν Δία, 'κυανὰς μὲν ὀφρύας, χρυσὰς δὲ χαίτας, ἐλελιζόμενον δὲ ὑπ' αὐτῶν τὸν οὐρανόν'. Πάντα γάρ που τὰ τοιαῦτα ἀπορίᾳ ὄψεως, καὶ ἀσθενείᾳ δηλώσεως, καὶ γνώμης ἀμβλύτητι, ἐφ' ὅσον δύνανται ἕκαστοι ἐξαιρόμενοι τῇ φαντασίᾳ, πρὸς τὸ κάλλιστον δοκοῦν* 15
⟨καὶ γραφεῖς ἀπεργάζονται, καὶ ἀγαλματοποιοὶ δια-

10 κἂν εἰ μειζόνως sq. vi. or. 8. 6 d ‖ **13** ἀπορίᾳ ὄψεως καὶ ἀσθενείᾳ δηλώσεως vi. or. 2. 2 b et 10 a; or. 4. 5 a; cf. Cicer. nat. deor. II 28. 70 Plut. Ei. ap. Delph. 21 (394 c) ‖ **15** πρὸς τὸ κάλλιστον δοκοῦν vi. or. 17. 3 e simil. or. 41. 4 d ‖ **16** γραφεῖς, ἀγαλματοποιοί, ποιηταὶ scil. ἐπικτήτου θεῶν ἐννοίας auctores cf. Dio Chrys. XII 39 sq. Cicer. nat. deor. I 27. 77 ποιηταί, φιλόσοφοι vi. or. 4. 5 a Φειδίας, Ὅμηρος (ut apud Dionem) vi. or. 25. 7 g et h

1 φωνῇ om. O (qui φωνὴν sic!) φα(δΔ) ‖ **2** ⟨τὸ⟩ θεῖον Markl. ‖ **4** ᾗ περὶ τῆς Markl. ᾗ παρὰ Scaliger ᾗ del. Reiske (Duebn.) prob. Rohdich p. 15 adn. 5 τι (vel tale quid) περὶ Schenkl | ᾗ R! ἧ cett. (δΔ) ‖ **6** ἡμῶν Bφα(δΔ) | ἀξιώσειεν α(δΔ) ‖ **8** ὅταν (suprascr. ὦ τὰν) P ὦ τὰν α(δΔ) ὦ τὰν ἂν Hahn | ὁ (ante θεὸς) om. NP α(δ) ‖ **9** ὤμοιιν (suprascr. σ) P ὤμοισιν α(Θ) Homerus | μελάγχροος (suprascr. -νόχροος) P μελανόχροος α(δΔ) cum Homero ‖ **10** κἂν (vel εἰ) del. Duk. ‖ **11** ὀφρύας ⟨εἴπης⟩ Reiske | χρυσὰς (cf. Sophocles greek lex. s. v.) RN χρυσᾶς cett. (δΔ) | χαίτας ⟨ἔχοντα⟩ Steph. ‖ **13** ἀσθενείᾳ ὄψεως καὶ ἀπορίᾳ δηλώσεως Wakefield silv. cr. II 94 ‖ **16** lac. expl. Hob. cum Markl. (qui δοκ. ⟨γρ. καὶ ἀγαλμ., ποιηταί τε⟩ καὶ φιλ.) δοκ. καὶ φιλόσοφοι καὶ ἀφιλοσόφητοι Reiske

πλάττουσιν, καὶ ποιηταὶ αἰνίττονται⟩, καὶ φιλόσοφοι καταμαντεύονται.

Εἰ δὲ συναγαγὼν ἐκκλησίαν τῶν τεχνῶν τούτων IV a
κελεύοις ἅπαντας ἀθρόους διὰ ψηφίσματος ἑνὸς ἀπο-
κρίνασθαι περὶ τοῦ θεοῦ, οἶει ἄλλο μὲν ἂν τὸν γρα-
φέα εἰπεῖν, ἄλλο δὲ καὶ τὸν ἀγαλματοποιόν, καὶ τὸν
ποιητὴν ἄλλο, καὶ τὸν φιλόσοφον ἄλλο; ἀλλ' οὐδέ, μὰ
Δία, τὸν Σκύθην, οὐδὲ τὸν Ἕλληνα, οὐδὲ τὸν Πέρσην
ἢ τὸν Ὑπερβόρειον· ἀλλὰ ἴδοις ἂν ἐν μὲν τοῖς, ἄλλοις, b
ἐν δὲ τοῖς, ἄλλοις ταὐτὸ ψηφιζομένους τοὺς ἀνθρώ-
πους, πάντας δὲ πᾶσιν διαφερομένους· οὐ τὸ ἀγαθὸν
τὸ αὐτὸ πᾶσιν, οὐ τὸ κακὸν ὅμοιον, οὐ τὸ αἰσχρόν,
οὐ τὸ καλόν· ‖ νόμος μὲν γὰρ δὴ καὶ δίκη ἄνω καὶ Ed. Duebn. p. 66 c
κάτω φύρεται διασπώμενα καὶ σπαρασσόμενα· μὴ γὰρ
ὅτι γένος γένει ὁμολογεῖ ἐν τούτοις, ἀλλ' οὐδὲ πόλις
πόλει, ἀλλ' οὐδὲ οἶκος οἴκῳ, οὐδὲ ἀνὴρ ἀνδρί, οὐδὲ
αὐτὸς αὑτῷ·

---

8 τὸν Σκύθην sq. nam ἔμφυτος illa est θεῶν ἔννοια Dio Chrys. XII 27 cf. Arnob. contra gent. I 24 Euseb. laud. Const. I p. 717 Cicer. nat. deor. I 16. 43 sq. et 17. 44 aliter de Scythis Persis ceteris Lucian. Iup. trag. 690 a ‖ 11 πάντας sq. vi. or. 1 b vers. finem cf. Plat. Theaet. 154 a ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἆρ' ὅμοιον καὶ σοὶ φαίνεται ὁτιοῦν; ‖ 13. 14 ἄνω καὶ κάτω φύρεται vi. or. 1. 2 b ‖ 17 αὐτὸς αὑτῷ cf. Plat. Theaet. 154 a ὅτι οὐδὲ σοὶ αὐτῷ ταὐτὸν . . . (φαίνεται)

---

3 τεχνῶν τούτων] τεχνιτῶν Reiske (Duk.) ‖ 4. 5 ἀποκρίνασθαι (κρι in ras.) R! ‖ 5 ⟨οὐκ⟩ οἶει Markl. ‖ 6 καὶ (ante τὸν ἀγαλματοποιόν) om. BMNSO α ‖ 8 Ἕλληνα] Ἰνδὸν (vel Σύρον) Reiske ‖ 9 Ὑπερβόρειον (ει in ras. ex ε) R! | (et p. 132. 4) εἴδοις R | ἄλλοις] ἄλλους NOPS Dav.² ἄλλα Mφα(δΔ) ἄλλως Markl. ‖ 10 ἄλλοις] ἄλλα MNOPSφα(δΔ) ἄλλοις ἄλλα Schenkl ἄλλως Markl. ἄλλους ἄλλοις Dav.² | ταὐτὸ] καὶ οὐ ταὐτὰ MNOPSφα(δΔ) οὐ ταὐτὸ Markl. | ἀντιψηφιζομένους Dav.² ‖ 11 δὲ] τε Dav.² ‖ 14 φύρεται] φέρεται MNα(δΔ°) ‖ 17 αὐτῷ BMNPO

(σ 136/7) τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Va Ἐν τοσούτῳ δὴ πολέμῳ καὶ στάσει καὶ διαφωνίᾳ
ἕνα ἴδοις ἂν ἐν πάσῃ γῇ ὁμόφωνον νόμον καὶ λόγον,
ὅτι θεὸς εἷς πάντων βασιλεύς, καὶ πατήρ, καὶ θεοὶ
b πολλοί, | θεοῦ παῖδες, συνάρχοντες θεοῦ. Ταῦτα καὶ 58a
ὁ Ἕλλην λέγει, καὶ ὁ βάρβαρος λέγει, καὶ ὁ ἠπειρώτης,
καὶ ὁ θαλάττιος, καὶ ὁ ⟨σοφὸς καὶ ὁ⟩ ἄσοφος· κἂν
ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ ἔλθῃς τὰς ἠϊόνας, κἀκεῖ θεοί, τοῖς
c μὲν ἀνίσχοντες ἀγχοῦ μάλα, τοῖς δὲ καταδυόμενοι. Εἰ
δή, τούτοις Πλάτωνα ἀντιχειροτονεῖν καὶ ἀντινομοθε-
τεῖν ἄλλα, οὐχ ὁμόφωνον εἶναι καὶ ὁμοπαθῆ καλλίστης
d φωνῆς καὶ ἀληθεστάτου πάθους; Τί τοῦτο; ἥλιος,
ὀφθαλμὸς λέγει· τί τοῦτο; βρονταί, ἀκοὴ λέγει· τί

---

1 τοῖος sq. = or. 1. 2 c ‖ **3** στάσει καὶ διαφωνίᾳ = or. 36. 3 a ‖ **5** θεὸς εἷς cf. Apul. dogm. Plat. I 5 Plut. Ei. ap. Delph. 393 a | βασιλεύς cf. Dio Chrys. 12. 22 Iulian. ep. 13 (382 b) Iambl. protr. 14 | πατήρ vi. infra § IX c et § XII a; or. 41. 2 b cf. Plat. Tim. 28 c et 41 a Plut. defect. orac. 29 (426 a) Dio Chrys. 12. 22 Diels dox. 304 Cicer. nat. deor. II 24. 64 ‖ **6** θεοῦ παῖδες vi. or. 13. 6 b ‖ **7** ὁ Ἕλλην λέγει καὶ ὁ βάρβαρος vi. or. 2. 9 b; etiam supra § IV a cf. Dio Chrys. 12. 27 ὁμοίως μὲν Ἑλλήνων, ὁμοίως δὲ βαρβάρων (scil. κοινὴ ἐπίνοια) | ἠπειρώτης vi. or. 10. 5 i κἂν γὰρ sq. et quae ibi adnotavi ‖ **8** ὁ σοφὸς καὶ ὁ ἄσοφος cf. Cicer. nat. deor. I 17. 44 'quod constat inter omnes non philosophos solum sed etiam indoctos' sq. ‖ **13** ἥλιος sq. vi. or. 41. 2 d καθάπερ sq. etiam or. 26. 1 a ἡλίου φῶς or. 2. 4 c; 15. 6 f cf. Dio Chrys. 12. 28 Cicer. nat. deor. I 36. 100 II 39. 98 Aetius (Diels dox. 304)

---

5 in mge θεὸς εἷς πάντων πατὴρ θεοὶ πολλοὶ θεοῦ παῖδες (ead. man.) M

---

6 συνάρχοντες θεῷ Bφα(δΔ°) ‖ **8** καὶ θαλάττιος (suprascr. ὁ) R! | ὁ ⟨σοφὸς καὶ ὁ⟩ ἄσοφος α(δΔ) (quo non opus fortasse vi. enim or. 1. 9 a ἐὰν ἔνδοξος) ⟨σοφὸς⟩ καὶ ἄσοφος Schenkl ‖ **10. 11** εἰ δὴ (ἤδη ?)] οἶει δὴ α(δΔ) ‖ **12** ἀλλὰ Bφ ἀλλ α(δΔ) | ὁμόφυλον NOPS ‖ **14**. p. 133. 1 τί ταῦτα — p. 133. 3 λέγει HB cum R, om. cett. (δ)

ταῦτα ὡραῖα καὶ καλά, καὶ περίοδοι, καὶ μεταβολαί, καὶ κράσεις ἀέρων, καὶ ξώων γενέσεις, καὶ καρπῶν φύσεις; θεοῦ πάντα ἔργα, ἡ ψυχὴ λέγει, καὶ τὸν τεχνίτην ποθεῖ, καὶ καταμαντεύεται τῆς τέχνης. Εἰ δὲ ἐξ- e
εγένοντο ἐν τῷ ξύμπαντι αἰῶνι δύο που καὶ τρεῖς, ἄθεον καὶ ταπεινὸν καὶ ἀναισθὲς γένος, καὶ πεπλανημένον μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐξηπατημένον δὲ ταῖς ἀκοαῖς, ἐκτετμημένον δὲ τὴν ψυχήν, ἄλογον καὶ ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ὡς ἄθυμος λέων, ὡς βοῦς ἄκερως, ὡς ὄρνις ἄπτερος, καὶ παρὰ τούτου ὅμως τοῦ γένους ⟨οὐκ εἰκ⟩ῇ πεύσει τὸ θεῖον· ἴσασιν γὰρ οὐχ ἑκόντες, καὶ λέγουσιν ἄκοντες· κἂν ἀφέλῃς αὐτοῦ τὸ ἀγαθόν, ὡς Λεύκιππος· f
κἂν προσθῇς τὸ ὁμοπαθές, ὡς Δημόκριτος· κἂν ὑπαλλάξῃς τὴν φύσιν, ὡς Στράτων· κἂν δῷς τὴν ἡδονήν, ὡς Ἐπίκουρος· κἂν μὴ εἶναι φῇς, ὡς Διαγόρας· κἂν ἀγνοεῖν τι φῇς, ὡς Πρωταγόρας.

Τούτους μὲν οὖν ἐῶμεν χαίρειν, εἰ δυναμένους (VI) a

1 ὡραῖα vi. or. 41. 2 b ὡρῶν ταμίας | μεταβολαὶ . . ἀέρων = or. 26. 1 a ‖ 2 ζώων γενέσεις = or. 26. 1 a ‖ 3 θεοῦ . . ἔργα vi. or. 4. 8 b = or. 41. 2 f ‖ 3. 4 τὸν τεχνίτην vi. or. 13. 4 a; 41. 4 d ‖ 5. 6 ἄθεον . . . καὶ ἀναισθὲς γένος cf. simil. Dio Chrys. 12. 36 ‖ 8. 9 ἄλογον ἄγονον ἄκαρπον = or. 15. 5 g; 34. 4 a vers. finem al. ‖ 13 Δημόκριτος cf. Cicer. nat. deor. I 12. 29 ‖ 15 Ἐπίκουρος cf. Dio Chrys. 12. 36 Aelian. var. hist. II 31 | Διαγόρας cf. Aelian. var. hist. II 31 ‖ 16 Πρωταγόρας cf. Cicer. nat. deor. I 12. 29 'Protagoras . . sese negat omnino de deis habere quod liqueat'

9 ὡς ἄθυμος — ἄκερως v (: ἄθυμος) ‖ 12 κἂν ἀφέλῃς — 16 Πρωταγόρας n

6 ἀναισθὲς] ἀσθενὲς B ‖ 9 ῥάθυμος B | ἄκερως (κε in ras.) R! ἄκερος O α(δ Δ°) ‖ 10. 11 ⟨οὐκ εἰκ⟩ῇ πεύσει (an ⟨ἐξ⟩ῆς propter enumerationem quae sequitur?) Hob. ησ (= ηι?) πευσει R πεύσῃ cett. (δ Δ) ἐκπεύσει Schenkl ‖ 12 αὐτοῦ suprascr. τοῦ θείου n ‖ 16 τι RPS α τί cett. (δ Δ) ‖ 17 οὐ δυναμένους HB(Δ) μὴ δυναμένους φ α(δ) sed intellege 'qui, si ita res se habet, integram veritatem i. e. deum animo possunt amplecti (id quod omnes homines natura quidem possunt) tamen . . .'

ἐπαύρασθαι τοῦ ἀληθοῦς ὅλου καὶ ἀρτίου, ἰόντας δὲ
ἐπ' αὐτὸ ἀσαφεῖς ὁδοὺς καὶ πεπλανημένας· αὐτοῖς δὲ
δὴ τί δράσωμεν, ἢ ἔπιμεν, ἐκ τοῦ Λοξίου δὲ ἴχνη
αὐτοῦ σκεψάμενοι, οὐδὲ ὅσον εἰδώλοις ἐντυχόντες;
b Ἀλλ' ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς προσχὼν τῇ ξένῃ, εἰς περιω|πὴν 58 b
ἀνελθών, ἐσκέπτετο τέχνῃ τῶν ἐχόντων, 6
(ξ 120) ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξενοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής·
ἡμεῖς δὲ ἆρα οὐ τολμήσομεν ἀναβιβασάμενοι τὸν λογισ-
μὸν εἴς τινα περιωπὴν ἄνω τῆς ψυχῆς περισκέψασθαι 10
τὰ τοῦ θεοῦ ἴχνη, τίνα χώραν ἔχει, τίνα φύσιν· ἀγα-
c πήσομεν δὲ ἀμυδρῶς ἰδόντες; εἴθέ μοι μαντεῖον ἦν
ἓν Διός, ἢ Ἀπόλλωνος, οὐ λοξὰ χρησμῳδοῦν οὐδὲ ἀμ-
φίβολα· ἠρόμην ἂν τὸν θεόν, οὐ τὸν Κροίσου λέβητα,
τοῦ βασιλέων ἀνοητοτάτου καὶ μαγείρων δυστυχεστάτου, 15
ἀλλ' οὐδὲ θαλάττης μέτρα, οὐδὲ ἀριθμὸν ψάμμου·
d ἠμέλησα δ' ἂν καὶ τῶν σεμνῶν τούτων ἐρωτημάτων·

---

2 ἀσαφεῖς ὁδοὺς καὶ πεπλανημένας scil. rectae viae παρατριβὰς vi. or. 39. 3 m et quae ibi adnotavi ‖ 9 ἀναβιβασάμενοι sq. vi. infra § VIII h ‖ 14 τὸν Κροίσου λέβητα vi. or. 13. 3 b = or. 29. 7 a cf. Lucian. Iup. conf. 14 (637) ex Herodot. I 47 ‖ 16 θαλάττης μέτρα, ἀριθμὸν ψάμμου vi. or. 3. 1 b; 13. 3 b cf. Herodot. I 47 οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης sq.

---

9 ἡμεῖς — 16 ψάμμου p

---

2 αὐτοὶ δὲ Steph. (δ Δ) ‖ 3 ἢ ἔπιμεν (in archetypo ηδ et ita R (δ lineol. del.) unde τίδ B)] ἢ εἴπωμεν ϛ(δ Δ°) ἢ ἀπείπωμεν Reiske ἀπείπωμεν (del. ἢ) Duebn. ἢ μέτιμεν Schenkl | ⟨οὐδ'⟩ ἐκ Reiske | λοξοῦ τὰ φα(δ Δ°) λοξοῦ οὐδὲ Duebn. ‖ 6 τῶν ἐχόντων τέχνῃ MNOPSφ et (nisi quod τὰ ἴχνη) α(δ Δ) ‖ 8 νος (suprascr. ο) R! ‖ 9 ἄρα Oα(δ) ‖ 10 τῇ ψυχῇ Markl. (Duk.) ‖ 12 εἰδόντες R ἐσιδόντες B | εἰ δέ μοι p ‖ 13 ἓν Διός Hob. ἐν Διός codd. ἐκ Διός Heins. (Lariotiana) Dav.[1] et ita Schenkl ‖ 15 ἀνοητότου (mutat. in ἀνοητάτου cui το suprascr. man. antiqua) R! ἀνοητάτου etiam N

'ἐπίασιν Μῆδοι, πῶς φυλάξομαι'; κἂν ὁ θεὸς ‖ μὴ Ed. Duebn. p. 67
συμβουλεύῃ, τὰς τριήρεις ἔχω· 'ἐπιθυμῶ Σικελίας, πῶς
λάβω'; κἂν γὰρ ὁ θεὸς μὴ κωλύῃ, ἡ Σικελία πολλή·
ἐμοὶ δὲ σαφῶς ὁ Ἀπόλλων ἐκ Δελφῶν περὶ τοῦ Διὸς e
ἀποκρινάσθω, ἢ ὁ Ζεὺς αὐτός· ὑπὲρ αὐτοῦ τίς; ἐξ
Ἀκαδημίας ὑποφήτης τοῦ θεοῦ, ἀνὴρ Ἀττικός, μαντι-
κός· ἀποκρίνεται δὲ ὧδε.

Τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ δύο ὀργάνων ὄντων πρὸς VII a
σύνεσιν, τοῦ μὲν ἁπλοῦ, ὃν καλοῦμεν νοῦν, τοῦ δὲ
ποικίλου καὶ πολυμεροῦς καὶ πολυτρόπου, ἃς αἰσθή-
σεις καλοῦμεν, συνῆπται μὲν αὐτῶν ἡ ἐργασία, κεχώ-
ρισται δὲ ἡ οὐσία· ὡς δὲ ταῦτα πρὸς ἄλληλα ἔχει, b
οὕτω κἀκεῖνα ὧν ἐστι ταῦτα ὄργανα· καὶ διαφέρει
νοητὸν ⟨καὶ⟩ αἰσθητόν, ὅσον νοῦς αἰσθήσεως. Ἔστιν δὲ
τούτων κατὰ μὲν τὴν ὁμιλίαν θάτερον γνωριμώτερον,
τὸ αἰσθητόν· τὰ δὲ νοητὰ ἄγνωστα μὲν ταῖς ὁμιλίαις,
γνωριμώτερα δὲ τῇ φύσει· ζῷα γάρ που, καὶ φυτά, c
καὶ λίθοι, καὶ φωναί, καὶ θυμοί, καὶ ὁρμαί, καὶ σχή-

---

1 ἐπίασιν Μῆδοι sq. vi. or. 13. 1 a; 30. 2 g ἐπιόντας sq. etiam or. 29. 7 a ἐπιόντα πόλεμον ‖ 2 ἐπιθυμῶ Σικελίας de Alcibiade dictum vi. or. 21. 3 d ἐρᾶν . . Ἀλκιβιάδην Σικελίας or. 27. 6 c etiam or. 7. 4 g ‖ 9 τοῦ μὲν ἁπλοῦ sq. cf. Diog. Laert. III 9 ‖ 10 ποικίλου sq. [simil. πολυμερὲς cum πολύφωνον et πολυπαθές coniunctum vi. or. 7. 2 d et or. 27. 6 b etiam or. 16. 4 g] cf. Diog. Laert. III 9 Plat. Theaet. 156 a

---

8 in mge σημείωσαι ὅτι νοῦς καὶ αἴσθησις ὄργανα πρὸς σύνεσιν τῶν ὄντων τῇ ψυχῇ M eadem rubro colore PS ※ R!

---

1 κἂν ⟨γὰρ⟩ ὁ Markl. ‖ 5 αὐτοῦ ⟨ἤ⟩ τις ἐξ φα(δ Δ) ‖ 7 ἀποκρινάσθω in φ exstitisse suspicatur Heins. („loquatur" σ^2) ‖ 8 ἀνθρώπου (θρω in ras.) R! ‖ 13 διαφέρει (δι suprascr. man. recent.) R! ‖ 14 ⟨καὶ⟩ αἰσθητόν Hob. cum R αἰσθητοῦ cett. (δ Δ) | ὅσον (non ὅσαν) R! ὡς B ‖ 18 θυμοί] χυμοί Markl. (Duebn.) | ὁρμαί (ρμ in ras. ex σμ R!)] ὁσμαὶ Markl. (Duebn.)

ματα, καὶ χροιαί, ὑπὸ τοῦ ἔθους ξυναγειρόμενα, καὶ τῇ καθ' ἡμέραν διαίτῃ ἀνακιρναμένῃ παρεσκεύακεν τὴν | ψυχὴν καὶ ἀναπέπεικεν, μηδὲν ἄλλο ἡγεῖσθαι 59a
d εἶναι, ὅτι μὴ ταῦτα· τὸ δὲ νοητόν, ἀπηλλαγμένον τῆς τούτων ἐπαφῆς καὶ ἐπερείσεως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὁρᾶ- 5
e σθαι πέφυκεν ὑπὸ τούτου· ὁ δὲ τῇ πάσῃ ψυχῇ ἐμπεφυτευμένος διασπᾶται ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων, καὶ ταράττεται, καὶ ἀσχολίαν ἄγει, ὥστε μὴ διορᾶν τὰ αὐτοῦ
f θεάματα, ἤδη δὲ καὶ δημαγωγηθεὶς ἀναπείθεται, ὥστε συμφθέγγεσθαι ταῖς τῶν αἰσθήσεων φωναῖς, καὶ μη- 10
δὲν ἡγεῖσθαι ἄλλο εἶναι παρὰ τὰ ὁρατὰ καὶ ἀκουστὰ
g καὶ ὀσφραντὰ καὶ γευστὰ καὶ ἁπτά. Ὥσπερ οὖν ἐν συμποσίῳ μεστῷ κνίσσης πολλῆς, καὶ οἴνου χεομένου, καὶ αὐλῶν ἤχου, καὶ συρίγγων, καὶ ψαλμάτων, καὶ

---

5 αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ sq. cf. Diog. Laert. III 12 φασὶ . . τὴν ψυχὴν . . τὰ δὲ αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἐνθυμεῖσθαι ‖ **7** ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων sq. vi. or. 37. 7 b sicut anima ὑπὸ σώματος or. 27. 5 h etiam or. 7. 5 e; 33. 8 b cf. etiam Albin. 10 ἄνθρωποι μὲν δὴ ἅτε τοῦ τῆς αἰσθήσεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥς τε καὶ ὁπότε νοεῖν προαιροῖντό τι νοητόν, ἐμφανταζόμενον ἔχειν τὸ αἰσθητόν, ὡς καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν . . . οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι ‖ **8. 9** τὰ αὐτοῦ (scil. τοῦ λόγου vel τῆς ψυχῆς) θεάματα quae describit infra § X a et or. 16. 6 d ‖ **9** δημαγωγηθεὶς scil. ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ δήμου vi. or. 7. 2 c etiam infra § X g ‖ **10** συμφθέγγεσθαι vi. or. 37. 7 b; 33. 8 d etiam or. 7. 5 e βοῶντι συμβοᾷ ‖ **11** ἀκουστὰ sq. cf. Plat. Theaet. 156 b ‖ **12** ὥσπερ sq. vi. or. 3. 7 d οὐ μᾶλλον ἢ sq.

---

12 ὥσπερ — p. 137. 5 θεάμασιν p

---

14 ψαλμάτων in mge repetit. (vet. schol. a) R!

---

1 χροαί MNO ‖ **2** ἀνακιρναμένη (εν in ras.) R! ἀνακιρναμένια (= ἀνακιρναμένηα sic!) O ἀνακιρνάμενα φα(δ Δ) | κατεσκεύακε NOPS ‖ **6** τούτου] τοῦ νοῦ φα(δ Δ) ‖ **7** ταράττεται] σπαράττεται Markl. ‖ **8** διορᾶν] ἀεὶ ὁρᾶν Reiske | αὐτοῦ N cum R! ‖ **12** οὖν om. p ‖ **13** χεομένου ⟨πολλοῦ⟩ Schott.

θυμιαμάτων, ἀνδρὸς ἂν εἴη καρτεροῦ συναγείραντος καὶ συστείλαντος καὶ τὰς αἰσθήσεις ἀποστρέφοντος, νηφάλιον καὶ κόσμιον· οὕτως ἀμέλει καὶ ἐν τῇ τῶν αἰσθήσεων πολυφωνίᾳ χαλεπὸν εὑρεῖν νήφοντα νοῦν, καὶ δυνάμενον προσβλέπειν τοῖς αὐτοῦ θεάμασιν. Καὶ h μὲν δὴ καὶ ἡ τῶν αἰσθητῶν φύσις, πολυειδής τε οὖσα, καὶ συμπεφορημένη, καὶ ῥέουσα, ἐν μεταβολῇ παντοίᾳ συνδιατίθησιν αὐτῇ τὴν ψυχήν, ὥστε καὶ μεταβιβάζουσαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν τοῦ νοητοῦ φύσιν, στάσιμόν τε οὖσαν καὶ ἑδραίαν, μὴ δύνασθαι διορᾶν ἀσφαλῶς ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τοῦ ταράχου κραδαινομένην· οἷόν που ξυμβαίνειν φιλεῖ καὶ τοῖς ἐκ νεὼς εἰς ἤπειρον ἀποβᾶσιν· μόγις γάρ που καὶ τούτοις ἵσταται τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ κλύδωνι ἔθους κινούμενόν τε, καὶ περιφερόμενον, καὶ σειόμενον.

Ἐν ποτέρᾳ δὴ τῶν φύσεων τούτων τὸν θεὸν τακτέον; ἆρα οὐκ ἐν τῇ στασιμωτέρᾳ καὶ ἑδραιοτέρᾳ, καὶ ἀπηλλαγμένῃ τοῦ ῥεύματος τούτου καὶ τῆς μεταβολῆς; VIII a

---

4 *χαλεπὸν εὑρεῖν* vi. or. 1. 8 a; 33. 1 a al. | *νήφοντα νοῦν* vel *ἄνδρα* vi. or. 3. 7 d ‖ **6** *πολυειδής* sq. vi. supra § VII a sq. ‖ **7** *ῥέουσα* cf. *ἀλλ' ἀεὶ ῥέον* Diog. Laert. III 9 ‖ **10. 11** *ὑπὸ . . σάλου . . κραδαινομένην* = or. 9. 6 a ‖ **13. 14** *τὸ σῶμα . . ἐν τῷ κλύδωνι . . σειόμενον* = or. 9. 6 a

---

17 *οὐκ ἐν τῇ* — 18 *ῥεύματος* v (: *στασικώτερον*)

---

1 *θυμιαμάτων* ⟨*μὴ θορυβεῖσθαι μηδὲ μεθύσκεσθαι*⟩ Reiske | *καρτερεῖν* Markl. (Duebn.) | ⟨*καὶ*⟩ *συναγείραντος* Heins. *συναγείραντος* ⟨*ἑαυτὸν*⟩ Reiske *συναγείρειν* (ut *συστέλλειν* et *ἀποστρέφειν* postea) p ‖ **2** *καὶ τὰς*] *αὐτὸν τὰς* Heins. | *ἀποστρέψαντος* Reiske *ἀποστρέφεσθαι* Heins. ‖ **3** ⟨*τὸ*⟩ *νηφάλιον* Dav.[2] ⟨*πρὸς τὸ*⟩ *νηφάλιον* α(*δ Δ*) om. p *διατελεῖν* (vel *τηρεῖν τὸ*) *νηφάλιον* Schenkl sed subaudi (vel adde) *εἶναι* ‖ **5** *αὐτοῦ* BMNOPS (Dav.[1]) | *θεάμασιν* p (cum R!) ‖ **6** *φύσις* (*σις* in ras.) R! om. O | *τε*] *τις* Reiske ‖ **7** *συμπεφυρμένη* Heins. ‖ **8** *αὐτῇ* φα(*δ Δ*°) ‖ **16** *τοῦτον* PS ‖ **17** *στασικωτέρᾳ* v

τί γὰρ ἂν καὶ τῶν ὄντων σταίη, ὅτι μὴ τοῦ θεοῦ
ἐπαφησαμένου τῆς | ἐκείνου φύσεως; Εἰ δέ σοι πρὸς 59b
τὸ πᾶν ὥσπέρ τινος χειραγωγίας δεῖ, ἔφες τῷ λόγῳ·
ὁ δὲ ἐρήσεται, διαιρούμενος τὰς γνωριμωτάτας φύσεις
δίχα, καὶ τὴν ἑτέραν τὴν τιμιωτέραν τέμνων ἀεί, ἔστ' 5
b ἂν ἐφίκηται τοῦ νῦν ζητουμένου. Τῶν ὄντων τοίνυν
Ed. Duebn. p. 68 τὰ || μὲν ἄψυχα, τὰ δὲ ἔμψυχα· καὶ τὰ μὲν ἄψυχα,
λίθοι καὶ ξύλα καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὰ δὲ ἔμψυχα, φυτὰ
c καὶ ζῷα· κρεῖττον δ' ἔμψυχον, ἀψύχου· Τοῦ δ' ἐμ-
ψύχου τὸ μὲν φυτικόν, τὸ δὲ αἰσθητικόν· τὸ αἰσθη- 10
d τικὸν τοῦ φυτικοῦ κρεῖττον· Τοῦ δὲ αἰσθητικοῦ τὸ
μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον· κρεῖττον δὲ τὸ λογικὸν
e τοῦ ἀλόγου. Ἀλλὰ καὶ ἐν λογικῇ ψυχῇ, ἐπειδήπερ
ἐστὶν ἡ πᾶσα ὥσπερ ἄθροισμά τι, θρεπτικόν, αἰσθη-
f τικόν, κινητικόν, παθητικόν, νοητικόν. Ὃν οὖν ἔχει 15
λόγον τὸ ἄψυχον πρὸς τὸ ἔμψυχον, τοῦτον ἔχει καὶ ἡ
ἔννους ψυχὴ αὐτὸ τοῦτο πρὸς τὴν ὅλην ψυχήν· καὶ
δηλαδὴ ὡς κρεῖττον ἡ ἔννους ψυχὴ τῆς ἐξ ἁπάντων
g τούτων ἠθροισμένης· Ποῦ τοίνυν τούτων τὸν θεὸν

6 τῶν ὄντων sq. vi. or. 9. 2 a sq. ‖ **9** κρεῖττον δ' ἔμψυχον ἀψύχου cf. Marc. Ant. V 16 κρείττω δὲ τῶν μὲν ἀψύχων τὰ ἔμψυχα, τῶν δὲ ἐμψύχων τὰ λογικά ‖ **14** θρεπτικόν sq. cf. Plut. Ei ap. Delph. 13 (390 f)

1 τοῦ÷θεοῦ R! ‖ **3** τὸν πᾶν NO | δεῖ (in ras. ex δι) R! | ἔφες Hob. et ita Schenkl ἔφη (s. acc. R) codd. ἔπου φα(δ⊿) ‖ **4** αἱρήσεται B ἡγήσεται Reiske (Duebn.) ‖ **5** τὴν τιμιωτέραν om. B | ἀεὶ τέμνων B ‖ **7** ἄψυχα÷÷τὰ R! ‖ **8** τοιαῦτὰ (suprascr. τα) R! ‖ **10** τὸ ⟨δ'⟩ αἰσθητικὸν Schott. ‖ **11** ἐσθητικοῦ O ‖ **13** ἀλλα-⟨χοῦ τε⟩ καὶ Reiske ‖ **14. 15** αἰσθητικόν et παθητικόν om. σ^2 | **16** τὸ ἄψυχον RB τὸ ἔμψυχον cett. (δ⊿) | τὸ ἔμψυχον RB τὸ ἄψυχον cett. (δ⊿) | τοῦτον] τὸν αὐτὸν τοῦτον φα(δ⊿) | καὶ ἡ (in ras. ex καιμ) R! ‖ **17** αὐτὸ τοῦτο om. φα(δ⊿) ‖ **18** δῆλα δὴ Steph. | κρεῖττον ἡ (ἡ in ras. ex ν) R! ‖ **19** τούτων] τῶν B om. MNPα(δ) | ἠθροισμένης] ἀθροισμάτων B | τοῦτον NOPSα(δ) corr. Markl. | τὸν θεὸν τούτων B

τάττωμεν; πότερα ἐν τῷ ἀθροίσματι; ἀλλὰ εὐφημεῖν ἄξιον. Λείπεται δὴ ὥσπερ εἰς ἀκρόπολιν ἀναβιβασα- h
μένους τῷ λόγῳ τὸν θεὸν ἱδρῦσαι κατὰ τὸν νοῦν αὖ
τὸν ἀρχηγικώτατον· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διφυῆ ὁρῶ· i
τοῦ γὰρ νοῦ ὁ μὲν νοεῖν πέφυκεν, καὶ μὴ νοῶν· ὁ
δέ, καὶ πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος οὕπω τέλειος, ἂν μὴ
προσθῇς αὐτῷ τὸ καὶ νοεῖν ἀεί, καὶ πάντα νοεῖν, καὶ
μὴ ἄλλοτε ἄλλα· ὥστε εἴη ἂν ἐντελέστατος, ὁ νοῶν
ἀεί, καὶ πάντα, καὶ ἅμα.

Εἰ δὲ βούλει, τῇδε εἰκαζέ μοι τὸ λεγόμενον· τὸν IXa
μὲν θεῖον νοῦν τῷ ὁρᾶν, τὸν δὲ ἀνθρώπινον τῷ λέ-
γειν· ὀφθαλμοῦ μὲν γὰρ βολὴ ὀξύτατον, ἀθρόως σπῶσα
τὴν αἴσθησιν τοῦ ὁρωμένου· λόγου δὲ ἐνέργεια ἔοικεν
60a σχολαίῳ βαδίσματι. Μᾶλλον δὲ ταύτῃ εἰκαζέ|σθω· ὁ b
μὲν θεῖος νοῦς κατὰ τὴν περιβολὴν τοῦ ἡλίου πάντα
ἐφορᾷ τὸν ἐν γῇ τόπον ἀθρόως, ὁ δὲ ἀνθρώπινος κατὰ
τὴν πορείαν αὐτοῦ, ἄλλοτε ἄλλα μέρη τοῦ ὅλου ἐπι-
πορευομένου. Τοῦτον μὲν δὴ ὁ ἐξ Ἀκαδημίας ἡμῖν c
ἄγγελος δίδωσιν πατέρα καὶ γεννητὴν τοῦ ξύμπαντος·
τούτου ὄνομα μὲν οὐ λέγει, οὐ γὰρ οἶδεν· οὐδὲ χρόαν
λέγει, οὐ γὰρ εἶδεν· οὐδὲ μέγεθος λέγει, οὐ γὰρ ἥψατο·

---

2 ὥσπερ sq. vi. supra § VIb ἡμεῖς sq. ‖ **8** ὥστε sq. cf. Albin. 10 ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἅμα καὶ ἀεί sq. Aristotelis doctrina cf. Zeller II 2. 365 sq. ‖ **19** πατέρα sq. vi. supra § Va

---

1 εὐφημεῖν (ει in ras. ex ι) R! εὐφημῖν S ‖ **3** τοῦ λόγου Heins. ‖ **3. 4** αὐτὸν BMφα(ϑ) αὐτὸν τὸν Reiske (Duebn.) ‖ **6** καὶ (ante πέφυκεν) om. MNPOS καὶ ⟨νοεῖ καὶ⟩ πέφυκεν Heins. et ita Schenkl καὶ πέφυκεν ⟨καὶ νοεῖ⟩ BH (m. sec.) (Δ) | τέλεος ς(δΔ°) ‖ **10** τῇδε RBH om. cett. (δ) ‖ **15** περιβολὴν RB παραβολὴν cett. (δΔ) ‖ **16** ἐν τῇ γῇ MNPα(ϑ) ‖ **17** πορίαν R | ἄλλα τὰ μέρη α(δ) | ἐπιπορευόμενος Reiske ‖ **19** γεννητὴν NO γενέτην B ‖ **20** εἶδεν NOPα(δ) ⟨ἀκοῇ⟩ οἶδεν Markl.

d φύσεις αὗται, σαρκῶν καὶ ὀφθαλμῶν συνέσεις. Τὸ δὲ θεῖον αὐτὸ ἀόρατον ὀφθαλμοῖς, ἄρρητον φωνῇ, ἀναφὲς σαρκί, ἀπευθὲς ἀκοῇ, μόνῳ δὲ τῷ τῆς ψυχῆς καλλίστῳ καὶ καθαρωτάτῳ καὶ νοερωτάτῳ καὶ κουφοτάτῳ καὶ πρεσβυτάτῳ ὁρατὸν δι' ὁμοιότητα, καὶ ἀκουστὸν διὰ συγγένειαν, ὅλον ἀθρόον ἀθρόᾳ συνέσει παραγινόμενον.

e Ὥσπερ οὖν εἴ τις ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν τὸν ἥλιον, οὐχὶ ταῖς ἀκοαῖς θηρᾶται αὐτοῦ τὴν σύνεσιν· οὐδὲ εἴ τις τῆς ἐν φωναῖς ἁρμονίας ἐρᾷ, τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὴν μεταδιώκει· ἀλλ' ὄψις μὲν ἐρᾷ χρωμάτων, ἀκοὴ δὲ ἀκουστῶν· οὕτω καὶ νοῦς νοητὰ ὁρᾷ, καὶ νοητῶν ἀκούει.

(X) Τοῦτ' ἔστιν ἀμέλει τὸ τοῦ Συρακοσίου αἴνιγμα

νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει.

a Πῶς οὖν ὁρᾷ νοῦς; καὶ πῶς ἀκούει; Ὀρθῇ τῇ ψυχῇ καὶ ἐρρωμένῃ, πρὸς τὸ ἀκήρατον ἐκεῖνο φῶς ἀντιβλέπων, καὶ μὴ σκοτοδινιῶν, μηδὲ εἰς γῆν καταφερόb μενος· ἀλλὰ ἀποφράττων μὲν καὶ τὰ ὦτα, ἀποστρέφων δὲ τὰς ὄψεις καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ἔμπαλιν πρὸς c ἑαυτόν· καὶ ἐκλαθόμενος μὲν τῶν κάτω οἰμωγῶν καὶ στόνων καὶ ἡδονῶν καὶ δοξῶν καὶ τιμῆς καὶ ἀτιμίας,

---

2 ἀόρατον ὀφθαλμοῖς, ἄρρητον φωνῇ = or. 2. 10 a ‖ **13** νοῦς ὁρῇ sq. Epicharmi cf. Plut. sollert. an. 3 (= Porph. de abst. III 21) de fort. 3 de fort. Alex. II 3 Philostr. ep. 41 Cicer. Tusc. I 20 κῶφος καὶ τυφλὸς inde mutuatus est Plat. Pol. III 411 d Phaedr. 270 e

---

7 ὥσπερ — 11 ἀκούει p ‖ **12** τοῦτ' ἔστιν — 13 ἀκούει vide ad p. 128. 11

---

3 ἀπευθὲς RBHφ ἀπαθὲς cett. (δ) ‖ **4** κουφο÷τάτῳ (ου in ras.) R! ‖ **5** ὁρατὸν (α in ras.) R! ‖ **9** ἁρμονίας (ιας in ras.) R! ‖ **12** τουτέστιν MNOPS | τοῦτ' — 13 νοῦς ἀκούει om. Bφ | Συρακουσίου ς(δΔ°) ‖ **17** ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ B | καὶ (ante τὰ ὦτα) om. B del. Markl.

ἐπιτρέψας δὲ τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ λόγῳ ἀληθεῖ καὶ
ἔρωτι ἐρρωμένῳ· τῷ μὲν λόγῳ ‖ φράζοντι ᾗ χρὴ Ed. Duebn. p. 69
ἰέναι· τῷ δὲ ἔρωτι ἐπισταμένῳ, καὶ τοὺς πόνους τῆς
60b πορείας πειθοῖ καὶ | χάρισιν ἐπελαφρύνοντι· ἰόντι δὲ
ἐκεῖσε, καὶ ἀφισταμένῳ τῶν κάτω, ἀεὶ τὰ πρόσθεν
σαφῆ καὶ εὐλαμπέστατα καὶ τὴν τοῦ θεοῦ φύσιν προ-
οιμιαζόμενα· καὶ πορευόμενος μὲν ἀκούει τὴν φύσιν
τοῦ θεοῦ, ἀνελθὼν δὲ ὁρᾷ. Τέλος δὲ τῆς ὁδοῦ οὐχ d
ὁ οὐρανός, οὐδὲ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ σώματα· καλὰ μὲν
γὰρ ταῦτα καὶ θεσπέσια, ἅτε ἐκείνου ἔγγονα ἀκριβῆ
καὶ γνήσια, καὶ πρὸς τὸ κάλλιστον ἡρμοσμένα· ἀλλὰ e
καὶ τούτων ἐπέκεινα ἐλθεῖν δεῖ, καὶ ὑπερκύψαι τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὸν ἀληθῆ τόπον καὶ τὴν ἐκεῖ γαλήνην,

(δ 566) ἔνθ' οὐκ ἔστ' ... οὔτ' ἄρ χειμὼν πολύς,
(ξ 43/5) οὐδέ ποτ' ὄμβρῳ,
δεύεται, ... ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

μηδενὸς ἐνοχλοῦντος τὴν θέαν πάθους σαρκίνου, οἷα f

---

1 λόγῳ ἀληθεῖ vi. or. 16. 3 c ‖ **2** λόγῳ .. καὶ ἔρωτι vi. or. 20. 6 g etiam or. 1. 5 e ‖ **8** τέλος ... οὐχ ὁ οὐρανὸς vi. or. 10. 3 b ἀλλ' ὑπὲρ sq. ‖ **9** τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ σώματα scil. deorum visibilium vi. or. 9. 6 d θείων χορῶν etiam infra § XII a τοῦτο μὲν sq. et d πολλοὺς sq. ‖ **13** ἀληθῆ τόπον cf. Albin. 27 καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδίον θεωμένας ex Plat. Phaedr. 248 c vi. etiam or. 10. 3 a et b; or. 41. 5 f vers. finem | γαλήνην vi. or. 10. 3 b ‖ **14** ἔνθ' οὐκ — 17 αἴγλη = or. 30. 4 f

---

1 αὐτοῦ Markl. ‖ **3** ἐφισταμένῳ Schott. ἐπισπωμένῳ Reiske (Duebn.) de ἐνισταμένῳ cogitare vetat Schenkl ‖ **4** πορίας R ‖ **9** ὁ οὐρανός] ὁρᾶς (sic!) B ‖ **10** ἀκριβῆ (η in ras.) R! ‖ **13** ἀληθῆ] ἀπαθῆ Heins. τοῦ ἀληθοῦς Markl. ‖ **14** ἔνθ' οὐκ ἔστ' apud Homerum non leguntur, sed redeunt or. 30. 4 f ‖ **17** πέπταται (αι in ras.) R! πέπτεται Dav.[2] (err. typ. unde „πέπτεται vulg." adnotavit Duebn.) | ἀνέφελος NPO Homerus | ἐπιδέδρομεν (ρο in ras.) R! ‖ **18** σαρκικοῦ B

δεῦρο ἐνοχλεῖ τὴν δειλαίαν ψυχήν, ὅσον αὐτῇ τοῦ φρονεῖν ἔνεστιν, ὑπὸ τοῦ κυκηθμοῦ καὶ τοῦ θορύβου
g καταβάλλοντα. Πῶς γὰρ ἄν τις συνίῃ θεὸν ὑπὸ πλήθους ἐπιθυμιῶν καὶ λογισμῶν ἀλλοκότων ταραττομένων; οὐ μᾶλλον ἐν δημοκρατίᾳ πολυφώνῳ καὶ συντεταραγμένῃ συνίῃ ἄν τις νόμου καὶ ἄρχοντος·

(*T* 81) ἀνδρῶν δὲ ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ;
h Καταπεσοῦσα γὰρ ἡ ψυχὴ εἰς τουτονὶ τὸν θόρυβον, καὶ δοῦσα ἑαυτὴν ἐπ' ἀμηχάνου φορεῖσθαι κύματος, νήχεται δυσέκνευστον πέλαγος· ἐστ' ἂν αὐτὴ φιλοσοφία ὑποδέξηται ὑπολαβοῦσα τοὺς ἑαυτῆς λογισμούς, ὥσπερ τὸ κρήδεμνον τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ Λευκοθέα.

XIa Πῶς ἂν οὖν τις ἐκνήσαιτ' ἂν καὶ ἴδοι τὸν θεόν; τὸ μὲν ὅλον, ὄψει τότε, ἐπειδὰν πρὸς αὐτὸν καλῇ· καλέσει δὲ οὐκ εἰς μακράν· ἀνάμεινον τὴν κλῆσιν· ἥξει σοι γῆρας, ὁδηγοῦν ἐκεῖ· καὶ θάνατος, ὃν ὁ μὲν δειλὸς ὀδύρεται καὶ προσιόντα δέδιεν, ὁ δὲ ἐραστὴς τοῦ θεοῦ ἐκδέχεται ἄσμενος, καὶ προσιόντος θαρσεῖ. |
b Εἰ δὲ καὶ νῦν ἤδη μαθεῖν ἐρᾷς τὴν ἐκείνου φύσιν, 61a

---

2 κυκηθμοῦ vi. or. 10. 9 e ‖ **5** δημοκρατίᾳ vi. supra § VII f ‖ **12** τὸ κρήδεμνον vi. or. 26. 9 h et quae ibi adnotavi; praeterea or. 22. 1 a; 38. 7 c ‖ **16** θάνατος, ὃν sq. vi. or. 7. 5 f; 41. 5 f ὃν γὰρ sq.

---

2 κυκηθμοῦ B cum R μυκηθμοῦ cett. (Θ) ‖ **3** ἐκβάλλοντα Reiske | πῶς] in mge σημείωσαι P | (et 6) συνείη Duebn. sed cf. Plat. Protag. 325 c | θεοῦ Markl. ‖ **4. 5** ταραττόμενον B ταραττόμενος φ? Markl. (Δ) ‖ **5** μᾶλλον ⟨ἢ⟩ ἐν φ? Heins. (Δ) | **7** δ' ἐν Heins. (Δ) | κέν] κἄν α(δ) | ἀκούσαι Homerus ‖ **10** αὐτὴν Markl. (Duebn.) αὐτὴ ἡ Schenkl ‖ **11** ὑποβαλοῦσα Bφα(δΔ) ‖ **13** ἂν οὖν B cum R οὖν ἂν cett. (Θ) | ἐκνήσαιτ' R ἐκνήξαιτ' cett. (δΔ) sed cf. schol. Plat. epinom. 980 b προσπαίσαντι] προσπαίξαντι· ἀντὶ τοῦ ξ τὸ σ οἱ Ἀττικοί ‖ **14** αὐτὸν α(δ) Markl. (Duebn.) ‖ **17** προσιόντα (σιο in ras.) R! προσιόντος Markl.

πῶς τὶς αὐτὴν διηγήσεται; Καλὸν μὲν γὰρ εἶναι τὸν θεόν, καὶ τῶν καλῶν τὸ φανότατον· ἀλλ' οὐ σῶμα καλόν· ἄλλοθεν καὶ τῷ σώματι ἐπιρρεῖ τὸ κάλλος· οὐδὲ λειμὼν καλόν· ἄλλοθέν ποθεν καὶ ὁ λειμὼν καλός· καὶ ποταμοῦ κάλλος, καὶ θαλάττης, καὶ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν, πᾶν τὸ κάλλος τοῦτο ἐκεῖθεν ῥεῖ ὂν ἐκ πηγῆς ἀενάου καὶ ἀκηράτου· καθόσον δὲ c αὐτοῦ μετέσχεν ἕκαστα, καλὰ καὶ ἑδραῖα καὶ σωζόμενα· καὶ καθόσον αὐτοῦ ἀπολείπεται, αἰσχρὰ καὶ διαλυόμενα καὶ φθειρόμενα. Εἰ μὲν ταῦτα ἱκανά, ἑώρακας τὸν d θεόν, εἰ δὲ μή, πῶς τις αὐτὸν αἰνίξηται; Ἐννόει γάρ e μοι μήτε μέγεθος, μήτε χρῶμα, μήτε σχῆμα, μήτε ἄλλό τι ὕλης πάθος, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ καὶ σῶμα καλὸν ἀπεκρύπτετο πρὸς τὴν θέαν ὑπὸ ἐσθήτων πολλῶν καὶ ποικίλων, ἀπέδυσεν αὐτὸ ἐραστής, ἵνα εἰδῇ σαφῶς· οὕτω καὶ νῦν ἀπόδυσον καὶ ἄφελε τῷ λόγῳ τὴν περιβολὴν ταύτην, καὶ τὴν ἀσχολίαν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὸ καταλειπόμενον ὄψει, αὐτὸ ἐκεῖνο οἷον ποθεῖς.

Εἰ δὲ ἐξασθενεῖς πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς καὶ δη|- XII a

---

5 ποταμοῦ κάλλος .. οὐρανοῦ sq. vi. or. 25. 7 d sq. ‖ **6** πᾶν τὸ κάλλος ἐκεῖθεν ῥεῖ = or. 21. 7 f ‖ **19** πατρὸς καὶ δημιουργοῦ cf. Plat. Tim. 41 a vi. etiam supra § V a

---

1 τίς codd. (δΔ^{o}) τις Duebn. | διηγήσηται Dav. (err. typ.?) | ⟨ἰσμὲν⟩ εἶναι Reiske οἶμαι Markl. ‖ **2** τῶν καλῶν (νκ in ras.) R! | φανότατον α(θ) ‖ **3** ἀλλ' ὅθεν φα(δΔ) ἀλλ' ὁπόθεν Dürr (falsa de huius loci memoria proferens) ‖ **4** λειμὼν (prius)] λειμῶνα Markl. (Duebn.) | καλόν] καλός Bφα(δ) | ἄλλοθέν ποθεν Hob. cum R (ἄλλοποθεν (πο punctis postea notat.) ἀλλ' ὁπόθεν Δ^{o} ἄλλοθεν BO ἀλλ' ὅθεν φα(δ Duebn.) ‖ **6** ἐκεῖθεν (ιθ in ras.) R! ‖ **7** ὂν] οἷον φ? („tamquam ex fonte" σ^{2}) Reiske ὡς Markl. | ἀενάου RMN ἀεννάου cett. (Δ^{o}) | δὲ (ante αὐτοῦ) nescio unde om. θ ‖ **8** αὐτῶν B ‖ **9** καὶ (ante καθόσον) om. NO ‖ **10** διαφθειρόμενα B ‖ **11** αἰνί ἐνόει N (in mge ἴσως 'αἰνίττεται') O αἰνίττεται· ἐννόει PS ‖ **13** ἂν εἰ in ras. R! | τι (pro καὶ) σῶμα Reiske ‖ **15** αὐτὰς Dav.[1] | ἴδοι B ‖ **16** in mge σημείωσαι PO | νῦν (υ in ras.) R! ⟨σὺ⟩ νῦν Reiske σὺ Markl.

Ed. Duebn. p. 70
μιουργοῦ θέαν, ἀρκεῖ σοι τὰ ἔργα ἐν τῷ παρόντι
ὁρᾶν, καὶ προσκυνεῖν τὰ ἔγγονα πολλὰ καὶ παντοδαπὰ
ὄντα, οὐχ ὅσα Βοιώτιος ποιητὴς λέγει· οὐ γὰρ τρισ-
μύριοι μόνον θεοὶ θεοῦ παῖδες καὶ φίλοι, ἀλλ' ἄληπτοι
ἀριθμῷ· τοῦτο μὲν κατ' οὐρανὸν αἱ ἀστέρων φύσεις· 5
b τοῦτο δ' αὖ κατ' αἰθέρα αἱ δαιμόνων οὐσίαι. Βούλο-
μαι δέ σοι δεῖξαι τὸ λεγόμενον σαφεστέρᾳ εἰκόνι. Ἐν-
νόει μεγάλην ἀρχήν, καὶ βασιλείαν ἐρρωμένην, πρὸς
μίαν ψυχὴν βασιλέως τοῦ ἀρίστου καὶ πρεσβυτάτου
c συμπάντων νενευκότων ἑκόντων· ὅρον δὲ τῆς ἀρχῆς 10
οὐχ Ἅλυν ποταμόν, οὐδὲ Ἑλλήσποντον, οὐδὲ τὴν
Μαιῶτιν, | οὐδὲ τὰς ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ ἠϊόνας· ἀλλὰ οὐ- 61
ρανόν, καὶ γῆν, τὸν μὲν ὑψοῦ, τὴν δ' ἔνερθεν· οὐ-
ρανὸν μὲν οἷον τεῖχος τι ἐληλαμένον ἐν κύκλῳ, ἄρ-
ρηκτον, πάντα χρήματα ἐν ἑαυτῷ στέγον· τὴν δὲ οἷον 15
d φρουρὰν καὶ δεσμοὺς ἀλιτρῶν σωμάτων. Βασιλέα δὲ

---

1 τὰ ἔργα sq. cf. Galen. hist. phil. (Diels 617) Cicer. nat. deor. II 2. 4; II 4. 12 ‖ **3. 4** τρισμύριοι sq. vi. or. 8. 8 f ‖ **4** θεοῦ παῖδες vi. supra § V a; or. 13. 6 b cf. Plat. apol. 27 c Iulian. II 90 b ‖ **5** τοῦτο μὲν sq. cf. Aetius Diels 304 τούτου (scil. summi dei) πατρὸς καὶ ποιητοῦ τὰ ἄλλα θεῖα ἔγκονα νοητὰ μὲν ἐναιθέριοί τινες δυνάμεις . . . αἰσθητὰ δὲ τοῦ πρώτου θεοῦ ἔγκονα ἥλιος σελήνη ἀστέρες sq Albin. 14 Apul. dogm. Plat. I 11 Ps. Aristot. π. κόσμου 2 vi. etiam or. 13. 6 c ‖ **16** φρουρὰν cf. Plat. Phaed. 62 b λόγος ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι | δεσμοὺς cf. Plat. Phaed. 67 d τὴν ψυχὴν . . . ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος . .

---

14 τεῖχος — ἄρρηκτον p

---

1 ἄρκει Dav.[1] ‖ **3** Βοιώτιος (⟨ὁ⟩ Βοιώτιος Markl.) scil. Hesiodus (oper. et dier. v. 252) 'nec adeo tot, quot *Pindarus* dixit' σ^2 | τρεῖς μυρίοι NO ‖ **6** αἰθέρα καὶ NO | οὐσίαι (αι in ras.) R! ‖ **7. 8** ἐννόει ⟨μοι⟩ B ‖ **12** Μαιῶτιν (ω in ras.) R! | ἰόνας (= ἠόνας? ut p. 25. 9 R) M ‖ **14. 15** ἄρρητον (suprascr. κ) R! ‖ **15** στέγον] γέγονε B | τὴν] γῆν Canterus (Δ) ‖ **16** ἀλιτηρίων Reiske sed cf. Hom. Hym. in Merc. 259

αὐτὸν δὴ τὸν μέγαν ἀτρεμοῦντα, ὥσπερ νόμον, παρέχοντα τοῖς πειθομένοις σωτηρίαν ὑπάρχουσαν ἐν αὐτῷ· καὶ κοινωνοὺς τῆς ἀρχῆς πολλοὺς μὲν ὁρατοὺς θεούς, πολλοὺς δὲ ἀφανεῖς, τοὺς μὲν περὶ τὰ πρόθυρα αὐτὰ εἱλουμένους, οἷον εἰσαγγελέας τινὰς καὶ βασιλεῖς συγγενεστάτους, ὁμοτραπέζους αὐτοὺς καὶ συνεστίους, τοὺς δὲ τούτων ὑπηρέτας, τοὺς δὲ ἔτι τούτων καταδεεστέρους. Διαδοχὴν ὁρᾷς καὶ τάξιν ἀρχῆς καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ θεοῦ μέχρι γῆς.

IB′

XII (Duebn. XVIII vulg. 2 B 15)

ιε′ *Εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀνταδικητέον.*

(Pindarus fragm. 129) Πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον, Ia
ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίχα μοι νόος ἀτρεκίαν εἰπεῖν.

---

3 πολλοὺς μὲν . . θεούς sq. vi. or. 9. 6 d θείων χορῶν et quae ibi adnotavi ‖ 6 ὁμοτραπέζους . . καὶ συνεστίους dictio Platonica (Euth. 4 b) ‖ 7 ὑπηρέτας vi. or. 8. 8 b (de daemonibus) ‖ 13 πότερον sq. cf. Plat. republ. II 365 b Cicer. ad Att. XIII 38

---

2 ὑπάρχοντα Dav.[1] | ἐν αὐτῷ] αὐτῶν α(δ) ‖ 5 εἰλημένους NOP | βασιλεῖ φ? Heins. (Δ) ‖ 6 αὐτοῦ φ? Reiske (Duebn.) ‖ 9 ἐκ τοῦ θεοῦ] ἐξ οὐρανοῦ Markl. | μέχρι τῆς γῆς PS

Codices RPOBMN φ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

10 IB′ R! ‖ 12 in mge ιε′ R! | εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀνταδικητέον RZ (add. ιη^{ος} teste Schenkl) φ (add. λογ. β′) περὶ τοῦ εἰ — ἀνταδικητέον λόγ. β′ α postpositis τοῦ αὐτοῦ NPO antepositis iisdem M om. (spatio rubricatori relicto) B ‖ 13 δίκη B δίκας φα(δ) δίκα Δ cum Pindaro ‖ 14 σκολιᾶς ἀπάτας α(δ) | ἀναβαίνειν α(δ) ‖ 15 ἐπιχθονίων Reiske | ἀνδρῶν Pindarus ‖ 16 ἀτρέκειαν α(δΔ) cum Pindaro

b Σὺ μέν, ὦ Πίνδαρε, ἀμφισβητεῖς πρὸς ἑαυτὸν περὶ
ἀπάτης καὶ δίκης, παραβάλλων χρυσὸν χαλκῷ· ποιητὴς
c γὰρ ἦσθα· καὶ δεινὸς ᾠδὴν συντιθέναι χορῷ, καὶ τυ-
ράννοις ποιεῖν ἐπινίκια ἄσματα, καί σοι ἐμέλησεν ὀνο-
μάτων μέτρου, καὶ ἁρμονίας μελῶν, καὶ ῥυθμοῦ σχη- 5
d μάτων· ἀνδρὶ δὲ ὅτῳ χορὸς μὲν καὶ ᾠδὴ καὶ ἡ ἐκ
μελῶν ἡδονὴ χώραν ἔχει ὅσην περ καὶ τοῖς παισὶν τὰ
ἀθύρματα, μέλει δὲ αὐτῷ μέτρου ψυχῆς καὶ ῥυθμοῦ
καὶ μέλους καὶ σχήματος | τοῦ περὶ τὰς πράξεις καὶ 62a
τὸν ἄλλον βίον, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν εἰς νοῦν ἔλθοι 10
τουτὶ τὸ ἀπόρημα

πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον

ἢ μή· ἀλλ' οὐτωσὶ φαίην ἂν μεταλαβὼν τὸ ἄσμα τὸ
σόν, ὅτι

καὶ δίκα τεῖχος ὕψιον, 15
καὶ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνειν
ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,

ἀλλ' ἀπρόσβατόν τι χρῆμα τῇ ἀπάτῃ ἡ δίκη, ὥσπερ
τοῖς Ἀλωΐδαις ὁ οὐρανός· καὶ ὤνησεν αὐτοὺς οὐδὲν

---

6 ἀνδρὶ δὲ ὅτῳ sq. vi. or. 1. 1 b et 2 a ‖ **6. 7** ἡ ἐκ μελῶν ἡδονὴ vi. or. 22. 3 b ‖ **19** Ἀλωΐδαις cf. Lucian. Char. 3 Diogen. ep. 33 Orig. c. Cels IV 174 Themist. II 36 b VI 79 a Philostr. vit. Apoll. 7. 265 Iulian. I 28 c Plat. symp. 190 b Hom. E 385

---

18 ἀπρόσβατον (τοῖς ἐχθροῖς) p

---

1 σεαυτὸν B ‖ **2** χρυσῷ χαλκόν MNOP α(δ) ‖ **6. 7** καὶ ἡ ἐκ μελῶν ἡδονὴ om. σ^2 ‖ **10** ἐς NOP α(δ Δ) ‖ **12** δίκας α(δ) δίκᾳ Δ ‖ **13** οὐτοσὶ Markl. | ante φαίην spatium unius litterae solemni signo (÷) notatum R! φαίη α(δ Δ) om. B | μεταβαλὼν MNB α (δ Δ) (suprascr. λ et β) P ‖ **15** καὶ] ναὶ α(δ Δ) ‖ **16** καὶ μὴ σκολιαῖς σ^2 Dav.^{2} ἢ (οὐ) σκολιαῖς Duebn. (Schenkl) καὶ μὴ σκολιᾶς α(δ) | ἀπάτας α(δ) | ἀναβαίνει B (Duebn.) ‖ **17** ἐπιχθόνιον ut supra ad p. 145. 15 ‖ **19** Ἀλωΐδαις (λ in ras.) R!

ἡ Ὅσσα ἐπιτεθεῖσα τῷ Ὀλύμπῳ, καὶ ὁ Ὄλυμπος τῷ Πηλίῳ, ἀλλὰ ἀπεῖχον τοῦ οὐρανοῦ, ὅσον ἀπέχει ἀπάτη δίκης. Οὐκοῦν τῶν μὲν ἀγαθῶν ἡ δίκη, τῶν δὲ μο- e
χθηρῶν ἡ ἀπάτη· καὶ δόκιμον μὲν ἡ δίκη, κίβδηλον
5 δέ τι ἡ ἀπάτη· καὶ ἰσχυρὸν μὲν ἡ δίκη, ἀσθενὲς δὲ ἡ ἀπάτη· καὶ τὸ μὲν ὠφέλιμον, τὸ δὲ οὔ. ‖

Ὅτῳ δὴ μέλει δίκης, καὶ περιβέβληται τουτὶ τὸ Ed. Duebn. p. 71 II a
Πινδάρου τειχίον, οὗτος ἕλοιτο ἄν ποτε ἀδικηθεὶς ἀμύνασθαι ἐκ τῆς ἴσης; φέρε ἴδω τι καὶ λέγων· μὴ
10 γὰρ οὖν καὶ ἀδικεῖσθαι αὐτῷ θέμις ᾖ. Εἰ μὲν γὰρ b
τὸ ἀδικεῖν καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι τοιοῦτόν ἐστιν, ὁποῖον τὸ τύπτειν καὶ τύπτεσθαι, καὶ τέμνειν καὶ τέμνεσθαι, οὐδὲν δεινὸν τὸν αὐτὸν καὶ δραστικὸν ὁμοῦ εἶναι ἀδικίας καὶ παθητικόν· εἰ δ' ἐνταῦθα ὁ αὐτὸς μὲν τῇ
15 κοινότητι τῆς φύσεως ἐνέργειαν καὶ πάθος, ἑκάτερον αὐτῶν, καταδέχεται, ἔοικεν δὲ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι πολὺ μᾶλλον τῷ ὁρᾶν καὶ ὁρᾶσθαι, ὁ μὲν γὰρ τὸ μετέχον ὄψεως, τὸ δὲ, ὁρώμενον, οὐ πάντως καὶ

---

1 Ὅσσα . . Ὄλυμπος vi. or. 28. 3 b ‖ 2 ἀπεῖχον τοῦ οὐρανοῦ, ὅσον sq. vi. simil. or. 2. 2 b ‖ 14 εἰ δ' ἐνταῦθα sq. cf. similem ratiocinationem Archytae ap. Stob. fl. I 70

---

12 τέμνειν — 14 παθητικόν p

---

4 καὶ δόκιμον — 5 ἡ ἀπάτη om. B ‖ 9 φέρ' εἴδιω R φέρ' εἴδω BMNOP φέρ' ἴδω $\alpha(\delta\Delta)$ | λέγε B λέγω $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ ‖ 10 οὖν] οὐ Markl. οὐδ' Duk. | ⟨ἀδικεῖν⟩ καὶ ἀδικεῖσθαι Combes | ἦν B ‖ 10. 11 γὰρ καὶ τὸ B ‖ 11 τοιοῦτο τί ἐστιν B ‖ 12 καὶ τὸ τύπτεσθαι OP $\alpha(\delta)$ | καὶ τέμνειν καὶ τέμνεσθαι om. σ^2 (φ?) ὥσπερ ἐστὶ τέμνειν καὶ τέμνεσθαι p ‖ 13 οὕτως οὐδὲν p ‖ 16 αὐτὸν MNP | ⟨οὐ⟩ καταδέχεται Markl. ‖ 17 τὸ ὁρᾶν NOP | καὶ ὁρᾶσθαι — 18. p. 148. 1 καὶ ὁρᾷ, ἢ om. N | οἱ μὲν γὰρ H (prim. man.) τὸ μὲν γὰρ $\varphi\alpha(\delta)$ ὁρᾷ γὰρ B ὁρᾷ μὲν γὰρ H (alt. man.) unde ὁρᾶται μὲν γὰρ Δ sed intellige 'alter is est qui videt, alterum, etsi videtur, ipsum tamen non semper videt' ‖ 18 ὄψεως ⟨καὶ ὁρᾶται⟩ Heins.

c ὁρᾷ, ἢ μᾶλλον οὑτωσὶ λέγωμεν, ὅτι ἔοικεν τὸ ⟨ἀδικεῖν καὶ⟩ ἀδικεῖσθαι τῷ ἐλέγχειν καὶ ἐλέγχεσθαι· ἐλέγχει μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀληθὲς εἰδώς, ἐλέγχεται δὲ ὁ ἀγνοῶν· καὶ ὡς οὐκ ἂν εἴη οὔτε τοῦ τἀληθὲς εἰδότος ⟨τὸ ἐλέγχεσθαι, οὔτε τοῦ τἀληθές οὐκ εἰδότος⟩ τὸ ἐλέγχειν, οὕτως οὐδὲ τὸ ἀδικεῖν εἴη ἂν καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι τοῦ αὐτοῦ.

III a Ἐπεὶ τοίνυν οὐ τοῦ αὐτοῦ, | ἀλλ' ἑτέρου, ὁ δὲ 62 b χρηστὸς τῷ πονηρῷ οὐχ ὁ αὐτός, ποτέρῳ πότερον προσθήσομεν; ἆρα τὸ μὲν ἀδικεῖν τῷ πονηρῷ, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι τῷ χρηστῷ; ἢ τὸ μὲν ἀδικεῖν τοῦ μοχθηροῦ,

b τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι οὔπω δῆλον ὁποτέρου αὐτοῖν, οὑτωσὶ δὲ θεασώμεθα. Ἀδικία ἐστὶν ἀφαίρεσις ἀγαθοῦ· τὸ δὲ ἀγαθὸν τί ἂν εἴη ἄλλο, ἢ ἀρετή; ἡ δὲ ἀρετὴ ἀναφαίρετον. Οὐκ ἀδικηθήσεται τοίνυν ὁ τὴν ἀρετὴν

c ἔχων, ἢ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἀφαίρεσις ἀγαθοῦ· οὐδὲν γὰρ ἀγαθὸν ἀφαιρετόν, οὐδὲ ἀποβλητόν,

(*I* 408/9) οὐδὲ ἑλετόν, οὐδὲ ληϊστόν.

---

12 ἀδικία ἐστὶν ἀφαίρεσις ἀγαθοῦ sq. cf. Senec. dial. II 5. 4 'omnis iniuria diminutio eius est in quem incurrit nec potest quisquam iniuriam accipere sine aliquo detrimento vel dignitatis vel corporis vel rerum extra nos positarum; sapiens autem nil perdere potest . . . unius enim in possessione virtutis est ex qua depelli numquam potest . . . quodsi iniuria nil laedere potest ex his quae propria sapientis sunt . . . iniuria sapienti non potest fieri' Plut. stoic. rep. 20 ἀδικεῖται οὐδεὶς μὴ βλαπτόμενος vi. etiam or. 22. 7 e

---

12 ἀδικία — p. 149. 12 τὸ ἀγαθόν n

---

1 ὁρᾷ, ἢ Hob. ὁρᾶν (eodem errore quo p. 165. 4) RPMN ὁρᾷ cett. (δ Δ) | λέγομεν MOP | τὸ] τῷ MOP ‖ **1. 2** ⟨ἀδικεῖν καὶ⟩ om. RBMNO ‖ **4** καὶ οὐκ (suprascr. ὡς) R! | οὔτε] οὔτω B ‖ **4. 5** lac. expl. Hob. ⟨τὸ ἐλέγχεσθαι, οὔτε τοῦ ἀγνοοῦντος⟩ φα(δ Δ) ‖ **12. 13** τὸ δὲ — 15 ἀγαθοῦ om. MNOP ‖ **16** γὰρ ⟨ὂν⟩ ἀγαθὸν n | ἀπόβλητον α(δ Δ) ‖ **17** οὐδὲ ἑλετόν om. n | ληϊστόν (ισ in ras.) R!

Εἶεν· οὐκ ἀδικεῖται ὁ χρηστὸς ⟨οὔτε ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ, d
ἀνεπιβούλευτος γὰρ αὐτοῦ ἀρετή,⟩ οὔτε ὑπὸ τοῦ μο-
χθηροῦ, ἀναφαίρετος γάρ· λείπεται τοίνυν ἢ μηδὲν
ἀδικεῖσθαι καθάπαξ, ἢ τὸν μοχθηρὸν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου·
ἀλλὰ τῷ μοχθηρῷ οὐδενὸς μέτεστιν ἀγαθοῦ, ἡ δὲ ἀδι- e
κία ἦν ἀγαθοῦ ἀφαίρεσις· ὁ δὲ μὴ ἔχων ὅ,τι, ἂν ᾖ,
ἀφαιρεθῇ, οὐδὲ εἰς ὅ,τι ἀδικηθῇ ἔχει.

Μήποτε οὖν οὐ κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πάσχοντος IV a
ἡ ἀδικία τέτακται, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δρά-
σαντος· καὶ ὁ μοχθηρὸς ὑπὸ τοῦ μοχθηροῦ ἀδικεῖται,
κἂν μὴ ἔχῃ τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ χρηστὸς ὑπὸ μοχθηροῦ,
ἂν ἔχῃ δὴ ⟨ἀν⟩αφαίρετον τὸ ἀγαθόν. Ἀποδέχομαι τοῦ b
λόγου τῆς γνώμης τῷ ἡμαρτημένῳ προστιθέντος τὴν
ἀδικίαν μᾶλλον ἢ τῷ ἐπιτυχεῖ τοῦ ἔργου· καὶ γὰρ
μοιχὸν κολάζει ὁ νόμος, οὐ τὸν δράσαντα μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὸν βουληθέντα· καὶ τοιχώρυχον τὸν ἐπιχειρή-

---

1 *οὐκ ἀδικεῖται* sq. cf. Senec. dial. II 7. 2 'iniuria in bonos nisi a malis non temptatur, bonis inter se pax est, mali tam bonis perniciosi quam inter se' vi. etiam or. 24. 2 b et c cf. Senec. de const. sap. 2. 4 ep. 71. 7 Chrysipp. ap. Plut. stoic. rep. 20 *μὴ ἀδικεῖσθαι τὸν σοφὸν ἐν ἄλλοις ἀποφηνάμενος* Muson. (Hense) 56. 14 ‖ **3** *ἀναφαίρετος* (*ἀρετὴ*) cf. Archytas ap. Stob. flor. I 72 ‖ **14. 15** *καὶ γὰρ μοιχὸν* sq. cf. Senec. dial. II 7. 3 'non minus latro est cuius telum opposita veste elusum est. omnia scelera etiam ante effectum operis, quantum culpae satis est, perfecta sunt'

---

1 *εἶεν* om. n | *⟨οὔτε — 2 ἀρετή⟩* Hob. lac. indic. Duebn. ‖ **2** *οὔτε*] *οὐδὲ* Markl. ‖ **3** *ἀναφαίρετος γὰρ ⟨ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ⟩* Heins. et simil. Schenkl *ἀναφαίρετος γάρ· ⟨οὔτε ὁ μοχθηρὸς ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ· ἀναφαίρετος γάρ, οὐδὲν ἔχων ἀρετῆς⟩* Reiske | *μηδένα* nescio unde Heins.[2] (*Δ*) ‖ **6** *ὅ,τι, ἂν ᾖ*, Hob. *ὅτι μὴ* codd. *ὅτι δὴ* Schenkl *ὅτι καὶ* Duebn. *μὴ* (punctis notat. in H) del. Steph. (Dav.[2]) ‖ **11** *ὑπὸ τοῦ μοχθηροῦ* MNOP*α*(*δΔ*) ‖ **12** *ἂν ἔχῃ δὴ*] *κἂν μὴ ᾖ φα*(*δ*) *κἂν ἔχῃ μὴ* Dav.[2] (*Δ*) | *⟨ἀν⟩αφαίρετον* Hob. *ἀφαιρετὸν* codd. (*δΔ*) ‖ **14** *ἐπιτυχεῖ* (*ει* in ras.) R! *ἐπιτυχεῖν* BMN ‖ **15** *κολάζει-ὁ* (fuit *-εινο*) R!

σαντα, κἂν μὴ λάθῃ· καὶ προδότην τὸν μελλήσαντα,
(c) κἂν μὴ πράξῃ. Ἥξει τοίνυν ὁ σύμπας λόγος εἴς τι
δέον. Ὁ μὲν γὰρ ἀγαθὸς οὔτε ἀδικεῖ, οὔτε ἀδικεῖται·
οὐκ ἀδικεῖ μὲν διὰ τὴν βούλησιν, οὐκ ἀδικεῖται δὲ
διὰ τὴν ἀρετήν. Ὁ δὲ μοχθηρὸς ἀδικεῖ μέν, οὐκ ἀδι- 5
κεῖται δέ· ἀδικεῖ μὲν διὰ μοχθηρίαν, ⟨οὐκ ἀδικεῖται
(d) δέ, δι' ἀπουσίαν⟩ ἀγαθοῦ. Ἔτι τοίνυν, εἰ μὲν ἀγαθὸν
ἡ ἀρετὴ μό|νον καὶ οὐκ ἄλλό τι, ὁ μοχθηρὸς τὴν 63a
e ἀρετὴν οὐκ ἔχων οὐδ' εἰς ὅ,τι ἀδικηθῇ ἔχει· εἰ δὲ
πρὸς τῇ ἀρετῇ καὶ ταυτὶ ἀγαθὰ τὰ περὶ σῶμα, καὶ 10
Ed. Duebn. p. 72 τὴν ἐκτὸς τύχην καὶ περιβολήν, ἀρετῆς μὴ παρού|σης,
βέλτιον ἀπεῖναι ταῦτα, ἢ μή· ὥστε οὐδ' ὡς ἀδικηθείη
ἂν ὁ μοχθηρός, ἀφαιρούμενός τι τούτων, οἷς χρῆται
f κακῶς. Οὐκοῦν ἀδικεῖ μέν, οὐκ ἀδικεῖται δέ, προστι-
θέντων ἡμῖν τῇ βουλήσει τὸ ἄδικον, οὐ τῷ ἔργῳ. 15
(V) Πονηρῶν νῦν βούλεται μὲν ὁ μοχθηρὸς ἀδι-
κεῖν, οὐ μὴν δυνατός· βουλόμενος δέ, ἢ πρὸς τὸν
a ὅμοιον ἀποτείνεται, ἢ πρὸς τὸν κρείττονα. Τί δὲ τῷ

12 ὥστε οὐδ' ὡς ἀδικηθείη ἂν ὁ μοχθηρός nam „non ulciscitur sapiens, sed emendat“ Senec. dial. II 12. 3 ‖ 18 κρείττονα

3 ὁ μὲν γὰρ — 7 ἀγαθοῦ n

1 λάθῃ ⟨δράσας⟩ MNOPa(δ) φθάσῃ Markl. (Duebn.) | μελήσαντα N μελετήσαντα φa(δ) ‖ 2. 3 εἰς τὸ δέον a(δ⊿) ‖ 3 οὔτε ἀδικεῖ om. M ‖ 6. 7 ⟨οὐκ ἀδικεῖται δέ, δι' ἀπουσίαν⟩ Schenkl cum φa(δ⊿) (qui τὴν ἀπορίαν pro ἀπουσίαν) ‖ 8 μοχθηρὸς ἢ τὴν a(δ) ‖ 12 ἐπεῖναι NOPa(δ) ‖ 12. 13 ἀδικηθείη ÷÷÷|÷÷÷ ἂν R! ‖ 14 προστιθέντων scil. τῶν φιλοσόφων ut or. 15. 5 a ἔροιντο ‖ 15 ἡμῶν NPa(δ⊿) ‖ 15. 16 , οὐ τῷ ἔργῳ. Πονηρῶν νῦν Hob. Οὕτως ἐρῶ πονηρῶ νῦν codd. (sine acc. R) Οὕτως ἐρῶ περὶ πονηροῦ νῦν Heins. Οὕτως ἔγω γ' οὖν ἐρῶ νῦν Dav.² Οὕτως ἐρῶ τῷ πονηρῷ τανῦν Markl. Οὕτως ἐγὼ ἐπιχειρῶ νῦν Reiske (Duebn.) cet. vi. similem structuram or. 16. 4 i ὧν (i. e. πόλεων) . . ἡ πόλις ‖ 18 ἀποτείν-εται R! | κρείττονα ∗ τί a(δ) lacun. sign. in mge (man. recent.) R! deficere hic sex versus adnot. σ² nullam lacunam indic. ⊿

κρείττονι δραστέον; ἢ ἀνταδικητέον τὸν μοχθηρόν; καὶ μὴν εἰς ὅ,τι ἀδικεῖ, οὐκ ἀδικεῖ, ὅτι οὐκ ἔχει· ἀπουσίᾳ γὰρ ἀγαθοῦ μοχθηρὸς ⟨ὁ μοχθηρ⟩ὸς ἦν. Οὔτ' οὖν κατὰ τὸ ἔργον ἀνταδικήσει ὁ νοῦν ἔχων τὸν μοχθηρόν, οὐ γὰρ ἔχει εἰς ὅ,τι ἀδικηθήσεται· οὔτε κατὰ τὴν βούλησιν, οὐ γὰρ ἐθέλει ἀδικεῖν χρηστὸς ὢν οὐ μᾶλλον, ἢ αὐλητικὸς παρὰ μέρος αὐλεῖν. Καθόλου b δέ, εἰ τὸ ἀδικεῖν πονηρόν, καὶ τὸ ἀνταδικεῖν ὅμοιον· οὐ γὰρ τῷ ὑπάρξαι πλεονεκτεῖ κατὰ πονηρίαν ὁ ἀδικῶν, ἀλλὰ τῷ ἀμύνασθαι ἐξισοῦται κατὰ μοχθηρίαν ὁ ἀνταδικῶν. Καὶ μήν, εἰ ὁ ἀδικῶν κακῶς ποιεῖ, ὁ c ἀντιποιῶν κακῶς οὐδὲν ἧττον ποιεῖ κακῶς, κἂν ἀμύνηται. Ὥσπερ γὰρ ἀποδιδοὺς χάριν τῷ προϋπάρξαντι (d) οὐδὲν ἧττον εὖ ποιεῖ, κἂν προπεπονθὼς ᾖ· οὕτως ὁ μετατιθεὶς τὴν ἀμοιβὴν εἰς κάκωσιν οὐδὲν ἧττον κακῶς δρᾷ, κἂν προπεπονθὼς ᾖ.

---

sq. nam τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι χεῖρον Muson. (Hense) 11. 7 cf. Plat. Gorg. 509 c Senec. ep. 95. 52 dial. II 11. 2; 12. 3

3 ἀπουσίᾳ sq. cf. Sallust. (Mullach III 41 b) ‖ **8** εἰ τὸ ἀδικεῖν sq. cf. Plat. Kriton. 49 b (= Stob. fl. 10. 27) οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν

---

11 καὶ μὴν — 16 προπεπονθὼς ᾖ p

---

13 προϋπάρξαντι] in mge τῷ προαρξαμένῳ χαρίζεσθαι οἶμαι (schol. rec.) R

---

2 ἀδικῇ RMOP ἀδικῇ φα(θ) ἀδικηθῇ Schenkl ἀδικῆται Dav.[2] (Duebn.) ἀδικήσει Reiske | οὐκ ἀδικῇ RPM del. Dav. (Duebn.) ⟨ἔχων⟩ οὐκ ἀδικεῖ Reiske | ὅτι del. Dav. (Duebn.) ‖ **3** μοχθηρὸς ⟨ὁ μοχθηρ⟩ὸς ἦν Hob. cum σ^2 („quam ob rem enim potius *improbus improbus* est, quam quod careat bono") μοχθηρὸς ὅση codd. (sine acc. R) μοχθηρός ἐστιν α(δ Δ) ‖ **4** ἔργον (ν in ras.) R! ‖ **7** μέλος Bα(δ Δ) ‖ **9** εἰ γὰρ φα(δ) | τὸ ὑπάρξαι NOP ‖ **11** καὶ μέν p ‖ **13** ὁ ἀποδιδοὺς MNpα(δ Δ) ‖ **14** εὖ ποιεῖ] ποιεῖ καλῶς p

VI a *Τί δὲ τοίνυν ἔσται καὶ πέρας τοῦ κακοῦ; εἰ γὰρ*
ὁ ἀδικηθεὶς ἀμύνεται, ἀεὶ μεταβαίνει τὸ κακὸν ἀπ'
ἄλλου πρὸς ἄλλον καὶ μεταπηδᾷ, καὶ διαδέξεται ἀδικία
ἀδικίαν. Ὦ γὰρ δικαίῳ συγχωρεῖς τῷ παθόντι ἐπεξεῖναι,
τῷ αὐτῷ τούτῳ δικαίῳ ἐπαναχωρεῖ αὖθις ἀπ' ἐκείνου 5
πρὸς τὸν αὐτὸν ἡ τιμωρία· τὸ | γὰρ δίκαιον ἐπ' ἀμ- 63 b
b *φοῖν ἴσον. Ὦ Ζεῦ, καὶ οἷον πεποίηκας; δικαιοσύνην*
ἐξ ἀδικημάτων; καὶ ποῖ βαδιεῖται τὸ κακόν; καὶ ποῦ
c *στήσεται; Οὐκ οἶσθα, ὅτι πηγὴν ταύτην ἀέναον κινεῖς*
πονηρίας, καὶ γράφεις νόμον ἀρχέκακον τῇ πάσῃ γῇ; 10
Τοῦτο γὰρ ἀμέλει ἐστὶν τὸ τῶν πάλαι κακῶν τοῖς
ἀνθρώποις ἡγησάμενον, στόλων βαρβαρικῶν καὶ Ἑλλη-
νικῶν ἐπ' ἀλλήλους περαιουμένων, ἁρπαζόντων, καὶ
πολεμούντων, καὶ ληϊζομένων, προκάλυμμα ποιουμένων
d *τῆς παρούσης ἀδικίας τὴν φθήσασαν. Φοίνικες ἐξ* 15
Ἄργους βασιλικὴν κόρην ἄγουσιν, Ἕλληνες ἐκ Κόλχων
βαρβαρικὴν παρθένον ἄγουσιν, καὶ αὖθις Φρύγες ἐκ
e *Πελοποννήσου Λακωνικὴν γυναῖκα. Ὁρᾷς τὴν δια-*

---

9. 10 *πηγὴν . . πονηρίας* ut *πηγαὶ ἀρετῆς* or. 34. 4 a ‖ **12** *στόλων βαρβαρικῶν* = or. 13. 1 a cf. Plat. legg. III 692 c I 642 e *Περσικὸν στόλον* ‖ **13** *ἁρπαζόντων* sq. similiter vitia hominum castigat Lucian. Icarom. 15 Hippocr. ep. 14 Themist. 26. 320 d vi. etiam simil. or. 1. 5 f; 15. 1 b sq.

---

8 *ποῖ* — 10 *πάσῃ γῇ* p

---

3 *διαδέχεται* Reiske ‖ **4** *ᾧ*] *εἰ* φ α(δ) | *δικαίῳ*] *τῷ αὐτῷ τούτῳ δικαίῳ* α(δ) | *τῷ παθόντι συγχωρεῖς* α(δ) ⟨*ᾧ*⟩ *τῷ παθόντι συγχωρεῖς* Markl. | *ἐπεξιέναι* α(δ Δ) sed vi. Crönert l. a. p. 253 adn. 7 ‖ **5** ⟨*εἰ*⟩ *τῷ* Reiske | *τῷ αὐτῷ τούτῳ* om. α(δ) | *τούτῳ* ÷ *δικαίῳ* R! | *δικαίῳ*] *εἰς τὸν ἀδικήσαντα* α(δ) ‖ **6** *τὸν* ⟨*δρῶντα*⟩ *αὐτὸν* Markl. *τὸν ἄλλον* Dav.² ‖ **7** ⟨*ὅσον*⟩ *ὦ Ζεῦ* Reiske (Duebn.) ‖ **8** *καὶ ποῖ*] *ποῦ γὰρ* p ‖ **9** *οὐκ οἶσθα, ὅτι* om. p | *πηγὴν γὰρ ταύτην* p ‖ **10** in mge *σημείωσαι* M ‖ **11** *ἀμέλει*] *ὀμειλει* (ex parte corr.)'R (= *ὀλίγου δεῖ(ν)*?) ‖ **15** *φθίσασαν* R *φθάσασαν* BNO α(δ Δ)

δοχὴν τῶν κακῶν, καὶ τὰς προφάσεις τῶν πολέμων, καὶ τὸν πολυπλασιασμὸν τῶν ἀδικημάτων. Τοῦτο καὶ τὴν Ἑλλάδα συνέτριψεν αὐτήν, ἡ περὶ ἑαυτὴν δόξα ἀδικίας διαβαίνουσα ἐπὶ τοὺς πλησίον, καὶ ἄπαυστοι θυμοί, καὶ ὀργαὶ ἀθάνατοι, καὶ τιμωρίας ἔρως, καὶ ἀμαθία δίκης.

Ἀλλ' εἴπερ οἱ ἀδικούμενοι ἠπίσταντο, ὅτι τοῖς ἀδι- VII a
κοῦσιν μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία αὐτή, τοῦτ' εἶναι πο-
λέμου μεῖζον, καὶ τειχῶν ἀφαιρέσεως καὶ γῆς δῃώσεως,
καὶ τυραννίδος καταστάσεως, οὐκ ἂν ἐμπέπληστο ἡ
Ἑλλὰς τοσούτων κακῶν. Ποτίδαιαν Ἀθηναῖοι πολιορ- b
κοῦσιν· ἔασον, ὦ Λακεδαιμόνιε· μεταγνώσονταί ποτε·
μὴ μιμήσῃ τὸ κακόν, μὴ μεταλάβῃς τοῦ ψόγου· ἐὰν
δὲ ἀγαπᾷς μὲν τὴν πρόφασιν ‖ καὶ ἐπὶ Πλαταιὰς Ed. Duebn. p. 73
ἔλθῃς, ἀπόλωλέ σοι Μῆλος νῆσος γείτων, ἀπόλωλεν
Αἴγινα νῆσος φίλη, ἀπόλωλεν Σκιώνη πόλις σύμμαχος,
μίαν πόλιν λαβὼν πολλὰς πορθήσεις. Ὥσπερ | γὰρ c
τῶν ἐπὶ χρηματισμῷ παραβαλλομένων ἐν θαλάττῃ οἱ
τόκοι μεγάλοι τῶν δανεισμάτων, οὕτω καὶ τῶν ἐπ-
εξιόντων τοῖς θυμοῖς οἱ τόκοι μεγάλοι τῶν συμφορῶν.
Καὶ πρὸς τὸν Ἀθηναῖον λέγω· Σφακτηρίαν ἔχεις, d

---

10 οὐκ ἄν sq. cf. simil. Plat. legg. III 692 ‖ **14.15** *Πλαταιὰς .. Μῆλος .. Αἴγινα .. Σκιώνη* = or. 6. 5 k

---

17 ὥσπερ — 20 συμφορῶν n

---

2 πολλαπλασιασμὸν Bα(ϑ) ‖ **3** αὐτὴν περὶ ἑαυτῇ Reiske ‖ **7** ἐπίσταντο Δ^{o} ‖ **8** ἡ] ἤ Dav.^{2} | αὐτή, καὶ τοῦτ' α(δ) αὐτή· τό τ' Reiske ‖ **9** καθαιρέσεως Markl. (Duk.) ‖ **11** Potideam σ^{2} ‖ **14** ἀγαπᾷς (non ἀγαπῶς ut legit Duebn.) R! | Πλαταιᾶς B Plateas σ^{2} ‖ **15** Μῆλος B ‖ **16** Συκειώνη NOφ Σικυώνη αδ vi. or. 6. 5 k ‖ **17** πορθήσεις] προήσῃ (vel ἀπολέσεις) Markl. ‖ **18** θαλάττῃ (τῃ in ras.) R! ‖ **19** post δανεισμάτων verba παραβαλλομένων ἐν θαλάττῃ (ex 18) falso repetita R! M

ἀπόδος τῇ Σπάρτῃ τοὺς ἄνδρας· ἕως εὐτυχεῖς, σωφρόνησον· εἰ δὲ μή, τοὺς μὲν ἄνδρας ἕξεις, τὰς δὲ
e τριήρεις οὐχ ἕξεις. Λύσανδρος περὶ Ἑλλήσποντον εὐτυχεῖ, καὶ ἡ Σπάρτη μεγάλη. Ἀλλὰ ἀπέχου Θηβῶν· εἰ δὲ μή, δακρύσεις τὴν ἐν Λεύκτροις τύχην, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ συμφοράν·

VIII a Ὦ δίκης ἀφανοῦς καὶ πλανωμένης. Διὰ τοῦτο ὁ Σωκράτης οὐκ Ἀριστοφάνει ὠργίζετο, οὐ Μελήτῳ ἐχαλέπαινεν, οὐκ Ἄνυτον ἐτιμωρεῖτο, ἀλλὰ ἐβόα μέγα· Ἐμὲ δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται, βλάψαι δὲ οὐ δύνανται· οὐ γὰρ θέμις ἀγαθῷ ἀνδρὶ ὑπὸ πονηροῦ βλαβῆναι.

b Αὕτη φωνὴ δίκης, ἣν εἴπερ ἅπαντες ταύτην ἐφθέγγοντο, οὐκ ἂν ἦσαν αἱ τραγῳδίαι, οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῇ σκηνῇ δράματα, οὐδὲ πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ συμφοραί.

c Ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν τοῦ σώματος νοσημάτων χαλεπὰ τὰ ἑρπητικά, καὶ δεῖ τοῦ τῆς ἐπικουρίας στασίμου,

---

7. 8 ὁ Σωκράτης sq. vi. or. 3. 3 c ἐχαλέπαινεν πρῶτα sq. ‖ 10 ἐμὲ — 11 δύνανται cf. Epict. diss I 29. 18; II 2. 15; III 23. 21 Plut. περὶ φιλίας (ap. Stob. ecl. II 161) Orig. c. Cels. 1. 383 Simpl. in Epict. man. 53 ex Plat. apol. 30 c ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν βλάψειεν οὔτε Μέλιτος οὔτε Ἄνυτος· οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιντο ‖ 11 οὐ γὰρ — 12 βλαβῆναι ex Plat. apol. 30 c οὐ γὰρ οἶμαι θέμιτον εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλαβῆναι cf. Iulian. ep. ad Theod. (mus. Rhen. 42. p. 24) ‖ 15 πολλαὶ .. συμφοραί vi. or. 1. 5 f κατὰ τὶς sq. ‖ 16 ὥσπερ γὰρ sq. = or. 7. 7 g

---

7 διὰ τοῦτο — 12 βλαβῆναι n

---

1 τῆς Σπάρτης P ‖ 3 τριήρεις R ‖ 4 μεγάλη] μέλει B ‖ 6 Μαντινίᾳ RMNOP ‖ 7 δίκης] τύχης Heins. ‖ 8 Ἀριστοφάνει (ν in ras. ex μ) R! Ἀριστοφάνῃ α(δ) | ὀργίζετο MOP | Μελίτῳ n φα(Θ) ‖ 10 Ἄνυτος (υ in ras.) R! ‖ 13 ταὐτὴν α(Θ) corr. Markl. τὴν αὐτὴν Duk. ‖ 15 δράμματα NOP | οὐδ' αἱ Reiske (Duebn.) ‖ 17 ἑρπιστικά O ἑρπυστικά MN α(Θ) | δεῖ (in ras.) R! | τοῦ τῆς] τούτοις α(δ Δ)

ἵνα τὸ περιλειφθὲν σωθῇ· οὕτως ἐπειδὰν ἐμπέσῃ οἴκῳ
ἢ πόλει ἀδικίας ἀρχή, στῆναι δεῖ τὸ κακόν, εἰ μέλλει
τὸ περιλειφθὲν σωθήσεσθαι. Τοῦτο Πελοπίδας ἐξ- d
έτριψεν, τοῦτο Ἡρακλείδας ἠφάνισεν, τοῦτο τὴν Κάδμου
οἰκίαν, τοῦτο Πέρσας ἀπώλεσεν, τοῦτο Μακεδόνας,
τοῦτο Ἕλληνας.

Ὦ νοσήματος διηνεκοῦς, καὶ ἐπὶ πολλὰς περιόδους a
χρόνων καταλαβόντος τὴν γῆν. Ἐπιτολμήσαιμι δ' ἂν (IX) b
ἔγωγε εἰπεῖν, ὅτι εἴπερ ἐστιν ἀδικίας πρὸς ἀδικίαν
64 b ὑπερβολή, ὁ τιμωρῶν | τοῦ προϋπάρξαντος ἀδικώτερος.
Ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ ἀμαθίας ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν ἐλθὼν ἔχει
τὴν δίκην ἐκ τοῦ ψόγου· ὁ δὲ ἐπεξιών, προσλαβὼν ἐκ
τοῦ ὁμοίου τὸ ἄδικον, ἀφῄρηκεν ἐκείνου τὸ ἐπίψογον.
Ὥσπερ γὰρ τῷ μαρίλῃ ἐμπεπλεγμένῳ τὸν συμπλεκέντα c
ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συναισχῦναι τὸ σῶμα, οὕτω καὶ
ὅστις ἀδίκῳ ἀνδρὶ συμπλέκεσθαι καὶ συγκυλινδεῖσθαι
ἀξιοῖ, ἀνάγκη τοῦτον συναπολαύειν τοῦ κακοῦ, καὶ
συναναπίμπλασθαι τῆς μαρίλης. Ἀθλητῇ μὲν οὖν ἀν- d
δρὸς προσφερομένου ἀθλητοῦ, ἐκ τῆς ἴσης ἀγωνίας καὶ
φιλοτιμίας ἀποδέχομαι· ὁρῶ γὰρ αὐτοῖς ὁμοίαν μὲν

9.10 ἀδικίας . . ὑπερβολὴ sicut ἀρετῆς vel ἀγαθοῦ ὑπερβολὴ (or. 39 et 40) quam negabant stoici cf. Plut. stoic. rep. 13 ‖ **18** ἀθλητῇ sq. vi. simil. or. 1. 6 b

---

18 μαρίλης] in mge τοῦ χνοῦ καὶ τοῦ λεπτοῦ τῶν ἀνθράκων (schol. rec.) R

---

1 περιληφθὲν NO ‖ **2** στῆσαι Wakefield silv. crit. III 155 ‖ **4** (et 5) ἠφάνισεν (et ἀπώλεσεν) B (cum R!) ‖ **12** τὴν in ras. R! | cum ψόγου desinit O ‖ **14** μαρίλῃ Hob. μαρίλης codd. (δ Δ) | ἐμπεπληγμένῳ H ἐμπεπλησμένῳ B Steph. (δ Δ) | συμπλεκέντα (cf. Crönert. l. l. 230 adn. 1) R συμπλακέντα cett. (δ Δ) ‖ **17** καὶ τοῦ κακοῦ NP α (δ) ‖ **18. 19** οὖν ἀνδρὸς om. MN (lacuna indicata) ‖ **19** post ἀγωνίας lacunam novem litterarum excipit μίας MN

τὴν φύσιν, παραπλησίαν δὲ τὴν μελέτην, ἰσότιμον δὲ
e τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νικᾶν· ὅταν δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ πο-
νηρῷ συμπέσῃ, οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς παλαίστρας προσ-
εληλυθὼς ἑκάτερος, οὐδὲ ὑπὸ τῷ αὐτῷ παιδοτρίβῃ
ἀσκηθείς, οὐδὲ τὴν αὐτὴν τέχνην ἐκμαθών, οὐδὲ τοῖς
αὐτοῖς παλαίσμασιν ἐντεθραμμένος, οὐδὲ τοῦ αὐτοῦ
στεφάνου ἐρῶν, οὐδὲ τοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, οἰκτείρω
f τὴν μάχην, ἄνισος ἡ ἀγωνία. Ἀνάγκη τὸν πονηρὸν
κρατεῖν ἀγωνιζόμενον ἐν τοιούτῳ σταδίῳ, οὗ πονηροὶ μὲν
θεαταί, ἄδικοι δὲ οἱ ἀθλοθέται· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἐν τού-
Ed. Duebn. p. 74 τοις ἄτεχνος, καὶ ‖ ἀμαθής, καὶ ἄπορος ἀπιστίας, καὶ
πανουργίας, καὶ ἀπάτης, καὶ τῶν ἄλλων παλαισμάτων,
ὑφ' ὧν μοχθηρία κρατύνεται καὶ ἰσχυρίζεται· ὥστε καὶ
καταγέλαστος ἂν γίγνοιτο ἀντεπιχειρῶν ἀδικεῖν ὁ μὴ
πεφυκὼς τὸν ἄδικον καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ
τῷ ἔθει.

Xa Ἀλλὰ διὰ τοῦτο, φαίη ἄν τις, ὁ δίκαιος ἀνὴρ προ-
πηλακίζεται, καὶ συκοφαντεῖται, καὶ διώκεται, καὶ χρή-
ματα ἀφαιρεῖται, καὶ εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλεται, καὶ
ΛϚ′b φεύγει, καὶ ἀτιμοῦται, καὶ ἀπο|θνήσκει. Τί οὖν, εἰ 65 a
καὶ οἱ παῖδες νόμους πρὸς ἀλλήλους θέμενοι, καθί- 21
σαντες δικαστήριον ἑαυτῶν, ὑπάγοιεν ἄνδρα κατὰ τοὺς

---

14. 15 ὁ μὴ πεφυκὼς ut or. 1. 5 d ‖ **17** ὁ δίκαιος sq. cf. Senec. dial. II 15. 1 'desinite itaque dicere, non accipiet ergo sapiens iniuriam, si caedetur, si oculus ei eruetur'

---

3 in mge σημείωσαι M | προεληλυθὼς Markl. ‖ **9** τοιούτῳ] τούτῳ Bφ? | οὗ] ᾧ Δ° ‖ **10** οἱ ἀθληταί in mge corr. NP ‖ **11** ἄπειρος B (suprascr. o) et ita Reiske ‖ **14** ἀντεπιχειρῶν] αὐτῷ ἐπιχειρῶν B ἐπιχειρῶν Reiske | ἀνταδικεῖν Reiske ‖ **15** πεφυκὼς ⟨ὑποκρίνεσθαι⟩ τὸν Reiske | τῶν ἀδίκων Steph. (Δ°) ‖ **20** in mge ΛϚ′ (num. quaternionis) R! ‖ **20. 21** εἰ καὶ (ante οἱ) om. α(δ) καὶ οἱ del. Heins. ‖ **22** ὑπάγοι MNP ἀπάγοιεν Hemsterhuys ad Poll. IX 110

αὐτῶν νόμους, κἄτα, εἰ δόξαι ἀδικεῖν, ψηφίζοιντο αὐτὸν ἄτιμον εἶναι ἐν τῷ τῶν παίδων δήμῳ, δημεύοιεν δὲ αὐτοῦ τὰ παιδικὰ χρήματα, τοὺς ἀστραγάλους καὶ τὰ παίγνια, τί εἰκὸς πρᾶξαι τὸν ἄνδρα ἐκ τοιούτου δικαστηρίου αὐταῖς ψήφοις καὶ καταδίκαις αὐταῖς; Οὕτω καὶ ὁ Σωκράτης Ἀθηναίων κατεγέλα, ὡς παιδαρίων ψηφιζομένων, καὶ κελευόντων ἀποθνήσκειν ἄνδρα θνητόν. Καὶ ἄλλος ὅστις ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ δίκαιος καταγελάσεται γέλωτα ἀκραιφνῆ, ὁρῶν τοὺς ἀδίκους ἐπ' αὐτὸν ὡρμημένους σπουδῇ, οἰομένους τι δρᾶν, δρῶντας δὲ οὐδέν· ἀλλὰ καὶ ἀτιμαζόντων ἐκείνων, βοήσεται τὸ τοῦ Ἀχιλλέως,

(*I* 608) φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ·

καὶ ἀφαιρουμένων τὰ χρήματα, προήσεται ὡς παίγνια καὶ ἀστραγάλους ἀφαιρουμένους, καὶ ἀποθανεῖται ὡς ὑπὸ πυρετοῦ καὶ λίθου, οὐδὲν ἀγανακτῶν πρὸς τοὺς ἀποκτεινυύντας.

---

6 ὁ Σωκράτης . . κατεγέλα velut Diogenes cynicus vi. or. 36. 5 c cf. Lucian. Icarom. 18 cynic. 19 fugit. 19 Hippocr. ep. 1 Diogen. ep. 47 (H 247) ‖ **9** καταγελάσεται γέλωτα spectat τρόπον σπουδογέλοιον de quo cf. Norden (ann. Fleck.) 18. 313 adn. 4 vi. etiam or. 3. 2 b et quae ibi adnotavi

---

1 αὐτῶν α(δΔ^{o}) ‖ **4** εἰκὸς (ει in ras.) R! | ⟨ἢ οὐ καταγελάσασθαι⟩ ἐκ τοιούτου φα(θ) ἢ οὐ καταγελάσασθαι εἰκὸς τοιούτου Dav.^{2} ἢ οὐ καταγελάσασθαι τοιούτου Heins. ἢ οὐ καταγελάσασθαι τοῦ τοιούτου Markl. Reiske (Duebn.) lac. indicat. Schenkl ‖ **15** ἀφαιρουμένοις Markl. τοῖς ἀφαιρουμένοις Reiske (Duebn.) ‖ **16** ἢ λίθου Markl. ‖ **17** ἀποκτεινυύντας (cf. Kuehner Gerth Gr. gramm. I 2. 469 Crönert p. 266 adn. 1) RM ἀποκτεινύντας (corr. ex ἀποκτείνοντας) N ἀποκτιννῦντας Ba(θ) ἀποκτιννύντας Duebn.

ΙΓ′

XIII (Duebn. XIX vulg. 3 B 16)

ις′ *Εἰ μαντικῆς οὔσης, ἔστίν τι ἐφ' ἡμῖν.*

Ia *Ὅτε οἱ Μῆδοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστρατεύοντο, ἐχρῶντο*
οἱ Ἀθηναῖοι τῷ θεῷ, τί χρὴ δρᾶν ἐπιόντος αὐτοῖς βαρ- 5
βαρικοῦ στόλου, ἵππου Μηδικῆς, ἁρμάτων Περσικῶν,
ἀσπίδων Αἰγυπτίων· εἶποντο δὲ καὶ σφενδονῆται Κᾶρες,
καὶ ἀκοντισταὶ Παφλαγόνες, καὶ πελτασταὶ Θρᾷκες, καὶ
b *ὁπλῖται Μακεδόνες, καὶ Θετταλικὸν ἱππικόν· ἐχρῶντο*
οὖν τῷ θεῷ οἱ Ἀθηναῖοι, τί χρὴ δρᾶν, ἐπιόντος ταῖς 10
c *Ἀθήναις τοσούτου | κακοῦ. Ὁ δὲ αὐτοῖς χρᾷ φράτ-* 65b
d *τεσθαι τὸ ἄστυ ξυλίνῳ τείχει. Θεμιστοκλῆς λέγει ὅτι*
e *οἱ δοκεῖ τὸ ξύλινον τεῖχος αἱ τριήρεις εἶναι. Συνεδόκει*
ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀναστάντες ἐκ τοῦ ἄστεος
f *ἐς τὸ τεῖχος τοῦ θεοῦ μετῳκίσθησαν. Εἰ οὖν οἱ Ἀθη-* 15
ναῖοι τότε τῷ μὲν θεῷ συμβουλεύεσθαι περὶ τούτων
οὐκ ἤθελον, νοῦν δὲ ἔχοντι ἀνδρὶ καὶ δυναμένῳ ἐκ-
λογίζεσθαι καὶ τὴν παροῦσαν δύναμιν, καὶ τὴν ἐπιοῦ-

---

4 *ἐχρῶντο* sq. vi. or. 11. 6 d ‖ 5. 6 *βαρβαρικοῦ στόλου* vi. or. 12. 6 c et or. 23. 3 c cf. Plat. republ. III 692 c ‖ 12 *ξυλίνῳ τείχει* vi. or. 29. 7 a ‖ 15 *οἱ Ἀθηναῖοι . . οὐκ ἤθελον* sq. eadem sententia qua or. 11. 6 d

---

Codices RBMNφ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

4 *ἐχρῶντο*] in mge *χρᾶ ὁ θεὸς καὶ τῷ θεῷ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι* (rubr. col.) M

---

1 *ΙΓ′* R! ‖ 3 in mge ις′ R! | *εἰ μαντικῆς — ἐφ' ἡμῖν* R (φ in ras.) H add. *λόγος γ′ φα* praemisso *πίνακος* numero *ιθ′* Z (teste Schenkl) *περὶ τοῦ εἰ — ἡμῖν* N *τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ εἰ — ἡμῖν* M om. (spat. rubric. relicto) B ‖ 7 *σφενδονηταὶ* R! ‖ 14 *ἀναστάντες* (*να* in ras.) R! ‖ 15 *οἱ* om. BM ‖ 17 *νοῦν*] *νῦν* MN

σαν παρασκευήν, καὶ τὸν μέλλοντα κίνδυνον, καὶ τὴν
ὑποφαινομένην ἀσφάλειαν· τί εἰκὸς συμβουλεῦσαι ἂν
τὸν ἄνδρα τοῦτον καταδεέστερον τῆς χρησμῳδίας τοῦ
θεοῦ; Ἐγὼ μὲν οἶμαι, οὐδὲ αἰνίγματος ἂν ἐδεήθη g
πρὸς αὐτούς, οὐδὲ τείχους ἀμφισβητησίμου· ἀλλ' εἶπεν h
ἄν, ὧδέ πως· Ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν λίθων καὶ Ed. Duebn. p. 75
τῶν οἰκοδομημάτων ἐξίστασθαι τῷ βαρβάρῳ· αὐτοὶ δὲ
πανοικησίᾳ, αὐτοῖς παισίν, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις,
ἴτε ἐπὶ τὴν θάλατταν· ὑποδέξονται δὲ ὑμᾶς τριήρεις
ἱκαναί, καὶ σώζειν φέρουσαι, καὶ νικᾶν μαχόμεναι.'

Τί δήποτ' οὖν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τὰ μαντεῖα παρα- II a
γίγνονται, ἀμελήσαντες τῆς παρὰ τοῦ ὁμοίου συμβου-
λῆς; ἢ διότι γνώμη μὲν ἀνθρώπου ἐπισφαλὲς καὶ
ἄπιστον καὶ ἐπίφθονον καὶ κίβδηλον καὶ οὐκ ἀεὶ ὅμοιον,
καὶ οὐκ ἐν παντὶ εὔστοχον· τὸ δὲ θεῖον κατὰ μὲν τὴν b
ὑπεροχὴν πιστόν· κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν δόκιμον, κατὰ
δὲ τὴν πεῖραν εὔστοχον, κατὰ δὲ τὴν τιμὴν ἀνεπί-
φθονον; Θεοῦ δὲ μαντεῖα καὶ ἀνθρώπου νοῦς (τολ- c
μηρὸν μὲν εἰπεῖν, φράσω δὲ ὅμως) χρῆμα συγγενές,
καὶ εἴπέρ τι ἄλλο ἄλλῳ ὅμοιον, οὐδὲν ἂν εἴη ἐμφερέ-
στερον ἀρετῆς ἀνθρωπίνης γνώμῃ θεοῦ. Μὴ τοίνυν

---

13 γνώμη ἀνθρώπου sq. vi. or. 1. 2 b vers. finem ‖ **18. 19** τολμηρὸν . . εἰπεῖν cf. Plat. soph. 267 d κἂν ᾖ τολμηρότερον εἰρῆσθαι ‖ **19** χρῆμα συγγενές vi. or. 6. 1 d

---

5 ἀμφισβητησίμου] in mge ἀμφισβητήσιμον τὸ ξύλινον (rubr. col.) M ‖ **10** σώζειν φέρουσαι] in mge ἐφ' ὧν σώζονται οἱ φερόμενοι καὶ νικῶσιν οἱ μαχόμενοι M

---

1 κατασκευήν (in mge corr.) B ‖ **7** ἐξιστάσθαι RMN ἐξίστασθε cett. (δ Δ) sed cf. Dürr l. l. p. 43 ‖ **8** καὶ (ante ἐλευθερίᾳ) om. MN φα(δ) ‖ **18** μαντεῖα Rφ („oracula deorum" σ^2) μαντεία cett. (δ Δ) | ἀνθρώπων MN φα(ϑ)

ἀπόρει, μηθ' ὅντινα τρόπον τὸ αὐτεξούσιον τῆς ἀν-
θρωπίνης γνώμης χρῆται μαντι|κῇ, μήθ' ὅπως, ἀλη- 66 a
θευούσης τῆς μαντικῆς, δύναταί τι καὶ ἀνθρώπου
γνώμη· περὶ γὰρ ὁμοίου πράγματος σκοπεῖς· τὸ γὰρ
αὐτὸ ἐρωτᾷς, καὶ ἀπορεῖς, καὶ ἀναστρέφεις, ἑξὸν τὸ 5
d πᾶν διελέσθαι ὡς δεῖ. Οὔτε τὸ θεῖον πάντων εὔστοχον,
οὔτε τὸ ἀνθρώπινον πάντων ἄστοχον.

III a Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἀνθρωπίνου νόμου καὶ αὖθις
b ῥητέον· τὸ δὲ θεῖον δοκεῖ σοι γινώσκειν πάντα ἓξῆς,
καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά, καὶ τὰ τίμια καὶ τὰ ἄτιμα; 10
φείδομαι τῶν ῥημάτων, καὶ αἰδῶς με τοῦ θεοῦ ἔχει·
σεμνὸν γάρ τι τὸ πάντα εἰδέναι, καὶ ἀριθμὸν ψάμμων,
καὶ θαλάττης μέτρα, καὶ ξυνιέναι ἀτόπου λέβητος ἑψο-
μένου ἐν Λυδοῖς. Καὶ δηλαδὴ πᾶσι τοῖς δεομένοις
θεσπίζει ὁ θεὸς τὸ ἀληθὲς μαθεῖν, καὶ συμφέρει, κἂν 15
c μέλλῃ ὁ μαθών, ἄδικος ὤν, πλεονεκτήσειν. Δεινῶς
τινα πολυπράγμονα ἡγεῖ τὸν θεόν, καὶ περίεργον, καὶ
εὐήθη, καὶ μηδὲν τῶν ἐν τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων
διαφέροντα, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀπο-
d θεσπίζουσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι θεόν, ἀλλ' οὐδὲ ἄνδρα 20
ἀγαθόν, ἀξίως ἐπιπηδᾶν τῷ ἀληθεῖ· οὐδὲν γὰρ σεμνὸν

---

12 ἀριθμὸν ψάμμων sq. vi. or. 11. 6 c ‖ **13** ἀτόπου λέβητος vi. or. 11. 6 c ‖ **20. 21** μὴ ὅτι θεόν, ἀλλ' οὐδὲ ἄνδρα ἀγαθόν = or. 5. 3 a

---

21 οὐδὲν — p. 161. 4 ὤνησεν n

---

4 γὰρ (post τὸ) om. φ? ‖ **6** ὡς δεῖ] ὡδὶ φ? („rem totam *ita* distinguere" σ^2) et ita Hahn ‖ **8** νόμου] νοῦ Heins. μοι Dav.^{2} μόνου Duk. del. Markl. ‖ **10** καὶ τὰ τίμια om. in mge ead. man. add. R! ‖ **11** θείου BMN α! ‖ **14** δηλαδὴ] εἰ δὲ δὴ (del. καὶ) Duk. ‖ **15** ⟨καὶ⟩ τὸ ἀληθὲς Dav.^{2} ‖ **15** μαθεῖν κἂν οὐ συμφέρῃ Markl. μαθεῖν δὲ καὶ συμφέρει Reiske [μαθεῖν] κἂν συμφέρῃ ⟨μαθεῖν⟩ Heins. lac. ind. Duebn. ‖ **17** (et p. 161. 5) ἠγῇ ≼ ($\delta\Delta^o$) ‖ **18** ἐγειρόντων B (supr. α) Nα corr. Steph. ‖ **20** ἐγὼ scil. ἡγοῦμαι (an scribendum λέγω?) ‖ **21** ἀξιῶ α($\delta\Delta$)

τὸ τἀληθῆ λέγειν, εἰ μὴ γίγνοιτο ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ μαθόντος. Οὕτω καὶ ἰατρὸς νοσοῦντα ἐξαπατᾷ, καὶ στρατηγὸς στρατόπεδον, καὶ κυβερνήτης ναύτας, καὶ δεινὸν οὐδέν· ἀλλὰ ἤδη καὶ ψεῦδος ὤνησεν ἀνθρώπους, καὶ τἀληθὲς ἔβλαψεν. Εἰ μὲν οὖν ἄλλό τι ἡγεῖ εἶναι τὴν e μαντικήν, ἢ νοῦν θεῖον, διαφέροντα τοῦ ἀνθρωπίνου ἀκριβείᾳ καὶ βεβαιότητι, νόμιζε πολεμεῖν λόγον λόγῳ· εἰ δέ ἐστιν οὐδὲν ἀλλοιότερον, ἢ ὅσον τὸ ἐξ ἡλίου f φῶς τοῦ ἐκ πυρός, φῶς δὲ ἑκάτερον, ἀγάπα μὲν τὸ λαμπρότερον, μὴ ἀτίμαζε δὲ τῇ διαιρέσει τὸ ἀμαυρό-66b τερον. Ἀλλ' ἡγοῦ τὸ πᾶν τοῦτο ἁρμο|νίαν τινὰ εἶναι g ὀργάνου μουσικοῦ, καὶ τεχνίτην μὲν τὸν θεόν, τὴν δὲ ἁρμονίαν αὐτὴν ἀρξαμένην παρ' αὐτοῦ, δι' ἀέρος ἰοῦσαν, καὶ γῆς καὶ θαλάττης, καὶ ζῴων, καὶ φυτῶν, ἐμπεσοῦσαν μετὰ τοῦτο εἰς πολλὰς καὶ ἀνομοίους φύσεις, συντάττειν τὸν ἐν αὐταῖς πόλεμον· ὡς κορυφαία ἁρμονία, ἐμπεσοῦσα εἰς πολυφωνίαν χοροῦ, συντάττει τὸν ἐν αὐτῇ θόρυβον. ||

2.3 *ἰατρὸς νοσοῦντα ἐξαπατᾷ, καὶ στρατηγὸς στρατόπεδον* cf. Xenoph. mem. IV 2. 17 (= Stob. fl. 9. 59) || **4** *ψεῦδος ὤνησεν ἀνθρώπους* cf. Xenoph. mem. IV 2. 17 Plat. republ. II 382 c III 389 b (ap. Stob. fl. 49. 95) Orig. c. Cels. IV 171 Philo (Wendland neu entd. fragm. p. 88. 90) Herodoto Isocrate aliis auctoribus allatis Eustath. Odyss. 1455. 20 || **7** *πολεμεῖν λόγον λόγῳ* ut or. 11. 1 a || **8** *ὅσον τὸ ἐξ ἡλίου φῶς* sq. similitudine eiusdem acuminis comprobatur eadem res or. 6. 1 e || **11** *τὸ πᾶν τοῦτο ἁρμονίαν τινὰ* sq. spectat *τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὅλου* quam similitudinem suppedit. Ps. Arist. *π. κόσμου* (cf. Zeller Sitzungsber. d. Berl. Acad. 1885 I 401) cf. Diog. ep. 39. 3 Plut. defect. orac. 436 sq. || **12** *τεχνίτην* sq. vi. infra § IV c || **16** *ὡς κορυφαία ἁρμονία* vi. or. 9. 1 e cf. Lucian. Icarom. 17

6 *τοῦ ἀνθρώπου* MN *α* *νοῦ ἀνθρωπίνου* nescio unde *δ* *τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ* Hahn || **7** *λόγῳ λόγον* M *α* (*δ*) || **10** *διερέσει* (suprascr. αι) N || **13** *αὐτὴν*] *ταύτην* Markl. || **16** *συνταράττειν* MN | *κορυφαιαρμονία* (add. *α* man. post.) R! || **17** *χορῶν* B

IVa Ed. Duebn. p. 76 Τίς δὲ ὁ τρόπος τῆς θείας τέχνης, ὀνόματι μὲν
b εἰπεῖν οὐκ ἔχω, εἴσῃ δὲ αὐτῆς τὴν δύναμιν ἐξ εἰκόνος
ἣ οἵα δήποτε· ἐθεάσω νεῶν ἐρύσεις ἐκ θαλάττης ἄνω,
καὶ λίθων ἀγωγὰς ὑπερφυῶν κατὰ μέγεθος, παντο-
δαποῖς ἑλιγμοῖς καὶ ἀναστροφαῖς ὀργάνων· ὧν ἕκαστον
πρὸς τὸ πλησίον τὴν ῥώμην νειμάμενον, ἕτερον ἐξ
ἑτέρου διαδεχόμενον τὴν ἀγωγήν, κινεῖ τὸ πᾶν· καὶ
τὸ μὲν ὅλον ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ ἔργου· συνεπιλαμ-
c βάνει δέ τι αὐτῷ καὶ τὰ μερικά. Κάλει τοίνυν τεχ-
νίτην μὲν τὸν θεόν, ὄργανα δὲ τοὺς λογισμοὺς τοὺς
ἀνθρωπίνους, τέχνην δὲ τὴν ἀνθρωπίνην σπῶσαν
d ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀγωγὴν τῆς εἱμαρμένης. Εἰ δέ σοι καὶ
σαφεστέρας εἰκόνος δεῖ, νόει μοι στρατηγὸν μὲν τὸν
θεόν, στρατείαν δὲ τὴν ζωήν, ὁπλίτην δὲ τὸν ἄνθρω-
πον, σύνθεμα δὲ τὴν εἱμαρμένην, ὅπλα δὲ τὰς εὐπορίας,
πολεμίους δὲ τὰς συμφοράς, σύμμαχον δὲ τὸν λογισ-
μόν, ἀριστείαν δὲ τὴν ἀρετήν, ἧτταν δὲ τὴν μοχθηρίαν,
μαντικὴν δὲ τὴν τέχνην αὐτὴν τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς
e ἐπισταμένην τὸ μέλλον. Καὶ γὰρ κυβερνήτης ναῦν

9. 10 τεχνίτην sq. (ut supra § III g) simil. vi. or. 41. 4 d ‖ **10** ὄργανα sq. vi. or. 13. 7 b simil. ψυχὴν ὄργανον θεοῦ appellat Plutarch. de Pyth. orac. 21. 404 c ‖ **17** ἀριστείαν δὲ sq. vi. or. 8. 7 b cf. etiam Muson. ep. (Hense p. 142. 7 sq.) ‖ **19** sq. κυβερνήτης . . στρατηγὸς . . ἰατρὸς scil. τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης exempla cf. Xenoph. mem. I 1. 7 Cicer. de div. I 14. 24 Orig. c. Cels. 4. 227 Philo de prov. 31

3 ἣ] ἢ M ἡ BH om. Nα(Θ) καὶ Schenkl | οἵας δήποτε Heins. et ita (nisi quod οἱασδήποτε) Schenkl ἢ οὐ δήποτε Dav.^{2} οἷμαι· ἤδη ποτὲ Reiske τοιᾶσδε· ἤδη ποτὲ Duebn. ‖ **5** ἑλογισμοῖς in mge ἑλκυσμοῖς B ‖ **6** ῥύμην Markl. ‖ **9** μέρη· κάλει Markl. ‖ **10** θυμόν in mge θεόν B ‖ **11** ante τὴν ἀνθρωπίνην lac. indic. Steph. quem temere secutus ⟨τὴν γνώμην⟩ τὴν ἀνθρωπίνην quando Hob. τὴν θείαν πρόνοιαν Dav.^{2} τὴν μαντικὴν Markl. (Duebn.) ‖ **15** σύνθεμα (cf. Crönert l. l. p. 284 adn. 2) R σύνθημα cett. (δ⊿) | δὲ (prius) in ras. ex δὴ R! ‖ **17** ἀριστεῖον φ? („fortitudinis praemium" σ^2) Heins. | τὴν ante μοχθηρίαν nescio unde om. Θ

ἔχων, καὶ εἰδὼς τὰ ὄργανα, καὶ τὴν θάλατταν ὁρῶν, καὶ αἰσθανόμενος τῶν πνευμάτων, οἷδεν τὸ ἀποβησόμενον. Καὶ στρατηγὸς στρατόπεδον ἔχων, καὶ τὰ ὅπλα f
67a εἰδώς, καὶ τῆς παρασκευ|ῆς μεμνημένος, καὶ τῶν πολε-
5 μίων αἰσθανόμενος, οἷδεν τὸ ἀποβησόμενον. Καὶ ἰατρὸς g τὸν κάμνοντα ἰδών, καὶ τῆς νόσου ξυνείς, καὶ τῆς τέχνης αἰσθανόμενος, οἷδεν τὸ ἀποβησόμενον. Ὁρᾷς h τὸ πλῆθος τῶν μάντεων, ὡς σαφές, ὡς τεχνικόν, ὡς εὔστοχον; Εἰ μὲν οὖν τὸ ἐφ' ἡμῖν αὐτὸ ἦν καθ' αὑτό, i
10 ἀπήλλακτο δὲ εἱμαρμένης, οὐδὲν ἔδει μαντικῆς· εἰ δὲ k ἀνακέκραται τὸ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ὅλοις, μέρος ὅσον καὶ τοῦτο τῆς εἱμαρμένης, κατὰ μὲν τὸ ἀναγκαῖον ἡ μαντικὴ στήσεται· κατὰ δὲ τὸ δῆλον ἢ μή, βουλεύσεται.

Ἤδη δὲ καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἡ γνώμη μαντικῇ V a
15 δηλωτική. Πῶς καὶ τίνα τρόπον ἑκατέρα; Αὐχμοὺς b μέν, καὶ ἀνομβρίας, καὶ σεισμοὺς γῆς, καὶ πυρὸς ἐκβολάς, καὶ πνευμάτων ἐμβολάς, καὶ ἀέρων μεταβολὰς οὐ θεὸς οἷδεν μόνος, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων ὅσοι δαιμόνιοι. Οὕτω καὶ Φερεκύδης σεισμὸν Σαμίοις προ- c

8 τὸ πλῆθος τῶν μάντεων scil. divinationis artificiosae coniectura hominum nitente de qua cf. Cicer. de div. I 6. 11 Ps. Plut. vit. Hom. 212 al. ‖ **11** τὸ ἐφ' ἡμῖν . . μέρος . . τῆς εἱμαρμένης vel τοῦ ὅλου cuius saluti subiectum est vi. or. 41. 4 g etiam or. 38. 5 e ‖ **15** αὐχμοὺς sq. scil. exempla τῶν ὕλης παθῶν vi. or. 5. 4 g etiam or. 41. 4 h ‖ **19** Φερεκύδης . . Ἱπποκράτης . . Τι-

6 ξυνείς] αἰσθανόμενος Hahn ‖ **7** αἰσθανόμενος] ξυνείς Hahn ‖ **11** τοῖς (ις in ras.) R! | ὅσον] ὃν α(Θ) ‖ **13** στήσεται (αι in ras.) R! | ἢ μὴ] ἡμῖν Schenkl sed vi. or. 17. 2 h etiam infra § VII f | βουλεύσεται] βουλὴ ἔσεται α(Θ) ⟨ἡ γνώμη⟩ βουλεύσεται Duebn. ‖ **14** ἀναγκαίου] ἀνθρώπου Duk. | ἡ (ante γνώμη) nescio unde om. Θ | μαντικὴ B et ita Schenkl ⟨καὶ ἡ⟩ μαντικὴ φα(Δ) ⟨ἢ καὶ ἡ⟩ μαντικὴ Reiske sed nil mutandum esse docet p. 160. 1 sq. ‖ **15** ἑκάτερα Schenkl ‖ **16** ἐπομβρίας HB(Δ) ὑπερομβρίας Schenkl om. σ^2 ‖ **17** ἐκβολάς N συμβολάς B ‖ **18** ἀνθρώπων (ρωπων in ras.) R!

ἐμήνυσεν, καὶ Ἱπποκράτης Θετταλοῖς προσιόντα λοιμόν, καὶ Τιμήσιος Κλαζομενίοις ἐκλείποντα ἥλιον, καὶ
d ἄλλος ἄλλό τι. Πῶς δὲ δὴ καὶ Θεὸς τῶν ὅσα ἐφ' ἡμῖν καταμαντεύεται;

(Eur. Phoen. 18) *Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων ἄτερ,* 5
ὁ Θεὸς λέγει·

(Eur. Phoen. 19) *ἢν γὰρ φυτεύσῃς παῖδα, ἀποκτενεῖ σε ὁ*
φῦς·

ταῦτα λέγει μέν, ἀλλὰ οἶδεν ἀνδρὶ συμβουλεύων ἀκο-
λάστῳ καὶ ἀκρατεῖ μέθης, καὶ διὰ τοῦτο προλέγει τὴν 10
συμφοράν, ἣς παρέσχεν μὲν τὴν ἀρχὴν ὁ Λάϊος,
ἐγνώρισεν δὲ τὴν αἰτίαν ὁ Θεός.

e (cf. Herodot. I 53) *Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν*
καταλύσει·

ὅτι μὲν διαβήσεται οὐ λέγει, τί δὲ πείσεται διαβὰς 15
f *λέγει. Εἰ δὲ ἀπαλλάξεις τῆς συμπλοκῆς καὶ διοικίσεις* ‖

μήσιος exempla divinationis humanae sicut Bacis Epimenides Sibylla cf. Cicer. de div. I 18. 34

5 *μὴ σπεῖρε* sq. cf. Lucian. Iup. conf. 13 (636) *τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαΐου καὶ γέλοιον τὸ μὴ σπεῖρε* sq. Chrysipp. (Gercke Chrys. 117) ‖ **13** *Κροῖσος* sq. vi. or. 5. 2 a cf. Cicer. de div. I 19. 37 'quae Croeso Pythius Apollo, ut de naturali divinatione dicam, responderit quis ignoret' Lucian. Iup. conf. 14 (636)

---

5 *ἄλοκα*] in mge *ἄλοξ, ἡ αὔλαξ* (vet. schol. a) R

---

1. 2 *λιμόν* Nα(δ) ‖ **2** *Τιμήσιος* RHB *Τιμάσιος* cett. (δ) *Τιμησίας* Heins. ‖ **3** *ἄλλοι* Δ° (cum H?) | *τὰ ὅσα* Θ (err. typ. ex Lariotiana) ‖ **5** *σπεῖρε* (ε in ras.) R! *σπείρη* B | *ἄτερ*] *βίᾳ περ* HB *βίᾳ* Dav.² cum Euripide ‖ **7** *ἢν*] *εἰ* Nα(δ) cum Euripide | *φυτεύσεις* BNα(δ) *φυτεύσῃ* Duk. *τεκνώσεις* Euripides | *παῖδα* M cum R! *παῖδ'* cett. (δΔ) cum Euripide | *σε* N cum R! *σ'* cett. (δΔ) cum Euripide ‖ **8** *φῦς* R *φύς* cett. (δΔ) Euripides ‖ **15** *πείσεται* (αι in ras.) R! ‖ **16** *συμπλοκῆς*] *μαντικῆς* B | *διοικήσεις* R Dav.² *διακίσεις* α Heins.¹ *διασχίσεις* Steph. (δ)

μαντικὴν θεοῦ καὶ ἀνθρώπου νοῦν, καὶ διέλυσας ἁρμονιῶν τὴν μουσικωτάτην. Ed. Duebn. p. 77

Οἶκος οὗτος εἷς θεῶν καὶ ἀνθρώπων, οὐρανὸς καὶ VIa
67b γῆ, δυοῖν ἑστία ἢ ὀχήματα, τὰ | ἀθάνατα. Ὧν τὸν b
5 μὲν νέμονται θεοὶ καὶ θεῶν παῖδες, τὴν δὲ ὑποφῆται θεῶν, ἄνθρωποι, οὐ 'χαμαιεῦναι', καθ' Ὅμηρον, (*Il* 235) οὐδὲ 'ἀνιπτόποδες', ἀλλὰ ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ὁρῶντες ὀρθῇ τῇ ψυχῇ, καὶ ἀνηρτημένοι τῇ γνώμῃ πρὸς τὸν Δία. Διέλαχον δὲ αὐτῶν τοὺς βίους ἐπιστάται θεοί· c
10 γῆν τε γὰρ θεοὶ ἐπιβόσκονται, σώζοντες τὰ τῆς γῆς ἔγγονα, οὐχ ὁρώμενοι, οὐδὲ τοξεύοντες, ἢ τιτρωσκόμενοι,

(*E* 341) οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον.

Ἄνθρωποι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορῶντες, ᾗ θέμις d

---

3 οἶκος οὗτος sq. similitudinem suppeditaverunt stoici cf. Zeller III 1. 301 Wendland ad Phil. de prov. 10. 1 Rohdich de Max. Tyr. p. 33 adn. 3 vi. etiam or. 32. 9 d ὡς οἶκον ἕνα ‖ **4** ὀχήματα scil. θεῶν cf. Plat. Phaedr. 247 b ‖ **5** θεῶν παῖδες vi. or. 11. 5 a et 12 a οὐ γὰρ sq. | ὑποφῆται θεῶν cognomen philosophorum vi. or. 11. 6 e ‖ **9** ἐπιστάται θεοί scil. daemones vi. or. 8. 8 b vers. finem cf. Plut. defect. orac. 436 f δαίμονες ἐπιστάται καὶ περίπολοι καὶ φύλακες sq. ‖ **11** οὐχ ὁρώμενοι nam invisibilium genus deorum efficiunt daemones vi. or. 11. 12 a τοῦτο μὲν sq. et quae ibi adnotavi | τοξεύοντες ἢ τιτρωσκόμενοι spectat θεῶν πάθη vi. or. 4. 4 b cf. Xenophan. ap. Sext. Emp. math. IX 193 (Diels Vorsocr. 53) hyp. I 154 Plut. defect. orac. 417 e Dio Chrys. 12. 62 Lucian. Iup. conf. 8 (632) necyom. 3 (459) Cicer. nat. deor. I 16. 42

---

1 καὶ (ante διέλυσας) om. α(Θ) add. Dav.^{2} ‖ **3. 4** καὶ γῆ (αι in ras.) R! ‖ **4** ἑστία ἢ (in ras. ex ἑστίαν) R! ἑστὶν ἀεὶ MN (ἑστία καὶ in mge) ἑστίαι καὶ φα(δΔ) ἑστίαιν Schenkl | οἰκήματα Heins. | τὰ (ante ἀθάνατα) del. Markl. (Duebn.) et ita Schenkl | τὸν in ras. R! τὸ MN ‖ **8** ὀρθοὶ MN φα(δ) | ἀνηρτημένῃ Reiske ‖ **9** αὐτῶν (ων in ras. ex ον) R! ‖ **10** τε] μὲν Reiske | σώζοντες (τες in ras. ex ται) R! | τὰ τῆς γῆς in ras. R! ‖ **11** ἔγγονα] ὄργανα B | οὐχ ὁρώμενοι] οὐκ ὀδυρόμενοι Markl. οὐ χολούμενοι Hahn prob. Rohdich. (p. 48 adn. 5)

ὁρᾶν τὸν τοῦ Διὸς περιλαμπῆ οἶκον, οὐ χρυσοῖς, καθ' Ὅμηρον, κόσμοις καὶ κόραις δᾳδας μετὰ χεῖρας φέρουσιν λαμπόμενον, ἀλλὰ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ τῶν τούτοις συντεταγμένων ἀκμαίῳ πυρὶ καταφεγγόμενον.
e Στρατὸν ὁρᾷς ἡγεμόνων ἀγαθῶν καὶ θεραπόντων ἀναγκαίων· τοῦτό μοι φύλαττε τὸ σύνθημα, καὶ ὄψει μὲν τὴν μαντικήν, συνήσεις δὲ τὴν ἀρετήν, γνωριεῖς δὲ τὴν ἑκατέρου ἐπιμέλειαν καὶ κοινωνίαν.
VII a Πολιτείαν ὁρᾷς τὸν ἀνθρώπινον βίον, οὐχ ἑδραῖον οὐδὲ ἠπειρωτικόν, ἀλλὰ νεὼς ὁλκάδος, ἐν πελάγει πλατεῖ περαιούμενος· σώζει δὲ αὐτὴν οὐ μόνον κυβερνήτου τέχνη, ἀλλὰ καὶ πνευμάτων καιροί, καὶ ὑπηρεσία ναυτῶν, καὶ εὐκολία ὀργάνων, καὶ θαλάττης φύσις.
b Τάττε δέ μοι κατὰ μὲν τὰ ὄργανα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοὺς λογισμοὺς τῆς ψυχῆς, κατὰ δὲ θάλατταν καὶ τὰ πνεύματα τὸ ἄδηλον τῶν ἀνθρωπίνων, κατὰ δὲ τὸ προορατικὸν τῆς κυβερνητικῆς τέχνης τὸ εὔστοχον τῆς

---

5 στρατὸν sq. e Plat. Phaedr. 246 e vi. or. 4. 4 c ‖ **10** νεὼς ὁλκάδος sq. simil. vi. or. 40. 5 e sq. ‖ **14** τὰ ὄργανα vi. supra § IV c ‖ **16** τὸ ἄδηλον . . τύχη vi. or. 36. 6 e δοῦλον λέγεις sq. cf. Plut. plac. phil. I 29 (Anaxagorae Aristotelis stoicorum)

---

1 ὁρῶσι φ („homines . . Iovis donum *intuentur*" σ^2) et ita vert. Heins. Grotius | πυριλαμπῆ α(δΔ) ‖ **2** κόσμοις i. e. adolescentibus qui rem domesticam curant | κόροις Dav.^{2} (Δ) κούροις Heins. collat. Homer. η 100 | φερούσαις α(δ) sed vi. p. 180. 11 δέος καὶ ἐξουσία δεσποτικόν ‖ **8** ἐπιμέλειαν (πι in ras. ex πει) R! ἐπιμιξίαν Markl. ὁμιλίαν Reiske ‖ **8. 9** κοινωνίαν ⟨καὶ⟩ πολιτείαν. Ὁρᾷς Reiske (Duebn.) κοινωνίαν. Ὁρᾷς Schenkl (semoto 'glossemate' πολιτείαν) sed vi. p. 167. 2 ‖ **9** ἑδραίαν Dav.^{2} ‖ **10** ἠπειρωτικήν Dav.^{2} | ⟨διὰ⟩ νεὼς α(θ) ⟨δίκην⟩ νεὼς (vel νὴ Δία⟩ νεὼς Reiske | ὁλκάδος ⟨δίκην⟩ Duebn. sed subaudi ἐστὶν (scil. ὁ βίος) ‖ **11** περαιούμενον B α(δΔ) περαιουμένης Dav.^{2} (cum σ^2) ‖ **13** ναυτῶν] αὐτῶν Nφα(δ) corr. Steph. | θαλάττης (θα in ras.) R! ‖ **16** δὲ in ras. ex με(ν) R!

μαντικῆς. Εἰ δέ σου ἀντε⟨τίθει⟩ τύχη τῷ λογισμῷ c
τῆς πολιτείας κράσεις, ἀκούσῃ Πλάτωνος ὡδὶ λέγοντος,
(Leg. 709 B) ὡς θεὸς μὲν πάντα, καὶ μετὰ θεοῦ d
68a τύχη καὶ καιρὸς τὰ ἀνθρώπινα κυ|βερνῶσιν τὰ ξύμ-
5 παντα· ἡμερώτερόν γε μὴν τρίτον ἐπὶ τούτοις προσ- e
θεῖναι δεῖν ἕπεσθαι, τὴν τέχνην. Καιρῷ γὰρ χειμῶνι f
συλλαβέσθαι κυβερνητικήν, ἢ μή, μέγα πλεονέκτημα
ἔγωγ' ἂν θείην.

Ταῦτά μου τὰ μαντεύματα τὴν ψυχὴν ταράττει, VIIIa
10 καὶ οὔτε καθαρῶς εἰς ὑπεροψίαν ἄγει τῆς μαντικῆς,
οὔτε καθαρῶς τοῖς λογισμοῖς διαπιστεύει· ἀλλ' ὥσπερ b
τῶν ἀμφιβίων ζῴων οἱ ὄρνιθες κοινωνοῦσιν τοῦ ἐν
ἀέρι δρόμου τοῖς μεταρσίοις, τοιαύτην ὁρῷ καὶ τῷ ἀν-
θρώπῳ τὴν διαγωγὴν τοῦ βίου, ἀμφίβιον καὶ κεκρα-
15 μένην ὁμοῦ ἐξουσίᾳ καὶ ἀνάγκῃ· οἷα γένοιτ' ἂν καὶ

3 ὡς θεὸς sq. cf. Iulian. ep. ad Themist. 257 d Themist. 33. 367 c ‖ **12** τῶν ἀμφιβίων sq. cf. Cicer. nat. deor. I 37. 103 'bestiae . . quasi ancipites in utraque sede viventes' vi. etiam or. 40. 4 h ‖ **15** ἐξουσίᾳ καὶ ἀνάγκῃ cf. Ps. Plut. vit. Hom. 120 οὐ πάντα καθ' εἱμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλά τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχειν μὲν τὸ ἑκούσιον, τούτῳ δέ πως συνάπτειν τὸ κατηναγκασμένον

2 ἀκούσῃ — 6 τέχνην n

1 ἀντε⟨τίθει⟩ τύχη Hob. ἀντετύχει RHB ἀντιπίπτει cett. (θ) ἀντιτυπεῖ Dav.² ἀντερείδει Duebn. ἀντίτυποι (ἀντίτυπος) Schenkl ‖ **2** τῆς] αἱ (vel ἡ) τῆς Schenkl | κράσεις RN (suprascr. ις) κράσις cett. (δ Δ°) ἡ κρᾶσις Reiske (Duebn.) ‖ **3** μετὰ θεὸν MN φα(δ) ‖ **4** τἀνθρώπινα Plato | διακυβερνῶσι Plato | τὰ (ante ξύμπαντα) om. Plato ‖ **5** γε om. Plato | ἐπὶ τούτοις προσθεῖναι] ξυγχωρῆσαι τούτοις Plato ‖ **6** δεῖν] δεινὸν Reiske | τὴν ante τέχνην om. Plato | χειμῶνος Bα(δ Δ) cum Platone ‖ **7** ξυλλαβέσθαι Plato | ἢ μή] ἤ δεῖ Reiske sed vi. supra § IV k; or. 17. 2 h ‖ **11** διαπιστεύσει B διαπιστεύειν ἐᾷ Markl. ‖ **13** μεταρσίοις ⟨καὶ τοῖς νηκτοῖς τῆς ἐν ὕδατι διαίτης⟩ τοιαύτην Reiske lacun. indicat Duebn.

δεσμώτῃ ἀνδρὶ ἐξουσία ἑπομένῳ αὐθαιρέτως τοῖς ἄγου-
c σιν· ὥστε ἐγὼ ὑποπτεύω μὲν τὴν ἀνάγκην, ὀνομάσαι
δὲ αὐτὴν εὐπόρως οὐκ ἔχω. Κἂν γὰρ πεπρωμένην
φῶ, ὄνομα λέγω πλανώμενον ἐν ἀνθρώπων δόξαις·
τίς γὰρ ἡ πεπρωμένη; ποίας φύσεως; τίνος οὐσίας;
d (ξ 150) Εἰ μέν τοι θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐδὲν τῶν δεινῶν σὸν ἔργον, οὐδὲ καθ' εἱμαρμένην
αἱ ἀνθρώπιναι συμφοραί· οὐ γὰρ θέμις ἀνάπτειν
θεῶν αἰτίαν κακοῦ· ‖

e Ed. Duebn. p. 78 (ξ 153) εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετά-
ουσιν,
ψεύδεται μὲν ὁ Ἑλπήνωρ λέγων,
(λ 61) ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακή·
ψεύδεται δὲ ὁ Ἀγαμέμνων λέγων,
(T 86/7) ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεύς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς.

IX a Ἔοικεν δὲ καὶ ταυτὶ τὰ ὀνόματα εἶναι μοχθηρίας
ἀνθρωπίνης εὔφημοι ἀποστροφαί, ἀναθέντων αὐτῆς
b τὴν αἰτίαν τῷ δαιμονίῳ, καὶ ταῖς Μοίραις, καὶ ταῖς
Ἐρινύσιν· οἱ δὲ ἐν μὲν ταῖς τραγῳδίαις ἐχέτωσαν χώ-
ραν, οὐ νεμεσῶ τοῖς ποιηταῖς τῶν ὀνομάτων· ἐν δὲ

---

6 εἰ μέν sq. vi. or. 9. 1 b ‖ 8 οὐ γὰρ θέμις sq. vi. or. 5. 1 g οὐδὲν γὰρ sq. or. 41. 3 a ‖ 15 ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιος sq. vi. or. 41. 5 a αὐτοῦ τοῦ ἑλομένου αἰτία, θεὸς ἀναίτιος ‖ 19 Μοίραις vi. or. 5. 5 e

---

2 τὴν (ante ἀνάγκην) om. α(δ) ‖ 4 ἐν (ante ἀνθρώπων) om. MNα(δ) ‖ 6 μέν τις α(Θ) cum Homero ‖ 8 αἱ (ante ἀνθρώπιναι) om. MNα(δ) ‖ 9 θεῷ ς(δΔ) ‖ 10 ἐστὶ R!MN ἐσσὶ cett. (δΔ) cum Homero | τοὶ] οἳ Homerus | τοὶ ÷ ἐπὶ R! ‖ 16 ἠεροφοῖτις (ηερ in ras.) R! | ἐριννύς ς(Θ) (ut 20 et p. 169. 1) ‖ 17 καὶ (ante ταυτὶ) del. Reiske ‖ 20 αἱ δὲ Duebn. | ταῖς (ante τραγῳδίαις) om. MNα(δ)

τῷ βίου δράματι μήποτε ταῦτα κενά. Ἡ δὲ Ἐρινὺς καὶ ἡ Αἶσα καὶ οἱ δαίμονες καὶ ὅσα ἄλλα διανοίας
68b εἱμαρμένης ὀνόματα, ἔνδον ἐν τῇ ψυχῇ καθειργμένα, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐνοχλεῖ,

(*A* 412) ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν·

ταῦτα καὶ τὸν Ἐλπήνορα εἰς μέθην ἄγει, ταῦτα καὶ τὸν Θυέστην ὠθεῖ ἐπὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ γάμον, ταῦτα καὶ τὸν Οἰδίποδα ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς φόνον, ταῦτα καὶ τὸν συκοφάντην ἐπὶ τὰ δικαστήρια, καὶ τὸν λῃστὴν ἐπὶ τὴν θάλατταν, καὶ τὸν ἀνδροφόνον ἐπὶ τὸ ξίφος, καὶ τὸν ἀκόλαστον ἐφ' ἡδονάς. Αὗται πηγαὶ συμ- c
φορῶν ἀνθρωπίνων· ἐντεῦθεν ῥεῖ τὸ τῶν κακῶν πλῆθος, ὡς ἀπὸ τῆς Αἴτνης τὸ πῦρ ῥεῖ, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας ὁ λοιμὸς ῥεῖ; καὶ τὸ μὲν πῦρ ἐπὶ γῆν ῥεῖ, καὶ ὁ λοιμὸς μέχρι τῶν Ἀθηνῶν προελθὼν ἔστη· οἱ δὲ ὀχετοὶ τῆς μοχθηρίας πολλοὶ καὶ ἀέναοι, καὶ δεόμενοι μαντείων πολλῶν καὶ χρησμῶν μυρίων. Τίς ἂν οὖν ἁμάρ- d

---

1 Ἐρινὺς vi. or. 35. 8 e ταῦτα αἱ Ποιναί sq. ‖ 2 Αἶσα cf. Cornut. 13 ‖ 3 εἱμαρμένης ὀνόματα cf. Chrysipp. ap. Stob. ecl. I 79 Ps. Aristot. π. κόσμου 7. 5 (= Stob. ecl. I 82) Cornut. 13 ‖ 11. 12 συμφορῶν ἀνθρωπίνων ut postea ὀχετοὶ μοχθηρίας vi. or. 41. 4 b ‖ 13 ἀπὸ τῆς Αἴτνης τὸ πῦρ et ἐξ Αἰθιοπίας ὁ λοιμὸς exempla malorum „physicorum" vi. or. 5. 4 g; 41. 4 h vi. etiam supra § V b et or. 7. 4 b

---

1 ὁράματι] δράματι HB(*Δ*) | ταῦτα τὰ κενὰ Duebn. | ἥ γε Schenkl ἥ τε Reiske (Duebn.) ‖ 2 δι' ἀνοίας Grotius (Duebn.) δὴ ἀνοίας Reiske διαδίδοται Dav.² ἀδιανόητα Duk. προνοίας ἢ Markl. sed 'mentis' = mente ficta, excogitata? ‖ 3 ⟨οὐχ⟩ εἱμαρμένης Reiske ἡμαρτημένης Heins. | καθειργμένης Reiske ‖ 4 ⟨ταῦτα⟩ καὶ τὸν Heins. Reiske ‖ 5 ἀρχαιῶν M om. B ‖ 7. 8 ταῦτα δὲ τὸν nescio unde *Θ* ‖ 13 ὡς ἐξ Αἰθιοπίας — 14 λοιμὸς ῥεῖ om. BM (in mge add.) | ὥσπερ ἐξ M (in mge) Nα(*δ*) ‖ 14 ἐπὶ μίαν γῆν (vel ἐπὶ τὴν Σικελικὴν) Markl. ἐπὶ τὴν γῆν (vel ἐπὶ τὴν ἀκτὴν) Reiske ἐπὶ τὴν Κατάνην Toupius (Emendat. II 305) ‖ 16 ἀένναοι ς(*δ*) | μαντειῶν MBα(*Θ*)

τοι μαντευόμενος τί τέλος μοχθηρίας; τί τέλος ἀπιστίας; τί τέλος ἀκολασίας; Ταῦτα καὶ Σωκράτης προὔλεγεν, οὐχ ὁ Ἀπόλλων μόνον· διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόλλων ἐπῄνει Σωκράτην, ὅτι ἦν ὁμότεχνος αὐτῷ.

ΙΔ΄

XIV (Duebn. XX vulg. 4 B 17)

ιζ΄ *Τίσιν χωριστέον τὸν κόλακα τοῦ φίλου.*

Ia *Πρόδικος* μὲν Ἡρακλέα ἄγει ἐν τῷ μύθῳ ἄρτι
b ἡβάσκοντα καὶ ἀνδριζόμενον ἐπὶ διττὰς ὁδούς, Ἀρετὴν καὶ Ἡδονήν ἐπιστήσας ἡγεμόνας ἑκατέρᾳ τῇ ὁδῷ· ἡ μὲν αὐτῷ σοβαρὰ τῶν ἡγεμόνων, ἡ δὲ εὐσχήμων ἰδεῖν, βαδίζουσα ἠρέμα, φθεγγομένη μουσικῶς, βλέμμα πρᾶον

---

3 ὁ Ἀπόλλων sq. vi. or. 3. 1 b ‖ **8** *Πρόδικος* sq. Prodici fabulam a Xenophonte traditam (mem. II 1. 21) simil. ad illustrandam amicitiam adulationemque adhibet Themist. 22. 280 a (cf. Welker kl. Schrift. II 488 sq. Weber Leipz. Stud. X 248. 4) cf. etiam Dio Chrys. I 66 sq. Philo de merc. meretr. 2 sq. Iulian. 2. 56 d Lucian. somn. 8 Galen. protrept. (Kaibel 27) Cebes tab. 18 Silius Ital. pun. XV Cicer. offic. I 32. 118 Clem. Alex. paed. II 10. 110 Quintil. IX 2. 36 ‖ **11** εὐσχήμων ἰδεῖν cf. Xenoph. mem. II 1 22 τὴν μὲν εὐπρεπῆ ἰδεῖν Dio Chrys. I 70 εὐειδῆ ‖ **12** βλέμμα πρᾶον cf. Xenoph. mem. II 1. 22 τὰ ὄμματα αἰδοῖ (κεκοσμημένη)

Codices RPBMN φ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

5 ΙΔ΄ R! ‖ **7** in mge ιζ΄ numerus πίνακος, non orationis ut voluit Schier) R! | τίσιν — φίλου R add. κ΄ Z (teste Schenkl) add. λόγος δ΄ φα τοῦ αὐτοῦ τίσι — φίλου NP τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τίσι — φίλου M om. (spat. rubric. relicto) B ‖ **8** μὲν] τὸν Markl. (Schier) ‖ **11** σοβαρὰ non *venerabilis* (ut vol. Markl. Schier), sed *arrogans* (de Voluptate dictum, ad quam verbis ἡ δὲ δευτέρα p. 171. 1 revertitur) | ἡ δὲ (scil. Ἀρετὴ)] ἅτε Markl. ἅτε δὴ Duk. del. Boissonade (ad Aristaenet. p. 509) (Duebn.) | ἰδεῖν· ⟨ἡ μὲν⟩ Reiske

ἀμπεχόνη ἀνέτη· ἡ δὲ δευτέρα θρυπτική, ἐπίχριστος, c
χλανιδίοις ἐξηνθισμένη, βλέμμα ἰταμόν, βάδισμα |
69a ἄτακτον, φωνὴ ἄμουσος. Ταῦτα ὁρᾷ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, d
ἅτε Διὸς παῖς, καὶ ἀγαθὸς τὴν φύσιν, καὶ χαίρειν τῇ
5 Ἡδονῇ φράσας, ἐπιτρέπει ἑαυτὸν τῇ Ἀρετῇ ἄγειν.
Φέρε καὶ ἡμεῖς πλάττωμεν μῦθον, διττὰς ὁδούς, καὶ e
ἄνδρα ἀγαθόν, καὶ ἡγεμόνας ταῖν ὁδοῖν, ἀντὶ μὲν τῆς
Ἀρετῆς τὸν φίλον, ἀντὶ δὲ τῆς Ἡδονῆς τὸν κόλακα.
Οὐκοῦν || καὶ τούτω διαφέρετον σχήματι καὶ βλέμ- Ed. Duebn. p. 79 f
10 ματι καὶ ἀμπεχόνῃ καὶ φωνῇ καὶ βαδίσματι· ὁ μὲν g
ὡς ἥδιστος ἰδεῖν ὤν, ὁ δὲ ὡς ἀληθέστατος· καὶ ὁ μὲν h
σεσηρώς, ὀρέγων δεξιάν, παρακαλείτω τὸν ἄνδρα ἕπε-
σθαι αὐτῷ, ἐπαινῶν, καὶ κυλινδαίνων, καὶ ἀντιβολῶν,
καὶ δεόμενος, καὶ διηγούμενος ἐκτόπους τινὰς ἡδονάς,
15 εἰ λαβὼν αὐτὸν ἄξει, λειμῶνας ἀνθοῦντας, καὶ ποτα- i

---

1 ἀμπεχόνη ἀνέτη cf. Cebes 18 στολῇ ἁπλῇ Xenoph. mem. II 1. 22 ἐσθῆτι λευκῇ ac ita etiam Dio Chrys. I 70 | ἐπίχριστος cf. Xenoph. mem. II 1. 22 κεκαλλωπισμένην τὸ χρῶμα sq. || **2** χλανιδίοις ἐξηνθισμένη cf. Xenoph. mem. II 1. 22 ἐσθῆτα ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ἡ ὥρα διαλάμποι | βλέμμα ἰταμόν cf. Xenoph. mem. II 1. 22 τὰ δὲ ὄμματα . . ἀναπεπταμένα Dio Chrys. I 79 σκυθρωπὸν ὑφεωρᾶτο καὶ ἄγριον || **12** σεσηρώς vi. or. 35. 7 a cf. Plutarch. lib. educ. 17

---

3 ἄτακτον] in mge ἄτακτος· ὅθεν καὶ σεββημένον (i. e. σεσοβημένον) βάδισμα (rubr.) M

---

1 ἀνέτη (ut ἐνοδμὴ or. 22. 3 d al. cf. Kuehner-Gerth I 1. 535)] ἄνετος α(ϑ) ἁπλῆ φ (Duebn.) ἀφελής Schenkl λιτή (vel λευκή) Dav.^{2} | ἐπίχρηστος RB || **3** ταύτας Markl. | καὶ ⟨ἐξετάζει⟩ ὁ Markl. || **4** καὶ (ante ἀγαθὸς) om. PMN φα(δ) || **7** ἀγαθὸν ⟨ὁδοιπόρον⟩ καὶ Steph. (Schier) | καὶ (ante ἡγεμόνας) om. PMN α(δ) || **9** τοῦτο PN | διαφερέτων φα(δΔ) || **13** κυδαίνων Reiske Dorvill. (ad Charit. p. 228) Toupius (Emendat. III 404) (Duebn.) || **15** εἰ Reiske (Duebn.) ἢ codd. ἦ Dav.^{2} (Δ^c) Schier | ἄξειν εἰς α(δ) ἄξει εἰς Duk.

μοὺς ῥέοντας, καὶ ὄρνιθας ᾄδοντας, καὶ αὔρας προσηνεῖς, καὶ δένδρα ἀμφιλαφῆ, καὶ λείας ὁδούς, καὶ δρόμους εὐπετεῖς, καὶ κήπους εὐθαλεῖς, ᾽ὄγχνας ἐπ᾽ ὄγχναις, καὶ μῆλα ἐπὶ μήλοις, καὶ σταφυλὴν σταφυλῇ ἐπιφυ-
k μένην·᾽ ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἡγεμόνων λέγει μὲν ὀλίγα, τὰ δὲ ἀληθῆ αὐτά, ὅτι πολλὴ μὲν τῆς ὁδοῦ ἡ τραχεῖα, ὀλίγη δὲ εὐπετής, καὶ χρὴ τὸν ἀγαθὸν ὁδοιπόρον ἥκειν παρεσκευασμένον, ἵνα δεῖ πόνου, μοχθήσοντα, τὴν δὲ ῥᾳστώνην ἐκ περιουσίας ληψόμενον.

IIa Ταῦτά τοι λεγόντων ποτέρῳ πείσεται; καὶ ποίαν
b ἄπεισιν; Ἀποκρινώμεθα τῷ ποιητῇ τοῦ μύθου, ὅτι εἰ μὲν Ἀσσύριός τις οὗτος εἴη κακοδαίμων ἀνήρ, ἢ Φοῖνιξ Στράτων, ἢ Νικοκλῆς ὁ Κύπριος, ἢ ὁ Συβαρίτης ἐκεῖνος, τὸν μὲν καὶ μισήσει τῶν ἡγεμόνων, καὶ ἡγήσεταί τινα εἶναι ἄξεινον καὶ ἀηδῆ καὶ ἄμουσον, τὸν

---

3 ὄγχνας sq. vi. or. 25. 5 a ἢ ὄγχνη sq. ex Homero η 120 || 6 πολλὴ τῆς ὁδοῦ ἡ τραχεῖα cf. Xenoph. mem. II 1. 29 ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδόν . . . Cebes 15 ex Hesiodo op. et di. 284 sq. (cf. Xenoph. mem. II 1. 20); cf. etiam Plat. republ. I 328 e ὁδὸς . . τραχεῖα καὶ χαλεπή Lucian. rhet. praec. 3 || 7 ἀγαθὸν ὁδοιπόρον vi. or. 8. 7 e || 12 Ἀσσύριός vi. or. 30. 5 d || 13 Στράτων cf. Aelian. v. hist. 7. 2 Athen. XII 531 a | Νικοκλῆς cf. Aelian. v. hist. 7. 2 Athen. XII 531 d VIII 352 d Plut. dec. oratt. 17 Isocrat. IX 1 || 13 ὁ Συβαρίτης ἐκεῖνος vel unum illum Crathim spectat cuius ὕβριν commemorat Aelian. nat. an. VI 42 vel totam gentem propter τρυφὴν cf. Aelian. nat. an. XVI 23 Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκούω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλουσαν sq. cf. etiam Plut. s. sap. conv. 2 Aelian. v. hist. 1. 19 sq. Philo de spec. legg. 3. 8 Athen. XII 518 c vi. etiam or. 30. 5 f et or. 21. 5 d

---

11. 12 εἰ μὲν Ἀσσύριος — 14 ἐκεῖνος n

---

1 αὔρας (αυ in ras. ex αρ) R! || 3 ὄχνας et ὄχναις BMN α(ϑ) Schier || 5 λέγῃ φα(δ Δ) λεγέτω Duk. || 6 ὁδοῦ ἦ Dav.² || 7 ὁδοιπόρον (πο in ras.) R! || 8 μοχθήσαντα PN || 10 ποτέρῳ (ω in ras. ex αι) R! || 12 οὗτος om. n | ἢ ⟨ὁ⟩ Φοῖνιξ Markl. || 15 ἀειδῆ Nα(ϑ) Schier

δὲ ἕτερον χαρίεντα καὶ προσηνῆ καὶ φιλάνθρωπον δεινῶς. Ἀγέτω δὴ λαβὼν τὸν ἄνδρα τοῦτον ὁ καλὸς c
69b ἡγεμών· οὐκοῦν ἄξει τελευτῶν ἢ ἐπὶ πῦρ, ὡς | τὸν Ἀσσύριον· ἢ ἐπὶ πενίαν, ὡς τὸν Φοίνικα· ἢ ἐπὶ δεσμά,
5 ὡς τὸν Κύπριον, καὶ ἐπί τι ἄλλο διὰ ψευδοῦς ἡδονῆς ἀληθὲς κακόν. Εἰ δὲ εἴη ἀνὴρ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, d
αἱρήσεται τὸν ἀληθῆ τῶν ἡγεμόνων, τὸν φίλον, ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν Ἀρετήν.

Καὶ ὁ μὲν μῦθος ὡδὶ τελευτᾷ· μεταλαβὼν δὲ ὁ IIIa
10 λόγος πρὸς αὐτὸν σκοπείτω ἄν, τίσι διακρίναι τὸν κόλακα τοῦ φίλου. Τὸν μὲν γὰρ χρυσὸν βασανίζει λίθος, προστριβόμενον αὐτῇ· φιλίας δὲ δὴ καὶ κολακείας τίς ἔσται βάσανος; ἆρα τὸ ἐξ ἑκατέρου τέλος; b
ἀλλ' εἰ ἀναμενοῦμεν τὸ τέλος, ἄλλη βλάβη φθήσεται
15 τὴν γνῶσιν· δεῖ δὲ κρῖναι, πρὶν ἄρξασθαι χρῆσθαι· ἐὰν δὲ ὑστερῇ τῆς χρήσεως ἡ κρίσις, ὁ χρήσασθαι φθάσας καὶ μεταγνοὺς εἰς οὐδὲν δέον τὴν κρίσιν κατατίθεται. Βούλει τοίνυν ἡδονῇ καὶ λύπῃ κρινοῦμεν c

---

11.12 χρυσὸν βασανίζει λίθος vel πῦρ ut or. 11.2 b cf. Plat. republ. VI 503 a ὥσπερ χρυσὸν ἐν πυρὶ βασανιζόμενον· ‖ **14** εἰ ἀναμενοῦμεν sq. cf. Plut. de adul. et am. 249 c ἀλλὰ τὴν τότε πεῖραν οὐ δεῖ περιμένειν ἀνωφελῆ, μᾶλλον δὲ βλαβερὰν καὶ οὐκ ἀκίνδυνον οὖσαν

---

11 τὸν μὲν γὰρ — 18 κατατίθεται n

---

2 δὴ] δὲ PN α(δ) Schier | καλὸς] ἁπαλὸς (vel κομψὸς) Reiske ‖ **3** οὐκοῦν (ουν in ras.) R! | ἐπὶ] εἰς NP α(δ) ‖ **5** καὶ ἐπί R ἢ ἐπί cett. (δ) ‖ **9** μεταβαλὼν α(δ Δ) ‖ **10** αὐτὸν BMNP | σκοπείτω, ⟨τῷ⟩ ἂν α(δ Δ) σκοπείτω, ⟨πῶς⟩ ἂν Schenkl, sed vi. Kuehner Gerth II 1. 210 Dürr p. 38 | τίσι Hob. τίς codd. τις α(δ Δ) ‖ **12** αὐτῇ α!(δ) | κολακίας MN ‖ **13** τόγ' ἐξ B ‖ **14** ἄλλη] ἀλλ' ἡ Reiske ‖ **16** χρήσεως] φθίσεως n ‖ **17** μεταγνοὺς (νους in ras. ex νοι) R! ‖ **18** κρίνωμεν α(ϑ) Schier

d τὸν φίλον καὶ τὸν κόλακα; Καὶ μὴν καὶ ὁ κόλαξ ὑπερ-
e βολὴν λαβὼν ἀνιαρότατον καὶ ἐπαχθέστατον, καὶ ὁ
f φίλος ἥδιστον εὐτυχίαν προσλαβών. Μήποτε οὖν βλάβῃ
g καὶ ὠφελείᾳ τοὺς ἄνδρας κριτέον.' Ἀμφισβητήσιμον
καὶ τοῦτο λέγεις. Ὁ μὲν γὰρ κόλαξ, κἂν βλάψῃ, ἢ εἰς
χρήματα ἐξημίωσεν, ἢ εἰς ἡδονὴν ἐξέχεεν· ὧν τὸ μὲν
εἰς χρήματα κουφότατον, τὸ δὲ εἰς ἡδονὴν τερπνότατον·
διὰ δὲ φιλίας πολλοὶ ἤδη καὶ φυγῆς ἐκοινώνησαν, καὶ
ἀτιμίας συναπέλαυσαν, καὶ θανάτῳ περιέπεσον.

IV a Τῷ οὖν διακρινοῦμεν τὸν κόλακα τοῦ φίλου; μήτε
b τῷ τέλει, μήτε ἡδονῇ, μήτε βλάβῃ· φέρε χωρὶς ἑκά-
τερον θεασώμεθα. Ἆρά γε ὁ πρὸς ἡδονὴν ὁμιλῶν
φίλος; καὶ πάνυ εἰκός· καὶ μὴν εἰ ἐχθρὸς ὁ λύπης
παρασκευαστικός, φίλος ἂν εἴη ὁ ἡδονῆς παρασκευα-
c Ed. Duebn. p. 80 στι|κώτατος. Τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· καὶ γὰρ ἰατρῶν
ὁ φιλάνθρω|πος λυπηρότατος, καὶ στρατηγῶν ὁ ἀκρι- 70a
βέστατος, καὶ κυβερνητῶν ὁ ἀσφαλέστατος. Φιλοῦσιν
δέ που καὶ παῖδας πατέρες, καὶ διδάσκαλοι μαθητάς· καὶ
τί ἂν εἴη ἀνιαρότερον, ἢ παιδὶ πατήρ, καὶ μαθητῇ διδά-
σκαλος; ἐπεὶ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐφίλει δή που τοὺς ἑαυτοῦ
ἑταίρους, ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ ἀνέτλη

---

2. 3 ὁ φίλος sq. cf. Dio Chrys. III 95 ὧν εἶπον ἡδέων τὸ μὲν κοινωνεῖν φίλοις τερπνότερον ‖ 8 διὰ δὲ φιλίας sq. cf. Senec. ep. I 6. 2 'vera amicitia quam non spes, non timor, non utilitatis suae cura divellit' ‖ 13 καὶ μὴν sq. cf. simil. Plat. Lys. 213 a πολλοὶ ἄρα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν φιλοῦνται, ὑπὸ δὲ τῶν φίλων μισοῦνται sq.

---

3 εὐστοχίαν Schenkl εὐψυχίαν Reiske (Duebn.) ‖ 10 φίλου, ⟨εἰ⟩ μήτε ϛ(δ Δ) ‖ 11 ἡδονῇ ⟨μήτε λύπῃ μήτε ὠφελείᾳ⟩ μήτε Markl. | βλάβει Δ° ex Lariotiana ‖ 13 εἰ ὁ ἐχθρὸς MP ‖ 14 ὁ (ante ἡδονῆς) om. Φ (Schier) corr. Markl. ‖ 16 φιλανθρωπότατος φα(δ Δ) ‖ 21 ὡς] οἷς Schenkl ὃς φα(δ Δ)

(α 5) ἀρνύμενός ἦν τε ψυχήν, καὶ νόστον ἑταίρων·
ἀλλ' ἐντυχὼν ἀνδρῶν γένει ἀκολάστῳ καὶ φιληδόνῳ, d
οἳ διῆγον, καθάπερ τὰ θρέμματα,

(ι 97/94) λωτὸν ἐρεπτόμενοι . . . μελιηδέα,

(οὕτω γάρ που τὴν ἡδονὴν ὀνομάζει Ὅμηρος), ἀναμιχθέντας αὐτῷ τοὺς ἑταίρους τῇ τούτων τρυφῇ, καὶ γευσαμένους τῆς ἀτοπίας τοῦ λωτοῦ, ἄκοντας καὶ δακρύοντας λαβὼν ἐπὶ ναῦν ἄγει. Ἀλλ' οὐχ ὁ Εὐρύμαχος τοῖς μνηστῆρσι τοιοῦτος, ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου γένους e
τοῦ κολακευτικοῦ, οἷον σιάλους σῦς ἢ αἶγας εὐτραφεῖς συγκατακόπτειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ οἴνου ἅδην συνεκροφεῖν, καὶ συγκυλινδεῖσθαι ἐᾶν τῆς νυκτὸς θεραπαινιδίοις, καὶ κείρειν οἶκον ἀνδρὸς βασιλέως, καὶ διεπιβουλεύειν τῷ γάμῳ.

Βούλει δὴ συνελὼν τὸν μὲν κόλακα κατὰ τὴν V a
μοχθηρίαν τάξαι, τὸν δὲ φίλον κατὰ τὴν ἀρετήν, λύπην δὲ καὶ ἡδονὴν χαίρειν ἐᾶν; οὔτε γὰρ τὸ φιλεῖν ἡδονῆς ἀτυχές, οὔτε τὸ κολακεύειν λύπης ἄμοιρον, ἀλλ' ἑκάτερον ἐν ἑκατέρῳ φύρεται, καὶ ἡδονὴ ἐν φιλίᾳ, καὶ λύπη ἐν κολακείαις· ἐπεὶ καὶ αἱ μητέρες καὶ αἱ

5 τὴν ἡδονὴν spectat stoicam Homeri interpretationem in qua multus est or. 26. 6 sq. cf. etiam Iulian. VI 185 a καθάπερ ὑπὸ τῆς Κίρκης ἢ τῶν Λωτοφάγων ἡδονῆς . . δελεασθέντες Heracl. all. Hom. 10 Norden ann. Fleck. 19. 394. 2 vi. etiam or. 28. 2 a

1 ἀρνύμενος (νυμε in ras.) R! ‖ **6** αὐτοῦ α(δ) αὐτοῦ Δ ἰδὼν Duebn. αὐτίκα Schenkl ‖ **7** λωτοῦ ⟨λαβών⟩ Reiske | ἄκοντας τε καὶ α(δ) ‖ **8** λαβὼν del. Reiske ‖ **9** ἑταίρου Schier | ἑτέρου ÷ γένους R! ‖ **10** οἷον B ἢ οὐ N εἶα φα(δ) ‖ **11** αὐτοὺς φα(δ) | ἅδην ς(δΔ) „impudenter" (= ἀναίδην pro ἀνέδην φ?) σ^2 ‖ **12** συγκυλινδεῖσθαι (συγκ- in ras.) R! | ἐᾶν] εἶα φα(δ) ἐπὶ B ‖ **13** διεπιβουλεύειν] δὴ ἐπιβουλεύειν α(δΔ) νὴ Δί' ἐπιβουλεύειν Reiske ‖ **16** τάξε RPN (suprascr. ω) ‖ **17** ἐῶν φα(δ) ‖ **20** κολακείαις (αις in ras.) R! κολακείᾳ α(δ)

τιτθαὶ φιλοῦσιν τὰ βρέφη, καὶ πρὸς ἡδονὴν αὐτὰ
θεραπεύουσιν, καὶ οὐκ ἀφαιρήσεις αὐτῶν τὸ φιλεῖν διὰ
b τὴν ἡδονήν. Ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Μενελάῳ παραινεῖ,
(K 69) πάντας κυδαίνειν,
μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
c ἦ, οἷει, κολακείαν αὐτῷ ὑποτίθεται; Ὁ Ὀδυσσεύς, ἐκ-
νηξάμενος τῆς θαλάττης εἰς τὴν Φαιάκων | γῆν, γυμ- 70b
νὸς διαναστὰς ἐκ τῆς εὐνῆς, ἐντυχὼν παιζούσαις κό-
ραις, τὴν βασιλίδα γνωρίσας, Ἀρτέμιδι εἰκάζει αὐτήν,
καὶ αὖθις φυτῷ καλῷ· καὶ οὐδεὶς ἂν διὰ ταῦτα κόλακα
d εἴποι τὸν Ὀδυσσέα· προθέσει γὰρ καὶ χρείᾳ καὶ δια-
θέσει ψυχῆς ὁ κόλαξ διακρίνεται τοῦ φίλου. Καὶ γὰρ
ὁ ἀριστεὺς ὅπλοις χρῆται, καὶ ὁ μισθοφόρος, καὶ οὐ-
δεὶς αὐτῶν εἰκάζει τὰ ἔργα κατὰ τὴν χειρουργίαν, ἀλλὰ
e χωρίζει τὴν ἑκατέρου χρείαν κατὰ τὴν πρόθεσιν· ὁ
μὲν γὰρ διασωστικὸς διὰ τὴν φιλίαν· ὁ δὲ μισθαρνι-
κὸς τῶν βουλομένων· καὶ ὁ μὲν αὐθαίρετος, ὁ δὲ
ὤνιος· καὶ ὁ μὲν τοῖς ἐνσπόνδοις πιστός, ὁ δὲ καὶ
τοῖς φίλοις ἄπιστος.
VIa Ταύτῃ νόμιζε καὶ τὸν κόλακα διαφέρειν τοῦ φίλου,
καὶ συμπίπτειν μὲν ἑκάτερον ἑκατέρῳ πολλάκις εἰς τὰς
αὐτὰς πράξεις καὶ τὰς ὁμιλίας, διαφέρειν δὲ ἑκάτερον

10 καὶ οὐδεὶς sq. cf. Iulian. III 104 c Ὅμηρος δὲ οὐκ ἠσχύνετο τὴν Πενελόπην ἐπαινέσας sq. et d ἀλλὰ μήποτε καὶ αὐτὸ τὸ δεῖσθαι καταγέλαστον εἶναι φῶσι καὶ οὐκ ἄξιον ἀνδρὸς ἐπιεικοῦς καὶ γενναίου, εἶναι δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσέα τὸν σοφὸν ἀγεννῆ καὶ δειλόν, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως ἱκέτευε θυγατέρα παίζουσαν ἐπὶ τοῦ λειμῶνος sq. || 13 ὁ μισθοφόρος vi. or. 35. 7 a οὐχ ὑπὸ sq. or. 19. 4 a; 27. 6 c πλῆθος . . μισθοφόρον

1 τιτθαὶ RMP τίτθαι cett. (δΔ°) || 4 κυδαίνων Δ° cum Homero || 5 μεγαλίζεσθαι Dav.[1] || 6 ἦ ϛ(δΔ) τί Reiske | αὐτῷ ϛ(δΔ) | ὑποτιθέναι MNP α(δ) || 7 ἐκ τῆς θαλάττης NP || 9 εἰκάζει (εικ in ras.) R! || 11 εἴπη B εἰπεῖν N || 13 μισθοφόρος (ισ in ras.) R! || 17. 18 δὲ ὤνιος] δὲ αἰώνιος MNP || 21 ἑκάτερον om. B | ἑκατέρῳ om. N

ἑκατέρου τῇ χρείᾳ καὶ τῷ τέλει, καὶ τῇ διαθέσει τῆς ψυχῆς. Ὁ μὲν γὰρ φίλος τὸ φαινόμενον αὐτῷ ἀγαθὸν b
εἰς κοινὸν καταθέμενος τῷ φίλῳ, ἐάν τε λυπηρὸν τοῦτο
ᾖ, ἐάν τε ἡδύ, συναπολαύει αὐτῷ ἐκ τῆς ἴσης· ὁ δὲ
κόλαξ ἐπακολουθῶν τῇ αὐτοῦ ὀρέξει οἰκονομεῖ τὴν Ed. Duebn. p. 81
ὁμιλίαν πρὸς τὸ ἴδιον πλεονέκτημα· καὶ ὁ μὲν φίλος c
ὀρέγεται τοῦ ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου· καὶ ὁ μὲν
ἰσοτιμίας κατὰ τὴν ἀρετήν, ὁ δὲ πλεονεξίας κατὰ τὴν
ἡδονήν· καὶ ὁ μὲν ἰσηγορίας κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ὁ δὲ
ταπεινότητος κατὰ τὴν θεραπείαν· ὁ μὲν ἀληθείας ἐν
τῇ κοινωνίᾳ, ὁ δὲ ἀπάτης· καὶ ὁ μὲν ὠφελείας τῆς
εἰς τὸ μέλλον, ὁ δὲ χάριτος τῆς ἐν τῷ παρόντι· ὁ μὲν
δεῖται μνήμης ὧν ἔπραξεν, ὁ δὲ λήθης ὧν ἐπανούργη-
σεν· ὁ μὲν ὡς κοινῶν κήδεται, ὁ δὲ ὡς ἀλλότρια λυ-
μαίνεται· ὁ μὲν φίλος καὶ εὐτυχίας κοινωνὸς κουφό-
71a τατος, καὶ συμφορῶν | κοινωνὸς ἰσότατος· ὁ δὲ κόλαξ
εὐτυχίας μὲν κοινωνὸς ἀπληστότατος· ἐν δὲ ταῖς συμ-
φοραῖς ἀμικτότατος. Φιλία μὲν ἐπαινετόν, κολακεία d
δὲ ἐπονείδιστον· φιλία γὰρ ἑκατέρου πρὸς ἑκάτερον
ἴσην ἔχει τὴν ἀντίδοσιν, ἡ δὲ κολακεία χωλεύει· ὁ γάρ
του ἐνδεὴς θεραπεύων τὸν ἔχοντα κατὰ τὴν χρείαν,
καθόσον οὐκ ἀντιθεραπεύεται, ἐλέγχει τὸ ἄνισον. Ὁ
φίλος λανθάνων δυστυχεῖ, ὁ κόλαξ μὴ λανθάνων.

---

21 κατὰ τὴν χρείαν haec enim prima amicitiae species fuit Aristoteli eth. Nicom. 1155 b. 18 cf. Diog. Laert. III 42

---

2 ὁ μὲν — 4 ἴσης v (: ἐκ τῆς ἴσης)

---

1 τέλει] τείχει B | διαθέσει (δι in ras.) R! ‖ 2 αὐτῷ φα(θ) ‖ 3 τούτῳ v ‖ 4 ᾖ] εἶ NP ἦν B | συναπολαύει — 6 ὁμιλίαν om. B | συναπολλύει R! ‖ 8 κατὰ (posterius)] διὰ PN ‖ 11 ὠφελίας R ‖ 13 ὧν ⟨εὖ⟩ ἔπραξεν Markl. ‖ 16 ἰσότατος — 17 κοινωνὸς om. N (in mge add.)

e *Φιλία βασανιζομένη κρατύνεται, κολακεία ἐλεγχομένη*
θραύεται· φιλία χρόνῳ αὔξεται, κολακεία χρόνῳ ἐλέγ-
χεται· φιλία χρείας ἀδεής, κολακεία χρείας ἐνδεής.
f *Εἰ δέ ἐστιν καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοὺς ἐπιμιξία, ὁ*
μὲν εὐσεβὴς φίλος θεῷ, ὁ δὲ δεισιδαίμων κόλαξ θεοῦ· 5
καὶ μακάριος εὐσεβὴς φίλος θεοῦ, δυστυχὴς δὲ ὁ δεισι-
δαίμων.

VII a *Ὅνπερ οὖν τρόπον ὁ μὲν θαρσῶν τῇ ἀρετῇ πρόσ-*
εισιν τοῖς θεοῖς ἄνευ δέους, ὁ δὲ ταπεινὸς διὰ μοχθη-
ρίαν μετὰ πολλοῦ δέους, δύσελπις, καὶ δεδιὼς τοὺς 10
θεούς, ὥσπερ τοὺς τυράννους, τοῦτον, οἶμαι, τὸν τρό-
πον καὶ πρὸς ἀνθρώπους εὔελπις μὲν καὶ θαρσαλέον
b *ἡ φιλία, δύσελπις δὲ καὶ ἐπτηχὸς ἡ κολακεία. Τυ-*
ράννῳ οὐδεὶς φίλος, βασιλεῖ δὲ οὐδεὶς κόλαξ· βασι-
c *λεία δὲ τυραννίδος θειότερον. Εἰ δέ ἐστιν ἡ φιλία* 15
ἰσότης τρόπου, τὸ δὲ μοχθηρὸν οὔτε αὐτὸ αὑτῷ οὔτε

---

5 κόλαξ θεοῦ sq. cf. Plut. adul. et am. 1 κινδυνεύει θεοῖς ἐχθρὸς ὁ κόλαξ εἶναι ‖ **15** θειότερον cf. Dio Chrys. I 34 τί δὲ σεμνότερον θέαμα γενναίου . . βασιλέως Iulian. II 88 a ‖ **16** ἰσότης τρόπου cf. Plat. Lys. 214 b Aetius (Diels 408) Stob. ecl. II 108 Arist. eth. Nicom. 1155 a 32 Dio Chrys. IV 42 Plut. adul. et am. 5 de amic. mult. 8 Cicer. Lael. 3. 15 Senec. de benef. II 21 | μοχθηρὸν sq. cf. Plat. Lys. 214 b τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἀνάγκη φίλον εἶναι et c δοκοῦσι λέγειν τοὺς ἀγαθοὺς ὁμοίους εἶναι ἀλλήλοις

---

1 φιλία — **3** ἐνδεής n

---

1 κολακεία ⟨δὲ⟩ ἐλεγχομένη n ‖ **2** ἐλέγχεται] ἐλαττοῦται Reiske (Duebn.) et ita (vel ἐλλείπεται) Schenkl ‖ **3** ἀνενδεὴς α(δ) ‖ **4** ἐπιμιξία (μι in ras.) R! ‖ **5** δεισιδαίμων (σι in ras.) R! ‖ **6** ⟨ὁ⟩ εὐσεβὴς Markl. (Duebn.) | φίλος θεοῦ del. Dav.² Schenkl ⟨ὁ⟩ φίλος θεοῦ α(δ) ‖ **6. 7** δεισιδαίμων ⟨κόλαξ θεοῦ⟩ Markl. (Duebn.) ‖ **9** ταπεινῶς Reiske ‖ **10** δεδειὼς R ‖ **11** ὥσπερ (ω in ras.) R! ‖ **12** εὔελπι ϛ(δ Δ) ‖ **13** ἡ (ante φιλία) om. MN α(δ) | δύσελπι ϛ(δ Δ) | ἐπηχὸς α corr. Steph. ‖ **13. 14** τυράννῳ δὲ οὐδεὶς MNP ‖ **16** αὐτῷ BMNP

τῷ χρηστῷ ἴσον, ὁ μὲν ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ φίλος, ἴσος γάρ· ὁ δὲ κόλαξ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ πῶς ἂν εἴη κόλαξ; οὐ γὰρ ἂν λάθοι· τοῦ δὲ μοχθηροῦ κόλαξ ὤν, εἰ μὲν εἴη ἴσος ἐκείνῳ, οὐκ ἂν εἴη κόλαξ· οὐ γὰρ ἀνέχεται κολακεία ἰσηγορίας· εἰ δὲ οὐκ εἴη ἴσος, οὐκ ἂν εἴη φίλος. Ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτειῶν ἡ μὲν ἀριστοκρατία d φιλίας μεστή, δημοκρατία δὲ κολακείας ἀνάπλεως· 71b κρείττων δὲ ἀριστοκρατία δη|μοκρατίας. Οὐδεὶς ἐν e Λακεδαίμονι Κλέων ἦν, οὐδὲ Ὑπέρβολος, κόλακες πονηροὶ τρυφῶντος δήμου. Ἀλλὰ Καλλίαν μὲν ἐν Διο- f νυσίοις ἐκωμῴδει Εὔπολις, ἰδιώτην ἄνδρα ἐν συμποσίοις κολακευόμενον, ὅπου τῆς κολακείας τὸ ἆθλον ἦν κύλικες καὶ ἑταῖραι καὶ ἄλλαι ταπειναὶ καὶ ἀνδραποδώδεις ἡδοναί· τὸν δὲ δῆμον αὐτόν, τὸν τῆς Εὐπό- g λιδος στωμυλίας θεατήν, ποῦ τὶς ἐλθὼν κωμῳδήσει; ἐν ποίῳ θεάτρῳ; ποίοις Διονυσίοις; καὶ τοὺς πολλοὺς h ἐκείνους κόλακας, οἷς τὰ ἆθλα ἦν οὐ ταπεινά, οὐδὲ μέχρι γαστρὸς καὶ ἀφροδισίων ἥκοντα, ἀλλὰ αἱ τῆς Ἑλλάδος συμφοραί; Εἰ δὲ ἤθελον Ἀθηναῖοι, παρωσά- i μενοι τοὺς κόλακας, πείθεσθαι Περικλεῖ καὶ Νικίᾳ, εἶχον ἂν δημαγωγοὺς ἀντὶ κολάκων φίλους. ‖

καὶ φίλους, τοὺς δὲ κακοὺς μηδέποτε ὁμοίους μηδ' αὐτοὺς αὑτοῖς εἶναι ἀλλ' ἐμπλήκτους τε καὶ ἀσταθμήτους sq. Herm. ap. Stob. ecl. I 277 vi. etiam or. 20. 4 b et eadem ex sententia or. 12. 3 d

9 *Κλέων .. Ὑπέρβολος* simil. eosdem *πονηροὺς δαίμονας* appellat Dio Chrys. 25. 5 ‖ **20** *Περικλεῖ Νικίᾳ* simil. Cleoni Hyperbolo oppositi cf. Dio Chrys. 25. 5

1 *τῷ* (ante *χρηστῷ*) om. ϑ ‖ **2** *πῶς*] *πατρὸς* (= *πρ̄ος*) B ‖ **4** *οὐ γὰρ*] *οὐδὲ* NPα(δ) *οὐδὲ γὰρ* Markl. | *ἀντέχεται* Reiske (Duebn.) ‖ **5** *κολακία* (ut infra v. 12 *κολακίας*) B | *ἰσηγορίαν* B quod probat Schenkl ‖ **8** *δημοκρατίας* (*ο* in ras.) R! | *οὐθεὶς* α(δ) ‖ **15** *στωμυλίας* (*λια* in ras.) R! om. B | *ποῦ*] *ποῖ* Reiske ‖ **20** *Νεικίᾳ* RNP

VIII a Ed. Duebn. p. 82 Ἂν δὲ ἐπὶ τὰς μοναρχίας ἔλθῃς, κολακεύει καὶ
Ξέρξην Μαρδόνιος, βάρβαρος βάρβαρον, ἀνόητος ἀνό-
b ητον, δειλὸς οἰκέτης δεσπότην τρυφῶντα· τὰ δὲ τῆς
κολακείας τέλη, ἀνίσταται ἡ Ἀσία, μαστιγοῦται ἡ θά-
λαττα, Ἑλλήσποντος ξεύγνυται, Ἄθως ὀρύττεται· τέλος
δὲ τῆς σπουδῆς ἥττα, καὶ φυγή, καὶ θάνατος αὐτοῦ
c κόλακος. Κολακεύουσιν καὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνες·
τῆς δὲ κολακείας τὰ ἔργα ἀναξυρίδες Περσικαί, καὶ
προσκυνήσεις βαρβαρικαί, καὶ λήθη τοῦ Ἡρακλέως,
d καὶ τοῦ Φιλίππου, καὶ τῆς Ἀργεάδων ἑστίας. Τὰς δὲ
τυραννίδας τί χρὴ λέγειν; ὅπου γὰρ δέος καὶ ἐξουσία
δεσποτικὸν τὸ ἀρχόμενον ἄγχει, ἀνάγκη δεῦρο κολα-
e κείαν μὲν ἀνθεῖν, φιλίαν δὲ κατορωρύχθαι. Ἔστιν
καὶ ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ τέχναις κολακείας ἰδεῖν,
ὁμοίους μὲν ταῖς τέχναις κατὰ τὸ σχῆμα, ἀνομοίους
f δὲ κατὰ τὰ ἔργα. Ἐκολάκευσεν ἀνθρώπους | καὶ μου- 72 a
σικὴ νόθος, ὅτε Δωριεῖς τὴν πάτριον ἐκείνην καὶ ὄρειον

1. 2 κολακεύει Ξέρξην Μαρδόνιος cf. Herodot. VII 10 Μαρδόνιος τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην ‖ 4 ἀνίσταται sq. vi. or. 23. 6 f; 33. 4 b ἀνίστησιν Παίονας cf. Themist. π. ἀρετῆς 34 (Mus. Rhen. 27. 452) Plut. π. ἀσκήσ. (Mus. Rhen. 27. 534) Iulian. II 79 c Dio Chrys. III 31 Varus soph. ap. Philostr. II 6 Cicer. de fin. II 112 Himer. or. II 23 Philo somn. II 17 Lucret. III 1027 Philodem. de vit. 10 Senec. benef. VI 31 ceterum spectat κομψῶς de rege Persarum loquentes Epict. diss. III 23. 38 ‖ 16. 17 μουσικὴ νόθος vi. or. 37. 4 e ‖ 17 ὅτε — p. 181. 1 καταλιπόντες = or. 37. 4 i

8 (et 16) in mge ἀναξυρίδες (et μουσική) (schol. rec.) R!

1 ἂν καὶ ἐπὶ α(δ) ‖ 3 τρυφῶντα δεσπότην B ‖ 6. 7 αὐτοῦ τοῦ κόλακος Markl. (Duebn.) ‖ 8. 9 καὶ προσκυνήσεις βαρβαρικαὶ om. Δ° add. Schier ‖ 9 Ἡρακλέως (cf. Crönert l. l. p. 162 adn. 2) R Ἡρακλέους cett. (δΔ) ‖ 10 τοῦ (ante Φιλίππου) om. Pα(δ) ‖ 11 τυρανίδας R! ‖ 12 δεσποτικὸν RM δεσποτικὴ cett. (δΔ) sed vi. or. 13. 6 d κόσμοις καὶ κόραις .. φέρουσιν ‖ 14 κολακείας] κόλακας φα(Θ) ‖ 15 ὁμοίας (et ἀνομοίας) Dav.² ‖ 16. 17 καὶ ÷ ÷ μουσικὴ R!

μουσικὴν καταλιπόντες (ἦσαν ἐπ' ἀγέλαις καὶ ποίμναις ἦχοι), Ἰωνικῶν αὐλημάτων καὶ ὀρχημάτων ἐρασταὶ γενόμενοι, ἐνόθευσαν ὁμοῦ τῇ μουσικῇ καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐκο- g
λάκευσεν ἀνθρώπους καὶ ἰατρικὴ νόθος, ὅτε τὴν Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν Ἀσκληπιαδῶν ἴασιν καταλιπόντες οὐδὲν διαφέρουσαν ἀπέφηναν τὴν τέχνην ὀψοποιϊκῆς, πονηρὰν κόλακα πονηρῶν σωμάτων. Κολακεύει καὶ συκο- h
φάντης ῥήτορα, λόγον λόγῳ ἐπανιστάς, καὶ ἐπιτειχίζων τὸ ἄδικον τῷ δικαίῳ, καὶ τὸ αἰσχρὸν τῷ καλῷ. Κολα- i
κεύει καὶ σοφιστὴς φιλόσοφον· οὗτος μὲν κολάκων ἀκριβέστατος.

---

2 αὐλημάτων — γενόμενοι = or. 37. 4 i ‖ 4 ἰατρικὴ νόθος . . συκοφάντης . . σοφιστής sollemnia κολακείας exempla vi. or. 20. 3 b de ἰατρικῇ vi. etiam or. 4. 2 a ‖ 4. 5 Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀσκληπιαδῶν vi. or. 25. 5 h; 36. 5 f etiam or. 17. 3 g ὡς ἀτιμάζοντα sq. ‖ 6 ὀψοποιϊκὴν πονηρὰν κόλακα cf. Plat. Gorg. 465 b τῇ μὲν οὖν ἰατρικῇ ἡ ὀψοποιϊκὴ κολακεία ὑπόκειται vi. etiam or. 25. 5 h

---

4 in mge ἰατρική (schol. rec.) R!

---

1 ἦσαν] ⟨ἦν⟩ ἦσαν Steph. οὖσαν Dav.[1] ἦ συνῆσαν Reiske (Duebn.) ἦν Markl. (Duk.) ‖ 2 ἦχοι), Ἰωνικῶν Hob. ἤχων (ἤχ- in ras. ex εἰχ-) R! εἶχον Markl. ex or. 37. 4 i Ἰακῶν Reiske (Duebn.) Συβαριτικῶν Dav.[2] lacunam indicat Schenkl | αὐλημάτων ⟨Συβαριτικῶν⟩ Markl. | ὀρχημάτων ⟨Ἰωνικῶν⟩ Markl. ‖ 5 οὐδὲν (ον in ras.) R! ‖ 6 ὀψοποιητικῆς nescio unde Duk. ‖ 6. 7 πονηρὸν α(δ) ‖ 10 μὲν] δὲ Reiske, offendit Duk.

IE′

XV (Duebn. XXI vulg. 5 B 18)

ιή Τίς ἀμείνων βίος, ὁ πρακτικὸς ἢ ὁ θεωρητικός; ὅτι ὁ πρακτικός.

Ia *Χαλεπὸν εὑρεῖν ἀκριβῆ βίον, ὥσπερ ἄνδρα· ἀλλὰ παντὶ ἀνακέκραται ἔνδειά τις πρὸς τὸ ἄκρως καλόν, καὶ πλεονεκτεῖ ἕτερος ἑτέρου, ὅτῳ ἂν ἐλάττω τὰ ἐν-*
b *δέοντα ᾖ. Καὶ ἰδοις ἂν τὸν μὲν γεωργικὸν μακαρίζοντα τοὺς ἀστικούς, ὡς συνόντας βίῳ χαρίεντι καὶ ἀνθηρῷ· τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν δικα-*
c *στηρίων, καὶ τοὺς πάνυ ἐν αὐτοῖς εὐδοκίμους, ὀδυρομένους τὰ αὑτῶν, καὶ εὐχομένους ἐπὶ σκαπάνῃ βιῶναι καὶ γηδίῳ σμικρῷ. Ἀκούσῃ δὲ τοῦ μὲν στρατιωτικοῦ τὸν εἰρηνικὸν εὐδαιμονίζοντος, τοῦ δὲ ἐν εἰρήνῃ τὸν*
d *στρατιωτικὸν τεθηπότος. Καὶ τὶς θεῶν, ὥσπερ ἐν*

---

5 *χαλεπὸν εὑρεῖν* vi. or. 33. 1 a al. ‖ **8** *καὶ ἴδοις* sq. cf. Horat. sat. I 1 Hippocr. ep. 17 *ἡγεμόνες καὶ βασιλέες μακαρίζουσι τὸν ἰδιώτην, ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείης, ὁ πολιτευόμενος τὸν χειροτεχνεῦντα ὡς ἀκίνδυνον, ὁ δὲ χειροτέχνης ἐκεῖνον ὡς ἐντονεῦντα κατὰ πάντων* Heinze de Horat. Bion. imit. 15 Crusius Mus. Rhen. 43. 465 Kiessling ad Hor. sat. I 1 Gercke Mus. Rhen. 48 p. 42 *πολεμοῦντες πλέοντες γεωργοῦντες δικαζόμενοι* etiam Lucian. Icarom. 12 Themist. 22. 266 b; 21. 257 a vi. etiam or. 36. 6 b sq. ‖ **15** *καὶ τὶς θεῶν* vi. simil. or. 34. 1 b ‖ **15** — p. 183. 1 *ὥσπερ ἐν δράματι* spectat cynicam illam de vitae dramate imaginem qua usus est or. 1. 1 a et 10 a

---

Codices RB (usque ad p. 192. 1 *φυτόν*) MN α (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 *IE′* R! ‖ **3** in mge *ιή′* R! | *τίς* — 4 *πρακτικός* RHZ (teste Schenkl) *ὅτι ὁ πρακτικὸς βίος ἀμείνων τοῦ θεωρητικοῦ λόγος ε′* $\varphi\alpha$ add. *τοῦ αὐτοῦ* M (in mge $\varepsilon^{ov'}$) N om. (spat. rubric. relicto) B ‖ **5** *ὥσπερ καὶ ἄνδρα* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **6** *ἄκρον* B ‖ **7** *ὅτε* B *ὅσῳ* Markl. ‖ **11** *αὐτοῖς*] *ἀστοῖς* Markl. ‖ **15** *καὶ εἴ τις θεῶν* $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ sed vi. ad or. 16. 2 k *οὐδὲ γὰρ* sq.

δράματι ὑποκριτάς, ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ παρόντος
72b βίου καὶ σχήματος μετ|αμφιέσει τὰ τοῦ πλησίον· αὖθις
αὖ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποθήσουσι μὲν τὰ πρότερα, ὀδυ-
ροῦνται δὲ τὰ παρόντα. Οὕτω δυσάρεστόν τι ἐστὶν e
5 ὁ ἄνθρωπος κομιδῇ, καὶ φιλαίτιον, καὶ δεινῶς δύσ-
κολον· καὶ οὐδὲν τὰ αὑτοῦ ἀσπάζεται.

Καὶ τὰς μὲν τῶν πολλῶν ὀρέξεις τὲ καὶ δυσαρε- IIa
στήσεις τί χρὴ σκοπεῖν; οὐ μᾶλλον ἢ τὰς τῶν θρεμ-
μάτων· τοὺς δὲ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ πάνυ ἄν τις ἢ μέμ- b
10 ψαιτο, ἢ οἰκτείραι· οἳ κομῶντες ἐπὶ φρονήσει, καὶ
τέχνῃ βίου, καὶ ἐπι||στήμῃ λόγου, οὔπω γε νῦν Ed. Duebn. p. 83
παύονται στασιάζοντες πρὸς αὑτοὺς καὶ πρὸς ἄλλους,
καὶ ἀμφισβητοῦντες ποίῳ σχήματι βίου φέροντες αὐ-
τοὺς ἐγχειροῦσιν· ἀλλὰ ἀτεχνῶς ἐοίκασιν κυβερνήταις c
15 παρεσκευασμένοις μὲν πρὸς πλοῦν, καλῷ μεγέθει ὁλ-
κάδος, καὶ κατασκευῇ ὑγιεῖ, καὶ πλήθει ὀργάνων, καὶ
ὑπηρεσίας ἀκριβείᾳ, καὶ τέχνης ἀσφαλείᾳ, καὶ ἕρματος
συμμετρίᾳ, ἐν δὲ τῇ τοῦ πλοῦ χρείᾳ πλανωμένοις, καὶ d

---

11 *τέχνῃ βίου* est enim philosophia *ἐπιστήμη περὶ τὸν βίον* cf. Muson. (Hense) p. 10. 6 Wendland quaest. Muson. 12. 2 ‖ **12** *παύονται στασιάζοντες* vi. or. 11. 5 a etiam or. 33. 1 c cf. Sext. Emp. math. IX 173 Lucian. Herm. 14 et 48 vi. etiam sophistarum *διαγωνίαν* or. 30. 1 d ‖ **15** *παρεσκευασμένοις* sq. spectat similitudinem quam copiosius exposuit or. 30. 3 b sq.

---

14 *ἐοίκασιν* — 18 *συμμετρίᾳ* p

---

4 *οὕτω* (*τω* in ras. ex *τοι*) R! ‖ **6** *οὐδὲν*] *οὐδεὶς* Dav.^{2} | *τὰ*] *τῶν* α(ϑ) | *αὐτοῦ* BHMN ‖ **9. 10** *μέμψαιτο* (*αιτο* in ras.) R! ‖ **10** *οἰκτεῖραι* MN cum R! ‖ **12** *αὐτοὺς* BMN ‖ **13. 14** *ἑαυτοὺς* B *αὐτοὺς* φα(δ⊿) ‖ **14** *ἐγχειροῦσιν* (*ἐγχ-* in ras. ex *ἐνχ-*) R! *ἐγχειριοῦσιν* cett. (δ⊿) | *ἀτέχνως* α! | ⟨*ἐκεῖνοι δὲ*⟩ *ἐοίκασι* p ‖ **15** *παρασκευασαμένοις* B *παρεσκευασμένοι* p | *καλῶς* Reiske (Duebn.) om. p ‖ **17** *ὑπηρεσιῶν* nescio unde ⊿^{o}

ἀποροῦσιν πῇ τράπωνται, πολλῶν μὲν ὑποφαινομένων
e λιμένων, πάντων δὲ ἀπιστουμένων. Τοὺς μὲν ἄλλους
ἐῶμεν χαίρειν αὐτοῖς βίοις, τὸν μὲν ἐν ἡδονῇ τηκό-
μενον, τὸν δ' ἐν γῇ πονούμενον, τὸν δὲ ἐν θαλάττῃ
πλανώμενον, τὸν δὲ ἐν ὅπλοις μισθοφοροῦντα, τὸν δὲ 5
ἐν ἐκκλησίαις βοῶντα, τὸν δὲ ἐν δικαστηρίοις φυρό-
f μενον· ὥσπερ δὲ ἐν ἀγῶνι σωμάτων οἱ μὲν ἀσθενεῖς
καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐπιτολμήσαντες τῇ τοῦ νικᾶν ἐλπίδι
τάχυ ἀπεῖπον, οἱ δὲ ἐφάμιλλοι ἀρετῇ μένουσιν καὶ
καρτεροῦσιν καὶ διαγωνίζονται περὶ τῆς νίκης· οὕτω 10
κἀν τῇ τῶν βίων ἀγωνίᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἡμῖν ἐκκηρυχ-
θέντες τὲ καὶ ἀπαγορεύσαντες οἰχέσθωσαν· οἱ δὲ θεω-
ΛΖ′ ρητικοῖς ἐφαμίλλω ὄντε καὶ ἀμφισβητησίμω δεῦρο ἰόν- 73a
g των ἀγωνιουμένω τὰ νῦν τῷ λόγῳ. Πότερος τοίνυν
πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὑτοῦ δίειsιν; ἐγὼ 15
μὲν οἶμαι, ὅτι ὁ πρακτικός· θαρσαλέος γάρ, καὶ ἐτητι-
κώτερος, καὶ ἐθὰς ὁμιλεῖν τοῖς πολλοῖς· λέγοι δὲ ὧδε.
IIIa Εἴ τις ἡμᾶς παριόντας εἰς τὸν βίον ὥσπερ ἄρχων
πόλεως ἢ οἰκιστής, οὐκ εἶα βαδίζειν εἴσω πυλῶν, πρὶν
πυθέσθαι τὸ ἑκάστῳ ἔργον, καὶ τίνα ἕκαστος ἥκει 20

---

7 ὥσπερ ἐν ἀγῶνι sq. vi. simil. or. 1. 5 c ‖ 18 εἴ τις sq. simil. cf. Plat. legg. 658 a εἴ ποτέ τις sq.

---

2 τοὺς μὲν — 6. 7 φυρόμενον p

---

1 ὑποφανομένων (suprascr. ι) R! ‖ 2 μὲν ἄλλους R!MNp μὲν οὖν ἄλλους cett. (δΔ) ‖ 3 τὸ μὲν p ‖ 4 δὲ ἐν B(Θ) ‖ 7 ἐν (ante ἀγῶνι) in ras. R! om. B non fuit igitur in archetypo ‖ 12. 13 οἱ δὲ θεωρητικὸς τε καὶ πρακτικὸς ἐφαμίλλω B ὁ δὲ θεωρητικὸς καὶ ὁ πρακτικὸς ἐφαμίλλω φα(δΔ) θεωρητικοῖς del. Schenkl ‖ 13 in mge ΛΖ′ numerus quaternionis R! | ἀμφισβητητικῷ Reiske ‖ 15 αὐτοῦ BMN ‖ 16 θαρσαλέος (εος in ras.) R! ‖ 17 λέγει HBMN et ita Hahn Knebel | δὲ] δ' ἂν α(δ) om. HB ‖ 20 τὸ ἑκάστου Bα(Θ) τί ἑκάστῳ Dav.² (Duebn.) sed cf. Dürr. l. l. p. 22

χρείαν εἰς κοινὸν φέρων τῇ πόλει, οἶμαι ἂν εἰπεῖν
τὸν μὲν οἰκοδόμον, ὅτι λίθους ἐν τάξει διὰ τέχνης
ἁρμόσας, πρός τε χειμῶνα καὶ θάλπος ἀποχρῶντα μη-
χανήσεται τοῖς οἰκοῦσιν ἐρύματα· τὸν δὲ ὑφάντην, b
ὅτι μίτοις καὶ στημονίοις σὺν ὕφει ἐσθήματα ἐργασά-
μενος, σκέπην ὁμοῦ ποριεῖ καὶ εὐσχημοσύνην τοῖς σώ-
μασιν· τέκτων δὲ ἄροτρον φήσει, ἢ σκίμποδα, ἤ τι c
ἄλλο τῶν ὅσα ἡ τέχνη παρέχει, ξυνεισφέρειν· καὶ ὁ d
χαλκεύς, ὅσα χαλκοῦ ἢ σιδήρου δεῖσθαι πολεμιστήριά
τε καὶ εἰρηναῖα τῆς τέχνης ἔργα. Καὶ ὅσα πρὸς ἡδο- e
νὴν δημιουργεῖται, καὶ ταῦτα ὡς τὸ εἰκὸς εἰσδέξεται·
γραφέας μὲν καὶ δημιουργοὺς ἀγαλμάτων, ἐπὶ εὐφρο-
σύνῃ ὀφθαλμῶν· μυροπώλας δὲ καὶ ὀψοποιούς, χυμῶν
καὶ ὀδμῶν δημιουργοὺς γενναίους· καὶ ὅσαι δι' αὐλη-
μάτων, ἢ δι' ᾠδῆς, ἢ ψαλμάτων, ἢ χορῶν τὸ τερπνὸν
μηχανῶνται τῇ ἀκοῇ. Ἤδη δέ τις καὶ ἐπὶ γελοίου f
χρείᾳ παρελεύσεται, καὶ ἄλλος ἐπὶ θαυμάτων, καὶ
ἄλλος λόγων. Ὁμήρῳ δὲ καὶ τὸ τοῦ Νιρέως κάλλος
ὥραν ἔσχεν καὶ ταῦτα ἐν στρατοπέδῳ. Ἀσύμβολος g
δέ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, παρέρχεται οὐδεὶς εἰς τὸν βίον·
ἀλλ' ὁ μὲν χρείαν τινὰ παρεχόμενος, ὁ δὲ τέχνην, ὁ δὲ
ἡδονήν.

---

2 *οἰκοδόμος . . ὑφάντης . . τέκτων . . χαλκεὺς* exempla Socratis Platonici more ficta ‖ 18 *Νιρέως κάλλος* vi. or. 35. 1 c cf. Lucian. Tim. 23 dial. mort. 9. 4; 18. 1 al. Iulian. 8. 250 b

---

4 *ὑφαντην* (sine acc.) R *ὑφαντήν* MN (Steph.) ‖ 5 *συνυφῇ* Markl. (recte?) *συννυφέσιν* Reiske | *ἐσθῆτα* B ‖ 6 *ὁμοῦ καὶ εὐσχημοσύνην ποριεῖ τοῖς* B ‖ 8 *ξυεισφέρειν* (suprascr. *ν*) R *συνεισφέρειν* B ‖ 9 *δεῖται* Bα(δΔ) ‖ 11 *ἐκδέξεται* (in mge corr.) B ‖ 14 *ὅσα* Markl. *ὅσοι* Dav.² ‖ 17 *παρεκαλεύσεται* α! *παρακαλεύσεται* δ corr. Markl. *παρακληθήσεται* Steph. ‖ 18 *τὸ* (ante *τοῦ*) om. MNα(δ) | *Νιρέως* Bφ *Νηρέως* cett. (δΔ°) corr. Dav.² ‖ 19 *χώραν* Steph. (Δ)

IV a *Εἶεν. Εἰς τί τούτων τὸ τοῦ φιλοσόφου ἔργον*
καταστησόμεθα; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀχρεῖος ἡμῖν οὐδὲ
κηφὴν παρέρχεται, ἄνθρωπος δὲ ὢν ξύν|νομος καὶ 73 b
b *συνεργάτης κοινοῦ νόμου, παντὶ δῆλον. Τί δέ ἐστίν*
ποτ' αὐτὸ τὸ τῆς κοινωνίας συμβόλαιον, καὶ ποῦ τάτ-
Ed. Duebn. p. 84 *τωμεν τὸν* ‖ *ἄνδρα; εἰς τοὺς δημιουργούς, ὡς τὸν*
Τυχεῖον; εἰς τοὺς ὀψοποιούς, ὡς Μίθαικον; εἰς τοὺς
εὐφραίνοντας, ὡς Φρυνίωνα; εἰς τοὺς γελωτοποιούς,
c *ὡς Φίλιππον; εἰς τοὺς δημαγωγούς, ὡς Κλέωνα; ἢ*
ἄφιλος καὶ ἀνέστιος ἡμῖν ἀνὴρ πλανήσεται; ἀλλ' ἔστιν
μέν τι αὐτοῦ ἔργον· ὅ,τι δέ ἐστιν τοῦτο, οὐκ ἴσμεν.
d *''Ησυχίαν ἄγω, φησίν, καὶ ἀνασκοπῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ*
e *ὄντα, καὶ ἀληθείας ἐμπίμπλαμαι.' Μακάριος τῆς πολ-*
λῆς σχολῆς· σύ μοι δοκεῖς καὶ νεὼς ἐπιβὰς μὴ ὅτι κυ-
βερνήτης γενέσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐρέτης, οὐδέ τις τῶν
διαθεόντων καὶ ξυνεπιλαμβανόντων τῇ σωτηρίᾳ τῆς

---

3 ἄνθρωπος δὲ ὢν ut or. 1. 7 c | ξύννομος vi. or. 29. 7 i ‖ **7** *Μίθαικον* vi. or. 17. 1 a sq. or. 33. 5 c cf. Plat. Gorg. 518 b Themist. 21. 251 Aristid. or. 45. 144; 46. 317 Athenaeus 3. 112 b sq. ‖ **9** *Φίλιππον* cf. Xenoph. conv. I 11 Plut. qu. conv. 2 praef. al.

---

4 *τί δέ ἐστίν* — 13 ἐμπίμπλαμαι p

---

7 in mge *Τυχεῖος* | *Μύθαικος* (sic!) | *Φρυνίων* | *Φίλιππος* | *Κλέων* (schol. rec.) R!

---

1 *τούτων* (ω in ras.) R! ‖ **3** *παρεισέρχεται* Scaliger ‖ **4** *ξυνεργάτης* Nα(δ) | *νομοῦ* Reiske *πόνου* Markl. | *δέ*] *δή* Markl. ‖ **5** *αὐτῷ* p et ita Markl. (Duebn.) | *σύμβολον* Markl. | *τάττομεν* Mp ‖ **7** *Τύχιον* B et ita Leopardus (Emendat. XVII 2) (Δ) ‖ **8** *Φρύνιδα* Dav.[1] cum Leopardo *Σώφρονα* (vel *Σαννυρίωνα*) Dav.[2] ‖ **9** *ὡς Φίλιππον — δημαγωγούς* om. p ‖ **10** *ἄφυλος* Bφα (δΔ) | ⟨*ὁ*⟩ *ἀνὴρ* B Markl. *ἀνὴρ* Dürr Knebel ‖ **11** *μὲν τὸ* B *μέντοι* MN ‖ **13** *ἐμπίπλαμαι* ς(δΔ°) ‖ **15** *ἐρέτης*] *ἀρετῆς* MN (in mge corr.)

νεώς, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβάτης εὐκίνητος, οἷος ἢ καλωδίου ἐπιλαβέσθαι, ἢ προσάψασθαι κώπης ἐν γαλήνῃ· ἀλλά τις τῶν εἰκῇ κειμένων καὶ φερομένων, αὐτὸ τοῦτο, ἄχθος νεώς. Ἢ οἴει ἧττόν τι δεῖσθαι πόλιν τῶν ξυλλη- f
ψομένων αὐτῇ πρὸς τὴν σωτηρίαν ἢ ναῦν ἐν θαλάττῃ; καὶ πολύ γε οἶμαι μᾶλλον ἐν γῇ· εἰ μὲν γὰρ ⟨πλέομεν,⟩ g
ὀλίγον τὸ ἐνεργόν, ὁ δὲ φόρτος πολύς· πόλις δέ ἐστιν πρᾶγμα ἀνακεκραμένον πάντων ξυνεργατῶν. Καθάπερ καὶ ἡ τοῦ σώματος χρεία, πολυμερής τε οὖσα καὶ πο-
λυδεής, σώζεται τῇ συντελείᾳ τῶν μερῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου· φέρουσιν πόδες, ἐργάζονται χεῖρες, ὁρῶσιν ὀφθαλμοί, ἀκούουσιν ἀκοαί, καὶ τἄλλα, ἵνα μὴ διατρίβω λέγων.

Εἰ δὲ θελήσαι λογοποιὸς Φρὺξ μῦθον πλάττειν, Va
ὅτι ἄρα δυσχεράνας ὁ ποῦς τῷ ἄλλῳ σώματι καὶ ἀπ-
αγορεύσας πρὸς τὸν κάματον, φέρων καὶ αἰωρῶν μετ-
έωρον τοσοῦτον ἄχθος, σχολὴν ἄγειν καὶ ἡσυχίαν
74a ἐπανείλετο· ἢ | αὖ τῷ γομφίῳ, ὡς ἀλοῦντι καὶ ἐργαζο-

10 συντελείᾳ τῶν μερῶν vi. or. 5. 4 f cf. Epict. diss. II 9. 4 ‖ 14 μῦθον cf. Liv. II 32 Mus. Rhen. 14. 120 Norden ann. Fleck. 18. 278

3. 4 αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεὼς Apost. IV 34 (= Arsen. IV 25) quae verba excipiunt ἐπὶ τῶν εἰκῇ κειμένων καὶ μηδὲν ἐνεργούντων μήτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρίᾳ μήτε ἄλλων cf. etiam Eustath. 1896. 43 τὸ δὲ ἄχθος παροιμιῶδες μέν ἐστιν

2 προάψασθαι (suprascr. σ) R! ‖ 4. 5 ξυλληψομένων (υλλ in ras.) R! ‖ 5 αὐτῇ ⟨ἐν γῇ⟩ πρὸς Heins. ‖ 6 ἐν γῇ· εἰ μὲν] ἐν νηὶ μὲν Reiske (Duebn.) ἐν γῇ· ἐκεῖ μὲν Dav.² (Duk.) ἐκεῖ μὲν Markl. | γὰρ (post μὲν) om. MN φα(δ) ‖ 6. 7 ⟨πλέομεν,⟩ ὀλίγον Hob. ‖ 7 οὐδ' ὁ φόρτος Markl. ‖ 8 ⟨ἐκ⟩ πάντων α(δ∠) ἐκ παντοίων Reiske | ξυνεργατῶν (suprascr. ν) R! συνεργατῶν N α συνεργούντων δ ‖ 9 τε] τις Reiske ‖ 17 ἄειν R! ‖ 18 ἐπανείλετο (ετ in ras.) R! | τῷ γομφίῳ (scil. αἰτία τοῦ δυσχεραίνειν)] τὸ γομφίω φα(δ∠) | ἀλοῦντε α(δ∠) | ἐργαζομένω α(δ∠)

μένῳ τροφὴν τοσούτῳ ὄχλῳ ἀργῶν· κᾆτα ἔροιντο,
ἀπειπαμένων τὸ ἔργον τὸ αὐτῶν σκοπεῖν, εἰ ταῦτα
ἅμα γίγνοιτο· ἄλλό τι ἢ φθαρήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
b τῷ μύθῳ; Τοιοῦτο ἀμέλει ἐστὶν τὸ περὶ τὴν κοινωνίαν
τὴν πολιτικὴν γιγνόμενον· εἰ γὰρ ἐθελήσαι ἕκαστος
ὄκνῳ τοῦ πωλεῖν ἀφέμενος τοῦ παράγειν ἐπαναχωρεῖν
ἐκ τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν αὑτοῦ σχολήν, τί κωλύει
c διαλυθῆναι τὸ πᾶν καὶ φθαρῆναι; Ἢ τὰ μὲν ἰσχυρὰ
τῶν οἰκοδομημάτων τῇ πρὸς ἄλληλα ξυννεύσει τῶν
ἐν αὐτοῖς λίθων ξυνδέδεται καὶ ἕστηκεν καὶ μένει, εἰ
δὲ ἐξέλοις ὅ,τι οὖν τῆς ἁρμονίας, διαλύσεις τὸ πᾶν·
τὸν δὲ ξύμπαντα βίον οὐχ ἡγεῖ τὴν σωτηρίαν ἔχειν
ἐκ τῆς πρὸς ἑαυτὰ ξυννεύσεως τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν;
d Καὶ τῶν μὲν ἄλλων τοῦ πράττειν ἐξισταμένων οὐδεὶς
λόγος· οὐδὲ γὰρ ὁ Θερσίτης λιποτακτῶν ἐλύπησεν ἂν
τὸ Ἑλληνικόν· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὁ μηνίσας καὶ ἐπὶ σκη-
νῆς ἀναπαυόμενος, καὶ δοὺς αὐτὸν σχολῇ καὶ κιθάρᾳ
καὶ τῇ ᾠδῇ, ἀνέπλησεν τὸ στρατόπεδον πολλῶν κακῶν·
οὗ γὰρ παρόντος ὠφελεῖσθαι ὑπάρχει, ἀπόντος τούτου
e βλάπτεσθαι ἀνάγκη. Καὶ τὸ νῦν ὁ θεωρίαν καὶ ἀλή-

1 ὄχλῳ ἀργῶν vi. or. 16. 4 g τὸ ἀργὸν τοῦτο πλῆθος ‖ **15** ὁ Θερσίτης ut or. 1. 5 c

5 εἰ γὰρ — 8 φθαρῆναι p ‖ **19** οὗ γὰρ — 20 ἀνάγκη np

1 ὄγκῳ Steph. | ἀργῶν Hob. ἀρκῶν codd. ἀρκοῦσαν Steph. (δ) σαρκῶν φ R (litt. σ add. man. recentissima) Δ | ἔροιντο (scil. homines, philosophi ut or. 12. 4 f προστιθέντων)] ἕλοιντο φα(δ) αἱροῖντο Reiske (Duk.) ‖ **2** ἀπειπαμένω α(δΔ) | αὐτῶν BM αὐτὸ N ‖ **3** ἅμα] ἄρα Markl. sed intellege 'num id una fieri posset' pendente εἰ ex verbo ἔροιντο | τί ἄλλο α(ϑ) ‖ **4** τοιοῦτον N (ν postea add.) et ita Reiske ‖ **6** πολεῖν Dav.² πονεῖν Steph. | παράγειν] πράττειν Markl. ‖ **7** αὐτοῦ MNBp | κωλύοι φα(ϑ) ‖ **8** ἢ Δ° ‖ **9** ἀλλήλας Dav. ἀλλήλους Markl. | ξυνεύσει MN ‖ **11** ἐξέλοις (οις in ras.) R! ϑέλεις B ‖ **12** ἡγῇ ς(δΔ°) ‖ **13** ξυνέσεως Heins. ‖ **15** λειποτακτῶν ς(δΔ°) ‖ **17** αὐτὸν BMN ‖ **18** καὶ ᾠδῇ nescio unde ϑ ‖ **20** τανῦν α(δ)

θειαν καὶ σχολὴν ἀσπαζόμενος τίς ἂν εἴη ἄλλος, ἢ ὁ φρόνιμος καὶ νοῦν ἔχων; Ἀλλὰ τί οὖν· ὁ μὴ κυβερ- f
νητικώτατος ἐξίσταται τῆς αὐτοῦ ἕδρας τοῖς ἀτεχνοτάτοις, καὶ ὁ στρατηγὸς ἐξίσταται τῆς ἀρχῆς τοῖς ἀν-
5 αρχοτάτοις; Τί δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν σεμνὸν τὸ τἀληθῆ g
εἰδέναι, καὶ τεταμιεῦσθαι ἐν τῇ ψυχῇ θησαυρὸν ἄγονον καὶ ἀργὸν καὶ ἄκαρπον, μηδὲν αὐτῆς ὀνίνασθαι || Ed. Duebn p. 85
μέλλοντα μηδὲ ὠφελήσειν ἑτέρους; πλὴν εἰ μὴ καὶ h
74b ἀκοὴ καλόν, | ἵνα ἔχωμεν, οὐχ ἵνα ἁρμονίας καὶ φωνῆς
10 συνῶμεν· καὶ ὄψις καλόν, ἵνα ἔχωμεν, οὐχ ἵνα ἴδωμεν τὸ τοῦ ἡλίου φῶς· καὶ ὁ πλοῦτος καλόν, κἂν ἔχει τὶς αὐτὸν κατορύξας ἐν γῇ, θησαυρὸν ἀργόν.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν, τίς ὄνησις τοῦ εἰδέναι, εἰς VIa
ἅπερ συντελεῖ τὸ εἰδέναι; τίς χρεία ἰατρῷ τῆς τέχνης,
15 μὴ ὑγιάζοντι κατὰ τὴν τέχνην; τίς χρεία Φειδίᾳ τῆς τέχνης, μὴ προστιθέντι αὐτὴν τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ χρυσῷ; Σοφὸς ἦν δήπου καὶ ὁ Νέστωρ· ἀλλὰ ὁρῶ τὰ b

---

6. 7 ἄγονον καὶ ἀργὸν καὶ ἄκαρπον = or. 11. 5 e ἐκτετμημένον sq. or. 34. 4 a vers. finem ‖ **13** τίς ὄνησις sq. vi. or. 27. 3 a cf. Epict. diss. I 1. 1 Stob. ecl. II 130 Hierax ap. Stob. fl. 9. 58 Muson. ap. Stob. fl. 29. 78 ‖ **14** ἰατρῷ sq. vi. or. 27. 3 a Stob. ecl. II 130 Muson. ap. Stob. fl. 29. 78 ‖ **15** Φειδίᾳ vel in universum ἀγαλματουργικῇ ut or. 27. 3 a vers. finem cf. Hierax ap. Stob. fl. 9. 58

---

14 τίς χρεία — **17** χρυσῷ n

---

1. 2 ὁ φρόνιμος] ὁμόφρονος B ‖ **2** ἔχων; οὐκ ἄλλος· τί οὖν Reiske | ὁ μὴ] μὴ ὁ φα(Δ) ‖ **4** στρατηγικὸς Markl. (Duebn.) στρατηγικώτατος μὴ Reiske | ἀναρχικώτατος Markl. ‖ **6** ψυχῇ (ῇ in ras. ex ῆς) R! ‖ **7** καὶ ἀργὸν om. B | μηδ' Reiske | αὐτοῖς BN αὐτοῦ φα(ϑ) αὐτὴν (ὀνήσειν) vel αὐτῶν (ὀνῆσαι) Dav.[2] | ὀνήσασθαι MN α(ϑ) ὀνήσειν Reiske ‖ **8** ὀφελήσειν R! ‖ **10** συνιῶμεν α(ϑ) ‖ **11** ἔχει R! (postea mutatum) B (vi. ad p. 98. 14) ἔχῃ cett. (δ Δ) ‖ **13. 14** ⟨μὴ⟩ εἰς ἅπερ BH ⟨εἰ μὴ⟩ εἰς ἅπερ (ἔργα) Hahn cum Knebelio (Dav.[2]) ⟨μὴ ποιοῦντα (vel ἐργαζομένῳ)⟩ εἰς ἅπερ Heins. ‖ **14** συντελεῖ (ει in ras.) R! | ἰατρῷ τῆς] ἰατρικῆς B ‖ **17** χρυσῷ] χρησμῷ B

τῆς σοφίας ἔργα, σωτηρίαν στρατοπέδου, εἰρήνην πό-
c λεως, παιδῶν πειθώ, δήμου ἀρετήν. Σοφὸς ἦν ὁ
Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ὁρῶ τὰ ἔργα, τοῦτο μὲν ἐν γῇ, τοῦτο
δὲ ἐν θαλάττῃ·

(α 3) πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω, 5
(α 5) ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.

d Καὶ πρὸς τούτῳ ἔτι ἦν σοφὸς ὁ Ἡρακλῆς· ἀλλὰ οὐχ
αὑτῷ σοφός, ἀλλὰ ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἡ σοφία
ἔτεινεν. Οὗτος ὁ θηρίων καθάρτης, οὗτος ὁ τυράννων
σωφρονιστής, ὁ δουλείας ἐλευθερωτής, ὁ ἐλευθερίας 10
νομοθέτης, ὁ δικαιοσύνης βεβαιωτής, εὑρετὴς νόμων,
e ἀληθευτὴς λόγων, κατορθωτὴς ἔργων. Εἰ δὲ ἤθελεν
ὁ Ἡρακλῆς ἐπαναχωρήσας καθ' ἡσυχίαν βιοῦν, καὶ
σχολὴν ἄγειν, καὶ διώκειν σοφίαν ἀπράγμονα, ἦν ἂν
δήπου ἀνθ' Ἡρακλέους σοφιστής, καὶ οὐδεὶς ἂν αὐ- 15
f τὸν ἐτόλμησεν εἰπεῖν παῖδα Διός. Οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
σχολὴν ἄγει· ἦ γὰρ ἂν ἐπαύσατο καὶ οὐρανὸς περι-
φερόμενος· καὶ γῆ τρέφουσα, καὶ ποταμοὶ ῥέοντες, καὶ
δεχομένη θάλαττα, καὶ ὧραι ἀμείβουσαι, καὶ Μοῖραι

---

3 Ὀδυσσεύς . . . Ἡρακλῆς = or. 34. 8 a, b ‖ **5** πολλῶν sq. vi. or. 16. 6 c ‖ **15** σοφιστής cf. Themist. π. ἀρετῆς 27. 480 Weber Leipz. stud. X 240 ‖ **16** παῖδα Διός vi. or. 34. 8 b ‖ **16. 17** οὐδὲ ὁ Ζεὺς σχολὴν ἄγει vi. or. 8. 8 a Epicurum petit ut or. 4. 9 b ‖ **17** οὐρανὸς περιφερόμενος sq. scil. ἔργα θεοῦ vi. or. 11. 5 d ‖ **19** ὧραι ἀμείβουσαι nam ὡρῶν ταμίας est vi. or. 41. 2 b | Μοῖραι vi. or. 13. 9 a, b

---

9 οὗτος — καθάρτης v (: καθάρτης) ‖ **12** ἀληθευτὴς — ἔργων v (: καθάρτης)

---

3 μὲν in ras. R! ‖ **5** καὶ ÷ νόον R! ‖ **7** τούτων MN τούτοις φα(θ) ‖ **8** τὴν σοφίαν φα(δ) ‖ **9** καθαρτής v^1 (Duebn.) ‖ **15** ἂν (post οὐδεὶς) om. ϛ(δΔ°) ‖ **17** ἦ (in ras. R!) γὰρ] καὶ (mutat. in εἰ) γὰρ B ‖ **19** δεχομένη] διαχεομένη Markl.

διαλαγχάνουσαι, καὶ Μοῦσαι ᾄδουσαι· ἐπαύσαντο δ'
ἂν καὶ αἱ ἀνθρώπων ἀρεταί, καὶ ζῴων σωτηρίαι, καὶ
75a καρπῶν γενέσεις, καὶ τὸ πᾶν | τοῦτο αὖθις ἂν περὶ
αὑτῷ σφαλλόμενον συνεχύθη καὶ συνεταράχθη. Ἀλλ' g
5 ἡ Διὸς πραγματεία ἄτρυτος οὖσα καὶ διηνεκὴς καὶ
ἀκοίμητος, καὶ μηδέποτε ἀπαγορεύουσα, μηδὲ ἐπανα-
χωροῦσα τοῦ ἑαυτῆς ἔργου, ἀέναον χορηγεῖ τὴν σω-
τηρίαν τοῖς οὖσιν. Οὕτω που καὶ βασιλέων τοῖς h
ἀγαθοῖς καὶ Διὶ ὁμοίοις παραινεῖ δι' ὀνειράτων ὁ Ζεύς,
10 (*B* 24/25) οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.

Πρὸς ταῦτα ἀπιδὼν ὁ φιλόσοφος, μὴ τὸν Δία μι- VII a
μείσθω, μὴ τὸν Ἡρακλέα, μὴ τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς,
μὴ τοὺς ἄρχοντας, ἀλλὰ βιούτω βίον ἀνδρὸς ἐν ἐρημίᾳ
15 γεννηθέντος, μονωτὴν βίον, οὐκ ἀγελαστικόν· Κυκλώ-
πιον βίον, οὐκ ἀνθρώπινον. Ἀλλὰ καὶ τούτοις ἔφερεν b
μὲν ἡ γῆ πυροὺς καὶ κριθάς,

---

1 *Μοῦσαι ᾄδουσαι* = or. 38. 2 a ‖ 5 *ἄτρυτος* sq. vi. or. 41. 2 d | *διηνεκὴς* cf. Iulian. IV 143 a *ὑπάρχει τἀγαθὰ καὶ διηνεκῶς* ‖ 7 *χορηγεῖ* nam *χορηγὸς ζωῆς* Themist. 9. 126 c vi. etiam or. 41. 2 b *τὸν ποταμῶν χορηγόν* ‖ 7. 8 *τὴν σωτηρίαν* unde *σωτὴρ* dictus cf. Themist. 9. 126 c; 5. 64 c ‖ 8 *οὕτω* sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 178 *καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζειν τῆς πάντων σωτηρίας ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδάσκει ᾧ καὶ παραινεῖ 'οὐ χρὴ'* sq. Dio Chr. I 14 Iulian. II 87 (e Plat. legg. VII 808 b) ‖ 15. 16 *Κυκλώπιον βίον* cf. Philostr. imag. I 9 Strabo 11. 502

14 *ἀλλὰ* — 15 *ἀγελαστικόν* ν (: *μονώτης*)

15 *μονωτὴν* in mge repetit. (vet. schol. α) R!

1 *διαλαγχάνουσαι* (λα in ras.) R! | *ᾄδουσαι* (ᾄ in ras.) R! ‖ 3 *αὖθις αὖ* Dav.² Markl. ‖ 4 *αὐτῷ* MN *αὐτὸ* B ‖ 9 *ὁ* (ante Ζεὺς) om. Nα(ϑ) ‖ 11 *μέμηλε* α(ϑ) ‖ 12 *ἐπιδὼν* α(δ) ‖ 15 *μονώτην* BNνα(ϑ) | *οὐ γελαστικόν* Nν ‖ 15. 16 *Κυκλώπειον* φα(δΔ)

(ι 108) οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν· ἀλλὰ θεμιστεύει ἕκαστος ὁμῶς καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ οὐ παντάπασιν ἀπράγμων ἦν. Τὸ δὲ ὅλον, c ἀπραγμοσύνη τίνος ἄλλου εἴη πλὴν νεκροῦ; Εἰ μὲν οὖν τὸ πράττειν ἔρημον ἦν ἀρετῆς, καλῶς εἶχε, διώ- 5
Ed. Duebn. p. 86 κοντας τὴν ‖ ἀρετήν, ἀπολείπεσθαι αὐτοῦ· εἰ δ' ἔστιν ἀνθρώπου ἀρετὴ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον, καὶ πρᾶξις ἐν κοινωνίᾳ, καὶ χρῆσις βίου πολιτική, διωκτέον ταῦτα, μεθ' ὧν ἄν τις καὶ τὴν ἀρετὴν λάβοι.

(Hes. erg. 287) Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ εἰλαδόν 10
ἐστιν ἑλέσθαι,

ὁ Βοιώτιος ποιητὴς λέγει,

(Hes. erg. 289) τῆς δὲ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

Καλός γε ὁ ἀγωνιστὴς ἡμῖν ἀνιδρωτεὶ στεφανοῦσθαι 15 ἐθέλων.

VIII a Ἀλλὰ τῷ προσαπτομένῳ πραγμάτων κίνδυνος ἕπεται, καὶ ξημία, καὶ ἐπιβουλαί, καὶ φθόνοι, καὶ φυγαί, καὶ θά- b νατοι, καὶ ἀτιμίαι. Φέρε οὖν, εἰ καὶ τῷ κυβερνήτῃ ὁ λογισμὸς οὗτος ἦν, ὅτι τὸ πλεῖν ἐπισφαλές, κινδύνων με|στὸν 75 b καὶ πόνων, καὶ πολλοῦ τοῦ ἀδήλου, καὶ χειμώνων, καὶ 21 c πνευμάτων· φέρε, εἰ καὶ τῷ στρατηγῷ τοιοῦτος λογισμὸς

---

15 ἀνιδρωτεὶ στεφανοῦσθαι vi. or. 3. 4 b et simil. or. 1. 6 b ἀκονιτεὶ νικᾶν

---

4. 5 εἰ μὲν οὖν — 9 λάβοι n

---

1 φυτεύουσιν χερσὶν Δ cum Homero | cum φυτόν desinit B (sequuntur XX folia alba) ‖ 2 ὁμῶς R!N ὅμως cett. (δΔ) ‖ 4 τίνος ἂν ἄλλου α(δ) ‖ 6 αὐτῆς n (pr. man.) ‖ 10 μὲν γὰρ (cum Xenophonte Plutarcho Stobaeo cf. Rzachii Hesiod. p. 113)] μέντοι Hesiodus | ἱλαδόν α(δ) ἰλαδόν Δ ‖ 13 δὲ (in ras.) R! δ' α(δΔ) Hesiodus ‖ 15 ἀνιδρωτὶ α(δΔ) ‖ 17 προσαπτομένῳ (σα in ras.) R!

ἦν, ὅτι ἄδηλοι μὲν αἱ τοῦ πολέμου τύχαι, τὸ δὲ σφαλερὸν ἐπ' ἀμφοῖν ἴσον, ἐν ποσὶν δὲ ὁ κίνδυνος, καὶ ὁ θάνατος πλησίον· τί τοίνυν ἐκώλυεν ἐκ τούτων τῶν d λογισμῶν ἅπλουν μὲν εἶναι τὴν θάλατταν, ἐλευθερίας δὲ μηδὲ ὄναρ μετέχειν τοὺς πολλοὺς ἀπορίᾳ στρατηγῶν, τὸν δὲ ξύμπαντα βίον εἶναι μηδὲν σκωλήκων διαφέροντα, δειλὸν καὶ ἀργὸν καὶ ἐπτηχότα; Σαρδα- e ναπάλλου μοι βίον λέγεις, Ἐπικούρου μοι βίον λέγεις. Ἀντιθῶμεν αὐτοῖς, Κῦρον μὲν Σαρδαναπάλλῳ, τὸν f Πέρσην τῷ Ἀσσυρίῳ, ὅς, ἐξὸν αὐτῷ σχολὴν ἄγειν καὶ καθ' ἡσυχίαν βιοῦν, εἵλετο ἐλευθεροῦν τὸ Περσῶν γένος, πονῶν καὶ στρατευόμενος καὶ διψῶν καὶ λιμώττων, καὶ μὴ ἀνεὶς τὸν κάματον, μήτε νύκτωρ, μήτε μεθ' ἡμέραν. Ἀντίθες καὶ Ἐπικούρῳ πολλούς, g Ἕλληνι Ἕλληνας· ἐκ μὲν Ἀκαδημίας Πλάτωνα, ἐκ δὲ στρατοπέδου Ξενοφῶντα, ἐκ δὲ τοῦ Πόντου Διογένην.

Οὐκοῦν ὁ μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς φίλου, φυγάδος καὶ IX a πένητος, μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ τυραννίδι ἀντετάξατο, γῆν πολλὴν βαδίζων, καὶ πέλαγη περαιούμενος, καὶ ἀπεχθανόμενος τῷ τυράννῳ, καὶ ἐκπίπτων, καὶ κινδυνεύων, ἵνα

---

7. 8 Σαρδαναπάλλου sq. in ceteris δι' ἡδονὴν petiti vi. or. 7. 7 b et e sq. sed vi. or. 4. 9 f ἀλλ' οὐδὲ Σ. ἀπράγμων ἦν || 8 Ἐπικούρου βίον scil. non ἡδονικὸν ut or. 30. 3 a al. sed θεωρητικὸν cf. Iulian. ep. ad Them. 259 b ἆρά σοι φαίνεται τὴν Ἐπικούρου θαυμάζειν ἀπραγμοσύνην sq. || 15 Πλάτωνα . . Ξενοφῶντα . . Διογένην etiam or. 34. 9 b sq. vi. quoque or. 1. 10 e

---

15 in mge Πλάτων | Ξενοφῶν | Διογένης (schol. rec.) R!

---

1 τὸ÷δὲ R! || 2 δὲ] δὴ Θ corr. Markl. || 5 μηδὲ om. MN φα(δ) μηδ' Steph. οὐδὲ Heins. | πολλοὺς] πολίτας Markl. || 7 ἀρ÷γὸν R! om. Duk. | καὶ (ante ἐπτηχότα) om. Duk. || 11 inde ab ἡσυχίαν usque ad p. 194. 3 Πρόξενος alia manu M || 15 ἐπὶ (pro ἐκ) μὲν nescio unde δ corr. Markl.

μὴ προδῷ τὸ φιλοσοφίας ἦθος· ἐξῆν δέ που αὐτῷ ἐν
b Ἀκαδημίᾳ θεωρεῖν, καὶ ἀληθείας ἐμπίμπλασθαι. Ξενο-
φῶντα δὲ καλεῖ μὲν Πρόξενος, παραπέμπει δὲ ὁ
Ἀπόλλων, συνεκπέμπει δὲ ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς πολλῆς
σχολῆς καὶ θεωρίας, ἐπὶ στρατείαν, καὶ στρατηγίαν, 5
c καὶ σωτηρίαν Ἑλλήνων μυρίων. Τὰ δὲ Διογένους τί
χρὴ λέγειν; ὃς ἀφέμενος τῆς αὐτοῦ σχολῆς περιήει
ἐπισκοπῶν τὰ τῶν πλησίον, οὐκ ἀρ|γὸς οὐδὲ ἠμελη- 76a
μένος ἐπιστάτης· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα ἐκεῖνον,

d (*B* 188/9) ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, 10
τόν ῥ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

(*B* 198/9) ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν·

e ἀλλ' οὐδ' ἑαυτοῦ ἀπείχετο, ἀλλ' ἐκόλαζεν καὶ παρεῖχεν 15
ἑαυτῷ πράγματα,

(δ 244/5) αὐτὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών. ‖

Xa Ed. Duebn. p. 87 Ἐῶ λέγειν, ὅτι ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ πράττων καὶ
μὴ ἐπαναχωρῶν, μηδὲ ἐξιστάμενος τοῖς μοχθηροῖς, 20
ἑαυτὸν ἂν σώζοι, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὸ βέλτιστον

---

7 περιήει sq. ut Socrates vi. or. 3. 7 a περιϊέναι sq. et quae ibi adnotavi ‖ **8** οὐκ ἀργὸς οὐδὲ ἠμελημένος ut or. 1. 8 e ‖ **10** ὅντινα sq. vi. or. 26. 5 f ‖ **17** αὐτὸν sq. de eodem Diogene vi. or. 34. 9 e

---

1 ἐξὸν Heins. | δέ που] δήπου α(δ) corr. Heins. ‖ **2** ἐμπίπλασθαι ut semper ς(δ⊿°) ‖ **3** προπέμπει Markl. ‖ **3. 4** ὁ (ante Ἀπόλλων) om. MN α(δ) ‖ **6** μυριάδων MN α(δ) corr. Markl. ‖ **7** αὐτοῦ MN ‖ **11** τόν ῥ'] τὸν δ' α(θ) Homerus ‖ **15** οὐδὲ αὐτοῦ MN α(δ) corr. Markl. οὐδὲ αὑτοῦ Steph. (Heins.²) ‖ **16** αὐτῷ MN αὑτῷ α(δ⊿°) ‖ **17** αὐτὸν MN Homerus | μὲν] μὶν α(δ⊿) Homerus ‖ **19** ὅτι μὲν N α(δ) corr. Markl. ‖ **20** τοὺς μοχθηροὺς Reiske ‖ **21** βέλτιον MN α(δ⊿°)

τρέποι· ἐπαναχωρῶν δὲ καὶ δεικνὺς τὰ νῶτα, θρασύτητος μὲν καὶ ἀπειροκαλίας καὶ τόλμης τὸ μοχθηρὸν πᾶν ἂν ἀπέπλησεν, τὸ δὲ ἑαυτοῦ προΐεται.

(Θ 94) *Ποῖ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ;*

Μένε, καὶ ἵστασο, καὶ ἀνέχου τῶν βλημάτων, καὶ μηδὲν ἐκπλαγῇς· δειλὸν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, b *κενὰ τὰ βλήματα, ἐπιόντα σε οὐδεὶς δέξεται, φεύγοντα πάντες βαλοῦσιν, ὡς τὸν Αἴαντα οἱ Τρῶες, ὡς τὸν Σωκράτην Ἀθηναῖοι ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἀπέσχοντο αὐτοῦ, πρὶν κατέβαλον. Πῶς ἂν οὖν τις βιώῃ ἀσφαλῶς* c *ἐν μέσοις ὢν τοῖς πολεμίοις; οὐδὲν γὰρ πολεμιώτερον ἀνδρὸς ἀρετῇ μοχθηρίας ἀμφιλαφοῦς. Συνυποσταλείς,* d *φησὶν ὁ Σωκράτης, ὑπὸ τειχίον, τοὺς ἄλλους ὁρῶν ξάλῃ καὶ ἀμηχανίᾳ κυκωμένους. Δεῖξον, ὦ Σώκρατες,* e *ἀσφαλὲς τειχίον, ἔνθα στὰς ὑπερόψομαι τῶν βλημάτων· ἐὰν δέ μοι τοιοῦτον τειχίον λέγῃς, ᾧ καὶ σὺ ὑπεστάλης, ὁρῶ τὰ βλήματα, Ἀνύτους πολλούς, Μελήτους πολλούς·* 76b *ἀλώσιμον τὸ τειχίον.*

---

13. 14 *συνυποσταλεὶς . . ὑπὸ τειχίον* sq. cf. Plat. republ. VI 496 d *ὑπὸ τειχίον ἀποστάς* sq. Plut. de fort. 2 Themist. 8. 104 c; 24. 308 a; al. quae collegit Wyttenbach ad Plut. cf. etiam Senec. dial. II 1 'in illum verticem qui adeo extra teli iactum surrexit ut supra fortunam emineat'

---

3 *πᾶν ἀνέπλησε* α(δ) et ita Meiser *πᾶν ἀπέπλησε* Dav.^{2} *πᾶν ἐνέπλησε* Duk. ‖ **4** *ποῖ*] *πῇ* Homerus ‖ **8. 9** *φεύγοντα δὲ πάντες* Reiske ‖ **10** *οἱ Ἀθηναῖοι* Mα(δ) | *ἔβαλον* Nα(δ Δ) ‖ **11** *κατέβαλλον* R! (man. ant.) M ‖ **14** *ὑπὸ τὸ τειχίον* Nα(δ) | *ὁρῶ* φα(ϑ) ‖ **18. 19** *Μελίτους* φα(ϑ) ‖ **19** *πολλούς* (λλ in ras.) R! | *ἁλώσιμον* (λ in ras.) R!

IϚ′

XVI (Duebn. XXII vulg. 6)

ιϑ′ Ὅτι ὁ θεωρητικὸς βίος ἀμείνων τοῦ πρακτικοῦ.

Ia *Ἀλλ᾽ εἰ μὲν δίκην ἐφεύγομεν, ἠχθόμεθα ἂν τῷ*
δικαστῇ μὴ παρέχοντι ἑκατέρῳ ἐκ τῆς ἴσης τὴν ἀπο- 5
b *λογίαν, ἀλλ᾽ ἐοικότι τυράννῳ μᾶλλον ἢ δικαστῇ· ἐπεὶ*
δὲ ἡ μὲν ἐν δικαστηρίοις ψῆφος καὶ τύχη ἔξω τοῦ
κατὰ φιλοσοφίαν ἤθους καὶ τρόπου, κατήγορος δὲ
λόγος λόγου, φίλος φίλου, ἐπὶ θήρᾳ τοῦ ἀληθοῦς
γίγνεται γοῦν, καὶ δικαστηρίῳ τινὶ ἔοικεν ἡ τοιαύτη 10
βάσανος, φέρειν δῶμεν τήμερον τὴν ἀπολογίαν τῷ
ἑτέρῳ τῶν λόγων, καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ θεωρητικῷ
ἀτεχνῶς, ὥσπερ ἐπὶ δικαστῶν καθισταμένῳ καὶ ἀπο-
τειναμένῳ πρὸς τὴν γραφήν· καὶ ἡ μὲν γραφὴ τοιάδε
τίς ἔστω, ἢ ὅτι ἐγγυτάτω. 15

γραφή c *Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονὼς μὲν ἐν τῇ Κλαζο-*

---

4 *εἰ μὲν* sq. cf. Dio Chrys. 61. 8 *ἀλλ᾽ οὖν μηδὲ δίκην δικάσῃς, φασί, πρὶν ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι* ‖ **9** *λόγος λόγου* ut or. 11. 1 a | *φίλος φίλου* vi. or. 7. 5 a vers. finem ‖ **16** *Ἀναξαγόρας* sq. cf. Plat. Hipp. mai. 281 c *παλαιοὶ ἐκεῖνοι . . . ἔτι ὕστερον μέχρι Ἀναξαγόρου φαίνονται ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων* sq. Iulian. ep. ad Them. 264 b

---

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

16 *ἀδικεῖ* — p. 197. 3 *Θηρίων* v (: *γεγονὼς*)

---

1 *IϚ′* R! ‖ **3** in mge *ιϑ′* R! | *ὅτι — πρακτικοῦ* R add. numero *κβ′* Z adiect. *λόγος β′ φα τοῦ αὐτοῦ ὅτι — πρακτικοῦ* MN ‖ **7** *ἡ μὲν*] *ἡμᾶς* N$\alpha(\delta)$ ‖ **8** *ἔϑους* Duebn. ‖ **9** *⟨ἐπεὶ⟩ ἐπὶ* Reiske | *θήρᾳ ⟨γοῦν⟩ τοῦ* Markl. ‖ **10** *γοῦν*] *εἰ οὖν* $\alpha(\delta)$ *μόνον* Reiske del. Markl. (Duk.) ‖ **11** *φέρειν*] *φέρε φα*$(\delta\Delta)$ et ita Schenkl sed cf. Plat. epinom. 973 c *πολλοὶ τὸν αὐτὸν λόγον φέρουσι* (= proferunt) | *δῶμεν*] *ἐνδῶμεν* Schenkl ‖ **13. 14** *ἀποτεινομένῳ* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **16** in mge *γραφή* (man. post.) R!

μενίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν καὶ ὁσίων, καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων, ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι, ἐπαναχωρῶν δὲ ὥσπερ ἐκ θηρίων, καὶ μήτε ταῖς ἐκκλησίαις ἀναμιγνύμενος, μήτε εἰς Διονύσια ἁπαντῶν, μήτε εἰς δικαστήρια, μήτε ἄλλοθι Κλαζομενίοις, ἀλλὰ αὐτῷ ἡ μὲν γῆ μηλόβοτος, ἡ δὲ ἑστία ἄοικος, διατελεῖ δὲ καθ' αὑτὸν τὴν θαυμαστὴν σοφίαν, ἄνω καὶ κάτω στρέφων καὶ διερευνώμενος.'

Ἡ μὲν δὴ γραφὴ ταύτη ἐχέτω· ἀπολογείσθω δὲ Ἀναξαγόρας ᾧδέ πως· II a

Ἀπολογία

Ὅτι μὲν πολλοῦ δέω ἀδικεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Κλαζομένιοι, εὖ τοῦτο οἶδα· οὔτε γὰρ εἰς χρημάτων λόγον ἐπλημμελεῖσθέ τι ὑπ' ἐμοῦ, οὔτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδοξοτέραν ὑμῖν τὴν πόλιν ἐν τοῖς Ἕλλησιν παρασκευάζω· ἔν τ' αὖ τοῖς πρὸς ἕκαστον ‖ ὑμῶν συμβολαίοις ἀλυπότατον ἐμαυτὸν παρέχειν οἶμαι καὶ μέτριον, τῶν τε νόμων τῶν κειμένων, καὶ τῆς πολιτείας, ὑφ' ἧς κοσμούμεθα, οὐκ ἔστιν ὅτου ἐλάττω ἔχω λόγον. | Λείπεται δή, εἰ μηδὲν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐγὼ ἐν τοῖς καθ' ἡμέραν ἐμαυτοῦ διαιτήμασι καὶ τῷ τοῦ βίου σχήματι, γνώμῃ ἔτι ἁμαρτάνω, τοῦ μὲν ἔχειν αἰτίαν, ὡς ἀδικῶ δημοσίᾳ τὴν πόλιν, ἀφεῖσθαί με, τυχεῖν δὲ εἰς τὰ ἐμαυτοῦ ἰδίᾳ διδασκάλων, ἀλλ' οὐ κατηγόρων. Φράσω δὴ πρὸς ὑμᾶς, οἷον τοὐμὸν πρᾶγμα ἐστίν, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, εἰ καὶ μέλλω γέλωτα ὀφλισκάνειν τὸ ἐπι-

Ed. Duebn. p. 88

b c d

---

3 ὡσπερεὶ θηρίον Scaliger ‖ **6** ἀλλ' α(δΔ^{o}) ‖ **7** καθαυτὸν R! ‖ **11** in mge ἀπολογία (ut p. 196. 16) R! ‖ **13** ἐπλημμελεῖσθαί RM | ὑπὸ ἐμοῦ α(δΔ^{o}) ‖ **14** ὑμῶν Markl. | τὴν (ante πόλιν) nescio unde om. ϑ corr. Markl. ‖ **20** ηαιτήμασι (= διαιτήμασι lapsu aurium? vi. or. 17. 2 i) R! unde (lapsu oculorum) καιτήμασι MN ‖ **21** ἔτι] τι Reiske (Duk.) ‖ **23** ἴδια ς(δΔ) ‖ **25** μέλλει α(δΔ) | ὀφιλισκάνειν R! | τὸ ἐνθύμημα Scaliger (Duebn.) τὸ ἐπιτήδευμα Steph. Reiske δι' ἐπιθύμημα Dav.^{2}

e θύμημα τοὐμὸν ῥηθέν. Ἐγὼ γάρ, ὅτι μέν ἐστιν πολ-
λοῦ ἄξιον δύναμις ἐν πόλει, καὶ κοινωνία βίου, καὶ
ἔργων ἐπιφάνεια, καὶ χρῆσις πραγμάτων, σαφῶς οἶδα·
f εὖ γε μὴν ἐπίσταμαι ταυτὶ τὰ πολλοῦ ἄξια, μετὰ μὲν
τρόπου ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας, εἰς μέγα πάνυ συν- 5
τελοῦντα τῷ σχόντι· εἰ δὲ μή, εἰς τοὐναντίον κατα-
σμικρύνοντα καὶ καταβάλλοντα, καὶ μηδὲ τὸ λαθεῖν
g τοῖς ἔχουσιν, μοχθηρονοοῦσιν, παρεχόμενα. Ἐκλαμ-
πρύνουσι γὰρ αἱ δυνάμεις τοὺς ἄνδρας· καθόσον
δ' ἄν τις ἁμάρτῃ τοῦ καλοῦ, κατὰ τοσοῦτον αὐτοὺς 10
h ἐξήλεγξαν. Εἰ μὲν δή τις γνώμης ἔχοι καλῶς, τὴν
ἐπιφάνειαν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ κτησάμενος, τῆς δυνάμεως
i ὥνατο· εἰ δὲ ταύτῃ ἐνδέων ἐπιθοῖτο, οἷς αὕτη χρῆται,
ἀνάγκη πολυαμαθίᾳ τέχνης καὶ εὐπορίᾳ ὀργάνων σφα-
k λῆναι τὸν χρώμενον. Ταῦτά τοι ἐννοῶν, ἡγούμην δεῖν 15
φροντιστέον εἶναί μοι μᾶλλον, ἀλλ' οὐ μὴ λάθω προσ-
ιὼν παρὰ δύναμιν τοῖς κοινοῖς πταίων περὶ αὐτὰ
καὶ σφαλλόμενος· οὐδὲ γὰρ ⟨εἰ⟩ ἐν χορῷ ξυνᾴδειν
ὑφ' ὑμῶν ἐταττόμην, ἠδίκουν ἄν, πρὶν ἔχειν φωνῆς
l ἐμμελῶς, οὐκ ἐθέλων ἐγκαταμίγνυσθαι τῷ χορῷ. Διά 20

---

8 ἐκλαμπρύνουσι — 11 ἐξήλεγξαν n ‖ 11 εἰ μὲν δή τις — 15 χρώμενον n

---

4 ἐπίσταμαι (μαι in ras.) R! ‖ 5 εἰς (ante μέγα) om. α(δ∠°) ‖ 8 μοχθηρονοοῦσιν Hob. μοχθηρὸν οὖσιν codd. (sine acc. R) μοχθηροῖς οὖσι α(δ∠) ‖ 9 καθ' ὅσον α(δ∠) ‖ 10 ἁμάρτοι Nn ‖ 11 ἔχει n ‖ 12 ἐν τῷ] σὺν τῷ Markl. | κτησάμενος] καταστησάμενος φα(δ) ‖ 13 ὥνατο (ω in ras. ex ο?) R! | ταύτης Reiske | ἐπιθείτω n | αὕτη] ἐκείνη Reiske ‖ 14 πολυμαθίᾳ N πολὺ ἀμαθίᾳ Dav.² ⟨ἐπὶ⟩ πολὺ ἀμαθίᾳ Knebel πολλῇ ἀμαθίᾳ α(Θ) πολλὴ ἀμαθίᾳ Markl. Reiske (Duebn.) | ἀπορίᾳ α(δ∠) ‖ 15 δεῖν om. M(∠) δὴ Heins. ἀεὶ Hahn p. 11 ‖ 16 μοι ⟨ἐμοῦ⟩ μᾶλλον Reiske | ἄλλου Heins. (∠) ἢ ἄλλων Reiske | a voce λάθω incipit al. man. M ‖ 18 ⟨εἰ⟩ add. φα(δ∠) | ξυνᾴδειν (α in ras. ex οι) R! ‖ 19 ἠδικούμην MN

τοι ταῦτα τῆς μὲν γῆς, ὅπως μοι ἕξει καλῶς, ὀλίγα ἐφρόντιζον· κατεθέμην δὲ ἐμαυτὸν φέρων εἰς τοῦτον τὸν βίον, ἐξ οὗ τὸ εἰδέναι τῇ ψυχῇ παραγενόμενον,
77b ὥσπερ φῶς ὀφθαλ|μοῖς, τὴν ἀσφάλειαν τῇ λοιπῇ πο-
5 ρείᾳ παρασκευάσει. Τοῦτο γε μὴν τὸ φῶς κτητόν m
ἐστιν, ⟨καὶ αὕτη ἡ ἐπιστήμη λαμβάνεται· ἀλλ' οὐ λαμπάδες ἐν πανηγύρεσιν⟩ οἷς τε λέγομεν Παναθήναια ὁδοὶ αἱ ἐπ' αὐτὴν τετμημέναι, οὐ λῆροι, οὐδὲ φλυαρίαι, οὐδ' ἐπιμέλειαι γεωργικαὶ οὐδὲ ἀγοραῖοι σπουδαί, οὐδὲ
10 δημώδεις κοινωνίαι, ἀλλ' ἀληθείας ἔρως, καὶ ἡ τῶν ὄντων θέα, καὶ ἡ περὶ ταῦτα φιλοτιμία. Ταύτῃ νο- n
μίσας ἰέναι δεῖν εἰπόμην τοῖς ἄγουσιν λόγοις, καὶ τὰ ἴχνη τῆς ὁδοῦ διεσκόπουν.

Καὶ τὰ μὲν ἐμὰ ταύτῃ ἔχει· ὅτι δὲ καὶ περὶ ὑμᾶς IIIa
15 τὰ ἄριστα καὶ τὰ δικαιότατα βουλεύομαι ταύτῃ ἰών, νῦν ἐρῶ. Τὰ γὰρ κοινὰ σώζεσθαι φιλεῖ, οὐκ ἐὰν τὰ b
τείχη ὑμῖν ἀραρότα ᾖ, οὐδὲ νεὼς οἶκοι σωζόμενοι, οὐδὲ νῆες αὐταὶ πλέουσαι, οὐδέ γε στοαί, καὶ ἄλση, καὶ γυμνάσια, καὶ τεμένη, καὶ πομπεῖα (ταῦτα γὰρ δὴ εἰ
20 καὶ μὴ οἱ πολέμιοι, μηδὲ πῦρ, μηδὲ ἄλλή τις συμφορά, ἀλλ' ὅ γε χρόνος λαβὼν οἰχήσεται)· τὸ δὲ σῶζον τὰς πόλεις ἡ ἁρμονία, καὶ ὁ τῆς πολιτείας κόσμος·

4 ὥσπερ φῶς ὀφθαλμοῖς vi. or. 1. 3 b ‖ 10 ἀληθείας ἔρως vi. or. 1. 5 e ‖ 11 ἡ περὶ ταῦτα φιλοτιμία vi. simil. or. 1. 4 c ὡραιότερον πρὸς φιλοτιμίαν (scil. ψυχῆς ἀγῶνα)

8 οὐ λῆροι — p. 200. 2 ἀρετὴ p (omissis tamen 14 καὶ τὰ μὲν — 16 νῦν ἐρῶ et p. 200. 1 φημὶ — p. 200. 2 εὐνομίαν)

4.5 πορίᾳ R ‖ 6.7 lac. indic. et expl. Hob. ‖ 7 ⟨οὐχ⟩ οἷς φ α(δ Δ) ⟨οὐχ⟩ ὡς Hahn | γε λέγομεν (vel τελοῦμεν) Reiske τὸ λεγόμενον Hahn | Παναθηναίοις α(δ Δ) | ⟨καὶ αἱ⟩ ὁδοὶ φ α(δ Δ) ‖ 8 ἐπ' αὐγὴν Meiser ‖ 10 ⟨ὁ⟩ ἔρως Markl. ‖ 15 ταύτην Reiske ‖ 17 ἡμῖν H ὑμῶν N α(δ) | νεώσοικοι α(δ Δ) ‖ 17.18 οὐδ' αἱ νῆες Reiske ‖ 18 αὐταὶ] ἄριστα Markl. ‖ 19 in mge σημείωσαι M | πόπια R (sine acc.) MN om. p ‖ 22 πόλεις ⟨οὐχ⟩ ἡ ἁρμονία Reiske

φημὶ κἀγώ. Ταῦτα δὲ ὑπὸ τῆς εὐνομίας γίγνεται, τὴν δὲ εὐνομίαν ἡ τῶν χρωμένων ἀρετὴ φυλάττει, τὴν δὲ ἀρετὴν διδόασιν οἱ λόγοι, τοὺς δὲ λόγους ἡ ἄσκησις, τὴν δὲ ἄσκησιν ἡ ἀλήθεια, τὴν δὲ ἀλήθειαν
c Ed. Duebn. p. 89 ἡ περὶ αὐτὴν σχολή. Οὐ ‖ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν 5
ἄλλο ὄργανον, ᾧ κτητὸν ἀρετή, πλὴν ἀληθὴς λόγος, ὑφ' οὗ παροξύνεται ἡ ψυχὴ καὶ ζωπυρεῖται, καὶ οὐκ εἰδυῖα μὲν μανθάνει, μαθοῦσα δὲ φυλάττει ἃ ἔμαθεν, φυλάττουσα δὲ χρῆται, χρωμένη δὲ οὐ σφάλλεται.
d Τοῦτο ἡ διατριβή, τοῦτο ἡ σχολή, ἀληθείας μελέτη, 10
καὶ τέχνη βίου, καὶ ῥώμη λόγου, καὶ παρασκευὴ ψυχῆς,
e καὶ ἄσκησις καλοκαγαθίας. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα ἐπ' οὐδὲν συντελεῖ τῶν καλῶν, ἢ συντελοῦντά γε οὐ δεδίδακται οὐδὲ ἤσκηται, ἀλλὰ εἰκῇ καί, εἰ ἔτυχεν, παρα|- γιγνόμενα, σκηνὴ τὸ χρῆμα, εἰσαγγελίας ἄξιον ὄντα 78a
f φῆς· εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐδεὶς φήσει, οὐχ οὕτω μέμηνεν. 16
Ἀλήθειάν γε καὶ ὑγιῆ λόγον, καὶ ἀρετήν, καὶ γνῶσιν νόμου καὶ δίκης, οὐκ ἔστιν ἑτέρως λαβεῖν, ἢ περὶ αὐτὰ πραγματευόμενον, οὐ μᾶλλον ἢ τὰ σκυτοτομικὰ μὴ

---

6 ἀληθὴς λόγος sq. vi. or. 1. 8 e ‖ **7. 8** οὐκ εἰδυῖα μανθάνει vi. or. 10. 5 h ἀνάγκη γὰρ ἢ εὑρόντα εἰδέναι ἢ μαθόντα ‖ **15** σκηνὴ τὸ χρῆμα vi. or. 1. 6 g

5 οὐ γάρ ἐστιν — **9** σφάλλεται n

---

1 φημὶ κἀγώ del. Meiser ‖ **2** εὐνομίαν ⟨καὶ⟩ ἡ τῶν p ‖ **8** μὲν (post εἰδυῖα) om. n ‖ **9** φυλάττουσα] μαλάττουσα MN ‖ **11** βίου] λόγου MN α(δ) | λόγου] λόγων N βίου α(δ) ‖ **12. 13** οὐδενὶ (suprascr. ι man. rec.) R ‖ **13. 14** οὐ διδακτὰ οὐδὲ ἀσκητά Meiser ‖ **14** ἀλλ' α(δ∠) | εἰκῇ καὶ α(Θ) εἰκῇ σύνεστι καὶ Reiske | ὡς (pro εἰ) ἔτυχε ς(δ∠) | παραγίνεται Markl. ‖ **15** σκηνῆς N Reiske σύνεστι Dav.² ceterum „scaevam" (err. typ. pro „scaenam") σ² unde fuerunt qui concluderent ἀπηνὲς fuisse in φ | χρῆμα] σχῆμα nescio unde Duk. | ⟨οὐκ (καὶ)⟩ εἰσαγγελίας Reiske (Markl.) | ὄντα om. MN α(Θ) ὂν καὶ Schenkl ὡς Reiske an ⟨ἄξι⟩ον γρα(φῆς)? ‖ **16** φῆς] γραφῆς Schenkl Meiser | μέμηνεν ⟨οὐδεὶς⟩ Reiske ‖ **17** ἀλήθειαν δὲ Markl. (Duebn.)

περὶ αὐτὰ ἄγοντας σχολήν, ἢ τὰ χαλκευτικὰ μὴ πρὸς
τῷ βαύνῳ καὶ τῷ πυρὶ διημερεύοντας, ἢ τὰ κυβερνη-
τικὰ μὴ θαλαττουργοῦντας καὶ ναυτιλλομένους· πράτ- g
τοντες μὲν ταῦτα ἀδικοῦμεν οὐδέν, ἀπολειπόμενοι δὲ
αὐτῶν, καὶ μηλόβοτον ἐῶντες τὴν ψυχὴν καὶ ἄγονον,
ἥμεν ἂν γραφῆς καὶ εἰσαγγελίας. Ἐγὼ μέν, ἃ νομίζω h
καὶ δίκαια ἅμα καὶ ἀληθῆ εἶναι, ἀπελογησάμην πρὸς
ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Κλαζομένιοι· ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς μὴ αὐτό-
θεν διενέγκαι τὴν ψῆφον, ἀλλ' ἐπισχεῖν τὸ νῦν ἔχον,
αὐτόπτας δὲ καὶ θεατὰς γενομένους τῶν αὐτῶν ἐμοί·
εἰ μέν τι χρηστὸν περιγίγνεται, δόξετε, διδαχθέντες
ἔργῳ, ἀφεῖναι τῆς γραφῆς· εἰ δὲ μή, τότε ὑμεῖς μὲν
ψηφιεῖσθαι τὰ ὑμῖν δοκοῦντα· ἡμεῖς δὲ καὶ ὡς περὶ τέλος ἀπολογίας
αὐτῶν καλῶς βουλευσόμεθα.'

Ταῦτα λέγοντος καὶ ἀπολογιζομένου τοῦ Ἀναξα- IV a
γόρου, γελάσονται, ὡς τὸ εἰκός, οἱ Κλαζομένιοι· οὐ
γὰρ δὴ πιθανώτερός γε δόξει εἶναι τῆς γραφῆς, ἀληθῆ
δὲ οὐδὲν ἧττον αὐτῷ λελέξεται, κἂν ἐκεῖνοι καταψη-
φίσωνται. Εἰ δέ που τὶς οἷος δικαστοῦ χώραν ἔχειν b
μὴ κυάμῳ λαχόντος, ἀλλ' ἧπερ δεῖ χειροτονίᾳ δικαστοῦ
μόνῃ, αὐτῷ τῷ εἰδέναι, πρὸς τοῦτον οὐχ ὡς ἀδικῶν,

---

20 κύαμῳ λαχόντος vi. or. 3. 5 c

---

1 ἄγοντας (ας in ras.) R! ‖ **1. 2** πρὸς καὶ βαύνῳ δ corr. Markl. πρὸς τῷ κλιβάνῳ Reiske ‖ **3** ⟨καὶ⟩ πράττοντες Reiske ‖ **6** ἤμην H εἴημεν α(δ) | γραφῆς ⟨ἄξιοι⟩ καὶ α(δ Δ) ‖ **7** ἀπελογισάμην Nα(δ Δ) ‖ **11** μέντοι MN | περιγίγνεσθαι Heins. (Δ) ‖ **13** ψηφιεῖσθαι RMN (suprascr. ε) cf. Dürr l. l. p. 43 ψηφιεῖσθε cett. (δ Δ) | in mge τέλος ἀπολογίας (ut p. 196. 16) R! ‖ **15** ἀπολογουμένου Reiske ‖ **18** δὲ ÷÷ οὐδὲν R! ‖ **19** ἔχει MN ‖ **20** λαχόν Reiske (Duebn.) | ἥπερ ς(δ Δ) | δεῖ Hob. δὴ codd. (δ Δ) | χειροτονία ς(δ Δ) ‖ **21** μόνῃ ς(δ Δ) | αὐτοῦ MN

οὐδ' ὡς φεύγων γραφήν, ἀπολογιεῖται, εἴτε Ἀναξαγόρας ἐν Κλαζομεναῖς, εἴτε ἐν Ἐφέσῳ Ἡράκλειτος, εἴτε ἐν Σάμῳ Πυθαγόρας, εἴτε ἐν Ἀβδήροις Δημόκριτος, εἴτε ἐν Κολοφῶνι Ξενοφάνης, εἴτε ἐν Ἐλαίᾳ Παρμενίδης, εἴτε ἐν Ἀπολλωνίᾳ Διογένης, εἴτέ τις | 5
c ἄλλος τῶν δαιμονίων ἐκείνων ἀνδρῶν· ἀλλ' ἐξ ἰσοτι- 78 b
μίας οὑτωσὶ πείθων καὶ διαλεγόμενος, συνετὰ συνετοῖς
d λέγων, καὶ πιστὰ πιστοῖς, καὶ ἔνθεα ἐνθέοις· ὅτι τῇ
τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ ἔνειμεν θεὸς δυνάμεις τρεῖς καὶ
χώρας καὶ φύσεις, ὥσπέρ τινα ἀθροίζων ξυνοίκησιν 10
e πόλεως· ἧς τὸ μὲν ἄρχον καὶ προβουλευόμενον εἰς
ἀκρόπολιν ἀναγαγών, ἱδρύσας αὐτοῦ, πλέον οὐδὲν
f αὐτῷ προσέταξεν λογισμοῦ· τὸ δ' ἀκμάζον, καὶ πράττειν δεινόν, καὶ τελεσιουργεῖν ἱκανὸν τὰ βουλευθέντα,
συνῆψέν τε καὶ ξυνεκέρασεν δι' ὑπηρεσίας προσταγ- 15
g μάτων τῷ βουλευτικῷ· τρίτον δ' αὖ, τὸ ἀργὸν τοῦτο
πλῆθος καὶ ἀκόλαστον καὶ βάναυσον, καὶ μεστὸν μὲν
ἐπιθυμιῶν, μεστὸν δὲ ἐρώτων, μεστὸν δὲ ὕβρεως, με-
Ed. Duebn. p. 90 στὸν δὲ ἡδονῶν παντοδαπῶν, τρίτην ἔχειν μοῖραν,
οἷον δῆμόν τινα ἀργόν, καὶ πολύφωνον, καὶ πολυπαθῆ, 20

---

9 *δυνάμεις τρεῖς* cf. Albin. 23 Apul. dogm. Plat. I 13 Ps. Plut. vit. Hom. 129 Sallust. 10 Plat. Tim. 70 a republ. IV 440 e Phaedr. 246 a Diels dox. 587 ‖ **12** *ἀκρόπολιν* i. e. 'caput' cf. Plat. republ. VIII 560 b *τὴν . . ψυχῆς ἀκρόπολιν* Tim. 70 a Norden ann. Fleck. 18. 278 ‖ **16** *βουλευτικῷ* cf. etiam Stob. ecl. II 117 Norden ann. Fleck. 18. 277. 1) ‖ **16. 17** *τὸ ἀργὸν τοῦτο πλῆθος* vi. or. 27. 6 c *συνεπιθυμῇ δὲ* sq. or. 29. 3 a *καὶ οὗτοι* sq. vi. etiam or. 15. 5 a *τοσούτῳ ὄχλῳ ἀργῶν* ‖ **17** *ἀκόλαστον* sq. non *ἀπολαυστικὸν* sed *παθητικὸν μέρος ψυχῆς* spectat ut or. 27. 5 d sq. ‖ **20** *οἷον δῆμόν τινα* vi. or. 7. 2 c | *πολύφωνον καὶ πολυπαθῆ* = or. 7. 2 d

---

1 *εἴτε* — 6 *ἀνδρῶν* p

---

3 *ἀυδήροις* (sic!) MN ‖ **4** *Ἐλέᾳ φ a p* (*δ Δ*) ‖ **7** *οὑτοσὶ* Markl. ‖ **15** *συνεκέρασε* MN *α* (*δ Δ*^{c}) ‖ **16** *ἀργὸν*] *ἄλογον* Markl. ‖ **19** *ἔχει* MN

καὶ ἔμπληκτον. Ταύτῃ δὴ νενεμημένης τῆς ψυχῆς τὴν h
οἰκονομίαν τῆς τοῦ ἀνθρώπου συντάξεως, στάσις ἐγ-
γίγνεσθαι φιλεῖ, αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἐν πόλει πάθος· ὧν i
ἡ μὲν εὐδαίμων πόλις βασιλεύεται, τῶν ἄλλων μερῶν
εἰκόντων κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον τῷ δυναμένῳ καὶ
πεφυκότι ἐξηγεῖσθαι· ἡ δὲ ταύτης ἐλλειπεστέρα κατ' k
εὐδαιμονίαν πόλις, ἀριστοκρατίαν ὀνομάζουσα τὴν τῶν
ἐν δυνάμει ξυνεληλυθότων ἀρχήν, ἐλάττων μέν ἐστιν
βασιλευομένης, κρείττων δὲ δημοκρατουμένης, ἰσχυρὰ
μέν τις καὶ πρακτική, κατὰ τὴν Λακωνικήν, ἢ Κρη-
τικήν, ἢ Μαντινικήν, ἢ Πελληνικήν, ἢ Θετταλικὴν
πολιτείαν ἱσταμένη, φιλότιμος δὲ ἄγαν καὶ φιλόνεικος,
καὶ δύσερις, καὶ πολυπράγμων, καὶ ἰτητική, καὶ θαρ-
σαλέα. Τρίτον δ' αὖ πολιτείας γένος, ᾗ ὄνομα μὲν l
79a εὔφημον δημοκρατία, τὸ δὲ ἀληθὲς ὀχλοκρα|τία, κατὰ
τὴν Ἀττικήν, ἢ Συρακοσίαν, ἢ Μιλησίαν, ἤ τινα ἄλ-
λην πλήθους ἰσχύν, πολύφωνόν τε καὶ ἀκόλαστον καὶ
παντοδαπόν.

Τριῶν δὴ πολιτειῶν, τρία τ' αὖ τιμήματα βίων Va
ἴδοις ἂν ἐν ἀνθρώπου ψυχῇ· κατὰ μὲν τὸ βουλευ- b
τικόν καὶ ἀρχικὸν καὶ ἐκποδὼν τῇ πράξει τὲ καὶ

---

1 ἔμπληκτον = or. 7. 2 d ‖ **5. 6** δυναμένῳ καὶ πεφυκότι vi. or. 38. 6 d ‖ **10** Λακωνικήν, ἢ Κρητικὴν cf. Plato republ. 8. 544 c vi. etiam or. 27. 7 a

---

1 δὴ] δὲ Θ ‖ **1. 2** τῇ οἰκονομίᾳ Reiske (Duebn.) ‖ **3** πόλει] πόλεσι Reiske (Duebn.) | post πάθος lacunam indic. Markl. sed ὧν (scil. πόλεων) ἡ . . πόλις eadem structura qua or. 12. 4 f πονηρῶν . . ὁ μοχθηρὸς intellegendum 'ibi, in ea re' ‖ **5** τῷ in ras. R! ‖ **6** ἐλλιπεστέρα ϛ(δ⊿) ‖ **8** cum ἐλάττων denuo man. prior incipit M | ἐστιν om. N (qui ἐβασιλευομένης) α(δ) ‖ **16** Συρακουσίαν ϛ(δ⊿°) | ἤ τινος ἄλλου Nα(δ) ‖ **18** παντοδαπόν (όν in ras. ex ων?) R! ‖ **19** τρία — 20 ψυχῇ om. M | δ' αὖ N αὖ δ ταῦτα Reiske (Duebn.) | τιμήματα (vi. p. 204. 2 δευτέρως τιμώμενον) R μιμήματα cett. (δ⊿) | βίων del. Markl. (de duplici editione cogitans)

χειρουργία, τὸ θεωρητικὸν ψυχῆς γένος· τὸ δὲ πρακτικὸν δεύτερον, δευτέρως τιμώμενόν τε καὶ δοκιμαζόμενον· τήν τε ἐν ἀνδρὶ δημοκρατίαν οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν· πολὺ γὰρ τὸ τῆς πολιτείας τοῦτο γένος ἐπινέμεται
c πᾶσαν ψυχήν. Καὶ τοῦτο μὲν ἐατέον καὶ ἀποχειροτονητέον τοῦ ἀρίστου· θεωρίαν δὲ πράξει παραβαλλομένην, ἑκατέραν τυγχάνουσαν τοῦ καλοῦ, τὴν μὲν θεωρίαν κατὰ τὴν γνῶσιν, τὴν δὲ πρᾶξιν κατὰ τὴν
d ἀρετήν, ποτέραν προτιμητέον; Ἀποκρίνεται ὁ λόγος· ὅτι εἰ μὲν κατὰ τὴν χρείαν αὐτὴν ἱστάμεθα, τιμητέον τὴν πρᾶξιν· εἰ δὲ κατὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γενομένου καλῶς, προτιμητέον τὴν θεωρίαν. Ὥστε καὶ σπονδὰς ἑκατέρῳ σπεισάμενοι, νείμωμεν τὰς δυνάμεις καὶ τὸ σχῆμα τοῦ βίου τοῖς ἀνδράσιν ἢ κατὰ φύσιν, ἢ καθ'
e ἡλικίαν, ἢ κατὰ τύχην. Καὶ γὰρ φύσει διαφέρει ἕτερος ἑτέρου· ὁ μὲν ἐν πράξει ἐξασθενῶν, εὐχερὴς δέ τις ὢν κατὰ τὴν ψυχὴν πρὸς θεωρίαν· ὁ δὲ ἐν μὲν θεω-
f ρίᾳ καματηρὸς ὤν, πράττειν δὲ ἐρρωμένος. Διίστησιν

---

1 θεωρητικὸν sq. cf. Stob. ecl. II 144 Archyt. ap. Stob. ecl. II 130 Dio Chrys. III 41 Albin. 33 Themist. II 35 Plut. lib. educ. 10 ‖ **5** καὶ τοῦτο sq. cf. Plut. educ. lib. 10 τριῶν γὰρ ὄντων βίων ὧν ὁ μέν ἐστι πρακτικός, ὁ δὲ θεωρητικός, ὁ δὲ ἀπολαυστικός, ὁ μὲν ἔκλυτος καὶ δοῦλος τῶν ἡδονῶν, ζωώδης καὶ μικροπρεπής ἐστιν· ὁ δὲ θεωρητικὸς τοῦ πρακτικοῦ διαμαρτάνων, ἀνωφελής· ὁ δὲ πρακτικὸς ἀμοιρήσας φιλοσοφίας ἄμουσος καὶ πλημμελής ‖ **10** εἰ μὲν sq. vi. or. 27. 4 d (de virtute) cf. Ps. Plut. vit. Hom. 144 ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνέστηκε Muson. ap. Stob. flor. 27. 78 Diog. Laert. VII 92 (Panaetii) Albin. 3 Archyt. ap. Stob. ecl. II 230 Dio Chrys. III 41 Themist. II 35 Plat. republ. VIII 544 d

---

1 θεωρητικὸν ⟨ὂν⟩ Reiske ‖ **5. 6** ἀποχειροτονητέον γε (τε N) τοῦ Νφα(δ) ‖ **6. 7** παραβάλλομεν Heins. ἦν (εἰ) παραβάλλομεν Dav.² (Markl.) ‖ **10** αὐτῶν Markl. | τιμητέον] προτιμητέον Markl. (Duebn.) et ita Schenkl ‖ **17** θεωρίαν (ω in ras.) R!

δὲ καὶ ἡλικία τοὺς ἄνδρας· νεότητος μὲν γὰρ ἡ πρᾶξις· Ὁμηρος λέγει, κἀγὼ πείθομαι

(X 71) νέῳ δέ τε παντ' ἐπέοικεν.

Νέος μὲν γὰρ ὢν ὁ φιλόσοφος πραττέτω, λεγέτω, πο- g
λιτευέσθω, στρατευέσθω, ἀρχέτω. Καὶ γὰρ οἱ Πλά-
τωνος ἐπὶ Σικελίαν δρόμοι καὶ πόνοι, καὶ περὶ Δίωνα
σπουδή, κατὰ τὴν ἀκμὴν ἐγίγνοντο τῆς ἡλικίας· γηρά- h
79b σαντα δ' αὐτὸν ὑπεδέξατο Ἀκα|δημία, καὶ βαθεῖα σχολή,
καὶ λόγοι καλοί, καὶ θεωρία ἄπταιστος, ἐν πολλῇ καὶ
ἀμφιλαφεῖ ἀληθείᾳ κατατιθέμενον τὸ τοῦ βίου τέλος.
Καὶ Ξενοφῶντα νεανιευόμενον μὲν ἐν τοῖς ἔργοις i
φιλῶ, γηράσκοντα δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐπαινῶ. Διίστησιν k
δὲ ἤδη καὶ τύχη· τὸν μὲν γὰρ δυνάμει καὶ πράξει
ἀναγ|καίᾳ περιέβαλλεν· τὸν δὲ σχολῇ καὶ ἡσυχίᾳ Ed. Duebn. p. 91
προσηνεῖ· ὧν τὸν μὲν ἐπαινῶ ἐν τῷ ἀναγκαίῳ ἀνδρι- l
ζόμενον· τὸν δὲ καὶ μακαρίζω μένον⟨τα⟩ καὶ ἐπαινῶ·
μακαρίζω μὲν τῆς σχολῆς, ἐπαινῶ δὲ τῆς ἱστορίας.

Ἀλλὰ τὸν μὲν ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν VI a
πλέοντα, ἵνα ἴδῃ τὴν Αἰγυπτίων γῆν, καὶ τοῦ Νείλου
τὰς ἐκβολάς, ἢ πυραμίδας ὑψηλάς, ἢ ὄρνεις ξένους,
ἢ βοῦν, ἢ τράγον, μακαρίζομεν τῆς θέας· κἂν ἐπὶ τὸν
Ἴστρον τὶς ἔλθῃ, κἂν τὸν Γάγγην ἴδῃ, κἄν τις αὐτόπτης
γένηται Βαβυλῶνος κειμένης, ἢ τῶν ἐν Σάρδεσιν ποτα-
μῶν, ἢ τῶν ἐν Ἰλίῳ τάφων, ἢ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ

12. 13 *διίστησιν . . τύχη* vi. simil. or. 1. 10 a

3 versum Iliadis Σ 71 esse adnotant Dav.² Duk. falso quidem ‖ 8 *Ἀκαθήμεια* Duebn. ‖ 10 *ἀμφιλαμφεῖ* Nα! | *κατατιθέ-μενοι* Nα! ‖ 11 *μὲν* in ras. R! ‖ 13 *τὸν ÷ μὲν* R! *τὸ μὲν* MN ‖ 14 *ἀναγκαίᾳ* RH om. cett. (δ) | *περιέβαλε* HMφ(Δ) *περιέλαβε* Nα(δ) corr. Markl. ‖ 16 *μακαρίζω μένον⟨τα⟩ καὶ* Hob. *μακαριζόμενον καὶ* RN *μακαρίζω καὶ* cett. (δΔ) *μακαρίζω μᾶλλον καὶ* Schenkl ‖ 17 *ἱστορίας*] *ἡσυχίας* Markl. ‖ 20 *ὄρνις* MN ‖ 21 *μακαρίζω μὲν* N (in mge) Hφ Steph.

b τόπων· καὶ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα περαιοῦνται
στόλοι, ἢ ἐπὶ τὰς Ἀθήνησιν τέχνας, ἢ ἐπὶ τοὺς Θή-
c βαισιν θυμούς, ἢ ἐπὶ τοὺς ἐν Ἄργει τόπους. Ὁμήρῳ
δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς σοφὸς διὰ πολλὴν πλάνην,
(α 3) πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω· 5
τὰ δὲ Ὀδυσσέως θεάματα ἢ Θρᾷκες ἦσαν, ἢ Κίκονες
οἱ ἄγριοι, ἢ Κιμμέριοι οἱ ἀνήλιοι, ἢ Κύκλωπες οἱ
ξενοκτόνοι, ἢ γυνὴ φαρμακίς, ἢ τὰ ἐν Ἅιδου θεάματα,
ἢ Σκύλλα, ἢ Χάρυβδις, ἢ Ἀλκινόου κῆπος, ἢ ἡ Εὐ-
μαίου αὐλή· πάντα θνητά, πάντα ἐφήμερα, πάντα ἄπιστα. 10
d Τὰ δὲ τοῦ φιλοσόφου ἀνδρὸς θεάματα τῷ εἰκάσω;
ὀνείρῳ, νὴ Δί', ἐναργεῖ, καὶ πανταχοῦ περιφερομένῳ·
οὗ τὸ μὲν σῶμα οὐδαμοῦ στέλλεται, ἡ δὲ ψυχὴ πρό-
εισιν, πᾶσαν γῆν, ἐκ γῆς ἐπ' οὐρα|νόν, πᾶσαν μὲν 80a
περαιουμένη θάλατταν, πᾶσαν δὲ διερχομένη γῆν, 15
πάντα δὲ ἀέρα ἀνιπταμένη, συνθέουσα ἡλίῳ, συμπερι-
φερομένη σελήνῃ, συνδεδεμένη τῷ τῶν ἄλλων ἄστρων
χορῷ, καὶ μονονουχὶ τῷ Διὶ συνοικονομοῦσα τὰ ὄντα
e καὶ συντάττουσα. Ὦ στόλου μακαρίου, καὶ θεαμάτων
καλῶν, καὶ ὀνείρων ἀληθινῶν. 20

5 πολλῶν sq. vi. or. 15. 6 c etiam or. 34. 7 b καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ sq. ‖ 7 Κιμμέριοι οἱ ἀνήλιοι vi. or. 25. 4 a οὐδὲ γὰρ sq. ‖ 12 ὀνείρῳ sq. vi. or. 21. 7 e cf. Plat. republ. 7. 534 c τὸν νῦν βίον ὀνειροπολοῦντα καὶ ὑπνώττοντα vi. etiam or. 10. 3 b ‖ 13 ἡ δὲ ψυχὴ sq. vi. or. 10. 3 e ὑπὸ δὲ τῆς sq.

6 τὰ δὲ Ὀδυσσέως — 10 αὐλή n

1 κἀκ (pro καὶ) τῆς Dav.^{2} ‖ 2. 3 Θήβεσι (i. e. Θήβαισι) N Θήβῃσι α(Δ) ‖ 3 θυμούς (in mge θιάσους) N μύθους Scaliger πύργους Meiser | τύπους Markl. ‖ 4 διὰ ⟨τὴν⟩ πολλὴν Reiske ‖ 8 γυνὴ offendit Markl. ‖ 11 θεάματα] θαύματα (vel δείματα) Markl. del. Meiser ‖ 12 Δία α(δΔ°) ‖ 13. 14 περίεισι α(ϑ) πρόσεισι Markl. πρόεισιν ἐπὶ Dav.^{2} (Duebn.) ‖ 14 πᾶσαν γῆν del. Meiser | γῆς δ' ἐπ' Reiske γῆς δ' ἄνεισιν ἐπ' Duk. ‖ 16 ἀνιπταμένη] διιπταμένη Reiske ‖ 17 συνδεδινημένη Markl. ‖ 19 ὦ MN(ϑ) ‖ 20 ἀληθεινῶν N

IZ′

XVII (Duebn. XXIII vulg. 7)

κ′ *Εἰ καλῶς Πλάτων Ὅμηρον τῆς πολιτείας παρῃτήσατο.*

Ἦλθεν εἰς Σπάρτην Συρακόσιος σοφιστής, οὐ κατὰ Ia
τὴν Προδίκου καλλιλογίαν, οὐδὲ κατὰ τὴν Ἱππίου γενεολογίαν, οὐδὲ κατὰ τὴν Γοργίου ῥητορείαν, οὐδὲ κατὰ τὴν Θρασυμάχου ἀδικίαν, οὐδὲ κατ' ἄλλην πραγματείαν λόγου παρεσκευασμένος· ἀλλ' ἦν τῷ Συρα- b
κοσίῳ σοφιστῇ ἡ τέχνη αὐτὸ ἔργον, κεκραμένον ὁμοῦ χρείᾳ καὶ ἡδονῇ. Τὰ γὰρ ὄψα καὶ τὰ σιτία ἡδυσμάτων συμμετρίαις καὶ κράσεσιν καὶ ποικιλίαις, καὶ τῇ διὰ πυρὸς ὁμιλίᾳ, αὐτὰ ἑαυτῶν προσφορώτατα εἶναι παρεσκεύαζεν· καὶ ἦν πολὺ τὸ Μιθαίκου καὶ

---

6 *Προδίκου . . Ἱππίου . . Γοργίου* cf. Dio Chrys. 54. 1 Themist. 13. 161 d ‖ **14** *Μιθαίκου* vi. or. 15. 4 b

---

Codices RMNφ (= Paccius) α (= Stephanus); H (teste Davisio)

---

5 *ἦλθεν* — 14 *τὸ Μιθαίκου* p

---

5 in mge *σοφιστὴς* | *πρόδικος* | *ἱππίας* | *γοργίας* | *θρασύμαχος* (schol. rec.) R! ‖ **14** in mge *Μίθαικος* (schol. rec.) R!

---

1 *IZ′* R! ‖ **3** in mge *κ′* R! | *εἰ καλῶς* (*καλῶ* suprascr. *ς* R!) *Πλάτων* — 4 *παρῃτήσατο* RH *τοῦ αὐτοῦ εἰ* sq. MN *εἰ καλῶς ὁ Πλάτων* — *παρῃτήσατο λόγ. ζ′ φα* ‖ **6** *τὴν τοῦ Προδίκου* N$\alpha(\vartheta)$ ‖ **6. 7** *γενεολογίαν* (ut *γενεογραφία* Sophokles greek lexicon p. 327) RM *γενεαλογίαν* Np *κενεολογίαν* $\varphi\alpha(\delta\Delta^{o})$ *κενολογίαν* Duebn. *γενναιολογίαν* (collat. Plat. Hipp. mai. 366 e) Schenkl ‖ **10** *αὐτὸ*] *ἀρτυτικὴ* Reiske ‖ **11** *χρείᾳ* om. p ‖ **13** *αὐτὰ ἑαυτῶν* om. p ‖ **14**. p. 208. 1 *καὶ ὅσον*] *καὶ ὄνομα* H(Δ^{o}) *καὶ ὄνομα ἐν* Heins. *κλέος ἐν* Scaliger (Duebn.) *κλέος καὶ ὄνομα ἐν* Markl. lacunam suspicatur Steph. sed subaudito *οὐκ οἶδ'* intellegas 'per magnum' vel 'clarum' ut or. 20. 1 d *ἔργον εἶναι ὅσου*

ὅσον τοῖς Ἕλλησιν κατὰ ὀψοποιΐαν, ὥσπερ τὸ Φειδίου
c κατὰ ἀγαλματουργίαν· ἦκεν δὴ καὶ εἰς τὴν Σπάρτην
οὗτος ἀνὴρ δυναστεύουσαν τότε, ἐν ἀρχούσῃ τῇ πόλει
καὶ δύναμιν γενναίαν περιβεβλημένη εὔελπις ὢν εὐδό-
d κιμον αὐτῷ φανεῖσθαι τὴν τέχνην· τὸ δὲ ἦν ἄρα οὐ 5
τοιοῦτον· ἀλλὰ τῶν Λακεδαιμονίων τὰ τέλη ἀνακαλε-
Ed. Duebn. p. 92 σάμενοι τὸν ‖ ἄνδρα, ἐκέλευον αὐτῷ ἐξεῖναι τῆς
Σπάρτης αὐτίκα μάλ' εἰς ἄλλην γῆν καὶ ἀνθρώπους
ἄλλους — ἐφίεμεν γὰρ ὑπὸ τοῦ πονεῖν δεῖσθαι τρο-
φῆς | ἀναγκαίας μᾶλλον ἢ τεχνικῆς, καὶ τὰ σώματα 80 b
ἔχειν ἀκολάκευτα καὶ ἁπλᾶ, καὶ μηδὲν ὀψοποιοῦ δέο- 11
μενα, οὐ μᾶλλον ἢ τὰ τῶν λεόντων' — ἀπεῖναι δὲ
e ἐκεῖσε, ἔνθα καὶ εἰκὸς τιμηθήσεσθαι αὐτῷ τὴν τέχνην,
δι' ἡδονῆς καὶ χρείας τοὺς δημιουργοὺς αὐτῆς ἀσπα-
ζομένων. Οὕτω Μίθαικος ἐξῆλθεν Σπάρτης αὐτῇ 15
τέχνῃ· παρεδέξαντο δὲ αὐτὸν οὐχ ἧττον οἱ ἄλλοι Ἕλ-
ληνες, κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἡδονὴν ἀσπαζόμενοι, οὐ κατὰ
τὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀτιμίαν ὑπεριδόντες.

II a Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἄλλας παρακαλέσαι εἰκόνας τῷ παρ-
b όντι λόγῳ σεμνοτέρας τῆς Μιθαίκου τέχνης· Θηβαῖοι 20
αὐλητικὴν ἐπιτηδεύουσιν, καὶ ἐστὶν ἡ δι' αὐλῶν μοῦσα

6 ἀλλὰ — 8 αὐτίκα ν (: τέλη) | τῶν — 8 γῆν p ‖ **20** Θηβαῖοι — p. 209. 6 πλέουσιν p

6 in mge τέλη (schol. rec.) R! ‖ **20** in mge Θηβαῖοι (man. recentiss.) R!

2 ἐς τὴν Mα(δ°) ‖ **3** οὗτος ὁ ἀνὴρ Mα(δ) οὗτος ἀνὴρ Knebel ⟨Duebn.⟩ | τῇ (ante πόλει) del. Reiske ‖ **4. 5** εὐδοκίμον R ‖ **5** αὐτῇ Markl. ‖ **6** ⟨τοῦτον ἀνακαλεσάμενοι⟩ τῶν p | ἀνακαλεσάμενοι τὸν ἄνδρα om. p ‖ **7** ἐξιέναι α(δ⊿) sed cf. Crönert p. 254 adn. ‖ **8** μάλα p ‖ **9** ἐφιεμένους Reiske ἔφυμεν Hahn ἔφασαν Meiser | πονεῖν ⟨ποιεῖν M) δεῖσθαι] πόνοις ἥδεσθαι (vel πονεῖν del. [δεῖσθαι]) Reiske ‖ **12** ἀπιέναι Dav.² (Duebn.) vi. supra ad v. 7 ‖ **13. 14** τέχνην, ⟨ὑπὸ τῶν⟩ δι' Meiser ‖ **14** ἡδονὴν Reiske | χρείας (ς in ras.) R! χρείαν Reiske ‖ **18** ἀτιμίαν (τι in ras.) R!

ἐπιχώριος τοῖς Βοιωτοῖς· Ἀθηναῖοι λέγειν, καὶ ἐστὶν
ἡ περὶ λόγους σπουδὴ τέχνη Ἀττική· παιδεύματα Κρη-
τικὰ θῆραι, ὀρειβασίαι, τοξεῖαι, δρόμοι· τὰ Θετταλικὰ
ἱππική, τὰ Κυρηναϊκὰ διφρεῖαι, τὰ Αἰτωλικὰ λῃστεῖαι·
ἀκοντίζουσιν Ἀκαρνᾶνες, πελτάζουσιν Θρᾷκες, νησιῶται
πλέουσιν. Ἐὰν δὲ μεταθῇς τὰ ἐπιτηδεύματα πολλῶν c
πρὸς ἄλλους, νοθεύσεις τὰς τέχνας. Τί γὰρ δεῖ ἡπει- d
ρώταις νεῶν; ἢ ἀμούσοις αὐλῶν; ἢ ὀρείοις ἵππων; ἢ
πεδιάδα οἰκοῦσιν δρόμων; ἢ ὁπλίταις τόξων; ἢ τοξό-
ταις ἀσπίδων; Ὥσπερ οὖν ἐνταῦθα διεκληρώσαντο τὰς e
τέχνας οἱ τόποι, ἢ αἱ φύσεις τῶν χρωμένων, ἢ αἱ
φιλίαι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐπιτηδευθέντων, καὶ οὐ ταὐτὰ
ἕκαστον οὔτε πᾶσιν τίμιον διότι ἐνίοις, οὔτε ἄτιμον
τισὶν ὅτι μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ εὐδοκιμεῖ ἕκαστον κατὰ τὴν
χρείαν τῶν λαβόντων· τί κωλύει τοὺς τῆς καλῆς ταύ- f
της πόλεως πολίτας, οὓς Πλάτων θρεψάμενος τῷ λόγῳ
ὑπὸ νόμοις ξένοις καὶ οὐ καθωμιλημένοις τῷ τῶν πολλῶν
81a ἔθει κατῴ|κισεν, αὖθις αὖ λόγῳ ἔχειν καὶ τούτους ἐπι- ΑΗ'
χώρια ἄττα αὐτῶν νόμιμά τε καὶ ἐπιτηδεύματα, ξυμ-

3 θῆραι, ὀρειβασίαι .. δρόμοι = or. 28. 1 c vi. etiam or. 23. 2 d τὸ δὲ καθαρῶς sq. or. 29. 1 a ‖ 6 ἐὰν δὲ μεταθῇς τὰ ἐπιτηδεύματα sq. vi. simil. or. 31. 3 b etiam or. 21. 5 e al. ‖ 10 διεκληρώσαντο sq. simil. vi. or. 2. 1 a διένειμαν sq. et h ‖ 18 ἐπιχώρια sq. vi. simil. or. 2. 9 d

1 ἀθηναῖοι 2 κρῆτες 3. 4 θετταλικὰ παιδεύματα καὶ κυρηναϊκὰ καὶ αἰτωλικὰ 5 ἀκαρνᾶνες .. θρᾷκες in mge (man. recentiss.) R!

1 Βοιωτοῖς (οι prius in ras.) R! ‖ 2 περὶ τοὺς λόγους Nα(δ Δ) | ἐπιτηδεύματα Meiser ‖ 3 Θετταλὰ Nα(δ) ‖ 4 λῃστεία α(δ) ‖ 6 πλέουσι Δ | πολλῶν] ἄλλων Steph. (δ Δ) παρ' ἄλλων Schenkl ‖ 9 πεδιάδα (εδι in ras.) R! | δρόμων suspectat Duebn. ὁρέων Meiser ‖ 12 οὐ ταὐτὰ] οὐ ⟨κατὰ⟩ ταὐτὰ Schenkl Meiser οὔτ' αὐτῶν α (δ Δ°) ‖ 13 ἑκάστοις Duebn. ‖ 13. 14 ἄτιμον πᾶσιν, ὅτι τισὶν φα(δ) ἄτιμον τισὶν ὅτι μὴ ἔντιμον (vel τιμᾶται) πᾶσιν Reiske ‖ 14 ἀλλὰ (λλ in ras.) R! ‖ 16 πόλεως om. Nα(δ) πολιτείας Steph. | πολίτας] πολιτείας M(δ) ‖ 18 in mge ΑΗ' R! | ἔθει (ει in ras.) R! | αὖ] σὺν φα(δ) ‖ 19 αὐτῶν α(δ Δ) αὐτοῖς Reiske | συμπεφυκότα Nα(θ)

πεφυκότα τῇ ἐκ παίδων τροφῇ, τιμώμενα μὲν αὐτοῖς
κατὰ τὴν χρείαν αὐτῶν ἐκείνων, οὐκ ἀτιμαζόμενα δὲ
g παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἐπεὶ μὴ κἀκείνοις ἥρμοσεν; Εἰ μὲν
γὰρ πόλιν πόλει παραβάλλομεν, καὶ πολιτείαν πολι-
τείᾳ, καὶ νόμους νόμοις, καὶ νομοθέτην νομοθέτῃ, καὶ
τροφὴν τροφῇ, ἔχοι ἄν τινα ἡμῖν λόγον ἡ ἐξέτασις
h τοιάδε, διερευνωμένοις τὸ παρ' ἑκάστοις ἐνδέον· εἰ
δέ τις μέρος τοῦ ὅλου ἀποτεμόμενος καθ' αὑτό, σκο-
πεῖ διὰ μαρτύρων τῶν χρωμένων τούτῳ ἢ μή (οὕτω
γὰρ ἂν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ἄνθρωποι χρῶνται),
κατ' ἴσον ἂν τύχοι τιμῆς καὶ ἀτιμίας, καὶ διατελοῖ ἐν
i ἀμφισβητησίμῳ κρίσει πλανώμενα· καὶ γὰρ αἱ τροφαί,
καὶ τὰ φάρμακα, καὶ τὰ διαιτήματα, καὶ τἆλλα ὅσα
τῇ τῶν ἀνθρώπων χρείᾳ ἀνακέκραται, οὐ πᾶσιν ἐξῆς
ὅμοια πάντα, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἤδη τὸν μὲν ἔβλαψεν, τὸν
δὲ ὤνησεν· καὶ τὸν μὲν εὔφρανεν, τὸν δὲ ἠνίασεν·
ἕκαστον γὰρ τούτων ἡ χρεία καὶ ὁ καιρὸς καὶ ἡ ὑπό-
θεσις τοῦ βίου ἕτερα ἑτέρῳ φαίνεσθαι ποιεῖ.

III a Οὕτω τοίνυν ἐχόντων τούτων, μεταβάντες αὖ περὶ
Ὁμήρου σκοποῦμεν ἀδεκάστως μάλα, οὔθ' ὅστις Πλά|-

---

15 τὸ αὐτὸ sq. exemplis illustratum vi. or. 15. 1 b

---

2 οὐκ (ante ἀτιμαζόμενα) om. φα(ϑ) del. Meiser | δὲ in ras. R! ‖ **3. 4** μὲν γὰρ] μέν γε Markl. ‖ **4** παραβάλλοιμεν φα(δ∠) ‖ **6** ἐξέτασις (σις in ras.) R! ‖ **8. 9** σκοποῖ Markl. (Duebn.) σκοποίη Reiske (Duk.) ‖ **9** διαμαρτύρων RM δίχα μαρτύρων Reiske οὐ δεῖ μαρτύρων Meiser | ἢ μή] οὐδαμῇ Schenkl sed vi. or. 13. 4 k et 7 f ‖ **10** γὰρ ἂν] γ' ἂν α(δ∠) del. Meiser (verbis οὕτω sq. post p. 209. 15 λαβόντων collocatis) | ὅσοις α(ϑ) οἷς Dav.[2] (Duebn.) sed cf. Kuehner Gerth Gr. gr. II 1. 437 adn. 8 ‖ **11** ⟨οὐ⟩ κατ' Meiser | διατελοῖεν R διατελεῖ ἐν N ⟨οὐ (ἀλλὰ)⟩ διατελεῖ ἐν Reiske (Meiser) ‖ **13** διαιτήματα (αι in ras. ex η vi. or. 16. 2 c) R! ‖ **15** ἔβλαψεν M cum R! ‖ **18** ἕτερον ἑτέρῳ Dav.,[2] ἕτερα ἑτέρως Markl. ‖ **20** σκοπῶμεν φα(δ∠) | μάλα ⟨χρώμενοι μάρτυρι⟩ οὔθ' Heins. | et p. 211. 1 ὅστις] ὅς τις Dav.[2] Reiske

τωνι χαίρει ἀτιμάζων Ὅμηρον, οὔθ' ὅστις Ὅμηρον Ed. Duebn p. 93
θαυμάζει μεμφόμενος Πλάτωνι· οὐ γὰρ διακεκλήρωται
οὐδὲ ἀπέσχισται ἑκάτερον θατέρου· ἀλλ' ἔξεστίν που
καὶ τὰ Πλάτωνος τιμᾶν, καὶ θαυμάζειν Ὅμηρον· ἔξε-
στιν δὲ ὧδε. Πόλιν οἰκίζει Πλάτων τῷ λόγῳ, οὐ b
Κρητικήν, οὐδὲ Δωρικήν, οὐδὲ Πελοποννησίαν, οὐδὲ
Σικελικήν, οὐδέ, μὰ Δί', Ἀττικήν· ἦ γὰρ ἂν τοιαύτην
οἰκίζων πόλιν, μὴ ὅτι Ὁμήρου ἂν ἐδεήθη μόνου, ἀλλὰ
81b καὶ πρὸ Ὁμήρου | Ἡσιόδου καὶ Ὀρφέως, καὶ εἴ τις
ἄλλη παλαιὰ μοῦσα ποιητικὴ κατεπᾴδειν ἱκανὴ τὰς
τῶν νέων ψυχὰς καὶ δημαγωγεῖν, καὶ ἡδονῇ συνήθει
ἀνακιρνάναι πράως ἀληθεῖς λόγους· ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ c
ξυνοίκησις καὶ ἡ πολιτεία γιγνομένη λόγῳ, κατὰ τὸ
ἀκριβέστατον μᾶλλον ἢ χρειωδέστατον· ὅνπερ τρόπον d
καὶ τοῖς τὰ ἀγάλματα τούτοις διαπλάττουσιν, οἳ παν-
τὸς παρ' ἑκάστου καλὸν συναγαγόντες, κατὰ τὴν τέχνην
ἐκ διαφόρων σωμάτων ἀθροίσαντες εἰς μίμησιν μίαν,
κάλλος ἓν ὑγιὲς καὶ ἄρτιον καὶ ἡρμοσμένον αὐτὸ αὑτῷ
ἐξειργάσαντο· καὶ οὐκ ἂν εὗρες σῶμα ἀκριβὲς κατὰ e
ἀλήθειαν ἀγάλματι ὅμοιον· ὀρέγονται μὲν γὰρ αἱ τέχ-
ναι τοῦ καλλίστου· αἱ δὲ ἐν ποσὶν ὁμιλίαι καὶ χρεῖαι

8 Ὁμήρου . . Ἡσιόδου . . Ὀρφέως . . vi. or. 37. 4 g etiam or. 4. 3 b || **10** παλαιὰ μοῦσα sq. vi. or. 4. 3 c || **11** δημαγωγεῖν = or. 4. 3 c || **14** ὅνπερ sq. cf. Xenoph. mem. III 9. 2 καὶ μὴν τά γε καλὰ εἴδη ἁφομοιοῦντες, ἐπειδὴ οὐ ῥᾴδιον ἑνὶ ἀνθρώπῳ περιτυχεῖν ἅμεμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολλῶν συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλιστα οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιοῦσιν || **20** ὀρέγονται sq. vi. or. 41. 4 e

1 Ὅμηρον, ⟨οὐ πείθομαι⟩ οὔθ' Meiser || **3** ἀπέσχισται (στ in ras.) R! || **4** τὰ τοῦ Πλάτωνος ϑ || **9** πρὸς Ὁμήρῳ α(δ Δ) || **11** σὺν ᾖδει Reiske || **12** πρόω Reiske | ἀλλ'] καὶ Heins. καλῇ Scaliger (teste Heinsio) || **13** ἡ ξυνοίκισις Reiske | ἡ (ante πολιτεία) del. Heins. || **14** ὅσπερ τρόπος Meiser || **15** τοῖς del. Reiske τούτοις τοῖς Markl. | τούτοις del. Markl. τοῖς Reiske || **15. 16** πᾶν τὸ παρ' α(δ Δ) || **16** ⟨καὶ⟩ κατὰ Dav.² || **17** ἀθροίσαι N καὶ ἀθροίσαντες Reiske || **18** αὐτῷ MN || **19** εὗροις φα(ϑ) | ἀκριβῶς Reiske

f ἀπολείπονται τῶν τεχνῶν. Οἶμαι δέ, εἰ καί τις ἦν ἐν ἀνθρώποις δύναμις πλαστικὴ σωμάτων σαρκίνων, ξυμφορήσαντες ἂν οἱ δημιουργοὶ τὰς δυνάμεις ξυμμέτρως γῆς καὶ πυρός, καὶ τῶν ὅσα τούτοις ἁρμοσθέντα τὲ καὶ ὁμολογήσαντα συνίστησιν τὴν σωμάτων φύσιν, ἀπέφηναν, ὥστε εἰκός, ἂν σῶμα ἀδεὲς φαρμάκου καὶ μαγγανευμάτων καὶ διαιτημάτων ἰατρικῶν.

g Εἰ οὖν τις ἐκείνων τινὸς τῶν δημιουργῶν ἀκούσας νομοθετοῦντος τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πλασθεῖσιν τῷ λόγῳ, ὅτι ἄρα δεήσονται οὐδὲ Ἱπποκράτους ἰωμένου σφᾶς, παροιμίαι ἀλλὰ χρὴ στέψαντας ἐρίῳ τὸν ἄνδρα καὶ χρίσαντας μύρῳ ἀποπέμπειν, παρ' ἄλλου εὐδοκιμήσοντα, ἐκεῖ ὅπου τὴν τέχνην παρακαλεῖ ἡ νόσος, κᾆτα ἀγανακτοίη πρὸς αὐτόν, ὡς ἀτιμάζοντα τὴν Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν Ἀσκληπιάδων τέχνην, ἆρα οὐ καταγέλαστος ἂν γίγνοιτο, αἰτίαν προσφέρων τῷ μὴ κατὰ ἀτιμίαν παραιτουμένῳ ἰατρικήν, ἀλλὰ μήτε κατὰ | χρείαν δεομένῳ 82a αὐτῆς, μήτε καθ' ἡδονὴν ἀσπαζομένῳ;

IV a Δύο γὰρ ὄντων τούτων, ὑφ' ὧν Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ ὅστις ἄλλος ἐν ἁρμονίᾳ ποιητικῇ εὐδόκιμοι ἦσαν, χρείας καὶ ἡδονῆς, κατ' οὐδέτερον αὐτοῖν ἐπιτήδεια

---

4 γῆς καὶ πυρός vi. or. 27. 4 e ‖ **11** χρὴ στέψαντας ἐρίῳ sq. vi. or. 18. 5 b cf. Plat. republ. III 398. 1 Dio Chrys. 53. 2 et 5 ‖ **12** παρ' ἄλλου sq. vi. supra § I d ἀπεῖναι δὲ sq. ‖ **14** Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀσκληπιάδων vi. or. 14. 8 g ‖ **21** χρείας καὶ ἡδονῆς

---

3. 4 ξυμμέτρως (ως in ras.) R! ‖ **5** τὴν τῶν σωμάτων in mge N ‖ **6** ἀπέφηναν ἂν α(δ Δ) | ὥσγε εἰκὸς Reiske (Duebn.) ὡς εἰκὸς φα(δ) sed cf. Kuehner Gerth Gr. gr. II 2. 493. 5 | ἂν (ante σῶμα) om. α(δ Δ) | ἀνενδεὲς α(δ Δ°) | φαρμάκων Nφα(δ Δ°) ‖ **8** δημιουργικῶν Nα(δ) corr. Markl. ‖ **10** ἆρα ⟨Ἀσκληπιοῦ οὐ⟩ δεήσονται Steph. | οὐδὲν Reiske | ἰωμένου ÷ σφᾶς R! ‖ **11** in mge παροιμίαι (= παροιμία?) (vet. schol. u) R! | στέψαντας (ας in ras. ex ες) R! ‖ **12** παρ' ἄλλους φα(δ Δ) παρ' ἄλλοις Reiske ‖ **14** τὴν] τῶν Reiske ‖ **15** Ἀσκληπιάδων RM (ut p. 216. 7 Βακχιάδων)

τὰ ἔπη τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ, οὔτε κατὰ τὴν χρείαν, οὔτε κατὰ τὴν ἡδονήν. Ἥ τε γὰρ χρεία ξυνελήλαται b αὐτοῖς εἰς τροφὴν ἀκριβῆ καὶ ἀκούσματα ἀναγκαῖα, οὐδὲν αὐθαίρετον, οὐδὲ αὐτεξούσιον, οὐδὲ οἷον ἂν δέξαιντο παρὰ μητέρων παῖδες ὑπὸ φήμης ἀλόγου πλασθέντα μῦθον· οὐδὲν γὰρ ἐκεῖ οὐδὲ ἐκ τοῦ προστυχόντος, οὔτε ἄκουσμα, οὔτε παίδευμα· οὔτε ἀθύρματα παρέλθοι ἂν εἰς τοιαύτην πόλιν, ὥστε καὶ δεηθῆναι Ὁμήρου, τὰς οὔσας περὶ θεῶν δόξας ἐμμελῶς μεγαλύνοντος, καὶ τρέφοντος τὰς τῶν πολλῶν ψυχὰς ἐκ ταπεινῆς φαντασίας εἰς ἔκπληξιν. Τοῦτο γάρ τοι c δύναται ποιητοῦ λόγος ἐμπεσὼν ἀκοαῖς τεθραμμέναις || κακῶς, περιβομβεῖν αὐτάς, καὶ μὴ παρέχειν σχολὴν Ed. Duebn. p. 94 διαπιστεύειν τοῖς εἰκῇ θρυλουμένοις λόγοις, ἀλλ' εἰδέναι μὲν ὅτι ποιητικὴ πᾶσα αἰνίττεται, καταμαντεύεσθαι δὲ τῶν αἰνιγμάτων μεγαλοπρεπῶς, κατὰ τὴν θεῶν δίκην. Ὁπόθεν δὲ ἐξελήλαται τὸ ταπεινὸν πᾶν d καὶ τὸ ἠμελημένον, τί δεῖ ἐνταῦθα τοιούτου φαρμάκου; Τὸν Ἀνάχαρσιν ἐκεῖνον ἤρετο Ἕλλην ἀνήρ, εἰ ἔστιν e περὶ Ἀναχάρσιδος

cf. Plut. aud. poet. 1 ἐθιζομένους ἐν τῷ τέρποντι τὸ χρήσιμον ζητεῖν

11 τοῦτο sq. vi. or. 26. 2 d etiam or. 4. 6 a sq. cf. Plut. aud. poet. 1 τοὺς λόγους ἡ ποίησις ἐκ φιλοσοφίας ἀναλαμβάνουσα μιγνυμένοις πρὸς τὸ μυθῶδες, ἐλαφρὰν καὶ προσφιλῆ παρέχει τοῖς νέοις τὴν μάθησιν sq. || **13** μὴ παρέχειν σχολὴν sq. vi. or. 1. 8 e || **19** τὸν Ἀνάχαρσιν sq. cf. Diog. Laert. I 104 vi. etiam or. 25. 1 a sq. cf. Plat. republ. 10. 600 a Stob. flor. 5. 73 Philolog. IV 458

2 συνελήλαται α(δΔ^{o}) || **3** ἀκριβῆ 〈ἤτε ἡδονή, εἰς θεάματα〉 καὶ Reiske || **6** πλασθέντα (σθ in ras.) R! | ἐκεῖ] εἰκῇ α(δΔ) || **7.8** ἄθυρματα] ἄθυρμά τι Schenkl ἄθυρμα φα(δΔ) || **10** τρέποντος φα(δΔ) | πολλῶν] πολιτῶν Markl. || **13** post σχολὴν lacunam suspicatur Schenkl σχολὴν μὴ Reiske || **14** διαπιστεῖν Duk. (Duebn.) | θρυλλουμένοις ς(δΔ^{o}) || **14. 15** ἀλλ' εἰδέναι suspectat Duebn. | μὲν 〈δεῖ〉 ὅτι Meiser || **19** in mge περὶ Ἀναχάρσιδος (vet. schol. u) R!

CH αὐλητικὴ ἐν Σκύθαις· 'Οὐδὲ ἄμπελοι,' ἔφη. Ἄλλη γὰρ
ἄλλην παρακαλεῖ ἡδονήν, καὶ ἐστὶν ξυμφυὲς τὸ χρῆμα,
καὶ ἄπαυστον, καὶ ἀέναον, ἐπειδὰν ἄρξηται ῥεῖν· καὶ
μία μηχανὴ πρὸς σωτηρίαν, στῆσαι τὰς πηγάς, καὶ
f ἀποφράξαι τὴν ἡδονῶν γένεσιν. Ἡ δὴ τοιαύτη πόλις,
ἣν συνεστήσατο ὁ Πλάτων, ἄβατος ἡδονῇ, καὶ ⟨ἀδεὴς⟩
θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων· ὥστε οὔτε εἰ ποιητικὴ
παρα|σκευαστικὸν ἡδονῆς, εἰσδέξαιτο ἂν αὐτήν, καὶ 82b
πολὺ μᾶλλον κατὰ τὴν χρείαν.
Va Ἐῶ λέγειν ὅτι καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις γενῶν οὐ λόγῳ
μόνον πλαττόμεναι πόλεις, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ γενόμεναι
πολλαὶ καὶ πολιτευθεῖσαι ὑγιῶς, καὶ ξυνοικισθεῖσαι
νομίμως, ἀγνοοῦσιν τὸν Ὅμηρον. Ὀψὲ μὲν γὰρ ἡ
Σπάρτη ῥαψῳδεῖ, ὀψὲ δὲ καὶ ἡ Κρήτη, ὀψὲ δὲ καὶ τὸ
Δωρικὸν ἐν Λιβύῃ γένος· ἐπαινοῦνται δὲ οὐκ ὀψέ,
b ἀλλ' ἐκ παλαιᾶς ἀρετῆς. Τὰ δὲ τῶν βαρβάρων τί
χρὴ λέγειν; σχολῇ γὰρ ἂν ἐκεῖνοι τὰ Ὁμήρου μάθοιεν,
ἀλλ' εὕροις ἂν ὅμως καὶ ἐν βαρβάροις ἀρετὴν ἀπ-
εσχισμένην τῶν Ὁμήρου ἐπῶν· ἦ γὰρ ἂν καὶ τὸ τῶν
ῥαψῳδῶν γένος τὸ ἀνοητότατον εὐδαιμόνει κατὰ τὴν
c συνουσίαν τῆς τέχνης· τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. Καλὰ
μὲν γὰρ τὰ Ὁμήρου ἔπη, καὶ ἐπῶν τὰ κάλλιστα, καὶ

13 ἀγνοοῦσιν τὸν Ὅμηρον sq. quod de Persis dicit Dio Chrys. II 51 οὐ γὰρ ἔχουσιν Ὅμηρον ἐπιτιμητὴν τῶν πολεμικῶν || **16. 17** βάρβαροι . . σχολῇ τὰ Ὁμήρου μάθοιεν sed cf. Aelian. v. hist. 12. 48 ὅτι Ἰνδοὶ . . τὰ Ὁμήρου ἔπη . . ᾄδουσιν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Dio Chrys. 53. 6 || **19** ἦ γὰρ sq. vi. simil. or. 1. 8 b (de grammatistis)

1 in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (vet. schol. u) R! | Σκύθαις ⟨· ὁ δὲ⟩ οὐδὲ α(δ Δ) || **3** ἀέναον RN ἀένναον cett. (δ) ut semper fere || **4** μία in ras. R! || **5** ἀποφράξαι (ρα in ras.) R! | ἡ δὴ] ἡ δὲ Θ || **6** ⟨ἀδεὴς⟩ add. Hob. || **7** οὐδὲ Meiser || **8. 9** καὶ πολὺ — χρείαν del. Meiser || **17** σχολῇ RN | ἐκεῖνοι (εκει in ras.) R! || **18. 19** ἀπεσχομένην H ἀπεσχοινισμένην MNα(δ) quod placet Reiskio

φανότατα, καὶ ᾄδεσθαι Μούσαις πρέποντα· ἀλλ' οὐ πᾶσιν καλά, οὐδὲ ἀεὶ καλά· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐν μουσικῇ μελῶν εἷς νόμος, οὐδὲ εἷς χρόνος. Καλὸν μὲν ἐν d πολέμῳ τὸ ὄρθριον, καλὸν δὲ ἐν συμποσίῳ τὸ παροί-
5 νιον, καὶ καλὸν μὲν Λακεδαιμονίοις τὸ ἐμβατήριον, καλὸν δὲ Ἀθηναίοις τὸ κύκλιον, καὶ καλὸν μὲν ἐν διώξει τὸ ἐγκελευστικόν, καλὸν δὲ ἐν φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν· ἡδεῖα μὲν πᾶσα μοῦσα, ἀλλὰ τὸ τῆς χρείας οὐχ ὅμοιον πᾶσιν. Ἂν τοίνυν καθ' ἡδονὴν κρίνῃς e
10 Ὅμηρον ᾄδειν ἄνδρας, εἰσκυκλεῖς ποιητῶν χορὸν ἀκόλαστον καὶ βακχεύοντα, κρατοῦντα ἡδονῇ τῆς Ὁμήρου ᾠδῆς, ἀποχειροτονεῖς τῆς ἡδονῆς τὸν ἄνδρα. Ἡδὺς f μὲν γάρ, ἡδύς, ἀλλὰ τὸ κάλλος ἀκμαιότερον τῆς ἡδονῆς, καὶ μὴ παρέχον σχολὴν εὐφραίνεσθαι, ἀλλὰ ἐπαι-
15 νεῖν· ἀλλ' ἔπαινος σὺν ἡδονῇ μέν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ
83 a ἡδονή. Εἰ δὲ καθ' | ἡδονὴν τὰ Ὁμήρου ἀσπαζόμεθα, g ὡς αὐλήματα, ὡς κιθαρίσματα, ἐξελαύνεις Ὅμηρον οὐκ ἐκ τῶν Πλάτωνος τροφίμων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Λυκούργου, καὶ ἐκ τῶν Κρητικῶν, καὶ παντὸς χωρίου
20 καὶ πάσης πόλεως, ὅπου μετὰ ἀρετῆς εὐδοκιμοῦσιν οἱ πόνοι. ||

---

2 τῶν ἐν μουσικῇ μελῶν sq. vi. or. 1. 1 d et 3 a ‖ **4** τὸ ὄρθριον cf. Dio Chrys. 1. 1 vi. etiam or. 1. 7 b ‖ **5** Λακεδαιμονίοις τὸ ἐμβατήριον cf. Dio Chrys. 2. 59 vi. etiam or. 32. 10 k ‖ **7** τὸ ἐγκελευστικόν . . τὸ ἀνακλητικόν vi. or. 1. 8 e ‖ **15** ἔπαινος σὺν ἡδονῇ vi. or. 1. 7 a ‖ **17** ὡς αὐλήματα, ὡς κιθαρίσματα = or. 1. 6 g

---

2 οὐδὲ γὰρ — 7. 8 τὸ ἀνακλητικόν n

---

2. 3 in mge τῶν ἐν μουσικῇ μελῶν νόμοι (schol. rec.) R!

---

1 φανώτατα α(δ Δ°) ‖ **2** πᾶσι ⟨πάντα⟩ καλά Reiske ‖ **4** ὄρθιον nα(δ Δ) sed vi. or. 1. 7 b et ad p. 219. 17 ‖ **6** δ' Ἀθηναίοις Duebn. ‖ **10** ᾄδειν ἄνδρας] (ᾄ) δεινὰ δρᾷς (Schenkl) Reiske Duebn. ᾄδειν οἷον δρᾷς Markl. codd. lectionem def. Knebel ‖ **13** ἀκμαιότερον (αι in ras.) R! ‖ **15** αὐτὸ (αυτ in ras. ac sine acc.) R αὐτῇ Reiske

IH′

Ed. Duebn. p. 95

XVIII (Duebn. XXIV vulg. 8)

κα′

Τίς ἡ Σωκράτους ἐρωτική

α′

Ia *Κορινθίῳ ἀνδρί, ὄνομα Αἰσχύλῳ, παῖς ἦν Ἀκταίων,*
b *μειράκιον Δωρικόν, ὥρᾳ διαφέρον. Ἐρᾷ Ἀκταίωνος*
νεανίας Κορίνθιος, γένους τῶν Βακχιάδων· Βακχιάδαι
c *δὲ Κορίνθου ἐδυνάστευον. Ὡς δὲ ἐσωφρόνει τὸ μει-*
ράκιον καὶ ὑπερεφρόνει ὑβριστοῦ ἐραστοῦ, ἐκώμασεν
εἰς Ἀκταίωνος ὁ ἐραστὴς ὁμοῦ τοῖς Βακχιάδαις νεα-
νίσκοις· οἳ θαρσοῦντες μέθῃ καὶ τυραννίδι καὶ ἔρωτι,
εἰσπεσόντες εἰς τὸ δωμάτιον, οἱ μὲν ἐπειρῶντο ἀπ-
d *άγειν, οἱ δὲ οἰκεῖοι κατέχειν· σπώμενον τὸ μειράκιον*
ὑπ' ἀμφοῖν, βίᾳ διαφθείρεται ἐν χερσὶν αὐτῶν. Καὶ
εἰκάσθη τὸ ἐν Κορίνθῳ τοῦτο πάθος τῷ Βοιωτίῳ διὰ
τὴν ὁμωνυμίαν τῶν μειρακίων, ἀπολομένου ἑκατέρου,

---

5 *Κορινθίῳ* sq. cf. Plut. am. narr. 2 | *Αἰσχύλῳ* paulo aliter rem enarrat Plutarchus l. l. ‖ **7** *νεανίας* quem *Ἀρχίαν* vocat Plutarchus ‖ **8** *ὡς δὲ* sq. cf. Plut. am. narr. 2 *ἐπεὶ δὲ πείθειν οὐκ ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συναρπάσαι τὸ μειράκιον, ἐπεκώμασεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Μελίσσου*

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

8 *ἐσωφρόνει* — **9** *ἐραστοῦ* p

---

5 in mge *αἴσχϋλος* | *ἀκταίων* | *βακχιάδαι* (schol. recent.) R!

---

1 *IH′* R! ‖ **3** in mge *κα′* R! | *τίς* — *ἐρωτική α′* R adiecto (*λόγος*) *ἡ φ(α) τοῦ αὐτοῦ τίς* sq. MN ‖ **5** *παῖς* i. e. amasius ‖ **7** *Βακχιαδῶν α(δ Δ)* sed vi. p. 212. 15 *Ἀσκληπιάδων* ‖ **10** *Ἀκταίωνος* (*ω* in ras.) R! ‖ **13** *σπώμενον* ⟨*οὖν*⟩ *τὸ* Reiske

τοῦ μὲν ὑπὸ κυνῶν ἐν θήρᾳ, τοῦ δὲ ὑπὸ ἐραστῶν ἐν μέθῃ. Περιάνδρῳ τῷ Ἀμβρακιώτῃ τυράννῳ παιδικὰ e
ἦν μειράκιον πολιτικόν· ἅτε δὲ οὐ σὺν δίκῃ τὴν ὁμιλίαν συστησαμένῳ ὕβρις ἦν τὸ χρῆμα, οὐκ ἔρως· θαρ-
σῶν δὲ ὁ Περίανδρος τῇ ἐξουσίᾳ παροινεῖ εἰς τὸ μειράκιον. Ἡ δὲ παροινία αὕτη Περίανδρον μὲν ἔπαυ- f
σεν ὑβρίζοντα, τὸ δὲ μειράκιον ἐποίησεν ἐξ ἐρωμένου τυραννοκτόνον. Αὕτη δίκη ἀδίκων ἐρώτων.

83 b Βούλει σοι λέγω καὶ τοῦ ἑτέρου | τρόπου τῶν ἐρώ- II a
των τοῦ δικαίου μίαν γέ τινα ἢ δευτέραν εἰκόνα; Μειρακίῳ Ἀττικῷ δύο ἦσαν ἐρασταί, ἰδιώτης καὶ τύ- b
ραννος· ὁ μὲν δίκαιος ἦν διὰ ἰσοτιμίαν, ὁ δὲ ἄδικος δι' ἐξουσίαν· ἀλλὰ τό γε μειράκιον ὄντως ἦν καλὸν c
καὶ ἐρᾶσθαι ἄξιον, ὥστε ὑπεριδὸν τοῦ τυράννου τὸν ἰδιώτην ἠσπάζετο· ὁ δὲ ὑπ' ὀργῆς ἄλλά τε ἀμφοτέρους d
προὐπηλάκισεν, καὶ ἀδελφὴν Ἁρμοδίου Παναθηναίοις ἥκουσαν ἐπὶ τὴν πομπὴν κανηφοροῦσαν ἐξήλασεν ἐπ' ἀτιμίᾳ. Διδόασιν δίκην ἐκ τούτου Πεισιστρατίδαι, καὶ e
ἦρξεν ἐλευθερίας Ἀθηναίοις ὕβρις τυράννου, καὶ μει-
ρακίου θάρσος, καὶ ἔρως δίκαιος, καὶ ἐραστοῦ ἀρετή.

---

2 *Περιάνδρῳ* sq. cf. Plut. amat. 23 ‖ 4 *ὕβρις ἦν τὸ χρῆμα, οὐκ ἔρως* cf. Plut. amat. 23 *ὕβρις τάδ', οὐχ ἡ Κύπρις, ἐξεργάζεται* spectat autem uterque *ἐρώτημα* illud *εἰ ἤδη κύει* cf. Aristot. pol. 5 (1311 a 40) ‖ 11 *μειρακίῳ* sq. vi. or. 35. 4 d cf. Plut. amat. 16 Lucian. paras. 48 Philostr. epist. 57 Aeschines Timarch. 144 Plat. symp. 182 c Athen. XIII 602 a

---

2 in mge *Περίανδρος* 16 *Ἁρμόδιος* | *Παναθήναια* 18 *Πεισιστρατίδαι* (schol. recent.) R!

---

2 *Ἀμπρακιώτῃ* MN α(δ) ‖ 4 *συστησαμένῳ* (*υστ* in ras.) R! ‖ 6 *δὲ* (ante *παροινία*) om. Δ^{o} | *Περίανδρον* (*ον* in ras.) R! ‖ 7 *ἐρωμένου* R ‖ 14 *ὑπεριδὼν* N α(δ) quod def. Steph. Dav.^{2} ‖ 15 *ἀλλά τε* Perizonius (ad Aelian. var. hist. XII 44) *ἅμα τε* Canterus Heins.

f Ἐλευθεροῖ τὰς Θήβας Ἐπαμεινώνδας ἀπὸ Λακεδαι-
g μονίων στρατηγήματι ἐρωτικῷ· μειρακίων πολλῶν κα-
λῶν ἐρασταὶ ἦσαν Θήβησιν πολλοὶ νεανίαι· ὅπλα δοὺς
Ἐπαμεινώνδας τοῖς ἐρασταῖς καὶ τοῖς ἐρωμένοις συν-
έταξεν λόχον ἱερὸν τοῦ ἔρωτος, δεινὸν καὶ ἄμαχον,
h καὶ συνασπίζοντα ἀκριβῶς, καὶ ἄρρηκτον· οἷον οὔτε ὁ
Νέστωρ περὶ τὸ Ἴλιον συνεστήσατο, ὁ δεινότατος τῶν
στρατηγῶν, οὔτε Ἡρακλεῖδαι περὶ Πελοπόννησον, οὔτε
i Πελοποννήσιοι περὶ τὴν Ἀττικήν. Ἔδει γὰρ ἕκαστον
τῶν ἐραστῶν ἀριστεύειν, καὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐν ὄψει
τῶν παιδικῶν μαχόμενον, καὶ δι' ἀνάγκην ὑπερμαχοῦντα
k τῶν φιλτάτων· ἦν δὲ καὶ τὰ μειράκια ἐφάμιλλα ταῖς
ἀρεταῖς τοῖς ἐρασταῖς, ὥσπερ ἐν θήρᾳ σκύλακες συμ-
παραθέοντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν κυνῶν.

III a Τί δή μοι βούλεται ὁ Ἐπαμεινώνδας καὶ ὁ Ἁρμό-
b διος, καὶ οἱ περὶ τοῦ ἀδίκου ἔρωτος λόγοι; Ὅτι πρᾶγμα
διττόν, τὸ μὲν ἀρετῆς ἐπήβολον, τὸ δὲ μοχθηρίᾳ συμ-
πεφυκός, φωνῇ μιᾷ οἱ ἄνθρωποι ἐπονομάζοντες ἔρωτα,

5 λόχον ἱερὸν cf. Dio Chrys. 22. 2 Athen. XIII 561 f. 602 a Plat. symp. 178 d Xenoph. conv. 8. 32 (dictum Pausaniae) ‖ 7 *Νέστωρ . . δεινότατος τῶν στρατηγῶν* scil. propter *σύνεσιν* cf. Dio Chrys. 2. 20; 56. 8 Themist. 13. 172 a Ps. Plut. vit. Hom. 165 ‖ 12 ἐφάμιλλα ταῖς ἀρεταῖς ut or. 15. 2 f vers. finem ‖ 16. 17 πρᾶγμα διττόν sq. cf. simil. Demosth. erot. 3 *τοσοῦτον διημαρτηκότας πρὸς τὰ βέλτιστα κρίνειν, ὥστε διὰ τοὺς λυμαινομένους τῷ πράγματι καὶ πρὸς τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας δυσκόλως*

1 in mge Ἐπαμινώνδας (sic) 7 Νέστωρ (schol. recent.) R! ‖ 3 Θήβησιν] in mge ὥσπερ Ἀθήνησιν οὕτω καὶ Θήβησιν (vet. schol. b R!) ‖ 5 ἄμαχον] in mge σημείωσαι (schol. recent.) R! ‖ 18 in mge ἔρως (schol. recent.) R!

1 (et 4 et 15) Ἐπαμεινώνδας RN Ἐπαμινώνδας cett. (δ Δ°) ‖ 4. 5 ξυνέταξεν Μα(δ Δ°) ‖ 5 λόγον M ‖ 6 συνασπίζοντα (νν in ras.) R! | ἄρρηκτον MN (suprascr. ρ al. man.) ‖ 12. 13 τὰς ἀρετὰς Dav.² om. MNα(Θ) ‖ 17 ἐπίβουλον (suprascr. ο) N ‖ 18 οἱ ἄνθρωποι] τῶν ἀνθρώπων Duk. | ἐπονομάζουσι Steph.

οὕτωσὶ καλοῦντες || καὶ τὸν θεὸν καὶ τὴν νόσον, | καλλωπίζονται μὲν οἱ μοχθηροὶ ἐρασταὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν θεὸν ὁμωνυμίαν, ἀπιστοῦνται δὲ οἱ χρηστοὶ διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ πάθους, ἀλλ' ὥσπερ τοὺς ἀργυρογνώμονας ἐξετάζειν ἔδει, ὁπότερος αὐτῶν γνωριστικὸς τοῦ δοκίμου καὶ μή. Τὸν μὲν πρὸ τοῦ δοκίμου τὸ φαινόμενον ἀσπαζόμενον πόρρω πάνυ τίθεμεν τῆς τέχνης, τὸν δὲ τἀληθῆ αὐτὰ γνωρίζοντα, τοῦτον καὶ συνιέναι αὐτῆς· ταύτῃ καὶ τὴν ἐρωτικὴν προσθῶμεν φέροντες, ὥσπέρ τινι νομίσματι, τῇ τοῦ καλοῦ φύσει. Ἐὰν γὰρ τούτου τὸ μὲν ᾖ φαινόμενον καλόν, οὐχ οὕτως ἔχον, τὸ δὲ καλὸν καὶ ὂν καὶ φαινόμενον, ἀνάγκη τοὺς μὲν τοῦ φαινομένου κάλλους καὶ μὴ ὄντος γλιχομένους νόθους τινὰς εἶναι καὶ κιβδήλους ἐραστάς, τοὺς δὲ τοῦ καὶ ὄντος καὶ φαινομένου γνησίους ἐραστὰς κάλλους ἀληθινοῦ.

Εἶεν· ἐπεὶ ταύτῃ βασανιστέον τὲ καὶ ἀθρητέον τὸν

Ed. Duebn. p. 96

84a c IV a

διακειμένους Plat. symp. 182 a 180 e ἀναγκαῖον καὶ Ἔρωτα τὸν μὲν πάνδημον ... καλεῖσθαι, τὸν δὲ οὐράνιον Lucian. am. 32, 37 vi. etiam or. 20. 3 a || **18** (p. 218) φωνῇ μιᾷ vi. or. 19. 4 a

1 νόσον vi. or. 19. 4 a vers. finem || **4** ὥσπερ τοὺς ἀργυρογνώμονας sq. vi. or. 31. 2 c || **6. 7** τὸ φαινόμενον sq. vi. or. 21. 4 g; 37. 4 e simil. de bono vi. or. 31. 2 a vers. finem cf. Plut. ap. Stob. flor. 6. 43, 45 || **17** βασανιστέον sq. ut or. 1. 9 a

4 ἀλλ' — **6** δοκίμου v (: ἀργυρογνώμονες)

4 ὥσπερ ⟨εἰ⟩ τοὺς α(δ⊿) sed hypothesin nullam subesse efficitur cum sensu tum interpunctione antiqua ὥσπερ εἰ δύο Schenkl ὥσπερ εἰ διττοὺς Markl. τοὺς offendit etiam Duebn. || **6** τοῦ δοκίμου γνωριστικὸς v | μὲν in ras. R! || **7** ἐτίθεμεν α(δ⊿) || **9** συνέναι R!N (pr. man. uterque) || **10** τινα νομίσματα Steph. || **11** γὰρ ⟨καὶ⟩ τούτου Reiske | οὕτως (ου in ras.) R! || **13** φαινομένου — κάλλους R! || **15** φαινομέν, ου γνησίους (sic) R! || **17** ἐπὶ R!Mα corr. Heins.² | ἀρθρητέον (ἀρθροιτέον H) codd. (ut ὄρθριος et ὄρθιος or. 17. 5 d et or. 23. 2 d) cf. etiam ἐληρτούργησεν pro ἐλητούργησεν 'armor' pro 'amor' al. de quibus adeas Meringer Mayer Versprechen u. Verlesen Stuttg. 1895 p. 188

ἐρωτικὸν καὶ λόγον καὶ ἄνδρα, ἐπιτολμητόν τοι καὶ περὶ Σωκράτους ἐκλογίσασθαι, τί ἦν αὐτῷ ταυτὶ τὰ θρυλούμενα ἐν τοῖς λόγοις; ὁποῖα ἄττα φησὶν περὶ αὐτοῦ ἐκεῖνος, ὅτι ἐστὶν θεράπων τοῦ ἔρωτος, καὶ λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς καλούς, καὶ τὴν τέχνην δει- 5
b νός. Ἀλλὰ καὶ διδασκάλους ἐπιγέγραπται τῆς τέχνης, Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, καὶ Διοτίμαν τὴν Μαντινικήν· καὶ μαθητὰς λαμβάνει τῆς τέχνης, Ἀλκιβιάδην τὸν γαυρότατον, καὶ Κριτόβουλον τὸν ὡραιότατον, καὶ Ἀγάθωνα τὸν ἁβρότατον, καὶ Φαῖδρον τὴν θείαν κε- 10
φαλήν, καὶ Λῦσιν τὸ μειράκιον, καὶ Χαρμίδην τὸν
c καλόν. Ἀποκρύπτεται δὲ οὐδὲν τῶν τοῦ ἔρωτος, οὔτε ἔργον, οὔτε πάθος, ἀλλὰ ἔοικεν πάντα ἑξῆς παρρησιαζομένῳ· πηδᾶν μὲν αὐτῷ τὴν καρδίαν ἐπὶ Χαρμίδῃ

---

1 *λόγον καὶ ἄνδρα* simil. *βίον καὶ ἄνδρα* or. 15. 1 a ‖ 4 *θεράπων* quod de ipso Amore dicit Plat. symp. 203 c ‖ 5 *λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς καλοὺς* e Plat. Charm. 154 b cf. Plut. proverb. 39 Eustath. 1531. 63 ‖ 5. 6 *τὴν τέχνην δεινός* cf. Plat. symp. 198 d *δεινὸς τὰ ἐρωτικὰ* Lucian. vit. auct. 15 ‖ 7 *Ἀσπασίαν* cf. Athen. V 219 d *κυνηγεῖ ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν* Synes. in Dion. 38 sed cf. Plat. Menex. 234 e *ᾧ τυγχάνει διδάσκαλος οὖσα οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς* sq. | *Διοτίμαν* vi. or. 38. 4 d ex Plat. symp. 201 d cf. Themist. 13. 162 a Lucian. imag. 18 Aristid. or. 46. 212 ‖ 8 *μαθητὰς . . Ἀλκιβιάδην* vi. or. 32. 8 b cf. Plat. symp. 213 sq. Themist. 13. 177 b ‖ 10. 11 *τὴν θείαν κεφαλήν* = or. 38. 4 g ex Plat. Phaedr. 234 d ‖ 11 *Χαρμίδην* cf. Themist. 13. 177 b ‖ 14 *πηδᾶν . . τὴν καρδίαν* ex Plat. symp. 215 e

---

5 in mge *λευκὴ στάθμη* 7 *Ἀσπασία ἡ μιλησία . . Διοτίμα ἡ μαντινι|κή* (abscisis litt. *κή*) 8 *Ἀλκιβιάδης* | *Κριτόβουλος* | *Ἀγάθων* | *Φαῖδρος* | *Λῦσις* | *Χαρμίδης* (schol. recent.) R!

---

1 *ἐπιτολμητέον* φα(δΔ) | *τοι*] *τι* HMN α(δ) ‖ 2 *περὶ* (ante *Σωκράτους*) om. N α(δ) ‖ 3 *θρυλλούμενα* ς(δΔ°) ‖ 4 *αὐτοῦ* MN Duk. ‖ 7 *μαντικήν* M ‖ 9 *καὶ Κριτόβουλον* — 10 *ἁβρότατον* om. MN α(δ) ‖ 11 *Λύσιν* α(δΔ) ‖ 13. 14 *παρησιαζομένῳ* R!

84 b καὶ ἥδειν τὸ σῶμα, | ἐπτοῆσθαι δὲ καὶ ἐνθουσιᾶν, καθάπερ τὰς βάκχας, ἐπὶ Ἀλκιβιάδῃ· ἐπεστρέφθαι δὲ ἐπ' Αὐτόλυκον τὰ ὄμματα, ὥσπερ ἐν νυκτὶ ἐπὶ φέγγος. Πόλιν δὲ οἰκίζων ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τιθεὶς νόμους τοῖς d ἀριστεῦσιν οὐ στέφανον οὐδὲ εἰκόνας, τὰς Ἑλληνικὰς φλυαρίας, δωρεῖται· ἀλλ' ἐξεῖναι φιλεῖν τῷ ἀρίστῳ, εἰ δή τινα ἂν θέλῃ, τῶν καλῶν· ὦ τοῦ θαυμαστοῦ γέρως. Αὐτὸς δὲ δὴ τὸν ἔρωτα, ἀναπλάττων ἐπ' αὐτῷ e μῦθον, οἷον καὶ εἶναι λέγει, αἰσχρὸν ἰδεῖν, καὶ πένητα, ἐγγυτάτω τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἀνυπόδητον, χαμαιεύνην, ἐπίβουλον, θηρευτικόν, φαρμακέα, σοφιστήν, γόητα· ἀτεχνῶς οἷα εἰς αὐτὸν Σωκράτην ἔσκωπτον ἐν Διονυσίοις οἱ κωμῳδοί. Ἔλεγε δὲ ταῦτα μόνον οὐκ ἐν f μέσοις τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ οἴκοι καὶ δημοσίᾳ, ἐν

---

1 ἥδειν τὸ σῶμα cf. Athen. V 219 c (vers. Aspasiae) κἀγὼ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὕπο σῶμα λιπάνθη ἰδρῶτι || 2 καθάπερ τὰς βάκχας cf. Plat. Phaedr. 253 a | ἐπὶ Ἀλκιβιάδῃ vi. or. 32. 8 b cf. Aelian. var. hist. 4. 21 Plut. de fort. Alex. I 333 a Lucian. am. 48 dial. mort. 20. 6 Himer. ecl. X 7 soph. ap. Athen. XIII 566 d Cicer. Tusc. 4. 67 || 3 ἐπ' Αὐτόλυκον cf. Xenoph. conv. I 9 || 6 ἐξεῖναι sq. e Plat. republ. III 403 b cf. Lucian. vit. auct. 17 || 9 αἰσχρὸν ἰδεῖν sq. cf. Plat. symp. 203 e sq. Themist. 162 d || 13 ἔλεγε sq. cf. Xenoph. mem. I 1. 10 Dio Chrys. 54. 3; 60. 10

---

3 τὰ ὄμματα — φέγγος p

---

3 in mge Αὐτόλυκος (schol. recent.) R! || 8 in mge ποῖος ὁ ἔρως κατὰ Πλάτωνα (schol. recent.) R!

---

1 ἥδειν (= ἥδεσθαι? ut νήχειν iuxta νήχεσθαι, σκοπεῖν iuxta σκοπεῖσθαι al. cf. Dürr l. l. p. 33) codd. οἰδεῖν α(Θ) ἰδίειν Boissonade (anecd. IV p. 430) (Duebn.) || 2 ἐπιστρέφεσθαι Hα(δ) ἐπεστράφθαι Reiske (Duk.) || 3 ⟨ὁ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἔστρεφε⟩ τὰ ὄμματα p || 5 ἀριστεῦσιν (σι in ras.) R quod defendit Boissonade (anecd. V 279) ἀριστεύουσιν cett. (δΔ°) || 6 ἀρίστῳ corr. ex ἀριστεῖ R! || 12 ἀτεχνῶς (νω in ras.) R! || 13 μονονούκ Heins. || 14 ἀλλὰ del. Duebn. sed cf. Philostr. imag. 380. 10 ἅμα Hahn

συμποσίοις, ἐν Ἀκαδημίᾳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν ὁδῷ ὑπὸ
g πλατάνῳ, ἐν Λυκίῳ. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα ἀποποιεῖται εἰδέναι, καὶ τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους, καὶ τὰς περὶ θεῶν δόξας, καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα, ἐφ' οἷς οἱ σοφισταὶ ἐκόμων· τὴν δὲ ἐρωτικὴν τέχνην ὑποδύς, ταύ- 5
τῆς καὶ ἐπιστήμων εἶναι, καὶ πραγματεύεσθαι περὶ αὐτὴν ἔλεγεν.

Va Τί βούλεται τῷ Σωκράτει ταυτὶ τὰ κομψά, εἴτε αἰνίγματα, εἴτε εἰρωνεύματα; ἀποκρινάσθω ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ Σωκράτους Πλάτων, ἢ Ξενοφῶν, ἢ Αἰσχίνης, ἤ 10
b τις ἄλλος τῶν ὁμοφώνων αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γὰρ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι, ὅπως τὰ μὲν Ὁμήρου ἔπη τῆς
Ed. Duebn. p. 97 παροιμία θαυ|μαστῆς πολιτείας καὶ τροφῆς τῶν νέων ἀπεπέμψατο, αὐτῷ Ὁμήρῳ, στεφανώσας τὸν ποιητὴν καὶ χρί-
c σας μύρῳ· αἰτιασάμενος τὴν παρρησίαν τῶν ἐπῶν, ὅτι 15
ὁ Ζεὺς πεποίηται αὐτῷ τῇ Ἥρᾳ μισγόμενος ἐν τῇ Ἴδῃ, νεφέλης αὐτοὺς καλυπτούσης ἀθανάτου, καὶ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης συνουσία, | καὶ Ἡφαίστου δεσμά, καὶ 85a

---

2 τὰ μὲν ἄλλα sq. cf. Plat. symp. 177e Theag. 128b Xenoph. mem. II 6. 28 Themist. 13. 161c ‖ 8. 9 εἴτε αἰνίγματα, εἴτε εἰρωνεύματα ut or. 38. 4e ‖ 9 ἀποκρινάσθω ut or. 11. 6e; 7. 1d etiam or. 4. 2b; 5. 4f al. ‖ 10 Σωκράτης . . Πλάτων . . Ξενοφῶν . . Αἰσχίνης vi. or. 22. 6e ‖ 14 στεφανώσας sq. vi. or. 17. 3g ‖ 16 Ζεὺς πεποίηται τῇ Ἥρᾳ μισγόμενος sq. cf. Plat. republ. III 390b ‖ 17. 18 Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης sq. cf. Plat. republ. III 390c vi. etiam or. 4. 4d

---

2 καὶ τὰ — 3 εἰδέναι ν (: ἀποποιεῖται)

---

12 in mge τί περὶ Ὁμήρου Πλάτων (schol. recent.) R!

---

2 Λυκείῳ δΔ | πάντα Nα(δ) ‖ 5 ἐκώμων MN ‖ 10 ἤ (post Πλάτων) om. (man. ant. suprascr.) R! ‖ 14 ⟨ἐρίῳ⟩ στεφανώσας φ? Markl. (Duebn.) sed cf. Iosephum c. Apion. II 36 (p. 1386 Hudson) Dionys. Hal. ad Pomp. 786 R ‖ 17 Ἄρεος MN ‖ 18 Ἡφαίστου (αισ in ras.) R!

θεοὶ πίνοντες, καὶ γελῶντες θεοὶ ἄσβεστον γέλωτα, καὶ Ἀπόλλων φεύγων, καὶ Ἀχιλλεὺς διώκων,

(*X* 9) αὐτὸς θνητὸς ἐών, θεὸν ἄμβροτον,

καὶ ὀδυρόμενοι θεοί·

(*Π* 433) ὤμοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπήδονα φίλτατον ἀνδρῶν,

ὁ Ζεὺς λέγει· καὶ αὖθις αὖ,

(*Σ* 54) ὤμοι ἐγὼ δειλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,

ἡ Θέτις λέγει· καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τούτοις Ὅμηρος μὲν ἠνίξατο, Σωκράτης δὲ ἐμέμψατο· αὐτὸς δὲ δὴ Σω- d
κράτης, ὁ ἐραστὴς μὲν σοφίας, πενίας δὲ κρείττων, ἡδονῆς δὲ ἐχθρός, ἀληθείας δὲ φίλος, οὕτω σφαλεροὺς καὶ κινδυνώδεις λόγους ταῖς αὐτοῦ ὁμιλίαις ἀνεκέρασεν, ὥστε τὰ Ὁμήρου αἰνίγματα πόρρω πάνυ εἶναι τῆς αἰτίας, τοῖς ἐκείνου παραβαλλόμενα. Αὐτίκα καὶ ὁ e
μὲν περὶ τοῦ Διὸς τοιαῦτα ἀκούσας, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Θέτιδος, καὶ τοῦ Ἡφαίστου, καταμαντεύεται τοῦ λόγου, ὡς φησὶ μὲν ταῦτα, ἕτερα δὲ αἰνίττεται· καὶ παρεὶς τῇ ἀκοῇ τὸ τερπνόν, συναγωνίζεται τῷ ποιητῇ, καὶ συνεξαίρεται τῇ φαντασίᾳ, καὶ συναναπλάττει τὸν λόγον, ἀπιστῶν ὁμοῦ καὶ χαίρων τῇ τῆς μυθολογίας ἐξουσίᾳ. Ὁ δὲ Σωκράτης ἡμῖν ἐπ' f

1 *γελῶντες θεοὶ* cf. Plat. republ. III 389 a vi. etiam simil. or. 4. 4 b ‖ 2 *Ἀχιλλεὺς διώκων* = or. 23. 1 d vi. etiam or. 7. 6 b ‖ 4 *ὀδυρόμενοι θεοί* vi. or. 5. 5 c cf. Plat. republ. III 388 b *πολὺ δ' ἔτι τούτων μᾶλλον δεησόμεθα μήτοι θεούς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας ὤμοι ἐγὼ δειλὴ* sq. et c *αἰ αἰ ἐγών, ὅτε μοι Σαρπήδονα* sq.

1 *καὶ γελῶντες* om. in mge add. man. eadem R! ‖ 5 (et 8) *ὤμοι* R! ‖ 8 *δειλή* in ras. R! ‖ 11 *μὲν τῆς σοφίας* α(Θ) ‖ 12 *δὲ* (ante *φίλος*) om. suprascr. man. antiqua R! ‖ 13 *αὐτοῦ* α(Θ) ‖ 15 *καὶ ὁ*] *γὰρ ὁ* Reiske (Duk. Duebn.) *ἕκαστος* Schenkl *καὶ* del. Markl.

ἀληθείᾳ διατεθρυλημένος, ἐπισφαλέστερος ἐν οἷς αἰνίττεται, διὰ τὸ ἀξιόπιστον μὲν ἐν τοῖς λόγοις, δυνα-
g τὸν δὲ τῇ μιμήσει, ἀνόμοιον δ' ἐν τοῖς ἔργοις. Οὐδὲν γὰρ αὐτὸς αὐτῷ ὅμοιος ὁ Σωκράτης ἐρῶν τῷ σωφρονοῦντι, καὶ ὁ ἐκπληττόμενος τοὺς καλοὺς τῷ ἐλέγχοντι τοὺς ἄφρονας, ὁ Λυσίου τῶν ἐρωτικῶν ἀντίτεχνος, ὁ Κριτοβούλου ἁπτόμενος, ὁ ἀπὸ κυνηγεσίου τῆς Ἀλκιβιάδου ὥρας παραγινόμενος, ὁ Χαρμίδην τεθηπώς.
h Πῶς γὰρ ὅμοια ταῦτα φιλοσόφῳ βίῳ; οὐ τῇ πρὸς τὸν δῆμον παρρησίᾳ, οὐδὲ τῇ πρὸς τοὺς τυράννους ἐλευθερίᾳ, οὐδὲ τῇ ἐπὶ Δηλίῳ ἀριστείᾳ, οὐδὲ τῇ | πρὸς 85b
τοὺς δικαστὰς ὑπεροψίᾳ, οὐδὲ τῇ ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ὁδῷ, οὐδὲ τῇ πρὸς τὸν θάνατον παρασκευῇ· πολλοῦ
i γε καὶ δεῖ. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθῆ ταῦτα, εὐφημεῖν ἄξιον· εἰ δὲ αἰνίττεται δι' αἰσχρῶν ῥημάτων πράξεις καλάς, δεινὸν καὶ σφαλερὸν τὸ χρῆμα. Τὸ γὰρ ὑποβαλεῖν αἰσχρῷ καλόν, καὶ τὰ ὠφελοῦντα διὰ τῶν βλαπτόντων ἐπιδείκνυσθαι, οὐκ ὠφελοῦν βουλομένου ἔργον (τὸ γὰρ ὠφελοῦν ἀφανὲς) ἀλλὰ βλάπτειν· πρόχειρον γὰρ τοῦτο.

---

6 ὁ *Λυσίου τῶν ἐρωτικῶν ἀντίτεχνος* cf. Plat. Phaed. 60 d ὅτι οὐκ ἐκείνῳ (Eueno) *βουλόμενος οὐδὲ τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ ἀντίτεχνος εἶναι ἐποίησα ταῦτα* ‖ **7** *Κριτοβούλου* sq. cf. Xenoph. conv. IV 28 | *ἀπὸ κυνηγεσίου* sq. e Plat. Protag. 309 a etiam symp. 213 b ‖ **8** *ὁ Χαρμίδην τεθηπώς* cf. Plat. Charm. 154 b ‖ **9. 10** *τῇ πρὸς τὸν δῆμον παρρησίᾳ* cf. Plat. apol. 32 a ‖ **10** *τῇ πρὸς τυράννους ἐλευθερίᾳ* cf. Plat. apol. 32 c ‖ **11** *τῇ ἐπὶ Δηλίῳ ἀριστείᾳ* cf. Plat. symp. 219 e

---

1 *διατεθρυλημμένος* R *διατεθρυλλημένος* cett. ($\delta\Delta^{o}$) ‖ **2** ⟨καὶ⟩ *διὰ* MN α(δ) ‖ **2. 3** *δυνατὸν δὲ τῇ μιμήσει*] *δυνατὸν δ' ἐν τῇ μιμήσει* Duk. *συνετὸν δ' ἐν τῇ νοήσει* Markl. ‖ **4** *Σωκράτης ὁ ἐρῶν* Reiske ‖ **6** *ἀντίτεχνος* (ο in ras.) R! ‖ **18** *ὠφελοῦν*] *ὠφελεῖν* ς($\delta\Delta$) sed vi. similem variationem or. 5. 4 h *εἰ μὲν ἀνύτει τι ... εἰ δὲ ἐπισφαλές*

Ταῦτα οἶμαι Θρασύμαχον ἂν εἰπεῖν, ἢ Καλλίαν, ἢ k
Πῶλον, ἢ ὅστις ἄλλος τῇ Σωκράτους φιλοσοφίᾳ ἐπο-
λέμει.

Φέρ' ἐπαμύνωμεν τῷ λόγῳ, μὴ εἰκαῖα φλυαρῶμεν. VI a
Καὶ δή μοι δοκῶ βούλεσθαι μὲν ταῦτα, δύνασθαι δὲ
ἧττον· χρὴ δὲ ὁμοῦ τῷ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι. Ὧδε b
τοίνυν δράσωμεν περὶ ῥᾳστώνην τοιαύτην τῷ λόγῳ, ||
οἵαν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσαγγελλόμενοι ἢ κιν- Ed. Duebn. p. 98
δυνεύοντες· οὐ περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογοῦνται μό-
νον, ὑπὲρ ὅτου ἡ εἰσαγγελία ἐγένετο, ἀλλ' ἠρέμα εἰς
ἄλλους ἀξιοχρεωτέρους τρέπουσι τὴν αἰτίαν, τῇ πρὸς
ἐκείνους κοινωνίᾳ κατασμικρύνοντες τὰ αὐτῶν. Οὐ- c
κοῦν καὶ ἡμεῖς περὶ Σωκράτους, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα
ἔδρα ἢ μή, σκοπεῖν ἀναθησόμεθα σμικρόν, ὅσον τὸ
νῦν ἔχον· λέγωμεν δὲ ὡδὶ πρὸς τουτουσὶ τοὺς δει-
νοὺς κατηγόρους· ὅτι ᾿ἡμῖν δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες, ἀτοπώ- d

---

1 *Θρασύμαχον .. Καλλίαν .. Πῶλον* vi. or. 26. 5 g *τοῦτον* sq. cf. Epict. diss. IV 5. 3 || **6** *ὁμοῦ τῷ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι* vi. or. 38. 6 d || **13** *εἰ μὲν ὀρθῶς* sq. vi. or. 3. 3 a || **16.** p. 226. 1 *ἀτοπώτεροι συκοφάνται Ἀνύτου καὶ Μελήτου* vi. or. 3. 1 b *ἀλλὰ πικροτέρους* sq.

---

1 in mge *θρασύμαχος* | *καλλίας* | *πῶλος* (schol. recent.) R! || **10** in mge *εἰσαγγελία* (schol. recent.) R! || **16** in mge *σημείωσαι: ἀνύτου καὶ μελήτου ὑμεῖς δοκεῖτε ἀτοπώτεροι εἶναι συκοφάνται* (verbo *ἀτοπώτεροι* al. man. suprascriptum *ἔστι μωρὸς*) (schol. recent.) R!

---

1 *ἂν* (ante *εἰπεῖν*) om. Δ^{o} add. Markl. | *Καλλίαν*] *Καλλικλέα* Markl. (Duk.) || **4** *εἰκαῖα* Hob. *ἱκανὰ* codd. ($\delta\Delta^{o}$) quod idem valere ac *συχνὰ* arbitratus defendit Schenkl *κενὰ* Reiske (Duebn.) || **7** *δράσωμεν* del. Dav.[2] | *περι⟨ποιοῦντες (ποιούμενοι, ποιῶμεν)⟩ ῥᾳστώνην* Steph. (Duk., Reiske) *πράσσωμεν ῥᾳστώνην* Dav.[2] | *τοσαύτην* (vel *ταύτην*) Markl. | *τῶν λόγων* Markl. (Duebn.) || **8** *οἷα* Schenkl *οἷον* Markl. (Duebn.) *οἵαν ⟨περιποιούμενοι⟩* Reiske | *καὶ οἱ εἰς* H et ita Steph. (Δ) | *ἢ*] *οἳ* Steph. (Δ) et ita Schenkl || **10** *ἠρέμαι* R! || **12** *τὰ αὐτῶν* $\alpha(\delta\Delta)$ *τὰς αὐτῶν* Reiske || **14** *ὅσον ⟨γε⟩ τὸ* Markl. || **16** *ὅτι* om. $\alpha(\delta)$

e τεροι εἶναι συκοφάνται Ἀνύτου καὶ Μελήτου· ἐκεῖνοι
μέν γε ἀδικεῖν γραψάμενοι Σωκράτην, καὶ τοὺς νέους
διαφθείρειν, καὶ ὅτι μὲν Κριτίας ἐτυράννησεν, τοῦτο
ἀδικεῖν ἔλεγον τὸν Σωκράτην, καὶ ὅτι Ἀλκιβιάδην ἐᾷ
ὑβρίζειν, καὶ ὅτι τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖ, καὶ
f ὀμνύει τὴν πλάτανον καὶ τὸν κύνα· τῶν δὲ ἐρωτικῶν
τῶν Σωκράτους ἀπέ|σχοντο καὶ οἱ δεινοὶ οὗτοι συκο- 86a
g φάνται· ἀλλ' οὐδὲ Ἀριστοφάνης τὰ Σωκράτους ἐν
Διονυσίοις κωμῳδῶν, ὁ δεινότατος τῶν κατηγόρων,
ἐλοιδορήσατο τῷ ἔρωτι τοῦ Σωκράτους· καίτοι πέντητα
εἰπών, καὶ ἀδολέσχην, καὶ σοφιστήν, καὶ πάντα μᾶλλον
h ἢ κακῶς ἐρῶντα. Οὐ γὰρ ἦν, ὡς ἔοικεν, τὸ πρᾶγμα
οὔτε τοῖς συκοφάνταις, οὔτε τοῖς κωμῳδοῖς ἐπιλήψιμον.
(VII) Διὸ δὴ τὸ μὲν Ἀθηναίων θέατρον καὶ τὸ δικα-
στήριον ἐκεῖνο διαπέφευγεν· πρὸς τουτουσὶ δὲ τοὺς
νυνὶ κατηγόρους (οὐ γάρ εἰσιν ἐκείνων ἀμαχώτεροι)
a διαγωνισώμεθα τὸ πρῶτον τῇδε· ὡς οὐκ ἴδιον Σω-
κράτους τὸ ἐρωτικὸν ἐπιτήδευμα, ἀλλὰ μακρῷ πρεσβύ-
τερον· μάρτυρα δὲ αὐτὸν Σωκράτην παραστησώμεθα,

---

3 ὅτι Κριτίας ἐτυράννησεν . . ὅτι Ἀλκιβιάδην ἐᾷ ὑβρίζειν cf. Xenoph. mem. I 2. 12 ‖ **5** τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖ cf. Plat. apol. 18b ‖ **6** ὀμνύει sq. cf. Lucian. vit. auct. 16 | τῶν ἐρωτικῶν . . ἀπέσχοντο sq. simil. Athen. XIII 556a ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλόμενον ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμῳδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημονεύοντας ‖ **9** ὁ δεινότατος sq. cf. Plat. apol. 18b ἀλλ' ἐκεῖνοι δεινότεροι sq.

---

8 in mge Ἀριστοφάνης (schol. recent.) R!

---

1 Μελίτου φα($\delta\Delta^{o}$) ‖ **2** μὲν R!N ‖ **3** ἐτυράννευσε M(ϑ) ‖ **4** Ἀλκιβιάδης Δ (tacite) ‖ **4. 5** ἐᾷ ὑβρίζειν Hob. ἐξύβριζεν codd. ($\delta\Delta$) ‖ **7** καὶ οἱ] καίτοι Reiske ‖ **14** θέατρον (ον in ras.) R! ‖ **16** οὐ γάρ] καὶ γάρ Markl. | ἀμαχώτεροι RH ἀμαχότεροι cett. Heins.

ἐπαινοῦντα μὲν τὸ ἔργον καὶ θαυμάζοντα αὐξανό⟨μενον,
ἀπαρνού⟩μενον δὲ αὐτοῦ τὴν εὕρεσιν. Ἐπιδειξαμένου b
γὰρ αὐτῷ τοῦ Μυρινουσίου Φαίδρου λόγον ὑπὸ Λυσίου
τοῦ Κεφάλου συγγεγραμμένον ἐρωτικόν, οὐκ ἔφη θαυ-
μάζειν, πλῆρες τὸ στῆθος ἔχων ὥσπερ ἀγγεῖον, ἀλλοτρίων
ναμάτων, ἧπου Σαπφοῦς τῆς καλῆς (οὕτω γὰρ αὐτὴν
ὀνομάζων χαίρει διὰ τὴν ὥραν τῶν μελῶν, καίτοι μι- CH
κρὰν οὖσαν καὶ μέλαιναν) ἢ Ἀνακρέοντος, φησίν, τοῦ
σοφοῦ. Τὸν δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον, εἰς ἔρωτα c
ἔπαινον, Μαντινικῇ γυναικὶ ἀνατίθησιν· ἀλλὰ εἴτε d
Μαντινική, εἴτε καὶ Λεσβία τὶς ἦν ἡ τοῦ λόγου μήτηρ,
πάντως γε οὐκ ἴδιοι οἱ τοῦ Σωκράτους ἐρωτικοὶ λόγοι,
οὐδὲ πρώτου· θεασώμεθα γὰρ οὕτως, ἀπὸ Ὁμήρου
ἀρξάμενοι.

Οὗτος γάρ μοι δοκεῖ πολυφωνότατος ὢν καὶ δεινὸς VIIIa
ὁμοῦ τοῖς καλοῖς τὰ αἰσχρὰ ἱστορεῖν, τὰ μὲν ὅπως

5 πλῆρες τὸ στῆθος ἔχων ὥσπερ ἀγγεῖον e Plat. Phaedr. 235 c ‖ **6** Σαπφοῦς τῆς καλῆς . . ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ ex Plat. Phaedr. 235 c cf. Themist. 13. 170 d ‖ **10** Μαντινικῇ γυναικὶ e Plat. symp. 201 d ‖ **16** τοῖς καλοῖς τὰ αἰσχρὰ sq. vi. or. 26. 5 b sq. ‖

5 πλῆρες — 8 μέλαιναν p

3 in mge φαῖδρος | λυσίας 8 ἀνακρέων (schol. recent.) R! ‖ **6** in mge σημείωσαι σαπφὼ ἡ καλή (schol. rec.) R! 7 in mge σημείωσαι M ‖ **15** in mge σημείωσαι περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ ἐρωτικῶν (schol. recent.) R!

1. 2 αὐξανό⟨μενον, ἀπαρνού⟩μενον (vi. p. 234. 14) Hob. αὐξανόμενον codd. ἐξαρνούμενον Schenkl cum Dav.[2] (qui et ἀναινόμενον) ἐξομνύμενον Markl. (Duebn.) ‖ **3** Μυρινουσίου (suprascr. ν man. ant.) R! Μυρηνουσίου MN φ Μυρρινουσίου α(δ⊿) ‖ **4** συγγεγραμμένον RN ‖ **5** ἔχειν φησὶν n ἔχειν Markl. | ἀλλοτρίων (ιων in ras. ex ιον) R! ‖ **6** ἧπου α(δ⊿°) ‖ **7** in mge CH(MEIΩCAI) (schol. vet. u) R! ‖ **9** λόγον] λεγόμενον Reiske | ⟨τὸν⟩ εἰς φα(δ) ‖ **10** μαντικῇ MN | εἴτε in ras. R! ‖ **12** οἱ τοῦ] τοῦ α(δ⊿) αὐτοῦ τοῦ Schenkl | Σωκράτους (τους in ras.) R! | ⟨οἱ⟩ ἐρωτικοὶ α(ϑ)

ἔχωμεν, τὰ δὲ ὅπως φεύγωμεν, τὰ μὲν ἄλλα εὐήθως
πάνυ καὶ ἀρχαίως ἐκδιδάσκειν ἰδέσθαι, καὶ ἡ|νιοχεῖν, 86b
καὶ τάττειν στράτευμα· ἐν νύσσῃ μὲν παραινῶν ἐγ-
χριμφθῆναι τὸν ἐπὶ λαιᾷ ἵππον, κυκεῶ δὲ Πραμνίου
διδοὺς τοῖς κάμνουσιν, τοὺς δὲ κακοὺς ἐν μέσῳ τάττων 5
τῶν ἀγαθῶν, καὶ τοὺς ἱππεῖς διακρίνων τῶν πεζῶν·
b ἦ γὰρ ἂν γέλωτα ὄφλοι τὰ σοφὰ ταῦτα τοῖς νῦν
c τακτικοῖς καὶ ἰατροῖς καὶ ἡνιόχοις· τὰ δὲ τοῦ ἔρωτος
πάντα ἐξῆς δίεισιν, καὶ ἔργα, καὶ ἡλικίας, καὶ εἴδη,
καὶ πάθη, τὰ καλά, τὰ αἰσχρά, τὸν σώφρονα ἔρωτα, 10
τὸν ἀκόλαστον, τὸν δίκαιον, τὸν ὑβριστήν, τὸν ἐπι-
Ed. Duebn. p. 99 μανῆ, τὸν ‖ πρᾶον· καὶ ἐστὶν ἐν τοιούτοις οὐκέτι
ἀρχαῖος, ἀλλὰ τεχνίτης δεινῶς,

(*E* 304) οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν.

d Αὐτίκα ἐν πρώτῳ λόγῳ ἐπὶ αἰχμαλώτῳ ἐρασταὶ δύο, 15
ὁ μὲν θρασὺς καὶ ἐπιμανής, ὁ δὲ ἥμερος καὶ ἐμπαθής·

---

3 *τάττειν στράτευμα* cf. Ps. Plut. vit. Hom. 192 Iulian. II 53 c Dio Chrys. 55. 19 ‖ 4 *Πραμνίου* sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 106 Plat. Ion. 538 c Athen. I 10 a ‖ 5 *κακοὺς* sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 193 Dio Chrys. 56. 8 vi. etiam or. 10. 6 b *ἱππῆας μὲν* sq. ‖ 15 *ἐρασταὶ δύο* scil. Achilles et Agamemnon vi. or. 26. 5 c

---

13 in mge *ἀρχαῖος* (schol. recent.) R!

---

1 *ἔχομεν* N *ἕλωμεν* Canterus *διώκωμεν* Markl. *ἐρῶμεν* (vel *ἑλώμεθα*) Reiske ‖ 2 *ἐκδιδάσκει* Duk. | *ἰδέσθαι* (ειδεσθαι R)] *ἰᾶσθαι* Dav.[1] (Duebn.) *ἰατρεύεσθαι* Steph. sed coniungendum *ἐκδιδάσκειν ἰδέσθαι* ut *θαῦμα ἰδέσθαι* al. et ita vertit Pacc. („is cum alia omnia simpliciter admodum atque antiqua ruditate docere videatur: ut est aurigari, ut exercitum ordinare" σ^2) ‖ 3 *νύσῃ* (suprascr. σ) R! ‖ 3. 4 *ἐγχριφθῆναι* MNα ‖ 4 *Πραμνίου* (*ου* in ras.) R! ‖ 9 *δεισιν* R *δῦσι* M *δύσῃ* N ‖ 10 *καλὰ* ⟨*καὶ*⟩ *τὰ* $\alpha(\delta)$ ‖ 12 *ἐν τοῖς τοιούτοις* MN$\alpha(\delta)$ *τοῖς τοιούτοις* ϑ ‖ 13 *δεινός* M $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ 14 *εἰσ'* Homerus ‖ 15 *αἰχμαλώτῳ* (*αἰχμ-* in ras.) R! ‖ 16 *ἐπιμανής* (*ιμ* in ras.) R! | *ἐμπαθής*] *εὐπαθής* Combes

ὁ μὲν ἀποφλογοῦται τὰ ὄμματα, καὶ λοιδορεῖται πᾶσιν καὶ ἀπειλεῖ· ὁ δὲ ἀναχωρεῖ ἐφ' ἡσυχίας, καὶ δακρύει κείμενος, καὶ ἀλύει, καὶ ἀπελεύσεσθαι φησίν, καὶ οὐκ ἄπεισιν. Ἄλλη εἰκὼν ἀκολάστου ἔρωτος· τοιοῦτος αὐτῷ e
5 ὁ Ἀλέξανδρος, οἷος ἐκ μάχης ἐπανεῖναι εἰς τὸν θάλαμον καὶ ἀεὶ μοιχῷ ἐοικέναι. Ἔστιν αὐτῷ καὶ δίκαιος f
ἔρως παρ' ἀμφοῖν ἴσος οἷον τῆς Ἀνδρομάχης καὶ τοῦ Ἕκτορος· ἡ μὲν πατέρα καὶ ἀδελφὸν καλεῖ τὸν ἄνδρα καὶ ἐραστήν, καὶ πάντα δὴ τὰ φίλτατα ὀνόματα· ὁ δὲ
10 οὔτε μητρὸς τοσουτονὶ αὐτῷ μέλειν, ὅσον ἐκείνης, λέγει. Ἔδειξεν καὶ τὸν χαμαιεύνην ἔρωτα ἐπὶ τῆς Ἥρας καὶ g
τοῦ Διός· καὶ τὸν ὑβριστὴν ἐπὶ τῶν μνηστήρων· καὶ τὸν γόητα ἐπὶ τῆς Καλυψοῦς· καὶ τὸν φαρμακέα ἐπὶ τῆς Κίρκης· καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, τὸν
15 πόνῳ κτητὸν καὶ χρόνῳ, καὶ μέχρι θανάτου προερχόμενον, νέων καὶ καλῶν ἀμφοτέρων, καὶ σωφρόνων,
87a τοῦ μὲν παιδεύοντος, τοῦ δὲ παι|δευομένου· ὁ μὲν ἄχθεται, ὁ δὲ παραμυθεῖται· ὁ μὲν ᾄδει, ὁ δὲ ἀκροᾶται· ἐρωτικὸν δὲ καὶ τὸ τυχεῖν ἐθέλοντα ἐξουσίας πρὸς h

---

5 Ἀλέξανδρος vi. or. 30. 5 c ‖ 11 τὸν χαμαιεύνην ἔρωτα vi. or. 18. 5 c ὅτι ὁ Ζεὺς sq. ‖ 14 τὸν ἀνδρεῖον ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ cf. Lucian. am. 54 Plat. symp. 180 a Xenoph. conv. 8. 31 Sext. Emp. hyp. III 24. 176 Hug ad Plat. l. l. ‖ 16 νέων καὶ καλῶν sq. spectat Phaedri argumentationem ap. Plat. symp. 180 a

---

1 ὁ μέν ἀποφλογοῦται — πᾶσιν v (: φλογοῦται)

---

5 ὁ (ante Ἀλέξανδρος) om. N α(δ Δ°) | ἐπανιέναι δ Δ (tacite) sed vi. or. 12. 6 a ἐπεξεῖναι or. 17. 1 d ἀπεῖναι al. ‖ 7 οἷον] οἷος Schenkl Meiser οἷον ⟨ὁ⟩ Markl. (Duebn.) ‖ 10 οὔτε μητρὸς ⟨οὔτε πατρὸς⟩ τοσουτονὶ Knebel Meiser | αὐτῷ α(δ Δ°) ‖ 11 ἔδειξεν (εν in ras.) R! | χαμεύνην N (in mge corr.) α(δ Δ°) ‖ 12 τὸν ὑβριστὴν — 13 ἐπὶ τῆς om. M ‖ 15 καὶ (ante μέχρι) om. MN α(δ) ‖ 18 παραμυθεῖται in ras. R! παραμυθεῖ α(δ) ‖ 19 καὶ in ras. R!

μάχην δακρῦσαι ὡς οὐκ ἀνεξομένου τοῦ ἐραστοῦ· ὁ δὲ ἐφίησιν, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὅπλοις κοσμεῖ, καὶ βραδύνοντος περιδεῶς ἔχει, καὶ ἀποθανόντος ἀποθανεῖν ἐρᾷ,
i καὶ τὴν ὀργὴν κατατίθεται· ἐρωτικὰ δὲ καὶ τὰ ἐνύπνια, καὶ τὰ ὀνείρατα, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὸ τελευταῖον δῶρον ἤδη θαπτομένῳ ἡ κόμη. Ταῦτα μὲν τὰ Ὁμήρου ἐρωτικά.

IX a Ἡσιόδῳ δὲ ἀείδουσιν αἱ μοῦσαι τί ἄλλο ἢ γυναικῶν ἔρωτας, καὶ ἀνδρῶν; καὶ ποταμῶν ἔρωτας καὶ
b βασιλέων καὶ φυτῶν; Τὸν δὲ Ἀρχιλόχου ἔρωτα, ὑβρι-
c στὴς γάρ, χαίρειν ἐῶ. Ὁ δὲ τῆς Λεσβίας (εἴτοι χρὴ πρεσβύτερα τοῖς νέοις εἰκάσαι) τί ἂν εἴη ἄλλο, ἢ αὐτό, ἡ Σωκράτους τέχνη ἐρωτική; Δοκοῦσιν γάρ μοι τὴν καθ' αὐτὸν ἑκάτερος φιλίαν, ἡ μὲν γυναικῶν, ὁ δὲ ἀρρένων, ἐπιτηδεῦσαι. Καὶ γὰρ πολλῶν ἐρᾶν ἔλεγον,
d καὶ ὑπὸ πάντων ἁλίσκεσθαι τῶν καλῶν· ὅ, τι γὰρ ἐκείνῳ Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρμίδης καὶ Φαῖδρος, τοῦτο

Treu, Sapph. p. 112. Wlck. op. II. 97

---

9 ποταμῶν . . φυτῶν sq. vi. or. 21. 8 d etiam or. 11. 11 b καλὸν μὲν γὰρ sq. cf. etiam Lucian. sacr. 10 ‖ **10** τὸν Ἀρχιλόχου ἔρωτα sq. cf. Iulian. ep. 300 c Orig. c. Cels. III 125 ‖ **11** τῆς Λεσβίας . . τέχνη ἐρωτικὴ cf. Themist. 13. 170 d Plut. amat. 5 prov. 29 Plat. Phaedr. 235 b Clearch. ap. Athen. XIV 639 a

---

8 in mge ἡσιόδου ἐρωτικὰ 10 ἀρχίλοχος 11 σαπφώ (schol. recent.) R! ‖ **17** sq. in mge ἀλκιβιάδης | χαρμίδης | φαῖδρος | γύριννα (sic) | ἀτθὶς | ἀνακτορία (sic) | πρόδικος | γοργίας | θρασύμαχος | γοργὼ | ἀνδρομέδα (schol. recent.) R!

---

1 δακρύσαι R! δακρύσας N ‖ **2** αὐτοῦ θ corr. Markl. ‖ **6** θαπτομένῳ] καταθαπτομένῳ Nα(δ) καθαπτομένῳ Mφ ‖ **8** ἀείδουσιν (ει in ras.) R! ‖ **10** βασιλέων (ων in ras.) R! ἀνέμων Dav.^{2} θαλασσῶν Markl. βοτανῶν Reiske ἄλσεων Toupius (Emendat. II p. 305) ἀσύλων Meiser cruce signavit Duebn. del. Duk. ‖ **11** ὁ δὲ] τὸ δὲ Reiske ‖ **12** ἄλλο εἴη H ‖ **12. 13** αὐτό, ἡ] αὐτοῦ M ἡ (om. αὐτὸ) α(θ) αὐτὴ ἡ Dav.^{2} αὐτὸ ⟨ἐκεῖνο⟩, ἡ? ‖ **14** καθ' αὐτὸν] κατὰ ταὐτὸ φα(θ) corr. Reiske

τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα καὶ Ἀνθὶς Ἀνακτορία· καὶ ὅ,τιπερ Σωκράτει οἱ ἀντιτέχνοι, Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ Θρασύμαχος καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῇ Σαπφοῖ Γοργὼ καὶ Ἀνδρομέδα· νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ ταύταις, νῦν δὲ ἐλέγχει, καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους·

τὸν Ἴωνα χαίρειν (Plat. Ion 530a),

φησὶν ὁ Σωκράτης·

(fr. 86 Bergk) πολλά μοι τὰν
Πολυανακτίθαο παῖδα χαίρειν,

Σαπφὼ λέγει· οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους·

(fr. 34 B) σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο κἄχαρις ἔσσα . . .

Σαπφὼ λέγει· κωμῳδεῖ σχῆμά που καὶ κατάκλισιν σοφιστοῦ, καὶ αὖτη

(cf. fr. 70 B.) τίς δὲ ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα στολήν . . .·

---

13 σμικρά μοι sq. cf. Plut. amat. 5 καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσα φησὶν ὅτι σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις ‖ **16** τίς δὲ sq. sine dubio initium fragmenti 70 (Bergk) paulo copiosius, ita ut restituendum sit illud τίς δὲ ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα στολὴν τοὶ θέλγει νόον | οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἕλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

---

1 ὅ,τιπερ — 5 Σωκράτους p

1 Γυριννὼ Duebn. | Ἀνθὶς Ἀνακτορία (i. e. Milesia) R!N Ἀνθὶς καὶ Ἀνακτορία (quam eandem atque Anagoram esse put. Benseler lex. s. v.) cett. (δ Δ) ‖ **6** Ἴωνα (α in ras.) R! ‖ **8** τὰν Knebel (Duebn.) τὸν codd. (δ Δ°) ‖ **9** πολυανακτίθαο Hob. πολυανάκτιθα RN (ut Ἀνθίλοχος al. cf. Meringer Mayer p. 177) πολυανάκτιδα HM φ (Δ) πολυάνακτος α (δ) | χαίρην Bergk ‖ **13** σμίκρα Bergk | πάϊς Dav.² (Bergk) | ἔτι] ἔμμεναι Dav.² ἔμμεν Bergk | φαίνεαι N (man. alt.) Steph. φαίνῃ Dav.² ἐφαίνεο Bergk | κἄχαρις ἔσσα .. Hob. καὶ χαρίεσσα codd. (δ Δ°) καὶ μήπω χαρίεσσα Heins. κοὐ χαρίεσσα Dav.² (Duebn.) κἄχαρις Bergk καὶ ἄχαρις Dav.¹ ‖ **15** αὐτὴ θ ‖ **16** ἀγροιωτειν R | ἐπειμένα (vel ἐπαμμένα) Casaubonus (in Athen. I 18. 54)

(g) Ed. Duebn. p. 100 τὸν || ἔρωτα φησὶν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, 87 b
ἀλλὰ ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι·
λέγει που καὶ Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ἄσματι,

(fr. 74 B.) σύ τε καλὸς θεράπων Ἔρως.

Ἡ Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀπο- 5
θνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκείνη ξυλλαβοῦσα εἶπεν
h 'γλυκύπικρον' καὶ 'ἀλγεσίδωρον.' Τὸν ἔρωτα Σωκράτης
i σοφιστὴν λέγει, Σαπφὼ μυθοπλόκον. Ἐκβακχεύεται
ἐπὶ Φαίδρῳ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, τῇ δὲ ὁ ἔρως

(fr. 42 B.) ἐτίναξεν τὰς φρένας, 10
ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρυσὶν ἐμπεσών·

(k) ἀναίθεται τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένῃ ὅτι ἀπέθνησκεν,
ἡ δὲ τῇ θυγατρί·

οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι
οὐκ ἄμμι πρέποι τάδε. 15

(l) Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους

---

16 ἡ δὲ Τηΐου .. τέχνη cf. Plut. amat. 5 Plat. Phaedr. 235 b Themist. 13. 170 d Clearch. ap. Athen. XIV 639 a

---

5 ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν. Διοτίμας ἀπόφθεγμα Apostolius Cent. IX 3 | θάλλει — **7** ἀλγεσίδωρον p ‖ **7** τὸν ἔρωτα — **8** μυθοπλόκον p ‖ **8** ἐκβακχεύεται — **11** ἐμπεσών p

---

1 in mge διοτίμα (schol. recent.) R! ‖ **7** in mge γλυκύπικρον καὶ | ἀλγεσίδωρον 12 ξανθίππη (schol. recent.) R! ‖ **16** τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ] in mge Ἀνακρέοντος (schol. vet. b) R!

---

1 (post φησὶν) κ eras. R! ‖ **3** που in ras. R! ‖ **4** καλὸς (suprascr. μ ut videtur) R κἄμος Bergk | θεράπων (ω in ras.) R! ‖ **5** ἡ] καὶ α(δ) | ὅτι] καὶ p ‖ **6** συλλαβοῦσα p ‖ **7** γλυκύπικρον spectat ad fragm. 40 Bergk ‖ **8** Σαπφὼ ⟨δὲ⟩ μυθοπλόκον p ‖ **9** ἔρωτος (ω in ras.) R! ‖ **10** τὰς] ἔμοι Bergk ‖ **11** ὡς om. Bergk ‖ **12** ἀναίθεται (scil. ὀργῇ) Hob. ἀνάθεται R (sine acc.) MN ἀνθάπτεται φα(δ) καθάπτεται Steph. Markl. μέμφεται H(Δ) ἄχθεται Meiser sed opus erat voce poetica | τῆς Ξανθίππης Steph. Markl.

καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης, καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ καὶ τούτοις τὴν σωφροσύνην ὁρᾷς·

(fr. 44 B.) ἔραμαί τοι συνηβᾶν,
φησίν,
χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος·

καὶ αὖθις 'καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια' φησίν. Ἤδη m δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο·

(fr. 45 B.) ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

Τοῦτο καὶ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων n αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλήμασιν. Τίς ἄν, ὦ θεοί, μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; |

---

2 sq. *Σμέρδιος . . Κλεοβούλου . . Βαθύλλου* vi. or. 37. 5 f vers. finem vi. etiam or. 29. 2 b et or. 20. 1 a ‖ **13** *Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλήμασιν* cf. Lucian. adv. ind. 5 *οὐδὲ γὰρ τοὺς Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κτησάμενος αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών* Plat. symp. 215 c Aelian. v. hist. 13. 20 Iulian. ep. 420 c al.

---

2 *μεστὰ* — 3 *κόμης* p

---

2 in mge *σμέρδιος κόμη* 3 *κλεοβούλου ὀφθαλμοί* 4 *βαθύλλου ὥρα* (schol. recent.) R! ‖ **12** in mge *σημείωσαι ὅσα ὁ σωκράτης παρὰ ἀλκιβιάδου ἀκούει τοὺς λόγους παιδευόμενος* (schol. recentissim.) R!M (rubro colore) ‖ **13** in mge *ὄλυμπος* | *μαρσύας* | *τίμαρχος* (schol. recent.) R!

---

4 *κἂν τούτοις α*(*δ Δ*) | *ὁρᾷς* Hob. *ὁρᾷ* codd. (*δ*) *ὅρα Δ* tacite ‖ **5** *ἔραμαί γε τοι σοι* Barnes. *ἔραμαι δέ τοι* Bergk. ‖ **6** *φησίν* om. *Δ*° ‖ **7** *χαρίεν*] *χαριτεῦν* Bergk | *γὰρ ἔσχες* Barnes. *ἔχεις γὰρ* Bergk ‖ **8** *εἶναι* ÷ ÷ ÷ ÷ *τῷ* R! ‖ **10** *γὰρ νέοι λόγων* Bergk | *εἵνεκα*] *ἕκητι* Barnes. | ⟨*οἱ*⟩ *παῖδες* Barnes. ‖ **11** *μὲν* (ante *γὰρ*) del. Barnes. | *ᾄδω* Valkenaer (Duebn.) *διδῶ* codd. (*δ Δ*°) *δίδωμι* Barnes. *διδῶ μὲν* Dav.² ‖ **12** *τοῦτο γὰρ Θ* corr. Markl. *ταὐτὸ γὰρ* Reiske

ΙΘ′

88a

XIX (Duebn. XXV vulg. 9)

Ἔτι περὶ ἔρωτος β′

Ia *Ἀναλαβόντες αὖθις αὖ τοὺς περὶ ἔρωτος λόγους, ὥσπερ ἀρχὴν μακρᾶς ὁδοῦ, μετ' ἀνάπαυλαν βαδίζωμεν* 5
ἐπὶ τὸ τέλος, ἡγεμόνας παρεκκαλέσαντες τῆς ὁδοῦ Ἑρ-
μῆν τὸν Λόγιον, καὶ Πειθώ, καὶ Χάριτας, καὶ τὸν
Ἔρωτα αὐτόν. Οὐ γάρ τι σμικρὸν οὐδ' ὑπὲρ τῶν
b *τυχόντων τὸ κινδύνευμα· παραθεῖ μὲν γὰρ τῇ λεω-*
φόρῳ τοῦ περὶ ἔρωτος λόγου κρημνὸς βαθύς, καὶ χρὴ 10
δυοῖν θάτερον, ἢ καλῶς ἐρῶντας ἰέναι ἀσφαλῶς, ἢ
ἐκτραπομένους τῆς ὁδοῦ κακῶς ἐρᾶν καὶ ἐνεχθῆναι
c *κατὰ τοῦ κρημνοῦ. Τοῦτο τοι δείσας καὶ Σωκράτης*
ἐκεῖνος, εὑρὼν τὸ πάθος ἐνακμάζον τῇ τε ἄλλῃ Ἑλ-
λάδι, καὶ πολὺ μάλιστα ταῖς Ἀθήναις, καὶ μεστὰ πάντα 15
ἀδίκων ἐραστῶν καὶ μειρακίων ἐξηπατημένων, οἰκτείρας
τοῦ πάθους ἑκατέραν τὴν ἀγέλην, καὶ μήτε παῦσαι
δυνάμενος τὴν ὕβριν νόμῳ (οὐ γὰρ ἦν Λυκοῦργος,

---

13 κρημνὸς sq. vi. or. 39. 3 m cf. Lucian. am. 20

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

6 in mge ἑρμῆς ὁ λόγιος | πειθὼ | χάρις (schol. recent.) R! || **18** in mge λυκοῦργος | σόλων | κλειδοσθένης (sic) (schol. recent.) R!

---

1 *ΙΘ′* R! ‖ **3** ἔτι περὶ ἔρωτος β′ R. add. λόγος Θ′ φα τοῦ αὐτοῦ ἔτι περὶ ἔρωτος MN ‖ **4** αὖ τοὺς] αὐτοὺς τοὺς Nφα(δ) corr. Markl. ‖ **5** ἀρχὴν] ἴχνη Meiser ‖ **6** τὸ (ante τέλος) om. α(δ) | παρεκκαλέσαντες Hob. παρεκκαλέσαντες RM παρακαλέσαντες cett. ⟨δΔ⟩ | ÷τῆς R! ‖ **8** γάρ τοι α(δΔ°) ‖ **15** μάλιστα] κάκιστα N | πάντων MN

οὐδὲ Σόλων, οὐδὲ Κλειδοσθένης, οὐδέ τις ἄλλος τῶν διὰ δύναμιν ἀρχικὴν πιστευομένων ἐν τοῖς Ἕλλησι), μήτε δι' ἐξουσίας βιάσασθαι πρὸς τὰ κρείττω (Ἡρα- d
κλέους γὰρ αὐτοῖς πρὸς τοῦτο ἔδει, ἢ Θησέως, ἤ τινος ἄλλου σωφρονιστοῦ ἰσχυροῦ), μήτε πεῖσαι λόγῳ (ἀπειθὲς γὰρ χρῆμα ἐπιθυμία προσλαβοῦσα οἶστρον, καὶ προσελθοῦσα ἐγγύτατα μανίᾳ)· οὕτω δὴ ὁ Σωκράτης e
τὸ μὲν ὑπεριδεῖν παντάπασιν τῶν νεανίσκων καὶ τῶν μειρακίων οὐκ ἠνέσχετο οὐδὲ πρὸς τὴν σωτηρίαν ||
αὐτῶν ἐξέκαμεν, ἐξεῦρεν δὲ μηχανὴν ἑκουσίου ἀγω- Ed. Duebn. p. 101
γῆς τοιανδέ τινα.

Φράσω δὲ αὐτὴν κατὰ τοὺς τοῦ Φρυγὸς λόγους Πa
μῦθον πλάττων. Ποιμὴν ἀνὴρ καὶ μάγειρος ἐβάδιζον b μῦθος
ἄμφω κοινὴν ὁδόν· ἰδόντες δὲ ἐκ ποίμνης ἄρνα εὐ-
τραφῆ πλανώμενον, ἀπολειφθέντα τῶν συννόμων,
88b ὥσαντο | ἐπ' αὐτὸν ἄμφω· ἦν ἄρα τότε ὁμόφωνα καὶ c
τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις· ἐρωτᾷ ὁ ἀμνός, τίς ὡς ἐκά- d

3. 4 Ἡρακλέους . . σωφρονιστοῦ vi. or. 15. 6 d; 24. 2 g; 32. 7 a cf. Themist. 34. 28 π. ἀρετῆς (Mus. Rhen.) 27. 450 Lucian. vit. auct. 8 cyn. 13 (cum Theseo) || 13 ποιμὴν ἀνὴρ καὶ μάγειρος cf. Dio Chrys. 4. 44 de rege et tyranno Themist. 13. 171 d || 16 ὁμόφωνα sq. vi. or. 32. 1 a sq.

16 ἦν ἄρα — 17 ἀνθρώποις (: ὁμόφωνα nomine Himerii!)

13 in mge αἰσώπειος μῦθος (schol. recent.) R!

1 Κλειδοσθένης RM Κληδοσθένης Nα(δ) (ut Κλειδο-ποιός κλειδο-φύλαξ κλειδοῦχος κλειδο-φόρος iuxta κλει(δ)-σθένης κλεῖ(δ)-σ-μα κλειστός κλειθρία)] Κλεισθένης Hφ⊿ (quod Κλεο-σθένης esse falso vult Etym. magn. s. v.) || 1. 2 τῶν δύναμιν MNα(δ) τῶνδε δύναμιν Dav.² διὰ uncis incl. Duebn. improbante Schenkl || 2 ἀρχικὴν] ἀρχὴν Duk. || 7 προελθοῦσα Markl. (Duebn.) | μανίας Markl. (Duk.) | οὕτος Dav.² τοῦτο Markl. | δὴ ὁ] δείσας Markl. defendit Knebel || 9 μειων (suprascr. ρακί) R! || 10 δὲ ÷ ÷ ⋮ μηχανὴν R! || 13 in mge μῦθος (schol. vet. b) R! || 17 τίς ὧν ἑκάτερος φα(δ⊿) sed cf. Thucyd. III 74 Passow gr. Wtb. s. v. ὡς

e τερος ἐθέλει αὐτὸν μεταχειρίσασθαι καὶ ἄγειν. Ὡς δὲ ἐπύθετο τἀληθῆ αὐτά, τὴν ἀμφοῖν τέχνην, φέρων ἑαυτὸν ἐπιτρέπει τῷ ποιμένι· ‘σὺ μὲν γὰρ δήμιός τις εἶ καὶ μιαιφόνος τῆς ἀρνῶν ποίμνης, τούτῳ δὲ ἐξαρ-
f κέσει, ἂν καλῶς τὰ ἡμέτερα ἔλθῃ’. Εἴκαζε, εἰ βούλει, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς μὲν ἐραστὰς ἐκείνους μαγείροις πολλοῖς, τὸν δὲ Σωκράτην ποιμένι ἑνί, τὰ δὲ μειράκια τὰ Ἀττικὰ θρέμμασιν πλανωμένοις, ὁμοφώνοις ἀλη-
g θῶς, οὐ κατὰ τὴν ἐν τοῖς μύθοις ἐξουσίαν. Τί ἂν οὖν δράσαι ὁ ποιμὴν οὗτος ὁρῶν τοὺς δημίους τῆς τῶν μειρακίων ὥρας ἐφιεμένους καὶ δρόμῳ ἐπ’ αὐτὴν ὠθουμένους; ἆρα ἀνέξεται καὶ τὴν ἡσυχίαν ἄγων στήσεται; οὕτω μὲν εἴη ἂν μιαιφονώτερος αὐτῶν τῶν δημίων. Οὐκοῦν θεύσεται, καὶ κοινωνήσει τοῦ δρό-
h μου, καὶ διώξεται σὺν αὐτοῖς, οὐκ ἐπὶ τῇ ἴσῃ. Καί τις ἰδὼν τῶν ἀπείρων τῆς τέχνης καὶ τῆς αἰτίας τοῦ δρόμου, αὐτὸ ἐκεῖνο οἰήσεται, ἐπ’ ὀλέθρῳ καὶ τοῦτον θεῖν· ἐὰν δὲ ἀναμείνῃ τὸ τέλος, ἐπαινέσεται τὸν δρόμον, καὶ μιμήσεται τὴν σπουδήν, καὶ θαυμάσει τὸν
i θηρευτήν, καὶ μακαρίσει τὴν ἄγραν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης ἐρᾶν ἔλεγεν, καὶ πάντων ἐρᾶν· καὶ ἐκοι-

4 μιαιφόνος τῆς ἀρνῶν ποίμνης sicut μισοπρόβατος ille ποιμὴν cf. Xenoph. ap. Stob. fl. 48. 60 Aristot. eth. Nicom. 1161 a 15

2 αὐτὰ καὶ τὴν α(δΔ^{o}) ‖ 3 ποιμένι ⟨λέγων πρὸς τὸν μάγειρον⟩ σὺ φα(δΔ) ‖ 4. 5 ἐξαρκέσει ἂν Dav.^{2} (Δ) ἐξαρκέσειαν RMN ἐξαρκέσειεν α(δ) ‖ 5 ἔλθῃ („in stabula revertatur“ cf. ‘nu fluic dû, vihu minaz, hera fridu frono in godes munt *heim* zi *komonne* gisunt’ vel ‘der heilige Christ unta sancte Marti de fruma mir sa hiuto alla hera *heim* gasunta“ (Lorscher Bienen- et Wiener Hundesegen) Hob. ἔθῃ codd. (δΔ) ἔθνη Heins. ἔρια Dav.^{2} Schenkl ἔχῃ Markl. Meiser (alio quidem sensu) ‖ 14 κοινωνήσει (ν ante ω in ras.) R! ‖ 18 ἐπαινέσεται (αιν in ras.) R! ‖ 20 καὶ (ante μακαρίσει) om. Duebn. ‖ 21 πάντων suspectat Markl.

νώνει τοῦ δρόμου, καὶ ἐδίωκεν τοὺς καλούς, καὶ τοὺς
συνεραστὰς ἔφθανεν, καὶ τοὺς δημίους ὑπετέμνετο.
Καὶ γὰρ ἦν αὐτῶν καὶ πονεῖν ἱκανώτερος, καὶ ἐρᾶν k
δεινότερος, καὶ λαμβάνειν εὐστοχώτερος· καὶ πάνυ εἰ-
κότως. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ὁ ἔρως ἦν ὄνομα ἐπι- l
θυμίας ἐν ἡδοναῖς πλανώμενον· ἀρχὴ δὲ αὐτοῦ ἄνθος m
89a σώματος ἐρχόμε|νον εἰς ὀφθαλμούς, καὶ δι' αὐτῶν ἐπὶ ΛΘ'
τὴν ψυχὴν ῥέον· ὁδοὶ γὰρ κάλλους οἱ ὀφθαλμοί. Τῷ δὲ n
Σωκράτει ὁ ἔρως ἦν κατὰ μὲν τὴν σπουδὴν τοῖς ἄλλοις
ὅμοιος, κατὰ δὲ τὴν ἐπιθυμίαν διαφέρων, κατὰ δὲ τὴν
ἡδονὴν σωφρονέστερος, κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν εὐστοχώ-
τερος· ἀρχὴ δὲ αὐτοῦ ψυχῆς ἄνθος ἐν σώματι δια-
φαινόμενον· οἷον εἰ ξυνείης καὶ ποταμοῦ κάλλος λει- o
μῶνι ἐπιρρέον, καλὰ μὲν τὰ ὑπ' αὐτῷ ἄνθη, λαμπρυ-
νόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὴν ὄψιν· τοῦτο p

---

5 *τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις* sq. spectat Platonis amorem tripertitum cf. Apul. dogm. Plat. II 14 Albin. 33 | *ἔρως . . ὄνομα ἐπιθυμίας* cf. Plat. Phaedr. 237 d *ὅτι ἐπιθυμία τις ὁ ἔρως παντὶ δῆλον* symp. 192 e ‖ **6** *ἐν ἡδοναῖς πλανώμενον* cf. Plut. amat. 4 *τέλος ἐπιθυμίας ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις* | *ἄνθος* sq. cf. Plat. Cratyl. 420 a *ἔρως . . ἐσρεῖ ἔξωθεν καὶ οὐκ οἰκεία ἐστὶν ἡ ῥοὴ αὕτη τῷ ἔχοντι, ἀλλ' ἐπείσακτος διὰ τῶν ὀμμάτων* ‖ **8** *ὁδοὶ* sq. cf. Demosth. erot. *σοῦ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν* ‖ **12** *ψυχῆς ἄνθος* sq. cf. Plut. amat. 21 *ὅταν ἐν εἴδεσι καλοῖς καὶ καθαροῖς σώμασιν ἴχνη λαμπρὰ κείμενα ψυχῆς ὀρθὰ . . κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι* Plat. symp. 210 b *μετὰ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι* sq.

---

5 *τοῖς μὲν* — **6** *πλανώμενον* p

---

3 *καὶ* prius in ras. R! | *ἐρᾶν*] *θηρᾶν* Markl. ‖ **5** *μὲν γὰρ*] *δὲ* p | *ὄνομα ἦν* p ‖ **6** *πλανωμένης* Reiske | *δ' αὐτῆς* Reiske ‖ **7** in mge *ΛΘ'* num. quaternionis R! ‖ **8** *κάλλους* ⟨*ἐπὶ τὴν ψυχὴν*⟩ *οἱ* Duk. ‖ **11** *ἀρετὴν*] *ἀρχὴν* Reiske (Duebn.) ‖ **13** *ξυνίῃς* Markl. ‖ **14** *ὑπ'*] *ἐπ'* Reiske | *αὐτοῦ* MN*a* corr. Heins.

δύναται καὶ ψυχῆς ἄνθος ἐμπεφυτευμένον σώματι καλῷ, ἐκλαμπρύνεται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκλάμπει, καὶ διαφαίνεται. Καὶ ἔστιν σωμάτων ὥρα οὐδὲν ἄλλο, ἢ μελλούσης ἀρετῆς ἄνθος, καὶ οἱονεὶ προοίμιον κάλλους
q ὡραιοτέρου. Ὥσπερ γὰρ τοῦ ἡλίου προανίσχει τὶς αὐγὴ ὑπὲρ ἄκρων ὀρῶν, ἀγαπητὸν ὀφθαλμοῖς θέαμα διὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ μέλλοντος, οὕτως καὶ τῆς λαμπρᾶς ψυχῆς προανίσχει τὶς ὥρα ὑπὲρ ἄκρων τῶν σωμάτων, ἀγαπητὸν φιλοσόφοις θέαμα διὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ μέλλοντος.

Ша Ἀλλὰ Θετταλὸς μὲν ἀγαπήσει πωλίον, καὶ Αἰ‖
Ed. Duebn. p. 102 γύπτιος πόρτιν, καὶ Σπαρτιάτης σκύλακα· φιλάνθρωπος δ' ἀνὴρ καὶ φιλοθρέμμων τοῦ ζῴου τούτου, οὐ κατὰ γεωργὸν Αἰγύπτιον, οὐδὲ κατὰ ἱππικὸν Θετταλόν, οὐδὲ κατὰ κυνηγέτην Λακωνικόν· τούτοις μὲν γὰρ ἡ θεραπεία ⟨διὰ προσδοκίαν χρείας γίγνεται, καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα⟩ προμνᾶται τοῖς ζῴοις πονοῦσα·

4 ἀρετῆς ἄνθος cf. Plut. amat. 21 καίτοι τήν γε ὥραν ἄνθος ἀρετῆς εἶναι λέγουσι ‖ 11 Θετταλὸς μὲν sq. cf. Plut. amat. 21 ὁ φίλιππος μὲν ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον ἀσπάζεται τοῦ Ποδάργου τὴν εὐφυΐαν . . καὶ θηρατικὸς . . καὶ Κρήσσας τρέφει καὶ Λακαίνας σκύλακας, ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ φιλάνθρωπος οὐχ ὁμαλός ἐστιν sq. vi. etiam or. 40. 6 c ὁ δὲ θηρευτὴς sq.

3 σωμάτων — 4 κάλλους p

9—12 in mge ὡραῖον (schol. recent.) R!

3 ἄλλο ἐστὶν ἢ p ‖ 3. 4 μελούσης R ‖ 6 ὡρῶν MN ‖ 7 οὕτως M cum R! οὕτω cett. (δ Δ) ‖ 11 πωλίον (ι in ras.) R! πῶλον α(δ) ‖ 12 πόρτιν (ι in ras.) R! ‖ 15 τούτων Orelli ‖ 16 ⟨ἄλλ⟩η θεραπεία Heins. ‖ 16. 17 lac. ind. et expl. Hob. ‖ 17 προμνατε R (supr. οι = προοιμια? m. alt.) H προοίμιά τε MNφα (nisi quod γε) δΔ° προοιμιάζεται Orelli | ποιοῦσα H Dav.[1] πόνου οὖσα Heins. πόνους Dav.[2] (Duebn.)

ὁ δὲ ἐραστὴς ὁ φιλάνθρωπος θεραπεύει τὰ παιδικὰ b
ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρετῆς, θεραπεύει δὲ ἐπιλεξάμενος
τὰ ἐπιτηδειότατα, ἐπιτήδεια δὲ εἰς προσδοκίαν ἀρετῆς
τὰ κάλλιστα. Τὸ δὲ κάλλος, τὸ αὐτὸ ὄν, ἀλλοιότερον c
μὲν φαίνεται μοχθηροῖς ὀφθαλμοῖς, ἀλλοιότερον δὲ
ἐρασταῖς νομίμοις· καὶ γὰρ τὸ ξίφος, τὸ αὐτὸ ὄν, ἀλ-
89b λοιότερον | μὲν φαίνεται τῷ ἀριστεῖ, ἀλλοιότερον δὲ
τῷ δημίῳ· καὶ τὴν μὲν Πενελόπην ἀλλοίως μὲν Ὀδυσ-
σεὺς ὁρᾷ, ἄλλως δὲ ὁ Εὐρύμαχος· καὶ τὸν ἥλιον ἄλλως d
μὲν ὁρᾷ Πυθαγόρας, ἄλλως δὲ Ἀναξαγόρας, Πυθα-
γόρας μὲν ὡς θεόν, Ἀναξαγόρας δὲ ὡς λίθον· καὶ τὴν
ἀρετὴν ἄλλως μὲν διώκει Σωκράτης, ἄλλως δὲ Ἐπί-
κουρος, Σωκράτης μὲν ὡς εὐδαιμονίας ἐραστής, Ἐπί-
κουρος δὲ ἡδονῆς. Οὕτω καὶ καλὸν σῶμα ἄλλως μὲν e
διώκει Σωκράτης, ἄλλως δὲ Κλεισθένης, Σωκράτης
μὲν ὡς ἀρετῆς ἐραστής, Κλεισθένης δὲ ὡς ἡδονῆς.

Ὁπόταν τοίνυν ἀκούσῃς ἐρῶντα μὲν τὸν φιλόσοφον, IV a

---

2 ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρετῆς cf. Lucian. am. 23 ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται (οἱ Σωκρατικοὶ) καὶ τὸ τοῦ σώματος εὔμορφον αἰδούμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν ἑαυτοὺς ἐραστάς Athen. XIII 563 f Plut. amat. 14 et 5 πρόφασις οὖν φιλία καὶ ἀρετή Lucian. vit. auct. 15 | ἐπιλεξάμενος sq. cf. Plat. symp. 210 a ‖ **11** Ἀναξαγόρας ὡς λίθον cf. Stob. ecl. I 209 (Aetius II 20. 6) Orig. c. Cels. 239 Plut. de superst. 10 Plat. apol. 26 d

9 τὸν ἥλιον — 14 ἡδονῆς p ‖ **17** ἐρῶντα — p. 240. 2 ἑνί v (: προσείποις)

10 πυθαγόρας 11 ἀναξαγόρας περὶ ἡλίου in mge (schol. recent.) R!

3 ἐπιτηδειότατα] ἐπιτήδεια Meiser | ἐπιτήδεια] ἐπιτηδειότατα Markl. Meiser ‖ **8** μὲν (ante Πενελόπην) om. ς(δ Δ) | ἀλλοίως] ἄλλως α(δ) | μὲν (ante Ὀδυσσεὺς) om. α(δ) ‖ **9** ἄλλως] ἀλλοίως H(Δ) | δὲ (post ἄλλως) om. α(δ) ‖ **14** δὲ ⟨ὡς⟩ ἡδονῆς N (in mge⟩ φ („tamquam voluptatis amator" σ^2)

ἐρῶντα δὲ καὶ τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα, μὴ προσείπῃς τὸ γιγνόμενον ὀνόματι ἑνί. Ὁ μὲν ἐφ' ἡδονὴν οἰστρεῖ, ὁ δὲ κάλλους ἐρᾷ· ὁ μὲν ἄκων νοσεῖ, ὁ δὲ ἑκὼν ἐρᾷ· ὁ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ ἐρᾷ τοῦ ἐρωμένου, ὁ δὲ ἐπ' ὀλέθρῳ
b ἀμφοῖν. Ἐκείνου τοῦ ἔρωτος ἀρετὴ ἔργον, τοῦδε τοῦ ἔρωτος ἔργον ὕβρις· ἐκείνου τοῦ ἔρωτος φιλία τέλος, τούτου τοῦ ἔρωτος ἔχθρα τέλος· ἄμισθος ὁ ἔρως ἐκεῖνος, μισθοφόρος ὁ ἔρως οὗτος· ἐκεῖνος ὁ ἔρως ἐπαινετός, ἐπονείδιστος οὗτος· ἐκεῖνος Ἑλληνικός, βαρβαρικὸς οὗτος· ἐκεῖνος ἄρρην, ἁπαλὸς οὗτος· ἐκεῖνος
c ἑστώς, πτηνὸς οὗτος, ἀβέβαιος. Ἐκεῖνον τὸν ἔρωτα ἐρῶν ἀνὴρ φίλος θεῷ, φίλος νόμῳ, μεστὸς αἰδοῦς, μεστὸς παρρησίας· ἐκεῖνος καὶ μεθ' ἡμέραν τὸν ἐρώμενον περιέπει καὶ ἀγάλλεται τῷ ἔρωτι, καὶ ἐν γυμνασίῳ συμπλέκεται, καὶ ἐν δρόμῳ συνθεῖ, καὶ ἐν θήρᾳ συγκυνηγετεῖ, καὶ ἐν πολέμῳ συναριστεύει, καὶ ἐν εὐ-

2 ὀνόματι ἑνί vi. or. 18. 3 b φωνῇ μιᾷ cf. Lucian. am. 37 (438) || **3** νοσεῖ vi. or. 18. 3 b οὕτωσὶ sq. or. 20. 4 b δεῖ προστεθῆναι sq. cf. Apul. dogm. Plat. II 14 || **5** ἐκείνου τοῦ ἔρωτος ἀρετὴ ἔργον sq. cf. Lucian. am. 37 || **6** φιλία τέλος . . cf. Zenon. ap. Athen. XIII 561 c Ζήνωνα ὑπολαμβάνειν τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας || **8** μισθοφόρος vi. or. 20. 1 e ὁ μὲν γὰρ sq. etiam or. 14. 5 d; 35. 7 a οὐχ ὑπ' εὐνοίας sq. || **9** Ἑλληνικός, βαρβαρικὸς vi. or. 20. 1 e vers. finem || **10** ἄρρην i. e. qualis virum decet cf. Lucian. am. 31 μόνος ὁ ἄρρην ἔρως κοινὸν ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς ἐστιν ἔργον et 33 | ἁπαλὸς cf. Plat. symp. 195 d alio quidem sensu || **11** ἐκεῖνον sq. vi. or. 20. 2 b cf. Lucian. am. 46

13 ἐκεῖνος — 14 τῷ ἔρωτι v (: μεθημέραν)

1 προσείποις v || **1. 2** τὸ γιγνόμενον] τὸ πρᾶγμα v || **2** μὲν ⟨γὰρ⟩ ἐφ' Reiske || **5** τοῦδε ⟨δὲ⟩ τοῦ Reiske || **11** ἀβέβαιος cave tamquam glossema seiungas vi. or. 30. 4 f πέλαγος ἀσφαλές || **13** μεθημέραν v^1 corr. Nauck || **16** κυνηγετεῖ N || **16. p. 241. 1** εὐτυχίαις συνευτυχεῖ] ἀτυχίαις συνατυχεῖ Markl. εὐτυχίαις συνευτυχεῖ ⟨καὶ ἐν ἀτυχίαις συνατυχεῖ⟩ Schenkl

τυχίαις συνεντυχεῖ, καὶ ἀποθανόντος συναποθνήσκει· καὶ οὐδὲν αὐτῷ δεῖ πρὸς τὴν συνουσίαν οὐ νυκτός, οὐκ ἐρημίας. Ὁ δὲ ἕτερος ἐραστὴς θεοῖς μὲν ἐχθρός, d
90a πλημμε|λὴς γάρ· ἐχθρὸς δὲ καὶ νόμῳ, παράνομος γάρ·
5 ἀθαρσής, δύσελπις, αἰδοῦς ἄπορος, ἐρημίας φίλος καὶ νυκτὶ καὶ φωλεοῖς· μηδαμοῦ ἂν ἐθέλων ὀφθῆναι συνδιημερεύων τοῖς παιδικοῖς, φεύγων ἥλιον, διώκων νύκτα καὶ

(Γ 9/10) ὁμίχλην
10 ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δὲ

ἀγαθήν. Ὁ μὲν ποιμένι ἔοικεν, ὁ δὲ κλέπτῃ ἔοικεν, e
καὶ λανθάνειν εὔχεται· οἶδεν γὰρ τὸ κακὸν ὃ δρᾷ, ἀλλὰ εἰδὼς ὑφ' ἡδονῆς ἕλκεται. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς εὐ- f
κάρποις φυτοῖς ὁ μὲν γεωργὸς τημελῶς πρόσεισιν, ὁ
15 δὲ κλέπτης ἐμπεσὼν δρέπει καὶ λυμαίνεται καὶ σπαράττει.

Καλὸν σῶμα ὁρᾷς ἀνθοῦν καὶ ἔγκαρπον· μὴ ‖ V a
χράνῃς, μὴ μιάνῃς, μὴ προσάψῃ τοῦ ἄνθους· ἐπαί- Ed. Duebn. p. 103
νεσον, ὡς ὁδοιπόρος φυτόν ποτε·

20 (ξ 162/3) τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον

---

1 ἀποθανόντος συναποθνήσκει cf. Plat. symp. 179 e Lucian. am. 46 κἂν ἀποθάνῃ ζῆν οὐκ ἀνέξομαι vi. etiam or. 18. 8 h vers. finem (de Achille) et or. 20. 2 b οὐ φεύγει θάνατον ‖ 12 λανθάνειν εὔχεται sq. cf. Muson. ap. Stob. flor. 6. 61 Iulian. V 198 c Plut. ap. Stob. flor. 6. 46 ‖ 13. 14 ἐν τοῖς εὐκάρποις φυτοῖς sq. vi. simil. or. 20. 9 b; 21. 8 d

17 καλὸν — 19 ποτε p

3 ὁ δὲ] οὐδὲ MN ‖ 5 ἐρημία α(δΔ) ‖ 9 ὁμίχλην Homerus ‖ 10. 11 δέ τ' ἀγαθήν H(Δ°) ‖ 13. 14 ἐγκάρποις Markl. ‖ 18 προσάψῃ-τοῦ R! ‖ 20 τοιοῦτον N

εἰσενόησα· φεῖσαι τοῦ φυτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διός, ἀνάμεινον τοὺς καρπούς, καὶ ἐρασθήσῃ δικαιότερον. Οὐ χαλεπὸν τὸ ἔργον· οὐ γὰρ Σωκράτους μόνον· οὐδὲ φιλοσόφου μόνον. Ἤδη καὶ Σπαρτιάτης ἀνὴρ οὐκ ἐν Λυκίῳ τραφείς, οὐδὲ ἐν Ἀκαδημίᾳ γυμνασάμενος, οὐδὲ ἐν φιλοσοφίᾳ πεπαιδευμένος, ἐντυχὼν μειρακίῳ βαρβαρικῷ μέν, ἀλλ' ἄκρως καλῷ καὶ ἀνθοῦντι ἄρτι, ἠράσθη μὲν αὐτοῦ· πῶς δ' οὐκ ἔμελλεν; ἀλλ' οὐ περαιτέρω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπαινῶ τῆς ἀριστείας τὸν Ἀγησίλαον μᾶλλον, ἢ τὸν Λεωνίδην μαχίμων· ἀμαχώτερος γὰρ ὁ ἔρως ἦν τοῦ βαρβάρου· καὶ τὰ τοῦ ἔρωτος βλήματα τιτρώσκει μᾶλλον ἢ τὰ Καδούσια ἢ τὰ Μηδικά. Τοιγαροῦν ὁ Ξέρξης μὲν ἐπέβη Λεωνίδου κειμένου, καὶ παρῆλθεν ἔσω Πυλῶν· Ἀγησιλάῳ δὲ μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν προσελθὼν ὁ ἔρως, ἐνταῦθα ἔστη ἐπὶ θύραις τῆς ψυχῆς· μεῖζον τὸ ἔργον· δίδωμι τὰ | ἀριστεῖα. Ταῦτα δρῶντα ἐπαινῶ τὸν Ἀγησίλαον μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην διώκοντα, ἢ Θηβαίων κρατοῦντα, ἢ τὰς μάστιγας καρτεροῦντα· ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἦν τῆς τῶν σωμάτων τροφῆς καὶ παιδαγωγίας· ταῦτα δὲ ἔργα ψυχῆς τῷ ὄντι ἠσκημένης καὶ μεμαστιγωμένης. 90b

4. 5 Σπαρτιάτης ἀνὴρ vi. or. 20. 8 d ‖ 19 μάστιγας sq. vi. or. 23. 2 d τὸ δὲ καθαρῶς sq. or. 32. 10 b

10 in mge ἀγησίλαος 12 καδούσια (schol. recent.) R!

1 ἐνόησα R! (suprascr. εἰσ man. eadem) α(δΔ) | φεῖσαι (αι in ras.) R! | τοῦ (ante Ἀπόλλωνος) om. Nα(δ) ‖ 5 Λυκίῳ RMα! Λυκείῳ cett. (δΔ) ‖ 5. 6 γεγυμνασμένος Markl. ‖ 10 τὸν Λεωνίδην μαχίμων] τὸ ἐν Λεωνίδῃ μάχιμον Knebel τὸν Λεωνίδην· ⟨ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐκράτει⟩ μαχίμων Reiske μαχίμων del. Meiser ‖ 11 ἀμαχώτερος δὲ Reiske | ἦν ὁ ἔρως Reiske ‖ 13 ἐπέβη (εβη in ras.) R! ‖ 16. 17 ἔργον ⟨τοῦτο·⟩ δίδωμι Reiske ‖ 17 ἀρίστεια R ἀρίστει M ‖ 20 καὶ διαγωγίας N

K′

XX (Duebn. XXVI vulg. 10)

Ἔτι περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς γ′

Σμερδίης, Θρᾷξ ὑπὸ Ἑλλήνων, κάλλους μειράκιον Ia
βασιλικόν, ὀφθῆναι γαῦρον, ἐκομίσθη δῶρον τυράννῳ
Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμίῳ. Ὁ δὲ ἥσθη τῷ δώρῳ, b
καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης Σμερδίου, καὶ αὐτῷ συνερᾷ ὁ
Τήϊος ποιητὴς Ἀνακρέων. Καὶ Σμερδίης παρὰ μὲν c
Πολυκράτους ἔλαβεν χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ ὅσα
εἰκὸς ἦν μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντος·
παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος ᾠδὰς καὶ ἐπαίνους καὶ ὅσα εἰκὸς
ἦν παρὰ ποιητοῦ ἐραστοῦ. Εἰ δή τις παραβάλλοι ἔρωτα d
ἔρωτι, τυραννικὸν ποιητικῷ, ποτέρῳ ἂν αὐτοῖν φανείη
ἐνθεώτερος, καὶ οὐράνιος, καὶ ἄξιος Ἀφροδίτης ἐπονο-
μάζεσθαι, καὶ ἔργον εἶναι ὅσου; Ἐγὼ μὲν οἶμαι κρα- e

---

4 *Σμερδίης* vi. or. 18. 9 1 cf. Aelian. var. hist. 9. 4

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

4 in mge *σμερδίης ὁ Θρᾷιξ* (schol. recent.) R! ‖ **6** in mge *πολυκράτης* 8 *ἀνακρέων* (schol. recent.) R! ‖ **13** in mge sinistro *ἴσως πότερος ἂν αὐ-* in mge dextro *ἴσως γραπτέον ὅσίου* man. eadem utraque recent. R!

---

1 *K′* R! ‖ **3** *ἔτι — ἐρωτικῆς γ′* R add. *λογος ι′ φ ἔτι — ἐρωτικῆς λόγος ι′ α περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς λόγος τρίτος* N *τοῦ αὐτοῦ ὅτι* (in mge al. man. *ἔτι*) *περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς τρίτος* M ‖ **4** *Θρᾴξ Δ* | *ὑπὸ Ἑλλήνων* „in dicione Graecorum“ | *κάλλους*] *ἁλοὺς* Leopardus (Emendat. XVII 2) (*Δ*) ‖ **5** *βασιλικοῦ φα*(*δ*) ‖ **8** *Τήϊος* (*ος* in ras.) R! ‖ **13** *προτέρῳ* M *πότερος φα*(*δΔ*) | *αὐτοῖς* MN ‖ **15** *ὅσου* R *νόσου* MN *θεοῦ* H(*Δ*) *ὅσιον φα*(*δ*) sed intellege ‘nescio, quanti’ vel ‘qualis’ i. e. talis qualem eum esse oportet scil. *ἐραστὴν δίκαιον* ut or. 17. 1 b *τὸ Μιθαίκου* sq.

τεῖν ἂν τὸν Μούσαις καὶ Χάρισιν ἀνακεκραμένον μᾶλλον, ἢ τὸν ἀνάγκῃ καὶ δέει· ὁ μὲν γὰρ αἰχμαλώτῳ ἔοικεν, ἢ μισθοφόρῳ οὐ πάνυ τι εὐτυχεῖ, ὁ δὲ ἐλευθέρῳ καὶ Ἕλληνι.

(II) Διόπερ μοι δοκεῖ οὐδὲ ἐν τοῖς βαρβάροις πάνυ τι ἐπιχωριάσαι τὰ τοῦ ἔρωτος. Ὅπου γὰρ τὸ μὲν πλῆθος δουλεύει, τὸ δὲ ἄρχον δεσπόζει, τὸ διὰ μέσου ἐνθένδε ἐξῄρηται, τὸ ἰσήγορόν τε καὶ ἰσότιμον καὶ ξύννομον.

a Ὁ δὲ ἔρως οὐδενὶ οὕτως πολεμεῖ ὡς | ἀνάγκῃ καὶ δέει· 91a

καὶ ἐστὶν χρῆμα γαῦρον, καὶ δεινῶς ἐλεύθερον, καὶ

b τῆς Σπάρτης αὐτῆς ἐλευθερώτερον. Μόνον γάρ τοι

Ed. Duebn. p. 104 τῶν ‖ ἐν ἀνθρώποις ἔρως, ἐπειδάν τῳ καθαρῶς ξυγγένηται, οὐ πλοῦτον τέθηπεν, οὐ τύραννον δέδιεν, οὐ βασίλεια ἐκπλήττεται, οὐ δικαστήριον φυλάττεται, οὐ φεύγει θάνατον· οὐ θηρίον αὐτῷ δεινόν, οὐ πῦρ, οὐ κρημνός, οὐ θάλαττα, οὐ ξίφος, οὐ βρόχος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄπορα αὐτῷ εὐπορώτατα, καὶ τὰ δεινὰ εὐμαχώτατα, καὶ τὰ φοβερὰ εὐπετέστατα, καὶ τὰ χαλεπὰ εὐκολώτατα.

c Ποταμοὶ πάντες περάσιμοι, χειμῶνες πλοϊμώτατοι, ὄρη εὐδρομώτατα· πανταχοῦ θαρσεῖ, πάντων ὑπερορᾷ, πάν-

---

3 μισθοφόρῳ vi. or. 19. 4 b ‖ **4** Ἕλληνι vi. or. 19. 4 b ‖ **11** Σπάρτης scil. πόλεως ἀτειχίστου vi. or. 32. 10 d ‖ **13** οὐ τύραννον δέδιεν = or. 36. 5 b καὶ περιῄει sq. de Diogene cf. etiam Lucian. erot. 46 κἂν τυραννικὴ βία δεσμὰ περιάψῃ sq. ‖ **15** θάνατον vi. or. 19. 4 c ‖ **16** θάλαττα cf. Lucian. erot. 46 καὶ διὰ χειμερίου θαλάττης ἀναγομένῳ συμπλεύσομαι

---

19 in mge περάσιμοι (vet. schol. a) R!

---

2 καὶ (ante δέει) om. MN ‖ **6** μὲν πλῆθος (εν πληθ. in ras.) R! ‖ **7** τὸ ⟨δὲ⟩ διὰ Nα(δ) corr. Markl. τόδε διὰ Dav.[1] ‖ **8** ἐξῄρτηται α(δ) | ξύννομον] ἰσόνομον Markl. ‖ **9** καὶ δέει om. ϑ add. Boissonade (Anecd. V 9 adn. 2) ex R ‖ **13** δέδιεν R!M (pr. man.) ‖ **15** θάνατον (ον in ras.) R! ‖ **16** θάλαττα (αττα in ras.) R! ‖ **19** παράσημοι N | πλωϊμώτατοι Mα(δ Δ°)

των κρατεῖ. Πολλοῦ γε ἄξιον τὸ ἐρᾶν, τοιοῦτον ὄν. d
Ἐγὼ μὲν οἶμαι καὶ εὔξασθαί τινα νοῦν ἔχοντα, μη- e
δαμοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, εἰ μέλλοι ὁμοῦ ἐρῶν ἐλεύ-
θερός τ' εἶναι καὶ ἀδεὴς καὶ ἄπταιστος.

Δέδια δὲ μὴ οὐ τοιοῦτον ἧ πᾶσιν ἐξῆς, ἀλλά τις III a
ὁμοιότης ἐπιτηδεύματος αἰσχροῦ ὑποδῦσα ἔργον καλόν,
τῇ πρὸς αὐτὸ εἰκασίᾳ καλλωπιζομένη τυγχάνει μὲν τῆς
φαντασίας ὁμοίας, τοῦ δὲ τέλους ἀστοχεῖ. Μιμεῖταί b
που καὶ φαρμακοπώλης ἰατρόν, καὶ συκοφάντης ῥήτορα,
καὶ σοφιστὴς φιλόσοφον. Καὶ πανταχοῦ εὕροις ἂν
ξυμφυὲς ἀγαθῷ κακόν, πολλῷ τῷ ὁμοίῳ ἀνακεκρα-
μένον, ἢ προαιρέσει χωριζόμενον, ὡς ὁ ῥήτωρ τοῦ
συκοφάντου· ἢ τέλει, ὡς ὁ ἰατρὸς τοῦ φαρμακέως· ἢ
ἀρετῇ, ὡς ὁ φιλόσοφος τοῦ σοφιστοῦ· προαίρεσις δὲ
καὶ ἀρετὴ καὶ τέλος ὀλίγοις γνώριμα. Ὅταν οὖν ἐν c
ἐπιτηδεύμασιν διπλοῖς καὶ ἀμφιβόλοις, τὰ μὲν ὅμοια
ἂν ἀπῇ, ἀνάγκη κατὰ τὸ ἀγνοούμενον οὐ δυναμένοις
χωρίζειν τὰς τέχνας κατὰ τὸ εἰκαζόμενον αὐτὰς συν-
άπτειν· μήποτ' οὖν καὶ περὶ ἔρωτος ταύτῃ κριτέον, καὶ (IV)
91 b ἡγητέον αὐτὸν | εἶναι ὄνομα κοινὸν ἐν μεταιχμίῳ ἀρε-

---

6 ὁμοιότης ἐπιτηδεύματος αἰσχροῦ vi. or. 18. 3 b ‖ **9** φαρμακοπώλης . . συκοφάντης . . σοφιστής sollemnia κολακείας exempla vi. or. 14. 8 g, h, i ‖ **20**. p. 246. 1 ἐν μεταιχμίῳ ἀρετῆς καὶ κακίας ut or. 24. 3 i vi. etiam or. 8. 8 b; simil. etiam or. 40. 6 g

---

10 in mge σοφιστής (schol. recent.) R!

---

2 καὶ] κἂν Markl. | τινα] τιν' ἂν Knebel ‖ **3** μέλλει N φ α(δ) ‖ **4** τε εἶναι α(δ Δ°) ‖ **7** τυγχάνει α(δ Δ) ‖ **8** ἀστοχῇ α(δ Δ) ‖ **13** ὁ (ante ἰατρὸς) om. MN α(δ) ‖ **14** ὁ (post ὡς) om. H α(δ) | φιλόσοφος (οσ in ras.) R! | προ÷αίρεσις R! ‖ **16. 17** τὰ μὲν ὅμοια ἂν ἀπῇ R τὰ μὲν ὅμοια οὐκ ἀπῇ, τὰ δ' ἀνόμοια προσῇ cett. (δ Δ) τὰ μὲν ὅμοια ἐμφανῆ, τὰ δὲ ἀνόμοια ἀφανῆ Schenkl ‖ **17** ἀνάγκη ⟨τοῖς⟩ κατὰ Reiske | δυναμένους α(δ)

τῆς καὶ κακίας τεταγμένον, ὑπ' ἀμφοῖν δημαγωγούμενον, σχηματιζόμενον δὲ πρὸς ἑκατέραν, ὁποτέρᾳ ξυγγένοιτο, τῷ τῆς ἐπαγομένης πάθει προσονομάζεσθαι.

a Καὶ μὴν τῆς ψυχῆς δίχα νενεμημένης, ὡς ὁ Πλάτωνος φησὶν λόγος, ἧς τῷ μὲν τῶν μερῶν ὄνομα λόγος, τῷ δὲ πάθος, ἀνάγκη τὸν ἔρωτα, εἰ μὲν κακία εἴη, πάθος τι εἶναι ἔρημον λόγου· εἰ δέ τι τῶν καλῶν, δυοῖν θάτερον, ἢ κατὰ τὸν λόγον τετάχθαι πάθους ἀπηλλαγ-
b μένον, ἢ κατὰ τὸ πάθος λόγῳ συμπεπλεγμένον. Καὶ εἰ μὲν ὁ ἔρως φιλίας ἐστὶν ὁρμή, καὶ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου πρὸς τὸ ὅμοιον ἄττοντος φύσει, καὶ ἀνακραθῆναι αὐτῷ ὀρεγομένου (πάθος ἂν εἴη τοῦτο, οὐ λόγος), δεῖ προστεθῆναι τῷ πάθει τούτῳ ἐπιστάτην λόγον, ἵνα ἀρετὴ
c γένηται, καὶ μὴ νόσος. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς τῶν σωμάτων κράσεως καὶ ἡ ὑγεία πάθος τί ἐστιν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ψυχρῶν καὶ θερμῶν δυνάμεων, ἢ ὑπὸ τέχνης συγκραθεισῶν καλῶς, ἢ ὑπὸ φύσεως ἁρμοσθει-

1 δημαγωγούμενον vi. or. 11. 7 f ‖ 4 τῆς ψυχῆς δίχα νενεμημένης sq. vi. or. 27. 7 b et 8 b τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄρχον sq. cf. Albin. 28 Epict. ap. Stob. flor. 1. 53 vi. etiam or. 7. 1 e ‖ 10 ὄρεξις τοῦ ὁμοίου sq. vi. or. 14. 7 c (de amicitia) ‖ 12. 13 δεῖ προστεθῆναι sq. scil. ut virtus (non amor probus) efficiatur vi. or. 27. 5 d et quae ibi adnotavi ‖ 14 νόσος vi. or. 19. 4 a ‖ 15 ἡ ὑγεία sq. vi. or. 39. 2 a cf. Iambl. ap. Stob. flor. 5. 66 | ὑγρῶν sq. nam e quattuor hisce elementis constat hominis corpus cf. Plut. ap. Stob. ecl. I 121 Plat. Timaeus 32 d Aristot. ap. Stob. ecl. I 126 Ps. Arist. π. κόσμου 5 (= Stob. ecl. I 271) Hermes ap. Stob. ecl. I 291 Chrysipp. ap. Stob. ecl. I 129 cf. etiam Iulian. IV 143 c Lucian. am. 19 ceterum vi. or. 9. 3 a

1 ἀμφοῖν ⟨μὲν⟩ δημαγωγούμενον ς(δ Δ) ‖ 2 ⟨ὡσθ'⟩ ὁποτέρᾳ Reiske ‖ 3 προ-σονομάζεσθαι R! ‖ 4 δίχα νενεμημένης R | ὁ (ante Πλάτωνος) om. α(ϑ) ‖ 11 ἄττοντος Duebn. ‖ 12 ὀρεγομένου Heins.² (δ Δ) ὀρεγομένῳ R (unde cum in exemplari suo nil nisi ῳ adnotavisset, memoria deceptus ὡς πάθος scribendum esse postea putavit Dav.²) ὀρεγομένη cett. α | λόγος ⟨καὶ⟩ δεῖ MN α(ϑ) ‖ 12. 13 προτεθῆναι Reiske ‖ 13 λόγον (ον in ras.) R! λόγω M

σῶν τεχνικῶς· ἂν δὲ ἀφέλῃς τῆς φύσεως ἢ τῆς τέχνης, τὸ μὲν πάθος συνετάραξας, τὴν δὲ ὑγείαν ἐξήλασας· οὕτως ἀμέλει καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρωτος τὸ πάθος μὲν ὁμοίως d ἐστίν, κἂν ἔχῃ λόγον· ἐὰν δὲ ἀφέλῃς τὸν λόγον, ἐπ- 5 ετάραξας αὐτοῦ τὴν συμμετρίαν, καὶ νόσον ἐποίησας τὸ πᾶν.

Ἔστω δὴ ὁ ἔρως ὄρεξίς τις ψυχῆς, ἀλλὰ τῇ ὀρέξει V a ταύτῃ χαλινοῦ δεῖ, καθάπερ ἵππου θυμῷ· ἐὰν δὲ ‖ ἐπιτρέψῃς τῇ ψυχῇ φέρεσθαι, αὐτὸ ἐκεῖνο, κατὰ τὴν Ed. Duebn. p. 105 10 Ὁμηρικὴν εἰκόνα (Z 506), ἵππον ἀνῆκας ἀδηφάγον διὰ πεδίου κροαίνειν καὶ ὑβρίζειν, οὐκ ἐπὶ λουτρὰ νόμιμα, οὐδὲ ἐπὶ δρόμους τεχνικοὺς θέοντα, ἀχάλινον, ἀδέ- 92a σποτον. Ἀλλὰ | αἰσχρὸν μὲν θέαμα ἵππος ἄφετος, αἰσχρὸν δὲ ἄκουσμα ὑβριστὴς ἔρως. Οὗτός ἐστιν ὁ b 15 ἔρως ὁ τοὺς κρημνοὺς πηδῶν, οὗτος ὁ ποταμοὺς πε- ρῶν, ὁ ξίφος λαμβάνων, ὁ ἅπτων βρόχον, ὁ μητρυιᾷ ἐπιτιθέμενος, ὁ προγόνοις ἐπιβουλεύων, ὁ παράνομος, ὁ ἔμπληκτος, ὁ χλωρός· οὗτος ὁ ἐν σκηναῖς τραγῳ- c δούμενος, ὁ ἐν μύθοις μισούμενος, μεστὸς ἐριννῶν, 20 μεστὸς δακρύων, οἴμοι βοῶν καὶ στένων, ὀλίγα μὲν εὐτυχῶν, ἐπαιρόμενος δὲ παρὰ τὴν ἀξίαν, καὶ τρεπό-

---

16 ἅπτων βρόχον spectat Phaedram cf. Lucian. Syr. 23 calumn. 26 vi. etiam or. 20. 9 a et „laqueum“ in declamationibus Quintiliani ‖ **18** ὁ χλωρὸς cf. Plut. am. 18 ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει . . τὴν φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν sq.

---

1 ἀφέλῃς ⟨τι⟩ τῆς Meiser ‖ **3** τὸ (ante πάθος) del. Markl. (Duebn.) | ὁμοίως def. Knebel ὅμως φ quod placet Heinsio Davisio ‖ **4. 5** ἐτάραξας MN α(δ) ‖ **15** οὗτος ποταμοὺς (suprascr. ὁ) R! ‖ **16** ξίφος (suprascr. ο) R! | ὁ ἀνάπτων α(δ) ‖ **18** χλωρός Hob. ἄδωρος codd. (δ⊿) quod idem valere ac κακόδωρος ratus frustra def. Dav.² ἄωρος Heins. μωρὸς Pierson (ad Moer. 39) ἄλογος Meiser ‖ **19** ἐριννῶν N ἐριννύων α(δ⊿)

d μενος παντοδαπὰς τροπὰς καὶ αἰφνιδίους· ἐπὶ σαρκῶν ἡδονὰς συντεταγμένος, καὶ φλεγμαίνων σῶμα σώματι ἀναμιγνύει, καὶ προσφυόμενος οὔτέ τινα εὐσχήμονα οὔτε νόμιμον οὔτε ἐρωτικὴν τῷ ὄντι ξυνυφήν. Ἐπισπᾶται δὲ αὐτὸν κάλλους φήμη οἰστρούμενον, ὑπὸ δὲ τῆς ἀγνοίας πλανώμενον.

VIa Ὁ δὲ τούτῳ ἐναντίος, μόνῳ τῷ τίκτοντι εἰς γένεσιν τοῦ ὁμοίου ἀπὸ ὀρέξεως ἐμφύτου μετὰ δικαιοσύνης ξυνών, καὶ διορίζων τὸ θῆλυ· οὗτος θεῶν Γαμηλίων τε καὶ Ὁμογνίων καὶ Γενεθλίων θεσμός, ἐπὶ πάσῃ ζῴων φύσει τεταγμένος· τῶν μὲν αὐτομάτων εἰς τὴν κοινωνίαν ὑπὸ οἰκείου ἔρωτος ἐν ὥρᾳ τοῦ γεννᾶν ἰόντων· τῶν δὲ καὶ διὰ τέχνης ἐπιστάτου ποιμενικῆς τε καὶ αἰπολικῆς καὶ βουφορβοῦ καὶ ἱπποκόμου, ζευγνύντων ἑκάστων κατὰ φύσιν τὰ αὐτῶν θρέμματα, καὶ διακρινόντων αὖθις δέει ὕβρεως·

(ι 221/2) χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μετάσσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι·

b ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγελαιοτρόφος ἐπιστάτις, βασιλικὴ καὶ ποιμενικὴ τέχνη, οὐδεμίαν ἐξεύροι ἂν ἄλλην ὕβρεως ἀγωγὸν μηχανήν, πρὶν ἄν τις ἑκὼν εἴξας τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν παραδῷ ποιμαίνειν αἰδοῖ καὶ σωφρο-

7 μόνῳ τῷ τίκτοντι sq. cf. Plut. am. 4 ἀλλὰ ταῦτα ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν ὄντα σεμνύνουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται sq. Muson. ap. Stob. flor. 6. 61 Lucian. am. 19 ‖ 19. 20 βασιλικὴ καὶ ποιμενικὴ τέχνη vi. or. 23. 1 a

1 αἰφνιδίως α(δ) ἀφειδῶς Markl. ‖ 2 συντεταμένος Markl. (Δ) ‖ 3 ἀναμιγνύειν δΔ (tacite) ‖ 4 ξυμφυὴν Reiske ξυμφυΐαν Markl. ‖ 5 φήμη ⟨ὑπὸ τῆς φαντασίας⟩ οἰστρούμενον Reiske ‖ 5. 6 δὲ τῆς] δεινῆς Markl. ‖ 14 βουφόρβου Δ ‖ 16 δὲ ὕβρεως α(δ) corr. Steph. ‖ 17 μέτασσαι α(δΔ) Homerus ‖ 21 ἑκὼν] εἵκων Heins. | εἴξας Hob. cum R (ηξω) ἡ M εἴξῃ H(Δ) om. cett. (δ)

92 b σύνῃ. Ὥσπερ γὰρ ἄλλο ἄλλῳ | ζῴῳ ἀλέξημα ἥκει παρὰ c
τῆς φύσεως εἰς τὸν αὐτοῦ βίον, ὑφ' οὗ σώζεται, λέ-
ουσιν ἀλκή, ἐλάφοις δρόμοι, θῆραι κυσίν, καὶ τῷ μὲν
διερῷ γένει αἱ νήξεις, τῷ δὲ μεταρσίῳ αἱ πτήσεις, τῷ
δὲ εἰλυσπωμένῳ οἱ φωλεοί, ὡς δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις, τὰ ἄλλα ἐλαττουμένοις τῶν ἁπάντων (καὶ γὰρ d
ἀλκὴν ἀσθενέστατοι, καὶ θεῖν βράδιστοι, καὶ ἀνίπτα-
σθαι ἀδύνατοι, καὶ νήχειν ἀσθενεῖς, καὶ φωλεύειν
ἀμήχανοι), λόγον δὲ αὐτοῖς θεὸς ἔδωκεν πρὸς τὰς e
ἁπάντων εὐπορίας ἀντίρροπον, ὑποβάλλων αὐτῷ τὴν
ἐρωτικὴν ὄρεξιν, ὡς χαλινῷ ἵππον, ὡς τοξότῃ τόξον,
ὡς οἴακι ναῦν, καὶ τεχνίτῃ ὄργανον. Ὁ τε οὖν λόγος f
αὐτὸς αὑτοῦ ἀμβλύτατος, ἀνέραστος ὤν· ὅ τε ἔρως
αὐτὸς αὑτοῦ ἐμπληκτότατος, ἀπειθέστατος ὢν τῷ λόγῳ.
Ἔστιν δὲ ἡ πειθὼ συζυγία ἔρωτος καὶ λόγου πρὸς τὸ g
καλὸν ὁρμωμένων, καὶ λαμπρυνομένων ἐπ' αὐτὸν πολλῷ
δρόμῳ. Ὁ δὲ οἰόμενος ἐν τῇ σαρκῶν φύσει κατορω- h
ρύχθαι τὸ καλόν, ἡδονὴν κάλλους ἀλλάττεται, καὶ ἐξ-
απατᾶται ὑπ' αὐτῆς· πιθανὸν γὰρ κακὸν ἡδονή, καὶ
κολακείας ἀνάπλεων· ‖

---

1 ὥσπερ γὰρ sq. = or. 31. 4 a sq. vi. etiam or. 10. 5 f sq. ‖ **12** ὡς . . τεχνίτῃ ὄργανον quod de deo dictum est or. 13. 4 a et c; 41. 4 d et g ‖ **15** ἔρωτος καὶ λόγου sq. vi. or. 11. 10 c ἐπιτρέψας sq. ‖ **17. 18** κατορωρύχθαι ut animam in corpore vi. or. 7. 5 e etiam or. 29. 2 a et infra § IX f ‖ **19** πιθανὸν κακὸν ἡδονή scil. δέλεαρ κακῶν cf. Plat. Tim. 69 c republ. VII 522 Apul. dogm. Plat. II 11

---

1 ὥσπερ — **9** ἔδωκεν v (: ὡς (ὡς cod.) δὲ) | ἄλλο — **5** φωλεοί p ‖ **17** ὁ δὲ οἰόμενος — **20** ἀνάπλεων n

---

2 αὐτοῦ v αὐτὸν MN ‖ **3** δρόμος· θῆρα v ‖ **5** ἰλυσπωμένῳ να(δ⊿) | ὡς δὲ α(θ) ὧδε Duebn. ‖ **7** θεῖν] ἐλθεῖν v ‖ **8** ἀσθενεῖς] ἀμβλεῖς Markl. Meiser ‖ **9** δὲ (post λόγον) om. v ‖ **16** ὁρμωμένων et λαμπρυνομένων transponit Meiser | ἐπ' αὐτὸ α(δ⊿) del. Markl. | πολλῷ ⟨ἐπ' αὐτὸ⟩ Markl.

VII a Ed. Duebn. p. 106 Τοῦτο καὶ μειράκιον Τρωϊκὸν βουκολοῦν τέως
καὶ περὶ τὴν Ἴδην πλανώμενον, οὐκ ἀνασχόμενον τὰς
οἴκοι ἡδονάς, ἐπὶ θάλατταν ἐκ τῶν ὀρῶν καταβιβασά-
μενον, εἰς ναῦν ἐνθέμενον, ἐπὶ Πελοποννήσου ἐπεραίω-
b σεν, λῃστὴν ἐραστήν. Οὐ γὰρ ἦν περὶ τὴν Ἀσίαν
σῶμα ἄλλο καλόν, οὐ Τρωϊκόν, οὐ Δαρδανικόν, οὐχ
Ἑλλησπόντιον, οὐ Λύδιον, ὁμόφωνον τῷ ἐραστῇ, ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἤθεσίν τε καὶ νομίμοις τεθραμμένον· ἀλλ'
ἐπὶ τὴν Σπάρτην καὶ τὸν Εὐρώταν ἔρχεται κωμαστὴς
διαπόντιος, ἐξ ὀνείρων ἐραστής, καὶ ἀδικεῖ τὸν ὑπο-
δεξάμενον, καὶ ἀνθίστησιν, καὶ διαλύει γάμον Ἑλλη-
νικόν. Ὦ λίχνου ἔρωτος, | καὶ ἀδίκων ἐνυπνίων, καὶ 93 a
ὀφθαλμῶν πονηρῶν, καὶ ἡδονῆς ἡγεμόνος πολλῶν
c κακῶν. Οὕτω καὶ Ξέρξην τὸν μέγαν ἐκεῖνον, τὸν ἐν
Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς τοῖς Ἕλλησι παραταξάμενον,
τοσούτων σωμάτων θεατὴν καὶ δεσπότην γενόμενον,
οὐκ ἐπηγάγετο εἰς ἔρωτα οὐκ Ἰνδικὴ κόρη ὑψηλή,
οὐδὲ Μηδικὴ τιαραφόρος, οὐδὲ Μαρδονικὴ μιτρηφόρος,
οὐδὲ Καρικὴ ὡπλισμένη, οὐδὲ Λυδία ᾄδουσα, οὐκ Ἰω-
νική, οὐχ Ἑλλησποντία· ἀλλ' ἐπὶ Ἄμηστριν ἦξεν τὴν

Plut. ap. Stob. flor. 6. 45 Iulian. II 91 c Euseb. ap. Stob. ecl. II 178 Cicer. de leg. I 11. 31 ‖ **20** (p. 249) κολακείας ἀνάπλεων vi. or. 38. 6 l

1 μειράκιον Τρωϊκὸν sq. vi. or. 23. 6 c ‖ **9** ἐπὶ τὴν Σπάρτην sq. vi. or. 12. 6 d ‖ **14** Ξέρξην i. e. Artaxerxem cf. Plut. Artaxerx. 23 sq.

20 in mge ἄμηστρις (schol. recent.) R!

4 Πελοποννήσου (λοπ in ras.) R! | ἐπεραίωσεν M cum R! ‖ **8** ἤθεσίν M cum R! ‖ **11** ἀνθίστησιν R!MN ἀνίστησι Reiske ‖ **11. 12** Ἑλληνικόν (ἑλλ in ras.) R! ‖ **12** ὦ Δ° | λιχνοῦ R! ‖ **15** Πλαταιαῖς] Θερμοπύλαις Reiske ‖ **18** τιαροφόρος α(δ Δ°) | Μακεδονικὴ N Δαρδανικὴ Dav.² Μυγδονικὴ Clericus (silv. philol. IX 3) Μαρδικὴ Meiser | μιτρηφόρος (ιτρ in ras.) R! μιτροφόρος cett. (δ Δ°) ‖ **19** ᾄδουσα (α in ras.) R! ‖ **20** Ἄμιστριν α(δ) corr. Heins. 'Amastrin' σ^2 | ἦξεν M (fortasse recte cum verbum ἄσσω sit in deliciis Maximi sed vi. etiam ad p. 252. 19)

τοῦ παιδὸς γαμετήν. Ὦ κακίστου ἔρωτος, ὃς παρα- d
λιπὼν τὰ ἐδώδιμα, ἐπὶ τὰ πικρὰ ἦλθεν καὶ ἄβρωτα,
ὑπ' ἀκολάστου ἐξουσίας εἰς τὴν τοῦ φιλεῖν δύναμιν
ὑβριζούσης. Ὅταν γὰρ ψυχῆς ἀφέλῃς μὲν τὸ εἰδέναι, e
παράσχῃς δὲ τὸ δύνασθαι, δίδως τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἐπιρροὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ δρόμον. Ἄφελε Ἀλεξάν- f
δρου μὲν τὴν Πριάμου δύναμιν, καὶ τὸ ἐκεῖ θάρσος,
καὶ μένει βουκολῶν καὶ τὴν Ἑλένην οὐκ ὀνειρώττει·
ἄφελε Ξέρξου τὴν ἐξουσίαν, καὶ Ἀμηστρις, οὐκ αἰσχρὰ
ἔστι καὶ ἐν ἰδιώταις;

Τυραννὶς ἀκόλαστος, ὅταν ἀπῇ μὲν ὁ λόγος, οἱ δὲ VII a
ὀφθαλμοὶ λιχνεύουσιν· ὧν ἐὰν ἀφέλῃς τὴν ἐξουσίαν,
οὔτε Κριτόβουλος Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐρᾷ, οὔτε
Αὐτολύκῳ Καλλίας, οὔτε Ἀγάθωνι Παυσανίας, οὔτε
ἄλλος ἄλλῳ. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν Κρητῶν νό- b
μον, καὶ τὸν Ἠλείων μέμφομαι· τὸν μὲν Κρητικὸν

9 ἄφελε sq. ut or. 33. 8 d ‖ **11. 12** οἱ ὀφθαλμοὶ sq. ut or. 31. 5 d ‖ **13** *Κριτόβουλος* immo *Κριτίας* cf. Xenoph. mem. I 2. 30 sed vi. or. 21. 3 d ‖ **14** *Αὐτολύκῳ Καλλίας* cf. Xenoph. conv. 1. 2 Plut. c. princ. phil. 3 Athenaeus 5. 187 f | *Ἀγάθωνι Παυσανίας* cf. Aelian. v. hist. 2. 21 ‖ **15** *Κρητῶν* cf. Plut. lib. ed. 11 Plato legg. 8. 836 ‖ **16** *Ἠλείων νόμον* cf. Plat. symp. 182 b Xenoph. conv. 8. 34 republ. Laced. II 13 Plut. lib. educ. 11 f Aelian. v. hist. 13. 5

4 ὅταν — **6** δρόμον n ‖ **8** καὶ μένει — ὀνειρώττει v (: ὀνειρώττω) ‖ **10** ἔστι καὶ — **15** ἄλλῳ n

4—6 in mge lineola anguinea notantur man. recent. R! ‖ **13** in mge κριτόβουλος | εὐθύδημος | αὐτόλυκος | καλλίας | ἀγάθων | παυσανίας (schol. recent.) R! ‖ **15** in mge κρητικὸς **16** ἠλείων νόμος (schol. recent.) R!

4 εἰδέναι] αἰδεῖσθαι Meiser ‖ **6** ἐπιρροὴν (suprascr. ρ) R! ‖ **7** ἐκεῖθεν Markl. ‖ **9** οὐκ] ὡς φα(δ) del. Reiske def. Knebel ‖ **10** ἔστι ⟨δὲ⟩ καὶ n ‖ **12** λιχνεύωσιν nα(δ Δ) ‖ **13** προσκνήσασθαι om. n ‖ **14** Αὐτολίκῳ Nφ ‖ **15** ἐπαινῶ (ω in ras.) R! ‖ **16** Ἠλείων (λει in ras.) R!

ἐπαινῶ τῆς ἀνάγκης, τὸν δὲ Ἠλείων μέμφομαι τῆς
c ἐξουσίας. Κρητικῷ μειρακίῳ αἰσχρὸν ἐραστὸν εἶναι,
Κρητικῷ νεανίσκῳ αἰσχρὸν προσάψασθαι παιδικῶν. Ὦ
d νόμου κεκραμένου καλῶς σωφροσύνῃ καὶ ἔρωτι. Τὰ
δὲ Ἠλείων οὐ λέγω, τὰ δὲ Λακεδαιμονίων λέγω· ἐρᾷ
Σπαρτιάτης ἀνὴρ μειρα|κίου Λακωνικοῦ, ἀλλ' ἐρᾷ μό- 93 b
νον ὡς ἀγάλματος καλοῦ· καὶ ἑνὸς πολλοί, καὶ εἷς
e πολλῶν. Ἡ μὲν γὰρ ἐξ ὕβρεως ἡδονὴ ἀκοινώνητος
πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ ἐξ ὀφθαλμῶν ἔρως κοινωνικὸς
μόνον, καὶ ἐπὶ πάσας ἐξικνούμενος φύσεις ἐρωτικάς.
Τί γὰρ ἂν εἴη ὡραιότερον τοῦ ἡλίου, καὶ ἐρασταῖς
πολυδερκέστερον; ἀλλ' ὅμως ἐρῶσιν ἡλίου οἱ πάντων
ὀφθαλμοί.

IX a Ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἰταλιώταις ἔφηβος ἦν καλός, καὶ
νόμος καλός, καὶ ἐρασταὶ πονηροί· ἐρᾶν μὲν ἠναγκά-
ζοντο ὑπὸ τοῦ κάλλους, εἴργοντο δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου
κακῶς ἐρᾶν· οἰστρούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους πρὸς
τὴν ὕβριν, τὸν μὲν ἔφηβον οὐκ ἔπεισαν (νόμιμος γὰρ
ἦν), ἦξαν δὲ οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ βρόχον πάντες ἑξῆς.

5. 6 ἐρᾷ Σπαρτιάτης sq. scil. Agesilaus vi. or. 19. 5 b ‖ **7** ὡς ἀγάλματος καλοῦ vi. or. 21. 8 f cf. Plat. Phaedr. 251 a ‖ **7. 8** εἷς πολλῶν cf. simil. Plato symp. 210 b ‖ **11** τί γὰρ ἂν εἴη ὡραιότερον τοῦ ἡλίου vi. simil. or. 39. 4 c ‖ **19** ἐπὶ βρόχον vi. supra § V b ὁ ἅπτων βρόχον

15 in mge σημείωσαι (schol. recent.) R!

2 ἐραστὸν] ἀνέραστον φ (Duebn.) ἐραστὴν N α(δ) οὐκ ἐραστὴν Dav.[1] ἐραστὴν (οὐκ) μὴ (Dav.[2]) Markl. ‖ **3** προσάψασθαι (σα in ras.) R! ‖ **8** ὕβρεως (ὑβρ in ras.) R! ‖ **9** ἀλλήλους] ἄλλους Markl. ‖ **10** μόνος Markl. (Duebn.) ‖ **12** πολυδερκέστερον Hob. πολυσαρκέστερον (i. e. ΠΟΛΥΔΡΚΕΣΤΕΡΟΝ suprascr. C i. e. ε) RMN πολυαρκέστερον H(Δ) πολλοῖς ἀρκέστερον φα(δ) | ὁρῶσιν ἥλιον Markl. ‖ **19** ἦξαν Perizonius (ad Aelian. v. hist. III 42) ἦψαν (del. ἐπὶ) Markl. ἤττοντο H unde ἥττοντο Dav.[2] sed cave attingas verbi ἧκειν hanc ἀόριστον inusitatiorem qua utitur etiam p. 250. 20

Ἄξιοι μὲν θανάτου· τί γὰρ δεῖ ξῆν ἄνδρα μηδὲ ὀφθαλμῶν ‖ ἀνεχόμενον; Ἄγαλμα μέν τις ἰδὼν καὶ Ed. Duebn. p. 107
ἐπαινέσας τὸ κάλλος, οὐκ ἐδεήθη βρόχου· ἀλλὰ κἂν b
ἵππον ἴδῃ ἱππικὸς ἀνὴρ καὶ τοῦ κάλλους ἐπαινέσῃ,
καὶ κτήσασθαι μὴ δυνηθῇ, οὐ δεῖται βρόχου· ἐξαρκεῖ
δὲ καὶ τῷ γεωργῷ καὶ ἐν γειτόνων, εἰ δὴ φυτὸν καλόν,
ἡ ὄψις αὐτή· ἐξαρκεῖ καὶ τῷ θηρευτῇ, κἂν παρ' ἄλλῳ
ἴδῃ σκύλακα ὡραῖον, ἡ ὄψις αὐτή· καὶ οὐδεὶς τούτων
θανατᾷ δι' ἀπορίαν τῶν κτημάτων. Ἐρῶσιν καὶ οἱ c
φιλοχρήματοι χρυσοῦ μᾶλλον, ἢ οἱ ἐρασταὶ σωμάτων,
καὶ συγκατορύττεσθαι ἐθέλουσιν τῷ χρυσῷ μᾶλλον,
ἢ τοῖς σώμασιν οἱ ἐρασταί· ἀλλ' οὐδεὶς θανατᾷ τού-
των, ἐὰν μὴ τύχῃ χρυσοῦ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πέρσης βα- d
σιλεὺς ἦψεν βρόχον ἀτυχήσας χρυσίου, ὁ πάντων χρη-
ματιστῶν ἀκορεστότατος καὶ ἐπιμανέστατος, ὃς ἄρχων
αὐτῆς γῆς, καὶ ἐν τοσαύταις ἡδοναῖς φυρόμενος, ὅσαι

---

4 ἵππον sq. vi. or. 21. 8 d ‖ **6** φυτὸν καλόν sq. vi. simil. or. 19. 4 f ‖ **7** θηρευτῇ cf. Plut. amat. 21 καὶ θηρατικὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι χαίρει μόνον sq. ‖ **8** σκύλακα vi. or. 19. 3 a ‖ **13. 14** ὁ Πέρσης βασιλεὺς sq. scil. Δαρεῖος cf. Herod. I 187 Stob. flor. 10. 53 Iulian. II 85 c ἀκηκόατε Δαρεῖον τὸν Περσῶν μονάρχην μισθωτόν, οὐ παντάπασι μοχθηρὸν ἄνθρωπον, δυσέρωτα δὲ αἰσχρῶς εἰς χρήματα καὶ νεκρῶν θήκας ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας διορύττειν ἀναπειθόμενον . . .

---

1 τί γὰρ δεῖ — **2** ἀνεχόμενον n

---

6 in mge ἐν γειτόνων (schol. vet. a) R!

---

6 καὶ ἐν RMN κἂν ἐν cett. (δ Δ) | γειτόνω MN α quod corr. Leopardus (Emend. XVIII 28) γείτονος Steph. | εἰ δὴ Hob. ἤδη RMN ἴδῃ cett. (δ Δ) ‖ **7** ἐξαρκεῖ δὲ καὶ α(δ) ‖ **8** ὡραῖον H(Δ) ὡρμαῖον R (sine acc.) MN (i. e. ὡραῖον suprascr. signo quodam litterae μ simili ut or. 1. 9 c ὠνάμεθα) ὅρμαιον α(δ) quod corr. Leopardus ‖ **9** ἐρῶσιν M ἐρῶσι R cum cett. ‖ **12** ἢ (in ras.) R! ‖ **12. 13** τούτων (υτ in ras.) R! ‖ **13. 14** βασιλεὺς del. Dav.² ‖ **16** αὐτῆς] τοσαύτης H(Δ)

πληροῦσιν βασιλέως ἀκολάστου ὀρέξεις, ἐπεβούλευσεν
e νεκροῦ τάφῳ. Φήμη δὲ αὐτὸν ἐ|πεσπάσατο χρυσοῦ 94a
κατορωρυγμένου σὺν τῷ νεκρῷ, καὶ ἐτυμβωρύχει ὁ
μέγας βασιλεὺς τὴν τιάραν ἔχων, καὶ τὸν μὲν χρυσὸν
οὐχ εὗρεν, ἐπίγραμμα δὲ ἔνδοθεν ἐπὶ τῷ τάφῳ, ὃ 5
νεκρὸς λέγει· Ὦ πάντων ἀνθρώπων ἀπληστότατε· ὃς
ἔτλης ἐν νεκροῦ ⟨νεκροῦ⟩ θίγειν δι' ἔρωτα χρυσοῦ.
f Τοῦτο εἴποι ἂν καὶ Ἕλλην λόγος πρὸς Ἕλληνα ἄνδρα
ἐπὶ ὕβριν σαρκῶν ὑπὸ ἀκορέστου ἐπιθυμίας ὁρμη-
θέντα, ὅταν αὐτὸν ἐπισπάσηται φήμη κάλλους κατο- 10
g ρορυγμένου ἐν σώματι. Ὦ πάντων ἀνθρώπων ἀνοη-
τότατε, νεκρὸν ἀνορύττεις· οὐ γὰρ ἂν ἔτλης θίγειν
σαρκὸς ἄρρενος, κἀθικτοῦ χρήματος σαρκὶ ἄρρενι·
ἄδικος ἡ μῖξις· ἄγονος ἡ συνουσία· ἐπὶ πετρῶν σπεί-
ρεις, ψάμμους ἀροῖς. Μετένεγκε τὰς εὐφροσύνας ἐπὶ 15
τὴν φύσιν, τρέψον ἐπὶ τὴν γεωργίαν τοὺς ὀφθαλμούς,
ἐγκάρποις ἥσθητι ἡδοναῖς,
(Ψ 303) ὥς κε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

6 ὦ πάντων sq. Herod. I 187 εἰ μὴ ἄπληστός τε ἓας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδής, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες ‖ **10. 11** κατορωρυγμένου sq. vi. supra § VI h ‖ **14** ἄγονος ἡ συνουσία· ἐπὶ πετρῶν σπείρεις cf. Plat. legg. 838 b Lucian. am. 20 κατὰ πετρῶν δέ, φασίν, ἀγόνων σπείραντες ὀλίγης ἡδονῆς ἀντικατηλλάξαντο μεγάλην ἀδοξίαν id quod illustratur similitudine cicadum cf. Plut. am. 21 οἱ παίδων δεόμενοι μᾶλλον ἢ γυναικῶν ὥσπερ οἱ τέττιγες εἰς σκίλλαν ἤ τι τοιοῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν in malam partem versum e Plat. symp. 191 c

6 in mge σημείωσαι (schol. recent.) R!

4 βασιλεὺς ⟨ὁ⟩ τὴν Markl. (Duebn.) improb. Schenkl ‖ **5** ἐπιγράμματι Reiske | ὃ] ὁ ϛ(δ𝛥) ‖ **7** ἐν νεκροῦ ⟨νεκροῦ⟩ Hob. ἐκ νεκροῦ N νεκροῦ (del. ἐν) φα(δ𝛥) | θιγεῖν Duebn. ‖ **9** ὑπ' Nα (δ𝛥°) | ἀκορέστου] ἀκολάστου Markl. ‖ **10** αὐτὴν α(δ𝛥°) ‖ **13** κἀθικτοῦ RMN (= καὶ ἀθίκτου ut recte monuit Schenkl) ἀθίκτου φα(δ𝛥) ‖ **14** μίξις α(δ𝛥°) ‖ **17** ἥσθητι R! ‖ **18** ὥς κε(ν MN)] ὄφρα Homerus | μετόπισθεν] ἄφαντος Homerus

ΚΑ′

XXI (Duebn. XXVII vulg. 11)

Ἔτι περὶ ἔρωτος δ′

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος, Ia

λέγει που τῶν αὐτοῦ ᾀσμάτων ὁ Ἰμεραῖος ποιητής, ἐξομνύμενος τὴν ἔμπροσθεν ᾠδήν, ἐν ᾗ περὶ τῆς Ἑλένης εἰπεῖν φησὶν οὐκ ἀληθεῖς λόγους· ἀναμάχεται οὖν ἐπαίνῳ τὸν ἔμπροσθεν ψόγον. Δοκῶ δή μοι, κατὰ b τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον, δεήσεσθαι καὶ αὐτὸς παλινῳδίας ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἔρωτος λόγοις· θεὸς γὰρ καὶ οὗτος, καὶ οὐχ ἧττον τῆς Ἑλένης ἐπιτιθέναι δίκην τοῖς πλημμελοῦσιν εἰς αὐτὸν ἐρρωμενέστατος. Τί δὴ οὖν ἐστιν c
94 b τὸ πλημμέ|λημα, ὅπερ καὶ ἀναμαχέσασθαι λίαν φημὶ ἡμᾶς δεῖν; ὃν καὶ μέγα καὶ δεόμενον γενναίου ποιητοῦ καὶ τελέστου, εἰ μέλλοι τὶς ἱκανῶς ἐξευμενιεῖσθαι ἀδέκαστον δαίμονα, οὐ τρίποδας ἑπτὰ δούς, οὐδὲ χρυσοῦ τάλαντα δέκα, οὐδὲ γυναῖκας Λεσβιάδας, οὐδὲ

---

4 *οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος* palinodia Stesichori e Plat. Phaedr. 242 d cf. epist. III 319 e vi. etiam or. 5. 1 d ‖ **16** *οὐ τρίποδας ἑπτὰ δοὺς* sq. scil. dona Croesi regis vi. or. 5. 2 a cf. Lucian. Char. 11 (503) Athenaeus VI 231 f

---

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

5 in mge *τὸν Στησίχορον φησίν* (schol. vet. b) R! *τὸν σιμωνίδην φησιν* (rubr. colore) M

---

1 *ΚΑ′* R! ‖ **3** *ἔτι περὶ ἔρωτος δ′* R! *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἔρωτος τέταρτος* MN *ἔτι περὶ ἔρωτος λόγος ια′ φα* ‖ **5** *αὐτοῦ* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **11** *καὶ* (ante *οὐχ*) om. MN$\varphi\alpha(\delta)$ | *τῆς Ἑλένης* om. MN$\alpha(\delta)$ ‖ **12** *ἐς* $\alpha(\delta)$ | *δὴ*] *δὲ* $\varphi\alpha(\delta)$ ‖ **13** *λίαν*] *δεῖν* Dav.^{2} Markl. (Duebn.) *λίαν* ⟨*δεῖν*⟩ Schenkl ‖ **14** *δεῖν*; *ὃν* Hob. *δεινὸν* codd. $(\delta\Delta)$ ‖ **15** *τελεστοῦ* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **16** *ἐπιτάδους* R (sine acc.) MN om. σ^2

ἵππους Τρωϊκούς, ἀλλὰ λόγον λόγῳ, πονηρῷ χρηστόν, καὶ ψευδῆ ἀληθεῖ ἐξαλείψας.

IIa Τοιαύτην φασὶ καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἐκεῖνον τὸν
b Τήϊον ποιητὴν δοῦναι δίκην τῷ ἔρωτι. Ἐν τῇ τῶν ||
Ed. Duebn. p. 108 Ἰώνων ἀγορᾷ, ἐν Πανιωνίῳ, ἐκόμιζεν τιτθὴ βρέφος· 5
ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων, μεθύων, ἰάχων, ἐστεφανωμένος, σφαλλόμενος, ὠθεῖ τὴν τιτθὴν σὺν τῷ βρέφει, καί τι καὶ εἰς τὸ παιδίον ἀπέρριψεν βλάσφημον ἔπος·
c ἡ δὲ γυνὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐχαλέπηνεν τῷ Ἀνακρέοντι, ἐπεύξατο δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον ὑβριστὴν ἄνθρωπον 10
τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ἐπαινέσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα
d νῦν ἐπηράσατο. Τελεῖ ταῦτα ὁ θεός· τὸ γὰρ παιδίον ἐκεῖνο δὴ αὐξηθὲν γίγνεται Κλεόβουλος ὁ ὡραιότατος, καὶ ἀντὶ μικρᾶς ἀρᾶς ἔδωκεν ὁ Ἀνακρέων Κλεοβούλῳ δίκην δι' ἐπαίνων πολλῶν. 15

IIIa Τί κωλύει, ⟨εἰ⟩ δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀναμαχέσασθαι τήμερον, κατὰ τὸν Ἀνακρέοντα ἐκεῖνον δοῦναι δίκην τῷ ἔρωτι αὐτοὺς ἑκόντας γλώττης ἀδίκου; τὸ φάναι, ὅτι ὁ ἔρως ἐπὶ μοιχείαν ἀνάπτει, ὥσπερ τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ἐπὶ

---

1 λόγον λόγῳ vi. or. 11. 1 a; 16. 1 b al. ‖ **19** Ἀλέξανδρον vi. or. 20. 7 a

---

3 in mge περὶ ἀνακρέοντος καὶ τῆς κατευξαμένης αὐτοῦ γυναικός (schol. vet. u) R! ‖ **5** in mge ἴωνες πάνιον (sic) **13** Κλεόβουλος (schol. recent.) R!

---

1 πονηρὸν χρηστῷ α(δ Δ) ‖ **2** ἐξαλείψας (ει in ras.) R! ‖ **5** Πανιωνίῳ Scaliger Leopardus (Emendat. XVIII 28) Sopingius (ad Hesych. s. v.) Heins. (Δ) Πανίῳ codd. (δ) ‖ **6** ἰάχων (vel ἰάκχων) Hob. ἄκων codd. (δΔ°) ᾄδων Markl. Dav.² (Duebn.) αὔθων (= ὑβριστὴς) Schenkl ‖ **6. 7** ἐστεφανωμένος del. Reiske ante ἄκων posuit Heins. ‖ **12** ἐπηράσατο R ‖ **14** μικρᾶς] μιᾶς Markl. ‖ **16** ⟨εἰ⟩ δεῖ Hob. δὴ R (suprascr. man. antiqua) H(Δ) om. cett. (δ) | ἀναμαχέσασθαι RH(Δ) om. cett. (δ) ‖ **17** κατὰ ⟨τε⟩ Schenkl ⟨καὶ⟩ κατὰ Reiske (Δ) ‖ **18** τὸ ⟨γὰρ⟩ φάναι α(δ Δ) ‖ **19** μοιχείαν (ειαν in ras.) R! | ἀνά|νάπτει (per dittographiam) R!

παρανομίαν, ὡς τὸν Ξέρξην, ἢ ἐπὶ ὕβριν, ὡς Κριτόβουλον, καὶ ἀνατιθέναι θεῷ πρᾶγμα ἄθεον, πῶς οὐ πλημμελές; οὑτωσὶ δὲ αὐτὸ θεασώμεθα. Ὁ ἔρως ἄλλού b
του ἔρως, ἢ κάλλους ἐστίν; οὐδαμῶς. Σχολῇ γὰρ ἂν c
εἴη ἔρως, εἰ μὴ κάλλους εἴη. Ὁπόταν λέγωμεν ἐρᾶν d
χρημάτων Δαρεῖον, ἢ Ξέρξην τῆς Ἑλλήνων γῆς, ἢ
95a Κλέαρχον πολέμου, ἢ Ἀγησίλαον τιμῆς, | ἢ Κριτίαν
τυραννίδος, ἢ Ἀλκιβιάδην Σικελίας, καὶ Γύλιππον
χρυσίου, ἆρα κάλλος τὶ ὁρῶντες ἐμφαινόμενον, τὴν
πρὸς αὐτὸ ἐπαγωγὴν ἔρωτα ἐπονομάζοντες, ἕκαστον
τούτων ἐρᾶν φαμέν, τὸν μὲν τοῦδε, τὸν δὲ τοῦδε,
ἄλλον ἄλλου; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἦ γὰρ ἂν τὰ αἴσχιστα e
τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων τῷ μὴ προσήκοντι ὀνόματι ἐπικοσμοῦντες πλημμελοῖμεν ἂν εἰς τὸ ἀληθὲς
αὐτό. Ποῦ γὰρ ἢ ἐν χρήμασιν κάλλος, τῷ πάντων πραγμάτων 'καλλίστῳ'; ἢ ἐν πολέμῳ, τῷ πάντων ἀβεβαιοτάτῳ; ἢ ἐν τυραννίδι, τῷ πάντων ἀγριωτάτῳ; ἢ

1 Ξέρξην vi. or. 20. 7 c ‖ 1. 2 Κριτόβουλον vi. or. 20. 8 a ‖ 3 ὁ ἔρως sq. cf. Plat. symp. 201 a ἀλλ' εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὁ ἔρως κάλλους ἂν εἴη ἔρως, αἴσχρους δ' οὔ sq. ‖ 5 ὁπόταν sq. vi. or. 23. 6 d ‖ 8 Ἀλκιβιάδην Σικελίας vi. or. 7. 4 g; 11. 6 d; 27. 6 c etiam simil. or. 23. 6 f ἐπιθυμοῦσιν Ἀθηναῖοι

5 λέγωμεν — 9 χρυσίου p

8 in mge Γύλϊππος (schol. recent.) R! ‖ 16 καλλίστῳ] in mge κακίστω (man. posteriore sed antiqua) R!

1. 2 Κριτόβουλον] Κριτίαν Dav.² ‖ 2 καὶ (ante ἀνατιθέναι) om. Δ^o | πρᾶγμαθεον (suprascr. ᾰ man. antiqua) R! πρᾶγμά ἐστιν ἄθεον Reiske | ⟨τοῦτο δὲ⟩ πῶς Reiske ‖ 4 σχολὴ R ‖ 5 ὁπόταν R ὁπότ' οὖν cett. (δΔ) | λέγωμεν R λέγομεν cett. (δΔ) ‖ 8 καὶ] ἢ Markl. ‖ 9 τὶ] τινι (vel πῃ) Reiske | ὁρῶντας Meiser ‖ 12 ⟨καὶ⟩ ἄλλον α(δ) ‖ 15 ποῦ R!MN πῶς φα(δΔ) ‖ 16 καλλίστῳ (scil. ex hominum, non e Maximi sententia)] κακίστῳ φα (δΔ) ἀβεβαιοτάτῳ Reiske ‖ 16. 17 ἀβεβαιοτάτῳ] κακίστῳ Reiske

f ἐν χρυσῷ, τῷ πάντων γαυροτάτῳ; Σικελίαν δὲ εἴ μοι
λέγοις, ἢ τὴν Ἑλλήνων γῆν, ἐλπίδας λέγεις ἡδονῶν,
g κάλλος δὲ οὐδαμοῦ· εἰ δέ μοι, νὴ Δία, τὴν Αἰ-
γυπτίων γῆν λέγοις τὴν τὰς πυραμίδας ἔχουσαν τὰς
μεγάλας, καὶ τὸν πολὺν ποταμόν, ⟨οὐδὲ ταύτην λέγεις
ἔχουσαν τὸ καλόν⟩, οὐδὲ Βαβυλῶνα αὐτὴν τὴν εὐτει-
χοτάτην, οὐδὲ Μηδίαν τὴν εὐιπποτάτην, οὐδὲ τὴν
Φρυγῶν γῆν τὴν εὐβοτωτάτην, οὐδὲ Σάρδεις τὰς εὐ-
χρυσοτάτας. Ἕκαστον γὰρ τούτων τοσούτου δεῖ εἶναι
καλόν, ὅσουπερ καὶ ἡδύ· μᾶλλον μὲν ἡδὺ τῷ δυνα-
h μένῳ πορίσασθαι ἐξ αὐτοῦ ἡδονήν, ἢ καλὸν τῷ μὴ
δυναμένῳ ἐξ αὐτοῦ ὄνασθαι· οὐδὲν γὰρ καλὸν ἐπι-
βλαβές, οὐδὲ [εἰς] σφαλερόν, οὐδὲ εἰς μοχθηρίαν συν-
τελοῦν, οὐδὲ εἰς δυστυχίαν ἄγον, οὐδὲ εἰς συμφορὰν
χειραγωγοῦν, οὐδὲ εἰς μετάγνωσιν τελευτῶν.

IV a Εἶεν. Ὁ ἔρως ἡμῖν κάλλους ἦν ἔρως· ὁ δὲ ἐρῶν
ἄλλού του, καὶ μὴ κάλλους, ἡδονῆς ἐρᾷ. Ἀφαιρῶμεν
δέ, εἰ βούλει, τοὔνομα, καὶ ἐπιθυμεῖν λέγωμεν τοῦτον,

---

3. 4 *Αἰγυπτίων . . Βαβυλῶνα . . Σάρδεις* sq. vi. or. 29. 2 f *ὑποπτεύων* sq. ‖ 18 *ἐπιθυμεῖν λέγωμεν τοῦτον, ἀλλ' οὐκ ἐρᾶν* cf. Plat. Phaedr. 237 d Plut. am. 21 *πρὸς ἐκείνους μαχόμεθα τοὺς λόγους οὓς Ζεύξιππος ἀρτίως διῆλθεν . . ἐπιθυμίᾳ τὸν ἔρωτα ταὐτὸ ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκόλαστον ἐκφερούσῃ τὴν ψυχήν*

---

3. 4 *Αἰγυπτίων* — 8. 9 *εὐχρυσοτάτας* p

---

8 in mge *σημείωσαι* (schol. recent.) R!

---

1 *γαυροτάτῳ*, ⟨*ἢ ἐν τιμῇ τῷ πάντων κενωτάτῳ·*⟩ *Σικελίαν* Reiske ‖ **3** *οὐδαμοῦ· εἰ δέ μοι ἢ διὰ τὴν* RMN φ *οὐδαμοῦ· οὐδέ μοι ἢ τὴν* α(θ) *οὐδαμοῦ· οὐδ' εἴ μοι νὴ Δία τὴν* Markl. (Duebn.) ‖ **4** *γῆν λέγοις*] *μοι λέγεις γῆν* p ‖ **5. 6** lacunam (post *ποταμόν*) indic. et expl. Hob. ‖ **6** *τὴν* (post *αὐτὴν*) om. Duebn. *αὖ τὴν* Markl. ‖ **6. 7** *εὐτυχεστάτην* φα(δ) ‖ **9** *τοσοῦτον* α(δ) ‖ **10** *ὅσονπερ* α(δ) ‖ **13** *εἰς* (ante *σφαλερὸν*) del. Markl. (Duebn.) ‖ **18** *τοῦτο* Markl.

ἀλλ' οὐκ ἐρᾶν, ἵνα μὴ τῇ περὶ τὴν φωνὴν παρανομίᾳ πρᾶγμα ὑπαλλάξαντες λάθωμεν, ἀλλ' οὐ τοὔνομα μόνον.
95 b Ἔστω τοίνυν ἔρως μὲν κάλλους, ἐπιθυμία δὲ ἡ|δονῆς. b
Ὁ τοίνυν κάλλους ἐρῶν ἆρα οὐκ ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ; καὶ c
μάλα. Σχολῇ γὰρ ἂν εἴη τι ἄλλο ὁ ἔρως, εἰ μὴ ὄρεξίς d
τις. Παραιτοῦμαι δὲ τοὺς σοφοὺς τῆς || τῶν ὀνο- Ed. Duebn. p. 109 e
μάτων θήρας, εἰ τὸ αὐτὸ νῦν μὲν ὄρεξιν, νῦν δὲ ἐπιθυμίαν καλῶ· ἐγὼ γάρ τοι τά τε ἄλλα, καὶ ἐν τῇ τῶν ὀνομάτων ἐλευθερίᾳ πείθομαι Πλάτωνι. Ἔστω δέ, f
εἰ βούλονται, ὄρεξις, καὶ μὴ ἐπιθυμία ὁ ἔρως. Διῃρήσθω δὲ τῇδε· ἐὰν μὲν ἐπὶ τὸ καλὸν φαινόμενον ἡ ψυχὴ ἄξῃ, ἔρως καλείσθω τοῦτο, οὐκ ἐπιθυμία· ἐὰν δὲ μή, ἐπιθυμία καλείσθω τοῦτο, οὐκ ἔρως. Τί οὖν, g
εἰ ἀκόλαστος ὁ σοφιστὴς, τῇ τοῦ φαινομένου προσθήκῃ χρώμενος, τὸ ἡδὺ τοῦτο φῇ φαντάζεσθαι αὐτῷ καλὸν ἐρᾶν; Καὶ τούτῳ συγχωρήσομεν; Καὶ πάλιν αὖ, εἴ τις h/i
ἀποβλέψας εἰς τοὺς τῷ ὄντι ἐραστὰς τοὺς πρὸς τὸ καλὸν ὡρμημένους, καὶ θεασάμενος τὸ ἐν τῇ ὀρέξει τοῦ κάλλους ἡδύ, διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς ἡδονῆς ἐπι-

10. 11 διῃρήσθω δὲ τῇδε sq. cf. Plat. Phaedr. 237 d δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ δύο τινέ ἔστον ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε . . ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου . . . δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα· ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη sq.

1 τῆν (ante φωνὴν) in ras. R! | παρωνυμίᾳ Heins. || **2** ⟨καὶ τὸ⟩ πρᾶγμα Reiske (Duebn.) ⟨προσέτι τὸ⟩ πρᾶγμα Schenkl || **5** σχολὴ R! || **8** καὶ τῇ MN α(δ) κἂν τῇ Markl. || **9** δέ] γάρ α(δ) || **10. 11** διηρεῖσθω MN || **12** ἄξῃ] αὔξῃ H unde ἀΐξῃ Dav.² || **13** μὴ ⟨ἐπὶ τὸ καλόν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἡδύ⟩, ἐπιθυμία Meiser || **14** εἰ] ἢν Meiser | ὁ (ante σοφιστὴς) del. Duk. ante ἀκόλαστος posuit Reiske τις Markl. ὢν Reiske | τῇ (ante τοῦ) om. ϑ corr. Reiske || **15** χρώμενος ⟨πρὸς⟩ τὸ ἡδύ φα(δ) | φησὶ MN α(δ) | αὐτῷ α(δ Δ) || **16** εἰ] ἢν Meiser

θυμεῖν καὶ τούτους φῇ, ἀλλ' οὐκ ἐρᾶν· πῇ ἂν ταῦτα
k ἡμῖν διακριθείη; Εἰ γὰρ τά τε ἡδέα φαντάζεται καλά,
τά τε καλὰ ἀνακέκραται ἡδοναῖς, κίνδυνος οὕτω καὶ
l τὴν ἐπιθυμίαν τῷ ἔρωτι ἐπιμιχθῆναι. Βούλει τοίνυν
τοῦ μὲν καλοῦ ἀφαιροῦμεν τὸ φαινόμενον, ἵνα μήποτε
λάθῃ σχηματισαμένη πρὸς αὐτὸ ἡ ἡδονή· τῆς δὲ ἡδονῆς
m οὐκ ἔτι; Τὸ μὲν γὰρ καλόν, τίμιον ὄν, κατὰ τὴν αὐτοῦ
φύσιν εἶναι δεῖ καλόν, ἵνα καὶ ἐράσμιον ᾖ· τῇ δὲ ἡδονῇ
ἀπόχρη φαίνεσθαι, καὶ μὴ οὔσῃ· τῇ γὰρ τοῦ πεπον-
θότος εὐφροσύνῃ λαμβάνουσα τὴν σύστασιν, οὐ τῇ
αὐτῆς φύσει, ἱκανῶς ἕξει, ἐὰν τὸ δοκεῖν ὑπάρχῃ, αὐτῇ
καὶ μὴ οὔσῃ.

Va Οἷον τὸ τοιόνδε λέγω (αἴσθομαι γάρ τοι ἐμαυτοῦ
γλίσχρως τὸ πρᾶγμα διε|λομένου, καὶ δεομένου εἰκόνος). 96a
b Σῶμά που τραφῆναι ἀδύνατον, ὅτι μὴ σιτίων προσ-
φορᾷ, καὶ ἐργασίᾳ ὀδόντων, καὶ σπλάγχνων ὑποδοχῇ,
καὶ τῇ ἔνδον οἰκονομίᾳ, προσγινομένης αὐτῷ τῆς ὑπο-
c τροφῆς. Ἦσαν δέ που κατὰ τὸν ἐπὶ Κρόνου, φασίν,

2 εἰ γὰρ τὰ . . ἡδέα sq. vi. quae περὶ ἡδονῆς καὶ λόγου exposuit or. 32. 3 c sq. ‖ **15** σῶμα . . τραφῆναι ἀδύνατον sq. vi. or. 15. 5 a ‖ **18** τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον sq. vi. or. 23. 5 b; 36. 1 h cf. Hesiod. op. 111 Plat. Gorg. 523 a Plut. quaest. Rom. 12. 42 Lucian. d. deor. 10. 2 cf. etiam Iulian. ep. ad Themist. 258 d τὸν ἐπὶ τοῦ Κρόνου λεγόμενον βίον

8 in mge (rubr. col.) N

ἢ ἐπὶ τὸ καλὸν ἄξει
ἡ ψυχὴ ἢ ἐπὶ τὸ ἡδύ

εἰ ἐπὶ τὸ καλὸν ἔρως καλεῖται — εἰ δὲ ἐπὶ τὸ ἡδύ ἐπιθυμία

1 τούτους] τούτου Steph. ‖ **5** ἀφαιρῶμεν α(δ⊿) ‖ **6** αὐτονηδονὴ (pr. man. corr.) R! ‖ **13** αἰσθάνομαι α(δ⊿) vi. ad p. 68. 14 ‖ **14** δεομένου (νου in ras. ex μαι) R! ‖ **15** ὅτι] εἰ MN α(δ) ‖ **15.16** προσφορᾷ (ρᾷ in ras.) R! ‖ **17.18** ὑποτροφῆς Heins. (⊿) ὑποστροφῆς codd. (δ) ‖ **18** ἐπὶ Κρόνου] Ἐπικούρου codd. (δ) corr. Heins. (⊿) | ÷ φασίν R!

βίον αἱ τροφαὶ τοῖς ἀνθρώποις φηγοὶ καὶ ὄγχναι· καὶ διὰ τοῦτο ἐπεφημίσθη φέρειν ἡ γῆ τοὺς καρποὺς αὐτομάτους, ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔδει γεωπονίας, ἐξ αὐτοφυοῦς τροφῆς βιοτεύουσιν. Ἐὰν τοίνυν προσθῇς ὀψοποιόν, d καὶ ἡδύσματα, καὶ τροφὴν ποικίλην, ἄλλῳ ἄλλην, καρυκείαν Σικελικήν, καὶ Συβαριτικὴν χλιδήν, καὶ Περσικὴν τρυφήν, πάντα ταῦτα ἐρεῖς ἡδονῆς ὄνομα· καὶ κοινὸν μὲν πᾶσι τὴν τροφὴν ἐρεῖς, ἴδιον δὲ ἑκάστῳ τὴν ἡδονήν, καὶ κατὰ φύσιν μὲν τὴν τροφήν, κατὰ τέχνην δὲ τὴν ἡδονήν. Κἂν μεταθῇς τραπέζας, τὴν e Σικελικὴν τοῖς Πέρσαις, καὶ τὴν Περσικὴν Σικελιώταις, τροφὴ μὲν ὁμοίως ἑκατέροις ἑκάτερα, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς ὑπαλλαχθέν, δι' ἀήθειαν εἰς λύπην μετέβαλλεν. Γίγνεται τοίνυν ἡ μὲν τροφὴ κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ f τρέφειν δυναμένου, ἡ δὲ ἡδονὴ κατὰ τὸ πάθος τοῦ ἥδεσθαι εἰθισμένου.

Τὸ δὲ ἔθος ἄλλο ἄλλῳ. Αὐτίκα Ἕλληνες μέν, καὶ VI Πέρσαι, καὶ Λυδοί, καὶ Φοίνικες, καὶ εἴ τι δὴ ἄλλο γένος,

1 αἱ τροφαὶ sq. vi. or. 23. 5 b ‖ 2 ἐπεφημίσθη φέρειν ἡ γῆ sq. vi. or. 36. 1 e ‖ 2. 3 τοὺς καρποὺς αὐτομάτους vi. or. 23. 5 b cf. Ovid. metam. 1. 102 'per se dabat omnia tellus' ‖ 3 οὐδὲν ἔδει γεωπονίας vi. or. 36. 1 e cf. Ovid. metam. 1. 101 Lucian. Saturnal. 7 ὁ ἐπ' ἐμοῦ (scil. Κρόνου) βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς ib. 20 ‖ 6 καρυκείαν Σικελικήν sq. vi. or. 30. 5 g etiam or. 32. 3 b ‖ 10 κἂν μεταθῇς sq. ut or. 17. 2 c ‖ 10. 11 τραπέζας .. Σικελικὰς per proverbium cf. Suid. s. v. Themist. or. 20. 238 Lucian. dial. mort. 9. 2 Aristid. or. 46. 208 Diog. Laert. VI 2 Plat. republ. III 404 d

14 γίγνεται — 18 γένος v (: αὐτίκα)

6 in mge καρυκείαν σικελικήν | συβαριτικὴν χλιδήν (schol. recent.) R!

1 ὄγχναι Φ ‖ 6 Συβαριτικὴν (αριτι in ras.) R! ‖ 7 τρυφήν (ν in ras. ex σ) R! | ὀνόματα Markl. (Duk. Duebn.) ‖ 8 ἰδίαν φα(δ) ‖ 9 τὴν (ante τροφὴν) om. Φ corr. Duk. ‖ 10 τὴν (ante ἡδονὴν) del. Reiske ‖ 11 ⟨τοῖς⟩ Σικελιώταις Reiske (Duk.) ‖ 13 μετέβαλεν α(δΔ) ‖ 17 αὐτίκα ⟨γὰρ⟩ Ἕλληνες v ‖ 18 δὴ] δὲ α(δ) om. v

φυτευσάμενοι ἀμπέλους, πονηθέντες περὶ αὐτάς, ἐξελόμενοι τὸν βότρυν, εὐτρεπίσαντες τὸν οἶνον, παρεσκευάσαντο ποτόν, κατὰ μὲν τὴν χρείαν οὐκ ἀναγκαῖον,
b κατὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἀκμαιότατον. Σκυθῶν δὲ οἱ μὲν πολλοὶ γάλακτι βιοτεύουσιν, ὅσα οἱ ἄλλοι ἐπὶ οἴνῳ· τοῖς δὲ αἱ μέλιτται καθηδύνουσι τὸ πόμα, ἐπὶ πετρῶν
c Ed. Duebn. p. 110 καὶ δρυῶν διαπλάττου|σαι τοὺς σίμβλους· εἰσὶν ‖ δέ, 96 b
οἳ τῇ παρὰ τῶν νυμφῶν ὀχετείᾳ καὶ ἐπιρροῇ οὐδὲν λυμαίνονται, ἀλλ' αὐτοφυεῖ προσχρῶνται ποτῷ ὕδατι·
d ἓν δέ τι, οἶμαι, Σκυθῶν γένος πίνουσιν μὲν ὕδωρ, ἐπειδὰν δὲ αὐτοῖς δέῃ τῆς κατὰ μέθην ἡδονῆς, νήσαντες πυράν, θυμιῶντες εὐώδεις βοτάνας, περικαθίσαντες ἐν κύκλῳ τῇ πυρᾷ, ὡς περὶ κρατῆρα, εὐωχοῦνται τῆς ὀδμῆς, καθάπερ οἱ ἄλλοι τοῦ ποτοῦ, καὶ μεθύσκονταί γε ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἀναπηδῶσιν, καὶ ᾄδουσιν, καὶ ὀρχοῦνται.

VII a Τί δή μοι βούλεται ἡ περίοδος τοῦ λόγου; ἐνδεί-
b ξασθαι ὑμῖν διάκρισιν καλοῦ καὶ ἡδονῆς. Τίθει γάρ μοι, κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ αὐτοφυὲς τῆς τρο-

---

4 *Σκυθῶν οἱ πολλοὶ* scil. *οἱ Γαλακτοφάγοι* cf. Strab. 7. 300 Ptolem. 6. 14. 12 ‖ **10** *ἓν δέ τι . . Σκυθῶν γένος* scil. *Μασσαγέται* cf. Herod. I 201 sq. schol. ad Lucian. ver. hist. I 30

---

11 *ἐπειδὰν* — **14** *τῆς ὀδμῆς* ν (: *νήσαντες*)

---

2 *βότρυν* (in ras. ex *βο|βοτρυν*) R! | *εὐπρεπίσαντες* (pr. man.) R ‖ **5** *ὅσα ὡς οἱ* N *ὅσῳ οἱ* M *ὡς οἱ φα(θ)* ‖ **7** *διαπλάττουσι* Dav.[1] et Oxoniensis ‖ **8** *οἱ* R | *τῇ παρὰ*] *παρὰ τῇ* MN α(δ) *παρὰ* del. Heins. (*οἳ*) *περ τῇ* Steph. | *ἐπιροῇ* R! ‖ **11. 12** *ἡδονησ|ήσαντες* R ‖ **12** *πυρᾶ* ν | *θυμιῶντες εὐώδεις*] *θυμιώδεις* ν *καίοντες εὐώδεις* α(δ) quod priori quam sibi finxit Maximi editioni attribuit Markl. | *βοτάνας* (*βοτα* in ras.) R! ‖ **13** *ὡς περὶ* Hob. *ὥσπερ* codd. (*δ Δ*) | *κρατῆρος* MN φα(δ) *κρατῆρι* Hν (*Δ*) ‖ **14** *ὀσμῆς* Mν ‖ **15** *ἀναπηδῶσιν* (*δω* in ras.) R! ‖ **17. 18** *ἐνδείξασθαι* (*ιξα* in ras.) R! ‖ **19** *κατὰ* (*τα* in ras.) R! | *δὲ* om. α(δ) (*κατά*) *γε* Markl. Schenkl *μὲν* Reiske (*Δ*)

φῆς καὶ τοῦ ποτοῦ, τὸ καλὸν αὐτό, ὅπερ εἶναι δεῖ καὶ
μὴ δοκεῖν μόνον· κατὰ δὲ τὸ ποικίλον καὶ ἐπίκτητον
τῶν ἄλλων ἄλλους ἄλλως εὐφραινόντων, τὴν ἡδονήν·
δοκεῖν γὰρ εἶναι δεῖ ταύτην μόνην. Οὕτω δὴ τούτων c
ἐχόντων, γίγνεται ὁ μὲν ἔρως λόγος, καὶ ἀρετή, καὶ
τέχνη· λόγος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀρετὴ δὲ κατὰ
τὴν διάθεσιν, τέχνη δὲ κατὰ τὴν εὐστοχίαν τοῦ καλοῦ·
ἐπιθυμίαι δὲ ἡδονῶν, ἄλογοι ἀλόγων. Ἐπεὶ τοίνυν d
τὸ καλὸν εἶναι δεῖ καλόν, ἵν' ἔρωτα ποιῇ, ποῖόν τι
εἶναι αὐτὸ φῶμεν, καὶ πῶς ποιοῦν; Βούλει σοι λέγω
κατὰ τὴν Σωκράτους μαντείαν; Ὡς τὸ καλὸν αὐτὸ ἄρ- e
ρητον ὂν καὶ ὀφθαλμῶν κρεῖττον ἡ ψυχὴ τεθεαμένη
πάλαι, καὶ ὀνειρώττουσα αὐτοῦ τὴν μνήμην, ἐν τῇ
δεῦρο συνουσίᾳ οὐ πάντῃ ἐναργῶς ὁρᾷ, ἅτε ἀπολελειμ-
μένη αὐτοῦ καὶ τῷ χωρίῳ καὶ τῇ τύχῃ, καὶ ἀπεξενω-
μένη ἐκείνων τῶν θεαμάτων εἰς τὸν ἐν γῇ τόπον, καὶ
περιβεβλημένη πολλὴν καὶ παντοδαπὴν ἰλύν, ὑφ' ἧς
97 a ταράττεται, συνδεδεμένη ἀσαφεῖ | βίῳ καὶ συγκεχυ- M′
μένῳ, καὶ μεστῷ ταράχου καὶ πλημμελείας πολλῆς· ἡ f

---

8 ἄλογοι ἀλόγων ut or. 5. 1 g (de fortuna) vi. etiam simil. or. 7. 5 a vers. finem; 16. 1 b al. ‖ **11. 12** ἄρρητον ὂν quod de deo dicit or. 2. 10 a κρείττων sq. or. 11. 9 d ‖ **12. 13** ἡ ψυχὴ τεθεαμένη πάλαι nam erat iam antequam in terram venit vi. or. 10. 2 a sq. ‖ **13** ὀνειρώττουσα sq. vi. or. 16. 6 d ὀνείρῳ sq. ‖ **16** ἐκείνων τῶν θεαμάτων vi. or. 9. 6 e ἐποπτεύει sq. etiam or. 10. 9 e vers. finem ‖ **17** περιβεβλημένη sq. vi. or. 10. 3 e cf. Plat. Alcib. II 150 Dio Chrys. XII 36 Apul. flor. I (218 Colv.) 'profecto verissime poeta egregius dixit velut nebulam nobis ob oculos effusam' ‖ **18** ταράττεται cf. Plat. Phaed. 27 (79 c) Albin. 25 | συνδεδεμένη sq. vi. simil. or. 10. 9 b

---

4 εἶναι del. Markl. ⟨καὶ οὐκ⟩ εἶναι φα(δ) | μόνον H (Δ) ‖ **6** ὁ (ante κατὰ) om. α(δΔ) ‖ **8** ἐπιθυμίαι φα(δΔ) ἐπιθυμία codd. ‖ **10** ποιοῦν a ποιόω derivari iubet Reiske ‖ **14** δεῦρο ⟨πρὸς τὸ σῶμα⟩ συνουσίᾳ Reiske | πάντῃ (τῃ in ras. ex τι) R! ‖ **17** ἰλήν M ὕλην φ Heins. ἀχλύν Markl. ‖ **18** in mge M′ (num. quaternionis) R!

δέ γε τοῦ καλοῦ φύσις ἀρξαμένη ἐκεῖθεν κάτεισιν δεῦρο πρόσω ἰοῦσα ἠρέμα, καὶ ἀμβλυνομένη μᾶλλον, καὶ ἀπολείπουσα τὴν ἀρχαίαν ἀκμήν.

VIIIa Καθάπερ τῶν ποταμῶν οἱ γενναιότατοι ἐξιόντες ἐπὶ τὴν θάλατταν κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκβολὴν σώζουσιν τὸ ῥεῦμα ἀμιγὲς ἄλλῃ φύσει πικροτέρᾳ, καὶ τοῖς ναύταις θαλαττίοις προσπλεύσασιν ἀκραιφνὲς ποτόν· προελθόντες δὲ οἱ ποταμοὶ πόρρω καὶ εἰσπεσόντες εἰς πέλαγος πλατύ, καὶ παραδόντες τὸ ῥεῦμα ἀνέμοις καὶ κύμασιν καὶ ζάλῃ καὶ κλύδωνι, ἠφάνισαν δι' ἐπι-
b μιξίαν τὴν ἀρχαίαν φύσιν· οὕτω καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον καὶ ἀθάνατον ἔρχεται μὲν πρῶτον δι' οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σωμάτων, καὶ εἰσπεσὸν ἐκεῖ, ἀκραιφνὲς μένει καὶ ἀμιγὲς καὶ ὁλόκληρον· ἐπειδὰν δὲ ὑπερκύψῃ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν δεῦρο τόπον, ἀμβλύνεται καὶ ἀμαυροῦται· καὶ μόλις ἂν αὐτοῦ γνωρίσαι τὴν ἐπιρροὴν ⟨πλὴν⟩ ναύτης θαλάττιος, συνήθης τῷ ποταμῷ, διὰ μνήμης ἔχων τὴν ἐκείνου φύσιν, ὁρῶν αὐτὴν ἀμυδρὰν
c ὁ δέ, ἐπειδὰν ἐντύχῃ, καὶ γνωρίσῃ καὶ ἴχνος αὐγῶν

1 ἡ . . τοῦ καλοῦ φύσις sq. vi. or. 11. 11 b καλὸν μὲν γὰρ sq. || 9 πέλαγος πλατύ vi. or. 30. 2 b; 37. 8 a || 11 οὕτω καὶ τὸ κάλλος sq. simil. cf. Themist. 13. 169 a || 12. 13 δι' οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σωμάτων scil. ἄστρων vel deorum visibilium vi. or. 11. 12 a et d

4 καθάπερ — 11 φύσιν p

1 φύσις] ῥύσις Reiske || 2 ἠρέμαι R! || 4 τῶν (ante ποταμῶν) in ras. R! ⟨γὰρ⟩ τῶν Markl. (Duk.) || 5 ἐμβολὴν M (pr. man.) φ? || 7 (et 13.14) ἀκραιφνὲς (αι in ras.) R! || 8 δὲ οἱ ποταμοὶ — 9 πλατύ om. p || 10 κύμασιν p cum R! | καὶ ζάλῃ καὶ κλύδωνι om. p || 14.15 ὑποκύψῃ Markl. ὑπεκκύψῃ Reiske (Duebn.) || 16. 17 ἐπιρροὴν ⟨πλὴν⟩ ναύτης Hob. || 17 συνήθης — 18 φύσιν inter 20 ὁ δέ et ἐπειδὰν ponunt φα(δ⊿) || 20 καὶ (ante ἴχνος) del. Meiser sed est 'vel' non 'et' | αὐγῶν Hob. αὐτῶν RMN αὐτῷ Schenkl αὐτοῦ α(δ⊿) et ita Meiser

φανέν ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀποθρώσκοντα καπνόν, σκιρτᾷ καὶ φλογοῦται καὶ φαιδρύνεται καὶ ἐρᾷ. Τοῦ δὲ κάλ- d
λους τούτου ἔλθοι μὲν ἄν τις μοῖρα καὶ ἐπὶ ποταμὸν εὐροώτατον, καὶ ἐπὶ φυτὸν εὐβλαστότατον, καὶ ἐπὶ
5 ἵππον || γενναιότατον, ἀλλ' ὅ, τι περ κάλλους ἀργό- Ed. Duebn p. 111
τατον καὶ ἀμβλύτατον· εἰ δέ τις ἐστὶν αὐτοῦ ἐπιφοι- e
τῶσα τὴν γῆν, ἴδοις ἂν ταύτην οὐκ ἄλλοθι, ἢ ἐν ἀν-
97 b θρώπῳ, τῷ καλλίστῳ καὶ | νοερωτάτῳ γηΐνων σωμά-
των, καὶ τῷ ψυχῆς μεμοιραμένῳ συγγενοῦς αὐτῷ τῷ
10 καλῷ. Καὶ διὰ τοῦτο νοῦν ἔχων, ἄγαλμα μὲν ἰδών, f
ἐπαινεῖ τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐρᾷ τοῦ ἀγάλματος· καὶ
φυτὸν ἰδών, ἐπαινεῖ τοῦ καρποῦ, ἀλλ' οὐκ ἐρᾷ τοῦ
φυτοῦ· καὶ ποταμὸν ἐπαινεῖ τῆς πραότητος, ἀλλ' οὐκ
ἐρᾷ τοῦ ποταμοῦ· ἐν δὲ ἀνθρώπῳ ἐπειδὰν ἴδῃ κάλλος g
15 ἔμπνουν καὶ νοερὸν καὶ ἀρετὴν προοιμιαζόμενον, καὶ
τὴν μνήμην ἐγείρει, καὶ ἐρᾷ νέου, φασὶ μὲν τοῦ ὁρω-

2.3 τοῦ δὲ κάλλους τούτου sq. vi. or. 20.9 a ἄγαλμα sq. ‖ **3** ἐπὶ ποταμὸν sq. vi. or. 11.11 b ‖ **8** τῷ καλλίστῳ sq. cf. Dio Chrys. XII 52 ὕλῃ τε ἐπιτερπεῖ χρησάμενος ἀνδρός τε ἐποίεις μορφὴν ὑπερφυῆ τὸ κάλλος sq. et ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ πρέπον ἐξεῦρες σχήματός τε καὶ μορφῆς sq. ‖ **9.10** αὐτῷ τῷ καλῷ scil. θεῷ nam ξυνάπτει τῷ θείῳ ἡ ἀθάνατος ψυχῆς φύσις or. 6.4 g ‖ **10** ἄγαλμα sq. vi. or. 20.9 a ἄγαλμα sq. ‖ **12** φυτὸν sq. vi. or. 20.9 b ‖ **16** τὴν μνήμην ἐγείρει sq. cf. Plut. am. 21 ὁρατοῦ σώματος ἐντυχὼν κάλλει καὶ χρώμενος οἷον ὀργάνῳ τινὶ τῆς μνήμης sq.

1 φανέν Hob. φανῇ codd. (δ Δ) φανερόν Meiser νοήσῃ Dav.² | ⟨νοήσας⟩ ἀποθρώσκοντα Heins. ⟨πρὸς⟩ ἀποθρώσκοντα Reiske (Duebn.) ‖ **4** φυτὸν ÷ ÷ εὐβλαστότατον R! ‖ **5** ἀλλ' — 6 ἀμβλύτατον om. α(δ) ‖ **6** ἐστὶν ⟨αὐγὴ καθαρὰ⟩ αὐτοῦ Meiser ‖ **6.7** ἐπιφοιτῶσα φύσις (μοῖρα) τὴν αθ (Heins.) μόνῳ φοιτᾷ γὰρ τὴν H unde εἰκὼν ἐπιφοιτῶσα τῇ (γῇ) Dav.² ἀμιγὴς (vel ὁλόκληρος) ἐπιφοιτῶσα τὴν Markl. (Duebn.) ‖ **7** γῆν ⟨ἰδέα⟩, ἴδοις Schenkl ‖ **9** συγγενῶς Reiske | αὐτοῦ δ ‖ **9.10** τοῦ καλοῦ α(δ) ‖ **10** τοῦτο ⟨ὁ⟩ νοῦν Markl. (Duebn.) ‖ **11** τῆς τέχνης Markl. ‖ **15** προοιμιζόμενον (suprascr. α) R! ‖ **16** ἐρᾷ νέου, φασὶ Hob. ἐρᾶν οὗ φασι codd. ἐρᾶν οὗ φησι α(θ) ἐρᾶν φησι Reiske ἐρᾷ πρόφασιν Markl. (Duebn.) ‖ **16.** p. 266.1 ἐρωμένου MN

h μένου, τὸ δὲ ἀληθὲς ἐρᾷ κάλλους ἀληθεστέρου. Διὰ ταῦτα καὶ Σωκράτης ἑώρα τὰ καλὰ τῶν σωμάτων, καὶ ταχέως ἔβλεπεν, καὶ πάντα ἔβλεπεν· οὐκ ἐλάνθανεν δὲ αὐτὸν κάλλος, οὐκ ἐν παλαίστρᾳ καταδεδυκός, οὐκ ἐν Ἀκαδημίᾳ πλανώμενον, οὐκ ἐν συμποσίοις εὐωχούμενον· ἀλλ' οἷα θηρευτὴς δεινός, διὰ σωμάτων ἀνθρωπίνων διετέλει μεμνημένος κάλλους ἀληθινοῦ.

KB′

XXII (Duebn. XXVIII vulg. 12)

κβ′ Ὅτι πάσης τῆς διὰ λόγων εὐφροσύνης ἡ διὰ φιλοσόφων λόγων ἀμείνων.

Ia Διηγεῖται Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως, ὅτι χήτει νεὼς ἐπὶ σχεδίας πλέων, χειμῶνος ἐπιγενομένου, σκεδασθείσης τῆς σχεδίας, νηχόμενος, ὑποβαλλούσης αὐτῷ κρή-

12 *διηγεῖται* sq. spectat *ἀπορίαν* de Ulixe voluptatis laudatore Homericam cf. Ps. Plut. 150 Lucian. paras. 10 etiam Cratetis ep. 19 Plat. republ. III 390 a ‖ 14 *ὑποβαλλούσης . . κρήδεμνον* sq. vi. or. 38. 7 c

2 ἑώρα] ἐθήρα Orelli ‖ 3 *καὶ πάντα ἔβλεπεν* om. MN φα(δ) *καὶ πάντη ἐβλεπεν* Orelli ‖ 4 *παλαίστραις* α(δ) | *καταδεδυκώς* MN *ἀποδεδυκός* Markl. ‖ 5 *Ἀκαδημείᾳ* Duebn. ‖ 6 *δεινὸς* ⟨*διώκων καλούς*⟩ *διὰ* Meiser

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

11 in mge *ὑπολαβὲ· λυσιτελεστέρα γὰρ* (rubr. col.) M ‖ 12 in mge *προτραπεὶς συνέπηξε τὴν σχεδίαν εἶτα ταύτης σκεδασθείσης ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πέλαγος* (rubr. col.) M

8 *KB′* R! ‖ 10 in mge *κβ′* R! | *ὅτι* — 11 *ἀμείνων* R (nisi quod 10 ἢ pro *ἡ*) MN add. *λόγος ιβ′ φα* ‖ 13. 14 *σχεδασθείσης* MNα(δ) corr. Schottus *κεασθείσης* (vel *σχισθείσης*) frustra Steph.

δεμνον τῆς Λευκοθέας, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Φαιάκων γῆν,
ἱκετεύσας βασιλικὴν παρθένον, κομισθεὶς ὑπ' αὐτῆς
εἰς τὸ ἄστυ, τυχὼν αἰδοῦς παρ' Ἀλκίνου, κοινωνεῖ τῆς
ἑστίας τοῖς Φαιάκων ἀρίστοις, καὶ μετὰ τοῦτο ἐνάρχε-
5 ται τῶν πρὸς τὸν Ἀλκίνουν λόγων ὡδί πως· Ἀλκίνοε b
98a βασιλεῦ, καλὸν μὲν ἀκούειν ἀοιδοῦ | ἀγαθοῦ, οἷος οὗ-
τος, τὴν τέχνην θεῖος· τί γὰρ ἂν εἴη χαριέστερον τέ-
λος δήμου εὐθυμουμένου, καὶ δαιτυμόνων οἴκοι, ᾠδῆς
ἀκροωμένων, καθημένων ἑξῆς, καὶ τραπέζης ἀφθόνου,
10 καὶ κρατῆρος μεστοῦ;' Ἐρωτῶ δὴ τὸν Ὀδυσσέα· Τί c
ἡγεῖ εἶναι τὴν εὐφροσύνην, ὦ σοφώτατε ἀνδρῶν; τρά-
πεζαν μεστὴν κρεῶν καὶ σίτου, καὶ κρατῆρας πλήρεις,
καὶ οἶνον διαχεόμενον, καὶ ἐπὶ τούτοις ᾄδοντα ἀοιδόν,
οἵας ἐκεῖνος ᾠδὰς ᾖδεν,
15 (ϑ 75) νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλλῆος;
ἢ αὖ κοῖλον ἵππον, ἔνθα εἰσδύντες οἱ ἄριστοι τῶν
Ἑλλήνων, εἰς τὸ ἄστυ εἰσενεχθέντες, προχυθέντες τοῦ
ἵππου, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι, εἶλον τὸ ἄστυ;
(ι 11) Τοῦτο τί σοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
20 Δεινός τις εἶ, ὦ σοφώτατε Ὀδυσσεῦ, ἐπαινέτης IIa

2 *ἱκετεύσας βασιλικὴν παρθένον* vi. or. 14. 5 c ‖ **10** *ἐρωτῶ δὴ τὸν Ὀδυσσέα* sq. ut or. 7. 1 b; 18. 5 a cf. etiam Muson. (Hense) 48. 9 ‖ **12** *κρεῶν καὶ σίτου* spectat Homeri versus *σίτου καὶ κρειῶν, μέϑυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων* sq. (ap. Plat. republ. III 390 a) quibus ipse utitur or. 1. 3 a

7 *τί γὰρ* — **9** *ἀκροωμένων* v (: *τέλη*)

1 *ἐμπεσὼν* ϛ(*δΔ*°) corr. Reiske ‖ **3** *Ἀλκινόου* MNφ(*Δ*°) ‖ **5** *Ἀλκίνου* (i. e. *Ἀλκίνουν*) MN *Ἀλκίνοον* φ(*Δ*°) ‖ **7** *γὰρ ἂν εἴη* Rv *γὰρ εἴη* MNφα(*δΔ*°) corr. Markl. ‖ **7. 8** *τέλος χαριέστερον* v ‖ **11** *ἡγεῖται* MN *ἤγησαι* α(*δ*) *ἡγῇ* *Δ*° ‖ **12** *κρατῆρας πλήρεις* Hob. (cum σ^2 „in crateribus plenis") *κρατῆρα πλήρης* RMN *κρατῆρα πλήρη* α(*δΔ*) ‖ **15** *Ὀδυσσῆος* (*η* in ras.) R! | *Ἀχιλλῆος* R!MN *Ἀχιλῆος* cett. (*δΔ*) cum Homero ‖ **16** *εἰσδῦντες* R ‖ **17** *προχυθέντες* ⟨*δὲ*⟩ *τοῦ* α(*δ*) ‖ **19** *τοῦτό τι* α(*δΔ*) *τουτοῖ* (vel *τοῦτο τοι*) Reiske | *σοι*] *μοι* Homerus

εὐφροσύνης δημωδέστατος, οἵαν καὶ βάρβαρος ἀνὴρ ἐπαινέσαι, καὶ ἄρτι ἐκ Βαβυλῶνος ἥκων, συνήθης πολυτελεῖ τραπέζῃ καὶ οἴνῳ χεομένῳ πολλῷ καὶ ᾠδῇ αὐτοσχεδίῳ· καὶ ταῦτα, ὡς φῄς, ὑπεριδὼν παρ' ἄλλοις ‖
b Ed. Duebn. p. 112 τοῦ μελιηδέος λωτοῦ καὶ τῆς Σειρήνων ᾠδῆς.' Μή- 5
ποτε οὖν ἔοικέν τι Ὅμηρος αἰνίττεσθαι ἄλλο κρεῖττον,
c ἢ ὁποῖον τὰ ἔπη λέγοι οὕτωσὶ ἀκούσαντι εὐθύς. Τὸ
γάρ τοι κειμένων σιτίων ἀμφιλαφῶν καὶ οἴνου πολλοῦ,
ταῦτα μὲν ἐπιθεῖναι ταῖς τραπέζαις, καὶ τὸν οἶνον τῷ
κρατῆρι ἐγχέαι, ἔπαινος δ' ἐς τοὺς δαιτυμόνας ἐν το- 10
σαύταις ἡδοναῖς ἀκροωμένους τοῦ ἀοιδοῦ σπουδῇ, εὐ-
σχήμονά τινα ἔοικεν εὐωχίαν διηγεῖσθαι ἡμῖν, οἵαν
μιμήσεται ἄν τις νοῦν ἔχων, μεταθεὶς τὰς ἡδονὰς ἀπὸ
τῶν αἰσχίστων ἐπὶ τὰ κοσμιώτατα, ἀπὸ τῆς γαστρὸς
d ἐπὶ τὰς ἀκοάς· ἢ οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη, εὐωχεῖν τὰς 15
ἀκοὰς εἰκῇ καὶ ἀναί|δην, 98b

(*K* 13) αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῇ,

---

2 ἐκ Βαβυλῶνος ἥκων spectat *Μηδικὴν χλιδὴν* or. 32. 3 b | συνήθης πολυτελεῖ τραπέζῃ cf. Porphyr. ad Marcell. 29 κρεῖττον . . θαρρεῖν . . ἢ ταράττεσθαι ἔχοντι πολυτελῆ τράπεζαν Epicur. ad Menoec. (Usener p. 249) οὐ γὰρ . . . . ὅσα φέρει πολυτελὴς τράπεζα τὸν ἡδὺν γεννᾷ βίον al. ‖ **5** λωτοῦ . . Σειρήνων scil. ἡδονῆς et ἐπιθυμιῶν vi. ad or. 14. 4 d ‖ **17** αὐλῶν sq. vi. or. 30. 3 i cf. Dio Chrys. II 53

---

2. 3 πολυτελεῖ τραπέζῃ quod respicit v (: τέλη) ubi legitur καὶ τέλη αἱ δαπαναὶ ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα

---

1 in mge (rubr. col.) ὅτι οἱ βάρβαροι τραπέζαις πολυτελέσι χαίρουσι καὶ οἴνῳ· ἀδηφάγοι γὰρ καὶ μέθυσ|οι (οι atram. addit.) N

---

1 δημωδέστατος R! Heins. δημωδεστάτης cett. (δ Δ) | οἵαν κἂν Markl. ‖ **3** ᾠδὴν MN ‖ **4** φῄς ϛ (δ Δ) ‖ **5** μελιηδέος Steph. (δ Δ) μὲν ἡδέος codd. | σηρήνων N συρήνων φ ‖ **7** λέγοιτο MN λέγει τῷ α (δ) λέγει H et ita Knebel Hahn ‖ **7. 8** τῷ γάρ Reiske ‖ **10** ἔπαινος δ' ἐς Hob. ἔπαινος δὲ RMN ἐπαινεῖν δέ φ α (δ Δ) παίνεσθαι (vel tale quid) δὲ Schenkl ‖ **11** ἀκροωμένος (suprascr. υ) R! ‖ **12** οἵαν (αν in ras.) R! ‖ **13** μιμήσηται α (ϑ) μιμήσαιτο Duk. Meiser ‖ **15** ἀπόχρην Markl. ‖ **16** ἀνέδην Heins. Schottus (Δ) ‖ **17** ἐνοπὴν Homerus

καὶ ἀνθρώπων ὁμάδῳ, ἀλλὰ κἀνταῦθα τέχνης δεῖ κατα-
κοσμούσης τὴν ἀκοῆς εὐωχίαν ἁρμονίᾳ δεξιᾷ.

Καὶ τίς ἂν ἡμῖν ἡ τοιαύτη ἁρμονία γένοιτο; ἀγαπῶ III a/b
μὲν γὰρ ἔγωγε τὴν ἐκ μελῶν ἡδονὴν προσιοῦσαν ταῖς
ἀκοαῖς, ἢ δι' αὐλῶν ἐμπνεομένων, ἢ διὰ λύρας κρουο-
μένης, ἢ δι' ἄλλού του μουσικοῦ ὀργάνου δυναμένου
χορηγεῖν καὶ ἐπιπέμπειν ἡμῖν προσηνὲς μέλος· δείδια c
δέ, μὴ ταυτὶ τὰ μέλη ἡδονὴν μέν τινα ἔχῃ κεκραμένην
ὑπὸ τέχνης καλῶς, ἄσημα δὲ ὄντα καὶ ἄλογα καὶ ἄφωνα
μηδὲν μέγα τῇ ψυχῇ εἰς εὐφροσύνην συντελεῖ. Εἰ γάρ d
τις ἐθέλοι παραβαλεῖν τὴν ἐκ μελῶν ἡδονὴν τῇ τῶν
λόγων, ἐοίκοι ἂν ὁ μὲν λόγος σιτίοις, τὸ δὲ μέλος ὀδμαῖς·
ὧν τὰ μὲν εἰς ὑποτροφὴν προσφορώτατα, ὀδμὴ δέ, καὶ
ἐνοδμή, κιβδηλότατον ἐν ⟨ἡδονῇ⟩ χρῆμα, καὶ ἐν τροφῇ
ἀσθενέστατον. Εὐωχητέον οὖν τὰς ἀκοάς, τρέφοντας e
ὁμοῦ, τὰς μὲν ὀδμὰς ταύτας τὰς ἐκ τῶν μελῶν παρα-
πεμπομένους, τὰ δὲ ἐκ λόγων σιτία προσάγοντας αὐ-
ταῖς. Ἐπεὶ τοίνυν λόγῳ, καὶ οὐκ ἄλλῳ τῳ, χαίρειν f
εἰκὸς δαιτυμόνας δεξιούς τινας, καὶ λόγους αὐτοῖς
παραθήσομεν φέροντες ἄρα, οἳ μὲν μιμοῦνται τὰς ἐν
δικαστηρίοις ἔριδας καὶ φιλονεικίας, ἐπιτεχνήσεις καὶ

3 ἀγαπῶ sq. simil. vi. or. 1. 2 a; 12. 1 d ‖ **21** ἔριδας καὶ φιλονεικίας scil. συφιστῶν vi. or. 26. 2 g; 1. 8 a etiam or. 30. 1 d

1 ὁμάδῳ R!M ὁμάδῳ cett. (δΔ) | δεῖν Markl. ‖ **2** ἁρμονία (α in ras.) R! ‖ **4** ἐκ] τῶν α(δ) ‖ **7** δέδια α(δΔ) ‖ **8** ἔχειν MN ‖ **9** ὑπὸ τῆς τέχνης MN α(δΔ^{o}) ‖ **10** συντελεῖν MN συντελῇ α(δΔ) ‖ **13. 14** καὶ ἐν ὀδμὴ MN καὶ ᾗ ὀδμὴ φα(Θ) καὶ εὐοδμὴ H κἂν εὔοδμος ᾖ Dav.^{2} κἂν εὐοδμῇ Markl. (Duebn.) καὶ εὐοδμία Meiser καὶ ἡ ἡδίστη Reiske ‖ **14** ἐν ⟨ἡδονῇ⟩ χρῆμα Hob. εν χρῆμα R ἐστι χρῆμα cett. (δΔ) ἐν del. Schenkl ‖ **15** ἀσθενέστατον ////////// εὐωχητέον R! ‖ **16** ὁμοῦ· τὰς μὲν] οὐ μὲν οὖν τὰς Duk. ‖ **16. 17** παραπεμπομένας M (pr. man.) α(δ) corr. Scaliger Heins. οὐ (vel μὴ) παραπεμπομένους Reiske ‖ **19** δεξιούς, τίνας φα(δΔ) ‖ **20** ἄρα Markl. (Duebn.) ἅμα Duk. | οἱ μὲν R! οἳ (del. μὲν) Markl. (Duebn.) ‖ **21** ⟨καὶ⟩ ἐπιτεχνήσεις Schottus ἐπιτεχνήτους Reiske

μάχας, κρατύνοντες μὲν τὰ ἄδικα, ἐπικοσμοῦντες δὲ τὰ αἰσχρά, κιβδηλεύοντες τἀληθῆ, ὑγιὲς δὲ οὐδέν, οὐδὲ ἄδολον, οὐδὲ ἐν τῷ τῆς φύσεως ἐπιχωρίῳ μένειν ἐῶντες, ἀλλ' αὐτὸ ἐκεῖνο, οἷόν περ οἱ τῶν ἀνδραπόδων κάπηλοι, οἳ σώματα παραλαβόντες ἁπλᾶ ὑφ' ἡλίῳ καθαρῷ καὶ ἀέρι ἐλευθέρῳ τεθραμμένα, σκιατροφοῦντες ταῦτα καὶ λεαίνοντες, λυμαίνονται αὐτῶν τὴν | ἀπ' 99a
ἀρχῆς δημιουργίαν, ἣν ἡ φύσις αὐτοῖς περιέβαλλεν
g κρείττονα τέχνης. Τοιοῦτον γάρ τι ἀμέλει καὶ οἱ περὶ τὰς δίκας εἱλούμενοι δρῶσιν.

IV a Ἀλλὰ τά γε τούτων μιμήματα, πρὸς τῷ κίβδηλα εἶναι καὶ σκυθρωπὰ κομιδῇ, καὶ εὐωχουμέναις ψυχαῖς οὐ πάνυ τι ἀκούειν ἐπιτήδεια· ὡς ἐγὼ οὐδὲ τὰ Αἰνιάνων θεάματα ἐπαινῶ, ὅσα ἐν πότῳ εὐφραίνονται
b Αἰνιᾶνες, οἱ μὲν δρῶντες, οἱ δὲ ὁρῶντες. Ἄνδρες δύο μιμοῦνται μάχην, ὑπαυλοῦντος ἄλλου· ὁ μὲν αὐτοῖν γεωργὸς τέ ἐστιν καὶ ἀροῖ, ὁ δὲ λῃστὴς καὶ ὅπλα ἔχει, κεῖται δὲ καὶ τῷ γεωργῷ τὰ ὅπλα ἀγχοῦ· ἐπειδὰν δὲ ὁ λῃστὴς ἔλθῃ, ἀφέμενος ὁ γεωργὸς τοῦ ζεύγους, δρα-

---

5 οἳ σώματα παραλαβόντες sq. cf. Plat. Gorg. 465 b ‖ **13. 14** τὰ Αἰνιάνων θεάματα scil. τὴν καρπαίαν cf. Xenoph. anab. VI 1. 7 μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν οἳ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις sq.

9 τοιοῦτον — **10** δρῶσιν v (: εἱλούμενοι)

15 in mge αἰνιᾶνες **16** σημείωσαι (schol. recent.) R!

---

2 κιβδηλεύοντες ⟨δὲ⟩ τἀληθῆ ς(δ Δ°) ‖ **3** ἔτι χωρίῳ Reiske ‖ **8** περιέβαλε α(δ Δ) ‖ **9** κρείττον τέχνης (suprascr. α) R! | γάρ τοι v | περὶ] πρὸς nescio unde δ Δ corr. Reiske ‖ **12** κομιδῇ ⟨ἐστὶ⟩ καὶ Reiske ‖ **13** ἐπιτήδεια (ια in ras.) R! ‖ **13. 14** (et 15) Αἰνιάνων (αιν in ras.) R! Αἰνειάνων α(δ) Enianum σ^2 ‖ **15** ἄνδρες] αἰνιᾶνες φ? („Enianes duo sq." σ^2) ‖ **19** ἀφέμενος ὁ (ος ὁ in ras.) R!

μὼν ‖ ἐπὶ τὰ ὅπλα, συμπεσόντες μάχονται, παίοντες Ed. Duebn. p. 113
τὰς ὄψεις, καὶ μιμούμενοι τραύματα καὶ πτώματα· θεά- c
ματα οὐ συμποτικά. Ἐπαινῶ πρὸ τούτων τὸν Περ-
σικὸν νόμον τὸν ἀρχαῖον, δι' ὃν Πέρσαι τῆς ἐλευθε- d
ρίας ἐπελάβοντο. Ἀνέκειντο τοῖς Πέρσαις αἱ βουλαὶ
εἰς τὰς εὐωχίας, ὥσπερ τοῖς Ἀθηναίοις εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας, καὶ σπουδαστικώτερον ἦν συμπόσιον Περσικὸν
ἐκκλησίας Ἀττικῆς· ἐκεῖ μὲν γὰρ νόμος κολάζων τὴν e
μέθην ἐπήγειρεν αὐτῶν τὰς ἀρετὰς τῇ εὐωχίᾳ, καθά-
περ ἔλαιον πῦρ, ἐπιχέων τῇ ψυχῇ συμμέτρως, μὴ τε-
λείως σβεννὺς αὐτῆς τὸ φιλότιμον, μήτε ἐξάπτων τῆς
χρείας περαιτέρω· ἐνταῦθα δὲ οἱ νήφοντες οὗτοι δη- f
μαγωγοί, μηδενὸς αὐτοῖς ἐφεστῶτος νόμου κολάζοντος
τὴν ἐξουσίαν τῶν λόγων, ἐξωρχοῦντο ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις πάσης μέθης ἀκολαστότερον.

Τὰ μὲν οὖν τῶν Περσῶν καὶ τὰ Ἀττικὰ ἐῶμεν, V a
ἐπανάγωμεν δὲ αὖθις ἐπὶ τὰ ἡμέτερα. Λόγοις τοιγα- b

---

3. 4 *τὸν Περσικὸν νόμον* sq. cf. Plut. quaest. conv. VII 9 *ὡς Περσικὸν πρᾶγμα ποιοῦμεν βουλευόμενοι παρ' οἶνον* sq. ‖ **9. 10** *καθάπερ ἔλαιον πῦρ* cf. Xenoph. conv. II 24 *ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει* de eadem re

---

15 *πάσης* — p. 275. 4 *διὰ τὴν* om. M deficiente uno folio

---

7 in mge *σημείωσαι | τὸν ἐν ταῖς βου|λαῖς περσικὸν | νόμον* (schol. vet. b) R!

---

1 *παίοντες* (*αιον* in ras.) R! ‖ **2** *μιμούμενοι* ÷ *τραύματα* R!M unde (signo ÷ pro *τὰ* habito?) *μιμούμενοι τὰ τραύματα* α(δ Δ°) *μιμούμενοι τὰ ἀληθῆ τραύματα* Reiske ‖ **3** *συμποτικά* (*μ* in ras.) R! ‖ **4** *Πέρσαις* MN ‖ **6. 7** *ἐκκλησίας* — **7** *Περσικὸν* om. MN φα(δ) ‖ **9** *εὐωχίᾳ* (*ιᾳ* in ras. ex *ιας*) R! ‖ **10** *πυρὶ* H et ita Heins. | *μὴ*] *μήτε* Meiser ‖ **11** *σβεννὺς* (*σβ* in ras.) R! ‖ **12. 13** *δημαγωγοί* ÷ *μηδενὸς* R! ‖ **14** *ἐξορχοῦνται* φα(δ) *ἐξορχοῦνται τὰ* Reiske ‖ **17** *λόγοισοιγαροῦν* R!

ροῦν εὐωχητέον τὰς ἀγαθὰς ψυχάς, καὶ οὐ | δικανικοῖς 99 b
c/d λόγοις, φησὶν ὁ λόγος. Τίσιν μὴν ἄρα; Οἳ τὰς ψυχὰς
ἐπὶ τὸν πρόσθεν χρόνον ἀναβιβασάμενοι παρέχουσιν
e αὐταῖς τὴν θέαν τῶν γενομένων πάλαι. Προσηνὲς
γὰρ ἡ ἱστορία καὶ τὸ μηδὲν καμόντα πανταχοῦ περι- 5
πολεῖν, πάντα μὲν χωρία ἐποπτεύοντα, πᾶσιν δὲ πολέ-
μοις ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς παραγιγνόμενον, μῆκος δὲ ἀμή-
χανον χρόνου ἐν βραχεῖ ἀναλεγόμενον, πλῆθος δὲ
ἄπειρον πραγμάτων ἐν ὀλίγῳ μανθάνοντα, τὰ Ἀσσύρια,
τὰ Αἰγύπτια, τὰ Περσικά, τὰ Μηδικά, τὰ Ἑλληνικά· 10
f νῦν μὲν πολεμοῦσιν ἐν γῇ παραγινόμενον, νῦν δὲ ἐν
θαλάττῃ ναυμαχοῦσιν, νῦν δὲ ἐν ἐκκλησίαις βουλευο-
μένοις· μετὰ Θεμιστοκλέους ναυμαχοῦντα, μετὰ Λεω-
νίδου ταττόμενον, καὶ μετὰ Ἀγησιλάου διαβαίνοντα,
καὶ μετὰ Ξενοφῶντος σωζόμενον· ξυνερῶντα Πανθίᾳ, 15
g συνθηρῶντα Κύρῳ, συμβασιλεύοντα Κυαξάρει. Εἰ δὲ
καὶ Ὀδυσσεὺς σοφός, ὅτι πολύτροπος ἦν, καὶ

(α 3) πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄστη καὶ νόον ἔγνω,
(α 5) ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων,

---

2 φησὶν ὁ λόγος ut Plat. Phil. 51 c ‖ **15** ξυνερῶντα Πανθίᾳ cf. Xenoph. Cyri inst. VII 3. 5 Dio Chrys. 64. 1 ‖ **17** Ὀδυσσεὺς σοφός sq. vi. or. 15. 6 c; 16. 6 c; 23. 1 i οἶδεν sq. ‖ **19** ἀρνύμενος sq. quo versu Ulixem φίλον ἑταίρων comprobat or. 14. 4 c vers. finem

16 εἰ δὲ — p. 273. 4 εἰρηνικῷ p | εἰ δὲ — p. 273. 9. 10 δεικνύουσα n

5 in mge σημείωσαι τὰ περὶ ἱστορίας (schol. recent.) R! ‖ **15** in mge Ξενοφών | Πανθίας | Κύρος | Κυαξάρης (schol. recent.) R!

1 καὶ οὐ] ἀλλ' οὐ Reiske ‖ **2** φησὶν ὁ λόγος om. α(δ) | μήν; ἄρα οἳ Markl. (Duebn.) ‖ **3** παρέξουσιν Markl. ‖ **6. 7** πολέμοις — **7** μῆκος δὲ om. N ‖ **14** (et 15) καὶ del. Markl. ‖ **15** Πανθεία δΔ Πανθείας Duk. ‖ **16** Κυαξάρη N Κυαξάρῃ α(δΔ) ‖ **18** πολλῶν δ' ἀνθρώπων Homerus | εἶδεν n | ἄστεα Nα(δΔ) cum Homero

πολύ που σοφώτερος ὁ τῶν μὲν κινδύνων ἐξιστάμενος, τῆς δὲ ἱστορίας ἐμπιμπλάμενος. Χάρυβδιν ὄψεται, ἀλλ' h
οὐκ ἐν ναυαγίῳ· Σειρήνων ἀκούσεται, ἀλλ' οὐ δεδεμένος· Κύκλωπι ἐντεύξεται, ἀλλ' εἰρηνικῷ. Εἰ δὲ καὶ i
Περσεὺς εὐδαίμων, ὅτι πτηνὸς ἦν, καὶ περιεφέρετο ἐν τῷ αἰθέρι, πάντα ἐποπτεύων τὰ ἐν γῇ παθήματα καὶ χωρία, πολὺ τῶν Περσέως πτερῶν ἡ ἱστορία κουφότερον καὶ μετεωρότερον· ἡ λαβοῦσα τὴν ψυχὴν περι- k
φέρει πανταχοῦ, οὐκ ἀργῶς οὐδὲ ἠμελημένως δεικνύουσα, ἀλλὰ καὶ ἄνδρα γενεαλογεῖ καὶ ποταμόν·

100a (Herod. I 6) *Κροῖσσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, | παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνῶν·*

(Υ 215) *Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.*
Γενεαλογεῖ καὶ πόλιν· l

(Thucyd. I 24) *Ἐπίδαμνός ἐστιν πόλις ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον· προσοικοῦσιν δ' αὐτὴν Ταλάντιοι βάρβαροι·*

(Ζ 152) *ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο. ||*
Γενεαλογεῖ δὲ καὶ ποταμόν· Ed. Duebn. p. 114 m

5 *Περσεὺς . . πτηνὸς ἦν* cf. Dio Chrys. 32. 28 *ἔργον . . ἀνδρείου καὶ πτηνοῦ Περσέως* Aristid. or. 3. 37 etiam Dio Chrys. 33. 47 || **6** *πάντα ἐποπτεύων* ut anima humana or. 10. 2 f vi. etiam or. 3. 7 a *περιϊέναι* et quae ibi adnotavi | *τὰ ἐν γῇ παθήματα* vi. or. 10. 2 f; 25. 6 b; 26. 1 a || **9** *οὐκ ἀργῶς οὐδὲ ἠμελημένως* ut or. 1. 8 e al.

15 in mge *ἐπίδαμνος* (schol. recent.) R!

2 *Χάρυβδιν* (*διν* in ras.) R! || **5** *ὅτι* ⟨*καὶ*⟩ *πτηνὸς* n || **10** *καὶ ποταμόν* „scribae, non Maximi" iudice Markl. uncis incl. Duebn. || **11** *Κροῖσος* ϛ(*δ Δ*) cum Herodoto || **12** *Ἀλυάττεω* (*λυα* in ras.) R! Aliattei σ^2 | *ἐθνέων δ Δ* cum Herodoto || **15. 16** *ἐσπλέοντι* Thucydides || **16** *Ἰώνιον* in ras. R! *Ἰόνιον* α(*δ Δ*) cum Thucydide || **17** *Ταυλάντιοι* Nα(*δ Δ*) Thucydides || **19.** p. 274. 1 *ποταμόν·* ⟨*ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ*⟩, *ὃς* Meiser

(Herod. I 6) ὃς ῥέων ἐκ μεσημβρίης πρὸς βορέην ἄνεμον εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον καλεόμενον ἐκδιδοῖ·
(Υ 74) ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

n Τοῦτο τὸ ἄκουσμα ἐφήμερον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ φθειρόμενον ταχὺ καὶ ἀπολλύμενον καὶ ὑπορρέον τῇ μνήμῃ σώζει, καὶ τὰς ἀρετὰς φυλάττει, καὶ τὰς
o πράξεις ταῖς δόξαις ἀθανάτους ποιεῖ. Διὰ τοῦτο ὁ Λεωνίδης ᾄδεται οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων μόνον τῶν τότε, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπαινεῖται οὐχ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκείνων· μένει δὲ καὶ ἡ Περικλέους στρατηγία, καὶ
p νῦν ἔτι ἡ Ἀριστείδου δικαιοσύνη· δίδωσιν Κριτίας καὶ νῦν δίκην, φεύγει καὶ νῦν Ἀλκιβιάδης. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, οἱ καθ' ἱστορίαν λόγοι τῷ μὲν ἀνηκόῳ τερπνότατον καθ' ἡδονήν, τῷ δὲ εἰδότι ἐπαγωγότατον κατὰ ἀνάμνησιν.

VIa Τίς ἂν οὖν γένοιτο ψυχαῖς εὐωχία λόγων ταύτης προσηνεστέρα; Χαλεπὸν μὲν εἰπεῖν καὶ ἀντιτάξασθαι
b πολλῷ καὶ γενναίῳ λογοποιῷ, ῥητέον δὲ ὅμως· ὅτι καλὴ μὲν ὑμῶν ἡ ἁρμονία καὶ ᾄδεσθαι προσηνής, ἄλλο

7 τῇ μνήμῃ σώζει sq. vi. simil. or. 10. 7 d etiam or. 6. 2 a || 12 Κριτίας .. Ἀλκιβιάδης vi. or. 1. 9 f; 7. 7 c et d || 18 χαλεπὸν μὲν εἰπεῖν ... ῥητέον δὲ ὅμως = or. 35. 6 a || 20 ἄλλο sq. vi. simil. or. 12. 1 d

13 συνελόντι — 16 ἀνάμνησιν n

1 ἐκ] ἀπὸ Herodotus | μεσαμβρίης Herodotus | βορῆν Herodotus || 2 ἐς τὸν Herodotus | καλεόμενον πόντον Herodotus | ἐξίει Herodotus || 5 τοὔτο ἄκουσμα (suprascr. το) R! | ἐφήμερον ⟨ὂν⟩ τὸ Reiske || 7 τῆς μνήμης Markl. || 11 ⟨μόνον⟩ ἐκείνων Markl. || 12 ἔτι ⟨καὶ⟩ ἡ N a(δΔ) improb. Schenkl || 15 καθ' ἡδονήν] κατὰ πύστιν Reiske κατ' ἀκοήν Meiser || 16 κατὰ τὴν ἀνάμνησιν N a(δ) || 17. 18 τ(αύτης προσ)ηνεστέρα litt. uncis inclusae aqua vel atramento superinfuso deletae man. recent. renovatae R! || 18 ἀ(ντιτ)άξ(ασθα)ι ut ad 17. 18 R! || 19 πολλοῖς Meiser πολιῷ Scaliger παλαιῷ Reiske καλῷ Steph. | γενναίοις λογοποιοῖς Meiser | (ῥητέον δὲ) ut ad 17. 18 R! || 20 (ᾄδε)σθαι ut ad 17. 18 R!

δὲ ποθεῖ ἡ ἐπιεικὴς ψυχή, καὶ οὐχ οἷον παρέχεσθαι ὑμῖν.' Τί γὰρ σεμνὸν ἡ μνήμη τῶν πάλαι κακῶν τῷ μήπω μαθόντι, ὅπως ταῦτα φυλακτέον; ἢ τί πλέον Ἀθηναίοις ἐγένετο διὰ τὴν ἱστορίαν τὴν Ἀττικήν; ἢ τί πλέον Ἁλικαρνασσεῦσιν διὰ τὴν ἱστορίαν τὴν | 100b Ἰωνικήν; ἢ τί Χίοι διὰ ταύτην εὐδαιμονέστεροι; Εἰ c μὲν γὰρ ἀποκρίναντες τὰ καλὰ τῶν αἰσχρῶν, τὰ μὲν ἀπέκρυπτον, τὰ δὲ ἱστόρουν, ἦν ἄν που τῇ ψυχῇ ὄνησις κατὰ μίμησιν τῶν ἱστορημένων, καθάπερ ὀφθαλ- μοῖς κατὰ μίμησιν γραφῆς· νῦν δὲ ἀναμὶξ εἰσφύρεται d πάντα ἐν τοῖς λόγοις, καὶ πλεονάζει τὰ χείρω, καὶ κρατεῖ τὰ αἰσχρά· καὶ τὸ πολὺ τῆς ἱστορίας πλεονέκται τύραννοι, καὶ πόλεμοι ἄδικοι, καὶ εὐτυχίαι ἄλογοι, καὶ πράξεις πονηραί, καὶ συμφοραὶ ἀγνώμονες, καὶ περι- στάσεις τραγικαί· ὧν σφαλερὰ μὲν ἡ μίμησις, βλαβερὰ δὲ ἡ μνήμη, ἀθάνατος δὲ ἡ δυστυχία. Ἐγὼ δὲ ποθῶ e πρὸς τὴν εὐωχίαν τροφὴν λόγων ὑγιεινῶν, καὶ ἀνόσου τοιούτου δέομαι σιτίου, ἀφ' οὗ καὶ Σωκράτης ὑγίανεν, καὶ Πλάτων, καὶ Ξενοφῶν, καὶ Αἰσχίνης.

Ἐπιθυμεῖ ἡ ἀνθρώπου ψυχή, καὶ δέδιεν, καὶ λυ- VII a

2 τὶ γὰρ sq. vi. simil. or. 15. 6 a ‖ 3 μαθόντι ὅπως . . φυλακτέον vi. or. 29. 7 b ὅπως sq. ‖ 9 ὄνησις κατὰ μίμησιν τῶν ἱστορημένων cf. Livius praef. 10 'hoc illud est praecipue in cognitione rerum salubre ac frugiferum, omnis te exempli documenta . . intueri; inde tibi . . quod imitere capias, inde . . foedum exitu quod vites' ‖ 10 κατὰ μίμησιν γραφῆς vi. simil. or. 2. 2 a ‖ 18. 19 Σωκράτης . . Πλάτων . . Ξενοφῶν . . Αἰσχίνης vi. or. 18. 5 a ‖ 20 ἐπιθυμεῖ sq. vi. etiam or. 1. 2 b ἢ εἴπερ sq.

1 ἐπι(εικὴς ψυ)χή ut ad p. 274. 17. 18 R! ‖ 1. 2 παρέχεσθε ὑμεῖς φα(Θ) παρέχεσθε ὑμῖν (ἡμῖν) H (Dav.²) ‖ 2 τί γ(ὰρ σεμ)νὸν ut ad p. 274. 17. 18 R! ‖ 3 μήπω (η in ras. ex ι) R! | ἢ πλέον δ unde τί πλέον Markl. ‖ 4 cum ἱστορίαν pergit M ‖ 5 Ἁλικαρνασεῦσσιν R! Ἁλικαρνασεῦσι cett. (δ Δ) ‖ 6 Χῖοι ϛ(δ Δ) ‖ 7 γὰρ (post εἰ μὲν) om. Θ ‖ 8 ποῦ δ corr. Markl. ‖ 9 μίμησιν (μι in ras.) R! ‖ 13 πόλεμοι RH πολέμιοι cett. (δ) | ἀτυχίαι Markl. ‖ 18 ὑγίανεν MN cum R! ‖ 20 δέδιεν R!

πεῖται, καὶ φθονεῖ, καὶ ἄλλοις συνέχεται παντοδαποῖς καὶ ἀλλοκότοις παθήμασιν· στάσιν ὁρᾷς πικρὰν καὶ ἀκήρυκτον· τοιοῦτόν μοι διηγοῦ τὸν πόλεμον, τὸν δὲ Μηδικὸν ἔα· ταύτην μοι διηγοῦ τὴν νόσον, τὸν δὲ
b λοιμὸν ἔα. Εἰπέ, τίνι ἐπιτρέψω τὴν στρατηγίαν καὶ τὴν ἴασιν; Ἱπποκράτην δὲ ἔα τοῖς σώμασιν καὶ Θεμιστοκλέα τῇ θαλάττῃ· λέγε τὸν ψυχῆς ἰατρόν, λέγε
c τὸν στρατηγόν. Κἂν ἀπορῇς ἀνδρῶν, ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἴθι. Ἔρου μὴ περὶ γῆς δῃουμένης, μήτε περὶ θαλάττης ληστευομένης, μηδὲ περὶ τειχῶν πολιορκουμένων, μηδὲ περὶ σωμάτων φθειρομένων· σμικρὰ ταῦτα, ἐφή-
d μερα ταῦτα. Τμηθήσεται λήϊον, κἂν Πελοποννήσιοι ἀπόσχωνται· ληστευθήσεται θάλαττα, κἂν Ἀθηναῖοι
Ed. Duebn. p. 115 μὴ ναυμαχῶσιν· || καταβαλεῖ τὰ τείχη, καὶ εἰ μὴ Φίλιππος, ἀλλ' ὁ χρόνος· φθαρήσεται τὰ σώματα, κἂν | 101a ἀπέλθῃ ὁ λοιμός·

e (*I* 408/9) ἀνδρὸς δὲ
ἀρετή, πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεῖστή,
. . . οὐθ' ἑλετή.

Περὶ ταύτης ἔρου δή, ὅτε ψυχὴ τέμνεται, λῃστεύεται,

2.3 στάσιν . . ἀκήρυκτον vi. or. 35. 8 e ‖ **3.4** τὸν . . Μηδικὸν vi. or. 11. 6 d; 13. 1 a al. ‖ **6** Ἱπποκράτην sq. vi. etiam or. 13. 5 c; 17. 3 g ‖ **9** ἔρου sq. vi. or. 11. 6 c; 13. 3 b φείδομαι sq. or. 29. 7 a ‖ **12** τμηθήσεται sq. simil. vi. or. 11. 6 d ‖ **17** ἀνδρὸς δὲ ἀρετή . . . οὐθ' ἑλετή vi. or. 12. 3 c

3 τοιοῦτόν — 4 ἔα recte cum Heinsius vertisset „tale bellum mihi describe, Medicum vero relinque“ Formey interpres Francogallus reddidit „décrivez-moi cette guerre et laissez-là le *Médecin*“ (sic!) ut monuit Combes ‖ **5** εἰπέ τίνι ligatura coniunct. R! ‖ **6** σώμασιν MN cum R! ‖ **8** τὸν ⟨ψυχῆς⟩ στρατηγόν Reiske ‖ **9** μήτε RMN μηδὲ cett. (δ Δ) ‖ **12** λήϊνον R (ν puncto notatum) N vi. ad p. 277. 9 ‖ **16** ἀπέλθῃ (θῃ in ras.) R! ‖ **19** λεῖστή (λειστ in ras. ex λησ) R! λῃστή MN α (δ Δ) ‖ **21** in mge ου (man. haud antiqua) R! | τέμνεται (νε in ras.) R!

πολιορκεῖται, νοσεῖ· χρησμοῦ σοι δεῖ, μαντείας σοι δεῖ, εὖξαι τῷ θεῷ·

(*A* 37) κλῦθί μεν, ἀργυρότοξε, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
κλῦθι, ὦ Ἄπολλον, καὶ Ζεῦ, καὶ εἴ τις ἄλλος θεὸς ἰα-
τικὸς ψυχῆς νοσούσης,

(*A* 39) εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
(*A* 40) εἰ δήποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα.

Ἀκούσεται δ Ἀπόλλων τοιαῦτα εὐχομένου θᾶττον, ἢ τοῦ Χρύσου. Οὐ γὰρ ἐπὶ λοιμὸν παρακαλεῖς τὸν θεόν, f
οὐδὲ ἐπὶ τοξείαν ὀϊστῶν θανατηφόρων, οὐδὲ ἐπὶ φθορὰν κυνῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ ὀρέων· οὐ γὰρ ταῦτα ἔργα μουσικοῦ θεοῦ, καὶ σοφοῦ καὶ μαντικοῦ. Ὅμηρος δὲ g
αὐτῷ προσέθηκεν τὴν φήμην, αἰνιττόμενος τὴν ἡλίου ἀκτῖνα δι' ἀέρος χωροῦσαν ὀϊστοῦ θᾶττον, ἀκρατοτέραν
τῆς τῶν σωμάτων συμμετρίας. Ἐμοὶ δὲ ᾀδέτω εἴτε h
καὶ Ὅμηρος, εἴτε Ἡσίοδος, εἴτε τις ἄλλος ποιητὴς δαιμόνιος, θεὸν Παιᾶνα ψυχῆς παθημάτων· ἄξια ταῦτα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἄξια τοῦ Διός.

---

4 κλῦθι, ὦ Ἄπολλον καὶ Ζεῦ vi. or. 41. 3 c etiam or. 11. 6 c et e; cf. etiam Lucian. d. mort. 20. 3 ‖ **5** ψυχῆς νοσούσης sq. vi. or. 7. 7 b; 28. 2 i ‖ **6** εἴ ποτέ sq. vi. or. 5. 7 h ‖ **13** τὴν ἡλίου ἀκτῖνα sq. vi. or. 4. 8 h et quae ibi adnotavi ‖ **16** Ὅμηρος . . Ἡσίοδος ut or. 4. 3 b ‖ **17** θεὸν Παιᾶνα sq. scil. θάνατον vi. or. 7. 5 f εἰ δὲ ἡγεῖ sq.

---

16 in mge ὅμηρος | ἡσίοδος (schol. recent.) R!

---

2 εὖξαι R ‖ **3** κλῦθι — ἀμφιβέβηκας om. MN φ α(δ) | ἀργυρότοξε RH et ita Dav.^{2} ἀργυρότοξ' Duebn. Homerus ‖ **6** ἔρεψα (ψ in ras.) R! ‖ **7** ⟨ἢ⟩ εἰ α(δ *Δ*) cum Homero ‖ **11** ὀρέων Markl. (*Δ*) ὀρνέων codd. (eodem erroris genere quo p. 276.12 λήϊνον RN) ‖ **13** φήμην (μην in ras. ex μιν) R! ‖ **14** ὀϊ÷÷στοῦ R! | ἀκρατωτέραν nescio unde *Δ*^{o} κραταιοτέραν (vel ἀκμαιοτέραν) Markl. ‖ **15** ᾀδέτω (ᾀδ in ras.) R!

ΚΓ′

XXIII (Duebn. XXIX vulg. 13)

κγ′ *Τίνες λυσιτελέστεροι πόλει, οἱ προπολεμοῦντες, ἢ οἱ γεωργοῦντες. Ὅτι οἱ προπολεμοῦντες.*

Ia *Ἔχεις εἰπεῖν, τίνας ὀνομάζει Ὅμηρος ἐν τοῖς ἔπεσιν διογενεῖς, καὶ θεοῖς εἰκέλους, καὶ λαῶν ποιμένας, καὶ ἄλλα ὅσα ποιητὴν εἰκὸς ἀποσεμνύνοντα τοῖς ὀνόμασιν*
b *ἀρετὴν ἀνδρός; ἆρα τοὺς ἐπὶ σκαπάνῃ καὶ αὔλακι πρὸς τῇ γῇ διαπονουμένους, δεινοὺς ἀροῦν, ἀγαθοὺς φυ-*
c *τεύειν, ἐν ἀμήτῳ δεξιούς, ἐν ὀρχάτῳ φιλοπόνους; ἢ τούτων μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἠξίωσεν καταμῖ|ξαι τὰ* 101b *ἔργα τῇ αὐτοῦ ᾠδῇ, ὅτι μὴ νησιώτῃ γέροντι ἀναθεὶς αὐτά, ἐκπεπτωκότι τῆς ἀρχῆς ὑπὸ ὑβριστῶν νέων, ἐν 'γουνῷ οἰνοπέδου ἀλωῆς'* (α 193) *ἐπὶ φύλλων χαμαὶ*
d *βεβλημένων ὥρᾳ θέρους ἀναπαυομένῳ; Οἱ δὲ μακάριοι αὐτῷ ἄνδρες, οὓς ἐκεῖνος ἐπαινῶν χαίρει, ἕτεροί εἰσιν*

---

6 *ἔχεις εἰπεῖν* sq. = or. 35. 1 a ‖ **7** *διογενεῖς, καὶ θεοῖς εἰκέλους* = or. 35. 1 a cf. Dio Chrys. I 38; IV 41 Themist. V 64 b IX 122 d | *λαῶν ποιμένας* de regibus dictum vi. or. 20. 6 b; etiam or. 40. 3 b *ἢ οὐκ ἂν ἐθελήσαις* sq. cf. Dio Chrys. I 13 III 41 IV 43 Xenoph. mem. III 2 (= Stob. fl. 54. 28) Themist. 34. 26; 9. 121 d Archyt. ap. Stob. fl. 46. 61 Aristot. eth. Nicom. 1161 a 15 Iulian. II 86 d Xenoph. inst. Cyr. 8. 2. 14 Dio Chrys. 56. 2

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 *ΚΓ′* R! ‖ **3** in mge *κγ′* R! | *τίνες* — 5 *προπολεμοῦντες* RM add. *τοῦ αὐτοῦ* N add. *λόγος ιγ′ α ὅτι οἱ προπολεμοῦντες λυσιτελέστεροι ἢ οἱ γεωργοῦντες* φ ‖ **6** *ἔχεις* (suprascr. *οι* man. recent. ex or. 35. 1 a) R ‖ **7** *διογενεῖς* (*ει* in ras.) R! ‖ **12** *καταμίξαι* ς($\delta\Delta^{o}$) ‖ **13** *αὐτοῦ* α($\delta\Delta^{o}$) ‖ **16** *βεβλημένων* H(Δ) *βεβλημένῳ* cett. (δ) ‖ **17** *αὐτῶν* α(δ) *αὐτοῦ* Markl.

ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων καὶ ἔργων· ἢ Ἀχιλλεὺς διώκων, ἢ Αἴας μονομαχῶν, ἢ Τεῦκρος τοξεύων, ἢ Διομήδης ἀριστεύων, ἤ τις ἄλλος τῶν δεινῶν τὰ ἀριστευτικά. Μεστὰ δὲ αὐτῷ τὰ ἔπη ἀσπίδων μεγάλων, καὶ e
κορύθων φαεινῶν, καὶ δοράτων μακρῶν, καὶ ἁρμάτων καλῶν, καὶ ἵππων θεόντων, καὶ ἀγαθῶν κτεινόντων, καὶ δειλῶν κτεινομένων. Τὸν μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονα f
αὐτὸν τὸν τῶν Πανελλήνων βασιλέα οὐκ ἔσχεν ἑτέρως ἐπαινέσαι, ἢ τὸν αἰχμητὴν προσθεὶς τῷ βασιλεῖ, ὡς
μόνον δὴ τοῦτο ἔργων ἀρχικώτατον· καὶ φησίν, ὅτι
ἦν ὁ Ἀγαμέμνων ἀμφότερον, βασιλεὺς καὶ αἰχμητὴς Ed. Duebn. p. 116
ἀγαθός. Ἐπεὶ καὶ ὁ Μενέλαος βασιλεὺς μὲν ἦν, οὐχ g
ἧττον ἢ ὁ Ἀγαμέμνων, μαλθακὸς δὲ αἰχμήν, καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγον αὐτῷ μετέδωκε ποιητικῆς εὐφημίας Ὅμη-
ρος. Ὅ γε μὴν Ἀγαμέμνων οὗτος, τί ἦν ἂν ἐπικλε- h
έστερος τῶν ἄλλων, εἰ κατὰ τὸ Ἄργος μένων, γῆν ἀγαθὴν ἔχων, γεωργῶν τὴν γῆν, ἀπέφηνεν αὐτὴν εὐκαρπωτέραν τῆς Αἰγυπτίας; Τοῦ μὲν γὰρ Ὀδυσσέως i
ἀκούεις αὐτοῦ σεμνολογουμένου περὶ τῆς Ἰθάκης·

(ι 27) τρηχεῖα, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος,

φησίν. Οἶδεν γάρ που, ἅτε σοφὸς ὤν, ὅσον διαφέρει

1. 2 Ἀχιλλεὺς διώκων Αἴας ... Τεῦκρος τοξεύων = or. 7. 6 b vi. etiam or. 18. 5 c ὅτι ὁ Ζεὺς sq. ‖ 11. 12 ἀμφότερον, βασιλεὺς καὶ αἰχμητὴς ἀγαθός cf. Xenoph. comm. III 2. 2 conv. IV 6 Dio Chrys. II 39. 54 Aetius (Diels 501) Themist. 13. 176 c ‖ 21 ἅτε σοφὸς ὤν vi. or. 22. 5 g cf. schol. ad Hom. α 1; ε 211 al.

3 in mge τὰ ἀριστευτι|κά (schol. recentiss.) R! ‖ 15 in mge ἐπικλεέστερος (vet. schol. b) R!

3 εἴ (pro ἤ) τις MN ‖ 10 δὴ] δὲ Δ^o | ἔργον ϛ($\delta\Delta^o$) ‖ 11 ὁ (ante Ἀγαμέμνων) om. MN α($\delta\Delta^o$) ‖ 17 τὴν γῆν tamquam „duplicem lectionem duplicatae editionis“ del. Markl. ‖ 17. 18 εὐκαρποτέραν α($\delta\Delta$) ‖ 20 τρηχεῖ' α($\delta\Delta$) cum Homero

ὁ τῆς ἀνδρείας καρπὸς οὗτος πυρῶν καὶ κριθῶν, καὶ εἴ τις ἄλλη ὑποτροφὴ γῆς.

IIa Ὅμηρον ἐῶ· τάχα γὰρ καὶ δυσχεράναις ἂν τῷ λόγῳ
b προφερομένῳ σοι μάρτυρα φιλοπόλεμον. Βούλει σοι 102a
τὰ δεύτερα ἐπ' ἐκείνῳ λέγω τὰ Λακωνικά, ἢ τὰ Ἀττικά, 5
c ἢ τὰ Κρητικά, ἢ τὰ Περσικά; Τὴν Σπάρτην ἐπαινεῖς ὡς εὐνομωτάτην. Ὁ δὲ Λυκοῦργος (ὃς σοῦ δήπου ἐπαινέτου δεήσεται· ὁ γὰρ Ἀπόλλων φθάνει λέγων πρὸς αὐτὸν

(Oracul. ap. Herodot. I 65) δίζω, ἢ σε θεὸν μαντεύομαι, ἢ ἄνθρωπον), 10
d ὁ τοίνυν Λυκοῦργος οὗτος, ὃν ὁ θεὸς εἰκάζει θεῷ, τιθεὶς τῇ Σπάρτῃ νόμους, συμβουλευσάμενος τῷ Ἀπόλλωνι, ποῖόν τι πολιτείας ἦθος καταστήσαιτο τοῖς αὑτοῦ θρέμμασιν, ἆρα γεωργικόν, καὶ ταμιευτικόν, ταπεινὸν καὶ γλίσχρον, καὶ ἐργαστικὸν τὰ σμικρὰ ταῦτα· ἢ ταῦτα 15
μὲν οἱ εἵλωτες αὐτῷ ἔχουσιν καὶ ὁ ἀνδραποδώδης ὅμιλος καὶ οἱ περίοικοι Λακεδαιμονίων, τὸ δὲ καθαρῶς Σπαρτιατικόν, ἄφετον ἐκ γῆς ὂν καὶ ὄρθριον, καὶ πρὸς ἐλευθερίαν τετραμμένον, μαστιγούμενον καὶ τυπτόμενον, καὶ ἐν θήραις καὶ ὀρειβασίαις καὶ ἄλλοις 20
παντοδαποῖς πόνοις παιδευόμενον, ἐπειδὰν ἱκανῶς τοῦ

12 συμβουλευσάμενος τῷ Ἀπόλλωνι ut Diogenes or. 36. 5 b ‖ 19 μαστιγούμενον sq. vi. or. 19. 5 e; 32. 10 b μάστιγες αὗται sq. ‖ 20 ἐν θήραις καὶ ὀρειβασίαις vi. or. 17. 2 b; 28. 1 c; 32. 10 b

4 προσφερομένῳ ϛ(θ) corr. Dav.² def. Markl. ‖ 7 ὃς σοῦ (ironice) Hob. ὅσου RM οὐ σοῦ N α(δ Δ) ὅς (tamquam per dittographiam intrusum) del. Schenkl ‖ 10 μαντεύσομαι α(δ Δ) cum Herodoto | ἢ ἄνθρωπον] ἠὲ καὶ ἄνδρα Duk. ‖ 13 κατεστήσατο Markl. Reiske (Duk.) ‖ 16 μὲν ⟨ἀφῆκεν ἵνα⟩ οἱ Duk. | εἵλωτες α(δ Δ) | ἔχωσι α(δ Δ°) ‖ 18 ἔγγησον codd. (sine acc. R) corr. Salmasius (Epist. ad P. Putean. III 1614) ἐνοχῆς Scaliger Heins. ἐκ γῆς H unde ἀνάγκης Markl. ἐκ γενετῆς Reiske | ὄρθιον α(δ Δ) sed vi. ad p. 219. 17 ‖ 19 τεθραμμένον φα(δ Δ)

καρτερεῖν ἔχῃ, ἐπὶ αἰχμῇ καὶ ἀσπίδι τεταγμένον, ὑπὸ στρατηγῷ τῷ νόμῳ προμαχεῖν τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὴν Σπάρτην σώζειν, καὶ τῷ Λυκούργῳ συναγωνίζεται, καὶ πείθεται τῷ θεῷ; Εἰ δὲ ἐγεώργουν Λακεδαιμόνιοι, τίς e
ἂν ὑπὲρ αὐτῶν Λεωνίδας ἐν Θερμοπύλαις παρετάξατο; τίς ἂν Ὀθρυάδας ἐν Θυρεᾷ ἠρίστευεν; Ἀλλ' οὐδὲ Βρασίδας γεωργὸς ἦν, οὐδ' ὁ Γύλιππος ἐκ λῃΐου ὁρμηθεὶς Συρακοσίους ἔσωζεν, οὐδὲ Ἀγησίλαος ἐξ ἀμπέλων ὁρμηθεὶς Τισσαφέρνους ἐκράτει, καὶ τὴν βασιλέως γῆν
ἔτεμνεν, καὶ Ἴωνας καὶ Ἑλλήσποντον ἐλευθέρου· οὐκ ἀπὸ σμινύης ὁ Καλλικρατίδας, οὐκ ἀπὸ σκαπάνης ὁ Λύσανδρος, οὐκ ἀπὸ ἀρότρου ὁ Λερκυλλίδας. Θητικὰ f
102 b ταῦτα, εἰλωτικά· ταῦτα ὑπὸ ἀσπίδων σώ|ζεται, τούτων δόρατα ὑπερμαχεῖ, ταῦτα δουλεύει τοῖς κρατοῦσιν.
Αὕτη ἡ ἐν ὅπλοις ἀρετὴ καὶ τὴν Ἀθηναίων γῆν g
ἔτεμνεν, καὶ τὴν Ἀργείων ἐδῄου, καὶ Μεσσηνίους ἐλάμβανεν· ἐπεὶ δ' ἐξέκαμεν αὕτη τοῖς Σπαρτιάταις, τὰ μὲν ὅπλα ἀπέθεντο, ἐγένοντο δὲ ἐξ ἐλευθέρων γεωργοί.

---

6 Ὀθρυάδας cf. Lucian. Char. 24 Stob. flor. 7. 67 al. Λεωνίδας . . Ὀθρυάδας . . Καλλικρατίδας vi. or. 32. 10 h

---

8 οὐδὲ — 12 Λερκυλλίδας p (om. tamen 9 καὶ τὴν — 10 ἐλευθέρου)

---

1 αἰχμῇ ⟨ῇ⟩ καὶ Markl. | τεταγμένον ⟨αὐτῷ ἦν⟩ ὑπὸ Duk. || 2 προμαχεῖ Reiske prob. Meiser || 3 σώζει Reiske prob. Meiser | συναγωνίζεσθαι α(δ Δ°) corr. Reiske || 3. 4 καὶ πείθεσθαι α(δ Δ°) corr. Reiske καὶ πείθηται Markl. καταπείθεται Dav.² || 6 Θυρέᾳ α(δ Δ) | ἠρίστευσεν ς(δ Δ) | οὐδὲ] οὐδ' ὁ MN α(δ) || 6. 7 Βρασίδας ⟨Βρασίδας ἂν ἦν, εἰ⟩ γεωργὸς Reiske || 7 οὐδ' ὁ] οὐδὲ Dav.² || 8 οὐδὲ] οὐκ p || 9 ἐκράτει ⟨οὐδ' ὁ Γύλιππος ἐκ λῃΐου⟩ καὶ p || 10 ἠλευθέρου α(δ Δ) || 12 Κερκυλλίδας MN || 13 εἰλωτικά α(δ Δ) || 15 αὐτὴ ς(δ Δ°) corr. Markl. || 16 τῶν (pro τὴν) Ἀργείων MN τὴν τῶν Ἀργείων α(δ) | Μεσσηνίους (νίους in ras.) R! || 17 Σπαρτιάταις, τὰ (ς τὰ in ras.) R! || 18 γεωργοί (ω in ras.) R!

Ша Ἐλεύθεροι Κρῆτες. Πότε; Ὅτε ὅπλα εἶχον, ὅτε ἐτόξευον, ὅτε ἐθήρων. Δοῦλοι, πότε; Ὅτε καὶ γεωργοί· ||
b Ed. Duebn. p. 117 Ἐλεύθεροι Ἀθηναῖοι. Πότε; Ὅτε Καδμείοις ἐπολέ-
c μουν, ὅτε καὶ Ἴωνας ἐξέπεμπον, ὅτε καὶ Ἡρακλείδας ὑπεδέχοντο, ὅτε Πελασγοὺς ἐξέβαλλον. Δοῦλοι, πότε; Ὅτε Πεισιστρατίδαι τὸν δῆμον ἐξοπλίσαντες γεωργεῖν ἠνάγκαζον. Αὖθις δὲ ἐπελθόντος αὐτοῖς στόλου Μη-
d δικοῦ, τῆς μὲν γῆς ἐπελάθοντο, ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα ἔδραμον, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν ἀνελάμβανον. Οὐ γεωργῶν Κυναίγειρος τὰς Ἀθήνας ἠλευθέρου, οὐκ ἐν ἀμήτῳ Καλλίμαχος τοὺς Μήδους ἐξέβαλλεν, οὐκ ἐν γεωργοῖς ἐστρατήγει Μιλτιάδης. Ὁπλιτῶν τὰ ἔργα,
e μαχομένων τὸ κράτος, νικώντων ἡ ἐλευθερία. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἔδει, χαίρειν τῇ γῇ φράσαντες, καὶ παραδόντες πυρὶ τὴν ἐκεῖ ἑστίαν, καὶ μόνα ὑπο-
λειπόμενοι τὰ ὅπλα, εἰς τὰς τριήρεις μετῳκίσθησαν. Ἔπλεεν πόλις Ἀττικὴ καὶ ἠπειρώτης δῆμος, καὶ πλέων ὁμοῦ ἐναυμάχει, καὶ ναυμαχῶν ἐκράτει, καὶ κρατῶν
f εἶχεν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. Ἐπαινῶ καὶ Περικλέα τῆς στρατηγίας, ὃς ἀμελήσας τῶν γεωργῶν, καὶ ὁρῶν τεμνομένας τὰς Ἀχάρνας, ἐφύλαττεν τὰς

7.8 *στόλου Μηδικοῦ* vi. or. 13.1 a et or. 24.6 e *οἳ καὶ γεωργοῦντες* sq. vi. etiam ad p. 276. 3.4 || **10** *Κυναίγειρος* vi. or. 34.9 g cf. Lucian. Iup. trag. 32 Plut. glor. Athen. 3

---

14 *χαίρειν* — **17** *δῆμος* p (om. tamen 15 *καὶ παραδόντες* — 16 *ὅπλα*)

---

7 *ἐπελθόντος*] *ὑπελθόντος* α(δ) corr. Markl. || **8** *ἐπὶ τὰ* nescio unde Dav. || **10** *Κυνέγειρος* Rφ | *ἐλευθέρου* Δ^{o} || **11** *ἐξέβαλεν* R! (pr. man.) M || **12** *Μιλτιάδης* (*λτι* in ras.) R! || **14** *καὶ τῆς*] *κρατεῖν* Knebel | *θαλάττης* (*λατ* in ras.) R! || **15.16** *ὑπολιπόμενοι* α(δΔ) *ἐπιφερόμενοι* Reiske *ἐπιλαβόμενοι* Heins. || **21** *ὁρῶν*] *παροροῦν* (vel *περιορῶν*) Markl.

Ἀθήνας ἐλευθέρας· μενούσης γὰρ τῆς ἐλευθερίας, ἡ γῆ μένει, τὰ φυτὰ μένει, τὰ λήϊα.

Ἔα μοι τὰ Ἑλληνικά, ἴθι ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. IV a
Γεωργοῦσιν Αἰγύπτιοι, πολεμοῦσιν Σκύθαι· ἀνδρεῖον
103 a *τὸ Σκυ|θικόν, δειλὸν τὸ Αἰγύπτιον· ἐλεύθερον τὸ*
6 *Σκυθικόν, δοῦλον τὸ Αἰγύπτιον. Γεωργοῦσιν Ἀσσύριοι, πολεμοῦσιν Πέρσαι· δουλεύουσιν Ἀσσύριοι, βασιλεύουσιν Πέρσαι. Ἐπολέμουν Λυδοὶ πρότερον, ἐγεώργουν αὖθις Λυδοί· ἐλεύθεροι μὲν ὄντες ἐπολέμουν,*
10 *δουλεύσαντες δὲ ἐπὶ γεωργίαν ἐτράποντο. Μέτιθι ἐπὶ* b
τὰ ζῷα· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ὄψει ἐλευθερίαν καὶ δουλείαν, καὶ βίον ἐξ ἀρετῆς, καὶ ἐκ γῆς βίον. Βοῦς ἀροῖ, ἵππος ἀθλεύει· ἐὰν δὲ μεταθῇς τὰ ἔργα, παρανομεῖς περὶ τὴν φύσιν. Τὰ δειλὰ ποιηφάγα, τὰ ἰσχυρὰ c
15 *ἀγρευτικά. Ἔλαφος ποιηφαγεῖ, λέων ἀγρεύει· σπερμολογεῖ κολοιός, ἀγρεύουσιν ἀετοί· δοῦλα μέν, τὰ σπερμολόγα καὶ ποιηφάγα, ἐλεύθερα δὲ τὰ ἀγρευτικά.*

Εἰ δὲ καὶ τοὺς περὶ θεῶν μύθους παραδεκτέον, V a
οὐ γεωργὸς ὁ Ζεύς, οὐδὲ Ἀθηνᾶ, οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων,
20 *οὐδὲ ὁ Ἐνυάλιος, οἵπερ βασιλεύτατοι τῶν θεῶν. Ἀλλ' ὀψὲ μὲν Δημήτηρ γεωργεῖ μετὰ πολλὴν πλάνην, ὀψὲ δὲ Διόνυσος μετὰ τὸν Κάδμον καὶ τὸν Πενθέα, ὀψὲ*

---

6. 7 *Ἀσσύριοι* sq. vi. or. 24. 7 c ‖ **12. 13** *βοῦς ἀροῖ* sq. vi. or. 31. 3 b cf. Cicer. nat. deor. II 14. 37 acad. II 38. 120 Plut. sol. anim. 5 Orig. c. Cels. 215 ‖ **13** *ἐὰν δὲ μεταθῇς τὰ ἔργα* vi. simil. or. 29. 7 h vers. finem al.

---

1 *μενούσης* — **2** *λήϊα* n ‖ **14** *τὰ δειλὰ* — **17** *ἀγρευτικά* n

---

2 *γῆ μένει· ⟨μένει⟩ τὰ* Reiske ‖ **10** *ἐπὶ* (*ι* in ras.) R! ‖ **12** *ἔγγης* codd. (sine acc. R *ἐγγὺς* N) praeter H corr. Salmasius *ἀνάγκης* Markl. ‖ **14** *ποιηφάγα* (*γα* in ras.) R! *ποηφάγα* n ‖ **17** *δὲ καὶ ἀγρευτικά* nescio unde Dav. *δὲ ⟨τὰ ἰσχυρὰ⟩ καὶ ἀγρευτικά* Markl. ‖ **19** *οὐδ' ἡ Ἀθηνᾶ* Dav.² (Duk.)

ὁ Τριπτόλεμος μετὰ τὸν Ἐριχθόνιον καὶ τὸν Κέκροπα.
b Εἰ δὲ καὶ τῆς Κρόνου ἀρχῆς ἐπελαβόμεθα, τίς ἂν ἡμῖν γεωργίας λόγος; Ἀλλ' οὐδὲ νῦν δεῖ γεωργίας· οὐ γὰρ ἐξέκαμεν ἡ γῆ τοὺς καρποὺς αὐτομάτους φέρουσα· φέρει μὲν τροφήν, φηγοὺς καὶ ὄγχνας· φέρει δὲ ποτὸν αὐτοφυές, Νεῖλον καὶ Ἴστρον καὶ Ἀχελῶον καὶ Μαίανδρον, καὶ ἄλλους κρατῆρας ἀενάους ναμάτων
c καθαρῶν καὶ νηφαλίων γεωργίας. Ταῦτα οὐ πρεσβύτης Ἰκάριος, οὐδὲ Βοιώτιος ἀνήρ, ἢ Θετταλικός· ἀλλ' ἥλιος αὐτὸς καὶ σελήνη θάλπουσα, καὶ ὄμβροι τρέφοντες, καὶ ἄνεμοι διαπνέοντες, καὶ ὧραι ἀμείβουσαι, καὶ γῆ βλαστάνουσα· οὗτοι γεωργοὶ ἀθάνατοι ἐγκάρπων, | σιτίων καὶ δένδρων, καὶ μηδὲν ἀνθρω- 103 b
d Ed. Duebn. p. 118 πίνης τέχνης προσδεο|μένων. Ταύτην τὴν γεωργίαν οὐδεὶς παύει, οὐ λοιμός, οὐ λιμός, οὐ πόλεμος,

(ι 109) ἀλλὰ τὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.

e Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇς Λιβυκοῦ λωτοῦ, καὶ Αἰγυπτίων πυρῶν, καὶ ἐλαίας Ἀττικῆς, ἢ ἀμπέλου Λεσβίας, μετατί-

2 καὶ τῆς Κρόνου ἀρχῆς sq. vi. or. 21. 5 c ‖ 4 ἡ γῆ sq. vi. or. 36. 1 e | τοὺς καρποὺς αὐτομάτους vi. or. 21. 5 c ‖ 5 φηγοὺς καὶ ὄγχνας vi. or. 21. 5 c ‖ 6 Νεῖλον . . Ἴστρον ut or. 25. 7 f ‖ 17 ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇς sq. vi. or. 21. 5 d ‖ 18 ἀμπέλου Λεσβίας cf. Athen. 11. 486 a Λέσβιον ὅτι ποτηρίου εἶδος sq. ‖ 18. p. 285. 1 μετατίθης τὴν τέχνην sq. vi. or. 32. 3 a sq. etiam or. 21. 5 e

17 ἐὰν — 19 Λεσβίας p

18 in mge λ(εσ)πιβίας (vel tale quid) (schol. vet. u) R!

1 Ἐριχθόνιον (ιον in ras.) R! ‖ 2 Κρόνου (κρ in ras.) R! | ἐπελαβοίμεθα Duk. Meiser ‖ 2. 3 ἂν ⟨εἴη⟩ ἡμῖν Meiser ‖ 6 Ἀχελῶον RM Ἀχελῶον cett. (δ Δ) ‖ 8 γεωργήσας ταῦτα Heins. γεωργοῦσι ταῦτα Markl. (Δ) γεωργεῖ ταῦτα Meiser γεωργοὶ δ' εἰς ταῦτα Schenkl sed obstat 'interpunctio' antiqua ‖ 9 Ἰκάριος (αρ in ras.) R! ‖ 10 αὐτὸς ⟨θερμαίνων⟩ καὶ Reiske (Duk.) ‖ 13 σιτίων] φυτῶν Markl. δένδρων Duk. | δένδρων] σιτίων Duk. | καὶ (ante μηδὲν) om. φα(δ) ‖ 16 τά ⟨γ'⟩ ἄσπαρτα H(Δ) cum Homero ‖ 18 λε ÷ | βίας

θης τὴν τέχνην εἰς διακονίαν ἡδονῆς· τὸ δ' ὅλον, (VI)
παραβάλλεις πόνους ἐλευθέρους ἀναγκαίοις πόνοις, καὶ
ἐλευθέραν ἀρετήν, ἀναγκαίᾳ γεωργίᾳ· οὐ γὰρ εἰρήνην
παραβάλλεις πολέμῳ·
Εἰ γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ἡ γεωργία, ἄφελε τοὺς πο- a
λέμους γεωργῶν μὲν πάντας· ῥίψας δόρυ ἐπὶ σμινύην
ἴτω, ἀριστευέτω ἐν γῇ, κρατείτω ἐν γεωργοῖς· κηρύτ-
τωμεν τὸν ἄνδρα τῆς εὐκαρπίας,
οὗτος ἐν ἀνθρώποις νικηφόρος, οὗτος ὁ ἄριστος.
Νῦν δὲ μεστὰ πάντα πολέμου καὶ ἀδικίας· αἱ γὰρ ἐπι- b
θυμίαι πλανῶνται πανταχοῦ, περὶ πᾶσαν γῆν τὰς
πλεονεξίας ἐπεγειρουσαι, καὶ πάντα μεστὰ στρατοπέδων
ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν ἰόντων. Κάλλος ᾄδεται γυναικὸς c
Πελοποννησίας· πλέει βάρβαρος ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ
τῆς Ἴδης, οὐ γεωργός, ἀλλὰ γεωργοῦ ἡμερώτερος καὶ
σχολαίτερος καὶ εἰρηνικώτερος, ποιμὴν καὶ βουκόλος.
Ἐπιθυμεῖ Καμβύσης τῆς Αἰγυπτίων γῆς· πόλεμον ἡ d
ἐπιθυμία διανέστησεν. Ἐπιθυμεῖ Δαρεῖος τῆς Σκυθῶν e
γῆς· πολεμοῦνται Σκύθαι. Μεταβαίνει ἡ ἐπιθυμία
ἐπ' Ἐρετρίαν καὶ Ἀθήνας· καὶ μετὰ τῆς ἐπιθυμίας οἱ

10 et **12** *μεστὰ πάντα* vi. or. infra § VII c ‖ **13** *κάλλος* sq. vi. or. 20. 7 a ‖ **17** *ἐπιθυμεῖ* sq. vi. or. 21. 3 d

10 *αἱ γὰρ* — **12** *ἐπεγείρουσαι* p

(quod antequam duobus vel tribus litteris (*σπι*?) erasis ac suprascr. *σ* correctum erat, in mge repetitum est) R!

2 *καὶ* (ante **3** *ἐλευθέραν*) om. α(δ) ‖ **5** *ἄφελε*] *ὥστ' ἀφελεῖν* Reiske ‖ **6** *γεωργῶν μὲν* (supr. *ν* man. antiqua) R *γεωργῶμεν* cett. (*δΔ*) | *πάντας* RMN *πάντες* cett. (*δΔ*) | *ῥίψας* (scil. *ὁ γεωργὸς πολεμήσας*) R *ῥίψεις* MN *πᾶς τις ῥίψας* H(*Δ*) *ῥίψας τίς* φα(δ) | *σμινύην* MN ‖ **9** *ὁ* (ante *ἄριστος*) om. H(δ) Duebn. versum negat Dav.² ‖ **14** *ἀπὸ*] *ἐπὶ* MN ‖ **16** *σχολαιότερος* α(*δΔ*°) ‖ **18** *διανίστησιν* Markl. (Duk.) ‖ **20** (et p. 286. 1) *Ἐρέτριαν* (et *Ἐρέτρια*) Duebn. sine acc. R

στόλοι· Ἐρετρία σαγηνεύεται, ἐπιπλεῖται Μαραθών.
f Ἐπιθυμεῖ ἡ Ξέρξου γυνὴ θεραπαινίδων Λακωνίδων καὶ Ἀτθίδων καὶ Ἀργιάδων· καὶ δι' ἐπιθυμίαν γυναικὸς ἐξαρτύονται στόλοι διαπόντιοι, ἡ Ἀσία ἐξοικίζεται, ἡ Εὐρώπη ἀνίσταται. Ἐπι|θυμοῦσιν Ἀθηναῖοι 104 a
Σικελίας, ἐπιθυμοῦσιν Λακεδαιμόνιοι Ἰωνίας, ἐπιθυ- 6
μοῦσιν Θηβαῖοι ἡγεμονίας.

VII a Ὦ ἐρώτων πικροτάτων τῇ Ἑλλάδι. Ποῦ τις ἐλθὼν μετὰ ἀσφαλείας γεωργῇ; ποῦ δὲ εὕρῃ τὸ

χρύσεον εἰρήνης πρόσωπον; 10

ποῖον γῆς μέρος ἐραστὰς οὐκ ἔχει;

b (Hes. op. et. d. 640) Ἄσκρη χεῖμα κακή, θέρει ἀργαλέη·

ἴωμεν ἐπὶ τὴν Ἄσκρην. Ἀλλ' αἰγειροφόρος ἡ Βοιωτία. Λιβύη πόρρω μέν, ἀλλὰ εὔβοτος. Ὑπερόριος ἡ Ἰνδῶν γῆ, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐξεῦρεν Μακεδόνα ἐραστήν, διὰ 15
c πολλῶν γενῶν καὶ πολέμων βαδίζοντα ἐπ' αὐτήν. Ποῖ

---

1 Ἐρετρία σαγηνεύεται cf. Plat. legg. III 698 d συνάψαντες . . τὰς χεῖρας σαγηνεύσαιεν πᾶσαν τὴν Ἐρετρικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος vi. etiam or. 2. 4 c vers. finem | ἐπιπλεῖται Μαραθών vi. or. 33. 4 b ‖ 4 ἡ Ἀσία . . ἀνίσταται = or. 14. 8 b ‖ 5. 6 ἐπιθυμοῦσιν Ἀθηναῖοι Σικελίας vel Ἀλκιβιάδης vi. or. 21. 3 d ‖ 16. p. 287. 1 ποῖ τις τράπηται sq. ut or. 29. 7 l

---

4 ἐξαρτύονται — 5 ἀνίσταται p ‖ 14 ὑπερόριος — 15 ἐραστήν p

---

1 Μαραθῶν R ‖ 3 Ἀργειάδων α(δΔ) ‖ 8 ὦ Δ° | ποῦ] ποῖ Reiske ‖ 10 versum indic. Hob. πολύχρυσον Ἀφροδίτην comparandum adfert Combes (cf. Hes. fr. 36 cert. Hes. et Hom. 110) ‖ 12 Ἄσκρη Hesiodus | κακῇ Hesiodus | θέρος α(δ) | ἀργαλέη Hesiodus ‖ 13 ἴωμεν — Ἄσκρην post Βοιωτία collocat Heins. | αἰγειροφόρος „populis abundat" cum vertisset Heinsius, inde 'il y a trop d'habitants dans la Béotie' sibi finxit Formey ‖ 14 εὔοτος MN ‖ 16 πολέμων] πολεμίων Markl.

τὶς τράπηται; ποῦ τὶς εὕρῃ γεωργίαν ἀσφαλῆ; Πάντα μεστὰ πολέμων, πάντα ὅπλων. Τοιγαροῦν

(*B* 382) εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,

(*B* 383) εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν.

Καλὸν ἡ γεωργία, καλόν, ἐὰν μεῖναι δυνηθῇ, ἐὰν σχο- d
λῆς τύχῃ, ἐὰν φυλακὴν ἔχῃ· δέδια δ' ἐγώ, μὴ τοῦτο ἦ
τὸ καλόν, τὸ τοὺς πολέμους κινοῦν καὶ τὰς στάσεις.
Λέγει τὶς παλαιὸς ἀνήρ· e

(Thucyd. I 2. 3 et 5) μάλιστα γὰρ τῆς γῆς,

φησὶν,

ἡ ἀρίστη τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων ἐλάμβανεν·
τὴν γοῦν Ἀττικήν, διὰ τὸ λεπτόγεω εἶναι || ἀστα- Ed. Duebn. p. 119
σίαστον οὖσαν, ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί.

Ἀκήκοας, πῶς πόλεμος γίνεται; Μὴ γεώργει, ἄνθρωπε· f
ἔα τὴν γῆν ἀκαλλώπιστον, αὐχμῶσαν· στάσιν κινεῖς,
πόλεμον κινεῖς.

---

1. 2 πάντα μεστὰ ut supra § VI b vi. etiam or. 4. 5 a et quae ibi adnotavi || **6. 7** τοῦτο .. τὸ καλόν scil. ex hominum sententia i. e. vel προηγμένον ἀγαθὸν ut or. 40. 6 g vel φαινόμενον ut or. 21. 4 f; 31. 2 a ἀγαθοῦ φαντασίᾳ sq. || **7** τοὺς πολέμους κινοῦν ut or. 7. 3 b

---

8 in mge Θουκυδίδης (vet. schol. b) R!

---

4 ὠκυπόδεσσιν MN || **6** δ' ἐγώ Dav.^{2} δέ τῳ R (recte?) δέ τῶ M δὲ τὸ N α ($\delta\Delta^c$) δέ τοι Markl. (Duebn.) δὴ (del. τῳ) Reiske (Duk.) et ita Meiser | τοῦτο RH τοιοῦτον cett. ($\delta\Delta^c$) || **9** γὰρ] δὲ Thucydides || **11** ἀρίστη ἀεὶ τὰς α ($\delta\Delta$) cum Thucydide | ἐλάμβανεν] εἶχεν N cum Thucydide || **12** λεπτόγεω R λεπτόγεων cett. ($\delta\Delta^c$) cum Thucydide | εἶναι om. Thucydides

KΔ′

XXIV (Duebn. XXX vulg. 14)

κδ′ *Ὅτι γεωργοὶ τῶν προπολεμούντων λυσιτελέστεροι.*

Ia *Ἐπαμύνωμεν τῷ δήμῳ τῶν γεωργῶν, ἐπείπερ λόγῳ* 5
τὰ νῦν γίγνεται ἡ δίαιτα, καὶ οὐχ ὅπλοις· εἰ δὲ καὶ
ὅπλων δέοι, τάχα που φανεῖται καὶ ὁ | γεωργὸς οὐδὲν **104b**
b *τοῦ ὁπλίτου ἀσθενέστερος. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ αὖθις*
σκεψόμεθα· λόγῳ δὲ δὴ τὰ νῦν, καὶ οὐχ ὅπλοις, κρι-
τέον τοὺς ἄνδρας· καὶ οὐκ εὐλαβητέον οὔτε Ὅμηρον 10
c *μαρτυροῦντα, οὔτε ὅστις Ὁμήρου εὐφωνότερος. Εἰ δέ*
τοι καὶ τοῦτο δέοι, καὶ αὐτοὶ ἀναβιβασόμεθα ἐκ τοῦ
Ἑλικῶνος ποιητὴν ἄλλον οὐδὲν ἀδοξότερον τοῦ Ὁμή-
ρου, μεμφόμενον τῷ νῦν γένει,

(Arat. phaenom. v. 131/2) *οἳ πρῶτοι κακοεργὸν ἐτεκτήναντο μάχαιραν,* 15
εἰνοδίην, πρῶτοι δέ, βοῶν ἐπάσαντο ἀροτήρων.

d *Τὸ γάρ τοι τὰ τοιαῦτα ἐπαινεῖν ἀνδρὸς ἂν εἴη δυσχερέστερον τῷ βίῳ τῆς τοῦ πολεμεῖν χρείας· ἧς κἂν ἀφέλῃς τὸ ἄδικον, ἐλεεινὸν αὐτῆς τὸ ἀναγκαῖον.* 20

---

5 *ἐπαμύνωμεν* sq. ut or. 18. 6 a | *ἐπείπερ* sq. vi. simil. or. 32. 5 a *οὐ γὰρ πικρὸς* sq. ‖ **7** *τάχα που φανεῖται* ut or. 1. 10 g

---

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

9 in mge (rubr. col.) *δεῖ νῦν λόγῳ καὶ οὐχ ὅπλοις τοὺς ἄνδρας διακρίνειν* M

---

1 (et 3 in mge) *KΔ′* (*κδ′*) R! ‖ **3** *ὅτι* — 4 *λυσιτελέστεροι* R add. *λόγος ιδ′ αφ τοῦ αὐτοῦ ὅτι* sq. MN ‖ **6** (et 9) *τανῦν* Nα(*δΔ*°) | *γίγνηται* nescio unde *Δ*° ‖ **6. 7** *καὶ ⟨τῶν⟩ ὅπλων* Nα(*δ*) ‖ **11** *εὐφωνότερος* (*νο* in ras.) R! *εὐφονώτερος* M ‖ **11. 12** *δέ τι* Nα(*δ*) *δ′ ἔτι* Steph. ‖ **15** *ἐτεκτήναντο*] *ἐχαλκεύσαντο* Aratus ‖ **16** *ἐπάσαντ′* α(*δΔ*) cum Arato ‖ **18. 19** *δυσχερέστερον* (scil. *τῷ βίῳ ἀνδρὸς*) codd. *δυσχερεστέρου* α(*δΔ*) ‖ **19** *πολεμεῖν* (*ειν* in ras.) R!

Οὐτωσὶ δὲ θεασώμεθα. Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν Π a
δίκαιοι, οἱ δὲ ἄδικοί εἰσιν. Πολεμοῦσιν δέ, ἆρα οἱ b
δίκαιοι τοῖς δικαίοις; οὐδαμῶς· ἴσοι γὰρ ταῖς γνώμαις
ὄντες, τί ἂν τοῦ πολεμεῖν δέοιντο; Πολεμοῦσιν οὖν c
οἱ ἄδικοι ἢ τοῖς δικαίοις, ἢ τοῖς ὁμοίοις· ἄνισοι γὰρ
καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τοὺς δικαίους. Πολε-
μοῦσιν δὲ καὶ ἀσθενεῖς, ὀρεγόμενοι τοῦ ἴσου· οἱ δὲ
ἰσχυροί, τοῦ πλέονος. Εἶεν. Τρία ταυτὶ συστήματα d
ἡμῖν πεφώρακεν ὁ λόγος· ὧν τὸ μὲν ἐκεχειρίαν ἀεὶ
πρὸς ἑαυτὸ καὶ σπονδὰς ἄγει, τὸ δίκαιον· τοῖν δὲ
ἄλλοιν πολεμεῖ ἑκάτερον, τὸ μὲν αὐτὸ αὑτῷ, τὸ δὲ τῷ
δικαίῳ. Φαίνεται τοίνυν ὁ πόλεμος τοῖς μὲν δικαίοις e
ἀναγκαῖος ὤν, τοῖς δὲ ἀδίκοις ἑκούσιος. Καὶ περὶ μὲν f
τῶν ἀδίκων τί χρὴ σκοπεῖν; οὐ γὰρ δέος, μή τις αὐ-
τοῖς προσθῇ ἐπαίνου μοῖραν. Ἐπεὶ δὲ οἱ δίκαιοι οὐ g
βουλήσει πολεμοῦσιν, ἀλλὰ ἀνάγκῃ, σωφρονίζοντες τὸ
ἄδικον πᾶν, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς, ἢ ἐπιόντας ἀμυνόμενοι,
ὡς τοὺς Μήδους οἱ Ἕλληνες, πότερα δέξοιντο ἂν οἱ
105a αὐτοὶ | οὗτοι, ἀπηλλαγμένοι τῆς τοῦ πολεμεῖν ἀνάγκης, ΜΑ′
ἀφῃρῆσθαι καὶ τὴν ἐν ὅπλοις ἀρετήν, ἢ σὺν τῷ ἀβου-
λήτῳ τῆς χρείας τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀρετῆς ἔχειν; ἐγὼ
μὲν οἶμαι θάτερον, τὸ πρότερον. Καὶ γὰρ οἱ ἰατροί, h

1 τῶν ἀνθρώπων sq. similem ratiocinationem vi. or. 12. 3 d sq. || 8 τρία ταυτὶ συστήματα sq. vi. simil. or. 16. 5 a || 16. 17 σωφρονίζοντες . . ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς vi. or. 19. 1 d Ἡρακλέους γὰρ sq. cf. ep. Socr. 12 ep. Diog. 29. 4 al. || 17 ἐπιόντας ἀμυνόμενοι sq. vi. or. 11. 6 d

2 ἆρα Rφ ἄρα cett. (δ Δ) || 2. 3 οἱ-δίκαιοι R! || 4 ἂν τοῦ Rφ ἂν καὶ τοῦ cett. (δ Δ°) || 7 καὶ (ante ἀσθενεῖς)] οἱ Markl. οἱ μὲν Duk. || 8 πλείονος MN α(δ) | ταυτὶ] ταῦτα nescio unde Dav.² || 9 ἐγκεχειρίαν M ἐκκεχειρίαν α! N (pr. man.) || 11 ἄλλοιν R! (pr. man.) || 16 ἀλλ' α(δ Δ°) | ἀνάγκη ⟨ἢ⟩ Markl. (Duebn.) | σωφρονίσοντες Markl. || 17 ἀμυνούμενοι Markl. || 18 δέξαιντο nescio unde Δ || 19 ΜΑ′ in mge R! | τῆς in ras. R!

εἴπερ δίκαιοι εἶεν καὶ φιλάνθρωποι, εὔξαιντο ἂν ἀπολωλέναι τὴν τέχνην σὺν ταῖς νόσοις.

III a Φέρε καὶ ἐπὶ γεωργίας θεασώμεθα, εἰ τοῦτον αὐτοῖς ἔχει τὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἡ ἐν τῷ πολεμεῖν
b χειρουργία. Ἅπτονται ἄνθρωποι γῆς, οἱ μὲν σὺν δίκῃ, οἱ δὲ ἄνευ δίκης· σὺν δίκῃ μὲν κατὰ χρείαν καρποῦ,
c δίκης δὲ ἄνευ ἐπὶ χρηματισμῷ. Εἴη ἂν οὖν κἀν||-
Ed. Duebn. p. 120 ταῦθα ἡ δίαιτα οὐ ξυλλήβδην περὶ πάσης γεωργίας. Ἀλλὰ ἐπεὶ καὶ τοῦτο κοινὸν δικαίων καὶ μή, κοινὸν δ' ἦν καὶ τὸ πολεμεῖν ἑκατέρῳ τῷ γένει, δέος μὴ λάθῃ ἐξαπατήσας ἡμᾶς ὁ λόγος οὗτος, οὐ γεωργικῷ τὸ πολεμικόν, ἀλλὰ τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον παραβαλεῖν ἐθέλων.
d Δικαίους οὖν ἄμφω ὑποθέμενοι, καὶ τὸν πολεμικὸν καὶ τὸν γεωργικόν, τὸν μὲν ὑπ' ἀνάγκης ἐπὶ τὸ πολεμεῖν ἰόντα, τὸν δὲ ὑπὸ χρείας γεωργεῖν ἠναγκασμένον,
e οὕτως σκοπῶμεν περὶ ἑκατέρου. Καίτοι τί ταῦτα λέγω; εἰ γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν τὸ δίκαιον ἴσον, καὶ τὸ καλὸν ἴσον, καὶ ὁ ἔπαινος ἴσος, καὶ ἀπ' ἴσης εἰσὶν ἡμῖν ἄμφω
f νικηφόροι. Βούλει τοίνυν, ἀφελὼν τὸ δίκαιον ἑκατέρου, τὸ ἄδικον προσθείς, οὕτω σκοπεῖν; Ἀλλὰ κἀν- ταῦθα ἐπ' ἀμφοῖν ἡ κακία ἐπανισουμένη τὸν ἔπαινον
g ἐξ ἀμφοῖν ἀφαιρεῖ. Τῷ ἂν οὖν τις κρίναι τὸ λεγό-
h μενον; βούλει σοι φράσω; καὶ δὴ λέγω. Μαντεύεταί μοι ἡ ψυχή, κατὰ τοὺς Πλάτωνος λόγους, εἶναί τι ἀνθρώπων γένος, μήτε ἀρετῆς κομιδῇ ἐπήβολον, μήτ'

25 μήτε ἀρετῆς . . ἐπήβολον, μήτ' εἰς κακίαν . . ἐκκεκυλισ-

3 θεασώμεθα (ασω in ras.) R! ‖ 4 καὶ ἡ ἐν RH (Δ) καὶ ἐν cett. (δ) ‖ 7 οὖν RH (Δ) om. cett. (δ) ‖ 8 ξυνλήβδην MN ‖ 9 τούτῳ (scil. τῷ γένει) Reiske | δικαίων (ιων in ras.) R! τὸ δικαίως Reiske ‖ 11. 12 πολεμικόν (ικο in ras.) R! ‖ 14 ἐπὶ] ὑπὸ MN ‖ 18 ἀπ' ἴσης εἰσὶν Hob. ἀπίησιν R (η in ras.) MN ἀπίασιν cett. (δΔ) ‖ 21 ἐπεξισουμένη α(Θ) ‖ 22 κρίνῃ α(δ)

εἰς κακίαν ἐσχάτην παντάπασιν ἐκκεκυλισμένον, βιο-
105b τεῦον | δὲ ἐν δόξαις ὀρθαῖς, τροφῇ καὶ παιδεύσει ὑπὸ
νόμῳ σώφρονι πολιτευόμενον. Τοῦτο τοίνυν τῶν ἀν- i
θρώπων τὸ γένος διελόντες δίχα, τὸ μὲν παραδόντες
τῇ γῇ, τὸ δὲ εἰς τὰ ὅπλα ἀποπέμψαντες, ἅτε ἀμφί-
βολον ὂν καὶ ἐν μεταιχμίῳ ἀρετῆς καὶ κακίας καθωρ-
μισμένον, θεασώμεθα ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἑκά-
τερον ὑπὸ ἑκατέρου, πότερον ἐφ' ὁπότερον ἄγεται
θᾶττον· θεασώμεθα δὲ οὑτωσί.

Μέγιστον ἀνθρώπῳ κακόν ἐπιθυμία. Πότερον ἐπι- IV a
θυμίας ἐργαστικώτερον, πόλεμος, ἢ γεωργία; Καὶ μὴν b
τὸ μὲν ἀκόρεστον, τὸ δὲ φειδωλόν· ἀκόρεστον μὲν ὁ
πόλεμος, φείδωλον δὲ ἡ γεωργία. Καὶ τὸ μὲν παντο- c
δαπὸν ὁ πόλεμος, ἁπλοῦν ἡ γεωργία· καὶ τὸ μὲν ἄδη-
λον, τὸ δὲ ὡμολογημένον. Τί γὰρ ἂν εἴη ἀδηλότερον
τῆς ἐν πολέμῳ τύχης; βέβαιος δὲ ὁ ἐν γῇ πόνος. Πό-
λεμος ὑπ' εὐτυχίας μάλιστα θρασύνεται, ἡ δὲ γεωργία
ὑπ' εὐκαρπίας σωφρονίζεται. Εἰ δὲ καὶ ὁ θυμὸς ἀν- d
θρώπῳ σύνοικος, χαλεπὸς καὶ δεόμενος πολλῆς παιδα-
γωγίας, τί, ἂν ᾖ, θυμοῦ παρασκευαστικώτερον πολέμου
καὶ ὅπλων; τί δὲ γεωργίας ἠπιώτερον; Πρός γε μὴν e

μένον nam inter haec duo genus humanum σαλεύει vi. or. 38. 6 h et k cf. Philo de praem. et poen. 11 Albin. 30 Apul. dogm. Pl. II 3 e Plat. symp. 202 b τὸν ἔρωτα ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ κακόν . . . ἀλλά τι μεταξὺ τούτοιν et 204 b φιλόσοφον μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς et quae de daemonibus docuit 202 e vi. etiam 8. 8 b et quae ibi adnotavi

2 ἐν δόξαις ὀρθαῖς sq. vi. or. 27. 9 c cf. Plat. symp. 202 a τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα, μεταξὺ φρονήσεως καὶ ἀμαθίας ‖ **6** ἐν μεταιχμίῳ ἀρετῆς καὶ κακίας ut or. 20. 3 c ‖ **13. 14** παντοδαπὸν . . ἁπλοῦν ut or. 40. 2 a sq. (de bono et malo) vi. etiam or. 1. 2 f (de vita) ‖ **15. 16** ἀδηλότερον . . τύχης vi. or. 8. 7 i πολλοῦ τοῦ ἀδήλου sq.

7 ὑπὸ] ἀπὸ Scaliger Heins. (Δ) ‖ **14** ἁπλοῦν ⟨δὲ⟩ ἡ Dav.² (Duk.) ⟨τὸ δὲ⟩ ἁπλοῦν ἡ Markl. (Duebn.) ‖ **15** ὁμολογημένον MN ‖ **20** ᾖ] εἴη Knebel Meiser sed vi. or. 32. 2 a al. ‖ **21** ἠπιώτερον R ἐπιώτερον MN

τὰς ἀρετὰς αὐτὰς οὕτως ἔχει ἑκάτερον. Καὶ πρῶτόν
γε πρὸς σωφροσύνην· ὅπλα ἔχων ἀνήρ, ὁ μὲν ἰσχυρὸς
ἰταμώτερος, ὁ δὲ δειλὸς σφαλερώτερος· καὶ ὁ μὲν θρα-
f σὺς ἰταμώτερος, ὁ δὲ ἀσθενὴς θρασύτερος, ὁ δὲ φιλή-
δονος ἀκολαστότερος. Γεωργῶν ἀνήρ, ὁ μὲν ἰσχυρὸς 5
εὐκαρπότερος, ὁ δὲ ἀσθενέστερος ὑγιεινότερος, ὁ δὲ
δειλὸς ἀσφαλέστερος, ὁ δὲ φιλήδονος σωφρονέστερος.
g Εἰ δὲ καὶ πρὸς δικαιοσύνην ἐξετάζοις, πόλεμος μὲν
h διδάσκαλος ἀδικίας, γεωργία δὲ δικαιοσύνης. Ὁ μὲν
γὰρ πλεο|νέκτης τέ ἐστιν καὶ ἐπὶ τὰ ἀλλότρια ἄγει, 106 a
καὶ αὐτὸς αὑτοῦ κράτιστα ἔχει, ἐπειδὰν τὰ μέγιστα 11
i ἀδικῇ καὶ ἀδικῶν εὐστοχῇ. Παρὰ δὲ γεωργίας ἴσῃ
μὲν ἡ ἀντίδοσις, δικαία δὲ ἡ ὁμιλία. Θεραπεύεις φυ-
τόν, τὸ δὲ ἀντιδίδωσιν καρπούς· θεραπεύεις λήϊον, τὸ
δὲ εὐτροφεῖ· τημελεῖς ἄμπελον, ἡ δὲ εὐοινεῖ· τημελεῖς 15
k Ed. Duebn. p. 121 ἐλαίαν, ‖ ἡ δὲ εὐανθεῖ. Φοβερὸς γεωργὸς οὐδενί,
πολέμιος οὐδενί, φίλος πᾶσιν, ἄπειρος αἵματος, ἄπει-
ρος σφαγῆς, ἱερὸς καὶ παναγὴς θεῶν ἐπικαρπίων καὶ

2 σωφροσύνην ... 8 δικαιοσύνην ... p. 294. 14 ἀνδρείαν scil. τελείας stoicorum virtutes cf. Stob. ecl. II 104 sq. Diog. Laert. VII 92 al. ‖ 8 πρὸς δικαιοσύνην sq. cf. Themist. 30. 350 d ὥστε καὶ δικαιοσύνην μάλιστα ἐντεῦθεν εἰκὸς περιγίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις· οὐδὲ γὰρ σχολὴ γεωργοῖς ἀδικεῖν sq. ‖ 9 ὁ μὲν sq. vi. simil. de amatore et agricola or. 19. 4 f ‖ 12. 13 ἴσῃ .. ἡ ἀντίδοσις ut or. 14. 6 d (de amicitia) ‖ 14 τὸ δὲ ἀντιδίδωσιν sq. cf. Muson. ap. Stob. flor. 56. 18 ἀμείβεται γὰρ ἡ γῆ κάλλιστα καὶ δικαιότατα τοὺς ἐπιμελομένους αὐτοὺς .. καὶ ταῦτα μὲν σὺν τῷ πρέποντι, σὺν αἰσχύνῃ δ' οὐδὲν αὐτῶν Xenoph. oecon. 5. 8 τίς δὲ ἥδιον τὸν ἐπιμελόμενον δέχεται προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅτι χρῄζει

3 (et 4) ἰταμώτερος R ‖ 3. 4 ὁ μὲν θρασὺς del. Knebel ‖ 4 ἰταμώτερος] ὑβριστότερος Reiske ὑβριστικώτερος Duk. del. Knebel ‖ 6 ἀσθενὴς ⟨.... τερος· καὶ ὁ μὲν θρασὺς⟩ ὑγιεινότερος Markl. ἀσθενὴς ὑγιεινότερος Duebn. ⟨θρασὺς ἠπιώτερος⟩ ὁ δὲ ἀσθενὴς ὑγιεινότερος Duk. ‖ 8 ἐξετάζοις R φ ἐξετάζεις cett. (δ Δ°) ‖ 12 εὐστοχῇ RM εὐστοχεῖ cett. (δ Δ°) corr. Reiske εὐτυχεῖ Markl. ‖ 14 ἀντιδίδωσιν M cum R!

ἐπιληναίων καὶ ἀλώων καὶ προηροσίων· ἴσος μὲν ἐν δημοκρατίᾳ, ὀλιγαρχίαν δὲ καὶ τυραννίδα πάντων μάλιστα μισεῖ γεωργία. Οὐ γὰρ ταύτης θρέμματα ὁ Διονύσιος, οὐδὲ ὁ Φάλαρις, ἀλλ' ἑκάτερος ἀπὸ τῶν ὅπλων.

Ἑορταῖς γε μὴν καὶ μυστηρίοις καὶ πανηγύρεσιν Va
ποῖον πλῆθος ἐπιτηδειότερον; οὐχ ὁ μὲν ὁπλίτης ἑορταστὴς ἄμουσος, ὁ δὲ γεωργὸς ἐμμελέστατος; καὶ ὁ μὲν μυστηρίοις ἀλλότριος, ὁ δὲ οἰκειότατος; καὶ ὁ μὲν ἐν πανηγύρει φοβερώτατος, ὁ δὲ εἰρηναιότατος; Δοκοῦσι b
δέ μοι μηδὲ τὴν ἀρχὴν συστήσασθαι ἑορτὰς καὶ τελετὰς θεῶν ἄλλοί τινες, ἢ γεωργοί· πρῶτοι μὲν ἐπὶ ληνῷ στησάμενοι Διονύσου χορούς, πρῶτοι δὲ ἐπὶ ἅλῳ Δημητρὶ ὄργια, πρῶτοι δὲ τὴν ἐλαίας γένεσιν τῇ Ἀθηνᾷ ἐπιφημίσαντες, πρῶτοι δὲ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν τοῖς
δεδωκόσιν θεοῖς ἀπαρξάμενοι· οἷς εἰκὸς χαίρειν τοὺς θεοὺς μᾶλλον, ἢ Παυσανίᾳ τὴν δεκάτην ἀποθύοντι, ἢ Λυσάνδρῳ τὴν δεκάτην ἀνατιθέντι· ἐκ πολέμων αἱ ἀπαρχαί, ἐκ συμφορῶν αἱ εὐσέβειαι. Γεωργῶν δὲ φι- c
λάνθρωποι μὲν αἱ εὐχαί, εὔφημοι δὲ αἱ θυσίαι, ἀπ' οἰκείων πόνων, ἄμοιροι συμφορῶν, ἄμοιροι κακῶν.

106b Εἰ δὲ δὴ καὶ πρὸς | σοφίαν ἀντεξεταστέον τοὺς VIa

---

5 ἑορταῖς γε μὴν καὶ μυστηρίοις sq. cf. Xenoph. oecon. 5. 8 καὶ θεοῖς κοσμοῦσι καὶ βωμοὺς καὶ ἀγάλματα Themist. 30. 349 b οὐ μὴν οὐδὲ Ὀρφέως τελετάς τε καὶ ὄργια γεωργίας ἐκτὸς συμβέβηκεν εἶναι ‖ 11 πρῶτοι sq. vi. or. 2. 1 d ‖ 21 πρὸς σοφίαν sq. cf. Muson. ap. Stob. flor. 56. 18 ἐμοὶ μὲν δὴ καὶ ἀρεστὸν τοῦτο πάντων τῶν ἐν γεωργίαις ἔργων ὅτι τῇ ψυχῇ παρέχει σχολὴν πλείονα διανοεῖσθαί τι καὶ ζητεῖν παιδείας ἐχόμενον Themist. 30. 350 a σοφίαν ἀσκοῦντες γεωργοί

---

1 προκροσίων N α(δ) corr. Heins. προηροσίων ὁμιλητὴς Reiske ‖ 4 Φάλλαρις RM ‖ 8 ἐν (ante 9 πανηγύρει) nescio unde om. Δ° ‖ 12 Διονύσῳ Dav.² (Δ) ‖ 12. 13 δημῆτρι R δη μῆ τρια M δημήτρια N α(δ) ‖ 17 ἀνατιθέντι· ⟨ὧν⟩ ἐκ Meiser ‖ 19 εὔφημοι cf. Hesych. εὔφημα· καλά, ἐπαινετά ‖ 21 δὴ] δεῖ RMN

b ἄνδρας, ἐρώμεθα ἑκάτερον. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἐν πολέμῳ σοφός,

(*B* 554) κοσμῆσαι

δεινός,

ἵππους καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας,

τὸ ἀκοσμότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων καὶ
c σκυθρωπότατον· ὁ δὲ ἐν γεωργίᾳ σοφὸς

(Hes. op. et di. 383) Πληϊάδων Ἀτλαγενέων περιτελλομενάων

ἀμήτου ἄρχεται,

ἀροτοῖο δυομενάων·

μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ἐνιαυτῶν ὡρῶν, καὶ σελήνης δρό-
μου, καὶ ἄστρων ἐπιτολῆς, καὶ ὄμβρου μέτρων, καὶ
d πνευμάτων καιροῦ. Εἰ δὲ καὶ σωμάτων ἀρετῇ τοὺς
ἄνδρας κριτέον, καὶ ἀνδρείᾳ πόνων, ὀλίγοι μὲν τῷ
στρατιώτῃ οἱ καιροὶ τοῦ πονεῖν, τῷ δὲ γεωργῷ διη-
νεκεῖς· ὑπαίθριος ἀεί, ἡλίῳ φίλος, συνήθης νιφετῶν,
πεπηγώς, νηλίπους, αὐτουργός, εὔπνους, ὀξὺς δραμεῖν,
e ἰσχυρὸς φέρειν· εἰ δέ που καὶ δεήσαι μάχης, ὄψει

1. 2 ὁ . . ἐν πολέμῳ σοφός scil. Nestor vi. or. 15. 6 b; 18. 2 h || 7 σκυθρωπότατον vi. or. 32. 10 k et simil. or. 29. 2 c καί τι sq. cf. Ps. Plut. π. ἀσκήσεως (Mus. Rh. 27. 533) || 16 συνήθης sq. ut Diogenes cynicus or. 36. 5 e vers. finem || 17 πεπηγώς sq. cf. Muson. ap. Stob. flor. 56. 18 πῶς δ' οὐχ ὑγιεινότερον τοῦ σκιατροφεῖσθαι τὸ ἔξω διαιτᾶσθαι | ὀξὺς δραμεῖν cf. Xenoph. ap. Stob. flor. 56. 19 καὶ δραμεῖν τε καὶ βαλεῖν . . ἱκανῶς παρέχεται || 18 εἰ δέ που sq. cf.

1 ὁρώμεθα Heins. ἐρευνώμεθα Meiser || 8 Ἀτλαγενέων (λαγ in ras.) R! | ἐπιτελλομενάων N cum Hesiodo || 10 ἀροτοῖο ⟨δὲ⟩ Nα (δ Δ nisi quod ἀρότοιο cum Hesiodo Δ°) | δυσομενάων N Duebn. Hesiodus δυσσομενάων α(ϑ) || 12 καὶ ἄστρων (καὶ in ras.) R! καὶ ἀστέρων M || 13 καὶ (ante σωμάτων) nescio unde om. Δ || 14 ἀνδρίᾳ (νδρ in ras.) R! || 15. 16 διηνεκεῖς RH (Δ) διηνεκὴς cett. (δ) corr. Markl. || 16 ὑπαίθριος (αιϑ in ras.) R! || 17 πεπηγώς H ἐπηγώς R (sine acc. et spir.) M εὔπηγος cett. (δ) εὔπαγος Reiske καὶ πάγους Markl. | εὔπνους] ἄϋπνος φ α (δ) unde εὐϋπνος Heins. || 18 δεῆσαι R!

στρατιώτην ἠσκημένον πόνοις ἀληθινοῖς, οἵων ἐπειράθη Δαρεῖος ἐπὶ Μαραθῶνα ἐλθών. Ἦν γὰρ τότε Ἀθηναίοις στρατιωτικόν, οὐχ ὁπλιτικόν, οὐ τοξικόν, οὐ ναυτικόν, οὐχ ἱππικόν, ἀλλὰ κατὰ δήμους νενεμημένον· οἳ καὶ γεωργοῦντες, ἐπιπλεύσαντος αὐτοῖς βαρβαρικοῦ στόλου ἐπὶ Μαραθῶνα, ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔδραμον, στρατιῶται ὀργιζόμενοι, ὁ μὲν σμινύην ἔχων, ὁ δὲ ὑννιμάχος, ὁ δὲ θεριστηρίῳ ἀμυνόμενος. Ὦ f στρατιωτικοῦ καλοῦ, καὶ αὐτουργοῦ, καὶ μεστοῦ ἐλευθερίας· ὦ γῆς καὶ γεωργίας καλὰ καὶ γενναῖα θρέμματα, ὡς ὑμῶν ἐπαινῶ μὲν τὰς ἀρετάς, ἐπαινῶ δὲ καὶ τὰ ὅπλα, οἷς ὑπὲρ τῆς οἰκείας ‖ γῆς ἐμαχέσασθε, Ed. Duebn p. 122 ὑπὲρ ἀμπέλων, ἃς ἐκάμετε, ὑπὲρ ἐλαῶν, ἃς ἐφυτεύσασθε. Ἀπὸ τοιούτων πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθετε, ἐκ πολέμων γεωργοί, ἐκ γεωργῶν ἀριστεῖς. Ὦ τῆς καλῆς ἀντιδόσεως.

107 a Ἀλλὰ Πέρσαις μὲν | αἱ παλλακίδες ἕπονται, ἵνα VII a CH μάχωνται καλῶς ὑπὲρ τῶν φιλτάτων· γεωργὸς δὲ ἀνὴρ

Xenoph. oecon. V 13 ἦν δ' ἄρα ὑπὸ πλήθους ποτὲ στρατευμάτων τῶν ἔργων στερηθῇ ἡ γῆ, οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀναστρεφόμενοι καὶ σφοδρῶς καὶ ἀνδρικῶς παιδευόμενοι, οὗτοι εὖ παρεσκευασμένοι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς δύνανται ἰόντες εἰς τὰ τῶν κωλυόντων λαμβάνειν ἀφ' ὧν θρέψονται

6 βαρβαρικοῦ στόλου vi. or. 23. 3 c αὖθις δὲ sq. ‖ **10** ὦ γῆς . . καλὰ καὶ γενναῖα θρέμματα ut or. 7. 6 c

17 in mge σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς μάχαις | αἱ Περσῶν παλλα|κίδες συνέπον|ται αὐτοῖς (schol. vet. a) R!

1 οἵων (ν in ras.) R! ‖ **5** αὐτοῖς (οι in ras.) R! ‖ **6** βαρβαρικοῦ ÷ στόλου ÷ ἐπὶ R! ‖ **7** στρατιῶται ⟨αὐτοσχέδιοι⟩ Reiske | ὀργιζόμενοι] ἐργαζόμενοι Markl. (Duebn.) ὡς ἔτυχον (ὀργῇ) ὁπλιζόμενοι Reiske (Meiser) ‖ **8** ἠννιμάχος α(δ) corr. Leopardus (Emend. XVIII 28) ὕννει μαχόμενος Scaliger ‖ **13** ἀμπέλων, ἃς] ἀμπελῶνας RHMN ἀμπελῶνος cett. (δ) corr. Dav.^{2} | ἐλαῶνας R (ων in ras.) HMN ἐλαῶνος cett. (δ) ἐλαιῶν ἃς Δ ‖ **13. 14** ⟨οὗ⟩ ἐφυτεύσασθε Steph. ‖ **15** πολεμικῶν Meiser ‖ **17** in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (vet. schol. u) R!

οὐκ ἀμυνεῖται καλῶς ὑπὲρ τῶν φιλτάτων, ὑπὲρ ἀμπέλου τεμνομένης, ὑπὲρ ἐλαίας κοπτομένης, ὑπὲρ ληΐου
b δῃουμένου; Ἐὰν δὲ παραβάλῃς τῷ στρατιωτικῷ τούτῳ τὰ ὕστερα, εὑρήσεις μὲν πλείστους, ἀλλ' οὐ νικηφόρους· ὁπλίτας, ἀλλὰ μισθοφόρους, ὁπλίτας ἐσκιατρο- 5
φημένους, ὁπλίτας ὑβριστάς, ἐν Σικελίᾳ ἡττωμένους,
c ἐν Ἑλλησπόντῳ λαμβανομένους. Τὰ δὲ Περσικὰ εἰ λέγοις, στρατιωτικόν μοι καὶ τοῦτο λέγεις ἐκ γεωργίας. Πότε γάρ ποτε Μῆδοι μὲν ἡττῶνται, κρατοῦσιν δὲ Πέρσαι; ὅτε Πέρσαι μὲν ἐγεώργουν ἔτι, Μῆδοι δ' �επο- 10
λέμουν, τότε ἦλθεν αὐτοῖς ἀγὼν κύριος. Στρατιωτικὸν ἐν Πασαργάδαις νενικημένον, γῇ τραχείᾳ ὑπ' αὐτουργίᾳ στρατιώτας διαπεπονημένους· ἀλλ' ἐπεὶ γεωργοῦντες ἐπαύσαντο οἱ Πέρσαι, καὶ τῆς γῆς ἐπελάθοντο, καὶ τῶν ἀρότρων καὶ τῶν ἀμητηρίων, τότε 15
ἀπέβαλλον καὶ τὰς ἀρετὰς ὁμοῦ τοῖς ὀργάνοις.

---

5 μισθοφόρους vi. or. 14. 5 d καὶ γὰρ ὁ ἀριστεὺς sq. ‖ **5. 6** ἐσκιατροφημένους cf. Muson. ap. Stob. flor. 58. 18 ὑγιεινότερον τοῦ σκιατροφεῖσθαι sq. vi. ad p. 294. 17 ‖ **7** τὰ Περσικὰ sq. vi. or. 23. 4 a γεωργοῦσιν Ἀσσύριοι sq. ‖ **9** πότε sq. ut or. 41. 4 h

---

3 δὲ ⟨σὺ⟩ παραβάλῃς α(δ) δὲ καὶ παραβάλῃς Markl. ‖ **4** πλείστους] πελταστάς Markl. ‖ **9** πότε γάρ, πότε ς(δ Δ) ‖ **11** ἄγων Κῦρος φα(δ Δ) pessime ‖ **11. 12** στρατιωτικὸν scil. λέγεις (quod si addi malueris, ante γῇ ponatur) ‖ **12** νενικημένον] ἠσκημένον φα(θ) ἐνησκημένον Markl. (Duebn.) γεγεννημένον Dav.[2] κεκονιμένον Schenkl | γῇ τραχεῖα R γῆς τραχείας Schenkl | ὑπ'] ἐπ' Nα(δ) ‖ **16** ἀπέβαλλον RM (man. alt. λ add.) ἀπέβαλον cett. (δ Δ)

ΚΕ′

XXV (Duebn. XXXI vulg. 15)

κε′ Ὅτι οἱ σύμφωνοι τοῖς ἔργοις λόγοι ἄριστοι.

Ἦλθεν εἰς Ἕλληνας ἐκ τῆς Σκυθῶν γῆς τῶν ἐκεῖ Ia
βαρβάρων ἀνὴρ σοφὸς σοφίαν οὐ πολυρρήμονα οὐδὲ
λάλον· ἀλλ' ἦν αὐτῆς τὸ κεφάλαιον βίος ἀκριβής, καὶ
γνώμη ὑγιής, καὶ λόγος βραχύς, εὔστοχος, ἐοικὼς οὐ
πελταστῇ μισθοφόρῳ, ἀπροοράτως θέοντι, ἀλλ' ὁπλίτῃ
βάδην ἰόντι καὶ κινουμένῳ ἀσφαλῶς. Ἐλθὼν δὲ Ἀθή- b
107b *ναζε, ἐντυγχάνει αὐτόθι ὁπλίτῃ μὲν οὐδενί, | πελτα-*
11 *σταῖς δὲ πολλοῖς· καὶ τὸν μὲν τούτων δρόμον καὶ τὴν*
πτοίαν τοῦ παντὸς ἐδέησεν ὁ Ἀνάχαρσις ἐπαινέσαι.
Περιῆει δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐν κύκλῳ, ποθῶν ἰδεῖν σο- c
φίαν στάσιμον καὶ ἑδραίαν. Καὶ εἰ μέν που καὶ ἄλ-
15 *λοθι ἐξεῦρεν, εἰπεῖν οὐκ ἔχω· εὗρε δ' οὖν ἐν Χηναῖς,*
σμικρῷ καὶ ἀσθενεῖ πολίσματι, ἄνδρα ἀγαθόν· ὄνομα
ἦν αὐτῷ Μύσων. Ἀγαθὸς δὲ ἦν ἄρα ὁ Μύσων οἶκον d

---

8 *πελταστῇ μισθοφόρῳ* cf. Plat. Theaet. 165 d vi. etiam or. 24. 7 b *ὁπλίτας* sq. ‖ **12** *ὁ Ἀνάχαρσις . . περιῆει* sq. ut Diogenes cynicus or. 36. 5 b, est enim 'exemplum' vitae cynicae cf. Heinze Philol. IV 485 ‖ **15** *ἐν Χηναῖς . . . Μύσων* cf. Plat. Prot. 343 a Diog. Laert. I 106 Muson. (Hense) 59. 15 Plut. quaest. Rom. 84

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

4 in mge *περὶ Ἀναχάρσιδος τοῦ | Σκύθου καὶ Μύ|σωνος τοῦ Χη|νέως* (vet. schol. u) R! ‖ **17** in mge *Μύσων ὁ Χηνεὺς* (vet. schol. a) R!

---

1 (et 3 in mge) *ΚΕ′* (*κε′*) R! ‖ **3** *ὅτι — ἄριστοι* RN add. *λόγος ιε′ φα τοῦ αὐτοῦ ὅτι* sq. M ‖ **5** *πολυρήμονα* R! ‖ **6** *αὐτοῖς* MN ‖ **8** *πελταστῇ* (*τασ* in ras.) R! ‖ **15** *ἐξευρεῖν* MN ‖ **17** *αὐτῷ ὁ Μύσων* nescio unde Δ^{o} corr. Markl. Boissonade (Anecd. V 8 adn. 5)

οἰκῆσαι καλῶς, καὶ γῆν τημελῆσαι δεξιῶς, καὶ γάμου προστῆναι σώφρονος, καὶ παῖδα ἐκθρέψαι γεννικῶς. Καὶ ἐξήρκεσεν τῷ Σκύθῃ ξένῳ μηκέτι σοφίαν ζητεῖν λαλιστέραν, παρόντων ἔργων, ἃ τότε ἀκριβῶς ἅπαντα
e διεσκόπει. Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς εἶχεν τῆς θέας, λέγει πρὸς 5 αὐτὸν ὁ Χηνεὺς Μύσων· Διὰ ταῦτά τοι, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ σοφοὶ δοκοῦμεν, οὐκ οἶδα ὅπως, τοῖς ἀνθρώποις εἶναι· εἰ δὲ ἐγὼ σοφὸς ταῦτα ἐπιτηδεύων, ποῖ ποτε οἰχήσεται φερόμενον τὸ μὴ σοφόν;' Ἠγάσθη μάλα τοῦ Ἕλληνος ξένου ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφθονίαν τῶν ἔργων 10 καὶ τὴν φειδὼ τῶν λόγων.

IIa Ἦσαν δέ που καὶ οἱ Πυθαγόρου λόγοι ἐοικότες τοῖς νόμοις, βραχεῖς καὶ ἐπίτομοι· τὰ δὲ ἔργα μακρὰ ||
Ed. Duebn. p. 123 καὶ διηνεκῆ, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν μηδαμοῦ
b τὴν ψυχὴν ἀνιέντα, μηδὲ εἰς ῥᾳθυμίαν χαλῶντα. Ὥσπερ 15 γὰρ ἐν ταῖς τῶν μελῶν ἁρμονίαις τὸ παραλειφθέν, κἂν σμικρὸν ᾖ, διαλύει τὸν κόσμον τοῦ μέλους, οὕτω κἂν τῇ τοῦ βίου ἁρμονίᾳ, εἴπερ μὴ ἐκμελὴς ἡμῖν ἔσται μηδὲ εἰκῇ διαπεραινόμενος, ὁμολογίαν εἶναι δεῖ ἔργου
c καὶ λόγου· καὶ μήτε τὰ ἔργα εἰς ἀφάνειαν κομιδῇ 20 ξυνεληλάσθαι, μήτε τοὺς λόγους ὑπὲρ τὰ ἔργα χωρεῖν,

2 σώφρονος cui oppositum est ἀκόλαστος ut or. 18. 8 c; 26. 6 a (de Alexandro et Hectore) || **15. 16** ὥσπερ γὰρ sq. vi. simil. or. 9. 1 e cf. Lucian. Icarom. 17 || **19** ὁμολογίαν . . ἔργου καὶ λόγου cf. Ps. Plut. vit. Hom. 144 ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνέστηκε vi. etiam or. 16. 5 c et quae ibi adnotavi

15 ὥσπερ — p. 299. 4 φθόγγον p (om. tamen 18 εἴπερ — 19 διαπεραινόμενος et 20 καὶ μήτε — p. 299. 3 οὖν) | ὥσπερ — p. 299. 8 ῥώμη n

12 in mge Πυθαγόρας (vet. schol. a) R!

2 σωφρόνως φα(δ Δ) | παῖδας Markl. || 5 εἶχεν MN cum R! || **16** γὰρ om. p | μελῶν (λων in ras.) R! || **19** δεῖ in ras. R! || **21** ξυνελήλασθαι Rn

ὥσπερ ἐξ ἀγγείου στενοῦ ἀποχεομένους, ἀλλ' ἑκάτερα
108a ἑκατέ|ροις συντεταγμένοις ἰσομέτρητά τε καὶ ἰσοχειλῆ
εἶναι. Ὅστις οὖν τῆς ἁρμονίας ταύτης ἐρᾷ, καὶ ἐθέλει d
ἠχεῖν τὸν τῶν ἔργων φθόγγον, οὗτος ἄν ποτε ἐπ'
5 εὐγλωττίᾳ σεμνύνοιτο; πολλοῦ μοι δοκεῖ δεῖν. Οὐδὲ e
γὰρ τοὺς ταώς, ἡδίστους ὄντας ὀρνίθων ἰδεῖν, μακα-
ρίσαι ἄν τις τοῦ κάλλους οὐδὲν αὐτοῖς εἰς εὐπτησίαν
συντελοῦντος, ἥπερ ἐστιν ὀρνίθων ῥώμη. Καὶ τῶν f
ἀηδόνων τῆς ᾠδῆς, ὅσα μὲν ἐς ἡδονὴν ἀκοῆς, ἀπο-
10 δεχόμεθα· τὸ δὲ ἡμῖν τερπνὸν ἀσύμβολον ἐκείναις εἰς
σωτηρίαν.

Αἰετοῦ κλάγξαντος, ἢ λέοντος βρυχησαμένου, γνω- III a
ρίσαι ἄν τις τῷ λυπηρῷ τῆς ἀκοῆς τὴν ῥώμην τοῦ
φθεγγομένου. Εἰ δὲ μὴ φαυλότερον ἦχος ἀνδρὸς μηδὲ b
15 ἀσθενέστερον ἐλέγξαι τὸ τοῦ λέοντος ἦθος βρυχηθμοῦ
λέοντος καὶ αἰετῶν κλαγγῆς, ἆρα οὐκ ἄξιον ἐκθηρᾶσθαι
τῇ ἀκοῇ, πότερον ἀηδὼν τὸ φθεγγόμενον, γλῶττα δειλὴ
καὶ ᾠδὴ ἐφήμερος, ἢ αἰετός, ἤ τι ἄλλο ζῷον ἄρρεν
καὶ θυμοῦ μεστόν; Ἀλλ' ὁ μὲν Ζώπυρος ἐκεῖνος δει- c

1 ὥσπερ ἐξ ἀγγείου cf. simil. Plat. Phaedr. 235 d (δίκην ἀγγείου) Plut. Ei a. Delph. 19 Dio Chrys. XII 59 ‖ 6 ταώς sq. cf. Dio Chrys. XII 2 sq. ‖ 15 τὸ τοῦ λέοντος i. e. hominis validi ὥσπερ οἱ λέοντες ut or. 36. 5 e καὶ φίλος ἦν sq. de Diogene cynico cf. Lucian. cyn. 15 Dio Chrys. IV 14 (de Alexandro) II 29 ‖ 19 ὁ Ζώπυρος scil. ὁ Φυσιογνώμων cf. Cicer. Tusc. IV 37. 80

19 ἀλλ' ὁ μὲν — p. 300. 9 ἦθος n

19 in mge ζώπυρος (schol. recent.) R!

1 ἀγγείου κενοῦ Heins. ἀγγείου οὐ στενοῦ Dav.^{2} ἀγγείου *** στενὸν Duebn. prob. Schenkl ἀγγείου εἰς στενὸν Markl. ‖ 2 συντεταγμένα Markl. (Δ) ‖ 3 ⟨ὁ δὲ⟩ τῆς p ‖ 5. 6 οὐ γὰρ n ‖ 15 τὸ τοῦ om. φα(Θ) | λέοντος] λέγοντος Dav.^{2} (Duebn.) om. φα(Θ) | ἦχος R (suprascr. Θ) HMN τὸν ἄνδρα τοῦ φα(Θ) | βρυχη÷μοῦ (suprascr. Θ) R! ‖ 16 ⟨τοῦ⟩ λέοντος φα(Θ) τὸν λέοντα Reiske | αἰετῶν] τὸν αἰετὸν τῆς Reiske ‖ 18 ἐφίμερος Duebn. ‖ 19. p. 300. 1 δεινὸς φα(δΔ)

νὸς ἦν τῇ προσβολῇ τῶν ὀφθαλμῶν, τοῖς τοῦ σώματος τύποις ἐντυγχάνων, γνωρίζειν τὸ ἦθος, καὶ καταμαντεύεσθαι τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ὁρωμένων, μαντείαν ἀσαφῆ· τίς γὰρ ἐπιμιξία πρὸς ὁμοιότητα ψυχῆς
d καὶ σώματος; Εἰ δ' ἐστὶ μαντείαν ἐπὶ ψυχῇ θέσθαι οὐ διὰ ἀμυδρῶν οὐδὲ ἀσθενῶν συμβόλων, τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς παραχωρητέον τὴν χρωμάτων τε καὶ σχημάτων καὶ τῆς ἐν τούτοις ἡδονῆς καὶ ἀηδίας ὁμιλίαν,
e τῇ δὲ ἀκοῇ ἐξιχνευτέον τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος, οὐ κατὰ τοὺς τῶν πολλῶν λογισμοὺς ἀπόχρη πρὸς ἔπαινον λόγου γλῶττα εὔστοχος, ἢ ὀνομάτων δρόμος, ἢ ῥήματα Ἀττικά, ἢ περίοδοι | ἐυκαμπεῖς, ἢ ἁρμονία ὑγρά· τὰ 108b
δ' ἐστὶν πάντα, κατὰ τὸν ἐν Διονύσου ποιητήν,

(Aristoph. ran. 92/3) ἐπιφυλλίδες, ... καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.

---

de fato V 10 Alex. Aphrod. de fato 6 Ps. Plut. π. ἀσκήσεως (Mus. Rh. 27. 527) Orig. c. Cels. I 26

10 ἀπόχρη sq. cf. Plut. rect. rat. aud. 7 αἱ τῶν πολλῶν διαλέξεις καὶ μελέται σοφιστῶν οὐ μόνον τοῖς ὀνόμασι παραπιτάσμασι χρῶνται τῶν διανοημάτων ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἐπιμελείαις τισὶ . . ἐφηδύνοντες ἐκβακχεύουσι καὶ παραφέρουσι τοὺς ἀκροωμένους κενὴν ἡδονὴν διδόντες sq. ‖ **11. 12** ῥήματα Ἀττικά cf. Lucian. hist. 15 μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων

---

9 οὐ κατὰ — 15 τέχνης n

---

14 in mge schol. vet. duarum linearum marginalium erasum R!

δῆλος (= ΔΗ Δ͂ΟC i. e. δὴ δεινὸς? ut sit ἐκεῖνος δὴ ut p. 256. 13 al.) RMNn

3 ὁρωμένων (ρω in ras.) R! ‖ **3. 4** μαντείαν om. n ‖ **10** λογισμούς, ⟨οἷς⟩ ἀπόχρη Heins. (Duebn.) ‖ **11** εὔτροχος Markl. (Duebn.) εὔστολος Reiske εὔστομος Meiser | δρόμος] εἰρμος Scaliger | ῥήματα (τα in ras.) R! ‖ **13** ἐν Διονύσῳ φ? („in fabula, quae Bacchus inscribitur" σ^2 unde „batrachus" (pro Bacchus) coniecit Beatus Rhenanus) ἐν Διοννσίοις Steph. ‖ **15** λωβηταὶ n(Δ) cum Aristophane λώβη τὲ cett. (δ)

'Ποῖον οὖν ἐστιν τὸ ἐν λόγοις καλόν'; φαίη ἄν τις. IV a
Μήπω μέν, ὦ τάν, ἔρῃ· ὄψει γὰρ αὐτὸ ὄν, ἐπειδὰν
ἰδεῖν δυνηθῇς. Οὐδὲ γὰρ τῷ Κιμμερίῳ διηγήσασθαι
δύναταί τις τὸ τοῦ ἡλίου κάλλος, οὐδὲ τῷ ἠπειρώτῃ
τὴν θάλατταν, οὐδ' Ἐπικούρῳ τὸν θεόν· οὐ γὰρ δι'
ἀγγέλων ἡ ἱστορία ἔρχεται, ἀλλ' ἐπιστήμης πρὸς ταῦτα
δεῖ· μέχρι δὲ ἀπιστεῖ τὸ εἰδέναι, ἀνάγκη πλανᾶσθαι
καὶ τὰς κρίσεις. Καὶ γὰρ τῶν ἐκ γῆς φυομένων παν- b
τοδαπὸς μὲν θεατὴς ὁδοιπόρος, ὁ δὲ γεωργός, ὑγιής·
ὁ μὲν ἄνθος ἐπαινεῖ φυτῷ, ὁ δὲ μέγεθος, ἡ σκιάν,
ὁ δὲ χρόαν· τῷ δὲ γεωργῷ ὁ καρπὸς τὸν ἔπαινον μετὰ
τῆς χρείας ἔχει. Εἰ μὲν δή τις καθ' ὁδοιπόρον πλη- c
σιάζει τῷ λόγῳ, οὐ νεμεσῶ τῆς ἡδονῆς παρατρέχοντι
ἐπαινεῖν· εἰ δὲ κατὰ ‖ τοὺς γεωργοὺς τάττεται, οὐκ Ed. Duebn. p. 124
ἀνέχομαι τῶν ἐπαίνων, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν χρείαν
τῶν ἐπαινουμένων φράσῃ.

Λέγε, τίνας εἶδες καρποὺς ἐν τῷ λόγῳ; τίνας ἔλαβες; V a

---

2 μήπω sq. ut or. 30. 2 g; 40. 3 g al. ‖ 3 Κιμμερίῳ .. ἥλιον nam terram eorum tenebrae premunt vi. or. 10. 9 c; 16. 6 c τὰ δὲ Ὀδυσσέως sq. cf. Iulian. ep. 53. 439 c Κιμμερίων ἀχλὺς ‖ 4 τῷ ἠπειρώτῃ vi. ad or. 10. 5 i ‖ 9 ὁ .. γεωργός sq. vi. or. 19. 4 f simil. modo opponuntur αἱ στεφηπλόκοι et αἱ μέλισσαι Plut. rect. rat. aud. 8 ‖ 10 σκιάν cf. Aesopi fabul. 315 ‖ 17 καρποὺς sq. cf. Plut. rect. rat. aud. 8 δεῖ τὸ πολὺ καὶ κενὸν ἀφαιροῦντα τῆς λέξεως αὐτὸν διώκειν τὸν καρπόν

---

3 in mge κιμμέριοι (schol. rec.) R!

---

2 μήπω μέ φα(δ Δ) | ὦ' τὰν Duebn. | ερη (sine acc. et spir.) R | αὐτὸ ὄν Hob. αὐτὸν codd. αὐτὸ Dav.² (Duk.) αὐτὸς Markl. (Duebn.) ‖ 3 εἰδεῖν R! | κιμερίω MN (pr. man.) ‖ 7 ἀπιστεῖς φα(θ) ἄπεστι Markl. (Duebn.) ‖ 9 θεατὴς] ἐπαινέτης Markl. | γεωργός, ⟨κριτὴς⟩ ὑγιής Heins. ‖ 10 φυτῶν ς(δ Δ) ‖ 12 ὁδοιπόρον ⟨παρατρέχοντα, ἐπαινῶν⟩ πλησιάζει φα(δ) ‖ 13 νεμεσῶ ⟨αὐτὸν τὸ⟩ τῆς Reiske | παρατρέχον Reiske om. φα(δ) ‖ 14 ἐπαινεῖν om. φα(δ) | τὸν γεωργὸν Markl. ‖ 17 λέγε ⟨δή⟩, τίνας Reiske

πῶς ἔχοντας; ἐπειράθης, ἐξήτασας, εἰ τελεσιουργοὶ καὶ γόνιμοι ἑτέρων καρπῶν; ἐξέφυσέ τι σοι ἡ ψυχὴ ἀπ' αὐτῶν χρηστὸν καὶ ἔγκαρπον; Ἦ ᾽ὄγχνη μὲν ἐπὶ ὄγχνῃ γηράσκει᾽ (Hom. η 120), καὶ ᾽ἐπὶ μήλῳ μῆλον, καὶ στα-
b φυλὴ σταφυλῇ᾽ ἐπιφύεται, καὶ ᾽σῦκον σύκῳ·᾽ λόγου δὲ 5
ἄρα ἐφήμερος μὲν ἡ γένεσις, ἄσπερμος δὲ ὁ καρπός, καὶ οὐ τρόφιμος, οὐδὲ ἀνακιρνάμενος τῇ ψυχῇ,
(*B* 754) ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρεῖ, ἠΰτ' ἔλαιον;
c Ταύτην μοι διήγησαι τὴν γεωργίαν, τοὺς δὲ ἐπαίνους ἔα. Ἐὰν γὰρ ἀφέλῃς αὐτῶν τὴν χρείαν, ὑποπτεύω 10
τὴν αἰτίαν, καὶ τὸν ἐπαινέτην ἐλεῶ, καὶ τὸν | ἔπαινον **109a**
d μέμφομαι. Τοῦτον τὸν ἔπαινον φθέγγεται τὰ μέλη τῆς ψυχῆς, τὰ ἀκόλαστα, τὰ κρίνειν ἀσθενῆ, τὰ ἀπατᾶσθαι πεφυκότα·
e (Γ 156/7) οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς 15
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.

Ὁρᾷς τοῦ ἐπαίνου τὴν μοχθηρίαν, ἀντικαταλλασσομένου γύναιον μανὲν καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἡδονήν, Ἑλ-
(f) ληνικῶν καὶ Τρωϊκῶν κακῶν; Ἔστι κἀνταῦθα ἐπαινέτης 20
τοιοῦτος, ἐπειδάν τις ἐντυχὼν ἀκολάστῳ λόγῳ, τὸ μὲν ἀπατηλὸν αὐτοῦ μὴ γνωρίσῃ, τὸ δὲ ἡδὺ στέρξῃ, κατὰ βραχὺ ὑποφερόμενος ταῖς καθ' ἡμέραν ἡδοναῖς ἀψο-

2 *γόνιμοι* ut or. 1. 7 c et g ‖ 3 *ὄγχνη . . ἐπὶ ὄγχνῃ* sq. vi. or. 14. 1 i ‖ 12 *φθέγγεται τὰ μέλη ψυχῆς* vi. or. 27. 5 h etiam or. 7. 5 e

1 *πῶς* — 20 *κακῶν* alia manu M ‖ 3 *αὐτοῦ* Markl. | *ἤ*] *ἡ* Δ° unde *ἦ* Markl. (Duk.) ‖ 7 *τρόφιμος* (φι in ras.) R! | *ἀνακιρνάμενος* (ιρν in ras.) R! ‖ 8 *ἐπιῤῥέει* α(δΔ) cum Homero ‖ 12 *φθέγγεται μὲν τὰ* MNα(δ) | *μέρη* Markl. (Duebn.) ‖ 16 *τοιῇ δ'* Δ° ‖ 19 *γύναιον μανὲν* Hob. *γύναια μὲν* RMN *γύναιον μὲν* α(δ) *γύναιον ἓν* H Markl. (Δ) ‖ 23 *ὑποφερόμενος* (ερ in ras.) R! | *ταῖς δὲ καθ'* MN

φητί, ὥσπερ τῶν πλεόντων οἱ πνευμάτων μὲν ἐξ οὐρίας πρὸς τὸν ἀληθῆ δρόμον οὐ τυχόντες, ῥεύματι δὲ γαληνῷ δι' ἀκυμάντου τῆς θαλάττης εἰς ἠϊόνας ἐρήμους ἢ ῥαχίας δυσχερεῖς ἐκπεπτωκότες· μετὰ τοῦτο προσηνέχθη λαθὼν ἀμαθίᾳ, καὶ μετὰ τοῦτο φιληδονίας πάσης ἠϊόνος ἐρημοτέροις χωρίοις, καὶ πάσης ῥαχίας δυσχερεστέροις, ἀγαπῶν τὴν πλάνην καὶ χαίρων τῇ ψυχαγωγίᾳ· ὥσπερ οἱ πυρέττοντες, ἐμπιπλάμενοι ποτοῦ καὶ σιτίων παρὰ τοὺς τῆς τέχνης νόμους· παρα- g
τιθέντες γὰρ κακὸν κακῷ, νόσῳ πόνους, αἱροῦνται ἡδόμενοι νοσεῖν μᾶλλον, ἢ πονοῦντες ὑγιασθῆναι. Καί τις ἤδη ἰατρὸς εὐμήχανος ἀνεκέρασεν βραχεῖαν ἡδονὴν τῷ ἀλγεινῷ τῆς ἰάσεως· πορισταὶ δὲ ἡδονῆς, καὶ παν- h
τοίας ἡδονῆς, οὔτε ὁ Ἀσκληπιός, οὔτε οἱ Ἀσκληπιάδαι, ἀλλ' ὀψοποιῶν τὸ ἔργον. Οὐδὲν δὲ σεμνότερον ἀκό- i
λαστος λόγος τῶν τῆς γαστρὸς κολακευμάτων· ἐὰν γὰρ τούτου ἀφέλῃς μὲν τὸ ὠφελοῦν, τερπνὸν δὲ προσθῇς,
109b ἰταμὸν καὶ ἄκρατον ἰσοτιμίαν καὶ ἰσηγορίαν χειρο|τονεῖς λόγου πρὸς τὰ αἰσχρὰ πάντα, ὅσα δι' αἰσθήσεων ἐπὶ ψυχὴν ἔρχεται, ὑφ' ἡδονῆς παραπεμπόμενα.

Ἀλλὰ τοὺς μὲν ὀψοποιοὺς τούτους τοῖς συμποσίοις VI a
ἐῶμεν, καὶ γαστρὸς καὶ ἀκοῆς ὑπηρέτας πονηρούς· ἡμῖν b

1 ὥσπερ sq. simil. vi. or. 30. 2 a οὐδὲ ἐοικὸς sq. ‖ 3 ἠϊονας . . ῥαχίας δυσχερεῖς = or. 30. 2 d ‖ 8 οἱ πυρέττοντες vi. or. 7. 4 g ‖ 12 ἰατρὸς sq. cf. Plut. lib. educ. 18 Themist. 24. 302 b; 5. 63 d Xenoph. mem. IV 2. 17 Iulian. VIII 243 d Simplic. in Epict. 283 vi. etiam or. 4. 6 d ‖ 14 Ἀσκληπιός . . Ἀσκληπιάδαι vi. or. 14. 8 g ‖ 15 ὀψοποιῶν τὸ ἔργον vi. or. 14. 8 g ‖ 22 ἡμῖν sq. vi. or. 22. 3 b sq.

3 διὰ κυμάτου MN ‖ 5. 6 τοῦτο φιληδονίᾳ Schenkl τοῦτο ⟨ὑπὸ⟩ φιληδονίας φα(δΔ) sed coniungenda φιληδονίας et χωρίοις ‖ 8 ψυχαγωγίᾳ (αγ in ras.) R! ‖ 10 νόσον φα νόσον νόσῳ nescio unde δ ‖ 11 ὑγιασθῆναι (υγι in ras.) R! ‖ 11. 12 καί τοι Reiske ‖ 12 ἀνεκέρασεν (σεν in ras.) R! ‖ 17 ⟨τὸ⟩ τερπνὸν Markl. (Duebn.) | προσθεὶς MN ‖ 18 ἰταμὸν R ‖ 20 παραπεμπόμεν R! (pr. man.) MN ‖ 22 γαστρὸς „veneris . . ministros“ σ^2

δὲ δεῖ λόγου ὀρθοῦ καὶ διανεστηκότος, μέγα βοῶντος, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῷ συνεπαίροντος ὑπὲρ τὴν γῆν ἄνω, καὶ ὅσα περὶ γῆν παθήματα ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμημάτων, καὶ φιλοτιμιῶν, καὶ ἐρώτων, καὶ ὀργῆς καὶ λύπης
c καὶ μέθης ἐχόμενα· ὧν συμπάντων κρείττονα χρὴ γε-
Ed. Duebn. p. 125 νέσθαι ‖ τὸν τῷ φιλοσόφῳ λόγῳ συνανιστάμενον ῥήτορα ἀληθῆ, οὐκ ἀργόν, οὐδὲ ἐκλελυμένον, οὐδ' ἐπίχριστον κατὰ τὴν τέχνην, οὐδὲ ἐν δικαστηρίῳ μό-
d νον ἐν ἀμφιβόλῳ ἐπικουρίᾳ τεταγμένον· ἀλλὰ παντα-
χοῦ καὶ ἐν ἅπαντι ἐξεταζόμενον, ἐν μὲν ἐκκλησίαις σύμβουλον φρόνιμον, ἐν δὲ δικαστηρίοις ἀγωνιστὴν δίκαιον, ἐν δὲ πανηγύρεσιν ἀγωνιστὴν σώφρονα, ἐν
e δὲ παιδείᾳ διδάσκαλον ἐπιστήμονα· οὐ περὶ Θεμιστοκλέους μόνον τοῦ μηκέτι ὄντος, οὐδ' ἐν Ἀθηναίοις τοῖς τότε, οὐδ' ὑπὲρ ἀριστέως τοῦ μηδαμοῦ, οὐδὲ κατὰ μοιχοῦ λέγοντα μοιχὸν ὄντα, οὐδὲ κατὰ ὑβριστοῦ ὑβριστὴν ὄντα· ἀλλ' ἀπηλλαγμένον τῶν παθῶν τού-
f των, ἵνα γένηται κατήγορος ἀδικημάτων ἀληθής. Τοιοῦτος ἐξ ἀγαθῆς παλαίστρας ἀγωνιστὴς γίγνεται, λόγων μεστὸς ἀκολακεύτων, καὶ ἠσκημένων ὑγιῶς, καὶ δυναμένων ἄγειν πειθοῖ καὶ βίᾳ ἐκπληκτικῇ τὸ πλησιάζον πᾶν.

VII a Εἰ δὲ καὶ ἡδονῆς πρὸς τὴν ἀγωγὴν ταύτην δεησό-

2 *συνεπαίροντος* sq. ut somnium Aristeae animam or. 38. 3 d vi. etiam or. 1. 8 c (de sermone philosophi) ‖ **3** *ὅσα . . παθήματα* vi. or. 22. 5 i ‖ **10** *ἐν ἅπαντι ἐξεταζόμενον* vi. quae de se ipse gloriatur or. 1. 7 d sq. cf. Dio Chrys. 1. 4; 71. 1 ‖ **12** *ἀγωνιστὴν* vi. or. 1. 6 c et 10 g etiam or. 34. 9 a sq.

2 *αὐτῷ* Θ | *τὴν* (ante *γῆν*) om. Nα(δ) ‖ **5** *μέθης*] *ἀμαθίας* Markl. ‖ **6** *φιλοσόφων* Nα(δ) corr. Markl. | *συνιστάμενον* MNα(δ) Reiske ‖ **7** *ἐκλελυμένον* ⟨*τὴν ψυχὴν*⟩ *οὐδ'* Combes ‖ **8** *ἐπίχρηστον* RMN ‖ **9** *ἐπ' ἀμφιβόλῳ* Reiske ‖ **13** *παιδείᾳ* (*δεια* in ras.) R! ‖ **14** *ἐπ' Ἀθηναίοις* Markl. ‖ **15** *τότε* (o in ras.) R! ‖ **16** *λέγοντα -μοιχὸν* R! ‖ **18** *ἀδικημάτων* (*κη* in ras.) R!

μεθα καὶ τυράννου, δότω μοι τὶς ἡδονήν, οἵαν καὶ
ἐπὶ σάλπιγγος ἁρμονίᾳ ἐν μέσοις τοῖς ὁπλίταις τεταγ-
110 a μένῃ, καὶ ἐξορμώσῃ τὰς ψυχὰς τῷ | μέλει· τοιαύτης b
δέομαι ἡδονῆς λόγου, ἣ φυλάξει μὲν αὐτοῦ τὸ μέγε-
5 θος, οὐ προσθήσει δὲ τὴν αἰσχύνην· τοιαύτης δέομαι
ἡδονῆς, ἣν οὐκ ἀπαξιώσει ἡ ἀρετὴ ὀπαδὸν αὐτῇ γίνε-
σθαι. Ἀνάγκη γὰρ παντὶ τῷ φύσει καλῷ συντετάχθαι c
χάριτας, καὶ ὥραν, καὶ πόθον, καὶ εὐφροσύνην, καὶ
πάντα δὴ τὰ τερπνὰ ὀνόματα. Οὕτω καὶ ὁ οὐρανὸς d
10 οὐ καλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἥδιστον θεαμάτων, καὶ θά-
λαττα πλεομένη, καὶ λῃϊα καρποτρόφα, καὶ ὄρη δεν-
δροτρόφα, καὶ λειμῶνες ἀνθοῦντες, καὶ νάματα ῥέοντα.
Ἥδιστον ἦν θέαμα ὁ Ἀχιλλεύς, (πῶς δὲ οὐκ ἔμελλεν;) e
οὐ διὰ τὴν ξάνθην κόμην· καὶ γὰρ ὁ Εὔφορβος εὐ-

1 καὶ τυράννου nam et voluptas tyrannus cf. Plut. non posse suav. viv. 12 ἐκφυγόντι τὴν ἡδονὴν ταύτην ὥσπερ ἄγριον καὶ λυττῶντα δεσπότην et vitia (πάθη) cf. Euseb. ap. Stob. flor. 6. 13 Plut. rect. rat. aud. 1 χαλεπωτέρους . . δεσπότας, τὰς ἐπιθυμίας vi. etiam or. 33. 5 a | οἵαν καὶ sq. spectat Tyrtaei 'tubam' cf. Dio Chrys. II 29 vi. etiam or. 32. 10 k; 37. 5 f; 1. 8 e ὥσπερ sq. || 3. 4 τοιαύτης . . ἡδονῆς λόγου sq. vi. or. 33. 3 c εἰ δὲ ἔπεται sq. or. 22. 3 b sq.; etiam or. 1. 2 a sq. cf. Democr. ap. Stob. flor. 5. 77 || 9. 10 ὁ οὐρανὸς οὐ καλὸς μόνον sq. vi. or. 11. 11 b || 13 ὁ Ἀχιλλεύς sq. vi. or. 40. 2 g || 14 ὁ Εὔφορβος qui εὐμμελίης est Homero; vi. etiam or. 10. 2 b

1 δότω — 3 μέλει v (: ἐξορμᾷ)

1 καὶ (ante τυράννου) del. Dav.² | τυράννου] Τυῤῥήνου Bandius Heins. Τυρταίου Markl. (Duebn.) τερπνοῦ Meiser del. Dav.² defend. Duk. | οἵα α(δΔ^{o}) corr. Markl. || 2 ἐπὶ] ἐστι Heins. ἔτι Reiske φέρει Dav.² ἔχει Meiser | σάλπιγγος ⟨ἐνεργεστέραν ἐγείρῃ⟩ Reiske | ἁρμονίᾳ Hob. ἁρμονίαν codd. ἁρμονίας v ἁρμονία Heins. Meiser | μέσοις] μόνοις v || 2. 3 τεταγμένην v Markl. (Duebn.) τεταγμένη α(ϑ) Meiser ἐντεταμένη Reiske || 3 ἐξορμῶσα Heins. ἐξορμῶσαν Markl. (Duebn.) || 6 ἀπαξιώσει (σει in ras. ex σι) R! | ὀπαδὸν (δον in ras.) R! | αὐτῇ α(δΔ^{o}) || 8 ὥρα καὶ (suprascr. ν) R! | πόθον (ον in ras.) R! | εὐφροσύνην (ην in ras.) R! || 9 δὴ] δὲ α(δ) || 10 καλὸν Reiske || 11 πλεομένη] πλώϊμος Markl. || 11. 12 δενδροφόρα α(δΔ^{o})

κόμης ἦν, τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ τὸ καλὸν ἥδιστον ἦν ὑπὸ
f τῆς ἀρετῆς ἑξαπτόμενον. Ἥδιστον μὲν ⟨ἐν⟩ ποταμοῖς
θέαμα ὁ Νεῖλος· ἀλλ' οὐ δι' ἀφθονίαν ὕδατος, καὶ
γὰρ ὁ Ἴστρος εὔνεως· ἀλλὰ ὁ Ἴστρος οὐ γόνιμος, ὁ
δὲ Νεῖλος γόνιμος. Ἥδιστον θέαμα ὁ Νεῖλος, ἀλλ'
οὐ τολμῶ παραπεμψάμενος τὴν ἀρετὴν τοῦ θεοῦ ἡδο-
g νὴν αὐτῶ ἐπιφημίσαι. Ἐγὼ καὶ τῶν Φειδίου ἀγαλ-
μάτων αἰσθάνομαι μὲν τῆς ἡδονῆς, ἐπαινῶ δὲ τὴν
h τέχνην· καὶ τῆς Ὁμήρου ᾠδῆς συνίημι μὲν τῆς ἡδονῆς,
i ἀλλ' ἐκ τῶν σεμνοτέρων αὐτὴν ἐπαινῶ. Ἀλλ' οὐδὲ
τὸν Ἡρακλέα ἔγωγε ἡγοῦμαι ἄγευστον καὶ ἀμέτοχον
ἡδονῆς διαβιῶναι· οὐ πείθομαι παντάπασι τῷ Προ-
δίκῳ· ἀλλ' εἰσὶν γὰρ καὶ ἀνδρὸς ἡδοναὶ παραμυθού-
μεναι τοὺς δι' ἀρετῆς πόνους, οὐ διὰ σαρκῶν, οὐδέ
γε δι' αἰσθήσεων ἐπίρρυτοι, ἀλλ' αὐτοφυεῖς τινες καὶ
ἔνδοθεν διανιστάμεναι, ἐθιζομένης τῆς ψυχῆς χαίρειν
τοῖς καλοῖς καὶ ἔργοις καὶ ἐπιτηδεύμασιν καὶ λόγοις.
k Οὕτω καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἔχαιρεν ἐπὶ τὸ πῦρ ἰών· καὶ
Σωκράτης | ἔχαιρεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένων καὶ πει- 110b
θόμενος τῷ νόμῳ. Παραβάλλωμεν τὴν Σωκράτους

3 ὁ *Νεῖλος* vi. or. 2.1 g; 34.4 c ‖ **4** ὁ *Ἴστρος* exemplum magnitudinis fluminum cf. Arrian. anab. 1.3 Aelian. nat. anim. 14.23 Herod. 4.50 | *γόνιμος* ut or. 2.4 c; 11.1 d ‖ **10** *ἐκ τῶν σεμνοτέρων* scil. *ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἐνούσης* vi. or. 26.2 d sq. ‖ **11** *Ἡρακλέα* sq. vi. or. 32.7 a sq. ‖ **12.13** *τῷ Προδίκῳ* sq. vi. or. 14.1 a sq. ‖ **15** *αὐτοφυεῖς* sq. nam *σύμφυτον ἡ ἡδονή* or. 32.3 a ‖ **19.20** *πειθόμενος τῷ νόμῳ* vi. or. 36.6 g

13 *εἰσὶν* — 16 *διανιστάμεναι* p

2 *ἑαπτόμενον* α corr. Steph. *ἑλλαμπόμενον* Leopardus (Emendat. XVIII 28) | *μὲν ⟨ἐν⟩* Steph. *μὲν* codd. *ἐν* Markl. (*Δ*) ‖ **4** *εὔνεως* Duebn. *εὔνως* RMN (suprascr. ρ) *εὔρους* α(*Θ*) ‖ **12** *διαβιῶναι· ⟨ταῦτ'⟩ οὐ* Reiske ‖ **13** *γὰρ* om. p | *ἀνδρὸς* (*νδ* in ras.) R! ‖ **14** *δι' ἀρετὴν* Markl. ‖ **20** *νόμῳ ⟨καὶ τὸ φάρμακον πίνων·⟩ παραβάλλωμεν* Markl.

κύλικα ἐκείνην τῇ Ἀλκιβιάδου· πότερος αὐτῶν ἔπινεν ἀλυπότερον; Ἀλκιβιάδης τὸν οἶνον; ἢ τὸ φάρμακον Σωκράτης; ‖

ΚΣ′

XXVI (Duebn. XXXII vulg. 16)

κς Εἰ ἔστιν καθ' Ὅμηρον αἵρεσις. Ed. Duebn. p. 126

Βούλομαι καθ' Ὅμηρον αὐτὸν παρακαλέσαι ἐπὶ τὸν Ia
λόγον, τίνα μέντοι θεῶν, ἢ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ, τὴν Καλλιόπην;

(α 1/2) ἄνδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη·

οὐ γῆν ἄξενον ἐπιπορευόμενος, οὐδὲ θάλατταν χαλεπὴν περαιούμενος, οὐδὲ ἀνθρώποις ἀγρίοις συμφερόμενος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτῷ οἱ μῦθοι ἔχουσιν· αὐτὸς δὲ τῇ ψυχῇ, κούφῳ χρήματι καὶ πολυπλανεστέρῳ τῶν σωμάτων, πανταχοῦ περιεφέρετο, πάντα ἐπεσκόπει, ὅσα οὐ-

6 ad argumentum cf. in universum Ps. Plut. vit. Hom.; Dio Chrys. 55 Favorin. (Marres p. 87) ‖ 7 βούλομαι sq. artificio rhetorico ut or. 9. 1 a. b; 13. 8 c. d ‖ 15 οἱ μῦθοι ἔχουσιν ut infra p. 313. 1 | αὐτὸς sq. simil. cf. Plat. Ion. 531 c ‖ 17 πανταχοῦ sq. vi. or. 3. 7 a μηδὲ περιέναι sq. et quae ibi adnotavi

1 τῇ] τὴν MN

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

15 αὐτὸς — p. 308. 11 ἐπῶν] in mge ⟨ σημείωσαι· περὶ ὁμήρου (schol. recent.) R!

4 (et 6 in mge) ΚΣ′ (κς′) R! ‖ 6 εἰ — αἵρεσις R add. λόγος ις′ φα τοῦ αὐτοῦ εἰ sq. MN (nisi quod αἵρεσις corr. atramento) ‖ 8 τινὰ codd. corr. Reiske ‖ 12. 13 πλάγχθη· ⟨οὕτως ᾄδει⟩ οὐ Meiser ‖ 14 περαιούμενος (ιου in ras.) R! ‖ 17 ἐσκόπει α(δ)

ρανοῦ κινήματα, ὅσα γῆς παθήματα, θεῶν βουλάς, ἀνθρώπων φύσεις, ἡλίου φῶς, ἄστρων χορόν, γενέσεις ζῴων, ἀναχύσεις θαλάττης, ποταμῶν ἐκβολάς, ἀέρων μεταβολάς, τὰ πολιτικά, τὰ οἰκονομικά, τὰ πολεμικά, τὰ εἰρηνικά, τὰ γαμήλια, τὰ γεωργικά, τὰ ἱππικά, τὰ ναυτικά, τέχνας παντοίας, φωνὰς ποικίλας, εἴδη παντοδαπά, ὀλοφυρομένους, ἡδομένους, πενθοῦντας, γελῶντας, πολεμοῦντας, ὀργιζομένους, εὐωχουμένους, πλέοντας· ὥστε ἔγωγε εἰς τὰς Ὁμήρου φωνὰς ἐμπεσὼν οὐκ ἔχω παρ' ἐμαυτοῦ τὸν ἄνδρα ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δεήσομαι αὐτοῦ ἐπιδοῦναί μοι τῶν ἐπῶν, ἵνα | 111a μὴ διαφθείρω τὸν ἔπαινον ψιλῷ λόγῳ·

b (cf. Θ 487/8) ἔξοχα δή σε βροτῶν, ὦ Ὅμηρε, αἰνίζομαι πάντων,
ἢ σέ γε μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.

c Τὰ δὲ Μουσῶν καὶ Ἀπόλλωνος διδάγματα οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θέμις ἄλλό τι ὑπολαβεῖν, ἢ ἀφ' ὧν ψυχὴ εἰς κόσμον καθίσταται. Τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη ἄλλο ἢ φιλοσοφία; ταύτην δὲ τί ἄλλο ὑποληψόμεθα ἢ ἐπιστήμην

1 γῆς παθήματα ut or. 10. 2 f; 22. 5 i al. | θεῶν βουλάς cf. Dio Chrys. XII 62 ‖ 3 ἀναχύσεις — ἐκβολάς vi. or. 38. 3 e ‖ 7 ὀλοφυρομένους sq. cf. simil. enumerationem studiorum humanorum risum cynici moventem Lucian. Icarom. 12 Themist. 22. 266 b; 21. 257 a al. vi. etiam or. 15. 1 b; 29. 3 a ‖ 20 ἐπιστήμην sq. Pythagorae definitio, si fides habenda anonymo apud Cramer. anecd. Par. IV 400; cf. etiam Senec. ep. 89. 5 Sext. Emp. adv. math. IX 125 Archyt. ap. Stob. flor. I 77 Orig. c. Cels. III p. 154 Clem. Alex. Paed. II 25 strom. I 30 Aetius (Diels 273)

17 τὰ δὲ μουσῶν — p. 309. 3 δεξιῶν n

2 γενέσεις (νε in ras.) R! ‖ 12 ψιλῷ (ιλ in ras.) R! ‖ 13 Δημόδοκ' ἔξοχα Homerus | ὦ Ὅμηρ' Heins. (Δ) om. Homerus ‖ 13. 14 αἰνίζομ' ἁπάντως H αἰνίζομ' ἁπάντων Δ

ἀκριβῆ θείων τε πέρι καὶ ἀνθρωπίνων, χορηγὸν ἀρετῆς καὶ λογισμῶν καλῶν καὶ ἁρμονίας βίου καὶ ἐπιτηδευμάτων δεξιῶν;

Τῆς δὲ ἐπιστήμης ταύτης τὸ κεφάλαιον, τέως μὲν Πa παντοδαποῖς περιβεβλημένον σχήμασιν, μετεχειρίζετο τὰς τῶν ἐντυγχανόντων ψυχὰς διδασκαλίοις ἀλύποις, τῶν μὲν τελετὰς καὶ ὀργιασμούς τινας ἐπιφημισάντων τοῖς αὐτῶν λόγοις, τῶν δὲ μύθους, τῶν δὲ μουσικήν, τῶν δὲ καὶ μαντικήν. Καὶ κοινὸν μὲν ἦν ἅπασιν τὸ b ὠφελοῦν, ἴδιον δὲ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. Χρόνῳ δὲ c ὕστερον ὑπὸ σοφίας οἱ ἄνθρωποι νεανιευόμενοι, ἀποκαλύψαντες ταυτὶ τὰ τοῦ λόγου προκαλύμματα, ἀπέφηναν φιλοσοφίαν γυμνὴν καὶ ἐξωνειδισμένην καὶ πάγκοινον καὶ πρόχειρον εἰς συνουσίαν παντί τῳ, ὄνομα μόνον ἔργου καλοῦ πλανώμενον ἐν δυστήνοις σοφίσμασιν. Τοιγαροῦν τὰ μὲν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου d ἔπη, καὶ πᾶσα ἡ παλαιὰ μοῦσα ἐκείνη καὶ ἔνθεος, μύθου χώραν ἔχει, καὶ ἀγαπᾶται αὐτῶν ἡ ἱστορία μόνον, καὶ τὸ προσηνὲς τῶν ἐπῶν, καὶ τὸ εὐανθὲς τῆς ἁρ-

Albin. 1 Apul. dogm. Plat. II 6 Ps. Plut. vit. Hom. 92 Cicer. off. II 2. 5 Tusc. IV 26. 57 Quintil. I 10. 5 'cognitione caelestium vel mortalium'

4 *τῆς .. ἐπιστήμης ταύτης* sq. vi. or. 4. 2 d sq. | *τὸ κεφάλαιον* ut or. 1. 8 c ‖ **6** *ἀλύποις* nam *βαρὺ καὶ πρόσαντες θέαμα ὁ φιλόσοφος* vi. or. 4. 6 c ‖ **7** *τελετὰς* cf. Plat. Protr. 316 d vi. etiam or. 4. 5 c ‖ **8** *μύθους* vi. or. 4. 3 c | *μουσικήν* cf. Plat. Prot. 316 e ‖ **11. 12** *ἀποκαλύψαντες* vi. or. 4. 3 d ‖ **16** *σοφίσμασιν* cf. Themist. 34. 3; vi. etiam or. 4. 3 b *ἢ τῶν τὰ πολλὰ* sq.

1 *πέρι* om. n | *κἀνθρωπίνων* Hob. *ἀνθρωπίνων* R *καὶ ἀνθρωπίνων* cett. (*δ Δ*) ‖ **2** *λογισμῶν* ϛ(*δ Δ*) *λογισμὸν* R ‖ **5** *παντοδαποῖς* (*δα* in ras.) R! ‖ **6** *διδασκαλείοις* α(*δ*) *διδασκαλίαις* M Steph. sed cf. Suid. s. v. *'διδασκάλιον δὲ μάθημα'* ‖ **8** *αὐτῶν* MN *αὐτοῦ* φα(*δ*) corr. Markl. ‖ **10** *δὲ* ⟨*ἑκάστοις*⟩ *τὸ* Reiske ‖ **14** *τῳ* RM (*τῶ*) H *τὸ* cett. (*δ*) unde *καὶ* Heins. ‖ **20.** p. 310. 1 *ἁρμονίας*] *ἀρνίας* N (in mge corr.) *ἀονίας* α!

μονίας, ὡς αὐλήματα, ὡς κιθαρίσματα· παρορᾶται δὲ τὸ ἐν αὐτοῖς καλόν, καὶ ἀποχειροτονεῖται τῆς ἀρετῆς. ||
e Ed. Duebn. p. 127 Καὶ Ὅμηρος μὲν ἀποκηρύττεται φιλοσοφίας, ὁ ἡγε-
f μὼν τοῦ γένους. Ἀφ' οὗ δὲ τὰ ἐκ Θρᾴκης καὶ Κιλι- 111 b
κίας σο|φίσματα εἰς τὴν Ἑλλάδα παρέδυ, καὶ ἡ Ἐπι- 6
κούρου ἄτομος, καὶ τὸ Ἡρακλείτου πῦρ, καὶ τὸ Θαλοῦ ὕδωρ, καὶ τὸ Ἀναξιμένους πνεῦμα, καὶ τὸ Ἐμπεδοκλέους νεῖκος, καὶ ὁ Διογένους πίθος, καὶ τὰ πολλὰ τῶν φιλοσόφων στρατόπεδα ἀντιτεταγμένα ἀλλήλοις
g καὶ ἀντιπαιωνίζοντα, λόγων μὲν πάντα μεστὰ καὶ ψι- 10
θυρισμάτων, σοφιστῶν σοφισταῖς συμπιπτόντων, ἔργου
h δὲ ἐρημία δεινή· καὶ τὸ θρυλούμενον τοῦτο τὸ ἀγαθόν, ὑπὲρ οὗ διέστηκεν καὶ διεστασίασται τὸ Ἑλληνικόν, οὐδεὶς ὁρᾷ.

(III) Τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἔτι ἡ Ὁμήρου ᾠδὴ δυνα- 15
στεύει, γενναῖα καὶ ἀληθῆ καὶ γνήσια φιλοσοφίας

---

1 ὡς αὐλήματα, ὡς κιθαρίσματα vi. or. 1. 6 g ‖ **3. 4** ὁ ἡγεμὼν vi. or. 4. 3 b simil. etiam or. 17. 3 b ‖ **4** Θρᾴκης scil. Πρωταγόρας, quem inter ceteros enumerat or. 11. 5 f ‖ **4. 5** Κιλικίας scil. Χρύσιππος vi. or. 4. 3 a similem enumerationem dat or. 29. 7 k ‖ **6. 7** Θαλοῦ ὕδωρ cf. Ps. Plut. vit. Hom. 93 ‖ **8** Διογένους πίθος vi. or. 32. 9 a ‖ **9** ἀντιτεταγμένα vi. or. 29. 7 k cf. Clem. Alex. str. I 37. 358 ‖ **10** πάντα μεστὰ ut or. 1. 8 a; 23. 6 b al. ‖ **11** σοφιστῶν cf. Themist. 34. 3 sic enim cum septem sapientes illi (cf. Plut. Ei ap. Delph. 3) tum veteres philosophi qui ante Socratem erant, nominabantur, qui sicut Democritus ἐζήτουν ὧν οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς cf. Dio Chrys. 54. 2 ‖ **13** διέστηκεν καὶ διεστασίασται ut or. 28. 1 e

---

1 παρορᾶται — 12 δεινή p (om. tamen 3 καὶ Ὅμηρος — 4 γένους) ‖ **5. 6** καὶ ἡ Ἐπικούρου — 9 στρατόπεδα n

---

1 δὲ om. p ‖ **2** ἐν αὐτοῖς om. p | ⟨τὸ⟩ τῆς Reiske ‖ 4 Θρᾴκης (Θ in ras.) R! ‖ **5** εἰς τὴν Rp τὴν (om. εἰς) cett. (δΔ°) ‖ **6. 7** καὶ τὸ Θαλοῦ ὕδωρ om. n ‖ **12** θρυλλούμενον ut semper fere ς(δΔ°) ‖ **14. 15** ὁρᾷ. ⟨Καὶ μὴν⟩ τὰ παλαιὰ φα(δΔ) ὁρᾷ· ⟨Ἀλλὰ⟩ τὰ (vel Τά ⟨γε⟩) παλαιὰ Schenkl

θρέμματα ἐπαίδευέν τε καὶ ἐξέτρεφεν, ἐκείνης τῆς ᾠδῆς θρέμμα ἦν Πλάτων. Κἂν γὰρ ἐξομόσηται τόνδε a διδάσκαλον, ὁρῶ τὰ γνωρίσματα, καὶ συνίημι τῶν σπερμάτων·

(δ 149/50) κείνου τοι τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδέ τε χεῖρες,
ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλή τ' ἐφ' ὑπερθέ τε χαῖται,

ὥστε καὶ ἐπιτολμήσαιμι ἂν εἰπεῖν ἔγωγε, ἐμφερέστερον εἶναι Πλάτωνα Ὁμήρῳ μᾶλλον, ἢ Σωκράτει, κἂν τὸν Ὅμηρον φεύγῃ, κἂν διώκῃ τὸν Σωκράτην. Μή με οἰη- b θῇς τὰς Πλάτωνος φωνὰς εἰκάζειν Ὁμήρῳ, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ῥήματα· ἔστιν μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἐκεῖθεν, ἐκείνης τῆς ἁρμονίας ἀπορροή, ὡς ἐξ ὠκεανοῦ ἡ Μαιῶτις, ὡς ἐκ τῆς Μαιώτιδος ὁ Πόντος, ὡς ἐκ τοῦ Πόντου ὁ Ἑλλήσποντος, ὡς ἐξ Ἑλλησπόντου ἡ θάλασσα· ἀλλὰ τὴν γνώμην τῇ γνώμῃ προσάγω, καὶ τὴν συγγένειαν ὁρῶ. Καὶ τοῦτο μέν σοι καὶ αὖθις c παρ' ἐμοῦ λελέξεται· ἐπάγωμεν δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Ὁμήρου γνώμην, διεξιόντες περὶ αὐτῆς τὰ εἰκότα.

---

9 *Πλάτωνα Ὁμήρῳ* vi. or. 17. 3 a ‖ **13** *ἀπορροὴ* sq. cf. Plut. def. orac. 24. 423 vi. etiam or. 39. 5 d *καθάπερ καὶ τὰ μέρη τῆς θαλάττης* sq.

---

13 *ὡς ἐξ ὠκεανοῦ* — **16** *θάλασσα* n

---

1 in mge *ὅτι ἐξ Ὁμήρου ὁ | Πλάτων* (schol. recent.) R! ‖ **8** in mge *ὅτι καὶ ἐμφερέ|στερος πλάτων ὁμή|ρῳ ἢ σωκράτει* (schol. recent.) R!

---

2 *ἐξομόσετε* (corr. in mge) N ‖ **5** *κείνου γὰρ* Homerus ‖ **6** *ἐφύ περθε* α(δ Δ) cum Homero ‖ **9** *ἢ Σωκράτει* om. Nα(δ) add. Heins. ‖ **14** Meotis . . ex Meotide σ^2 ‖ **15. 16** *ἡ ⟨δεῦρο⟩ θάλασσα* (vel *η ⟨καθ' ἡμᾶς⟩ θάλασσα* Markl. ‖ **16** *γνώμην*] *γῆν* MNα corr. Steph. ‖ **18** *ἐπανάγωμεν* φα(δ Δ)

IV a *Δοκεῖ μοι Ὅμηρος, φύσει τε κεχρημένος ἐνθεωτάτῃ καὶ φρονήσει δεινοτάτῃ | καὶ ἐμπειρίᾳ πολυτροπωτάτῃ,* 112a
φιλοσοφίᾳ ἐπιθέμενος, δημοσιεῦσαι ταύτην τοῖς Ἕλλησιν ἐν ἁρμονίᾳ τῇ ποτὲ εὐδοκίμῳ· αὕτη δ' ἦν ἡ ποιητική· οὔτε δὲ Ἰωνικὴν ταύτην ἐθελῆσαι εἶναι αὐτῷ, 5
οὔτε ἀκριβῶς Δώριον, οὔτε Ἀττικήν, ἀλλὰ κοινὴν τῆς
b *Ἑλλάδος. Ἅτε οὖν ξύμπασι διαλεγόμενος, ἀθροίσας ἀναμὶξ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν καὶ ἀνακερασάμενος εἰς σχῆμα ᾠδῆς, ⟨δι'⟩ ὧν τὰ ἔπη εἰργάσατο προσηνῆ τε ἅμα*
c *εἶναι καὶ ξυνετὰ πᾶσιν καὶ κεχαρισμένα ἑκάστοις, ἐν-* 10
θυμηθεὶς δέ, ὅτι ὀλίγον μὲν τὸ ξυνετὸν ἐν ἅπαντι, τὸ δὲ πολὺ δημαγωγεῖσθαι φιλεῖ, οὐδετέρῳ τῷ γένει ἀποκεκριμένην τὴν ποίησιν ἐξειργάσατο· καθάπερ ὁ Ἡσίοδος, χωρὶς μὲν τὰ γένη τῶν ἡρώων, ἀπὸ γυναι-
κῶν ἀρχόμενος καταλέγων τὰ γένη, ὅστις ἐξ ἧς ἔφυ· 15
χωρὶς δὲ αὐτῶν πεποίηνται οἱ θεῖοι λόγοι, ἅμα τοῖς λόγοις Θεογονία· χωρὶς δ' αὖ ὠφελεῖ τὰ εἰς τὸν βίον,
d *ἔργα τὲ ἃ δραστέον, καὶ ἡμέραι ἐν αἷς δραστέον· οὐχ οὕτω τὰ Ὁμήρου ἔχει, οὐδὲ ἀποκέκριται ἕκαστα χωρίς, οὐδ' αὖ φύρεται ἀκρίτως πάντα ἐν πᾶσιν· ἀλλά τε* 20

1 *φύσει* sq. eadem fere de Socrate vi. or. 8. 3 b sq. ‖ **5** *οὔτε . . Ἰωνικὴν* sq. cf. Dio Chrys. 12. 66; 11. 20 Ps. Plut. vit. Hom. 8 sq. ‖ **7** *ἀθροίσας* sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 14 *ὅπως μὲν οὖν τὰς πάντων Ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον* sq. ‖ **14** *Ἡσίοδος* sq. vi. or. 18. 9 a

1 *δοκεῖ* — 9 *ᾠδῆς* p

3 in mge *σημείωσαι πάντα | ταῦτα περὶ | ὁμήρου* (schol. recent.) R! ‖ **14** in mge *ἡσίοδος* (schol. recent.) R!

4 *τῇ τότε εὐδοκίμῳ* φ(δ⊿) ‖ **5** *αὐτῷ* α(δ⊿°) ‖ **9** *ᾠδῆς, ⟨δι'⟩ ὧν τὰ* Hob. *ᾠδῆς ὧν τὰ* codd. *ᾠδῆς, οὕτως* Schenkl *ᾠδῆς τὰ* φα(δ⊿) *ᾠδῆς, αὐτοῦ τὰ* Dav.[2] *ᾠδικόν, τὰ* Markl. *ᾠδῆς ἓν, τὰ* Meiser ‖ **14** *τὰ γένη* om. α(δ⊿) ‖ **15** *ἐξ ἧς*] *ἐξ οἵας* Duk. ‖ **16** *αὐτῷ* φα(δ⊿) ‖ *λόγοι ⟨καὶ⟩ ἅμα* Markl. (Duk.) ‖ **17** *⟨ἡ⟩ Θεογονία* Markl. ‖ **20** *ἀλλά τε* RMN *ἀλλά γε (γ')* cett. (δ⊿) (Schenkl)

ἦν τὸ σχῆμα αὐτῷ τοῦ λόγου, ⟨ὃ⟩ οἱ μῦθοι ἔχουσιν, οἱ Τρωϊκοὶ λόγοι ‖ καὶ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παθήματα, Ed. Duebn. p. 128
μέμικται δ' ἐν αὐτοῖς καὶ θεολογία σαφής, καὶ πολιτείας ἦθος, καὶ ἀρεταὶ ἀνθρώπων, καὶ μοχθηρίαι, καὶ παθήματα, καὶ συμφοραί, καὶ εὐτυχίαι· καὶ τούτων ἕκαστον ὑποθέσεις οἰκείας ἔχει· οἷον εἰ ξυνίης παναρ- e
μόνιόν τι ὄργανον, παντοδαπὰς μὲν φωνάς, πάσαις δὲ ἄλλαις ὡμολογημένας· μᾶλλον δὲ οὕτως, εἰ ἤδη που f
ἐθεάσω ἄθροισμα ὀργάνων, αὐλὸν ἠχοῦντα, καὶ λύραν ψαλλομένην, καὶ ᾠδὴν χοροῦ, καὶ σάλπιγγα ἀναμίξ,
112b καὶ σύριγγα, καὶ ἄλλ' ἄττα ὀργάνων ‖ εἴδη καὶ ὀνόματα· ὧν ἕκαστον πεποίηται μὲν κατὰ οἰκείαν τέχνην, συντέτακται δὲ πρὸς τὸ πλησίον κατὰ κοινὴν μοῦσαν.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἡ Ὁμήρου ποίησις τοιάδε τίς Va
ἐστιν, οἷον εἰ καὶ ζωγράφον ἐννοήσαις φιλόσοφον Πολύγνωτον ἢ Ζεῦξιν, μὴ γράφοντα εἰκῇ· καὶ γὰρ τούτων ἔσται τὸ χρῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν ἐκ τῆς τέχνης, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀρετῆς· κατὰ μὲν τὴν τέχνην, τὰ σχήματα καὶ τὰ σώματα εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς διασώζοντι· κατὰ δὲ τὴν ἀρετήν, εἰς μίμησιν τοῦ κάλλους

1 οἱ μῦθοι quippe quibus insit τὸ ἐμπαθὲς καὶ παράλογον καὶ ἀπροσδόκητον, ᾧ πλείστη μὲν ἔκπληξις ἔσται, πλείστη δὲ χάρις Plut. aud. poet. 7 ‖ 3 μέμικται sq. cf. Plut. aud. poet. 7 κακίας καὶ ἀρετῆς σημεῖα μεμιγμένα sq. ‖ 7 ὄργανον sq. cf. Dio Chrys. 53. 5, de poetis in universum Themist. 28. 341 c ‖ 16 Ζεῦξιν vel Φειδίαν cf. Dio Chrys. XII 55 sq. vi. etiam or. 2. 10 d

8 εἰ ἤδη — 13 μοῦσαν p

1 ἦν] οὖν Schenkl | λόγου, ⟨ὃ⟩ οἱ Hob. | μῦθοι· ⟨καὶ ἄλλα μὲν⟩ ἔχουσιν α(δ) μῦθοι, οὓς ἔχουσιν Markl. (Duebn.) μῦθοι παρέχουσιν Schenkl ‖ 2 καὶ τὰ] ἄλλα δὲ τὰ α(δ) ἄλλο δὲ τὰ Markl. ‖ 3 δὲ ἐν Δ ‖ 7 μὲν ⟨ἐν⟩ Markl. ἐν Duebn. | πάσας Heins. (Duebn.) ‖ 8 ἄλλαις] ἀλλήλαις Heins. (Duebn.) | οὕτως· ἤδη nescio unde Δ ‖ 16. 17 τούτῳ Markl. (Δ) ‖ 19 σώματα] χρώματα Markl. ‖ 19. 20 διασώζουσι Dav.[1]

b τὴν εὐσχημοσύνην τῶν γραμμάτων διατιθέντι. Ταύτῃ μοι καὶ τὰ Ὁμήρου σκόπει, ὡς ἔστι χρῆμα διπλοῦν, κατὰ μὲν τὴν ποιητικὴν ἐντεταμένον εἰς μύθου σχῆμα, κατὰ δὲ φιλοσοφίαν εἰς ζῆλον ἀρετῆς καὶ ἀληθείας
c γνῶσιν συντεταγμένον. Αὐτίκα πεποίηται αὐτῷ ἐν τοῖς λόγοις μειράκιον Θετταλικὸν καὶ ἀνὴρ βασιλικός, Ἀχιλλεὺς καὶ Ἀγαμέμνων· ὁ μὲν ὑπ' ὀργῆς εἰς ὕβριν προφερόμενος ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς προπηλακισθείς μηνιῶν· εἰκόνες παθῶν, νεότητος καὶ ἐξου-
d σίας. Ἀντίθες τοι ἑκατέρῳ τὸν Νέστορα, παλαιὸν τῷ
e χρόνῳ, ἀγαθὸν φρονεῖν, δεινὸν εἰπεῖν. Πάλιν αὖ Θερσίτης πεποίηται αὐτῷ αἰσχρὸς ἰδεῖν, φωνὴν ἐπεσβόλος, γνώμην ἄτακτος, οἷος εἶναι εἰκὼν ἀκολάστου
f δήμου. Ἀλλ' ἀντίθες καὶ τούτῳ ἄνδρα, ἀγαθόν, ἡγεμόνα ἀκριβῆ, ἐπιπορευόμενον,

(*B* 188/9) ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα ἐφεύροι,
τόν ῥ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

---

1 ταύτῃ sq. vi. or. 4. 6 a ‖ **5** αὐτίκα sq. vi. or. 18. 8 d ‖ **7** ὑπ' ὀργῆς cf. Dio Chrys. 57. 6; 61. 13 Themist. 13. 172 d Plat. symp. 174 b ‖ **9** μηνιῶν cf. Ps. Plut. vit. Hom. 142 Dio Chrys. 56. 10 ‖ **11** ἀγαθὸν φρονεῖν cf. Dio Chrys. 2. 20; 56. 10 | δεινὸν εἰπεῖν cf. Dio Chrys. 57. 8 Ps. Plut. vit. Hom. 165 vi. etiam simil. de Socrate or. 3. 3 b ‖ **13** ἀκολάστου cf. Dio Chrys. 2. 22 ‖ **14. 15** ἡγεμόνα vi. or. 23. 1 f cf. Ps. Plut. vit. Hom. 178 ‖ **16** ὄντινα vi. or. 15. 9 d

---

5 αὐτίκα — 9. 10 ἐξουσίας n

---

1 γραμμῶν Scaliger | διατιθέασι Dav.[1] ‖ **3** ἐντεταγμένον nescio unde Δ ἓν συντεταγμένον Reiske ‖ **4** φιλοσοφίαν ⟨ἓν⟩ εἰς Reiske ‖ **5** συντεταμένον MN φα(δ) corr. Markl. (Δ tacite) | πεποίηται (ητ in ras.) R! ‖ **10** τοι om. α(δ) ‖ **10. 11** τῷ (ante χρόνῳ) om. Δ° ‖ **16** ὅν τινα Homerus | ἐφεύροι] κιχείη Homerus ‖ **17** τόν δ' ἀγανοῖς Homerus

(*B* 198/9) ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν.

Ἆρά σοι εὐδοκεῖ αὐτὸ τοῦτο, εἰ καὶ ὁ Σωκράτης τοὺς g
113a μὲν βασιλικοὺς καὶ ἐξόχους ἄνδρας | ἀγανοῖς λόγοις MB'
6 γεραίρων καὶ ἀποδεχόμενος, Τίμαιόν τινα, ἢ Παρμε-
νίδην, ἢ ἄλλον βασιλικὸν ξένον·

(*B* 198) ὃν δ' αὐ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τοῦτον ἐλαύνων τῷ λόγῳ, Θρασύμαχόν τινα, ἢ Πῶλον,
10 ἢ Καλλικλέα, ἤ τινα ἄλλον λωβητῆρα καὶ ἐπεσβόλον.

Πάλιν αὖ ἐπανίωμεν ἐπὶ τὸν Ὅμηρον, καὶ τοὺς VIa
παρ' αὐτῷ βαρβάρους· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ὄψει ἀρετὴν
καὶ κακίαν ἀντιτεταγμένας ἀλλήλαις· ἀκόλαστον μὲν
τὸν Ἀλέξανδρον, σώφρονα δὲ τὸν Ἕκτορα· δειλὸν τὸν
15 Ἀλέξανδρον, ἀνδρεῖον τὸν Ἕκτορα· κἂν τοὺς γάμους
αὐτῶν ἐξετάζῃς, ὁ μὲν ζηλωτός, ὁ δὲ ἐλεεινός· ὁ μὲν
ἐπάρατος, ὁ δὲ ἐπαινετός· ὁ μὲν μοιχικός, ὁ δὲ νό-
μιμος. ‖ Θέασαι δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς νενεμη- Ed. Duebn. p. 129 b

4 ὁ Σωκράτης scil. Platonicus ille, qui in Platonis dialogis Timaeo, Parmenide, Gorgia appellatis de republica rem gerit; aliter Diog. Laert. II 5. 25 vi. etiam or. 1. 9 d ‖ **9** ἐλαύνων cf. autem Epict. diss. IV 5. 3 e Xenophon. mem. I 2. 58 | Θρασύμαχον . . Πῶλον . . Καλλικλέα vi. or. 18. 5 k ‖ **13** ἀκόλαστον . . σώφρονα vi. or. 18. 8 c de amore ‖ **14** Ἀλέξανδρον . . Ἕκτορα sq. vi. or. 18. 8 e sq. cf. Plut. de aud. poet. 3 ‖ **17** ἐπαινετός vi. or. 19. 4 b de amore ‖ **17. 18** νόμιμος vi. or. 19. 4 c vi. etiam or. 20. 6 a

9 in mge Θρασύμαχος | πῶλος | καλλικλῆς (schol. recent.) R!

1 τ' (ante ἄνδρα) om. Homerus ‖ **2** ἐφεύροι in ras. R! ‖ **3** (τὸν σκήπ)τρῳ (suprascr. τῷ manu eadem quae litteras τὸν σκη rasura evanidas postea renovavit) R! ‖ **4** εὐδοκεῖ (ut Polyb. XX 5. 20 quem locum Sophocles greek lexicon s. v. praetermittere non debuit)] οὐ δοκεῖ φα(δΔ) | εἰ καὶ] εἶναι Markl. (Duebn.) ποιεῖν Dav.² ποιεῖν καὶ Duk. ‖ **4. 5** τοὺς μὲν βασιλικοὺς in ras. R! ‖ **6. 7** Παρμενείδην R ‖ **9** ἢ Πῶλον — 10 τινα om. MN α(δ) add. Steph. ex σ ‖ **14** δὲ (ante τὸν Ἕκτορα) om. α(δ)

μένας κατ' ἄνδρα, τὴν μὲν ἀνδρείαν κατὰ τὸν Αἴαντα,
τὴν δὲ ἀγχίνοιαν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα, τὸ δὲ θάρσος
κατὰ τὸν Διομήδην, τὴν δὲ εὐβουλίαν κατὰ τὸν
Ὀδυσσέα αὐτόν· οὕτως ἄρα εἰκόνα ἡμῖν ὑποτίθεται
χρηστοῦ βίου καὶ ἀρετῆς ἀκριβοῦς, ὥστε καὶ ἀπέδωκεν
c αὐτῷ ἥμισυ μέρος τῶν αὐτοῦ ἔργων. Καὶ ταῦτα μέν,
ὡς συλλήβδην εἰπεῖν, ἴχνη βραχέα μακρῶν λόγων.

VIIa Εἰ δέ τι χρὴ καὶ περὶ θεῶν ὀλίγα ἅττα δείγματα
τῆς Ὁμήρου γνώμης ἐνέγκασθαι, ἐνὶ τῷ παρὰ Πλά-
τωνος, ὥσπερ εἰκόνι, τὰ λοιπὰ εἰκάζωμεν, κατὰ τὸ
ἦθος τοῦ λόγου, τὰ πρεσβύτερα τοῖς νεωτέροις· ἐπεί-
περ ταύτῃ κριτέον.

b Ὁ γὰρ δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεύς, (Plat. Phaedr. 246 e)
λέγει που καὶ ὁ Πλάτων· καὶ ὀχεῖται αὐτῷ ὁ Ζεύς,
c ἐπὶ πτηνοῦ ἅρματος, καὶ ἡγεῖται θεῶν. Ὁμήρῳ δὲ ὁ
στρατηγός, ὁ Ζεύς, λέγει·

(Θ 7/9) μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τόδε, μήτέ τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τε|λευτήσω τάδε ἔργα. 113b

d Καὶ μετὰ τοῦτο αὐτῷ καὶ τὸ ἅρμα ξεύγνυται, καὶ οἱ
ἵπποι θέουσιν

---

2 ἀγχίνοιαν cf. Ps. Plut. vit. Hom. 141 τὸν Ὀδυσσέα .. πολύμητιν ὄντα καὶ ἀγχίνοον sq. | θάρσος sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 168 ὁ Διομήδης ἅτε τὸ .. θράσος .. ἔχων ‖ **5** ἀρετῆς ἀκριβοῦς sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 141 δύο ἄνδρας εἰς τέλος ἀρετῆς ἥκοντας ὑποθέμενος τὸν Νέστορα καὶ τὸν Ὀδυσσέα ‖ **15** πτηνοῦ ἅρματος vi. or. 4. 4 c

---

4 Ὀδυσσέα RH Νέστορα cett. (ϑ) Νέστορα· Ὀδυσσέα (δὴ) Markl. Duebn. (Duk.) | οὕτως (ut p. 345. 8 an ⟨ὃν⟩ οὕτως?) Hob. οὗτος codd. (δΔ) ‖ **5** καὶ (post ὥστε) om. Δ^{o} ‖ **6** μέρος om. α(δ) | ἔργων ⟨ὁ Ἀγαμέμνων⟩ καὶ Heins. ‖ **8** δ' ἔτι ς(δΔ) ‖ **9** ἐξενέγκασθαι Reiske | ἐνί τῳ Dav.^{2} ‖ **10** εἰκάζομεν MN ‖ **13** μέγας ἡγεμὼν ἐν Plato ‖ **16** ὁ (ante Ζεὺς) om. α($\delta\Delta^{o}$) ‖ **17** τόδε] τό γε Homerus

(Θ 42) ὠκυπέτα χρυσέῃσ' ἐθείρῃσιν κομόωντες.
Ζεύγνυται δὲ καὶ Ποσειδῶνι ἅρμα ἐν θαλάττῃ, e
(Ν 27) βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κῦμα, ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ.
Ἔχει δὲ καὶ ὁ Ἅιδης αὐτῷ τρίτην ἀρχήν· τριχθὰ δὲ f
Ὁμήρῳ δέδασται τὰ πάντα. Ποσειδῶν μὲν ἔλαχεν,
(Ο 190/3) πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεί·
Ἅιδης δὲ ἔλαχεν, ζόφον ἠερόεντα
Ζεὺς δὲ ... οὐρανόν.
Ὦ τῆς δικαίας καὶ φιλοσόφου νομῆς.
Εὕροις δ' ἂν καὶ ἄλλας παρ' Ὁμήρῳ ἀρχὰς καὶ VIII a
γενέσεις παντοδαπῶν ὀνομάτων, ὧν ὁ μὲν ἀνόητος ὡς
μύθων ἀκούει, ὁ δὲ φιλόσοφος ὡς πραγμάτων. Ἔστιν b
αὐτῷ καὶ ἀρετῆς ἀρχή· ἀλλὰ Ἀθηνᾶ λέγεται, καὶ τῷ c
ἔχοντι παρίσταται
(ν 299) ἐν πάντεσσι πόνοισιν.
Ἔστι καὶ ἔρωτος· ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ἡ Ἀφροδίτη ἔχει, d
καὶ τοῦ κεστοῦ κρατεῖ, καὶ μεταδίδωσιν τοῦ πόθου.
Ἔστιν καὶ τέχνης· ἀλλ' ὁ Ἥφαιστος τὴν αἰτίαν ἔχει, e
καὶ τοῦ πυρὸς κρατεῖ, καὶ μεταδίδωσι τῆς τέχνης.
Ἄρχει δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπόλλων χοροῦ, καὶ Μοῦσαι ᾠδῆς, f

4 τριχθὰ sq. vi. or. 40. 6 b vi. etiam or. 4. 8 h; 29. 1 g cf. Ps. Plut. vit. Hom. 97 Cicer. nat. deor. II 26. 66 anon. ap. Stob. ecl. I 183 Plut. Gorg. 523 a Plut. def. orac. 24. 422 f Eustath. 1011. 57 || 13 ἀρετῆς ἀρχή . . Ἀθηνᾶ scil. φρόνησις (ut or. 4. 8 h) nam ad φρόνησιν stoici virtutes revocabant omnes cf. Diog. Laert. VII 125 Plut. stoic. rep. 7 || 15 ἐν πάντεσσι sq. vi. or. 4. 8 d || 16 Ἀφροδίτη sq. cf. Plut. amat. 12 || 18 Ἥφαιστος cf. Philod. de piet. Diog. Laert. VII 147

10 εὕροις — 12 πραγμάτων n

1 χρυσέῃσιν α(δ Δ) cum Homero | αἰθείρῃσιν R εὐθείρῃσι M | κομόωντε Δ cum Homero || 3 κῦμ' MN κύματ' α(δ Δ) cum Homero | αὐτοῦ RN Homerus αὐτῷ cett. (δ Δ) || 7 δ' ἔλαχεν Δ° cum Homero || 13 ἀλλ' Ἀθηνᾶ ς(δ Δ°) || 16 αἰτίαν λαίαν ἡ M

καὶ Ἄρης πολέμου, καὶ Αἴολος πνευμάτων, καὶ Ὠκεανὸς ποταμῶν, καὶ Δημήτηρ καρπῶν· καὶ οὐδὲν μέρος Ὁμήρῳ ἄθεον, οὐδὲ δυνάστου ἄπορον, οὐδὲ ἀρχῆς ἔρημον, ἀλλὰ πάντα μεστὰ θείων λόγων, καὶ θείων
g ὀνομάτων, καὶ θείας τέχνης. Κἂν ἐπὶ τὰ στοιχεῖα ἔλθῃς καὶ τὸν τούτων πόλεμον, ὄψει μάχην ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ, οὐ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων, αἵματι ῥεούσης τῆς γῆς· ἀλλὰ πυρὸς καὶ ποταμοῦ μάχην, τοῦ μὲν οἰδαίνοντος καὶ ἀνισταμένου λαμπρῷ καὶ συνεχεῖ τῷ κύματι, τοῦ δὲ ταῖς δίναις ἐμπίπτοντος ἀκμαίᾳ ῥιπῇ, φλέγοντος μὲν τὰς κόμας καὶ τὸ κάλλος τοῦ ποταμοῦ, | ἰτέας καὶ μυρίκας 114a καὶ λωτὸν καὶ θρύον, φλέγοντος δὲ αὐτοῦ τὰ φορήματα καὶ τὰ θρέμματα, ‖

Ed. Duebn. p. 130 (Φ 353/4) τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἱ κατὰ δίνας,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα.

h Ἄπιστος δ' ἂν ἦν ὁ πόλεμος οὗτος, ἀλλὰ ἡ Ἥρα σπένδεται καὶ διαλύει τὸν πόλεμον, καὶ τὰ στοιχεῖα συν-
i άγει. Ἔα μοι ταυτὶ τὰ αἰνίγματα· σκόπει τὰ σά, τὰ ἀνθρώπινα.

(IX) Οὗτός σοι πολιτείας τρόπος, οὐκ ἐν Πειραιεῖ πλαττόμενος, οὐδὲ ἐν Κρήτῃ νομοθετούμενος, ἀλλ' ἐπὶ προ-

1 Ἄρης cf. Philod. de piet. Ps. Plut. vit. Hom. 102 ‖ 5 στοιχεῖα cf. Ps. Plut. vit. Hom. 102 ‖ 18 Ἥρα scil. ὁ ἀὴρ cf. Diog. Laert. VII 147 Cicer. nat. deor. II 26. 66 anon. ap. Westerm. myth. 328. 6

4 λόγων RH ὀνομάτων cett. (δ) ‖ 5 ὀνομάτων RH λόγων cett. (δ) ‖ 9 ποταμοῦ] ὕδατος Markl. ‖ 10 λαμπρῷ] λάβρῳ Markl. ‖ 12 μυρίκας (υρ in ras.) R! ‖ 15 οἱ R Homerus οἳ cett. (δΔ) om. M ‖ 15. 16 κατὰ δίνας om. M ‖ 18 ἄπαυστος H(Δ) Markl. ἄσπειστος Steph. et ita Kühn (ad Polluc. I 10. 102) sed cf. ἄπιστος ἔχθρα Euseb. de laude Const. XVI 766 ‖ 20 τὰ (ante σά) in ras. R! ‖ 22 σοι] τῆς φα(δ)

φάσει ἡρωϊκῇ ὑπὸ φιλοσόφου δεικνύμενος, δι' οἰκονομίας ἡρωϊκῆς. Ἄρχοντες αὐτουργοί, προβουλευόμενοι· a
ἀριστεῖς ἀγαθοί, προπολεμοῦντες· γυνὴ σώφρων, ἀντιτατομένη ὑβρισταῖς νεανίαις· βασιλεὺς δίκαιος, ξενοδοχῶν ἀλήτην ξένον· ἀνὴρ σώφρων, παντοίαις συμφοραῖς ἀντιτεχνώμενος. Δείξω δέ σοι καὶ πολιτείας b
ἄλλας ἀντιτεταγμένας· δημιουργεῖ δὲ αὐτάς Ὅμηρος μὲν λόγῳ, Ἥφαιστος δὲ χρυσῷ·

(Σ 491) ... ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τε c
καὶ ᾠδή, καὶ χοροί, καὶ δικάζοντες βασιλεῖς, καὶ ἑπόμενοι λαοί·

(Σ 509) τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν.

Κἂν ἀπιστῇς τῷ πράγματι, οὐκ ἀπορήσεις λόγων ἀληθεστέρων. Αὗται σοι νησιωτικαὶ πόλεις, ἡ μὲν Φαιά- d
κων, ἡ δὲ Ἰθακησίων· τῶν μὲν ἄρχει αἰδώς, τῶν δὲ ὕβρις· τῶν μὲν βασιλεῖς ἔννομοι, τῶν δὲ ἄδικοι μνηστῆρες· οἱ μὲν τὸν βασιλέα

(Θ 173) ἐρχόμενον ... θεὸν ὣς εἰσορόωσιν,

Eudocia viol. 330.1 spectat autem verba Herae (Ξ 205) .. καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω

2 ἄρχοντες cf. Ps. Plut. vit. Hom. 171/2 ‖ **3** ἀριστεῖς cf. Ps. Plut. vit. Hom. 176, 196 | γυνὴ σώφρων scil. Penelope cf. Ps. Plut. vit. Hom. 185 ‖ **5** ἀνὴρ σώφρων scil. Ulixes vi. or. 14.4 c ἐπεὶ καὶ sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 161 Themist. 24. 309 b ‖ **7** ἀντιτεταγμένας cf. Ps. Plut. vit. Hom. 176 | δημιουργεῖ sq. vi. or. 9.6 c

---

1 ἡρωϊκῇ] ἠθικῇ Markl. ποιητικῇ Meiser ‖ **3** σώφρων (ων in ras.) R! ‖ **5** σώφρων] σοφὸς Markl. ‖ **7** ἄλλας] ἄλλως Schenkl ἀλλήλαις Markl. (Duebn.) | δημιουργεῖ (δὲ) Meiser (Hob.) δημιουργίας (i. e. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΔΕ) codd. δημιουργίᾳ τὰς Schenkl δημιουργίαις φα(δ) ἐδημιούργησεν Heins. δημιουργήσας Dav.² | αὐτάς] αὐταῖς φα(δ) αὐτὰς δὲ Duk. διττὰς Markl. (Duebn.) ‖ **10. 11** ἑπόμενοι] νεικούμενοι Heins. ἀγρόμενοι Dav.² εἱλούμενοι Markl. ‖ **12** δύω Homerus | λαῶν (αῶν in ras.) R! ‖ **13** πράγματι] πλάσματι Markl. (Duebn.) improb. Schenkl ‖ **14** ⟨καὶ⟩ πόλεις α!

e οἱ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιβουλεύουσιν τῷ γάμῳ· τέλος
δὲ ἑκατέροις, τοῖς μὲν εὐφροσύνη διηνεκής, καὶ βίος
ἄλυπος, καὶ ὑποδοχὴ ξένων, καὶ θαλάττης στόλοι, καὶ
γῆς καρποί· τοῖς δὲ ἑτέροις ὄλεθρος ἀθρόος ἐν αὐταῖς
f ταῖς ἡδοναῖς. Τοῦτο τέλος μοχθηρίας ὑβριζούσης, | 5
g τοῦτο τέλος ἀνεπιτιμήτου ἐξουσίας. Αὐτόν γε μὴν 114b
τὸν Ὀδυσσέα οὐχ ὁρᾷς, ὡς παντοίαις συμφοραῖς ἀντι-
τεχνώμενον ἀρετὴ σώζει καὶ τὸ δι' ἐκείνην θάρσος;
h Τοῦτο αὐτῷ τὸ ἐν Κίρκης μῶλυ, τοῦτο τὸ ἐν θαλάττῃ
κρήδεμνον· τοῦτο τῶν Πολυφήμου χειρῶν τὸν ἄνδρα 10
ἐξάγει, τοῦτο ἐξ Ἅιδου ἀνάγει, τοῦτο πήγνυσιν σχεδίαν,
τοῦτο πείθει Ἀλκίνουν, τοῦτο ἀνέχεται βαλλόντων
μνηστήρων, Ἴρου παλαίοντος, Μελανθίου ὑβρίζοντος,
τοῦτο ἐλευθεροῖ τὴν ἑστίαν, τοῦτο τιμωρεῖται γάμῳ,
τοῦτο ἄνδρα ποιεῖ διογενῆ καὶ θεοῖς εἴκελον, οἷον 15
ἀξιοῖ Πλάτων εἶναι τὸν εὐδαίμονα.

---

6. 7 αὐτόν γε μὴν τὸν Ὀδυσσέα sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 141 τὸν Ὀδυσσέα . . ἀποκαλεῖ δύστηνον . . καὶ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν ἀεὶ μυρίους· οὕτως αἱρετὸν καὶ μακάριόν ἐστιν ὅταν τῇ ἀρετῇ συναιρομένη καὶ μὴ ἀντιπράττουσα ἡ τύχη παρῇ ‖ **9** τὸ ἐν Κίρκης μῶλυ vi. or. 29. 6 d cf. Themist. 27. 340 a; 26. 330 b etiam Iulian. VI 185 a ‖ **9. 10** τὸ . . κρήδεμνον vi. or. 11. 10 h; 38. 7 c etiam or. 22. 1 a (rhetorice) ‖ **13** Ἴρου . . Μελανθίου spectant σ 233 sq. et ρ 213 sq. ‖ **15** διογενῆ καὶ θεοῖς εἴκελον vi. or. 23. 1 a de rege ‖ **15. 16** οἷον . . τὸν εὐδαίμονα spectat ὁμοίωσιν θεῷ cf. Diog. Laert. III 78 τέλος εἶναι τὴν ἐξομοίωσιν τῷ θεῷ etiam Albin. 27

---

4 ἐν] σὺν Markl. ‖ **5** ἡδοναῖς (αι in ras.) R! ‖ **7. 8** ἀντιτεχνώμενος φα(δ) corr. Steph. ‖ **8** ἀρετῇ α(δ) ‖ **9** ἐν] ἐκ α(δ) ‖ **11** πηγνύει α(δ) ‖ **12** Ἀλκίνοον N | βαλλόντων (ον in ras.) R! ‖ **14** τιμωρεῖται] τιμωρεῖ τῷ Reiske (Duebn.) ‖ **16** post εὐδαίμονα leguntur verba εὐτυχῶς Προσδόκιε (man. schol. vet. u) R

ΚΖ′

XXVII (Duebn. XXXIII vulg. 17)

κζ′ *Εἰ τέχνη ἡ ἀρετή.*

Καὶ πῶς ἄν τις τοῦ φιλοσόφου ἀποδέξαιτο, ἄλλό τι Ia
τὴν ἀρετὴν λέγοντος εἶναι, καὶ μὴ τέχνην; σχολῇ γὰρ
ἂν εἴη τέχνη τὶ ἄλλο, εἴπερ μὴ ἡ ἀρετή· πλὴν εἰ μὴ b
ἄροτρον μὲν τέχνης ἔργον, καὶ ἀσπὶς τέχνης, καὶ ναῦς,
καὶ τειχίον· τὸ δὲ τούτοις χρώμενον καὶ ἐπιστατοῦν
καὶ παρέχον τὴν ἑκάστου χρείαν ἅπαντα τῷ ἔχοντι εἰς
δέον, καὶ τὴν ἐξ ἁπάντων ὠφέλειαν συντάτ‖τον εἰς Ed. Duebn. p. 131
κοινὸν τέλος, τοῦτο δή που ἀτεχνίαν φήσομεν. Δει- c
νόν γε, ὦ θεοί, καὶ δεινοῦ πέρα, εἰ ὁ μὲν κεραμεὺς
ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, καὶ ὁ σκυτοτόμος, καὶ ὁ τέκτων·
ὁ δὲ φιλόσοφος μανθάνει μέν, καὶ τὸ τέλος αὐτῷ ἡ
ἀρετὴ ἔχει, ἔστι δὲ τοῦτο οὐ τέχνη, ἀλλά τι μάθημα
ὑπὸ ἀτεχνίας διδασκόμενον.

115a *Καλῶς· ἔχε ἀτρέμας· οὐ γὰρ | ἀτόπως ὑφηγῇ οὐδὲ* IIa
ἀτεχνῶς, μὰ Δία. Ἐγὼ δέ σου τὴν μὲν τέχνην ἐπ-

---

8 τὸ . . *τούτοις χρώμενον* spectat *τὴν χρηστικὴν τέχνην* cf. Diog. Laert. III 100 ‖ **11. 12** *δεινόν γε* sq. vi. simil. or. 3. 1 a ubi isdem fere exemplis utitur ‖ **17** *ἔχε ἀτρέμας* ut or. 11. 2 a

---

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

5 *σχολῇ* — 6 *ἀρετή* n

---

1 (et 3 in mge) *ΚΖ′* (*κζ′*) R! ‖ **3** *εἰ τέχνη ἡ ἀρετή* RN add. *λόγος ιζ′ φα τοῦ αὐτοῦ εἰ* sq. M ‖ **5** *σχολὴ* Rn ‖ **9** *ἑκάστῳ* Δ^{o} corr. Reiske | *ἅπαντι* $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **10** *ὠφελίαν* R ‖ **11** *που* ⟨*τὴν*⟩ *ἀτεχνίαν* nescio unde Δ ‖ **12** *δεινοῦ* (*ει* in ras.) R! ‖ **14** *τὸ* (ante *τέλος*) om. M$\alpha(\delta)$ ‖ **15** *ἔχοι* Duk. ‖ **17** *ἀτρέμας* (*μας* in ras.) R! ‖ **18** *ἀτέχνως* $\varsigma(\delta\Delta)$ sed *οὐδὲ* (i. e. ne quidem) *ἀτεχνῶς* = ‘ganz und gar nicht’

αινῶ, τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτῆς φέρε ἴδω τί καὶ λέγεις.
b Κεραμεύς, φής, κεραμεύειν μανθάνει τέχνῃ, καὶ σκυ-
c τοτόμος σκυτοτομεῖν, καὶ τεκταίνειν τέκτων. Ἐγὼ δ'
εἴ σοι ταυτὶ μὲν δίδωμι, μανθάνειν ἕκαστον τῶν δη-
μιουργῶν, ἃ μανθάνει δρᾶν, κἂν τέχνῃ· τῆς δὲ τέχνης
ἑκάστης οὐκ εἶναι τέλος τὸ μαθεῖν τὴν τέχνην παρ'
d ἄλλου ἄλλον. Τὴν μὲν γὰρ διαδοχὴν τοῦ εἰδέναι μα-
θήσει ποιεῖ· ἡ δὲ χρεία τῶν τεχνῶν, οὐχ ὑπὸ τέχνης
γενέσθαι τέχνην, ἀλλ' ὑπὸ μὲν κεραμέως ἀμφορέα,
ὑπὸ δὲ αὐλητοῦ αὔλημα, ὑπὸ δὲ στρατηγοῦ νίκην,
τούτων δὲ ἕκαστον ἄλλό τι παρὰ τὴν τέχνην, τέχνης
e τέλος, καὶ οὐ τέχνη· οὐ γὰρ ὅ, τι μὴ τέχνη, καὶ
ἀτεχνία εὐθύς. Ἀτεχνία μὲν γὰρ ἀφαίρεσις τέχνης,
ἔνθα δεῖ τέχνης· οὐ τέχνη δέ, τὸ ὑπὸ τέχνης μὲν γε-
γονός, ἕτερον δὲ ὂν παρὰ τὴν τέχνην.

IIIa Ἆρ' ἡγεῖ με σαφῶς λέγειν, ἢ φραστέον σοι οὑτωσὶ
ἐνδηλότερον; Καλεῖς τινα τέχνην ἰατρικήν, καὶ ἄλλην
αὖ ἀγαλματουργικήν; τέλος δὲ ἑκατέρας, οὔτε ἰατρικῆς
ἰατρική, οὔτε ἀγαλματουργικῆς ἀγαλματουργία, ἀλλὰ
b ἄγαλμα μὲν ἀγαλματουργίας, ὑγίειαν δὲ ἰατρικῆς; τί

6 τέλος sq. cf. Epict. diss. I 1. 2 ἡ γραμματικὴ . . κέκτηται τὸ θεωρητικὸν μέχρι τοῦ διαγνῶναι τὰ γράμματα ‖ 7. 8 μαθήσει quippe quae sit ἀνάμνησις vi. or. 10. 6 a ‖ 13 ἀτεχνία sq. cf. Stob. ecl. II 58 ‖ 17 ἰατρικήν . . ἀγαλματουργικήν sq. sollemnia huius rei exempla vi. or. 15. 6 a; etiam or. 37. 7 e cf. Muson. (Hense) 22. 7 Cicer. off. I 18. 60 Hierax ap. Stob. flor. 9. 58

1 λέγει Markl. ‖ 3. 4 δ' εἴ Hob. δὲ codd. (δ Δ) ‖ 5 κἂν τέχνῃ (scil. μανθάνειν αὐτόν σοι δοίην)] καὶ τέχνῃ Dav.² om. α(Θ) κατὰ τέχνην Markl. τέχνῃ Duebn. ‖ 7. 8 μάθησις α(δ Δ) sed ποιεῖ 'comparas' (a ποιοῦμαι) non 'comparat' intellegendum ‖ 8 οὐκ ἀπὸ τέχνης nescio unde Δ° ‖ 9 τέχνην (χ in ras.) R! ‖ 11 ἑκάστων Markl. ἑκάστῳ Dav.² (Duebn.) ‖ 12 οὐ τέχνη (ν in ras.) R! ‖ 13 τέχνης (ης in ras.) R! ‖ 17. 18 καὶ ἄλλην αὖ ἀγαλματουργικήν om. φ ‖ 19 ἀλλὰ (λὰ in ras.) R! ‖ 20 ὑγίεια α(δ Δ) sed subaudiendum καλεῖς τέλος

οὖν; ἄλλό τι εἶναι ἡγεῖ τὴν ἀρετήν, ἢ ψυχῆς ὑγίειάν τε καὶ εὐσχημοσύνην; Οὕτωσὶ δὲ αὐτὸ σκέψαι· ψυχῇ c καὶ σώματι καὶ λίθῳ, τρισὶ τούτοις ἐπινείμας τέχνας τρεῖς, ὧν αἱ μὲν ὕλαι κόσμου ἐνδεεῖς, ἡ δὲ τέχνη, προσαγαγοῦσα ἑκάστης ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον σχῆμα, περιέβαλλεν τὸν μὲν λίθον ῥυθμοῖς καὶ σχήμασιν εἰς μορφῆς εἶδος, τὸ δὲ σῶμα ἁρμονίαις καὶ κράσεσιν εἰς ὑγιείας μέτρον, τὴν δὲ ψυχὴν συμμετρίαις καὶ εὐκινη-
115b σίαις εἰς ἀρετῆς κόσμον. Κἂν | καλῆς τι τούτων τέχ- d
νην, τὸ τοῦ δράσαντος ὄνομα τῷ ποιηθέντι ὑπὸ φιλίας προστιθείς, οὕτω μοι δοκεῖς καλεῖν, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ἥλιον καλεῖς τὴν ἐξ ἡλίου αὐγήν, ἑτέραν οὖσαν τοῦ ἡλίου, ποίημα ἡλίου, οὐκ αὐτὸ ἥλιον.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀμφοτέρωθεν σκόπει τὸ λεγόμενον. IV a
Ἐξετάζωμεν, τί μὲν τέχνη, τί δὲ ἀρετή. Τέχνην τοί-

---

1 ἀρετὴν .. ψυχῆς ὑγίειαν sq. cf. Plat. republ. IV 444 d ἀρετὴ ὑγιειά τε τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς Albin. 29 Apul. dogm. Plat. II 5 ‖ 3 τρισὶ τούτοις .. τέχνας τρεῖς sq. cf. Diog. Laert. VII 90 (ἀρετή) .. ἡ μέν τις κοινῶς παντὶ τελείωσις

---

15 in mge τί τέχνη (schol. recent.) R! | in mge R! (schol. vet. u) N (verbis quattuor prioribus rubro col. scriptis)

ὁ κατὰ τέχνην λόγος

ὁ μὲν διὰ χειρουργίας ὑπομένοντός τινος ἐργαστικός· οἰκία· ναῦς

ὁ δὲ πράξεως οὐκ ἄνευ σώματος καὶ οὗτός τινος ἐργαστικός· νίκη· ὑγίεια· δίκαιον

ὁ δὲ λόγος μόνος ἄνευ σώματος ἐφ' ἑαυτοῦ κρατυνόμενος· γεωμετρία· ἀριθμητική

---

4 ὕλαι Duebn. ‖ 5 ἑκάστης Hob. ἑκάστῃ R! ἑκάστη cett. (δ Δ) ‖ 5. 6 περιέβαλε α(δ Δ) ‖ 6 σχήμασιν] κράσεσιν M ‖ 8 ὑγείας MN ‖ 8. 9 εὐκινησίαις ἀρετῆς (suprascr. εἰς) R! ‖ 10 ὑπὸ φιλίας] ὑπ' ἀφελείας Scaliger (Duebn.) ‖ 12 καλῆς ς(Θ) καλοῖς (καλοίης in adn. crit.) Duebn. ‖ 13 ἡλίου, ποίημα om. α(δ) | ἡλίου 〈καὶ〉 οὐκ MN α(δ) | αὐτὸν α(δ)

α′ νυν ἄλλό τι ἡγεῖ, ἢ λόγον ἐπὶ τέλος ἰόντα; τὸν μὲν
διὰ χειρουργίας σώματι ἀπεργαζόμενον, ὃ καλοῦμεν
ποίημα, ἢ οἷον οἰκίαν οἰκοδόμου, καὶ ναυπηγοῦ ναῦν,
β′ b καὶ γραφέως εἰκόνα· τὸν δὲ αὖ πράξεώς τινος ἐργα-
στικόν, οὐκ ἄνευ σώματος ἀπεργαζόμενον, ἀλλ' ἐν μὲν 5
στρατηγίᾳ νίκην, ἐν δὲ ἰατρικῇ ὑγίειαν, ἐν δὲ πολι-
γ′ τικῇ δικαιοσύνην· τρίτον δ' αὖ τεχνῶν εἶδος αὐτὸ
λόγον ἄνευ σωμάτων ἐφ' ἑαυτοῦ κρατυνόμενον, καὶ
περὶ αὐτὸν τὴν πραγματείαν ἔχοντα, ὁποῖαι τέχναι
γεωμετρικαὶ καὶ ἀριθμητικαί, καὶ ὅσαις τὸ τέλος δια- 10
νοητικόν, αὐτὸ τοῦτο, οὔτε δὴ πρακτικόν, οὐδὲ ποιη-
c Ed. Duebn. p. 132 τι||κόν. Εἶεν. Τριῶν τούτων τέχνης γενῶν, κατὰ
d ποῖον αὐτῶν τὴν ἀρετὴν τάξομεν, εἴπερ τέχνη; Κατὰ
τὸ ποιητικόν; οὐδὲ αὐτὸς φήσεις· ἀλλὰ ἀμφισβητή-
σιμον ἔσται σοι τὸ τῆς πράξεως πρὸς τὴν θεωρίαν; 15
ἐγὼ δὲ οὐδέτερον μὲν ἀφαιρῶ τῆς ἀρετῆς· ἀλλ' ἑκά-
τερον ἑκατέρῳ ἀνακεράσας, ἐπιμετρήσας τι ἐπὶ τούτοις
καὶ ἄλλο, τὸ ἐξ ἁπάντων ξυστὰν ἕτερον εἶναι φημὶ
e ἑκάστου, ἀφ' ὧν συνέστη· οἷον εἴ τις τὸ τοῦ ἀνθρώπου

ὥσπερ ἀνδριάντος, καὶ ἡ ἀθεώρητος ὥσπερ ὑγίεια, καὶ ἡ θεωρηματικὴ ὡς φρόνησις etiam III 100

1 τὸν μὲν sq. cf. Diog. Laert. III 84 τῆς ἐπιστήμης εἴδη ἐστὶ τρία· τὸ μὲν γάρ ἐστι πρακτικόν· τὸ δὲ ποιητικόν· τὸ δὲ θεωρητικόν· ἡ μὲν γὰρ οἰκοδομικὴ καὶ ναυπηγικὴ ποιητικαί εἰσιν... πολιτικὴ δὲ καὶ αὐλητικὴ καὶ κιθαριστικὴ... πρακτικαί,... ἡ δὲ γεωμετρικὴ καὶ ἁρμονικὴ καὶ ἀστρολογικὴ θεωρητικαί sq. Sext. Emp. adv. math. IX 197 ‖ **16** οὐδέτερον .. ἀφαιρῶ τῆς ἀρετῆς sq. vi. or. 16. 5 d ὥστε καὶ σπονδὰς sq. ‖ **19** οἷον εἴ τις sq. vi. or. 17. 3 f

---

1 (et 4 et 7) in mge α′ (β′ γ′) cum R! (schol. vet. a) M ‖ **2** σώματι] σῶμά τι MN α(δ Δ°) ‖ **3** ἢ οἷον] ὁποῖον Markl. ἢ del. Δ ‖ **5** ἀλλ' ⟨οἷον⟩ ἐν Markl. (Duebn.) ‖ **7** εἶδος, αὐτὸν α(δ Δ) ‖ **8** ἄνευ in ras. R! | ἑαυτὸν α(δ) corr. Markl. | καὶ (ante περὶ) om. Θ ‖ **9** αὐτὸν α(δ Δ) ‖ **12** τούτων RMN δ' ὄντων φα(δ) ὄντων Δ ‖ **17** τι] τε H(Δ°)

σῶμα πῦρ εἶναι λέγοι, ἢ γῆν, ἢ ἀέρα, ἢ, νὴ Δία, ὕδωρ· εἴποιμι ἂν δήπου, ὡς οὔτε πῦρ ἐστιν τὸ σῶμα, οὔτε γῆ, οὔτε ἀήρ, οὔτε ὕδωρ· τὸ γὰρ ἐξ ἁπάντων μιχθὲν οὐκ ἔστιν ἕκαστον ἐκείνων, ἀφ' ὧν ἐμίχθη.

116a Πῶς οὖν | ἀρετὴ μετέχουσα θεωρίας καὶ πράξεως V a
6 οὐκ ἔστιν τέχνη; Ταύτῃ μοι λέγοντι ἐφέπου. Λέξω b
δὲ οὐκ ἐμαυτοῦ λόγον, ἀλλὰ ἐξ Ἀκαδημίας ὁρμηθέντα, καὶ ἐπιχώριον τῆς Πλάτωνος μούσης τὲ καὶ ἑστίας· ἀπεδέξατο δὲ αὐτὸν καὶ Ἀριστοτέλης αὐτῷ. Ἐγὼ δὲ c
10 καὶ ῥορωτέρω ἐπανάγω· ὑποπτεύω γὰρ ἐξ Ἰταλίας Ἀθήναζε ἐλθεῖν τὸν λόγον, Πυθαγορείων τινῶν ἐμπορίαν ταύτην καλὴν στειλαμένων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ὁ δ' οὖν λόγος ταύτῃ ἔχει. Ἡ τοῦ ἀνθρώ- d
που ψυχὴ νενέμηται δίχα κατὰ πρώτην νομήν· καὶ τὸ
15 μὲν αὐτῆς ἐστιν λόγος, τὸ δὲ πάθος· τούτων δὲ ἑκά- e
τερον πονηρῶς ἔχον, καὶ κινούμενον ἀτάκτως, συλλήβδην καλεῖται ὀνόματι ἑνὶ τῷ αἰσχίστῳ, κακία προσαγορευόμενον. Γίγνονται δὲ αἱ πηγαὶ καὶ αἱ γενέσεις f
τοῦ αἰσχροῦ τούτου ἐκ τῆς θατέρου τῶν μορίων πλημ-
20 μύρας τὲ καὶ ἐπιῤῥοῆς, ἐπειδὰν τὰ πάθη ζέσαντα ἐπι-

15 λόγος .. πάθος quorum consensus ἀρετή, dissensio κακία cf. Metopus ap. Stob. fl. I 64 (Pythagoreorum) Theages ib. I 67—69 Themist. ib. I 87 Apul. dogm. Plat. III 5 Albin. 28 (Platonicorum) Stob. ecl. II 128 (peripateticorum) vi. etiam or. 20. 4 a || 20 τὰ πάθη ζέσαντα sq. cf. Plat. Tim. 70 b ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος sq.

14 in mge σημείωσαι περὶ τῶν | τῆς τοῦ ἀνθρώπου | ψυχῆς μερῶν (schol. recent.) R!

2 σῶμα (ωμ in ras.) R! || 7 ἀλλ' ἐξ ϛ (δΔ) | Ἀκαδημείας Duebn. || 9 δ' αὐτὸν ϑ | αὐτῷ (scil. 'sibi')] αὐτὸς α(δΔ) || 11 Πυθαγορίων RM || 11. 12 ἐμπορίων MN || 12 ταύτην ⟨τὴν⟩ καλὴν Reiske || 20. p. 326. 1 ἐπικλύσῃ Markl. (Duebn.) ἐπικαύσῃ codd. (ϑ) quod defendi posse mecum censet Schenkl

κλύσῃ τὴν ψυχήν, καὶ τὰς τοῦ λόγου βλαστήσεις τὲ
g καὶ ἐκφύσεις ἐπιταράξῃ. Καθάπερ τῶν ποταμῶν οἱ
χειμέριοι, ὑπὲρ τὰς νομίμους ὁδοὺς ἀναχεόμενοι ἐπὶ
γεωργίαν ἀροτοῦ καὶ φυτουργίας, ἐπεθόλωσαν τὴν
h σωτηρίαν τῶν ἔργων καὶ τὸν κόσμον, οὕτω καὶ ψυχὴ 5
ὑπὸ ἀμετρίας παθῶν ἐξίσταται τῶν λογισμῶν, καὶ δό-
ξαι τότε αὐτῇ ψευδεῖς καὶ πονηραὶ παρὰ τὴν αὐτῆς
φύσιν διανίστανται, αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῶν μεθυόντων
πάθος· ἡ πλησμονὴ ἐπεγείρασα τὰ ἔνδον νοσήματα,
ὥσπερ ἐκ φωλεοῦ ἑρπετά, συγχεῖ τὸν νοῦν καὶ φθέγ- 10
γεσθαι προσαναγκάζει τὰς τῶν ἑρπετῶν τούτων φωνάς.

VIa Εἰ δέ σοι καὶ σαφεστέρας εἰκόνος δεῖ, ὀχλοκρασίᾳ
τινὶ εἰκαστέον τὴν τῆς ψυχῆς πονηρίαν· ἐπειδὰν πό-
λεως τὸ μὲν ἐπιεικὲς | πᾶν βιασθὲν δουλεύῃ, τὸ δὲ 116b
ἀνόητον καὶ παντοδαπὸν ἐπιχειρῇ ἄρχειν, ὑπὸ ἐξου- 15
b σίας ἀδεοῦς θρασυνόμενον· ἀνάγκη γάρ που τὴν τοι-
αύτην πόλιν πολύφωνόν τε εἶναι καὶ πολυμερῆ καὶ

2.3 ποταμῶν οἱ χειμέριοι cf. Epict. fragm. 1 ὁ τύχῃ βίος συμπεπλεγμένος ἔοικε χειμάρρῳ ποταμῷ vi. etiam simil. or. 19. 2 o ‖ **5** οὕτω καὶ sq. vi. or. 10. 9 b; 21. 7 e ‖ **8** αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῶν μεθυόντων πάθος = or. 10. 9 b καρηβαρεῖ sq. simil. etiam or. 30. 3 m ‖ **10** ὥσπερ ἐκ φωλεοῦ ἑρπετά vi. or. 7. 5 e etiam or. 37. 8 a ‖ **10.11** φθέγγεσθαι προσαναγκάζει sq. vi. or. 7. 5 e βοῶντι συμβοᾷ ‖ **12** ὀχλοκρασίᾳ τινὶ sq. cf. Theages ap. Stob. flor. 1. 65 vi. etiam or. 14. 8 d ὅπου sq. or. 7. 2 i ‖ **17** πολύφωνον .. καὶ πολυμερῆ καὶ πολυπαθῆ sq. vi. or. 7. 2 d; 15. 4 g καθάπερ sq.

---

2 καθάπερ ⟨γὰρ⟩ τῶν Markl. (Duk.) ‖ **4** γεωργαν (suprascr. ι) R! γεωργῶν Reiske | ἀροτοὺς Reiske ‖ **5** καὶ ⟨ἡ⟩ ψυχὴ H(Δ) ‖ **7** αὐτῆς ς(δΔ°) ‖ **8** διανίστανται (αν in ras. ex α) R! ‖ **9** πάθος ⟨οἷς⟩ ἡ Markl. (Duk. Duebn.) | ἡ ⟨γὰρ⟩ πλησμονὴ Schenkl ‖ **12** ὀχλοκρασίᾳ R! (= ὀχλοκρατίᾳ „incorrectly" Sophocles greek lexicon s. v. ubi adfert Philon. I 696. 45 et Maximi hunc locum cuius notitiam nisi forte ex H vel alio codice Brittanico ipsis oculis inspecto sumpsit, quomodo adeptus sit non habeo qui explicem cum editores adhuc de eo tacuerint) ὀχλοκρατίᾳ cett. (δΔ) ‖ **15** in mge σημείωσαι M

πολυπαθῆ, καὶ μεστὴν παντοδαπῶν ἐπιθυμημάτων, ἀκόλαστον μὲν ἐν ἡδοναῖς, ἀκατάσχετον δὲ ἐν ὀργαῖς, ἄμετρον δὲ ἐν τιμαῖς, ἀστάθμητον δὲ ἐν εὐτυχίαις, δυσανάκλητον δὲ ἐν συμφοραῖς. Ὅταν Περικλῆς μὲν c
οἴχηται, φεύγῃ δὲ Ἀριστείδης, ἀποθνήσκῃ δὲ Σωκράτης, ἀνίστηται δὲ Νικίας, ἐπιθυμῇ δὲ Κλέων μὲν Σφακτηρίας, Θρασύλλος δὲ Ἰωνίας, Ἀλκιβιάδης δὲ Σικελίας, καὶ ἄλλος ἄλλης γῆς ἢ θαλάττης, συνεπιθυμῇ δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀργὸν καὶ ἄτακτον καὶ μισθοφόρον, πανταχοῦ ‖
περιφερόμενον, ἀνάγκη τὰς ἐπιθυμίας ταύτας δου- Ed Duebn. p. 133
λείας γεννᾶν, καὶ συμφοράς, καὶ τυραννίδα, καὶ πάντα δὴ τὰ ἔκτοπα ὀνόματα. Εἰσὶν καὶ ἐν ψυχῇ δημαγωγοὶ d
πονηροί, καὶ δῆμος ἀκόλαστος, Ἀλκιβιάδαι πολλοὶ καὶ Κλέωνες, τὴν δειλαίαν οὐκ ἐῶντες ψυχὴν ἀτρεμεῖν καὶ
παραχωρεῖν τῷ ἐν αὐτῇ λόγῳ καὶ νόμῳ. Αὕτη τῆς ἐν ἀνθρώπῳ πολιτείας μοχθηρία·

Ἀρετὴ δέ, ἥσπερ εἵνεκεν τοὺς πολλοὺς λόγους κατ- VII a
εστησάμεθα, ἔμπαλιν ἔχει, αὐτὸ ἐκεῖνο κατὰ τὴν Λακωνικὴν πολιτείαν, ἧς τὸ τοιοῦτο μὲν πλῆθος ἄρχεται,
τὸ δὲ ὀλίγον καὶ ἐπιεικὲς ἄρχει· καὶ τὸ μὲν σώζει, τὸ δὲ σώζεται· καὶ τὸ μὲν προστάττει, τὸ δὲ πείθεται· τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ἔργον ἐλευθερία· ἑκάτερον δὲ ἑκατέρου ἐνδεές, καὶ τὸ ἄρχον τῶν ἀρχομένων, καὶ τὸ ἀρχόμενον

1 μεστὴν παντοδαπῶν ἐπιθυμημάτων sq. vi. or. 16. 4 g ‖ **4** Περικλῆς vi. or. 7. 2 b ‖ **6. 7** Κλέων . . Σφακτηρίας . . Ἀλκιβιάδης . . Σικελίας vi. or. 7. 4 g ‖ **9** πλῆθος ἀργὸν sq. vi. or. 16. 4 g | μισθοφόρον vi. or. 24. 7 b ὁπλῖτας ἀλλὰ sq. ‖ **14** τὴν δειλαίαν . . ψυχὴν sq. vi. or. 7. 4 f ‖ **18. 19** κατὰ τὴν Λακωνικὴν πολιτείαν vi. or. 16. 4 k

4 δυσανάληπτον (vel δυσπαράκλητον) Dav.[2] δυσανάκτητον Markl. ‖ **6** Νικείας R ‖ **7** Θράσυλλος δΔ ‖ **10. 11** δουλίας R ‖ **11** τυραννίδας Reiske ‖ **19** τὸ τοιοῦτο RM τοιοῦτον N τὸ τοιοῦτον cett. (δΔ°) τὸ τοσοῦτον Markl.

b τῶν σωζόντων. Καὶ περὶ ψυχὴν τὴν ἔχουσαν καλῶς, τὸν αὐτὸν τρόπον, σώζει μὲν ὁ λόγος, σώζεται δὲ | τὰ 117a πάθη· καὶ μετρεῖ μὲν ὁ λόγος, μετρεῖται δὲ τὰ πάθη· [καὶ τὸ μὲν σοφίαν] τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ἔργον ἐλευ-
c θερία. Τάττε δή μοι πᾶν, ὅσον θεωρητικὸν τέχνης 5
εἶδος, κατὰ τὸν λόγον· τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ κοσμούμενον κατὰ τὰ πάθη· καὶ τὸ μὲν σοφίαν κάλει, ἐπιστήμην
d οὖσαν· τὸ δὲ ἀρετήν, ὑπὸ ἐπιστήμης γινόμενον. Ἐὰν δὲ μεταθῇς τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἐπιστήμην ἀρετὴν καλῇς, ἐρήσομαί σε, ὑπὸ τίνος αὕτη γέγονεν· ἐκεῖνο 10
γὰρ ἔσται ἡ ἐπιστήμη, οὐ τὸ ὑπ' αὐτῆς γενόμενον.

1 περὶ ψυχὴν sq. vi. or. 16. 4 e cf. Iulian. II 87 d ‖ 8 ἀρετήν, ὑπὸ ἐπιστήμης γινόμενον sq. igitur vel ἕξιν cf. Stob. ecl. II 117 (peripatec.) vel πρᾶξιν ut or. 16. 5 c etiam or. 15. 7 c εἰ δ' ἔστιν sq. cf. Muson. (Hense 22. 7) ἡ ἀρετὴ ἐπιστήμη ἐστὶν οὐ θεωρητικὴ μόνον ἀλλὰ καὶ πρακτικὴ καθάπερ ἥ τε ἰατρικὴ καὶ ἡ μουσική ‖ 9 τὴν ἐπιστήμην sq. intellege: „virtus (i. e. vita proba) non ex se ipsa gignitur, sed ex scientia, si igitur scientia eadem est atque virtus, necesse est eam aliunde oriri“ nam nulla aut scientia aut ars ἑαυτῆς θεωρηματικὴ cf. Stob. ecl. II 117 ib. II 130 Epict. diss. I 1. 1 Hierax ap. Stob. flor. 9. 58

2 in mge infer. folii 117a R! (schol. vet. a) N (vers. 1—3 et 6 et 7 rubr. colore)

λόγος	πάθη
σώζει	σώζεται
μετρεῖ	μετρεῖται
πᾶν εἶδος θεωρητικὸν σοφία καὶ ἐπιστήμη	πᾶν κοσμούμενον ὑπὸ τοῦ θεωρητικοῦ· ἀρετή
ἐξ ἀμφοῖν	
ἐλευθερία	

2 ὁ λόγος (ὁ in ras.) R! ‖ 3 καὶ (ante μετρεῖ) om. α(δ) ‖ 4 [καὶ τὸ μέν σοφίαν] aberrante librarii oculo e vers. 7 huc intrusa uncis inclusit Hob. om. φα(δ Δ) ‖ 4. 5 ἐλευθερία] εὐδαιμονία Markl. ‖ 5 πανόσιον N ‖ 7 τὰ (ante πάθη) om. Nα(δ) corr. Markl. ‖ 8 γενόμενον nescio unde Θ ‖ 9 δὲ ⟨μὴ⟩ μεταθῇς Nα(δ) corr. Heins. δέ μοι μεταθῇς Steph. ‖ 11 ἐπιστήμη ⟨τὸ ποιοῦν⟩, οὐ Meiser | οὐ τὸ (τὸ in ras.) R!

Τέχνην τεχνῶν τὴν ἐπιστήμην καλεῖς; ἀκήκοα· ἐπι- e
στήμην ἐπιστημῶν; μανθάνω, καὶ ἀποδέξομαι τοῦ λό-
γου, ἐὰν ἕν τι μοι δῷς μικρὸν πάνυ. Τέχνην τεχνῶν f
τὴν τέχνην λέγε, ἐπιστήμην ἐπιστημῶν τὴν ἐπιστήμην
λέγε· ἀπαλλάγηθι τοῦ ἑτέρου μέρους, καὶ σπένδομαι
τῷ λόγῳ. Εἰ δὲ τὴν ἐπιστήμην φυλάττων καὶ ἐξαί- g
ρων τὰ πάθη, τὸ τούτων σχῆμα τῇ ἐπιστήμῃ δίδως,
ὅμοιον δρᾷς· εἴ τις τὴν Φειδίου φυλάξας τέχνην, τὴν
ὕλην ἀφελὼν προσθείη τῇ τέχνῃ τὸ τῆς τέχνης ὄνομα.
Ἐπιστήμην ἄρχειν βούλει βίου καλοῦ; Ἀρχέτω λόγος'. h
Ἄρχειν βούλει, ἔστω κοίρανος οὗτος εἷς,

(*B* 205) *.... ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·*

ἀλλ' ἄρχει τίνων; τίνας αὐτῷ δίδως ὑπηρέτας; τίνας i
χειρουργοὺς τῶν πράξεων; τὸ σῶμα; εὐθὺς ὅρα τί k
δρᾷς· διαπηδᾷς τὴν τάξιν τῶν ἀρχομένων, ἀπὸ τοῦ
στρατηγοῦ ἐπὶ τοὺς σκευοφόρους. Οὐχ ὁρᾷς τὸν κόσ- l
μον; ὁ στρατηγός, εἶτα οἱ λοχαγοί· καὶ μετὰ τούτους
ἐνωμοτάρχαι· εἶτα οἱ ὁπλῖται, οἱ πελτασταί, οἱ τοξό-
ται· καταβαίνει ἠρέμα ἡ ὑπηρεσία ἀπὸ τοῦ ὅλου, ἀπὸ
τῶν ἀρίστων ἐπὶ τὰ φαυλότατα.

---

1 *τέχνην τεχνῶν* vel *ἐπιστήμην ἐπιστημῶν* scil. philosophiae definitionem (Aristotelicam si fides est anonymo ap. Cramer. anecd. Par. IV 400) cf. Iulian. VI 183 a Themist. 23. 300 a || **11** *ἔστω κοίρανος* sq. vi. or. 33. 3 c || **19. 20** *ἀπὸ τοῦ ὅλου .. ἐπὶ τὰ φαυλότατα* vi. or. 9. 1 d *καὶ διὰ τούτων* sq. etiam or. 40. 2 a

---

3 *δῷς* R | *τέχνην*] *οὐ τέχνην* Reiske || **4** ⟨*καὶ*⟩ *ἐπιστήμην* α(δ) ⟨*οὐδ'*⟩ *ἐπιστήμην* Reiske || **5** ⟨*ἀλλ'*⟩ *ἀπαλλάγηθι* Reiske || **8** *δρᾷς* ⟨*ὡς*⟩ *εἴ* ς(*δΔ*) || **9** *τὸ τῆς τέχνης* R *τὸ τῆς ὕλης* cett. (*δΔ*) || **10** *καλοῦ*; ⟨*οὔ* (*μὴ·*)⟩ *ἀρχέτω* Markl. (Reiske) Duebn. || **10. 11** *λόγον ἄρχειν* Markl. Reiske *λόγος· λόγον ἄρχειν* Duk. *ἄρχειν* del. Meiser || **11** *βούλει* del. Meiser || **12** *ἔδωκε* (*ω* in ras.) R! | *πάϊς* Homerus || **18** *ἐνωμοτάρχαι*] *οἱ νομοτάρχαι* H *οἱ ἐνωμοτάρχαι* Dav.^{2} (Duebn.) | *εἶτα ὁπλῖται* (suprascr. *οἱ*) R! || **19** *ἠρέμαι* R! | *ὅλου*

(VIII) a Ἀλλ' ὁρῶ τὸ πρόχειρον δὴ τοῦτο. Ὁ θεὸς οἰκο-
νομεῖ τὸ πᾶν τοῦτο | καλῶς καὶ τεχνικῶς καὶ ἐπιστη- 117 b
μόνως· τί δὲ οὐ μέλλει; Τί οὖν μᾶλλον ἡ ἐπιστήμη,
b ἢ ἀρετή; εἰ μὲν γὰρ τὴν ἐπιστήμην τοῦ θεοῦ ἀρετὴν
καλῇς, οὐ νεμεσῶ τῶν ὀνομάτων· οὐ γάρ ἐστιν θεῷ,
καθάπερ ἀνθρώπῳ, τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄρχον, τὸ δὲ
ἀρχόμενον· ἀλλ' ἁπλοῦν τὸ θεῖον, αὐτὸ ὅ, τι περ νοῦς
c καὶ ἐπιστήμη καὶ λόγος. Εἰ δὲ ἐν τῇ κράσει τοῦ
Ed. Duebn. p. 134 κρείττονος πρὸς τὸ χεῖ||ρον, τὸ τοῦ ἀρχομένου ὄνομα
μετατίθης πρὸς τὸ κρεῖττον, μέχρι μὲν τῆς φωνῆς
d ἀνέχομαι, τὸ δὲ πρᾶγμα οὐ δίδωμι. Ἀρετὴν τὴν ἐπι-
στήμην, εἰ βούλει, κάλει, ἀλλ' ἐπιστήμην τὴν ἀρετὴν
μὴ κάλει. Καὶ γὰρ ψευδὴς ὁ λόγος καὶ ἐπισφαλής,
e νὴ Δία. Εἴ τις ἔσται τοῖς ἀνθρώποις πίστις, ὅτι
θεωρημάτων ἀριθμοὶ καὶ μαθήματα ἄττα ἐπὶ τὴν ψυ-
χὴν ἐλθόντα τὴν ἀρετὴν αὐτοῖς συνεισάγει, πολλοῦ
μέντ' ἂν ἦν ἄξιον τὸ τῶν σοφιστῶν γένος, τὸ πολυ-
μαθὲς τοῦτο καὶ πολύλογον καὶ πολλῶν μεστὸν μαθη-

1.2 ὁ θεὸς . . . οἰκονομεῖ sq. vi. or. 8. 8 a ‖ **4** τὴν ἐπιστήμην τοῦ θεοῦ ἀρετὴν vi. simil. or. 6. 7 b ‖ **6** τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄρχον, τὸ δὲ ἀρχόμενον scil. λόγος et πάθος vi. or. 20. 4 a sq. ‖ **7** τὸ θεῖον sq. cf. Epict. diss. II 8. 2 οὐσία . . θεοῦ νοῦς, ἐπιστήμη, λόγος ὀρθός vi. etiam or. 11. 8 g sq. ‖ **17** τὸ τῶν σοφιστῶν γένος vi. or. 30. 1 d ‖ **18** πολλῶν μεστὸν μαθημάτων καπηλεῦον ταῦτα sq. cf. Plat. Prot. 313 c ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἐμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων et soph. 231 d ἔμπορος τις περὶ τὰ τῆς ψυχῆς μαθήματα

⟨ἐπὶ τὸ μέρος (τὰ μέρη)⟩ ἀπὸ Markl. (Duk.) lacunam asteriscis indicavit Duebn. ἐπὶ τοῖς ὅλοις ἐπὶ τὰ ἔσχατα· ἀπὸ Reiske ἀπὸ del. Meiser nil mutandum esse censet Schenkl

3 μᾶλλον om. α(δ) οὐκ ἄλλο Combes ‖ **3. 4** ἡ ἐπιστήμη, ἢ Dav.² ἢ ἐπιστήμη ἡ Markl. (Duebn.) ἐπιστήμη ἢ Duk. ‖ **5** καλεῖς ϛ(δΔ) ‖ **6** τὸ - μὲν R! ‖ **7** ὅ,τιπερ] ὥσπερ Heins. διόπερ Dav.² ὅ,τι πέρ ἐστι Reiske ‖ **10** μὲν in ras. R! ‖ **11** ⟨τὴν⟩ ἀρετὴν α(δ) ‖ **12** ἀλλ'] τὴν δὲ α(δ) om. MN ‖ **15** θεωρηματικῶν Reiske | ἀριθμὸς Markl. ἀριθμῶν Meiser ‖ **16** αὐτοῖς α(δΔ°) ‖ **17** σοφι÷÷στῶν R! ‖ **18** πολυλόγον ϛ(δΔ) | μεστοῦ M μεστῶν N

μάτων, καπηλεῦον ταῦτα, καὶ ἀπεμπολοῦν τοῖς δεομένοις· ἀγορὰ πρόκειται ἀρετῆς, ὤνιον τὸ χρῆμα.

Εἰ δ' οἱ μὲν λόγοι σαφεῖς καὶ πρόχειροι, καὶ μεστὰ IX a
πάντα διδασκάλων καὶ μαθημάτων, ἀντιτυπεῖ δὲ ἔν-
δοθεν ταῖς τῶν λόγων ὁδοῖς παθήματα χαλεπὰ καὶ
ἄγρια, καὶ ἐθισμοὶ φαῦλοι, καὶ ἀσκήσεις ἄδικοι, καὶ
ἐπιθυμίαι ἀλλόκοτοι, καὶ τροφαὶ πονηροί, ἐνθυμητέον,
ὅτι 'φύσεως δεῖ πρῶτον χρηστῆς, ὥσπερ κρηπῖδος ἀν- b
ισταμένῳ τειχίῳ· καὶ μετὰ τοῦτο τροφῆς καὶ ἔθους
πρὸς σωτηρίαν τῆς φύσεως· ὑφ' ὧν φιλία τῇ ψυχῇ
ἐγγίγνεται πρὸς τὰ καλὰ πάντα, συντρεφομένη τοῖς
χρόνοις, καὶ συνθέουσα ταῖς ἡλικίαις· ἐπὶ δὲ τούτοις
118a προσελθεῖν δεῖ τέχνην ἐπισφραγιζομένην βεβαιό|τητι
τὰ τῶν παθῶν μέτρα.' Οὕτω γίγνεται εὐδαίμων ψυχή, c
καὶ βίος ὑγιής, καὶ δόξαι ὀρθαί, ὑπὸ ἁρμονίας καὶ
κράσεως συνταττόμεναι. Ταῦτα νομοθετεῖ θεός, ταῦτα (d)
ἀποφαίνει ἄνδρα ἀγαθόν· ἀγωγὴ παθῶν ὑπὸ τοῦ λόγου, καὶ πειθαρχία πρὸς ἐπιστήμην ἑκούσιος· μοχθηρία δὲ χρῆμα ἀκούσιον, ὑφ' ἡδονῆς ἑλκόμενον.

2 ἀγορὰ πρόκειται, ὤνιον τὸ χρῆμα = or. 5. 7 d cf. Plut. aud. poet. 6 καθάπερ ὤνιον εὐθὺς ἀργυρίου τὴν ἀρετὴν ἔχοντας || **3. 4** μεστὰ πάντα διδασκάλων vi. or. 1. 8 a vi. etiam or. 23. 6 b; 26. 2 g; 35. 3 b al. || **8** φύσεως .. τροφῆς .. ἔθους vi. or. 10. 4 d et quae ibi composui | ὥσπερ κρηπῖδος sq. = or. 1. 5 d || **13** τέχνην vel λόγον vi. or. 10. 4 d vel ἔρωτα vi. or. 1. 5 e || **15** δόξαι ὀρθαί vi. or. 24. 3 h βιοτεῦον sq. || **18** πειθαρχία .. ἑκούσιος, μοχθηρία δὲ .. ἀκούσιον cf. Albin. 31 Apul. dogm. Plat. II 11 Hipp. (Diels 569. 20) Senec. de ira I 14 Epict. diss. I 26. 6 τί δοκεῖς; ὅτι θέλων περιπίπτω κακῷ sq.

3 λόγοιαφεῖς (suprascr. σ) R! || **4** διδασκαλιῶν Markl. | ἀντικτυπεῖ Markl. || **4. 5** ἔνδοθεν (δο in ras.) R! || **5** ταῖς] τοῖς Meiser | ὁδοῖς] ὠδαῖς Clericus (silv. philol. II 166) ῥόθοις Meiser || **11** ἐγγίγνεται RH γίγνεται cett. (δ) | τὰ καλὰ RH (pr. man.) τὰ ἴδια καλὰ cett. (δ) | συστρεφομένη ϛ(δ⊿°) corr. Markl. || **14** τὰ τῶν om. M τῶν om. ϛ(δ⊿°) || **17** ἀγωγὸν ϛ(δ) || **19** χρῆμα RH πρᾶγμα cett. (δ)

ΚΗ′

XXVIII (Duebn. XXXIV vulg. 18)

κή Πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη.

Ia Πῶς ἄν τις ἀλυπίαν τῇ ψυχῇ περιποιήσαιτο; ἢ δεῖ κἀνταῦθα ἰατροῦ, καθάπερ ἐν ταῖς τοῦ σώματος ὀδύναις, καὶ πρὸς τῷ ἰατρῷ φαρμάκων τινῶν, καὶ διαίτης b κεκραμένης πρὸς ὑγίειαν καλῶς; Τίς οὖν ὑμῖν γένοιτο ψυχῆς ἰατρός; καὶ ποῖα τὰ φάρμακα; καὶ πρὸ τῆς διαίτης αὐτὸς τρόπος; Ἐγὼ μὲν ὑπὸ φιλίας πρὸς τὰ ἀρχαῖα πάντα οὐ διαιρῶ τὰς τέχνας, πείθομαι δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὅτι ἦν ἐν Πηλίῳ ἀνὴρ ἰατρικός· Χείρωνα αὐτὸν καλοῦσιν, ἡ δὲ τέχνη τῷ Χείρωνι ἦν τείνουσα c ἐφ' ἑκάτερα· καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἐξεπόνει τῶν προσιόντων αὐτῷ εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ὑγιεινοῦ θήραις καὶ ὀρειβασίαις καὶ δρόμοις καὶ εὐναῖς ἐπὶ στιβάδων καὶ d σιτίοις ἐξ ἄγρας καὶ πώμασιν ἐκ ναμάτων· καὶ τὴν

---

11 *Χείρωνα* scil. *ἰατρικῆς εὑρέτην* cf. Plut. quaest. conv. 3.1.3 Aristid. or. 7.7 b ‖ **14.15** *θήραις . . ὀρειβασίαις . . δρόμοις* vi. or. 23.2 d *καὶ ἐν θήραις* sq. etiam or. 17.2 b ‖ **16.** p. 333.1 *τὴν ψυχὴν* sq. scil. *παιδαγωγὸς ὢν ἡρώων* inprimis Achillis cf. Dio Chrys.

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); IDCW (teste Schenkl); H (teste Davisio)

---

11 in mge *χείρων* (schol. recent.) R!

---

1 *ΚΗ′* R! ‖ **3** in mge *κή* R! *ΙΗ′* M | *πῶς — εἴη* RN add. *λόγος ιή φα* add. numero *λδ′* C *τοῦ αὐτοῦ πῶς* sq. M ‖ **4.5** *κἀνταῦθα δεῖ* C ‖ **5** *ἰατροῦ* (*ου* in ras.) R! ‖ **7** *τίς* ⟨*ἂν*⟩ *οὖν* Markl. (Duebn.) | *ὑμῖν* RMID (man. alt.) *ὁ μὲν* N *ἡμῖν* cett. ($\delta\Delta$) ‖ **8** *πρὸ τῆς*] *ποῖος τῆς φα*($\delta\Delta$) *πρὸς τῆς* Dav.^{2} *προ*⟨*σέτι*⟩ *τῆς* Schenkl ‖ **9** *αὐτὸς*] *αὐτῆς φα*($\delta\Delta$) *αὖ τις* (*τις*) Dav.^{2} (Schenkl) | ⟨*ὁ*⟩ *τρόπος* C Dav.^{2} | ⟨*τῆς*⟩ *φιλίας* DC ‖ **11** *πελίῳ* DC ‖ **12** *τῷ* (ante *Χείρωνι*) nescio unde om. ϑ ‖ **15** *ὀριβασίαις* IDN ‖ **16** *πώμασιν* RIDMN (suprascr. *ο*) *πόμασιν* cett. ($\delta\Delta^{o}$)

ψυχὴν ἐπεμελεῖτο μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῶν σωμάτων
εὐκινησίᾳ λογισμῶν καὶ τῷ ἀνδρώδει τῶν παθημάτων·
καὶ διὰ τοῦτο ἄρα ἰατρικώτατός τε καὶ δικαιότατος
ὁμοῦ ἔδοξεν εἶναι ὁ αὐτός, δύο ὀνόματα τέχνῃ μιᾷ
ἐπιφημισάντων τῶν ποιητῶν. Εἰ δὲ ἐν τῷ παρόντι e
118b διέστη⟨κεν καὶ διεστα⟩σίασται πρὸς | ἑαυτὴν ἡ τέχνη,
μήπω σοι τοῦτο θαυμαστὸν φανῇ, πρὶν ἄν μοι δείξῃς
καὶ τὴν τέχνην ‖ μίαν τὲ οὖσαν καὶ ἠθροισμένην, Ed. Duebn. p. 135
ἀλλ' οὐ διαλαχοῦσαν τοῦ σώματος τὰ χωρία, ἄλλην ἄλλό
τι, τὴν μὲν ὀφθαλμούς, τὴν δὲ νῶτα, τὴν δὲ ἄλλό τι
μόριον, καὶ κινδυνεύουσαν, κατασμικρυνομένην ἑκά-
στοτε εἰς λεπτὰ καὶ ἀγεννῆ μόρια, ἀφανισθῆναι παντά-
πασι· καθάπερ τὴν Μακεδόνων φασὶν ἀρχὴν ἐμπε- f
σοῦσαν εἰς ἄνδρας πολλούς, οὐκ ἀξιουμένους βασιλείας
ὅλης, μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον.

Τί δὴ οὖν ὁ Χείρων ἦλθεν ἡμῖν δεῦρο ἐπὶ τὸν II a
λόγον; Φέρε, ἴδω μετὰ σοῦ, εἰ μὴ ἐν δέοντι, εἴπερ b
γάρ μοι καλεῖς τι ὀδύνην σώματος· καλεῖς μέντοι.
Ταύτης τοίνυν, εἰ μὲν ἐξ ἴσου τὸ σῶμα ὑποδύσαιτ'

58. 573 Lucian. dial. mort. 15. 1 Aelian. v. hist. 12. 25 nat. anim. 2. 18 Plat. republ. 3. 391 c. Hipp. min. 371 d Xenoph. conv. 8. 23

3 δικαιότατος ex Homero (*Λ* 832 δικαιότατος Κενταύρων) cf. Orph. Argon. 380 ‖ **6** διέστησεν καὶ διεστασίασται ut or. 26. 2 h ‖ **7** μήπω . . φανῇ, πρὶν ἄν μοι δείξῃς sq. ut or. 30. 4 b; 40. 3 g ‖ **8** μίαν . . οὖσαν sq. vi. or. 39. 2 c etiam or. 14. 8 g; 18. 8 a; 20. 3 b ‖ **16** τί δὴ οὖν sq. ut or. 10. 3 d al. ‖ **19** εἰ μὲν ἐξ ἴσου sq. cf. Ioh. Chrys. I 32 Simplic. in Epict. man. 86

4 μιᾷ om. W ‖ **6** διέστη⟨κεν καὶ διεστα⟩σίασται (ut or. 26. 2 h) Hob. διεστησιαντε RWI (pr. man.) διεστασίασται CH (Duebn.) διεστησέ τε MNID (man. alt.) διέστησέ γε α(ϑ) διέστηκε Reiske (Duk.) διέστησεν αὐτὴ Markl. ‖ **9** διαμαχοῦσαν W ‖ **10** νῶτα] ὦτα D (pr. man.) φ Markl. (Duebn.) ‖ **11** καὶ ἐπικινδυνεύουσαν C ‖ **14** πολλούς, ⟨καὶ⟩ οὐκ C | ἠξιωμένους Markl. ‖ **17** λόγον ⟨φέρων⟩ φέρε Reiske | εἴδω RN ‖ **19** ταύτης] αὕτη I (man. alt.) φα(δ*Δ*) τούτων Schenkl | εἰ μὲν] ἡ μὲν Schenkl | ὑποδύσαιτ' ἄν] ὑπεδύσατο Meiser

ἄν, καὶ ἀνακραθεῖσα ἐπιεικῶς ὅλῳ διετάραξεν αὐτοῦ
τὴν κατὰ φύσιν οὐσίαν, καθάπερ σίδηρον πῦρ, αὐτὸ
τοῦτο, ὃ καλοῦμεν πῦρ· ὑποκοριζόμενοι δ' οἱ ἰατρικοὶ
μετέβαλλον τοὔνομα, ὡς ἔλαττον ἡμῖν τὸ δεινὸν φα-
c νούμενον, εἰ πυρετὸς καλοῖτο, ἀλλὰ μὴ πῦρ. Ἕτερον 5
δ' αὖ ἐστιν ὀδύνης γένος, ἐπειδὰν μόριον μὲν ᾖ τὸ
τὴν αἰτίαν ἔχον καὶ τὴν πηγὴν τοῦ νοσήματος, ὁρμη-
θὲν δὲ ἐντεῦθεν τὸ δεινὸν συνελκύσῃ τε καὶ συν-
d επισπάσηται τῇ ὀδύνῃ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα πᾶν· καὶ
ἔστιν οὕτω δή τις ὀξύτατος ὁ τοῦ ἀλγεῖν δρόμος ἐπὶ 10
τὸ ὑγιαῖνον ἀπὸ τοῦ κάμνοντος, ὡς μάθοις ἂν τῷ
προσπταίσματι ἄκρῳ τῷ ποδί· ἐκ γὰρ ὀνύχων, φασίν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸ ἀλγεινὸν ἀκαρεὶ θεῖ. Τοῦτο δὲ
οἶει γίγνεσθαι ἄν, εἰ μὴ ἐτύγχανεν ἡ ψυχὴ διειληφυῖα
τὸ σῶμα πᾶν πάντοθεν, καὶ ἀνακεκραμένη αὐτῷ, κα- 15
e θάπερ τὸ φῶς τῷ ἀέρι; ἢ μᾶλλον οὑτωσὶ λέγωμεν·
καθάπερ αἱ τῶν θυμιαμάτων ὀδμαὶ καὶ τοῖς πόρρω
οὖσιν προσέβαλλον, ἀνακεράσασαι | τὸν διὰ μέσου ἀέρα 119a

3 ὑποκοριζόμενοι sq. cf. Varro sat. p. 102. 4 (Riese) 'apellamus . . a fervore febrim' ‖ 5 ἕτερον sq. cf. Plat. republ. V 462 c ὅταν που ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ, πᾶσα ἡ κοινωνία ἡ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν τεταμένη . . πᾶσα ἅμα ξυνήλγησε μέρους πονήσαντος ὅλη ‖ 15 ἀνακεκραμένη sq. vi. or. 7. 1 e εἰ δ' ἀμφοῖν sq.

12 ἐκ γὰρ ὀνύχων — 13 θεῖ n ‖ 14 ἡ ψυχὴ — p. 335. 3 φύσει p

1 διαταράξειεν Reiske ‖ 3 ὃ καλοῦμεν] ἐκαλοῦμεν Dav.² (Duebn.) καλοῖμεν Markl. ἐκαλοῦμεν ἂν Reiske ὃ del. Meiser ‖ 4 μετέβαλλον R!IMN μετέβαλον cett. (δ Δ) ‖ 6 μὲν] ἓν Markl. ‖ 8 συνελκύσηται C et ita Wakefield (silv. crit. III 53) ‖ 8. 9 συνεπισπάσητε CN ‖ 9 σῶμα] μέρος (in mge corr.) D ‖ 12 γὰρ ⟨τῶν⟩ ὀνύχων C ‖ 13 ἀκαρεὶ RMn ἀκαρεῖ IDN ἀκαρῆ CW ἐν ἀκαρεῖ α(δ Δ) ‖ 14 διείληφε p ‖ 15 ἀνακέκραται p ‖ 16 μᾶλλον οὑτωσὶ λέγωμεν om. p ‖ 17 ὀσμαὶ W ‖ 18 προσέβαλον CWα(δ Δ)

τῇ εὐωδίᾳ· ἢ καθάπερ τὰ χρώματα ἐν ὀφθαλμοῖς πόρρωθεν ἔρχεται ὡς ἐπιγράψαντα καὶ ταῦτα τὸν ἀέρα τῇ αὐτῶν φύσει· ταύτῃ νόμιζε καὶ τὴν ψυχὴν πανταχοῦ διεληλυθέναι, καὶ μηδὲν εἶναι ἄψυχον σώματος μέρος· τρίχας δὲ καὶ ὄνυχας ἐξαιρετέον λόγου· καὶ γὰρ f τῶν δένδρων τὰ φύλλα· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν, ὅσα ἐν φυτοῖς τὰ ἀναισθητότατα. Οὕτω δὴ πρὸς τὸ σῶμα ἡ g ψυχὴ ἔχουσα, ἀνακέκραται αὐτοῦ ταῖς λύπαις καὶ ταῖς ἡδοναῖς. Καὶ τὸ ἀλγεῖν ἔστιν αἰτία μὲν σώματος, ψυχῇ δὲ πάθος. Μία μὲν δὴ αὕτη χορηγία ὀδύνης h τῷ ἀνθρώπῳ. Δευτέρα δὲ ἥδε, ἔμπαλιν αὖθις αὖ πρὸς τὴν προτέραν ἔχουσα· ἀπὸ γὰρ τῆς ψυχῆς αὕτη i ἔρχεται, καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τὸ σῶμα. Ψυχῆς γοῦν καμούσης λύπῃ, συγκάμνει τοι σῶμα τι καὶ ὑποτήκεται τοῦτο μὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολεῖβον δάκρυα, τοῦτο δὲ πᾶν ὠχραινόμενον καὶ ἰσχναινόμενον· ὁποῖα αἱ ἐξ

5 ἐξαιρετέον λόγου ut Plat. symp. 176 *Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγου* ‖ **7** ἀναισθητότατα sq. cf. Plut. de gen. Socr. 589 a *ὁστᾶ γὰρ ἀναίσθητα καὶ νεῦρα* sq. ‖ **8** ἀνακέκραται sq. vi. or. 10. 3 e et 9 b cf. Plat. Tim. 64 d ‖ **10** ψυχῇ δὲ πάθος nam *συναλγεῖ τῷ σώματι ψυχὴ* cf. Plat. Axioch. 366 b vi. etiam or. 41. 3 o ‖ **13** ψυχῆς .. καμούσης sq. cf. Nemes. de nat. Hom. 2 p. 33 *συμπάσχει ἡ ψυχὴ τῷ σώματι νοσοῦντι καὶ τεμνομένῳ καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ* (Cleanthis) ‖ **15** ἀπολεῖβον δάκρυα scil. propter amorem vi. or. 20. 5 c *μεστὸς δακρύων* ‖ **16** ὠχραινόμενον vi. or. 20. 5 b *ὁ χλωρός*

13 ψυχῆς γοῦν — p. 336. 1 ἀπεργάζονται n

16 in mge ὠχραινόμενον (schol. vet. a) R!

1 εὐωδίᾳ καθάπερ (suprascr. ἢ) R! | ἐν] τὰ ἐν Reiske ‖ **3** αὐτῶν IMN̓p | ταύτῃ (e ταύτην corr.) R! ταῦτα C ‖ **5** ἐξαιρετέον λόγου Hob. ἐξ ἑτέρου λόγου codd. (recte?) ἐξαίρω λόγου H (alt. man.) Δ° ἐξαιρῶ λόγου Duebn. ‖ **5. 6** καὶ γὰρ τῶν] ὡς καὶ τῶν I (man. alt.) φα(δΔ) καθάπερ τῶν Markl. ‖ **6** φῦλλα R! ‖ **7. 8** ἡ ψυχὴ ἔχουσα πρὸς τὸ σῶμα C ‖ **10** ψυχῆς φα(δΔ) ‖ **11** ἥδε R! ‖ **13** γοῦν] οὖν DN νῦν n ‖ **13. 14** καμνούσης C ‖ **14** τοι σῶμα τι (i. e. profecto συγκάμνει σῶμα aliquatenus) Hob. τῷ σώματι RMND τὸ σῶμα cett. (δΔ) τὸ σῶμά τι Schenkl

ἐρώτων λῦπαι ἀπεργάζονται, καὶ διὰ πενίαν τρυχώσεις, καὶ διὰ πένθη ἀκοιμιστίαι. Ἀποπέμπουσιν δὲ τῷ σώματι ὀδύνας καὶ θυμοὶ καὶ ὀργαὶ καὶ φθόνοι, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς παρὰ μέλος κινημάτων οὐδὲν ὀτιοῦν.

IIIa Τί δή οὖν τούτων ἐπιμέμνημαι; Ὅτι τὸ ἀλγεῖν καὶ ἀπὸ ψυχῆς σώματι ἐπιπεμπόμενον, καὶ ἀπὸ σώματος ἐπὶ ψυχὴν παραγινόμενον, εἰκότως ἄρα δέοιτο ἂν καὶ ἰατρικῆς μιᾶς πρὸς ἀλυπίαν, καθάπερ ὁ Εὔριππος κυβερνητικῆς μιᾶς πρὸς εὔπλοιαν. Καὶ τοῦτο μὲν

b Ed. Duebn. p. 136 ταῦτά ‖ μοι ἔστω ἀποπεφασμένον· τὴν δὲ ἰατρικὴν αὐτήν, ἥτις ἀμυνεῖται τὰ δεινὰ ἀμφοτέρωθεν ἐπιόντα, τίς ἡμῖν λέξει; Ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπορῶ, εἴ τινα ἐξευρήσω δεινὸν τὴν τέχνην κατὰ τὸν Χείρωνα κεῖνον, ἵνα μοι διπλᾶ | ταγαθὰ ἔλθῃ· καὶ οὔτε πιστεύω τῷ τεχνιτεύ- 119 b
ματι (τὸ γὰρ ἔργον μέγα, τῆς Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου ὑψηλότερον), οὔτε ἀπιστῷ κομιδῇ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐθελήσασα πάντολμος ψυχὴ ἐπιτεχνήσαιτο;

IVa Διὰ μέσου δὴ ἦκων πίστεως καὶ ἀπιστίας, καὶ πρὸς ἄγνοιαν τοῦ εἰδέναι τῇδέ μοι δοκῶ διαιτήσειν τὴν

---

8 ἰατρικῆς sq. unde similitudinem ducit or. 10. 3 f | ὁ Εὔριππος sq. vi. or. 5. 6 b ‖ **15. 16** Ὄσσης .. Ὀλύμπου ὑψηλότερον vi. or. 12. 1 d καὶ ὤνησεν sq.

---

1 λῦπαι RW λύπαι cett. (δ Δ) | (et 2) καὶ ⟨αἱ⟩ διὰ Reiske (Duebn.) καὶ διὰ Schenkl ‖ **2** ἀκοιμιστίαι („insomniae" ut ἀκοίμιστος pro ἀκοίμητος Diod. II 616. 48) Hob. ἀκομιστίαι (ἀκομηστίαι C) codd. (δ Δ) ‖ **4** ὀτιοῦν οὐ I (man. sec.) ὅτι οὐ Dav.² (Duebn.) ὀτιοῦ Reiske ‖ **5** δὲ οὖν MN(Δ°) οὖν δὴ C | τούτων om. α(δ) corr. Markl. ‖ **8** καθάπερ R! WDI καθὰ cett. (δ Δ) | Εὔριππος RN α! (-ρίπ-) Εὔριπος cett. (δ Δ) ‖ **9** μιᾶς κυβερνητικῆς C ‖ **10** ταύτη CI ταύτῃ Markl. (Duk. Duebn.) ἐνταῦθα Reiske sed τοῦτο μὲν ... δὲ ut or. 1. 1 b τὰ μὲν ... δὲ al. ‖ **13** ⟨ταύτην⟩ δεινὸν Reiske | τὴν τέχνην δεινὸν C | ἐκεῖνον NI (man. alt.) α(δ Δ) sed cf. Crönert 131 adn. 2 ‖ **14** τὰ ἀγαθὰ CMN α(δ Δ°) ‖ **14. 15** τεχνητεύματι D α(δ) ‖ **17** ⟨ἡ⟩ πάντολμος ς(δ Δ°) ‖ **18** δὴ] δὲ C | καὶ (ante πρὸς) del. Markl. καὶ ὡς πρὸς Reiske ‖ **19** ἄγνοιαν] ἄνοιαν D ἀγωνίαν M

στάσιν. Ὑποπτεύω τοι μίαν μὲν εἶναι τὴν τέχνην, μὴ μέντοι δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἀλλὰ τῇ πραγματείᾳ τοῦ κρείττονος τὴν τοῦ ἑτέρου ἐλάττωσιν ἐξιωμένην. Ὑπῆλθεν γάρ με λέγοντα ὁμοῦ τὸ τοῦ Σωκράτους b πρὸς τὸν Χαρμίδην, οὐκ αὐτὸ ἐκεῖνο, ἡ Θρᾴκιος ἐπῳδή, ἀλλὰ ἀντιστρόφως. Ὁ μὲν γὰρ φησὶν σὺν τῷ ὅλῳ c ἰᾶσθαι καὶ τὸ μέρος, καὶ ἀδύνατον εἶναι σωτηρίαν παραγίνεσθαι τῷ μορίῳ, πρὶν καὶ τῷ παντὶ ἔλθῃ· ὀρθῶς λέγων, κἀγὼ πείθομαι, ὅσα γε ἐπὶ σώματος· ἐν δὲ τῇ ψυχῆς καὶ σώματος συζυγίᾳ ἀντιστρόφως d φημὶ ἔχειν· ᾧ γὰρ ἂν τὸ μέρος καλῶς ἔχῃ, ἀνάγκη τὸ πᾶν τούτῳ ἔχειν καλῶς, οὐχ ὁποτερονοῦν τοῖν μεροῖν, θάτερον δέ· ἡ γὰρ τοῦ χείρονος πρὸς τὸ κρεῖττον ὁμιλία ἐκ τῆς τοῦ κρείττονος σωτηρίας ἀνάπτει τὸ χεῖρον· ἢ σοι δοκεῖ ἄνθρωπος ὑγιαίνων τῇ ψυχῇ λόγον e τινὰ ποιεῖσθαι προσπεσούσης ὀδύνης καὶ τραυμάτων ἤ τινος ἄλλης κακουχίας σωμάτων; οὐδαμῶς μὰ Δία. Ἐκείνην δὴ τὴν ἰατρικὴν μαστευτέον καὶ βασανιστέον, f

2.3 τῇ πραγματείᾳ τοῦ κρείττονος sq. cf. Apoll. Tyan. ep. 23 ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος ἢ τὸ ζῷον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν etiam Diog ep. 49 (Herch. 258) Diog. Laert. VI 83 Dio Chrys. 78. 44 ‖ **5** ἡ Θρᾴκιος ἐπῳδή e Plat. Charm. 157 c ‖ **7.8** σωτηρίαν . . τῷ παντὶ vi. or. 5.4 f ‖ **15** ἄνθρωπος ὑγιαίνων τῇ ψυχῇ sq. vi. or. 7.4 k ‖ **18** βασανιστέον ut or. 18.4 a

11 ᾧ γὰρ ἂν — **12** καλῶς n

18 in mge σημείωσαι τὸ μαστευτέον καὶ βασανιστέον (schol. recentiss.) R!

4 μοι λέγοντι (in mge) N | ὁμοῦ καὶ τὸ MN α(δ Δ°) ‖ **5** Χαρμήδην RDI | ἐκεῖνο-ἡ R! | Θρᾳκὸς Meiser ‖ **7** καὶ τὸ μέρος ἰᾶσθαι C | εἶναι τὴν σωτηρίαν C ‖ **8** ⟨καὶ⟩ τῷ μορίῳ C | πρὶν ἂν καὶ C ‖ **10** ἐν] ἓν (corr. in mge) D | τῇ ψυχῇ RHC τῆς ψυχῆς MN τῇ τῆς ψυχῆς cett. (δ) | συζυγίᾳ (ζυ in ras.) R! ‖ **11** ἔχει DI ἐπέχοι n ‖ **12** ὁπότερον οὖν R ‖ **12.13** μεροῖν ⟨μὲν⟩, θάτερον Reiske ‖ **13** δέ· ἡ] δὲ ⟨οὐ⟩· ἡ Reiske ‖ **15** ἢ RMN φα(δ) ἢ cett. (Δ°) ‖ **16** καὶ (ante τραυμάτων)] ἐκ Markl. (Duebn.) ‖ **17** σώματος φα(δ)

καὶ ἐκείνην τὴν ὑγίειαν ποριστέον καὶ ἐκθηρατέον, ἢ τάχα μὲν καὶ περὶ τουτὶ τὸ σῶμα ῥᾳστώνη ἕψεται, εἰ δὲ μή, πάντως γε ἡ ὑπεροψία τῶν ἐν αὐτῷ δεινῶν. |

120a

ΚΘ΄

XXIX (Duebn. XXXV vulg. 19)

κθ΄ *Τί τέλος φιλοσοφίας.*

Ia Ὁ μὲν Κροτωνιάτης ἐρᾷ κοτίνου Ὀλυμπικῆς, ὁ δὲ Ἀθηναῖος νίκης τριηρικῆς, ὁ δὲ Σπαρτιάτης ὁπλιτικῆς, ὁ Κρητικὸς θήρας, ὁ Συβαρίτης χλιδῆς, ὁ Θηβαῖος αὐλῶν, ὁ Ἴων χορῶν· καὶ ἔτι δ' αὖ ὁ μὲν χρηματιστὴς χρυσοῦ, ὁ δὲ φίλοινος μέθης, ὁ δὲ μουσικὸς ἔρωτος, b ὁ δὲ φιλῳδὸς μελῶν, ὁ δὲ ῥήτωρ λόγων· τουτὶ δὲ τὸ θρέμμα, ὃν καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι φιλόσοφον, πότερα ἀνέραστος ἡμῖν ἐστιν πάντων χρημάτων; Ἠλιθίου ἂν

1 ὑγίειαν scil. ἀρετὴν nam valetudo corporis virtus, aegritudo malitia cf. Plat. republ. IV 444 d ‖ 3 ἡ ὑπεροψία sq. scil. ἡ ἀπάθεια illa stoica cf. Epict. diss. III 22. 40 sq. IV 1. 76 sq. al. ‖ 7 sq. in universum vi. or. 17. 2 a sq. | Κροτωνιάτης scil. ἀθλητής nam Κροτωνιατῶν ἔσχατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶτος Eustath. ad Dionys. Per. 369 | Ὀλυμπικῆς vi. or. 1. 4 a; 34. 8 c ‖ 9 Κρητικὸς θήρας vi or. 17. 2 b | Συβαρίτης χλιδῆς = or. 21. 5 d vi. etiam or. 14. 2 b; 30. 5 f; 32. 3 b ‖ 9 10 Θηβαῖος αὐλῶν vi. or. 17. 2 b ‖ 11 μουσικὸς scil. vir (vel amator) probus qualis vel Socrates (vi. or. 19. 2 f) vel Anacreon (vi. or. 20. 1 e)

2 καὶ ⟨ἡ⟩ περὶ C | τουτὶ om. C

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

7 ὁ μὲν — 10 χορῶν n | ὁ μὲν — 12 λόγων p

4 (et 6 in mge) ΚΘ΄ (κθ΄) R! ‖ 6 τί τέλος φιλοσοφίας RN add. λόγος ιθ΄ φα τοῦ αὐτοῦ τί sq. M ‖ 8 δὲ om. p ‖ 9 σιβαρίτης MN ‖ 11 μουσικὸς] φιλήδονος Meiser ‖ 12 φιλῳδὸς pφα(δΔ) φείδωλος (i. e. ΦΕΙΛΩΔΟC) R! φειδωλὸς MN | ὁ δὲ ῥήτωρ λόγων om. φ ‖ 13 πότερον nescio unde Δ ‖ 14 ἀνέραστον Dav.² | ἢ λίθου Scaliger(Δ)

εἴη ὁ βίος, μή τι γε ξῴου ὁρῶντος καὶ ἐμπνεομένου καὶ κινουμένου καὶ φρονοῦντος, ἔχοντος ὁρμὰς καὶ αἰσθήσεις καὶ ὀρέξεις. Ἀλλὰ ἐφίεται μέν τινος, εἰπεῖν δὲ οὐκ ἔχει ξυλλήβδην ὀνόματι ἑνί, ὅτου ἐρᾷ. Εὐδαι- c
μονίας, φησί. Μακάριος τῆς εὐηθείας, εἰ οἴει τῶν παιδικῶν ἐκστήσεσθαί σοι ἕνα γέ τινα τῶν ἐκ τοῦ καταλόγου ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐκ ἀποκρίνεσθαι ἕκαστον, ὡς εὐδαιμονίας εἵνεκα ὁ μὲν ἀθλεῖ, ὁ δὲ πεινῇ, ὁ δὲ χρηματίζεται, ὁ δὲ κυνηγετεῖ, ὁ δὲ γεωργεῖ, ὁ δὲ πολε|- Ed. Duebn. p. 137
μεῖ, ὁ δὲ ἐρᾷ, ὁ δὲ ᾄδει, ὁ δὲ λέγει. Ἤτοι, εἰ ὁ d
Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐκτετριμμένος, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ ἐκτετηκώς, καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος, καὶ ἐν πορφυρίσιν κατορωρυγμένος, καὶ

8 εὐδαιμονίας εἵνεκα sq. cf. Lucian. cyn. 8 Teles (Hense 38 sq.) | ὁ δὲ πεινῇ scil. avarus ille Tantali instar cf. Horat. sat. I 68 sq. ‖ **12** τὼ ὀφθαλμὼ ἐκτετηκώς scil. propter libidinem vi. or. 31. 5 e ‖ **13** ἐν πορφυρίσιν κατορωρυγμένος velut in sepulcro cf. Plut. Alex. fort. II 3 τὸν Σαρδαναπάλου βίον ἄν τις ἢ τάφον

4. 5 εὐδαιμονίας — 9 χρηματίζεται p

11 in mge σαρδανάπαλλος (schol. recent.) R! | in mge infer. fol. 120ᵃ (vet. schol. a) R! (in mge) M

ἐρῶντες ἐρώμενα
κροτωνιάτης κότινος ὀλυμπικὴ
ἀθηναῖος νίκη τριηρικὴ
σπαρτιάτης νίκη ὁπλιτικὴ
κρῆς θήρα
συβαρίτης χλιδὴ
θηβαῖος αὐλοί
ἴων χοροὶ (inferiore litterarum parte plane abscisa R!)

1 ὁ (ante βίος) om. (err. typ., non a Scaligero deletum ut falso adn. Duebn.) Δ° | ἐμπνεομένου] ἐμπνέοντος Meiser ‖ **6** ἐκ ⟨τούτου⟩ τοῦ Heins. ‖ **7** ἀποκρινεῖσθαι Markl. ‖ **8** πεινεῖ RN πεινᾶ p πίνει φ Markl. (Duebn.) πονεῖ Mα(ϑ) ‖ **9** γεωργεῖ] χορεύει Markl. ‖ **10** ἤτοι εἰ (subaudi ἀποκρινεῖται)] ἢ οἴει Markl. (Δ) ἢ τί οἴει Reiske ‖ **11** ἐντετριμμένος Dav.² (Duebn.) ἐκτεθρυμμένος Steph.

ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, καὶ παλλακίσιν ἀναμεμιγμένος, ἄλλό τι ἐδίωκεν, οὐκ εὐδαιμονίαν; οὐ γὰρ
e δὴ κακοδαίμων ἐκὼν ἦν. Τί δέ; ὁ Πέρσης ὁ τὰ Αἰγυπτίων ἱερὰ ἀφανίζων πυρί, καὶ λοιδορούμενος τῷ ποταμῷ, καὶ καταθύων τὸν βοῦν τὸν Ἄπιν, ἄλλό τι 5
f ἢ καὶ οὗτος ἐπὶ ταὐτὰ σπεύδων ταῦτα ἔδρα; ὁ μὲν γὰρ Ξέρξης καὶ ἀμφισβητῆσαι ἄν μοι δοκεῖ πρὸς τὸν Δία περὶ εὐδαιμονίας (τοσοῦτον αὐτοῦ οἶμαι ἐπειλῆφθαι | αὐτῆς), καὶ ὅτι αὐτῷ ἡ Ἀσία πρὸς τὴν Εὐ- 120b
ρώπην ξυνεδεῖτο θαλαττίαις ὁλκάσιν εἰς γεφύρας σχῆμα 10
g ἐφημέρῳ δεσμῷ. Καὶ μὴν Ὁμήρῳ ὁ Ποσειδῶν ἰσοτιμίαν ἄγει, παρὰ δὲ τούτου, ὡς ᾤετο, καὶ πληγὰς λαμβάνει, εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλεται.

II a Τί λέγω βασιλεῖς βαρβάρους; οὐχ ὁρᾷς τὸν Πεισίστρατον τὸν Ἕλληνα, τὸν Ἀθηναῖον ἐπὶ τὴν ἀκρό- 15
πολιν ἀεὶ θέοντα, ὥσπερ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ κατ-

(οὐδὲν γὰρ οἶμαι διαφέρειν) Θεασάμενος εἶποι τοῦτο τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν τρόπαιον εἶναι ceterum similitudinem suppeditavit or. 7. 5 e

1.2 παλλακίσιν ἀναμεμιγμένος vi. or. 4. 9 e cf. Plut. Alex. fort. II 3 Dio Chrys. 62. 5 ‖ **3** ὁ Πέρσης scil. Cambyses (ὁ δεσπότης cf. Themist. 19. 233) cf. Herod. III 16 sq. al. ‖ **5** τὸν βοῦν τὸν Ἄπιν vi. or. 2. 5 a; 16. 6 a ‖ **9** ἡ Ἀσία sq. vi. or. 14. 8 b ἀνίσταται sq. ‖ **11.12** ὁ Ποσειδῶν ἰσοτιμίαν ἄγει vi. or. 26. 7 f ‖ **12.13** πληγὰς λαμβάνει vi. or. 14. 8 b μαστιγοῦται sq. ‖ **16** τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ κατορωρυγμένης ἐκεῖ vi. infra § II f ἢ ἐν Σάρδεσιν sq. etiam or. 20. 6 h

---

7 in mge ξέρξης **14** πεισίστρατος (schol. recentiss.) R!

---

2 εὐδαιμονίαν, οὐ· ⟨οὐ⟩ γὰρ Reiske ‖ **3** Πέρσης — **4** πυρί om. MN α(δ) ‖ **4** ὁ καὶ λοιδορούμενος Dav.² (Duk.) ‖ **5** Ἄπιν Duebn. ‖ **6** ἢ] ἦ Dav.² del. Markl. | οὗτος ἢ ἐπὶ Markl. | ταὐτὰ] ταῦτα α(ϑ) ταύτην Reiske ταὐτὸ Markl. (Duebn.) | σπένδων α Heins.¹ (err. typ.) ‖ **8** αὐτὸν φα(δΔ) αὐτὸν Dav.² | οἶμαι] οἴεται Dav.² ‖ **9** καὶ ὅτι] διότι Dav.² ὅτι *** καὶ ὅτι Markl. καὶ del. Duk. ⟨ἄλλως τε⟩ καὶ ὅτι Meiser | αὐτῷ ⟨καὶ⟩ ἡ Ἀσία Duk. ‖ **11** μὴν ⟨παρ'⟩ Ὁμήρῳ φα(δΔ°) ‖ **11.12** Ποσειδῶν ⟨τῷ Διὶ⟩ ἰσοτιμίαν σ² Steph. (δΔ) ‖ **13** ⟨καὶ⟩ εἰς φα(δΔ°)

ορωρυγμένης ἐκεῖ σὺν τῇ ἐλαίᾳ τῇ παλαιᾷ, κἂν ἐκπέσῃ, μὴ ἀνεχόμενον καθ' ἡσυχίαν ζῆν; Πολυκράτην μὲν γὰρ b οὐδὲ τὸ ἐξ Αἰγύπτου νουθέτημα ἔπεισεν μὴ φρονεῖν μέγα ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ, ὅτι ἐκέκτητο θάλατταν Ἰωνικήν, καὶ τριήρεις πολλάς, καὶ σφενδόνην καλήν, καὶ Ἀνακρέοντα ἑταῖρον, καὶ παιδικὰ Σμερδίην. Ἀλλ' οἵδε μὲν ἐοίκασιν οἱ δυνάσται ἐξηπατημένοις ὑπὸ ἀβρότητος καὶ ἡδονῆς, εὐπροσώπων κακῶν. Ὁμήρου δὲ c οὐκ ἀκούεις ἐγκωμιάζοντος τοὺς

(Hesiod. fr. 101) *Αἰακίδας,*

ὅτι ἦσαν ἄνδρες

.... πολέμῳ κεχαρηότες, ἠΰτε δαιτί;

Καὶ τί ἂν εἴη πολέμου ἀχαριστότερον; ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ ἄχαρι δήπου πρᾶγμα ἔτυχεν καὶ τοῦτο οὐ φαύλων ἐραστῶν. Οἷος ἦν καὶ ὁ Φίλιππος αὖθις ποτέ, ᾧ κατὰ d Μακεδονίαν ἐξὸν μένειν, καὶ ζῆν ἐπὶ τοῖς Ἀμύντου ἀγαθοῖς, καὶ τῇ Περδίκκου εὐδαιμονίᾳ, ἐζήτει ταύτην περιὼν ἄλλοθι, ὥσπερ ἐκπεπτωκυῖαν τῆς Μακεδόνων

---

2 *Πολυκράτην* sq. vi. etiam or. 30. 5 e ‖ **5. 6** *Ἀνακρέοντα* sq. vi. or. 37. 5 f ‖ **6** *Σμερδίην* vi. or. 20. 1 a ‖ **7** *ἐξηπατημένοις* sq. vi. or. 20. 6 h *ἐξαπατᾶται* sq. ‖ **8** *εὐπροσώπων* vi. or. 35. 6 c; 36. 2 a *καὶ χρυσὸν* sq. | *Ὁμήρου* immo Hesiodi si fides Polybio V 2 Suid. I 1. 1189 (Bernh.) (cf. Nauck Mél. Gréc. Rom. IV 389) sed etiam apud Homerum *ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες* (cert. Hom. et Hes. 290) unde fortasse error Maximi ‖ **13** *τί . . πολέμου ἀχαριστότερον* vi. or. 24. 6 b; 32. 10 k ‖ **16** *ἐξὸν* sq. simil. de Achille vi. or. 34. 7 b *ἐξὴν* sq. or. 15. 9 a de Platone vi. etiam or. 41. 1 d

---

1 in mge *ἐλαία ἡ παλαιά* **2** *πολυκράτης* **5** *σφενδόνη* | *ἀνακρέων* **6** *σμερδίης* (schol. recentiss.) R! ‖ **15** in mge *σημείωσαι· περὶ φιλίππου τοῦ μακεδόνος* N

---

1 *ἐλαίᾳ* (αιᾳ in ras.) R! | *κἂν*] καὶ RM fortasse recte ‖ **6** *παιδι-κὰ* R! | *Σμερδί-ην* R! ‖ **7** *δυνάσται*] *δικασταὶ* M ‖ **12** *κεχαρηότας* Hesiodus ‖ **14** *τὸ εὔχαρι* M ‖ **15** *ποτέ, ᾧ* (τε ῳ in ras.) R! | *ᾧ*] ὃς Dav.² ‖ **17** *Περδίκου* R

e γῆς. Καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἔοικεν, Τριβαλλοῖς ἐπολέμει, Ἰλλυριοῖς ἐπῄει, ἐπολιόρκει Βυζάντιον, κατέσκαπτεν Ὄλυνθον, Ἀθηναίους ἐξηπάτα, Θετταλοῖς συνετίθετο, Θηβαίοις ἐσπένδετο, Ἐλάτειαν ἐλάμβανεν, Φωκέας ἀνίστη, ἐπιώρκει, ἐψεύδετο, ἐπηροῦτο· οὐδὲν ἦν Φιλίππῳ 5
ΜΓ′ ἀπώμοτον, οὐ ῥῆμα, οὐκ ἔργον, οὐκ αἰσχύ|νη, οὐκ 121a
f ἀδοξία. Ἐρώμεθα τὸν Φίλιππον· Τίνος ἀντικαταλλάττῃ πόνους τοσούτους, καὶ κινδύνους πραγμάτων, καὶ πηρώσεις σωμάτων; κακοδαιμονίας ἐρᾶς; Γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Ἀλλ' οὐχ εὗρε δήπου τὸ ζητούμενον ὁ Φί- 10
λιππος, ἀλλ' ἐξανασ‹τᾶσα ἔλα›θεν αὐτὸν ἡ εὐδαιμονία. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος, χαίρειν τὲ τῇ Εὐρώπῃ φράσας, ὡς ἐρήμῳ ἀγαθῶν, εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπεραιοῦτο, ὑποπτεύων τὴν εὐδαιμονίαν ἢ ἐν Σάρδεσιν ἐν τῷ χρυσῷ ψήγματι κατορωρύχθαι, ἢ ἐν Καρίᾳ ἐν τοῖς 15
Ed. Duebn. p. 138 Μαυσωλοῦ θησαυροῖς, ἢ ἐν τοῖς Βαβυλωνίων ‖ τεί-
g χεσιν, ἢ ἐν τοῖς Φοινίκων λιμέσιν, ἢ ἐν ταῖς Αἰγυπτίων ἠόσιν, ἢ ἐν ταῖς Ἀμμωνίων ψάμμοις. Οὐκ ἐξήρκεσεν δ' αὐτῷ οὐ Δαρεῖος φεύγων, οὐκ Αἴγυπτος ληφθεῖσα, οὐκ Ἄμμων πατήρ, οὐ Βαβυλὼν ἁλοῦσα· 20

---

14. 15 *τὴν εὐδαιμονίαν . . κατορωρύχθαι* vi. supra § IIa *ὥσπερ* sq. ‖ **16** *ἐν τοῖς Βαβυλωνίων τείχεσιν* vi. or. 21. 3 g cf. Dio Chrys. VI 37 ‖ **18** *Ἀμμωνίων* ut Lucian. dial. mort. 13. 1 *οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται* ‖ **20** *Ἄμμων πατήρ* vi. or. 41. 1 a cf. Iulian. I 46 a Lucian. dial. mort. 13. 1

---

12 in mge *ἀλέξανδρος* **16** *μαυσωλός* (schol. recentiss.) R!

---

6 in mge *ΜΓ′* (numerus quaternionis) R! ‖ **9** *σωμάτων*] *ὀμμάτων* Markl. (Duebn.) ‖ **10** *ἐρώτημα* (*τη* in ras.) R! ‖ **11** *ἐξανασ‹τᾶσα ἔλα›θεν* (vel *ἐξανέσ‹τησεν δῆ›θεν*?) Hob. *ἐξαναισθεν* R (sine acc.) MN *ἐξαναισθών α ἐξαναλυθέν* H *ἐξανέστησεν* φ(*δ Δ*) *ἐξέστη* Reiske *ἐξώλισθεν* Meiser de *ἐξαναισθητόω* cogitat Schenkl ‖ **12** *χαίρειν τῇ* (om. *τὲ*) nescio unde *δ Δ* ‖ **13** *ἐπεραιοῦτο* R! M φ Reiske *ἐκπεραιοῦται* cett. (*δ Δ*) ‖ **18** *ἠόσιν* (ut p. 25. 9 R p. 144. 12 M) RM *ἠϊόσιν* cett. (*δ Δ*) | *οὐκ* om. *α*(*δ*) ‖ **20** *Ἄμμων* R!

ἀλλ' ἐπὶ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἔδραμεν αὐτοῖς ὅπλοις. Ἐρώ- h
μεθα τὸν Ἀλέξανδρον τὴν αἰτίαν τοῦ δρόμου· Τί πο-
θεῖς; τίνος ἐρᾷς; ἐπὶ τί σπεύδεις'; Ἄλλο τί φησίν, ἢ
εὐδαιμονίαν;

Ἔα μοι τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς δυνάστας. Τὰ δη- III a
μοτικὰ οὐχ ὁρᾷς; ὡς πᾶς ἀνὴρ πανταχόθεν ἐπὶ ταὐτὸ
θεῖ, ὁ μὲν γῆς ἁπτόμενος, ὁ δὲ περὶ θάλατταν πρα-
γματευόμενος, ὁ δὲ περὶ πολέμους ἀσχολούμενος, ὁ δὲ
περὶ λόγους σχολὴν ἄγων, ὁ δὲ γάμον λαμβάνων, ὁ
δὲ παῖδας τρέφων, ὁ δὲ ληστεύων, ὁ δὲ ὑβρίζων, ὁ δὲ
δωροδοκῶν, ὁ δὲ μοιχεύων, ὁ δὲ μισθοφορῶν· κινδυ-
νώδεις ὁδοὺς καὶ σφαλερὰς οἱ πολλοὶ ἰόντες, ἐπ' αὐ-
τῶν τῶν κρημνῶν καὶ τῶν βαράθρων· οὓς οἰκτείραι
ἄν τις· τοῦτο δὲ οὐκ, ἂν λάθωσιν. Καὶ οὗτοι μὲν
σπουδαστικοί τινες τοῖς βίοις· τὸ δὲ ἀργὸν καὶ ἀλύον
τοῦτο πλῆθος, ἆρα καὶ τοῦτο προήκατο τὴν τοῦ ἀγα- b
θοῦ ἐλπίδα; οὐδαμῶς μὰ Δία. Οὐ γὰρ ἂν οὔτε οἱ
121 b κόλακες πράγ|ματα εἶχον τὰς τῶν πλησίον ἐπιθυμίας
θεραπεύοντες, οὔτε οἱ βωμολόχοι τῶν θαλιῶν καὶ γε-
λώτων ἐκθηρώμενοι γενέσεις τὲ καὶ ἀγωγάς, οὔτε οἱ

6 πᾶς ἀνὴρ sq. quae omnia vir vere cynicus respuit vi. or. 36. 2 a sq. ‖ 7 ὁ .. γῆς ἁπτόμενος — 9 σχολὴν ἄγων vi. or. 15. 1 b simil. etiam or. 26. 1 a; 36. 6 b ‖ 9 ὁ γάμον λαμβάνων sq. vi. or. 36. 6 b ‖ 10 ὁ ληστεύων sq. vi. or. 5. 7 b ‖ 11. 12 κινδυνώδεις ὁδοὺς sq. vi. or. 8. 7 e; 30. 2 d ‖ 15. 16 τὸ ἀργὸν .. τοῦτο πλῆθος vi. or. 16. 4 g ‖ 17. 18 οἱ κόλακες sq. vi. or. 35. 3 c

1 τὴν in ras. R! ‖ 3 ἄλλο τι ϛ(δΔ) ‖ 9 ἄγων (γων in ras.) R! ‖ 13 τῶν (ante βαράθρων) om. MN α(δΔ°) | βάθρων R βόθρων H (Dav.²) ‖ 14 τοῦτο δὲ οὐκ] τοῦτο ⟨ποιοῦντας, ὃ ποιοῦντες⟩ οὐκ Reiske τοῦτο ⟨παθόντες⟩ (del. οὐκ) Meiser sed intellege: quorum est sane quem misereat, id quidem non tum, cum illi errant neque sentiunt (possunt enim sentire dummodo philosophia duce usi ire voluerint) | οὐκ ἂν] οὐκ, κἂν Duk. ‖ 18 πλησίον] πλουσίων Markl. (Duebn.) ‖ 19 θαλιῶν (vel θαλειῶν cf. Plat. republ. IX 573 d) Hob. θάμων R (sine acc.) MN (lac. relicta) θαμβῶν φα(δΔ) ἰάμβων Reiske μίμων Meiser ὕθλων Schenkl

CH τὰ θαύματα ἐπιδεικνύμενοι, ἐκκλώμενοί τε καὶ στρεβλούμενοι τὰ σώματα, οὔτε ἄλλος ἄλλό τι ἐπιμηχανώμενος σπουδῇ, κἂν μάταιον ᾖ.

IV a Ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα ἀνὴρ Ἴων παρὰ τὸν μέγαν βασιλέα, τέχνην τινὰ ἐπιδεικνύμενος διαφέρουσαν εὐ- 5
μηχανίᾳ. Ἁμάξας στέατος ποιούμενος μικρὰς στρογγύλας, κατὰ βελόνης ὀρθίου πόρρωθεν ἀφιείς, τῆς βελόνης ἄκρας ἐτύγχανεν, καὶ ᾤετο δήπου μέγα εἶναι
b αὐτῷ ἀγαθὸν τὴν εὐστοχίαν τῆς βελόνης, οὐχ ἧττον ἢ ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν τῆς μελίας τῆς ἐκ τοῦ Πηλίου. Καὶ 10
ἐν Λιβύῃ ἀνὴρ Λίβυς, Ψάφων ὄνομα, ἐραστὴς εὐδαιμονίας οὐ ταπεινῆς, μὰ Δία, οὐδὲ τῆς περιθεούσης
c ταύτης, ἀλλὰ ἤθελεν γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν· ξυλλαβὼν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων πολλούς, ἐδίδασκεν ἄδειν τοὺς ὄρνιθας· Μέγας θεὸς Ψάφων· καὶ ἠφίει αὖθις 15

11 *Ψάφων* sq. immo Hanno *ὁ Καρχηδόνιος* si fides est Aeliano (v. hist. XIV 30) vel Apsephas si scholiastae Dion. Chrys. I 3

10.11 *καὶ ἐν* — p. 345.4 *κεχειροτονημένος* p ‖ **11** *ἐν* — p. 345.4 *κεχειροτονημένος* Apostolius Cent. XVIII 48 (= Arsen. LV 8) (: *Ψάφωνος ὄρνιθες· ἐπὶ τῶν μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν θηρωμένων*)

4 in mge *σημείωσαι· περὶ τοῦ ἐξ ἰωνίας μηχανικοῦ καὶ τῶν ἁμαξῶν τῶν κατὰ ὀρθιβελόνας ἀφιεμένων* (schol. vet. a) R! ‖ **10.11** in mge *σημείωσαι· περὶ ψάφωνος τοῦ λίβυος καὶ τῆς τῶν ὀρνίθων παρ' αὐτοῦ διδαχῆς* (schol. vet. a) R!

1 in mge CH(MEIWCAI) (schol. vet. u) R! ‖ **6** *ἁμάξας* (= *ἁμαξίδας* placentae genus teste schol. ad Aristoph. nub. 864)] *ἁμαξίδας* Combes *μάζας* Scaliger Leopardus (Emendat. XVIII 28) *σφαίρας* Hemsterhus. ad Polluc. VII 189 | *στέατος* Dav.^{2} *στέατι* Markl. (Duebn.) *τὲ ἅτε* RMN *τινὰς α(δ Δ°)* ceterum simile est artificium in theatris nostris 'varietati artium' destinatis nonnumquam visum scil. cum ioculator ille ('jongleur') pomis vel pomorum similibus quibusdam rebus farina et aqua fictis (vel *στέατος*) inter spectatores distributis hos iubeat hinc illinc e sedibus comminus eminus in scenam deicere ubi aculeo quodam in fronte alligato (*βελόνης ὀρθίου*) ipse ea excipit ‖ **11** *Λίβυς* (*λιβ* in ras.) R! | *ἐρασθεὶς* Apost. ‖ **13** *ἀλλὰ* ⟨*μείζονος*⟩ *ἤθελε* Pantinus

ἐπὶ τὰ ὄρη. Οἱ δὲ οἱ αὐτοί τε ἥδον, καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ. Λίβυες δὲ θείαν νομί- d
σαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυον Ψάφωνι, καὶ ἦν αὐτοῖς θεὸς ὑπὸ ὀρνίθων κεχειροτονημένος· οὐδὲν οἶμαι τοῦ
5 Περσικοῦ φαυλότερος, ὃν οὐ πρότερον προσεκύνησαν Πέρσαι, πρὶν αὐτὸν ἐχειροτόνησεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑβριστὴς ἵππος.

Οὕτως ἄρα οὐδὲν ἕτερον ἑτέρῳ ὁμολογεῖ τῶν ἀν- V a
θρωπίνων, ἀλλὰ πάντες ἔρωτος κοινωνοῦντες ἑνὸς τοῦ
10 πρὸς τὸ ἀγαθόν, ἵενται πολλὰς καὶ παντοδαπὰς ὁδούς,
ἄλλος ἄλλης πράξεως νενεμημένος καὶ μοῖραν καὶ τύ-
122a χην. Καὶ κοινὸς μὲν | πᾶσιν ὁ τοῦ ἀγαθοῦ πόθος,
τυγχάνει δὲ τοῦ ζητουμένου οὐδὲν μᾶλλον ἄλλος ἄλλου·
ἀλλὰ ὥσπερ οἱ ἐν σκότῳ χρυσὸν καὶ ἄργυρον μαστεύ- b
15 οντες, ἄποροι ὄντες τοῦ τὸ θηρώμενον ἐλέγξοντος
φθόγγου, βρίθει καὶ ἐπαφῇ ἄπιστον εἰκασίαν λαβόντες,
περιπίπτοντες ἀλλήλοις καὶ διαδάκνοντες, οὔτε ἀφιέναι
τολμῶσιν, μὴ ‖ ἄρα ἔχωσιν, οὔτε παύσασθαι πονού- Ed. Duebn. p. 139
μενοι, μὴ ἄρα οὐκ ἔχωσιν· ἔνθα δὴ θόρυβος, καὶ στά- c
20 σεις, καὶ παρακελεύσεις· φωναὶ ζητούντων, στενόντων, διωκόντων, ὀδυρομένων, ἁρπαζόντων, ἀφαιρουμένων· καὶ βοῶσιν μὲν πάντες καὶ παιωνίζουσιν, ὡς δῆτα

2 ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ vi. or. 1. 7 b ‖ 7 ὑβριστὴς ἵππος cf. Herod. III 85 ‖ 9 πάντες sq. cf. Iulian. I 3 c ‖ 10 πολλὰς καὶ παντοδαπὰς ὁδούς sq. vi. or. 11. 6 a ‖ 14 ὥσπερ οἱ ἐν σκότῳ sq. vi. or. 11. 2 a αὐτὸ ἐκεῖνο sq. ‖ 20 ζητούντων sq. vi. simil. or. 1. 4 e; 26. 1 a; 35. 5 c

1 ὄρη] ἤθη (cum Aeliano) Meiser | οἱ (ante αὐτοὶ) om. Apost. (Δ) δὴ Markl. ‖ 2. 3 νομίζοντες p ‖ 3 φήμην] φωνήν Pantinus ‖ 4 χειροτονούμενος Apost. ‖ 10 ἵενται R ‖ 12 κοινὸς] καινὸς Duk. ‖ 15 τοῦ τὸ] τοῦτο R | θηρώμενον (ρω in ras.) R | ἐξελέγξοντος α(δ) ‖ 16 φθόγγον ÷(θογ in ras.) R! φέγγους Heins. φθόγγῳ Dav.² (Duebn.) ‖ 18 (et 19) ἄρα R ‖ 20 ⟨καὶ⟩ φωναὶ nescio unde δΔ ‖ 22 παιανίζουσιν α(δ)

ἐντετυχηκότες τῷ ἀγαθῷ, ἔχει δὲ οὐδείς, ὑπὸ δὲ ἀπιστίας τὰ τοῦ πλησίον ἕκαστος ῥήματα διερευνᾶται.

VIa Τοῦτο τὸ πάθος ταράττει τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, τοῦτο ἀθροίζει τὰς ἐκκλησίας, τοῦτο συνάγει τὰ δικαστήρια, τοῦτο πληροῖ τὰ δεσμωτήρια, τοῦτο πήγνυσιν ναῦν, τοῦτο τριήρεις καθέλκει, τοῦτο πολέμους συντάττει, τοῦτο ἀνεβίβασεν ἐπὶ ἵππους ἱππέας, b ἐπὶ ἅρματα ἡνιόχους, ἐπὶ ἀκρόπολιν τυράννους. Διὰ τοῦτο ξεναγοί, διὰ τοῦτο μισθοφόροι,

(*I* 593/4) ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τὲ γυναῖκας.

Καὶ ἄλλων μυρίων κακῶν ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι δι' c οὐδὲν ἄλλο, ἢ δι' ἐλπίδα ἀγαθοῦ καὶ ἄγνοιαν. Ἐνέφυσεν γάρ τι ὁ θεὸς ζώπυρον τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τῆς προσδοκίας τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπέκρυψεν δὲ αὐτοῦ τὴν εὕρεσιν·

(κ 304) ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·

d οὐ γὰρ ἐξαπατήσει με Ὅμηρος τῷ ὀνόματι. Ὁρῶ τὸ μῶλυ, καὶ συνίημι τοῦ αἰνίγματος, καὶ σαφῶς οἶδα, ὡς χαλεπὸν εὑρεῖν τὸ χρῆμα τοῦτο 122b

(κ 306) ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.

---

3 τοῦτο τὸ πάθος sq. vi. simil. or. 35. 7 b et 3 c ‖ **14** καὶ ἄλλων sq. vi. or. 1. 5 f ‖ **15. 16** ἐνέφυσεν sq. vi. or. 1. 5 e ‖ **20. 21** τὸ μῶλυ scil. virtutem vi. or. 26. 9 h ‖ **22** χαλεπὸν εὑρεῖν ut or. 1. 8 a al.

---

15. 16 ἐνέφυσεν — 18 εὕρεσιν n | ἐνέφυσεν — 19 ἄνθος p

---

20 in mge ὅμηρος (schol. recentiss.) R!

---

2 ῥήματα] εὑρήματα Markl. Wilamowitz ῥίμματα Meiser ‖ **6** ναῦς φα(δ⊿) ‖ **7** συντάττει] συνάπτει Markl. (Duebn.) ‖ **14** καὶ ⟨τῶν⟩ ἄλλων α(δ⊿°) ‖ **23** ἴσασιν] δύνανται Homerus

Νῦν δὲ τοῖς ἀνθρώποις περὶ μὲν ἀτόπου λέβητος VII a
ὁ Ἀπόλλων λέγει ἑψομένου ἐν Λυδοῖς, καὶ τὸ ξύ-
λινον τεῖχος λέγει, καὶ τὸ στένυγρον ἰσθμόν, καὶ
σεισμὸν μέλλοντα, καὶ ἐπιόντα πόλεμον, καὶ κατιόντα
λοιμόν· τὸν δὲ τούτων πρεσβύτερον χρησμὸν οὐ λέγει, b
ὅπως πόλεμος μὴ γένηται, πῶς τείχους μὴ δεηθῶ, πῶς
λοιμὸν μὴ φοβηθῶ. Ἀλλ' ὁ μὲν Ἀπόλλων ταῦτα ἐκ c
Δελφῶν οὐ λέγει, οὐδὲ ὁ Ζεὺς ἐκ Δωδώνης λέγει,
οὐδὲ ἐξ ἄλλης γῆς ἄλλος θεός· φιλοσοφία δὲ λέγει.
Ὦ χρησμοῦ καλοῦ, καὶ μαντικῆς πολυωφελεστάτης· d
πείσομαι τῇ χρησμῳδίᾳ, ἐὰν ὁμολογημένην ταύτην ἴδω.
Ἀστασίαστόν μοι χρησμὸν λέγε· τοιαύτης δέομαι μαν-
τικῆς, ἧ πεισθεὶς βιώσομαι ἀσφαλῶς. Ποῖ πέμπεις τὸ e
τῶν ἀνθρώπων γένος; τίνας ὁδούς; ἐπὶ ποῖον τέλος;
ἓν τοῦτο ἔστω, κοινὸν ἔστω. Νῦν δὲ καὶ φιλοσοφίας f
ὁρῶ πολλὰς ἀποικίας, ἄλλον ἀλλαχοῦ στελλόμενον· ὡς
ἐπὶ Βοιωτίαν Κάδμον, ὡς Ἀρχίαν ἐπὶ Συρακούσας,

---

1 *περὶ . . ἀτόπου λέβητος* sq. vi. or. 11. 6 c ‖ **2.3** *τὸ ξύλινον τεῖχος* vi. or. 13. 1 c, d ‖ **4** *ἐπιόντα πόλεμον* vi. or. 11. 6 d ‖ **7. 8** *Ἀπόλλων . . ἐκ Δελφῶν . . Ζεὺς ἐκ Δωδώνης* vi. or. 8. 1 b ‖ **12** *τοιαύτης . . μαντικῆς* sq. vi. or. 13. 8 a ‖ **15. 16** *φιλοσοφίας ὁρῶ πολλὰς ἀποικίας* sq. vi. or. 26. 2 f; 30. 1 f cf. Themist. *π. ἀρετῆς* 22. 443 Iulian. VI 184 c

---

7 *ὁ μὲν Ἀπόλλων* — p. 348. 2 *Ῥόδον* p (om. tamen 8 *λέγει* (posteriore) — 15 *νῦν δὲ*)

---

17 in mge *κάδμος* | *ἀρχίας* (schol. recentiss.) R!

---

2 *Ἀπόλλων* (*ων* in ras.) R! ‖ **3** *στενυγρὸν* α(*δ Δ°*) ‖ **6** *ὅπως* (*ὅ* in ras.) R! | *τείχους* (*ει* in ras.) R! *τύχους* (*τοίχους*) M(N) pr. man. ‖ **7** *ταῦτα* om. p ‖ **8** *οὐ* om. p | *οὐδὲ ὁ*] *ὁ δὲ* p | *Δωδώνης* (*δω* in ras.) R! ‖ **9** *φιλοσοφία λέγει* (suprascr. *δὲ*) R! ‖ **11** *ὁμολογημένην* R! (pr. man.) N ‖ **13** *πέμπεις* (*ει* in ras.) R!

ὡς Φίλανθον ἐπὶ Τάραντα, ὡς Νηρέα ἐπὶ Μίλητον,
g ὡς Τληπόλεμον ἐπὶ Ῥόδον. Ἢ τὴν μὲν γῆν ἀνάγκη
νενεμῆσθαι τοῖς τόποις, καὶ οἰκεῖν ταύτης ἄλλους ἄλλην
μοῖραν· τὸ δὲ ἀγαθὸν ἕν, ἀνέμητον, ἄφθονον, ἀνενδεές,
πολυαρκὲς πάσῃ φύσει λογιστικῇ καὶ διανοητικῇ· ὡς
ἥλιος εἷς ἀγαθὸν ἓν φύσεως ὁρατικῆς, καὶ μουσικὴ
μία ἀγαθὸν ἓν φύσεως ἀκουστικῆς, καὶ ὑγίεια μία
h φύσεως σαρκίνης. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις κατ'
Ed. Duebn. p. 140 ἀγέλην ‖ ἑκάστην ἀποκέκριται πρὸς σωτηρίαν ἀγαθὸν
ἕν, καὶ κοινωνεῖ ἴσου βίου καὶ τέλους ἑνὸς τὰ ὅμοια
τοῖς ὁμοίοις, ἕκαστα ἑκάστοις, τὰ πετό|μενα, τὰ βαδί- 123 a
ζοντα, τὰ ἕρποντα, τὰ τὴν ὑγρὰν δίαιταν ἀσπαζόμενα,
τὰ σαρκοφάγα, τὰ ποιηφάγα, τὰ καρποφάγα, τὰ ἀγε-
λαστικά, τὰ ἥμερα, τὰ ἄγρια, τὰ εὔκερω, τὰ ἄκερω·
κἂν μεταθῇς τοὺς βίους, παρανομεῖς περὶ τὴν φύσιν.
i Τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλην, τὴν σύννομον, τὴν
ἡμερωτάτην, τὴν κοινωνικοτάτην, τὴν λογικωτάτην,

---

2 *τὴν μὲν γῆν* sq. vi. or. 36. 2 a *κληρουχήσαντες* sq. ‖ **4** *τὸ ἀγαθὸν ἕν* vi. or. 39. 5 e cf. Ps. Plut. vit. Hom. 146 Apul. dogm. Plat. III 5 Albin. 29 Plat. ap. Hippolyt. (Diels dox. 569. 18) | *ἀνέμητον ἄφθονον ἀνενδεές* = or. 39. 1 h ‖ **6** *ἥλιος* sq. vi. etiam or. 20. 8 e *τί γὰρ* sq. ‖ **6. 7** *μουσικὴ μία . . . ὑγίεια μία* vi. or. 39. 2 b et d cf. etiam Plat. symp. 187 a ‖ **8** *τοῖς . . ζῴοις . . . ἀποκέκριται* sq. vi. or. 20. 6 c; 31. 4 a; 10. 5 f ‖ **15** *κἂν μεταθῇς* sq. vi. or. 23. 4 b *βοῦς ἀροῖ* sq. etiam or. 31. 3 b ‖ **16** *τὴν . . ἀνθρώπων ἀγέλην* sq. vi. or. 41. 5 d | *σύννομον* vi. or. 15. 4 a *ἄνθρωπος* sq.

---

1 in mge *φίλανθος* | *νηρεὺς* | **2** *τληπόλεμος* (schol. recentiss.) R!

---

1 *Φίλανθον* (cf. Eustath. ad Dion. Perieg. 376)] *Φάλανθον* φ α(δ⊿) | *Νιρέα* α(δ) *Νηλέα* H (man. alt.) Heins. (⊿) ‖ **2** *ἥ* φα(δ) ‖ **5** *λογικῇ* Markl. (Duebn.) ‖ **6** *ἀγαθὸν* (*ον* in ras.) R! ‖ **7** *ὑγεία* α(ϑ) ‖ **12** *ἕρποντα τὴν* (suprascr. *τὰ*) R! ‖ **13** *τὰ ποιηφάγα* om. MNφα(δ) ‖ **14** *εὔκερα, τὰ ἄκερα* Nα(δ) ‖ **16** *τὴν τῶν* (suprascr. *δὲ*) R! ‖ **17** *λογιστικωτάτην* MNα(δ) corr. Markl.

κινδυνεύει διαλύειν καὶ διασπᾶν οὐκ ἐπιθυμία δημώδης μόνον, οὐδὲ ὀρέξεις ἄλογοι, οὐδὲ ἔρωτες κενοί, ἀλλὰ καὶ τὸ βεβαιότατον τῶν ὄντων φιλοσοφία· πολ- k
λοὺς καὶ αὕτη δήμους ποιεῖ καὶ νομοθέτας μυρίους,
διασπᾷ καὶ διασκίδνησιν τὴν ἀγέλην, καὶ πέμπει ἄλλον ἀλλαχοῦ, Πυθαγόραν μὲν ἐπὶ μουσικήν, Θαλῆ δὲ ἐπὶ ἀστρονομίαν, Ἡράκλειτον δὲ ἐπὶ ἐρημίαν, Σωκράτην δὲ ἐπὶ ἔρωτας, Καρνεάδην δὲ ἐπὶ ἀγνείαν, Διογένην ἐπὶ πόνους, Ἐπίκουρον ἐφ' ἡδονήν. Ὁρᾷς τὸ πλῆθος l
τῶν ἡγεμόνων· ὁρᾷς τὸ πλῆθος τῶν συνθημάτων. Ποῖ τις τράπηται; ποῖον αὐτῶν καταδέξωμαι; τίνι πεισθῶ τῶν παραγγελμάτων;

---

2 ὀρέξεις ἄλογοι ut ἐπιθυμίαι ἄλογοι or. 21. 7 c vers. finem ‖ **4** δήμους sq. vel στρατόπεδα vi. or. 26. 2 f vel ἀποικίας ut supra § VII f ‖ **6** Θαλῆ . . Ἡράκλειτον . . Διογένην . . . Ἐπίκουρον sq. vi. or. 26. 2 f ‖ **9. 10** τὸ πλῆθος ἡγεμόνων vel διδασκάλων vi. or. 1. 8 a ‖ **10. 11** ποῖ τις τράπηται ut or. 23. 7 c; 35. 8 a

---

3 ἀλλὰ — 9 ἡδονήν n ‖ **3. 4** πολλοὺς — 9 ἡδονήν p

---

4 αὕτη] ἡ φιλοσοφία p | ποιεῖ] ποιοῦσα Markl. ‖ **6** Θαλῆν nα(δΔ) ‖ **8** ἔρωτα Markl. | ἄγνοιαν H et ita Clericus (silv. cr. IX 270) (Δ) | Διογένην δὲ n ‖ **10** συν÷θημάτων R! | ποῖ] πῇ α(δΔ°) ‖ **11** καταδέξομαι N(Δ°) | τίνι (νι in ras.) R! | πεισθῶ (ω in ras.) R!

⟨Α'⟩ 2b (= 1b!)

Ed. Duebn. p. 1

XXX (Duebn. I vulg. 31 B 30 α')

α' *Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον α'*

Ia *Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι,*

κατὰ παλαιὸν ᾄσμα. Πότερα δὲ ἵππῳ χαλεπὸν ἐσθλὸν
b *ἔμμεναι τὴν ἵππου ἀρετήν, καὶ κυνὶ τὴν κυνός; ἢ*
ἵππῳ μὲν καὶ κυνὶ οὐ χαλεπὸν τὸ οἰκεῖον ἀγαθόν,
ἀλλὰ ῥᾳστώνη τούτων ἑκάστῳ ἐπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς, εἰ ὁ μὲν ἵππος ὑπὸ τέχνης πωλευθείη καλῶς,
c *ὁ δὲ κύων ἐν θήρᾳ σκυλακευθείη δεξιῶς· τῷ δὲ ἀν-*

---

5 *χαλεπὸν* sq. cf. Diog. Laert. I 76 (*Πιττακὸς*) *εἶπε χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων 'ἄνδρα ἀγαθὸν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν τὸ Πιττάκειον'* cf. etiam Plat. Protag. 339c Diog. ep. 51 (Herch. 258) ‖ **6** *πότερα δὲ ... τῷ δὲ ἀνθρώπῳ* sq. vi. simil. or. 1. 8 e

---

Codices RBMNQVα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

5 *χαλεπὸν* — 6 *ᾄσμα* x ‖ **8** *ἵππῳ* — 10 *ἀρετῆς* v (: *ῥᾳστώνη*) ‖ **10** *εἰ* — 11 *δεξιῶς* v (: *πωλευθείη*)

---

5 in mge *Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς | θαυμάζοντας εἰπεῖν χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι | χαλεπὰ τὰ καλά· διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι* (schol. vet. a) R cf. Suidas in *χαλεποῦ τὰ καλὰ* Apostolius Cent. XX 47

---

1 ⟨Α'⟩ Hob. *Μαξίμου Τυρίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν Ῥώμῃ διαλέξεων τῆς πρώτης ἐπιδημίας Α'* (falso ex p. 1. 1—3 repetita vi. praef. cap. II) R add. *τῇ* ante *Ῥώμῃ* et om. *Α'* BQV ‖ **3** in mge *α'* R! | *περὶ* — 4 *βέβαιον α'* (*λόγος πρῶτος*) R(BQ) om. *α'* NV add. *λόγος λα' αφ τοῦ αὐτοῦ περὶ* — *βέβαιον* M *περὶ ἡδονῆς α'* Dav.² ‖ **6** *κατὰ* ⟨*τὸ*⟩ *παλαιὸν* Steph. | *δὲ* R! (ex *καὶ* corr.) a (teste Heinsio) φ *καὶ* MNα(δ) *δὲ καὶ* BHQV *ἐστι* Dav.² *δέ ἐστιν* Duk. ‖ **9** *ῥᾳστώνη*] in mge *ῥᾷστον* (man. poster.) R! | *ἐπιλαβέσθαι* om. MNα(δ) | *αὐτοῦ* Rφv *αὐτῶν* cett. (δ) ‖ **10** *ὑπὸ τῆς τέχνης* v

θρώπῳ μόνῳ δυσθήρατον τὸ ἀγαθὸν καὶ δύσληπτον καὶ ἀμφισβητήσιμον, καὶ οὐδεμία πω ἐξεύρηται τέχνη, ὑφ' ἧς, ⟨εἰ⟩ παιδευθείη τουτὶ τὸ γένος, οὐ παρέξει τοῖς d
σοφισταῖς προφάσεις λόγων καὶ διαγωνίας καὶ ὁμιλίας,
5 οὐδὲ ἀφαιρήσει αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα τοῦ τέλους, οὐδὲ προήσεται τὴν σωτηρίαν, διὰ τὸ ἀστάθμητον τῶν λόγων ὑποτετμημένος ταῖς προσδοκίαις, οὐδὲ ἀμελήσει τοῦ μανθάνειν, οὐδὲ πείσεται, ὅπερ τῶν πλεόντων οἱ ναυσιῶντες δὴ καὶ θαλάττῃ πρῶτον ἐντετυχηκότες·
10 οὓς ἐὰν καὶ σμικρὸς ὑπολάβῃ κλύδων, ἐκπλαγέντες τῇ e
ἀηθείᾳ, καὶ καταλιπόντες τὴν ναῦν, καὶ ἀμελήσαντες τῆς σωζούσης τέχνης, παρέδωκαν αὑτοὺς τῷ κύματι, καὶ προαναλώθησαν τῆς νεώς· τοιοῦτόν τι γάρ μοι f

4 προφάσεις λόγων vi. simil. or. 1. 8 a | διαγωνίας nam philosophus tamquam ἀγωνιστὴς vi. or. 1. 6 e et 10 g τίς ἂν ἡμῖν sq. or. 34. 9 a | ὁμιλίας i. e. διδασκαλίας vi. or. 1. 8 a ‖ 8 ὅπερ τῶν πλεόντων sq. cf. Dio Chrys. 6. 42 (= Stob. flor. 8. 15) ὁ δὲ φόβος οὕτω χαλεπός ἐστιν ὥστε πολλοὶ ἤδη προέλαβον τὸ ἔργον οἱ μὲν ἐν νηὶ χειμαζόμενοι οὐ περιμείναντες καταδῦναι τὴν ναῦν, ἀλλὰ πρότερον αὐτοὺς ἀποσφάξαντες vi. etiam or. 37. 8 e ἀποδειλιᾶν sq.

9 in mge δυσάντιδες e verb. contextu repetit. (schol. vet. u) R!

3 ἧς, ⟨εἰ⟩ παιδευθείη Hob. ἧς παιδευθὲν Reiske | οὐ παρέξει Reiske οὐ γὰρ ἕξει codd. (Θ) οὐ γὰρ ἔσται Meiser οὐ γὰρ λήξει Heins. εἰ γὰρ ἥξει Dav.² ἢ οὐ γὰρ παρέξει Markl. οὐ γὰρ ἀεὶ παρέξει Duebn. ‖ 4 πρόφασις RMV (pr. man.) φα(δ) Meiser πρόφασιν Reiske (Duk.) | διαφωνίας Markl. (Duebn.) ἀγωνίας Radermacher (mus. Rhen. 50 p. 478) διαγωγὰς Reiske παιδαγωγίας Meiser | ὁμιλίας Hob. οἴδας R (sine acc.) BHQV οἰδήσεως (coll. Plat. Tim. 70 c) Schenkl ἔριδος Heins. (Duebn.) διδασκαλίας MNφα(Θ) Meiser διαδικασίας (vel λοιδορίας) Markl. ‖ 5 αὐτοῦ Markl. (Δ) αὐτὸς αὐτοῦ Reiske ‖ 7 ὑποτεθνημένος α(δ) | ταῖς προσδοκίαις Markl. (Duebn.) ‖ 9 ναυσιῶντες δὴ Hob. δυσάντιδες (i. e. ⁻AVCωNTCΔH) R (αν in ras.) BMφα(Θ) δυσάκτιδες NQV (in mge) δυσάλκιδες Toupius (Emendat. II 304) δυσάντειες Duk. δυσάντητοι Meiser δυστηνοί τινες Markl. δυσέλπιδες Reiske (Duebn.) ‖ 11 ἀ.ηθεία R! (eras. λ) ἀληθείᾳ MNα corr. Steph. ‖ 12 αὐτοὺς B ἑαυτοὺς MNα(δΔ°) ‖ 13 προσαναλώθησαν Nα(δ) corr. Heins. | τοιοῦτόν γὰρ (suprascr. τι) V

δοκοῦσιν δρᾶν καὶ ὅσοι φιλοσοφίας ἐπιλαμβανόμενοι, ἐμπεσόντες αὐτῆς ταῖς πολυφωνίαις, οὐχ ὑπομένουσιν τὸν τῆς ψυχῆς σάλον, ἀλλ' ἀπεγνώκασιν τοῦ λόγου, ὡς στησομένου ποτὲ καὶ καθορμιοῦντος αὐτοὺς εἰς ἑδραίους λιμένας.

Πα Ἦ ἀγνοεῖς, ὅτι ἀνθρώπων δόξαι καὶ παθήματα, καὶ αἱ τούτων αἰτίαι καὶ γενέσεις, καὶ ἐπανορθώσεις, καὶ σωτηρίαι, ὑπὲρ ὧν οἱ φιλόσοφοι ὁσημέραι πραγματεύονται καὶ λέγουσιν, χρῆμα οὐ στενόν, οὐδὲ ἁπλοῦν, οὐδὲ ἐοικὸς τοῖς εὐθυπόροις τῶν ποταμῶν, οἷς ἐστιν παραδόντα | τὴν ναῦν ἀφεῖναι τῷ ῥεύματι 3 a (= 2 a l)
b κατάγειν αὐτὴν ὡμολογημένας ὁδούς; Ἀλλ' ἔστιν γὰρ κἀνταῦθα πέλαγος πλατὺ καὶ μέγα, παντὸς Σικελικοῦ καὶ Αἰγυπτίου πολυπλανέστερον· ἡ δὲ τέχνη οἶδεν τὴν ὁδόν, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾷ, καὶ τοὺς λιμένας
c γνωρίζει. Πέπονθεν δὲ αὐτὸ ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ τῶν κυβερνητῶν οἱ πολλοί· ἐφίεται μὲν γὰρ ἕκαστος τοῦ εἰδέναι, ἀπολείπονται δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ ὀρθῶς εἰδέναι·
d καὶ τῶν μὲν λιμένων ἀστοχοῦσιν, ἐκφέρονται δ' οἱ μὲν ἐπὶ ῥαχίας δυσχερεῖς, οἱ δὲ ἐπ' ἠϊόνας μαλθακάς, οἱ

1. 2 φιλοσοφίας . . πολυφωνίαις sq. vi. or. 29. 7 f ‖ 6 παθήματα . . χρῆμα . . οὐχ ἁπλοῦν vi. simil. de (bono et) malo or. 39. 1 h sq. et de corpore πολυπαθεῖ or. 7. 2 d vi. etiam or. 1. 2 b ‖ 8 ὑπὲρ ὧν sq. vi. or. 1. 5 i ‖ 13 πέλαγος πλατὺ sq. ut or. 37. 8 a ὁρᾷς sq. etiam or. 21. 8 a vers. finem | Σικελικοῦ sq. vi. or. 36. 6 g ‖ 19. 20 ἐκφέρονται . . ἐπὶ ῥαχίας δυσχερεῖς . . ἐπ' ἠϊόνας μαλθακάς = or. 25. 5 f ὥσπερ sq. vi. etiam or. 8. 7 e; 29. 3 a

9 λέγουσιν — 12 ὁδούς p

1 δοκοῦσιν M cum R! ‖ 4 ὡς οὐ στησομένου Reiske ‖ 6 ἦ Δ° ‖ 7 αἱ (post καὶ) om. a α(δ) | αἰτίαι] ἀτιμίαι MN α(δ) ‖ 8 ὁσημέραι (sine acc.) R ‖ 9 λέγουσι τοῦτο p ‖ 9. 10 οὐδὲ ἁπλοῦν om. p ‖ 12 καὶ κατάγειν α(δ) ‖ 14 οἶδε μὲν τὴν Reiske ‖ 16 πέπονθεν αὐτὸ (suprascr. δὲ) R! ‖ 16. 17 τῶν (ante κυβερνητῶν) om. ϑ ‖ 19 λιμνων (suprascr. ε') R! ‖ 20 ἐπὶ ῥαχίας R! | δ' ἐπ' α(δ Δ°)

δὲ ἐπὶ τὰς Σειρῆνας, οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς Λωτοφάγους καὶ ἄλλους ἄνδρας ἢ διὰ μοχθηρίαν ἀξένους, ἢ δι' ἀμαθίαν ἀθέους, ἢ ὑφ' ἡδονῆς διεφθαρμένους· εἰ δέ που e
τίς ἐστιν ἀγαθὸς καὶ εὔστοχος κυβερνήτης, εὐθὺ τῶν
λιμένων χωρεῖ τῶν ἀσφαλεστάτων,

(ι 136/7) ἔνθ' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι.

Τίς οὖν ἐστιν ὁ κυβερνήτης οὗτος; καὶ τίνι φέροντες ‖ f
ἑαυτοὺς ἐπιτρέψομεν; Μήπω με τοῦτο, ὦ τάν, ἔρῃ, Ed. Duebn. p. 2 g
πρὶν ἂν τοὺς ἄλλους ἴδῃς καὶ ἐξετάσῃς· καὶ πρῶτόν
γε αὐτῶν τὸν ἁβρὸν τοῦτον καὶ ἥδιστον κυβερνήτην
ἡδίστης νεὼς τῆσδ' ἐκ γῆς ἰδεῖν, ἐν δὲ τῷ πλῷ ἀχρειοτάτης καὶ πονηρᾶς ἀεὶ καὶ δυσέργου ταῖς ὑπηρεσίαις,
καὶ ἐκτετμημένης τὰ ὄργανα, καὶ πρὸς τὰς τοῦ χει-
μῶνος ἐμβολὰς ἀσθενεστάτης καὶ ἐνδοσίμου.

Ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως εἰκόνος Θαλαττίας III a
ἐπελάβετο, μὴ ἀφῶμεν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἡμῖν, πρὶν ἐξεργάσηται σαφῶς τὴν γραφήν, εἰκάζων τὴν Ἐπικούρου
φιλοσοφίαν βασιλικῇ ὁλκάδι Ἀσιήτου βασιλέως. Λέγω b

1 ἐπὶ τὰς Σειρῆνας .. ἐπὶ τοὺς Λωτοφάγους καὶ ἄλλους ἄνδρας vi. or. 39. 3 m cf. Iulian. VI 184 d simillimam ratiocinandi viam ingreditur Themist. π. ἀρετῆς 22 ‖ 9 μήπω sq. ut or. 25. 4 a; 40. 3 g ‖ 11 ἁβρὸν sq. scil. Epicurum cf. Themist. π. ἀρετῆς 22 ‖ 17 μὴ ἀφῶμεν sq. vi. simil. or. 15. 2 e sq. etiam or. 11. 6 a; 14. 5 a; 18. 9 b; 22. 5 a al.

1 συρῆνας Nφ ‖ 2. 3 ἀμαθείαν QV ‖ 6 ἐνθ'] ἵν' Homerus | χρεὼν N (-ῶν) α(δ) ‖ 8 φροντες (suprascr. ε) R! ‖ 9 ἐπιτρέψοεν (suprascr. μ) R! ἐπιτρέψωμεν Mα(δ) ‖ 11 αὐτῷ R ‖ 12 ἡδίστης νεὼς τῆσδ' ἐκ γῆς Hob. ἡδίστης σώσισδ' ἐκ γῆς R ἡδίστης τῆς νεὼς οὔσης (ἐστὶν N) ἐκ γῆς cett. (δΔ) ἡδίστης νεὼς ὅσον δ' ἐκ γῆς Dav.² ἡδίστης μὲν νεὼς ὅσον ἐκ γῆς Reiske (Duk.) ‖ 15 ἐντολὰς B ‖ 17 αὐτὸν] τοῦτον BMN φα(δ) ‖ 17. 18 ἐξετάσηται V ‖ 19 Ἀσιήτου ('ionice' ut Λεωνίδην or. 3. 8 e al. de quibus 'ionismis' apud Maximum cf. Dürr p. 9) Hob. Ἀιήτου codd. (δΔ) Αἰγυπ-

CH δὲ οὐ μῦθον πλάττων, ἀλλὰ οὐ πολὺς χρόνος, ὅτε ἐξ
Αἰγύπτου ἐς Τροίαν ἔπλει βασιλεὺς τῶν ὑπὲρ Φοι- 3b
νίκης βαρβάρων, ἐκείνων τῶν | ἀνδρῶν, (=2b)
(λ 122) οἳ οὐκ ἴσασιν θάλατταν,
οὐδὲ
(cf. ι 275) ἀλέγουσιν τοῦ Αἰγιόχου Διὸς
(ι 276) οὐδὲ θεῶν μακάρων.

c Παρεσκευάσατο δὴ μέλλων πλεῖν ὁ ἄθεος οὗτος καὶ
ἀθάλαττος βασιλεὺς μεγάλην καὶ εὐρύχωρον ναῦν, ἵνα
d αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡδοναὶ συμπλέωσιν· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς
βασίλεια ἦν, οἷα κάλλισται παστάδες, καὶ εὐναί, καὶ
δρόμοι·
(η 112/3) ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετραμμένος,
καὶ δένδρα ἐπεφύκεσαν, ῥοιαί, καὶ ὄγχναι, καὶ μηλέαι,
e καὶ ἄμπελοι· τὸ δὲ αὐτῆς λουτρὸν ἦν, καὶ γυμνάσιον·
τὸ δὲ ὀψοποιοῖς χώρα· τὸ δέ, θάλαμοι παλλακίσιν· τὸ
δέ, συμπόσιον· τὸ δέ, ἄλλό τι μέρος τρυφώσης πόλεως.
f Περιεβέβλητο δὲ ἡ ναῦς πολλὰς μὲν χρόας ἡδίστας
ἰδεῖν, πολὺν δὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον· καὶ διέφερεν

---

9 εὐρύχωρον ναῦν scil. Θαλαμηγὸν cf. Athen. V 204e κατεσκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον πλοῖον τὴν Θαλαμηγὸν καλουμένην Strabo XVII 800 Senec. de benef. VII 20 Appian. pr. 8

τίου Reiske ἀνοήτου (disputantes mecum olim de hoc loco in seminario Gotingensi) Sauppe Bottermann

1 in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (schol. vet. u) R! ‖ 2 εἰς QV | Τροίαν] Τύρον Markl. ‖ 2. 3 φοινίκης NV ‖ 9 ἀθάλαττος (αλα in ras.) R! ἀθαλάττωτος Markl. | εὐρύχωρον (ρον in ras. ex ρανν) R! ‖ 10 γὰρ ⟨ἔνδοθεν⟩ αὐτῆς Heins. ‖ 11 βασίλεια (εια in ras.) R! | κάλλισται (αλλισ in ras.) R! κάλλιστοι MN κάλλιστα α(δΔ) ‖ 12 θρόνοι Markl. ‖ 13 ἄγχι] ἄχοι B ‖ 14 τετραμμένος (με in ras.) R! τετράγνος Heins. (Δ) cum Homero ‖ 15 ἐμπεφύκεσαν MN α(δΔ) ‖ 18 πόλεως] νεὼς ἦν Reiske

οὐδὲν ἀνδρὸς δειλοῦ κεκοσμημένου ὅπλοις χρυσοῖς.
Ἐθαύμαζον οἷον τὸ θέαμα οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ τὸν ἐπι- g
βάτην ἐμακάριζον, καί που τὶς εὔξατο ναύτης γενέ-
σθαι ἡδίστης νεώς. Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἀνάγεσθαι ἦν, ἐξέπλει h
μὲν ἡ μεγάλη αὕτη ναῦς καὶ πολυτελής, καὶ ἀπεσά-
λευεν τῶν λιμένων, καθάπερ νῆσος πλωτή. Ἐξέπλεον
δὲ καὶ αἱ ἄλλαι ὁλκάδες αἱ δημοτικαί, εὔζωνοι καὶ
πρὸς τὴν χρείαν παρεσκευασμέναι. Μέχρι μὲν ἦν τὸ i
πνεῦμα πρᾶον, ἐκράτει ταῖς ἡδοναῖς ἡ βασιλικὴ ναῦς,
καὶ κνίσης ἦν πάντα μεστά,

(K 13) αὐλῶν, συρίγγων τὲ ἐνοπῆς, ὁμάδου τὲ ἀν-
θρώπων.

Ἐπεὶ δὲ ἐξ αἰθρίας ἄφνω χειμὼν ἐπετάραξεν τὸν αἰ- k
θέρα, καὶ πνεῦμα κάτεισι λάβρον σὺν πολλῷ πατάγῳ,
ἔγνωσαν τότε, τίς μὲν ἡδονῆς χρεία, τίς δὲ τέχνης. Αἱ l
μὲν γὰρ ἄλλαι ὁλκάδες ξυνενεικάμεναι τὰ ἱστία πρὸς
τὸν κλύδωνα ἡμιλλῶντο, καὶ τὸ πνεῦμα ἔφερον, καὶ

---

11 αὐλῶν sq. vi. or. 22. 2 d ‖ **15** ἡδονῆς χρεία . . τέχνης vel potius ἡδονῆς . . χρείας ut or. 17. 4 a sq.

---

5. 6 ἀπεσάλευεν — **6** πλωτή p ‖ **13** ἄφνω — **14** λάβρον v (: αἰθὴρ)

---

5. 6 ἀπεσάλευε τῶν λιμένων in mge repetit. (schol. rec.) R! ‖ **16** ξυνενεικάμεναι in mge repetit. (schol. vet. a) R!

---

2 οἷον (ιον in ras.) R! οὖν Dav.² οἷον ⟨εἰκὸς⟩ Markl. (Duebn.) ‖ **3** ναύτης] αὐτῆς „in uno exemplari" legebatur teste Stephano ‖ **5. 6** ἀπεσάλευεν (εσ in ras.) R! ‖ **6** λιμένων ἡ ναῦς p | πλωτή] πλατύ N ‖ **7** εὔζωνοι≡ (eraso interpunctionis signo) R! ‖ **8** ⟨Καὶ⟩ μέχρι Reiske | μὲν ⟨οὖν⟩ ἦν Duk. ‖ **8. 9** πρᾶον τὸ πνεῦμα MNα(δ) ‖ **10** κνίσης ϛ(δ⊿°) ‖ **11** ἐνοπὴν et ὅμαδόν Homerus ‖ **13. 14** αἰθέρα] ἀέρα in mge N ‖ **14** κατήει Reiske | λαῦρον N

m τὴν ἐμβολὴν τοῦ κακοῦ ἀπεμάχοντο· ἡ δὲ κακοδαί|μων 3 a
ἐκείνη ναῦς περιεφέρετο, καθάπερ ἀνδρὸς σῶμα μέγα,
n καρηβαροῦν, καὶ ὑπὸ μέθης σφαλλόμενον· καὶ οὔτε ὁ
κυβερνήτης ὅ, τι χρήσαιτο τῇ τέχνῃ εἶχεν, ὅ, τε ἄβρὸς
o ἐκεῖνος ὄχλος ἔκειτο ἐκπλαγὴς καὶ στένων· κατήριπεν
δὲ ὁ χειμὼν τὰ θαυμαστὰ ἐκεῖνα πάντα,
(*I* 541) πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δούρατα
μακρά· ‖

Ed. Duebn. p. 3 διελύετο δὲ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ οἱ θάλαμοι, καὶ τὰ
λουτρά, καὶ ἐξέπιπτεν εἰς γῆν πόλεως ναυάγια·
p (μ 418/9) οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐπιφορέοντο.

q Τοῦτο τέλος ἀνοήτου ἐπιβάτου, καὶ ἀχρήστου νεώς,
καὶ ἀκαίρου τρυφῆς.

(IV) Ἐπανάγωμεν δὲ αὖθις ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς τὴν εἰ-
a κόνα ταύτην παρελάβομεν. Ἔοικεν γὰρ ἀμέλει καὶ
οὗτος οὐ πλοῦν βραχύν, οὐδὲ ἡμερῶν ὀλίγων ἡμῖν
δρόμον διαγωνιουμένοις, ἀλλὰ τὸν τοῦ ζῆν ξύμπαντα
χρόνον νομοθετεῖν ἡδονὰς οὐδὲν τῶν θαλαττίων ἐκεί-
b νων ἀσφαλεστέρας· μήπω γάρ τις ἡμᾶς πειθέτω λόγος,

2. 3 σῶμα . . καρηβαροῦν ut ψυχὴ vi. or. 10. 9 b ; 27. 5 h ‖ **3** οὔτε ὁ κυβερνήτης . . ὅ, τε ὄχλος sq. vi. simil. or. 27. 6 c ‖ **20** μήπω sq. ut or. 28. 1 e

1 ⟨πρὸς⟩ τὴν ἐμβολὴν Steph. τὴν ἡδονὴν MN α corr. Steph. (ex ρ) | ἀνεμάχοντο Markl. ‖ **4** ὅ,τε] οὔτε φα(δ) ‖ **5** ὄχλος om. B | ⟨ἀλλ'⟩ ἔκειτο φα(δ) | ἐκπλαγὴς RVQ (pr. man.) ἐκπληγὰς N ἐκπλαγεὶς cett. (δ*Δ*) | κατήριπε R (-εν) QV κατήρειπε cett. (δ*Δ*^{o}) ‖ **6** πάντα ἐκεῖνα B ‖ **7** δούρατα] δένδρεα Homerus ‖ **9** καὶ (ante ἡ βασιλεία) om. BMNV α(δ) | τὰ βασίλεια α(δ*Δ*) improb. Schenkl ‖ **11** κορώνῃσιν QV | ἴκελοι Bα(δ) ‖ **12** ἐπεφέροντο BH ἐμφορέοντο Heins. (*Δ*) cum Homero ‖ **13** τοῦτο ⟨τὸ⟩ τέλος B et ita Reiske ‖ **15** ὡς] ᾧ Heins. (*Δ*) ‖ **16** παρεβάλλομεν Markl. (Duebn.) ‖ **17. 18** δρόμον ἡμῖν ς(δ*Δ*^{o}) ‖ **18** διαγωνιούμενος B

ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἡδονή, ἀλλὰ ἀγωνιξέσθω, ἐὰν πεῖσαι δυνηθῇ, ⟨ὡς ἀσφαλής⟩. Εἰ δὲ μεταβάλλειν μὴ δυνηθῇ, ἀνέξομαι, ἡδόμενος τὸν πάντα χρόνον, καὶ ἀμελήσω τῆς ἀρετῆς, ἐάν μοι δείξῃς ἡδονὴν ἀσφαλῆ καὶ λύπης ἀμιγῆ, ἡδονὴν ἀμετάγνωστον, ἡδονὴν ἐπαινουμένην. Δείξεις δέ c πως οὐ μᾶλλον, ἢ λύπην· οὐδὲν γὰρ ὑγιὲς οὐδὲ εἰλικρινὲς τούτων κατεστήσατο τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις, ἀλλὰ ἀναμέμικται πανταχοῦ τὰ λυπηρὰ τοῖς ἡδέσιν, ἑκάτερον ἐν ἑκατέρῳ φυρόμενον· ἀνάγκη δὲ αἱρούμενον θάτερον καὶ τοῦ ἄλλου μετέχειν εὐθύς· ἅτε γὰρ ἀλλήλοις συμ- d πεφυκότα, τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἐπιρρεῖ, καὶ ἀντικαταλλάττεται τὰς γενέσεις, καὶ ἀμείβει τὰς συνουσίας. Ὑπὸ e δὲ τῆς παλιρροίας ταύτης ψυχὴ κυκωμένη, πῶς ἄν ποτε ἐπιλάβοιτο ἀλυπίας, συνοῦσα ἀγαθοῖς ἐστερημέ|- 3b νοις; Ἐγὼ καὶ θαλάττῃ διὰ τοῦτο ἀπιστῶ, κἂν νήνε- f μος ᾖ, κἂν γαλήνην ἔχῃ· ὑποπτεύω γὰρ αὐτῆς τὴν

---

5 ἡδονὴν ἐπαινουμένην vi. or. 17. 5 f ἔπαινος sq.

---

3 ἀμελήσω — 9 φυρόμενον x ‖ **8** ἀναμέμικται — 14 ἀλυπίας p

---

4 λύπης ἀμιγῆ] in mge ἡδονὴ ἄλυπος οὐκ ἔστι x

---

1 πεῖσαι] στῆσαι ⟨αὐτὴν⟩ Duk. ⟨βεβαίαν⟩ δεῖξαι Markl. ‖ **2** δυνηθῇ, ⟨ὡς ἀσφαλής⟩ (coll. infra ἡδονὴν ἀσφαλῆ et p. 360. 6) Hob. | εἰ δὲ] μηδὲ Reiske (Duebn.) ὅτι Orelli μὴ Schenkl | μὴ δυνηθῇ] μὴ δυνατή Orelli τουτὶ (τοῦτο) γὰρ (δὲ) ἐὰν δυνηθῇς (-θῇ) Reiske (Duk.) τὴν ἡδονὴν Combes ἂν (εἰ) δὲ δυνηθῇ Duebn. (Schenkl) ‖ **3** ἀνέχομαι MN | ἡδόμενος τὸν πάντα χρόνον] τοῦ λόγου MN α(δ) ‖ **5** δείξῃς BV ‖ **5. 6** δὲ πῶς; α(δΔ) ‖ **9** ἓν (ante ἑκατέρῳ) om. BH x (Δ°) | φερόμενον BH ‖ **10. 11** ξυμπεφυκότα MV ‖ **11. 12** ἀντικαταλλάττεται] αὐτίκα καταλλάττεται B ‖ **14. 15** ἐστερημένοις (scil. τῆς βεβαιότητος)] ἐστραμμένοις 'adnotatum' reperit Steph. (inscius 'an ex alio exemplari an ex coniectura') ἐφημέροις Dav.[1] ἀσφαλείας (vel βεβαιότητος) ἐστερημένοις Dav.[2] ἑστηριγμένοις Markl. ἐστερησομένοις Reiske ἐπτερωμένοις Meiser ‖ **15** ἐγὼ δὲ καὶ MN α(δ) | διὰ τοῦτο om. MN φα(δ) add. Steph. (ex ρ)

ἡσυχίαν· εἰ δέ με βούλει πιστεῦσαι γαλήνῃ, ἄγε λαβὼν εἰς πέλαγος ἀσφαλές,

(δ 566) ἔνθ' οὐκ ἔστ' . . . οὔτ' ἄρ χειμὼν πολύς,
(ξ 43/45) οὔτέ ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται, ... ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

g Συγκεκλήρωται δὲ καὶ ἡ ψυχὴ τοιούτῳ πάθει· καὶ μέχρις ἂν αὐτῇ ἀπῇ μὲν ὁ κυβερνήτης, ἀπῇ δὲ καὶ ἡ τέχνη, κἂν γαλήνην ἴδῃ, χειμῶνα δέδιεν· κἂν χειμῶνι
h ἐντύχῃ, γαλήνην ποθεῖ. Ἀνδρὸς γὰρ βίος πρὸς ἡδονὴν νενευκότος, καὶ λύπην ἐπτοημένου, κοῦφος καὶ ψοφοδεὴς καὶ ἄπιστος καὶ θαλάττης πάσης ἀδηλότερος.
Va Οὐχ ὁρᾷς τοὺς μνηστῆρας νεανικαῖς ἡδοναῖς συγγιγνομένους, πίονας αἶγας κατέδοντας, καὶ ἁπαλῶν ἐρίφων ἐμπιμπλαμένους, καὶ αὐλῶν ἀκούοντας, καὶ οἶνον ἀπομισγομένους, καὶ δίσκοις ταρπομένους, καὶ αἰγανέας ἱέντας; Τίς οὐκ ἂν αὐτοὺς τῆς ἡδονῆς ταύ-

3 ἐνθ' οὐκ ἔστ' sq. eadem citandi ratione adhibet or. 11. 10 e ‖ 14 τοὺς μνηστῆρας scil. ἐπιθυμιῶν exempla (ut κενταύρους or. 33. 8 a et c) vi. etiam or. 26. 9 e cf. similiter Dio Chrys. V 16 (de sphinge) ὅδε μὲν δὴ ὁ μῦθος . . τάχ' ἂν ἱκανῶς ἐπιδεῖξαι δύναιτο ὁποῖόν ἐστι τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος ὅτι ἄλογοι οὖσαι καὶ θηριώδεις . . διαφθείρουσιν

11 ἀνδρὸς — 13 ἀδηλότερος nx

2 ἀσφαλές om. H (pr. man.) a del. Heins. ‖ 3 ἐνθ' οὐκ ἔστ' non Homeri sunt ‖ 6 ἀνέφελος MNQV ‖ 9 αὐτῇς Steph. ‖ 10 ἴδοι B οἶδε N εἶδεν M ‖ 13 θαλάσσης MNBn | πάσης om. V ‖ 14. 15 συγγινομένους ς(δ Δ°) ‖ 15. 16 ἁπαλῶν ἐρίφων in ras. e verbis quibusdam, quorum initium fuit παλο quaeque spatium multo maius expleverunt, per quod spatium postea man. recent. litterae ων ἐρίφων trahendo distributae sunt R! ‖ 16 καὶ αὐλῶν — 17 ἀπομισγομένους om. QV | καὶ αὐλῶν in ras. (ut supra 15 ἁπαλῶν) R! ‖ 17 ἀπομισγομένους] ἀπὸ κρατῆρος μισγομένους Reiske | ταρπομένους ς(δ Δ) ‖ 18 ἱέντας MN ἰόντας QV

της ἐμακάρισεν; Ἀλλὰ ὁ μαντικὸς καὶ γνωριστικὸς τοῦ b
μέλλοντος λέγει,

(υ 351/2) ἃ δεῖλ' οὔτι κακὸν τόδε πάσχετε, νυκτὶ μὲν ὑμῶν
εἰλύαται κεφαλαί,

παρὰ πόδας τὸ κακὸν καὶ ἐγγύς. Παρὰ πόδας τὸ κα- c
κὸν ἦν καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην
ἡδονὴν ἐκ Πελοποννήσου ἐκκλέψαντι· ταχὺ γὰρ ἐπ'
αὐτῇ στόλος ἐξηρτύθη Ἑλληνικός, μυρίας μὲν ὀδύνας
αὐτῷ τῷ ‖ τῆς ἡδονῆς ἐραστῇ ἄγων, μυρίας δὲ τῇ Ed. Duebn. p. 4
ξυμπάσῃ πόλει. Τὰς δὲ Ἀσσυρίους ἡδονὰς οὐ λέγω, d
ἃς κατέλαβεν εὐθὺς πῦρ αὐτῷ χρυσῷ, καὶ αὐταῖς παλ-
λακίσιν. Οὐδὲ τὰς Πολυκράτους τὰς Ἰωνικὰς οὐ λέγω, e
ἃς κατέλαβεν οὐδὲ εὐσχήμων θάνατος. Πλήρης ἦν f
4a Σύβαρις ἡδονῶν, ἀλλὰ | ἀπώλοντο μετὰ τῶν χρησα-
μένων αἱ ἡδοναί. Εὐδοκίμουν καὶ παρὰ Συρακοσίοις g
ἡδοναί, ἀλλὰ ἐσωφρόνισαν αὐτοὺς μετ' ἐκείνας αἱ συμ-
φοραί. Ἀλλ' οὐδὲ Κορινθίοις.

---

6 *Ἀλεξάνδρῳ* sq. vi. or. 18. 8 e cf. Iulian. II 99 c Lucian. dial. mort. 19 Plut. fort. Alex. 1. 10 ‖ **10** *τὰς . . Ἀσσυρίους ἡδονὰς* scil. Sardanapali vi. or. 4. 9 e Plut. Alex. fort. II 3 Dio Chrys. 62. 5 ‖ **12** *τὰς Πολυκράτους* vi. or. 29. 2 b | *τὰς Ἰωνικὰς* vi. or. 32. 3 b ‖ **14** *Σύβαρις* vi. or. 32. 10 a; 21. 5 d ‖ **15** *Συρακοσίοις* vi. or. 32. 10 a ‖ **17** *Κορινθίοις* vi. or. 32. 3 b

---

14 *ἀπώλοντο* — 16. 17 *συμφοραί* x

---

3 *δειλοὶ τί φα(δΔ)* cum Homero | *ὑμέων* Homerus ‖ **7** *ἡδονὴν* om. N | *πελοποννήσου* QV ‖ **8** *ἐξηρτήθη* MN | *ὠδίνας* N ‖ **11** *ἃς*] *ἃ* QV | *εὐθὺ* BMNQV ‖ **14** *ἀπόλλωντο* N *ἀπόλωντο* x ‖ **16** *⟨αἱ⟩ ἡδοναί* B | *ἀλλὰ* R!V *ἀλλ'* cett. (*δΔ*) | *ἐσωφρόνησαν* R! (pr. man.) Bx ‖ **17** *οὐδὲ*] *οὐ δὴ* Dav.[2] | *Κορινθίους* Dav.[2] *Κορινθίοις*** Duebn. mutilam esse orationem indicans, quae non mutila, sed ab ipso Maximo interrupta esse intellegenda est (subaudi *ἡδοναὶ ἦσαν κακοῦ ἄπειροι*)

⟨ΛΑ′⟩

XXXI (Duebn. II vulg. 32 B 30 β′)

Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον β′

Ia *Ἐπεχείρει ἐχθρὸς λόγος τὶς παρελθὼν πείθειν ἡμᾶς* 5
ὡς αἱρετέον ἡδονήν, ἐὰν προσγένηται αὐτῇ τὸ ἀσφαλές·
σοφιστὴς λόγος καὶ ἀπατεὼν δεινῶς, ὅς, ἐξὸν σκοπεῖν
τὴν ἡδονῆς φύσιν, καθόσον ἡδονή, ποῦ τάττεται, ἐν
ἀγαθοῖς ἢ κακοῖς, ἐν ποτέρῳ χορῷ παρεὶς τὸ σκέμμα,
ὡς ἀγαθοῦ τῆς ἡδονῆς οὔσης, ἐσκοπεῖτο εἰ βέβαιον τὸ 10
ἀγαθὸν τοῦτο. Καὶ ποῖον ἄν τις ἐπινοήσαι ἀγαθὸν
b *σαλεῦον καὶ κραδαινόμενον; Ὥσπερ γάρ, οἶμαι, καὶ τῆς*
ἄλλης γῆς εἰ ἀφέλοι τὶς τῷ λόγῳ τὴν ἕδραν ἢ τὴν

---

6 *ἐὰν προσγένηται αὐτῇ τὸ ἀσφαλές* vi. or. 30. 4 b ‖ **12** *σαλεῦον καὶ κραδαινόμενον* nam *ἑδραῖον τὸ ἀγαθόν* vi. or. 39. 1 h

---

Codices RBMNQVα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

12 *ὥσπερ* — p. 361. 5 *φύσιν* p | *ὥσπερ* — p. 361. 6 *σώματος* n

---

12 *κραδαινόμενον*] in mge *κινούμενον πλημμελῶς* (schol. vet. a) R!

---

1 ⟨ΛΑ′⟩ Hob. ‖ **3** in mge $\beta^{ον}$ N | *περὶ* — **4** *βέβαιον β′* (*λόγος δεύτερος*) RB(Q) *περὶ* — *βέβαιον* NV additis *λόγος λβ′ φ ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ* M *ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι* — *βέβαιον λόγος λβ′ α ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἀνθρώπινον τέλος ἡ ἡδονὴ* Heins. *περὶ ἡδονῆς β′* Dav.^{2} ‖ **5** *ἐχθρὸς*] *ἐχθὲς* Heins. ‖ **7** *δεινός* QVφ ‖ **8** *καθόσον* ⟨*γὰρ*⟩ *ἡδονή* Reiske | *ποῦ* R!BMV *που* cett. ($\delta\Delta$) ‖ **9** *ὁποτέρῳ* ς($\delta\Delta$) *ὁποτέρῳ* ⟨*τάττεται*⟩ Reiske ‖ **11** *ποῖον* Rφ *πῶς* cett. ($\delta\Delta$) | *ἐπινοῆσαι* M cum R! ‖ **13** *ἄλλης* Rn *ὅλης* cett. ($\delta\Delta$) | *ἀφέλοι* (*οι* in ras.) R! | *τῷ λόγῳ* om. HMN$\varphi\alpha$(δ) | *ἢ τὴν* R! (in ras. ex *ἢ μονήν*) Qpn *καὶ τὴν* cett. ($\delta\Delta$)

μονήν, συναφεῖλεν αὐτῆς καὶ τὸ εἶναι· καὶ τοῦ ἡλίου
εἰ ἀφέλοι τὶς τὴν κίνησιν καὶ τὸν δρόμον, συναφεῖλεν
αὐτοῦ τὴν οὐσίαν· οὕτως καὶ τοῦ ἀγαθοῦ εἴ τις ἀφέλοι
τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν στάσιν, συναφεῖλεν αὐτοῦ καὶ
τὴν φύσιν· οὐ γὰρ χρόνῳ τὸ ἀγαθὸν ἀνθεῖ, ὡς ὥρα
σώματος. Πῶς ἂν οὖν τις περὶ ἡδονῆς σκοποῖ, τὸ c
μὲν ἀγαθὸν αὐτῇ προσθείς, ἀφελὼν δὲ τὸ βέβαιον;
Εἰ γὰρ ἀνάγκη ἀγαθὸν ὂν βέβαιον εἶναι, τῇ τοῦ βε-
βαίου ἀπουσίᾳ καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς ἡδονῆς συναπέρχε-
ται. Καὶ πότερος τούτων τῷ πιθανῷ πλησιαίτερος;
ὁ λέγων τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, κἂν μὴ βέβαιος, ἢ
ὁ ἀγαθὸν λέγων μὴ εἶναι, ἂν μὴ ὡς βέβαιον ᾖ; Ἐγὼ d
4b μὲν οἶμαι, θάτερον· κρεῖτ|τον γὰρ ἀφελεῖν ἡδονὴν
ἀγαθοῦ, προσθέντας τὸ βέβαιον αὐτῷ ἢ προσθεῖναι
ἡδονῇ τἀγαθόν, ἀφελόντας αὐτῆς τὸ ἀσφαλές.

Ἐπεὶ τοίνυν τὸ μὲν ἀγαθὸν οὐχ ἡδὺ πάντως, βέ- IIa
βαιον δὲ πάντως, τὸ δὲ ἡδὺ οὐ πάντως ἀγαθόν, ἀβέ-
βαιον δὲ πάντως, λείπεται δυοῖν θάτερον, ἢ τὴν ἡδο-

1. 2 τοῦ ἡλίου .. τὸν δρόμον sq. vi. or. 34. 1 c ‖ 8 εἰ .. ἀνάγκη ἀγαθὸν ὂν βέβαιον εἶναι sq. cf. Epict. diss. II 11. 19 τὸ ἀγαθὸν δεῖ εἶναι τοιοῦτον ἐφ' ᾧ θαρρεῖν ἄξιον . . . ἀβεβαίῳ τινὶ θαρρεῖν ἄξιον; μή τι οὖν βέβαιον ἡ ἡδονή; οὔ sq.

3 τοῦ ἀγαθοῦ — 6 σώματος x ‖ 8 εἰ γὰρ — 9. 10 συναπέρχεται p ‖ 13 κρεῖττον — 15 ἀσφαλές n ‖ 16 ἐπεὶ τοίνυν — p. 362. 7 ἐπικρυπτόμενα n | τὸ μὲν — p. 362. 4 ἀγαθοῦ x

8 ⟨καὶ⟩ εἰ p | γὰρ om. p | ἀγαθὸν ⟨ἢ τι⟩ ὂν p | τοῦ post τῇ om. p ‖ 10 τῷ πιθανῷ τούτων ϛ(δ) | πλησιέστερος MN ‖ 11 λέγων την τὴν (prior. την lineolis delet.) R! | βέβαιος (scil. ἡ ἡδονὴ ut sit praeter βέβαιος nil nisi βέβαιον formatum adiectivi sequiore usu) R βέβαιον cett. (δ𝒹) ‖ 11. 12 ἢ ὁ (in ras. ex ἢ καὶ) R! ᾖ· ἢ ὁ Markl. (𝒹) ‖ 12 ὡς] καὶ Reiske (Duebn.) sed ὡς idem hic valet atque 'plane' cf. Plat. legg. III 676 b τὸ δέ γε ὡς ἁπλετόν τι καὶ ἀμήχανον ἂν εἴη al. (quae collegit Ast lex. Platon. III 582) ‖ 13 θάτερον ⟨τὸν δεύτερον⟩ Markl. (Duk.) ‖ 14 τὸ ἀβέβαιον Dav.² ‖ 15 ἀφελόντας — 16 ἀγαθὸν om. N

νὴν διώκοντας ἀμελεῖν τἀγαθοῦ, ἢ τὸ ἀγαθὸν αἱρουμένους μὴ διώκειν ἡδονήν. Οὐθὲν δὲ οἶμαι διωκτὸν
b ὅ, τι μὴ ἀγαθόν· ἀλλ' ἀγαθοῦ φαντασίᾳ, τὸ μὴ ἀγαθὸν διώκεται ἐν χώρᾳ ἀγαθοῦ· καθάπερ ὑπὸ τῶν
χρηματιστῶν τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, οὐ διότι 5
κίβδηλα, αἱρετὰ ὄντα, ἀλλὰ τῇ πρὸς τὸ ἀληθὲς ὁμοιό-
c τητι τὴν τοῦ κιβδήλου φύσιν ἐπικρυπτόμενα. Ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οἱ ἀργυρογνώμονες τῇ τέχνῃ διεκρίναντο τἀληθοῦς τὸ μὴ δόκιμον· ἐν δὲ τῇ τῶν ἀγαθῶν νομῇ διακρίνει ὁ λόγος ἀπὸ τῶν ὄντων ἀγαθῶν τὰ φαινό- 10
d μενα μέν, οὐκ ὄντα δέ· ἀλλὰ λησόμεθα, ὥσπερ οἱ μοχθηροὶ χρηματισταί, θησαυροὺς ταμιευόμενοι κιβδήλων ἀγαθῶν.

III a Τίς ἂν οὖν καὶ γένοιτο ἡ σκέψις ἡμῖν; καὶ τίς ὁ
b τῆς δοκιμασίας οὗτος τρόπος; Φέρε, εἴ τις ἐπεχείρει 15
τὸν βοῦν ὑπολύσας τῶν ἀρότρων, καὶ τὸν ἵππον τῶν

---

8 οἱ ἀργυρογνώμονες sq. vi. simil. or. 18. 3 b ἀλλ' ὥσπερ sq. ‖ **10. 11** τὰ φαινόμενα . . ἀγαθὰ cf. Albin. 27 τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου . . μηδὲν εἶναι καθάπαξ ἀγαθὸν sq. Apul. dogm. Pl. II 1 vi. etiam or. 18. 3 c ἐὰν γὰρ sq. et quae ibi adnotavi ‖ **16** τὸν βοῦν ὑπολύσας sq. vi. or. 23. 4 b βοῦς ἀροῖ sq. etiam or. 29. 7 h cf. Cicer. nat. deor. I 14. 37 Porphyr. abstin. 20 Varro fragm. 559 Senec. ben. IV 5. 2 Philo fragm. 675 M

---

15 φέρε — **16** ἀρότρων v (: ὑπολύσας)

---

1 τοῦ ἀγαθοῦ x ‖ **1. 2** ἐρουμένους x ‖ **3** τὸ μὴ (η in ras.) R! ‖ **5** (et 12) κερματιστῶν (κερματισταί) Markl. φαύλων χρηματιστῶν Reiske ‖ **8** ἐνταῦθα (αυ in ras.) R! | διεκρίνατο (suprascr. ν) R! διέκριναν Reiske ‖ **9** ἀγαθων-νομῇ R! | νομῇ] οὐ μὴ Reiske | **10** ⟨οὐ (μὴ)⟩ διακρίνει Heins. (Dav.²) ‖ **12** μοχθηροὶ] πονηροὶ NQVρ ‖ **15** $\overset{B}{\text{οὗτος}}$ $\overset{A}{\text{τρόπος}}$ V τρόπος οὗτος ς(δΔ°) ‖ **16** ἀρότρων (in ras. ex ἁρμάτων) R! | τῶν ἵππων (pr. man.) R!N

ἁρμάτων, ‖ ὑπαλλάξας ἑκατέρου τὴν ἐργασίαν, ὑπα- Ed. Duebn. p. 5
γαγεῖν τὸν μὲν βοῦν τῷ ἅρματι, τὸν δὲ ἵππον τῷ
ἀρότρῳ, ἆρ' οὐκ ἂν ἦν πρὸς μὲν τὴν φύσιν παρά-
νομος, πρὸς δὲ τὰ ζῷα αὐτὰ ὑβριστής, πρὸς δὲ τὰς
τέχνας ἀμαθής, πρὸς δὲ τὴν χρείαν ἀκερδής, πρὸς δὲ
τὴν ὑπηρεσίαν καταγέλαστος; Τί δὲ τὰ τούτων ἔτι c
ἀτοπώτερα; εἰ τῶν μὲν ὀρνίθων ἀφελὼν τὰ πτερά,
βαδιστικὰ ἐκ πτηνῶν εἶναί σοι θέλῃς, τὸν δὲ ἄνθρω-
πον πτερώσας παραδῷς τῷ αἰθέρι φέρεσθαι δι' αὐτοῦ,
ὄρνιθος δίκην, οὐκ ἔσῃ καταγέλαστος τῆς ἀλλαγῆς;
Ὁπότε μηδὲ ὁ μῦθος τὸν Δαίδαλον ἠνέσχετο ἀτόπους d
οὕτω τέχνας πραγματευόμενον, ἀλλὰ ἀπέρριψεν αὐτῷ
τὸν παῖδα τοῦ αἰθέρος εἰς γῆν κάτω αὐτοῖς πτεροῖς.
Φασὶν δὲ καὶ Καρχηδόνιον νεανίαν ἀγρεῦσαι λέοντα e
ἄρτι ἐκ γάλακτος, καὶ ἡμερῶσαι τοῦτον παρανόμῳ
τροφῇ, καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτῃ νόθῳ,

11.12 *Δαίδαλον . . ἀτόπους οὕτω τέχνας πραγματευόμενον* ex eadem sententia qua Horatius od. I 3. 34 'expertus vacuum Daedalus aera pinnis non homini datis' ‖ **14** *Καρχηδόνιον νεανίαν* scil. Hannonem cf. Aelian. nat. anim. 5. 39 *Ἄννων οὖν λέοντα εἶχε σκευαγωγὸν* Plin. nat. hist. 8. 21 Plut. rei publ. ger. pr. 3 (799) *Ἄννωνα λέοντι χρώμενον σκευοφόρῳ παρὰ τὰς στρατείας αἰτιασάμενοι τυραννικὰ φρονεῖν ἐξήλασαν* errat igitur scholiastes Maximi Hasdrubalem illum fuisse ratus

14 *Καχρηδόνιον* — p. 364. 4 *δυστυχίᾳ* Apostol. X 61 (= Arsen. 33. 77)

14 *νεανίαν*] in mge *ἱστέον* (om. HQV) *τὸν ἀσδροῦβαν φησίν* (*φασὶ* QV) R (schol. vet. a) V (rubr.) HQ

3 *φύσιν*] *φωνὴν* MN ‖ **7** *εἰ*] *ἐὰν* Meiser ‖ **8** *ἐκ πτηνῶν* om. N (pr. man.) α(δ) | *θέλεις* BMNQV *θέλοις* α(δ) Orelli ‖ **10** *τῆς ἀλλαγῆς* om. MN (pr. man.) α add. Steph. (ex ρ) ‖ **13** *εἰς γῆν*] *εἰς τὴν* Iacobs (apud Duebn.[2] praef.) *εἰς θάλασσαν* Markl. *εἰς Αἰγαῖον* Duk. ‖ **14** *Καρχηδόνιόν* ⟨*φασι*⟩*νεανίαν* Apost.

ὥστε ἐπιθεὶς αὐτῷ φορτίον ἤλαυνεν δι' ἄστεος ὄνου δίκην· ἀλλὰ ἀπέκτειναν γε αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τῆς παρανομίας, ὡς τύραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.

IV a Ὥσπερ οὖν τῷ ἵππων γένει συγκεκλήρωται πρὸς σωτηρίαν δρόμος, καὶ τῷ βοῶν πόνοι, καὶ ὄρνισι πτερά, καὶ λέουσιν ἀλκή, καὶ ἄλλοις ἄλλό τι, οὕτως ἀμέλει καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει δύναμις ξυμφυὴς διασωστικὴ b τοῦ γένους· ταύτην δὲ ἑτέραν εἶναι δεῖ παρ' ἕκαστον τῶν ἄλλων, εἰ μέλλει ἄνθρωπος ὢν μὴ ὑπὸ ἀλκῆς σωθήσεσθαι, ὥσπερ οἱ λέοντες, μηδὲ ὑπὸ δρόμου, ὥσπερ οἱ ἵπποι, μηδὲ ἀχθοφορεῖν ὄνου δίκην, μηδὲ ἀροῦν βοὸς δίκην, μηδὲ πέτασθαι κατὰ ὄρνιθας, μηδὲ c νήχεσθαι κατὰ ἰχθύας. Ἀλλ' ἔστί τι καὶ τούτῳ ἔργον ἴδιον, διαγνωστικὸν τοῦ βίου, εἰ ἐννενέμηται τὰ ζῷα τὰς δυνάμεις, ἑκάστην ἕκαστον κατὰ τὴν χρείαν τοῦ βίου, καὶ τὰ ἔργα κατὰ τὰς δυνάμεις, καὶ τὰ ὄργανα

---

5 ὥσπερ οὖν sq. vi. or. 10. 5 f; 20. 6 c; 29. 7 h cf. Themist. π. ἀρετῆς (Mus. Rhen. 21. 449) Iambl. protr. 5 (Pist. 36) Plut. de fort. 3 de soll. anim. 5 Iulian. VI 194 c Orig. c. Cels. 219 Porph. de abstin. III 8 Plut. fragm. περὶ ἰσχύος Cicer. nat. deor. II 63. 158 etiam Plat. Prot. 320 d sq.

---

5 ὥσπερ — 14 ἰχθύας n

---

1 ἄστεως (prim. man.) R ‖ 2 γε ÷ αὐτὸν R! ‖ 4 δυστυχίᾳ] τύχῃ MNφα(δ) ‖ 5 τῷ] τῶν MN Dav.² corr. Reiske ‖ 6 σωτηρίαν δρὸς Q unde σωτηρίαν ἀνδρὸς V | τῷ βοῶν RMQ τῶν βοῶν Nn τῷ τῶν βοῶν cett. (δ) | ὄρνισι R! ‖ 8 καὶ ἀνθρώπῳ RQ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ cett. (δ∠°) ‖ 9 ἑκάστου MN ἑκάστην Markl. ‖ 10 ἄλλων (λω in ras.) R! | μέλλοι MN (in mge) QVn ‖ 11 λέοντες (λε in ras.) R! ‖ 13 πέτεσθαι nescio unde ∠ ‖ 14 ἔργον om. BMNVφ ‖ 15 διασωστικὸν Heins. | εἰ — 16. 17 τοῦ βίου om. V | εἰ νενέμηται N (pr. man.) Mα(ϑ) εἶεν· νενέμηται Dav.² εἴ γε νενέμηται Reiske (Duebn.) ‖ 16 ⟨καὶ⟩ ἑκάστην BMNQα(δ) | ἕκαστον (ον in ras.) R!

κατὰ τὰ ἔργα καὶ τἀγαθά. Καί, ξυνελόντι εἰπεῖν, τὸ d
ἑκάστου ἀγαθὸν ἐν τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν ἔργων μένει, τὰ CH
δὲ ἔργα ἐν τῷ τῆς χρείας ἀναγκαίῳ, ἡ δὲ χρεία ἐν
τῷ τῆς δυνάμεως εὐπόρῳ, ἡ δὲ δύναμις ἐν τῷ τῶν
ὀργάνων εὐμηχάνῳ, τὰ δὲ ὄργανα ἐν τῷ τῆς φύσεως
ποικίλῳ. Παντοδαπὴ γὰρ ἡ φύσις, καὶ | διὰ τοῦτο e
περιέβαλεν καὶ διεκόσμησεν τὰ ζῷα ἕκαστα ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ βίου, ἄλλα ἄλλοις ὅπλοις· τὰ μὲν ὀνύχων ἀκμαῖς,
τὰ δὲ ὀδόντων ῥώμῃ, τὰ δὲ κεράτων ὀξύτητι, τὰ δὲ
ποδῶν τάχει, τὰ δὲ θυμῷ, τὰ δὲ ἰῷ· τὸν δὲ ἄνθρωπον f
ἀποδύσασα τουτωνὶ τῶν περιβλημάτων, ἀπέφηνεν γυμ-
νὸν καὶ ἀσθενῆ καὶ ἄτριχον, καὶ ῥώμην ἀσθενῆ, καὶ
θεῖν βράδιστον, καὶ ἀνίπτασθαι ἀμήχανον, καὶ νήχειν
ἀμβλύτατον· ἐνέφυσεν δέ τι αὐτῷ ζώπυρον ἀφανὲς g

---

10 *τὸν . . ἄνθρωπον . . . ἀπέφηνεν γυμνὸν* sq. cf. Dio Chrys. VI 26 *ἐπεὶ δὲ ἔλεγόν τινες οὐ δυνατὸν εἶναι ζῆν τὸν ἄνθρωπον ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ζῴοις διὰ τὴν ἀπαλότητα τῶν σαρκῶν καὶ διότι ψιλός ἐστιν, οὔτε θριξὶ σκεπόμενος . . οὔτε πτεροῖς οὐδὲ δέρμα ἰσχυρὸν ἀμπέχεται* sq. schol. ad Hesiod. op. et di. 42 (Gaisford poet. min. 3. 59) *γυμνοὶ οὕτω τυγχάνοντες καὶ σκέπης καὶ χρημάτων ὄντες ἐπιδεεῖς* ‖ **14** *ἐνέφυσεν* sq. cf. Plut. de fort. 3 *ἀλλ' ἐν δι-δοῦσα . . τὸν λογισμὸν* Orig. c. Cels. 215

1.2 *τὸ ἑκάστου* — **6** *φύσις* x ‖ **6** *ἡ φύσις* — p. 366. 5 *λόγῳ* p (om. tamen 12 *καὶ ἄτριχον* — 14 *ἀμβλύτατον* et p. 366. 2 *ᾧ διατελεῖ* — p. 366. 3 *τῶν σωμάτων*)

---

1 ⟨*ὁμοίως δὲ*⟩ *καὶ τὰ ἀγαθά* Reiske | *ἀγαθά* ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ *καὶ* R! ‖ **2** in mge CH(ΜΕΙΩCΑΙ) (schol. vet. u) R! ‖ **5** *ὄργανα*] *ἔργα* RxB (in mge corr.) | *τῷ φύσεως* nescio unde *δ⊿* ‖ **6** *καὶ διὰ τοῦτο* om. p ‖ **7** *ἕκαστον* Reiske ‖ **8** *ἀλκαῖς* MN α(δ) corr. Dav.[1] (ex a) ‖ **9** *τὰ δὲ — ῥώμῃ* om. p | *ὀδόντων*] *κεράτων* Markl. | *κεράτων*] *ὀδόντων* Markl. ‖ **10** *θυμῷ*] *χυμῷ* Wakefield (silv. cr. III 144) ‖ **11** *προβλημάτων* Wakefield (Duebn.) ‖ **12** *ἀσθενῆ* om. φ *ἀναισθῆ* Markl. *ἀστεγῆ* Orelli *ἀσκεπῆ* Wakefield (Duebn.) uncis incl. *⊿*° | *ἄτριχον*] *ἄτεχνον* Markl. sed cf. Dio Chrys. VI 26 *διότι ψιλός ἐστιν οὔτε θριξὶ σκεπόμενος* ‖ **13** *νήχεσθαι* Reiske

πρὸς σωτηρίαν βίου, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι νοῦν,
ᾧ διατελεῖ σωζόμενον, καὶ τὰς ἀπορίας ἐξιώμενον τοῦ
βίου, καὶ θεραπεῦον τὴν ἔνδειαν τῶν σωμάτων, καὶ
ἀντιτεχνώμενον ταῖς τῶν ἄλλων ζῴων πλεονεξίαις, καὶ
πάντων κρατοῦν καὶ ὑπάγον τῷ τοῦδε νόμῳ καὶ λόγῳ.
Va Ἔρου δή με καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· σκεπτέον τὸ
b τούτου ἀγαθόν, ποῦ καὶ τίνα τρόπον. Ἀποκρινοῦμαί
σοι ὡς περὶ τοῦ λέοντος, ὡς περὶ τοῦ ὄρνιθος, ὡς
Ed. Duebn. p. 6 περὶ τῶν ‖ ἄλλων ἁπάντων ἀπεκρινάμην· ἐνταῦθα
ζήτει τὸ ἀνθρώπου ἀγαθόν, ὅπου τὸ ἀνθρώπου ἔργον.
Ποῦ δὲ εὕρω τὸ ἔργον; ὅπου τὸ ὄργανον. Ποῦ δὲ
εὕρω τὸ ὄργανον; ὅπου τὸ διωκόμενον. Ἐντεῦθεν
c ἄρξαι. Τί ἀνθρώπου διασωστικόν; ἡδονή· Πρᾶγμά
μοι κοινὸν λέγεις, ἐπὶ πάσας φύσεις ἐξικνούμενον,
καὶ διὰ τοῦτο αὐτοῦ τὴν προτιμίαν οὐκ ἀνέχομαι·
ἥδεται καὶ βοῦς, ἥδεται καὶ ὄνος, καὶ σῦς, καὶ πίθη-
κος. Ὅρα ποῦ τάττεις τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, τίνας
d αὐτῷ κοινωνοὺς τῶν ἀγαθῶν δίδως. Εἰ δὲ ἡδονὴ
τὸ σῶζον, ζήτει μετὰ τοῦτο, τί ἡδονῆς ὄργανον· ἐν-
τεύξῃ δὲ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς· καὶ μέχρι μὲν ὀφ-
θαλμῶν καὶ ὤτων τίμα τὰ ὄργανα· ἐὰν δὲ προέλθῃς
περαιτέρω, ἐπὶ τὰς ἡδονῆς | ὁδούς, ὅρα τίσιν ὀργάνοις 6a
e ἀνατίθης τὴν σωτηρίαν. Εὕρες τὰ ὄργανα, ζήτει τὰ

9. 10 ἐνθαῦτα ζήτει sq. = or. 33. 7 b cf. simil. Epict. diss. I 4. 11 ἐκεῖ ζήτησον . . ὅπου σοῦ τὸ ἔργον· ποῦ δὲ σοῦ τὸ ἔργον sq. ‖ **16** ἥδεται καὶ βοῦς sq. vi. etiam or. 32. 4 a sq.

2 διατελεῖ ⟨τοῦτο τὸ ζῷον⟩ σωζόμενον Reiske ‖ **5** πάντα τῷ τοῦδε νόμῳ καὶ λόγῳ ὑπάγον p ‖ **12** διωκόμενον (vel διωκτόν vi. p. 369. 1) Hob. διῶξον codd. διῶκον α(ϑ) διασωστικὸν Reiske διασῶζον Heins. (Duebn.) ‖ **13** ⟨τὸ⟩ διασωστικόν Reiske ‖ **15** ποτειμίαν R (pr. man.) ‖ **16** ἥδεται (alter.) RQ om. cett. (δΔ°) ‖ **21** τίμια α(δ) sed antecedit et sequitur ὅρα ‖ **23** ηὗρες R (pr. man. ut videtur)

ἔργα. Λιχνευέτω ἡ γλῶττα, τηκέσθωσαν οἱ ὀφθαλμοί, ἐκλυέσθω ἡ ἀκοή, πληρούσθω ἡ γαστήρ, ὑβριζέτω τὰ ὑβρίζειν πεφυκότα. Εὗρες τὰ ἔργα, ἐντετύχηκας τῷ ἀγαθῷ. Τοῦτο ἡ σωτηρία; τοῦτο ἡ εὐδαιμονία;

5 ⟨ΛΒ′⟩

XXXII (Duebn. III vulg. 33 B 30 γ′)

Περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ βέβαιον γ′

Αἰσώπῳ τῷ Φρυγὶ πεποίηνται λόγῳ δίαιται θη- Ia
10 ρίων καὶ ξυνουσίαι· διαλέγεται δὲ αὐτῷ καὶ τὰ δένδρα, καὶ οἱ ἰχθύες, ἄλλο ἄλλῳ καὶ ἀνθρώποις ἀναμίξ· καταμέμικται δὲ ἐν τοῖς λόγοις τούτοις νοῦς βραχύς, αἰνιττόμενός τι τῶν ἀληθῶν. Ἄιδεται δή τις αὐτῷ καὶ b

---

1 τηκέσθωσαν οἱ ὀφθαλμοί vi. etiam or. 29. 1 d (de Sardanapalo) ‖ 9 Αἰσώπῳ sq. vi. etiam or. 15. 5 a; 19. 2 a; 36. 1 a ‖ 11. 12 καταμέμικται sq. ut in Homeri aliorumque carminibus (secundum stoicos) vi. or. 26. 5 a sq.

Codices RBMNQV α (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

9 Αἰσώπῳ — 13 ἀληθῶν p

---

5 ⟨ΛΒ′⟩ Hob. ‖ 7 περὶ — 8 βέβαιον γ′ R om. γ′ sed additis λόγος λγ′ φ περὶ ἡδονῆς γ′ (τρῖτος) BHMV(Q) Dav.² ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι ἡδονὴ εἰ — βέβαιον λόγος λγ′ α ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἤγουν περὶ ἡδονῆς sq. M ὅτι πάντων τέλος ἡ ἡδονὴ Heins. ‖ 9 πεποίηνται om. p | λόγῳ Hob. λόγοι codd. (δΔ) διάλογοι Dav.² (Duk.) | δίαιται VQ (in mge) διά τε cett. nisi quod διὰ τῶν MQα(δ) διαλέγεται p διὰ del. Dav.² (Duk.) ‖ 9. 10 θηρίων] τὰ θηρία p ‖ 10 καὶ** ξυνουσίας Duebn. unde καὶ ἀνθρώπων ξυνουσίας Schenkl καὶ τῆς ξυνουσίας α(δ) om. p | διαλέγεται δὲ αὐτῷ καὶ om. p ‖ 11 ἀναμίξ· σοφὴ δὲ ἡ ἀλώπηξ αὐτῷ· ἐγκαταμέμικται p ‖ 12 ἐν om. p ‖ 13 τι — δή om. B | δή τις] δὲ τὶς MNNα(δΔ°)

μῦθος τοιοῦτος μῦθος. Ἔλαφον διώκει λέων· ἡ δὲ φεύγουσα
c ὑπεξάγει, καὶ καταδύεται εἰς δρυμὸν βαθύν· ὁ δὲ λέων
(ὅσα γὰρ ἀλκῇ προΰχει, τάχει λείπεται) ἐπιστὰς τῷ
δρυμῷ ἐρωτᾷ ποιμένα, εἴ που εἶδεν πτήξασαν τὴν
d ἔλαφον; ὁ δὲ ποιμὴν οὐκ ἔφη εἰδέναι· καὶ ὁμοῦ λέγων, 5
e τὴν χεῖρα ἀποτείνας, ἔδειξε τὸ χωρίον. Ὤιχετο ὁ λέων
ἐπὶ τὴν δειλαίαν ἔλαφον· ἡ δὲ ἀλώπηξ (σοφὴ γάρ τις
αὕτη τῷ Αἰσώπῳ ἐστὶν) πρὸς τὸν ποιμένα λέγει· Ὡς
δειλὸς ἄρα καὶ πονηρὸς ἦσθα· δειλὸς μὲν πρὸς λέον-
τας, πονηρὸς δὲ ἐς ἐλάφους'. 10

IIa Δοκεῖ μοι δὴ χρήσασθαι, ἂν ᾖ, ὁ Ἐπίκουρος τῷ
Φρυγίῳ τούτῳ αἰνίγματι πρὸς τὸν τῆς ἡδονῆς κατή-
b γορον, τῇ μὲν φωνῇ ἀνδριζόμενον, τῇ δὲ γνώμῃ, κα-
θάπερ τῇ χειρί, ἐκτεινόμενον ἐφ' ἡδονῇ. Τίς γὰρ
οὕτω πολεμήσαιτο ἑαυτῷ, ὥστε τὸ μόνον δὴ πραγμάτων 15
τῇ αὐτοῦ φύσει ἐπα|γωγότατον ἀποσείσασθαι ἑκών; 6b

---

1 ἔλαφον διώκει λέων sq. cf. Phaedri fab. append. III 18 (lupus pastor et venator) ‖ 6 τὴν χεῖρα ἀποτείνας sq. cf. Phaedr. 'at oculis clam designat partem dexteram' ‖ 15.16 μόνον .. φύσει

---

1 ἔλαφον — 2 καταδύεται ν (: ὑπεξάγει) ‖ 3 ἐπιστὰς — 5 ἔλαφον ν (: πτήσσω)

---

1 in mge μῦθος (schol. vet. u) (ut p. 235. 13) R! ‖ 6 ᾤχετο] in mge ὥσατο (schol. vet. b) R!

---

2 δρυμῶν M δρυμῶνα N (in mge corr.) α(δ) | βαθήν MV ‖ 3 προέχει ς(δ) ‖ 4 ⟨τὸν⟩ ποιμένα α(δ) corr. Markl. | εἶδεν N cum R! | πτήξασαν τὴν] πτήξασάν τινα Markl. ‖ 5 εἰδέναι] ἰδεῖν Markl. ‖ 6 ἀνατείνας α(δ) | ᾤχετο] in mge ὥσατο R fortasse recipiendum vi. p. 34. 14 (εἰς Λύκειον ὥσατο) p. 235.16; 236.12 ‖ 7 τις om. α(δ) ‖ 9 ἄρα] ἅμα Reiske (Duebn.) improb. Schenkl ‖ 10 εἰς MNα(δ) ‖ 11 δὴ (post μοὶ) om. R (pr. man.) N δὲ α(δ) | ἂν ᾖ ut or. 24. 4 d al. ('si vivat' σ^2)] ἂν καὶ Nα(δΔ) ᾖ om. BMQV ‖ 14 ἡδονήν Reiske ‖ 14. 15 γὰρ ⟨ἂν⟩ οὕτω Reiske et ita Meiser ‖ 15 πολεμήσαι αὐτὸς Reiske ‖ 16 ἐπαγωγότερον N

Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ἃ ὑπ' ἀνθρώπων διώκεται, ἢ πείρᾳ c
γνωρισθέντα παρεδέχθη, ἢ τέχνῃ δοκιμασθέντα ἐτι-
μήθη, ἢ λόγῳ ἐξετασθέντα ἐπιστεύθη, ἢ χρόνῳ βασα-
νισθέντα ἠγαπήθη· ἡδονὴ δὲ καὶ λόγου ἀδεής, καὶ d
τέχνης πρεσβυτέρα, καὶ τὴν πεῖραν φθάνει, καὶ οὐκ
ἀναμένει χρόνον, ἀλλὰ ὑπερφυὴς ἡ πρὸς αὐτὴν φιλία
καὶ ἡλικιῶτις τῶν σωμάτων, ὥσπερ κρηπίς, τῇ σωτηρίᾳ
τοῦ ζῴου ὑποβέβληται· ἢν εἴ τις ἀφέλοι, τὸ γενόμενον
εὐθὺς οἴχεσθαι δεῖ. Ἐπιστήμην μὲν γάρ, καὶ λόγον, e
καὶ τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον, τὸν νοῦν αὐτόν, προϊὼν ||
τῷ χρόνῳ ὁ ἄνθρωπος, τῇ κατὰ βραχὺ ἐντεύξει Ed. Duebn. p. 7
τῶν αἰσθήσεων διὰ τῆς πείρας ξυνενεικάμενος, ἥθροι-
σεν ἐφ' ἑαυτῷ· ἡδονὴν δὲ αὐτοδίδακτος παρὰ τῆς f
φύσεως λαβὼν ἔχει ἐξ ἀρχῆς εὐθύς· καὶ ταύτην μὲν
ἀγαπᾷ, πολεμεῖ δὲ τῷ ἀλγεινῷ· καὶ ὑπὸ μὲν τῆς σώ-
ζεται, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀλγεῖν φθείρεται.

Φαῦλόν τι χρῆμα ἡδονή; οὐκ ἂν ἦν ξύμφυτον, IIIa
οὐδὲ τῶν σωζόντων ἡμᾶς τὸ πρεσβύτατον. Τὰ δὲ ὑπὸ b

ἐπαγωγότατον sq. cf. Sext. Emp. hyp. III 24 Cicer. fin. I 9 Diog. Laert. X 129 Themist. *π. ἀρετῆς* 26 p. 445 Usener Epic. 273 sq.
5 *τέχνης πρεσβυτέρα* nam *ἡδονὴν ἀγαθὸν πρῶτον καὶ σύμφυτον ἔγνωμεν* Diog. Laert. X 128 ‖ **7** *ὥσπερ κρηπίς* ut or. 1. 5 d; 27. 9 b etiam or. 7. 7 g ‖ **9** *ἐπιστήμην* sq. vi. or. 6. 2 a ‖ **13. 14** *αὐτοδίδακτος παρὰ τῆς φύσεως λαβὼν* vi. etiam or. 25. 7 i

---

1 *τὰ μὲν* — **7** *σωμάτων* p ‖ **7** *ὥσπερ* — **9** *δεῖ* p ‖ **17** *φαῦλόν τι* — **18** *ἡμᾶς* x ‖ **18** *τὰ δὲ* — p. 370. 4 *Κορίνθιαι* n

---

1 *ἀλλὰ ὑπ'* (suprascr. *ᾶ*) R! ‖ **2** *ἢ τέχνῃ δοκιμασθέντα* R! ‖ **4** *ηγῆγαπήθη* (prior. *ηγ* del.) R! | *ἀνενδεής* Markl. ‖ **6** ⟨*ἂν*⟩ *ἀναμένει* p | *ὑπρφυὴς* (suprascr. *ε*) R! *συμφυὴς* Markl. ‖ **7** *ὥσπερ γὰρ* p | *κριπίς* R! ‖ **10** *θρυλλούμενον* ϛ(*δ Δ*°) ‖ **12** *ξυνενεικάμενος* R!BQ (*συν-*) V *συνενεγκάμενος* cett. (*δ Δ*) ‖ **13** *αὐτοδίδακτον* Reiske ‖ **15** *τῆς*] *ταύτης* Schenkl *τῆς ἡδονῆς φα*(*δ Δ*) sed vi. p. 394. 6 et 9 ‖ **16** *τοῦ ἀλγεινοῦ* Markl. ‖ **17** ⟨*Εἰ*⟩ *φαῦλόν* MN *φα*(*δ*) ⟨*Εἰ μὲν οὖν*⟩ *φαῦλόν* Reiske | *χρῆμα ἡ ἡδονή* x

τῶν σοφιστῶν θρυλούμενα ἐς αὐτήν, ἡ Σαρδαναπάλλου τρυφή, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδή, καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἁβρότης, καὶ τράπεζαι Σικελικαί, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαί, καὶ ἑταῖραι Κορίνθιαι, ταῦτα ἀθρόα, καὶ ὅσα τούτων ποικιλώτερα, οὐχ ἡδονῆς ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγου, παρανομησάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς ἡδονὰς δι' εὐπορίαν τῶν τεχνῶν ὀψὲ τοῦ χρόνου. Ὥσπερ οὖν οὐδεὶς λοιδορεῖται λόγῳ, ὡς οὐκ ἔστιν καλὸν τῇ φύσει, κἂν ἀπάγῃ τις αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπὶ τὸ μὴ φύσει καλόν, οὕτως οὐδὲ τῇ ἡδονῇ λοιδορητέον, ἀλλὰ τοῖς χρωμένοις ἡδονῇ κακῶς. Δύο δὲ ὄντων τούτων ἐν ἀνθρώπου ψυχῇ, ἡδονῆς καὶ λόγου, λόγῳ μὲν ἡδονὴ κραθεῖσα, μηδὲν ἀφελοῦσα τοῦ ἀναγκαίου, προσέθηκεν αὐτῷ τὸ ἀγωγότερον· λόγος δὲ ἡδοναῖς προσγενόμενος, αὐξήσας αὐτῶν δι' εὐπορίας τὸ μέτριον, ἀφεῖλεν τοῦ φύσει τερπνοῦ τὸ ἀναγκαῖον.

IV a b Ἀλλ' οὐκ ἰδιον ἀνθρώπου ἡδονή, κοινὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων'. Τοῦτο λέγεις τὸ ἐχεγγυώτατον

1.2 ἡ Σαρδαναπάλλου τρυφή vi. or. 4. 9 e; 30. 5 d ‖ 2 Μηδικὴ χλιδή vi. or. 21. 5 d | Ἰωνικὴ ἁβρότης cf. Plut. prov. 1 ‖ 3 τράπεζαι Σικελικαί cf. Plat. republ. III 404 d Themist. 24. 301 b Iulian. VI 203 a Horat. od. III 1. 18 Lucian. dial. mort. 9. 2 Diog. Laert. 6. 25 Cicer. Tusc. IV 35. 100 ‖ 4 ἑταῖραι Κορίνθιαι vi. or. 30. 5 g vers. finem cf. Plat. republ. 3. 404 d Themist. or. 20 Athen. 13. 573 d ‖ 6. 7 δι' εὐπορίαν τῶν τεχνῶν ut or. 16. 2 i simil. etiam or. 33. 1 c et a δι' εὐπορίαν τοῦ φρονεῖν ‖ 9 αὐτοῦ τὴν χρείαν sq. vi. simil. or. 33. 3 f; 39. 1 d etiam or. 23. 5 e cf. Teles (Hense) 4 ‖ 10.11 τοῖς χρωμένοις ἡδονῇ κακῶς cf. Diog. Laert. X 131 ‖ 17 ἡδονή .. κοινὸν sq. vi. or. 31. 5 c πρᾶγμά μοι sq.

1 ἡ Σαρδαναπάλλου — 4 Κορίνθιαι p ‖ 10 οὐδὲ — 11 κακῶς x

2 χλιδή] τρυφή N ‖ 3 συβαρικαί MN ‖ 6 ἡδονὴν Bφ ‖ 6. 7 ἐμπορίαν N ‖ 8 λόγῳ] τῷ λόγῳ MN α(δ Δ) ‖ 10 οὐδὲ] οὐ x ‖ 11 δύο in ras. R! | ὄντων (ὅν in ras. ex του) R! | τούτων om. MN φα(δ) ‖ 13. 14 τὸ ἐπαγωγότερον Reiske ‖ 17. 18 καὶ (ante τῶν) nescio unde om. Δ ‖ 18 τοῦτο ⟨δὴ⟩ λέγεις Reiske τοῦτο ἐλέγχεις Markl.

ἡδονῆς πρὸς σωτηρίαν, τὸ παντὸς τοῦ πεφυκότος ξῆν διασωστικόν· ἢ διὰ τὴν κοινότητά σε ἐνοχλεῖ; ὦ τῆς πλεονεξίας. Σύ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦ ἡλίου ἀγαπᾶν (c) τὸ φῶς, ὅτι ἐστὶν κοινὸν ὀφθαλμῶν πάντων· ἀλλὰ ἔδει γὰρ τὸν ἄνθρωπον μόνον ὁρᾶν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ τὸ φῶς· οὐδέ γε ὁ ἀήρ, εἰσπνεόμενός τε καὶ οἰκονομῶν τὰ σώματα ταῖς αὐτοῦ ὁδοῖς· οὐ ποταμῶν νάματα, οὐ γῆς καρποί· μέρη γὰρ τῶν ἀναγκαίων, ἐὰν προέλθῃς, πάντα κοινά, ἴδιον δέ, οὐδενός. Ἐνταῦθά μοι τάττε καὶ τὴν ἡδονήν, ἐν κοινότητι ἀγαθοῦ σώζοντος πᾶσαν αἰσθητικὴν φύσιν.

Ἐπεὶ δὲ ἀρετῆς πρὸς ἡδονὴν ἡ ἐξέτασις γίγνεται, V a οὐ λοιδορήσομαι μὲν τῇ ἀρετῇ (οὐ γὰρ πικρός, οὐδὲ βλάσφημος ὁ καθ' ἡδονὴν λόγος), τοσοῦτον δὲ λέγω, ὡς εἰ τῆς ἀρετῆς ἀφαιρήσει τὶς τὸ ἡδύ, καὶ τὸ δυνατὸν αὐτῆς προσαφῄρηκεν· οὐδὲν γὰρ τῶν καλῶν αἱρε-

3.4 *ἡλίου . . τὸ φῶς . . κοινὸν ὀφθαλμῶν πάντων* sq. cf. Senec. ep. 73. 6 'soli lunaeque plurimum debeo et non uni mihi oriuntur . . et stulta avaritia mortalium possessionem proprietatemque discernit nec quicquam suum credit esse quod publicum est' ‖ **16** *οὐδὲν . . τῶν καλῶν αἱρετὸν* sq. vi. or. 33.3 c etiam or. 25. 7 a sq. cf. Diog. Laert. X 138 *διὰ δὲ τὴν ἡδονὴν καὶ τὰς ἀρετὰς δεῖν αἱρεῖσθαι, οὐ δι' αὐτάς* Usener Epic. 313

9 *πάντα* — **11** *φύσιν* x ‖ **15** *εἰ τῆς ἀρετῆς* — p. 372.1 *ἡδονῆς* p

1 *ἡδονῆς* del. Markl. | ⟨*ἢ*⟩ *τὸ παντὸς* Reiske ‖ **2** *διασωστικόν* (*τικ* in ras. ex *τκ*) R! | *ἢ*] *ὅτι* Meiser del. Reiske ‖ **3** *οὐδὲ*] *μηδὲ* ς (δ) ‖ **6** *ἀνθρώπῳ* del. Markl. ‖ **7** *τὰ*] *πάντα* Markl. | *αὐτοῦ* α (δ Δ^{o}) ‖ **8** *μέρη* (in mge *περὶ* quod cum ad *προέλθῃς* adscriptum esset ut inde *περιέλθῃς* fieret, errore postea ad *μέρη* delatum est) R *περὶ* BH (in mge *μέρη*) MNQVφ *πέρα* α (δ Δ) *μέχρι* Markl. *μὴ πέρα* Meiser ‖ **9** *ἐὰν* ⟨*μὴ*⟩ *προέλθῃς* Reiske (Duebn.) *ἐὰν περιέλθῃς* Dav.^{2} | ⟨*τὰ ἀναγκαῖα*⟩ *πάντα* x ‖ **10** *οὐδενός* RNφ *οὐδὲν οὐδενός* cett. (δ Δ) | *τάτται* x ‖ **11** *αἰσθητικὴν* R! (pr. man.) ‖ **14** *καθ' ἡδονὴν*] *ὑπὲρ ἡδονῆς* Reiske ‖ **15** *ἀφαιρήσει* (corr. ex *αφησει*) R! ‖ **15. 16** *τὸ εὐδυνατὸν* B

τόν, ἀπογενομένης ἡδονῆς· καὶ γὰρ ὁ κατ' ἀρετὴν πονῶν ἑκὼν φιλίᾳ ἡδονῆς πονεῖ, παρούσης ἢ προσ-
b δοκωμένης. Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς χρηματισμοῖς οὐθεὶς ἑκὼν ἀντικαταλλάττεται δραχμὴν ταλάντου, οὐδὲ χρυσοῦ χαλκόν, ᾧ μὴ

(Z 234) φρένας ἐξέλετο Ζεύς,

ἀλλὰ δεῖ τὰς ἀμοιβάς, κἂν ἰσοστάσιοι ὦσιν, λυσιτελεῖν τῷ ἀλλαττομένῳ κατὰ τὴν χρείαν τοῦ λαβόντος, οὕτως ἀμέλει κἂν ταῖς τῶν πόνων ὁμιλίαις οὐδεὶς πονεῖ πόνου ἐρᾶν (ἦ γὰρ ἂν εἴη ὁ δυσερασίστερος), ἀλλάττεται δὲ τοὺς παρόντας πόνους, | ὡς μὲν εἴποι ἄν τις τῶν 7b
ἀγροικοτέρων, τοῦ καλοῦ· ὡς δέ τις τῶν ἀληθεστέρων,
Ed. Duebn. p. 8 ἡδο||νῆς· κἂν γὰρ τὸ καλὸν εἴπῃς, ἡδονὴν λέγεις·
σχολῇ γὰρ ἂν εἴη τὸ κάλλος κάλλος, εἰ μὴ ἥδιστον εἴη.
VIa Ἐγὼ δὲ οἶμαι καὶ αὐτὸ τοὐναντίον, διὰ τούτων

4.5 χρυσοῦ χαλκόν ut Glaucus ille Homericus or. 35.3 a; 39.1 a cf. Crat. et. ep. 15 ‖ **8.9** οὕτως ἀμέλει . . . οὐδεὶς sq. vi. or. 36.3 d τίς οὕτως ἀνόητος sq. ‖ **11.12** ὡς . . εἴποι ἄν τις τῶν ἀγροικοτέρων = or. 37.1 a ὅναρ sq. ‖ **15** ἐγὼ δὲ sq. cf. Diog. Laert. X 129 ἔστιν ὅτε πολλὰς ἀλγηδόνας ἡδονῶν κρείττους νομίζομεν, ἐπειδὰν μείζων ἡμῖν ἡδονὴ παρακολουθῇ πολὺν χρόνον ὑπομείνασι τὰς ἀλγηδόνας

10 δυρερασίστερος in mge repetit. (schol. vet. a) R!

2 ἑκὼν πονῶν Q ‖ **3** οὐδεὶς Nα(δΔ^{o}) ‖ **7** κἂν ⟨μὴ⟩ ἰσοστάσιοι Reiske | λυσιτελεῖν (ν in ras. ex σ?) R! ‖ **10** ἐρᾶν R! (= 'zu gefallen'? ut ὡς ἔπος εἰπεῖν, συνελόντι εἰπεῖν al. an subaudiendum λέγων?) ἐρῶν cett. (δΔ) | ᾗ in ras. R! τί Orelli | εἴη ὁ] εἴη οὗτος Steph. οὗτος εἴη Duk. ὁ del. Orelli | δυσερασίστερος (ut κλεπτίστατος, λαλίστερος alia) RV (in mge rubr. col.) δυσεραστίτερος N (in mge) δυσεραστότερος Bα(δΔ) δυσεράστερος MN (suprascr. ot) δυσεραστότατος Q (in mge σημείωσαι) V Steph. (Duk.) δυσαρεστότατος Heins. δυσερώτερος Markl. δυσεραστότερον Orelli ‖ **12** ἀγροικοτέρων] ἀστειοτέρων Reiske ‖ **14** σχολὴ R | κάλλος (alterum) om. MN φα(δ) corr. Heins. κάλλος καλὸν Orelli (Duk.) | ἥδιστον εἴη] ἡδονῇ συνείη Reiske

ἀποφαίνεσθαι τὴν ἡδονὴν πάντων χρημάτων αἱρετωτέραν, ἧς εἵνεκα ἄν τις καὶ θάνατον ἀλλάξαιτο, καὶ τραύματα, καὶ πόνους, καὶ ἄλλα μυρία δυσχερῆ. Κἂν b
γὰρ ἄλλο ἄλλῳ ἐπιτιθῇς ὄνομα τῆς τούτων ἀξίας,
Ἀχιλλεῖ μὲν ἀποθνήσκοντι ἑκόντι, καὶ τιμωροῦντι ἀποθανόντι τῷ Πατρόκλῳ φιλίαν, Ἀγαμέμνονι δὲ ἀγρυπνοῦντι καὶ προβουλευομένῳ καὶ προπολεμοῦντι βασιλείαν, τῷ δὲ Ἕκτορι ἐξηγουμένῳ καὶ promαχομένῳ καὶ ἀριστεύοντι σωτηρίαν πατρίδος, πάντα ταῦτα ἐρεῖς
ἡδονῶν ὀνόματα. Ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς σωμάτων νόσοις c
ἀγαπᾷ ὁ κάμνων τεμνόμενος καὶ ἐμπιμπράμενος, καὶ διψῶν, καὶ λιμώττων, καὶ τὰ δυσχερῆ τῇ φύσει προσιέμενος ἐκών, ἀντικαταλλαττόμενος ταῦτα τῆς προσδοκίας τοῦ ὕπνου, εἰ δὲ ἀφέλοις τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος
ἀγαθοῦ, ἀφαιρήσεις τὴν αἵρεσιν τῶν παρόντων κακῶν, οὕτω κἀν ταῖς πράξεσιν ἀντίδοσις γίγνεται πρὸς ἡδονὰς πόνων, ἣν σὺ μὲν ἀρετὴν καλεῖς, ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀρετὴν δίδωμι, ἐρήσομαι δέ σε, εἰ ἄνευ τῆς πρὸς αὐτὴν φιλίας τὴν ἀρετὴν ἡ ψυχὴ εἵλετο; ἐὰν γὰρ τὴν
φιλίαν δῷς, ἡδονὴν δίδως.

10 ὥσπερ sq. cf. Marc. Anton. V 8 *δεχώμεθα ὡς ἐκεῖνα ἃ ὁ Ἀσκληπιὸς συντάττει· πολλὰ γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ τραχέα· ἀλλὰ ἀσπαζόμεθα τῇ ἐλπίδι τῆς ὑγιείας* ‖ **17. 18** *τὴν μὲν ἀρετὴν*

14 *εἰ δὲ* — 15 *κακῶν* p

1 *τὴν ἡδονὴν* om. BNQV $\alpha(\delta)$ corr. Markl. ‖ **2** *εἵνεκα* (*ει* in ras. ex *η*) R! ‖ **4** *ἄλλο* ⟨*ἐπ'*⟩ *ἄλλῳ* N $\varphi\alpha(\delta)$ | *ἐπιτ . . ης* (erasis duabus litteris quarum in locum man. posteriori *ρεψ* inmissum) R *ἐπιτρέψης* QV (in mge) | *ἀξίας* (i. e. cupiditatis harum rerum) BVQ *ἀ . . ιας* (duabus litteris evanidis; in mge *ἀρετῆς*) R *αἰτίας* $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ om. (lac. relicta) M ‖ **10** *ταῖς*] *τοῖς* Nα! | ⟨*τῶν*⟩ *σωμάτων* B $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **12** *τῇ* (ante *φύσει*) om. $\alpha(\delta)$ ‖ **12. 13** *προιέμενος* RNρ ‖ **13** *ἀντικαταλλαττόμενος* (*με* in ras.) R! ‖ **14** *ὕπνου*] *ὑγιεινοῦ* Markl. (Duk.) *ὑγιοῦν* Dav.^{2} *τερπνοῦ* Meiser ‖ **15** ⟨*καὶ*⟩ *τὴν αἵρεσιν* BV $\varphi\alpha(\delta)$ | *κακῶν*] *δεινῶν* p ‖ **16** *οὕτως* BVQ

(VII) Κἂν ὑπαλλάξῃς τὸ ὄνομα, καὶ χαρὰν τὴν ἡδονὴν καλῇς, οὐ νεμεσῶ τῆς ἀφθονίας τῶν ὀνομάτων, τὸ δὲ
a πρᾶγμα αἰρῶ, καὶ τὴν ἡδονὴν γνωρίζω· ἢ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα ἐκεῖνον, τὸν τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν πόνων ὁμιλητὴν καὶ ἀγωνιστὴν καὶ ἐθάδα, τὸν πρὸς τὰ θηρία παραβαλλόμενον, τὸν τοῖς παν|ταχοῦ δυνά- 8a
στοις προσφερόμενον, τὸν πρὸς τοὺς ἀγρίους φιλονεικοῦντα, τὸν ἡμερωτὴν τῆς γῆς, τὸν καθαρτήν, τὸν ἐπὶ τὴν Οἴτην ἰόντα, τὸν ἐπὶ πῦρ παραγιγνόμενον, ἄλλό τι ἢ μεγάλαις καὶ θαυμασταῖς καὶ ἀκράτοις ἡδο-
ναῖς χειραγωγούμενον, ταῖς μὲν παρούσαις ὁμοῦ τοῖς πόνοις, ταῖς δὲ μελλούσαις μετὰ τοὺς πόνους, ἐπὶ
b ταῦτα ἰέναι ἑκόντα. Ἀλλὰ σὺ μὲν τότε πόνους ὁρᾷς, τὰς δὲ Ἡρακλέους ἡδονὰς οὐχ ὁρᾷς, αἷς ἔχαιρεν. Ἔχαιρεν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ταῦτα δρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἕδρα·
c καὶ οὐκ ἂν ἕδρα, εἰ μὴ δρῶν ἔχαιρεν. Αἱ μὲν γὰρ Διονύσου ἡδοναὶ καὶ τελετῆς χώραν ἔχουσιν, κῶμοι ἐκεῖνοι καὶ θίασοι καὶ χορὸς καὶ αὐλοὶ καὶ ἄσματα·

sq. cf. Athen. VII 279 (Metrodori) *τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς . . ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ*

1 *χαρὰν* sq. quam stoici aliam esse volebant ac *ἡδονήν* cf. Diog. Laert. VII 116 *καὶ τὴν χαρὰν ἐναντίαν φασὶν εἶναι τῇ ἡδονῇ οὖσαν εὔλογον ἔπαρσιν* Cicer. Tusc. IV 6 Cratet. ep. 15 Senec. ep. 59. 1 cf. etiam Cicer. fin. II 6. 19 sq. ‖ **3. 4** *ἢ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα* sq. vi. or. 25. 7 i; 19. 1 d et quae ibi adnotavi

16 *αἱ μὲν* — p. 375. 2 *ὀργιαζόμενα* p (om. tamen p. 375. 1 *πάντα* — *σχήματα*)

1 *τοὔνομα* ς($\delta\Delta^o$) ‖ **2** *καλεῖς* N *καλῇς* BV ‖ **3** *αἱρῶ* Hob. *ἐρῶ* codd. ($\delta\Delta^o$) *ὁρῶ* φV (suprascr. man. poster.) (Duebn.) *ἐρευνῶ* Reiske ‖ **3** *ἢ ποιεῖ*] *ἢ ἐποίει* Reiske *ἢ οἶει* Dav.^{2} (Duebn.) ‖ **6** *τὸν τοῖς πανταχοῦ* om. MN ‖ **7** *ἀγρους* (suprascr. *ι'*) R! ‖ **8** *καθάρτην* $\alpha(\delta\Delta^o)$ ‖ **10** *ἄλλό τι* R! *οὐκ ἄλλό τι* BQV *οὐκ ἄλλῳ τινι* MN φ$\alpha(\delta\Delta^o)$ et in mge (man. recent.) R ‖ **13** *τότε*] *τοὺς τότε* NQV$\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **14** *ὁρᾷς ἔχαιρεν* (suprascr. *αἷς*) R! ‖ **16** *μὲν γὰρ*] *δὲ* p ‖ **17** *τελεταὶ* BQV ‖ **18** *χοροὶ* Markl. (Δ^o)

πάντα ταῦτα Διονύσου ἡδονῶν σχήματα ἐν μυστηρίοις ὀργιαζόμενα.

Τί λέγω Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα; μῦθοι ταῦτα, VIIIa
ἡρωϊκὰ ταῦτα. Τὸν Σωκράτην λέγω. Ἐρᾷς, ὦ Σώ- b
κρατες, Ἀλκιβιάδου, καὶ μετὰ τοῦτον Φαίδρου, καὶ
μετ' ἐκεῖνον Χαρμίδου; ἐρᾷς, ὦ Σώκρατες, καί σε οὐ
λανθάνει κάλλος Ἀττικόν· ἀλλ' ὁμολόγησον αὐτοῦ τὴν c
αἰτίαν, καὶ μὴ φοβηθῇς τὴν ἀδοξίαν· ἔξεστιν καὶ μεθ'
ἡδονῆς σωφρόνως ἐρᾶν, ὡς ἔξεστιν καὶ μετὰ λύπης
ἀκολάστως ἐρᾶν. Εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡδονῆς ἐρᾷς, καὶ d
ψυχῆς μόνης, καὶ σώματος οὐκ ἐρᾷς, ἐράσθητι Θεαι-
τήτου· ἀλλ' οὐκ ἐρᾷς, σιμὸς γὰρ ἦν· ἐράσθητι Χαιρε-
φῶντος· ἀλλ' οὐκ ἐρᾷς, ὠχρὸς γὰρ ἦν· ἐράσθητι Ἀρι-
στοδήμου· ἀλλ' οὐκ ἐρᾷς, αἰσχρὸς γὰρ ἦν. Ἀλλὰ ‖ e
τίνων ἐρᾷς; εἴ που τὶς εὐκόμης, εἴ που τὶς ὡραῖος, Ed. Duebn. p. 9
εἴ που ἁβρός, εἴ που καλός. Καὶ πιστεύω μὲν τῇ
ἀρετῇ, ὅτι δικαίως ἐρᾷς, οὐκ ἀπιστῶ δὲ τῇ ψυχῇ, ὅτι
δι' ἡδονὴν ἐρᾷς· οὐδὲ γὰρ σώματι ἀπιστῶ ὑπὸ πυρὸς

3 *Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα* vi. or. 38. 7 h vers. finem ‖ 4. 5 *ἐρᾷς, ὦ Σώκρατες* sq. vi. or. 18. 4 b sq. ‖ 12 *σιμὸς γὰρ ἦν* cf. Plat. Theaet. 209 c ‖ 13 *ὠχρὸς γὰρ ἦν* cf. schol. Plat. apol. 20 a *Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικὸς ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρός* sq. ‖ 14 *αἰσχρὸς γὰρ ἦν* vel potius *μικρὸς* cf. Plat. symp. 173 b Sext. Emp. dogm. I 92 Xenoph. mem. I 4

4 *ἐρᾷς* — 10 *ἐρᾶν* p | *ἐρᾷς* — p. 376. 8 *εἰσάγει* n ‖ 8 *ἔξεστιν* — 9 *ἐρᾶν* x

1 *ταῦτα πάντα* QV | *μυστηρίοις* ⟨*πάντα*⟩ p ‖ 2 *ὀργιζόμενα* Bp ‖ 4. 5 *ἐρᾷ καὶ Σωκράτης* p ‖ 6 *ἐρᾷς*] *ὁρᾷς* n om. p | *ὦ Σώκρατες* om. p | *σε* om. p ‖ 7 ⟨*τοῦτον*⟩ *κάλλος* p ‖ 9 *ὡς ἔξεστιν* om. p ‖ 10. 11 *καὶ ψυχῆς*] *τῆς ψυχῆς α(δ) καὶ τῆς ψυχῆς* nescio unde Dav.² ‖ 12 *ἐρᾷς* in ras. R! ‖ 13 *ἐρᾷς* (in ras. ex *ὁρᾷς*) R! | *ὠχρὸς* — 14 *οὐκ ἐρᾷς* om. n ‖ 14 *αἰσχρὸς*] *σμικρὸς* Heins. ‖ 17 *οὐκ* (ante *ἀπιστῶ*) del. Reiske ‖ 18 *δι'*] *οὐ δι'* Reiske

θερμαινομένῳ, οὐδὲ ὀφθαλμοῖς ὑπὸ ἡλίῳ φωτιζομένοις, οὐδὲ ἀκοαῖς ὑπὸ αὐλῶν | γανυμέναις, οὐδὲ Ἡσιόδῳ 8 b
ὑπὸ Μουσῶν διδασκομένῳ, οὐδὲ Ὁμήρῳ ὑπὸ Καλλιόπης λιγαινομένῳ, οὐ Πλάτωνι ὑπὸ Ὁμήρου μεγαλυνομένῳ· πάντα ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ἕλκεται, καὶ ὀφθαλμοί, καὶ ἀκοαί, καὶ σώματα, καὶ λόγοι.

IX a Ἀλλὰ καὶ τὸν Διογένην ἐκεῖνον εἰς τὸν πίθον ἡδονὴ εἰσάγει· εἰ δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῷ συνεισέβαλλεν,
b τί τὴν ἡδονὴν ἐξοικίζεις τῷ λόγῳ; Ἥδετο ὁ Διογένης τῷ πίθῳ, ὡς Βαβυλῶνι Ξέρξης· ἥδετο τῇ μάζῃ ὁ Διογένης, ὡς ὁ Σμινδυρίδης τῇ καρύκῃ· ἥδετο ταῖς κρήναις ταῖς πανταχοῦ, ὡς ὁ Καμβύσης Χοάσπῃ μόνῳ· ἥδετο τῷ ἡλίῳ, ὡς Σαρδανάπαλλος ταῖς πορφυρίσιν· ἥδετο τῇ βακτηρίᾳ, ὡς Ἀλέξανδρος τῷ δόρατι· ἥδετο

---

7 *Διογένην .. εἰς πίθον* sq. vi. or. 26. 2 f cf. Orig. c. Cels. II 84 Lucian. hist. 3 fugit. 20 Zenob. 4. 14 Diog. Laert. VI 23 ‖ **8** *εἰ δὲ .. ἀρετὴ* sq. nam *ἡδονὴν* concedit *ὀπαδὸν ἀρετῆς* vi. or. 25. 7 b ‖ **10** *τῇ μάζῃ* cf. Lucian. fugit. 14 *ὡς πρὸ τοῦ μᾶζα ψιλὴ* Diog. ep. 32 (Herch. 247) Dio Chrys. 6. 12 ‖ **11** *Σμινδυρίδης* cf. Themist. or. 26. 331 c ‖ **11. 12** *ταῖς κρήναις* vi. or. 36. 5 e *γῆ τε πᾶσα* sq. cf. Lucian. vit. auct. 9 cyn. 5 et 15 fugit. 20 ‖ **12** *Χοάσπῃ* vi. or. 33. 4 b; 34. 6 d cf. Herod. I 188 Athen. 2. 45 b Plut. exil. 6 Aelian. var. hist. 12. 40 Lucian. necyom. 7 ‖ **13** *ἡλίῳ* vi. or. 36. 5 e *καὶ φίλος* sq. ‖ **14** *βακτηρίᾳ* vi. or. 1. 9 g cf. Diog. Laert. VI 23 Lucian. pisc. 1 Cercid. ap. Diog. Laert. VI 76 (*ὁ βακτροφόρας*) Athen. 2. 49 a

---

9 *ἥδετο* — p. 377. 1 *θησαυροῖς* n | *ἥδετο* — p. 377. 8 *ἄπειροι* p

---

1 *ἡλίου* M α(δ Δ) ‖ **2** *γαννυμέναις* MNQn α(δ Δ°) ‖ **4** *οὐ Πλάτωνι* — *μεγαλυνομένῳ* om. n ‖ **5** *πάντα*] *πάντως* φ α(δ) ‖ **6** *σώματα*] *ἄσματα* Markl. (Duebn.) haesitat Schenkl ‖ **7** *Διομήδην* ρ (teste Stephano) | *πίθον*] *πόνον* B ‖ **8** *συνεισέβαλεν* R (pr. man.) M ‖ **9** *ἡδονὴ* (suprascr. *ν*) R! | *ὁ* ante *Διογένης* om. Bn α(δ) ‖ **10** *τῷ πίθῳ* om. p ‖ **10. 11** *ὁ Διογένης* om. p ‖ **11** *Σμηνδυρίδης* nφ | *καρύκκῃ* RM *καρύκῃ* cett. (δ Δ°) ‖ **12** *ταῖς* (ante *πανταχοῦ*) om. NQV α(δ Δ°) | *Καμβύσης* (*ης* in ras.) R! | *Χοάσπῃ* (*ασ* in ras.) R! ‖ **13** *ἡλίῳ* (in ras.) R!

τῷ θυλάκῳ, ὡς ὁ Κροῖσος τοῖς θησαυροῖς. Κἂν παραβάλῃς ἡδονὰς ἡδοναῖς, τὰ Διογένους κρατεῖ· τὰ γὰρ ἐκείνων μεστὰ μὲν ἡδονῆς, ἀλλὰ ἀναμέμικται λύπη πανταχοῦ· ὀδύρεται Ξέρξης ἡττώμενος, στένει Καμβύσης τιτρωσκόμενος, οἰμώζει Σαρδανάπαλλος ἐμπιμπράμενος, ἀνιᾶται Σμινδυρίδης ἀπελαυνόμενος, δακρύει Κροῖσος λαμβανόμενος, λυπεῖται Ἀλέξανδρος μὴ μαχόμενος· αἱ δὲ Διογένους ἡδοναὶ οἰμωγῆς ἄπειροι, ἄστονοι, ἀδάκρυτοι, ἄλυποι. Σὺ δὲ τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ πό- c
νους καλεῖς· μετρεῖς γὰρ τὰ Διογένους τῇ σαυτοῦ φύσει, πονηρῷ μέτρῳ· σὺ μὲν γὰρ ἀλγήσεις ταῦτα δρῶν, Διογένης δὲ ἥδετο. Ἐπιτολμήσαιμι δ' ἂν ἔγωγε d
εἰπεῖν, ὡς οὐδεὶς ἡδονῆς Διογένους ἦν ἐραστὴς ἀκριβέστερος. Οὐχ ἑστίαν ἔνεμεν, ἐπίλυπον γὰρ οἰκονομία· οὐ πολιτείας ἐφήψατο, ἀνιαρὸν γὰρ τὸ χρῆμα· οὐκ ἐπειράθη γάμου, ἤκουεν γὰρ τὴν Ξανθίππην· οὐκ ἐπειράθη παιδοτροφίας, ἑώρα γὰρ τὰ δεινά· ἀλλὰ ἄφετος παντὸς τοῦ δεινοῦ, ἐλεύθερος, ἄφροντις, ἀδεής,

1 θυλάκῳ vi. or. 1. 9 g cf. Lucian. vit. auct. 9 ‖ **10. 11** μετρεῖς ... μέτρῳ ut or. 35. 2 i ceterum alludit Protagorae illud πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος sq. cf. Diog. Laert. IX 51 ‖ **12** ἐπιτολμήσαιμι sq. ut or. 1. 8 a; 26. 3 a ‖ **14** οὐχ ἑστίαν ἔνεμεν sq vi. or. 36. 5 b cf. Lucian. vit. auct. 9 Diog. ep. 47 Diog. Laert. VI 38 (ἄπολις, ἄοικος sq.) vi. etiam or. 36. 3 b τὸν γυμνὸν sq. ‖ **17. 18** ἄφετος sq. vi. or. 36. 5 b ‖ **18** ἐλεύθερος cf. Diog. ep. 7 Lucian. vit. auct. 7 Demon. 3 vi. etiam or. 7. 5 a vers. finem

4 ὀδύρεται — 7. 8 μαχόμενος n ‖ **13** ὡς οὐδεὶς — p. 378. 3 ἀφθόνοις n

2 κράτη R ‖ **3** μὲν (ante ἡδονῆς) adrasum (sed punctis subter litteras positis in integrum restitutum) R! | λύπη R!B λύπη cett. (δΔ) ‖ **4** στένει] στενει ει στένει R στόλῳ στένει QVN (in mge) φ ‖ **6** ἀνιᾶται — ἀπελαυνόμενος om. φ ‖ **11** ἀλγήσειας Markl. ‖ **12** ἐπιτομήσαιμι (suprascr. λ et η in ras.) R ‖ **14** γὰρ ⟨ἡ⟩ οἰκονομία Reiske ‖ **17** τὰ δεῖνα] τὸν δεῖνα Reiske τὸν Κλεινίου Markl.

ἄλυπος ἐνέμετο τὴν πᾶσαν γῆν, ὡς οἶκον ἕνα, μόνος
ΚΘ′ ἀνθρώ|πων ἡδοναῖς συνὼν ἀφρουρήτοις καὶ ἀταμιεύ- 9a
τοις καὶ ἀφθόνοις.

Xa Τὸν Διογένην ἐῶμεν, καὶ μετίωμεν τοὺς νομοθέτας,
καὶ πολιτείας σκεψώμεθα. Μή με οἰηθῇς ἐπὶ Σύβαριν 5
ἥξειν, μηδὲ Συρακοσίων μνησθήσεσθαι τῶν ἁβροτά-
των, μηδὲ Κορινθίων τῶν φιληδόνων, μηδὲ Χίων τῶν
πλουσίων, μηδὲ Λεσβίων τῶν εὐοινοτάτων, μηδὲ Μι-
b λησίων τῶν εὐειμονωτάτων· ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας
ἔρχομαι, ἐπὶ Ἀθηναίους ἔρχομαι, καὶ τὰ Λακεδαιμονίων 10
ἐξετάζω. Μάστιγες αὗται καὶ πληγαὶ Λακωνικαί, καὶ
θῆραι, καὶ δρόμοι, καὶ δεῖπνα λιτά, καὶ στιβάδες εὐ-
c τελεῖς· ἀλλ' ὁρῶ καὶ τούτων τὰ τερπνά. Εὖ γε, ὦ
Λυκοῦργε, σμικρῶν πόνων μεγάλας ἡδονὰς ἀντεισάγεις·
ὀλίγα δούς, μεγάλα ἔλαβες· ἐφημέρους δοὺς πόνους, 15
d ἡδονὰς διηνεκεῖς ἀντέλαβες. Τίνες, λέξει, Σπαρτιατι-
καὶ ἡδοναί; Πόλις ἀτείχιστος, ἄφοβος, ἄπειρος πυρός,

1 ἄλυπος cf. Lucian. Dem. 3 Epist. diss. III 22. 48 οὐκ εἰμὶ ἄλυπος; οὐκ εἰμὶ ἄφοβος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; | ἐνέμετο τὴν πᾶσαν γῆν vi. or. 36. 5 b cf. Lucian. cyn. 17 vi. etiam or. 15. 9 c; de Socrate or. 3. 7 a vi. etiam or. 9. 6 g | ὡς οἶκον ἕνα vi. or. 13. 6 a cf. Cicer. nat. deor. II 158 Lucian. cyn. 15 Demetrius ap. Senec. benef. VII 1 ‖ 5 ἐπὶ Σύβαριν sq. vi. supra § III b sq. ‖ 11 μάστιγες αὗται καὶ πληγαὶ Λακωνικαί vi. or. 34. 9 h; 23. 2 d etiam or. 19. 5 e cf. Dio Chrys. 25. 3 Lucian. Anach. 38 Epict. diss. I 2. 2 ‖ 12 θῆραι καὶ δρόμοι vi. or. 23. 2 d ‖ 17 πόλις ἀτείχιστος cf. Dio Chrys. 78. 40 Diog. ep. 27

4 τὸν Διογένην — νομοθέτας v (: μετίωμεν) ‖ 5 μή με — 8 εὐοινοτάτων n ‖ 15 δοὺς πόνους — 16 ἀντέλαβες x

1 ἄλυπος ⟨δὲ⟩ ἐνέμετο BM ‖ 2 in mge ΚΘ′ vet. numer. quatern. R! ‖ 4 ⟨ἀλλὰ⟩ τὸν v | ⟨μὲν⟩ ἐῶμεν v ‖ 5 μή τε NV μή μου n ‖ 8 εὐβινοτάτων n ‖ 12 θῆρες MN ‖ 13 τὸ τερπνόν Markl. ‖ 14 ἀντισάγεις M ἀντεισάσεις H ἀντισάζεις φα(δ) corr. Steph. Heins. ἀντισηκοῖς Orelli om. V ‖ 16 διηνεκεῖς om. x | λέξεις ς(δΔ) ‖ 16. 17 ⟨αἱ⟩ Σπαρτιατικαὶ Reiske (Duebn.) ‖ 17 ἄφοβος] φόβου Markl. | πυρός del. Markl.

ἀθέατος πολεμίων, ἀθέατος ξενικῶν ἀσπίδων, ‖ ἀνή- Ed. Duebn. p. 10
κοος στόνων, ἀνήκοος ἀπειλῆς. Τί δ' ἂν εἴη φόβου e
λυπηρότερον; τί δὲ δουλείας ἀνιαρότερον; τί δὲ ἀν-
άγκης ἐπιπονώτερον; ὅταν δὲ ταῦτα ἀπαλλάξῃς πό-
λεως, πολλὰς αὐτοῖς ἡδονὰς ἀντεισάγεις. Ἐκείνης τῆς f
ἡδονῆς θρέμμα ἦν ὁ Λεωνίδας, ἐκείνης ὁ Ὀθρυάδας,
ἐκείνης ὁ Καλλικρατίδας. Ἀλλ' ἀπέθνησκον οὗτοι'. g
Ἀπέθνησκον καλῶς· Ὑπὲρ ποίων ἡδονῶν'; Καὶ γὰρ
τῶν σωμάτων ἐκκόπτεται μέρη ὑπὲρ ῥᾳστώνης τοῦ
ὅλου. Μέρος ἦν ὁ Λεωνίδας καὶ τῆς Σπάρτης, ἀλλὰ h
ἀπέθνησκεν ὑπὲρ τῆς Σπάρτης· μέρος ὁ Ὀθρυάδας,
Καλλικρατίδας μέρος· τοιγαροῦν ἀφαιρουμένων σμι-
κρῶν μερῶν, ἐσώζοντο αἱ οἴκοι ἡδοναί. Τὰ δὲ Ἀθη- i
ναίων τί χρὴ λέγειν; πάντα μεστὰ ἑορτῆς τὰ Ἀττικά,
πάντα θυμηδίας· καὶ διέλαχον αὐτοῖς ὧραι τὰς ἡδο-
9b νάς, ‖ ἦρος Διονύσια, μετοπώρου μυστήρια· καὶ ἄλλην
ὥραν ἔχει ἄλλος θεός, Παναθήναια, Σκειροφόρια,
Ἄλωα, Ἀπατούρια. Ναυμαχοῦσιν ἐν θαλάττῃ, οἱ δὲ

6 Ὀθρυάδας vi. or. 23. 2 e ‖ **7** Καλλικρατίδας cf. Aelian. var. hist. 12. 43 Cicer. off. I 24. 30 ‖ **9. 10** ἐκκόπτεται μέρη ὑπὲρ .. τοῦ ὅλου vi. or. 41. 4 g et quae ibi adnotavi

2 τί δ' ἂν — **4** ἐπιπονώτερον x ‖ **5** ἐκείνης — **7** Καλλικρατίδας n ‖ **8** καὶ γὰρ — **10** ὅλου v (: ῥᾳστώνη)

2 ἀπειλῶν NQV φ ‖ **3** δουλίας x | ἀνιαρώτερον ς(δ Δ°) ‖ **5** αὐτῆς N αὐτῇ ς(δ Δ) ‖ **5. 6** τῆς ἡδονῆς] ἦν ἡδονῆς B ‖ **6** ἦν om. B | Λεωνίδας (ut p. 281. 5)] Λεωνίδης (ut p. 39. 8 et 18; 242. 10; 274. 9; 434. 4 R) M α(δ) ‖ **7** ἀλλὰ ἀπέθνησκον B α(δ Δ°) ‖ **8** ποίων; ἡδονῶν α(δ Δ) ποίων; ἡδονῶν ⟨μεγάλων⟩ Reiske ‖ **9** σωμάτων κόπτεται νφ ‖ **9. 10** τοῦ ⟨ἔργου⟩ ὅλου B ‖ **10** ἦν in ras. R! | ⟨καὶ⟩ ὁ ς(δ Δ) | καὶ (ante τῆς) om. ς(δ Δ) improb. Schenkl vi. etiam p. 420. 6 ‖ **11** Σπάρτης] πάσης Markl. | ὁ (ante Ὀθρυάδας) om. α(δ Δ°) ‖ **12** ⟨καὶ⟩ Καλλικρατίδας ς(δ) ‖ **13** αἱ οἴκοι] αἱ ὧλαι Markl. ‖ **15** αὐτοῖς (οις in ras. ex ης) R! | ⟨αἱ⟩ ὧραι Reiske (Duebn.) ‖ **16** in mge σημείωσαι N ‖ **17** σκιροφόρια BN (pr. man.) Duebn. σκιῤῥοφόρια φα(θ) ‖ **18** Ἄλῳα Duebn. Aloa σ^2 | Ἀπατούρια (απα in ras.) R! | ναυμαχοῦσιν (να in ras.) R!

οἶκοι ἑορτάζουσιν· πολεμοῦσιν ἐν γῇ, οἱ δὲ ἐν Διο
k νύσου γελῶσιν. Ἀλλ' οὐδὲ οἱ πόλεμοι, τὸ σκυθρωπότατον, ἡδονῶν ἔρημοι· ἀλλὰ συντάττεται τούτοις ἡ Τυρρηνὴ σάλπιγξ, ἡ αὐλὸς τριηρικός, ἡ ᾠδὴ ἐμβατήριος. Ὁρᾷς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἡδονῶν.

⟨ΛΓ'⟩

XXXIII (Duebn. IV vulg. 34 B 1)

β' *Τί τέλος φιλοσοφίας.*

Ia *Χαλεπὸν εὑρεῖν λόγον ἀληθῆ· κινδυνεύει γὰρ ἡ*
τοῦ ἀνθρώπου ψυχή, δι' εὐπορίαν τοῦ φρονεῖν, τοῦ
b *κρίνειν ἀπορεῖν. Καὶ αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι, πρόσω*
ἰοῦσαι, κατὰ τὴν εὕρεσιν εὐστοχώτεραι γίγνονται, ἑκά-
c *στη περὶ τὰ αὑτῆς ἔργα· φιλοσοφία δέ, ἐπειδὰν αὑτῆς*

2 πόλεμοι τὸ σκυθρωπότατον vi. or. 24. 6 b etiam or. 29. 2 c; 35. 5 a ‖ 4 Τυρρηνὴ σάλπιγξ vi. or. 25. 7 a ‖ 9 χαλεπὸν εὑρεῖν ut or. 1. 8 a; 11. 7 g; 15. 1 a al. ‖ 13 φιλοσοφία δέ sq. vi. or. 15. 2 b

1 πολεμοῦσιν om. B ‖ 3 ἢ] ἡ BQα(δ) ‖ 4 Τυρρηνικὴ BH (man. altera) φ

Codices RBMNQVα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

9 χαλεπὸν — p. 380. 2 ἰσορρόπων np | χαλεπὸν — 11 ἀπορεῖν x ‖ 11 καὶ αἱ μὲν — 12 γίγνονται v (: πρόσω anonym.)

9 in mge σημείωσαι· ὅτι δι' εὐπορίαν φρονήσεως ἀπορία κρίσεως ὧν ἐφρονήσαμεν τοῦ βελτίονος περιγίνεται (vet. schol. a) R

6 ⟨ΛΓ'⟩ Hob. ‖ 8 in mge β' R! δον N | τί τέλος φιλοσοφίας R περὶ τοῦ τί sq. M additis λόγος λδ' φα Μαξίμου (τοῦ) Τυρίου Πλατωνικοῦ (φιλοσόφου) φιλοσοφούμενα (λόγοι τριάκοντα ἕξ) NQV(B) τί (τὸ) τέλος (τῆς) φιλοσοφίας BNV(Q) ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τοῦ φιλοσόφου τέλος ἡ ἡδονή Heins. ‖ 9 κυνδινεύει x (in mge R, 2°) ‖ 13 τὰ ἔργα αὐτῆς V

εὐπορώτατα ἔχῃ, τότε μάλιστα ἐμπίμπλαται λόγων ἀντιστασίων καὶ ἰσορρόπων· καὶ ἔοικεν γεωργῷ, ἐπειδὰν ἐν περιουσίᾳ γένηται ὀργάνων πολλῶν, ἀκαρποτέρᾳ τῇ γῇ χρωμένῳ. Τὰς μὲν οὖν πολιτικὰς διαδικασίας εὐ- d
θύνει ψῆφος καὶ ἀριθμὸς δικαστῶν, καὶ γνώμη ῥήτορος, καὶ δήμου χεῖρες· ἐνταῦθα δὲ τίς ἡμῖν παρέσται δικαστής, καὶ τίνι ψήφῳ τἀληθὲς κρινοῦμεν; Λόγῳ; ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν λόγον, ὅτῳ οὐκ ἂν e
ἐξεύροις τὸν ἐναντίον. Πάθει; ἀλλ' ἄπιστος ὁ δικαστής. Πλήθει; ἀλλὰ πλείους οἱ ἀμαθέστεροι. Δόξῃ; ἀλλὰ τὰ χείρω ἐνδοξότερα.

Αὐτίκα ἐν τῷ παρόντι τούτῳ σκέμματι, ἡδονῆς ἀρετῇ II a
10a ἀμιλλωμένης καὶ ἀντεξεταζομένης, οὐ παρωσα|μένη τὴν ἀρετὴν ἡδονὴ καὶ δόξῃ κρατεῖ, καὶ πλήθει μαρτύρων ὑπερ-
15 βάλλεται, καὶ κατὰ πάθος δυναστεύει; Ὅ δὲ μόνον ὑπό- b
λοιπον ἦν τῇ ἀρετῇ συμμαχικόν, ὁ λόγος, καὶ τοῦτο σχίζεται καὶ διαιρεῖται· καὶ ἐξεύρηταί τις καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπικουρία ἡδοναῖς· καὶ λέγει τὶς καλῶς, ὑπὲρ ἡδονῆς λέγων, καὶ τὴν ἀρετὴν φαυλίζει, καὶ μετατίθησιν τὴν
20 ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος ἐπὶ τὴν γυναικωνῖτιν· καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ φιλοσόφου μετεν|δύεται, τοῦ Ed. Duebn. p. 11

2 γεωργῷ sq. scil. ἐνοχλοῦντι τὴν γῆν vi. or. 36. 1 e ὅσα γῆ φέρειν sq. ‖ **12. 13** ἡδονῆς ἀρετῇ ἀμιλλωμένης sq. ut θεωρητικὸς πρακτικῷ or. 15. 2 f βίος βίῳ or. 36. 2 a al. ‖ **20** ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος sq. ut Diogenes cynicus qui ἐπανέρχεται ἐκ Λακεδαίμονος

4 τὰς μὲν οὖν — **6** χεῖρες n

3 πολλῷ Markl. ‖ **5** γνῶμαι QVN (in mge) α(δ) ‖ **6** καὶ δήμου χεῖρες om. BMφ ‖ **9** τῶν ἐναντίων M ‖ **10** οἰμαθέστεροι (suprascr. α) R! ‖ **12** ἀρετῇ] καὶ ἀρετῆς MNφα(δ) ‖ **13** ἀμιλλωμένων Markl. (Duk.) | καὶ ἀντεξεταζομένης om. Bφ καὶ ἀντεξεταζομένων Markl. (Duk.) ‖ **14. 15** ἐπιβάλλεται MN (pr. man.) ‖ **18** ἡδοναῖς] ἡδονῆς Bφ ταῖς ἡδοναῖς Reiske ‖ **19** μετατίθησιν (θ in ras. ex τ) R! ‖ **21** μετεκδύεται Dav.² οὐ μετενδύεται Markl.

c δὲ ὀνόματος ἀξιοῖ κρατεῖν. Ἄφες, ἄνθρωπε, καὶ τοὔνομα μετὰ τοῦ λόγου. Παρανομεῖς περὶ τοὺς θεμένους οὐδὲν σοφίᾳ καὶ ἡδονῇ κοινόν· ἄλλος μὲν ὁ φιλήδονος, ἄλλος δὲ ὁ φιλόσοφος· διακέκριται τὰ ὀνόματα, διακέκριται τὰ ἔργα, διῄρηται τὰ γένη, ὡς τὰ Λακωνικὰ τῶν Ἀττικῶν, ὡς τὰ βαρβαρικὰ τῶν Ἑλλήd νων. Ἐὰν δὲ Σπαρτιάτης εἶναι λέγων καὶ Ἕλλην καὶ Δωριεὺς καὶ Ἡρακλείδης, θαυμάζῃς τιάραν Μηδικὴν καὶ τράπεζαν βαρβαρικὴν καὶ ἁρμάμαξαν Περσικήν, περσίζεις, βαρβαρίζεις, ἀπολώλεκας τὸν Παυσανίαν· Μῆδος εἶ, Μαρδόνιος εἶ. Ἀπόθου τοὔνομα μετὰ τοῦ γένους.

Ша Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς ἡδονὴν ὑμνοῦντας φέρω· βάναυσος γὰρ ψυχὴ καὶ ἀπεληλαμένη λόγου, ἐλεεινὴ b μὲν τοῦ πάθους, σύγγνωστος δὲ τῆς ἀγνοίας· Ἐπίκουρον δὲ διὰ τοὔνομα οὐ φέρω, οὐδὲ ἀνέχομαι φιλοσοφίας ὑβριζούσης. Οὐδὲ γὰρ στρατηγοῦ ἀνέχομαι τὴν τάξιν ἀπολείποντος καὶ ἐξηγουμένου τῆς φυγῆς, οὐδὲ γεωργοῦ ἀνέχομαι ἐμπιμπράντος τὰ λήϊα, οὐδὲ κυβερνήτου ἀνέχομαι ἀποδειλιῶντος πρὸς τὴν θάλατταν·

εἰς Ἀθήνας· πρὸς οὖν τὸν πυθόμενον 'ποῖ καὶ πόθεν', ἐκ τῆς ἀνδρωνίτιδος, εἶπεν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν Diog. Laert. VI 59

5. 6 ὡς τὰ Λακωνικὰ τῶν Ἀττικῶν vi. supra § II b ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος sq. ‖ 20 ἀποδειλιῶντος sq. ut or. 37. 7 e

3 οὐδὲν — 4 φιλόσοφος x ‖ 8 θαυμάζῃς — 11 Μαρδόνιος εἶ n

2. 3 τοὺς θεμένους (del. interpunctione vi. etiam p. 390. 14) Hob. τοὺς θεμένους· codd. (δΔ) τοὺς θεμελίους· Dav.² θεοῦ θεσμούς· Rohdich ‖ 3 σοφίᾳ R! φιλοσοφίᾳ cett. (δΔ) | (et 4) ἄλλο MB α(δ) ‖ 5 ⟨καὶ⟩ τὰ ἔργα BQVφα(δ) ‖ 6 ὡς τὰ] καὶ τὰ BQVα(δ) ‖ 6. 7 Ἑλληνικῶν Dav.² ‖ 8 θαυμάζῃς (-εις Bn) τιάραν Μηδικὴν καὶ] δέη ὀνομάζεσθαι ..... καὶ QV ‖ 9 Περσικήν — 10 τὸν] περσικὴν παραζευ ..... τὸν QV ‖ 13 in mge σημείωσαι V (rubr.) Q ‖ 16 τοὔνομα scil. φιλοσόφου ‖ 18 ⟨τὰ⟩ τῆς φυγῆς BMQVα(δ) ‖ 20 ἀποδειλιοῦντος BN (in ras.)

πλεῖν σε δεῖ, στρατηγεῖν σε δεῖ, γεωργεῖν σε δεῖ· πό- c
10b νων ταῦτα μεστά· ἀλλ οὐδὲν καλὸν | ὑπὸ ῥᾳστώνης
γίγνεται. Εἰ δὲ ἕπεται ἡδονὴ τοῖς καλοῖς, δίδωμι
τοῦτο· ἑπέσθω, ἀλλ' ἡγείσθω τὸ καλὸν πανταχοῦ·

5 (B 204/5) εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς,

ᾧ ἔδωκεν ἄρχειν ὁ Ζεύς. Ἐὰν δὲ μεταθῇς τὴν τάξιν,
καὶ ἄρχῃ μὲν ἡδονή, ἕπηται δὲ λόγος, δίδως τῇ ψυχῇ
τύραννον πικρὸν καὶ ἀπαραίτητον, ᾧ δουλεύειν ἀνάγκη,
10 καὶ ὑπηρετεῖν ὑπηρεσίας ἀνεπιτιμήτους καὶ παντοδαπάς,
κἂν αἰσχρὰ προστάττῃ, κἂν ἄδικα προστάττῃ. Τί γὰρ
ἂν εἴη μέτρον ἡδονῆς ἐπιλαβομένης ἐξουσίας ἐπιθυμη-
μάτων; Ἀκόρεστος γὰρ ὁ τύραννος οὗτος, καὶ τῶν
παρόντων ὑπεροπτικός, καὶ τῶν μὴ παρόντων ὀρεκτι-
15 κός, καὶ διὰ περιουσίαν ἐξαπτόμενος, καὶ ὑπὸ ἐλπίδος
κουφιζόμενος, καὶ δι' εὐπορίαν ἐξυβρίζων. Οὗτος ὁ d
τύραννος ἐπανέστησεν τὰ αἰσχρὰ τοῖς καλοῖς, οὗτος
ἐφώπλισεν ἀδικίαν δικαιοσύνῃ, οὗτος μέτρῳ ἀμετρίαν·
ὡς ἥ γε χρεία τῶν σωμάτων τὰς αὐτῆς ὀρέξεις οὐ

1 γεωργεῖν σε δεῖ vi. or. 34. 4 b ‖ 3 εἰ . . ἕπεται ἡδονὴ τοῖς καλοῖς sq. vi. or. 32. 5 a οὐδὲν γὰρ sq. etiam or. 22. 3 e; 25. 7 b ‖ 5 εἷς κοίρανος ἔστω sq. vi. or. 27. 7 h ‖ 9 τύραννον vi. or. 25. 7 a | πικρὸν καὶ ἀπαραίτητον cf. Plut. n. posse suav. 12 etiam Iulian. II 90 b ἀπαραίτητοι κριταὶ (scil. daemones) vi. etiam or. 3. 7 a (σωφρονιστὴν) or. 5. 7 f (δικαστήριον) ‖ 13. 14 τῶν παρόντων sq. vi. or. 36. 2 e; 41. 3 k

2 οὐδὲν — 3 γίγνεται x

10 ἀνεπιτιμήτους] in mge οἶμαι ἀβασανίστους καὶ ἀνεπικρίτους (vet. schol. b) R ἀβασανίστους ἀνεπικρίτους V (rubr.) N

1 γεωργεῖν σε δεῖ om. B ‖ 3 τῷ καλῷ Bφ ‖ 8 ἄρχηι ÷ μὲν R! ἄρχῃσε B | δὲ ⟨ὁ⟩ λόγος BQV α(δ) ‖ 10 παντοδαπῶν B ‖ 11 ἄδικα] αἰσχρὰ B ‖ 12. 13 ἐπιθυμημάτων om. M (lac. relicta) ‖ 17 ἐπανέθηκε Mα(δ) ‖ 18 οὗτος ⟨ἐπετείχισε⟩ μέτρῳ Markl. ‖ 19 ὡς] ὁς Dav.² (err. typ.)

e χαλεπῶς ἀναπίμπλησιν. Λιψῇ τίς; κρῆναι πανταχοῦ· πεινῇ τίς; φηγοὶ πανταχοῦ. Ἥλιος οὗτος, χλανίδων ἀλεεινότατος· λειμῶνες οὗτοι, θεαμάτων τὰ ποικιλώ-
f τατα· ἄνθη ταῦτα, εὐωδίαι φυσικαί. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἐστὶν λαβεῖν ὅρους ἡδονῶν, τὴν χρείαν αὐτήν· ἐὰν δὲ ταῦτα ὑπερβῇς καὶ προσέλθῃς περαιτέρω, δίδως ταῖς ἡδοναῖς δρόμον ἄπαυστον, καὶ τὰς ἀρετὰς ἀποτειχίζεις.

IV a CH Τοῦτο γεννᾷ τὰς πλεονεξίας, τοῦτο ποιεῖ τὰς τυραννίδας· οὐ γὰρ ἱκανὸν βασιλεῖ τῷ Περσῶν χωρίον Πασαργάδαι, καὶ τὸ Κύρου κάρδαμον, ἀλλ' ἡ Ἀσία ἅπασα διέλαχεν χορηγεῖν ἡδοναῖς ἀνδρὸς ἑνός. Τρέφει μὲν αὐτῷ Μηδία Νισαῖον ἵππον, πέμπει δὲ Ἰωνία παλλακίδας Ἑλληνικάς, τρέφει δὲ Βαβυλὼν εὐνούχους ||
Ed. Duebn. p. 12 βαρ|βάρους, πέμπει δὲ Αἴγυπτος παντοδαπὰς τέχνας, 11 a ἐλέφαντα Ἰνδοί, Ἄραβες εὐωδίαν· χορηγοῦσιν δὲ καὶ 16 οἱ ποταμοὶ ταῖς βασιλέως ἡδοναῖς, Πακτωλὸς χρυσόν,
b Νεῖλος πυρόν, Χοάσπης ὕδωρ· τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἱκανά, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ ξένης ἡδονῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν

1 κρῆναι πανταχοῦ scil. quibus cynicus utitur vi. or. 36. 5 e; etiam or. 32. 9 b cf. Diog. ep. 37. 4 πόμα ὕδωρ ναματιαῖον || 2 φηγοὶ πανταχοῦ scil. terra αὐτομάτως omnia procreante vi. or. 36. 1 e sq. || 11 Κύρου κάρδαμον cf. Diog. ep. 30. 3 δεῖ σε καὶ πίνειν καὶ ὄψῳ χρῆσθαι, ὄψῳ ἑτέρῳ κάρδαμον μὴ ἔχοντα Diog. ep. 37. 4 τροφαὶ ἄρτος καὶ ὄψον ἅλες ἢ κάρδαμον || 13 Νισαῖον ἵππον cf. Iulian. II 50 d Dio Chrys. 33. 449; 3. 130 Themist. 22. 266; 19. 226 Lucian. hist. 39 || 17 Πακτωλὸς χρυσόν cf. Dio Chrys. 33. 401 || 18 Χοάσπης ὕδωρ vi. or. 32. 9 b

12 τρέφει — p. 385. 3 πανταχοῦ n

3 ἀλεεινότατος RQ ἀλεεινότερος cett. (δ Δ) || 6 προσέλθῃς (= ad voluptatem adgrediare („dich einlässest, dich befaßt“) extra modum ut p. 471. 14) R! προέλθῃς cett. (δ Δ) || 10 in mge CH(MEIΩCAI) (schol. vet. u) R! | ἱκανὸν ⟨τῷ⟩ βασιλεῖ Nα(δ Δ°) | τῶν Περσῶν Nα(δ) || 11 Πασαργάδαι (πα in ras.) R! || 13 Νισαῖον α(δ Δ) Νησαῖον cett. || 16 Ἰνδός α(δ) | εὐωδίας Bφ

Εὐρώπην ἔρχεται, διώκει Σκύθας, ἀνίστησιν Παίονας, Ἐρετρίαν λαμβάνει, Μαραθῶνι ἐπιπλεῖ, καὶ πλανᾶται πανταχοῦ. Ὢ τῆς πενίας δυστυχέστατος. Τί γὰρ ἂν c εἴη πενέστερον ἀνδρὸς ἐπιθυμοῦντος διηνεκῶς; ἐπειδὰν γὰρ ἅπαξ ψυχὴ γεύσηται ἡδονῶν ὑπὲρ τὴν αὐτῆς χρείαν, κόρος αὐτὴν τῶν πρότερον ἔχει, καὶ ἑτέρων ἐρᾷ. Καὶ τὸ τοῦ Ταντάλου αἴνιγμα τοῦτο ἦν ἄρα, d δίψα διηνεκὴς ἀνδρὸς φιληδόνου, καὶ ἡδονῆς νάματα προσιόντα καὶ ἀπιόντα αὖθις, καὶ παλίρροια ἐπιθυμιῶν, καὶ λῦπαι πικραὶ ταύταις ἀνακεκραμέναι, καὶ ταραχαί, καὶ φόβοι. Φοβερὸν μὲν γὰρ παροῦσα ἡδονὴ e μὴ ἀπέλθῃ, ἀνιαρὸν δὲ μὴ παροῦσα μὴ οὐκ ἔλθῃ· ὥστε ἀνάγκη τὸν διώκοντα ἡδονὴν λυπούμενον μὲν μὴ παύσασθαι, ἡδόμενον δὲ μὴ αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ συγκεχυμένον ζῆν ἐν ἀσαφείᾳ πολλῇ.

Ὅρα τίνα καὶ ποῖον τύραννον τῇ ψυχῇ δίδως· ὡς Va Ἀθηναίοις Κριτίαν, παρωσάμενος τὸν Σόλωνα· ὡς Λακεδαιμονίοις Παυσανίαν, παρωσάμενος τὸν Λυκοῦργον. Ἐγὼ δὲ ἐλευθερίαν ποθῶν νόμου δέομαι, λόγου δέο- b μαι. Οὗτός μοι φυλάξει τὴν εὐδαιμονίαν ὀρθὴν καὶ

2 Ἐρετρίαν λαμβάνει, Μαραθῶνι ἐπιπλεῖ vi. or. 23. 6 e ‖ 3 ὢ τῆς πενίας cf. Iulian. II 85 b Senec. ep. I 4. 8 Euseb. ap. Stob. fl. 10. 36 Democrit ap. Stob. fl. 10. 44 ‖ 7.8 Ταντάλου ... ἀνδρὸς φιληδόνου sq. simil. explicat fabulam Dio Chrys. 64. 7 (594) ‖ 16 τύραννον sq. ut supra § III c

3 τί γὰρ — 4 διηνεκῶς x ‖ 4 ἐπειδὰν — 15 πολλῇ n ‖ 16 ὅρα — 18 Λυκοῦργον n ‖ 19 ἐγὼ — νόμου δέομαι x

2 Ἐρετρίαν — ἐπιπλεῖ καὶ om. M ‖ 3 ὦ Δ° ἦ M | διστυχέστατος VB ‖ 5 αὐτῆς α(δ Δ°) ‖ 6 τῶν (ante πρότερον) om. N (pr. man.) α(δ) | προτέρων ϛ(δ Δ) | ἑτέρων (ρων in ras.) R! ‖ 11 παροῦσα ⟨ἡ⟩ ἡδονὴ NQVα(δ) ‖ 15 συγκεχυμένον ⟨βίον⟩ ζῆν Markl. ‖ 16. 17 δίδως Ἀθηναίοις (suprascr. ὡς) R! ‖ 18 Παυσανίαν (νιαν in ras.) R! ‖ 19 ποθῶ R (suprascr. ν) H (littera ν lineola per eam ducta deleta) Markl. (Duebn.)

ἄσειστον καὶ ἀδεῆ καὶ αὐτάρκη, οὐ ταπεινὴν δὲ ὑποβεβλημένην ἀνδραπόδων τέχναις, ὑφ' ὧν ἐρανιζόμενος
c ἀθροίσω τὸ μέγα τοῦτο ὄφελος, ἡδονήν· αἰτίζων οὐκ ἀκόλους, μὰ Δία, κατὰ τὸν Ὁμήρου πτωχεύοντα (ρ 222), οὐδὲ ἄορας καὶ λέβητας μόνον, ἀλλὰ τὰ τούτων ἔτι
CH ἀτοπώτερα· παρὰ μὲν Μιθαίκου ὄψον, | παρὰ δὲ Σα- 11b
ράμβου οἶνον, παρὰ δὲ Μιλησίου ἑταίραν, παρὰ δὲ
d Κόννου ᾠδήν. Καὶ τί τούτων ἔσται μέτρον; τίς τῆς ἐξ ἡδονῶν εὐδαιμονίας ὅρος; ποῖ στησόμεθα; τίνι δῶ-
e μεν τὰ νικητήρια φέροντες; Τίς ὁ μακάριος ἀνὴρ οὗτος καὶ ἄγρυπνος καὶ ἐπίπονος, ὃν οὐκ ἔλαθεν οὐδὲ ἐξέφυγεν οὐδεμία ἡδονή, οὐ νύκτωρ, οὐ μεθ' ἡμέραν, ἀλλὰ ἀποτείνασα αὐτῷ ἡ ψυχὴ τὰς αἰσθήσεις πάσας, καθάπερ ὁ θαλάττιος πολύπους τὰς πολλὰς κόμας, διὰ τούτων πάντοθεν τὰς ἡδονὰς ἐπάξεται πάσας ὁμοῦ;
VIa Πλάττωμεν, εἰ δυνατόν, τοιαύτην εἰκόνα, ἄνδρα εὐδαίμονα τὴν ἐξ ἡδονῶν εὐδαιμονίαν· ὁρῶντα μὲν τὰ

3.4 αἰτίζων . . ἀκόλους sq. vi. or. 38. 7 e vers. finem cf. Dio Chrys. 1. 50 Plut. rect. rat. aud. 10 ‖ **5** ἄορας οὐδὲ λέβητας vi. or. 29. 7 a etiam or. 11. 6 c; 13. 3 b ‖ **6** Μιθαίκου ὄψον vi. or. 15. 4 b ‖ **6. 7** Σαράμβου οἶνον cf. Plat. Gorg. 518 b Themist. 23. 297 d Arist. or. 46. 317 ‖ **8** Κόννου ᾠδήν vi. or. 38. 4 d cf. Plat. Euthyd. 272 c Menex. 235 d ‖ **9. 10** τίνι δῶμεν τὰ νικητήρια φέροντες ut or. 36. 3 a

6 παρὰ μὲν — **8** ᾠδήν n

4 ἀκόλους in mge ψωμούς R (vet. schol. a) V (rubr.) ‖ **5** ἄορας in mge μαγειρικὰ (-γιρ- R) σκεύη R (vet. schol. a) V (rubr.)

1 ταπεινὴν δὲ ⟨οὐδὲ⟩ BQV φα(δ Δ) praeter Dav.[2] ταπεινὴν ⟨οὐ⟩δὲ Reiske ‖ **5** ἄορας BH (man. alt.) δόρας (i. e. AOPAC) RH (pr. man.) QV δέρας MN α(δ) corr. Heins. ‖ **6** in mge CH(MEIΩCAI) (schol. vet. u) R! ‖ **7** Μιλησίου Hob. Κόννου Rn Κόνου cett. (δ) sed vi. or. 38. 4 d | ἑταίραν] κιθάραν Heins. ‖ **8** Κόννου Hob. Μιλησίου φ Μελησίου cett. (δ Δ) praeter Dav.[2] ‖ **9** ποῖ] ποῦ nescio unde Δ[o] | στησώμεθα Mα(δ) corr. Markl. ‖ **10. 11** ἀνήρ; οὗτος Δ ἀνὴρ οὗτος Markl. ‖ **14** τὰς πολλὰς κόμας] τοὺς πλοκάμους Markl. ‖ **16** εἰ δυνατόν] ἀδυνατόν B | ἀνδρὸς B ‖ **17** εὐδαίμονα] εὐδαιμονίαν B

ἥδιστα τῶν χρωμάτων, ἀκούοντα δὲ ἡδίστων ψόφων, ὀσφραινόμενον ὀδμῶν τερπνοτάτων, γευόμενον χυμῶν ποικιλωτάτων, χλιαινόμενον, ἀφροδισιάζοντα ὁμοῦ· ἐὰν γὰρ δῷς χρόνον, καὶ διαστήσῃς τὰς ἡδονάς, καὶ τὰς αἰσθήσεις διέλῃς, κολούσεις τὴν εὐδαιμονίαν· πᾶν γάρ, ὃ παρὸν εὐφραίνει, ἀφαιρεθὲν λυπεῖ. Καὶ τίς ἀνάσχοιτο ψυχὴ ἡδονῶν τοσούτων ὄχλον ἐπιρρέοντα αὐτῇ καὶ ἐπιφερόμενον, καὶ μηδεμίαν ἀνακωχὴν μηδὲ ἀναψυχὴν παρεχόμενον; ἀλλ' οὐκ ἀθλιώτατα εἰκὸς διάγειν, καὶ ἐπιθυμεῖν καταβολῆς, καὶ ἀναπαύλης ἐρᾶν; χρονίζουσα γὰρ ἡδονὴ λύπην γεννᾷ. Τί ἂν οὖν γένοιτο ἀπιστότερον εὐδαιμονίας ἐλευμένης; Ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, πατέρες καὶ ποιηταὶ γῆς καὶ θαλάττης, καὶ ὅσα γῆς καὶ θαλάττης θρέμματα, οἷον τοῦτο ξῷον τῷ δεῦρο τόπῳ καὶ βίῳ ἐγκατεστήσατε; ὡς θρασὺ καὶ ἰταμὸν καὶ λάλον, ἀγαθοῦ ἄπορον, ἔργου ἔρημον, ἡδοναῖς βοσκόμενον καὶ δημαγωγούμενον;

(Γ 40) Αἴθ' ὄφελεν ἄγονόν τ' ἔμεναι, ἄγαμόν τ' ἀπολέσθαι |

Ed. Duebn. p. 13

---

3. 4 ἐὰν ... διαστήσῃς τὰς ἡδονάς sq. cf. Diog. Laert. X 142 (Epicuri) εἰ κατεπνικνοῦτο πᾶσα ἡδονὴ καὶ χρόνῳ καὶ περὶ ὅλον τὸ ἄθροισμα (scil. hominem) ὑπῆρχεν ... οὐκ ἄν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί sq. Cicer. fin. II 7. 21 || 8 μηδεμίαν ἀνακωχὴν sq. vi. etiam or. 34. 1 b || 13 πατέρες καὶ ποιηταὶ sq. vi. or. 41. 2 b τὸν ποιητὴν sq. cf. Plat. Tim. 28 c τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός || 15 τῷ δεῦρο .. βίῳ cui oppositus est ὁ πρῶτος ille

5 πᾶν — 6 λυπεῖ n || 11 χρονίζουσα — γεννᾷ nx

5 in mge γνώμη (rubr. col) V

2 ὀσμῶν nescio unde Δ || 3 χλιαινόμενον] λεαινόμενον Markl. | ⟨πάντα⟩ ὁμοῦ Markl. || 5 κολούσῃς BN || 6. 7 τίς ⟨ἂν⟩ ἀνάσχοιτο Hahn || 7 ἐπιρέοντα R! || 9 ἀλλ'] ἆρ' α(δ) Reiske | ἀθλιώτατα (θλι in ras. ex θθ) R! || 10 καταβολῆς (= initii) RQ ἀναβολῆς cett. (δΔ) || 14 τοῦτο ⟨τὸ⟩ ζῷον Mα(δ) Reiske || 15 καὶ βίῳ om. BMφ || 16 λάλον] λάβρον Heins. λάγνον Meiser || 18 ὄφελες Homerus | ἄγονός Homerus | ἔμμεναι MNQV | ἄγαμός Homerus

τὸ γένος τοῦτο πᾶν, εἰ μηδὲν ἕξει παρ' ὑμῶν ἡδονῆς 12 a
κρεῖττον.

VII a Καὶ πῶς οὐκ ἔχει; ἀποκρινώμεθα γὰρ καθ' Ὅμηρον
ὑπὲρ τοῦ Διός. Ἔχει μὲν γάρ, ἔχει νοῦν καὶ λόγον·
συγκέκραται δὲ αὐτῷ ὁ βίος ἐξ ἀθανάτων καὶ θνητῶν 5
πραγμάτων, ὡς ζῷῳ τινὶ ἐν μεθορίῳ τεταγμένῳ, καὶ
παρὰ μὲν θνητῆς πλημμελείας τὸ σῶμα ἔχοντι, ἐκ δὲ
τῆς ἀθανάτου ἀπορροῆς τὸν νοῦν λαμβάνοντι. Ἴδιον
δὲ σαρκῶν μὲν ἡδοναί, νοῦ δὲ λόγος· καὶ κοινὸν μὲν
b αὐτῷ αἱ σάρκες πρὸς τὰ θηρία, ἴδιον δὲ νοῦς. Ἐν- 10
ταῦθα τοίνυν ζήτει τὸ ἀνθρώπου ἀγαθόν, ὅπου τὸ
ἔργον· ⟨ἐνταῦθα τὸ ἔργον, ὅπου τὸ ὄργανον·⟩ ἐνταῦθα
τὸ ὄργανον, ὅπου τὸ σῶζον. Ἀπὸ τοῦ σώζοντος ἄρξαι.
Πότερον ποτέρου διασωστικόν, σῶμα ψυχῆς, ἢ ψυχὴ
σώματος; εὕρες τὸ σῶζον. Τί ψυχῆς ὄργανον; νοῦς. 15

---

quem anima vixit in caelo antequam corpus indueret vi. or. 9. 6 f; 10. 2 a; 21. 7 e ἐν τῇ δεῦρο συνουσίᾳ

4 ὑπὲρ τοῦ Διός ut or. 11. 6 e ‖ 6 ὡς ζῷῳ τινὶ ἐν μεθορίῳ τεταγμένῳ sq. vi. or. 8. 8 b ‖ 9. 10 κοινὸν .. αὐτῷ αἱ σάρκες sq. vi. or. 6. 1 d ‖ 10. 11 ἐνταῦθα ζήτει sq. = or. 31. 5 b ‖ 14 διασωστικόν . . . ψυχὴ σώματος nam συνέχει τὸ σῶμα vi. or. 9. 6 a ‖ 15 ψυχῆς ὄργανον νοῦς vi. etiam or. 13. 7 b cf. simil. Plut. Pyth. or. 21 (404 b) σώματι ψυχὴ χρῆται· ψυχὴ δ' ὄργανον θεοῦ γέγονεν, ὀργάνου δ' ἀρετὴ μιμεῖσθαι τὸ χρώμενον ᾗ πέφυκε δυνάμει καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦ νοήματος sq.

---

8 ἴδιον — 9 λόγος x ‖ 10. 11 ἐνταῦθα — 12 ἔργον x

---

12 in mge (schol. vet. a) R!:

ψυχή	σῶζον	unde ψυχή in mge x
νοῦς	ὄργανον	νοῦς
φρόνησις	ἔργον	φρόνησις
ἀγαθόν	εὕρημα	ἀγαθόν

---

1 ὑμῖν B ἡμῶν α (Heins.) ‖ 7 πλημμελείας (ει in ras.) R! πλημμύρας Markl. ‖ 8 νοῦν διαλαμβάνοντι α(δ) ‖ 11. 12 τὸ ⟨ἀνθρώπου⟩ ἔργον x ‖ 12 ἐνταῦθα — ὄργανον om. R (solus) ‖ 13 σῶζον] ζῷον NV ‖ 15 σώματος; ⟨ψυχὴ σώματος·⟩ εὕρες Markl. | σῶζον· ⟨ζήτει τὸ ἔργον·⟩ τί Reiske

Ζήτει τὸ ἔργον. Τί νοῦ ἔργον; φρόνησις· εὑρὲς τὸ ἀγαθόν. Εἰ δέ τις τότ' ἀνθρώπου τὴν μοῖραν ταύτην c
τὴν φρονοῦσαν καὶ θεοφιλῆ ἀτιμάσας, τὸ ἄτιμον ἐκεῖνο
μόνον θρέμμα, τὰς σάρκας λέγω, τὸ ἀκόλαστον, τὸ
ἀδηφάγον, τὸ ἡδοναῖς φίλον εὐωχεῖν ἐθέλοι, τίνι ἂν
εἰκάσαιμι τὴν τοιαύτην τροφήν, ἢ τῷ μύθῳ, νὴ Δία;

Γενέσθαι φασὶν οἱ ποιηταὶ ἄνδρας ἐν Πηλίῳ, Θετ- VIII a
ταλικὸν γένος, ἀτόπους τὰ σώματα, ἐξ ὀμφαλοῦ ἐπι-
συρομένους ἵππου φύσιν. Ἐν δὲ τῇ τοιαύτης ξυνου-
σίας ἀμουσίᾳ πᾶσά που ἀνάγκη βόσκειν ὁμοῦ τὴν
θηριώδη φύσιν· φθέγγεσθαι μὲν ὡς ἄνθρωπον, σιτεῖ-
σθαι δὲ ὡς θηρίον· ὁρᾶν ὡς ἄνθρωπον, ὀχεύειν δὲ
ὡς θηρίον. Εὖ γε, ὦ ποιηταὶ καὶ ποιητῶν παῖδες, πα- b
τέρες παλαιᾶς καὶ γενναίας μούσης, ὡς ἐναργῶς ἄρα
ἡμῖν τὸν πρὸς τὰς ἡδονὰς δεσμὸν ἠνίξασθε. Ἐπειδὰν
ψυχῆς θηριώδεις κρατήσωσιν ἐπιθυμίαι, φυλάττουσαι
12b τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιφάνειαν, τῇ τῶν ἔργων ὑπηρεσίᾳ
ἀπέφηναν τὸν χρώμενον ἐξ ἀνθρώπου θηρίον. Τοῦτο c

3 τὸ ἄτιμον nam *τιμιώτερον ψυχὴ σώματος* vi. or. 7.2 k || 7 *γενέσθαι φασὶν* sq. scil. Centauros cf. Lucian. fug. 10 *οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαττόμενον* sq. Sext. Emp. hyp. I 162 (*παραδείγματα ἀνυπαρξίας*) de sophistis cf. etiam Diog. Laert. VII 53 *κατὰ σύνθεσιν ἐνοήθη Ἱπποκέντανρος* || 11 *φθέγγεσθαι* et *ὁρᾶν* (i. e. percipere) spectat *λόγον προφορικὸν* (quo animalia ab homine discernuntur cf. Galen. protr. 1 Themist. 34. 2) et *ἐνδιάθετον*

2 *τότ' ἀνθρώπου* (*τότε* = 'dabei' 'in hac re' ut or. 32.7 b) R! *τἀνθρώπου* cett. (*θ*) *τοῦ ἀνθρώπου* M et ita Markl. (Duebn.) *ποτ' ἀνθρώπου* Dav.^{2} || 3 *φωνοῦσαν* Mφ || 5 *ἀδδηφάγον* BMNQV *ἀδηφάγον* α(*δΔ*) | *ἐθέλοις* Mα(*δ*) corr. Heins. || 6 *ἢ* φα(*θ*) corr. Markl. || 8 *ὀμφαλῶν* BMα(*δ*) || 9 *τῇ*] R *τῇ τῆς* cett. (*δΔ*) || 10 *βόσκειν*] *βλώσκειν* Schottus *ἠβάσκειν* Markl. | *ὁμοῦ* ⟨*τῇ ἀνθρωπίνῃ*⟩ *τὴν* Markl. || 12 *ὁρᾶν*] *ἑρᾶν* Markl. (Duebn.) || 13 *ποιηταὶ καὶ* del. Meiser || 15 *ἠνίξασθαι* (pr. man. unde *ἠνίξασθα* correctura non perfecta — voluit enim *ἠνίξασθε* efficere) R! | *ἐπειδὰν* ⟨*γὰρ*⟩ Markl. || 17 *ἔργων*] *ἀνθρώπων* NQV

οἱ Κένταυροι, τοῦτο αἱ Γοργόνες, τοῦτο αἱ Χίμαιραι,
d ὁ Γηρυόνης, ὁ Κέκροψ. Ἄφελε τὴν γαστρὸς ἐπιθυμίαν,
καὶ ἀφεῖλες τοῦ ἀνθρώπου τὸ θηρίον· ἄφελε τὴν αἰ-
δοίων ἐπιθυμίαν, καὶ διέκοψας τὸ θηρίον. Μέχρι δὲ
ταῦτά τῳ συζῇ καὶ συντρέφεται, καὶ πρὸς αὐτὰ τῇ 5
θεραπείᾳ νένευκεν, ἀνάγκη τὰς ἐκείνων ὀρέξεις κρα-
τεῖν, καὶ βοᾶν τὴν ψυχὴν τὰς ἐκείνων φωνάς.

⟨ΛΔ′⟩

XXXIV (Duebn. V vulg. 35 B 2)

γ′ *Ὅτι ἐστιν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων* 10
ὠφελεῖσθαι.

Ia Δεινόν γε, εἰ οἱ μὲν θεοὶ διέκριναν τοῖς ἀνθρώ-
ποις τἀγαθὰ ἐκ τῆς τῶν κακῶν ὁμιλίας, ἀνεπίμικτον
ἑκάτερον ἑκατέρῳ εἶναι θέμενοι, καὶ διαστήσαντες αὐ-

cf. Plut. phil. c. princ. 2 soll. anim. 19 Philo animal. 12 vit. Mos. II 127 Sext. Emp. hyp. I 65 Porph. abstin. III 2 anon. ap. Westerm. mythogr. 327

7 βοᾶν . . τὰς ἐκείνων φωνάς vi. or. 27. 5 h vers. finem etiam or. 25. 5 d et or. 37. 7 b ‖ 12 δεινόν γε ut or. 3. 1 a ‖ 13 τἀγαθὰ ἐκ τῆς τῶν κακῶν ὁμιλίας nam bona ex deo proveniunt, mala non ex deo vi. or. 41. 3 a οὐ γὰρ sq. | ἀνεπίμικτον sq. ut or. 33. 2 e

2 ἄφελε — 4 θηρίον n

1 αἱ χίμεραι NQVφ αἱ χίμαρροι Mp (teste Stephano) ἡ Χίμαιρα Dav.² ‖ 2 Κέκρωψ BH (Duk.) Κέρκωψ α(δ) ‖ 6 νένευκεν] νενίκηκεν B ‖ 7 φωνάς] βοάς Q

Codices RBMNQV accedunt UWXGEFDTYZ teste Schenkl HA teste Souter; α (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

14 καὶ διαστήσαντες — p. 391. 2 ζόφον v (: διιστῶ)

8 ⟨ΛΔ′⟩ Hob. ‖ 10 in mge γ′ R! εως NV (rubr. colore uterque) | ὅτι — 11 ὠφελεῖσθαι RBMNV additis λόγος πέμπος (sic!) Q λόγος λε′ φα ‖ 12 εἰ om. GX

τῶν τὰς ‖ φύσεις, καθάπερ ἡμέρας πρὸς νύκτα, καὶ Ed. Duebn. p. 14
φωτὸς πρὸς ζόφον, καὶ πρὸς ὕδωρ πυρός· ὧν ἕκαστον
εἰ ἐθελήσαις πρὸς τοὐναντίον ἀγαγεῖν, καὶ ἀνακεράσαι
αὐτῶν τὴν διαφορὰν εἰς κοινὴν φύσιν, διαφθερεῖς τὸ
ἑκατέρου ἴδιον· οἱ δὲ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἑκόντες, εὐδαί- b
μονα διώκοντες βίον, καταμίγνυσιν αὐτῷ ⟨κακά· κἄν
τις θεῶν συγχωρήσῃ αὐτοῖς⟩ ζῆν δι' ἡμέρας ἐν φωτὶ
λαμπρῷ καὶ διηνεκεῖ, ἀΰπνῳ καὶ ἀδεεῖ τῆς ἐν νυκτὶ
ἀναπαύλης, ἄχθοιντο τῷ ἡλίῳ μηδέποτε ἐξισταμένῳ
μηδὲ εἰς τὸ παλίσκιον παραχωροῦντι. Ἔχε δὴ αὐτόθι. c
Μὴ ἀποκρινούμεθα σού πη δικαιότερον, ὡς εἰ μέν που
τίς ἐστιν ἀνθρώπου ὄψις ἀνέχεσθαι φωτὸς διηνεκοῦς,
καὶ εἴπέρ τις μηχανὴ στῆσαι τὸν ἥλιον τοῦ κύκλῳ
δρόμου, ὥστε ἀνέχειν ὑπὲρ γῆς αἰεί, καθάπερ πυρσὸν
13a ἐκ κορυφῆς ὑψηλῆς ἐκπέμ|ποντα ἐφ' ἡμᾶς τὸ παρ' ἑαυ-

3 πρὸς τοὐναντίον ἀγαγεῖν sq. nam μεσοτήτων δεῖ ut misceantur vi. or. 9. 2 b sq. ‖ **6. 7** κἄν τις θεῶν sq. ut or. 15. 1 d ‖ **7** ζῆν ἐν φωτὶ .. διηνεκεῖ sq. vi. or. 6. 1 e ‖ **10** Ἔχε δὴ sq. ut or. 11. 2 a ‖ **13. 14** τὸν ἥλιον τοῦ κύκλῳ δρόμον vi. etiam or. 31. 1 b

11 εἰ μέν — p. 392. 5 ἀργίαν p

3 ἐθελήσεις MUY ἐθελήσης A | ἀνακεράσαι (ρα in ras.) R! ‖ **6** καταμίγνυσιν (cf. Kuehner Gerth I 2. 192) RWZA καταμιγνύασιν U καταμιγνύουσιν cett. (δΔ) ‖ **6. 7** αὐτῷ ⟨κακά (δυστυχίας)· κἄν τις θεῶν συγχωρήσῃ αὐτοῖς (αὐτοῖς συγχωρήσαι) ζῆν Hob. (φα unde συγχωρήσῃ Boissonade anecd. V 95 et ita δΔ) lacunam indic. decem fere litterarum HBQV ‖ **7** δι'] ἀεὶ Meiser | ἡμέρας] αἰῶνος Reiske ‖ **8** ἀΰπνοις καὶ ἀδεέσι (ἀνενδεέσι) Dav.² (Markl.) ἄϋπνοι καὶ ἀνενδεεῖς Dav.¹ ‖ **9** ἄχθοιντο RNY (man. alt. suprascr. ν) φα (δΔ) ἄχθοιτο cett. | τῷ ÷ ÷ ἡλίῳ R! ‖ **11** μὴ ἀποκρινούμεθα σού πη δικαιότερον (πηλίκον i. e. ΠΗΔΙΚΟΝ codd.), ὡς Hob. μὴ ἀποκρινούμεθά σοι ποικίλον· ὡς φα(δΔ) μὴ ἀποκρινοίμεθά σοι ποικίλον· ὡς Schottus εἰ μὴ ἀποκρινούμεθά σοι ποικίλον· ὡς Dav.² οὐκ ἀποκρινούμεθά σοι ποικίλον· ὡς Duk. ‖ **12** ⟨ὡς⟩ ἀνέχεσθαι Dav.² Markl. ⟨οἷα⟩ ἀνέχεσθαι Schottus ⟨οἷα τ'⟩ ἀνέχεσθαι Reiske ‖ **13** κύκλου DFYp ‖ **14** δρόμῳ MDYX (pr. man.)

τοῦ φῶς· εἰ ταῦτα ὑπάρχοι, καὶ σταίη μὲν ὁ ἥλιος, ἀνέχοιντο δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς αὐτὸν διηνεκῶς δεδορκότες, τίς οὕτως ἀνόητος καὶ ἐπιμανὴς καὶ κακοδαίμων τοῦ ἔρωτος, ὥστε ποθῆσαι νύκτα καὶ σκότος, καὶ ὀφθαλμῶν ἀργίαν, καὶ σώματος ῥίψιν ἐγγύτατα
d νεκροῦ; Εἰ δὲ θᾶττον μὲν ἀνάσχοιντο οἱ ὀφθαλμοὶ ἀϋπνίας, ἢ σταίη ὁ ἥλιος, θᾶττον δ' ἀνεὶς σταίη ὁ ἥλιος, νὴ Δία, ἢ ἀνέχοιντο οἱ ὀφθαλμοὶ ἀϋπνίας, οὐκ εὐχῆς ἔργον ἡ πρὸς τὸ φῶς φιλία, ἀλλὰ ἀνάγκης ἡ πρὸς νύκτα συνουσία.

11a Ταύτῃ τοι καὶ ὁ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἔρως ἔχει. Ἐφίεται μὲν γὰρ αὐτοῦ ἡ ψυχή· τί δὲ οὐ μέλλει; καὶ πολεμεῖ τῷ κακῷ· τί δὲ οὐ μέλλει; ἀλλ' οὐκ ἔστιν αὐτῇ οὔτε ὧν ἐφίεται καθαρῶς τυχεῖν, οὔθ' οἷς πολεμεῖ μὴ
b περιπεσεῖν ἐξ ἀνάγκης. Οὕπω λέγω τὴν μοχθηρὰν

3 τίς οὕτως ἀνόητος καὶ ἐπιμανὴς καὶ κακοδαίμων τοῦ ἔρωτος = or. 36. 3 d τίς οὕτως sq. ‖ **11. 12** ἐφίεται .. τἀγαθοῦ ἡ ψυχὴ cf. Themist. π. ἀρετῆς 22 (443) „die Seele des Menschen ist von Natur geneigt das Gute zu begehren" sq. ‖ **13. 14** οὐκ ἔστιν αὐτῇ ὧν ἐφίεται καθαρῶς τυχεῖν scil. propter ἀσθένειαν vi. or. 38. 6 l; 8. 7 d; 2. 10 a ‖ **15** τὴν μοχθηρὰν ψυχὴν sq. vi. or. 38. 6 i

1 εἰ ταῦτα — 2. 3 δεδορκότες v (: ἀνέχει) ‖ **3** τίς — 3. 4 κακοδαίμων v (: ἐπιμανὴς)

5 ῥίψιν] in mge τὴν ἐπὶ τῷ ὕπνῳ κατάκλισιν λέγει V (rubr. col.) U (man. recent.)

1 ὑπάρχει ZG (suprascr. οι) p ‖ **2. 3** διηνεκῶς (om. Z) πρὸς αὐτὸν δεδορκότες codd. praeter RAWp ‖ **3. 4** κακοδαίμων R! ‖ **7** θᾶττον — **8** ἥλιος om. HB | δ' ἀνεὶς (scil. τοῦ δρόμου) σταίη Hob. δ' ἀνισταίη RW δ' ἂν σταίη cett. (Θ) δ' αὖ σταίη Dav.^{2} (Duebn.) ‖ **8** νὴ Δία, ἢ ἀνέχοιντο Hob. λίαν δ' ἔχοιντο (i. e. ΔΙΑΝ [N pro H ut p. 19. 2 R al.] ΑΕΧΟΙΝΤΟ) codd. ἢ ἀνάσχοιντο φα(δΔ) ‖ **9** ἀλλὰ] μᾶλλον Reiske | ἀνάγκη T (eras. σ) MNDEGXY α(δ) corr. Markl. ‖ **10** ⟨τὴν⟩ νύκτα codd. praeter RAWZ ‖ **11** τοι om. BH ‖ **12** μέλει FGX(H?) ‖ **13** αὐτῇ R (pr. man.) Q ‖ **14** οὔτε (pro οὐθ') οἷς α(δ) ‖ **15** καὶ οὕπω Reiske

ψυχήν (αὕτη μὲν γὰρ πάγκακός τις, καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος, καὶ ἐν ἐλπίσιν ἄπιστος, καὶ ἐν εὐτυχίᾳ ἀκροσφαλής), ἀλλὰ τὴν ἐπιεικῆ καὶ φρονήσεως ἐπήβολον· φέρε ἴδω c πότερα καὶ ταύτην φῶμεν ἐπιλαβομένην τῆς ἀρετῆς εὐροΐᾳ τινὶ βίου καὶ εὐτυχημάτων ἀκμῇ συγγίγνεσθαι ἀεί; Ἢ τοῦτο μὲν ἀμήχανον ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει· πολλὰ d γὰρ τὰ ἐν ποσίν, καθάπερ ἀνδρὶ κούφως θέοντι ὀρύγματα καὶ κρημνοὶ καὶ βάραθρα καὶ τειχία· ἐν οἷς ὁ e μὲν ἀμαθὴς τῆς ὁδοῦ, καὶ μαλθακὸς θεῖν, καὶ διαπηδᾶν ἀσθενής, καὶ παραθεῖν ἀκροσφαλής, πταίει καὶ σφάλλεται καὶ ἀποδειλιᾷ· ὁ δὲ ἀγαθὸς καὶ δρομικὸς f ἀνὴρ καὶ ἐπιστήμων τῆς ὁδοῦ, κατὰ μὲν τὴν ῥώμην ὀξέως θεῖ, κατὰ δὲ τὴν ἐμπειρίαν ἁπλανῶς, κατὰ δὲ τὴν τέχνην ἀσφαλῶς· οἷδε μὴν τίς μὲν τῆς ὁδοῦ ἡ λεία καὶ ἄπταιστος, τίς δὲ ἡ διεσκαμμένη, καὶ ἀναγ- 13b καία μὲν διελθεῖν, | ἀπροαίρετος δὲ τῷ θέοντι.

Τοῦτό τοι καὶ περὶ τὸν βίον Ὅμηρος ἠνίξατο· III a

---

7 καθάπερ ἀνδρὶ κούφως θέοντι sq. vi. or. 8. 7 e ‖ 14 οἷδε μὴν sq. cf. Hippocr. ep. (Herch. 328) Themist. π. ἀρετῆς 27. 439 Diog. ep. 12 Iulian. VI 184 c Sext. Emp. hyp. 2. 252 Monim. ep. 2 Diog. ep. 39 vi. etiam or. 39. 3 1 sq.

---

17 Ὅμηρος — p. 394. 4 ἀκηράτων p

---

1 ἀγαθῶν (in ras. ex ἀγαθοῖς) R! ‖ 2 ἐν ἐλιπίσιν E ἐν . . . ποσὶν BH ‖ 4 φρονεπη≡βολον (suprascr. ησεως) R! ‖ 5 τινὸς FGXT | εὐτυχημάτων ⟨δύναιτ' ἂν⟩ NDEFGXYφ | ἀκμὴ X (pr. man.) αὐτὴ MDX (man. alt.) Y | συγγενέσθαι ZX (pr. man.) ⟨δύνασθαι⟩ συγγίνεσθαι α(δ) ‖ 6 [ἐν] ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ Dav.² ‖ 7 ἐν ποσίν (εν in ras ex εμ) R! ‖ 10 παίει BH (in mge corr.) ‖ 14 οἷδε ⟨γὰρ⟩ BH Reiske | μὴν om. B del. Reiske μὲν MDFY | ⟨ἡ⟩ τῆς (et 15 ἡ ante λεία om.) BHVXUEFGTα(δ) ‖ 15 διακεκαυμένη DFXGN (corr. in mge) T (in mge) ‖ 16 ἀπροόρατος codd. praeter RAWZ ‖ 17 τοῦτό μοι nescio unde Δ | τῶν βίων Reiske

(Ω 527) δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, φησίν· ὁ μὲν πλήρης κακῶν, ἀγαθῶν ἀνεπίμικτος· ὁ δὲ ἐξ ἀμφοῖν κεκραμένος (τρίτον γὰρ πίθον οὐδαμοῦ b ἐν Διὸς εἶναι λέγει, ἀγαθῶν ἀκηράτων). Νέμει δὲ Ζεὺς τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, κατὰ τὴν Ὁμήρου ᾠδήν, c ἐκ τοῖν πίθοιν τούτοιν ἀρυτόμενος· ἐκ μὲν τοῦ, κακῶν ἀενάων ῥεῦμα ἰσχυρὸν καὶ βίαιον, μεστὸν ἐρίδων καὶ ‖ Ed. Duebn. p. 15 ἐρινύων, καὶ πτοίας καὶ φόβου, καὶ ἄλλων μυρίων δυσαντήτων τε καὶ ἀκράτων κακῶν· ἐκ δὲ τοῦ νέμει, ὡς μὲν ἂν Ὅμηρος εἴποι, ῥεῦμα μικτὸν ἀγαθῶν καὶ d κακῶν· ἐγὼ δὲ ὁρῷ μὲν τὴν μῖξιν, καὶ πείθομαι τῷ λόγῳ, εὐφημότερον δὲ ὀνομάζειν θέλω τὴν βελτίω παρὰ Διὸς νομήν· ἔχει γὰρ δὴ ὧδε.

IV a Ἀρετὴ ψυχῆς καὶ μοχθηρία, αὗται πηγαὶ τῶν Διὸς πίθων· ὧν ἡ μὲν μοχθηρία λάβρον καὶ ἔμπληκτον ὀχετὸν ἐξιεῖσα συγχεῖ τὸν βίον καὶ ταράττει, καθάπερ ἐμβολὴ χειμερίου νάματος ἐπὶ λήϊα καὶ φυτουργίας ὁρμηθεῖσα, ἐχθρὰ μὲν γεωργοῖς, ἐχθρὰ δὲ καὶ ποι-

1 δοιοὶ γάρ τε sq. cf. Plat. republ. II 379 d vi. etiam or 41. 4 b cf. Iulian. II 90 b Hermes ap. Stob. ecl. I 275 Themist. 34. 19 Plut. aud. poet. 6 (24 b) Dio Chrys. 64. 26 ‖ 14 ἀρετὴ ψυχῆς καὶ μοχθηρία sq. vi. or. 38. 6 h ‖ 16 ταράττει ut σώματος πάθη τὴν ψυχὴν vi. or. 21. 7 e καὶ περιβεβλημένη sq. ‖ 16. 17 καθάπερ ἐμβολὴ sq. vi. simil. or. 37. 8 a ὁρᾷς sq.

5 κατὰ τὴν — 6 ἀρυτόμενος v (: ἐκ)

1 τε] τοι QVNT τοι τε M ‖ 2 φησί BH | πλήρκακῶν (suprascr. ης) R! ‖ 4 ἀκράτων codd. praeter RABZ (Dav.²) ‖ 5 τὴν ⟨τοῦ⟩ Ὁμήρου DFGXY ‖ 6 ἀρυόμενος codd. praeter RAZ (-υττο- U (man. alter.) ‖ 7 ἀενάων RA ἀεννάων WY ἀκηράτων cett. (δ) ‖ 9 νέμειν GX ‖ 10 μικτῶν κακῶν καὶ ἀγαθῶν MFGXY ‖ 11 μίξιν codd. praeter RAZ ‖ 13 δὴ om. MNEFGXYT (man. alter.) δὲ H ‖ 14 αὗται] διτταὶ Markl. ‖ 18 δὲ (ante καὶ ποιμέσιν) om. Dav.² δὲ ποιμέσιν Reiske

μέσιν, ἐχθρὰ καὶ ὁδοιπόροις, ἄκαρπος, ἄγονος, ἀνόνητος, ἐπισφαλής· αἱ δὲ ἀρετῆς πηγαί, ὅτῳ ἂν ἐν ψυχῇ b διαφανῶσιν, πάντα τούτῳ ποιοῦσιν τὸν βίον ἔγκαρπον καὶ ἀρόσιμον καὶ τελεσφόρον. Ἀλλὰ ἱδρῶτος δεῖ τῷ γεωργῷ, καὶ πόνου δεῖ, καὶ ταλαιπωρίας δεῖ. Οὐδὲ c γὰρ ὁ Αἰγύπτιος τῷ Νείλῳ θαρρεῖ μόνῳ, οὐδὲ παραδίδωσιν αὐτῷ τὰ σπέρματα, πρὶν ἢ τάρότρῳ ξεύξῃ βοῦν, πρὶν τέμῃ αὔλακα, πρὶν πονήσῃ μακρά· καὶ μετὰ τοῦτο ἤδη καλεῖ τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ ἔργα. Αὕτη μῖξις ποταμοῦ πρὸς γεωργίαν, καὶ ἐλπίδων πρὸς d 14a πόνους, καὶ καρπῶν πρὸς | ταλαιπωρίαν· οὕτως ἀγαθοῖς κακὰ κερανυυτέον. Εἰ βούλει, ἄφελε μὲν τὴν e δυσφημίαν, ἴσθι δὲ αὐτῷ τὴν οὐσίαν οὐκ αὐθαίρετον οὖσαν τοῖς πονοῦσιν. Κἂν ἐπὶ τοὺς λιμένας ἔλθῃς, κυβερνήτην λήψῃ, οὐ τὸν ἄπειρον χειμῶνος, οὐδὲ ὅστις ἀθέατος κλύδωνος, ἀλλ' ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἀθροίσαντα τὴν τέχνην, ἐκ πείρας κακῶν. Ἐγὼ καὶ στρα- f τηγῷ διαπιστῶ πάντα εὐτυχήσαντι· οἷος ἂν ἦν Ἀθη-

1.2 ἄκαρπος ἄγονος ἀνόνητος = or. 11. 5 e; 15. 5 g ‖ **2** αἱ . . . ἀρετῆς πηγαί sq. vi. etiam or. 40. 6 e ‖ **4** ἱδρῶτος δεῖ sq. vi. or. 33. 3 c ‖ **11. 12** ἀγαθοῖς κακὰ κερανυυτέον vi. or. 40. 4 e ‖ **13** ἴσθι δὲ sq. vi. or. 36. 6 d ‖ **15** κυβερνήτην οὐ . . ἄπειρον χειμῶνος cf. Seneca. dial. I 4. 5 'gubernatorem in tempestate, in acie militem intellegas' vi. etiam or. 33. 3 b vers. finem; etiam or. 15. 8 b ‖ **17. 18** στρατηγῷ . . εὐτυχήσαντι vi. or. 40. 5 b

14 κἂν ἐπὶ — **18** εὐτυχήσαντι n

1 ἐχθρὰ δὲ καὶ MDEFGXYZ$a(\delta)$ Reiske | ἄγο- νος R! ‖ **1. 2** ἀνόητος BHZ ‖ **4** ἀρώσιμον $\alpha(\delta)$ ‖ **6** τῷ Νείλῳ] τῶν εἴλω WXG ‖ **7** in mge σημείωσαι G | τῷ ἀρότρῳ ϑ ‖ **8** in mge σημείωσαι E | μακράν BH μακέλλῃ Iacobs (ap. Duebn.^{2} praef.) ‖ **12** ⟨ἢ⟩ εἰ Reiske (Duebn.) εἰ ⟨δὲ⟩ Duk. improb. Schenkl ‖ **13** αὐτῷ (scil. τῷ κερανύναι) RW αὐτῶν cett. ($\delta\Delta$) | τὴν συνουσίαν MNDFYT (in mge) φ τὴν ἐξουσίαν Markl. τὴν ἀπουσίαν Reiske | οὐκ del. Duk. | αὐθαίρετον] ἀφαίρετον Orelli ‖ **14** πονοῦσιν] ποθοῦσιν Markl. ‖ **18** οἷος] ἀλλ' οἷος Heins. πιστεύω δὲ ἐσθ' ὅτε ἀτυχήσαντι οἷος Dav.^{2} οὐχ οἷος Markl. οἷος δ' Reiske

ναίοις στρατηγὸς Νικίας, σωθεὶς ἐκ Σικελίας· ἢ οἷος
ἂν ἦν σωφρονέστερος δημαγωγὸς Κλέων, ἐπανελθὼν
g ἐξ Ἀμφιπόλεως. Ὅταν δὲ ἴδω πάντα εὐτυχοῦντα καὶ
κυβερνήτην καὶ στρατηγόν, καὶ ἰδιώτην, καὶ ἄρχοντα,
καὶ ἄνδρα, καὶ πόλιν, διαπιστῶ ταῖς εὐτυχίαις· ὡς 5
Σόλων Κροίσῳ, ὡς Ἄμασις Πολυκράτει.

Va Κροῖσος μὲν γὰρ εἶχεν εὔϊππον γῆν, Πολυκράτης
δὲ εὔνεω θάλατταν· ἀλλ' οὐδὲν τούτων βέβαιον, οὐχ
ἡ γῆ Κροίσῳ, οὐχ ἡ θάλαττα Πολυκράτει· ἀλλ' ἐλάμ-
βανεν Ὀρόντης μὲν Πολυκράτην, Κροῖσον δὲ Κῦρος· 10
καὶ διαδοχὴ μετ' εὐτυχίαν μακρὰν ἀθρόων κακῶν. Διὰ
τοῦτο Σόλων οὐκ εὐδαιμόνισε Κροῖσον, σοφὸς γὰρ ἦν·
διὰ τοῦτο Ἄμασις ἀπείπατο Πολυκράτην, ἀσφαλὴς γὰρ
ἦν· διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἐπαινῶ βίον γευόμενον κακῶν, ἀλλὰ
γευόμενον μόνον, 15
(X 495) χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ'. οὐκ ἐδίηνεν·
ἔχοντα μὲν τὴν ἀρετήν, χρώμενον δὲ αὐτῇ καὶ πρὸς
b ἀκουσίους τύχας. Καὶ γὰρ ὀφθαλμοῖς φίλον μὲν χρω-
μάτων τὸ λαμπρότατον, ἀλλ' ἐὰν μὴ παραθῇς τὸ φαιόν,

---

10 Ὀρόντης (vel Ὀροίτης) cf. Aelian. nat. anim. 7. 11 Lucian. dial. mort. 27. 5 Char. 14 Athen. 12. 522 b Dio Chrys. 17. 15 Cicer. fin. V 30. ‖ 13 Ἄμασις ἀπείπατο cf. Synes. ep. 46 εὐτυχοῦντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπείπατο ‖ 18 ὀφθαλμοῖς sq. vi. supra § I b

---

5 διαπιστῶ — 6 Πολυκράτει n

---

1 ἢ οἷος (in mge πῶς man. antiqua) R! ποῖος Reiske ‖ 2 σωφρονέστερος del. Meiser | Κλέωνος ἐπανελθόντος Reiske ‖ 4 καὶ στρατηγόν om. HB ‖ 6 Ἄμασις RXn ἄσμασις MY (pr. man.) ‖ 7 εὔοιππον GX ‖ 7. 8 Πολυκράτη δὲ (suprascr. ϛ) R! ‖ 8 εὔνεων NVQTXG(δ Δ°) εὔνεως E εὖ . . . . . W ‖ 10 Ὀροίτης Δ ‖ 12 εὐδαιμόνισεν X ‖ 13 Πολυκράτη Markl. ‖ 14 τοῦτο ἐγὼ BDF ‖ 16 ὑ|περώην (eras. υ alter. et ην in ras.) R! ὑπερώων MXYG ὑπερῶον F ‖ 19 μὴ] μοι GX δὲ μὴ F

ἐλύπησας αὐτοῦ τὴν ἡδονήν· ἐὰν δὲ μίξῃς ταῖς εὐτυχίαις τὰ δυσχερῆ, μᾶλλον αἰσθητῷ τῆς ἀρετῆς καὶ συνήσεις τῆς εὐτυχίας.

Εἰ δίψα μὲν σώματι παρασκευάζει ἡδονὴν ποτοῦ, VIa
καὶ λιμὸς σώματι παρασκευάζει ἡδονὴν βρωτοῦ, καὶ |
14b νὺξ ὀφθαλ||μοῖς παρασκευάζει ἡδονήν, ἥλιον ποθεῖ Ed. Duebn. p. 16
ἄνθρωπος καὶ νύκτα μεθ' ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον,
καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἂν ἀφέλῃς αὐτοῦ τὴν μετα-
βολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. Οὕτω λέγεται καὶ b
Ἀρτοξέρξης, ὁ Περσῶν βασιλεύς, τέως μὲν ὑπ' εἰρήνης
μακρᾶς καὶ ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ συνιέναι τῆς εὐ-
τυχίας· ᾧ παρεσκεύαζε μὲν ἡ Ἀσία τὸ δεῖπνον, ἔπεμ- (c)
πον δὲ πῶμα ποταμῶν οἱ κάλλιστοι, ἐμηχανῶντο δὲ
αὐτῷ τὴν δίαιταν τέχναι μυρίαι· ἀλλ' ἐπεὶ πόλεμος (d)
αὐτῷ ἐκ θαλάττης ἦλθεν, καὶ Ἕλληνες μύριοι, καὶ
στρατηγοὶ δεινοί, ἡττηθεὶς ἔφευγεν ἐπὶ ψιλὸν λόφον,
ὅπου τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος ἐδίψησεν ὁ δύστηνος
πρῶτον τότε, ἔνθα ἦν οὐ Χοάσπης, οὐ Τίγρις, οὐ
Νεῖλος, οὐκ ἐκπώματα, οὐκ οἰνοχόοι· καὶ ἠγάπησεν
παρὰ ἀνδρὸς Μάρδου λαβὼν ἐν ἀσκῷ ὀδωδὸς ὕδωρ·

5 λιμὸς σώματι sq. nam fames cynicorum ὄψον cf. Dio Chrys. VI 12 Epict. fragm. 28 Teles (Hense 4. 12) Xenoph. mem. I 3. 5 ‖ **10** Ἀρτοξέρξης sq. quod de Dario narrat Cicer. Tusc. V 97 ‖ **12** ᾧ παρεσκεύαζε sq. vi. or. 33. 4 a sq. ‖ **18** Χοάσπης vi. or. 32. 9 b ὡς ὁ Καμβύσης Χοάσπῃ

2 δυσχερῆ (ῆ in ras.) R! | αἰσθήσῃ ϛ(δ⊿) ‖ **3** τὰς εὐτυχίας MDFGXU (pr. man.) ‖ **4** Εἰ Hob. ἢ codd. ἡ Θ ἦ Markl. ᾗ Duebn. καὶ Reiske | μὲν] δὲ Reiske ‖ **5** λοιμὸς GX ‖ **6** ἡλίου Mφα(δ⊿) ‖ **10** Ἀρταξέρξης ϛ(δ⊿°) | ὑπ' εἰρήνης R (υπερρηνης pr. man.) AWZ ὑφ' ἡδονῆς cett. (δ) ‖ **11** ἡδονῆς RAWZ εἰρήνης cett. (δ) ‖ **11.12** ταῖς εὐτυχίαις HB ‖ **12** μὲν (post παρεσκεύαζεν) om. codd. (δ) praeter RAWZ | ἡ (ante Ἀσία) om. DF ‖ **13** πόμα ϛ(δ⊿°) ‖ **14** τέχναι μυρίαι] πολυτελῆ μῆδοι NQVTE (μῆδος) ‖ **17** ἀναπαυσάμενος NQETα(δ⊿) ‖ **18** τίγρης MFWXY ‖ **19** ἐκπτώματα BX ‖ **20** ὕδωρ ὀδωδὸς codd. (δ) praeter RAWZ

καὶ τότε ἄρα ὁ δείλαιος ἔγνω, τίς μὲν δίψης χρεία, τίς δὲ ἡδονὴ ποτοῦ.

VII a Εἶτα ἡδονῆς μὲν ἔσται κόρος, εὐτυχημάτων δὲ οὐκ ἔσται κόρος; εἷς μέν, οἶμαι, σιτίων καὶ μέθης ἀνιαρό-
b τερος. Οὐ γὰρ ἀνασχετὸν εἶναι οὔτε τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν σχολήν, οὔτε τῷ Νέστορι τὴν σιωπήν, οὔτε τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν ἀσφάλειαν. Ἐξῆν γάρ που καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν καὶ βασιλεύειν Μυρμιδόνων, καὶ γεωργεῖν τὴν Θετταλῶν γῆν, καὶ γηροκομεῖν τὸν Πηλέα· καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ γηράσκειν καθ' ἡσυχίαν· καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ, οἴκοι μένειν περὶ τὸ Νήριτον τὸ εὔφυλλον,

(cf. ι 27) ἐν τῇ γῇ τῇ κουροτρόφῳ,

ἢ τὸ τελευταῖον παρὰ Καλυψὼ βιοῦν ἐν ἄντρῳ καταρρύτῳ καὶ κατασκίῳ, ὑπὸ Νυμφῶν θεραπευομένῳ, ἀγήρῳ ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ εἵλετο ἀθάνατος εἶναι ἀρ-

---

7 ἐξῆν γάρ που sq. simil. vi. or. 29. 2 d

---

1 δίψης] ἡδονῆς MFGXY $\alpha(\delta)$ || 2 ἡδονῆς BH || 3 εὐτυχη-μάτων R! || 4 ἧς μὲν MDGXYU ἦ μὲν (ἦ in ras.) F ἦν μὲν $\alpha(\delta)$ ἔστιν Duk. (Duebn.) ἔστιν μέν dubitanter Schenkl ὃς Reiske | οἶμαι om. W οἶμαι ὃς Duk. | σιτίων ⟨κόρον⟩ Reiske ⟨καὶ⟩ σιτίων Duebn. || 5 οὐ γὰρ] ὁρῶ γὰρ Dav.^{2} | ἂν εἶναι Markl. ἴσμεν εἶναι Reiske || 7 γάρ που καὶ Hob. γάρ του καὶ RAWZT γὰρ καὶ cett. ($\delta\Delta^o$) γὰρ οἴκοι Dav.^{2} γάρ τοι καὶ Markl. (Duebn.) | καὶ τῷ in ras. R! καὶ τὸ GX | ⟨ἐν εἰρήνῃ⟩ ζῆν Heins. || 8 Μυρμιδόνων — 9 γηροκομεῖν om. M || 9 γηροκομεῖν (ειν in ras.) R! γηρωκομεῖν NQVEXYZT $\alpha(\delta\Delta^o)$ | Πηλέα (η in ras.) R! || 11 το ηνυτον pr. man. (unde τὸ νηνυτον alt. man.) R! τὸν ἤριτον EXT τὸ νήρετον G || 12 τὸ εἰνοσίφυλλον Markl. || 13 ἐν τῇ γῇ τῇ κουροτρόφῳ parodia ad Homeri versum ι 27 ipsius Maximi || 14 Καλυψὼ βιοῦν ἐν Hob. Καλυψὼ ἴ . . ν (quod οἶν legit Duebn. neglectis primae litterae vestigiis) ἐν R Καλυψὼ ἐν cett. Καλυψοὶ ἐν $\alpha(\delta\Delta)$ || 14. 15 καταρρύτῳ] κατασκίῳ et κατασκίῳ] καταρρύτῳ pars sequiorum || 15 Νυμφῶν (ων in ras.) R! || 16 ἀθάνατος] ὁ θάνατος MY

γὸς ὢν καὶ μηδὲν χρώμενος τῇ ἀρετῇ. Ἀνάγκη δὲ τὸν c
15a ταύτην μεταχειριζόμενον, ἀνθρω|πίνοις συμπτώμασιν
παραβαλλόμενον, πολλάκις βοᾶν,

(υ 18) τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης.

Τίς δ' ἂν ἦν μνήμη τοῦ Ὀδυσσέως, ἐὰν ἀφέλῃς VIIIa
αὐτοῦ τὰ δυσχερῆ; τίς δὲ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐὰν ἀφέλῃς
αὐτοῦ τὸν Ἕκτορα καὶ τὸν Σκάμανδρον, καὶ τὰς

(*I* 328) δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις,

ἕνδεκα δὲ ἠπειρώτιδας; Τὸν μὲν γὰρ Ἡρακλέα οὐδὲ b
10 ἄλλοθεν οἱ ἄνθρωποι προσέθεσαν ἂν φέροντες τῷ Διί,
μὴ οὔσης τῆς πρὸς τὰ κακὰ ὁμιλίας, ἀγωνισαμένης αὐ-
τοῖς· ἐὰν ἀφέλῃς αὐτοῦ τὰ θηρία, καὶ τοὺς δυνάστας,
καὶ τὰς ἄνω καὶ κάτω ὁδούς, καὶ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα πάντα,
ἠκρωτηρίασας τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἡρακλέος. Ἡ Ὀλυμ- c

---

5 *τίς δ' ἂν ἦν μνήμη* sq. vi. or. 38. 7 c et e ‖ **9** *τὸν .. Ἡρακλέα* sq. vi. or. 38. 7 g cf. Epict. diss. II 16. 44 Cicer. Tusc. I 14. 31 Simplic. in Epict. man. 91 (Hercules Theseus Diogenes Socrates) ‖ **14** — p. 400. 2 *Ὀλυμπίασιν καὶ Πυθοῖ .. κότινον λαβεῖν οὐδὲ μήλων τυχεῖν* vi. or. 29. 1 a; etiam or. 1. 4 a; 35. 8 a

---

5 *ἦν* om. Θ ‖ **8** *μὲν*] *δὴ* Homerus | *σὺνηυσὶ* GX ‖ **9. 10** *οὐδὲ ἄλλοθεν*] *οὐδὲ ⟨γνωρίσαντες⟩ ἄν ποθεν* Reiske ‖ **10** *οἱ ἄνθρωποι* 'Herculis namque originem nulla alia causa est cur *Homerus* retulit in Iovem' σ^2 | *προσέθεσαν* (suprascr. *o*) R! | *ἂν* e versu 11 in suum locum remisit Hob. om. codd. (*δ Δ*) | *τῷ* (ante *Διί*) om. BH ‖ **11** *μὴ οὔσης* (an *μὴ σωθείσης*?) (eadem structura qua p. 435. 5) Hob. *μέσης* codd. *εἰ μὴ μέσης φα*(Θ) *ἐκ μέσης* Reiske *ἢ ἐκ τῆς* Dav.^{2} (Duebn.) *εἰ μὴ* (*ἐκ*) *τῆς* Duk. (Orelli) *εἰ μὴ ἐξ ἴσης* Markl. | *τῆς* (ante *πρὸς*) e versu 12 (vel e margine) in suum locum remisit Hob. | *τὰ* (ante *κακὰ*) om. *α*(Θ) corr. Dav.^{2} | *ἀγωνισαμένης* DFHBYU (add. *ἂν* in mge) *ἀν ἀγωνισαμένης* RW *ἀνταγωνισάμενης* cett. (*δΔ*) *ἀνταγωνισαμένου* Reiske *ἀνταγωνισάμενον* Orelli ‖ **11. 12** *αὐτοῖς* (i. e. *τοῖς ἀνθρώποις* pugnat enim pro hominibus) *της* RWZQ (suprascr. *ῆ*) *αὐτῆς* VT (suprascr. *οις*) *αὐτοῖς* U (in mge *τῆς*) cett. (Θ) *αὐτοῖς* (*τῆς*) *ἀρετῆς* Dav.^{2} (Duk.) *ἀρετῆς* Markl. (Duebn.) *γὰρ αὐτοῖς* Reiske ‖ **12** *τὰ* (ante *θηρία*) om. BH ‖ **14** *Ἡρακλέος* R (man. alt.) HZT *Ἡρακλέους* R (pr. man.) cett. (*δΔ*)

πιάσιν μὲν καὶ Πυθοῖ οὐκ ἔνεστιν κότινον λαβεῖν, οὐδὲ μήλων τυχεῖν, αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ κονισάμενον, ἀλλὰ ἀνταγωνιστῶν δεῖ τῷ κηρύγματι· ἐν δὲ τῷ τοῦ βίου σταδίῳ καὶ τῇ δεῦρο ἀγωνίᾳ τίς ἂν γένοιτο ἀνταγωνιστὴς ἀνδρὶ ἀγαθῷ, πλὴν τῆς πείρας τῶν δυσχερῶν;

IXa Φέρε τοὺς ἀγωνιστὰς παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ στάδιον.
b Ἔχε, τίνες μὲν Ἀθηνῶν; Σωκράτης ἀγωνιούμενος πρὸς
c Ed. Duebn. p. 17 Μέλητον, καὶ πρὸς τὰ δεσμὰ καὶ τὸ ‖ φάρμακον. Ἐκ
δὲ Ἀκαδημίας Πλάτων ἀγωνιούμενος πρὸς τυράννου ὀργήν, καὶ θάλατταν πολλήν, καὶ κινδύνους μεγάλους.
d Ἥκέτω καὶ ἄλλος ἀγωνιστὴς Ἀττικός, ἀγωνιούμενος
πρὸς Τισσαφέρνην ἐπιορκοῦντα, καὶ Ἀριαῖον ἐπιβουλεύοντα, καὶ Μένωνα προδιδόντα, καὶ βασιλέα ἐπιτι-
e θέμενον. Καὶ δεῖ μοι καὶ τὸν ἐκ τοῦ Πόντου ἀθλητὴν ἀγωνίζεσθαι· καὶ οὗτος, ἀγῶνα ἰσχυρὸν, πρὸς ἀνταγωνιστὰς πικρούς, πενίαν καὶ ἀδοξίαν καὶ λιμὸν καὶ κρύος· ἐγὼ δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ γυμνάσια ἐπαινῶ·

2 αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ sq. vi. or. 1. 6 b ‖ **4** τῇ δεῦρο ἀγωνίᾳ vi. or. 1. 5 d sq. ‖ **8** Μέλητον sq. vi. or. 3. 2 a sq. ‖ **9** Πλάτων ἀγωνιούμενος sq. vi. or. 15. 8 g; 16. 5 g; 36. 6 g ἀποκρινάσθω sq. ‖ **11** ἄλλος ἀγωνιστὴς Ἀττικός scil. Xenophon vi. or. 15. 8 g; 16. 5 i; 36. 6 h ‖ **14. 15** τὸν ἐκ τοῦ Πόντου ἀθλητὴν scil. Diogenem cynicum or. 15. 8 g et 9 c sq. ‖ **15. 16** πρὸς ἀνταγωνιστὰς πικρούς ut or. 38. 7 e Odysseus

2 in mge σημείωσαι· μῆλα καὶ σέλινα V (rubr.)

7 ἔχε, τίνες μὲν] ἡκετω ἐκ μὲν Markl. ἐλθέτω τοίνυν ἐκ μὲν (vel ἔχε· τίνες οἷδε; ἐκ μὲν) Reiske | ἀγωνίμενος R ἀγωνισόμενος AZ (ut vers. 9) | πρὸς in ras. R! ‖ **8** Μέλιτον WZA φα(δ^{o}) suprascr. η NT τὸν Μέλιτον nescio unde Θ | τὸ (ante φάρμακον) om. GX ‖ **9** Ἀκαδημίας (ι in ras.) R! Ἀκαδημείας Duebn. ‖ **11** ἀγωνούμενος (suprascr. ι) R! ‖ **12** τισαφέρνην DGXZY | Ἀραῖον RMUWZYG ἀβραῖον V ἀβαῖον (ex ἀ.αῖον corr.) X ἄρεον φ unde 'cum insidiis Darei' σ^{2} ‖ **13** Μέμνονα BDF φ Μίνωα X (man. alt.) ‖ **14** καὶ δεῖ (δεῖ in ras.) R! ἄγε δὲ Dav.^{2} κάλει Markl. καὶ δεῦρο Meiser ‖ **15** ἀγωνίζεται Dav.^{2} ἀγωνιζέσθω Markl. Meiser | οὗτος] τοῦτον Heins. ‖ **16** πενί÷αν R!

(δ 244/5) *αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,*
σπεῖρα κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών,

15b οὐ | χαλεπῶς διὰ τοῦτο ἐκράτει. Τοιγαροῦν στεφανῶ f
τοὺς ἄνδρας, καὶ ἀνακηρύττω νικηφόρους τῆς ἀρετῆς·
5 ἐὰν δὲ ἀφέλῃς αὐτῶν τὴν πρὸς τὰ καλὰ ἀγωνίαν,
ἀποστεφανοῖς τοὺς ἄνδρας καὶ ἀποκηρύττεις. Ἄφελε g
Ἀθηναίων τὸν ἐπὶ Μαραθῶνα δρόμον, καὶ τὸν ἐκεῖ
θάνατον, καὶ τὴν Κυναιγείρου χεῖρα, καὶ τὴν Πολυ-
ζήλου συμφοράν, καὶ τὰ Καλλιμάχου τραύματα, καὶ
10 οὐδὲν Ἀθηναίοις καταλείπεις σεμνόν, πλὴν τοῦ Ἐριχ-
θονίου καὶ τοῦ Κέκροπος, μύθων ἀπιστουμένων. Διὰ h
τοῦτο ἡ Σπάρτη ἐπὶ πλεῖστον ἐλευθέρα, ὅτι ἐν οὐδὲ
εἰρήνῃ σχολὴν ἄγει· μάστιγες αὐταὶ καὶ πληγαὶ Λα-
κωνικαί, καὶ ἔθη κακῶν, ταῖς ἀρεταῖς ἀναμιγνύμενα.

---

1 *αὐτόν μιν* sq. vi. or. 15. 9 e ‖ **8** *τὴν Κυναιγείρου χεῖρα* sq. vi. etiam or. 23. 3 d de exemplorum eiusmodi usu rhetorico cf. Lucian. rhet. pr. 20 *μὴ σιώπα μόνον· κἂν περὶ ὑβριστοῦ τινος ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνῃσι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς καὶ Ἐκβατάνοις λεγέσθω· ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν καὶ ὁ Κυναίγειρος ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο· καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω . . . καὶ ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγινωσκέσθω* sq. ‖ **10. 11** *τοῦ Ἐριχθονίου καὶ τοῦ Κέκροπος* vi. or. 23. 5 a ‖ **13** *μάστιγες* sq. vi. or. 32. 10 b

---

1 *δαμάσας* MFXGAYZ ‖ **2** *σπειρα* (suprascr. *αι*) U *σπεῖραι* BHV *σπεῖρε* MY ‖ **4** *νικηφόρους*] *βουληφόρους* DFGX et ET in mge ‖ **5** *καλὰ* scil. *τοῦ βίου* (cf. Xenoph. Cyr. 7. 2. 13 al.) i. e. *ἡδονὴν*] *κακὰ φ* ('a pugna adversus infortunium' σ^2) Heins. (*Δ*) temere ‖ **6** *ἀποστεφανοῖς* rasurae signo ÷ ante *ἀ*) R! *ἀποστεφανεῖς* DFGX *ἀποστεφανῆς* ET ‖ **8** *Κυνεγείρου* R! ‖ **11** *μύθων* (*ων* in ras. ex *ου*) R! ‖ **12. 13** *ἐν οὐδὲ εἰρήνῃ* (ut Iulian. I 8 b *ἐν οὐδὲ ὅλοις ἔτεσι δέκα*) RVQU (pr. man.) WH *ἐν* ▒ *οὐδὲ ἐν εἰρήνῃ* T *οὐδὲ ἐν εἰρήνῃ* cett. (*δΔ*) ‖ **14** *ἔθνη* X et ita Heins. | *ἀναμεμιγνυμένα* H

⟨ΛΕ'⟩

XXXV (Duebn. VI vulg. 36 B 3)

δ' *Πῶς ἄν τις πρὸς φίλον παρασκευάσαιτο.*

Ia *Ἔχοις εἰπεῖν, τινάς ποτε Ὅμηρος ὀνομάζων χαίρει*
θεοῖς εἰκέλους, καὶ δίους, καὶ μῆτιν ἀταλάντους Διί; 5
b *Τίνας γάρ, ἀλλ' ἢ τοὺς ἀρίστους, Ἀγαμέμνονά τε καὶ*
Ἀχιλλέα καὶ Ὀδυσσέα, καὶ ὅστις ἄλλος συνετέλει αὐτῷ
c *εἰς ἐπαίνου μοῖραν; τί δέ, εἰ μὴ τῷ Διὶ εἴκαζεν αὐ-*
τούς, ἀλλ' ἢ Μαχάωνι τῷ ἰατρῷ, ἢ Κάλχαντι τῷ μαν-
τικῷ, ἢ Νέστορι τῷ ἱππικῷ, ἢ Μενεσθεῖ τῷ τακτικῷ, 10
ἢ Ἐπειῷ τῷ τέκτονι, ἢ Νιρεῖ τῷ καλῷ; ἆρ' οὐκ ἂν
εἶχες ἀποκρίνασθαί μοι τῆς εἰκόνος τὴν αἰτίαν; ἢ ἐκεῖ
μὲν γνωρίζεις τὴν ὁμοιότητα, ἐνταῦθα δὲ, ὅτι μὲν
ὅμοιοι τῷ Διὶ, οἶσθα, καὶ ἐπαινεῖς τὸν εἰκάσαντα τῆς
d *γνωρίσεως, τὸ δὲ γνώρισμα αὐτὸ ἀγνοεῖς; Φέρε οὖν,* 15
ἐγώ σοι ὑπὲρ τοῦ Ὁμήρου διηγήσομαι, ὡς ⟨δεῖ· οὕ⟩-
τωσὶ ἠρέμα πω λέγων·

---

4 *ἔχοις εἰπεῖν* sq. vi. or. 23. 1 a ubi idem initium ‖ 5 *θεοῖς εἰκέλους* sq. = or. 23. 1 a etiam or. 40. 3 b *ἢ οὐκ ἂν ἐθελήσαις* sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 133 Themist. 5. 64 b. 9. 122 d Dio Chrys. 4. 41; 1. 38 vi. etiam or. 38. 1 b; 26 9 h vers. finem ‖ 11 *Νιρεῖ τῷ καλῷ* vi. or. 40. 2 g etiam or. 15. 3 f

---

Codices RBMNV α (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 ⟨ΛΕ'⟩ Hob. ‖ 3 in mge δ' R! *ξος* NV | *πῶς — παρασκευάσαιτο* RMV *πῶς — παρασκευάσατο* BN (littera ι atramento in titulum rubricatum intrusa) additis *λόγος λζ'* φα ‖ 4 *ἔχοις* (οι in ras.) R! *ἔχεις* cett. (δ) Boissonade (anecd. IV 4. 17) ‖ 5 *εἰκέλους* MN (εικ-) | *δίους*] *διογενεῖς* MN φα(δ) ‖ 6 *ἀλλ'*] *ἄλλους* φ? *ἀχαιῶν* B ‖ 9 *Μαχάωντω* (suprascr. ι) R! *Μαχαονι τῷ* α(δΔ) ‖ 11 *Νηρεῖ* RN (pr. man.) | *ἆρ' οὖν οὐκ ἂν* B ‖ 15 *αὐτὸ* om. φα(δ) ‖ 16 *διηγήσομαι* α(δ) ‖ 16. 17 *ὡς ⟨δεῖ* (vel *ἔχω*?)· *οὕ⟩τωσὶ* (ut p. 106. 5) Hob. *ωστωσιν* (-σεν) R(HB) *ὥστε σ' ἐν-* V *ὡς* Nα(ϑ) *οὕτωσὶ* Markl.

(cf. Plat. republ. III 393 d) *οὐ γάρ εἰμι ποιητικός.*

16a *Πατέ|ρα γάρ που θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι λέγει τὸν* e
Δία, οὕτι που διότι ὑπεκδὺς τοῦ οὐρανοῦ, νῦν μὲν
ὄρνιθι εἰκασθείς, νῦν δὲ χρυσῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλῳ,
5 *γυναιξὶ θνηταῖς ἐπλησίαζεν,*

σπερμαίνων τὰ πρῶτα γένος κυδρῶν βασιλήων·

οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ Ζεὺς ὀλιγοτεκνότατος· ἀλλὰ τὴν
αἰτίαν ἀναθεὶς αὐτῷ τοῦ εἶναι τὰ γένη ταῦτα, καὶ
σώζεσθαι, προσειπεῖν πατέρα, τῶν ἐν φιλίᾳ ὀνομάτων
10 *τὸ πρεσβύτατον.*

Εἶεν· οὕτω σοι τὰ τοῦ Διὸς ἔχει. Τὰ δὲ τῶν Π a/b
ὁμοίων τῷ Διὶ ἆρ' ἡγεῖ ἄλλῃ πη ἔχει; ἢ οὐχ ὁρᾷς,
ὡς οὐδὲ ‖ τὸν Σαλμωνέα εἰκασαν οἱ ποιηταὶ αὐτῷ, Ed. Duebn. p. 18
καίτοι κερανοὺς ἀφιέντα, ὡς ᾤετο, καὶ μιμούμενον
15 *τὸν βροντῶν κτύπον καὶ τὸ ἀστραπῆς φῶς; ἀλλὰ ταῦτά* c
γε ὁ Σαλμωνεὺς δρῶν, ὅμοιος ἦν Θερσίτῃ μιμουμένῳ

2 *πατέρα . . θεῶν καὶ ἀνθρώπων* cf. Epict. diss. I 3. 1 Cicer. nat. deor. II 24. 64 vi. etiam or. 41. 1 a ‖ 8. 9 *αἰτίαν . . τοῦ εἶναι τὰ γένη . . καὶ σώζεσθαι* i. e. *Δία γενέθλιον* et *πατρῷον* vi. or. 41. 2 b et c ‖ 13 *τὸν Σαλμωνέα* cf. Lucian. tragodopod. 312 Tim. 2 Iulian. VII 235 a *ὁ Σαλμωνεὺς ἔδωκεν ὑπὲρ τούτων τοῖς θεοῖς δίκην ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐπεχείρει Ζεὺς εἶναι | οἱ ποιηταὶ* inprimis Homerus Odyss. 11. 236

(Duebn.) et ita Meiser om. Mφ Dav.[2] *ὥς τις ἂν* Reiske ‖ 17 (p. 402) *ἠρέμα πω* Markl. (Duebn.) *ηρεναι* (quod ad formam in *-αι* cadentem vi. p. 225. 10; 264. 2; 329. 19; 419. 5; 461. 23; 463. 21 al.) *πο* RBH *-ηρεναι προ-* V om. cett. (*ϑ*) *δὴ ἄνευ ἐπῶν* Meiser *εἴ πῃ ἐν ἔπει* Reiske | *λέγων*] *πεζῷ τῷ λόγῳ* MN φα(*ϑ*) *πεζῶς ἄνευ μέτρου τε λέγων* Dav.[2]

3 *οὕτι που*] *οὐ δήπου* Markl. ‖ 4 *ἄλλως* NV *ἄλλῳ τῷ* Markl. ‖ 6 *βασιλέων* RM (pr. man. uterque) versus vel ipsius Maximi vel alii poetae sequioris aetatis? ceterum cf. Hesiod. op. et. di. 736 *σπερμαίνειν γενεήν* sq. ‖ 7 *ἂν-εἴη* R! ‖ 8 *ταῦτα*] *πάντα* Combes ‖ 9 *προσεῖπεν* α(*δΔ*) ‖ 12 *ἆρ' ἡγεῖ* om. Mφα(*δ*) | *ἔχει* R! α(*δ*) *ἔχειν* cett. (*Δ*) ‖ 14 *κερανὸν* Mφα(*δ*) | *μιμούμενον* om. α(*δ*) ‖ 15 *τὸν*] *τῶν* VN om. Bα(*δ*) | *κτύπον* ⟨*μιμούμενον*⟩ *καὶ* α(*δ*) ‖ 16 *Σαλμωεὺς* (suprascr. *ν*) R!

d τὸν Νέστορα. Πῶς οὖν γένοιντ' ἂν ὅμοιοι ἄνθρωποι
e Διί; Μιμούμενοι αὐτοῦ τὸ σωστικὸν καὶ φιλητικὸν καὶ
πατρικὸν δή τοῦτο. Αὕτη θνητὴ πρὸς θείαν ἀρετὴν
ὁμοιότης, ἣ παρὰ μὲν θεοῖς καλεῖται θέμις, καὶ δίκη,
καὶ ἄλλ' ἄττα μυστικὰ καὶ θεοπρεπῆ ὀνόματα· παρὰ 5
δὲ ἀνθρώποις φιλία, καὶ χάρις, καὶ ἀλλ' ἄττα προσηνῆ
f καὶ ἀνθρωπικὰ ὀνόματα. Ἐνδεέστερον δὲ δὴ τὸ ἀν-
θρώπειον τῆς θείας ἀρετῆς, τά τε ἄλλα, καὶ κατὰ
φιλίας ἔκτασιν· οὐ γὰρ ἐξικνεῖται ἡ θνητὴ φύσις ἐπὶ
τὸ ὅμοιον πᾶν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ τῶν βοσκημάτων ἀγέλαι, 10
οἰκειοῦται τῷ ξυννόμῳ μόνον· ἀγαπητὸν δὲ εἰ καὶ τούτῳ
g παντί. Νῦν δὲ ἰδοις ἂν ἐν ἀγέλῃ μιᾷ, ὑπὸ ποιμένι
ἑνί, στάσεις πολλὰς καὶ διαφωνίας κυριττόντων ἀλλή-
λους καὶ διαδακνόντων, μόγις ὄντά που ζώπυρα εἰς
h βραχὺν ἀριθμὸν φιλίας σαφοῦς ξυνεληλαμένα. Σιτία 15
μὲν καὶ ποτὰ καὶ ἀμπεχόνας, καὶ ὅση | ἄλλη χρεία σω- 16 l
μάτων, πορίζονται οἱ ἄνθρωποι ἀμοιβῇ καὶ ἀντιδόσει
ἐκ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καὶ τὰ σεμνὰ δὴ ταῦτα, χρυ-
i σοῦ καὶ ἀργύρου· ἐξὸν χαίρειν τῇ τῶν μετάλλων φρά-

2 τὸ σωστικὸν scil. *Διὸς Σωτῆρος* cf. Ps. Arist. π. κόσμου 6 Cornut. epidr. 9 Cicer. fin. III 20 66 Epict. diss. I 22. 16 | φιλητικὸν scil. *Διὸς φιλίου* cf. Dio Chrys. XII 75. 1. 39 Eudoc. viol. 312 Themist. V 64 Iulian. VIII 252c etiam II 96a saep. Lucian. Tim. 1 ‖ **7** ἐνδεέστερον δὴ sq. vi. simil. or. 6. 1 b θεῶν δὲ ἐλαττοῦσθαι sq. ‖ **11** τῷ ξυννόμῳ vi. or. 29. 7 i; 15. 4 a ‖ **16** ὅση ἄλλη χρεία sq. vi. or. 39. 1 d et quae ibi adnotavi ‖ **19** χαίρειν φράσαντες sq. ut infra § VII b

1 Νέστορα] Ἕκτορα MNH (in mge corr.) φα(δ) corr. Dav.[1] (ex a) ‖ **3** θνητῇ Steph. (Duebn.) θνητῆς Heins. ‖ **7** δὲ (ante δὴ) om. α(δ) corr. Markl. ‖ **7. 8** ἀνθρώπειον RN ἀνθρώπινον cett. (δ) ‖ **11** οἰκειοῦνται BNV | τοῦτο BNVα(θ) corr. Dav.[2] ‖ **13** κηριττόντων BN ‖ **14** μόγις ⟨περι⟩όντα Reiske ‖ **17** οἱ (ante ἄνθρωποι) om. α(δ) ‖ **18** ἐκ (ante χαλκοῦ) del. Heins. (cum φα) τῶν ἐκ Reiske | δὴ in ras. R! ‖ **18. 19** ταῦτα ⟨εἰ δεῖ λέγειν⟩ χρυσοῦ Reiske ‖ **19** μεταλλέων Markl. (Duebn.) (recte?)

σαντας τέχνῃ, λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων ταῦτα ἀπονητί, μετρουμένους μέτρῳ τῷ πάντων ἰσαιτάτῳ, τὸν μὲν ἐνδεᾶ τὴν χρείαν λαβόντα παρὰ τοῦ ἔχοντος, τὸν δὲ ἐν περιουσίᾳ ἀφεῖναι, κτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, ὧν ἡ ἀντίδοσις οὐχ ἕξει αἰτίαν.

Τῷ μὲν Λυκίῳ Γλαύκῳ χρυσὸν δόντι καὶ λαβόντι III a
χαλκόν, καὶ

(Z 236) ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων

ἀλλαξαμένῳ ὀνειδίζει Ὅμηρος· εἰ δὲ παρωσάμενοι τὴν τούτων ἀξίαν τῇ γνώμῃ τὰς ἀντιδόσεις διεμετροῦντο, ἦν ἂν δήπου τὸ χρῆμα ἰσόρροπον. Νῦν δὲ καπηλείας b
πάντα μεστά, καὶ ἐμπορίας, καὶ συμβολαίων πικρῶν, ἀγοραίων τὲ καὶ θαλαττίων καὶ ἠπειρωτικῶν, ξενικῶν τε καὶ ἀστικῶν, καὶ ἐπιχωρίων καὶ διαποντίων, ἄνω καὶ κάτω στρεφομένης τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης, τὰ ἀθήρατα ἐκθηρωμένων, καὶ τὰ ἀφανῆ μεταλλευόντων, καὶ τὰ πόρρω διωκόντων, καὶ τὰ σπάνια ποριζομένων, καὶ θησαυροὺς κατορυττόντων, καὶ κατώρυχας ἐμπιμπλάντων, καὶ ταμεῖα σωρευόντων. Τὸ δὲ τούτων αἴ- c
τιον ἀπιστία φιλίας, καὶ πλεονεξίας ἔρως, καὶ ἀπορίας

2 μετρουμένους μέτρῳ ut or. 32. 9 c ‖ 6 τῷ . . Γλαύκῳ sq. vi. or. 32. 5 b etiam or. 39. 1 a cf. Iulian. ep. 19. 387 c Crat. ep. 15 Horat. sat. I 7. 17 ‖ 10 τῇ γνώμῃ sq. vi. or. 40. 1 c vers. finem ‖ 12 πάντα μεστά ut or. 23. 6 b; 26. 2 g; 27. 9 a etiam or. 1. 8 a; 4. 5 a al. ‖ 13 θαλαττίων καὶ ἠπειρωτικῶν ut or. 11. 5 b; 10. 5 i; 25. 4 a; 37. 6 f etiam or. 2. 9 b ‖ 15 τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης scil. quibus homines propter aviditatem πράγματα παρέχουσι vi. or. 36. 2 b; 29. 3 a ‖ 16 μεταλλευόντων sq. vi. or. 36. 2 b ‖ 20 πλεονεξίας ἔρως cf. Senec. ep. 73. 2 'ulla liberalitas tam plene occurrere potest ut cupiditates illorum quae crescunt dum implentur exsatiet'

1 ἀπονητεί R! (pr. man.) ἀποινὶ Heins. cum σ^2 ('sine pretio') ‖ 2 μέτρῳ om. Bφ ‖ 3 χρείαν ⟨ἔχειν⟩ λαβόντα Reiske ‖ 4 κτησάμενον] αἰτησάμενον Markl. ‖ 5 αἰτίαν] ἀξίαν Orelli ‖ 8 ἑκατόμβοια α(δ) ἑκατόμβοιοι N ἑκατόμβην M ‖ 9 Ὅμηρος· ⟨ἀδίκως γε⟩ Reiske | εἰ δὲ] εἰ δὴ BNV α(ϑ) corr. Markl. εἰ γὰρ Reiske

δέος, καὶ μοχθηρίας ἔθος, καὶ ἡδονῆς πόθος· ὑφ' ὧν τὸ φιλεῖν ἐλαυνόμενον, καὶ κατορυττόμενον, καὶ βαπτιζόμενον, μόγις που σώζει ἀμαυρὰ ἴχνη καὶ ἀσθενῆ· καὶ τὸ κοινότατον καὶ ἀταμίευτον καὶ ἀφθονώτατον, διὰ τὴν τῶν χρωμένων σπάνιν, εἴ που καὶ γένοιτο τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς βαρβάρου γῆς, ᾄδεται τοῦτο, καὶ μύθου σχῆμα ἔχει, καὶ ἀπιστεῖται αὐτοῦ ἡ ἀκρίβεια. Καὶ μάλα εἰκότως.

Α' IV a Ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Ἑλλη|νικὸς στόλος νεῶν χι- 17 a
λίων, πλῆθος ἀνδρῶν τὸ καλλιστεῦον τῆς Ἑλλάδος,
ὁμόσκηνον καὶ ὁμοδίαιτον, δεκαετεῖ χρόνῳ ἀντικαθη-
b μένων αὐτοῖς ἐχθρῶν βαρβάρων. Ἡ δὲ φήμη τῶν
ἔργων τούτων ἐμπεσοῦσα εἰς τὴν Ὁμήρου ᾠδήν, οὐκ
Ed. Duebn. p. 19 ἔσχεν || ἡμῖν ἑταιρείαν εἰπεῖν ἀκριβῆ ἐν τοσούτῳ
στόλῳ καὶ χρόνῳ, πλὴν μιᾶς, Θετταλικοῦ μειρακίου
πρὸς Λοκρὸν ἄνδρα· ἧς οὐδὲν Ὅμηρος διηγήσατο οὔτε
πρὸς ἡδονὴν τερπνότερον, οὔτε πρὸς ἀρετὴν ἀγωγό-
c τερον, οὔτε πρὸς μνήμην ἐπικυδέστερον. Τὰ δὲ ἄλλα
τοῦ Ὁμήρου εἰ σκοποίης, πόλεμοι πάντα, καὶ θυμοί,
καὶ ἀπειλαί, καὶ μῆνις· καὶ τὰ τούτων τέλη οἰμωγαί,

1 ἡδονῆς πόθος nam propter voluptatem speratam omnia haec aguntur vi. or. 32. 6 a || 3 ἀμαυρὰ ἴχνη nam tria tantum vel quattuor amicitiae exstant exempla scil. Aristogiton Harmodius, Achilles Patroclus, Orestes Theseus || 15 πλὴν μιᾶς scil. Achillis Patrocli vi. or. 18. 8 g cf. Plut. amic. mult. 2 Ps. Plut. vit. Hom. 185 Themist. 22. (271 a) || 17 ἡδονὴν . . ἀρετὴν sq. nam haec duo coniuncta sunt in Homero vi. or. 26. 2 d; 25. 7 h simil. etiam or. 17. 5 e

1 ἐλαυνό÷μενον R! || 3 μόγις (sic!) M || 5 τῶν χρωμένων] τῶν χρημάτων MN φα(δ) corr. Markl. τοῦ χρήματος Heins. || 6 et p. 407. 1. 2 ᾄδεται (ᾄδ in ras. ex αἰδ) R! || 9 in mge Α' numerus quaternionis R! || 9. 10 χιλίων νεῶν M || 11 δεκαέτει R! || 11. 12 ἀντικαθισταμένων M || 13 εἰσπεσοῦσα α(θ) || 17 τερπνότατον M || 19 πόλεμοι (οι in ras.) R!

καὶ στόνοι, καὶ θάνατοι καὶ φθοραί, καὶ ὄλεθροι. Ἄι- d
δεταί που καὶ διήγημα Ἀττικὸν ὑπὸ φιλίας σεμνυνό-
μενον ἐν πολλοῖς τοῖς Ἀθηναίων λόγοις· ἓν τοῦτο
ἄξιον τῆς Ἀθηνᾶς, ἄξιον τοῦ Θησέως, φιλία καλὴ καὶ
δικαία ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἣ παρέδωκεν ἀμφοτέροις ἐπὶ
τυράννῳ κοινὸν ξίφος, καὶ σύνθημα κοινόν, καὶ κοι-
νὸν θάνατον· μεθ' ἣν οὐκέτι ὕ⟨ναρ μετέχει⟩ φιλίας e
Ἀττικήν, ἀλλὰ πάντα ὕπουλα, καὶ σαθρά, καὶ ἄπιστα,
καὶ διαβεβρωμένα, μεστὰ φθόνου, καὶ ὀργῆς, καὶ ἀπει-
ροκαλίας, καὶ φιλοχρηματίας, καὶ φιλοδοξίας.

Κἂν τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ἐπίῃς, ἀφθονίαν ὄψει V a
σκυθρωπῶν διηγημάτων, ἄνδρα ἀνδρὶ συμπεπτωκότα,
καὶ πόλιν πόλει, καὶ γένος γένει· οὐ τὸ Δωρικὸν τῷ b
Ἰωνικῷ μόνον, οὐδὲ τὸ Βοιώτιον τῷ Ἀττικῷ, ἀλλὰ
καὶ Ἴωνας Ἴωσιν, καὶ Δωριέας Δωριεῦσιν, καὶ Βοιω-
τοὺς Βοιωτοῖς συμπίπτοντας, καὶ Ἀθηναίους Ἀθηναίοις,
καὶ Θηβαίους Θηβαίοις, καὶ Κορινθίους Κορινθίοις,
συγγενεῖς καὶ συνεστίους πολεμίους, πάντας πᾶσιν ἐπι-
τιθεμένους, τοὺς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἥλιον καὶ τὸν αὐτὸν
αἰθέρα καὶ τὸν αὐτὸν νόμον, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν
ἱέντας, καὶ | τὴν αὐτὴν γῆν νεμομένους, καὶ καρποὺς 17b

2 *διήγημα Ἀττικὸν* scil. Harmodii Aristogitonis cf. Plut. amic. mult. 2 vi. etiam or. 18. 2 b ‖ 10 *φιλοχρηματίας, καὶ φιλο-δοξίας* cf. quae de his vivendi rationibus exposuit Dio Chrys. IV 83 ‖ 12 *σκυθρωπῶν διηγημάτων* scil. *πολέμων* vi. or. 32. 10 k ‖ 18 *συγγενεῖς* sq. cf. Dio Chrys. 74. 3 ‖ 19 *τοὺς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἥλιον* sq. cf. Dio Chrys. 74. 26

4 *τῆς Ἀθηνᾶς, ἄξιον* om. M ‖ 5 *ἀγαθῶν* (*ἀγα* in ras.) R! ‖ 6. 7 *ἣ καὶ κοινὸν* Nα(δ) ‖ 7 *οὐκέτι ὕ⟨ναρ μετέχει⟩ φιλίας* (ut p. 193. 5) Hob. *οὐκέτι ὀφειλιας* R *οὐκέτι ὄφελος φιλίας* cett. (δΔ) *οὐκέτι φιλία* Dav.² ‖ 8 *Ἀττικήν* R *Ἀττικῆς* cett. (δΔ°) *Ἀττικὴ ἦν* Dav.² *Ἀττικῆς ἦν* Duebn. | *ἀλλὰ* in ras. R! ‖ 9 *μεστὰ* R *μετὰ* cett. (Θ) corr. Markl. ‖ 11 *ἐπίῃς* RBHVa *ἐπείπῃς* cett. (δ) ‖ 21 *ἱέντας* RMN | *καὶ*] *πρὸς* Reiske

τοὺς αὐτοὺς σιτουμένους, καὶ μυστήρια τὰ αὐτὰ τελου-
c μένους· οὓς περιβάλλει τεῖχος ἓν καὶ πόλις μία, πολε-
μοῦντας σπενδομένους, ὀμνύντας ἐπιορκοῦντας, συν-
τιθεμένους μετατιθεμένους, καὶ προφάσεις μικρὰς με-
d γίστων κακῶν. Οἷς γὰρ ἂν τὸ φιλεῖν τῆς γνώμης
ἐκπέσῃ, πάντα ἤδη ἀξιόχρεα κινεῖν ὀργὴν καὶ ταράτ-
τειν· καθάπερ κοίλην ναῦν ἀφαιρεθεῖσαν τοῦ ἕρματος
βραχεῖαι ῥοπαὶ σαλεύουσίν τε καὶ περιτρέπουσιν.

VI a Τίς ἂν οὖν παρασκευὴ γένοιτο ἀνδρὶ φιλίας ἐραστῇ
πρὸς τὸ κτῆμα τοῦτο; Χαλεπὸν μὲν εἰπεῖν, ῥητέον δὲ
ὅμως·

b (*X* 262/3) ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τὲ καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν
ἔχουσιν·

οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἀνδρὶ πρὸς ἄνδρα φιλίας ὁλκή, μέχρις
ἂν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ φαντάζωνται χρυσὸν καὶ ἄργυ-
c ρον. Κἂν τούτων ἀπαγάγῃς τὴν ὄψιν, οὐκ ἀπόχρη
πρὸς φιλίαν ἡ καρυερία, ἀλλ' ἐνοχλεῖ αὖθις ἡ παι-
δίσκων ὥρα, ἢ γυναικὸς κάλλος· κἂν καταμύσῃ πρὸς
ταῦτα,

---

2. 3 πολεμοῦντας sq. vi. simil. or. 26. 1 a; 29. 5 c etiam or. 1. 4 e; 15. 1 b; 39. 3 l ‖ **10** χαλεπὸν sq. ut or. 22. 6 a ‖ **15** οὐκ ἔστιν sq. cf. Cicer. Lael. 10. 33 Epict. II 22. 10 βάλε καὶ σοῦ καὶ τοῦ παιδίου μέσον ἀγρίδιον . . . βάλε κορασίδιον κομψὸν . . ἂν δὲ δοξάριον sq. quod de canibus amicis carne vel ossibus proiectis in inimicos mutatis pronuntiat Themist. 22. 269 b

---

5 οἷς γὰρ — 6. 7 ταράττειν om. σ^2 ‖ **17** ἀπαγάγῃ M a ($\delta\Delta^o$) ‖ **18** ἡ καρυερία vel καρυηρία (καρυερια R) scil. κνβεία ('non sufficit ad amicitiam iungendam contentum esse nucibus ludere i. e. auro argentoque plane neglecto lucri ex amicitia faciendi spem deponere neque usum capere amicum ex amico velle') καρτερία cett. ($\delta\Delta$) ‖ **18. 19** παιδικῶν a ($\delta\Delta$) ‖ **19** καταμύσῃς Duebn.

(Plat. Alcib. I 132a) εὐπρόσωπος ὁ τοῦ μεγαλήτορος
Ἐρεχθέως δῆμος,

καὶ τὰ ἐν ἐκκλησίαις κηρύγματα, καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν
δόξα, κοῦφον χρῆμα, καὶ πᾶσαν γῆν ὀξέως ὑπεριπτά-
μενον. Κἂν ὑπερίδῃς ταύτης, οὐχ ὑπερόψει δικαστη- d
ρίου· κἂν ὑπερίδῃς τούτου, οὐχ ὑπερόψει δεσμωτηρίου·
κἂν ἐνέγκῃς δεσμά, οὐχ ὑπερόψει προσιόντος τοῦ θα-
νάτου. Πολλάς σε δεῖ ἡδονὰς παραδραμεῖν, καὶ πολ- e
λοῖς πό|νοις ἀντιβλέψαι, ἵνα κτήσῃ κτῆμα ἡδοναῖς Ed. Duebn. p. 20
πάσαις ἰσοστάσιον, καὶ πόνοις πᾶσιν ἀντίρροπον, κτῆμα
χρυσοῦ τιμιώτερον, κτῆμα ὥρας βεβαιότερον, κτῆμα
δόξης ἀσφαλέστερον, κτῆμα τιμῆς ἀληθέστερον, κτῆμα
18a αὐθαί|ρετον, αὐτεπάγγελτον, κτῆμα ἀδεκάστως ἐπαι-
νούμενον, κτῆμα, κἂν λύπην, κἂν πρᾶξιν φέρῃ, εὐ-
φραῖνον τὸν δρῶντα κατὰ τὴν μνήμην τῆς αἰτίας.

Σπάνιον δὲ τὸ κτῆμα τοῦτο· τὸ δὲ εἴδωλον αὐτοῦ VII a
πρόχειρον καὶ παντοδαπόν, κολάκων ἐσμοὶ καὶ θίασοι,
σεσηρότων καὶ σαινόντων, καὶ

ἐπ' ἄκρᾳ τῇ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχουσιν·

οὐχ ὑπ' εὐνοίας ἀγομένων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς χρείας ἠναγ-

---

8 πολλὰς σὲ δεῖ sq. cf. Themist. 22. 269 a πολλοὺς μὲν γὰρ αἱρεῖσθαι πόνους, πολλὰς δὲ ὑπερβαίνειν ἡδονὰς ἐν τοῖς ὑπὲρ φιλίας ἀγῶσι ἀνάγκη ‖ 13 αὐτεπάγγελτον ut or. 1. 4 d ‖ 17.18 κολάκων . . σεσηρότων vi. or. 14. 1 h cf. Plut. de lib. educ. 17 ‖ 19 ἐπ' ἄκρᾳ τῇ γλώττῃ sq. cf. Lucian. meretr. dial. 7. 3 (297) νεανίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι ‖ 20 χρείας sq. nam

---

1 εὐπρόσωπος (ω ex o corr.) R! ἀπρόσωπος BHφ | ⟨γὰρ⟩ ὁ τοῦ Plato ‖ 3 ἀπ' αὐτῶν] ἀπάντων MNφα(δ) ἀπὸ πάντων Markl. ‖ 4. 5 περιπτάμενον φα(δ) ‖ 8 πολλὰς δὲ δεῖ NVα(δΔ°) ‖ 14 καὶ πρᾶξιν MNα(δ) ‖ 17 ἐμοὶ (suprascr. σ) R! ‖ 19 ἐπ' ἄκρᾳ — ἔχουσιν structuram excedunt quippe scriptoris cuiusdam a Maximo citati verba | ἔχουσιν R ἐχόντων cett. (δΔ) ‖ 20 ὑπ' εὐνοίας (πευν in ras. ex πε|νευν) R!

κασμένων· καὶ μισθοφόρων, ἀλλὰ οὐ φίλων· καὶ οὐκ
ἔστιν ἀπαλλαγὴ τοῦ κακοῦ, μέχρις ἂν ὠ⟨φελοῦν⟩ τὸ
b φιλεῖν νομίζωσιν· τὸ δὲ ἔστιν μέν, ἀλλ' οὐχ ὁρῶσιν
οἱ πολλοὶ τὴν ἀντίδοσιν, οὔτε ἰδίᾳ, οὔτε κατὰ πόλιν·
ἦ γὰρ ἂν αὐτοὺς ἐξοπλίσαντες, καὶ χαίρειν φράσαντες
στρατηγῶν τέχναις, καὶ ὁπλοποιῶν δημιουργίαις, καὶ
μισθοφόρων ἀθροισμῷ, καὶ συνθημάτων παραδόσει,
καὶ φρουρίων ἐπιτειχίσει καὶ στρατοπέδων, πάλιν ἐδέ-
ξαντο ἂν τὰς σπονδὰς ἑκόντες παρ' αὐτοῦ τοῦ Διός,
οὐκ ἐν Ὀλυμπίᾳ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τὴν ἐκεχειρίαν
κηρύττοντος, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ μέγα βοῶντος·
c (*X* 416) σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενόν περ,
σώζειν ὑμᾶς, καὶ μὴ περιορᾶν ὑπ' ἀλλήλων κακουμένους.
d Νῦν δὲ ἐφημέρους σπονδὰς σπενδόμενοι, τριακοντού-
τιδας, ἀνάπαυλαν κακῶν ἐπορίζοντο ἀμυδρὰν καὶ οὐ
πάντῃ ἀσφαλῆ, μέχρις ἂν ἄλλη πρόφασις ἐπιπεσοῦσα
e πάντα ἄνω καὶ κάτω ἐπιταράξῃ αὖθις. Ἀλλὰ κἂν τὰ
ὅπλα ἀποδύσωνται, κἂν εἰρήνην ἄγωσιν, ἄλλος αὖ

κατὰ τὴν χρείαν φιλοῦσι οἱ πολλοὶ cf. Arist. eth. Nicom. 1155 b 18 Cicer. Lael 8. 26 fin. 20. 66 Dio Chrys. III 95 Cicer. nat. deor. I 44. 122 vi. etiam or. 14. 6 a

1 μισθοφόρων vi. or. 14. 5 d καὶ γὰρ ὁ ἀριστεὺς sq. et quae ibi adnotavi ‖ **5. 6** χαίρειν φράσαντες στρατηγῶν τέχναις ut supra § II i ‖ **10** ἐν Ὀλυμπίᾳ . . ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ vi. or. 1. 4 a; 34. 8 c

---

2 ἀπαλλαγὴ (πα in ras.) R! ‖ **2. 3** μέχρις ἂν ὠ⟨φελοῦν⟩ τὸ φιλεῖν Hob. μέχρις ἄνω (ἂν οὐ H) τὸ φιλεῖν RH μέχρις ἂν οὕτω (τὸ) φιλεῖν NV(B) μέχρι τὸ φιλεῖν Mφα(Θ) μέχρις ἀνωφελὲς τὸ φιλεῖν Dav.² μέχρις ἂν οὗ τὸ φιλεῖν τὸ ὠφελεῖν Markl. (Duebn.) μέχρις ἂν οὗ τὸ φιλεῖν παρέχειν Duk. ‖ **3** νομίζωσι ⟨τὴν ἀντίδοσιν⟩· τὸ φα(Θ) | δὲ ⟨οὐκ⟩ ἔστι Dav.² ‖ **4** τὴν ἀντίδοσιν om. φα(Θ) ‖ **4. 5** πόλιν, ἦ ἦ Reiske ‖ **8** στρατοπέδων ⟨παρεμβολῆ⟩ Reiske | πάλιν] πάντες BHV πάλαι Markl. (Duebn.) πάλῃ Meiser ‖ **10** ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ R! ἀπὸ Ἰσθμοῦ cett. (δ Δ) ‖ **12** κηδόμενοι Homerus ‖ **15** ἐπορίζοντο] ἐκομίζοντο BM ‖ **16** ἄλλη in ras. R! ‖ **18** ἄλλος] ἀλλὰ B

πόλεμος ἐμπεσὼν τῇ ψυχῇ, οὐ δημόσιος, ἀλλ' ἰδιωτικός,
οὐ σιδηροφόρων, οὐδὲ πυρφόρων, οὐδὲ νηΐτην ἄγων
στρατόν, οὐδὲ ἱππικόν, ἀλλὰ γυμνὸς ὅπλων, ἀσίδηρος,
18b ἄπυρος, λυμανεῖται τῇ ψυχῇ, καὶ πολιορκεῖ αὐ|τήν,
5 ἐμπιμπλὰς φθόνου καὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ προπηλα-
κισμοῦ καὶ ἄλλων μυρίων κακῶν.

Ποῖ τὶς τράπηται; τίνα εὕρῃ ἐκεχειρίαν; ποίαν VIIIa
Ὀλυμπίαν; τίνα Νεμέαν; Καλὰ μὲν τὰ Ἀθήνησιν Διο- b
νύσια καὶ Παναθήναια, ἀλλὰ ἑορτάζουσιν μισοῦντες
10 καὶ μισούμενοι· πόλεμόν μοι λέγεις, οὐχ ἑορτήν. Καλαὶ c
καὶ ἐν Λακεδαίμονι αἱ Γυμνοπαιδίαι, καὶ τὰ Ὑακίνθια,
καὶ οἱ χοροί· ἀλλὰ Ἀγησίλαος Λυσάνδρῳ φθονεῖ, καὶ
Ἀγησίπολις Ἄγιν μισεῖ, καὶ Κινάδων τοῖς βασιλεῦσιν
ἐπιβουλεύει, καὶ Φάλανθος τοῖς ἐφόροις, καὶ Παρθε-
15 νίαι Σπαρτιάταις· οὐ πιστεύω τῇ ἑορτῇ, πρὶν τοὺς d
ἑορταστὰς ἴδω φίλους. Οὗτος ἀληθινῆς ἐκεχειρίας νό-
μος καὶ τρόπος, ὑπὸ νομοθέτῃ τῷ θεῷ τεταγμένος, ὃν
οὐκ ἔστιν μὴ κτησάμενον φιλίαν ἰδεῖν, οὐδ' ἂν πολ-
λάκις τὶς σπείσηται, οὐδ' ἂν πολλάκις ἀναγράψηται τὰ
20 Ὀλυμπιάσιν, καὶ Ἰσθμοῖ, καὶ Νέμεα. Εἴσω δεῖ ἐπὶ e
τὴν ψυχὴν τὸ κήρυγμα ἐλθεῖν, εἴσω τὴν ἐκεχειρίαν·

---

1 πόλεμος ἐμπεσὼν τῇ ψυχῇ ut or. 37. 1 e vi. etiam τὸν ψυχῆς ἀγῶνα or. 1. 4 c ‖ 7 ποῖ τὶς τράπηται ut or. 29. 7 l; 23. 7 c ‖ 9 Παναθήναια sq. vi. etiam or. 16. 2 m ‖ 13 Κινάδων cf. Xenoph. Hell. 3. 3. 4 ‖ 14 Φάλανθος cf. Plut. Pyth. or. 27 Horat. od. 2. 6. 12

---

2 σιδηροφορῶν et πορφυρῶν Steph. σιδηροφόρον et πορφόρον Dav.² ‖ 4 λυμαίνεται φα(δΔ^{o}) ‖ 7 τράπηται ⟨καὶ⟩ τίνα MNα(δΔ^{o}) | εὕροι BMNVα(δΔ^{o}) ‖ 9 (et 12) ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ MNα(δ) ‖ 11 γυμνοποδίαι MNφα(δ) ‖ 12 χοροί] χρόοι R (sine acc.) MNV ‖ 13 Ἀγήπολις R! ‖ 14 τοῖς (ante ἐφόροις corr. e τοὺς) R! ‖ 15 ⟨τοῖς⟩ Σπαρτιάταις Mα(δ) ‖ 18 οὐδ' ἂν — 19 σπείσηται om. Duebn. ‖ 19 σπείσηται] σπάσηται MN | τὰ (ante Ὀλυμπιάσιν) del. Dav.² ‖ 20 νέμεᾳ V νεμέα MN νεμέᾳ ς(δΔ)

ἕως δὲ ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὁ ἐν ψυχῇ πόλεμος, ἄφιλος ἡ ψυχὴ μένει, ἐχθρά, σκυθρωπή. Ταῦτα αἱ Ποιναί, ταῦτα αἱ Ἐρινύες, τὰ δράματα, αἱ τραγῳδίαι. Διώκωμεν τὴν ἐκεχειρίαν, παρακαλῶμεν φιλοσοφίαν· ἡκέτω, σπενδέσθω, κηρυττέτω.

ΛϚ′ (123 a)

(Ed. Duebn. p. 140)

XXXVI (Duebn. XXXVI vulg. 20)

λ′ *Εἰ προηγούμενος ὁ τοῦ κυνικοῦ βίος.*

1a *Βούλομαί σοι κατὰ τὴν τοῦ Λυδοῦ σοφίαν ποιῆσαι μῦθον· διαλέξονται δέ μοι ἐν τῷ μύθῳ οὐχ ὁ λέων,* 10 *οὐδὲ ὁ ἀετός, οὐδὲ τὰ τούτων ἔτι ἀφωνότερα, αἱ* b *δρύες, ἀλλ' ὠδί μοι λελέξεται· Ζεὺς ἦν καὶ οὐρανὸς*

---

1 ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος . . πόλεμος cf. Plut. n. posse suav. viv. 14 Dio Chrys. 74. 3 ὁ γὰρ τῆς κακίας πόλεμος διηνεκὴς ἅπασι πρὸς ἅπαντας ἄσπονδος ὢν καὶ ἀκήρυκτος ‖ **2. 3** ταῦτα αἱ Ποιναὶ . . αἱ Ἐρινύες sq. vi. or. 13. 9 a sq. simil. etiam or. 33. 8 c ‖ **9** κατὰ τὴν τοῦ Λυδοῦ σοφίαν vi. or. 15. 5 a; 19. 2 a cf. Themist. 32. 359 c Dio Chrys. XII 7 Iulian. I 2 b ἀλλ' οἱ μὲν ἐπειδὰν καινόν τινα μῦθον . . . φέρωσιν αὐτοὶ ξυνθέντες . . πλέον θαυμάζονται ‖ **10** διαλέξονται . . λέων . . . ἀετός . . δρύες vi. or. 32. 1 a

---

2 σκυθρωπή (θρ in ras. ex τρ) R! ‖ 4 φιλοσοφίαν] φιλίαν Markl. ‖ 5 κηρυττέτω· τέλος V

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

12 in mge μῦθος (man. recentiss.) R!

---

6 ΛϚ′ R! ‖ 8 in mge λ′ R κ′ M | εἰ — βίος R additis λόγος κ′ φα τοῦ αὐτοῦ εἰ — βίος M εἰ — βίος τοῦ αὐτοῦ N ‖ 9 τοῦ (ante Λυδοῦ) om. MNα(θ) corr. Markl. Αἰσώπου Dav.²

καὶ γῆ· οὐρανῷ μὲν πολῖται θεοί· τὰ δὲ γῆς θρέμ-
ματα, οἱ ἄνθρωποι, οὔπω ποτὲ ἐν φωτὶ ἦσαν. Καλεῖ c
123 b δὴ Ζεὺς Προμηθέα, καὶ αὐτῷ προστάττει κα|τανεῖμαι
τῇ γῇ ἀποικίαν, ζῷον ἁπλοῦν, κατὰ μὲν τὴν γνώμην
5 ἐγγύτατα ἡμῖν τοῖς θεοῖς, τὸ δὲ σῶμα αὐτῶν ἔστω
λεπτόν, καὶ ὄρθιον, καὶ σύμμετρον, καὶ ἱδεῖν ἥμερον,
καὶ χειρουργεῖν εὔκολον, καὶ βαδίζειν ἀσφαλές'. Πεί- d
θεται ὁ Προμηθεὺς Διί, καὶ ποιεῖ ἀνθρώπους, καὶ
οἰκίζει τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἐπεὶ γενέσεως ἐπελάβοντο, οὐ e
10 χαλεπῶς διέζων· καὶ γὰρ τροφὴν αὐτοῖς ἀποχρῶσαν
γῆ παρείχετο, λειμῶνας δασεῖς, καὶ ὄρη κομῶντα, καὶ
καρπῶν χορηγίαν, ὅσα γῆ φέρειν φιλεῖ μηδὲν ὑπὸ
γεωργῶν ἐνοχλουμένη· παρείχοντο δὲ καὶ αἱ νύμφαι f
κρήνας καθαρὰς καὶ ποταμοὺς διειδεῖς, καὶ ἄλλων να-
15 μάτων εὐπόρους τὲ καὶ δαψιλεῖς πηγάς· πρὸς δὲ καὶ g
θάλπος μὲν ἐξ ἡλίου τοῖς σώμασιν περιχεόμενον συμ-
μέτρως αὐτὰ παρεμυθεῖτο, αὖραι δὲ ἐκ ποταμῶν ὥρᾳ
θέρους ἐπιπνέουσαι ἀνέψυχον αὐτοῖς τὰ σώματα· περι-
μάχητον δ' ἦν τούτων οὐδὲν ἐν ἀφθόνῳ τῇ τῶν αὐτο-

1. 2 γῆς θρέμματα = or. 41. 2 f ‖ 6 σύμμετρον sq. vi. or. 2. 3 c τοῦτο τῶν sq. | ἥμερον vi. or. 29. 7 i ‖ 7 βαδίζειν sq. vi. or. 10. 9 a ‖ 8 ὁ Προμηθεὺς . . ποιεῖ ἀνθρώπους vel ἡ Διὸς προμηθεία ad quam adludit or. 2. 9 d ‖ 10 τροφὴν . . ἀποχρῶσαν sq. scil. cynico vi. or. 32. 9 b ‖ 12 μηδὲν ὑπὸ γεωργῶν ἐνοχλουμένη scil. αὐτομάτως vi. or. 21. 5 c cf. Themist. π. ἀρετῆς 21 (442) Ovid. met. I 101 'ipsa rastro intacta nec ullis saucia vomeribus per se dabat omnia tellus' sq. Dio Chrys. VI 28 ἢ πῶς

13 παρείχοντο — 18 σώματα p

1 οὐρανοῦ α(δΔ°) ‖ 2 ποτὲ] τότε Steph. (Duk.) ‖ 3 δὴ] δὲ MN (Dav.²) ‖ 4 ἁπλοῦν] ἄπτιλον Reiske δίπουν (coll. Platonis definit. 415 a) Meiser ‖ 5 αὐτῷ Markl. ‖ 9 ἐπελάβοντο] ἐλάβοντο MNα(δ) ‖ 11 λειμῶνες Meiser ⟨καὶ⟩ λειμῶνας Markl. (Duebn.) improb. Schenkl ‖ 13 δὲ καὶ om. p ‖ 18 ἐκπνέουσαι Markl. σώματα] κεύματα Reiske

h μάτων χορηγίᾳ διαιτωμένοις. Δοκοῦσιν δέ μοι καὶ οἱ ποιηταὶ ἐγγύτατα εἶναι τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ μύθῳ, ὑπὸ Κρόνῳ θεῶν βασιλεῖ τοιοῦτόν τινα αἰνιττόμενοι βίον, ἀπόλεμον, ἀσίδηρον, ἀφύλακτον, εἰρηνικόν, ἀπεριμάχητον, ὑγιεινόν, ἀνενδεᾶ· καὶ τὸ χρυσοῦν γένος τοῦτο, ὡς ἔοικεν, ὁ Ἡσίοδος καλεῖ, νεανιευόμενος πρὸς ἡμᾶς. ||

II a Ed. Duebn. p. 141 Ἐμοὶ δὲ ὁ μῦθος ἀπελθὼν ἐκποδών, καὶ γενόμενος ἐκ μύθου αὐτὸ τοῦτο λόγος, προϊὼν παραβαλλέτω βίον βίῳ, τῷ προτέρῳ τὸν δεύτερον, εἴτε σιδηροῦν τις αὐτόν, εἴτε καὶ ἄλλῃ πη ὀνομάζων χαίρει, ἡνίκα ἤδη κληρουχήσαντες οἱ ἄνθρωποι τὴν γῆν, ἐπετέμοντο αὐτῆς ἄλλος ἄλλην μοῖραν, περιβάλλοντες αὐτοῖς | ἕρκη καὶ τειχία, καὶ τὰ σώματα σπαργάνοις μαλ- 124 a θακοῖς καθειλίξαντες, καὶ τὼ πόδε σκύτεσιν χαρακώσαντες, καὶ χρυσὸν οἱ μὲν τοῖς αὐχέσιν, οἱ δὲ ταῖς κεφαλαῖς, οἱ δὲ τοῖς δακτύλοις περιαρτήσαντες, εὔφημόν τινα καὶ εὐπρόσωπον δεσμόν, καὶ στέγας οἰκοδομησάμενοι, καὶ κλεῖδας καὶ αὐλίους καὶ προπύλαια b ἅττα ἐπιστήσαντες· καὶ παρέχοντες τῇ γῇ πράγματα,

---

ἂν ἐσώθησαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι γενόμενοι μήτε πυρὸς ὄντος μήτε οἰκιῶν μήτε ἐσθῆτος μήτε ἄλλης τροφῆς ἢ τῆς αὐτομάτου; 2. 3 ὑπὸ Κρόνῳ . . βίον vi. or. 21. 5 c; 23. 5 b cf. Dio Chrys. VI 206 Lucian. fug. 17 Diog. ep. 32 (H. 247) καλὰ γὰρ τὰ παρὰ Διονυσίῳ μέχρι λόγου, ἐλευθερία δὲ ἡ ἐπὶ Κρόνου καὶ ἡ ψιλὴ κυνὸς μάζα βεβαιότερος || 11 τὴν γῆν ἐπετέμοντο sq. vi. or. 29. 7 g || 13. 14 σπαργάνοις μαλθακοῖς sq. cf. Dio Chrys. VI 15 ἔφη (ὁ Διογένης) τοὺς πλουσίους ὁμοίους εἶναι τοῖς νεογνοῖς βρέφεσι· δεῖσθαι γὰρ ἀεί ποτε σπαργάνων vi. etiam or. 41. 3 k ἀμπεχόνης δεόμενον sq. || 17 εὐπρόσωπον δεσμὸν ut εὐπρόσωπον κακὸν (de voluptate) or. 29. 2 b vers. finem || 19 παρέχοντες τῇ γῇ πράγματα

---

6 in mge Ἡσίοδος (man. recentis.) R!

---

2 εἶναι] ἰέναι Reiske || 11. 12 ἐπετέμοντο] ἀπετέμοντο Reiske (Duk.) ἐπενέμοντο Markl. (Duebn.) || 14 κατειλίξαντες MN α(δ) || 18 κλεῖ-δας R! κλεισιάδας Markl. | αὐλείους ς(δ Δ)

μεταλλεύοντες αὐτὴν καὶ σκάπτοντες καὶ ὀρύττοντες· καὶ μηδὲ τὴν θάλατταν κατὰ χώραν ἐῶντες, ἀλλὰ ἐπιτειχίσαντες καὶ ταύτῃ σκάφη πολεμιστήρια καὶ πορευτικὰ καὶ ἐμπορευτικά· καὶ μηδὲ τοῦ ἀέρος ἀπεχόμενοι, c
ἀλλὰ καὶ τοῦτον ληϊζόμενοι, τὰς ὀρνίθων ἀγέλας ἱξῷ καὶ ἕρκεσιν καὶ παντοδαπαῖς μηχαναῖς σαγηνεύοντες· ἀποσχόμενοι δὲ μήτε τῶν ἡμέρων ζῴων δι' ἀσθένειαν, d
μήτε τῶν ἀγρίων διὰ δέος, ἀλλὰ αἵματι καὶ φόνῳ καὶ λύθρῳ παντοδαπῷ γαστριζόμενοι· καὶ ἀεί τι ταῖς ἡδοναῖς εὑρίσκοντες νέον, καὶ τῶν ἐώλων ὑπερορῶντες· καὶ διώκοντες μὲν τὰ τερπνά, περιπίπτοντες δὲ τοῖς e
λυπηροῖς· πλούτου μὲν ὀρεγόμενοι, ἀεὶ δὲ τὸ παρὸν ἐνδεέστερον ἡγούμενοι τοῦ ἀπόντος, καὶ τό τε κτηθὲν ἔλαττον τοῦ προσδοκωμένου· δεδιότες μὲν ἔνδειαν, πληρωθῆναι δὲ μὴ δυνάμενοι· φοβούμενοι μὲν θάνα- f

. . μηδὲ θάλατταν κατὰ χώραν ἐῶντες . . . οὐδὲ ἀέρος ἀπεχόμενοι cf. Xenoph. Gryll. 8 Phil. de anim. 47 Dio Chrys. 30. 33 Muson. ap. Stob. fl. 18. 38 Iulian. II 101 c Horat. od. I 3 Themist. 33. 367 a Lucian. cyn. 8 Hippocr. ep. 17 vi. etiam or. 35. 3 b ἄνω καὶ κάτω sq.

1 μεταλλεύοντες . . ὀρύττοντες sq. vi. or. 35. 3 b τὰ ἀφανῆ sq. ‖ 5 τοῦτον ληϊζόμενοι vel etiam adeuntes 'pinnis non homini datis' vi. or. 31. 3 d ‖ 11 διώκοντες . . τὰ τερπνά sq. cf. Dio Chrys. VI 29 διώκοντας οὖν τὸ ἡδὺ ἐξ ἅπαντος ἀεὶ ζῆν ἀηδέστερον ‖ 12 ἀεὶ . . τὸ παρὸν sq. cf. Lucian. cyn. 8 ὑμεῖς τῷ δι' ἀπλησταίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον Ovid. fast. I 212 'plurima possident, plura petunt' vi. etiam or. 1. 5 g ἔνθεν sq. or. 41. 3 k ‖ 14 δεδιότες sq. cf. Dio Chrys. VI 34 καὶ μάλιστα δεδιότες μή ποτε αὐτοὺς ἐπιλίπῃ τὰ ἀναγκαῖα ‖ 15 φοβούμενοι . . θάνατον sq. cf. Epict. fragm. 95 θαυμαστοί, ἔφη, ἄνθρωποι μήτε ζῆν θέλοντες μήτε ἀποθνήσκειν

10 ἐώλων] in mge χθιζῶν (schol. vet. a) R!

8 αἵματι φονίῳ (om. καὶ) α(δ) ‖ 10 ἐξευρίσκοντες Markl. | ἐώλων α(δ⊿) ‖ 13 τότε RM τὸ cett. (δ⊿) an τότε ut or. 32. 7 b? vel τὸ ⟨ἑκάστο⟩τε? ‖ 14 δεδειότες R

τον, μὴ φροντίζοντες δὲ τοῦ ζῆν· εὐλαβούμενοι νό-
g σους, τῶν δὲ νοσερῶν οὐκ ἀπεχόμενοι· ὑποπτεύοντες
μὲν ἄλλους, ἐπιβουλεύοντες δὲ τοῖς πλείστοις· δεινοὶ
μὲν πρὸς τοὺς ἀνόπλους, δειλοὶ δὲ πρὸς τοὺς ὡπλισ-
h μένους· μισοῦντες μὲν τυραννίδα, τυραννεῖν δὲ αὐτοὶ 5
ἐπιθυμοῦντες· ψέγοντες μὲν | τὰ αἰσχρά, τῶν δὲ αἰσ- 124 b
i χρῶν οὐκ ἀπεχόμενοι· τὰς εὐτυχίας θαυμάζοντες, τὰς
ἀρετὰς μὴ θαυμάζοντες· τὰς δυστυχίας ἐλεοῦντες, οὐκ
ἀπεχόμενοι τῶν μοχθηρῶν· ἐν μὲν ταῖς εὐπραγίαις
k τολμηταί, ἐν δὲ ταῖς δυσπραγίαις ἀνάκλητοι· μακαρί- 10
ζοντες μὲν τοὺς τεθνηκότας, γλιχόμενοι δὲ τοῦ ζῆν,
l μισοῦντες μὲν τὸ ζῆν, φοβούμενοι δὲ ἀποθανεῖν· προ-
βεβλημένοι μὲν τοὺς πολέμους, εἰρήνην δὲ ἄγειν μὴ
δυνάμενοι· ἐν μὲν δουλείᾳ ταπεινοί, ἐν δὲ ἐλευθερίᾳ
θρασεῖς· ἐν μὲν δημοκρατίᾳ ἀκατάσχετοι, ἐν δὲ τυ- 15

---

1. 2 εὐλαβούμενοι νόσους sq. cf. Dio Chrys. VI 34 φοβούμενοι νόσους, τῶν δὲ νοσερῶν ἀπέχεσθαι μὴ δυνάμενοι ‖ 3 ἐπιβουλεύοντες . . τοῖς πλείστοις cf. Lucian. cyn. 8 καὶ ἐπιβουλεύετε ἀλλήλοις διὰ ταῦτα sq. Dio Chrys. VI 34 ἁπάντας ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοντας Hippocr. ep. 17. 29 (302 H) Diog. ep. 28 (H 242) ‖ 3. 4 δεινοὶ πρὸς τοὺς ἀνόπλους sq. cf. Dio Chrys. VI 38 (de rege) φοβεῖσθαι μὲν τοὺς ἀνόπλους, πιστεύειν δὲ αὐτὸν τοῖς ὡπλισμένοις ‖ 5 μισοῦντες . . τυραννίδα sq. cf. Hippocr. ep. 17. 27 (H 301) et 28 ‖ 10. 11 μακαρίζοντες . . τοὺς τεθνηκότας sq. cf. Dio Chrys. IV 47 ζῶσι πολὺ ἀηδέστερον τῶν τεθνάναι ἐπιθυμούντων, τὸν δὲ θάνατον δεδοίκασι Senec. ep. I 4. 4 'vivere nolunt et mori nesciunt' ‖ 12. 13 προβεβλημένοι . . τοὺς πολέμους sq. cf. Hippocr. ep. 17. 28 Diog. ep. 28 Dio Chrys. VI 34 μηδέποτε ἡσυχίαν ἄγειν δυνάμενοι et 51 πολέμου ὄντος εἰρήνης ἐρῶσι, εἰρήνης δὲ γενομένης μηχανᾶσθαι πόλεμον

---

1. 2 ⟨μὲν⟩ νόσους Markl. (Duk. Duebn.) ‖ 3 πλείστοις] πλησίον Reiske ‖ 5 αὐτοὶ om. φα(δ) ‖ 6. 7 τῶν αἰσχρῶν δὲ MNα(δ) ‖ 10 ἀνάκλητοι] δυσανάκλητοι H et ita Heins. (Duk.) δυσπαράκλητοι Dav.² ἀνανάκλητοι Reiske ‖ 12 δὲ ⟨τὸ⟩ ἀποθανεῖν Markl. ‖ 12. 13 προβεβλημένοι] ἀποβεβλημένοι α(δ Duk.) corr. Markl.

ραννίδι ἐπτηχότες· παίδων μὲν ἐπιθυμοῦντες, γενο- m
μένων δὲ ὀλιγωροῦντες· εὐχόμενοι μὲν τοῖς θεοῖς, ὡς n
δυναμένοις ἐπαρκεῖν, καταφρονοῦντες δὲ ὡς οὐ δυνα-
μένων τιμωρεῖν· καὶ δεδιότες μὲν ὡς κολάζοντας, ἐπι-
ορκοῦντες δὲ ὡς οὐδὲν ὄντας.

Τοιαύτης τοίνυν στάσεως καὶ διαφωνίας τὸν δεύ- III a
τερον τοῦτον κατεχούσης βίον, τίνι δῶμεν τὰ νικητήρια φέροντες; τίνα, ποῖον αὐτῶν φῶμεν ἁπλοῦν εἶναι βίον, καὶ ἀπερίστατον, καὶ ἐλευθερίας ἐπήβολον; καὶ ποῖον οὐχ ἁπλοῦν, ἀλλὰ ἀναγκαῖον, καὶ ἐλεεινόν, καὶ περιστάσεων γέμοντα; Φέρε ἐξ ἑκατέρων ἡκέτω τὶς b
ἡμῖν ἀνὴρ ἐπὶ διαιτητὴν τὸν λόγον· ὁ δὲ αὐτῶν ἐρέσθω
ἑκάτερον, καὶ πρῶτον γε τὸν πρῶτον, τὸν γυμνὸν Ed. Duebn. p. 142
ἐκεῖνον καὶ ἄοικον καὶ ἄτεχνον, τὸν πάσης τῆς γῆς
πολίτην καὶ ἐφέστιον· ἐρέσθω δὲ ἀντιτιθεὶς αὐτῷ τὸν
τοῦ δευτέρου βίον καὶ τρόπον, πότερα αἱρεῖται μένειν
ἐν τῇ πρόσθεν τροφῇ καὶ ἐλευθερίᾳ, ἢ τὰς τοῦ δευ-
τέρου ἡδονὰς λαβὼν σὺν ταύταις καὶ | τὰ λυπηρὰ ἔχειν; 125 a
Ἴτω δὴ μετὰ τοῦτον ὁ ἕτερος· ἀντιτιθέτω δὲ αὐτῷ ὁ c

---

1 παίδων . . ἐπιθυμοῦντες sq. cf. Hippocr. ep. 17. 27 Diog. ep. 47 (H 257) ‖ **6** τοιαύτης . . στάσεως καὶ διαφωνίας = or. 11. 5 a ‖ **7. 8** τίνι δῶμεν τὰ νικητήρια φέροντες ut or. 33. 5 d; 39. 5 h ‖ **9** βίον . . ἀπερίστατον cf. Diog. ep. 35 τότε θλιβώμεθα ἄνθρωποι ὅταν ἀπερίστατον βίον ζῆν ἐθέλωμεν Epict. diss. III 22. 69 etiam Diog. Laert. VII 5 | ἐλευθερίας ἐπήβολον vi. or. 7. 5 a vers. finem cf. etiam Diog. ep. 7. 3 ‖ **11** φέρε ἐξ ἑκατέρων sq. ut or. 4. 3 a ‖ **13** γυμνὸν nam nudum hominem natura protulit vi. or. 31. 4 f et σκέπην nonnisi necessariam concedebant cynici cf. Lucian. cyn. 4 sq. Dio Chrys. VI 10 σκέπῃ σπανίως ἐχρῆτο ‖ **14** ἄοικον vi. etiam or. 32. 9 d

---

4 τιμωρεῖν ÷ ÷ καὶ R! ‖ **5** οὐδενοντας R ‖ **10** ἀλλ' ἀναγκαῖον α(δ Δ°) ‖ **12** ἡμῖν om. MN α(δ) | ἐπὶ διαίτῃ τῇ MN α(δ) ὑπὸ διαιτητῇ Schottus | τῶν λόγων MN α(δ) et ita Schottus ‖ **13** πρῶτον] πρότερόν Markl. sed vi. p. 353. 10/11; 441. 4/5 ‖ **15** ἀντιθεὶς MN α(δ Δ°) ‖ **19** ἀντιθέτω M α(δ Δ°)

δικαστὴς τὴν τοῦ προτέρου δίαιταν καὶ ἐλευθερίαν· καὶ ἐρέσθω, πότερα αἱρεῖται τὰ αὐτοῦ ἔχειν, ἢ μετατίθεται καὶ μετοικίζεται ἐπὶ τὸν εἰρηναῖον ἐκεῖνον βίον
d καὶ ἄφετον καὶ ἀδεῆ καὶ ἄλυπον; Τίς τῶν ἀνδρῶν αὐτομολεῖ; τίς μετοικεῖ; τίς ἑκὼν ἀλλάττεται βίον βίου;
(IV) Τίς οὕτως ἀνόητος καὶ δύσερως καὶ κακοδαίμων ἀνήρ, ὥστε διὰ φιλίαν μικρῶν καὶ ἐφημέρων ἡδονῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀμφισβητησίμων, καὶ ἀδήλων ἐλπίδων, καὶ ἀμφιβόλων εὐτυχημάτων, μὴ ἀνασκευάσασθαι, μηδὲ
a ἀνοικίσαι αὐτὸν εἰς ὁμολογημένην εὐδαιμονίαν; καὶ ταῦτα, εἰδὼς ὅτι ἀπαλλάξεται πολλαπλασίων κακῶν, ἃ τῷ δευτέρῳ τρόπῳ καὶ βίῳ ἀναπεφυρμένα, πῶς οὐ περιστατικὴν ποιεῖ κακοδαίμονά τε τὴν διαγωγὴν τοῦ
b βίου καὶ σφόδρα ἀτυχῆ; Ὥστε εἰκάσαιμ' ἂν ἔγωγε ἑκάτερον τῶν βίων, τὸν μὲν γενναῖον τοῦτον καὶ παντοδαπὸν δεσμωτηρίῳ χαλεπῷ κακοδαιμόνων ἀνδρῶν καθειργμένων ἐν ἀφεγγεῖ μυχῷ, πολὺν μὲν τοῖς ποσὶν σίδηρον περιβεβλημένων, βαρὺν δὲ κλοιὸν περὶ τῷ αὐχένι, κἀκ ταῖν χεροῖν ἐξηρτημένων δεσμὰ δυσχερῆ, ῥυπώντων, καὶ ἀγχομένων, καὶ ῥυττομένων, καὶ στε-

4 ἄφετον .. ἀδεῆ .. ἄλυπον vi. or. 32. 9 d ἀλλὰ ἄφετος ‖ 6 τίς οὕτως ἀνόητος καὶ δύσερως καὶ κακοδαίμων = or. 34. 1 c vi. etiam or. 1. 5 c ἢ ἔρωτα ἠράσθη sq. ‖ 16 δεσμωτηρίῳ χαλεπῷ sq. vi. simil. or. 7. 5 a οἷον εἰ sq. cf. etiam Dio Chrys. VI 40 καὶ γὰρ ὅστις ὑπὸ δεσμῶν ἔχεται προσδοκᾷ ποτε λυθῆναι Lucian. cyn. 5 καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις ‖ 20 ἀγχομένων sq. ut or. 1. 4 e

1 τὴν προτέρου (suprascr. τοῦ) R! ‖ 2. 3 μετατίθεσθαι καὶ μετοικίζεσθαι φα(δΔ^{o}) ‖ 5 τίς μετοικεῖ om. Δ^{o} (err. typ.) ‖ 13 ποιεῖ (οι in ras.) R! ‖ 15 γεναῖον (pr. man.) R! ἀγελαῖον Markl. ἀναγκαῖον Meiser sed inmerito 'ironiam' negat Markl. ‖ 17 πολὺν μὲν (suprascr. ν) R! ‖ 20 ῥυπώντων (πων in ras.) R! | ῥυττομένων] ῥηττομένων α(δ) unde ῥιπτομένων Steph. πτυρομένων Markl. ὀδυρομένων Orelli Meiser κνυττομένων (vel ῥηγνυμένων) Reiske del. Iacobs (ad Philostr. 797)

νόντων· ὑπὸ δὲ χρόνου καὶ ἔθους εὐημερίας τινὰς c
ἑαυτοῖς ἔνδον καὶ εὐθυμίας μηχανωμένων, μεθυσκο-
μένων ἐνίοτε ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ᾀδόντων ἀναμίξ,
καὶ γαστριζομένων, καὶ ἀφροδισιαζόντων, καὶ μηδὲ
ἡρέμα ἑκάστου ἐμπιμπλαμένων διὰ δέος καὶ ἀπιστίαν
καὶ μνήμην τῶν παρόντων κακῶν· ὥστε ἀκούσαι ἄν d
τις παρ' ἑκάστῳ δεσμωτηρίῳ οἰμωγῆς ὁμοῦ καὶ ᾠδῆς
125b καὶ στόνου | καὶ παιᾶνος. Τὸν δὲ ἕτερον αὖ βίον εἰ- e
κάζω ἀνδρὶ ἐν καθαρῷ φωτὶ διαιτωμένῳ, λελυμένῳ
τὼ πόδε καὶ τὼ χεῖρε, καὶ τὸν αὐχένα πανταχοῦ περι-
στρέφοντι, καὶ τὰς ὄψεις πρὸς τὸν ἥλιον ἀνατείλαντ⟨α
ἀνατείνοντ⟩ι, καὶ τοὺς ἀστέρας ὁρῶντι, καὶ διακρί-
νοντι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀνα-
μένοντι, καὶ τῶν ἀνέμων αἰσθανομένῳ, καὶ ἀέρα σπῶντι
καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον· ἀπεστερημένῳ δὲ τῶν ἔνδον f
ἐκείνων ἡδονῶν ὁμοῦ τοῖς δεσμοῖς, μὴ μεθυσκομένῳ,
μηδὲ ἀφροδισιάζοντι, μὴ γαστριζομένῳ, μὴ στένοντι,
μὴ παιωνίζοντι, μὴ ᾄδοντι, μὴ οἰμώζοντι, μὴ ἐμπιμ-
πλαμένῳ, ἀλλ' ὅσον ἀποζῆν λεπτῷ καὶ διερρινημένῳ
τὴν γαστέρα. Τίνα τῶν εἰκόνων μακαρίσωμεν; τίνα g
οἰκτείρωμεν τῶν βίων; τίνα ἑλώμεθα; Τὸν ἐν τῷ δεσ- h
μωτηρίῳ, τὸν μικτὸν ἐκεῖνον, τὸν ἀσαφῆ, πικραῖς καὶ
ἐλεειναῖς ἡδοναῖς δελεασθέντες,

---

7 οἰμωγῆς ὁμοῦ sq. spectant Sophocl. Oed. Tyr. 4 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων || 23 ἡδοναῖς δελεασθέντες vi. ad or. 20. 6 h πιθανὸν sq. or. 38. 6 l

---

4 καὶ μηδὲ suspect. Duebn. καίτοι μηδὲ Meiser μηδὲ del. Schenkl || 5 ἡρέμαι R! ἅμα δὲ Schenkl || 7 παρ' ἑκάστῳ] παρὰ τοιούτῳ Combes | δεσμωτηρίῳ] δεσμώτῃ Markl. || 8 τὸν δὲ] τὸν δὴ nescio unde Φ corr. Markl. || 10 καὶ (pro τὼ) πόδε nescio unde Δ° corr. Markl. || 11.12 ἀνατείλαν⟨τα ἀνατείνον⟩τι Hob. ἀνατείνοντι Nφα(δΔ) || 15 ἔνδον (δο in ras.) R! || 18 παιονίζοντι N παιανίζοντι α(δΔ°) || 19.20 διερρινημένῳ ⟨σιτίῳ⟩ τὴν Reiske

(Δ 450) ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,

ἡδομένων ὁμοῦ καὶ στενόντων; Μὴ σύ γε, ὦ δειλαία ψυχή· ‖

Va Ed. Duebn. p. 143 Ἀπολείπουσά μοι ταυτασὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῖς μύθοις, ἴθι ἐπ' ἄνδρα, οὐ κατὰ τὴν Κρόνου καὶ ἀρχὴν βιοτεύσαντα, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῷ σιδηρῷ τούτῳ γένει, ἐλευθερωθέντα ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος·

b Ἦν δὲ οὗτος οὐκ Ἀττικός, οὐδὲ Δωριεύς, οὐδ' ἐκ τῆς Σόλωνος τροφῆς, οὐδ' ἐκ τῆς Λυκούργου παιδαγωγίας (οὐ γὰρ χειροτονοῦσιν τὰς ἀρετὰς οἱ τόποι οὐδὲ οἱ νόμοι), ἀλλὰ ἦν μὲν Σινωπεὺς ἐκ τοῦ Πόντου· συμβουλευσάμενος δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς περιστάσεις πάσας ἀπεδύσατο, καὶ τῶν δεσμῶν ἐξέλυσεν αὐτόν, καὶ περιῄει τὴν γῆν ἄφετος, ὄρνιθος | δίκην νοῦν ἔχοντος, οὐ τύ- 126

---

6 κατὰ τὴν Κρόνου sq. vi. supra § 1 h ‖ **8** ἐλευθερωθέντα ὑπὸ τοῦ Διὸς (immo ὑπ' Ἀντισθένους cf. Epict. diss. III 24. 67) cf. Diog. ep. 7 (et 34. 3) ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία (πατέρα) Epict. diss. III 22. 56 κυνικῷ δὲ καῖσαρ τίς ἐστιν ἄλλος . . ἢ ὁ καταπεπομφὼς αὐτὸν . . . ὁ Ζεύς; etiam Epict. diss. IV 8. 30 | τοῦ Ἀπόλλωνος scil. ex quo μαντεῖον Diogeni ἐγένετο (aeque ac Socrati) cf. Diog. Laert. VI 20 et 21 vi. etiam infra vers. 12. 13 συμβουλευσάμενος sq. ‖ **13** τὰς περιστάσεις πάσας sq. cf. Dio Chrys. VI 16 ὑπὲρ οὗ δὲ πλεῖστα μὲν πράγματα ἔχουσιν ἄνθρωποι, πλεῖστα δὲ χρήματα ἀναλίσκουσι, πολλαὶ δὲ ἀνάστατοι πόλεις διὰ ταῦτα γεγόνασι, πολλὰ δὲ ἔθνη τούτων ἕνεκεν οἰκτρῶς ἀπόλωλεν, ἁπάντων ἐκείνῳ χρημάτων ἀπονώτατον ἦν καὶ ἀδαπανώτατον et 34 ‖ **14. 15** περιῄει τὴν γῆν sq. vi. or. 9. 6 g cf. Dio Chrys. VI 60 Lucian. cyn. 17 (et 13 de Heracle) ‖ **15** ὄρνιθος δίκην vi. or. 10. 2 f de anima; 37. 8 b de nave ‖ **15.** p. 421. 1 οὐ

---

12 in mge περὶ Διογένους (schol. recentis.) R!

---

1 δ' ἄρ'] δ' ἂν MN δ' ἄμ' Homerus et ita Dav.[2] (Duebn.) ‖ **5** ⟨Ἀλλ'⟩ ἀπολείπουσά Reiske (Duk.) ‖ **6** καὶ (ante ἀρχὴν) om. Νφα(δΔ) sed vi. p. 379. 10 ‖ **7** βιοτεύσαντα (τα in ras.) R! | τούτῳ om. Duebn. ‖ **9** οὐκ ἐκ Markl. (Duebn.) ‖ **11** οὐδὲ οἱ] οἱ δὲ M

ραννον δεδιώς, οὐχ ὑπὸ νόμου κατηναγκασμένος, οὐχ ὑπὸ πολιτείας ἀσχολούμενος, οὐχ ὑπὸ παιδοτροφίας ἀγχόμενος, οὐχ ὑπὸ γάμου καθειργμένος, οὐχ ὑπὸ γεωργίας κατεχόμενος, οὐχ ὑπὸ στρατείας ἐνοχλούμενος, οὐχ ὑπὸ ἐμπορίας περιφερόμενος· ἀλλὰ τούτων c ἁπάντων τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγέλα, ὥσπερ ἡμεῖς τῶν σμικρῶν παίδων, ἐπειδὰν ὁρῶμεν αὐτοὺς περὶ ἀστραγάλους σπουδάζοντας, τύπτοντας καὶ τυπτομένους, ἀφαιροῦντας καὶ ἀφαιρουμένους· αὐτὸς δὲ βασιλέως ἀφόβου καὶ ἐλευθέρου δίαιταν διαιτώμενος, οὐκ ἐπιτρίβων ἐν χειμῶνι Βαβυλωνίους, οὐδὲ Μήδοις ἐνοχλῶν ὥρᾳ θέρους, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν

τύραννον δεδιώς = or. 20. 2 b ad rem cf. Diog. ep. 34 *μηδένα φοβούμενος τῶν μεγάλων δεσποτῶν* vi. etiam p. 421. 10 *ἀφόβου*

1. 2 *ὑπὸ νόμου . . ὑπὸ πολιτείας* cf. Diog. Laert. VI 38 Lucian. vit. auct. 9 cyn. 15 Demon. 34 Diog. ep. 29 Epict. diss. IV 8. 31 ‖ **2. 3** *ὑπὸ παιδοτροφίας . . ὑπὸ γάμου* cf. Lucian. vit. auct. 9 Diog. ep. 47 Epict. diss. IV 8. 31 vi. etiam infra § VI b ‖ **4. 5** *οὐχ ὑπὸ στρατείας ἐνοχλούμενος* nisi quod *στρατεύεται ἐπὶ τὰς ἡδονάς* cf. Lucian. vit. auct. 8 ‖ **6** *κατεγέλα* (ut Socrates vi. or. 12. 10 c) cf. Lucian. Icarom. 18 cyn. 19 (547) fugit. 19 Dio Chrys. VI 21 Hippocr. ep. 17. 20 Diog. ep. 47 (H 257) etiam Lucian. Dem. 3 ‖ **7** *ὥσπερ ἡμεῖς τῶν σμικρῶν παίδων* sq. vi. or. 3. 5 d ‖ **9** *ἀφαιροῦντας* sq. ut or. 12. 10 e ‖ **10** *βασιλέως* nam *οἶδεν ἀνθρώπων ἄρχειν* cf. Diog. Laert. VI 29 et 74 cf. etiam Epict. diss. III 22. 49 | *ἀφόβου* nam multa metuunt alii vel reges vel tyranni cf. Dio Chrys. VI 35 *ὥστε οὐκ . . ἑαυτὸν ἠξίου τῷ Περσῶν βασιλεῖ παραβάλλειν· τὸν μὲν γὰρ ἀθλιώτατον ἁπάντων τυγχάνειν, φοβούμενον . . πενίαν, φοβούμενον νόσους . . ἐκπεπληγμένον τὸν θάνατον καὶ πάντας ἐπιβουλεύειν αὐτῷ νομίζοντα* sq. | *ἐλευθέρου* cf. Cratet. ep. 3 (de Sardanapalo) etiam Lucian. vit. auct. 7 ‖ **11** *οὐκ ἐπιτρίβων* sq. cf. Dio Chrys. VI 1 sq. Lucian. vit. auct. 9 Iulian. VI 195 b Plut. prof. in virt. 6 an vitios. 3 Diog. ep. 38 ‖ **12** *ἐκ τῆς Ἀττικῆς* sq. cf. Epict. diss. III 24. 66

---

6 *τῶν* (ante *ἀνδρῶν*) om. MN $\alpha(\delta)$ corr. Markl. ‖ **10** *βασιλέως* (*λέως* in ras.) R! ‖ **12** *ἐν ὀχλῶν* MN ‖ **13** *καὶ τοῦ* (suprascr. *ἀπὸ*) R!

d αὖθις ὁμοῦ ταῖς ὥραις μετανιστάμενος. Βασίλεια δ' ἦν αὐτῷ τά τε ἱερὰ καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἄλση· e πλοῦτος δὲ ἀφθονώτατος καὶ ἀσφαλέστατος καὶ ἀνεπιβούλευτος, γῆ τε πᾶσα, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ καρποί, καὶ κρῆναι γῆς ἔγγονοι, παντὸς Λεσβίου καὶ Χίου πώματος δαψιλέστεραι· καὶ φίλος ἦν καὶ συνήθης τῷ ἀέρι, ὥσπερ οἱ λέοντες, καὶ οὐκ ἀπεδίδρασκεν τὰς ὥρας τοῦ Διός, οὐδὲ ἀντεμηχανᾶτο αὐτῷ, τοῦ μὲν χειμῶνος τεχνιτεύων θάλπος, τοῦ δὲ θέρους ἀναψύχεσθαι ποθῶν· ἀλλ' οὕτως ἄρα ἐθὰς ἦν τῇ τοῦ παντὸς φύσει, ὥστε ἐκ τοιαύτης διαίτης ὑγιεινός τε ἦν καὶ ἰσχυρός, καὶ f κατεγήρα εἰς τὸ ἀκρότατον· μηδὲν φαρμάκων δεηθείς,

---

2 τά τε ἱερὰ καὶ τὰ γυμνάσια cf. Dio Chrys. VI 14 οἰκίας δὲ τὰς καλλίστας . . ἔχειν τά τε ἱερὰ καὶ τὰ γυμνάσια cf. etiam Diog. Laert. VI 22 Lucian. vit. auct. 9 Dio Chrys. IV 13 ‖ **5** παντὸς Λεσβίου sq. cf. Dio Chrys. VI 13 ἥδιον δ' ἔπινε τοῦ ῥέοντος ὕδατος ἢ ἄλλοι τὸν Θάσιον οἶνον . . κατεγέλα δὲ ζητούντων ὁπόθεν πάντως ὠνήσαιντο Χῖον ἢ Λέσβιον vi. etiam or. 23. 5 e ‖ **6** φίλος ἦν καὶ συνήθης τῷ ἀέρι cf. Dio Chrys. VI 14 τοῦ ἀέρος ἠνείχετο ῥᾳδίως, ἅτε δὴ συνήθης αὐτῷ γενόμενος vi. etiam or. 7. 5 a ἀέρι sq. ‖ **7** ὥσπερ οἱ λέοντες cf. Dio Chrys. IV 14 et (de Alexandro) II 29 | οὐκ ἀπεδίδρασκεν sq. Dio Chrys. VI 10 οὐδὲ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἐὰν καὶ σμικρὸν αἴσθωνται ψύχους εὐθὺς ἀποδιδράσκουσι τὸν ἀέρα ‖ **8** τοῦ μὲν χειμῶνος sq. cf. Diog. Laert. VI 23 Dio Chrys. VI 8 et 10 Lucian. cyn. 17 (549) etiam Diog. Laert. VI 34 Dio Chrys. VI 15 Lucian. cyn. 5 vi. etiam or. 41. 3 i οὐκ ὄμβρων ἀνεχόμενον ‖ **11** ὑγιεινός sq. cf. Diog. ep. 34 Cratet. ep. 3 (ὑγιεινότερος Περσικοῦ) Lucian. Demon. 3 Dio Chrys. VI 8 Epict. diss. IV 8. 31 ‖ **12** κατεγήρα εἰς τὸ ἀκρότατον cf. Diog. Laert. VI 31 etiam Dio Chrys. VI 23 | μηδὲν φαρμάκων — p. 423. 2. 3 ἱερέων καθαιρόντων cf. Dio Chrys. VI 23 sq. μηδὲ εἰς γῆρας ἀφικνεῖσθαι, ζῆν δὲ νοσημάτων γέμοντας, τὴν δὲ γῆν αὐτοῖς μὴ ἐξαρκεῖν παρέχουσαν φάρμακα, δεῖσθαι δὲ καὶ σιδήρου καὶ πυρός· καὶ μήτε Χείρωνος μήτε Ἀσκληπιοῦ μήτε τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἰωμένων μηδὲν

---

4. 5 καὶ κρῆναι — p. 423. 3 ἐπᾳδόντων p

---

5 πόματος α(δ Δ^{o}) ‖ **11** τε (ante ἦν) in ras. R!

μὴ σιδήρου, μὴ πυρός, μὴ Χείρωνος, μὴ Ἀσκληπιοῦ,
μὴ Ἀσκληπιαδῶν, μὴ μάντεων μαντευομένων, μὴ ἱε-
126b ρέων καθαιρόντων, μὴ | γοήτων ἐπᾳδόντων. Πολεμου- g
μένης δὲ τῆς Ἑλλάδος, καὶ πάντων πᾶσιν ἐπιτιθεμένων,
(Γ 132) οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα,
ἐκεχειρίαν ἦγεν μόνος, ἐν ὡπλισμένοις ἄοπλος, ἐν μαχο-
μένοις ἔνσπονδος πᾶσιν· ἀπείχοντο δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἄδικοι, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ συκοφάνται. Ἤλεγχε h
μὲν γὰρ τοὺς πονηρούς, ἀλλ' οὐ λόγων σοφίσμασιν,
ὅσπερ ἐλέγχων ἀνιαρότατος, ἀλλὰ ἔργοις, παρατιθεὶς
ἑκάστοτε, ὅσπερ ἐλέγχων ἀνυσιμώτατος καὶ εἰρηνικώ-
τατος· καὶ διὰ τοῦτο οὔτε Μέλητός τις ἐπὶ Διογένην
ἀνέστη, οὔτε Ἀριστοφάνης, οὐκ Ἄνυτος, οὐ Λύκων.

Πῶς οὖν οὐ προηγούμενος τῷ Διογένει ὁ βίος VIa
οὗτος, ὃν ἑκὼν εἵλετο, ὃν Ἀπόλλων ἔδωκεν, ὃν ὁ Ζεὺς
ἐπήνεσεν, ὃν οἱ νοῦν ἔχοντες θαυμάζουσιν; ἢ ἄλλό τι
ἡγού||μεθα εἶναι τὴν περίστασιν, ἢ χρῆσιν πράξεως, Ed. Duebn. p. 144

ὄφελος εἶναι μηδὲ μάντεων μαντευομένων μηδὲ ἱερέων καθαι-
ρόντων

3. 4 πολεμουμένης sq. cf. Dio Chrys. 6. 60 βαδίζω ὅποι βού-
λομαι καὶ διὰ στρατοπέδου πορευόμενος ἄνευ κηρυκείου καὶ διὰ
ληστῶν· οὐδεὶς γὰρ ἐμοὶ πολέμιος οὐδ' ἐχθρός ἐστι βαδίζοντι etiam
12. 19 Lucian. Demon. 63 Epict. diss. I 24. 9 ‖ 7 ἔνσπονδος πᾶσιν
cf. Lucian. Demon. 3 φίλος πᾶσι ‖ 7. 8 ἀπείχοντο αὐτοῦ . . . καὶ οἱ
συκοφάνται cf. Diog. ep. 34 ἵνα διαφύγω . . τοὺς ἐπ' ἀγορᾶς συκο-
φάντας ‖ 10 ὅσπερ . . ἀνιαρότατος sicut philosophus qui ob eam-
dem causam appellatur βαρὺ καὶ πρόσαντες ἄκουσμα or. 4. 6 c ‖
12 διὰ τοῦτο οὔτε Μέλητός τις sq. cf. Lucian. Demon. 11 ‖ 16 ὃν
οἱ νοῦν ἔχοντες θαυμάζουσιν cf. Diog. ep. 34. 2 παντὶ νοῦν ἔχοντι
αἱρετὰ εἰς εὐτέλειαν (cynici στολή)

---

2 μαντευομένων om. p ‖ **6** ἡγεμόνος MN α(δ) corr. Leopardus (Emendata XVII 2) ‖ **7** ἀπείχοντο (ει in ras.) R! ‖ **9** ἀλλ' del. Markl. ‖ **10** ἀνιαρότατος R (ρότατος in ras.) H ἀνιαρώτατος cett. (δ) | ἀλλὰ ⟨ἔργα⟩ ἔργοις Steph. (Duebn.) ‖ **11. 12** εἰρηνι-
τατος (eras. ι et suprascr. κώ) R! ‖ **12** Μέλητός RM Μέλιτός cett. (δ Δ°)

b οὐκ αὐθαίρετον τῷ ἔχοντι; Ἔρου δὴ τὸν γεγαμηκότα· ‘Τίνος εἵνεκεν γαμεῖς’; Παίδων, φησίν· τὸν παιδοτροφοῦντα, τίνος εἵνεκα ἐτεκνώσατο; διαδοχῆς ἐρᾷ· τὸν στρατευόμενον, πλεονεξίας ἐρᾷ· τὸν γεωργοῦντα, καρπῶν ἐρᾷ· τὸν χρηματιζόμενον, εὐπορίας ἐρᾷ· τὸν πο- 5
c λιτευόμενον, τιμῆς ἐρᾷ. Τῶν δὲ ἐρώτων τούτων οἱ πολλοὶ ἀμβλισκάνουσιν, καὶ εἰς τοὐναντίον περῐ́στανται, καὶ εὐχῆς ἔργον ἡ ἐπιτυχία, οὐ γνώμης οὐδὲ τέχ-
d νης. Ἕκαστος δὴ τῶν ταῦτα αἱρουμένων περίστασίν τινα διαπεραίνεται τοῦ βίου, καὶ ταλαιπωρίας ἀνέχεται 10
οὐχ ἑκουσίου, οὐδὲ δι’ ἄγνοιαν τῶν αὐθαιρέτων ἀγα-
e θῶν. Τίνα γὰρ ἄν τις καὶ φαίη τούτων ἐλεύθερον; τὸν δημαγωγόν; δοῦλον λέγεις πολλῶν δεσποτῶν· τὸν ῥήτορα; δοῦλον λέγεις πικρῶν | δικαστῶν· τὸν τύ- 127a
ραννον; δοῦλον λέγεις ἀκολάστων ἡδονῶν· τὸν στρα- 15
τηγόν; δοῦλον λέγεις ἀδήλου τύχης· τὸν πλέοντα;
f δοῦλον ἀσταθμήτου τέχνης· τὸν φιλόσοφον; ποῖον λέγεις; ἐπαινῶ μὲν γὰρ καὶ Σωκράτην· ἀλλ’ ἀκούω λέγοντος· ‘Πείθομαι τῷ νόμῳ, καὶ ἑκὼν ἐπὶ τὸ δεσμω-
g τήριον ἄπειμι, καὶ λαμβάνω τὸ φάρμακον ἑκών’. Ὦ 20
Σώκρατες, ὁρᾷς τί φῇς; ἑκών, ἢ πρὸς ἀκουσίους τύχας

4.5 στρατευόμενον .. γεωργοῦντα .. χρηματιζόμενον .. πολιτευόμενον vi. simil. or. 15.1 b sq. et quae ibi adnotavi ‖ 10 καὶ ταλαιπωρίας sq. vi. or. 34.4 b καὶ ταλαιπωρίας δεῖ ‖ 16 ἀδήλου τύχης vi. or. 13.7 b τὸ ἄδηλον sq.

---

1 αὐθαιρέτου Reiske ‖ 2 εἵνεκα nescio unde Δ | γαμεῖ φα(δΔ) ‖ 7.8 περῐ́στασαι MN ‖ 8 εὐχῆς] τύχης φ? (‘idcirco optatorum adeptio *fortunae* magis est quam mentis iudicii’ σ^2) et ita Combes ‖ 9 δὴ] δῆτα α(δ) | τῶν (ante ταῦτα) in ras. R! ‖ 10 ταλαιπωρίας (πω in ras.) R! ‖ 11 ἑκουσίουδὲ (suprascr. ου) R! οὐκ ἀκουσίου (οὐδὲ) Orelli (Markl.) (Duebn.) οὐχ ἑκουσίους· οὐδὲ Reiske (Duk.) ‖ 11.12 ἀγαθῶν] κακῶν Reiske ‖ 17 δοῦλον ⟨λέγεις⟩ ἀσταθμήτου Dav.^{2} ‖ 21 ἑκὼν ⟨εἴκεις⟩, ἢ Reiske

εὐπρεπῶς ἵστασαι; 'Πειθόμενος νόμῳ'. Τίνι; εἰ μὲν γὰρ τῷ τοῦ Διός, ἐπαινῶ τὸν νομοθέτην· εἰ δὲ τῷ Σόλωνος, τί βελτίων ἦν Σόλων Σωκράτους; Ἀποκρινάσθω μοι καὶ Πλάτων ὑπὲρ φιλοσοφίας, εἰ μηδεὶς αὐτὴν ἐπετάραξεν, μὴ Δίων φεύγων, μὴ Διονύσιος ἀπειλῶν, μὴ τὰ Σικελικὰ καὶ τὰ Ἰώνια πελάγη, ἄνω καὶ κάτω πρὸς ἀνάγκην διαπλεόμενα. Κἂν ἐπὶ Ξενοφῶντα h ἔλθω, βίον καὶ τοῦτον ὁρῶ μεστὸν πλάνης, καὶ τύχης ἀμφιβόλου, καὶ στρατιᾶς κατηναγκασμένης, καὶ στρατηγίας ἀκουσίου, καὶ φυγῆς εὐπρεποῦς. Ταῦτα τοίνυν i φημὶ τὰς περιστάσεις διαφεύγειν ἐκεῖνον τὸν βίον, δι' ὃν καὶ Διογένης ὑψηλότερος ἦν καὶ Λυκούργου καὶ Σόλωνος καὶ Ἀρταξέρξου καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐλευθερώτερος αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους, οὐ δικαστηρίῳ ὑπαχθείς, οὐδὲ ἐν δεσμωτηρίῳ κείμενος, οὐδὲ ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπαινούμενος.

---

1 πειθόμενος νόμῳ vi. or. 25. 7 k vers. finem ‖ 3 Σωκράτης .. Πλάτων .. Ξενοφῶν .. vi. or. 34. 9 b sq. etiam or. 1. 10 f ‖ 3. 4 ἀποκρινάσθω sq. ut or. 7. 1 d; 11. 6 e; 16. 2 a; 18. 5 a; 38. 4 i al. ‖ 4. 5 εἰ μηδεὶς . . . ἐπετάραξεν sq. vi. simil. or. 34. 9 c ‖ 6 τὰ Σικελικὰ .. πελάγη vi. or. 30. 2 b ‖ 12. 13 ὑψηλότερος . . . Ἀρταξέρξου cf. Horat. carm. III 9 'Persarum . . rege beatior'

---

8 τοῦτον in mge Ξενοφῶν (schol. recentiss.) R!

---

1 ἀπρεπῶς Reiske | ⟨τῷ⟩ νόμῳ Markl. ‖ 4. 5 αὐτὸν Heins. (Duebn.) ‖ 6 Ἰόνια α(δ) ‖ 7 Ξενοφῶντα] in mge ἴσως ξενοφῶντος (subaudiri voluit ἔλθω βίον) N ‖ 8 τούτου α(δΔ^{c}) ‖ 9 στρατιᾶς] στρατείας Markl. (Duebn.) ‖ 10 ταύτας ϛ(δΔ) ‖ 12 δι' οὗ Markl. | καὶ (ante Λυκούργου) om. MN α(δ)

ΛΖ′

XXXVII (Duebn. XXXVII vulg. 21)

λα′ *Εἰ συμβάλλεται πρὸς ἀρετὴν τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.*

Ia *Σωκράτης ἐν Πειραεῖ διαλεγόμενος πολιτικοῖς ἀν-* 5
δράσιν ἀναπλάττει τῷ λόγῳ, καθάπερ ἐν δράματι, πό-
λεώς τε καὶ πολιτείας ἀγαθῆς εἰκόνα, καὶ τίθεται νό-
μους, καὶ παῖδας τρέφει καὶ φρουροὺς τῇ πόλει, μου-
σικῇ καὶ γυμναστικῇ παραδοὺς τὰ τῶν πολιτῶν σώματα
καὶ τὰς ψυχάς· παραστήσας ἀμφοῖν τοῖν μαθημάτοιν 10
διδασκάλους ἀγαθούς, ἐκκρίτους, ὥσπερ ἀγέλης ἡγε-
μόνας, φύλακας ὀνομάζων τοὺς ἡγεμόνας· ὄναρ, οὐχ
ὕπαρ, ὡς δόξαι ἄν τινι τῶν ἀγροικοτέρων, ξυνιστὰς
b *πόλεις. Ἀλλὰ γὰρ τῆς παλαιᾶς φιλοσοφίας ὁ τρόπος*
c *οὗτος ἦν ἐοικὼς τοῖς χρησμοῖς. Εἰ δὲ βούλει, τὸν* 15
μὲν Σωκράτην ἐῶ· τὸν δὲ Ἀθηναῖον παρακαλῶμεν
ξένον ἀποκρίνασθαι ἡμῖν· καὶ γὰρ αὖ καὶ τούτου

---

5 Σωκράτης sq. cf. Plat. republ. VI init. ‖ 11 ὥσπερ ἀγέλης vi. or. 35. 2 f ἀλλ' ὥσπερ sq. ‖ 12 φύλακας ὀνομάζων cf. Plat. republ. II 374 d ‖ 12. 13 ὄναρ, οὐχ ὕπαρ vi. or. 9. 7 i ‖ 13 ὡς δόξαι ἄν τινι τῶν ἀγροικοτέρων = or. 32. 5 b ὡς μὲν εἴποι sq. ‖ 14 τῆς παλαιᾶς φιλοσοφίας sq. vi. or. 26. 2 h τὰ παλαιὰ sq. ‖ 16. 17 τὸν . . Ἀθηναῖον . . . ξένον sq. e Plat. legg. I 624 a sq.

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 ΛΖ′ R! ‖ 3 in mge λα′ R! κα′ M | εἰ — 4 μαθήματα RN τοῦ αὐτοῦ συμβάλλεται (om. εἰ) — μαθήματα M additis λόγος κα′ φα ‖ 5 πειραιεῖ Nα(ϑ) Pyraeo σ^2 ‖ 8 τῇ πόλει ⟨ἐπιτάττει (τάττει)⟩ Heins. (Meiser) ⟨καθίστησι⟩ τῇ πόλει Markl. τῇ πόλει *** Duebn. ‖ 11 ⟨καὶ⟩ ἐκκρίτους ς(δΔ°) καὶ ἐγκρίτους Duk. ‖ 14 πόλιν α(δΔ°) ‖ 16 ἐῶμεν φα(δΔ°) ‖ 17 ἀποκρίνεσθαι nescio unde Δ

ἀκούω ἐν || Κρήτῃ διαλεγομένου ⟨ἀγχοῦ⟩ τοῦ Διὸς τοῦ Ed. Duebn. p. 145
Δικταίου τῷ ἄντρῳ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, καὶ
Κλεινίᾳ τῷ Κνωσίῳ, πόλει Δωρικῇ οἰκιζομένῃ τιθέντος
νόμους, ἵνα πείθωνται τὸ Κρητῶν γένος μουσικὴν εἰς
τὰ τῆς ἀνδρείας ἐπιτηδεύματα εἰσοικίσαι, καὶ ἡμερῶσαι
τὸν θυμὸν τῷ μέλει, ἵνα μὴ κολοβὸς αὐτοῖς ἡ ἀρετὴ d
μηδὲ ἀτελὴς γίγνηται· πρὸς τὸν μὲν ἔξω πόλεμον παρα-
σκευάζουσα καρτερεῖν καλῶς καὶ ἀνέχεσθαι πονου-
μένους, καὶ ἀποθνήσκειν μένοντας· πρὸς δὲ τὸν ἐν τῇ e
ψυχῇ τὸν στασιωτικὸν μηδεμίαν παρασκευὴν πορισα-
μένη τοῖς αὑτῆς θρέμμασιν.

Πῶς τοῦτο λέγοις, ὦ ξένε Ἀττικέ; οὕτω τὸ ἀγα- IIa
θὸν ἡμῖν στενὸν καὶ γλίσχρον καὶ δύσληπτον, καὶ
128a ἄδηλον καὶ πραγματείας πολλῆς ἐμπεπλησμένον; | ὥστε b
οὐκ ἂν αὐτοῦ τύχοιμεν, ὅτι μὴ τερετίζοντες καὶ ψάλ-
λοντες, καὶ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ γραμμὰς ἄνω καὶ κάτω
καταγράφοντες, καὶ τριβόμενοι ἐν τούτοις, ὥσπερ ἄλλό
τι ἐθέλοντες, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι ἀγαθοὶ εἶναι; πρᾶγμα c
κατὰ τὴν χρείαν ὑψηλὸν καὶ μέγα καὶ ἐγγύς που τινὸς
τῆς χρείας ἀρετῆς, κατὰ δὲ τὴν κτῆσιν οὐ χαλεπὸν τῷ

1. 2 ἐν Κρήτῃ . . ἀγχοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου τῷ ἄντρῳ ut or. 10. 1 b; 38. 2 c cf. Plat. legg. I 625 b || **9. 10** πόλεμον . . τὸν ἐν τῇ ψυχῇ vi. or. 35. 7 e; 39. 2 c

1 ⟨ἀγχοῦ⟩ τοῦ Διὸς Hob. ⟨ἐν⟩ τοῦ Διὸς Markl. ⟨παρὰ⟩ τοῦ Διὸς Dav.² ἐν Διὸς Reiske (Duebn.) ⟨ἐγγὺς γενομένου⟩ τοῦ Διὸς Meiser τοῦ Διὸς del. Duk. || **1. 2** τοῦ Δικταίου] ἐν τῷ Δικταίῳ φα(δ) ἐν τῷ Ἰδαίῳ Heins. || **2** τῷ (ante ἄντρῳ) om. φα(δ) Heins. | Μετίλλῳ RHφα(δ) corr. Steph. (cum MN) || **3** Κλινίᾳ Δ° (σ²) | ⟨καὶ⟩ πόλει Markl. || **9** καὶ (ante ἀποθνήσκειν)] κἂν Markl. | μένοντας] μέλλοντας Markl. || **12** λέγοις RMN (Dav.²) λέγεις cett. (δΔ) et ita Boissonade (anecd. IV 417) Hahn || **18** θέλοντες ς(δΔ°) || **19** κατὰ ⟨μὲν⟩ τὴν Markl. (Duk. Duebn.) | ὑψηλὸν μέγα (suprascr. καὶ) R! | που τινὸς] που γένος Hahn || **20** τῆς χρείας] θείας Dav.² (Δ) τῆς θείας Hahn θεσπεσίας Meiser sed cf. Plat. legg. IV 722 b εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας

ἅπαξ ἐθελήσαντι τῷ εἶξαι τῷ καλῷ καὶ πρὸς τὰ αἰσχρὰ
d ἀντιβλέψαι. Ἀποκρίνεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὅτι καὶ
πόλεως τὸ καλούμενον δὴ τοῦτο νόμος ἄνευ πειθοῦς
e τῶν χρωμένων σύγγραμμά ἐστιν ἄλλως κενόν· δεῖ δὴ
αὐτῷ τοῦ δήμου πειθομένου ἑκόντος· ὁ δὲ ἐν τῇ ψυχῇ
δῆμος πολὺς καὶ ἔμπληκτος· ἀλλ' ἐπειδὰν ἅπαξ εἶξας
ὁμολογῆσαι τῷ νόμῳ καὶ ἔπηται, ᾗ αὐτὸς ἐπικελεύῃ,
τοῦτο ἂν εἴη τὸ χρῆμα πολιτεία ψυχῆς ἡ ἀρίστη, ἣν
καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι φιλοσοφίαν.

III a Φέρε δή, νομοθέτου δίκην παρίτω φιλοσοφία, ψυ-
χὴν ἄτακτον καὶ πλανωμένην κοσμήσουσα, καθάπερ
δῆμον· παρακαλείτω δὲ ξυλλήπτορας ἐσομένας αὐτῇ
καὶ ἄλλας τέχνας, οὐ βαναύσους, μὰ Δία, οὐδὲ χει-
b ρουργικάς, οὐδὲ οἵας συντελεῖν τὰ φαῦλα ἡμῖν· ἀλλὰ
τὴν μὲν τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ παρασκευάζουσαν ὄχημα
εὐπειθὲς καὶ ἐρρωμένον τοῖς προστάγμασιν ὑπηρετεῖν,
c γυμναστικὴν ταύτην ὀνομάζουσα· τὴν δὲ ἄγγελον τῶν
τῆς ψυχῆς διανοημάτων, ῥητορικὴν ταύτην ὀνομάζουσα·
d τὴν δὲ

(Nauck fr. trag. adespota 247) ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας,

5.6 ὁ ἐν τῇ ψυχῇ δῆμος sq. vi. ad or. 7.2 c ‖ **12** ξυλλήπτορας ut or. 8.7 k etiam or. 38.6 k ‖ **15** τὸ σῶμα . . ὄχημα sq. ut Plat. Tim. 69 c ὄχημα .. πᾶν τὸ σῶμα ἔδοσαν ‖ **17** γυμναστικὴν sq. cf. Plat. Gorg. 450 a οὐκοῦν καὶ ἡ γυμναστικὴ περὶ λόγους ἐστὶ τοὺς περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ κακεξίαν etiam legg. 7.795 d ‖ **18** ῥητορικὴν cf. Plat. Phaedr. 261 a ἆρ' οὖν οὐ ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων ‖ **20** τιθήνην καὶ τροφὸν cf. Plat. Tim. 88 d ἣν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ παντὸς προσείπομεν

1 τὸ εἶξαι Dav.^{2} τῷ del. Markl. (Δ) ‖ **2** ἀντιβλέψαι RH ἀντιλέξαι cett. (δ) | ⟨καὶ⟩ ἀποκρίνεται α(δ) ‖ **4** ἄλλως] ὅλως Dav.^{1} ‖ **5** ὁ δὲ] ὅ, τε Markl. ‖ **7** ὁμολογήσῃ φα(δΔ) ‖ **14** ἡμῖν] 'quae *vobis* vilia conferant' σ^2 unde ὑμῖν fuisse in φ suspicatur Combes ‖ **15** τῇ ÷÷ψυχῇ R! ‖ **20** τιθήνην del. Schottus | καὶ τροφὸν] τρόφων α(δ) | νέας] ἐκ νέας Combes

ποιητικὴν ταύτην ὀνομάζουσα· τὴν δὲ ἡγεμόνα τῆς e
128b ἀριθμῶν φύσεως, ἀριθμητικὴν | ταύτην ὀνομάζουσα· f
τὴν δὲ καὶ λογισμῶν διδάσκαλον, λογιστικὴν ταύτην
ὀνομάζουσα· γεωμετρίαν δὲ καὶ μουσικήν, g

ξυνερίθω τὲ καὶ ξυνίστορε

φιλοσοφίας, τῶν αὐτῶν νείμασα ἑκάστῃ μέρος τοῦ πόνου.

Καὶ περὶ μὲν τῶν πόνων τάχα δὴ ἔξῆς διέξειμι· IV a
νῦν δὲ δὴ μουσικῆς πέρι, τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἐν b
ψυχῇ ἐπιτηδευμάτων, προχειρισάμενοι λέγωμεν τὰ εἰ-
κότα· ὡς ἔστιν καλὸν μὲν καὶ ἀνδρὶ ἑνὶ μουσική, κα- c
λὸν δ' αὖ καὶ πόλει καὶ γένει ξύμπαντι, ᾧ τῶν θεῶν
μοίρᾳ μουσικὴν συνέβη ἐπιτηδευθῆναι. Οὕτι τοι λέγω d
τὴν δι' αὐλῶν καὶ ᾠδῆς καὶ χορῶν καὶ ψαλμάτων
ἄνευ λόγου ‖ ἐπὶ τῇ ψυχῇ ἰοῦσαν, τῷ τερπνῷ τῆς Ed. Duebn. p. 146
ἀκοῆς τιμηθεῖσαν. Ταύτην μὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἀνθρω- e
πίνη ἀγαπήσασα πλημμέλεια, ἑπομένη τῷ ἡδεῖ φαινο-
μένῳ, νοθεύσασα διὰ τοῦ ἔρωτος τούτου τὴν ἀκρίβειαν
τῆς μουσικῆς· τὸ γὰρ νῦν ἔχον ἐξίτηλος ἡμῖν γενο- f

---

5 ξυνερίθω cf. Plat. republ. VII 533 d *συνερίθοις καὶ συμπεριαγωγοῖς χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις* etiam legg. X 889 d ‖ **8** *μουσικῆς πέρι* sq. cf. Plat. legg. III 700 a sq. republ. III 398 c Plut. *π. μουσικῆς* 15 ‖ **16.17** *ἑπομένῃ τῷ ἡδεῖ φαινομένῳ* ut infra § VII c vi. etiam or. 18. 3 c *ἐὰν γὰρ* sq. or. 31. 2 a *ἀγαθοῦ φαντασίᾳ* sq. ‖ **17** *νοθεύσασα* cf. or. 14. 8 f vers. finem

13 *ψαλμάτων* in mge repetit. (schol. vet. a) R!

---

4 *δὲ* (ante *καὶ*) om. MN ‖ **6** *τῶν αὐτῶν*] *τὸ αὐτὸ* Meiser *τὸ αὐτῆς* Schottus *τὸ αὑτῶν* Heins. *τὸ αὐτῶν* Markl. *τῶν αὐτῆς* Reiske (Duebn.) ‖ **7** *πόνων* (i. e. de 'exercitationibus' scil. artis gymnasticae (cf. *τοὺς ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ πόνους ἰόντας* Plat. legg. 1. 646 c) de qua res est p. 428. 13 sq. et paulo ante vers. 6 *μέρος τοῦ πόνου*; quibus opponuntur *τὰ ἐν ψυχῇ ἐπιτηδεύματα* eorumque vetustissima ars scil. musica)] *πέντε* Meiser *λοιπῶν* Dav.^{2} *ἄλλων* Duk. ‖ **8. 9** *ἐν τῇ ψυχῇ α(δ)* ‖ **11** *δὲ αὖ* nescio unde *Δ* ‖ **13** *ᾠδῶν ϛ(δ Δ°)* ‖ **14** *τὴν ψυχὴν* Markl. (Duebn.) ‖ **16** *ἀγαπήσα πλημμέλεια* (suprascr. *σα*) R! ‖ **17** *νοθεῦσαι* Markl. (Duebn.)

μένη οἴχεται, ἀποδυσαμένη τὸ αὐτῆς κάλλος, τὸ ὑγιὲς
ἐκεῖνο καὶ ἀρχαῖον, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς, καθαπερεὶ ἑταίρας
g ἐπίχριστον, οὐκ αὐτοφυὲς ἄνθος· καὶ εἰδώλῳ τινὶ μου-
σικῆς ξυνόντες λανθάνομεν, αὐτὴν ἐκείνην ἀληθῆ καὶ
ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος μοῦσαν, τὴν Ὁμήρῳ φίλην, τὴν 5
Ἡσιόδου διδάσκαλον, τὴν Ὀρφέως μητέρα, οὔτε ἔχοντες
h οὔτε εἰδότες· ἡ δὲ παρανομία, κατὰ σμικρὸν συμφο-
ρηθεῖσα ἡμῖν, τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ὄλισθον τοῦτον
i κατέσπασεν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· ὅτε Δωριεῖς μὲν οἱ
ἐν Σικελίᾳ, τὴν ὄρειον ἐκείνην καὶ ἀφελῆ μουσικὴν 10
οἴκοι καταλιπόντες, ἣν ἐπὶ ἀγέλαις καὶ ποίμναις εἶχον,
ΜΑ΄ Συβαριτικῶν αὐλημά|των ἐρασταὶ γενόμενοι, καὶ ὄρ- 129 a
χησιν ἐπιτηδεύσαντες, οἵαν ὁ αὐλὸς ἠνάγκαζεν Ἰώνων,
ἀφρονέστεροι μὲν τὸ εὐφημότατον, ἀκολαστότατοι δὲ
k τὸ ἀληθέστατον ἐγένοντο· Ἀθηναίοις δὲ ἡ μὲν παλαιὰ 15
μοῦσα χοροὶ παίδων ἦσαν καὶ ἀνδρῶν, γῆς ἐργάται
κατὰ δήμους ἱστάμενοι, ἄρτι ἀμητοῦ καὶ ἀρότου κεκονι-

5 Ὁμήρου . . Ἡσιόδου . . Ὀρφέως vi. or. 17. 3 b ‖ 7 ἡ δὲ παρανομία sq. cf. Plat. legg. III 700 d Plut. π. μουσικῆς 6 διθυραμβικὴν λέξιν ἥδεν (Τέρπανδρος), ὅπως μὴ εὐθὺς φανῇ παρανομῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν μουσικήν ‖ 9 ὅτε Δωριεῖς — 15 ἐγένοντο = or. 14. 8 f sq.

3 ἐπίχριστον in mge repetit. (schol. vet. a) R!

2 ἀρχαῖον (αι in ras.) R! | καθαπερ(εἰ) ἑταίρας Eldich suspic. p. 11 (Hob.) καθὰ περιστερᾶς codd. (-ρὰς R et ita Schottus) δΔ° καθάπερ περιστερᾶς Markl. ‖ 3 ἐπίχαλκον MNα(δ) ἐπίπλαστον Markl. | αὐτοφυὲς (αυ in ras.) R! ‖ 4 λανθάνομεν ⟨οἰόμενοι⟩ MNα(δ) | ⟨τὴν⟩ ἀληθῆ MNα(δ) ‖ 5 μοῦσαν ἔχειν τὴν MNα(δ) ‖ 5. 6 τὴν (ante Ἡσιόδου)] καὶ α(δ) corr. Markl. ‖ 7 σμικρὰ MNα(δ) ‖ 9 ὅτε] ὥσπερ Dav.² οὕτω Markl. ‖ 10 ὄρειον (ex ὅριον corr.) R! ‖ 11 οἴκοι] εἰκῇ Meiser del. Markl. ‖ 12 in mge ΜΑ΄ numerus quaternionis R! ‖ 13 αὐλὸς] αὐτὸς Duk. ‖ 14 ἀκολαστότεροι α(δΔ) ‖ 16 ἦσαν] οὖσα MNα(δ) | καὶ (ante ἀνδρῶν) in ras. R! ‖ 17 ἀρότου ⟨πεπαυμένοι⟩ κεκονιμένοι Reiske

μένοι, ᾄσματα ᾄδοντες αὐτοσχέδια· μεταπεσοῦσα δὲ ἡ l
ψυχὴ ἐπὶ τέχνην ἀκορέστου χάριτος ἐν σκηνῇ καὶ θεά-
τροις, ἀρχὴ τῆς περὶ πολιτείαν αὐτοῖς πλημμελείας
ἐγένετο. Ἡ δὲ ἀληθὴς ἁρμονία, ἣν ᾄδει μὲν ὁ μου- m
σῶν χορός, ἐξάρχει δὲ αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων ὁ μουσηγέτης,
σώζει μὲν ψυχὴν μίαν, σώζει δὲ οἶκον, σώζει πόλιν,
σώζει ναῦν, σώζει στρατόπεδον.

Εἰ δὲ Πυθαγόρᾳ πειθόμεθα, ὥσπερ καὶ ἄξιον, καὶ Va
μελῳδεῖ ὁ οὐρανός, οὐ κρουόμενος, ὥσπερ λύρα, οὐδὲ
ἐμπνεόμενος, ὥσπερ αὐλός, ἀλλ' ἡ περιφορὰ τῶν ἐν
αὐτῷ δαιμονίων καὶ μουσικῶν σωμάτων, σύμμετρός τε
οὖσα καὶ ἀντίρροπος, ἦχόν τινα ἀποτελεῖ δαιμόνιον.
Τῆς ᾠδῆς ταύτης τὸ κάλλος θεοῖς μὲν γνώριμον, ἡμῖν
δὲ ἀναισθές, δι' ὑπερβολὴν μὲν αὐτοῦ, ἔνδειαν δὲ
ἡμετέραν. Τοῦτό μοι ἀμέλει καὶ Ἡσίοδος αἰνίττεται, b
Ἑλικῶνά τινα ὀνομάζων τὸν θεόν, καὶ χοροὺς ἡγα-
θέους ἐν αὐτῷ, κορυφαῖον δὲ εἴτε Ἥλιον, εἴτε Ἀπόλ-
λωνα, εἴτε τι ἄλλο ὄνομα φανοτάτῳ καὶ μουσικῷ πυρί.

---

8 εἰ δὲ *Πυθαγόρᾳ πειθόμεθα* sq. cf. Plut. *π. μουσικῆς* 44 *τὴν τῶν ὄντων φορὰν καὶ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν οἱ περὶ Πυθαγόραν . . οὐκ ἄνευ μουσικῆς γίνεσθαι καὶ συνεστάναι ἔφασκον* ‖ **15** καὶ *Ἡσίοδος αἰνίττεται* sq. vi. etiam or. 38. 2 b

---

14 *ἀναισθές* in mge repetit. (schol. vet. a) R!

---

1. 2 *ἡ ψυχὴ*] *ἠσυχῇ* Markl. (Duebn.) ‖ **2** *ἀκορέστου*] *ἀχαρίστου* Reiske ‖ **6** *ψυχὴν*] *φυλὴν* Reiske | *μίαν*] *κοσμίαν* Meiser | *σώζει πόλιν* om. MN $\phi\alpha(\delta)$ ‖ **8** *καὶ* (ante *ἄξιον*) om. $\alpha(\delta\Delta^{o})$ ‖ **11** *δαιμονίων* RH *δαιμόνων* cett. (*δ*) *ἀνομοίων* Markl. ‖ **12** *δαιμόνιον*] *ἐναρμόνιον* Markl. ‖ **14** *δι'* (ante *ὑπερβολὴν*) in ras. R! ‖ **15** *ἀμέλει* Heins. et ita Schenkl *ἄσκει* (i. e. ΑΕΛΕΙ accentu super Λ ita posito ut Κ inde erueret librarius??) codd. *Ἀσκραῖος* Steph. Scaliger *δοκεῖ* Schottus (Δ) *δοκεῖν* Reiske | *καὶ* (ante *Ἡσίοδος*) del. Steph. Scaliger | *αἰνίττεσθαι* Markl. ‖ **16** *τῶν θεῶν* MN $\phi\alpha(\vartheta)$ *καὶ τῶν θεῶν* Markl. (*τὸν*) *ζάθεον* Duebn. (Schenkl qui et *τὸν θεῖον·*) | *καὶ* (ante *χοροὺς*) del. Markl. ‖ **18** *φανωτάτῳ* $\alpha(\delta\Delta^{o})$ *εὐφωνοτάτῳ* Reiske

c Ἡ δέ γε ἀνθρωπίνη, καὶ περὶ τὴν ψυχὴν ἰοῦσα, τί
ἂν εἴη ἄλλο, ἢ παιδαγώγημα τῶν τῆς ψυχῆς παθημά-
των, τὸ μὲν ἐξᾶττον αὐτῆς καὶ φερόμενον κατεπᾴδουσα,
τὸ δὲ παρειμένον καὶ ἐκλελυμένον ἔμπαλιν ἐπαίρουσα |
d καὶ παροξύνουσα; Δεινὴ μὲν γὰρ ἐπελαφρῦναι οἶκτον, 129 b
δεινὴ δὲ ἀμβλῦναι ὀργήν, δεινὴ δὲ ἐπισχεῖν θυμόν, 6
ἀγαθὴ ἐπιθυμίαν σωφρονίσαι, καὶ λύπην ἰάσασθαι,
καὶ ἔρωτα παραμυθήσασθαι, καὶ συμφορὰν κουφίσαι·
e ἀγαθὴ καὶ ἐν θυσίαις παραστάτις, καὶ ἐν δαιτὶ σύσιτος,
καὶ ἐν πολέμῳ στρατηγός· δεινὴ δὲ καὶ ἐν ἑορταῖς 10
εὐφρᾶναι, καὶ ἐν Διονυσίοις κωμάσαι, καὶ ἐν τελεταῖς
ἐπιθειάσαι· δεινὴ καὶ πολιτείας ἦθος κεράσαι τῷ μέ-
f τρῳ. Οὕτω Βοιωτοὺς τοὺς ἀγροίκους αὐλὸς ἐπιτη-
δευόμενος ἡμέρωσεν, καὶ ποιητὴς Πίνδαρος συνῳδὸς
τῷ αὐλῷ· καὶ Σπαρτιάτας ἤγειρεν τὰ Τυρταίου ἔπη, 15
Ed. Duebn. p. 147 καὶ Ἀργείους τὰ Τελε||σίλλης μέλη, καὶ Λεσβίους ἡ
Ἀλκαίου ᾠδή· οὕτω καὶ Ἀνακρέων Σαμίοις Πολυκράτην
ἡμέρωσεν, κεράσας τῇ τυραννίδι ἔρωτα, Σμερδίου καὶ
Κλεοβούλου κόμην, καὶ αὐλοὺς Βαθύλλου, καὶ ᾠδὴν
Ἰωνικήν. 20

VI a Τὰ δὲ τούτων ἀρχαιότερα εἰς τί χρὴ λέγειν; Ὀρ-
φεὺς ἐκεῖνος ἦν μὲν Οἰάγρου παῖς καὶ Καλλιόπης

---

15 τὰ Τυρταίου ἔπη vi. ad or. 25. 7 a ‖ 16 Τελεσίλλης μέλη cf. Plut. mul. virt. 4 Clem. Alex. str. 4. 19 Lucian. amor. 30 Athen. 11. 467 f ‖ 17 Ἀνακρέων sq. vi. or. 18. 9 l sq. or. 29. 2 b

---

15 Σπαρτιάτας — 17 ᾠδή p ‖ 21. 22 Ὀρφεὺς — p. 433. 4 ᾠδῇ p

---

1 περὶ] ἐπὶ Markl. | ἰοῦσα] οὖσα (vel ἰδίουσα) Reiske μοῦσα Meiser ‖ 9 ἀγαθῶν φα(δ) | παραστάτις (τις in ras.) R! | σύσσιτος ς(δΔ) ‖ 10 συστράτηγος Reiske (Duebn.) ‖ 12 πολιτείαις nescio unde Δ° corr. Markl. ‖ 19 αὐλοὺς] κάλλος Markl. ‖ 21 εἰς τί] εἴ τι Combes ‖ 21. 22 Ὀρφεὺς δὲ ἐκεῖνος p

αὐτῆς, ἐγένετο δὲ ἐν Θρᾴκῃ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει· νέμονται δὲ τοῦτο Θρᾳκῶν οἱ Ὀδρύσαι, ὄρειον γένος, λησταὶ καὶ ἄξενοι· ἀλλ' εἵποντό γε Ὀδρύσαι ἑκόντες ἡγεμόνι Ὀρφεῖ, καλῇ κηλούμενοι τῇ ᾠδῇ. Τοῦτο ἄρα b
5 'δρῦς καὶ μαινὰς ἐγένετο', ἄγειν εἰκαζόντων τὸ ἀγεννὲς τοῦ τῶν κηλουμένων τρόπου ἀψύχοις σώμασιν. Ἄλλος c ἦν περὶ Βοιωτίαν κιθαριστὴς γενναῖος, οὐ λίθους, οὐδὲ οἷον ὁ μῦθος φησίν, προσαγόμενος τῇ τέχνῃ (πῶς γὰρ ἂν γένοιτο ἐξ ᾠδῆς τεῖχος;) ἀλλ' ὑπὸ μέλει
130a ἐμβατηρίῳ καὶ τακτικῷ συναγα|γὼν εἰς φάλαγγα τοὺς
11 Βοιωτῶν νέους τεῖχος ἄμαχον ταῖς Θήβαις περιέβαλλεν· οἷον τεῖχος καὶ Σπαρτιάταις ἐμηχανήσατο Λυκοῦργος, d ἐπιτάξας τοῖς νέοις αὐλὸν ἡγεμόνα ἐν ταῖς μάχαις· οἱ δὲ ἐπείθοντο, καὶ ἐπολέμουν χοροῦ νόμῳ. Τοῦτον e
15 ἔχων καὶ Θεμιστοκλῆς τὸν αὐλὸν εἰς τὰς ναῦς ἐνεβίβασεν τὰς Ἀθήνας, οἱ δὲ ὑπ' αὐλῷ οἱ μὲν εἴρεσσον, οἱ δὲ ἐμάχοντο, ἐνίκων δὲ ἄμφω, ξυνεπῄχουν δὲ καὶ

---

4 καλῇ κηλούμενοι τῇ ᾠδῇ sq. cf. Dio Chrys. 53. 8 ὑπερβάλλεσθαι τὸν Ὀρφέα· τὸ γὰρ λίθους τε καὶ φυτὰ καὶ θηρία κηλεῖν καὶ ἄγειν τί ἐστιν ἕτερον ἢ τὸ βαρβάρους ἀνθρώπους ἀσυνέτους τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς οὕτως ἄγαν χειρώσασθαι . . ἀτεχνῶς . . πρὸς κιθάραν κηλουμένους cf. etiam Iambl. vit. Pyth. 62 Lucian. imag. 14 astrol. 10 Horat. od. I 12. 2 epist. II 3. 392 || 6. 7 ἄλλος ἦν sq. scil. Amphion. cf. Plat. Gorg. 485 e Horat. ep. II 3. 394 Lucian. imag. 14

---

5 δρῦς — ἐγένετο Apostolius Cent. XI 10 („pro proverbio venditans" unde recepit ea Erasmus Adag. p. 71)

---

2 τούτων MN || 3 ἑκόντες Ὀδρύσαι MN α(δ) || 5 μαινὰς (αι in ras.) R! πέτρας Dav.² μελίας Scaliger (Duebn.) | ἐγένετο] ἐλέγετο Markl. | ἀγενὲς (pr. man.) R! || 8 οὐδὲ om. α(Θ) || 11 περιέβαλεν ς(δ Δ) || 14 ⟨ἐν⟩ χοροῦ Reiske (Duebn.) || 16 ὁ (pro οἱ) δὲ MN (in mge corr.) ὅτε α(δ Δ°) | ἤρεσσον α(δ Δ) sed cf. ἐσθίω εἴσθιον Thucyd. III 49 al. Crönert l. l. 255 adn. 3

f αἱ θεαὶ τῷ χορῷ Ἐλευσινόθεν. Ἐκεῖθεν ἐπινίκια ἔστηκεν, ἐκεῖθεν τρόπαια Λακωνικὰ καὶ Ἀττικά, θαλάττια καὶ ἠπειρωτικά, μετ' ἐπιγραμμάτων καλῶν· τοῦτον τὸν χορὸν ἐτίκων μὲν Λακεδαιμόνιοι, ἐδίδασκεν δὲ Λεωνίδης.

VII a Καὶ τί δεῖ πλέω λέγειν, ἢ μουσικῆς πέρι ἀπομηκύνειν; ἀγαθὴ μὲν γὰρ εἰρήνης ξυνεργός, ἀγαθὴ δὲ ἐν πολέμῳ παραστάτις, ἀγαθὴ δὲ ἐν πολιτείᾳ ξύνοικος, b ἀγαθὴ δὲ καὶ παίδων τροφός. Ταχεῖα γὰρ τῶν αἰσθήσεων ἡ ἀκοή, καὶ ὀξέως ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὰ γνωσθέντα ἀναπέμπουσα, καὶ προσαναγκάζουσα συμφθέγγεσθαι c καὶ συνορμᾶν τοῖς αὐτῆς πάθεσιν. Ὅθεν ἄμουσοι ψυχαὶ καὶ ἐκμελεῖς, παντὶ τῷ ἡδεῖ φαινομένῳ ἐνδιδοῦσαι, d οὐδαμῶς ἄν ποτε γένοιντο μέτοχοι ὀρθοῦ νόμου· μουσικὴν δὲ ὀνομάζουσιν τὴν αὐτῶν ἡδονὴν δι' ὁμοιότητα οὐ τοῦ τέλους, ἀλλὰ τῆς περὶ τὰ μέλη πραγματείας· e οἷον εἴ τις καὶ ἰατρικὴν καλοῖ τέχνην, ἀπειλημμένην μὲν τοῦ ὑγιεινοῦ, περὶ δὲ τὰ αὐτὰ φάρμακα ἐξεταζοf μένην. Οὕτως ἀμέλει καὶ γεωμετρίαν, τὸ γενναιότατον φιλοσοφίας μέρος, οἱ μὲν πολλοὶ φαῦλον, καὶ ἐπὶ

2. 3 θαλάττια καὶ ἠπειρωτικά ut or. 35. 3 b συμβολαίων sq. || 11 προσαναγκάζουσα συμφθέγγεσθαι sq. ut or. 33. 8 d vers. finem || 13 παντὶ τῷ ἡδεῖ φαινομένῳ vi. supra § IV 4 e || 18 περὶ . . τὰ αὐτὰ φάρμακα sq. nam nulla τέχνη θεωρηματικὴ ἑαυτῆς vi. or. 27. 3 a τέλος δὲ sq. et quae ibi adnotavi

1 ἐλευσινόθεν in mge repetit. (schol. vet. a) R!

1 χορῷ (ω in ras.) R! || 6 πλείω ϛ(δ Δ) || 7 ἀγαθὴ — ξυνεργός om. ϑ | εἰρήνης (ης in ras.) R! || 8 ἀγαθὴ ἥδε ἐν Markl. || 9 ⟨πάνυ⟩ ταχεῖα Reiske || 12 αὐτῆς (τῆς in ras.) R! αὐτοῖς MN φα(ϑ) || 13 in mge σημείωσαι N || 15 ὀνομάζουσα α(δ) | αὐτῶν] αὐτὴν α(δ) || 17 καλεῖ MNα(δ) corr. Heins. | ἀπολελειμμένην Reiske || 18 δὲ αὐτὰ τὰ φάρμακα φα(δ Δ°) || 20 πολλοὶ τὸ φαῦλον Reiske (Duebn.)

130b τῷ φαύλῳ τέλει, μέχρι τοῦ περὶ | τὴν χρείαν ἀναγκαίου
δοκοῦντος, προσίενται, διαμετρῆσαι γῆν, καὶ ἀναστῆσαι
τειχίον, καὶ πᾶν ὅσον εἰς χειρουργίαν αὐτῆς συντελεῖ,
δοκιμάζοντες, πρόσω δὲ οὐχ ὁρῶντες· ἡ δὲ οὐχ οὕτως g
ἔχει, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὐ γὰρ ἂν ᾠκεῖτο χεῖρον ἡ
γῆ, μὴ διαμετρουμένων αὐτὴν ἀκριβῶς πενήτων γεωρ-
γῶν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἴη ἄν τι τῶν ἐν γεωργίᾳ τὸ
φαυλότατον· τὸ δ' ἔργον αὐτό, ὥσπέρ τι ὀξυωπὲς τῆς (h)
διανοίας φάρμακον, ῥώμην αὕτη οὐκ ἀγεννῆ παρα-
σκευάζει πρὸς τὴν θέαν τῶν ὅλων· ἀθέατοι δὲ οἱ i
πολλοὶ τῆς χρείας ταύτης, καθάπερ εἴ τις ἠπειρώτης
ἀνὴρ ναῦν ἰδὼν ἐν λιμένι, ἀγασθεὶς τοῦ σοφίσματος
ἔνδον τῇ νηΐ || χρῷτο, πάντα κινῶν τὰ ὄργανα, τοῦτο Ed. Duebn. p. 148
οἰόμενος εἶναι τέλος τῆς νεώς.

Φαίη δ' ἄν, οἶομαι, πρὸς αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ εὑ- VIIIa
ρέτις τοῦ ἔργου τούτου· Ὁρᾷς πέλαγος πλατὺ καὶ
ἄπειρον, κεχυμένον ὑπὲρ τῆς γῆς, συνάπτον αὐτῆς τὰ
τέρματα, ὧν πρόσθεν οὐδὲ ἀκοὴν εἶχές τε οὐδὲ ἐλπίδα
τῆς θέας; ἑκάστῳ δὲ εἷς ἦν τόπος γνώριμος, ὥσπερ οἱ
φωλεοὶ τοῖς ἑρπετοῖς· φιλία δέ, καὶ ἐπιμιξία, καὶ κοι-

8 τὸ δ' ἔργον sq. cf. Plat. republ. VII 561 a sq. Plut. Ei ap. Delph. 6 vi. etiam ad or. 24. 6 c || 11 καθάπερ εἴ τις ἠπειρώτης sq. simil. or. 8. 4 c || 16 πέλαγος πλατὺ sq. ut or. 30. 2 b; 21. 8 a || 17 κεχυμένον sq. vi. simil. or. 34. 4 c || 19. 20 ὥσπερ οἱ φωλεοὶ τοῖς ἑρπετοῖς vi. or. 27. 5 h

1 τῷ φαύλῳ del. Duebn. || 3 αὐτὴ Markl. (Duebn.) || 7 τι] τοι Meiser del. Reiske | γεωργίᾳ (quam non solum ipsam agri culturam, sed etiam philosophiam quandam esse docet p. 294. 11) RMN γεωμετρίᾳ cett. (δΔ) || 8 αὐτό] αὐτῆς φα(δΔ°) || 9 αὕτη (τη in ras.) R αὐτῇ φα(δΔ°) || 9. 10 παρασκεύαζειν Markl. (Duk.) || 11 εἴ τις om. α(δ) corr. Heins. || 13 νηΐ in ras. R! || 15 οἶμαι nescio unde δΔ || 16 ⟨τὸ⟩ πέλαγος α(δ) || 17 ⟨καὶ⟩ κεχυμένον α(δ) | ὑπὲρ] περὶ Markl. | τὴν γῆν Markl. || 18 πρόσθεν] πρῶτον M (pr. man.) Nφα(δ) πρότερον Markl. | εἶχές τε] εἴχετε Schottus εἶχές γε Dav.²

νωνία, καὶ ἀμοιβὴ τῆς παρ' ἑκάστοις εὐπορίας, ἐκποδῶν ἦν, ἕως ὑμῖν τὸ σόφισμα τοῦτο ἐμηχανευσάμην
b τὴν ναῦν. Τοῦτό γε τὸ ὄχημα, ἀράμενον ὄρνιθος δίκην, διαπτήσεται πανταχοῦ· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, πείρᾳ μάθε'.
c Τοῦτο καὶ περὶ γεωμετρίας λέγει τὶς Θεῶν, ἢ ἐκείνη ἡ Θεὸς ἡ Ἀθηνᾶ λέγει· Ἔκεισε βλέψον· ὁρᾷς τουτὶ τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς θέαμα, τὸ καλόν, τὸ ποικίλον, ἐλη-
λαμένον περὶ γῆν ἐν κύκλῳ καὶ περὶ αὐτὴν ἑλιττόμενον, μεστὸν ἄστρων, ἥλιον φέρον, σελήνην ἔχον;
d τοῦτο ὅ, τι μέν ἐστιν | οὐκ οἶσθα, δοκεῖς δὲ ὁρᾶν καὶ 131 a
εἰδέναι. Ἀλλὰ ἐγώ σε, ὦ οὗτος, ἀνάξω κεῖσε ἠπειρώ- 11
την ὄντα, ὄχημά σοι πηξαμένη κοῦφον, παραδοῦσα
e γεωμετρίᾳ· ἥ σε τὰ μὲν πρῶτα ἔνδον ἐν τῷ λιμένι ὀχήσει, ἐθίζουσα ἀνέχεσθαι τῆς πορείας, καὶ μὴ ἰλιγγιᾶν πρὸς τὸ πέλαγος, μηδὲ ἀποδειλιᾶν πρὸς τὸ πέ- 15
f λαγος· ἔπειτα ἀγαγοῦσα ἔξω τοῦ λιμένος, εἰς καθαρὸν καὶ εὔδρομον τὸ τῶν ὄντων πέλαγος ἀνάξει, κεῖσ',

(μ 3/4) ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο

---

2 τὸ σόφισμα τοῦτο ut philosophia Chrysippi aliorum vi. or. 4. 3 b; 26. 2 f ex eadem sententia Daedali τέχναι ἄτοποι dicuntur or. 31. 3 d ‖ 3. 4 ὄρνιθος δίκην ut or. 36. 5 b; etiam or. 10. 2 f ‖ 4 διαπτήσεται πανταχοῦ ut anima Aristeae or. 10. 2 f ‖ 9 φέρον . . ἔχον ut or. 8. 6 d κόρυν φέρουσαν ‖ 15. 16 ἀποδειλιᾶν πρὸς τὸ πέλαγος sq. vi. or. 30. 1 f or. 33. 3 b vers. finem ‖ 16. 17 ἀγαγοῦσα . . εἰς . . πέλαγος vi. simil. or. 30. 4 f ἄγε λαβὼν sq.

1 ἑκάστης α(δ) corr. Markl. ‖ 2 ἐμηχανευσάμην R ἐμηχανησάμην cett. (δΔ) ‖ 3 τοῦτό σε Reiske (Duebn.) ‖ 4 διαπτήσεται R ‖ 4. 5 μάθε τοῦτο· καὶ ϛ(δΔ) ‖ 5 λέγω τὶς MN λεγέτω τὶς φα(δ) λέγοι τις Markl. | ἢ ἐκείνη — 6 λέγει del. Heins. ‖ 6 Θεὸς ἡ] Θεὸς αὐτὴ Reiske | λέγοι Markl. λεγέτω Reiske | βλέψαι MN α(δ) ‖ 10 δοκεῖς] ποθεῖς Markl. | δὲ ὁρᾶν] διορᾶν Markl. ‖ 15 πρὸς τὸ πέλαγος del. Schenkl ‖ 15. 16 πρὸς τὸ πέλαγος om. MN φα(δ) del. Lennep (ad Phalar. 44) πρὸς τὸ πλάτος Meiser πέλαγος suspectat etiam Duebn. ‖ 17 κεῖσ' R κεῖσε H κακεῖσ' MN κακεῖσε αδ ‖ 18 ὅθι (ι in ras.) R! | ἠριγενείας α(δ)

καὶ σελήνης αὐγαὶ καὶ τῶν ἄλλων ἀκηράτων σωμάτων. Ἕως δὲ ἀθέατος τούτων εἶ, μένεις εὐδαιμονίας ἀμέτοχος, ἄμοιρος.'

ΛΗ'

XXXVIII (Duebn. XXXVIII vulg. 22)

λβ' *Εἰ γένοιτό τις θεία μοίρᾳ ἀγαθός.*

Ὅμηρος μὲν πρὸς τὸν Τηλέμαχον διαλεγόμενος ἐν Ia *προσώπῳ Νέστορος, οὑτωσὶ περὶ αὐτοῦ λέγει·*

(γ 27/8) *οὐ γὰρ ὄΐω*
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε·

ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἅπαντας δίους καλεῖ, b *διότι ἦσαν, οἶμαι, οὐ κατὰ τέχνην ἀγαθοί, ἀλλὰ ἔργον Διός. Ὑποπτεύω δὲ αὐτοῦ κατὰ ⟨ταὐτὰ⟩ τὰ ἔπη, ἃ περὶ* c *τοῦ Δημοδόκου λέγει, ὅτι ἦν αὐτῷ πεποιημένα μὲν εἰς τὴν αὐτοῦ τύχην, ἀνακείμενα δὲ τῷ Δημοδόκῳ. Ἔχει δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως·* περὶ Δημοδόκου

(θ 63/4) *τὸν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου τ' ἀγαθόν τε κακόν τε·*
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.

---

11 *δίους καλεῖ* sq. vi. or. 35. 1 a ‖ **12** *ἔργον Διός* vel *θείᾳ μοίρᾳ* vi. infra § III a et V b

---

2 *τούτων, μένεις* (*τούτων* in ras. et suprascr. *εἰ* ut sit *εἰ μένεις* sic!) R! ‖ **3** ⟨*καὶ*⟩ *ἄμοιρος φα(δ)*

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

4 *ΛΗ'* R! ‖ **6** in mge *λβ'* R! | *εἰ — ἀγαθός* RN additis *λόγος κβ' φα τοῦ αὐτοῦ εἰ — ἀγαθοῖς* (sic!) M ‖ **10** *οὐδέ σε α(δ)* | *ἀέκητι* in ras. R! | *τραφέμεν* (*τρ* in ras.) R! ‖ **13** in mge *περὶ Δημοδόκου* (schol. vet. u) R! | *κατὰ* ⟨*ταὐτὰ*⟩ ('eodem modo', an est *καὶ ταῦτα*?) Hob. *κατὰ* codd. (*δ*) *καὶ* Steph. (*Δ*) ‖ **15. 16** *ἔχει τὰ* (suprascr. *δὲ*) R! ‖ **17** *περὶ* R *πέρι* M *πέρι* cett. (*δΔ*) cum Homero | *μοῦσ' ἐφίλησε* MNα(*δ*) | *δίδου δ' ἀγαθόν* Nα(*δΔ*) cum Homero

d *Ἐγὼ δὲ αὐτῷ περὶ μὲν τῆς ᾠδῆς συντίθεμαι, περὶ δὲ*
τῆς συμφορᾶς οὐ συντίθεμαι· οὐ γὰρ μουσικὸν τὸ
e *δῶρον. Ἀπίθανος δὲ καὶ ὁ Δημόδο|κος, οὑτωσὶ περὶ* 131 b
αὐτοῦ λέγων·

(χ 347) *αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεοὶ δέ μοι ὤπασαν ὁμφήν.* ‖ 5

f Ed. Duebn. p. 149 *Καὶ*
πῶς ἐσσί, ὦ βέλτιστε, ἀοιδῶν αὐτοδίδακτος;
παρὰ θεῶν τὴν ὁμφὴν ἔχων, οἵπερ διδασκάλων ἁπται-
g *στότατοι; Ἀποκρίνεται ὁ Δημόδοκος ὅπερ ἂν τῶν πλου-*
σίων οἱ πατρῷον λαβόντες κλῆρον πρὸς τοὺς χρημα- 10
τιστὰς ἀποκρίναιντο, ὡς ἔστιν αὐτοῖς αὐτογενὴς ὁ
πλοῦτος, οὐ παρ' ἄλλων τέχνῃ καὶ πόνῳ συνενηνεγ-
μένος.

Περὶ Ἡσιόδου II a *Ἐπεὶ καὶ τὸν Ἡσίοδον τί οἰόμεθα ποιμαίνοντα*
περὶ τὸν Ἑλικῶνα ἐν Βοιωτίᾳ, ᾀδούσαις ταῖς μούσαις 15
ἐντυχόντα, ὀνειδισθέντα τῆς τέχνης τῆς ποιμενικῆς,
παρ' αὐτῶν λαβόντα δάφνης κλάδους, εὐθὺς ᾄδειν,
γενόμενον ποιητὴν ἐκ ποιμένος, ὥσπερ φασὶν τοὺς
κορυβαντιῶντας, ἐπειδὰν ἀκούσωσιν αὐλοῦ, ἐνθουσιᾶν,
τῶν προτέρων λογισμῶν ἐξισταμένους; πολλοῦ γε καὶ 20
b *δεῖ. Ἀλλὰ ᾐνίξατο, οἶμαι, ὁ Ἡσίοδος τὸ αὐτοφυὲς*

---

3 ὁ Δημόδοκος sq. vi. or. 10. 5 e ‖ **14** καὶ τὸν Ἡσίοδον sq. cf. Dio Chrys. 1 ‖ **15** ᾀδούσαις ταῖς μούσαις ut or. 15. 6 f ‖ **18. 19** ὥσπερ . . τοὺς κορυβαντιῶντας cf. Plat. Crit. 54 d etiam Verg. Aen. IV 301 ‖ **21** ᾐνίξατο ὁ Ἡσίοδος sq. vi. etiam or. 37. 5 b

---

1 συντίθε-μαι R! ‖ **2** μουσικῶς M ‖ **5** αὐτοδίδακτός (sic!) δ' εἰμι R | ὤπασαν ὁμφήν vi. ad p. 118. 8 ‖ **7** πῶς sq. versus ipsius Maximi, quod editores fugit ‖ **9** ἀποκρινεῖται Markl. et ita Meiser | ὅπερ] ὥσπερ nescio unde Δ° ‖ **10** λαβόντες κλῆρον πατρῷον MNα(δ) ‖ **14** in mge περὶ Ἡσιόδου (schol. vet. u) R! | ἐπὶ καὶ τοῦ Ἡσιόδου Dav.² ‖ **17** δάφνης λαβόντα MNα(δ)

τῆς αὐτοῦ τέχνης, ἀναθέμενος αὐτοῦ τὴν αἰτίαν τῷ μουσῶν χορῷ, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ χαλκευτικὸς γενόμενός τις τέχνης ἄνευ ἀνετίθετο Ἡφαίστῳ φέρων τὸ αὐτόματον τῆς δημιουργίας. Τί δὲ οἱ Κρῆτες; ἦ σοι οὐ c Περὶ Μίνω
δοκοῦσιν ὑπὸ βασιλεῖ τῷ Μίνῳ κοσμηθέντες καλῶς, ἀγασθέντες τῆς ἀρετῆς, διδάσκαλον αὐτῷ ἐπιφημίσαι τὸν Δία; εἶναι μὲν αὐτόθι ἐν τῇ Ἴδῃ ἄντρον Διός, φοιτῶντα δὲ τὸν Μίνω δι' ἐνάτου ἔτους, συγγιγνόμενον τῷ Διί, μανθάνειν παρ' αὐτοῦ τὰ πολιτικά. Οὗτοι Κρητῶν λόγοι.

Περὶ Μελησαγόρου

Ἐγένετο καὶ Ἀθήνησιν ἀνὴρ Ἐλευσίνιος, ὄνομα Ша
Μελησαγόρας· οὗτος οὐ τέχνην μαθών, ἀλλ' ἐκ νυμ-
132 a φῶν κάτοχος, θεία μοίρᾳ | σοφὸς ἦν καὶ μαντικός, ὡς Περὶ Ἐπιμενίδου
ὁ Ἀθηναίων λόγος. Ἦλθεν Ἀθήναζε καὶ ἄλλος, Κρὴς b
ἀνήρ, ὄνομα Ἐπιμενίδης· οὐδὲ οὗτος ἔσχεν εἰπεῖν αὐτῷ διδάσκαλον· ἀλλ' ἦν μὲν δεινὸς τὰ θεῖα, ὥστε τὴν Ἀθηναίων πόλιν κακουμένην λοιμῷ καὶ στάσει διεσώσατο ἐκθυσάμενος· δεινὸς δὲ ἦν ταῦτα, οὐ μαθών, ἀλλ' ὕπνον αὐτῷ διηγεῖτο μακρὸν καὶ ὄνειρον διδά- Περὶ Ἀριστέου
σκαλον. Ἐγένετο καὶ ἐν Προκοννήσῳ ἀνὴρ φιλόσοφος, c
ὄνομα Ἀριστέας· ἠπιστεῖτο δὲ αὐτῷ οὐχὶ σοφία τὰ

4 οἱ Κρῆτες sq. cf. Plat. legg. I 565 a sq. ‖ 7 ἄντρον Διός vi. or. 37. 1 c ‖ 8 Μίνω δι' ἐνάτου ἔτους sq. vi. or. 6. 7 a ‖ 14. 15 ἦλθεν Ἀθήναζε . . Κρὴς ἀνήρ sq. vi. or. 10. 1 a ‖ 20 ἐγένετο . . ἐν Προκοννήσῳ sq. vi. or. 10. 2 f

1 αὐτοῦ φα(δΔ°) | αὐτοῦ (alter.)] αὐτῆς α(δ) ‖ 4 in mge περὶ Μίνω (schol. vet. u) R! ‖ 5 Μίνῳ α(δ) Μίνωι Δ ‖ 7 μὲν ⟨γὰρ⟩ αὐτόθι Markl. ‖ 11 in mge περὶ Μελησαγόρου (14 περὶ Ἐπιμενίδου 20 περὶ Ἀριστέου) (vet. schol. u) R! ‖ 16. 17 τὴν ⟨τῶν⟩ Ἀθηναίων MN α(δ) ‖ 17 λοιμῷ RH φ λιμῷ cett. (δ) ‖ 20 προκονήσῳ MN | φιλόσοφος] σοφὸς Markl. ‖ 21 οὐχὶ (scil. εἶναι locutione eodem modo mixta quo latine 'timere, ne' ac nos 'warnen, nicht zu tun') σοφία Hob. οὐχ ἡ σοφία RHMN ἡ σοφία (del. οὐχ) φα(δΔ) οὖν ἡ σοφία Dav.² δοκησισοφία Markl. ceterum verbo αὐτῷ litteras ουκ (i. e. αὐτοῦ κάλλιόν (ἐστιν) a correctore quodam suprascriptas errore

πρῶτα, διότι μηδένα αὐτῆς διδάσκαλον προὔφερεν. Πρὸς οὖν δὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπιστίαν ἐξεῦρεν
d λόγον· ἔφασκεν τὴν ψυχὴν αὐτῷ καταλιποῦσαν τὸ σῶμα, ἀναπτᾶσαν εὐθὺ τοῦ αἰθέρος, περιπολῆσαι τὴν γῆν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον, καὶ νήσους πάσας, 5
e καὶ ποταμούς, καὶ ὄρη· γενέσθαι δὲ τῆς περιπολήσεως αὐτῇ τέρμα τὴν Ὑπερβορέων γῆν· ἐποπτεῦσαι δὲ πάντα ἕξῆς νόμαια καὶ ἤθη πολιτικά, καὶ φύσεις χωρίων, καὶ ἀέρων μεταβολάς, καὶ ἀναχύσεις θαλάττης, καὶ
f ποταμῶν ἐκβολάς· γενέσθαι δὲ αὐτῇ καὶ τὴν τοῦ οὐ- 10
g ρανοῦ θέαν πολὺ τῆς νέρθεν σαφεστέραν. Καὶ ἦν πιθανώτερος λέγων ταῦτα ὁ Ἀριστέας μᾶλλον μὴ ὤνια ἐξ ἀγορᾶς, ἢ Ξενοφάνης ἐκεῖνος, ἤ τις ἄλλος τῶν ἐξηγησαμένων τὰ ὄντα ὡς ἔχει· οὐ γάρ πω σαφῶς ἠπίσταντο οἱ ἄνθρωποι τὴν ψυχῆς περιπόλησιν, οὐδὲ 15
οἵστισιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστα ὁρᾶν, ἀλλὰ ἀτεχνῶς ἀποδημίας τινὸς ᾠοντο τῇ ψυχῇ δεῖν, εἰ μέλλει ὑπὲρ ἑκάστου φράσειν τὰ ἀληθέστατα.

IV a Βούλει τοίνυν Ἀριστέαν μὲν καὶ Μελησαγόραν καὶ Ἐπιμενίδην καὶ τὰ τῶν | ποιητῶν αἰνίγματα τοῖς μύ- 132 b
θοις ἐῶμεν, ἐπὶ δὲ τοὺς φιλοσόφους τὴν γνώμην τρέ|- 21

9.10 ἀέρων μεταβολάς, ἀναχύσεις θαλάττης, ποταμῶν ἐκβολάς = or. 26. 1 a ὅσα γῆς παθήματα sq.

pro οὐκ (= non) a librario acceptas in contextum verborum irrepsisse putavit Reiske

1 μηδὲν MN ‖ **7** Ὑπερβορέωγῆν (suprascr. *ν*) R! ‖ **8** νομαῖα R! νομέα MN ‖ **9** ἀναχύσεις] χύσεις MN $\alpha(\delta)$ ‖ **10** δὲ αὐτῇ R!M δ' αὐτῇ cett. ($\delta\Delta$) ‖ **12** ταῦτα λέγων MN $\alpha(\delta)$ corr. Dav.^{2} | μᾶλλον om. MN $\alpha(\delta)$ sed coniungendum cum πιθανώτερος more sequiorum | μὴ ὤνια Hob. μηον R ἢ ὁ MN $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **13** ἐξ' ἀγορᾶς (recte; nam ἀγορὰ = λαλία teste Polluce) R Ξεναγόρας MN $\varphi\alpha(\delta)$ Ἀναξαγόρας Dav.^{2} (Δ) similiter nomen proprium falsa coniectura fictum temere intruditur vi. p. 465.11 ‖ **14** πω R! που cett. ($\delta\Delta$) ‖ **16** ὁρᾷ $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ ‖ **17** μέλλοι $\varsigma(\delta\Delta)$ ‖ **21** φιλους (suprascr. σόφο) R! ‖ **21.** p. 441. 1 τρέψωμεν $\varsigma(\delta\Delta)$

ψομεν, τουτουσὶ τοὺς ἐκ Λυκίου καὶ Ἀκαδημίας τῆς καλῆς; οὐ γὰρ μυθολόγοι, οὐδ' αἰνιγματώδεις, οὐδὲ τερατείαν ἀσπαζόμενοι, ἀλλ' ἐν δημοτικῇ λέξει τὲ καὶ διανοίᾳ εἰθισμένα ⟨μηνύοντες· προσείπωμεν⟩ δὲ αὐτῶν τόν γε ἡγεμόνα πρῶτον ὧδέ πως· Ὅτι μὲν ἐπιστήμην τιμᾷς παντὸς μᾶλλον, ὦ Σώκρατες, ἀκούομέν σου πολλάκις διατεινομένου, προξενοῦντος τοὺς νέους ἄλλον ἄλλῳ διδασκάλῳ· ὅς γε καὶ εἰς Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας παρακελεύῃ Καλλίᾳ τὸν υἱὸν πέμπειν, εἰς γυναικὸς ἄνδρα· καὶ αὐτὸς τηλικοῦτος ὢν παρ' ἐκείνην φοιτᾷς, καὶ οὐδὲ αὕτη σοι ἀρκεῖ διδάσκαλος, ἀλλ' ἐρανίζῃ παρὰ μὲν Διοτίμας τὰ ἐρωτικά, παρὰ δὲ Κόννου τὰ μουσικά, παρὰ δὲ Εὐήνου τὰ ποιητικά, παρὰ δὲ Ἰσκομάχου τὰ γεωργικά, παρά τε Θεοδώρου τὰ γεωμετρικά. Καὶ ταῦτα μέν σου τὰ εἴτε αὖ εἰρωνεύματα, εἴτε καὶ ἀνδρίσματα, ἐπαινῶ, ὅπως ἄν τις αὐτῶν ἀποδέχηται.

Ed. Duebn. p. 150

8 διδασκάλῳ sq. simil. Dio Chrys. 55. 1 ἵνα μὴ πράγματα ἔχοιμεν ζητοῦντες αὐτοῦ τὸν διδάσκαλον sq. ‖ **11.12** (Ἀσπασία) .. διδάσκαλος . . . Διοτίμα sq. cf. or. 18. 4 b ‖ **12** παρὰ Κόννου τὰ μουσικά vi. or. 33. 5 c cf. Plat. Menex. 236 a ‖ **13** παρὰ Εὐήνου τὰ ποιητικά cf. Plat. apol. 20 b Phaedo 60 d Phaedr. 267 a ‖ **13.14** παρὰ Ἰσκομάχου τὰ γεωργικά cf. Xenoph. Oecon. VI 17 ‖ **14** παρὰ Θεοδώρου τὰ γεωμετρικά cf. Plat. Phaedr. 261 c 266 e C. F. Hermann de Socr. magistris 29 ‖ **15.16** εἴτε .. εἰρωνεύματα, εἴτε .. ἀνδρίσματα vi. or. 18. 5 a

1 Λυκείου $\delta\Delta$ | Ἀκαδημείας Duebn. ‖ 4 εἰθισμένα ⟨μηνύοντες· προσείπωμεν (vel ἐρώμεθα?)⟩ δὲ Hob. εἰθισμένοι· ⟨ἐρήσομαι⟩ δὲ Meiser εἰθισμένω δὲ MN εἰθισμένοι (del. δὲ) $\varphi\alpha(\vartheta)$ et ita Schenkl εἰθισμὸν δὲ H εἰθισμένῃ Markl. (Duebn.) εἰ ἐθέλεις δὲ Dav.^{2} εἰθισμένῃ φιλοσοφοῦσι, σκοπῶμεν Reiske | αὐτῶ N καὶ αὐτῶν (vel αὐτῶν τε) Schenkl ἐπ' αὐτῶν Markl. αὐτὸν Reiske ‖ 5 τόν τε HM τόνδε N δὲ τὸν (del. γε) $\varphi\alpha(\delta\Delta)$ | πρῶτον] προσείπωμεν Dav.^{2} sed vi. p. 353. 10; 417. 13 ‖ 6 ἀκούω μέν $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ 7 ἄλλον (in ras. ex ἄλον) R! ‖ 8 μελησίας MN ‖ 9 υἱὸν in ras. R! ‖ 10 ὢν in ras. R! ‖ 11 ἐρανίζεις $\alpha(\delta\Delta^o)$ ‖ 12 Κόνου MN $\varphi\alpha(\delta)$ ‖ 13 Εὐήννου R ‖ 13.14 Ἰσκομάχου (ισ in ras.) R! Ἰσχομάχου cett. $(\delta\Delta)$ ‖ 14 παρά τε RM παρὰ δὲ N $\alpha(\delta\Delta)$ ‖ 15 αὖ] οὖν Reiske (Duebn. tacite) ‖ 16 ἀνδρίσματα]

f *Ἀλλ' ἐπειδὰν ἀκούω σου πρὸς Φαῖδρον διαλεγομένου, ἢ Χαρμίδην, ἢ Θεαίτητον, ἢ Ἀλκιβιάδην, ὑποπτεύω σε μὴ πάντα ἐπιστήμῃ νέμειν, ἀλλ' ἡγεῖσθαι τοῖς ἀνθρώ-*
g *ποις πρεσβύτερον εἶναι διδάσκαλον τὴν φύσιν· καὶ τοῦτο εἶναι, ὅπερ οὑτωσὶ φαύλως ὑπεῖπάς που ἐν τοῖς* 5
λόγοις,

(cf. Plat. Alcib. I 105 d) *θείᾳ μοίρᾳ δεδόσθαί μοι πρὸς Ἀλκιβιάδην ὁμιλίαν,*

καὶ πάλιν αὖ Φαῖδρον καλεῖς τὴν

(Plat. Phaidr. 234 d) *θείαν κεφαλήν,* 10

καὶ περὶ Ἰσοκράτους που κατεμαντεύσω ἐν τοῖς λόγοις
h *νέου ὄντος κομιδῇ. Τί ταῦτά σοι ἐθέλει, ὦ Σώκρατες;*
i *Εἰ βούλει, σὲ μὲν ἐῶ, τὸν δὲ ποιητὴν τῶν λόγων τουτονὶ τὸν ἐξ Ἀκαδημίας φίλον μέτειμι· ὁ δ' ἡ|μῖν* **133 a**
δεομένοις μάλα ἀποκρινέσθω, εἰ καὶ θείᾳ μοίρᾳ γέ- 15
νοιντ' ἂν ἀγαθοὶ ἄνδρες, αὐτὸ τοῦτο, ἄνδρες ἀγαθοί·
k *οὐ ποιηταὶ λέγω, ἵνα μοι προφέρῃς τὸν Ἡσίοδον, οὐδὲ*
μάντεις, ἵνα μοι τὸν Μελησαγόραν λέγῃς, οὐδὲ κα-
l *θάρται, ἵνα μοι διηγήσῃ Ἐπιμενίδην· ἀλλὰ ἀφελὼν*
ἑκάστου τὸ τῆς τέχνης ὄνομα, τὴν ἀρετὴν προσθείς, 20

---

11 *περὶ Ἰσοκράτους* sq. cf. Plat. Phaedr. 278 e ‖ **13** *σὲ μὲν ἐῶ* sq. vi. or. 30. 3 a et quae ibi adnotavi ‖ **15** *ἀποκρινέσθω* ut or. 11. 6 e; 36. 6 g et quae ibi adnotavi

---

αἰνίγματα Markl. *ἐρανίσματα* Meiser | *ἐπαινῶ* del. Markl. | ⟨*ἢ*⟩ *ὅπως* Markl. | *ἀποδέχηται* ⟨*ἐπαινῶ*⟩ Markl.

2 *Θεαίτητον* (*Θεαι* in ras.) R! | *ὑποπτεύω* (*ευω* in ras.) R! ‖ **7** *μοι*] *σοι* Meiser ‖ **9** *καλεῖ* MN ‖ **11** *περὶ* (ante *Ἰσοκράτους*) del. Meiser | *ἐς τοὺς λόγους* Scaliger *πρὸς τοὺς λόγους* Steph. ‖ **12** *νέου ὄντος* H (man. alt.) et ita Leopardus (Emendat. XVII 18) (*Δ*) *νεύοντος* codd. (*δ*) | *ἐθέλοι* MN ‖ **14** *τουτονὶ* N*φα*(*δΔ*) | *δὲ ἡμῖν Δ* ‖ **17** *ἵνα μοι*] *ἵνα μὴ* N*φα*(*δ*) *ἵνα μή μοι* Reiske (Duebn.) | *προσφέρῃς* ϛ(*δ*) ‖ **18** (et 19) *μοι* RM *μὴ* cett. (*δΔ*) | *τὸν* ÷ *Μελησαγόραν* R! ‖ **18. 19** *καθαρταί* Duebn. ‖ **19** *ἀλλ' ἀφελὼν α*(*δΔ*°) ‖ **20** *προθείς* Reiske

ἣν ἂν ἄνθρωποι ἀγαθοὶ τὰ ἀνθρώπων ἔργα, οἶκον τὲ
οἰκονομεῖν δεξιῶς, καὶ ἐν πόλει πολιτεύεσθαι καλῶς,
περὶ ταύτης φαθί, εἰ γένοιτ' ἄν τινι ἄνευ τέχνης, θεόσ-
δοτος. Ἢ καὶ σὲ κατὰ χώραν ἐάσω· ἀποκρινεῖται δὲ m
ὁ λόγος αὐτὸς αὑτῷ, ὡς ἀνὴρ ἀνδρί, ἀπαυθαδιζόμενος
ὧδέ πως';

Ὦ σχέτλιε, τί ταῦτα ἐρεῖς, ὃς ἡγεῖ τὸ καλλιστεῦον (V)
τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν παρὰ μὲν ἀνθρώπου τέχνης
τάχιστα ἥξειν, ἐκ δὲ θείας ἀρετῆς ἀπορώτατα; Καίτοι a
μαντικήν, καὶ τελεστικήν, καὶ ποιητικήν, καὶ καθάρ-
σεις, καὶ χρησμῳδίας, ξυλλήβδην ἅπαντα, οὐκ ἂν εἴποις
ἀντάξια εἶναι τῆς ἀρετῆς· εἶτα ἐκεῖνα μὲν ἡγῇ θείᾳ b
τινὶ ἐπιπνοίᾳ ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἀνακίρνασθαι, τὸ
δὲ τούτων σπανιώτερον, τὴν ἀρετήν, ἔργον εἶναι τέχ-
νης θνητῆς; ἢ πολλοῦ ἄξιον νομίζεις τὸ θεῖον, πρὸς c
μὲν τὰ φαῦλα καλῶς καὶ ἀφθόνως παρεσκευασμένον,
πρὸς δὲ τὰ κρείττω ἄπορον; Οὔπω λέγω, ὡς εἴπερ ἐκεί- d
νων ἕκαστον τελεσιουργεῖσθαι ὁρᾷς, ἀνάγκη, καὶ τὸ
κρεῖττον· οὐ γάρ, ὡς εἴπερ ὁ χαλκευτικὸς οὐκ ἂν
τέκτονα ἐκδιδάξαι· οὐδὲ ὥσπερ ὁ γεωργὸς κυβερνη-
τικῆς ἄπειρος, καὶ ὁ κυβερνήτης ἰατρικῆς, ἄλλος ἄλλης
133b ὁ μὲν ἔμπειρος γῆς, ὁ δὲ ἄπειρος τῆς αὐτῆς, | οὕτως

4 σὲ κατὰ χώραν ἐάσω sq. vi. simil. or. 40. 1 d sq. al. || 10 μαντικήν sq. vi. or. 13. 2 c || 14 τὴν ἀρετήν, ἔργον . . τέχνης sq. vi. etiam or. 27. 7 c et 8 b cf. etiam Alb. 30 init. || 19. 20 ὁ χαλκευτικὸς οὐκ

1 ἣν ἂν R ἣν cett. (Θ) ἦ Markl. (Δ) καθ' ἣν Scaliger | ἔργα ⟨ἐπίστανται⟩ Reiske || 3 φαθι ϛ(δΔ°) || 7 ἐρεῖς] ἐρωτᾷς Heins. λῃρεῖς Markl. (Duebn.) || 9 ἀρετῆς] χάριτος Meiser || 12 ἡγεῖ Duebn. || 15 ἢ R ἦ cett. (δΔ) | πρὸς in ras. R! || 17. 18 ἐκεῖνον HMN ἐκεῖνο (scil. τὸ θεῖον) φα(δ) ἐκείνῳ Markl. (Duebn.) || 18 τελεσιουργεῖσθαι ὁρᾷς (an θεὸς ἐᾷ vel tale quid?) Hob. τελεσιουργεῖσθαι ὅσα (οσα R) codd. τελεσιουργεῖται (om. ὅσα) φα(δΔ) | τελεσιουργεῖται πᾶσα Duebn. τελεσιουργεῖσθαι ὁσία Meiser || 19 ὡς εἴπερ RMN φ ὥσπερ α(δΔ) || 22 γῆς ('provinciae')] τέχνης Steph. (Δ) | οὕτω ϛ(δΔ)

e Ed. Duebn. p. 151 καὶ ‖ ὁ θεὸς ἐν περιγραφῇ μένει τέχνης μιᾶς· ἀλλ' εἴπέρ τι παρ' ἐκείνου ἔλθῃ, πρὸς μὲν ἀνθρωπίνης ψυ-
f χῆς δύναμιν τέχνης ἂν εἴη μέτρον, πρὸς δὲ θείας ἐπιστήμης παρασκευὴν μόριον τοῦ ὅλου. Ὅρα δή, μή σοι θεός, ἢ τὰ τοιαῦτα δύναται κληρουχεῖν καὶ νέμειν, 5
πολὺ τούτων πρότερον ἀρετὴν νέμειν καὶ δύναιτο καὶ ἐθέλει. Οὐτωσὶ δὲ αὐτὸ σκέψαι.

VIa Τὸ θεῖον πάντως ποι τίθεσαι τελεώτατον καὶ αὐταρ-
b κέστατον καὶ ἰσχυρότατον· ὡς, εἴ τι ἀφέλοις, λυμανεῖς
τῷ ὅλῳ. Εἰ γὰρ μὴ τέλεον, οὐκ αὔταρκες· εἰ δὲ οὐκ 10
αὔταρκες, οὔπω τέλεον· εἰ δὲ μὴ αὔταρκες μήτε τέλεον,
c πῶς ἰσχυρόν; Αὔταρκες δὲ ὂν καὶ τέλεον καὶ ἰσχυρόν,
κατὰ μὲν τὴν τελεότητα τὰ ἀγαθὰ βούλεται, κατὰ δὲ
d τὴν αὐτάρκειαν ἔχει, κατὰ δὲ τὴν ἰσχὺν δύναται· βου-
λόμενος δὲ δὴ καὶ ἔχων καὶ δυνάμενος, κατὰ τί μὴ 15
δῷ; Ὁ μὲν γὰρ ἔχων, οὐ διδούς, οὐ βούλεται· ὁ δὲ
βουλόμενος, οὐκ ἔχων, οὐ δύναται· ὁ δὲ ἔχων καὶ
e βουλόμενος, πῶς οὐ δύναται; Οὐκοῦν εἴπερ ἔχει τἀ-
f γαθά, τὰ τελεώτατα ἔχει, τελεώτατον δὲ ἡ ἀρετή· δί-

ἂν τέκτονα ἐκδιδάξαι sq. cf. Plat. Ion. 537 b etiam Plut. de Pyth. or. 22. 405 a vi. etiam or. 5. 6 c

4 μόριον τοῦ ὅλου vi. or. 13. 4 k ‖ **10** τέλεον cf. Plat. republ. II 381 ‖ **13. 14** (θεὸς) . . βούλεται . . ἔχει . . δύναται cf. Iulian. IV 142 d οὐκ ἄλλο μέν ἐστιν οὐσία θεοῦ, δύναμις δὲ ἄλλο, καὶ μὰ Δία τρίτον παρὰ ταῦτα ἐνέργεια· πάντα γάρ, ἅπερ βούλεται, ταῦτα ἔστι καὶ δύναται, καὶ ἐνεργεῖ· οὔτε γὰρ ὃ μὴ ἔστι, βούλεται, οὔτε ὃ βούλεται δρᾶν, οὐ σθένει, οὐθ' ὃ μὴ δύναται, ἐνεργεῖν ἐθέλει Sallust. (Mull. III 41) Heracl. ap. Stob. fl. 3. 84 Orig.

---

5 ἢ MN εἰ φα(δΔ°) | κληροδοτεῖν Reiske ‖ **7** ἐθέλοι ς(δΔ) ‖ **8** ποι RMN πη cett. (δΔ) ‖ **9** ἀφέλῃς ς(δΔ°) | λυμανεῖ Reiske (Duebn.) sed cf. Libanium IV 350. 19 ‖ **11** οὔπω] οὐδὲ Reiske | μὴ om. MNα(δ) μήτ(ε)' Reiske (Wilam.) | μήτε] μηδὲ MNα(δ) corr. Markl. | τέλειον nescio unde Δ° ‖ **12** τέλεον] τέλειον α(δΔ°) ‖ **13** τελειότητα Nα(δΔ°) ‖ **18. 19** τὰ ἀγαθά Nα(δΔ°) 〈πάντα〉 τὰ ἀγαθά Reiske ‖ **19** 〈καὶ〉 τὰ τελεώτατα Reiske

δωσιν τοίνυν, ὃ ἔχει· ὥστε οὐ δέος, μὴ ἄλλό τι ἀγα- g
θὸν εἰς ἀνθρώπους ἔλθῃ, μὴ παρὰ θεοῦ ὁρμηθέν·
ἀλλὰ μὴν οὐδέν, εἴ τι ἄλλο ἀνθρώποις ἀγαθόν, ὃ μὴ
παρὰ θεῶν ἔρχεται. Τίν' οὖν τρόπον ἀρετὴ παρὰ
5 θεοῦ ἔρχεται; Πέφυκεν τὸ ἀνθρώπων πᾶν ἐξ ἀρχῆς h
δίχα, τὸ μὲν εἰς ἀρετῆς ἐπιτηδειότητα, τὸ δὲ εἰς μοχ-
θηρίας· ὧν ἡ μὲν μοχθηρία ἐνδεὴς τοῦ κολάζοντος, ἡ
δὲ ἀρετὴ τοῦ σώζοντος. Μοχθηρὰ μὲν γὰρ φύσις, i
τυχοῦσα ἐπιστάτου χρηστοῦ, νόμου καὶ ἔθους, τὸ ἄλυ-
134 a πον τῷ πλησίον περιεβάλ|λετο, καὶ πλεονεκτεῖ οὐκ ἐν
11 μοίρᾳ ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐν ἐλαττώσει βλάβης· αἱ δὲ ἄρισται k
ψυχῆς φύσεις ἀμφισβητήσιμοι, ἐν μεθορίᾳ τῆς ἄκρας
ἀρετῆς πρὸς τὴν ἐσχάτην μοχθηρίαν καθωρμισμένοι,
δέονται ξυναγωνιστοῦ θεοῦ καὶ ξυλλήπτορος τῆς ἐπὶ

---

c. Cels. 163. Sext. Emp. hyp. III 121 g Cicer. nat. deor. I 2. 3 vi. etiam or. 16. 4 i; 18. 6 a

1 *μὴ παρὰ θεοῦ* sq. cf. Plat. republ. II 379 vi. etiam or. 34. 3 a sq. ‖ **5** *πέφυκεν* sq. vi. or. 34. 4 a ‖ **8.9** *φύσις . . νόμου . . ἔθους* vi. or. 27. 9 b; 10. 4 c ‖ **10.11** *οὐκ ἐν μοίρᾳ ἀγαθῶν* sq. vi. or. 34. 2 b igitur non datur *προκοπὴ* nam *ἀρετὴ* secundum stoicos *ἀρετῆς ὑπερέχουσα* non est cf. Plut. stoic. rep. 13 aliter Platonici cf. Apul. dogm. Plat. II 6 Albin. 29 *λέγονται καὶ ἄλλως ἀρεταὶ αἱ οἷον εὐφυΐαι καὶ προκοπαὶ πρὸς ταύτην (τὴν τελείαν)* ‖ **12** *ἀμφισβητήσιμοι, ἐν μεθορίᾳ* sq. vi. or. 24. 3 i cf. Philo de pr. et poen. 11 *φύσει γε μὴν πάντες οἱ ἄνθρωποι πρὶν τελειωθῆναι τὸν ἐν αὐτοῖς λόγον κείμεθα ἐν μεθορίῳ κακίας καὶ ἀρετῆς πρὸς μηδ' ἕτερά πω ταλαντεύοντες* ‖ **14** *δέονται ξυναγωνιστοῦ θεοῦ καὶ ξυλλήπτορος* = or. 8. 7 k etiam or. 37. 3 a

---

1 *ἄλλο τι* α(δ) *ἄλλο ἤ* Markl. *ἄλλοθεν* Meiser *τοῦτο τὸ* Dav.^{2} ‖ **2** *μὴ* (ante *παρὰ*) del. Markl. | *ὁρμηθέν* (*μ* in ras.) R! ‖ **3** *μὴ οὐδέν* (suprascr. *ν*) R! *μὴν* ⟨*εἰ*⟩ *οὐδέν* Reiske (Duebn.) | *εἴ τι*] *ἐστιν φα*(*θ*) Meiser *ἔστω* Schenkl | *ἄλλο*] *ὅλως* Meiser ‖ **4** *τί οὖν* (suprascr. *ν*) R! ‖ **5** *ἀνθρώπων* RM *ἀνθρώπινον* cett. (*δ Δ*) | *ἐξ ἀρχῆς* α(*δ Δ*^{o}) ‖ **9** *καὶ ἔθους*] *ἤ ἔθους* Markl. ‖ **10** *περιεβάλετο* ς(*δ Δ*) *περιβάλλεται* Markl. | *ἐπλεονέκτει* Reiske ‖ **10.11** *ἐν μοίρᾳ*] *ἐν πλημμύρᾳ* Reiske ‖ **12** *μεθορίῳ* M *μετρίῳ* Nα(*δ*)

1 *θάτερα τὰ κρείττω ῥοπῆς καὶ χειραγωγίας. Ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ αἰσχρὰ ὄλισθος αὐτοφυοῦς ἀσθενείας ἔργον, ἢ καὶ τὰς ἐπιεικεῖς ψυχὰς κολακεύουσα διὰ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμημάτων εἰς τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ταῖς μοχθηρίαις συγκαθέλκει.*

VII a *Ἀκούσῃ γοῦν τοῦ Διὸς αὐτοῦ λέγοντος,*

(α 32/4) *ὥ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·*
ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

b *Περὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων οὐκ ἀκούσῃ τοιοῦτον οὐδὲν λέγοντος, οὐδὲ ἀπωθουμένου τὴν αἰτίαν, οὐδὲ ἀποτιθεμένου τὴν φροντίδα, ἀλλ' αὐτὸ τοὐναντίον·*

(*K* 243/5) *πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,*
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Πάλλας Ἀθήνη;

c *Τίς οὖν οὐκ ἂν εἴποι τὸν Ὀδυσσέα ἀγαθὸν εἶναι θείᾳ μοίρᾳ, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ζεύς, κήδεται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ,*

---

2 *αὐτοφυοῦς ἀσθενείας* vi. or. 8. 7 et quae ibi adnotavi || 3 *κολακεύουσα διὰ ἡδονῶν* vi. or. 20. 6 h; 37. 7 c cf. Plat. Tim. 69 c (*δέλεαρ κακῶν*) republ. VII 522 Apul. dogm. Plat. II 11 Plut. ap. Stob. flor. 6. 45 Iulian. II 91 c Euseb. ap. Stob. ecl. II 178 Cicer. leg. I 11. 31 vi. etiam or. 29. 2 b *εὐπροσώπων κακῶν* or. 36. 4 h; 20. 6 h || 8 *ἐξ ἡμέων* sq. vi. or. 41. 4 a

---

4 *τὰς αὐτῆς* Dav.[2] | *τῆς μοχθηρίας* Heins. *τὰς μοχθηρὰς* Dav.[2] *ταῖς μοχθηραῖς* Markl. (Duebn.) || 7 *βροτοὶ* (*βρο* in ras.) R! || 9 *σφῇσιν* R! (pr. man.) N || 11 *ἀπωθουμένου* (ω in ras. ex ο) R! || 12 *ἀνατιθεμένου* MN $\varphi\alpha(\delta)$ | *τὴν* (ante *φροντίδα*) om. MN *αὐτὴν* $\varphi\alpha(\delta)$ || 13—16 *πῶς* sq. non Iovis sunt apud Homerum, sed Diomedis verba; sed cf. etiam α 65 ubi *πῶς — λαθοίμην* Iovis ex ore proveniunt | *Ὀδυσσῆος* N (Duk.) || 14 *πέρι* $\alpha(\delta\Delta)$ cum Homero | *πρόφων* (suprascr. ρ) R! | *κραδίη* om. MN || 17 *οὖν* om. M $\alpha(\delta)$

ἡγεῖται δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἔραται δὲ Καλυψώ, σώζει δὲ ἡ Λευκοθέα; Εἰ δὲ ἀγαθὸς ἦν, ὥσπερ ἦν, διότι d
(α 3) πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω
καὶ
(α 4) πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν, ‖
πῶς οὐ θεία μοίρα αὐτῷ συνηνέχθη τὰ γυμνάσια, Ed. Duebn. p. 152
ἀφ' ὧν ἀγαθὸς καὶ ἦν καὶ ἔδοξεν; Καὶ περιστήσαντος e
αὐτῷ τοῦ δαιμονίου ἀνταγωνιστὰς πολλούς, τῶν μὲν
134b βαρβάρων τὸ Τρω|ϊκόν, τοῦ δὲ Ἑλληνικοῦ τοὺς ἀρί-
στους Παλαμήδη καὶ Αἴαντα, τῶν δὲ οἴκοι τοὺς ἰσχυρο-
τάτους καὶ ἀκολαστοτάτους, Κυκλώπων τὸν ἀγριώτατον,
Θρᾳκῶν τοὺς ἀξενωτάτους, φαρμακίδων τὴν δεινοτάτην,
θηρίων τὴν πολυκεφαλωτάτην, θάλατταν πολλήν, χει-
μῶνα χαλεπόν, συνεχῆ ναυάγια· προσαναγκάσας ἀλᾶ-
σθαι καὶ πτωχεύειν, ῥάκη ἀμπισχόμενον, καὶ μετὰ ταῦτα
αἰτοῦντα ἀκόλους, παλαίοντα, λακτιζόμενον, παροινού-
μενον· ὧν ἕκαστον αὐτῷ διὰ φιλίαν θεὸς προΐβαλλεν, f
οὐχ ὁ Ποσειδῶν, ὀργιζόμενος,
(λ 103) ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσεν,
οὐδὲ ὁ Ἥλιος μηνιῶν τῶν βοῶν (μὴ τοσαύτη μήτε

---

1. 2 *σώζει δὲ ἡ Λευκοθέα* scil. *κρήδεμνον ὑποβαλοῦσα* vi. or. 11. 10 h ‖ **2** *εἰ δὲ* sq. vi. or. 22. 5 g; etiam or. 15. 6 g ‖ **6** *τὰ γυμνάσια* sq. vi. or. 34. 8 c ‖ **8** *ἀνταγωνιστὰς* sq. vi. or. 34. 9 a etiam or. 1. 6 b; 40. 4 b ‖ **16** *αἰτοῦντα ἀκόλους* vi. or. 33. 5 c

---

1 *δὲ* ⟨*ἡ*⟩ *Καλυψώ* Markl. ‖ **2** *Λευκόθεα* R ‖ **3** *δ'* (ante *ἀνθρώπων*) om. MN φ α(δ) ‖ **7** *καὶ* (ante *περιστήσαντος*) om. φ α(δ Δ) | *περιστήσαντος* (στησ in ras.) R! ‖ **10** *Παλαμήδην* ϛ(δ Δ) ‖ **11** *ἀκολάστους* MN | ⟨*τῶν δὲ ἔξω*⟩ *Κυκλώπων* Markl. ‖ **13. 14** *χειμῶνας χαλεπούς* Markl. ‖ **14** *προσαναγκάσαντος* Reiske (Duk.) prob. Meiser ‖ **14. 15** *ἀλᾶσθαι* RMN ‖ **17** *προΐβαλεν* ϛ(δ Δ) ‖ **19** *οἱ* MN α(δ Δ°) Homerus | *φίλον υἱὸν* MN α(δ Δ°) | *ἐξαλάωσεν* (αω in ras.) R! *ἐξαλαώσας* Homerus

Ποσειδῶνα ἔχοι φιλία πρὸς ἄνθρωπον ἄγριον καὶ παῖδα
ἄξενον, μήτε τὸν Ἥλιον πτωχεία καὶ φειδὼ βοῶν),
g ἀλλὰ γὰρ τοῦ Διὸς ταῦτα ἦν τὰ προστάγματα. Ἦ γὰρ
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν Ἡρακλέα τὸν αὐτοῦ παῖδα
μὴ ἐάσας ἀργὸν καὶ τρυφῶντα, ἀλλὰ ἐξελκύσας τῶν
ἡδονῶν; καὶ εἰς μὲν ἐκείνας τὸν Εὐρυσθέα ἐμβαλών,
τῷ δὲ Ἡρακλεῖ ἐπιστήσας κάπρους καὶ λέοντας, καὶ
δυνάστας, καὶ τυράννους, καὶ λῃστάς, καὶ ὁδοὺς μα-
h κράς, καὶ γῆν ἔρημον, καὶ ποταμοὺς ἀπόρους; ἢ νύκτα
μὲν ἠδύνατο ποιῆσαι ὁ Ζεὺς τριπλῆν ἐκ μιᾶς, ὃν δὲ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐποιήσατο, τῶν δὲ τοῦ βίου πόνων
οὐκ ἠδύνατο ἐξελέσθαι; Ἀλλ' οὐκ ἤθελεν· οὐ γὰρ θέ-
μις Διὶ βούλεσθαι ἄλλό τι ἢ τὸ κάλλιστον. Οὕτως
ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀγαθός, καὶ Διόνυσος, καὶ ὁ Ὀδυσ-
i σεύς. Καὶ ἵνα μὴ πόρρω σε ἀπάγω τῶν ἐν ποσίν,
τὸν Σωκράτην αὐτὸν οἴει γενέσθαι τέχνῃ ἀγαθῇ, ἀλλ'
k οὐ θεία μοίρᾳ; | ἢ κατὰ μὲν τὴν τέχνην ἐγένετο ἂν 135a
λιθοξόος παῖς ἢ παρὰ πατρὸς λαβὼν τὸν κλῆρον· κατὰ
δὲ τὴν τοῦ θεοῦ χειροτονίαν τὴν μὲν τέχνην διώσατο,
τὴν δὲ ἀρετὴν ἐλάμβανεν.

---

4 τὸν Ἡρακλέα sq. vi. or. 15. 6 d; 32. 7 a ‖ **12. 13** οὐ γὰρ θέμις sq. vi. or. 41. 5 a αὐτοῦ sq. ‖ **14** Ἡρακλῆς . . Διόνυσος vi. or. 32. 8 a ‖ **17** κατὰ μὲν τὴν τέχνην sq. vi. or. 39. 5 i cf. Dio Chrys. 55. 2 Lucian. somn. 12 Diog. Laert. II 19 ‖ **19** τὴν θεοῦ χειροτονίαν scil. Iovis, a quo missum se esse profitentem

---

2 πτωχεία φα(δ) | φειδοῖ ς(δ) ‖ **4** οὕτως N | Ἡρακλέα (λε in ras.) R! ‖ **4. 5** παῖδα ἐάσας (suprascr. μὴ) R! ‖ **7** περιστήσας Markl. ‖ **10** ὃν δὲ (δὲ in ras.) R! ‖ **11** τῶνδε τοῦ ς(δ Δ) τὸν δὲ τῶν τοῦ φ? et ita Reiske (sed estne τῶν διὰ τοῦ ut p. 4. 21?) ‖ **12** ἐξελέσθαι; ⟨οὐ.⟩ Reiske ‖ **13** ἄλλό τι R! | οὗτος M ‖ **14** ἦν R οὖν cett. (δ Δ°) | ὁ (ante Ὀδυσσεύς) om. ς(δ Δ°) ‖ **15** καὶ (ante ἵνα) om. Nφα(δ) ‖ **16** ἀγαθὸν φα(δ Δ) ‖ **17** ἢ φα(δ Δ°) | μὲν τὴν RH μὲν om. cett. (δ) ‖ **18** λιθοξόον ς(δ) | ἢ (ante παρὰ) om. φα(δ Δ) ‖ **18. 19** κατὰ τὴν Heins.[2] (Lariotiana) Dav.[1] corr. Markl.

ΛΘ΄

XXXIX (Duebn. XXXIX vulg. 23)

λγ΄ *Εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ, ὅτι οὐκ ἔστιν.*

Οὐδὲ τοῦ Ὁμήρου ἔγωγε ἀποδέχομαι, τῷ Λυκίῳ Ia
Γλαύκῳ μεμφομένου ἀμείβοντι ὅπλα χρυσᾶ πρὸς τὰ
τοῦ Διομήδους χαλκᾶ ὄντα καὶ ἐννεαβοίῳ ἑκατομβοίων
ἐλαττουμένῳ. Χρηματιστὴς γὰρ ἂν τοῦτό γε αἰτιά- b
σαιτο ἐν δίκῃ,

(ϑ 162/4) *ἀρχὸς ναυτάων, οἷοί τε πρηκτῆρες ἔασιν,*
φόρτου τε μνήμων, ...
κερδέων τε ἀρπαλέων,

μή τι γε ἀνὴρ ποιητικὸς καὶ ἀξιῶν μαθητὴς εἶναι τῆς
Καλλιόπης, ἢ μηδὲν θέμις μήτε ἐπαινεῖν τῶν αἰσχρῶν,
μήτε ψέγειν τῶν καλῶν. Εἰκὸς δέ που τὸν Γλαῦκον, c
εἴπερ ἦν Ἱππολόχου τοῦ Βελλεροφόντου τοῦ Σισύφου
τοῦ Αἰόλου, ἀγαθῶν ἁπάντων, ἐντυχόντα ἀνδρὶ ἐχθρῷ

---

et Socratem et Diogenem cynici fecerunt cf. Epict. diss. III 22. 56 vi. etiam or. 36. 5 a *ἐλευθερωθέντα* sq.

5. 6 *τῷ Λυκίῳ Γλαύκῳ* sq. vi. or. 35. 3 a; etiam or. 32. 5 b; 40. 1 a et infra § V f *ποῖον* sq. ‖ **14** *μηδὲν θέμις* sq. vi. simil. or. 13. 8 d *οὐ γὰρ θέμις* sq.

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 *ΛΘ΄* R! ‖ **3** in mge *λγ΄* R! | *εἰ ἔστιν* — 4 *οὐκ ἔστιν* R *ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον λόγος κγ΄ φα τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον* MN ‖ **5** *τὸ* (pro *τοῦ*) *Ὁμήρου* MN ‖ **7** *ἐννεαβοίων* ς(ϑ) *ἐννεάβοια* Duebn. | *ἑκατόμβοια φα(δΔ°)* ‖ **8** *ἐλαττουμένας* MN (*-ναις*) *ἀλλαττουμένῳ φα(δΔ°)* ‖ **10** *οἷόν τε* M *οἵ τε δΔ* cum Homero ‖ **12** *ἀρπαλέος φα(δ)* ‖ **15** *δέ που*] *δήπου* ς(δΔ°)

Ed. Duebn. p. 153 δο||κοῦντι κατὰ τὴν τοῦ πολέμου τύχην, φίλῳ δὲ κατὰ τὴν τῶν πατέρων ξενίαν, ξυμβαλλόμενον φιλίαν αὖθις καὶ ἀνακαλούμενον τὴν προγενῆ οἰκειότητα, συμμετρήσασθαι τῷ καιρῷ καὶ μὴ τῇ ἀξίᾳ τῶν ὅπλων τὴν ἀπαλλαγήν, μὴ λογισμοὺς συντιθέντα χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ, καθάπερ οἱ ἐκ Λήμνου οἰνιζόμενοι,

(*H* 473/4) ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσι.

d Μέχρι μὲν γὰρ τῆς χρείας τῆς ἐν ποσὶν ἔχει λογισμοὺς ἡ ἀντίδοσις, καὶ τὸ πλέον πρὸς τοὔλαττον τῷ ἀντι|στασίῳ ἐν τοῖς ἀνομοίοις κατὰ τὴν τιμὴν ἐξετά- 135 b ζεται. Κἂν ἐγκεκαλυμμένος γοῦν τις γνοίη, ὅτι τὸ τάλαντον τῶν δέκα μνῶν πολλαπλάσιον, καὶ ἡ δραχμὴ e τοῦ ὀβολοῦ τιμαλφεστέρα· καὶ ἐν κτήσει γῆς καὶ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (II 6)

οἱ μὲν γεωργοὶ ὀργύιαις διαμετροῦνται τὴν γῆν, οἱ δὲ τούτοις ἀμφιλαφέστεροι σταδίοις, οἱ δὲ τούτων πολὺ γεωργικώτεροι σχοινίοις,

9 μέχρι . . τῆς χρείας sq. vi. or. 35. 2 i τὸν μὲν ἐνδεᾶ sq. or. 32. 3 c; 33. 3 f; 23. 5 e

1 τοῦ (ante πολέμου) om. ς(δ) ‖ 4 ξυμμετρήσασθαι Nα(δΔ^{o}) | ἀξίᾳ ÷ ÷ τῶν R! ‖ 5 τὴν ἀνταλλαγήν φα(δΔ) ‖ 6 ἐκ Λήμνου Heins. (Δ) ἐκ ληνοῦ codd. (δ) ἐκ τοῦ οἴνου N ‖ 7 αἴθωνι (ι in ras.) R! ‖ 8 δὲ ῥινοῖς R | αὐτῇσι Homerus ‖ 10 τ' οὔλατον R ‖ 10. 11 ⟨ἐν⟩ τῷ ἀντιστασίῳ Reiske ‖ 12. 13 ὅτι ⟨καὶ⟩ τὸ τάλαντον MNα(δΔ^{o}) ‖ 14 τιμαλ ÷ φεστέρα R! | καὶ (ante κατὰ) om. ς(δ) del. Reiske ‖ 15 Ἡρόδοτον Heins. (Δ) προδοτον (suprascr. ικ) R πρόδικον cett. (δ) ‖ 16 ὅσοι μὲν γὰρ Herodotus | γεωργοὶ] πένητες γεωργοὶ Markl. γεωπεῖναί εἰσι ἀνθρώπων Herodotus | ὀργυιαῖς nescio unde Δ ὀργυιῆσι Herodotus | διαμετροῦνται τὴν γῆν] μεμετρήκασι τὴν χώρην Herodotus ‖ 17 οἱ δὲ τούτοις (τούτων φα$\delta\Delta$) ἀμφιλαφέστεροι] ὅσοι δὲ ἔσσον γεωπεῖναι Herodotus | σταδίοις (σταδίοισι Herodotus) — 18 γεωργικώτεροι om. MNα(δ) ‖ 17. 18 οἱ δὲ τούτων πολὺ γεωργικώτεροι (πολυγεωργότεροι Reiske)] οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγῃσι, οἱ δὲ ἄφθονον λίην Herodotus ‖ 18 σχοίνοις Reiske σχοίνοισι Herodotus

καθάπερ οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ ἐν κτήσει θρεμμάτων πο- f
λυκτεανώτερος τοῦ Πολυφήμου ἦν ὁ Δάρδανος,
(Ψ 221) τοῦ τρισχίλιοι ἵπποι ἕλος καταβουκολέοντο.
Ἀλλ' ἐπειδάν τις τὰς χρείας παρωσάμενος ἀντεξετάζῃ g
αὐταῖς τὰ ἀγαθά, εὕροι ἄν, οἶμαι, ταύτας μὲν καιρῷ,
καὶ νόμῳ, καὶ ἡδοναῖς, καὶ ἔθεσιν, καὶ τύχαις, ἄνω
καὶ κάτω εἰς τιμὴν καὶ ἀτιμίαν μεταβαλλομένας· τὸ δὲ h
ἀγαθὸν ἑδραῖον, βέβαιον, ἀκλινές, ἰσόρροπον, κοινόν,
ἀνέμητον, ἄφθονον, ἀνενδεές, μήτε αὔξησιν χωροῦν,
μήτε ἐνδείας ἀνεχόμενον· τό, τε γὰρ αὐξόμενον προσ- i
θήκῃ αὔξεται· ἀλλ' εἰ μὲν ἀγαθὸν ἀγαθῷ προσελήλυ- k
θεν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ προσθήκῃ νόει ἀγαθὸν τὸ ἀγα-
θόν, ἦν γὰρ ἀγαθὸν καὶ πρότερον· εἰ δὲ οὐκ ἀγαθὸν l
ἦν τὸ προσελθὸν εἰς αὔξησιν, δεινὸν λέγεις, εἰ ἔσταί
τι ἀγαθὸν μεῖζον προσθήκῃ κακοῦ· τό, τε ἐνδεὲς ἐλ- m
λείψει ἐνδεές· ἀλλ' εἰ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ἀπουσίᾳ ἐνδεῖ
τὸ ἀγαθόν, ⟨οὐκ ἦν ἀγαθόν,⟩ ὁπότε ἐνέδει· εἰ δὲ ἑτέρῳ
ἐνδεῖ, καὶ μὴ τῷ ἀγαθῷ, οὐ λυπεῖ τὸ ἀγαθὸν ἡ ἔλλειψις.

---

5. 6 καιρῷ . . νόμῳ . . τύχαις sq. vi. simil. or. 5. 4 a; 10. 7 e ‖ 7. 8 τὸ . . ἀγαθὸν ἑδραῖον, βέβαιον vi. or. 31. 1 a vers. finem et c εἰ γὰρ sq. ‖ 9 ἀνέμητον, ἄφθονον, ἀνενδεές = or. 29. 7 g τὸ δὲ ἀγαθὸν sq. | μήτε αὔξησιν χωροῦν sq. cf. Archyt. ap. Stob. flor. 1. 79 Diog. Laert. VII 101 δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρου αἱρετὸν καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν δέχεσθαι vi. etiam infra § IV b or. 38. 6 i et quae ibi adnotavi cf. etiam Cicer. par. 3 Senec. ep. 66

---

3 τρισχίλιαι Dav.² Homerus | ἕλεος N ἕλος α(δΔ) cum Homero | κάτα βουκολέοντο Duebn. cum Homero κατεβουκολέοντο Duk. ‖ 4 παρωσάμενος ⟨μὴ⟩ Dav.² ⟨μὴ⟩ παρωσάμενος Markl. ‖ 5 αὐτοῖς Heins. ‖ 7 εἰς ⟨τὴν⟩ τιμὴν MNα(δ) om. φ | καὶ ἀτιμίαν om. φ ‖ 9 ἀνεμέσητον Reiske ‖ 10 τό, τε γὰρ R!MN τό, τε H (Δ°) τὸ γὰρ φα(δ) corr. Markl. | αὐξανόμενον ς(δ) sed vi. p. 260. 13 ‖ 12 μᾶλλον ἢ RMN μᾶλλον τῇ cett. (δΔ) sed sequiorum usu οὐδὲν μᾶλλον ἢ = οὐδὲν μᾶλλον ‖ 14. 15 εἰ ἔστι τι MNα(δ) ‖ 17 τὸ ἀγαθόν, ⟨οὐκ ἦν ἀγαθόν,⟩ ὁπότε H (man. recent.) et ita Scaliger (Δ)

II a *Τί δέ, οὐχὶ καὶ ταύτῃ σκοπεῖς τὸ λεγόμενον; Καλεῖς τι ὑγείαν σώματος; τί δὲ οὐ μέλλεις; καλεῖν δὲ καὶ νόσον; φέρε οὖν διαλαβὼν ἑκάτερον φαθί. Οὐχ ἡ μὲν ὑγεία μέτρον τί ἐστιν τῆς τῶν* | *σωμάτων εὐαρ-* **136 a**
μοστίας, ἐπειδὰν ὁμολογήσῃ τῇ πρὸς τὸ ἄριστον κράσει 5
τἀναντία, πρὸς ὕδωρ πῦρ, καὶ γῇ πρὸς ἀέρα, καὶ ἑκάτερον αὖθις αὖ πρὸς ἑκάτερον, καὶ πᾶν τι πᾶσιν;
b *Ἔστιν οὖν ὅπως ποικίλον τι σοὶ ἡ ὑγεία ἔσται καὶ παντοδαπόν, οὐχὶ δὲ ἁπλοῦν καὶ ὡμολογημένον; Ἐπειδὰν γὰρ μέτρον εἴπῃς, στάσιν λέγεις· οὐδὲν γὰρ τῶν* 10
συμμέτρων μεταχωρεῖν φιλεῖ ἐφ' ἑκάτερα, ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ἀκριβεῖς οἱ ὅροι. Ἡ δ' αὖ νόσος τί ἄλλό ἐστιν, ἢ διάλυσις καὶ ταραχὴ τῆς ἐν σώματι ἐκχειρίας, ἐπειδὰν αὖθις συμπεσόντα ἀλλήλοις τά τε ὥσπερ ⟨πόλεως μέρη⟩ ἠρμοσμένα πολεμῇ καὶ ταράττῃ, καὶ λυμαίνηται ὑπ' 15
αὐτῶν τὸ σῶμα κλονούμενόν τε καὶ σπαραττόμενον καὶ
c *σειόμενον; Ἔστιν οὖν ὅπως τὸν πόλεμον τοῦτον ἡγήσῃ*

---

3. 4 *οὐχ ἡ . . ὑγεία μέτρον* sq. cf. Plat. Tim. 82 a symp. 186 sq. Alcmaeon (Diels dox. 442) Simplic. in Epict. man. 83 Hermes ap. Stob. ecl. I 470 Theages ap. Stob. flor. 1. 68 ‖ **5** *ὁμολογήσῃ* sq. vi. or. 20. 4 c cf. Iambl. ap. Stob. fl. 5. 66 cf. etiam Stob. ecl. I 121. 126. 129 Ps. Arist. *π. κόσμου* 5 (= Stob. ecl. I 271) Hermes ap. Stob. ecl. I 291 Plat. Tim. 32 c Iulian. IV 143 c Lucian. amor. 19 ‖ **12** *ἡ δ' αὖ νόσος* sq. vi. etiam or. 28. 4 d ‖ **14** *συμπεσόντα ἀλλήλοις* sq. vi. or. 7. 1 e *εἰ δὲ* sq. ‖ **15** *λυμαίνηται* sq. vi. or. 7. 1 e et 2 a ‖ **17** *τὸν πόλεμον τοῦτον* sq. vi. or. 37. 1 d; 35. 7 e

---

2 *μέλεις* MN | *καλεῖν* (scil. *μέλλεις* cui non obstare infinit. praes. docent p. 91. 9; 189. 8; 197. 25; 245. 3)] *καλεῖς* φα(δ⊿) ‖ **3** *ἑκάτερον* om. MNα(δ) ‖ **6** *καὶ γῇ* — 7 *πρὸς ἑκάτερον* om. M | *καὶ* (ante *ἑκάτερον*) om. Nφα(δ) ‖ **7** *πᾶν τι πᾶσιν* Hob. *παντὶ πᾶσιν* R *παντάπασιν* N *πᾶντα πᾶσιν* cett. (δ⊿) ‖ **8** *οὖν* om. ς(δ) ‖ **9** *δὲ* (post *οὐχὶ*) om. MNα(δ⊿°) ‖ **10** *γὰρ ἂν μέτρον* MNα(δ) *γὰρ ἅμετρον* Schottus ‖ **11** *ἐφ'* (ante *ἑκάτερα*) om. MN ‖ **14. 15** *τά τε ὥσπερ ἠρμοσμένα* (coll. p. 77. 14 sq.) Hob. *τά τε ὥσπερ ⟨πόλεως μέρη⟩ ἠρμοσμένα* codd. (δ) *τὰ τέως περ ἠρμοσμένα* H(⊿) *τὰ τέως προηρμοσμένα* Heins. *τὰ τέως παρηρμοσμένα* Reiske

ἁπλοῦν καὶ ἕνα; ‖ Ὀλίγου μέντ' ἂν ἦν ἡ ἰατρικὴ ἀξία. Ed. Duebn. p. 154
Νῦν δὲ τὸ πολυμερὲς καὶ πολύφωνον τοῦ τῶν σωμά-
τῶν πολέμου, ἃς καλοῦμεν νόσους, ἐγέννησεν τέχνην
παντοδαπήν, καὶ μεστὴν ὀργάνων ποικίλων, καὶ πολλῶν
φαρμάκων, καὶ σιτίων, καὶ διαιτημάτων. Κἂν ἐπὶ d
μουσικὴν ἔλθῃς, τὸ μὲν ἡρμοσμένον κάνταῦθα ἕν, οὔτε
κρεῖττον αὐτὸ αὑτοῦ γιγνόμενον, οὔτε ἔλαττον· τὸ δὲ
ἀνάρμοστον πολύ, καὶ παντοδαπόν, καὶ διῃρημένον.
Οὕτω καὶ χορὸς ⟨ὁ⟩ ὁμολογήσας μέν εἰς ὁμοφωνίαν· μὴ e
ὁμολογῶν δέ, σχίζεται καὶ διαχεῖται καὶ σκεδάννυται καὶ
πλῆθος γίγνεται. Οὕτω καὶ τριήρης, ἐρεσσομένη ὑπ' f
αὐλῷ, τὴν πολυχειρίαν συνάπτει τῇ ὁμοιότητι τῆς εἰ-
ρεσίας· ἐὰν δὲ ἀπαλλάξῃς τὸν αὐλόν, διέλυσας αὐτῆς
τὴν χειρουργίαν. Οὕτω καὶ ὑφ' ἡνιόχῳ ἅρμα εὐθύ|- g
136b νεται κοινῷ δρόμῳ καὶ θυμῷ ἑνί· ἐὰν δὲ ἀφέλῃς τὸν
ἡνίοχον, ἐσκέδασας τὸ ἅρμα. Οὕτω καὶ στρατόπεδον h
συντάττεται ὑπὸ συνθήματι ἑνί· ἐὰν δὲ ἀφέλῃς τὸ
σύνθημα, διέλυσας τὴν φάλαγγα εἰς πλήθους φυγήν.
Τί τοίνυν ἀγαθὸν σωμάτων; ὑγίεια. Κακόν; νόσος. III a
Ἓν μὲν ἡ ὑγίεια, πολλαὶ δὲ αἱ νόσοι. Τί ἐν μουσικῇ b
τὸ ἀγαθόν; ἁρμονία· ἓν μὲν τὸ ἡρμοσμένον, πολλὴ δὲ

2 πολυμερὲς καὶ πολύφωνον vi. or. 7. 2 d ‖ **3. 4** τέχνην παντοδαπήν sq. vi. or. 28. 1 e ‖ **6** μουσικὴν sq. cf. Plat. symp. 187 a vi. etiam or. 37. 7 a et or. 14. 8 f ‖ **14. 15** ἅρμα εὐθύνεται sq. vi. simil. or. 41. 5 g ἐπιθεὶς sq. ‖ **17** συνθήματι ἑνί sq. vi. simil. or. 13. 4 d et 6 e

9 ⟨ὁ⟩ ὁμολογήσας ('chorus est, si concinit sq.') Hob. | εἰς] εἷς Dav.² (Duebn.) | ὁμοφωνίαν Dav.² (Duebn.) ὁμοφωνίαν ἕν τι ἐστί φα(θ) ‖ **18** πλήθους φύσιν Markl. (Duebn.) πλῆθος φεῦγον Combes πλήθους τύρβην Meiser πλῆθος καὶ φυγήν Orelli ‖ **19** ἀγαθὸν (ον in ras.) R! ἀγαθῶν M | ὑγεία MN α(δ) ‖ **20** ἡ (ante ὑγεία) om. ς(δ Δ°) ‖ **21** ἁρμονία· ⟨τί κακόν; ἀναρ-μοστία·⟩ ἓν Heins. cum φ ('item quod est musicae bonum? harmonia. Quod malum? dissonantia' σ²) ‖ **21.** p. 454. 1 δὲ ἡ ἀναρμοστία (δὲ ἡ in ras. ex δὲ ἀν) R!

c ἡ ἀναρμοστία. Καὶ ἐν χορῷ ἓν μὲν ἡ ὁμολογία, παν-
d τοδαπὸν δὲ ἡ διαφωνία· καὶ ἐν τριήρει ὁ μὲν αὐλὸς
e ἕν, πολλὴ δὲ ἡ ἀπειθεια· καὶ ἐν ἅρματι, ἡνιόχου τέχνη,
f ἓν μὲν τοῦτο, παντοδαπὸν δὲ ἡ ἀτεχνία. Τί δὲ ἐν
φάλαγγι; φυλακὴ συνθήματος· ἓν μὲν τοῦτο, παντο- 5
g δαπὴ δὲ ἡ ἀναρχία. Ἐν μὲν οὖν τῇ τοῦ ἑνὸς φύσει
ὑπερβολὰς καὶ ἐνδείας οὐχ ὁρῶ· στάσιμος γὰρ αὕτη,
καὶ μηδένα ἀνεχομένη δρόμον μήτε εἰς φυγὴν μήτε
εἰς δίωξιν· ὅταν δὲ εἰς πλήθους ἀριθμὸν ἐμπέσω, δύ-
h ναμαι τούτου διαμετρεῖσθαι τὰς φύσεις· καὶ γὰρ ὁδοῦ 10
μακρᾶς τὸ μὲν τέρμα ἕν, πολλαὶ δὲ αἱ ἀποστάσεις.
i Ἐὰν ἐπὶ Βαβυλῶνα ἴῃς, πλησιαίτερος μὲν τοῦ Ἀρμε-
νίου ὁ Ἀσσύριος· καὶ τοῦ Λυδοῦ ὁ Ἀρμένιος, καὶ τοῦ
Ἴωνος ὁ Λυδός, καὶ τοῦ νησιώτου ὁ Ἴων· ἀλλ' οὐδεὶς
ἐν Βαβυλῶνι οὔπω, οὐχ ὁ Ἀσσύριος, οὐχ ὁ Ἀρμένιος, 15
k οὐχ ὁ Λυδός, οὐχ ὁ Ἴων, οὐχ ὁ νησιώτης. Κἂν ἐπ'
Ἐλευσῖνα ἴῃς, Πελοπόννησος αὕτη, εἶτα Μέγαρα, εἶτα
Ἰσθμός· ἀλλὰ ἀμύητος εἶ, κἂν ἐν Μεγάροις ᾖς, ὁμοίως
τῷ Πελοποννησίῳ· μέχρι μήπω τῷ ἀνακτόρῳ προσ-
l ελήλυθας, ἀμύητος εἶ. Νόμιζε δὴ καὶ τὸν βίον ὁδόν 20

10. 11 ὁδοῦ μακρᾶς . . πολλαὶ . . ἀποστάσεις sq. similitudo e stoicorum sententia ficta vel ipsa stoica cf. ea quae attulit Zeller III 1. 249

19 in mge ἀνάκτορον (schol. rec.) R!

6 οὖν om. MNα($\delta\Delta^{o}$) ‖ **9** πλῆθος καὶ ἀριθμὸν Markl. πλῆθος ἀριθμῶν Meiser ‖ **10** τούτου Hob. τοῦτο R τότε cett. ($\delta\Delta$) ‖ **12. 13** (et 13) Ἀρμενίου (Ἀρμένιος) R ‖ **13** καὶ τοῦ Λυδοῦ — 15 ὁ Ἀσσύριος om. Hφ | τοῦ Λυδοῦ Dav.^{2} (Duebn.) τοῦ ἄλλου (perantiquo errore ΑΛΟV et ΛΔΟV inter se confusis?) codd. (ϑ) ‖ **13. 14** καὶ τοῦ Ἴωνος — 15 ὁ Ἀρμένιος om. MNα(δ) ‖ **15** Ἀσσύριος (σσ in ras.) R! ‖ **16** ἐπὶ ς($\delta\Delta^{o}$) ‖ **17** ⟨ἡ⟩ Πελοπόννησος Reiske | Μέγαρα] Ἰσθμός Reiske (Duebn.) ‖ **18** Ἰσθμός] Μέγαρα Reiske (Duebn.)

τινα εἶναι μακράν, ἐπ' Ἐλευσῖνα ἢ Βαβυλῶνα ἄγου-
137a σαν, τέρμα τε δὴ τῆς | ὁδοῦ τὰ βασίλεια αὐτὰ καὶ ΜΕ'
ἀνάκτορα, καὶ τὴν τελετήν· ὑπὸ δὲ πλήθους ὁδοιπόρων
μεστὴν τὴν ὁδὸν θεόντων, ὠθιζομένων, καμνόντων,
5 ἀναπαυομένων, κειμένων, ἐκτρεπομένων, πλανωμένων·
πολλαὶ γὰρ αἱ παρατριβαὶ καὶ ἀπατηλαί, ὧν αἱ μὲν m
πολλαὶ ἐπὶ κρημνοὺς καὶ βάραθρα ἄγουσιν, ἐπὶ τὴν
Σειρήνων, αἱ δὲ ἐπὶ τοὺς Λωτοφάγους, αἱ δὲ ἐπὶ τὸν
Κιμμερίων δῆμον· μία δέ που τὶς στενὴ καὶ ὄρθιος n
10 καὶ τραχεῖα, καὶ οὐ πολλοῖς πάνυ ὁδεύσιμος, ἐπ' αὐτὸ
ἄγει τὸ τῆς ὁδοῦ τέρμα, ἣν μόγις καὶ μετὰ πραγμάτων

---

1 ἐπ' Ἐλευσῖνα sq. vel ἐπ' Ἀθήνας cf. Iulian. VI 184 c ἐπεὶ κἂν εἴ τις θέλοι τῶν ξένων ἢ ναὶ μὰ Δία τῶν πάλαι πολιτῶν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας, δύναιτο μὲν καὶ πλεῖν καὶ βαδίζειν sq. || 4 θεόντων sq vi. or. 1. 4 e ἀλλ' ἐκεῖ sq. or. 15. 1 b; 26. 1 a; 29. 5 c; 35. 5 c || 6 πολλαὶ . . αἱ παρατριβαὶ sq. vi. etiam or. 11. 6 a; 29. 5 a cf. Iulian. VI 184 d εἴ τινες τῶν κατ' αὐτὰς ἰόντων τὰς ὁδοὺς ἀπεπλανήθησαν sq. || 7 ἐπὶ κρημνοὺς καὶ βάραθρα sq. cf. Hippocr. ep. 17. 41 (302 H) Lucian. cyn. 18 Diog. ep. 39 Sext. Emp. hyp. 2. 252 Epict. fragm. 137 etiam Lucian. am. 20 Monimi. ep. 2 (Stob. flor. IV 201) vi. etiam or. 29. 3 a κινδυνώδεις sq. or. 8. 7 e; 34. 2 d; 1. 3 c; 19. 1 b || 7. 8 ἐπὶ τὴν Σειρήνων . . ἐπὶ τοὺς Λωτοφάγους sq. cf. Iulian. VI 185 a (εἴ τινες . . ἀπεπλανήθησαν) καὶ ἀλλαχοῦ που γενόμενοι καθάπερ ὑπὸ τῆς Κίρκης ἢ τῶν Λωτοφάγων ἡδονῆς ἢ δόξης ἤ τινος ἄλλου δελεασθέντες ἀπελείφθησαν τοῦ πρόσω βαδίζειν sq. vi. etiam or. 30. 2 d || 9 μία δέ που sq. scil. σύντομος illa cynica cf. Iulian. VII 225 b Lucian. vit. auct. 11 Diog. Laert. VII 121 Plut. amat. 16 Diog. ep. 37 (252 H) 44 (256 H) Cratet. ep. 6 (H 209) Hermes ap. Stob. ecl. I 274 etiam Diog. ep. 30 (244 H) 12 (238 H) Cratet. ep. 21 (202) vi. etiam or. 34. 2 f

---

2 in mge ΜΕ' numerus quaternionis R! | τέρμα τε] τέρμα τὰ nescio unde Duk. | τε δὴ] δὲ δὴ Markl. || 3 ⟨τὰ⟩ ἀνάκτορα Markl. | καὶ τὴν τελετήν om. φ καὶ τὴν τελετὴν ⟨τὸ ἀγαθόν⟩ Markl. || 6 ἀπάται Reiske || 7 πολλαὶ] ἄλλαι Dav.² (Duebn.) del. Meiser || 7. 8 ἐπὶ τὴν Σειρήνων ᾠδήν Steph. αἱ δὲ ἐπὶ τὰς Σειρῆνας (τὴν Σειρήνων) Dav.² (Duebn.) αἱ δὲ ἐπὶ τὴν Σειρήνων νῆσον Meiser || 10 καὶ οὐ πολλοῖς — 11 τέρμα om. M || 11 μόλις (suprascr. γ) N

σὺν πολλῷ πόνῳ καὶ ἱδρῶτι ἀνύουσιν καματηραὶ καὶ
ἐπίπονοι ψυχαί, καὶ ἐπιθυμοῦσαι τοῦ χωρίου, καὶ
Ed. Duebn. p. 155 ἐρῶσαι τῆς τελετῆς, καταμαντευό||μεναι αὐτῆς τὸ
o κάλλος· ἐπειδὰν δὲ ἀφίκωνται ἐκεῖ, παυσάμεναι τοῦ
πονεῖν, παύονται τοῦ πάθους. Τίς γὰρ ἄλλη τελετὴ 5
p μυστικωτέρα, καὶ τίς ἄλλος τόπος σπουδῆς ἄξιος; Ταύ-
την ἔχει τοῖς ἀνθρώποις τὴν χώραν τὸ ἀγαθόν, ἣν
τοῖς ἀμυήτοις Ἐλευσῖν ἔχει. Μυήθητι, ἐλθέ, ἐπίβηθι
τοῦ χωρίου, λάμβανε τὰ ἀγαθά, καὶ οὐ ποθήσεις ἄλλο
μεῖζον. 10
IV a Ἐὰν δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπονομάζῃς τῇ τῶν μὴ ἀγαθῶν
φύσει, ὑγιείας σωμάτων καὶ εὐμορφίας, καὶ περιβολὴν
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ δόξαν προγόνων, καὶ τιμὴν
πολιτικήν, πράγματα ἡδοναῖς μᾶλλον ἢ ἀγαθοῖς με-
τρεῖσθαι πεφυκότα, ἐξαγορεύεις τὰ μυστήρια, πλημ- 15
μελεῖς περὶ τὸ θεῖον. Τοιούτων ἀγαθῶν μεταλαβεῖν
ποθεῖς, οἵων καὶ Ἀλκιβιάδης μυστηρίων, μεθύων, δᾳ-
δοῦχος, καὶ ἐκ συμποσίου ἱεροφάντης, καὶ ἐν παιδιᾷ
b τελεστής. Ἀγαθὸν δὲ ἀγαθοῦ ἀπορρητότερον οὐκ ἂν

4 ἐπειδὰν δὲ ἀφίκωνται sq. vi. or. 9. 6 e; 10. 9 c ‖ 8 μυήθητι sq. eodem sensu quo or. 7. 5 f εὖχου sq. etiam or. 11. 11 a ἀνάμεινον sq. ‖ **11. 12** τῶν μὴ ἀγαθῶν φύσει, ὑγιείας sq. aberrat igitur a Platonicis secundum quos τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, τὰ δὲ ἐν σώματι, τὰ δὲ ἐκτός· οἷον ἡ δικαιοσύνη . . καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν ψυχῇ· τὸ κάλλος . . καὶ ἡ ὑγεία . . ἐν σώματι sq. (Diog. Laert. III 80) hic cynicos secutus bona ea esse prorsus negans (vi. etiam or. 36. 6 d δι' ἀγνοίαν τῶν αὐθαιρέτων ἀγαθῶν) paulo post autem cum stoicis προηγμένα concedens (vi. or. 40. 6 g) ‖ **19** ἀγαθὸν ἀγαθοῦ sq. vi. supra § I h

5 πάθους] πόθου Heins. ‖ **6** ἀξιώτερος Markl. ⟨μᾶλλον⟩ ἄξιος Reiske ‖ **8** Ἐλευσὶν ϛ(δ Δ) ‖ **9** τὸ ἀγαθὸν Markl. ‖ **12** εὐμορφίας (φι in ras.) R! εὐμορφίας ⟨κομπῶν⟩ Reiske ‖ **14** ἀγαθοῖς (αγ in ras.) R! ‖ **14. 15** ⟨συμ⟩μετρεῖσθαι Reiske ‖ **15** ἐξαγορεύεις] διαγορεύεις MN a(δ) ‖ **15. 16** πλημμελεῖς (ει in ras.) R! ‖ **17** μυστηρίων ⟨μετεδίδου⟩ Reiske

137 b εὕροις | μᾶλλον, ἢ κάλλος κάλλους ὡραιότερον· ἐὰν
γάρ τι τούτων ἀφέλῃς, οὐκ ἔτι καλὸν οὐδὲ ἀγαθὸν
τὸ μήπω ἀγαθόν. Οὐχ ὁρᾷς τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦτον c
οὐρανόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἄστρα, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῷ
αἰθέρα καὶ ὑπὸ τούτῳ ἀέρα, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῷ θά-
λατταν; διαμέτρησον αὐτῶν τὰς φύσεις. Τοῦτο γῆς
μέρος τοῦ ὅλου πλατὺ καὶ πολυτρόφον καὶ δενδρο-
φόρον καὶ ζῳοτρόφον· ἀλλ' ἐὰν πρὸς τὴν θάλατταν
ἐξετάζῃς, ἔλαττον θαλάττης· καὶ θάλαττα, ἀέρος ἔλατ-
τον, καὶ αἰθὴρ οὐρανοῦ. Μέχρι τούτου τὰ μέρη πρό- d
εισιν, ὑπερβάλλοντα καὶ ὑπερβαλλόμενα· ἐὰν δὲ ἔλθῃς
ἐκεῖ, στήσεται ὁμοῦ τῷ μεγέθει καὶ τὸ κάλλος. Τί e
γὰρ ἂν εἴη οὐρανοῦ ὡραιότερον; τί ἄστρων περιλαμ-
πέστερον; τί ἡλίου ἀκμαιότερον; τί σελήνης εὐτροφώ-
τερον; τί τῶν ἄλλων χορῶν εὐτακτότερον; τί τῶν θεῶν
αὐτῶν τιμιώτερον;

Κινδυνεύουσιν δὲ οἱ ἄνθρωποι, καθάπερ τοῖς ἀγα- V a
θοῖς, οὕτω καὶ τοῖς θεοῖς ζυγοστατεῖν τὰς τιμάς. Τίς
οὗτος; Ζεύς· ἀρχέτω. Τίς οὗτος; Κρόνος· δεδέσθω.
Ἥφαιστος· χαλκευέτω. Ἑρμῆς· ἀγγελλέτω. Ἀθηνᾶ·
ὑφαινέτω. ⟨Διόσκουροι· ἐπὶ νε⟩ὼς Πελοποννησίοις

3 οὐχ ὁρᾷς sq. vi. or. 25. 7 d ‖ **12. 13** τί γὰρ ἂν εἴη οὐρανοῦ ὡραιότερον vi. or. 20. 8 e τί γὰρ sq. etiam or. 40. 4 h ‖ **13. 14** ἄστρων περιλαμπέστερον vi. simil. or. 13. 6 d ‖ **18** τοῖς θεοῖς ζυγοστατεῖν τὰς τιμάς sq. vi. or. 2. 1 a καὶ διένειμαν sq.

3 οὐχ ὁρᾷς — 16 τιμιώτερον n ‖ **17** κινδυνεύουσιν — 21 ὑφαινέτω n

2 καλὸν ⟨τὸ μήπω καλὸν⟩ οὐδὲ Dav.² ‖ **3** μήπω ⟨καλὸν μηδὲ⟩ ἀγαθόν Markl. ‖ **5** καὶ ⟨τὸν⟩ ὑπὸ τούτῳ MN α(δ Δ) | ὑπ' αὐτῷ] ὑπὸ τούτῳ MN α(δ Δ°) ‖ **5. 6** θάλασσαν ⟨καὶ (τὴν ὑπὸ ταύτη) γῆν·⟩ διαμέτρησον (Markl.) Meiser ‖ **6** γῆ Markl. (Δ) ‖ **7** πολύτροπον φα(δ Δ°) ‖ **9. 10** ἔλαττον ⟨ἀέρος καὶ ἀὴρ αἰθέρος καὶ⟩ αἰθὴρ MN φα(δ Δ) ‖ **13** τί ἄστρων — 14 ἀκμαιότερον om. MN α(δ) ‖ **14. 15** εὐτροχώτερον Reiske ‖ **21** ⟨Διόσκουροι· ἐπὶ νε⟩ὼς

b ἐπέσθωσαν. Ἀγνοοῦσιν γάρ, οἶμαι, ὡς θεοῖς πᾶσιν
εἷς νόμος καὶ βίος καὶ τρόπος, οὐ διῃρημένος, οὐδὲ
στασιωτικός· ἄρχοντες πάντες, ἡλικιῶται πάντες, σω-
τῆρες πάντες, ἰσοτιμίᾳ καὶ ἰσηγορίᾳ συνόντες τὸν
πάντα χρόνον· ὧν μία μὲν ἡ φύσις, πολλὰ δὲ τὰ 5
c ὀνόματα. Ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας αὐτῶν τὰς ὠφελείας τὰς
ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπονομάζομεν ἄλλος ἄλλῃ κλήσει θεοῦ.
d Καθάπερ καὶ τὰ μέρη τῆς θαλάττης, Αἰγαῖον τοῦτο,
Ἰώνιον ἐκεῖνο, Μυρτῶον ἄλλο, Κρη|σαῖον ἄλλο· ἡ δ' 138a
ἐστὶν μία, ὁμογενής, καὶ ὁμοπαθής, καὶ συγκεκραμένη· 10
e οὕτω καὶ τἀγαθόν, ἓν ὂν καὶ ὅμοιον αὑτῷ καὶ ἴσον
πάντοθεν, ὑπὸ ἀσθενείας τῆς πρὸς αὐτὸ καὶ ἀγνωσίας
f ταῖς δόξαις διαιρούμεθα. Πλουτεῖ Καλλίας, μακάριος
τῶν ἀγαθῶν· ἀλλὰ Ἀλκιβιάδης Καλλίου ὡραιότερος.
Ἀντιθῶμεν τἀγαθά, πλοῦτον κάλλει· Ποῖον αὐτῶν 15
ἑκατόμβοιον; ἐννεάβοιον ποῖον; πότερον ἑλώμεθα; πό-
g τερον εὐξόμεθα; Οὐκοῦν ὁ μὲν Φοῖνιξ καὶ ὁ Αἰγύπ-
τιος τὸ Καλλίου ἀγαθὸν εὔξεται· ὁ δὲ Ἠλεῖος καὶ ὁ

3 ἄρχοντες πάντες sq. vi. simil. or. 6. 4 d ὦ τῆς ἰσοτιμίας sq. ‖ **6** αὐτῶν τὰς ὠφελείας sq. vi. or. 2. 1 a et g ‖ **8** καθάπερ . . τὰ μέρη τῆς θαλάττης sq. cf. Plut. def. or. 24. 423 f vi. etiam or. 26. 3 b ὡς ἓξ sq. ‖ **11** τἀγαθόν, ἓν ὂν sq. vi. or. 29. 7 e et g τὸ δὲ ἀγαθὸν sq. etiam or. 1. 10 e ‖ **16** ἑκατόμβοιον ἐννεάβοιον sq. vi. supra § 1 a

(vi. p. 110. 6/7) Hob. ὡς codd. del. Δ | Πελοποννησίοις ἐπέσθωσαν uncis incl. Δ

6 αὐτῶν τὰς] ἁπάντων τὰς Markl. κατὰ τὰς αὐτῶν Duk. ‖ **7** ἑκάστοις ς(δΔ) | ἐπονομάζομεν ÷ ἄλλος R! | ἄλλοις ἄλλῃ κλῆσις (κλήσει MN) θεοῦ ς(δΔ°) ἄλλος ἄλλῃ κλήσει θεός Dav.² ἄλλοι ἄλλῃ κλήσει θεοῦ Markl. ἄλλοις ἄλλας κλήσεις θεοῖς Reiske ἄλλῳ ἄλλην κλῆσιν θείαν καθ' ὃ τὰς ὠφελείας αὐτῶν δεχόμεθα Duk. ‖ **9** Ἰώνιον RH Ἰωνικὸν cett. (δ) Ἰόνιον Δ | Μυρτῷον Duebn. | Κρηταῖον φα(θ) Κρήσιον Dav.² Κρισσαῖον Markl. Κρισαῖον Duebn. sed Κρησαῖον pro Κρηταῖον ut p. 326. 12 ὀχλοκρασία pro ὀχλοκρατία al. ‖ **14** ἀλλὰ — **15** ἀντιθῶ om. α(δ) ‖ **15** ἀντιθῶμεν] μὲν α(δ) ‖ **16** ἑλόμεθα R ‖ **17** εὐξώμεθα ς(δΔ) ‖ **18** τοῦ Καλλίου MN (in mge corr.) τὸ τοῦ Καλλίου α(δΔ°)

Βοιώτιος ‖ τὸ Ἀλκιβιάδου. Εὐγενὴς Παυσανίας, Ed. Duebn. p. 156 h
ἀλλ' ἐνδοξότερος Εὐρυβιάδης. Ἀντιθῶμεν εὐδοξίᾳ γέ-
νος· τίς κρατεῖ; τίνι δῶμεν τὰ νικητήρια φέροντες;
Σωκράτης πένης, Σωκράτης αἰσχρός, Σωκράτης ἄδοξος, i
Σωκράτης δυσγενής, Σωκράτης ἄτιμος. Πῶς γὰρ οὐκ
αἰσχρὸς καὶ ἄτιμος καὶ δυσγενὴς καὶ ἄδοξος καὶ πένης
ὁ τοῦ λιθοξόου, ὁ σιμός, ὁ προγάστωρ, ὁ κωμῳδού-
μενος, ὁ εἰς δεσμωτήριον ἐμβαλλόμενος, ἀποθνήσκων
ἐκεῖ, ἔνθα καὶ Τιμαγόρας ἀπέθανεν; Ὦ τῆς ἐρημίας k
τῶν ἀγαθῶν· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν πλῆθος κακῶν. Τί
τούτοις ἀντιθῶμεν; τί φῶμεν; Παράβαλλε τοῖς ἀντα-
γωνισταῖς τὸν Σωκράτην ἐν κτήσει ἀγαθῶν· οὐχ ὁρᾷς
ἡττώμενον ἐν πλούτῳ Καλλίου, ἐν σώματι Ἀλκιβιάδου,
ἐν τιμῇ Περικλέους, ἐν δόξῃ Νικίου, ἐν θεάτρῳ Ἀρι-
στοφάνους, ἐν δικαστηρίῳ Μελήτου; Μάτην ἄρα αὐτῷ l
ὁ Ἀπόλλων τὰ νικητήρια ἔδωκεν, μάτην ἐπεψηφίσατο.

3 *τίνι δῶμεν τὰ νικητήρια φέροντες* = or. 33. 5 d; 36. 3 a ‖ **4** *πένης* vi. or. 1. 9 c; 3. 3 b; 18. 6 g ‖ **5** *πῶς γὰρ* sq. vi. simil. or. 3. 3 b ‖ **7** *ὁ τοῦ λιθοξόου* vi. or. 38. 7 k | *ὁ σιμός, ὁ προγάστωρ* vi. or. 1. 9 c ‖ **7. 8** *ὁ κωμῳδούμενος* vi. or. 3. 3 c ‖ **9** *Τιμαγόρας* sq. scil. propter *δωροδοκίαν* cf. schol. Demosth. or. 19. 137 Xenoph. Hell. 7. 1. 32 al. ‖ **11. 12** *ἀνταγωνισταῖς* sq. ut or. 38. 7 e de Ulixe or. 34. 9 e de Diogene al.

5 *Σωκράτης ἄτιμος*] καὶ ἄτιμος MN α(δ) ‖ **8** ⟨καὶ⟩ *ἀποθνήσκων* MN α(ϑ) ‖ **11** *παράβαλε* MN α(δ Δ^{o}) ‖ **14** *Νικείου* R | *ἐν* (ante *θεάτρῳ*) om. MN ‖ **15** *Μελίτου* R! (pr. man.) cum cett. ($\delta \Delta^{o}$) ‖ **16** *ἐπεψηφίσατο* RH φ *ἐψηφίσατο* MN α(δ) *σοφίαν ἐπεψηφίσατο* Markl. *ἐπεψηφίσατο* ⟨*σοφώτατον*⟩ Meiser

M′ 138b

XL (Duebn. XL vulg. 24)

λδ′ *Εἰ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον· ἐν ᾧ ὅτι ἐστίν.*

Ia *Ἀλλ᾽ ἐπεὶ τὸν Ὅμηρον αἰτιᾷ, μεμφόμενον τῷ Γλαύκῳ τῆς ἀμοιβῆς, πότερα καὶ σοὶ ὑπὲρ τοῦ Ὁμήρου ἀπο-*
b *λογητέον, ἢ Ὁμήρῳ ὑπὲρ τοῦ Γλαύκου; Τούτῳ, νὴ Δία· τιμητέος γάρ μοι καὶ πρὸ τῶν ἄλλων Ὅμηρος εἴη, ⟨μή⟩ τι*
c *γε πρὸ δικαστοῦ σου. Ὧδε τοίνυν ὁ Γλαῦκος λέγει·*

Εἰ μέν τι, ὦ Ὅμηρε, ἢ ἔλαττον ἦν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ, ἢ ἔλαττον μεῖζονος, εἰκότως ἄρα σοι εἶχεν αἰτίαν ὁ Ζεύς, ὡς τὰς φρένας μοι λυμαινόμενος· ἐν δὲ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἀλλαγῇ μήπω πάνυ αἰτιάσῃ μήτε τὸν Δία, μήτε ἐμέ· οὐδὲν γὰρ οὔτε τῷ λαβόντι χρυσὸς πλέον, οὔτε τῷ ἀλλαξαμένῳ ὁ χαλκὸς ἔλαττον· ἀλλὰ ἀμφοτέροις καλῶς ἔχει ἑκάτερα, ἐν τῷ ἀνίσῳ τῆς ὕλης ἰσοστασίῳ τῇ γνώμῃ δοθέντα.

---

9 *πρὸ δικαστοῦ σου* vi. simil. or. 23. 2 c ‖ **17** *ἰσοστασίῳ τῇ γνώμῃ* vi. or. 35. 3 a vi. etiam or. 12. 4 a (de iniuria *κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δράσαντος* metienda) et or. 4. 7 c similiter etiam infra § III a sq.

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

1 *M′* R! ‖ **3** in mge *λδ′* R! | *εἰ ἔστιν* — 4 *ἐστίν* R *ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον* N add. *λόγος κδ′ φα τοῦ αὐτοῦ ὅτι* — *μεῖζον* M ‖ **5** *ἐπὶ* R! | *αἰτία* R ‖ **6** *καὶ σοὶ*] *κἀμοὶ* Reiske ‖ **7** *τοῦτο* $\alpha(\delta)$ ‖ **8. 9** *εἴη*, ⟨*μή*⟩ *τι* Hob. *ἦν· τί* codd. *ἦν*, *μή τι* $\varphi\alpha(\delta)$ *μή τι Δ* ‖ **10** *μέν τι*] *μέντοι* $\alpha(\delta)$ | *ἢ* (ante *ἔλαττον*) del. $\varphi\alpha(\delta\Delta$ praeter Dav.^{2}) | *ἀγαθοῦ* (*ου* in ras. ex *ον*) R! ‖ **11** *ἢ*] *ἦν* Reiske (Duebn.) ‖ **12** *λυμῃνάμενος* Markl. ‖ **16** *ἑκάτερα*] *ἀμφότερα* Reiske ‖ **17** *ἰσοστασίᾳ* vulgo legi falso adnotat Duebn. *ἰσοστάσια* Reiske (Duebn.) | *τῆς γνώμης* Toupius (Emendat. III 387)

Καὶ ὁ μὲν Γλαῦκος ἡμῖν ἀπίτω ἐκποδών· ἡκέτω δὲ ὁ d/e
Ὀδυσσεὺς ὁ τούτου σοφώτερος, ἀποδειξόμενος ἡμῖν
τὴν αὐτοῦ γνώμην, ἣν περὶ ἀγαθῶν κτήσεως ἔχει. Ἧ f
γὰρ οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ μακαρίζων μὲν τὸν Ἀλκίνου
οἶκον τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς ᾠδῆς, συνευχόμενος δὲ
τῇ Ναυσικᾷ ὁμόφρονα αὐτῇ ξυστῆναι γάμον, εὐδαι-
μονίζων δ' αὖ τῆς ἀθανασίας τὴν Καλυψώ; Οἶμαι δὲ g
αὐτόν, εἰ καὶ παρ' ἄλλόν τινα ἀφίκετο τῶν οὐ κατ'
ᾠδὴν καὶ κατὰ δαῖτα εὐδαιμόνων, οὐδὲ τῶν μακαρίων
κατὰ ἁρμονίαν γάμου, ἀλλὰ τὰ ἔτι τούτων μείζονα
ἀγαθὰ κεκτημένων, εἰπεῖν ἂν καὶ περὶ ἐκείνων τὰ εἰ-
κότα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ κάλλος μοι προφέρεις, ὡς ἐν h
μέτρῳ ἑνὶ τὴν χώραν ἔχον, φέρε καὶ περὶ τούτου σοι
βραχέα ἄττα ἀποκρίνωμαι. Δοκεῖς γάρ μοι, γενόμενος i
ἐν χώρᾳ τοῦ Τρωϊκοῦ ποιμένος, ἀφικομένου παρὰ σὲ
139a Ἑρ|μοῦ πομπῇ Διός, ἄγοντος θεὰς τρεῖς πρὸς δικαστήν
γε, προστάττοντος βραβεῦσαι περὶ κάλλους αὐταῖς,
ἡσθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καθάπερ ἐκεῖνος, καταδικάσαι ἂν
αἶσχος τῆς Ἥρας καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· εἰ γὰρ ἓν μὲν τὸ
ἐν κάλλει καλόν, κρατῇ δὲ ἐν ἀγῶνι τριῶν μία, ἀνάγκη
τὰς ἡττωμένας αἰσχρῶς ἔχειν. ‖

Μὴ σύ γε, ὦ δικαστῶν εὐδαιμονέστατε, ἀλλὰ Ed. Dueb. p. 157 IIa
φειδὼ ἔχε ὀνομάτων αἰσχρῶν, καὶ ἡρέμα κάτιθι ἐκ
τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ ἔσχατα· ἵνα μὴ τὸν Ὅμηρον αὖθίς b

1 ὁ Γλαῦκος . . ἀπίτω sq. ut or. 15. 2 f simil. etiam or. 38. 4 m ‖ 4 ὁ μακαρίζων sq. vi. or. 22. 1 b ‖ 6 ὁμόφρονα . . γάμον simil. vi. or. 25. 1 d γάμου σώφρονος ‖ 19 εἰ γὰρ ἓν sq. sed vi. infra § II f ‖ 23. 24 ἐκ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ ἔσχατα vi. simil. or. 27. 7 l

1 ἡκέτω (τω in ras.) R! ‖ 2 ἀποδειξάμενος MN ‖ 4 Ἀλκινόου ς(δΔ°) ‖ 6 Ναυσικᾷ R! Ναυσικακία M Ναυσικάᾳ cett. (δΔ) ‖ 10 μείονα Markl. ‖ 16.17 δικαστήν γε RM δικαστήν σε cett. (δΔ) ‖ 20 κρατεῖ ς(δΔ) | ἐν ἀγῶνι Hob. ἕνα τῶν R ἐκ τῶν cett. (δΔ) ‖ 23 αἰσχρῶν om. Duk. | ἡρέμαι R! ‖ 24 ἐπὶ (ι in ras.) R!

σοι προφέρω, λευκώλενον τὴν Ἥραν λέγοντα, καὶ ῥοδόπηχυν τὴν Ἠώ, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν γλαυκῶπιν, καὶ ἀργυρόπεζαν τὴν Θέτιν, καὶ Ἥβην καλλίσφυρον· ὧν οὐδεμιᾶς ἀφαιρήσει τὸ κάλλος, κἂν ἐν μέρει ᾖ, εὔφημός γε ἐθέλων εἶναι τὰ θεῖα, καὶ ἥκιστα πλημμελής. 5

c Ἀκούεις δ' αὐτοῦ διηγουμένου χορὸν ἀγρευτικόν, παίζούσας ἐν ὄρει τὰς νύμφας, ἐξηγουμένης τῆς Ἀρτέμιδος;

(ξ 107) Πασάων δ' ὕπερ ἥδε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,

φησίν· καὶ

(ξ 108) ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι. 10

Ἡ που καταγελᾷς τοῦ Ὁμήρου, προτιμῶντος μὲν νυμ-
d φῶν κατὰ κάλλος Ἄρτεμιν; Ἀκούεις δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ Μενελάου κάλλους τοιαυτὶ λέγοντος· ὅτε ἔφη τρωθέντος ῥυῆναι τὸ αἷμα κατὰ τοῦ μηροῦ, ἔπειτα εἰκάζει τὸ τοῦ μηροῦ κάλλος γυναικὸς τέχνῃ ἐλέφαντα χραινούσης 15 φοίνικι,

(cf. Δ 142) ἵπποις εἶναι παρήϊον·

(Δ 146/7) τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροί·
εὐφυεῖς

φησὶν καὶ 20

(cf. Δ 147) κνῆμαι καὶ σφυρά.

e Τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος αὖθις αὖ ἐπαινῶν τὸ κάλλος, οὐκ ἐδεήθη εἰκόνος Λυδίας, ἢ Καρικῆς, οὐδὲ ἐλέφαντος

---

2 γλαυκῶπιν (ιν in ras.) R! ‖ **3** καὶ ⟨τὴν⟩ Ἥβην MN ‖ **4** ἀφαιρήσεις Markl. ‖ **5** ⟨περὶ⟩ τὰ θεῖα Steph. ‖ **8** ὑπὲρ R! (pr. man.) om. M | ἥδε] ἥ γε Nα(δΔ) cum Homero ‖ **10** ῥεῖα τ' Homerus | ἀριγνώτη (η in ras.) R! ‖ **11** καταγελᾷς μὲν τοῦ Steph. | μὲν (ante νυμφῶν) del. Steph. Reiske ‖ **11. 12** νυμφῶν om. H ‖ **12** Ἄρτεμιν om. MNφα(δ) Ἄρτεμιν ⟨νυμφῶν⟩ H Ἀρτέμιδα νυμφῶν Steph. ‖ **13** τοιαυτὶ] ταυτὶ MNα(δ) ‖ **17** ἵππων α(δ) cum Homero ‖ **19** εὐφυέες Homerus ‖ **21** ⟨αἱ⟩ κνῆμαι MNα(δ) | καὶ σφυρά] τε ἰδὲ σφυρὰ Homerus

139b ὑπὸ γυναικὸς βαρβάρου φοίνικι | ἐξηνθισμένου· ἀλλὰ εἰκάζει αὐτοῦ τῷ Διὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὄμματα, ᾧ καὶ δῆλον, ὡς καλλίων ὁ Ἀγαμέμνων ἦν· τῷ μὲν γὰρ f ἦν τὸ κάλλος περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὄμματα, τῷ δὲ ἀμφὶ τοὺς μηροὺς καὶ τὰ σφυρά· ὁ δὲ τὰ κρείττω καλός, καλλίων· ὁ δὲ τὰ ἥττω καλός, οὕπω μὲν αἰσχρός, καλὸς δὲ ἧττον. Τί δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ Ἑλλη- g νικῷ οὐ διέφερεν μὲν ὥρᾳ ὁ Ἀχιλλεύς, εἶχεν δὲ τὰ δεύτερα ὁ Νιρεύς; δικαστῇ δέ σοι, ἀπολειπόμενος ὁ Νιρεὺς τοῦ Ἀχιλλέως, οὐδὲν ἦν διαφέρων τοῦ Θερσίτου. Καὶ ἵνα μὴ περὶ κάλλους σοι μόνον διαλέγω- h μαι, οὐκ ἀμφισβητεῖ τῷ Ἀχιλλεῖ περὶ ἀνδρείας ὁ Αἴας, οὐδὲ τῷ Αἴαντι ὁ Διομήδης, οὐδὲ τῷ Διομήδει ὁ Σθένελος, οὐδὲ τῷ Σθενέλῳ ὁ Μενεσθεύς· ἀλλ' οὐδεὶς διὰ τοῦτο τὴν ἀρετὴν ἀφαιρεῖ τοῦ Μενεσθέως διὰ τὸν Σθένελον· οὐδὲ τοῦ Σθενέλου διὰ τὸν Διομήδην, οὔτε τοῦ Διομήδους διὰ τὸν Αἴαντα, οὔτε τοῦ Αἴαντος διὰ τὸν Ἀχιλλέα· ἀλλ' ἔστιν κἀνταῦθα ἡ ὁδὸς τῆς ἀρετῆς i οὐ διαπηδῶσα τὰς διὰ μέσου φύσεις, ἀλλὰ κατιοῦσα ἠρέμα ἀπὸ τῶν ἀρίστων ἐπὶ τοὺς καταδεεστέρους.

6 ὁ . . τὰ ἥττω καλός sq. vi. supra § I i εἰ γὰρ ἦν sq. etiam or. 7. 2 k | οὕπω μὲν αἰσχρός sq. vi. simil. de 'arte' et 'non arte' or. 27. 2 d ‖ **8** διέφερεν sq. vi. or. 25. 7 e ‖ **9** Νιρεύς sq. vi. or. 35. 1 c cf. Dio Chrys. 21. 17 πλὴν ὅτι γε οὐδεὶς ἂν εἶποι τούσδε ὁμοίως ἂν εἶναι καλοὺς οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἢ Εὔφορβον ἢ Τρῴλον ἐοικέναι τι Μενελάῳ καὶ Πατρόκλῳ καὶ Νιρεῖ sq. ‖ **20** ἀπὸ τῶν ἀρίστων sq. ut supra § II a vi. or. 27. 7 l etiam or. 9. 1 d et or. 11. 12 e

8 ⟨τῇ⟩ ὥρᾳ MNα(δ) | δὲ (post εἶχεν) om. MNα(δΔ°) corr. Markl. ‖ **9** (et 10) Νηρεύς R | δικαστὴς δέ RMN παρὰ δικαστῇ δέ Duk. δικαστῇ γέ Reiske | ⟨ἀλλ'⟩ ἀπολειπόμενος Reiske ‖ **10** διαφέρων RH διαλειπόμενος cett. (δ) ‖ **11** μόνον σοι Markl ‖ **15** ἀφαιρεῖ (αι in ras. ex ι) R! ‖ **16** οὔτε R!MN οὐδὲ α(δΔ) ‖ **17** οὔτε] οὐδὲ α(δ) prob. Meiser | τοῦ Αἴαντος om. MNα(δ) ‖ **18** Ἀχιλλέα τοῦ Αἴαντος MNα(δ) ‖ **20** ἠρέμαι R

III a Καὶ ἵνα ποτὲ ἀπαλλαγῶμεν τῶν σωμάτων, οἷς ἀνα-
μέμικται ἡ ῥώμη καὶ τὸ κάλλος, εἰ τὴν Ἀνδρομάχην
τῇ Πηνελόπῃ ἀντεξετάζοις, οὐχὶ σώφρων μὲν ἑκατέρα
καὶ φίλανδρος; προτιμήσεις δὲ τὴν Πηνελόπην, οὐχ
ὅσα γυναικὸς βαρβαρικῆς Ἑλληνίδα, ἀλλὰ τῷ περιόντι
b κατὰ τὴν ἀρετὴν τὸ πλεῖον νέμων. Συμβουλεύει δὲ
καὶ ὁ Νέστωρ τῷ Ἀγαμέμνονι· ἆρ' ἀνοήτῳ φρόνιμος;
Ed. Duebn. p. 158 ἢ οὐκ ἂν ἐθελήσαις τὸν τῶν Πανελλήνων || βασιλέα,
τὸν διογενῆ | καὶ λαῶν ποιμένα, καθυβρίσαι δυσφήμῳ 140 a
αἰτίᾳ; ἀλλὰ καὶ ὡς ἐδέησεν αὐτῷ φρονίμῳ ὄντι φρο-
c νιμωτέρων συμβούλων, τοῦ Νέστορος. Πείθω δέ γε
οὐδέν τι μᾶλλον περὶ τῶν ἀρετῶν διαλεγόμενος, τὰ
ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, τῷ ἀνίσῳ κατὰ τὴν μετουσίαν, εἰς
ὑπεροχῆς καὶ ἐλαττώσεως μοῖραν παραβαλεῖν ἐθέλων·
ὅς γε καὶ τὴν ὑγίειαν ἡγεῖ ἁπλοῦν τι εἶναι. Τί δέ
ἐστιν ἁπλοῦν παντὸς ἧττον; αἱ γὰρ τῶν σωμάτων φύ-
σεις πολὺ τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφιλαφέστεραι εἰς ὑγείας
d μέτρον· καὶ αὐτὸ τοὐναντίον, ὁ μὲν διώκων ἀκρότητα
ἐν ὑγιεινῷ διώκει πρᾶγμα φεῦγον, καὶ οὔτε Ἀσκληπιῷ
e οὔτε Χείρωνι ἐξ ἐπιδρομῆς ἁλώσιμον· ὁ δὲ ἐν τῷ ἀνίσῳ
τοῦ ἐφικτοῦ τὸ ληφθὲν ἀγαπῶν, εὐγνωμονέστερος μὲν
πρὸς τὴν τέχνην, οὐκ ἀνέλπιστος δὲ πρὸς τὴν ἀκρό-

8. 9 βασιλέα τὸν διογενῆ vi. or. 23. 1 a; 35. 1 a; λαῶν ποιμένα vi. 23. 1 a vi. etiam or. 20. 6 b || 12. 13 τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις sq. vi. or. 39. h sq. || 16 αἱ . . σωμάτων φύσεις sq. sed vi. or. 7. 3 b || 19. 20 οὔτε Ἀσκληπιῷ οὔτε Χείρωνι ut or. 36. 5 f

3 ἀντεξετάζεις MN α(δ Δ°) || 8 ἦ nescio unde Δ° || 10 ὡς RM || 10. 11 φρονιμωτέρων συμβούλων Hob. φρονιμωτέρῳ συμβούλῳ R! φρονιμωτέρου συμβούλου cett. (δΔ) || 11 πείθεις Markl. | δέ γε codd. δέ σε φα(Δ) δέ με Markl. || 12 ἀρετῶν] αἱρετῶν (vel ἀγαθῶν) Markl. || 13 ἀνίσω] νεανίσκῳ MN || 14 ⟨οὐκ⟩ ἐθέλων Markl. κελεύων Reiske || 15 τί δέ] τὸ δέ Dav. || 19 πρᾶγμα om. MN α(δ)

τητα. Οὕτω τοι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔχει. Τριῶν γὰρ f
ὄντων οἷς ἄν τις διαιτήσαι τὸ παρὸν τουτὶ τὸ σκέμμα,
ἑνὸς μὲν τείνοντος ἐπὶ τὸ ἀληθὲς αὐτό, δευτέρου δὲ
ἐπὶ τὸ δυνατόν, τρίτου δὲ ἐπὶ τὸ ὠφέλιμον, καθ' ἕκα-
στον τούτων σκεψώμεθα, ἀνατρέψαντες αὐτῶν τὴν
ἀκολουθίαν, ἀπὸ τοῦ ὠφελίμου ἀρξάμενοι· μήπω γὰρ g
δυνατὸν ἔσται μηδὲ ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, ὡς ἔστιν
ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον, ἀλλὰ ἴδωμεν αὐτοῦ τὸ ὠφέλι-
μον· πολλὰ γάρ που καὶ τῶν οὔτε ἀληθῶν οὔτε δυ-
νατῶν ὠφέλησεν πιστευθέντα.

Οὐχ ὁ μὲν ἰσοκρατὴς τὰ πρῶτα ἄγων τὸ ἀγαθὸν IV a
καὶ περιγράφων αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐν τῷ ἀρίστῳ μόνῳ,
διέσκαψεν καὶ διετείχισεν τὴν ἐλπίδα τῶν πολλῶν τῆς
ἐπ' αὐτὸ ὁδοῦ; ὁ δὲ ὑποβάθρας διδούς, καὶ ἀναπαύλας
διὰ μέσου καὶ ἀναγωγὰς πολλάς, προὔπεμψεν πόρρω
140b πάνυ ὡς τευξόμενον τοῦ | μετρίου, παρεμυθήσατο δὲ
τῇ ἐπιτυχίᾳ τὸν προσελθόντα ἤδη, ὡς προεληλυθότα

6 μήπω sq. ut or. 25. 4 a; 28. 1 e; 30. 4 b al.

9 πολλὰ — 10 πιστευθέντα n

11 in mge ἰσοκράτης (schol. recent.) R!

1 καὶ τοῖς] κἀπὶ τοῖς Dav.^{2} κἂν τοῖς Steph. (Duebn.) ‖ 2 τὸ (ante) σκέμμα om. MN α(δ) ‖ 4. 5 καθέκαστον R! ‖ 7 ἔστω Markl. (Duk.) ‖ 10 πιστευθέντα (τα in ras.) R! ‖ 11 ὁ μὲν (cui opponitur ὁ δὲ 14) ἰσοκρατὴς τὰ πρῶτα (vi. p. 46. 2/3) ἄγων (= 'censens' ut θεόν τινα ἄγειν al.) Hob. ὁ μὲν ἰσοκράτης τα ἄγων R ὁ μὲν Σωκράτης (ἰσοκράτης M) περιάγων cett. (θ) ὁ μὲν Σωκράτης (ἀπάγων) παράγων (Dav.^{2}) Markl. (Duebn.) simili modo nomen proprium ex coniectura falso introfertur p. 440. 13 cuius rei exempla (Psell. op. 285 Walz in Hermog. progymn.) adfert etiam Unger l. l. 44 ‖ 13 τῷ πολλῷ α(δ) ‖ 14 καὶ (ante ἀναπαύλας) om. MN α(δ) ‖ 15 ἀναγωγάς] ἀνακωχὰς Orelli ‖ 17 τὸν (ante προσελθόντα) om. α(δ) | προελθόντα Markl. (Duebn.) | ἤδη, ὡς] ὡς ἤδη Markl. (Duebn.) | προεληλυθότα] προελθόντα MN προσελθόντα α(δ) προσεληλυθότα Markl. (Duebn.) προελευσόμενον Dav.^{2}

τῷ ἀρίστῳ· ἀνεκήρυξεν δὲ τὸν ἀφικόμενον εἰς τὸ ἄκρον,
b ὡς ἐν ἀγαθοῖς ἄριστον· ὁ δὲ ἕτερος τῶν λόγων οὐχὶ
τὸν μὲν ἀριστέα ἐν δειλοῖς στεφανοῖ, τὸν δὲ ἰσχυρὸν
ἐν ἀσθενεστάτοις; καὶ τὸ ὅλον ἀνταγωνιστὰς τοῖς ἀρί-
στοις οὐ δίδωσιν, οὐδὲ ἐλέγχει τὰς ἀρετὰς ἐν τοῖς
c ὁμοίοις. Καὶ τοῦ μὲν ὠφελίμου παύομαι, τὸ δὲ δυ-
d νατὸν ἤδη σκοπῶ. Χρυσὸν μὲν τὸν διαφέροντα ἐλέγ-
χει χρυσὸς ἥττων, οὐ μόλιβδος, καὶ ἄργυρον ἄργυρος,
καὶ χαλκὸν χαλκός. Καὶ πάντως ἁπλῶς γίγνονται αἱ
ἐξετάσεις ἐν τῇ παραβολῇ τοῦ ὁμοίου μὲν κατὰ τὴν
e οὐσίαν, ἀνομοίου δὲ κατὰ τὴν ὑπεροχήν. Τὸ δὲ ἀγα-
θὸν εἰς τὰ κακὰ αὐτὰ ἐμβαλὼν οὕτως ἐξετάζεις· καὶ
πῶς οὐ φανεῖταί σοι τὸ σμικρότατον τῶν ἀγαθῶν ἐν
f χώρᾳ τοῦ ἀρίστου; Ὡς γὰρ ἐν νυκτὶ φῶς ἐκ πυρὸς
τοῦ δι' ἡμέρας φανέντος ἀκμαιότερον ὑπὸ πολλοῦ τοῦ
περικεχυμένου σκότους ἐλεγχόμενον, ἐν δὲ ἡλίῳ τὸ
αὐτὸ ἀμυδρὸν καὶ ἀσθενὲς καὶ ἀνταγωνιστὴν ἰσχυρό-
g τερον ⟨οὐ φέρον⟩· οὕτως ἀμέλει καὶ τὸ ἀγαθὸν τοῖς
μὲν κακοῖς συνεξεταζόμενον, καὶ τὸ τυχόν, ἄριστον
καὶ μέγιστον καὶ ἐξοχώτατον, ὡς ἐν πολλῷ ζόφῳ μι-
κρὸν ζώπυρον, ἐν πολλῇ νυκτὶ ὀλίγον φῶς· ἐὰν δὲ

---

4 ἀνταγωνιστὰς sq. vi. or. 1. 6 b; 34. 9 a; 38. 7 e ‖ **8** χρυσὸς ἥττων scil. ἐλεγχόμενος vel βασάνῳ vel πυρὶ vi. or. 14. 3 a et or. 11. 2 a ‖ **11. 12** τὸ .. ἀγαθὸν εἰς τὰ κακὰ sq. vi. or. 34. 4 d ‖ **14** φῶς ἐκ πυρὸς sq. vi. or. 11. 1 d ἔκπυρον φῶς sq. or. 13. 3 f

---

7 χρυσὸν — **11** ὑπεροχήν n ‖ **18** τὸ ἀγαθὸν — p. 467. 2 ὄντως p

---

5 ἀρετὰς (ρε in ras.) R! ‖ **8** ἄργυρος ἄργυρον et **9** χαλκὸς χαλκόν MN α(δ Δ°) ‖ **9** πάντων Markl. (Duebn.) | αἱ in ras. R! ‖ **11** οὐσίαννομοίου (suprascr. α) R! | τὸ δὲ RMN εἰ δὲ τὸ cett. (δ Δ°) ‖ **12** αὐτὰ] αὐτὸ Markl. ‖ **17** καὶ ἀνταγωνιστὴν R πρὸς ἀνταγωνιστὴν cett. (δ Δ) ‖ **18** ⟨οὐ φέρον⟩ inseruit Hob. ‖ **20** ὡς (pr. man.) om. R! ‖ **21** κἂν (pro ἐν) πολλῇ p

παράσχῃς αὐτῷ πρὸς τὰ ὅμοια δρόμον καὶ ἅμιλλαν, τότε ὄψει τὸ ἄριστον ὄντως· νῦν δὲ συγχεῖς τὴν κρίσιν καὶ ταράττεις. Οὐχ ‖ ὁρᾷς καὶ τὴν σελήνην, Ed. Duebn. p. 159 h ἄστρον ἀμφίβιον πρὸς νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐν μὲν νυκτὶ λαμπράν, μετὰ δὲ ἡλίου ἀμαυράν; Οὐκοῦν ἐν ἡμέρᾳ ἥλιος κρατεῖ, τὸ ἄριστον καὶ ἀκμαιότατον τῶν ἐν οὐ-
141 a ρανῷ σωμά|των· ἐν δὲ νυκτὶ σελήνη κρατεῖ, τὸ ἀσθε- i νέστατον. Καὶ τοίνυν καὶ τὸ ἀγαθόν, ἐὰν μὲν εἰς νύκτα καὶ ζόφον καὶ ἀφέγγειαν κακῶν ἐμβάλῃς, κρατεῖ τὸ ἀμαυρότατον· ἐὰν δὲ παραθῇς ἀγαθὰ ἀγαθοῖς, ἀνάγκη κρατεῖν τὰ περιλαμπέστερα.

Παύομαι τοῦ δυνατοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἀληθὲς μέτειμι. V a Τὸν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου βίον ἆρα ἄλλο τι ἡγητέον ἢ διαγωγὴν ζωῆς συγκεκραμένην ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τύχης; Ἐκ δὲ τῆς τούτων ἁρμονίας κραθέντων καλῶς, ἑκάστου εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀφιγμένου, τὸ ἄθροισμα τοῦτο εὐδαιμονίαν κλητέον· ἀρχούσης μὲν τῆς ψυχῆς, στρατηγοῦ δίκην, ὑπηρετοῦντος δὲ τοῦ σώματος, στρατιώτου δίκην, συνεργούσης δὲ τῆς τύχης, ὅπλων δίκην· ἐξ ὧν ἁπάντων τὸ

4 ἄστρον ἀμφίβιον vi. simil. or. 13. 8 b de (avibus et de) vita humana ‖ **6** ἥλιος . . ἀκμαιότατον sq. vi. or. 39. 5 e ‖ **14. 15** διαγωγὴν ζωῆς συγκεκραμένην ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τύχης sq. cf. Diog. Laert. II 94 τὴν εὐδαιμονίαν ὅλως ἀδύνατον εἶναι· τὸ μὲν γὰρ σῶμα πολλῶν ἀναπεπλῆσθαι παθημάτων, τὴν δὲ ψυχὴν συμπαθεῖν τῷ σώματι καὶ ταράττεσθαι· τὴν δὲ τύχην πολλὰ τῶν κατ' ἐλπίδα κωλύειν vi. etiam or. 13. 7 b ‖ **15** τούτων ἁρμονίας sq. vi. simil. or. 27. 7 b ‖ **17** εὐδαιμονίαν vel ἐλευθερίαν vi. or. 27. 7 b ‖ **18** στρατηγοῦ . . . στρατιώτου . . . ὅπλων δίκην vi. simil. or. 13. 4 d

15 in mge τύχη (schol. recent.) R!

1 πρὸς in ras. R! ‖ **2. 3** κρίσιν RH τάξιν cett. (δ) ἐξέτασιν Markl. ‖ **4** ἐν μὲν νυκτὶ R ἐν τῇ νυκτὶ H om. cett. (δ) ‖ **9** καλῶν MN ‖ **10** ἀγαθὰ om. ς (δ) ‖ **13** ἆρα MN ‖ **14** συγκεκραμένης Reiske

b νικᾶν ἔρχεται. Ἐὰν δὲ ἀφέλῃς τὴν τύχην, τὸν στρα-
τιώτην ἐξοπλίζεις· κἂν τὸν στρατιώτην ἀφέλῃς, ἀπο-
c χειροτονεῖς τὸν στρατηγόν· τιμιώτερον δὲ καὶ στρα-
τιώτης ὅπλων, καὶ στρατιώτου στρατηγός. Ἐὰν δὲ
δυοῖν θάτερον, ἢ τὸν στρατηγὸν τιμῶν τὰ λοιπὰ ἀτι- 5
μάσῃς, τί χρήσεται ὁ στρατηγὸς τῇ τέχνῃ; ἢ καὶ ταῦτα
εἰσάγων ἰσοτιμίαν νέμῃς, τί χρήσεται τέχνῃ τῷ στρα-
d τηγῷ; Ἀρχέτω ψυχή, στρατευέτω τὸ σῶμα, συναγωνι-
ζέσθω ἡ τύχη· πάντα ἐπαινῶ, πάντα δέχομαι· ἀλλὰ
e τὴν ἰσοτιμίαν αὐτῶν ἀφαιρῶ. Οὐχ ὁρᾷς καὶ τὸν ἐν 10
θαλάττῃ πλοῦν, ἔνθα ὁ μὲν κυβερνήτης ἄρχει, ὡς ψυχὴ
σώματος· ἡ δὲ ναῦς ἄρχεται, ὡς ὑπὸ ψυχῆς σῶμα·
τὰ δὲ πνεύματα ἐπιρρεῖ, ὡς ταῖς ἀρεταῖς ἡ τύχη; Ἐὰν
δὲ χειμὼν ἐπιγένηται, καὶ μένῃ μὲν ἡ ναῦς, μένῃ δὲ
ὁ κυβερνήτης, ἐλπὶς σωτηρίας, κἂν οἴχηται ἡ ναῦς 15
f ὀρθά, | ἢ κατακλύζεται, διὰ τῆς τέχνης· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ 141 b
κυβερνήτου ἄρξῃ, καὶ ἐκεῖνον ἀφέλῃς, ἀχρεῖος μὲν ἡ
ναῦς κειμένη· ἀχρεῖος δὲ ἡ ἐπιρροὴ τῶν πνευμάτων,
g κἂν φέρῃ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐν μὲν θαλάττῃ καὶ νηΐ
καὶ πλῷ τιμιώτατον ὁ κυβερνήτης, καὶ μετὰ τοῦτον ἡ 20

1 ἐὰν δὲ ἀφέλῃς sq. vi. or. 34. 4 f ‖ 8 ἀρχέτω ψυχή sq. vi. simil. or. 27. 7 h ‖ 10. 11 οὐχ ὁρᾷς τὸν . . πλοῦν sq. simil. vi. or. 13. 7 a cf. etiam Iambl. ap. Stob. flor. 6. 17 ‖ 11. 12 ὡς ψυχὴ σώματος ἄρχει vi. or. 7. 2 a sq.

10 οὐχ ὁρᾷς — 13 τύχη p

1 τὴν (ante τύχην) om. M ‖ 6 τέχνῃ R τύχῃ cett. (δ Δ) | ἢ καὶ RMN ἢ κἂν cett. (δ Δ) ‖ 7 τέχνῃ R τύχῃ δ Δ ‖ 8 ⟨ἡ⟩ ψυχὴ Markl. (Duebn.) ‖ 10 καὶ (ante τὸν) om. MN α(δ) ‖ 13 ὡς om. p ‖ 15 κἂν ⟨μὴ⟩ οἴχηται Markl. ἐστ' ἂν οἴχηται Meiser ‖ 16 ὀρθή H et ita Heins. σαθρά Meiser sed ὀρθά adverbialiter ut πονήσῃ μακρά p. 395. 8 al. | ἢ] οὐ H et ita Dav.[2] Markl. | κατακλύζεται Hob. καταδύσεται codd. α(δ) καταδύσηται Dav.[2] καταδύσεσθαι Markl. καταστήσηται Dav.[1] ‖ 18 κειμένη R! κἂν μένῃ cett. (δ Δ) ‖ 20 ⟨τὸ⟩ τιμιώτατον MN α(δ)

ναῦς, καὶ μετὰ ταύτην ἡ ἔξωθεν ἐπικουρία· ἐν δὲ τῷ h
τοῦ βίου τούτῳ δρόμῳ τιμιώτατον μὲν ἡ ψυχή, μετὰ
δὲ ταύτην τὸ σῶμα, καὶ τρίτον ἡ τύχη· τὰ δὲ τοῦ
τιμιωτέρου ἀγαθὰ τῶν ἧττον τιμίων τιμιώτερα.

Ἐγὼ καὶ τῶν αἰσθήσεων τὴν ἰσοτιμίαν ἀφαιρῶ. VIa
Τυφλὸς ἦν Ὅμηρος, ἀλλ' ἤκουεν τῆς Καλλιόπης· κω-
φὸς ἦν Ἄτυς, ἀλλ' ἑώρα τὸν ἥλιον. Μετάθες τὰς
συμφοράς· ἀκουέτω Ἄτυς μὴ ὁρῶν, βλεπέτω Ὅμηρος
μὴ ἀκούων· Ἄτυϊ μὲν οὐκ ἄσεται ἡ Καλλιόπη, Ὁμήρου
δὲ οὐκ ἀφαιρήσεις τὴν διδάσκαλον. Ἐγὼ καὶ τῶν b
θεῶν τὴν ἰσοτιμίαν ἀφαιρῶ· πείθομαι γὰρ Ὁμήρῳ λέ-
γοντι·

(*O* 189) τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε
τιμῆς·

τιμῆς οὐκ ἴσης, οὐδὲ γὰρ ἀρχῆς ἴσης· οὐ γὰρ ἴση ἡ
νομὴ οὐρανοῦ πρὸς θάλατταν, καὶ θαλάττης πρὸς ||
Ἅιδην· θεὸς δὲ ὅμοιος καὶ Κρόνου παῖς, καὶ Ἅιδης, Ed. Duebn. p. 160
καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ζεύς· καὶ γὰρ Λύσανδρος Σπαρ- c
τιάτης, ἀλλὰ Ἀγησίλαος Ἡρακλείδης· λέγω δὲ κατὰ

---

2 τιμιώτατον . . ἡ ψυχὴ vi. or. 7. 2 g ‖ **3. 4** τὰ τοῦ τιμιωτέρου ἀγαθὰ sq. vi. or. 7. 2 k vi. etiam or. 40. 2 f ‖ **6** ἤκουεν τῆς Καλλιόπης vi. simil. or. 32. 8 e etiam or. 26. 1 a; 1. 2 a ‖ **6. 7** κωφὸς . . Ἄτυς cf. Herod. I 34 ‖ **13** τριχθὰ δὲ sq. vi. or. 26. 7 f

---

6 τυφλὸς — **7** ἥλιον n

---

6 in mge τυφλὸς ὅμηρος | κωφὸς ἄτυς (schol. recent.) R!

---

2 τούτου nescio unde $\delta\Delta$ | τιμιώτατον (ω in ras.) R! ‖ **10** ἀφαιρέσεις M ἀφαιρέσει ἡ κωφότης Reiske ‖ **10. 11** τὴν ἰσοτιμίαν τῶν θεῶν ς(δ) τὴν τῶν θεῶν ἰσοτιμίαν Δ^{o} ‖ **15** τιμῆς om. φα ($\delta\Delta^{o}$) | οὐδὲ γὰρ ἴση Mα(δ) om. N ‖ **15. 16** ἡ (ante νομὴ) om. M ‖ **16** πρὸς τὴν θάλατταν οὐρανοῦ MNα(δ) ‖ **17** ὁμοίως ς($\delta\Delta$) ‖ **18** Λύσανδρος (λυ in ras.) R! ‖ **19** λέγω] ἐγὼ Schottus (Δ)

τὰς ἀρετάς, καὶ τὰ γένη προστιμῶ (οὐ γὰρ ὁ μὲν πωλοδάμνης εὐγενείας ἱππικῆς ἐρᾷ,

(*E* 265/7) ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
ἵπποι ἔσαν,

ὁ δὲ θηρευτὴς εὐγενείας σκυλάκων ἐρᾷ· φιλάνθρωπος δὲ καὶ φιλοθρέμμων τοῦ ζῴου τούτου, οὐκ ἐξετάσει τὰ γένη)· λέγων οὐκ Ἀρτοξέρξην τὸν Ξέρξου (δειλόν μοι γένος λέγεις), οὐδὲ | Ἱππίαν τὸν Πεισιστράτου 142 a
(πονηρόν μοι γένος λέγεις), οὐδὲ Κροῖσον τὸν Ἀλυάττου 10
d (ἀσθενὲς λέγεις)· ἐὰν δὲ Λεωνίδαν λέγῃς καὶ Ἀγησίλαον, γνωρίζω τὴν ἀρετήν, καὶ μέμνημαι τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐπαινῶ τὴν εὐγένειαν. Εἶθε μοι καὶ τὸ Ἀριστείδου γένος ἦν Ἀθήνησιν, εἶθε τὸ Σωκράτους· ἐτίμησα ἂν τούτους ὡς Ἡρακλείδας, ὡς Περσείδας, ὡς 15
e εὐπατρίδας. Ἡ ποταμῶν μὲν ῥεύματα ⟨ἐπαινεῖς⟩, ἐὰν καθαρὰ ἐκ πηγῶν ἔλθῃ, καὶ φυτὰ ἐπαινεῖς, κἂν γηράσκῃ

---

1. 2 ὁ . . πωλοδάμνης scil. Θετταλὸς vi. or. 19. 3 a ‖ **6** ὁ θηρευτὴς scil. Σπαρτιάτης sq. vi. or. 19. 3 a ‖ **6. 7** φιλάνθρωπος καὶ φιλοθρέμμων τοῦ ζῴου τούτου = or. 19. 3 b ‖ **16** ποταμῶν ῥεύματα ἐπαινεῖς vi. or. 21. 8 f ‖ **17** φυτὰ ἐπαινεῖς scil. amatoris probi instar vi. or. 19. 4 f; 20. 9 b; 21. 8 f

---

9 in mge Ἱππίας (schol. recent.) R!

---

1 προστιμῶ R προτιμῶ cett. (δ Δ) ‖ **1. 2** πωλοδάμνης (πω in ras.) R! ‖ **4** ἄριστοι MNH(Δ) cum Homero ‖ **5** ἵππων Homerus | ἦσαν MN ὅσσοι ἔασιν Homerus ‖ **8** λέγων] λέγοις Meiser | Ἀρταξέρξην HMN(Δ°) κατὰ Ξέρξην φα(δ) ‖ **9** Ἱππίαν — 10 γένος λέγεις R Κροῖσον τὸν Ἀλυάττου ἀσθενὲς λέγεις cett. (ϑ) | Πεισιστράτου (ει in ras.) R! ‖ **10** Κροῖσον — 11 λέγεις R Ἱππίαν — γένος λέγεις cett. (ϑ) ‖ **15** Ἡρακλείδας (*H* in ras.) R! | Περσίδας RMN ‖ **16** εὐπάτριδας R! | ⟨ἐπαινεῖς⟩ propter p. 471. 2 inseruit Hob. ‖ **17** καθαρᾶς ἐκ πηγῆς φα(δ) καθαρὰ ἐκ πηγῆς Markl.

μὲν αὐτῶν τὰ σώματα, μένῃ δὲ τὰ σπέρματα· εὐγένειαν δὲ ἀνθρωπίνην οὐκ ἐπαινέσεις, ἐὰν ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐκ πηγῆς καθαρᾶς, γνήσιος μένῃ, ἀνεπίμικτος μένῃ; Καὶ μέχρι μὲν ταύτης ἀνδρίζῃ, καὶ ἀξιόπιστος εἶ λέγων· ἐὰν δέ σου καὶ περὶ πλούτου πυνθάνομαι, τί φῆς; ποῖ τὸ πρᾶγμα τάττεις; ἐν ποίῳ χορῷ; Λέγε γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, τὰς τῆς ψυχῆς φωνὰς λέγε· τί φῆς τὸν πλοῦτον; Κακόν; τί οὖν ἐρᾷς; Ἀγαθόν; τί οὖν φεύγεις; f

(Eurip. Hipp. 612) Ἡ γλῶττα ἐπώμοσεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Ἀλλ' οὐδέτερον ἡγεῖ, οὐκ ἀγαθόν, οὐ κακόν· ἀλλ' ἐν μεθορίᾳ καὶ χώρᾳ μέσῃ. Τήρησον αὐτὸ ἀδιάφορον, μὴ προσέλθῃς περαιτέρω, μὴ ὑπερβῇς τοὺς ὅρους. Ἂν δὲ ὑπαλλάξας τὸ ὄνομα ἀγαθὸν μὲν μὴ καλῇς, προηγμένον δὲ καλῇς, τὴν μὲν φωνὴν μετέβαλες, τὴν δὲ τιμὴν δίδως. (g) h

---

2. 3 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς vi. or. 21. 8 g ‖ **3** ὡς ἐκ πηγῆς καθαρᾶς vi. or. 34. 4 a ‖ **12. 13** ἐν μεθορίᾳ vi. or. 8. 8 b ‖ **13** (πλοῦτος) . . ἀδιάφορον cf. Stob. ecl. II 58 vi. etiam or. 38. 6 h et quae ibi adnotavi ‖ **15. 16** προηγμένον sq. vi. ad or. 39. 4 a

---

7 in mge γυμνὴ ἡ κεφαλὴ (schol. rec.) R!

---

1 αὐτῶν τὰ (suprascr. *ν*) R! | τὰ ..... μένῃ MN τὰ στελέχη, μένῃ φα(δ) ‖ **3. 4** ἀνεπίμικτος μένῃ om. MN φα(δ) ‖ **5. 6** πυνθάνομαι RMN πυνθάνωμαι cett. (δΔ) ‖ **7** γυμνῇ (μν in ras.) R! ‖ **10** γλῶττ' Δ γλῶσσ' Euripides | ἐπώμοσ' Markl. (Δ) ὀμωμοχ' Euripides ‖ **13** μεθορίᾳ RH μεθορίῳ cett. (δ) | αὐτὸ om. ς(δ) αὖ τὸ Markl. οὖν Reiske ‖ **14** προσέλθῃς RM προέλθῃς cett. (δΔ) sed vi. 384. 6 ‖ **15. 16** προηγμένον R! προηγούμενον cett. (δΔ) corr. Markl. ‖ **16** μετέβαλλες R (man. alt.) M

ΜΑ΄

XLI (Duebn. XLI vulg. 25)

λε΄ *Τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντος, πόθεν τὰ κακά.* 142 b

Ia *Φασὶ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον, ἀφικόμενον εἰς* 5
Ἄμμωνος, προσειπόντος αὐτὸν τοῦ Ἄμμωνος παῖδα,
πιστεῦσαι τῷ θεῷ κατὰ τὴν Ὁμήρου φήμην, πατέρα
b *αὐτὸν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ὀνομάζοντος· ἀποδεξά-*
μενος δὲ τοῦ μαντείου, ἄλλο μὲν ἠξίωσεν οὐθὲν τὸν
πατέρα μετὰ τοῦτο ἐρέσθαι, οὐ περὶ τῆς Δαρείου φυ- 10
γῆς, οὐ περὶ τῆς μελλούσης μάχης, οὐ περὶ τῆς Ἑλ-
λάδος κακουμένης, οὐ περὶ τῆς Ἀσίας κυκωμένης· ἀλλ',
ὥσπερ αὐτῷ τῶν ἄλλων καλῶς ἐχόντων, ἠρώτα τὸν
θεὸν περὶ τοῦ Νείλου, ὁπόθεν ὁρμηθεὶς ἐπὶ Αἰγύπτου
c *κάτεισιν. Πάνυ γοῦν αὐτῷ τοῦτο ἓν ἤδει πρὸς εὐ-* 15
δαιμονίαν, καὶ μαθόντι εἶχεν ἂν καλῶς· οὐδ' εἰ, μὰ
Ed. Duebn. p. 161 *Δία, πρὸς τῷ ‖ Νείλῳ τὸν Ἴστρον ἔγνω, ἢ τὸν*
ὠκεανὸν αὐτόν, εἴ τέ τις ἐστὶν ποταμοῦ φύσις περὶ
πᾶσαν γῆν εἱλουμένου, εἴτε ἀρχαὶ τῆς δεῦρο καὶ πηγαὶ

---

7. 8 *πατέρα . . θεῶν καὶ ἀνθρώπων* sq. vi. or. 35. 1 e cf. Cornut. epidr. 9 Cicer. nat. deor. II 24. 64 Epict. diss. I 3. 1 ‖ 17 *πρὸς τῷ Νείλῳ τὸν Ἴστρον* vi. or. 25. 7 f

---

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

---

5 in mge *ἀλέξανδρος* 6 *ἄμμων* (schol. recent.) R!

---

1 *ΜΑ΄* R! ‖ 3 in mge *λε΄* R! | *τοῦ* — 4 *κακά* R additis *λόγος κε΄ φα τοῦ αὐτοῦ τοῦ* — *κακά* MN ‖ 6 *Ἄμμωνος* (bis) R ‖ 9 *οὐδὲν* N(Δ^c) ‖ 14 *ὁπόθεν*] *πόθεν* $\alpha(\delta)$ ‖ 15 *αὐτῷ* (= *αὐτῷ* ut p. 325. 9 al.) | *τούτου* Reiske (Duebn.) | *ἓν ἤδει φα*(θ) *ἐνέδει* Reiske (Duebn.) ‖ 16 *ἂν* in ras. R! ‖ 18 *φύσεις* M ‖ 19 *πᾶσαν* ⟨*τὴν*⟩ *γῆν* MN$\alpha(\delta)$

θαλάττης, εἴτε λίμνη ὑποδεχομένη τὰς ἡλίου κατα-
δύσεις καὶ σελήνης, εἴτε ἄλλό τι, οἷον οἱ ποιηταὶ κατα-
μαντεύονται· ἐξὸν τοὺς μὲν ποταμοὺς ἐᾶν ῥεῖν, ὁπόθεν d
〈ὁ θεὸς〉 αὐτοὺς ἀφῆκεν· αὐτὸν δὲ ἐπὶ Ἄμμωνα ἀφικό-
μενον, ἢ ἐπὶ τὴν Θεσπρωτῶν γῆν καὶ τὴν ἐκεῖ δρῦν, ἢ
ἐπὶ τὸν Παρνασσὸν καὶ τὴν Πυθοῖ χρησμῳδίαν, ἢ ἐπὶ
τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τὴν ἐκεῖ φωνήν, ἢ ἐπὶ Δῆλον καὶ τοὺς
ἐκεῖ χορούς, ἢ εἴ που ἄλλό τι μαντεῖον ἦν φθεγματικὸν
τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς βαρβάρου γῆς, δεῖσθαι τοῦ Διὸς
καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπιδοῦναι χρησμὸν ἕνα κοινὸν καὶ
δημόσιον τῷ πάντων ἀνθρώπων γένει. Ἦ γὰρ ἂν e
κοινωφελεστέραν θεωρίαν ἐστείλαντο οἱ ἄνθρωποι τήν-
δε μᾶλλον, ἢ Δωριεῖς περὶ Πελοποννήσου μαντευό-
143a μενοι, ἢ Ἀθηναῖοι περὶ Ἰωνίας πυνθανόμενοι, ἢ Κο-
ρίνθιοι περὶ Σικελίας ἀνερωτῶντες.

Φέρε μιμησάμενοι τοὺς θεωροὺς ἐκείνους τοὺς Πa
κοινοὺς Ἰωνικούς, τοὺς ὑπὲρ τοῦ γένους ἐπὶ τὰ μα-
ντεῖα σταλέντας, ἐρώμεθα τὸν Δία, τίς τῶν ἀνθρωπί-
νων ἀγαθῶν πατὴρ καὶ χορηγός, τίνες ἀρχαί, τίνες

---

2. 3 οἱ ποιηταὶ καταμαντεύονται ut or. 11. 3 c vi. etiam or. 4. 5 d (de anima) ‖ 3 ἐξὸν sq. ut or. 29. 2 d ‖ 4 Ἄμμωνα . . Θεσπρωτῶν γῆν . . Πυθοῖ . . Ἰσμηνὸν = or. 8. 1 b ‖ 14 Ἀθηναῖοι sq. simil. or. 8. 3 b χρησμῳδεῖν sq. ‖ 16 φέρε . . ἐρώμεθα sq. ut or. 15. 1 a

---

5 ἐπὶ τὴν — 8 χορούς p

---

4 in mge μαντεῖα (schol. rec.) R! ‖ 5 in mge Θεσπρωτῶν γῆ καὶ | ἡ ἐκεῖ δρῦς | παρνασσὸς | ἰσμηνὸς | δῆλος (schol. recent.) R!

---

3. 4 ὁπόθεν 〈ὁ θεὸς〉 Hob. ‖ 4 ἀφῆκεν 〈ὁ Ζεὺς·〉 αὐτὸν φα(δΔ°) | αὐτὸν ÷ δὲ R! | Ἄμμωνα R ‖ 6 τὴν πειθοῖ H ἐνταυθοῖ MN φα(δ) ‖ 8 ἦν (post μαντεῖον) om. MN α(δ) ‖ 10 ἕνα καὶ κοινὸν MN ‖ 17 κοινοὺς Ἰωνικούς Hob. κοινωνούς R κοινούς cett. (δΔ) ‖ 19 ἀγαθῶν (γα in ras.) R!

b πηγαί, πόθεν ὁρμηθέντα ῥεῖ; Ἢ τούτων μὲν πέρι οὐθὲν δεῖ τὸν θεὸν ἐνοχλεῖν, αἰσθανομένους τῆς χορηγίας, καὶ ὁρῶντας τὴν αἰτίαν, καὶ συνιέντας τὴν πηγήν, καὶ τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν εἰδότας, τὸν οὐρανοῦ ἁρμοστήν, τὸν ἡλίου καὶ σελήνης ἀγωγέα, τὸν κορυφαῖον τῆς τῶν ἄστρων περιφορᾶς καὶ δινήσεως καὶ χορείας καὶ δρόμου, τὸν ὡρῶν ταμίαν, τὸν πνευμάτων οἰκονόμον, τὸν ποιητὴν θαλάττης, τὸν δημιουργὸν γῆς, c τὸν ποταμῶν χορηγόν, τὸν καρπῶν τροφέα, τὸν ζῴων γεννητήν, τὸν γενέθλιον, τὸν ὑέτιον, τὸν ἐπικάρπιον, d τὸν πατρῷον, τὸν φυτάλμιον· οὗ ὁ νοῦς ἀρραγὴς ὢν

---

4 *πατέρα καὶ ποιητὴν* ut or. 11. 9 c cf. Plat. Tim. 28 c ‖ 7 *ὡρῶν ταμίαν* cf. Themist. 9. 126 c; 5. 64 c (*ἀγαθῶν*) Dio Chrys. XII 22 (*εἰρήνης καὶ πολέμου*) vi. etiam or. 15. 6 f *ὧραι ἀμείβουσαι* ‖ 8 *ποιητὴν θαλάττης . . δημιουργὸν γῆς* i. e. 'opificem mundi' cf. Cicer. nat. deor. I 36. 100 Apul. dog. Plat. I 5 (rerum omnium exorsor) vi. etiam or. 33. 6 c ‖ 9 *ποταμῶν χορηγόν* cf. Themist. 9. 126 c (*ζωῆς*) vi. etiam or. 15. 6 f *ποταμοὶ ῥέοντες* ‖ 10 *γενέθλιον* cf. Chrysipp. fr. (Gercke 14) Eudoc. viol. 312 | *ὑέτιον* cf. Ps. Arist. *π. κόσμου* 7 Epic. diss. I 22. 16 Chrysipp. 14 Eudoc. 312 | *ἐπικάρπιον* cf. Epict. diss. I 22. 16 Ps. Arist. *π. κόσμον* 7 Plut. adv. stoic. 33 Dio Chrys. XII 75 Themist. V 64 Chrysipp. 14 Eudoc. 314 ‖ 11 *πατρῷον* cf. Cornut. epidr. 9 Chrysipp. 14 Eudoc. 314 | *φυτάλμιον* cf. Plut. sept. sap. conv. 15 (de Poseidone) | *ὁ νοῦς . . . ἄτρυτος* vi. or. 15. 6 g cf. Ps. Arist. *π. κόσμου* 6 *δυνάμει χρώμενος ἀτρύτῳ*

---

4 *ποιητὴν* — 10 *γεννητήν* p

---

4 in mge *περὶ διὸς* (schol. recent.) R!

---

1 *περὶ* MN ‖ 1. 2 *οὐδὲν* MN α(δ) ‖ 2 *ἐνοχλεῖν* (*νο* in ras.) R! ‖ 2. 3 *χορηγίας*] *αἰτίας* ς(δ) *ἀρχῆς* Markl. ‖ 3 *αἰτίαν*] *χορηγίαν* ς(δ) ‖ 4 ⟨*γίνωσκε τὸν*⟩ *ποιητὴν* p | *εἰδότας* om. p ‖ 6 *ἀστέρων* α(δ Δ^{o}) | *δινήσεως* RHφp *διοικήσεως* cett. (δ) ‖ 7 *τὸν τῶν ὡρῶν* MN α(δ Δ^{o}) | *τῶν* (pro *τὸν*) *πνευμάτων* α(δ) corr. Markl. ‖ 8 ⟨*τῆς*⟩ *θαλάττης* MN α(δ) ‖ 9 *τροφέα* (εα in ras.) R! ‖ 10 *γενέτην* MN α(δ) | *ὑετὸν* et *ἐπίκαρπον* M ‖ 11 *φυτάλμι÷ον* R! *φυτάλιον* HMN

καὶ ἄτρυτος καὶ ἐπὶ πάσας ἐξικνούμενος φύσεις ἀμηχάνῳ τάχει, ὡς προσβολὴ ὄψεως, πᾶν κοσμεῖ ὅτου ἂν ἐπαφήσηται· καθάπερ καὶ αἱ παρ' ἡλίου ἀκτῖνες προσπεσοῦσαι τῇ γῇ λαμπρύνουσιν αὐτῆς τὸ καταληφθὲν πᾶν. Τίς δέ ἐστιν ὁ τῆς ἐπαφῆς ταύτης τρόπος, ἐγὼ e μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔχω· ἡνίξατο δὲ αὐτὴν ἡρέμα Ὅμηρος,

(*A* 528) ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.

Ὁμοῦ δὲ τῷ Διὸς νεύματι γῇ ξυνέστη, καὶ ὅσα γῆς f θρέμματα, καὶ θάλασσα ξυνέστη, καὶ ὅσα θαλάττης γεννήματα, καὶ ἀὴρ ξυνέστη, καὶ ὅσα ἀέρος φορήματα, καὶ οὐρανὸς ξυνέστη, καὶ ὅσα ἐν οὐρανῷ κινήματα. Ταῦτα ἔργα τῶν Διὸς νευμάτων· μέχρι τούτων ἀδεὴς g
143 b εἰμὶ χρησμῳδίας, καὶ Ὁμήρῳ πείθομαι, καὶ πιστεύω Πλάτωνι, καὶ οἰκτείρω τὸν Ἐπίκουρον.

Ἐὰν δὲ εἰς τὰς τῶν κακῶν ἐννοίας παρέλθω, πό- IIIa θεν ταῦτα παρέδυ δεῦρο; τίνες αἱ τῶν κακῶν πηγαὶ ἢ γενέσεις; πόθεν ἀρξάμενα ἔρχεται; ἐξ Αἰθιόπων, ὡς ὁ λοιμός; ἐκ Βαβυλῶνος, ὡς ὁ Ξέρξης; ἐκ Μακεδονίας, ὡς Φίλιππος; οὐ γὰρ ἐξ οὐρανοῦ, μὰ Δία, οὐκ ἐξ οὐρανοῦ·

---

1. 2 ἀμηχάνῳ τάχει = or. 1. 2 e etiam or. 7. 7 k ‖ 3 αἱ παρ' ἡλίου ἀκτῖνες cf. Hermes ap. Stob. ecl. I 303 ‖ 8 ὁμοῦ τῷ Διὸς νεύματι sq. = or. 4. 8 b ‖ 14 καὶ οἰκτείρω τὸν Ἐπίκουρον vi. simil. or. 25. 4 a etiam or. 15. 8 g ‖ 17. 18 ἐξ Αἰθιόπων . . ὁ λοιμός vi. or. 13. 9 c etiam or. 7. 4 b ‖ 18. 19 ἐκ Μακεδονίας . . Φίλιππος vi. or. 29. 2 d

---

8 ὁμοῦ — 11 κινήματα n

---

6 in mge Ὅμηρος (man. recent.) R!

---

2 προσβολὴ R προσβολῇ cett. (περιβολῇ N) δ Δ° corr. Reiske ‖ 3 ἐπαφήσεται nescio unde Δ° corr. Markl. ‖ 4 τῇ in ras. R! ‖ 17 ἢ γενέσεις] τίνες αἱ γενέσεις Reiske ‖ 19 ὡς ὁ Φίλιππος nescio unde δ Δ

(Plat. Phaedr. 247 a) *φθόνος γὰρ ἔξωθεν τοῦ χοροῦ ἵσταται.*

b Ed. Duebn. p. 162 *Ἐνταῦθα* ‖ *τοίνυν, ἐνταῦθά μοι δεῖ χρησμῳδίας,*
c *ἐρώμεθα τοὺς θεούς· Ζεῦ καὶ Ἄπολλον, καὶ ὅστις*
ἄλλος θεὸς μαντικὸς καὶ κηδεμὼν τῆς τῶν ἀνθρώπων 5
ἀγέλης, δεομένοις εἴπατε, τίς κακῶν ἀρχή; τίς αἰτία;
πῶς φυλαξώμεθα; πῶς λάθωμεν;

(Ξ 80) *Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ὑπαλύξαι.*

d *Ἦ οὐχ ὁρᾶτε, ὅσα τὰ δεινὰ εἰς τὰς ἀνθρωπίνας κῆρας*
ἐμπεπτωκότα περὶ γῆν στρέφεται, παντοίων στόνων 10
e *καὶ ὀδυρμῶν ἐμπιμπλάντα τὴν γῆν; Στένει μὲν τὸ*
ἀνθρώπου σῶμα τὰς ἐπιτετειχισμένας αὐτῷ νόσους
ὀδυρόμενον, καὶ τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς σωτηρίας, καὶ τὸ
f *ἄδηλον τοῦ βίου. Τίς γὰρ ἡλικίας καιρὸς ἀνυπεύθυ-*
g *νος ἀνθρωπίνῳ σώματι; οὐ γενόμενον μὲν εὐθὺς καὶ* 15

---

1 *φθόνος* sq. cf. Plut. n. posse suav. viv. 2 ‖ 4 *Ζεῦ καὶ Ἄπολλον* ut or. 5. 8 e; 22. 7 e etiam infra § IV a ‖ 5. 6 *τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης* ut or. 29. 7 i; 37. 1 a; 35. 2 f; et infra § V d ‖ 9 *οὐχ ὁρᾶτε, ὅσα τὰ δεινὰ* sq. cf. Hippocr. ep. 17. 47 *οὐχ ὁρῇς ὅτι καὶ ὁ κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται* sq. cf. etiam Teles (Hense 38) Diog. ep. 28 *μικρὰ εὐφραίνεσθε, πολλὰ λυπεῖσθε* ‖ 13. 14 *τὸ ἄδηλον τοῦ βίου* scil. propter *τὴν τύχην* vi. or. 13. 7 b ‖ 15 *οὐ γενόμενον εὐθὺς* sq. cf. Hippocr. ep. 17. 47 *ὅλος ὁ ἄνθρωπος ἐκ γενετῆς νοῦσός ἐστι* Teles (Hense 38) *εἴ τις θέλει ἐκλογίσασθαι ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ πάσας τὰς ἡλικίας, αἱρήσει πολλῷ πλείους τὰς ἀλγηδόνας . . ὁ πρῶτος (χρόνος) . . ἐπίπονος* sq.

---

11 *στένει* — 14 *βίου* p

---

1 *φθόνος ἔξωθεν* — 2 *ἵσταται* in mge repetit. (schol. recent.) R!

---

1 *ἔξωθεν θείου χοροῦ* Heins. (cum σ^2) *ἔξω θείου χοροῦ* Δ cum Platone ‖ 7 *φυλαξόμεθα* Boissonade (anecdot. IV 478) (Duebn.) | *λάθωμεν* ⟨*ὑπεκδράντες*⟩ Reiske ‖ 8 *ὑπαλύξαι*] *ἀνὰ νύκτα* Homerus ‖ 11. 12 *τὸ τοῦ ἀνθρώπου* MN α(δ) ‖ 15 *σώματι*] *πτώματι* MN φ | *οὐ γενόμενον*] *ὃ γενόμενον* nescio unde Θ

ἀποσπασθὲν ἐκ μητέρων, ὑγρὸν καὶ ἰλυῶδες καὶ διαρ-
ρέον, ὀδυρμῶν καὶ κνυζημάτων ἀνάπλεων; προϊὸν δὲ h
καὶ εἰς ὥραν ἀναφυόμενον, ἔμπληκτον καὶ ἀκρατές;
κἂν εἰς ἥβην προέλθῃ, ὑπὸ φλεγμονῆς ἀκατάσχετον·
κἂν εἰς γῆρας ἔλθῃ, κατὰ βραχὺ νεκρούμενον καὶ ἀπο-
σβεννύμενον· ἐνδιαίτημα τῇ ψυχῇ ἀχρειότερον, δυσ- i
άρεστον, δύστηνον, δύσεργον, οὐκ ὄμβρων ἀνεχόμενον,
144 a οὐ πνευμάτων, οὐχ ἡλίου, μεμ|φόμενον ταῖς ὥραις τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἀντιστρατηγοῦν τῷ Διί. Χειμὼν οὗτος· k
ἀντέχεται· θέρος τοῦτο· ἀναψύχει· πληρωθὲν μὲν κε-
νώσεως, κενωθὲν δὲ πλησμονῆς ὀρεγόμενον· Εὐρίπου
καὶ ἀμπώτεως δίκην, μηδέποτε ἑστός, μηδέποτε ἀτρε-
μοῦν, ἀκόρεστον, ἀκατάσχετον, ἀδηφάγον, ἐνδεὲς ἀμπ-
εχόνης, δεόμενον ὑποδημάτων, ἀλειμμάτων, φαρμά-
κων, λουτρῶν. Ἓν σῶμα θεραπεύουσιν χεῖρες πολλαί, l
καὶ τέχναι πολλαί· χιλίας δὲ ἵππους ἱπποφορβὸς εἷς,
καὶ τοσαῦτα μῆλα ποιμὴν εἷς, καὶ τοσούτους βοῦς
βουφορβὸς εἷς. Καὶ οὐδὲ τὰ τοσαῦτα ἱκανά· τίς γὰρ m

---

2 προϊὸν δὲ sq. cf. Hippocr. ep. 17. 47 ἀκμάζων θρασύς sq. ‖ 7 οὐκ ὄμβρων sq. vi. or. 36. 5 e καὶ οὐκ ἀπεδίδρασκεν sq. ‖ 10 πληρωθὲν sq. vi. simil. or. 36. 2 e πλούτου sq. or. 33. 3 e ἀκορεστος sq. ‖ 11. 12 Εὐρίπου sq. vi. or. 5. 6 b et quae ibi adnotavi ‖ 13. 14 ἐνδεὲς ἀμπεχόνης scil. quia ἀσκεπὴς est vi. or. 31. 4 f vi. etiam or. 36. 2 a περιβάλλοντες sq. ‖ 15 Ἓν σῶμα sq. ut regis Persarum vi. or. 33. 4 a ‖ 18 οὐδὲ τὰ τοσαῦτα ἱκανά excipiunt enim

---

11 in mge εὔριπος ἄμπωτις (schol. recent.) R!

---

18 τίς γὰρ — p. 478. 3 ἀνιστάμενον p

---

1 μητέρων R μητρῴων cett. (Θ) | ὑγρῶν MNα(δ) λύθρων Markl. | ἰλυῶδες] ὑλῶδες MNα(δ) corr. Heins. ‖ 2 ἀνάπλεον MN(Δ°) ‖ 6 ἀχρειότατον Reiske (Duk.) ‖ 9 οὗτος] τοῦτο Heins. ‖ 10 ἀμπέχεται φα(δΔ) | θέρος· οὗτος Steph. | ἀναψύχεται Markl. ‖ 12 ἀμπώσεως nescio unde Δ° | ἑστώς MNα(Θ) ‖ 15 λουτρῶν om. Δ°

ἀνθρωπίνη μηχανὴ λοιμοῦ προσβολὰς ἀλέξασθαι, ἢ ἀνασχεῖν ὄμβρους ἐξ οὐρανοῦ καταφερομένους, ἢ στῆσαι γῆν σειομένην, ἢ σβέσαι πῦρ ἐκ γῆς ἀνιστάμενον;

n Ὁρᾷς τὸν δρόμον, καὶ τὴν διαδοχὴν τῶν κακῶν, καὶ τὴν συνέχειαν τῶν κινδύνων·

(σ 130) οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

o Κἂν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἔλθῃς, κἀκεῖ ὄψει ὄχλον νοσημάτων τῇ ψυχῇ ἐπιχεόμενον· ἐὰν λύπην ἀπώσῃ, φόβος ὑπορρεῖ· ἂν ἀπέλθῃ φόβος, ὀργὴ ἀνίσταται· ἂν παύσεται ὀργή, φθόνος ἔπεισιν· παρὰ πόδας τὰ δυσχερῆ, ἐν γειτόνων τὰ κακά· ἀνοχὴ δὲ ἀκριβὴς οὐδεμία.

IV a Τί ἂν οὖν πρὸς ταῦτα ἀποκρίναιτο ὁ Ζεύς, ἢ ὁ Ἀπόλλων, ἤ τις ἄλλος μαντικὸς θεός; Ἀκούσομεν τοῦ ὑποφήτου λέγοντος

(α 33/4) ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν·

τὰς σωματικὰς ἐλαττώσεις τὰ ἐκτός cf. Orig. c. Cels. IV 209 6. 314 Hierocl. ap. Stob. ecl. I 64

1 λοιμοῦ . . ὄμβρους . . γῆν σειομένην exempla malorum physicorum hominum puniendorum causa missorum cf. Hierocl. ap. Stob. ecl. I 64 vi. etiam or. 3. 8 n cf. Philo. π. προν. II 90 et 100 Senec. nat. quaest. IV 4 VI 3 ‖ **7. 8** ὄχλον νοσημάτων sq. vi. or. 28. 2 i cf. Plat. Tim. 86 c Plut. anim. an. corp. 3 Dio Chrys. 78. 45 ‖ **8** ἐὰν λύπην ἀπώσῃ sq. vi. or. 1. 2 b ἢ εἴπερ sq. ‖ **12. 13** ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων sq. ut supra § III b ‖ **13. 14** τοῦ ὑποφήτου sq. ut or. 11. b e ‖ **15** ἐξ ἡμέων sq. vi. or. 38. 7 a cf. Hierocl. ap. Stob. ecl. II 181 Porph. ap. Stob. ecl. II 172

4. 5 in mge ὦ θαυμάσιον σοφιστὴν (schol. recent.) R! ‖ **11** in mge ἐγγειτόνων (vet. schol. u) R!

1 λιμοῦ H α(δ) ‖ **8** ἀπώσῃς α(δΔ^{o}) corr. Reiske ‖ **9. 10** ἂν παύσεται R ἂν παύσηται (ἀναπαύσηται M) cett. (δΔ) ‖ **10** ἔπεισιν] ὕπεισι Markl. ‖ **11** ἐγγειτόνων RMH ἐκ γειτόνων α(δ) ‖ **12** ἀποκρίναιτο (αι in ras.) R! ‖ **13** ἢ ὅστις Markl. | ἀκούσομεν R ἀκούσωμεν cett. (δΔ) sed vi. Lucian. navig. 11 (255) al. ‖ **16** σφίσιν MN

Τίς οὖν ἡ τῆς ἀτασθαλίης αἰτία; Οὐρανοῦ καὶ γῆς b
δυοῖν ἑστίαιν τὴν μὲν ἄμοιρον ἡγητέον κακῶν, τὴν δὲ
144b ἐξ ἀμφοῖν ἐπιμεμιγμένην· | ᾗ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐπίρρυτα
ἐκ τῆς ἑτέρας, τὰ δὲ κακὰ ἐξ αὐτοφυοῦς μοχθηρίας
ἀνίσταται. Διττὴ δὲ αὕτη, ἡ μὲν ὕλης πάθος, ἡ δὲ c
ψυχῆς ἐξου|σία. Ῥητέον δὲ δὴ τὰ πρῶτα ὑπὲρ τῆς Ed. Duebn p. 163
προτέρας. Ὕλην ὁρᾷς ὑποβεβλημένην δημιουργῷ ἀγαθῷ· d
ἧς τὸ μὲν κοσμηθὲν ἥκει παρὰ τῆς τέχνης· εἰ δέ τι
ἀκρατῶς ἑαυτῶν τὰ ἐν γῇ ἔχοντα πάσχει πλημμελές,
ἀναίτιόν μοι τὴν τέχνην τίθει· βούλησις γὰρ οὐδεμία
τεχνίτου ἄτεχνος, οὐδὲ γὰρ νομοθέτου ἄδικος· ὁ δὲ
θεῖος νοῦς ἀνθρωπίνης τέχνης εὐστοχώτερος. Καθάπερ e
οὖν ἐν ταῖς τῶν τεχνῶν χειρουργίαις τὰ μὲν ἡ τέχνη
προηγουμένως δρᾷ, στοχαζομένη τοῦ τέλους, τὰ δὲ
ἕπεται τῇ χειρουργίᾳ, οὐ τέχνης ἔργα, ἀλλ' ὕλης πάθη,
σπινθῆρές τε ἐξ ἄκμονος, καὶ ἐκ βαύνου αἰθαλώσεις,
καὶ ἄλλο ἐξ ἄλλης πάθος, ἀναγκαῖον μὲν τῇ ἐργασίᾳ,
οὐ προηγούμενον δὲ τῷ τεχνίτῃ· οὕτως ἀμέλει καὶ f

1.2 *οὐρανὸν . . . ἄμοιρον κακῶν* cf. Plat. republ. II 379 Iulian. II 90 b Hermes ap. Stob. ecl. I 275 Plut. stoic. rep. 33 Philo. *π. προν.* II 82 vi. etiam or. 34. 3 a ‖ **5. 6** *ὕλης πάθος . . ψυχῆς ἐξουσία* cf. Hierocl. ap. Stob. ecl. II 181 Phil. *π. προν.* II 82 ‖ **7** *ὕλην . . ὑποβεβλημένην δημιουργῷ ἀγαθῷ* cf. Orig. c. Cels. 6. 314 Senec. ep. 65. 2 simil. Chrysipp. ap. Plut. stoic. rep. 33 (*ὃ τρόπον οὔτε νόμος τοῦ παρανομεῖν παραίτιος . . οὔτε οἱ θεοὶ τοῦ ἀσεβεῖν*) Philo. *π. προν.* II 82 cf. etiam Iulian. IV 134 c Arist. ap. Stob. ecl. I 135 Plut. def. orac. 436 a ‖ **13.14** *τὰ μὲν ἡ τέχνη προηγουμένως δρᾷ* cf. Orig. c. Cels. 6. 314 *τοῖς προηγουμένοις αὐτοῦ ἔργοις*

---

1 ἀτασθαλίης R ἀτασθαλίας cett. (*δ Δ*) ‖ **2** ἑστιῶν MN α(*δ*) ‖ **5** *δὲ αὕτη*] καὶ αὕτη nescio unde *Δ* ‖ **7** ὁρᾷς (*o* in ras.) R! ‖ **9** *ἀκρατῶς — ἔχοντα* per parenthesin sumenda esse censet Markl. ‖ **10** *ἀναίτιόν μοι*] αἴτιον μοι MN αἴτιον μὴ φα(*δ*)

ὅσα περὶ γῆν πάθη γίνεται, ἃς καλοῦμεν κακῶν ἀνθρωπίνων ἐμβολάς, ἐνταῦθα ἡγητέον ἀναίτιον καὶ τὴν
g τέχνην· εἶναι δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ὅλου δημιουργίας ὥσπέρ τινας ἀναγκαίας καὶ ἑπομένας φύσεις· ἃ δὲ ἡμεῖς καλοῦμεν κακὰ καὶ φθοράς, καὶ ἐφ' οἷς ὀδυρόμεθα, ταῦτα ὁ τεχνίτης καλεῖ σωτηρίαν τοῦ ὅλου· μέλει γὰρ αὐτῷ τοῦ ὅλου, τὸ δὲ μέρος ἀνάγκη κακοῦσθαι ὑπὲρ τοῦ
h ὅλου. Λοιμώττουσιν Ἀθηναῖοι, σείονται Λακεδαιμόνιοι, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται. Καὶ πότε Ἀθηναίοις ἀθανασίαν ὁ Ζεὺς ὑπέσχετο; ἐὰν γὰρ ἀπέλθῃ ὁ λοιμός, Ἀλκιβιάδης ἐπὶ Σικελίαν οὐκ ἄγει; Πότε

---

3. 4 ὥσπέρ τινας ἀναγκαίας καὶ ἑπομένας φύσεις cf. Chrysipp. ap. Gell. Noct. Att. VII 1. 8 'non fuisse principale naturae consilium ut faceret homines morbis obnoxios . . . sed cum multa . . gigneret . . . utilissima, alia quoque simul agnata sunt incommoda his ipsis quae faciebat cohaerentia eaque non per naturam sed per sequellas quasdam necessarias facta dicit quod ipse appellat κατὰ παρακολούθησιν' Orig. c. Cels. 6. 314 (τοῖς ἔργοις ἐπηκολούθησεν) Philo π. προν. II 81 ‖ **6** σωτηρίαν τοῦ ὅλου sq. vi. or. 5. 4 c et d; 13. 4 k; 32. 10 g; 38. 5 e et f cf. Philo π. προν. I 57 II 102 Epict. diss. II 5. 24 Simplic. in Epict. man. 84 Cicer. nat. deor. II 66 III 90 Seneca dial. I 3 Marc. Ant. V 8 Orig. c. Cels. IV 209 Plut. stoic. rep. 34 Plat. Tim. 30 b Sext. Emp. hyp. III 10 ‖ **7. 8** κακοῦσθαι ὑπὲρ τοῦ ὅλου ut Leonidas Othryadas Callicratidas vi. or. 32. 10 g ‖ **8** λοιμώττουσι — 9 φλέγεται = or. 5. 4 g ‖ **11** Ἀλκιβιάδης sq. vi. or. 7. 4 g; 11. 6 d

---

8 sq. λοιμὸς ἀθήνησιν | σεισμὸς ἐν λακεδαιμονίοις | ἐπικλυσμὸς ἐν | θετταλίᾳ | ἡ τῆς αἴτνης φλόξ in mge (schol. recentis.) R!

---

1. 2 ἀνθρωπίνων] ἀνῶν (= ἀνθρώπων) M (pr. man.; corr. in ἀνῶνων) ‖ **2. 3** καὶ τὴν τέχνην] καὶ τὴν βούλησιν καὶ τὴν τέχνην Reiske[1] τὴν τέχνην Reiske[2] (Duebn.) ‖ **3. 4** ὥσπέρ τινας] σπινθῆρας Markl. ‖ **4** ἑπομένας καὶ ἀναγκαίας MN α(δ) καὶ ἀναγκαίας ἑπομένας H (non R ut falso adnot. Dav.[2]) ἑπομένας del. Markl. καὶ ἀναγκαίως ἑπομένας Dav.[2] συμφυεῖς καὶ ἀναγκαίως ἑπομένας Reiske | ⟨ἐκ⟩φύσεις Markl. ‖ **6** τεχνίτης (ι in ras.) R! ‖ **8** λοιμώττουσιν RH λιμώττουσι cett. (δ) ‖ **9** ἡ Αἴτνη M | πότε] τότε M

Λακεδαιμονίοις ὑπέσχετο γῆν ἄσειστον; πότε Θετταλοῖς
145a *γῆν ἄκλυστον; πότε | Σικελιώταις γῆν ἄπυρον; Μόρια* M S′
ταῦτα σωμάτων. Ὁρᾷς οὖν τὰ πάθη, ἃ σὺ μὲν καλεῖς i
φθοράν, τεκμαιρόμενος τῇ τῶν ἀπιόντων ὁδῷ· ἐγὼ δὲ
σωτηρίαν, τεκμαιρόμενος τῇ διαδοχῇ τῶν μελλόντων.
Μεταβολὴν ὁρᾶς σωμάτων καὶ γενέσεως,

(fragm. 69 Byw.) *ἀλλαγὴν ὁδῶν ἄνω καὶ κάτω,*

κατὰ τὸν Ἡράκλειτον· καὶ αὖθις αὖ

(fragm. 67 Byw.) *ζῶντας μὲν τὸν ἐκείνων βίον, ἀπο-*
θνήσκοντας δὲ τὴν ἐκείνων ζωήν.

(fragm. 25 Byw.) *Ζῇ πῦρ τὸν γῆς θάνατον, καὶ ἀὴρ* k
ζῇ τὸν πυρὸς θάνατον· ὕδωρ ζῇ τὸν ἀέρος θάνατον,
γῆ τὸν ὕδατος.

Διαδοχὴν ὁρᾷς βίου καὶ μεταβολὴν σωμάτων, καὶ-
νουργίαν τοῦ ὅλου.

Ἴθι δὴ καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρχήν, τὴν αὐτο- Va
φυῆ, ἣν ἡ ψυχῆς ἐξουσία κυΐσκει τὲ καὶ τελεσφορεῖ,
ᾗ ὄνομα μοχθηρία. Αὐτοῦ τοῦτο

---

2 *μόρια* sq. ut or. 32. 10 h ‖ **3** *ἃ σὺ μὲν* sq. vi. or. 7. 5 f et infra § V f simil. etiam or. 32. 7 b ‖ **7** *ἀλλαγὴν ὁδῶν ἄνω καὶ κάτω* sq. vi. etiam or. 10. 5 c et or. 1. 2 b cf. Iambl. ap. Stob. ecl. I 378 Diog. Laert. IX 8 ‖ **11** *ζῇ πῦρ* sq. cf. Plut. Ei ap. Delph. 18 (392 c) Philo *π. προν.* I 26 ‖ **17** *ἡ ψυχῆς ἐξουσία* scil. *αὐτοφυὴς*

---

18 in mge *μοχθηρία* (schol. recentis.) R!

---

2 in mge *M S′* numerus quaternionis R! | *μόρια*] *μοῖρα* Dav.² ‖ **3** *σωμάτων*] *σώματος ἑνὸς* Orelli ‖ **4** *ἐπιόντων α(δ)* ‖ **6** *γενέσεων* Reiske ‖ **7** *ὁδὸν* Markl. ‖ **8** *αὖτις* R! ‖ **9** *ζῶντα* Markl. | *ἐκείνου* M | *βίον*] *θάνατον* cum σ^2 ('vitam ex alterius morte oriri') Heins. Gataker. (ad Anton. IV 46) (Duebn.) ‖ **9. 10** *ἀπο-θνήσκοντα* Markl. ‖ **11** ⟨*διὰ*⟩ *τὸν γῆς* Reiske ‖ **12** ⟨*διὰ*⟩ *τὸν πυρὸς* Reiske ‖ **14** *βίων α(δ)* ‖ **16** *δὴ*] *δὲ* Wakefield | *τὴν τῶν ἄλλων*] *τὴν ἄλλην* Markl. *τὴν* ⟨*ἑτέραν*⟩ *τῶν κακῶν* Meiser ‖ **18** *τοῦτο*] *τοῦ α(δΔ)*

(Plat. respubl. X 617 e) ἑλομένου αἰτία, θεὸς ἀναίτιος
b ἐπεὶ γὰρ ἔδει γῆν γενέσθαι μὲν ἔγκαρπον, καὶ ζῳο-
τρόφον, καὶ πολυθρέμμονα, ἔχειν δὲ ἐν ἑαυτῇ κακὰ
ἔνδον καθειργμένα ἐξεληλαμένα τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὸν
c δεύτερον τόπον ἐμίγη. Θεὸς δὲ πολλὰς καὶ παντο- 5
δαπὰς ζῴων κληρουχίας, δίχα αὐτῶν τὴν πρώτην φύ-
σιν διελόμενος, τὴν μὲν εἶναι παντοδαπὴν ἐν τοῖς
βίοις, καὶ ποικίλην τοῖς σώμασιν, ἄλογον, ἄφρονα,
ἀλληλοφθόρον, ἀνόητον θεοῦ, ἀρετῆς ἄμοιρον, ὑπ'
αἰσθήσεως ἐφημέρου βοσκομένην καὶ δημαγωγουμένην, 10
ἰσχυρὰν μὲν τῷ σώματι, ἀμήχανον δὲ τῷ λογισμῷ·
d τὴν δὲ ἑτέραν αὖ τὴν ἀνθρωπίνην ἔμπαλιν ὁμογενῆ
καὶ ξύννομον καὶ μίαν, ἀσθενῆ μὲν τῷ σώματι, ἄρ-
ρηκτον δὲ τῷ λόγῳ, συνετὴν θεοῦ, πολιτείας μέτοχον,
κοινωνίας ἐρῶσαν, δίκης καὶ νόμου καὶ φιλίας γεγευ- 15
e μένην. Ἔδει δὲ ἄρα τὸ γένος τοῦτο κρεῖτ|τον μὲν 145
Ed. Duebn. p. 164 εἶναι τῆς ἐν γῇ πάσης ἀγέλης, || ἔλαττον δέ, οἶμαι,
f θεοῦ. Τὴν δὲ ἐλάττωσιν αὐτοῦ οὐδὲ θάνατος ἄρα
παρέξεσθαι ἔμελλεν· ὃν γὰρ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ θά-
νατον, αὐτὸ τοῦτο ἦν ἀθανασίας ἀρχή, καὶ γένεσις 20

καὶ ἑκούσιος μοχθηρία vi. or. 6. 6 b ἀλλ' αὐτόθεν sq. etiam or. 13. 8 b; 27. 9 b sq. et infra § V 9 vers. finem

6 δίχα sq. vi. or. 38. 6 h sq. || 13 ξύννομον vi. or. 35. 2 f vers. finem; or. 37. 1 a ὥσπερ sq. or. 29. 7 i | ἀσθενῆ sq. vi. or. 31. 4 f || 16. 17 τὸ γένος τοῦτο (scil. homines) κρεῖττον τῆς ἐν γῇ πάσης ἀγέλης (scil. animalium) sq. vi. or. 6. 1 b || 19. 20 θάνατον sq. vi. or. 7. 5 f; 11. 11 a et supra § IV 1

---

1 αἰτία ἑλομένου Plato || 3 δὲ in ras. R! || 5 δεύτερον] δεῦρο Markl. (Duebn.) | θεὸς πολλὰς (suprascr. δὲ) R! θεὸς δὲ ⟨ἐποίησε⟩ πολλὰς Meiser || 6 κληρουχίας ⟨δεῦρο καταπέμψας⟩ Reiske κληρουχίας ⟨ἔκτισε (ἐγέννησε)⟩ Dav.[1] (Dav.[2]) κληρουχίας*** Duebn. || 8 σώμασιν ⟨προσηκόντως ἐβούλετο⟩ Reiske || 11 ἀμήχανον τῷ (suprascr. δὲ) R! || 18 οὐδὲ] οὐδ' ὁ Markl.

μέλλοντος βίου, τῶν μὲν σωμάτων τῷ αὐτῶν νόμῳ καὶ χρόνῳ φθειρομένων, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπὶ τὸν αὐτῆς τόπον καὶ βίον ἀνακαλουμένης. Τοῦτον δὴ τῆς ἀν- g
θρωπίνης ἐνδείας πρὸς τὸ θεῖον ἐξεῦρεν θεὸς τρόπον.
5 ἐπιθεὶς τὴν ψυχὴν γηΐνῳ σώματι, ὡς ἡνίοχον ἅρματι, παραδοὺς τὰς ἡνίας τῷ ἡνιόχῳ, ἀφῆκεν θεῖν, ἔχουσαν μὲν παρ' αὐτοῦ ῥώμην τέχνης, ἔχουσαν δὲ καὶ ἀτεχνίας ἐξουσίαν. Ἡ δὲ ἐπειδὰν ἐπιβῇ ἁρμάτων καὶ λά- h
βηται τῶν ἡνιῶν, ἡ μὲν εὐδαίμων καὶ μακαρία ψυχὴ i
10 καὶ μεμνημένη τοῦ ἐπὶ τὸ ὄχημα ταύτην ἐμβιβασαμένου θεοῦ καὶ ἡνιοχεῖν προστάξαντος, ἔχεται τῶν ἡνιῶν, καὶ ἄρχει τοῦ ἅρματος, καὶ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμάς· οἱ δέ εἰσιν ἀτεχνῶς παντοδαποί, ἄλλος k
ἀλλαχοῦ θεῖν διωρμημένοι, ὁ μὲν αὐτῶν ἀκόλαστος
15 καὶ ἀδηφάγος καὶ ὑβριστής, ὁ δὲ θυμώδης καὶ ἱππικὸς καὶ ἔμπληκτος, ὁ δὲ νωθὴς καὶ ἐκλελυμένος, ὁ δὲ ἀνελεύθερος καὶ σμικρόφρων καὶ ταπεινός. Αὐτὸν δὴ l
ἅρμα ἐστασιασμένον ταράττει τὸν ἡνίοχον· κἂτα ἦν m
μὲν κρατήσῃ αὐτοῦ, κατὰ τὴν τοῦ δυναστεύοντος ἵππου
20 ῥύμην ἄξαν φέρεται· νῦν μὲν τῷ ἀκολάστῳ ἵππῳ πᾶν

1. 2 τῷ αὐτῶν νόμῳ καὶ χρόνῳ = or. 9. 6 e ‖ 2. 3 ἐπὶ τὸν αὐτῆς τόπον sq. vi. or. 11. 10 e etiam or. 10. 9 c ‖ 5 ἐπιθεὶς sq. e Plat. Phaedr. 246 a sq. | ὡς ἡνίοχον ἅρματι sq. vi. etiam or. 39. 2 g ‖ 7. 8 τέχνης . . ἀτεχνίας vi. etiam or. 27. 2 e ‖ 8 ἐξουσίαν scil. μοχθηρίας vi. supra § V a

1 αὐτῷ MNα(δ) corr. Markl. αὐτῶν nescio unde Duebn. ‖ 2 αὐτῆς MN ‖ 3 δὴ] δὲ MNφα(δ) ‖ 5 ἐπενθεὶς (vel ἐνθεὶς) Markl. ‖ 6 ⟨καὶ⟩ παραδοὺς α(δΔ^{o}) ‖ 7 ⟨τὴν⟩ ῥώμην MN ‖ 8 ⟨τοῦ⟩ ἅρματος Markl. ‖ 9 τῶν ἡνιῶν] μὲν ἡνιῶν MNα(δΔ^{o}) corr. Markl. ‖ 10 ταύτην] ἑαυτὴν Markl. (Duebn.) ‖ 17 αὐτὸν δὴ Hob. αυτουη R οὕτως cett. (δΔ) αὐτίκ' οὖν Dav.^{2} οὕτω τὸ Markl. ‖ 18 ἦν] κἂν MNα(δ) ἐὰν Markl. ‖ 19 μὲν] μὴ Markl. ‖ 20 ἄξαν (scil. τὸ ἅρμα nam ἄξαν derivendum ab ἄσσω vi. or. 1. 5 h)] ἄξων α(δΔ) ὁ ἄξων Duk.

τὸ ἅρμα ξυμφερόμενον αὐτῷ ἡνιόχῳ ἐπὶ ὕβρεις καὶ παροινίας καὶ λαγνείας, καὶ ἄλλας οὔτε εὐσχήμονας οὔτε εἰλικρινεῖς ἡδονάς· νῦν δὲ τῷ θυμικῷ ἐπὶ κακώσεις παντοδαπάς.

*Μαξίμου * Τυρίου*
φιλοσοφούμενα

÷÷÷÷÷÷÷

τέλος.

---

1 τὸ (ante ἅρμα) om. M ‖ 3. 4 ἐπικακώσεις R! ‖ 4 παντοδαπάς *** Duebn. vi. ad p. 359. 17

I. INDEX AUCTORUM A MAXIMO LAUDATORUM INTEGER.

(Quae non ad verbum citat, uncis [ ] inclusi; asterisco vel quae circumscripsit vel ad quae adludit, interrogationis signo ea notantur, quae num citata habeantur, potest ambigi.)

Aeschylus Philoct. fr. 254 p. 83.1
255 p. 83.5
*Prometh. desm. 250 p. 9.11
Aesopus *de membr. fab. p. 187.14
*cf. Phaedr. app. III 18 p. 368.1
Anacreon fr. 44 (Bergk) p. 233.5
45 p. 233.10
Anonymus:
poeta (Maximus?) p. 403.6
? p. 286.10
? p. 409.19
rerum scriptor (cf. Suid.) p. 73.17
? p. 429.5
Aratus Phaenomena 131/2 p. 288.15
Ariphro (ap. Athenaeum 702 a) p. 75.9
Aristoteles *Ethic. Nicom. 1155 b p. 177.21
*Polit. 1311 a 40 p. 217.5
philosophiae definitio p. 329.1
Chrysippus (ap. Gell. Noct. Att. VII 1. 8) p. 480.3/4
dictum: Anacharsidis p. 214.1
*Cyri (Xenoph. Inst. VIII 18) p. 74.18
Diogenis cynici p. 381.20
Diotimae? p. 232.5
Pittaci p. 350.5
*Protagorae p. 377.10
Psaphonis p. 344.14
Socratis p. 154.10
Stesichori p. 255.4
Epicharmus (cf. Plut. soll. anim. 3) p. 140.13
Epicurus *κύρ. δόξ.* 1 p. 50.2
Euripides Hippolytus 612 p. 471.8
Phoenissae 18 p. 164.5
19 p. 164.7
γραφή: Anaxagorae p. 196.16
Socratis (parodia) p. 40.1
Heraclitus fr. 25 (Byw.) p. 481.11
67 p. 481.9
69 p. 481.7
(Diels Vorsocr. 75) p. 45.9
Herodotus I 6 p. 273.9
6 p. 274.1
*34 p. 469.5
*47 p. 134.14
[187] p. 254.6
II 6 p. 450.16
*III 85 p. 345.6
Hesiodus erga *109 p. 414.6
252/3 p. 98.1
287 p. 192.10
289 p. 192.13
383 p. 294.8
640 p. 286.12
theogonia [272] p. 13.15
fr. 101 (nomine Homeri!) p. 341.10
Homerus *A* 37 et 39/40 p. 277.3
A 39 p. 63.3
55 p. 91.19
197 p. 91.3
412 p. 169.5
526/7 p. 49.3
528 p. 475.7

B 24/5 p. 191. 10
112/13 p. 54. 15
et 17
188/9 p. 194. 10
p. 314. 16
198 p. 315. 8
198/9 p. 194. 12
p. 315. 1
204/5 p. 383. 6
205 p. 329. 12
382/3 p. 287. 3
468 p. 83. 14
494/5 p. 123. 8
554 p. 294. 3
582 p. 123. 6
754 p. 302. 8
Γ 9/10 p. 241. 9
40 p. 387. 18
130 p. 80. 22
132 p. 423. 5
156/7 p. 302. 15
Δ 142 p. 462. 16
146/7 p. 462.
17/18; 20
297/9 p. 121. 4
450 p. 420. 1
E 1/2 p. 91. 21
122 p. 92. 2
*127 p. 263. 17
127/8 p. 91. 6
265/7 p. 470. 3
304 p. 228. 14
341 p. 165. 13
[442] p. 13. 15
Z 46 p. 59. 9
152 p. 273. 18
234 p. 372. 6
236 p. 405. 8
*506 p. 247. 10
H 179/80 p. 54. 7
p. 123. 11
182/3 p. 54. 10
473/4 p. 450. 7
Θ 7/9 p. 316. 17
[16] p. 20. 6
42 p. 317. 1
Θ 94 p. 195. 4
I 328 p. 399. 8
408/9 p. 148. 17
p. 276. 17
497 p. 55. 4
541 p. 356. 7
593/4 p. 346. 10
608 p. 157. 13
K 3/4 p. 121. 1
13 p. 268. 17
p. 355. 11
69 p. 176. 4
243/5 p. 446. 13
Λ 515 p. 42. 14
*832 p. 333. 3
N 27 p. 317. 3
Ξ 80 p. 476. 8
*205 p. 318. 18
O 189 p. 469. 12
*190 p. 340. 11
190/3 p. 317. 6
Π[235] p. 87. 12
p. 165. 6
433 p. 223. 5
433/4 p. 59. 15
Σ 54 p. 60. 1
p. 223. 8
491 p. 107. 11
p. 319. 9
509 p. 319. 12
T 81 p. 142. 7
86/7 p. 168. 15
Υ 74 p. 274. 3
215 p. 273. 13
299 p. 317. 15
Φ 353/4 p. 318. 15
Ψ 221 p. 451. 3
303 p. 254. 18
X 9 p. 233. 3
71 p. 205. 3
211 p. 48. 20
262/3 p. 408. 12
416 p. 410. 12
495 p. 396. 16
Ω 527 p. 394. 1
α 1/2 p. 307. 10
α 3 p. 206. 5
3/4 p. 447. 3
3 + 5 p. 190. 5
p. 272. 18
5 p. 175. 1
7 p. 73. 13
32/34 p. 446. 7
33/34 p. 478. 15
γ 26/7 p. 91. 12
27/8 p. 91. 16
p. 437. 9
δ 149/50 p. 311. 5
244/5 p. 194. 17
p. 401. 1
566+ { p. 141. 14
*ξ*43/45 { p. 358. 3
ζ 107/108
p. 462. 8 et 10
120/21 p. 134. 7
149/150 p. 99. 8
150 p. 168. 6
153 p. 99. 11
p. 168. 10
162/3 p. 241. 20
η 112/3 p. 354. 13
*120 p. 172. 3
p. 302. 3
ϑ 63/4 p. 437. 17
75 p. 122. 2
p. 267. 15
162/4 p. 449. 10
173 p. 319. 18
[487/8] p. 308. 13
ι 9/10 p. 5. 1
*9/10 p. 267. 12
11 p. 267. 19
ι 27 p. 279. 20
[27] p. 398. 13
*91 p. 268. 5
97+94 p. 175. 4
108 p. 192. 1
109 p. 284. 16
136/7 p. 353. 6
*146 p. 134. 5
221/2 p. 248. 17
275/6 p. 354. 6
κ 304 p. 346. 19
306 p. 346. 23
*513 p. 44. 18
λ *52 p. 118. 5
61 p. 168. 13
103 p. 447. 19
122 p. 354. 4
128 p. 120. 1
μ 3/4 p. 436. 18
*39 p. 268. 5
418/9 p. 356. 11
ν 299 p. 49. 13
ϱ *213 p. 320. 13
*222 p. 386. 4
384 p. 70. 4
485/6 p. 98. 12
σ *20 p. 320. 13
73 p. 82. 15
130 p. 478. 6
136/7 p. 3. 17
p. 132. 12
τ 246 p. 130. 9
υ 351/2 p. 359. 3
*562 p. 111. 9
χ 347 p. 111. 8
p. 438. 5
Inscriptio in scuto Euphorbi
p. 113. 3
Maximi ex improviso versus
p. 285. 9
p. 438. 7
vi. etiam p. 308. 13; 398. 13; 403. 6
Menander fr. 209 p. 61. 18
Oraculum (Herod. I 53) p. 54. 3
p. 164. 13
(Herod. I 65) p. 280. 10

Persarum precatio p. 22.9
Pherecydes*(Diels Vorsocr. 507) p. 45.5
Philemon*fr. 92.10 (Kock) p. 62.1
Pindarus fr. 129 p. 145.13
Plato Alcib. I* 103 a p. 92.9
[105 d] p. 442.7
132 a p. 409.1
Apolog. *18 b p. 226.5
*20 b p. 441.13
*31 p. 92.8
*32 a p. 224.9
*32 c p. 224.10
Charmid. 154 b p. 220.5
*154 b p. 224.8
*157 c p. 337.5
Conviv. *173 b p. 375.13
*198 d p. 220.5
*201 d p. 220.7
*201 d p. 227.10
*202 e p. 97.8
*203 b p. 44.15
*215 e p. 220.14
*219 e p. 224.11
Euthyd. *272 c p. 386.8
Gorgias *465 b p. 181.6
*518 b p. 386.7
*518 b p. 186.7
p. 386.6
Ion. 530 a p. 231.6
Leges *624 a p. 426.17
*625 b p. 427.1
*698 d p. 286.1
709 b p. 167.3
p. 95.3
*838 b p. 254.14
Menexen. *236 a p. 441.12
Phaedo *60 d p. 224.6
*73 d p. 122.10
*111 d p. 45.2
*112 e p. 44.18
Phaedrus 234 d p. 220.10
p. 442.10
*235 c p. 227.5
*235 c p. 227.6
[246 a] p. 483.5
Plato
Phaedrus *246 e p. 126.6
p. 166.5
246 e p. 316.13
* p. 44.14
*247 a p. 476.1
*247 a p. 126.5
*248 c p. 141.13
*253 a p. 221.2
*261 c p. 441.14
278 e p. 442.11
Protag. *309 a p. 224.7
Res publ. II *374 d p. 426.11
III *388 b p. 223.4
*389 a p. 223.1
*390 b p. 222.16
*390 c p. 222.17/18
393 d p. 403.1
*398 a p. 212.11
*403 b p. 221.6
VI* initium p. 426.5
VII* 519 b p. 115.3
VIII *544 c p. 203.10
*560 b p. 202.12
X 617 e p. 481.17
Theaetet. *149 a p. 115.13
*168 b p. 128.2
*194 c p. 117.17
*209 c p. 375.12
Prodicus *de Hercule fab. p. 170.8
Proverbium (*δρῦς μαινὰς ἐγέ-νετο*) p. 433.5
Pythagoras philosophiae definitio p. 308.20
Sappho fr. 34 (Bergk) p. 231.13
*40 p. 232.17
42 p. 232.10
70 p. 231.16
74 p. 232.4
86 p. 231.8
? p. 232.14
Sophocles Oedip. Tyr. *4 p. 419.7
Thucydides I 2.3 et 5 p. 287.9
I 24 p. 273.15

Tragicus fr. adespot. 247 p. 428.20
Xenophon
anab. *III 2.25 p. 69.8
*VI 1.7 p. 270.15
Xenophon
apolog. *4 p. 92.10
conviv. *II 24 p. 271.9
oeconom. *VI 17 p. 441.13

II. INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Signantur cit. ubi vel auctor citatur vel persona loquens fingitur,
paraphr. ubi quae quilibet auctor dedit suis verbis noster circumscripsit vel ad illius verba alludit.

Ea quae ad animal(ium historiam), art(ificum artis res vel personas), astrol(ogiam), athlet(arum vel agonistarum artem), biogr(aphiam), fab(ulas), geogr(aphiam), hist(oriam), litt(eraturam), med(icorum disciplinam), mus(icam), myth(ologiam), phil(osophiam), poet(icam), rel(igionem) faciunt, litteris, quae facile completae rem indicant, antepositis — sunt autem eae, quae extra uncos positae leguntur — discernuntur; litteris 'ex.' praemissis significantur quae ex iisdem provinciis oriunda exemplorum modo a Maximo allata et adhibita sunt. Quae philosophiam attinent litteris pers(onarum) et rer(um) additis insignita praeterea diiudicantur paulo accuratius.

Ἄβδηρα vi. *Δημόκριτος* 202.3
Ἀγάθων ex. biogr. 251.14; paraphr. Plat. 220.10
Ἀγαμέμνων cit. 54.14; 168.14; 169.4; 176.3; ex. poet. *βουλευόμενος* 83.19; 373.6 *φρόνιμος* 464.7; ex. phil. rer. 1.8; 17.4; 7; paraphr. Hom. *βασιλεὺς καὶ αἰχμητής* 279.7; 11; 13; 15; 402.6 *καλὸς* 462.22; 463.3 *ὀργισθείς* 90.21; 314.7; 8
Ἀγησίλαος ex. biogr. 411.12 *ἐραστής* 242.14/15; ex. hist. 242.17/18; 257.7 *Ἡρακλείδης* 469.18; 470.11/12 *Ἀ. καὶ Λεωνίδας* 242.10; 470.11/12
Ἀγησίπολις ex. biogr. 411.13
Ἄγις ex. biogr. 411.13
Ἅιδης 118.5; 206.8; 320.11; 469.16; ex. phil. rer. 317.4; ex. myth. 469.16
Ἀθηνᾶ 112.13; 407.4 *ὦ Ἀθηνᾶ* 64.4; cit. 436.6; phil. *φρόνησις* 50.4; *ἀρετὴ* 317.13; ex. art. 93.1; ex. myth. 283.19; 293.13; 435.15; 457.20; ex. poet. 446.18; 462.2; paraphr. Hom. 461.19
Ἀθήναζε 325.11; hist. *Ἀνάχαρσις* 297.9/10 *Ἐπιμενίδης* 110.13; 439.14
Ἀθῆναι ex. geogr. 169.15; 234.15; 400.7 (NB.) ex. hist. *Ἀλκιβιάδης* 84.23 *Δαρεῖος* 285.20 *Θεμιστοκλῆς* 158.10/11; 433.16 *Κυνήγειρος* 282.10 *Περικλῆς* 283.1 *Πέρσαι* 22.19
Ἀθηναῖος 480.10 *ὦ Ἀθηναῖοι*

159. 6 Ἀθηναίων λόγος 407. 3; 439. 14 τὰ Ἀ. 379. 13/14; ex. hist. 16. 2; 275. 4; 276. 13; 282. 3; 378. 10; 407. 16 Ἀλκιβιάδης 16. 6; 73. 15; 74. 18; 85. 7; 286. 5; 480. 11 Ἁρμόδιος 217. 19; 407. 3 Δαρεῖος 295. 3 Ἐπιμενίδης 439. 17 Θεμιστοκλῆς 158. 14; 274. 10; 304. 14 Κριτίας 385. 17 Λακεδαιμόνιοι 153. 21; 281. 15 Μαραθών 401. 7; 10 Νικίας 395. 18 Πεισίστρατος 59. 4; 340. 15 Περικλῆς 179. 19 Ποτίδαια 153. 11 Φίλιππος 342. 3 ars dicendi 209. 1 consilium 51. 3; 5; 89. 7; 271. 6 consultatio deorum 158. 5; 10; 15/16 musica 215. 6; 430. 14 navigatio 338. 8 pestis 58. 7; 480. 8; ex. biogr. Σωκράτης 31. 3; 19; 32. 2 (cf. 73. 10); 5; 7; 33. 1; 14; 34. 7; 35. 1 (bis); 14; 36. 13; 37. 5; 8; 38. 19; 39. 17; 20; 40. 1 (bis); 4; 5; 63. 15; 157. 6; 195. 10; 226. 14

Ἀθήνηθεν ex. biogr. Σωκράτης 37. 2

Ἀθήνησιν ex. geogr. 206. 2; 411. 8; ex. hist. Ἀριστείδης 470. 14 Μελησαγόρας 439. 11 Περικλῆς 79. 19

Ἄθως ex. hist. 180. 5

Αἴας ex. poet. ἀνδρεῖος 316. 1; 463. 13; 14; 18 (bis) βύρσαν φέρων 48. 1 βραδὺς 8. 14 ἐχθρὸς Ὀδυσσεῖ 447. 10 μένων 83. 17 μονομαχῶν 279. 2 φεύγων 195. 9

Αἰγαῖον ex. geogr. 458. 8

Αἴγινα ex. hist. 72. 20; 153. 16

Αἰγύπτιος ex. geogr. πέλαγος 352. 14 πυραμίδες 205. 19; 258. 3/4; hist. 23. 10; 11; 17; 24. 1; ex. hist. 272. 10; 355. 2 Ἀλέξανδρος 342. 17/18 Πέρσαι 285. 17; 340. 3/4 agricultura 238. 14; 283. 4; 284. 17; 395. 6; 451. 1 arma 158. 7 cura vaccarum 238. 11/12 ignavia, servitus 283. 5; 6 paupertas 458. 17/18 terra frugifera 279. 18; 284. 17; ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 2; 22. 21; 23. 5; 9; 29. 10 χαρακτῆρες 19. 20

Αἴγυπτος ex. geogr. γέρανοι 68. 7 Περσῶν βασιλεὺς 384. 15 Νεῖλος 472. 14; ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 19 Ἅμασις 341. 3 βασιλεὺς Φοῖνιξ ceterum ignotus 354. 2

Αἰθιοπία ex. hist. λοιμὸς 80. 2; 169. 3

Αἰθίοψ ex. hist. λοιμὸς 475. 17

Αἰνιᾶνες paraphr. Xen. 270. 13/14; 15

Αἰόλιος ex. mus. 2. 19

Αἴολος I ex. myth. 318. 1
II ex. poet. Γλαῦκος 449. 17

Αἶσα phil. εἱμαρμένη 169. 2

Αἰσχίνης ex. phil.: rer. 16. 1 pers. 220. 10; 275. 19

Αἴσχυλος I vi. Ἀττικός 9. 11
II (Corinthius) hist. 216. 5

Αἴσωπος paraphr. 367. 9; 368. 8 vi. etiam Λυδὸς 412. 9 Φρύγιος 112. 14 Φρυξ 187. 14; 235. 12

Αἰτναῖος ex. geogr. 26. 4

Αἴτνη ex. geogr. 16. 13 πῦρ 58. 8; 169. 13; 480. 9

Αἰτωλικός ex. hist. 209. 4

Αἰτωλός ex. phil. rer. 19. 5

Ἀκαδημία ex. phil. pers. Πλάτων 135. 6; 139. 18; 193. 15; 194. 2; 205. 8; 325. 7; 400. 9; 441. 1; 442. 14 Σωκράτης 34. 15; 222. 1; 266. 5 vi. etiam 242. 5

Ἀκαρνᾶνες ex. hist. 209. 5

Ἀκταίων (Dorius) hist. 216. 5; 6; 10

Ἀλέξανδρος I ex. phil. 229. 5; 315. 14; 15; ex. poet. 251. 6/7

256. 19; 359. 6 vi. etiam Ἴδη 250. 2 Πελοποννήσιος 250. 4 Τρωϊκός 250. 1; 461. 15
Ἀλέξανδρος II hist. Αἰγύπτιοι 472. 5 Ἰνδοὶ 24. 1; 5; 6; 8; ex. hist. 342. 12; 343. 2 aemulatio Persarum 180. 7 diadochi 333. 15; ex. phil. pers. Διογένης 376. 14; 377. 7; 425. 13 vi. etiam Μακεδών 90. 12; 286. 15 Νεῖλος 472. 14; 17 Σάρδεις 342. 14
Ἁλικαρνασσεύς ex. hist. 275. 5
Ἀλκαῖος ex. litt. 432. 17
Ἀλκιβιάδης cit. 233. 12; ex. hist. διαφθορὰ 40. 7 δίκη 74. 2 δυστυχία 73. 14; 20; 74. 6; 274. 13 ἐπιθυμία Σικελίας 81. 1; 257. 8; 327. 7; 480. 11 κάλλος 85. 4; 224. 7/8; 458. 14; 459. 1; 13 κύλιξ 307. 1; 2 μυστήρια 456. 17 νόσος (i. e. superbia) 80. 19; 84. 17; 85. 6; 226. 4; ex. phil. rer. 16. 4; paraphr. Plat. 92. 9; 220. 8; 221. 2; 230. 17; 231. 10/11; 375. 5; 442. 2; Ἀλκιβιάδαι 327. 13 vi. etiam Σάμος 84. 23 Σικελία 84. 21
Ἀλκίνοος: ὦ Ἀλκίνοε 267. 5 ex. poet. 206. 9; 267. 3; 5; 320. 12; 461. 4 NB. Ἀλκινόου 206. 9 Ἀλκίνου 267. 3; 461. 4
Ἀλυάττης ex. hist. 470. 10
Ἅλυς ex. geogr. 144. 11; ex. hist. Κροῖσος 54. 4
Ἀλφειός ex. geogr. 4. 2
Ἅλωα ex. phil. rer. 379. 18
Ἀλωΐδαι ex. poet. 146. 19 vi. etiam Ὄλυμπος II 147. 1
Ἄμασις ex. hist. Πολυκράτης 396. 6; 13 vi. etiam Αἴγυπτος 341. 3
Ἀμβρακιώτης vi. Περίανδρος 217. 2
Ἀμηστρις ex. hist. Ξέρξης 250. 20; 251. 9
Ἄμμων ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 20; 472. 6 (bis); 473. 4; ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 3
Ἀμμώνιος ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 18
Ἀμύντας ex. hist. Φίλιππος 341. 16
Ἀμφίλοχος ex. phil. rer. δαιμόνιον 109. 9
Ἀμφίπολις ex. hist. Κλέων 396. 3
Ἀμφίων vi. Βοιωτία 433. 7 Θῆβαι 433. 11
Ἀνακρέων ex. biogr. Κλεόβουλος 256. 3; 6; 9; 14; 17 Σμερδίης 243. 8; 11 Πολυκράτης 341. 5/6 ex. litt. 432. 17 paraphr. Plat. 227. 8 vi. etiam Τήϊος 232. 16 Χάρις 244. 1
Ἀνακτορία vi. Ἀτθίς I 231. 1
Ἀναξαγόρας ex. phil.: pers. 239. 10; 11 rer. βίος θεωρητικός 196. 16; 197. 10; 201. 15/16; 202. 1/2
Ἀναξιμένης ex. phil. pers. 310. 7
Ἀνάχαρσις: ὦ Ἀνάχαρσι 298. 6 cit. 213. 19 hist. Μύσων 297. 12; 298. 10 vi. etiam Σκύθης 298. 3
Ἀνδρομάχη ex. poet. 464. 2; ex. phil. rer. ἔρως 229. 7
Ἀνδρομέδα ex. biogr. Σαπφὼ 231. 4
Ἄννων vi. Καρχηδόνιος 363. 14
Ἀντισθένης ex. phil. rer. 16. 1/2
Ἄνυτος ex. biogr. Σωκράτης 31. 2; 18; 21; 33. 10; 37. 7; 154. 9; 226. 1 Διογένης 423. 13; Ἄνυτοι πολλοὶ 195. 18
Ἄορνος ex. geogr. 88. 3
Ἀπατούρια ex. phil. rer. 379. 18
Ἄπις ex. hist. Καμβύσης 340. 5
Ἀπόλλων: ὦ Ἄπολλον 64. 4; 277. 4; 476. 4; cit. 280. 8 ex. art. 93. 7; ex. biogr. Διογένης 420. 8; 13; 423. 15 Λυκοῦργος

280. 12; 13 Ξενοφῶν 194. 4 Σωκράτης 30. 15; 33. 7; 40. 5; 170. 3; 459. 16; ex. hist. Κροῖσος 53. 18; ex. myth. ἀποκρινάμενος 135. 4; 170. 3; 347. 7; 473. 10; 478. 13 οὐ γεωργὸς 283. 19 μουσηγέτης 431. 5; ex. poet. 92. 17; phil. ἥλιος 49. 14; 50. 5; ex. phil. 308. 17 ἔρως μουσικὸς 242. 1 εὐχὴ 277. 8; 18 μαντεία 170. 3; 347. 2; paraphr.: Hes. 431. 11; 18 Hom. 54. 18; 70. 6; 223. 2; 16/17; 317. 20 vi. etiam Ἰσμήνιος, Λοξίας

Ἀπολλωνία vi. Διογένης I 202. 5

Ἄραβες ex. geogr. 384. 16

Ἀράβιοι ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 19

Ἄρατος vi. Ὅμηρος 288. 13

Ἀργεάδαι ex. hist. Ἀλέξανδρος 180. 10

Ἀργεῖοι ex. art. 93. 5; ex. hist. 281. 16; ex. litt. 432. 16

Ἀργιάς ex. hist. Ξέρξης 286. 3

Ἀργολικός ex. athlet. 6. 15

Ἄργος ex. fab. Ἰώ 152. 16; ex. geogr. 206. 3; ex. poet. Ἀγαμέμνων 279. 16

Ἀρετή paraphr. Xen. 170. 9; 171. 5; 8; 173. 8

Ἄρης phil. 49. 17; ex. phil. 318. 1; paraphr. Hom. 222. 17

Ἀριαῖος paraphr. Xen. 400. 12

Ἀριστέας hist. 113. 14; 439. 21; 440. 12; 19 vi. etiam Προκοννήσιος 113. 4/5 Ὑπερβόρειος 440. 7

Ἀριστείδης ex. hist. 470. 14 δίκαιος 72. 11; 274. 12 φεύγων 72. 9; 327. 5

Ἀρίστιππος ex. phil. pers. 16. 9

Ἀριστόδημος ex. biogr. Σωκράτης 375. 13/14

Ἀριστοτέλης 325. 9 ex. phil. pers. 43. 7/8

Ἀριστοφάνης ex. biogr. Διογένης 423. 13 Σωκράτης 33. 9; 14; 154. 8; 226. 8; 459. 14/15

Ἁρμένιος ex. geogr. 454. 12/13; 13; 15

Ἁρμόδιος ex. phil. rer. ἔρως, φιλία 217. 16; 218. 15/16 vi. etiam Ἀττικὸς 407. 2

Ἀρταξέρξης ex. biogr. Διογένης 425. 13 vi. etiam Ἀρτοξέρξης

Ἄρτεμις cit. 462. 7; phil. 18. 15; ex. poet. 176. 9; paraphr. Hom. 462. 12

Ἀρτοξέρξης ex. hist. 397. 10; 470. 8 vi. etiam Μάρδος 397. 20

Ἀρχίας I ex. phil. rer. φιλοσοφία 347. 17
II vi. Κορίνθιος 216. 7

Ἀρχίλοχος ex. phil. rer. ἔρως 230. 10

Ἀσία ex. geogr. 205. 18; 206. 1 Περσῶν βασιλεὺς 384. 11; 397. 12; ex. hist. 51. 2; 4 Ἀλέξανδρος 342. 13; 472. 12 Ξέρξης 180. 4; 286. 4; 340. 9 ex. poet. Ἀλέξανδρος Πριάμου 250. 5 Ἕλληνες Τροίαν πολιορκοῦντες 406. 9

Ἀσιήτης ex. phil. rer. ἡδονὴ 353. 19

Ἀσκληπιάδης ex. med. 181. 5; 212. 15; 303. 14; 423. 2 NB. Ἀσκληπιάδων 212. 15

Ἀσκληπιός cit. 41. 20 (43. 4); 58. 4; ex. med. 181. 4; 203. 14; 212. 14; 423. 2; 464. 19; ex. phil. rer. φιλοσοφία 109. 8; 110. 8; ex. poet. 70. 7

Ἄσκρη ex. poet. 286. 13

Ἀσπασία paraphr. Plat. 220. 7; 441. 8

Ἀσσύριος ex. geogr. 454. 13; 15; ex. hist. 272. 9 γεωργία δουλεία 383. 6/7; 7 Σαρδανάπαλλος 51. 17; 193. 9; ex. phil. rer. ἡδονὴ 359. 10 κακοδαι-

μονία 172. 12; 173. 4 χαρακτῆρες 19. 20
Ἀτθίς I ex. biogr. Σαπφὼ 231. 1
II ex. hist. Ξέρξης 286. 3
Ἄτλας geogr. 25. 1; 10; ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 1
Ἄτροπος phil. 60. 2 paraphr. Plat. 45. 3
Ἀττικός cit. 135. 6; ex. biogr. Ἁρμόδιος 217. 11 Διογένης 420. 9; 421. 12; 13 Σωκράτης 236. 8; 375. 7; ex. geogr. 284. 18; ex. hist. 271. 16; 275. 5; 280. 5; 382. 6; 407. 14 Ἀλκιβιάδης 73. 18 Λακεδαιμόνιοι 218. 9 ἐκκλησία 271. 8 ἑορταὶ 379. 14 λόγοι 209. 2 ναυμαχία 282. 17 πολιτεία 203. 16 ῥήματα 300. 12 τρόπαια 434. 2; ex. litt. Ὅμηρος 312. 6; ex. phil.: pers. Ξενοφῶν 400. 11 rer. φιλία 407. 2; 8 χαρακτῆρες 19. 20; paraphr.: 9. 11 Plat. 211. 7; 427. 12
Ἄτυς ex. hist. 469. 6; 7; 8
Αὐτόλυκος ex. biogr. 251. 14; paraphr. Plat. 221. 2
Ἀφροδίτη cit. 232. 3; ex. biogr. Ἀνακρέων 243. 14; ex. poet. Ἀλέξανδρος 461. 18 phil. 317. 16; ex. phil. rer. ἀγάλματα 26. 1; paraphr.: Hom. 222. 18 Plat. 44. 16; 232. 2
Ἀχαιοί cit. 83. 13; paraphr. Hom. 318. 7
Ἀχάρναι ex. hist. Περικλῆς 282. 21
Ἀχελῶος ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 5 αὐτάρκεια 284. 6 NB. Ἀχελῶν 264. 6
Ἀχέρων paraphr. Plat. 45. 1
Ἀχιλλεύς cit. 157. 12; 399. 6; ex. phil. rer. δαίμων 109. 11 (bis); 12; 13; 19; 110. 1; 5 δράματος φωνή 1. 9; 17. 5 ἡδονή 373. 5; 398. 5; 7; ex. poet. Ἀθηνᾶ 49. 10 Ἥφαιστος 49. 18 ἀνδρεῖος 463. 12; 18 ἀριστεὺς 47. 17 δῖος 402. 7 καλὸς 305. 13; 306. 1; 463. 8; 10; paraphr. Hom. 314. 7 διώκων 83. 17; 223. 2; 279. 1 μηνιῶν 90. 19; 188. 16; 314. 8 vi. etiam Θετταλικὸς 314. 6; 406. 15

Βαβυλών ex. geogr. 205. 23; 268. 2; 454. 12; 15; 455. 1 Περσῶν βασιλεὺς 384. 14 εὐτειχοτάτη 258. 6; hist. 344. 3; ex. hist. Ἀλέξανδρος 24. 2; 342. 20 Ξέρξης 376. 10; 475. 18
Βαβυλώνιοι ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 16 Κῦρος 74. 19 Περσῶν βασιλεὺς 421. 11
Βάθυλλος ex. litt. 233. 4; 432. 19
Βακχιάδαι ex. biogr. Ἀρχίας 216. 7; 10 hist. 216. 7 NB. Βακχιάδων 216. 7
Βελλεροφόντης ex. poet. Γλαῦκος 449. 16
Βοιώτιος cit. 192. 12; ex. fab. Ἀμφίων 433. 7 Κάδμος 347. 17; ex. geogr. 286. 13; ex. hist. 407. 14 ἔρως κάλλους 459. 1; ex. myth. Ἀκταίων 216. 15; ex. phil. rer. αὐτάρκεια 284. 19 δαιμόνιον 87. 16; paraphr. Hes. 144. 3; 438. 15
Βοιωτός ex. fab. Ἀμφίων 433. 11; ex. hist. 407. 15/16; ex. mus. 209. 1; 432. 13; ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 4
Βουκεφάλας ex. hist. Ἀλέξανδρος 90. 12; 14
Βρασίδας ex. hist. 281. 6/7
Βυζάντιον ex. hist. Φίλιππος 342. 2

Γάγγης ex. geogr. 205. 22
Γαλακτοφάγοι vi. Σκύθαι 262. 4
Γαμήλιοι phil. ἔρως 248. 9
Γενέθλιοι phil. ἔρως 248. 10

Γηρυόνης phil. ἐπιθυμία 390.2
Γλαῦκος cit. 460.9 ex. poet. 405.6; 449.6; 460.5; 7; 461.1 Ἱππολόχου 449.15
Γοργίας ex. litt. 231.2 ῥητορεία 207.7
Γοργόνες phil. ἐπιθυμία 390.2
Γύλιππος ex. hist. 281.7 φιλόχρυσος 257.8
Γυμνοπαιδίαι ex. rel. 411.11
Γύρινναex. biogr. Σαπφὼ 231.1

Δαίδαλος ex. fab. 363.11
Δαρδανικός ex. poet. Ἀλέξανδρος 250.6
Δάρδανος ex. poet. 451.2
Δαρεῖος ex. hist. Ἀλέξανδρος 24.2; 342.19; 472.10 Μαραθὼν 295.2 Σκύθαι 285.18 φιλοχρήματος 257.6 vi. etiam Ἀρτοξέρξης 397.10 Μαραθὼν 385.2 Πέρσης 253.13; 345.6; 384.10 Περσικός 345.5
Δεκέλεια ex. hist. 40.12 τειχίζεται 72.20; 73.21
Δελφικός ex. phil. rer. δαιμόνιον 87.2
Δελφοί ex. rel. Ἀπόλλων 54.1; 135.4; 347.8
Δερκυλλίδας ex. hist. 281.12
Δήλιον ex. biogr. Σωκράτης 224.11
Δῆλος ex. hist. 72.22 ex. biogr. Ἀλέξανδρος 473.7
Δημήτηρ ex. myth. 283.21; phil. 318.2; ex. phil. rer. ἀγάλματα 293.12/13
Δημόδοκος ex. poet. 437.14; 15; 438.3; 9
Δημόκριτος ex. phil.: pers. 202.3/4 rer. θεός 133.13
Διαγόρας ex. phil. rer. θεός 133.15
Δικταῖος vi. Ζεύς 111.1; 427.1/2
Διογένης I ex. phil. pers. 202.5
II ex. biogr. βακτηρία 16.7; 376.14 βίος: ἀνεπιβούλευτος 423.12 προηγούμενος 423.14 ἐλευθερία 425.12 θύλακον 16.7; 377.1 μάζα 376.10/11 ὀνειδισμός 17.21 πίθος 310.8; 376.9 πόνοι 349.8; 376.7; 377.12; ex. phil.: pers. 16.10/11; 193.16; 378.4 τὰ Διογένους 194.6; 377.2; 10 rer. δαιμόνιον 98.8/9 ἡδονὴ 377.8; 13 vi. etiam Χείρων 423.1
Διομήδης cit. 91.4/5; ex. poet. ἀναιρῶν 83.18 ἀνδρεῖος 463.13; 14; 17 (bis) ἀριστεύς 279.2/3 θάρσος 316.3 ὅπλα 449.7
Διονύσια ex. biogr. Ἀναξαγόρας 197.4/5 Καλλίας 179.10/11 Σωκράτης 33.15; 221.12/13; 226.9; ex. mus. 432.11; ex. rel. 5.4; 179.16; 379.16; 411.8/9
Διονύσιος ex. biogr. Πλάτων 425.5; ex. hist. 59.4; 77.7; ex. phil. rer. γεωργία 293.3/4
Διόννσος cit. 300.13; ex. myth. 283.22 Ἰνδοὶ 24.4 χοροὶ 293.12; ex. phil. rer. ἀγαθός 448.14 ἀγάλματα 18.14; 24.11; δαίμων 109.9 βίου δρᾶμα 1.7; 2.1; 11.13; 17.1 ἡδονή 374.15; 375.1; 3; ex. poet. 380.1/2
Διόσκουροι ex. myth. 457.21; ex. phil. rer. δαιμόνιον 109.10; 110.6/7
Διοτίμα cit. 232.5; paraphr. Plat. 220.7; 232.1; 441.12 vi. etiam Μαντινικός 227.10; 11
Δίων ex. biogr. Πλάτων 205.6; 425.5
Δράκων ex. hist. 35.18
Δωδώνη ex. phil. rer. δαιμόνιον 87.3; 12/13; ex. rel. 347.8
Δωριεύς ex. biogr. Διογένης 420.9; ex. hist. 382.8; 407.15;

430. 9; 473. 13; ex. mus. 181. 17; 430. 9
Δωρικός ex. biogr. Ἀκταίων 216. 5; ex. hist. 211. 6; 407. 13; 427. 3; ex. litt. 214. 15
Δώριος ex. litt. Ὅμηρος 312. 6; ex. mus. 2. 18

Ἕκτωρ ex. phil. rer. δαιμόνιον 110. 3; 6 ἔρως 229. 8; 315. 14 ἡδονή 373. 8; ex. poet. 399. 7 ἀνδρεῖος 315. 15
Ἐλαία NB. (= Ἐλέα) vi. Παρμενίδης 202. 4
Ἐλάτεια ex. hist. Φίλιππος 342. 4
Ἐλένη ex. poet. 251. 8; paraphr. Plat. 255. 7; 11 vi. etiam 152. 18; 285. 14; 302. 19; 359. 7
Ἐλευσῖν ex. geogr. 454. 17; 455. 1; ex. phil. rer. ἀγαθόν 456. 8
Ἐλευσίνιος vi. Μελησαγόρας 439. 11
Ἐλευσινόθεν 434. 1
Ἑλικών cit. 288. 13; ex. phil. rer. μουσική 430. 5; paraphr. Hes. 431. 15; 438. 15
Ἕλλας cit. 84. 3; ex. biogr. Ἀλέξανδρος 472. 11/12 Ἀνάχαρσις 297. 13 Ἀριστέας 440. 5 Διογένης 423. 4; ex. geogr. 206. 1; ex. hist. 51. 5 Μῆδοι 158. 4; ex. litt. Ὅμηρος 312. 6/7; 8; 406. 10; ex. phil.: pers. Πυθαγόρας 325. 12 Χρύσιππος 310. 5 rer. ἀδικία 153. 3; 10/11 γεωργία 286. 8 δαιμόνιον 88. 3; 473. 9 ἔρως 234. 14/15 κολακεία 179. 19 φιλία 406. 6; 407. 11
Ἕλλην 254. 8 (bis); 382. 6/7 cit. 54. 6; 197. 14; ex. biogr. Ἀνάχαρσις 297. 4 Μίθαικος 208. 1; 16/17 Μύσων 213. 19; 298. 10 Σμερδίης 243. 4 Σωκράτης 33. 6; 221. 14; ex. fab. Μήδεια 152. 16; ex. hist. 382. 7 Δαρεῖος 397. 15 Μῆδοι 289. 19 Ξέρξης 250. 15 Πεισίστρατος 340. 15 νομοθέται 235. 2 φυτευσάμενοι ἀμπέλους 261. 17; ex. litt. Ὅμηρος 312. 3/4; ex. phil.: pers. Ἐπίκουρος 193. 15 Ξενοφῶν 194. 6 Πυθαγόρας 112. 6 rer. ἀγάλματα 22. 3; 19; 23. 6; 9 ἀδικία 155. 6 ἐπιθυμία 257. 6; 258. 2 ἔρως 244. 4 θεός 131. 8; 132. 7 ψυχή 107. 5; ex. poet. 267. 17
Ἑλληνικός ex. geogr. Ἰνδοί 24. 10 παλλακίδες 384. 14; ex. hist. 51. 3; 152. 12/13; 272. 10; 283. 3; ex. phil. rer. ἀγάλματα 21. 1/2; 27. 7 δαιμόνιον 89. 8; 97. 7 ἔρως 240. 9 φιλοσοφία 310. 13/14; ex. poet. Ἀλέξανδρος 250. 11/12; 359. 8; 406. 9 Ἀπόλλων 54. 21 Ἀχιλλεύς 463. 7/8 Ἑλένη 302. 19/20 Θερσίτης 188. 16 Ὀδυσσεύς 447. 9; ex. rel. θέατρα 18. 1 Ὀλυμπία 7. 8; 221. 5
Ἑλληνίς ex. poet. Πηνελόπη 464. 5
Ἑλλησπόντιος ex. hist. Ξέρξης 250. 20; ex. poet. Ἀλέξανδρος 250. 7
Ἑλλήσποντος ex. geogr. 144. 11; 205. 24; 311. 15 (bis); ex. hist. Ἀγησίλαος 281. 10 Ἀθηναῖοι 40. 13; 296. 7 Ἀλκιβιάδης 84. 24 Λύσανδρος 154. 3 Ξέρξης 180. 5
Ἑλπήνωρ cit. 168. 12; ex. phil. rer. εἱμαρμένη 169. 6
Ἐμπεδοκλῆς ex. phil. pers. 310. 7/8
Ἐνυάλιος ex. phil. rer. γεωργία 283. 20
Ἐπαμεινώνδας ex. phil. rer. ἔρως 218. 1; 4; 15

Ἐπειός ex. poet. ἀσθενής 8. 12 τέκτων 402. 11
Ἐπίκουρος: ὦ Ἐπίκουρε 51. 12 cit. 50. 10; phil. ἄθεος 301. 5 ἄτομος 310. 5/6 βίος θεωρητικός 193. 8; 14 ἡδονή 133. 15; 239. 12; 13; 368. 11; 475. 14 μῦθοι 48. 16; 50. 10 φιλοσοφία 353. 18 οὐ φιλόσοφος 44. 8; 382. 15/16; 475. 14
Ἐπιμενίδης hist. 110. 13/14; 111. 4/5; 14; 112. 5; 113. 13; 439. 15; 440. 20; ex. phil. rer. ἀγαθός 442. 19
Ἐπίχαρμος vi. Συρακόσιος 140. 12
Ἐρετρία (NB.) cit. 22. 18; ex. hist. Δαρεῖος 285. 20; 286. 1; 385. 2
Ἐρινύς ex. phil. rer. εἱμαρμένη 169. 1 μοχθηρία 168. 20; 412. 3
Ἔρις ex. poet. 92. 17
Ἐριχθόνιος ex. fab. 401. 10 Τριπτόλεμος 284. 1
Ἑρμῆς ex. myth. 457. 18; ex. phil. rer. ἐλευθερία ψυχῆς 81. 18; ex. poet. 447. 1; ex. rel. Λόγιος 234. 6/7; paraphr. Hom. 461. 16
Ἔρως 234. 7/8 paraphr.: Pherec. 45. 6 Plat. 44. 17
Ἕσπερος ex. astrol. 129. 4
Εὔηνος paraphr. Plat. 441. 13
Εὐθύδημος ex. biogr. 251. 13
Εὔμαιος ex. poet. 206. 9/10 •
Εὐμολπίδαι cit. 73. 17
Εὔπολις ex. litt. 179. 11; 14/15
Εὔριπος ex. geogr. 60. 12; 117. 19; 336. 8 (NB. Εὔριππος) 477. 11
Εὐρυβιάδης ex. hist. 459. 2
Εὐρύμαχος ex. phil. rer. κολακεία 175. 8/9; ex. poet. 239. 9
Εὐρυσθεύς ex. poet. 448. 6
Εὐρώπη ex. geogr. 205. 18; ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 12 Δαρεῖος 286. 5; 385. 1 Ξέρξης 340. 9/10
Εὐρώτας ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 6; ex. poet. Ἀλέξανδρος 250. 9
Εὔφορβος cit. 113. 3; ex. biogr. Πυθαγόρας 112. 11; ex. poet. 305. 14
Ἔφεσος vi. Ἡράκλειτος 202. 2
Ἑωσφόρος ex. astrol. 129. 5

Ζάμολξις vi. Θρᾴκιος 337. 5
Ζεῦξις ex. art. 31. 4; 313. 16
Ζεύς 135. 4; 277. 18; 388. 4 ἔργον Διός (adverb.) 437. 13 μὰ (τὸν) Δία 2. 3; 13. 15; (65. 9); 89. 7; 131. 8; 211. 7; 321. 18; 337. 17; 343. 17; 344. 11; 386. 4; 428. 12; 472. 17; 475. 19 νὴ Δία 35. 10; 37. 2; 43. 6; 206. 12; 258. 2; 325. 1; 330. 14; 389. 6; 392. 8; 460. 7; τὸν Ζῆνα cit. 45. 5 ὦ Ζεῦ 39. 8; 64. 4; 152. 7; 277. 4; 387. 12; (476. 4) cit. 49. 2; 59. 13; 18; 191. 9; 223. 7; 403. 7; 446. 6; ex. biogr. Διογένης 420. 8; 423. 15 Σωκράτης 40. 4; 425. 2; fab. Ἐπιμενίδης 111. 1 Ἡρακλῆς 171. 4; 190. 16 Μίνως 74. 13; 437. 7; 439. 7; 9 Προμηθεύς 412. 12; 413. 3; 8; ex. hist. Ξέρξης 340. 7/8; ex. myth. ἀρχηγός 457. 19 Κρόνου παῖς 469. 16; ex. phil.: pers. Ἐπίκουρος 50. 15 Ὅμηρος 48. 18; 223. 16 rer. ἀγάλματα 18. 17; 25. 16 (bis) ἄνθρωπος 165. 8/9 γεωργία 283. 19 ἐπίθετα: γενέθλιος ὑέτιος ἐπικάρπιος πατρῷος φυτάλμιος 474. 10/11 σωστικὸς φιλικὸς πατρικὸς 404. 2 ἔργα 49. 8 ἔρως 229. 12; 242. 2 εὐχή 54. 9 θεός: οὐκ ἄγων σχολὴν 190. 16 βουλόμενος τὸ κάλλιστον 448. 13 πίνων 50. 16 στρατηγός 316. 16;

κακὰ 40. 10; 480. 10 μοῦσαι 126. 16 νεῦμα 49. 5; 475. 8; 12 νοῦς ἀρχικὸς 50. 3 οἶκος 166. 1 ὄνειροι 191. 9 πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 403. 3; 11 πραγματεία 191. 5 σωτηρία τοῦ ὅλου 51. 17 φιλία 404. 2; 410. 9 φιλόσοφος 191. 12 ψυχή 206. 18; ex. poet. 383. 7 Γλαῦκος 460. 12; 14 Ἥρα 222. 16 Ἡρακλῆς 399. 10; 448. 10 Ὀδυσσεὺς 446. 18; 448. 13 Πρίαμος 54. 13 διογενεῖς 191. 9; 402. 5; 8; 14; 403. 12; ex. rel. ἀποκρινάσθω 135. 5; 478. 12 ἐρώμεθα 473. 18 λέγει ἐκ Δωδώνης 347. 8 μαντεῖον 134. 13; 473. 9 paraphr.: Hom. Ἀγαμέμνων 463. 3 πίθοι 394. 4; 5; 13; 14 πομπὴ 461. 16 χαρακτήρ 130. 11 Plat. 427. 1 Ἔρως 44. 16 πτηνὸν ἅρμα 44. 3; 316. 14; Ζεὺς = caelum 422. 8; 477. 9

Ζήνων ex. phil. rer. δαιμόνιον 98. 8

Ζώπυρος ex. hist. 299. 19

Ἥβη ex. poet. 462. 3

Ἡδονή paraphr. Xen. 171. 4/5; 8; 10

Ἡλεῖος ex. hist. ἔρως 251. 16; 252. 1; 5; 458. 18

Ἥλιος ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 17; 18 πῦρ 431. 17; ex. poet. 447. 20; 448. 2 vi. etiam Ἀπόλλων 50. 5

Ἥρα ex. art. Πολύκλειτος 93. 4; phil. στοιχεῖα 318. 18; ex. phil. rer. ἔρως 229. 11; ex. poet. 92. 16 Ζεὺς 222. 16 λευκώλενος 462. 1; paraphr. Hom. 461. 19

Ἡρακλείδης ex. hist. 382. 8; 470. 15 Ἀγησίλαος 469. 18 Ἀθηναῖοι 282. 4 Πελοπόννησος 218. 8; ex. phil. rer. ἀδικία 155. 4

Ἡράκλειτος cit. 45. 8; 481. 8; ex. phil.: pers. 202. 2 rer. ἐρημία 349. 7 πῦρ 310. 6

Ἡρακλῆς ex. hist. 470. 12/13 Ἀλέξανδρος 180. 9; ex. myth. Διὸς παῖς 171. 3; ex. phil. rer. ἀγαθὸς 448. 14 ἀρετὴ 399. 14; 448. 4 βίος πρακτικὸς 190. 13 (πονῶν) 374. 15; 399. 9; 448. 7 δαιμόνιον 109. 8; 110. 9 ἡδονὴ 306. 11; 374. 14; 375. 3 ἡμερωτής, σωφρονιστής 235. 3/4; 289. 17; 374. 3/4; πῦρ 306. 18 φιλόσοφος 173. 6; 191. 13 σοφός 190. 7; paraphr. Xen. 170. 8; 171. 3 NB. Ἡρακλέος 399. 14 Ἡρακλέως 180. 9

Ἡρόδοτος cit. 450. 15

Ἡσίοδος litt. 230. 8; 312. 14; ex. litt. 212. 19; 277. 16; ex. phil. rer. ἀγαθός 442. 17 ἁρμονία τοῦ ὅλου 431. 15 φιλοσοφία 43. 6; 309. 16 χρυσοῦν γένος 414. 6; paraphr. 438. 21

Ἑλικών 438. 14 μοῦσαι 376. 2; 430. 6 Plat. 211. 9 vi. etiam Βοιώτιος 144. 3

Ἥφαιστος ex. myth. 439. 3; 457. 18; phil. πῦρ τεχνικόν 317. 18; ex. phil. pers. Ὅμηρος 223. 14; ex. poet. ἀσπίς 107. 9; 319. 8 δεσμὰ 222. 18 χαλκευτικός 49. 18

Ἠώς ex. poet. 462. 2 NB. Ἠὼ

Θαλῆς ex. phil. rer. ἀστρονομία 349. 6 ὕδωρ 310. 6

Θεαίτητος paraphr. Plat. 375. 11; 442. 2

Θεμιστοκλῆς ex. hist. 158. 12 276. 6/7; 304. 13/14; 433. 15; ex phil. rer. ἱστορία 272. 13/14; 274. 10

Θεόδωρος paraphr. Plat. 441. 14

Θερμοπύλαι ex. hist. 281. 5 vi. etiam Πύλαι 242. 14

Θερσίτης ex. poet. 188. 15

αἰσχρὸς 8. 13; 463. 11/12 Σαλμωνεὺς 403. 16; paraphr. Hom. 314. 12
Θεσπρωτός ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 3; rel. 87. 13/14; ex. rel. 473. 5
Θέτις 59. 19; 223. 9; ex. phil.: pers. Ὅμηρος 223. 17 rer. δαιμόνιον 110. 2; ex. poet. 462. 3
Θετταλία ex. hist. ἐπικλυσμός 58. 8; 480. 9
Θετταλικός ex. hist. 284. 9 ἱππικὸν 158. 9; 209. 3 πολιτεία 203. 11; ex. myth. Κένταυροι 389. 7/8; ex. poet. Ἀχιλλεύς 314. 6; 406. 15
Θετταλός ex. hist. Φίλιππος 342. 3 ἱππικός 238. 11; 14/15 λοιμός 164. 2; ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 3 κακά 481. 1; ex. poet. Ἀχιλλεύς 398. 8/9
Θῆβαι ex. fab. Ἀμφίων 433. 11; ex. hist. Ἐπαμεινώνδας 218. 1 Λύσανδρος 154. 4
Θηβαῖος ex. hist. 407. 17 Ἀγησίλαος 242. 18 Φίλιππος 342. 4 αὐλητικὴ 208. 20; 338. 9 ἐπιθυμία ex. phil. rer. 286. 7
Θήβαισιν NB. ex. geogr. 206. 2/3 Θήβησιν ex. hist. ἱερὸς λόχος 218. 3
Θησεύς ex. phil. rer. σωφρονιστής 235. 4; 407. 4
Θρᾴκη vi. Ὀρφεύς 433. 1; ex. phil. pers. Πρωταγόρας 310. 4
Θρᾴκιος paraphr. Plat. 337. 5
Θρᾷξ ex. biogr. Σμερδίης 243. 4; ex. hist. Ὀδρύσαι 433. 2 πελτασταὶ 158. 8; 209. 5; ex. poet. Ὀδυσσεύς 206. 6; 447. 12
Θρασύβουλος ex. phil. rer. εἱμαρμένη 59. 5
Θρασύλλος ex. phil. rer. ἐπιθυμία 327. 7
Θρασύμαχος ex. biogr. Σωκράτης 225. 1; 231. 3; 315. 9; ex. phil. rer. ἀδικία 207. 8
Θυέστης ex. myth. 169. 7
Θυρεά NB. vi. Ὀθρυάδας 281. 6
Ἰάστιος ex. mus. 2. 19
Ἴδη fab. Μίνως 439. 7; ex. phil. rer. ἀγάλματα 18. 18; ex. poet. Ἀλέξανδρος 250. 2; 285. 14/15 Ζεὺς 222. 16
Ἰθάκη cit. 279. 19
Ἰθακήσιος paraphr. Hom. 319. 15
Ἰκάριος ex. fab. 284. 9
Ἰλιεύς fab. Ἕκτωρ 110. 4
Ἴλιον cit. 113. 1; ex. geogr. 205. 24; ex. poet. Νέστωρ 218. 7 Ὀδυσσεὺς 122. 7
Ἰλισσός ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 7
Ἰλλυριοί ex. hist. Φίλιππος 342. 2
Ἰμεραῖος cit. 255. 5
Ἰνδικός ex. hist. Ξέρξης 250. 17
Ἰνδοί ex. geogr. 24. 8; 384. 16; ex. hist. Ἀλέξανδρος 24. 3; 4; 5; 343. 1; ex. phil. rer. ἀγάλματα 24. 12; 15 ἐπιθυμία 286. 14
Ἱππίας I ex. hist. 470. 9
II ex. litt. 207. 6
Ἱπποκένταυροι vi. Θετταλικός 389. 7/8 Κένταυροι 390. 1
Ἱπποκράτης ex. med. 212. 10; 276. 6; ex. phil. rer. μαντικὴ 164. 1
Ἱππόλοχος ex. poet. Γλαῦκος 449. 16
Ἱππόνικος ex. biogr. 40. 8 πλοῦτος 62. 10
Ἶρος ex. poet. 320. 13
Ἰσθμικός ex. rel. 6. 14/15
Ἰσθμός ex. biogr. Διογένης 421. 12/13; 13; ex. geogr. 454. 18; ex. phil. rer. φιλία 411. 20; ex. rel. 6. 11; Ζεύς 410. 10
Ἰσμενίας NB. ex. mus. 99. 6

Ἰσμήνιος ex. phil. rer. δαιμόνιον 473. 7
Ἰσοκράτης paraphr. Plat. 442. 11
Ἴστρος ex. geogr. 205. 21/22; 306. 4; ex. hist. Ἀλέξανδρος 472. 17; ex. myth. Ἀχιλλεύς 109. 11; ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 4 αὐτάρκεια 284. 6
Ἰσκόμαχος NB. ex. biogr. Σωκράτης 441. 13/14
Ἰταλία 325. 10 ex. geogr. 88. 2
Ἰταλιώτης ex. phil. rer. ἔρως 252. 14
Ἰώ vi. Φοῖνιξ 152. 15
Ἴων fab. 344. 4 Ἀνακρέων 256. 5; ex. geogr. 454. 14; 16; ex. hist. 282. 4; 407. 15 Ἀγησίλαος 281. 10 Πέρσαι 22. 19 Πολυκράτης 243. 6 αὐλοὶ 430. 12 χοροὶ 338. 10; ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 4
Ἰωνικός ex. geogr. θάλαττα 341. 4 κόρη 250. 19/20; ex. hist. 407. 14 Ἁλικαρνασσεῖς 275. 6 Πολυκράτης 359. 12 ἁβρότης 370. 2 αὐλήματα 181. 2 κοινοὶ θεωροὶ 473. 17; litt. Ἀνακρέων 432. 20 Ὅμηρος 312. 5; ex. phil. rer. χαρακτῆρες 19. 19
Ἰώνιος ex. geogr. θάλαττα 425. 6; 458. 9 παλλακίδες 384. 13; ex. hist. Ἀθηναῖοι 473. 14 Θρασύλλος 327. 7 Λακεδαιμόνιοι 286. 6; ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 10

Καδμεῖος ex. hist. 282. 3
Κάδμος ex. fab. 347. 17; ex. myth. Διόννσος 283. 22; ex. phil. rer. ἀδικία 155. 4
Καδούσιος ex. phil. rer. ἔρως 242. 12/13
Καλλίας biogr. Σωκράτης 225. 1; 441. 9; ex. biogr. Αὐτόλυκος 251. 4 Εὔπολις 179. 10 πλοῦτος 458. 13; 14; 18; 459. 13; ex. phil. rer. 16. 5
Καλλικλῆς ex. biogr. Σωκράτης 315. 10
Καλλικρατίδας ex. phil. rer. ἀρετή 379. 7 γεωργία 281. 11 σωτηρία τοῦ ὅλου 379. 12
Καλλίμαχος ex. hist. 401. 9; ex. phil. rer. γεωργία 282. 11
Καλλιόπη ex. myth. Ὀρφεύς 432. 22; ex. poet. Ὅμηρος 3. 3; 307. 9; 376. 3/4; 449. 14; 469. 8
Καλυψώ ex. poet. 447. 1; 461. 7; ex. phil. rer. βίος πρακτικός 398. 14 ἔρως 229. 13
Κάλχας ex. poet. 84. 1 μαντικός 402. 9
Καμβύσης ex. biogr. Διογένης 376. 12; ex. hist. 377. 4/5; ex. phil. rer. βασιλεὺς 74. 16; 21 ἐπιθυμία 285. 17 vi. etiam Πέρσης 340. 3
Καππαδόκαι ex. phil. rer. ἀγάλματα 26. 20
Κᾶρες ex. hist. Μῆδοι 158. 7
Καρία ex. geogr. Μαυσωλός 342. 15
Καρικός ex. art. 462. 23; ex. geogr. κόρη 250. 19
Καρνεάδης ex. phil. pers. 349. 8
Καρχηδόνιος fab. Ἄννων 363. 14; 364. 2
Κέκροψ ex. fab. 401. 11 Τριπτόλεμος 284. 1; ex. phil. rer. ἐπιθυμία 390. 2
Κελαιναί vi. Φρύγες 26. 6/7
Κελτικός ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 16
Κελτοί ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 16
Κένταυροι ex. phil. rer. ἐπιθυμία 390. 1 vi. etiam Θετταλικός 389. 7/8
Κέφαλος vi. Λυσίας 227. 4
Κίκονες paraphr. Hom. 206. 6

Κιλικία ex. phil. pers. *Χρύσιππος* 310. 4/5
Κίλιξ vi. *Χρύσιππος* 43. 8
Κιμμέριος ex. poet. *ἀνήλιοι* 301. 3; ex. phil. rer. *ὁδὸς βίου* 455. 9 *ψυχὴ* 126. 1; paraphr. Hom. 206. 7
Κινάδων ex. hist. 411. 13
Κίρκη ex. phil. rer. *ἀρετὴ (μῶλυ)* 320. 9 *ἔρως* 229. 13/14
Κλαζομεναί vi. *Ἀναξαγόρας* 202. 2
Κλαζομένιος ex. biogr. *Ἀναξαγόρας* 196. 16/197. 1; 197. 3; 6; 11/12; 201. 8; 16; ex. hist. *Τιμήσιος* 164. 2
Κλάρος ex. phil. rer. *δαιμόνιον* 87. 4
Κλέαρχος ex. phil. rer. *ἔρως* 257. 7
Κλειδοσθένης NB. ex. biogr. *Σωκράτης* 235. 1
Κλεινίας paraphr. Plat. 427. 3
Κλεισθένης ex. phil. rer. *ἔρως* 239. 15. 16
Κλειτόμαχος ex. phil. pers. 43. 9
Κλεόβουλος biogr. *Ἀνακρέων* 256. 13; 14; ex. litt. 233. 3; 432. 19
Κλέων ex. hist. 62. 10; 179. 9 *Ἀμφίπολις* 396. 2 *Σφακτηρία* 81. 2 *δημαγωγός* 80. 18; 186. 9; ex. phil. rer. *ἐπιθυμία* 327. 6; *Κλέωνες πολλοί* 327. 14
Κλωθώ ex. phil.: pers. *Πλάτων* 45. 3 rer. 60. 2
Κνώσιος vi. *Κλεινίας* 427. 3
Κολοφῶν vi. *Ξενοφάνης* 202. 4
Κόλχοι ex. fab. *Μήδεια* 152. 16
Κόννος paraphr. Plat. 386. 8; 441. 12
Κορίνθιος ex. biogr. *Αἴσχυλος* 216. 5 *Ἀρχίας* 216. 7; ex. hist. 407. 17; 473. 14/15 *Περίανδρος* 59. 5 *ἑταῖραι* 370. 4 *φιλήδονοι* 359. 17; 378. 7
Κόρινθος hist. 216. 7; ex. phil. rer. *ἔρως* 216. 15
Κρής biogr. *Ἐπιμενίδης* 110. 13; 439. 15; fab. *Μίνως* 439. 4; 10; ex. hist. *γένος* 74. 14; 427. 4 *ἐλευθερία* 282. 1 *νόμος* 251. 15
Κρησαῖος NB. ex. geogr. 458. 9
Κρήτη ex. hist. *πολιτεία* 318. 23; ex. litt. *Ὅμηρος* 214. 14; paraphr. Plat. 427. 1
Κρητικός ex. hist. 280. 6 *θῆραι* 209. 2/3; 338. 9; *πολιτεία* 203. 10/11; 211. 6; ex. litt. *Ὅμηρος* 215. 19; ex. phil. rer. *ἔρως* 251. 16; 252. 2; 3
Κριτίας ex. hist. *δῆμος* 40. 8 *τύραννος* 226. 3; ex. phil. rer. 16. 5 *ἐπιθυμία* 257. 7 *ἡδονὴ* 385. 17 *ἱστορία* 274. 12 *νόσος ψυχῆς* 85. 1; 4/5; 6
Κριτόβουλος ex. phil. rer. 16. 5 *ἔρως* 251. 13; 257. 1/2; paraphr. Plat. 220. 9; 224. 7
Κροῖσος ex. hist. 470. 10 *Σόλων* 396. 6; 12 *γῆ* 396. 7; 9 *λέβης* 134. 14 *ληφθεὶς* 377. 7; 396. 10 *πλοῦτος* 377. 1 vi. etiam *Λυδός* 53. 17
Κρόνος ex. myth. 469. 16 *δεδεμένος* 457. 19; ex. phil. rer. *ἐπὶ Κρόνου βίος* 260. 18; 284. 2; 414. 2/3; 420. 6
Κροτωνιάτης ex. hist. 338. 7
Κυαξάρης ex. phil. rer. *ἱστορία* 272. 16
Κυκλώπιος βίος 191. 15/16
Κύκλωψ ex. poet. *Ὀδυσσεύς* 206. 7; 447. 11; ex. phil. rer. *ἱστορία* 273. 4
Κυναίγειρος ex. hist. 401. 8; ex. phil. rer. *γεωργία* 282. 10
Κύπριος ex. hist. *Νικοκλῆς* 172. 13; ex. phil. rer. *ἡδονή* 173. 5
Κυρηναϊκός ex. hist. *διφρεῖαι* 209. 4

Κῦρος ex. hist. *Κροῖσος* 396.10 *κάρδαμον* 384. 11; ex. phil. rer. *βασιλεύς* 74. 15; 16; 17 *βίος πρακτικός* 193.9 *ἱστορία* 272.16
Κωκυτός ex. phil. pers. *Πλάτων* 45. 1

Λάϊος cit. 164.11
Λακεδαιμόνιος: *ὦ Λακεδαιμόνιε* 153. 12; ex. biogr. *Μίθαικος* 208. 6; 18 *Σωκράτης* 89. 8/9; ex. hist. 378.10 *Ἀλκιβιάδης* 73. 21 *Ἐπαμεινώνδας* 218. 1/2 *ἐμβατήριον* 215. 5 *περίοικοι* 280. 17 *σεισμός* 58. 8; 480. 8; 481. 1; ex. phil. rer. *ἀρετή* 434. 4 *γεωργία* 281. 4 *ἐπιθυμία* 286. 6 *ἔρως* 252. 5 *ἡδονή* 385.17/18 *ἱστορία* 274.9; paraphr. Plat. *Μέγιλλος* 427.2
Λακεδαίμων ex. hist. *Ἀλκιβιάδης* 84. 22 *Κλέων* 179. 9; ex. rel. *Γυμνοπαιδίαι* 411. 11
Λακωνικός ex. hist. 280. 5; 382. 6 *κυνηγεσία* 228. 15 *μάστιγες* 378. 11; 401. 13/14 *πολιτεία* 203. 10; 327. 19/20 *τρόπαια* 434. 2; ex. phil. rer. *ἔρως* 252. 6; ex. poet. *Ἑλένη* 152. 18
Λακωνίς ex. hist. *Ξέρξης* 286. 2
Λασθένης ex. athlet. 8. 11
Λάχεσις phil. 60. 3 vi. etiam *Μοῖραι* 190. 19
Λεβαδία vi. *Τροφώνιος* 87. 16
Λεσβιάς ex. hist. *Κροῖσος* 255. 17
Λέσβιος ex. hist. *οἶνος* 284. 18; 378. 8; 422. 5; ex. litt. *Ἀλκαῖος* 432. 16 *Σαπφώ* 230. 11; 231. 1 paraphr. Plat. 227. 11
Λεύκιππος ex. phil. rer. *θεός* 133. 12
Λευκοθέα ex. poet. 447. 2; ex. phil. rer. *φιλοσοφία* 142. 12; paraphr. Hom. 267. 1
Λεῦκτρα ex. hist. 154. 5
Λεωνίδας NB. *Λεωνίδης* 39. 19; 274. 9; 434. 4/5 *Λεωνίδην* 39. 8; 18; 242. 10; ex. hist. 470. 11 *Θερμοπύλαι* 281. 5 *Ξέρξης* 39. 8; 18; 19; 242. 14; ex. phil. rer. *ἀρετή* 379. 6; 434. 4/5 *ἔρως* 242. 10 *ἱστορία* 274. 9; 13/14 *σωτηρία τοῦ ὅλου* 379. 10
Λήμνιος ex. poet. *Φιλοκτήτης* 83. 3/4
Λῆμνος ex. geogr. 450. 6; ex. poet. *Φιλοκτήτης* 84. 8
Λιβύη fab. *Φάφων* 344. 11; ex. geogr. 286. 14; ex. litt. *Ὅμηρος* 214. 15
Λιβυκός ex. geogr. *λῶτος* 284.17
Λίβυς fab. *Φάφων* 344. 10; 345. 2; ex. phil.: pers. *Κλειτόμαχος* 43. 9 rer. *ἀγάλματα* 24. 17; 25. 14/15 *δαιμόνιον* 87. 3
Λόγιος vi. *Ἑρμῆς* 234. 7
Λοκρός ex. phil. rer. *ἔρως* 252. 16; ex. poet. *Πάτροκλος* 406. 16
Λοξίας ex. rel. 134. 3
Λύδιος ex. art. 462. 23; ex. geogr. *Μαίανδρος* 26. 12 *κόρη* 250. 19; ex. poet. *Ἀλέξανδρος* 250. 7
Λυδός ex. geogr. 454. 13; 14; 16; ex. hist. 283. 8/9 *Κροῖσου*: *ἀρχή* 53. 17; 54. 5 *λέβης* 160. 14; 347. 2; *φυτευσάμενοι ἀμπέλους* 261. 18; ex. litt. *Αἴσωπος* 412. 9
Λύκειον ex. biogr. *Σωκράτης* 34. 14; ex. hist. *Ἀλκιβιάδης* 74. 4; 84. 20 *Σπαρτιάτης* 242. 5; ex. phil. pers. 441. 1; paraphr. Plat. 222. 2 NB. *Λυκίου* 441. 1
Λύκιος ex. phil. rer. *ἀγάλματα* 26. 3 *δαιμόνιον* 87. 4; ex. poet. *Γλαῦκος* 405. 6; 449. 5
Λυκοῦργος: *ὦ Λυκοῦργε* 378. 14; cit. 280. 7; ex. hist. *νόμοι* 72. 4; 234. 18; 280. 11; 281. 3

πόλις ἀτείχιστος 433. 12; ex. litt. Ὅμηρος 215. 19; ex. phil.: pers. Διογένης 420. 10; 425. 12 rer. βασιλεύς 75. 3 ἡδονή 385. 18
Λύκων ex. biogr. Διογένης 423. 13 Σωκράτης 31. 19; 32. 1; 33. 11
Λύσανδρος ex. hist. 293. 17; 469. 17 Ἀγησίλαος 411. 12 Ἑλλήσποντος 154. 3; ex. phil. rer. γεωργία 281. 12 vi. etiam Θῆβαι 154. 4
Λυσίας paraphr. Plat. 224. 6; 227. 3
Λῦσις paraphr. Plat. 220. 11
Λωτοφάγοι ex. phil. rer. βίου ὁδός 353. 1; 455. 8

Μαίανδρος geogr. 26. 12; 18; 19; ex. phil. rer. ἀγάλματα 26. 8; 14 αὐτάρκεια 284. 7
Μαιῶται ex. phil. rer. ἀγάλματα 27. 1
Μαιῶτις ex. geogr. 144. 12; 311. 14
Μακεδονία ex. hist. Φίλιππος 341. 16; 475. 18
Μακεδών ex. hist. Ἀλέξανδρος 90. 12; 180. 7; 286. 15; 472. 5 Φίλιππος 341. 18 διάδοχοι 333. 13 ὁπλῖται 158. 9; ex. phil. rer. ἀδικία 155. 5
Μαντινεία ex. hist. 154. 6
Μαντινικός ex. hist. πολιτεία 203. 11; paraphr. Plat. Διοτίμα 220. 7/8; 227. 10; 11
Μαραθών ex. hist. 286. 1; 295. 6 Ἀθηναῖοι 401. 7 Δαρεῖος 295. 2; 385. 2
Μαρδονικός ex. geogr. κόρη 250. 18
Μαρδόνιος ex. hist. 382. 11 Ξέρξης 180. 2
Μάρδος ex. hist. Ἀρτοξέρξης 397. 20
Μαρσύας I ex. mus. 233. 13
Μαρσύας II ex. geogr. 26. 18; 19; ex. phil. rer. ἀγάλματα 26. 7; 14
Μασσαγέται ex. phil. rer. ἀγάλματα 27. 2 vi. etiam Σκύθαι 262. 10
Μαυσωλός ex. hist. 342. 16
Μαχάων ex. med. 42. 7; 402. 9 NB. Μαχάωνι
Μέγαρα ex. geogr. 454. 17; 18
Μέγιλλος paraphr. Plat. 427. 2
Μελάνθιος ex. poet. 320. 13
Μελησαγόρας ex. fab. 439. 12; 440. 19; 442. 18
Μέλητος ex. biogr. Διογένης 423. 13 Σωκράτης 31. 18; 20/21; 33. 11; 37. 6; 154. 8; 400. 8; 459. 15; ex. hist. 31. 2; 62. 11; 226. 1 Μέλητοι 191. 18/19
Μένανδρος cit. 61. 17
Μενέλαος cit. 176. 3 ex. poet. βασιλεύς 279. 12 καλός 462. 13
Μενεσθεύς ex. poet. ἀνδρεῖος 463. 14; 16 τακτικός 402. 10
Μένων ex. biogr. Ξενοφῶν 400. 13
Μεσσήνιος ex. hist. Σπάρτη 281. 16
Μήδεια vi. Κόλχοι 152. 16
Μηδία ex. geogr. εὔιππος 258. 7; 384. 13
Μηδικός ex. hist. 272. 10 ἵπποι 158. 6 κόρη 250. 18 στόλος 282. 7/8 πόλεμος 276. 4 τιάρα 382. 8; ex. phil. rer. ἔρως 242. 13 ἡδονή 370. 2
Μῆδος ex. hist. 135. 1; 382. 11 Ἑλλὰς 158. 4; 289. 18 Κῦρος 74. 19; ex. phil.: pers. Διογένης 421. 12 rer. γεωργία 282. 11; 296. 9; 10
Μῆλος ex. hist. 72. 21; 153. 15
Μίδας fab. 52. 13 vi. etiam Σάτυρος 52. 5; 53. 1 Φρύξ 53. 17
Μίθαικος hist. 207. 14; 208. 15; 20; ex. hist. 186. 7; 386. 6

Μιλήσιος ex. hist. *εὐείμονες* 378. 8/9 *ἑταῖραι* 386. 7 *ὀχλοκρατία* 203. 16; ex. phil. rer. *εἱμαρμένη* 59. 5; paraphr. Plat. *Ἀσπασία* 220. 7; 441. 8
Μίλητος vi. *Νηρεύς* 348. 1
Μιλτιάδης ex. phil. rer. *γεωργία* 282. 12
Μίλων ex. athlet. 8. 10
Μίνως fab. 439. 5; 8; ex. fab. 74. 12; 14
Μνημοσύνη phil. *μνήμη* 126. 14; 16; 127. 2
Μοῖραι phil. *εἱμαρμένη* 190. 19 *μοχθηρία* 168. 19
Μοῦσαι litt. *Ἡσίοδος* 230. 8; myth. *Μνημοσύνη* 126. 14; phil. *ἐπιστῆμαι* 126. 15; 127. 1 *ψυχῆς εὐκοσμία* 308. 17; ex. phil. rer. *Ζεύς* 191. 1 ex. poet. *Ἀνακρέων* 244. 1 *Ἡσίοδος* 376. 3 *Ὅμηρος* 215. 1; 317. 20
Μυρινούσιος vi. *Φαῖδρος* 227. 3
Μυρμιδόνες vi. *Ἀχιλλεύς* 398. 8
Μυρτῶος ex. geogr. 458. 9
Μύσων biogr. *Ἀνάχαρσις* 297. 17; 298. 6

Ναυσικᾶ ex. poet. 461. 6 vi. etiam *Ὀδυσσεύς* 176. 6
Νεῖλος ex. geogr. *Ἀρτοξέρξης* (*Δαρεῖος*) 397. 19 (384. 18) *γεωργία* 395. 6 *γόνιμος* 306. 5 *ἐκβολαί* 205. 19 *Θέαμα* 306. 3; 5; ex. hist. *Ἀλέξανδρος* 472. 14; 17; ex. phil. rer. *ἀγάλματα* 19. 3; 23. 2 *αὐτάρκεια* 284. 6
Νεμέα ex. rel. 411. 8
Νέμεος ex. rel. 411. 20
Νέστωρ ex. litt. 437. 8; ex. phil. rer. *ἡδονή* 398. 6; 8; ex. poet. *Θερσίτης* 404. 1; *σοφὸς* 189. 17; 314. 10 *σύμβουλος Ἀγαμέμνονος* 464. 7; 11 *τακτικὸς* 218. 7; 402. 10; paraphr. Hom. 83. 19
Νηρεύς NB. = *Νηλεύς* ex. hist. 348. 1
Νήριτος ex. poet. *Ὀδυσσεύς* 398. 11
Νικίας ex. biogr. *Σωκράτης* 459. 14; ex. hist. 179. 20; 396. 1; ex. phil. rer. *ἡδονή* 327. 6
Νικοκλῆς ex. hist. 172. 13
Νῖνος ex. hist. *Σαρδανάπαλλος* 51. 16
Νιρεύς ex. phil. rer. *ἀγαθόν* 463. 10; 11; ex. poet. 185. 18; 402. 11
Νισαῖος ex. geogr. *Μηδία* 384. 13
Νύμφαι ex. poet. *Ὀδυσσεύς* 398. 15

Ξανθίππη ex. biogr. *Διογένης* 377. 16 *Σωκράτης* 34. 10; 232. 12
Ξάνθος vi. *Λύκιος* 87. 4
Ξενοφάνης ex. phil. pers. 202. 4; 440. 13
Ξενοφῶν ex. biogr. 194. 2/3; ex. phil.: pers. 222. 10 rer. *βίος πρακτικός* 205. 11; 425. 7 *βίου δρᾶμα* 17. 15; 20 *εὐωχία ψυχῆς* 275. 19 *ἱστορία* 272. 15; paraphr. Xen. 69. 8 vi. etiam *Ἀττικός* 400. 11
Ξέρξης ex. biogr. *Διογένης* 376. 10; ex. hist. 475. 18 *Ἀμηστρις* 250. 14; 251. 9 *Ἀρτοξέρξης* 470. 8 *Λεωνίδας* 39. 11; 18; 242. 13 *Μαρδόνιος* 180. 2 *γυνὴ* 286. 2 *εὐδαίμων* 340. 7 *ἡττηθείς* 39. 19; 377. 4; ex. phil. rer. *βασιλεὺς* 75. 1 *ἐπιθυμία* 257. 1; 6 vi. etiam *Ἀρτοξέρξης* 250. 14 *Πλαταιαί* 250. 15

Ὀδρύσαι geogr. 433. 2; ex. fab. *Ὀρφεύς* 433. 3
Ὀδυσσεύς: *ὦ Ὀδυσσεῦ* 267.

20; cit. 49. 11; 82. 14; 99. 7; 174. 20; 194. 9; 279. 18; litt. 88. 12; 313. 2 ἀγχίνοια 316. 2 εὐβουλία 316. 4; ex. phil. rer. ἀγαθὸς 446. 17; 448. 14/15 ἔρως 239. 8/9 ἡδονή 398. 6; 11 καρτερία 320. 7; 399. 5 κολακεία 176. 11 σοφία 190. 3; 206. 4; 272. 17; 461. 2 φιλοσοφία (Λευκοθέα) 142. 12; ex. poet. δῖος 402. 7 θεάματα 206. 6 περισκεπτόμενος 134. 5 σκιρτῶν 265. 5; paraphr. Hom. 84. 1; Ἀλκίνους 266. 12; 267. 10 Δημόδοκος 122. 3 Ναυσικᾶ 176. 6 vi. etiam Πολύφημος 320. 10
Ὀθρυάδας ex. hist. 281. 6; ex. phil. rer. ἀρετὴ 379. 6 σωτηρία τοῦ ὅλου 379. 11
Οἴαγρος vi. Ὀρφεύς 432. 22
Οἰδίπους ex. phil. rer. Ἐρινύς 169. 8
Οἴτη ex. fab. Ἡρακλῆς 374. 9
Ὀλυμπία ex. rel. 411. 8 Ζεύς 410. 10
Ὀλυμπίαζε ex. athlet. 89. 10
Ὀλυμπιάσιν ex. athlet. 6. 10; 14; ex. rel. 399. 14; 411. 20
Ὀλυμπικός ex. athlet. Κροτωνιάτης 338. 7
Ὀλύμπιος ex. biogr. Σωκράτης 40. 4
Ὄλυμπος I ex. mus. 233. 13
II ex. fab. 336. 15/16; Ἀλωΐδαι 147. 1 ex. phil. rer. ἀγάλματα 18. 18; 26. 4
Ὄλυνθος ex. hist. Φίλιππος 342. 3
Ὁμηρικός litt. δαίμων 92. 18 paraphr. Hom. εἰκὼν 107. 8; 247. 10
Ὅμηρος: τὰ Ὁμήρου 214. 17; 312. 19; 314. 2; 406. 19 ὦ Ὅμηρε 308. 13; 460. 10; cit. 48. 17; 54. 6; 59. 8; 99. 7; 119. 12; 120. 18; 205. 2; 307. 7; 308. 9; 316. 15; 341. 8; 346. 20; 393. 17; 437. 7; 469. 10; 475. 6; ex. art. Πολύγνωτος 313. 14 Φειδίας 93. 2; ex. biogr. τυφλός 469. 5; 7; litt. Ἄορνος 88. 11 Ἄρατος 288. 11; 13/14 Δημόδοκος 437. 13 Μενέλαος 279. 14/15 Πλάτων: μεγαλυνόμενος ὑπὸ Ὁμήρου 376. 4 ἐλαύνων τὸν Ὅμηρον 210. 20; 211. 1; 4; 9; 215. 17; 222. 12; 14; 311. 9/10 Ὅ. καὶ βάρβαροι 214. 13; 17; 22 διδάσκαλος Καλλιόπη 469. 5 cf. 376. 3; 430. 4 ἡδὺς 212. 19; 215. 10; 11; 16; 306. 9 φιλοπόλεμος 280. 3; 288. 10; phil. δαιμόνιον 90. 18; 92. 5; 11; 93. 16 ἐπιστῆμαι 70. 1; 8 ἐρωτικὰ 227. 13; 230. 6 ἡδονὴ (λῶτος) 175. 5 θεὸς: 223. 10; 318. 3; 475. 13 πάθη 44. 10 τριχθὰ δέδασται τὰ πάντα 317. 5 Ἀθηνᾶ ἀρετῆς ἀρχὴ 317. 10 Ἀπόλλων ἥλιος 277. 12 Ζεὺς: πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 472. 7 πίνων 50. 16 στρατηγός 316. 16 Ποσειδῶν 340. 11; ex. phil.: pers. Ἀριστοτέλης 43. 6 Ἐπιμενίδης 111. 7 rer. ἀρετὴ 315. 11 φιλία 406. 13; 16; 19 φιλοσοφία: 310. 3; 15 Καλλιόπη 3. 3 Ὀδυσσεὺς 206. 3 Πλάτωνι ἐμφερὴς 128. 6; 311. 9; 11; 316. 9 ἐν σχήματι: μύθου 223. 14; 309. 16 ποιήσεως 311. 19; 312. 1; 19; 314. 2; ψυχὴ 118. 5; 277. 16; ex. poet. Αἰακίδαι 341. 8 Ἄρτεμις 462. 11 Γλαῦκος 405. 9; 449. 5 Ζεὺς 388. 3 Νιρεὺς 185. 18 Πρωτεὺς 2. 14; paraphr.: Hom. 120. 18; 165. 6; 166. 2; 386. 4; 461. 25 Γλαῦκος (ἀπορία) 460. 5; 6; 7; 8 Φαίακες (ἀπορία) 266. 12; 268. 6 θεοῖς εἴκελοι 437. 13 (ἀπορία) 278. 6; 402. 4; 16 ὄνειροι 111. 9 πίθοι 394. 5; 10 πόλεις δύο 319. 7 Plat. 211. 8; 213. 9

Ὁμόγνιοι phil. ἔρως 248. 10
Ὀρόντης NB. = Ὀροίτης ex. hist. Πολυκράτης 396. 10
Ὀρφεύς fab. 432. 21/22 Ὀδρύσαι 433. 4; ex. fab. 430. 5; ex. litt. 211. 9; ex. phil. pers. Ἀριστοτέλης 43. 6
Ὄσσα ex. geogr. 336. 15; ex. poet. Ἀλωῖδαι 147. 1
Ὀφιονεύς paraphr. Pherec. 45. 7

Πάγγαιος fab. Ὀρφεύς 433. 1
Παιάν ex. phil. rer. ψυχή 277. 17 vi. etiam 83. 8
Παίονες ex. hist. 385. 1; ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 17
Παιονικός ex. phil. rer. ἀγάλματα 25. 18
Πακτωλός ex. geogr. 384. 17
Παλαμήδης ex. poet. 447. 10; ex. phil. rer. βίου δρᾶμα 1. 9 NB. Παλαμήδη 447. 10
Πάν ex. phil. rer. ἀγάλματα 18. 12
Παναθήναια ex. hist. Ἁρμόδιος 217. 16; ex. rel. 199. 7; 379. 17; 411. 9
Πανέλληνες 11. 5; ex. poet. Ἀγαμέμνων 279. 8; 464. 8
Πανθία ex. phil. rer. ἱστορία 272. 15
Πανιώνιον ex. geogr. 256. 5
Παρθενίαι ex. hist. Σπάρτη 411. 14/15
Παρμενίδης ex. phil. pers. 202. 5; paraphr. Plat. 315. 6/7
Παρνασός ex. phil. rer. μαντικὴ 473. 6
Πασαργάδαι ex. hist. Δαρεῖος 384. 11 Κῦρος 296. 12
Πάτροκλος ex. phil. rer. δαιμόνιον 110. 1 ἔρως 229. 14; ex. poet. Ἀχιλλεύς 373. 6 vi. etiam Λοκροὶ 406. 16
Παυσανίας I ex. hist. 293. 16; 382. 10; 459. 1; ex. phil. rer. ἡδονὴ 385. 18
Παυσανίας II ex. biogr. Ἀγάθων 251. 14
Πάφιος ex. phil. rer. ἀγάλματα 26. 1
Παφλαγόνες ex. hist. 158. 8
Πειθώ ex. rel. 234. 7
Πειραιεύς paraphr. Plat. 318. 22 Σωκράτης 63. 7; 222. 1; 426. 5 NB. Πειραεῖ 426. 5
Πεισιστρατίδαι ex. phil. rer. γεωργία 282. 18 ἔρως 217. 18
Πεισίστρατος ex. hist. 470. 9; ex. phil. rer. εἱμαρμένη 59. 4 εὐδαιμονία 340. 14/15
Πελασγοί ex. phil. rer. γεωργία 282. 5
Πελληνικός ex. hist. πολιτεία 203. 11
Πελοπίδαι ex. phil. rer. ἀδικία 155. 3
Πελοποννήσιος ex. fab. Ἑλένη 285. 14; ex. geogr. 454. 19; ex. hist. Ἀλκιβιάδης 74. 1/2 Ἀττικὴ 218. 9; 276. 12 πολιτεία 211. 6; ex. myth. Διόσκουροι 457. 21
Πελοπόννησος ex. fab. Ἑλένη 152. 18; 250. 4; 359. 7; ex. geogr. 454. 17; ex. hist. 473. 13 Ἡρακλεῖδαι 218. 8 πόλεμος ἐκ Πελοποννήσου 40. 11; 80. 5/6
Πενθεύς ex. myth. Διόνυσος 283. 22
Πενία paraphr. Plat. Ἔρως 44. 17
Περδίκκας ex. hist. Φίλιππος 341. 17
Περίανδρος I ex. phil. rer. εἱμαρμένη 59. 5
II ex. phil. rer. ἔρως 217. 2; 5; 6
Περικλῆς ex. biogr. Σωκράτης 459. 14; ex. hist. 327. 4 Ἀθηναῖοι 179. 20 Ὀλύμπιος 40. 4; ex. phil. rer. γεωργία 282. 20

ἱστορία 274.11 ὑγεία ψυχῆς 72.9; 11/12; 77.5; 80.1; 10
Περσεῖδαι ex. hist. 470.15
Περσεύς ex. myth. πτερὰ 273.5; 7
Πέρσης ex. hist. 131.8; 271.16 Ἀλέξανδρος 24.2 Ἀλκιβιάδης 84.22; 23 Ἀρτοξέρξης διῳκήσας 397.10 Δαρεῖος: Πασαργάδαι 384.10 κεχειροτονημένος ἵππῳ 345.6 χρυσίον 253.13 Καμβύσης 340.3 Κῦρος 193.10; 11 ποιμὴν ἀγαθὸς 74.17/18 βουλαὶ 271.5 παλλακίδες 295.17 τράπεζαι 261.11 φυτευσάμενοι ἀμπέλους 261.18; ex. phil. rer. ἀγάλματα 22.5; 7; 10 ἀδικία 155.5 γεωργία 271.4; 283.7; 8; 296.10; 14 εὐχὴ (Κροῖσος) 53.18
Περσικός ex. hist. 280.5; 296.7 Ἀλέξανδρος (ἀναξυρίδες) 180.8 Δαρεῖος 345.5 ἅρματα 158.6; 382.9 βουλαὶ 271.3/4; 7 τράπεζαι 261.11; ex. phil. rer. ἱστορία 272.10 τρυφὴ 261.7
Πηλεύς ex. poet. Ἀχιλλεὺς 398.9
Πήλιον ex. myth. Κένταυροι 389.7 Χείρων 332.11; ex. poet. Ἀλωῖδαι 147.2 Ἀχιλλεὺς 344.10
Πηνειός ex. phil. rer. ἀγάλματα 19.3/4
Πηνελόπη ex. phil. rer. ἀγαθόν 464.3; 4 ἔρως 239.8
Πίνδαρος: ὦ Πίνδαρε 146.1; cit. (ἀπορία) 147.7/8; ex. litt. 432.14
Πλαταιαί ex. hist. 72.21; 153.14 Ξέρξης 250.15
Πλάτων cit. 167.2; 316.14; litt. 128.9; 129.1; 12; Ὁμήρῳ ἐμφερὴς 210.20; 211.2; 4; 311.2; 9; 11 ὑπὸ Ὁμήρου μεγαλυνόμενος 376.4 ὁ εὐφωνότατος τῶν ὄντων 128.6 ὀνομάτων ἐλευθερία 259.9; phil. ἀνάμνησις 114.8 θεὸς 44.12/13; 128.9; 129.12; 20; 130.4; 132.11; ex. phil.: pers. 193.15; 222.10; 475.14 rer. βίος πρακτικὸς 205.5/6; 400.9; 425.4 δαιμόνιον 98.8 εὐδαιμονία 320.16 εὐχὴ 63.10 εὐωχία 275.19 ψυχη 118.4; paraphr. Plat. πολιτεία 209.16; 211.5; 213.1; 214.6; 215.18 doctrina scholaris 246.4; 290.24; 316.9/10; 325.8
Ποδαλείριος ex. med. 42.7
Ποινή ex. phil. rer. πόλεμος ψυχῆς 412.3
Πολύγνωτος ex. art. 313.16
Πολύζηλος ex. hist. 401.8/9
Πολύκλειτος ex. art. 31.5 Ἥρα 93.5
Πολυκράτης ex. hist. 396.7; 9 Ἄμασις 341.2; 396.13 Ἀνακρέων 432.17 Ὀρόντης 396.10; ex. phil. rer. ἔρως 243.6; 7; 9
Πολύφημος ex. poet. Δάρδανος 451.2 Ὀδυσσεὺς 320.10 vi. etiam Κύκλωψ 447.11 Ποσειδῶν 448.1
Ποντικός vi. Ἀχιλλεύς 109.12
Πόντος I ex. geogr. 311.14; 15 II ex. phil. pers. Διογένης 193.16; 400.14; 420.12
Πόρος paraphr. Plat. Ἔρως 44.16
Ποσειδῶν ex. myth. 469.17; phil. πνεῦμα διὰ γῆς καὶ θαλάττης ἰὸν 50.5; ex. poet. 49.16; 317.2; 5 Διὶ ἰσότιμος 340.11 Ὀδυσσεὺς 447.18 Πολύφημος 448.1 NB. Ποσειδῶ 50.5
Ποτίδαια ex. hist. 153.11
Πουλυδάμας ex. athlet. 8.11
Πράμνιος ex. med. (Hom.) 228.4
Πρίαμος ex. poet. 251.7; ex. phil. rer. εὐχή 54.12
Πρόδικος ex. litt. 231.2 καλ-

λιλογία 207. 6; paraphr. Xen. 170. 8; 306. 12/13
Προκονήσιος NB. vi. Ἀριστέας 113. 4/5
Προκόννησος fab. Ἀριστέας 439. 20
Προμηθεύς ex. myth. 413. 3; 8 vi. etiam 27. 14
Πρόξενος ex. biogr. Ξενοφῶν 194. 3
Πρωταγόρας ex. litt. Σωκράτης 231. 3; ex. phil. rer. θεός 133. 16; vi. etiam Θρᾴκη 310. 4
Πρωτεύς ex. poet. 2. 14
Πυθαγόρας litt. Πυθαγόρου λόγοι 298. 12; ex. phil.: pers. 113. 13; 202. 3 ἐκπλήττων 17. 19 rer. ἁρμονία τοῦ παντὸς 349. 6; 431. 8 δαιμόνιον 98. 8 δρᾶμα βίου 17. 14 εὐχὴ 63. 9 ἥλιος 239. 10; 10/11 φιλοσοφία 3. 3 ψυχὴ: 118. 4 ἀθανὴς 112. 6
Πυθαγόρειος ex. litt. 325. 11
Πυθικός ex. rel. 6. 15
Πυθοῖ ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 2 μαντικὴ 473. 6; ex. rel. 400. 1
Πύλαι ex. hist. Ξέρξης 242. 14 vi. etiam Θερμόπυλαι 281. 5
Πύλος ex. poet. Νέστωρ 398. 10
Πυριφλεγέθων paraphr. Plat. 44. 18/45. 1
Πῶλος ex. biogr. Σωκράτης 225. 2; 315. 9
Πῶρος ex. hist. Ἀλέξανδρος 24. 5; 6

Ῥήγιον ex. animal. ἔλαφοι 68. 17
Ῥόδος ex. hist. Τληπόλεμος 348. 2

Σάλαμις ex. hist. Ξέρξης 250. 15
Σαλμωνεύς ex. poet. 403. 13; 16
Σάμιος ex. hist. Ἀνακρέων 432. 17 Πολυκράτης 243. 6; ex. phil.: pers. Πυθαγόρας 112. 6 rer. μαντικὴ (Φερεκύδης) 163. 19
Σάμος ex. hist. Ἀλκιβιάδης 84. 23; ex. phil. pers. 202. 3
Σαπφώ cit. 231. 10; 14; 232. 3; 8; biogr. καλὴ 227. 6 litt. Γοργὼ 231. 3 vi. etiam Λέσβιος 227. 11; 230. 11; 231. 1
Σάραμβος ex. biogr. Σωκράτης 386. 6/7
Σαρδανάπαλλος ex. phil. rer. βίος 193. 7/8; 9 Ζεὺς 51. 18 ἡδονὴ 376. 13 κακοδαιμονία 16. 8 νόσος ψυχῆς 84. 13; 85. 7/8 πραγματεία 51. 14; 339. 11 πῦρ 377. 5 τρυφὴ 85. 3/4; 370. 1; vi. etiam Ἀσσύριος 173. 3/4; 359. 10
Σάρδεις ex. geogr. 205. 23 εὐχρυσότατα 258. 8; ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 14
Σάτυρος fab. Μίδας 52. 5; 11; 53. 1; 10
Σειρῆνες ex. phil. rer. ἱστορία 273. 3 ὁδὸς βίου 455. 8; ex. poet. 353. 1 Ὀδυσσεὺς 268. 5
Σθένελος ex. poet. Διομήδης 463. 15; 17 Μενέλαος 463. 15; 17
Σικελία ex. animal. ἔλαφοι 68. 17; ex. hist. 258. 1; 296. 6 Ἀλκιβιάδης 73. 15; 81. 1; 84. 21; 85. 7; 135. 2; 3; 257. 8; 327. 7; 480. 11 Ἀθηναῖοι 40. 12; 286. 6 Δωριεῖς 430. 9 Κορίνθιοι 473. 15 Νικίας 396. 1; ex. phil.: pers. Πλάτων 205. 6
Σικελικός ex. geogr. πέλαγος 352. 13; ex. hist. πόλις 211. 7; ex. phil.: pers. Πλάτων 425. 6 rer. καρυκεία 261. 6 τράπεζα 261. 11; 370. 3
Σικελιώτης ex. phil. rer. κακὰ (σεισμὸς) 481. 2 τρυφὴ (τράπεζα) 261. 11
Σινωπεύς vi. Διογένης II 420. 12

Σινώπη ex. phil. pers. Διογένης 17. 16
Σίσυφος ex. poet. Γλαῦκος 449. 16
Σκάμανδρος ex. poet. Ἀχιλλεύς 399. 7
Σκειροφόρια ex. rel. 379. 17
Σκιώνη ex. hist. 72. 21; 153. 16
Σκύθης cit. 214. 1; ex. animal. γέρανοι 68. 9; ex. biogr. Ἀνάχαρσις 298. 3; ex. hist. Δαρεῖος 285. 18; 19; 385. 1 γαλακτοφάγοι 262. 4; 10; ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 4 γεωργία 283. 4 θεός 131. 8
Σκυθικός ex. phil. rer. γεωργία 283. 5; 6
Σκύλλα ex. poet. Ὀδυσσεύς 206. 9
Σμερδίης ex. litt. Ἀνακρέων 432. 18; ex. phil. rer. ἔρως 243. 4; 7; 8; 341. 6 vi. Σμέρδις
Σμέρδις ex. litt. Ἀνακρέων 233. 2/3
Σμινδυρίδης ex. hist. 377. 6 καρύκκη 376. 11
Σόλων ex. biogr. Διογένης 425. 13 Σωκράτης 235. 1; 425. 3 νόμῳ πειθόμενος 425. 3; ex. litt. 35. 17; ex. hist. 385. 17; 420. 10 Κροῖσος 396. 6; 12 νομοθέτης 72. 4
Σπάρτη biogr. Μίθαικος 207. 5; 208. 2; 8; 15; ex. fab. Ἀλέξανδρος 250. 9; ex. hist. 154. 1; 4; 281. 3 Λυκοῦργος 280. 12 ἐλευθέρα 244. 11; 401. 12 εὔνομος 280. 6; litt. Ὅμηρος 214. 14; ex. phil. rer. ἀρετὴ 401. 12 σωτηρία τοῦ ὅλου (Λεωνίδας) 379. 10; 11 vi. etiam Μαντινεία 154. 6
Σπαρτιάτης ex. biogr. Ἀγησίλαος 242. 4; 252. 6; ex. hist. 382. 7 Λεωνίδας 39. 9 Λυκοῦργος 433. 12 Λύσανδρος 469. 17/18 Παρθενίαι 411. 15 ὁπλιτικὴ 338. 8 σκύλαξ 238. 12; ex. litt. Τυρταῖος 432. 15; ex. phil. rer. ἀγάλματα 19. 6 ἀρετὴ 281. 17 vi. etiam Μεσσήνιος 281. 16
Σπαρτιατικός ex. hist. Λυκοῦργος 280. 18 πόλις ἀτείχιστος 378. 16/17
Σπερχειός ex. geogr. 4. 2
Σταγειρίτης vi. Ἀριστοτέλης 43. 8
Στησίχορος vi. Ἱμεραῖος 255. 5
Στράτων I ex. hist. Φοῖνιξ 172. 12
II ex. phil. rer. θεος 133. 14
Σύβαρις ex. phil. rer. τρυφὴ 359. 14; 378. 5
Συβαρίτης ex. phil. rer. κακοδαιμονία 172. 13 χλιδὴ 338. 9
Συβαριτικός ex. mus. 370. 3; 430. 11; ex. phil. rer. χλιδὴ 261. 6
Συρακόσιος cit. 140. 12; ex. biogr. Μίθαικος 207. 5; 9/10; ex. hist. Γύλιππος 281. 8 Διονύσιος 59. 3/4; 77. 6 ἁβρότης 378. 6 δημοκρατία 203. 16; ex. litt. Ἐπίχαρμος 140. 12; ex. phil. rer. ἡδονὴ 359. 15
Συρακοῦσαι ex. hist. Ἀρχίας 347. 17
Σύριος vi. Φερεκύδης 45. 5
Σύρος ex. phil. pers. Φερεκύδης 81. 9
Σφακτηρία ex. hist. 153. 21 Κλέων 81. 2; 327. 6/7
Σωκράτης: ὦ Σώκρατες 195. 15; 375. 4/5; 6; 424. 21; 441. 6; 442. 12; cit. 231. 7; 428. 18 ex. biogr. Ἀθηναῖοι 157. 6; 195. 10 Ἀλκιβιάδης 74. 4/5 Ἄνυτος 31. 18; 226. 2 Ἀπόλλων 30. 14; 40. 5; 170. 4 Ἀριστοφάνης 154. 8; 221. 12; 226. 8; 10 Μέλητος 31. 18; 226. 2 Ξενοφῶν 194. 4

ἄδοξος 459. 4 αἰσχρός 459. 4 ἀποθνήσκει 39. 19/10; 72. 10 ἄτιμος 459. 5 δυσγενής 459. 5 ἐλέγχων 17. 20 κύλιξ 306. 20 πένης 15. 12; 459. 4 φιλόσοφος: 72. 12 βασιλικῶν ἀνδρῶν 315. 4 οὐ πενήτων μόνον 15. 13; 14/15; litt. Ὅμηρος 311. 9 Σαπφὼ 231. 5 σφαλεροὶ λόγοι 223. 10/11; 22; ex. phil.: pers. Αἰσχίνης 16. 1 Διογένης 425. 14 Ἐπίκουρος 239. 12 Θρασύμαχος 225. 2; 231. 2 Πλάτων 222. 10; 311. 10 Σόλων 425. 3 ἀπολογία 32. 13; 35. 1; 36. 5; 12; 16; 37. 2; 5; 38. 2; 15; 20; 39. 6; 7 γένος 470. 14 γραφὴ 39. 21; 226. 4 rer. ἀγαθός 448. 16; 459. 11 ἀνάμνησις 124. 11 ἀρετὴ 239. 15 βίου δρᾶμα 17. 15 δαιμόνιον 86. 9; 89. 16; 20; 90. 4/5; 9/10; 18; 92. 5; 7; 93. 18; 19; 21; 94. 2; 3 (bis); 98. 7 ἐρωτικὴ 220. 2; 222. 8; 223. 10/11; 224. 4; 225. 12; 226. 2; 7; 17/18; 19; 227. 12; 230. 13; 234. 13; 235. 7; 236. 7; 21; 237. 9; 239. 15; 242. 3; 349. 7; 375. 4 εὐδαιμονία 239. 13 εὐχὴ 63. 7; 9; 14 εὐωχία 275. 18 ἡδονὴ 306. 19; 307. 3 θεὸς 40. 2; 3 μαντικὴ 170. 2; 263. 11; paraphr. Plat. 195. 14 Ἀλκιβιάδης 231. 10; 233. 12 Διοτίμα 231. 1 Ὅμηρος 223. 10 ἐν Πειραεῖ διαλεγόμενος 426. 5; 16 Χαρμίδης 337. 4 ἔρως 232. 7 vi. etiam Δήλιον 224. 11 Εὔηνος 441. 13 Κόννος 441. 12 Λυσίας 224. 6 Νικίας 459. 14 Ξανθίππη 34. 10 Χαιρεφῶν 375. 12/13 Χαρμίδης 224. 8

Τάναϊς ex. phil. rer. ἀγάλματα 27. 1/2

Τάνταλος ex. phil. rer. φιληδονία 385. 7

Ταξίλης ex. hist. Ἀλέξανδρος 24. 6; 7; 8

Τάρας ex. hist. Φίλανθος 348. 1

Τελέσιλλα ex. litt. 432. 16

Τεῦκρος ex. poet. τοξεύων 83. 18; 279. 2

Τήϊος biogr. Ἀνακρέων 256. 4; ex. litt. 232. 16; ex. phil. rer. 243. 8

Τηλέμαχος cit. 91. 9 ex. poet. 437. 7

Τήλεφος ex. phil. rer. βίου δρᾶμα 1. 9; 17. 5/6; 7; 17

Τίγρις ex. hist. Ἀρτοξέρξης 397. 18

Τιμαγόρας ex. biogr. Σωκράτης 459. 8

Τίμαιος paraphr. Plat. Σωκράτης 315. 6

Τίμαρχος ex. biogr. Σωκράτης 233. 15

Τιμήσιος ex. phil. rer. μαντικὴ 164. 2

Τισσαφέρνης ex. hist. Ἀγησίλαος 242. 18; 281. 9 Ἀλκιβιάδης 74. 1 Ξενοφῶν 400. 12

Τίτολμος NB. = Τίτορμος ex. athlet. 8. 10

Τληπόλεμος ex. hist. Ῥόδος 348. 2

Τριβαλλοί ex. hist. Ἀλέξανδρος 342. 1

Τριπτόλεμος ex. phil. rer. γεωργία 284. 1

Τροία fab. Ἀσιήτης βασιλεύς 354. 2

Τροφώνιος ex. rel. 87. 16; ex. phil. rer. δαιμόνιον 87. 16

Τρωϊκός ex. hist. Κροῖσος 256. 1; litt. 313. 2; ex. poet. Ἀλέξανδρος 250. 1; 6; 461. 15 Ὀδυσσεὺς 447. 9 κακὰ 302. 20; ex. phil. rer. στοιχεῖα 318. 7

Τρώς ex. poet. Αἴας 195. 9 μάχη 318. 7; ex. phil. pers. Πυθαγόρας (Εὔφορβος) 112. 12

Τυδεύς ex. poet. *μικρὸς* 8. 13
Τυρρηνός ex. mus. *σάλπιγξ* 380. 4
Τυρταῖος ex. litt. 432. 15
Τυχεῖος ex. art. 186. 7

Ὑακίνθια ex. rel. 411. 11
Ὑπέρβολος ex. hist. *δημαγωγὸς* 80. 18; 179. 9
Ὑπερβόρειος ex. biogr. *Ἀριστέας* 440. 7; ex. phil. rer. *θεὸς* 131. 9 NB. *Ὑπερβορέων* 440. 7

Φαίακες ex. poet. *πόλις* 319. 14/15; ex. phil. rer. *μνήμη* 122. 6 paraphr. Hom. *Ἀλκίνοος* 267. 1; 4 *Ναυσικᾶ* 176. 7
Φαῖδρος cit. 220. 10; 442. 9; ex. biogr. *Σαπφὼ* 230. 17 *Σωκράτης* 232. 9; 375. 5 paraphr. Plat. 442. 1 ex. litt. *Λυσίας* 227. 3
Φάλανθος ex. hist. 411. 14 vi. etiam *Φίλανθος*
Φάλαρις ex. phil. rer. *γεωργία* 293. 4
Φειδίας ex. art. 189. 15; 208. 1 *Ἀθῆνα* 93. 1 *ἀνυπεύθυνος* 31. 5 *ἡδὺς* 306. 7; ex. phil. rer. *ἀρετὴ* 329. 8 *θεὸς* 29. 10
Φερεκύδης ex. phil. rer. *μαντικὴ* 163. 19 *νόσος ψυχῆς* 81. 9 vi. etiam *Σύριος* 45. 5
Φήμιος ex. poet. 70. 8
Φίλανθος ex. hist. *Τάρας* 348. 1 vi. *Φάλανθος*
Φίλιππος I ex. hist. *γελωτοποιὸς* 186. 9
II ex. hist. 276. 15; 475. 19 *Ἀλέξανδρος* 180. 10 *ἐπίορκος* 342. 5; ex. phil. rer. *εὐδαιμονία* 341. 15; 342. 7; 10/11 vi. etiam *Τριβαλλοὶ* 342. 1
Φιλοκτήτης cit. 83. 2 vi. etiam *Λῆμνος* 84. 8
Φοινίκη fab. *Ἀσιήτης βασιλεὺς* 354. 2/3
Φοινίκιος ex. phil. rer. *χαρακτῆρες* 19. 19
Φοῖνιξ ex. fab. *Ἰὼ* 152. 15; ex. hist. *Ἀλέξανδρος* 342. 17 *Στράτων* 172. 12 *πένητες* 173. 4 *φυτευσάμενοι ἀμπέλους* 261. 18; ex. phil. rer. *ἀγαθὸν* 458. 17
Φρύγιος ex. biogr. *Πυθαγόρας* 112. 14; ex. litt. *Αἴσωπος* 368. 22
Φρύξ ex. fab. *Ἑλένη* 152. 17 *Μίδας* 52. 4; 7; 53. 17; ex. hist. *γῆ εὐβοτωτάτη* 258. 8 *λιμὸς* 52. 15; litt. *Αἴσωπος* 367. 9; ex. litt. *Αἴσωπος* 187. 14; 235. 12; ex. phil. rer. *ἀγάλματα* 26. 6; 13
Φρυνίων ex. mus. 186. 8
Φωκεύς ex. hist. *Φίλιππος* 342. 4

Ψάφων cit. 344. 14 fab. 344. 10; 345. 3

Χαιρεφῶν ex. biogr. *Σωκράτης* 375. 12/13
Χάρις ex. litt. *Ἀνακρέων* 244. 1; ex. rel. 234. 7
Χαρμίδης ex. biogr. *Σαπφὼ* 230. 17 *Σωκράτης* 224. 8; 375. 6; paraphr. Plat. 220. 11; 14; 337. 5; 442. 2
Χάρυβδις ex. phil. rer. *ἱστορία* 273. 2; ex. poet. *Ὀδυσσεὺς* 206. 9
Χειρίσοφος paraphr. Xen. 69. 9
Χείρων ex. myth. 333. 16; ex. phil.: pers. *Διογένης* 423. 1 rer. *ὑγεία*: *ἄκρα* 464. 20 *διπλῆ* 332. 11; 12; 336. 13
Χηναί ex. biogr. *Ἀνάχαρσις* 297. 15
Χηνεύς vi. *Μύσων* 298. 6
Χθονίη paraphr. Pherec. 45. 6
Χίος ex. hist. *πλούσιοι* 378. 7;

ex. phil. pers. Διογένης 422. 5 rer. ἱστορία 275. 6
Χίμαιρα phil. ἐπιθυμία 390. 1
Χοάσπης ex. geogr. 384. 18; ex. hist. Ἀρτοξέρξης 397. 18 Καμβύσης 376. 12
Χρύσης ex. phil. rer. εὐχὴ 54. 18; 277. 9
Χρύσιππος ex. phil. pers. 43. 8 vi. etiam Κιλικία 310. 4/5
Ὠκεανός ex. myth. 318. 1/2

ADDENDA ET CORRIGENDA.

p. 1 var. lect. 5 lege *σίλλυβον* | p. 2. 19 lege *ἁρμόσασθαι, κᾆτα* | p. 3 parall. adde 4 *ὁ Πυθαγόρας* sq. nam *φιλοσοφίαν πρῶτος ὠνόμασε Πυθαγόρας* sq. Diog. Laert. I 12 Cic. Tusc. V 3 Quint. inst. 12. 1. 19 Clem. Alex. strom. I 300 c | p. 5 parall. adde 10. 11 *τοῦ δὲ* sq. vi. etiam or. 5. 8 g | ib. var. lect. 14 adde *χρηματιζόμενον* Meiser | p. 9 parall. adde *κρηπῖδα* sq. ut or. 32. 2 d | p. 10 var. lect. adde 19 *ἀγωνιστικὴν*] *ἐν ἀγῶνι νικητὴν*? | ib. var. lect. 21 adde *πάντας* Hob. | p. 13 parall. 15 adde Hom. E 442 | ib. parall. 19. 20 adde 29. 6 d | p. 16 var. lect. adde 4 *ἐφιλοσόφει*] *φιλοσοφοίη* Meiser | ib. var. lect. adde 6 *ξυνέπεσεν*] *ξυμπεσεῖν* Meiser | ib. var. lect. adde 7 *βακτηρία* ⟨*σωτηρία*⟩ Meiser | p. 18 parall. adde 2 *τάχα που φανήσεται* ut or. 24. 1 a | p. 19 var. lect. 9 post (Wilam.) insere et ita Meiser | p. 22 parall. 21 adde *βοῦν .. ὄρνιν .. τράγον* = or. 16. 6 a vi. etiam or. 29. 1 e | p. 23 var. lect. 7 *θύουσιν* post Markl. adde Unger p. 14 | p. 25 var. lect. adde 19 *μέν, ὄντινα*] *μὲν* ⟨*θεόν*⟩, *ὄντινα* Meiser | p. 26 var. lect. 20 lege *διαιροῦνται-το* R! | p. 28 var. lect. 11 post *νομοθέτης* adde (fortasse recte vi. p. 411. 17) | p. 29 var. lect. 8 post Hob. adde et ita Meiser | p. 30 parall. 14 lege Aelian. (pro Arrian.) | ib. var. lect. 16 post Reiske adde ⟨*τὰ μέτρα*⟩ *καταμαντευσαμένῳ* Meiser | p. 31 var. lect. 2 post Orelli adde (Duebn.² praef.) et ita Meiser | ib. var. lect. adde 8 *ἐπαιέται* (suprascr. *N*) R! | ib. var. lect. 16 post Orelli adde *λέγοντας* ⟨*ἆρ' οὐ δεινόν;*⟩ Meiser | p. 32 var. lect. adde 4 *ἦν πολλῶν*] *ἓν πολλῶν* Meiser | p. 33 var. lect. adde 5 *ἡλικίας* ⟨*ἀναίτιος*⟩ Meiser | p. 34 var. lect. 1 post (tacite) adde *θεατῶν* Meiser | p. 36 var. lect. 2 post Heinse adde ⟨*αἱ*⟩ *ῥητορικαὶ* Meiser | p. 39 var. lect. 11 adde *ὡς ἐλέφαντι ὡπλισμένῳ* Meiser | p. 41 var. lect. 4 adde *τῷ αὐτῷ* Meiser | ib. parall. 20 lege *Ἀσκληπιός* | p. 42. 9 lege *τὰ σοφὰ* | ib. var. lect. 1 post consentiens) adde et ita Meiser | ib. var. lect. adde 6 *μηδὲν*] *μηδὲ* Meiser | p. 43. 16 lege *πραοτέρας* | ib. var. lect. 7 adde *τῶν τότε ἀνδρῶν*] *τῶν τότε λαμπρῶν* Meiser | ib. parall. 6 lege *παλαιᾶς* | ib. parall. adde 17 *δημαγωγήσει* sq. = or. 17. 3 b | p. 44 var. lect. 11 adde *ὕουσιν* Meiser | p. 45 var. lect. adde 18 *μύθους*] *λόγους* Meiser | ib. var. lect. adde 19 *λόγους*] *μύθους* Meiser | p. 46 parall. 1 lege p. 43. 16 (pro 43. 1 b) | p. 48. 8 lege *ὄψομαι* et var. lect. 8 post *ὄψομαι* R adde (scil. *τὰ ἀληθῆ* nam *τοῖς*

αἰνίγμασιν = ἐν τοῖς αἰνίγμασιν ut p. 4. 17; 465. 1 al.) | ib. var. lect. 10 adde λεγέτω, ⟨κἂν φιλόσοφος λέγῃ⟩, κἂν Meiser | p. 50. 13 lege κύρ. | ib. var. lect. adde 7 post ἁρμονίαν lacunam indicat Meiser | ib. parall. 4 adde vi. etiam or. 26. 8 b | p. 52 parall. 5 adde simil. Ovid. fast. III 291 sq. Virg. Aen. VII 81 | ib. var. lect. 12 adde *Φρύγας*] *Φρύγα* Meiser | p. 53 var. lect. 12 post φα(δ) adde et ita Meiser | p. 61 var. lect. 20 post Orelli adde ὁ δὲ χρηστὸς πένης Meiser | ib. var. lect. 20 εὔξαιο adde αὔξοιο Meiser | p. 62 var. lect. 1 ἢ . . . adde del. Meiser | ib. var. lect. 2 καὶ πρᾶγμα . . . adde καὶ χρήματα Meiser | ib. 10 lege Ἱππόνικος ἦς (pro ἧς) | p. 64 parall. adde 4 ὦ Ζεῦ . . Ἀθηνᾶ . . Ἄπολλον = or. 23. 5 a | ib. var. lect. adde 5 ὑμῖν] ἡμῖν Meiser | ib. var. lect. adde 6 ὑμετέραν ⟨γεωργικὴν⟩ Meiser | ib. parall. adde 14 ἂν δὲ sq. vi. or. 1. 3 c τοῦ δὲ sq. | p. 65 var. lect. 7 μοχθηρία . . adde del. Meiser | p. 66 var. lect. 4 adde ὁρᾶν ⟨ἂν⟩ Meiser | ib. var. lect. 19 adde φορμὸν Meiser | p. 67 var. lect. 15 adde ἐδωδῇ τινι ⟨ἢ πόσει⟩ Meiser | ib. διαψήσας . . . adde διψήσας ⟨ἢ πεινήσας⟩ Meiser | p. 68 parall. 6 γέρανοι . . . adde Kramer anecd. Par. I 41 | ib. var. lect. 18 adde ⟨τῶν ἐκεῖ⟩ καρπῶν Meiser | p. 69 var. lect. 11 ἀνθρώπινον . . adde ἀνθρώπινον ⟨μόνον⟩ Meiser | ib. var. lect. 21 adde ῥώμῃ ⟨ἐπιστήμην⟩ Meiser | p. 71 var. lect. 8 ἤδη adde (vel εἰ δή?) | ib. var. lect. 23 lege p. 72. 1 (pro p. 72) | p. 75 var. lect. adde 1 κείροντες] φθείροντες Meiser | p. 76 parall. 2 ante similia insere Platon or. 18. 5 a et 36. 6 g | ib. var. lect. 18 διαιτήσωμεν . . . adde et ita Meiser | p. 80. 20 lege συναπώλετο cum R cuius λλ = λ esse docent quae p. LX adn. 6 composui | p. 81 parall. 15 adde cf. Ps. Plut. vit. Hom. 124 | ib. var. lect. 3 post πυρέττων adde (recte?) | ib. var. lect. 14 post ἀκούσῃς adde (recte?) | p. 82. 14 lege τοῦ (pro τοῦ) | ib. parall. adde 15 οἵῃν sq. cf. Epict. fragm. 174 | ib. parall. 20 adde 25. 5 d | p. 83 parall. 5 adde vi. etiam or. 22. 7 h | ib. parall. 17. 18 adde 18. 5 c | p. 84 parall. adde 2 ὦ καλὰ sq. = or. 24. 6 f | ib. var. lect. adde 9 νοσοῦν] νοσοῦντα Meiser | ib. var. lect. 10 post (Duebn.) adde Unger p. 4 | p. 85 parall. adde 13 τὴν κρηπῖδα vi. or. 32. 2 d | p. 87. 3 et var. lect. 3 lege Θεσπρωτὸν | p. 90 var. lect. 17 adde τί δ' εἰ νῦν ἀπορ. Meiser | ib. var. lect. 18. 19 adde αὐτὰ ἐκεῖνα, ἃ Meiser | p. 91 var. lect. adde 4. 5 Διομήδους ⟨δαιμόνιον, ὅ⟩ φησιν Meiser | p. 92. 4 lege ὁρᾷς | ib. var. lect. 8 adde ἰδιωτικόν, ⟨μὴ⟩ δημοτικόν Meiser | ib. var. lect. 17 adde Ἑρμῆν Meiser | p. 93 var. lect. 15 οὐδεμίαν adde μηδενίαν Meiser | ib. var. lect. 18 adde ψεύδειν Meiser | p. 95 var. lect. adde 9 σῶμα] χῶρον Meiser | ib. parall. adde 14. 15 πολλοῦ τοῦ ἀδήλου sq. vi. or. 24. 4 c | p. 96 var. lect. 1 adde ἀναταράττει Meiser | p. 97 var. lect. 8 adde φωνῆς ἀσυνεσίᾳ Meiser | p. 98 var. lect. 14 adde vi. etiam p. 189. 11 | p. 100 var. lect. 3 ante τί μήν insere τίς μήν (cf.

p. 272. 2)] | p. 101 parall. 3 lege or. 13. 3 g (pro b) | ib. var. lect. 15 ante Dürr insere Meiser | p. 106 parall. 15 lege or. 33. 7 b (pro 13. 7 b) | p. 108 var. lect. 6 post in mge N adde et ita Meiser | ib. var. lect. 6 *αὐτοῖς* . . . adde *ἀγνοῖς* Meiser | p. 109 var. lect. 9 lege *Διόσκουροι* | p. 119 parall. 12 adde 25. 4 a | p. 120 var. lect. 7 *ἤδη* adde *νὴ Δί'* Meiser | ib. var. lect. 7. 8 adde *δεῖ ἐρέσθαι* etiam Meiser | p. 122. 16 lege *προϊὼν* | p. 125 parall. 1 adde vi. etiam or. 36. 1 c *βαδίζειν ἀσφαλές* | p. 127. 6 lege *δαιμόνων ἀμφισβητῶν λόγον λόγῳ* restituta codd. lectione vi. enim p. 196. 11 | p. 128 in mge sup. lege XI 1 (pro XI 2) | ib. var. lect. 17 adde *ἐκ πυρὸς* Meiser | p. 129 var. lect. 10 adde *ἀλλὰ ἐστὶν*] *ἀλλ' ἄλλο ἐστὶν* Meiser | p. 130. 9 lege *ὥμοϊν* | p. 134 var. lect. 2 adde Meiser | ib. var. lect. 3 *ἢ ἔπιμεν* . . . adde *ἢ ποῖ ἴωμεν* Meiser | ib. parall. adde 5 *εἰς περιωπὴν* sq. cf. Hom. Od. *ι* 146 | p. 135. 15 lege *θάτερον* | ib. parall. 1 adde 24. 2 g | ib. parall. adde 5 *ἀποκρινάσθω* sq. vi. or. 38. 4 i | p. 137 var. lect. adde *κόσμιον* ⟨*μένειν*⟩ Meiser | p. 138 var. lect. 3 *ἔφες* post *φα(δ Δ)* adde Meiser | ib. var. lect. 4 adde *ἐρευνήσεται* Meiser | p. 141 var. lect. 3 ante de insere *ἐφιπταμένῳ* Meiser | ib. var. lect. 13 adde *ἀληθείας* Meiser | p. 144 parall. adde 8 *μεγάλην ἀρχὴν* sq. cf. simil. Themist. V 69 c | p. 147 var. lect. 10 *οὖν* . . adde *οὔτε* Meiser | ib. var. lect. 10 *ἀδικεῖν οὔτε ἀδικεῖσθαι* Meiser | p. 148 parall. adde 17 *οὐδὲ ἑλετόν* sq. vi. or. 22. 7 e | p. 150 var. lect. 1 *λάθῃ* . . . adde *λάβῃ* Meiser | ib. var. lect. adde *πρὸς τῇ*] *προσθήσεις τῇ* Meiser | ib. var. lect. 15. 16 adde *οὕτως ἐρῶ νῦν* Meiser (del. *πονηρω* et incipiente novo capite cum verbis *Προστιθέντων* sq.) | p. 151 var. lect. adde 2 *εἰς ὅ,τι*] *οὐκ* Meiser | ib. var. lect. 2 *ἀδικῇ* . . . adde *ἀδικεῖται* Meiser | ib. var. lect. 2 *οὐκ ἀδικῇ* . . . post del. Dav. (Duebn.) adde Meiser | ib. var. lect. adde 2. 3 *ἔχει·*] *ἔχει, εἰς ὅτι ἀδικῆται* Meiser | p. 152 parall. adde 16 *βασιλικὴν κόρην* scil. *Ἰοῦν* cf. Herod. I 1. 2 | p. 153 var. lect. adde 8 *τοῦτ' εἶναι*] *τοῦτ' ἔστι* Meiser | ib. var. lect. 16 lege *α(δ)* | p. 154 var. lect. adde 4 *ἡ Σπάρτη*] *σύ, Σπάρτη* Meiser (de quo fuit cum et ego cogitarem) | ib. var. lect. 13 adde *ἀντήν* („Kampfgeschrei") Meiser | p. 157 var. lect. adde 4 *πρᾶξαι* ⟨*ἂν*⟩ Meiser | p. 157 var. lect. 15 adde *ἀφαιρουμένου* h | p. 159 var. lect. 18 *ἀνθρώπων* . . . adde h | p. 160 var. lect. 15 *μαθεῖν* . . . adde ⟨*ὃ*⟩ *μαθεῖν ἀεὶ συμφέρει* Meiser | p. 162 var. lect. 3 ante *καὶ* insere Meiser | ib. var. lect. 3 *οἵας* . . . adde *οἷα δήποτε* Meiser | ib. var. lect. 9 adde prob. Meiser | p. 163 var. lect. 13 adde ⟨*ἡ βουλὴ*⟩ *βουλεύσεται* Meiser | p. 165 var. lect. 4 ante *ἑστία* insere *δυοῖν*] *δύο* Meiser | ib. var. lect. 4 *τὰ* . . . post Schenkl adde Meiser | p. 166 var. lect. 8. 9 adde *κοινωνίαν. Ὁπλιτείαν ὁρᾷς* Meiser | p. 167 var. lect. 1 post Dav.² insere Meiser | ib. var. lect. 2 post Schenkl insere *πολιτείας*] *ὁπλιτείας* Meiser | ib. var. lect. 2 *κράσεις* . . . adde

πέρασις Meiser | ib. var. lect. 11 διαπιστεύσει . . . adde διαπιστεύω Meiser | p. 169. 2 lege δι' ἀγνοίας cf. enim p. 424. 11/12 etiam 346. 15 | ib. var. lect. 4 adde et ita Meiser | ib. var. lect. 14 adde Unger El. cr. p. 15/16 | ῥεῖ] ἔρρει Meiser | p. 170. 10 lege Ἡδονὴν | ib. var. lect. 11 σοβαρὰ . . . adde πρωτέρα Meiser | p. 171 var. lect. 1 post Schenkl insere et ita Meiser | p. 172 var. lect. 5 adde λέγοι Meiser | ib. var. lect. 10 adde ποίαν] ποτέραν Meiser | p. 173 parall. 11. 12 post λίθος insere (vi. etiam or. 40. 4 d) | ib. var. lect. 14 adde μεγάλη Meiser | p. 175 var. lect. 6 post Duebn. insere εὑρὼν Meiser | p. 181 var. lect. 1 et 2 post Markl. insere Meiser | ib. var. lect. 10 adde μὴν Meiser | p. 184. 9 lege ταχὺ | p. 185 var. lect. 18 Νιρέως . . adde Unger p. 5 | p. 186 var. lect. 8 adde Φορμίωνα Meiser | p. 188 var. lect. 1 ἔροιντο adde ἀρνοῖντο Meiser | p. 189 var. lect. adde 13 τοῦ εἰδέναι ⟨μὴ χρωμένῳ⟩ Meiser | p. 190. 2 lege παίδων | p. 192 var. lect. adde 18. 19 θάνατοι καὶ ἀτιμίαι] ἀτιμίαι καὶ θάνατοι Meiser | p. 197. 10 lege ὧδέ | p. 205. 2 lege Ὅμηρος | ib. parall. adde 10 ὄρνεις . . βοῦν . . τράγον = or. 2. 5. a | p. 212 parall. 11 lege republ. III 398 a (pro 1) | p. 227. 6 lege ἦ που | p. 230. 8 lege αἱ Μοῦσαι | p. 234. 11 et 246. 8 lege θάτερον | p. 248. 21 εἶξας vel potius εἴξων? | p. 251 in mge lege VIII a | ib. parall. 13 adde Plut. nat. quaest. 21 | p. 252 var. lect. 12 post Hob. insere sed fortasse non opus; cf. enim p. 348. 5 | p. 260 var. lect. 13 post vi. insere p. 451. 10 et | p. 263. 8 lege ἐπιθυμία cum codd. et paulo post ἄλογος ἀλόγων | p. 264 var. lect. 16. 17 adde quod ad structuram vi. p. 200. 6 | p. 268. 5 post λωτοῦ et ᾠδῆς insere (Hom. μ 39) et (Hom. ι 91) | p. 269 var. lect. adde 18 ἅλῳ pr. man. R! | p. 280 parall. adde 7. 8 σοῦ δήπου sq. vi. simil. or. 40. 1 b | p. 283 parall. adde 19 Ζεύς . . Ἀθηνᾶ . . Ἀπόλλων = or. 5. 8 e | p. 293 parall 21 adde vi. etiam or. 37. 7 g | p. 299 var. lect. 19 (p. 300. 1) dele sit ante ἐκεῖνος et ut ante δὴ | p. 333. 6 lege διέστησεν αὑτὴ πρὸς ἑαυτήν cum RWI | p. 337 var. lect. 11 ante ἔχει insere ἔχῃ] | p. 350. 2 lege B 36 α′ | p. 351. 4 ὁμιλίας vel potius ὁδείας cum R | p. 360. 2 lege B 36 β′ | p. 367. 6 lege B 36 γ′ | p. 379 var. lect. 9. 10 lege ὅλον B | p. 388. 12 dele quae ⟨ ⟩ inclusa addita sunt, nam nil videtur supplendum | p. 397 var. lect. 19 adde ἐκπόματα U^1 | p. 399. 11 μὴ οὔσης vel μενούσης? | p. 411 parall. 17 νομοθέτῃ τῷ θεῷ vi. or. 2. 10 a | p. 418. 20 ὑντιδομένων? | p. 430 in mge et var. lect. 12 lege ΜΔ′ | p. 443 parall. adde 13 θείᾳ τινὶ ἐπιπνοίᾳ e Plat. republ. VI 499 a | ib. 18 et var. lect. 18 lege τελεσιουργεῖ ὁ θεός, ὅσα nam ὅσα ἀνάγκη non temptandum esse docet p. 97. 15 | p. 464 var. lect. 13 lege ἀνίσῳ |

Institut für Altertumskunde der Universität Köln

Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

Grauskala #13
C
Y
M
B.I.G.
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19